

KUTSAL KİTAP

KUTSAL KİTAP

(Tevrat, Zebur, İncil)

KİTAB-I MUKADDES
ŞİRKETİ

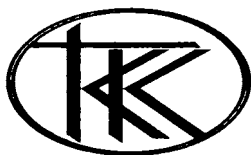
1820 - 2020

KİTAB-I MUKADDES
ŞİRKETİ

1820 - 2020

KÜTSAL KİTAP

ESKİ ve YENİ ANTLAŞMA
(Tevrat, Zebur, İncil)

Bütün hakları saklıdır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayının herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması (fotokopi yoluyla çoğaltılması, bilgisayar ortamında kullanılması, kaset veya CD'ye kaydedilmesi dahil) yasaktır. Kitabın metnini yukarıda anılan herhangi bir biçimde kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin yazılı izni için yayıncıya başvurmalıdır. Kaynağını açık şekilde belirtmek koşuluyla 100 (yüz) ayeti geçmeyen, Eski ya da Yeni Antlaşma kitaplarından herhangi birinin tamamını içermeyen alıntılar için, telif hakkı sahiplerinden yazılı izin alma zorunluluğu yoktur.

**Kutsal Kitap © The Bible Society in Turkey (Kitabı Mukaddes Şirketi) &
The Translation Trust / Yeni Yaşam Yayınları, 2001, 2008**

*Bu kitabın tüm yayın hakları
Kitabı Mukaddes Şirketi ile Yeni Yaşam Yayınları'na aittir.*

ISBN: 978-975-462-090-0 KKS03

5 M

Kitabı Mukaddes Şirketi

İstiklal Caddesi No:237 Tünel

Beyoğlu - İstanbul

Tel: 0212 244 20 60 / 512 44 45

Fax: 0212 511 11 43

email: bilgi@kitabimukaddes.com

www.kitabimukaddes.com

Yeni Yaşam Yayınları

Serasker Cad. Sakız Sok.

Aytaç-2 İşhanı, No:40/1-2

Kadıköy - İstanbul

Tel: 0216 414 20 61 / 414 16 15

Fax: 0216 348 05 26

www.yyyayinlari.com

Printed in Korea

Mart 2020

Jesus Film'in katkılarıyla basılmıştır.

İÇİNDEKİLER

Eski Antlaşma (Tevrat ve Zebur)

Yaratılış	1	Vaiz	694
Mısır'dan Çıkış	56	Ezgiler Ezgisi	705
Levililer	102	Yeşaya	712
Çölde Sayım	135	Yeremya	785
Yasa'nın Tekrarı	182	Ağutlar	856
Yeşu	224	Hezekiel	863
Hâkimler	251	Daniel	920
Rut	279	Hoşea	938
1.Samuel	284	Yoel	950
2.Samuel	321	Amos	955
1.Krallar	352	Ovadya	965
2.Krallar	388	Yunus	967
1.Tarihler	423	Mika	970
2.Tarihler	458	Nahum	977
Ezra	498	Habakkuk	980
Nehemya	510	Sefanya	984
Ester	526	Hagay	988
Eyüp	535	Zekeriya	991
Mezmunlar (Zebur)	571	Malaki	1002
Süleyman'ın Özdeyişleri	664		

Yeni Antlaşma (İncil)

Matta	1009	Pavlus'tan Timoteos'a	
Markos	1052	1. Mektup	1278
Luka	1079	Pavlus'tan Timoteos'a	
Yuhanna	1124	2. Mektup	1283
Elçilerin İşleri	1157	Pavlus'tan Titus'a Mektup ..	1287
Pavlus'tan Romalılar'a Mektup	1200	Pavlus'tan Filimon'a Mektup .	1290
Pavlus'tan Korintliler'e		İbraniler'e Mektup	1292
1. Mektup	1218	Yakup'un Mektubu	1306
Pavlus'tan Korintliler'e		Petrus'un 1. Mektubu	1311
2. Mektup	1235	Petrus'un 2. Mektubu	1317
Pavlus'tan Galatyalılar'a		Yuhanna'nın 1. Mektubu	1321
Mektup	1246	Yuhanna'nın 2. Mektubu	1326
Pavlus'tan Efesliler'e Mektup .	1253	Yuhanna'nın 3. Mektubu	1328
Pavlus'tan Filipililer'e Mektup	1260	Yahuda'nın Mektubu	1329
Pavlus'tan Koloseliler'e		Vahiy	1331
Mektup	1265		
Pavlus'tan Selanikliler'e		Birimler Cetveli	1353
1. Mektup	1270	Sözlük	1357
Pavlus'tan Selanikliler'e		Kaynak Ayetler	1367
2. Mektup	1275	Haritalar ve Elyazmaları	1371

ÖNSÖZ

Kutsal Kitap Nedir?

Kutsal Kitap Eski ve Yeni Antlaşma olmak üzere iki kısımdan oluşur. Eski Antlaşma Yahudiler'in kutsal kitabıdır, İbranice ve Aramice olarak yazılmıştır. Üç bölüme ayrılır: 1) Yasa Kitapları (Musa'nın 5 kitabı olarak da bilinir), 2) Peygamberlikler ve tarihsel kitaplar, 3) Mezmurlar, şiirsel ve düz metinler. Eski ve Yeni Antlaşma Hristiyanlar'ın kabul ettiği kutsal yazılardır.

Yirmi yedi kitaptan oluşan Yeni Antlaşma (İncil) Grekçe yazılmıştır. İlk dört kitap İsa'nın yaşamını, öğretilerini, ölüm ve dirilişiyle ilgili bilgileri içermektedir. Elçilerin İşleri Kitabı, İsa'nın ölümünden sonra elçilerin bu öğretiyi yaymak için yaptığı işleri anlatır. İncil'de yer alan mektuplar, İsa Mesih'in elçileri ve yakın izleyicileri tarafından, ilk inanlı topluluklarına (kiliselere) yol göstermek, O'nun öğretilerine uygun bir yaşam sürmelerini sağlamak ve karşılaştıkları sorunların üstesinden nasıl gelebileceklerini göstermek amacıyla Tanrı'nın esiniyle yazıldı. İncil'in son kitabı olan Vahiy inanlıları sıkıntılar karşısında cesaretlendirir, gelecekteki olayları simgelerle açıklar.

Kutsal Kitap'ın Çağdaş Türkçe Çevirisi

Kutsal Kitap'ın ilk çevirisi 17. yüzyılda Padişah IV. Mehmet'in döneminde yapıldı. Padişahın çevirmenlerinden Ali Bey'in bu çevirinin sonuçlanmasında önemli katkısı oldu. 1827 yılında Arap harfleriyle yayınlanan çeviri dil devriminden önce birkaç kez gözden geçirildi. Çeviri, 1941 yılında Latin harfleriyle yayınlanmadan önce bir kez daha gözden geçirildi ve günümüze dek kullanılageldi. Son 30 yıl içinde dilde yapılan özleşme çalışmaları yeni bir çeviriyi gerektirdi. Elinizdeki çağdaş çeviri bu ihtiyacı karşılamak amacıyla yapıldı.

Çeviride İzlenen Yöntem

Kutsal Kitap'ın öbür dillerde yapılmış çevirileri gibi, bu çeviri de bir kurul tarafından gerçekleştirildi. Amaç, Türkçe'nin doğal anlatımından uzaklaşmadan, özgün İbranice, Aramice ve Grekçe metinlere sadık bir çeviri yapmaktır.

Çeviride şöyle bir çalışma yöntemi izlendi: Çevirmenlerin geliştirdiği ilk taslaklar İbranice, Aramice ve Grekçe uzmanları tarafından özgün metne uygunluğu yönünden sıkı bir incelemeden geçirildi. Bu işlemlerden sonraki ye-

ni metinler, düzeltmenler ve üslup uzmanlarınca iki üç kez gözden geçirildi. Düzeltmenlerle üslupçuların son önerileri, çevirmen, Grekçe, İbranice ya da Aramice uzmanıyla düzeltmen ve üslupçuların da katıldığı çeviri kurulunda görüşülüp sonuçlandırıldı. Çeviri Kurulu, yılda üç dört kez toplanarak yukarıda sözü edilen işlemlerden geçen metindeki son pürüzleri giderdi. Böylelikle Kurul, tam bir görüş birliğiyle son metni onayladı. Çeviri, yirmi yıl sürmüş olan ağır ve çetin bir çalışmanın ürünüdür.

Metinle İlgili Bilgiler

Okuyucuya belirli konuları anlamakta yardımcı olsun diye metne yer yer başlıklar eklendi. Başlıkların hemen altında, benzeri konulara değinen öbür kaynak ayetlerin bölüm ve numaraları ayrıca verildi. Okuyucu bundan başka sayfaların dibinde değişik bazı yardımcı bilgiler bulacaktır. Bunlar, hem metinde hem sayfanın dibinde alfabetik sırayla yazılan ve küçük harflerle belirtilen dipnotları içerir. Bir ayetin ilişkili olduğu Eski ve Yeni Antlaşma bölümleri de ilgili ayetle birlikte sayfanın dibinde verildi. Kaynak ayetlerde ve başlıkların altında kullanılan kısaltmaların listesi aşağıdaki gibidir:

Eski Antlaşma (Tevrat ve Zebur)

1 Yar. Yaratılış	21 Vai. Vaiz
2 Çık. Mısır'dan Çıkış	22 Ezg. Ezgiler Ezgisi
3 Lev. Levililer	23 Yşa. Yeşaya
4 Say. Çölde Sayım	24 Yer. Yeremya
5 Yas. Yasa'nın Tekrarı	25 Ağt. Ağular
6 Yşu. Yeşu	26 Hez. Hezekiel
7 Hâk. Hâkimler	27 Dan. Daniel
8 Rut Rut	28 Hoş. Hoşea
9 1Sa. 1.Samuel	29 Yoe. Yoel
10 2Sa. 2.Samuel	30 Amo. Amos
11 1Kr. 1.Krallar	31 Ova. Ovadya
12 2Kr. 2.Krallar	32 Yun. Yunus
13 1Ta. 1.Tarihler	33 Mik. Mika
14 2Ta. 2.Tarihler	34 Nah. Nahum
15 Ezr. Ezra	35 Hab. Habakkuk
16 Neh. Nehemya	36 Sef. Sefanya
17 Est. Ester	37 Hag. Hagay
18 Eyü. Eyüp	38 Zek. Zekeriya
19 Mez. Mezmurlar (Zebur)	39 Mal. Malaki
20 Özd. Süleyman'ın Özdeyişleri	

Yeni Antlaşma (İncil)

1 Mat. Matta	15 1Ti. Pavlus'tan Timoteos'a
2 Mar. Markos	Birinci Mektup
3 Luk. Luka	16 2Ti. Pavlus'tan Timoteos'a
4 Yu. Yuhanna	İkinci Mektup
5 Elç. Elçilerin İşleri	17 Tit. Pavlus'tan Titus'a
6 Rom. Pavlus'tan Romalılar'a	Mektup
Mektup	18 Flm. Pavlus'tan Filimon'a
7 1Ko. Pavlus'tan Korintliler'e	Mektup
Birinci Mektup	19 İbr. İbraniler'e Mektup
8 2Ko. Pavlus'tan Korintliler'e	20 Yak. Yakup'un Mektubu
İkinci Mektup	21 1Pe. Petrus'un Birinci
9 Gal. Pavlus'tan Galatyalılar'a	Mektubu
Mektup	22 2Pe. Petrus'un İkinci
10 Ef. Pavlus'tan Efesliler'e	Mektubu
Mektup	23 1Yu. Yuhanna'nın Birinci
11 Flp. Pavlus'tan Filipililer'e	Mektubu
Mektup	24 2Yu. Yuhanna'nın İkinci
12 Kol. Pavlus'tan Koloseliler'e	Mektubu
Mektup	25 3Yu. Yuhanna'nın Üçüncü
13 1Se. Pavlus'tan Selanikliler'e	Mektubu
Birinci Mektup	26 Yah. Yahuda'nın Mektubu
14 2Se. Pavlus'tan Selanikliler'e	27 Va. Vahiy
İkinci Mektup	

Eski ve Yeni Antlaşma'daki 66 kitabın her birine birer giriş bölümü eklendi. Bunlar, ilgili kitabın içeriğine ilişkin kısa bir özet ve açıklayıcı bilgiler vermektedir.

Okuyucunun yabancı olduğu sözcük ve terimleri açıklayan kısa bir sözlük ile Kutsal Kitap'ın yazıldığı dönemde kullanılan ağırlık, hacim, uzunluk ve para birimlerine ilişkin bir cetvel kitabın sonuna eklendi. Sözlükte açıklanan terim ve kavramlar metin içinde * ile belirtildi.

Okuyucunun göz önünde tutması gereken bir nokta da şudur: Bazı değerli taşlar, bitki, hayvan isimleri, mimari terimler, giysi, mücevher ya da müzik aletleri bugünkü tanımlara uymayabilir.

Adlar

Kutsal Kitap'ta geçen adlar okunduğu biçimiyle çevrildi. Türkçe'de var olan kişi ve yer adları olduğu gibi korunmuş, bölge adları bugünkü coğrafi bölgelerden farklı olduğu için İbranice ve Grekçe biçimleriyle çevrilmiştir. Ancak Kudüs Kenti için Yeruslaim adı kullanıldı. Değişik metinlerde farklı biçimler alan adların çevirisinde ise en yaygın olanı seçildi.

Tanrı'nın Unvanları

Tanrı'nın İbranice'deki bazı adlarının Türkçe karşılıkları şöyledir: Elohim sözcüğü Tanrı; Adonay sözcüğü Rab; İbranice'de 4 sessiz harften oluşan ve büyük olasılıkla Yahve diye telaffuz edilen YHVH sözcüğü birkaç yerde Yahve, bu yerler dışında RAB; YHVH ve Adonay sözcüklerinin birlikte geçtiği yerler Egemen RAB diye çevrildi. Yahve, Kutsal Kitap'ın eski çevirisinde ve kimi kaynaklarda Yehova diye geçer.

Temel Metinler

Eski Antlaşma çevirisi geleneksel İbranice metne (Masoretik metne) dayanarak yapıldı. Yeni Antlaşma (İncil) çevirisi ise Kitabı Mukaddes Şirketi'yle çoğu uzmanların dünyaca ortak metin olarak kabul ettiği Kitabı Mukaddes Şirketi'nin üçüncü baskısını yaptığı Grekçe metninden yapıldı. Masoretik metnin yanı sıra antik Kutsal Kitap çevirilerine de başvuruldu. Bunların arasında Septuaginta denilen Grekçe çeviri (yaklaşık İ.Ö. 3. yüzyıl), 1947 yıllarında Lut Gölü civarında bulunan Kumran elyazmaları (yaklaşık İ.Ö. 2. yüzyıl - İ.S. 1. yüzyıl), Samiriye Tevratı (yaklaşık İ.Ö. 2. yüzyıl), Süryanice (yaklaşık İ.S. 1. yüzyıl), Targum (İ.S. ilk yüzyıllar) ve Latince Vulgata (İ.S. 4. ve 5. yüzyıl) gibi eski çeviriler de vardır.

Çeviri Kurulu, bu çalışmanın sonuçlandırılmasında emeği geçen herkese teşekkürü bir borç bilir. Dileğimiz bu çalışma aracılığıyla Tanrı'nın övülmesi ve yüceltilmesidir.

ESKİ
ANTLAŞMA
(Tevrat, Zebur)

YARATILIŞ

GİRİŞ

Yaratılış Kitabı bize evrenin ve insanın yaratılışını, günahın ve dünyada çekilen acıların başlangıcını, Tanrı'nın insanlığa yaklaşım biçimini anlatmaktadır. Yaratılış Kitabı'nı iki ana bölüme ayırabiliriz:

- 1. 1-11 bölümleri, dünyanın yaratılışı ve ilk insanların öyküsüdür. Adem'le Havva'nın, Kayın'le Habil'in, Nuh'un, Tufan'ın, Babil Kulesi'nin öyküsünü içerir.*
- 2. 12-50 bölümleri, İsraililer'in ilk atalarının öyküsüdür. Önce imanı ve Tanrı'ya itaatiyle bilinen İbrahim'den söz eder. Bunu İbrahim'in oğlu İshak'ın, torunu Yakup'un ve Yakup'un on iki oğlunun öyküsü izler. Bunlardan Yusuf'un öyküsüyle, Yakup ve oğullarını Mısır'da yaşamaya sürükleyen olayların öyküsü özel bir yer tutar.*

Kitap insanın öyküsünü anlatmakla birlikte konunun odağında Tanrı vardır. Her şeyi yaratan, günahlıyı yargılayıp cezalandıran, halkına yardım ve öncülük eden hep O'dur. Kitap Tanrı'ya iman eden kişilerin öyküsünü kayda geçirmek ve sonraki kuşakların aynı imanı sürdürmelerini sağlamak için yazıldı.

Geleneksel kanıya göre Yaratılış, Mısır'dan Çıkış, Levililer, Çölde Sayım ve Yasa'nın Tekrarı kitaplarının yazarı Musa'dır. Bu beş kitap İbranice "Tora" diye bilinir. Türkçe Tevrat sözcüğü de Tora'dan geliyor.

Ana Hatlar:

1:1-2:25	Evrenin ve insanın yaratılışı	11:10-32	Sam'dan İbrahim'e
3:1-24	Günahın ve acı çekmenin başlangıcı	12:1-35:29	İlk atalar: İbrahim, İshak, Yakup
4:1-5:32	Adem'den Nuh'a	36:1-43	Esav'ın soyu
6:1-10:32	Nuh ve Tufan	37:1-45:28	Yusuf'la kardeşleri
11:1-9	Babil Kulesi	46:1-50:26	İsraililer Mısır'da

Dünyanın Yaratılışı

1 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. ²Yer boştu, yeryüzü şekilli-ri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde hareket ediyordu.

³Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. ⁴Tanrı ışığın iyi oldu-

ğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. ⁵Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.

⁶Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu. ⁷Ve öyle oldu. Tanrı gökkub-beyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. ⁸Kubbeye

“Gök” adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.

⁹Tanrı, “Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün” diye buyurdu ve öyle oldu. ¹⁰Kuru alana “Kara”, toplanan sulara “Deniz” adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

¹¹Tanrı, “Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin” diye buyurdu ve öyle oldu. ¹²Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. ¹³Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.

¹⁴⁻¹⁵Tanrı şöyle buyurdu: “Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları gösterecek.” Ve öyle oldu. ¹⁶Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı. ¹⁷⁻¹⁸Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. ¹⁹Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu.

²⁰Tanrı, “Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun” diye buyurdu. ²¹Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

²²Tanrı, “Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın” diyerek onları kutsadı. ²³Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.

²⁴Tanrı, “Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen^a türetsin” diye buyurdu. Ve

öyle oldu. ²⁵Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

²⁶Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.”

²⁷Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. ²⁸Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. ²⁹İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. ³⁰Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu. ³¹Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

2 Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. ²Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. ³Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.

Adem ile Havva

⁴Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, ⁵yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. ⁶Yerden yükselen buhar^b bü-

a 1:24 “Sürüngen”: İbranice sözcük fare, böcek gibi öteki kara hayvanlarını da kapsıyor.

b 2:6 “Yerden yükselen buhar” ya da “Yerden çıkan su kaynakları”

1:26 1Ko.11:7 1:27 Yar.5:2; Mat.19:4-5; Mar.10:6 1:27-28 Yar.5:1-2 2:2 İbr.4:4,10 2:2-3 Çık.20:11

tün toprakları suluyordu. ⁷RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam solugunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.

⁸RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu. ⁹Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.

¹⁰Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyor. ¹¹İlk ırmağın adı Pişon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar. ¹²Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur. ¹³İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kûş* sınırları boyunca akar. ¹⁴Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır.

¹⁵RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu. ¹⁶Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu, ¹⁷"Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."

¹⁸Sonra, "Adem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı yaratacağım." ¹⁹RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. ²⁰Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.

²¹RAB Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. ²²Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi.

²³Adem,

"İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir" dedi, "Ona 'Kadın' denilecek, Çünkü o adamdan^c alındı."

²⁴Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. ²⁵Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

İnsanın Günahı

3 RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı ylandı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu.

²Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, ³"Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."

⁴Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, ⁵"Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."

⁶Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. ⁷İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

⁸Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. ⁹RAB Tanrı Adem'e, "Neredesin?" diye seslendi.

¹⁰Adem, "Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim" dedi.

c 2:23 İbranice kadın (İşsa) sözcüğü adam (İş) sözcüğünden türemiştir.

2:7 1Ko.15:45 2:9 Yar.3:22; Va.2:7; 22:2,14 2:24 Mat.19:4-5; Mar.10:7-8; 1Ko.6:16; Ef.5:31 3:1 Va.12:9; 20:2 3:6 Rom.5:12

¹¹RAB Tanrı, “Çıplak olduğunu sana kim söyledi?” diye sordu, “Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?”

¹²Adem, “Yanıma koyduğün kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim” diye yanıtladı.

¹³RAB Tanrı kadına, “Nedir bu yaptığın?” diye sordu.

Kadın, “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” diye karşılık verdi.

¹⁴Bunun üzerine RAB Tanrı yılanı,
“Bu yaptığından ötürü
Bütün evcil ve yabani
hayvanların
En lanetlisi sen olacaksın” dedi,
“Karnının üzerinde sürünecek,
Yaşamın boyunca toprak
yiyeceksin.

¹⁵Seninle kadını, onun soyuyla
senin soyunu
Birbirinize düşman edeceğim.
Onun soyu senin başını ezecek,
Sen onun topuğuna
saldıracaksın.”

¹⁶RAB Tanrı kadına,
“Çocuk doğururken sana
Çok acı çektireceğim” dedi,
“Ağrı çekerek doğum
yapacaksın.
Kocana istek duyacaksın,
Seni o yönetecek.”

¹⁷RAB Tanrı Adem'e,
“Karının sözünü dinlediğin ve
sana,
Meyvesini yeme dediğim
ağaçtan yediğin için
Toprak senin yüzünden
lanetlendi” dedi,
“Yaşam boyu emek vermeden
yiyecek bulamayacaksın.

¹⁸Toprak sana diken ve çalı verecek,
Yaban otu yiyeceksin.

¹⁹Toprağa dönünceye dek
Ekmeğini alın teri dökerek
kazanacaksın.

Çünkü topraksın, topraktan
yaratıldın

Ve yine toprağa döneceksin.”

²⁰Adem karısına Havva^a adını verdi.
Çünkü o bütün insanların^a annesiydi.

²¹RAB Tanrı Adem'le karısı için
deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.

²²Sonra, “Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu” dedi, “Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.” ²³Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.

²⁴Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar* ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

Kayin ile Habil

4 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. “RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim” dedi. ²Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi. ³Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. ⁴Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. ⁵Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkeleni, suratını astı.

⁶RAB Kayin'e, “Niçin öfkelendin?” diye sordu, “Niçin surat astın? ⁷Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın.”

ç 3:20 Havva ve insan sözcükleri İbranice'de “Yaşam” anlamına gelen aynı sözcükten türemiştir.

3:13 Rom.7:11; 2Ko.11:3; 1Ti.2:14 3:15 Va.12:17 3:17-18 İbr.6:8

3:22 Yar.2:9; Va.2:7; 22:2,14 4:4 İbr.11:4

⁸Kayın kardeşi Habil'e, "Haydi, tarlaya gidelim^d" dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü.

⁹RAB Kayin'e, "Kardeşin Habil nerede?" diye sordu.

Kayin, "Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?" diye karşılık verdi.

¹⁰RAB, "Ne yaptın?" dedi, "Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor.

¹¹Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın. ¹²İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın."

¹³Kayin, "Cezam kaldıramayacağım kadar ağır" diye karşılık verdi, ¹⁴"Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni."

¹⁵Bunun üzerine RAB, "Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak" dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayin'in üzerine bir nişan koydu. ¹⁶Kayin RAB'bin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod^e topraklarına yerleşti.

Kayin'in Soyu

¹⁷Kayin karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu. Kayin o sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanok'un adını verdi. ¹⁸Hanok'tan İrat oldu. İrat'tan Mehuyael, Mehuyael'den Metuşael, Metuşael'den Lemek oldu. ¹⁹Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Âda, öbürünün ise Silla'ydı. ²⁰Âda Yaval'ı doğurdu. Yaval sürü sahibi çobelerin atasıydı. ²¹Kardeşinin adı Yuval'dı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı. ²²Silla Tuval-Kayin'i doğurdu. Tuval-Kayin tunç* ve demirden çeşitli

kesici aletler yapardı. Tuval-Kayin'in kızkardeşi Naama'ydı.

²³Lemek karılarına şöyle dedi:

"Ey Âda ve Silla, beni dinleyin, Ey Lemek'in karıları, sözlerime kulak verin.

Beni yaraladığı için
Bir adam öldürdüm,
Beni hırpaladığı için
Bir genci öldürdüm.

²⁴Kayin'in yedi kez öcü alınacaksa, Lemek'in yetmiş yedi kez öcü alınmalı."

²⁵Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. "Tanrı Kayin'in öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı" diyerek çocuğa Şit^f adını verdi. ²⁶Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu.

O zaman insanlar RAB'bi adıyla çağırırmaya başladı.

Adem'den Nuh'a

(1Ta.1:1-4)

5 Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı. ²Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara "İnsan" adını verdi. ³Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi. ⁴Şit'in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ⁵Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü.

⁶Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu. ⁷Enoş'un doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ⁸Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü.

⁹Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. ¹⁰Kenan'ın doğumundan sonra Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğul-

d 4:8 "Haydi tarlaya gidelim" sözleri Septuaginta, Samiriye Tevratı, Süryanice ve Vulgata'dan alındı. **e 4:16** "Nod": "Aylak" anlamına gelir. **f 4:25** "Şit": "Bağışlamak" anlamına gelir. **4:8** Mat.23:35; Luk.11:51; 1Yu.3:12 **4:10** İbr.12:22-24 **5:1-2** Yar.1:27-28 **5:2** Yar.1:27; Mat.19:4-5; Mar.10:6

ları, kızları oldu. ¹¹Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹²Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalalel doğdu. ¹³Mahalalel'in doğumundan sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ¹⁴Kenan toplam 910 yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹⁵Mahalalel 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu. ¹⁶Yeret'in doğumundan sonra Mahalalel 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ¹⁷Mahalalel toplam 895 yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹⁸Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu. ¹⁹Hanok'un doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ²⁰Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü.

²¹Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu. ²²Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu. ²³Hanok toplam 365 yıl yaşadı. ²⁴Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı.

²⁵Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu. ²⁶Lemek'in doğumundan sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ²⁷Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü.

²⁸Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu. ²⁹"RAB'bin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak" diyerek çocuğa Nuh⁸ adını verdi. ³⁰Nuh'un doğumundan sonra Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ³¹Lemek toplam 777 yıl yaşadıktan sonra öldü.

³²Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

Tufan

6 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. ²İlahi varlıklar^h insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler. ³RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak." ⁴İlahi varlıkların^h insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefillerⁱ vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.

⁵RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte. ⁶İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı. ⁷"Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri*, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları yarattığıma pişman oldum." ⁸Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu.

⁹Nuh'un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü. ¹⁰Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet. ¹¹Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu. ¹²Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.

¹³Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünün de yok edeceğim. ¹⁴Kendine goferⁱ ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamalar yap. ¹⁵Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz^j, genişliği elli^k, yüksekliği otuz arşın^l olacak. ¹⁶Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir ar-

g 5:29 "Nuh": "Rahatlık" anlamına gelir. h 6:2,4 "İlahi varlıklar": İbranice "Tanrı oğulları". Bunların melek ya da Şit soyundan gelen insanlar olduğu sanılıyor. i 6:4 "Nefiller": İbranice sözcük "Düşmüş kişiler" anlamına gelir. Septuaginta bunu "Devler" diye çevirir. Aynı sözcük Say.13:32-33 ayetlerinde de geçer. j 6:14 "Gofer": Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Selvi ağacı olduğu sanılıyor. k 6:15 "Üç yüz arşın": Yaklaşık 135 m. l 6:15 "Elli arşın": Yaklaşık 22.5 m. m 6:15 "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. n 5:21-24 İbr.11:5; Yah.14-15 o 6:5-8 Mat.24:37; Luk.17:26; 1Pe.3:20 p 6:9 2Pe.2:5

şını^m bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap. ¹⁷Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek. ¹⁸Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinleriyle birlikte gemiye bin. ¹⁹Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al. ²⁰Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler. ²¹Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola.”

²²Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

7 RAB Nuh'a, “Bütün ailenle birlikte te gemiye bin” dedi, “Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum. ²⁻³Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al. ⁴Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacagım.” ⁵Nuh RAB'bin bütün buyruklarını yerine getirdi.

⁶Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı. ⁷Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler. ⁸⁻⁹Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden* erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye bindiler. ¹⁰Yedi gün sonra tufan koptu.

¹¹Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının* on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fişkırdı, göklerin kapakları açıldı. ¹²Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

¹³Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler. ¹⁴Onlarla birlikte her tür hayvan –evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü– gemiye bindi. ¹⁵Soluk alan her tür canlı çiftler çiftler Nuh'un yanına gelip gemiye bindi. ¹⁶Gemiye giren hayvanlar Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh'un ardından kapıyı kapadı.

¹⁷Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı. ¹⁸Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı. ¹⁹Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı. ²⁰Yükselen sular dağları on beş arşın* aştı. ²¹⁻²²Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. ²³RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler kaldı. ²⁴Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

Tufanın Sonu

8 Sonra Tanrı Nuh'u ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı. ²Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi. ³Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı. ⁴Gemi yedinci ayın* on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu. ⁵Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu göründü.

⁶Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı. ⁷Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuru-

m 6:16 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm. n 7:20 “On beş arşın”: Yaklaşık 6.8 m.

6:22 İbr.11:7 7:7 Mat.24:38-39; Luk.17:27 7:11-12 2Pe.3:6

yuncaya kadar dönmedi, uçup durdu. ⁸Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi. ⁹Güvercin kocacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuh'un yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı. ¹⁰Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı. ¹¹Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı. ¹²Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.

¹³Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırıncaya toprağın kurumuş olduğunu gördü. ¹⁴İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştur.

¹⁵⁻¹⁶Tanrı Nuh'a, "Karın, oğulların ve gelinleriyle birlikte gemiden çık" dedi, ¹⁷"Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri* de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar."

¹⁸Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı. ¹⁹Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.

²⁰Nuh RAB'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular* sundu. ²¹Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: "İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.

²²"Dünya durdukça

Ekin ekmek, biçmek,

Sıcak, soğuk,

Yaz, kış,

Gece, gündüz hep var olacaktır."

Tanrı Nuh'la Antlaşma Yapıyor

9 Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kut-sayarak, "Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun" dedi, ²"Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir. ³Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum.

⁴"Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir. ⁵Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım.

⁶ "Kim insan kanı dökerse,

Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir.

Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.

⁷ Verimli olun, çoğalın.

Yeryüzünde üreyin, artın."

⁸Tanrı Nuh'a ve oğullarına şöyle dedi: ⁹⁻¹⁰"Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki bütün canlılarla –kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla– antlaşmamı sürdürmek istiyorum. ¹¹Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak."

¹²Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: "Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: ¹³Yayımla bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak. ¹⁴Yeryüzüne ne zaman bulut

göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse, ¹⁵sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. ¹⁶Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.”

¹⁷Tanrı Nuh'a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur” dedi.

Nuh'un Oğulları

¹⁸Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenan'ın babasıydı. ¹⁹Nuh'un üç oğlu bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan üredi.

²⁰Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti. ²¹Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çıırılçıplak uzandı. ²²Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı. ²³Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler. ²⁴Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak, ²⁵şöyle dedi:

“Kenan'a lanet olsun,

Köleler kölesi olsun kardeşlerine.

²⁶Övgüler olsun Sam'ın Tanrısı

RAB'be,

Kenan Sam'a kul olsun.

²⁷Tanrı Yafet'e^o bolluk versin,
Sam'ın çadırlarında yaşasın,
Kenan Yafet'e kul olsun.”

²⁸Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı. ²⁹Toplam dokuz yüz elli yıl yaşadıktan sonra öldü.

Nuh Oğullarının Soyu

(1Ta.1:5-23)

10 Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet'in öyküsü şudur:

Tufandan sonra bunların birçok oğlu oldu.

²Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.

³Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma. ⁴Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim, Rodanim. ⁵Kıyılarda yaşayan insanların ataları bunlardır. Ülkelerinde çeşitli dillere, uluslarında çeşitli boylara bölündüler.

⁶Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan. ⁷Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan. ⁸Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı. ⁹RAB'bin önünde yiğit bir avcıydı. “RAB'bin önünde Nemrut gibi yiğit avcı” sözü buradan gelir. ¹⁰İlkin Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı. ¹¹⁻¹²Sonra Asur'a giderek Ninova, Rehovot-İr, Kalah kentlerini ve Ninova'yla önemli bir kent olan Kalah arasında Resen'i kurdu.

¹³⁻¹⁴Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlular'ın, Naftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı.

¹⁵⁻¹⁸Kenan ilk oğlu olan Sidon'un^o babası ve Hititler'in*, Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın atasıydı. Kenan boyları daha sonra dağıldı. ¹⁹Kenan sınırı Sayda'dan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'e doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu. ²⁰Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Hamoğulları bunlardı.

²¹Yafet'in ağabeyi olan Sam'ın da çocukları oldu. Sam bütün Ever soyunun atasıydı.

²²Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram. ²³Aram'ın oğulla-

rı: Ūs, Hul, Geter, Maş. ²⁴Arpakşat Şelah'ın babasıydı^p. Şelah'tan Ever oldu. ²⁵Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti^r; çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı. ²⁶⁻²⁹Yoktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'ın, Hadoram'ın, Uzal'ın, Dikla'nın, Oval'ın, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yoktan'ın soyundandı.

³⁰Doğuda, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgede yaşarlardı. ³¹Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Samoğulları bunlardı.

³²Tufandan sonra kayda geçen, ulus ulus, boy boy yeryüzüne yayılan bütün bu insanlar Nuh'un soyundan gelmedir.

Babil Kulesi

11 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. ²Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.

³Birbirlerine, “Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim” dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. ⁴Sonra, “Kendimize bir kent kuralım” dediler, “Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.”

⁵RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi. ⁶“Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar” dedi, ⁷“Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.” ⁸Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. ⁹Bu nedenle kente Babil^s

adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.

Sam'dan Avram'a

(İTa.1:24-27)

¹⁰Sam'ın soyunun öyküsü: Tufandan iki yıl sonra Sam 100 yaşındayken oğlu Arpakşat doğdu. ¹¹Arpakşat'ın doğumundan sonra Sam 500 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

¹²Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. ¹³Şelah'ın doğumundan sonra Arpakşat 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu^s.

¹⁴Şelah 30 yaşındayken oğlu Ever doğdu. ¹⁵Ever'in doğumundan sonra Şelah 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

¹⁶Ever 34 yaşındayken oğlu Pelek doğdu. ¹⁷Pelek'in doğumundan sonra Ever 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

¹⁸Pelek 30 yaşındayken oğlu Reu doğdu. ¹⁹Reu'nun doğumundan sonra Pelek 209 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

²⁰Reu 32 yaşındayken oğlu Seruk doğdu. ²¹Seruk'un doğumundan sonra Reu 207 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

²²Seruk 30 yaşındayken oğlu Nahor doğdu. ²³Nahor'un doğumundan sonra Seruk 200 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

²⁴Nahor 29 yaşındayken oğlu Terah doğdu. ²⁵Terah'ın doğumundan sonra Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

²⁶Yetmiş yaşından sonra Terah'ın Avram, Nahor ve Haran adlı oğulları oldu.

p 10:24 Masoretik metin “Arpakşat Şelah'ın babasıydı”, Septuaginta “Arpakşat Kenan'ın babasıydı, Kenan Şelah'ın babasıydı.” **r 10:25** “Pelek.” “Bölünme” anlamına gelir.

s 11:9 “Babil”: İbranice “Kargaşa” sözcüğünü çağırıştırır. **§ 11:12-13** Septuaginta “Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. Kenan'ın doğumundan sonra Arpakşat 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. Kenan 130 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. Şelah'ın doğumundan sonra Kenan 330 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu” (bkz. Luk.3:35-36).

²⁷Terah soyunun öyküsü: Terah Avram, Nahor ve Haran'ın babasıydı. Haran'ın Lut adlı bir oğlu oldu. ²⁸Haran, babası Terah henüz sağken, doğduğu ülkede, Kildaniler'in* Ur Kenti'nde öldü. ²⁹Avram'la Nahor evlendiler. Avram'ın karısının adı Saray, Nahor'ununun adı Milka'ydı. Milka Yiska'nın babası Haran'ın kızıydı. ³⁰Saray kısır, çocuğu olmuyordu.

³¹Terah, oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu olan torunu Lut'u ve Avram'ın karısı olan gelini Saray'ı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere Kildaniler'in Ur Kenti'nden ayrıldılar. Harran'a gidip oraya yerleştiler. ³²Terah iki yüz beş yıl yaşadıktan sonra Harran'da öldü.

Avram'a Çağrı

12 RAB Avram'a, “Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git” dedi,

²“Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni kutsayacak, sana ün kazandıracığım, Bereket kaynağı olacaksın.

³Seni kutsayanları kutsayacak, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığıyla kutsanacak.”

⁴Avram RAB'in buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da onunla birlikte gitti. Avram Harran'dan ayrıldığı zaman yetmiş beş yaşındaydı. ⁵Karısı Saray'ı, yeğeni Lut'u, Harran'da kazandıkları malları, edindikleri uşakları yanına alıp Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Oraya vardılar.

⁶Avram ülke boyunca Şekem'deki More meşesine kadar ilerledi. O günlerde orada Kenanlılar yaşıyordu. ⁷RAB Avram'a görünerek, “Bu toprakları senin soyuna vereceğim” dedi. Avram kendisine görünen RAB'be orada bir sunak yaptı. ⁸Oradan Beytel'in do-

ğusundaki dağlık bölgeye doğru gitti. Çadırını batıdaki Beytel'le doğudaki Ay Kenti'nin arasına kurdu. Orada RAB'be bir sunak yapıp RAB'bi adıyla çağırırdı. ⁹Sonra kona göçe Negev'e doğru ilerledi.

Avram Mısır'da

¹⁰Ülkedeki şiddetli kıtlık yüzünden Avram geçici bir süre için Mısır'a gitti. ¹¹Mısır'a yaklaştıklarında karısı Saray'a, “Güzel bir kadın olduğumu biliyorum” dedi, ¹²“Olur ki Mısırlılar seni görüp, ‘Bu onun karısı’ diyerek beni öldürür, seni sağ bırakırlar. ¹³Lütfen, ‘Onun kızkardeşiyim’ de ki, senin hatırın için bana iyi davransınlar, canıma dokunmasınlar.”

¹⁴Avram Mısır'a girince, Mısırlılar karısının çok güzel olduğunu farkettiler. ¹⁵Kadını gören firavunun adamları, güzelliğini firavuna övdüler. Kadını saraya alındı. ¹⁶Onun hatırı için firavun Avram'a iyi davrandı. Avram davar, sığır, erkek ve dişi eşek, erkek ve kadın köle, deve sahibi oldu.

¹⁷RAB Avram'ın karısı Saray yüzünden firavunla ev halkının başına korkunç felaketler getirdi. ¹⁸Firavun Avram'ı çağırarak, “Nedir bana bu yaptığın?” dedi, “Neden Saray'ın karın olduğunu söylemedin? ¹⁹Niçin ‘Saray kızkardeşimdir’ diyerek onunla evlenmeme izin verdin? Al karını, git!” ²⁰Firavun Avram için adamlarına buyruk verdi. Böylece Avram'la karısını sahip olduğu her şeyle birlikte gönderdiler.

Avram'la Lut'un Ayrılması

13 Avram, karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte Mısır'dan ayrılıp Negev'e doğru gitti. Lut da onunla birlikteydi. ²Avram çok zengindi. Sürüleri, altınları, gümüşleri

vardı. ³Negev'den başlayıp bir yerden öbürüne geçerek Beytel'e kadar gitti. Beytel'le Ay Kenti arasında daha önce çadırını kurmuş olduğu yere vardı. ⁴Önceden yapmış olduğu sunağın bulunduğu yere gidip orada RAB'bi adıyla çağırdı.

⁵Avram'la birlikte göçen Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı. ⁶Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi; yan yana yaşayamadılar. ⁷Avram'ın çobanlarıyla Lut'un çobanları arasında kavga çıktı. —O günlerde Kenanlılar'la Pezizliler de orada yaşıyorlardı.—

⁸Avram Lut'a, “Biz akrabayız” dedi, “Bu yüzden aramızda da çobanlarımız arasında da kavga çıkmasın. ⁹Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım. Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim.”

¹⁰Lut çevresine baktı. Şeria Ovası'nın tümü RAB'bin bahçesi gibi, Soar'a doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı. RAB Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi. ¹¹Lut kendine Şeria Ovası'nın tümünü seçerek doğruya doğru göçtü. Birbirlerinden ayrıldılar. ¹²Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu. ¹³Sodom halkı çok kötüydü. RAB'be karşı büyük günah işliyordu.

¹⁴Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra, RAB Avram'a, “Bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya, batıya dikkatle bak” dedi, ¹⁵“Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. ¹⁶Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek. ¹⁷Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş.”

¹⁸Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

Avram Lut'u Kurtarıyor

14 Bu arada Şinar' Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok, Elam Kralı Kedorlaomer ve Goyim Kralı Tidal ²Sodom Kralı Bera'ya, Gomora Kralı Birşa'ya, Adma Kralı Şinav'a, Sevoyim Kralı Şemeve'e ve Bala —Soar— Kralı'na karşı savaş açtı. ³Bu son beş kral bugün Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde güçlerini birleştirmişti. ⁴Bu krallar on iki yıl Kedorlaomer'in egemenliği altında yaşamış, on üçüncü yıl ona başkaldırmışlardı. ⁵⁻⁶On dördüncü yıl Kedorlaomer'le onu destekleyen öbür krallar gelip Aşterot-Karnayim'de Refalılar'ı, Ham'da Zuzlular'ı, Şave-Kiryatayim'de Emliher'i, çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horlular'ı bozguna uğrattılar. ⁷Oradan geri dönüp Eyn-Mişpat'a —Kadeş'e— gittiler. Amalekliler'in bütün topraklarını alarak Haseson-Tamar'da yaşayan Amorlular'ı bozguna uğrattılar.

⁸⁻⁹Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoyim, Bala —Soar— kralları yola çıktı. Bu beş kral dört krala —Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok'a— karşı Siddim Vadisi'nde savaş düzenine girdiler. ¹⁰Siddim Vadisi zift çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomora kralları kaçarken adamlarından bazıları bu çukurlara düştü. Sağ kalanlarsa dağlara kaçtı. ¹¹Dört kral Sodom ve Gomora'nın bütün malını ve yiyeceğini alıp gitti. ¹²Avram'ın yeğeni Lut'la mallarını da götürdüler. Çünkü o da Sodom'da yaşıyordu.

¹³Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. Avram Eşkol'la Aner'in kardeşi Amor-

lu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu. Bunların hepsi Avram'dan yanaydılar. ¹⁴Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı. ¹⁵Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı. ¹⁶Yağmalanan bütün malı, yeğeni Lut'la mallarını, kadınları ve halkı geri getirdi.

Melkisedek Avram'ı Kutsuyor

¹⁷Avram Kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisi'ne gitti.

¹⁸Yüce Tanrı'nın kâhini* olan Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi.

¹⁹Avram'ı kutsayarak şöyle dedi:

“Yeri göğü yaratan yüce Tanrı Avram'ı kutsasın,

²⁰Düşmanlarını onun eline teslim eden yüce Tanrı'ya övgüler olsun.”

Bunun üzerine Avram her şeyin ondalığını Melkisedek'e verdi.

²¹Sodom Kralı Avram'a, “Adamlarımı bana ver, mallar sana kalsın” dedi.

²²⁻²³Avram Sodom Kralı'na, “Yeri göğü yaratan yüce Tanrı RAB'bin önünde sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma ant içerim” diye karşılık verdi, “Öyle ki, ‘Avram'ı zengin ettim’ demeyesin. ²⁴Yalnız, adamlarımın yedikleri bunun dışında. Bir de beni destekleyen Aner, Eşkol ve Mamre paylarına düşeni alsınlar.”

Rab'bin Avram'la Yaptığı Antlaşma

15 Bundan sonra RAB bir görümde Avram'a, “Korkma, Avram”

diye seslendi, “Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak.”

²Avram, “Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin?” dedi, “Çocuk sahibi olamadım. Evim Şamlı Eliezer'e kalacak. ³Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak.”

⁴RAB yine seslendi: “O mirasçın olmayacak, öz çocuğun mirasçın olacak.” ⁵Sonra Avram'ı dışarı çıkararak, “Göklere bak” dedi, “Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak.”

⁶Avram RAB'be iman etti, RAB bunu ona doğruluk saydı.

⁷Tanrı Avram'a, “Bu toprakları sana miras olarak vermek için Kildaniler'in* Ur Kenti'nden seni çıkaran RAB benim” dedi.

⁸Avram, “Ey Egemen RAB, bu toprakları miras alacağımı nasıl bileceğim?” diye sordu.

⁹RAB, “Bana bir düve, bir keçi, bir de koç getir” dedi, “Hepsi üçer yaşında olsun. Bir de kumruyla güvercin yavrusu getir.”

¹⁰Avram hepsini getirdi, ortadan kesip parçaları birbirine karşı dizdi. Yalnız kuşları kesmedi. ¹¹Leşlerin üzerine konan yırtıcı kuşları kovdu.

¹²Güneş batarken Avram derin bir uykuya daldı. Üzerine dehşet verici zifiri bir karanlık çöktü. ¹³RAB Avram'a şöyle dedi: “Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı göreceksin. ¹⁴Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan büyük mal varlığıyla çıkacak. ¹⁵Sen de esenlik içinde atalarına kavuşacaksın. İleri yaşta ölüp gömüleceksin. ¹⁶Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek. Çünkü Amorlular'ın yaptığı kötülükler henüz doruğa varmadı.”

¹⁷Güneş batıp karanlık çökünce, du-manlı bir mangalla alevli bir meşale göründü ve kesilen hayvan parçaları-nın arasından geçti. ¹⁸⁻²¹O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: "Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakla-rı –Ken, Keniz, Kadmon, Hitit*, Pe-riz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını– senin soyuna ve-receğim."

Hacer ile İsmail

16 Karısı Saray Avram'a çocuk ve-rememişti. Saray'ın Hacer adın-da Mısırlı bir cariyesi vardı. ²Saray Avram'a, "RAB çocuk sahibi olma-mı engelledi" dedi, "Lütfen, cariyem-le yat. Belki bu yoldan bir çocuk sahi-bi olabilirim." Avram Saray'ın sözünü dinledi. ³Saray Mısırlı cariyesi Hacer'i kocası Avram'a karı olarak verdi. Bu olay Avram Kenan'da on yıl yaşadık-tan sonra oldu. ⁴Avram Hacer'le yat-tı, Hacer hamile kaldı. Hacer hamile olduğunu anlayınca, hanımını küçük görmeye başladı.

⁵Saray Avram'a, "Bu haksızlık se-nin yüzünden başıma geldi!" dedi, "Cariyemi koynuna soktum. Hamile olduğunu anlayınca beni küçük gör-meye başladı. Seninle benim aramda RAB karar versin."

⁶Avram, "Cariyen senin elinde" de-di, "Neyi uygun görürsen yap." Böy-lece Saray cariyesine sert davranmaya başladı. Hacer onun yanından kaçtı.

⁷RAB'bin meleği Hacer'i çölde bir pınarın, Şur yolundaki pınarın başın-da buldu. ⁸Ona, "Saray'ın cariyesi Ha-cer, nereden gelip nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Hacer, "Hanımım Saray'dan kaçıyo-rum" diye yanıtladı.

⁹RAB'bin meleği, "Hanımına dön ve ona boyun eğ" dedi, ¹⁰"Senin so-yunu öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak.

¹¹ "İşte hamilesin, bir oğlun olacak, Adını İsmail" koyacaksın.

Çünkü RAB sıkıntı içindeki yakarışını işitti.

¹² Oğlun yaban eşeğine benzer bir adam olacak,

O herkese, herkes de ona karşı çıkacak.

Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak^ü."

¹³Hacer, "Beni gören Tanrı'yı ger-çekten gördüm mü?" diyerek kendi-siyle konuşan RAB'be "El-Roi" adı-nı verdi. ¹⁴Bu yüzden Kadeş'le Beret arasındaki o kuyuya Beer-Lahay-Roi' adı verildi.

¹⁵Hacer Avram'a bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adını İsmail koydu. ¹⁶Hacer İsmail'i doğurduğun-da, Avram seksen altı yaşındaydı.

Sünnet: Antlaşma Simgesi

17 Avram doksan dokuz yaşınday-ken RAB ona görünerek, "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım" dedi, "Benim yolumda yürü, kusursuz ol. ²Se-ninle yaptığım antlaşmayı sürdürecekt, soyunu alabilirdiğine çoğaltacağım."

³Avram yüzüstü yere kapandı. Tan-rı, ⁴"Seninle yaptığım antlaşma şudur" dedi, "Birçok ulusun babası olacaksın. ⁵Artık adın Avram^z değil, İbrahim^a olacak. Çünkü seni birçok ulusun ba-bası yapacağım. ⁶Seni çok verimli kı-

u 16:11 "İsmail": "Tanrı iştir" anlamına gelir. **ü 16:12** "Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak" ya da "Bütün kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşecek".

v 16:13 "El-Roi": "Beni gören Tanrı" anlamına gelir. **y 16:14** "Beer-Lahay-Roi": "Tanrı'yı görüp sağ kalanın kuyusu" anlamına gelir. **z 17:5** "Avram": "Yüce Baba" anlamına gelir.

a 17:5 "İbrahim": İbranice Avraham, "Çokların babası" anlamına gelebilir.

15:18-21 Elç.7:5 **16:15** Gal.4:22 **17:5** Rom.4:16-17

laçağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak. ⁷Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım. ⁸Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım.”

⁹Tanrı İbrahim'e, “Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız” dedi, ¹⁰“Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek. ¹¹Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak. ¹²Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancidan satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu. ¹³Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak. ¹⁴Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir.”

¹⁵Tanrı, “Karın Saray'a gelince, ona artık Saray demeyeceksin” dedi, “Bundan böyle onun adı Sara^b olacak. ¹⁶Onu kutsayacak, ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak.”

¹⁷İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, “Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?” dedi, “Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?” ¹⁸Sonra Tanrı'ya, “Keşke İsmail'i mirasçım kabul etseydin!” dedi.

¹⁹Tanrı, “Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshak^c koyacaksın” dedi, “Onunla ve soyuy-

la antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim. ²⁰İsmail'e gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım. ²¹Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağı oğlun İshak'la sürdüreceğim.” ²²Tanrı İbrahim'le konuşmasını bitirince ondan ayrılıp yukarıya çekildi.

²³İbrahim evindeki bütün erkekleri –oğlu İsmail'i, evinde doğanların, satın aldığı uşakların hepsini– Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet ettirdi. ²⁴İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı. ²⁵Oğlu İsmail on üç yaşında sünnet oldu. ²⁶İbrahim, oğlu İsmail'le aynı gün sünnet edildi. ²⁷İbrahim'in evindeki bütün erkekler –evinde doğanlar ve yabancı-lardan satın alınanlar– onunla birlikte sünnet oldu.

Üç Konuk

18 İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde otururken, RAB kendisine göründü. ²İbrahim karşısında üç adamın durduğunu gördü. Onları görür görmez karşılamaya koştu. Yere kapanarak, ³“Ey efendim, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılmı” dedi, ⁴“Biraz su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacın altında dinlenin. ⁵Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler getireyim. Biraz dinlendikten sonra yunuza devam edersiniz.”

Adamlar, “Peki, dediğin gibi olsun” dediler.

⁶İbrahim hemen çadıra, Sara'nın yanına gitti. Ona, “Hemen üç sea^f ince un al, yoğurup pide yap” dedi. ⁷Ar-dından sığırlara koştu. Körpe ve besi-

b 17:15 “Sara”: “Prenses” anlamına gelir. **c 17:19** “İshak”: “Güler” anlamına gelir.

ç 18:6 “Üç sea”: Yaklaşık 13 kg.

17:7 Luk.1:54-55 **17:8** Elç.7:5 **17:10** Elç.7:8; Rom.4:11 **18:2** İbr.13:2

li bir buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı. ⁸İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte götürüp konuklarının önüne koydu. Onlar yerken o da yanlarında, ağacın altında durdu.

⁹Konuklar, “Karın Sara nerede?” diye sordular.

İbrahim, “Çadırda” diye yanıtladı.

¹⁰O, “Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim” dedi, “O zaman karın Sara'nın bir oğlu olacak.”

Sara onun arkasında, çadırın girişinde durmuş, dinliyordu. ¹¹İbrahim'le Sara kocamışlardı, yaşları hayli ileriydi. Sara âdetten kesilmişti. ¹²İçin için gülerek, “Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?” diye düşündü, “Üstelik efendim de yaşlı.”

¹³RAB İbrahim'e sordu: “Sara niçin, ‘Bu yaştan sonra gerçekten çocuk sahibi mi olacağım?’ diyerek güldü?”

¹⁴RAB için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen vakitte, gelecek yıl bu zaman yanına döndüğümde Sara'nın bir oğlu olacak.”

¹⁵Sara korktu, “Gülmedim” diyerek yalan söyledi.

RAB, “Hayır, güldün” dedi.

İbrahim Sodom için Yalvarıyor

¹⁶Adamlar oradan ayrılırken Sodom'a doğru baktılar. İbrahim onları yolcu etmek için yanlarında yürüyordu.

¹⁷RAB, “Yapacağım şeyi İbrahim'den mi gizleyeceğim?” dedi, ¹⁸“Kuşkusuz İbrahim'den büyük ve güçlü bir ulus türeyecek, yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığıyla kutsanacak. ¹⁹Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözü yerine getireyim.”

²⁰Sonra İbrahim'e, “Sodom ve Gomora büyük suçlama altında” dedi,

“Günahları çok ağır. ²¹Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu, değil mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım.”

²²Adamlar oradan ayrılıp Sodom'a doğru gittiler. Ama İbrahim RAB'bin huzurunda kaldı ^d. ²³RAB'be yaklaşıarak, “Haksızla birlikte haklıyı da mı yok edeceksin?” diye sordu, ²⁴“Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlayamayacak mısın? ²⁵Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefeye koyarak haksızın yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. Bütün dünyayı yargılayan adil olmalı.”

²⁶RAB, “Eğer Sodom'da elli doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün kenti bağışlayacağım” diye karşılık verdi.

²⁷İbrahim, “Ben toz ve külüm, bir hiçim” dedi, “Ama seninle konuşma yürekliliğini göstereceğim. ²⁸Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün kenti yok mu edeceksin?”

RAB, “Eğer kentte kırk beş doğru kişi bulursam, orayı yok etmeyeceğim” dedi.

²⁹İbrahim yine sordu: “Ya kırk kişi bulursan?”

RAB, “O kırk kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım” diye yanıtladı.

³⁰İbrahim, “Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?” dedi.

RAB, “Otuz kişi bulursam, kente dokunmayacağım” diye yanıtladı.

³¹İbrahim, “Ya Rab, lütfen konuşma yürekliliğimi bağışla” dedi, “Eğer yirmi kişi bulursan?”

RAB, “Yirmi kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim” diye yanıtladı.

³²İbrahim, “Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım” dedi, “Eğer on kişi bulursan?”

RAB, “On kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim” diye yanıtladı.

³³RAB İbrahim’le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı, İbrahim de çadırına döndü.

Sodom ve Gomora’nın Yıkılışı

19 İki melek akşamleyin Sodom’a vardılar. Lut kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak, ¹“Efendilerim” dedi, “Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın, geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz.”

Melekler, “Olmaz” dediler, “Geceyi kent meydanında geçireceğiz.”

³Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara yemek hazırladı, mayasız ekmek pişirdi. Yediler.

⁴Onlar yatmadan, kentin erkekleri –Sodom’un her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler– evi sardı. ⁵Lut’a seslenerek, “Bu gece sana gelen adamlar nerede?” diye sordular, “Getir onları da yatalım.”

⁶Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı. ⁷“Kardeşler, lütfen bu kötülüğü yapmayın” dedi, ⁸“Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim, ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara dokunmayın. Çünkü onlar konuğumdur, çatımın altına geldiler.”

⁹Adamlar, “Çekil önümüzden!” diye karışık verdiler, “Adam buraya dışardan geldi, şimdi yargıçlık taslıyor! Sana daha beterini yaparız.” Lut’u ite kaka kapıyı kırmaya davrandılar. ¹⁰Ama içerdeki adamlar uzanıp Lut’u evin içine, yanlarına aldılar ve kapıyı kapadılar. ¹¹Kapıya dayanan adamları, büyük küçük hepsini kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldu.

¹²İçerdeki iki adam Lut’a, “Senin burada başka kimin var?” diye sordular, “Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim varsa hepsini dışarı çıkar. ¹³Çünkü burayı yok edeceğiz. RAB bu halk hakkında birçok kötü suçlama duydu, kenti yok etmek için bizi gönderdi.”

¹⁴Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan adamlara, “Hemen buradan uzaklaşın!” dedi, “Çünkü RAB bu kenti yok etmek üzere.” Ne var ki damat adayları onun şaka yaptığını sandılar.

¹⁵Tan ağarırken melekler Lut’a, “Karınla iki kızını al, hemen buradan uzaklaş” diye üstelediler, “Yoksa kent cezasını bulurken sen de canından olursun.” ¹⁶Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut’la karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar. ¹⁷Kent dışına çıkınca, adamlardan biri Lut’a, “Kaç, canını kurtar, arkana bakma” dedi, “Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidersin.”

¹⁸Lut, “Aman, efendim!” diye karşılık verdi, ¹⁹“Ben kulunuzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla bana büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana yetişir, ölürüm. ²⁰İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent var, küçücük bir kent. İzin verin, oraya kaçıp canımı kurtarayım. Zaten küçücük bir kent.”

²¹Adamlardan biri, “Peki, dileğini kabul ediyorum” dedi, “O kenti yıkmaya çağım. ²²Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey yapamam.” Bu yüzden o kente Soar⁶ adı verildi.

²³Lut Soar’a vardığında güneş doğmuştu. ²⁴RAB Sodom ve Gomora’nın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı. ²⁵Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok

e 19:22 “Soar”: “Küçük” anlamına gelir.

19:16 2Pe.2:7 19:24-25 Mat.10:15; 11:23-24; Luk.10:12; 17:29; 2Pe.2:6; Yah.7

etti. ²⁶Ancak Lut'un peşisıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi.

²⁷İbrahim sabah erkenden kalkıp önceki gün RAB'bin huzurunda durduğu yere gitti. ²⁸Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten bir ocak gibi duman yükseliyordu.

²⁹Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrahim'i anımsamış ve Lut'un yaşadığı kentleri yok ederken Lut'u bu felaketin dışına çıkarmıştı.

Lut ile Kızları

³⁰Lut Soar'da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı. ³¹Büyük kızı küçüğüne, "Babamız yaşlı" dedi, "Dünya geleneklerine uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok. ³²Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım." ³³O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığının farkında değildi. ³⁴Ertesi gün büyük kız küçüğüne, "Dün gece babamla yattım" dedi, "Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat." ³⁵O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığının farkında değildi.

³⁶Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar. ³⁷Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav'ı adını verdi. Moav bugünkü Moavlıların atasıdır. ³⁸Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi^g koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

İbrahim ile Avimelek

20 İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Şur kentlerinin arasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerar'da kaldı. ²Karısı Sara

için, "Bu kadın kızkardeşimdir" dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sara'yı getirtti. ³Ama Tanrı gece düşünde Avimelek'e görünerek, "Bu kadını aldığın için öleceksin" dedi, "Çünkü o evli bir kadın."

⁴Avimelek henüz Sara'ya dokunmamıştı. "Ya Rab" dedi, "Suçsuz bir ulusu mu yok edeceksin? ⁵İbrahim'in kendisi bana, 'Bu kadın kızkardeşimdir' demedi mi? Kadın da İbrahim için, 'O kardeşimdir' dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bunu."

⁶Tanrı, düşünde ona, "Bunu temiz vicdanla yaptığımı biliyorum" diye yanıtladı, "Ben de seni bu yüzden bana karşı günah işlemekten alıkoydum, kadına dokunmana izin vermedim. ⁷Şimdi kadını kocasına geri ver. Çünkü o bir peygamberdir. Senin için dua eder, ölmezsin. Ama kadını geri vermezsen, sen de sana ait olan herkes de ölecek, bilesin."

⁸Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün adamlarını çağırarak olup biteni anlattı. Adamlar dehşete düştü. ⁹Avimelek İbrahim'i çağırarak, "Ne yaptın bize?" dedi, "Sana ne haksızlık ettim ki, beni ve krallığımı bu büyük günaha sürükledin? Bana bu yaptığın yapılacak iş değil." ¹⁰Sonra, "Amacın neydi, niçin yaptın bunu?" diye sordu.

¹¹İbrahim, "Çünkü burada hiç Tanrı korkusu yok" diye yanıtladı, "Kırım yüzünden beni öldürebilirler diye düşündüm. ¹²Üstelik, Sara gerçekten kızkardeşimdir. Babamız bir, annemiz ayrıdır. Onunla evlendim. ¹³Tanrı beni babamın evinden gurbete gönderdiği zaman karıma, 'Bana sevgini şöyle göstereceksin: Gideceğimiz her yerde kardeşin olduğumu söyle' dedim."

¹⁴Avimelek İbrahim'e karısı Sara'yı geri verdi. Bunun yanı sıra ona da var, sığır, köleler, cariyeler de verdi.

f 19:37 "Moav": "Babadan" anlamına gelir. g 19:38 "Ben-Ammi": "Halkımın oğlu" anlamına gelir. 19:26 Luk.17:32 20:2 Yar.12:13; 26:7

¹⁵İbrahim'e, "İşte ülkem önünde, nereye istersen oraya yerleş" dedi. ¹⁶Sara'ya da, "Kardeşine bin parça gümüş veriyorum" dedi, "Yanıdakilere karşı senin suçsuz olduğunu gösteren bir kanıttır bu. Herkes suçsuz olduğunu bilsin."

¹⁷İbrahim Tanrı'ya dua etti ve Tanrı Avimelek'le karısına, cariyelerine şifa verdi. Çocuk sahibi oldular. ¹⁸Çünkü İbrahim'in karısı Sara yüzünden RAB Avimelek'in evindeki kadınların hamile kalmasını engellemişti.

İshak'ın Doğumu

21 RAB verdiği söz uyarınca Sara'ya iyilik etti ve sözünü yerine getirdi. ²Sara hamile kaldı; İbrahim'in yaşlılık döneminde, tam Tanrı'nın belirttiği zamanda ona bir erkek çocuk doğurdu. ³İbrahim Sara'nın doğurduğu çocuğa İshak^h adını verdi. ⁴Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet etti. ⁵İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı. ⁶Sara, "Tanrı yüzümü güldürdü" dedi, "Bunu duyan herkes benimle birlikte gülecek. ⁷Kim İbrahim'e Sara çocuk emzirecek derdi? Bu yaşında ona bir oğul doğurdum."

Hacer'le İsmail Uzaklaştırılıyor

⁸Çocuk büyüdü. Sütten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi. ⁹Ne var ki Sara, Mısırlı Hacer'in İbrahim'den olma oğlu İsmail'in alay ettiğini görünce, ¹⁰İbrahim'e, "Bu cariyeyle oğlunu kov" dedi, "Bu cariyenin oğlu, oğlum İshak'ın mirasına ortak olmasın." ¹¹Bu İbrahim'i çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu. ¹²Ancak Tanrı İbrahim'e, "Oğlunla cariyen için üzülme" dedi, "Sara ne derse, onu yap. Çünkü senin soyun İshak'la sürecektir. ¹³Cariyenin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun."

¹⁴İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum da su hazırlayıp Hacer'in omuzuna attı, çocuğunu da verip onu gönderdi. Hacer Beer-Şeva Çölü'ne gitti, orada bir süre dolaştı. ¹⁵Tulumdaki su tükenince, oğlunu bir çalının altına bıraktı. ¹⁶Yaklaşık bir ok atımı uzaklaşıp, "Oğlumun ölümünü görmeyeyim" diyerek onun karısına oturup hıçkıra hıçkıra ağladı.

¹⁷Tanrı çocuğun sesini duydu. Tanrı'nın meleği göklerden Hacer'e, "Nen var, Hacer?" diye seslendi, "Korkma! Çünkü Tanrı çocuğun sesini duydu. ¹⁸Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus yapacağım." ¹⁹Sonra Tanrı Hacer'in gözlerini açtı, Hacer bir kuyu gördü. Gidip tulumunu doldurdu, oğluna içirdi.

²⁰Çocuk büyürken Tanrı onunlaydı. Çocuk çölde yaşadı ve okçu oldu. ²¹Paran Çölü'nde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı.

İbrahim'le Avimelek Arasındaki Antlaşma

²²O sırada Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol İbrahim'e, "Yaptığın her şeyde Tanrı seninle" dediler, ²³"Onun için, Tanrı'nın önünde bana, oğluma ve soyuma haksız davranmayacağına ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu ülkeye, benim sana yaptığım gibi iyi davran."

²⁴İbrahim, "Ant içerim" dedi.

²⁵İbrahim Avimelek'e bir kuyuyu zorla ele geçiren adamlarından yakındı. ²⁶Avimelek, "Bunu kimin yaptığı bilmiyorum" diye yanıtladı, "Sen de bana söylemedin, ilk kez duyuyorum."

²⁷Daha sonra İbrahim Avimelek'e davar ve sığır verdi. Böylece ikisi bir antlaşma yaptılar. ²⁸İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı. ²⁹Avimelek,

“Bunun anlamı ne, niçin bu yedi diş kuzuyu ayırdın?” diye sordu.

³⁰İbrahim, “Bu yedi diş kuzuyu benim elimden almalısın” diye yanıtladı, “Kuyuyu benim açtığının kanıtı olsun.” ³¹Bu yüzden oraya Beer-Şeva' adı verildi. Çünkü ikisi orada ant içmişlerdi.

³²Beer-Şeva'da yapılan bu antlaşmadan sonra Avimelek, ordusunun komutanı Fikol'la birlikte Filist yöresine geri döndü. ³³İbrahim Beer-Şeva'da bir ilgin ağacı dikti; orada RAB'bi, ölümsüz Tanrı'yı adıyla çağırdı. ³⁴Filist yöresinde konuk olarak uzun süre yaşadı.

İbrahim'in Denenmesi

22 Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. “İbrahim!” diye seslendi. İbrahim, “Buradayım!” dedi.

²Tanrı, “İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git” dedi, “Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu* olarak sun.”

³İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı. ⁴Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü. ⁵Uşaklarına, “Siz burada, eşeğin yanında kalın” dedi, “Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz.”

⁶⁻⁷Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, “Baba!” dedi.

İbrahim, “Evet, oğlum!” diye yanıtladı.

İshak, “Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?” diye sordu.

⁸İbrahim, “Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağla-

yacak” dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.

⁹Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı. ¹⁰Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. ¹¹Ama RAB'bin meleği göklerden, “İbrahim, İbrahim!” diye seslendi.

İbrahim, “İşte buradayım!” diye karşılık verdi.

¹²Melek, “Çocuğa dokunma” dedi, “Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin.”

¹³İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. ¹⁴Oraya “Yahve yire” adını verdi. “RAB'bin dağında sağlanacaktır” sözü bu yüzden bugün de söyleniyor.

¹⁵RAB'bin meleği göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi: ¹⁶“RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin için ¹⁷seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. ¹⁸Soyunun aracılığıyla yer yüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin.”

¹⁹Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıp Beer-Şeva'ya gittiler. İbrahim Beer-Şeva'da kaldı.

Nahor'un Oğulları

²⁰Bir süre sonra İbrahim'e, “Milka, kardeşin Nahor'a çocuklar doğurdu” diye haber verdiler, ²¹“İlk oğlu Ūs, kardeşi Bûz, Kemuel –Aram'ın babası– ²²Keset, Hazo, Pildaş, Yidlaf, Betuel.” ²³Betuel Rebeka'nın babası

1 22:31 “Beer-Şeva”: “Ant Kuyusu” anlamına gelir. 1 22:14 “Yahve yire”: “RAB sağlar” anlamına gelir.

22:1-13 İbr.11:17-19 22:9 Yak.2:21 22:16-17 İbr.6:13-14 22:17 İbr.11:12 22:18 Elç.3:25

oldu. Bu sekiz çocuğu İbrahim'in kardeşi Nahor'a Milka doğurdu. ²⁴Reuma adındaki cariyesi de Nahor'a Tevah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğurdu.

Sara'nın Ölümü

23 Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. ²Kenan ülkesinde, bugün Hevron denilen Kiryat-Arba'da öldü. İbrahim yas tutmak, ağlamak için Sara'nın ölüsünün başına gitti.

³Sonra karısının ölüsünün başından kalkıp Hititler'e*, ⁴"Ben aranızda konuk ve yabancıyım" dedi, "Bana mezar yapabileceğim bir toprak satın. Ölümü kaldırıp gömeyim."

⁵⁻⁶Hititler, "Efendim, bizi dinle" diye yanıtladılar, "Sen aramızda önemli bir beysin. Ölünü mezarlarımızın en iyisine göm. Ölünü gömmen için kimse senden mezarını esirgemez."

⁷İbrahim, ülke halkı olan Hititler'in önünde eğilerek, ⁸"Eğer ölümü gömmemi istiyorsanız, benim için Sohar oğlu Efron'a ricada bulunun" dedi, ⁹"Tarlasının dibindeki Makpela Mağarası'nı bana satsın. Fiyatı neyse huzurunuzda eksiksiz ödeyip orayı mezarlık yapacağım."

¹⁰Hititli Efron halkının arasında oturuyordu. Kent kapısında toplanan herkesin duyacağı biçimde, ¹¹"Hayır, efendim!" diye karşılık verdi, "Beni dinle, mağarayla birlikte tarlayı da sana veriyorum. Halkımın huzurunda onu sana veriyorum. Ölünü göm."

¹²İbrahim ülke halkının önünde eğildi. ¹³Herkesin duyacağı biçimde Efron'a, "Lütfen beni dinle" dedi, "Tarlanın parasını ödeyeyim. Parayı kabul et ki, ölümü oraya gömeyim."

¹⁴⁻¹⁵Efron, "Efendim, beni dinle" diye karşılık verdi, "Aramızda dört yüz şekel/ gümüşün sözü mü olur? Ölünü göm."

¹⁶İbrahim Efron'un önerisini kabul etti. Efron'un Hititler'in önünde sözünü ettiği dört yüz şekel gümüşü tüccarların ağırlık ölçülerine göre tarttı.

¹⁷⁻¹⁸Böylece Efron'un Mamre yakınında Makpela'daki tarlası, çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Hititler'in huzurunda İbrahim'in mülkü kabul edildi.

¹⁹İbrahim karısı Sara'yı Kenan ülkesinde Mamre'ye –Hevron'a– yakın Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdü. ²⁰Hititler tarlayı içindeki mağarayla birlikte İbrahim'in mezarlık yeri olarak onayladılar.

İshak ile Rebeka

24 İbrahim kocamış, iyice yaşlanmıştı. RAB onu her yondan kutsamıştı. ²İbrahim, evindeki en yaşlı ve her şeyden sorumlu uşağına, "Elini uyluğumun altına koy!" dedi, ³"Yerin göğün Tanrısı RAB'bin adıyla ant içmeni istiyorum. Aralarında yaşadığım Kenanlılar'dan oğluma kız almayacaksın. ⁴Oğlum İshak'a kız almak için benim ülkeme, akrabalarımın yanına gideceksin."

⁵Uşak, "Ya kız benimle bu ülkeye gelmek istemezse?" diye sordu, "O zaman oğlunu geldiğin ülkeye götürüreyim mi?"

⁶İbrahim, "Sakın oğlumu oraya götürme!" dedi, ⁷"Beni baba ocağından, doğduğum ülkeden getiren, 'Bu toprakları senin soyuna vereceğim' diyerek ant içen Göklerin Tanrısı RAB senin önünden meleğini gönderecek. Böylece oradan oğluma bir kız alabileceksin. ⁸Eğer kız seninle gelmek istemezse, içtiğin ant seni bağlamaz. Yalnız, oğlumu oraya götürme." ⁹Bunun üzerine uşak elini efendisi İbrahim'in uyluğunun altına koyarak bu konuda ant içti.

¹⁰Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı; Aram-Naharayim'e, Nahor'un yaşadığı kente gitti. ¹¹Develerini kentin dışındaki kuyunun yanına çöktürdü. Akşamüzeriydi, kadınların su almak için dışarı çıkacakları zamandı.

¹²Uşak, "Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım bugün beni başarılı kıl" diye dua etti, "Efendim İbrahim'e iyilik et. ¹³İşte, pınarın başında bekliyorum. Kentin kızları su almaya geliyorlar. ¹⁴Birine, 'Lütfen testi ni indir, biraz su içeyim' diyeceğim. O da, 'Sen iç, ben de develerine içireyim' derse, bileceğim ki o kız kulun İshak için seçtiğin kızdır. Böylece efendime iyilik ettiğini anlayacağım."

¹⁵O duasını bitirmeden, İbrahim'in kardeşi Nahor'la karısı Milka'nın oğlu Betuel'in kızı Rebeka, omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. ¹⁶Çok güzel bir genç kızdı. Ona erkek eli değmemişti. Pınara gitti, testisini doldurup geri döndü. ¹⁷Uşak onu karşılamaya koştu, "Lütfen testinden biraz su ver, içeyim" dedi.

¹⁸Rebeka, "İç, efendim" diyerek hemen testisini indirdi, içmesi için ona uzattı.

¹⁹Ona su verdikten sonra, "Develerin için de su çekeyim" dedi, "Kanıncaya kadar içsinler." ²⁰Çabucak suyu hayvanların teknesine boşalttı, yine su çekmek için kuyuya koştu. Adamın bütün develeri için su çekti. ²¹Adam RAB'bin yolunu açıp açmadığını anlamak için sessizce genç kı zı süzüyordu.

²²Develer su içtikten sonra, adam bir beka' ağırlığında altın bir burun halkasıyla on şekel^m ağırlığında iki altın bilezik çıkardı. ²³"Lütfen söyle, kimin kızsın sen?" diye sordu, "Babanın evinde geceyi geçirebileceğimiz bir yer var mı?"

²⁴Kız, "Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyım" diye karşılık verdi, ²⁵"Bizde saman ve yem bol, geceyi geçirebileceğiniz yer de var."

²⁶Adam eğilip RAB'be tapındı. ²⁷"Efendim İbrahim'in Tanrısı RAB-be övgüler olsun" dedi, "Sevgisini, sadakatini efendimden esirgemedi. Efendimin akrabalarının evine giden yolu bana gösterdi."

²⁸Kız annesinin evine koşup olanları anlattı. ²⁹Rebeka'nın Lavan adında bir kardeşi vardı. Lavan pınarın başındaki adama doğru koştu. ³⁰Kızkardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Rebeka adamın kendisine söylediklerini de anlatınca, Lavan adamın yanına gitti. Adam pınarın başında, develerinin yanında duruyordu. ³¹Lavan, "Eve buyur, ey RAB'bin kutsadığı adam" dedi, "Niçin dışarıda bekliyorsun? Senin için oda, develerin için yer hazırladım."

³²Böylece adam eve girdi. Lavan develerin kolanlarını çözdü, onlara saman ve yem verdi. Adamla yanındakilere ayaklarını yıkamaları için su getirdi. ³³Önüne yemek konulunca, adam, "Niçin geldiğimi anlatmadan yemek yemeyeceğim" dedi.

Lavan, "Öyleyse anlat" diye karşılık verdi.

³⁴Adam, "Ben İbrahim'in uşağıyım" dedi, ³⁵"RAB efendimi alabildiğine kutsadı. Onu zengin etti. Ona davar, sığır, altın, gümüş, erkek ve kadın köleler, develer, eşekler verdi. ³⁶Karısı Sara ileri yaşta efendime bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu her şeyi oğluna verdi. ³⁷⁻³⁸Ülkelerinde yaşadığım Kenanlılar'dan oğluma kız almayacaksın. Oğluma kız almak için babamın ailesine, akrabalarımın yanına gideceksin" diyerek bana ant içirdi.

³⁹"Efendime, 'Ya kız benimle gelmezse?' diye sordum.

⁴⁰"Efendim, 'Yolunda yürüdüğüm RAB meleğini seninle gönderecek, yolunu açacak' dedi, 'Akrabalarım-dan, babamın ailesinden oğluma bir kız getireceksin. ⁴¹İçtiğin anttan an-cak akrabalarımın yanına vardığında sana kızı vermezlerse, evet, ancak o zaman özgür olabilirsin.'

⁴²"Bugün pınarın başına geldiğim-de şöyle dua ettim: 'Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım yolu-mu aç. ⁴³İşte pınarın başında bekliyo-rum. Su almaya gelen kızlardan biri-ne, lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim, diyeceğim. ⁴⁴O da, sen iç, de-velerin için de su çekeyim derse, an-layacağım ki efendimin oğlu için RAB'bin seçtiği kız odur.'

⁴⁵"Ben içimden dua ederken, Rebe-ka omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. Pınar başına gidip su aldı. Ona, 'Lüt-fen, biraz su ver, içeyim' dedim.

⁴⁶"Rebeka hemen testisini omuzun-dan indirdi, 'İç efendim' dedi, 'Ben de develerine içireyim.' Ben içtim. De-velere de su verdi.

⁴⁷"Ona, 'Kimin kızısın sen?' diye sordum.

" 'Milka'yla Nahor'un oğlu Betuell'in kızıyım' dedi.

"Bunun üzerine burnuna halka, kol-larına bilezik taktım. ⁴⁸Eğilip RAB'be tapındım. Efendimin oğluna kardeşi-nin torununu almak için bana doğru yolu gösteren efendim İbrahim'in Tan-rısı RAB'be övgüler sundum. ⁴⁹Şimdi efendime sevgi ve sadakat mı göste-receksiniz, yoksa olmaz mı diyecek-siniz, bana bildirin. Öyle ki, ben de ne yapacağıma karar vereyim."

⁵⁰Lavan'la Betuel, "Bu RAB'bin işi" diye karşılık verdiler, "Biz sana ne iyi, ne kötü diyebiliriz. ⁵¹İşte Rebeka bu-rada. Al götür. RAB'bin buyurduğu gibi efendinin oğluna karı olsun."

⁵²İbrahim'in uşağı bu sözleri du-yunca, yere kapanarak RAB'be tapın-

dı. ⁵³Rebeka'ya altın, gümüş takı-m-lar, giysiler, kardeşiyle annesine de değerli eşyalar çıkarıp verdi. ⁵⁴Sonra yanındakilerle birlikte yedi, içti. Ge-ceyi orada geçirdiler.

Sabah kalkınca İbrahim'in uşağı, "Beni yolcu edin, efendime döneyim" dedi.

⁵⁵Rebeka'nın kardeşiyle annesi, "Bı-rak kız on gün kadar bizimle kalsın, sonra gidersin" diye karşılık verdiler.

⁵⁶Adam, "Madem RAB yolumu aç-tı, beni geciktirmeyin" dedi, "İzin ve-rin, efendime döneyim."

⁵⁷"Kızı çağırıp ona soralım" dediler.

⁵⁸Rebeka'yı çağırıp, "Bu adamla git-mek istiyor musun?" diye sordular.

Rebeka, "İstiyorum" dedi.

⁵⁹Böylece Rebeka'yla dadısını, İbra-him'in uşağıyla adamlarını uğurla-maya çıktılar. ⁶⁰Rebeka'yı şöyle kut-sadılar:

"Ey kızkardeşimiz,

Binlerce, on binlerce kişiye

analık et,

Soyun düşmanlarının

kentlerini mülk edinsin."

⁶¹Rebeka'yla genç hizmetçileri ha-zırlanıp develere binerek İbrahim'in uşağını izlediler. Uşak Rebeka'yı alıp oradan ayrıldı.

⁶²İshak Beer-Lahay-Roi'den gelmiş-ti. Çünkü Negev bölgesinde yaşıyordu.

⁶³Akşamüzeri düşünmek için tarlaya gitti. Başını kaldırdığında develerin yaklaştığını gördü. ⁶⁴Rebeka İshak'ı görünce deveden indi, ⁶⁵İbrahim'in uşağına, "Tarladan bizi karşılamaya gelen şu adam kim?" diye sordu.

Uşak, "Efendim" diye karşılık verdi. Rebeka peçesini alıp yüzünü örttü.

⁶⁶Uşak bütün yaptıklarını İshak'a an-lattı. ⁶⁷İshak Rebeka'yı annesi Sara'nın yaşamış olduğu çadıra götürüp onunla evlendi. Böylece Rebeka İshak'ın karısı oldu. İshak onu sevdi. Annesinin ölü-münden sonra onunla avunç buldu.

İbrahim'in Ölümü

(1Ta.1:32-33)

25 İbrahim bir kadınla daha evlendi. Kadının adı Ketura'ydı.

²Ondan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu.

³Yokşan'dan da Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Leumlular doğdu. ⁴Midyan'ın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı.

⁵İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a bıraktı. ⁶Cariyelerinin oğullarına da armağanlar verdi. Kendisi sağken bu çocukları oğlu İshak'tan uzaklaştırıp doğuya gönderdi.

⁷İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. ⁸Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunu verdi. Ölüp atalarına kavuştu. ⁹Oğulları İshak'la İsmail onu Hititli* Sohar oğlu Efron'un tarlasında Mamre'ye yakın Makpela Mağarası'na gömdüler. ¹⁰İbrahim o tarlayı Hititler'den satın almıştı. Böylece İbrahim'le karısı Sara oraya gömüldüler. ¹¹Tanrı İbrahim'in ölümünden sonra oğlu İshak'ı kutsadı. İshak Beer-Lahay-Roi'de yaşıyordu.

İsmailoğulları

(1Ta.1:29-31)

¹²Sara'nın cariyesi Mısırlı Hacer'in İbrahim'e doğurduğu İsmail'in öyküsü: ¹³Doğum sırasına göre İsmail'in oğullarının adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam, ¹⁴Mişma, Duma, Massa, ¹⁵Hadat, Tema, Yetur, Nafiş, Kedema gelir. ¹⁶İsmail'in oğulları olan bu on iki bey oymakların atalarıydı. Köylerine, obalarına da bu adları verdiler. ¹⁷İsmail yüz otuz yedi yıl yaşadıktan

sonra son soluğunu verdi. Ölüp halına kavuştu. ¹⁸İsmailoğulları Aşur'a doğru giderken Mısır sınırı yakınında, Havila ile Şur arasındaki bölgeye yerleştiler. Kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşmişlerdi.

Yakup'la Esav

¹⁹İbrahim'in oğlu İshak'ın öyküsü: ²⁰İshak Aramlı Lavan'ın kızkardeşi, Paddan-Aramlı Betuel'in kızı Rebeka'yla evlendiğinde kırk yaşındaydı. ²¹İshak karısı için RAB'be yakardı, çünkü karısı kısır. RAB İshak'ın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı. ²²Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, "Nedir bu başıma gelen?" diyerek RAB'be danışmaya gitti. ²³RAB onu şöyle yanıtladı:

"Rahminde iki ulus var,
Senden iki ayrı halk doğacak,
Biri öbüründen güçlü olacak,
Büyüğü küçüğüne hizmet
edecek."

²⁴Doğum vakti gelince, Rebeka'nın ikiz oğulları oldu. ²⁵İlk doğan oğlu kıpkırmızı ve tüylüydü; kırmızı bir cüppeyi andırıyordu. Adını Esav^a koydular. ²⁶Sonra kardeşi doğdu. Eliyle Esav'ın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak ona Yakup^o adını verdi. Rebeka doğum yaptığında İshak altmış yaşındaydı.

²⁷Çocuklar büyüdü. Esav kırları seven usta bir avcı oldu. Yakup'sa hep çadırda oturan sakın bir adamdı. ²⁸İshak Esav'ı daha çok severdi, çünkü onun getirdiği av etlerini yedi. Rebeka ise Yakup'u severdi.

²⁹Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç ve bitkindi. ³⁰Yakup'a, "Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Aç ve bitkinim" dedi. Bu nedenle ona Edom^o adı da verildi.

n 25:25 "Esav": "Tüylü" anlamına gelir. o 25:26 "Yakup": "Topuk tutar" ya da "Hileci" anlamına gelir. 8 25:30 "Edom": "Kızıl" anlamına gelir.

25:10 Yar.23:3-16 25:23 Rom.9:11-12

³¹Yakup, “Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver” diye karşılık verdi.

³²Esav, “Baksana, açlıktan ölmek üzereyim” dedi, “İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?”

³³Yakup, “Önce ant iç” dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakup'a sattı. ³⁴Yakup Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içtikten sonra kalkıp gitti.

Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsemiş oldu.

İshak ile Avimelek

26 İbrahim'in yaşadığı dönemdeki kıtlıktan başka ülkede bir kıtlık daha oldu. İshak Gerar'a, Filist Kralı Avimelek'in yanına gitti. ²RAB İshak'a görünerek, “Mısır'a gitme” dedi, “Sana söyleyeceğim ülkeye yerleş. ³Orada bir süre kal. Ben seninle olacak, seni kutsayacağım: Bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahim'e ant içerek verdiğim sözü yerine getireceğim. ⁴Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak. ⁵Çünkü İbrahim sözümü dinledi. Uyarılarıma, buyruklarıma, kurallarına, yasalarına bağlı kaldı.”

⁶Böylece İshak Gerar'da kaldı. ⁷Yöre halkı karısıyla ilgili soru sorunca, “Kızkardeşimdir” diyordu. Çünkü “Karımdır” demekten korkuyordu. Rebeka yüzünden yöre halkı beni öldürebilir diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi.

⁸İshak orada uzun zaman kaldı. Bir gün Filist Kralı Avimelek, pencereden dışarı bakarken, İshak'ın karısı Rebeka'yı okşadığını gördü. ⁹İshak'ı çağırarak, “Bu kadın gerçekte senin

karını!” dedi, “Neden kızkardeşin olduğunu söyledin?”

İshak, “Çünkü onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm” dedi.

¹⁰Avimelek, “Nedir bize bu yaptığın?” dedi, “Az kaldı halkımdan biri karınıla yatacaktı. Bize suç işletecektin.” ¹¹Sonra bütün halka, “Kim bu adama ya da karısına dokunursa, kesinlikle öldürülecek” diye buyruk verdi.

¹²İshak o ülkede ekin ekti ve o yıl ektiğinin yüz katını biçti. RAB onu kutlamıştı. ¹³İshak bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çok zengin oldu. ¹⁴Sürülerle davar, sığır ve birçok uşak sahibi oldu. Filistliler onu kıskanmaya başladılar. ¹⁵Babası İbrahim yaşarken kölelerinin kazmış olduğu bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar.

¹⁶Avimelek İshak'a, “Ülkemizden git” dedi, “Çünkü gücün bizim gücümüzü aştı.” ¹⁷İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisi'nde çadır kurup oraya yerleşti. ¹⁸Babası İbrahim yaşarken kazılmış olan kuyuları yeniden açtırdı. Çünkü Filistliler İbrahim'in ölümünden sonra o kuyuları kapamışlardı. Kuyulara aynı adları, babasının vermiş olduğu adları verdi.

¹⁹İshak'ın köleleri vadide kuyu kazarken bir kaynak buldular. ²⁰Gerar'ın çobanları, “Su bizim” diyerek İshak'ın çobanlarıyla kavgaya tutuştular. İshak kendisiyle çekiştikleri için kuyuya Esek²¹ adını verdi.

²¹İshak'ın köleleri başka bir kuyu kazdılar. Bu kuyu yüzünden de kavgaya çıkınca İshak kuyuya Sitna²² adını verdi. ²²Oradan ayrılıp başka bir yerde kuyu kazdırdı. Bu kuyu yüzünden kavgaya çıkmadı. Bu nedenle İshak ona Rehovot²³ adını verdi. “RAB en sonunda bize rahatlık verdi” dedi, “Bu ülkede verimli olacağız.”

p 26:20 “Esek”: “Çekişme” anlamına gelir. r 26:21 “Sitna”: “Düşmanlık” anlamına gelir.

s 26:22 “Rehovot”: “Rahatlık, genişlik” anlamına gelir.

25:33 İbr.12:16 26:3-4 Yar.22:16-18; Elç.3:25 26:7 Yar.12:13; 20:2

²³İshak oradan Beer-Şeva'ya gitti. ²⁴O gece RAB kendisine görünerek, 'Ben baban İbrahim'in Tanrısı'yım, korkma" dedi, "Seninle birlikteyim. Seni kutsayacak, kulum İbrahim'in hatırı için soyunu çoğaltacağım." ²⁵İshak orada bir sunak yaparak RAB'bi adıyla çağırdı. Çadırını oraya kurdu. Köleleri de orada bir kuyu kazdı.

²⁶Avimelek, danışmanı Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile birlikte, Gerar'dan İshak'ın yanına gitti. ²⁷İshak onlara, "Niçin yanıma geldiniz?" dedi, "Benden nefret ediyorsunuz. Üstelik beni ülkenizden kovdunuz."

²⁸⁻²⁹"Açıkça gördük ki, RAB seninle" diye yanıtladılar, "Onun için, aramızda ant olsun: Biz nasıl sana dokunmadık-sa, hep iyi davranarak seni esenlik içinde gönderdikse, sen de bize kötülük etme. Bu konuda seninle anlaşalım. Sen şimdi RAB'bin kutsadığı bir adamsın."

³⁰İshak onlara bir şölen verdi, yiyip içtiler. ³¹Sabah erkenden kalkıp karşılıklı ant içtiler. Sonra İshak onları yolcu etti. Esenlik içinde oradan ayrıldılar.

³²Aynı gün İshak'ın köleleri gelip kazdıkları kuyu hakkında kendisine bilgi verdiler, "Su bulduk" dediler.

³³İshak kuyuya Şivaş adını verdi. Bu yüzden kent bugüne kadar Beer-Şeva' diye anılır.

³⁴Esav kırk yaşında Hititli* Bero'nin kızı Yudit ve Hititli Elon'un kızı Basemat'la evlendi. ³⁵Bu kadınlar İshak'la Rebeka'nın başına dert oldular.

İshak Yakup'u Kutsuyor

27 İshak yaşlanmış, gözleri görmez olmuştu. Büyük oğlu Esav'ı çağırıp, "Oğlum!" dedi.

Esav, "Efendim!" diye yanıtladı.

²İshak, "Artık yaşlandım" dedi, "Ne zaman öleceğimi bilmiyorum. ³Silah-

larını –ok kılıfını, yayını– al, kırlara çıkıp benim için bir hayvan avla. ⁴Sevdiğim lezzetli bir yemek yap, bana getir yiyeyim. Ölmeden önce seni kutsayayım."

⁵İshak, oğlu Esav'la konuşurken Rebeka onları dinliyordu. Esav avlanmak için kıra çıkınca, ⁶Rebeka oğlu Yakup'a şöyle dedi: "Dinle, babanın ağabeyin Esav'a söylediklerini duydum. ⁷Baban ona, 'Bana bir hayvan avla getir' dedi, 'Lezzetli bir yemek yap, yiyeyim. Ölmeden önce seni RAB'bin huzurunda kutsayayım.' ⁸Bak oğlum, sana söyleyeceklerimi iyi dinle: ⁹Git süründen bana iki seçme oğlak getir. Onlarla babanın sevdiği lezzetli bir yemek yapayım. ¹⁰Yemesi için onu babana sen götüreceksin. Öyle ki, ölmeden önce seni kutsasın."

¹¹Yakup, "Ama kardeşim Esav'ın bedeni kıllı, benimkiyse kılsız" diye yanıtladı, ¹²"Ya babam bana dokunursa? O zaman kendisini aldattığımı anlar. Kutsama yerine üzerime lanet getirmiş olurum."

¹³Annesi, "Sana gelecek lanet bana gelsin, oğlum" dedi, "Sen beni dinle, git oğlakları getir."

¹⁴Yakup gidip oğlakları annesine getirdi. Annesi babasının sevdiği lezzetli bir yemek yaptı. ¹⁵Büyük oğlu Esav'ın en güzel giysileri o anda evdeydi. Rebeka onları küçük oğlu Yakup'a giydirdi. ¹⁶Ellerinin üstünü, ensesinin kılsız yerini oğlak derisiyle kapladı. ¹⁷Yaptığı güzel yemekle ekmeği Yakup'un eline verdi.

¹⁸Yakup babasının yanına varıp, "Baba!" diye seslendi.

Babası, "Evet, kimsin sen?" dedi.

¹⁹Yakup, "Ben ilk oğlun Esav'ım" diye karşılık verdi, "Söylediğini yaptım. Lütfen kalk, otur da getirdiğim av etini ye. Öyle ki, beni kutsayabilesin."

²⁰İshak, “Nasıl böyle çabucak buldun, oğlum?” dedi.

Yakup, “Tanrın RAB bana yardım etti” diye yanıtladı.

²¹İshak, “Yaklaş, oğlum” dedi, “Sana dokunayım, gerçekten oğlum Esav mısın, değil misin anlayayım.”

²²Yakup babasına yaklaştı. Babası ona dokunarak, “Ses Yakup’un sesi, ama eller Esav’ın elleri” dedi. ²³Onu tanıyamadı. Çünkü Yakup’un elleri ağabeyi Esav’ın elleri gibi kıllıydı. İshak onu kutsamak üzereyken, ²⁴bir daha sordu: “Sen gerçekten oğlum Esav mısın?”

Yakup, “Evet!” diye yanıtladı.

²⁵İshak, “Oğlum, av etini getir yiyeyim de seni kutsayayım” dedi. Yakup önce yemeği, sonra şarabı getirdi. İshak yedi, içti. ²⁶“Yaklaş da beni öp, oğlum” dedi. ²⁷Yakup yaklaşıp babasını öptü. Babası onun giysilerini kokladı ve kendisini kutsayarak şöyle dedi:

“İşte oğlumun kokusu

Sanki RAB’bin kutsadığı
kırların kokusu.

²⁸Tanrı sana göklerin çiyinden

Ve yerin verimli
topraklarından

Bol buğday ve yeni şarap versin.

²⁹Halklar sana kulluk etsin,

Uluslar boyun eğsin.

Kardeşlerine egemen ol,

Kardeşlerin sana boyun eğsin.

Sana lanet edenlere lanet olsun,

Seni kutsayanlar kutsansın.”

Esav Kutsanma Hakkını Yitiriyor

³⁰İshak Yakup’u kutsadıktan ve Yakup babasının yanından ayrıldıktan hemen sonra kardeşi Esav avdan döndü. ³¹Esav da lezzetli bir yemek yaparak babasına götürdü. Ona, “Baba, kalk, getirdiğim av etini ye” dedi, “Öyle ki, beni kutsayabilesin.”

³²Babası, “Sen kimsin?” diye sordu. Esav, “Ben ilk oğlun Esav’ım” diye karşılık verdi.

³³İshak’ı bir titreme sardı. Tır tır titreyerek, “Öyleyse daha önce avlanıp bana yemek getiren kimdi?” diye sordu, “Sen gelmeden önce yemeğimi yiyip onu kutsadım. Artık o kutsanmış oldu.”

³⁴Esav babasının anlattıklarını duyunca, acı acı haykırdı. “Beni de kutsa, baba, beni de!” dedi.

³⁵İshak, “Kardeşin gelip beni kandırdı” diye karşılık verdi, “Senin yerine o kutsandı.”

³⁶Esav, “Ona boşuna mı Yakup diyorlar?” dedi, “İki kezdir beni aldatıyor. Önce ilk oğulluk hakkımı aldı. Şimdi de benim yerime o kutsandı.” Sonra, “Kutsamak için bana bir hak ayırmadın mı?” diye sordu.

³⁷İshak, “Onu sana egemen kıldım” diye yanıtladı, “Bütün kardeşlerini onun hizmetine verdim. Onu buğday ve yeni şarapla besledim. Senin için ne yapabilirim ki, oğlum?”

³⁸Esav, “Sen yalnız bir kişiyi mi kutsayabilirsin baba?” dedi, “Beni de kutsa, baba, beni de!” Sonra hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

³⁹Babası şöyle yanıtladı:

“Göklerin çiyinden,
Zengin topraklardan
Uzak yaşayacaksın.

⁴⁰Kılıcınla yaşayacak,
Kardeşine hizmet edeceksin.
Ama özgür olmak isteyince,
Onun boyunduruğunu kırıp
atacaksın.”

Yakup Lavan’ın Yanına Kaçıyor

⁴¹Babası Yakup’u kutsadığı için Esav kardeşi Yakup’a kin bağladı. “Nasıl olsa babamın ölümü yaklaştı” diye düşünüyordu, “O zaman kardeşim Yakup’u öldürürüm.”

⁴²Büyük oğlu Esav'ın ne düşündüğünü Rebeka'ya bildirilince Rebeka küçük oğlu Yakup'u çağırttı. "Bak, ağabeyin Esav seni öldürmeyi düşünerek kendini avutuyor" dedi, ⁴³"Beni dinle, oğlum. Hemen Harran'a, kardeşim Lavan'ın yanına kaç. ⁴⁴⁻⁴⁵Ağabeyinin öfkesi dinipsana kızgınlığı geçinceye, ona yaptığını unutuncaya kadar orada kal. Birini gönderir, seni getirtirim. Niçin bir günde ikinizden de yoksun kalayım?"

⁴⁶Sonra İshak'a, "Bu Hititli* kadınlar yüzünden canımdan bezdim" dedi, "Eğer Yakup da bu ülkenin kızlarıyla, Hitit kızlarıyla evlenirse, nasıl yaşarım?"

28 İshak Yakup'u çağırdı, onu kutlayarak, "Kenanlı kızlarla evlenme" diye buyurdu, ²"Hemen Paddan-Aram'a, annenin babası Betuel'in evine git. Orada dayın Lavan'ın kızlarından biriyle evlen. ³Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, verimli kılsın, soyunu çoğaltsın; soyundan halklar türesin. ⁴İbrahim'i kutsadığı gibi seni ve soyunu da kutsasın. Öyle ki, Tanrı'nın İbrahim'e verdiği topraklara—üzerinde yabancı olarak yaşadığın bu topraklara—sahip olasın." ⁵İshak Yakup'u böyle uğurladı. Yakup Paddan-Aram'a, kendisinin ve Esav'ın annesi Rebeka'nın kardeşi Aramlı Betuel oğlu Lavan'ın yanına gitmek üzere yola çıktı.

⁶⁻⁷Esav İshak'ın Yakup'u kutsadığını, evlenmek üzere Paddan-Aram'a gönderdiğini öğrendi. Ayrıca Yakup'u kutsarken, babasının, "Kenanlı kızlarla evlenme" diye buyurduğunu, Yakup'un da annesiyle babasını dinleyip Paddan-Aram'a gittiğini öğrendi. ⁸Böylece babasının Kenanlı kızlardan hoşlanmadığını anladı. ⁹İsmail'in yanına gitti. İbrahim oğlu İsmail'in kızı,

Nevayot'un kızkardeşi Mahalat'la evlenerek onu karılarının üzerine getirdi.

Yakup'un Düşü

¹⁰Yakup Beer-Şeva'dan ayrılarak Harran'a doğru yola çıktı. ¹¹Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koyarak yattı. ¹²Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklere eriştiğini gördü. Tanrı'nın melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı. ¹³RAB yanbaşında durup, "Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrısı RAB benim" dedi, "Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. ¹⁴Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutlanacak. ¹⁵Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım."

¹⁶Yakup uyanınca, "RAB burada, ama ben farkına varamadım" diye düşündü. ¹⁷Korktu ve, "Ne korkunç bir yer!" dedi, "Bu, Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı."

¹⁸Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taşı anıt olarak dikti, üzerine zeytinyağı döktü. ¹⁹Oraya Beytel" adını verdi. Kentin önceki adı Luz'du.

²⁰Sonra bir adak adayarak şöyle dedi: "Tanrı benimle olur, gittiğim yolda beni korur, bana yiyecek, giyecek sağlarsa, ²¹babamın evine esenlik içinde dönersem, RAB benim Tanrım olacak. ²²Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondalığını sana vereceğim."

u 28:19 "Beytel": "Tanrı'nın Evi" anlamına gelir.

28:4 Yar.17:4-8 **28:12** Yu.1:51 **28:13** Yar.13:14-15 **28:14** Yar.12:3; 22:18; 26:4

Yakup Paddan-Aram'a Varıyor

29 Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardı. ²Kırda bir kuyu gördü. Kuyunun yanbaşında üç davar sürüsü yatıyordu. Sürülere o kuyudan su verilirdi. Kuyunun ağzında büyük bir taş vardı. ³Bütün sürüler oraya toplanınca, çobanlar kuyunun ağzındaki taşı yuvarlar, davarlarını suverdiktan sonra taşı yine yerine, kuyunun ağzına koyarlardı.

⁴Yakup çobanlara, “Kardeşler, nelerisiniz?” diye sordu.

Çobanlar, “Harranlı'yız” diye yanıtladılar.

⁵Yakup, “Nahor'un torunu Lavan'ı tanıyor musunuz?” diye sordu.

“Tanıyoruz” dediler.

⁶Yakup, “İyi midir?” diye sordu.

“İyidir. İşte kızı Rahel davarlarla birlikte geliyor.”

⁷Yakup, “Akşama daha çok var” dedi, “Sürülerin toplanma vakti değil. Davarlarınızı suvarın, götürüp otlatın.”

⁸Çobanlar, “Bütün sürüler toplanmadan, kuyunun ağzındaki taşı yuvarlamadan olmaz” dediler, “Ancak o zaman davarları suvarabiliriz.”

⁹Yakup onlarla konuşurken Rahel babasının davarlarını getirdi. Rahel çobanlık yapıyordu. ¹⁰Yakup dayısı Lavan'ın kızı Rahel'i ve davarları görünce, gidip kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı, dayısının davarlarını suvarı. ¹¹Rahel'i öperek hiçkırığa hiçkırığa ağladı. ¹²Rahel'e baba tarafından ak-raba olduklarını, Rebeka'nın oğlu olduğunu anlattı. Rahel koşup babasına haber verdi.

¹³Lavan, yeğeni Yakup'un geldiğini duyunca, onu karşılamaya koştu. Ona sarılıp öptü, evine getirdi. Yakup bütün olanları Lavan'a anlattı. ¹⁴Lavan, “Sen benim etim, kemiğimsin” dedi.

Yakup Lea ve Rahel'le Evleniyor

Yakup Lavan'ın yanında bir ay kaldıktan sonra, ¹⁵Lavan, “Akılabamsın diye benim için bedava mı çalışacaksın?” dedi, “Söyle, ne kadar ücret istiyorsun?”

¹⁶Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di. ¹⁷Lea'nın gözleri alımlıydı¹⁸, Rahel ise boyu bosu yerinde, güzel bir kızdı. ¹⁸Yakup Rahel'e aşık. Lavan'a, “Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim” dedi.

¹⁹Lavan, “Onu sana vermek başkasına vermektan daha iyidir” dedi, “Yanımda kal.” ²⁰Yakup Rahel için yedi yıl çalıştı. Rahel'i sevdiği için, yedi yıl ona birkaç gün gibi geldi.

²¹Lavan'a, “Zaman doldu, kızını ver, evleneyim” dedi.

²²Lavan bütün yöre halkını toplayıp bir şölen verdi. ²³Gece kızı Lea'yı Yakup'a götürdü. Yakup onunla yattı. ²⁴Lavan cariyesi Zilpa'yı kızı Lea'nın hizmetine verdi.

²⁵Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavan'a, “Nedir bana bu yaptığın?” dedi, “Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldattın?”

²⁶Lavan, “Bizim buralarda adettir. Büyük kız dururken küçük kız evlendirilmez” dedi, ²⁷“Bu bir haftayı tamamlamla, Rahel'i de sana veririz. Yalnız ona karşılık yedi yıl daha yanımda çalışacaksın.”

²⁸Yakup kabul etti. Lea'yla bir hafta geçirdi. Sonra Lavan kızı Rahel'i de ona verdi. ²⁹Cariyesi Bilha'yı Rahel'in hizmetine verdi. ³⁰Yakup Rahel'le de yattı. Onu Lea'dan çok sevdi. Lavan'a yedi yıl daha hizmet etti.

Yakup'un Çocukları

³¹RAB Lea'nın sevilmediğini görünce, çocuk sahibi olmasını sağladı. Oysa Rahel kıskırdı. ³²Lea hamile

kalıp bir erkek çocuk doğurdu. Adını Ruben⁹ koydu. “Çünkü RAB mutsuzluğumu gördü” dedi, “Kuşkusuz artık kocam beni sever.”

³³Yine hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. “RAB sevilmediğimi duyduğu için bana bu çocuğu verdi” diyerek adını Şimon¹⁰ koydu.

³⁴Üçüncü kez hamile kalıp bir daha erkek çocuk doğurdu. “Artık kocam bana bağlanacak” dedi, “Çünkü ona üç erkek çocuk doğurdum.” Onun için çocuğa Levi¹¹ adı verildi.

³⁵Dördüncü kez hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. “Bu kez RAB’be övgüler sunacağım” dedi. Onun için çocuğa Yahuda¹² adını verdi. Bir süre doğum yapmadı.

30 Rahel Yakup’a çocuk doğuramayınca, ablasını kıskanmaya başladı. Yakup’a, “Bana çocuk ver, yoksa öleceğim” dedi.

²Yakup Rahel’e öfkelenildi. “Çocuk sahibi olmanı Tanrı engelliyor. Ben Tanrı değilim ki!” diye karşılık verdi.

³Rahel, “İşte cariyem Bilha” dedi, “Onunla yat, benim için çocuk doğursun, ben de aile kurayım.”

⁴Rahel cariyesi Bilha’yı eş olarak kocasına verdi. Yakup onunla yattı. ⁵Bilha hamile kalıp Yakup’a bir erkek çocuk doğurdu. ⁶Rahel, “Tanrı beni haklı çıkardı” dedi, “Yakarışımı duyup bana bir oğul verdi.” Bu yüzden çocuğa Dan¹³ adını verdi.

⁷Rahel’in cariyesi Bilha yine hamile kaldı ve Yakup’a ikinci bir oğul doğurdu. ⁸Rahel, “Ablama karşı büyük savaşım verdim ve onu yendim” diyerek çocuğa Naftali¹⁴ adını verdi.

⁹Lea artık doğum yapamadığını görünce, cariyesi Zilpa’yı Yakup’a eş olarak verdi. ¹⁰Zilpa Yakup’a bir erkek çocuk doğurdu. ¹¹Lea, “Uğurum!” diyerek çocuğa Gad¹⁵ adını verdi.

¹²Lea’nın cariyesi Zilpa Yakup’a ikinci bir oğul doğurdu. ¹³Lea, “Mutlu-yum!” dedi, “Kadınlar bana ‘Mutlu’ diyecek.” Ve çocuğa Aşer¹⁶ adını verdi.

¹⁴Ruben hasat mevsimi tarlaya gitti. Orada adamotu¹⁷ bulup annesi Lea’ya getirdi. Rahel Lea’ya, “Lütfen oğlunun getirdiği adamotundan bana da ver” dedi.

¹⁵Lea, “Kocamı aldığın yetmez mi? Bir de oğlumun adamotunu mu istiyorsun?” diye karşılık verdi.

Rahel, “Öyle olsun” dedi, “Oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle yatsın.”

¹⁶Akşamleyin Yakup tarladan dönerken Lea onu karşılamaya gitti. Yakup’a, “Benimle yatacaksın” dedi, “Oğlunun adamotuna karşılık bu gece benimsin.” Yakup o gece onunla yattı.

¹⁷Tanrı Lea’nın duasını işitti. Lea hamile kalıp Yakup’a beşinci oğlunu doğurdu. ¹⁸“Cariyemi kocama verdiğim için Tanrı beni ödüllendirdi” diyerek çocuğa İssakar¹⁸ adını verdi.

¹⁹Lea yine hamile kaldı ve Yakup’a altıncı oğlunu doğurdu. ²⁰“Tanrı bana iyi bir armağan verdi” dedi, “Artık kocam bana değer verir. Çünkü ona altı erkek çocuk doğurdum.” Ve çocuğa Zevulun¹⁹ adını verdi.

²¹Bir süre sonra Lea bir kız doğurdu ve adını Dina koydu.

²²Tanrı Rahel’i anımsadı, onun duasını işiterek çocuk sahibi olmasını sağladı. ²³⁻²⁴Rahel hamile kaldı ve bir

v 29:32 “Ruben”: “Bak, erkek çocuk!” anlamına gelir. y 29:33 “Şimon”: “Duyar” anlamına gelir. z 29:34 “Levi”: “Bağlılık” anlamına gelir. a 29:35 “Yahuda”: “Övgü” anlamına gelir. b 30:6 “Dan”: “Haklı” anlamına gelir. c 30:8 “Naftali”: “Benim savaşım” anlamına gelir. ç 30:11 “Gad”: “Uğur” anlamına gelir. d 30:13 “Aşer”: “Mutlu” anlamına gelir. e 30:14 “Adamotu”: İnsanın iki bacağından çıkan çatal biçiminde köke sahip, yenildiğinde cinsel gücü artırdığına inanılan bir bitki. f 30:18 “İssakar”: “Ödül” anlamına gelir. g 30:20 “Zevulun”: “Değer” anlamına gelir.

erkek çocuk doğurdu. “Tanrı utancımı kaldırdı. RAB bana bir oğul daha versin!” diyerek çocuğa Yusuf^h adını verdi.

Yakup'un Sürüleri Artıyor

²⁵Rahel Yusuf’u doğurduktan sonra Yakup Lavan’a, “Beni gönder, evime, topraklarıma gideyim” dedi, ²⁶“Hizmetime karşılık karılarımı, çocuklarımı ver de gideyim. Sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.”

²⁷Lavan, “Eğer benden hoşnutsan, burada kal” dedi, “Çünkü fala bakarak anladım ki, RAB senin sayende beni kutsadı. ²⁸Alacağın neyse söyle, ödeyeyim.”

²⁹Yakup, “Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun” diye karşılık verdi, ³⁰“Ben gelmeden önce malın azdı. Sayemde RAB seni kutsadı, malın gitgide arttı. Ya kendi evim için ne zaman çalışacağım?”

³¹Lavan, “Sana ne vereyim?” diye sordu.

Yakup, “Bana bir şey verme” diye yanıtladı, “Eğer şu önerimi kabul edersen, yine sürünü güder, hayvanlarına bakarım: ³²Bugün bütün sürülerini yoklayıp noktalı veya benekli koyunları, kara kuzuları, benekli veya noktalı keçileri ayırayım. Ücretim bu olsun. ³³İleride bana verdiklerini denetlemeye geldiğinde, dürüst olup olmadığımı kolayca anlayabilirsin. Noktalı ve benekli olmayan keçilerim, kara olmayan kuzularım varsa, onları çalmışım demektir.”

³⁴Lavan, “Kabul, söylediğin gibi olsun” dedi. ³⁵Ama o gün çizgili ve benekli tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırıp oğullarına teslim etti. ³⁶Sonra Yakup’tan üç günlük yol kadar uzaklaştı. Yakup Lavan’ın kalan sürüsünü gütmeye devam etti.

³⁷Yakup aselbent, badem, çınar ağaçlarından taze dallar kesti. Dallarını soyarak beyaz çentikler açtı. ³⁸Soyduğu çubukları koyunların önüne, su içtikleri yalıklara koydu. Koyunlar su içmeye gelince çiftleşiyorlardı. ³⁹Çubukların önünde çiftleşince çizgili, noktalı, benekli yavrular doğuruyorlardı. ⁴⁰Yakup kuzuları ayırıp sürülerin yüzünü Lavan’ın çizgili, kara hayvanlarına döndürüyordu. Kendi sürülerini ayrı tutuyor, Lavan’ınkilerle karıştırmıyordu. ⁴¹Sürüdeki güçlü hayvanlar kızışınca, Yakup çubuklarını onların gözü önüne, yalıklara koyuyordu ki, çubukların yanında çiftleşsinler. ⁴²Sürünün zayıf hayvanlarının önüneyse çubuk koymuyordu. Böylece zayıf hayvanları Lavan, güçlüleri Yakup aldı. ⁴³Yakup alabildiğine zenginleşti. Çok sayıda sürü, erkek ve kadının köle, deve, eşek sahibi oldu.

Yakup Lavan’dan Kaçıyor

31 Lavan’ın oğulları, “Yakup babamızın sahip olduğu her şeyi aldı” dediler, “Bütün varlığını babamıza ait şeylerden kazandı.” Yakup bu sözleri duyunca, ²Lavan’ın kendisine karşı tutumunun eskisi gibi olmadığını anladı.

³RAB Yakup’a, “Atalarının topraklarına, akrabalarının yanına dön” dedi, “Seninle olacağım.”

⁴Bunun üzerine Yakup Rahel’le Lea’yı sürüsünün bulunduğu kırlara çağırttı. ⁵Onlara, “Bakıyorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor” dedi, “Ama babamın Tanrısı benimle birlikte. ⁶Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi bilirsiniz. ⁷Ne yazık ki, babanız beni aldattı, ondan alacağımı on kez değiştirdi. Ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi. ⁸Babanız, ‘Ücret olarak noktalı hayvanları al’ deyince, bütün sürü noktalı do-

ğurdu. ‘Ücret olarak çizgili olanları al’ deyince de bütün sürü çizgili doğurdu. 9Tanrı babanızın hayvanlarını aldı, bana verdi.

10“Sürülerin çiftleştiği mevsimde bir düş gördüm. Çiftleşen tekeler çizgili, noktalı, kırçıldı. 11Düşümde Tanrı’nın meleği bana, ‘Yakup!’ diye seslendi. ‘Buyur’ dedim. 12Bana, ‘Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl’ dedi, ‘Çünkü Lavan’ın sana yaptıklarının hepsini gördüm. 13Ben Beytel’in Tanrısı’yım. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş*, adak adamıştın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön.’ ”

14Rahel’le Lea, “Babamızın evinde hâlâ payımız, mirasımız var mı?” dediler, 15“Onun gözünde artık yabancı değil miyiz? Çünkü bizi sattı. Bizim için ödenen bedelin hepsini yedi. 16Tanrı’nın babamızdan aldığı varlığın tümü bize ve çocuklarımıza aittir. Tanrı sana ne dediyse öyle yap.”

17Böylece Yakup çocuklarını, karılarını develere bindirdi. 18Bütün hayvanları önüne kattı; topladığı mallarla, Paddan-Aram’da kazandığı hayvanlarla birlikte Kenan ülkesine, babası İshak’ın yanına gitmek üzere yola çıktı.

19Lavan koyunlarını kırkmaya girdince, Rahel babasının putlarını çaldı. 20Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan’ı kandırdı. 21Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. Fırat Irmağı’nı geçip Gilat dağlık bölgesine doğru gitti.

Lavan Yakup’un Peşine Düşüyor

22Üçüncü gün Yakup’un kaçtığını Lavan’a bildirdiler. 23Lavan yakınlarını yanına alıp Yakup’un peşine düştü. Yedi gün sonra Gilat dağlık bölgesinde ona yetişti. 24O gece Tanrı Aramlı Lavan’ın düşüne girerek ona,

“Dikkatli ol!” dedi, “Yakup’a ne iyi, ne kötü bir şey söyle.”

25Lavan Yakup’a yetişti. Yakup çadırını Gilat dağlık bölgesine kurmuştu. Lavan da yakınlarıyla birlikte çadırını aynı yere kurdu. 26Yakup’a, “Nedir bu yaptığın?” dedi, “Beni aldattın. Kızlarımı alıp savaş tutsağı gibi götürdün. 27Neden gizlice kaçtın? Neden beni aldattın? Niçin bana söylemedin? Seni sevinçle, ezgilerle, tefle, lirle yolcu ederdim. 28Torunlarımla, kızlarımla öpüşüp vedalaşmama izin vermedin. Aptallık ettin. 29Size kötülük yapacak güçteyim, ama babanın Tanrısı dün gece bana, ‘Dikkatli ol!’ dedi, ‘Yakup’a ne iyi, ne kötü hiçbir şey söyleme.’ 30Babanın evini çok özlediğin için bizden ayrıldın. Ama ilahlarımı niçin çaldın?”

31Yakup, “Korktum” diye karşılık verdi, “Kızlarını zorla elimden alırsın diye düşündüm. 32İlahlarını kimde bulursan, o öldürülecektir. Yakınlarımızın önünde kendin ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al.” Yakup ilahları Rahel’in çaldığını bilmiyordu.

33Lavan Yakup’un, Lea’nın ve iki cariyenin çadırına baktıysa da ilahları bulamadı. Lea’nın çadırından çıkıp Rahel’in çadırına girdi. 34Rahel çaldığı putları devesinin semerine koymuş, üzerine oturmuştu. Lavan çadırını didik didik aradıysa da putları bulamadı.

35Rahel babasına, “Efendim, huzurunda kalkamadığım için kızma, âdet görüyorum da” dedi. Lavan her yeri aradıysa da, putları bulamadı.

36Yakup kendini tutamadı. Lavan’a çıkışarak, “Suçum ne?” diye sordu, “Ne günah işledim ki böyle öfkeyle peşime takıldın? 37Bütün eşyalarımı aradın, kendine ait bir şey buldun mu? Varsa onu buraya, yakınlarımızın önüne koy. Onlar ikimiz hakkında karar

versinler. ³⁸Yirmi yıl yanında kaldım. Koyunların, keçilerin hiç düşük yapmadı. Sürülerinin içinden bir tek koç yemedim. ³⁹Yabanıl hayvanların parçaladığını sana göstermedim, zararını ben çektim. Gece ya da gündüz çalınan her hayvanın karşılığını benden istedim. ⁴⁰Öyle bir durumdaydım ki, gündüz sıcak, gece kırağı yedi bitirdi beni. Gözüme uyku girmedi. ⁴¹Yirmi yıl evinde böyle yaşadım. İki kızın için on dört yıl, sürün için altı yıl sana hizmet ettim. On kez alacağımı değiştirdin. ⁴²Babamın ve İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın taptığı Tanrı benden yana olmasaydı, beni eli boş gönderecektin. Tanrı çektiğim zorluğu, verdiğim emeği gördü ve dün gece seni uyardı.”

⁴³Lavan, “Kadınlar benim kızlarım, çocuklar benim çocuklarım, sürüler benim sürülerim” diye karşılık verdi, “Burada gördüğün her şey bana ait. Kızlarıma ya da doğurdıkları çocuklara bugün ne yapabilirim ki? ⁴⁴Gel anlaşalım. Aramıza tanık koyalım.”

⁴⁵Yakup bir taş alıp onu anıt olarak dikti. ⁴⁶Yakınlarına, “Taş toplayın” dedi. Adamlar topladıkları taşları bir yere yığdılar. Orada, yığının yanında yemek yediler. ⁴⁷Lavan taş yığınının Yegar-Sahaduta¹, Yakup ise Galet adını verdi.

⁴⁸Lavan, “Bu yığın bugün aramızda tanık olsun” dedi. Bu yüzden yığına Galet adı verildi. ⁴⁹Mispa² diye de anılır. Çünkü Lavan, “Birbirimizden uzak olduğumuz zaman RAB aramızda gözcülük etsin” dedi, ⁵⁰“Eğer kızlarıma kötü davranır, başka kadınlarla evlenirsen, yanımızda kimse olmasa bile Tanrı tanık olacaktır.”

⁵¹Sonra, “İşte taş yığını, işte aramıza diktığım anıt” dedi, ⁵²“Bu yığın ve anıt birer tanık olsun. Bu yığının ötesine geçip sana kötülük etmeyeceğim.

Sen de bu yığını ve anıtı geçip bana kötülük etmeyeceksin. ⁵³İbrahim'in, Nahor'un ve babalarının Tanrısı aramızda yargıç olsun.”

Yakup babası İshak'ın taptığı Tanrının adıyla ant içti. ⁵⁴Sonra dağda kurban kesip yakınlarını yemeğe çağırdı. Yemeği yiyip geceyi dağda geçirdiler. ⁵⁵Lavan sabah erkenden kalktı; torunlarını, kızlarını öpüp kutsadıktan sonra evine gitti.

32 Yakup yoluna devam ederken, Tanrı'nın melekleriyle karşılaştı. ²Onları görünce, “Tanrı'nın ordu-gahı bu” diyerek oraya Mahanayim^k adını verdi.

Yakup Esav'la Karşılaşmaya Hazırlanıyor

³Yakup Edom topraklarında, Seir ülkesinde yaşayan ağabeyi Esav'a önceden haberciler gönderdi. ⁴Onlara şu buyruğu verdi: “Efendim Esav'a şöyle deyin: Kulun Yakup diyor ki, ‘Şimdiye kadar Lavan'ın yanında konuk olarak kaldım. ⁵Öküzlere, eşeklere, davarlara, erkek ve kadın kölelere sahip oldum. Efendimi hoşnut etmek için önceden haber gönderiyorum.’”

⁶Haberciler geri dönüp Yakup'a, “Ağabeyin Esav'ın yanına gittik” dediler, “Dört yüz adamla seni karşılamaya geliyor.” ⁷Yakup çok korktu, sıklıdı. Yanındaki adamları, davarları, sığırları, develeri iki gruba ayırdı. ⁸“Esav gelir, bir gruba saldırırsa, hiç değilse öteki grup kurtulur” diye düşündü.

⁹Sonra şöyle dua etti: “Ey atam İbrahim'in, babam İshak'ın Tanrısı RAB! Bana, ‘Ülkene, akrabalarının yanına dön, seni başarılı kılacağım’ diye söz verdin. ¹⁰Bana gösterdiğin bunca iyiliğe, güvene layık değilim.

1 31:42 “Taptığı”: İbranice “Korktuğu”. Aynı ifade 31:53'te de geçer. i 31:47 Aramice “Yegar-Sahaduta” ve İbranice “Galet” “Tanıklık yığını” anlamına gelir. j 31:49 “Mispa”: “Gözcü kulesi” anlamına gelir. k 32:2 “Mahanayim”: “İki ordugah” anlamına gelir.

Şeria Irmağı'nı geçtiğimde değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi iki orduyla döndüm. ¹¹Yalvarırım, beni ağabeyim Esav'dan koru. Gelip bana, çocuklarla annelerine saldırmamasından korkuyorum. ¹²'Seni kesinlikle başarırlı kılacağım, soyunu denizin kumu gibi sayılamayacak kadar çoğaltacağım' diye söz vermiştin bana."

¹³⁻¹⁵Yakup geceyi orada geçirdi. Birlikte getirdiği hayvanlardan ağabeyi Esav'a armağan olarak iki yüz keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç, yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kırk inek, on boğa, yirmi dişi, on erkek eşek ayırdı. ¹⁶Bunları ayrı sürüler halinde kölelerine teslim ederek, "Önümünden gidin, sürüler arasında boşluk bırakın" dedi. ¹⁷Birinci köleye buyruk verdi: "Ağabeyim Esav'la karşılaştığında, 'Sahibin kim, nereye gidiyorsun? Önündeki bu hayvanlar kimin?' diye sorarsa, ¹⁸'Kulun Yakup'un' diyeceksin, 'Efendisi Esav'a armağan olarak gönderiyor. Kendisi de arkamızdan geliyor.'"¹⁹İkinci ve üçüncü köleye, sürülerin peşinden giden herkese aynı buyruğu verdi: "Esav'la karşılaştığınızda aynı şeyleri söyleyeceksiniz. ²⁰'Kulun Yakup arkamızdan geliyor' diyeceksiniz."

"Önden göndereceğim armağanla onu yatıştırır, sonra kendisini görürüm. Belki beni bağışlar" diye düşünüyor. ²¹Böylece armağanı önden gönderip geceyi konakladığı yerde geçirdi.

Yakup Güreş Tutuyor

²²Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti. ²³Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi. ²⁴Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarincaya kadar onunla güreşti. ²⁵Yakup'u yenemeye-

ceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı. ²⁶Adam, "Bırak beni, gün ağarıyor" dedi.

Yakup, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı.

²⁷Adam, "Adın ne?" diye sordu.

"Yakup."

²⁸Adam, "Artık sana Yakup değil, İsrail¹ denecek" dedi, "Çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin."

²⁹Yakup, "Lütfen adını söyler misin?" diye sordu.

Ama adam, "Neden adımı soruyorsun?" dedi. Sonra Yakup'u kutsadı.

³⁰Yakup, "Tanrı'yla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı" diyerek oraya Peniel^m adını verdi.

³¹Yakup Peniel'den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu. ³²Bu nedenle İsraililer bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup'un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.

Yakup Esav'la Karşılaşıyor

33 Yakup baktı, Esav dört yüz adamıyla birlikte geliyor. Çocukları Lea'yla Rahel'e ve iki cariyeye teslim etti. ²Cariyelerle çocuklarını öne, Lea'yla çocuklarını arkaya, Rahel'le Yusuf'u da en arkaya dizdi. ³Kendisi hepsinin önüne geçti. Ağabeyine yaklaşıırken yedi kez yere kapandı.

⁴Ne var ki Esav koşarak onu karşıladı, kucaklayıp boynuna sarıldı, öptü. İkisi de ağlamaya başladı. ⁵Esav kadınlarla çocuklara baktı. "Kim bu yanındakiler?" diye sordu.

Yakup, "Tanrı'nın kuluna lütfettiği çocuklar" dedi.

⁶Cariyelerle yanlarındaki çocuklar yaklaşip eğildiler. ⁷Ardından Lea çocuklarıyla birlikte yaklaşip eğildi. En son da Yusuf'la Rahel yaklaşip eğildi.

1 32:28 "İsrail": "Tanrı'yla güreşir" anlamına gelir. m 32:30 "Peniel": "Tanrı'nın yüzü" anlamına gelir. 32:12 Yar.22:17 32:28 Yar.35:10 32:28 Hoş.12:4

⁸Esav, “Karşılaştığım öbür topluluğun anlamı neydi?” diye sordu.

Yakup, “Efendimi hoşnut etmek için” diye yanıtladı.

⁹Esav, “Benim yeterince malım var, kardeşim” dedi, “Senin malın sana kalsın.”

¹⁰Yakup, “Olmaz, eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanımı kabul et” diye karşılık verdi, “Senin yüzünü görmek Tanrı'nın yüzünü görmek gibi. Çünkü beni kabul ettin.” ¹¹Lütfen sana gönderdiğim armağanı al. Tanrı bana öyle iyilik yaptı ki, her şeyim var.” Armağanı kabul ettirinceye kadar diretti.

¹²Esav, “Haydi yolumuza devam edelim” dedi, “Ben önünsıra gideceğim.”

¹³Yakup, “Efendim, bilirsin, çocuklar narindir” dedi, “Yanımdaki koyunların, sığırların yavruları var. Hayvanları bir gün daha yürümeye zorlarsak hepsi ölür.” ¹⁴Efendim, lütfen sen kulunun önünden git. Ben hayvanlarla çocuklara ayak uydurarak yavaş yavaş geleceğim. Seir’de efendime yetişirim.”

¹⁵Esav, “Yanımdaki adamlardan birkaçını yanına vereyim” dedi.

Yakup, “Niçin?” diye sordu, “Ben yalnızca seni hoşnut etmek istiyorum.”

¹⁶Esav o gün Seir’e dönmek üzere yola koyuldu. ¹⁷Yakup’sa Sukkot’aⁿ gitti. Orada kendine ev, hayvanlarına barınaklar yaptı. Bu yüzden oraya Sukkot adını verdi.

¹⁸Yakup güvenlik içinde Paddan-Aram’dan Kenan ülkesine, Şekem Kenti’ne vardı. Kentin yakınında konakladı. ¹⁹Çadırını kurduğu arsaya Şekem’in babası Hamor’un oğullarından yüz parça gümüş^e aldı. ²⁰Orada bir sunak kurarak El-Elohe-İsrail^ö adını verdi.

Dina ve Şekemliler

34 Lea’yla Yakup’un kızı Dina bir gün yöre kadınlarını ziyarette gitti. ²O bölgenin beyi Hivli Hamor’un oğlu Şekem Dina’yı görünce tutup ırzına geçti. ³Yakup’un kızına gönlünü kaptırdı. Dina’yı sevdi ve ona nazik davrandı. ⁴Babası Hamor’a, “Bu kız bana eş olarak al” dedi.

⁵Yakup kızı Dina’nın kirletildiğini duyduğunda, oğulları kırdan hayvanların başındaydı. Yakup onlar gelinceye kadar konuşmadı.

⁶Bu arada Şekem’in babası Hamor konuşmak için Yakup’un yanına gitti. ⁷Yakup’un oğulları olayı duyar duymaz kırdan döndüler. Üzüntülü ve çok öfkeliydiler. Çünkü Şekem Yakup’un kızıyla yatarak İsrail’in onurunu kırmıştı. Böyle bir şey olmamalıydı.

⁸Hamor onlara, “Oğlum Şekem’in gönlü kızınızda” dedi, “Lütfen onu oğluma eş olarak verin. ⁹Bizimle ak-raba olun. Birbirimize kız verip kız alalım. ¹⁰Bizimle birlikte yaşayın. Ülke önünüzde, nereye isterseniz yerleşin, ticaret yapın, mülk edinin.”

¹¹Şekem de Dina’nın babasıyla kardeşlerine, “Bana bu iyiliği yapın, ne isterseniz veririm” dedi, ¹²“Ne kadar başlık ve armağan isterseniz isteyin, dilediğiniz her şeyi vereceğim. Yeter ki, kızı bana eş olarak verin.”

¹³Kızkardeşleri Dina’nın ırzına geçildiği için, Yakup’un oğulları Şekem’le babası Hamor’a aldatıcı bir yan verdiler. ¹⁴“Olmaz, kızkardeşimizi sünnetsiz* bir adama veremeyiz” dediler, “Bizim için utanç olur. ¹⁵Ancak şu koşulla kabul ederiz: Bütün erkekleriniz bizim gibi sünnet olursa, ¹⁶birbirimize kız verip kız alabiliriz. Sizinle birlikte yaşar, bir halk oluruz.

n 33:17 “Sukkot”: “Barınaklar” anlamına gelir. o 33:19 “Yüz parça gümüş”: İbranice “Yüz kesita”. Kesita ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimidir. ö 33:20 “El-Elohe-İsrail”: “Tanrı İsrail’in Tanrısı” anlamına gelir. 33:19 Yşu.24:32; Yu.4:5; Elç.7:16

¹⁷Eğer kabul etmez, sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz.”

¹⁸Bu öneri Hamor'la oğlu Şekem'e iyi göründü. ¹⁹Ailesinde en saygın kişi olan genç Şekem öneriyi yerine getirmekte gecikmedi. Çünkü Yakup'un kızına aşıkta.

²⁰Hamor'la oğlu Şekem durumu kent halkına bildirmek için kentin kapısına gittiler. ²¹“Bu adamlar bize dostluk gösteriyor” dediler, “Ülkemizde yaşasınlar, ticaret yapsınlar. Topraklarımız geniş, onlara da yeter, bize de. Birbirimize kız verip kız alabiliriz. ²²Yalnız, şu koşulla bizimle birleşmeyi, birlikte yaşamayı kabul ediyorlar: Bizim erkeklerin de kendileri gibi sünnet olmasını istiyorlar. ²³Böylece bütün sürüleri, malları, öbür hayvanları da bizim olur, değil mi? Gelin onlarla anlaşalım, bizimle birlikte yaşasınlar.” ²⁴Kent kapısından geçen herkes Hamor'la oğlu Şekem'in söylediklerini kabul etti ve kentteki bütün erkekler sünnet oldu.

²⁵Üçüncü gün erkekler daha sünnetin acısını çekerken, Yakup'un oğullarından ikisi –Dina'nın kardeşleri Şimon'la Levi– kılıçlarını kuşanıp kuşku uyandırmadan kente girip bütün erkekleri kılıçtan geçirdiler. ²⁶Hamor'la oğlu Şekem'i de öldürdüler. Dina'yı Şekem'in evinden alıp gittiler. ²⁷Sonra Yakup'un bütün oğulları cesetleri soyup kenti yağmaladılar. Çünkü kızkardeşlerini kirletmişlerdi. ²⁸Kentteki ve kırdaki davaları, sığırları, eşekleri ele geçirdiler. ²⁹Bütün mallarını, çocuklarını, kadınlarını aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar.

³⁰Yakup, Şimon'la Levi'ye, “Bu ülkede yaşayan Kenanlılar'la Perizliler'i bana düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz” dedi, “Sayıca azız. Eğer

birleşir, bana saldırırlarsa, ailemle birlikte yok olurum.”

³¹Şimon'la Levi, “Kızkardeşimize bir fahişe gibi mi davranmalıydı?” diye karşılık verdiler.

Yakup Beytel'e Dönüyor

35 Tanrı Yakup'a, “Git, Beytel'e yerleş” dedi, “Ağabeyin Esavdan kaçarken sana görünen Tanrı'ya orada bir sunak yap.”

²Yakup ailesine ve yanındakilere, “Yabancı ilahlarınızı atın” dedi, “Kendinizi arındırıp giysilerinizi değiştirin. ³Beytel'e gidelim. Sıkıntı çektiğim günlerde yakarışımı duyan, gittiğim her yerde benimle birlikte olan Tanrı'ya orada bir sunak yapacağım.” ⁴Böylece herkes yabancı ilahlarını, kulaklarındaki küpeleri Yakup'a verdi. Yakup bunları Şekem yakınlarında bir yabani fıstık ağacının altına gömdü. ⁵Sonra göçtüler. Çevre kentlerde yaşayan halk peşlerine düşmedi, çünkü hepsini Tanrı korkusu sarmıştı.

⁶Yakup adamlarıyla birlikte Kenan ülkesindeki Luz –Beytel– Kenti'ne geldi. ⁷Bir sunak yaparak oraya El-Beytel^a adını verdi. Çünkü ağabeyinden kaçarken Tanrı orada kendisine görünmüştü.

⁸Rebeka'nın dadısı Debora ölünce Beytel'in güneyindeki meşe ağacının altına gömüldü. Bu yüzden ağaca Allon-Bakut^a adı verildi.

⁹Yakup Paddan-Aram'dan dönünce, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı. ¹⁰“Sana Yakup diyorlar, ama bundan böyle adın Yakup değil, İsrail olacak” diyerek onun adını İsrail^s koydu. ¹¹“Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım” dedi, “Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak. Kralların atası olacaksın.

p 35:7 “El-Beytel”: “Beytel'in Tanrısı” anlamına gelir. r 35:8 “Allon-Bakut”: “Ağlama meşesi” anlamına gelir. s 35:10 “İsrail”: “Tanrı'yla güreşir” anlamına gelir.

35:1 Yar.28:11-17 35:10 Yar.32:28 35:11-12 Yar.17:4-8

¹²İbrahim'e, İshak'a verdiğim toprakları sana verecek, senden sonra da soyuna bağışlayacağım.” ¹³Sonra Tanrı Yakup'tan ayrılarak onunla konuştuğu yerden yukarı çekildi. ¹⁴Yakup Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere taş bir anıt dikti. Üzerine dökmelik sunu ve zeytinyağı döktü. ¹⁵Oraya, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere Beytel^s adını verdi.

Rahel'le İshak'ın Ölümü

¹⁶Sonra Beytel'den göçtüler. Efrat'a varmadan Rahel doğum yaptı. Doğum yaparken çok sancı çekti. ¹⁷O sancı çekerken, ebesi, “Korkma!” dedi, “Bir oğlun daha oluyor.” ¹⁸Ama Rahel ölmek üzereydi. Can verirken oğlunun adını Ben-Oni^t koydu. Babası ise çocuğa Benyamin^u adını verdi.

¹⁹Rahel öldü ve Efrat –Beytlehem yolunda gömüldü. ²⁰Yakup Rahel'in mezarına bir taş dikti. Bu mezar taşı bugüne kadar kaldı.

²¹İsrail yine göçtü ve Eder Kulesi'nin ötesinde konakladı. ²²İsrail o bölgede yaşarken Ruben babasının cariyesi Bilha'yla yattı. İsrail bunu duyunca çok kızdı^ü.

²³Yakup'un on iki oğlu vardı.

Lea'nın oğulları: Ruben –Yakup'un ilk oğlu– Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun.

²⁴Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin.

²⁵Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali.

²⁶Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'un Paddan-Aram'da doğan oğulları bunlardır.

²⁷Yakup, İshak'la İbrahim'in de yabancı olarak kalmış olduğu, bugün Hevron denen Kiryat-Arba yakınla-

rındaki Mamre'ye, babası İshak'ın yanına gitti. ²⁸İshak yüz seksen yıl yaşadı. ²⁹Kocamış, yaşama doymuş olarak son soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu. Oğulları Esav'la Yakup onu gömdüler.

Esav'ın Soyu

(İTa.1:35-37)

36 Esav'ın, yani Edom'un öyküsü: ²Esav şu Kenanlı kızlarla evlendi: Hititli* Elon'un kızı Âda; Hivli Sivon'un torunu, Âna'nın kızı Oholivama; ³Nevayot'un kızkardeşi, İsmail'in kızı Basemat. ⁴Âda Esav'a Elifaz'ı, Basemat Reuel'i, ⁵Oholivama Yeuş, Yalam ve Korah'ı doğurdu. Esav'ın Kenan ülkesinde doğan oğulları bunlardı.

⁶Esav karılarını, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvanlarının hepsini, Kenan ülkesinde kazandığı malların tümünü alıp kardeşi Yakup'tan ayrıldı, başka bir ülkeye gitti. ⁷Birlikte yaşayamayacak kadar çok malları vardı. Yabancı olarak yaşadıkları bu topraklar davarlarına yetmiyordu. ⁸Esav –Edom– Seir dağlık bölgesine yerleşti.

⁹Seir dağlık bölgesine yerleşen Edomlular'ın atası Esav'ın soyu:

¹⁰Esav'ın oğullarının adları şunlardır:

Esav'ın karılarından Âda'nın oğlu Elifaz, Basemat'ın oğlu Reuel.

¹¹Elifaz'ın oğulları:

Teman, Omar, Sefo, Gatam, Kenaz.

¹²Timna Esav'ın oğlu Elifaz'ın cariyesiydi. Elifaz'a Amalek'i doğurdu. Bunlar Esav'ın karısı Âda'nın torunlarıdır.

¹³Reuel'in oğulları:

Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.

Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın torunlarıdır.

ş 35:15 “Beytel”: “Tanrı'nın evi” anlamına gelir. t 35:18 “Ben-Oni”: “Kederimin oğlu” anlamına gelir. u 35:18 “Benyamin”: “Sağ elimin oğlu” ya da “Güneyli oğlu” anlamına gelir. ü 35:22 Septuaginta “Bunu duyunca çok kızdı”, Masoretik metin “Bunu duydu”. 35:14-15 Yar.28:18-19 35:27 Yar.13:18 36:2 Yar.26:34 36:3 Yar.28:9

¹⁴Sivon'un torunu ve Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Oholivama'nın Esav'a doğurduğu oğullar şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah.

¹⁵Esav oğulları'nın boy beyleri şunlardır:

Esav'ın ilk oğlu Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Kenaz, ¹⁶Korah, Gatam, Amalek. Bunlar Edom ülkesinde Elifaz'ın soyundan beylerdi ve Âda'nın torunlarıydı.

¹⁷Esav oğlu Reuel'in oğulları şunlardır:

Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Edom ülkesinde Reuel'in soyundan gelen beylerdi ve Esav'ın karısı Basemat'ın torunlarıydı.

¹⁸Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları şunlardır:

Yeuş, Yalam, Korah. Bunlar Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Oholivama'nın soyundan gelen beylerdi.

¹⁹Bunların hepsi Esav'ın -Edom'un- oğullarıdır. Yukardakiler de onların beyleridir.

Seir'in Soy

(1Ta.1:38-42)

²⁰Ülkede yaşayan Horlu Seir'in oğulları şunlardı: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, ²¹Dişon, Eser, Dişan. Seir'in Edom'da beylik eden Horlu oğulları bunlardı.

²²Lotan'ın oğulları:

Hori, Hemam. Timna Lotan'ın kız-kardeşiydi.

²³Şoval'in oğulları:

Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam.

²⁴Sivon'un oğulları:

Aya ve Âna. Babası Sivon'un eşeklerini güderken çölde sıcak su kaynakları bulan Âna'dır bu.

²⁵Âna'nın çocukları şunlardı:

Dişon ve Âna'nın kızı Oholivama.

²⁶Dişon'un oğulları şunlardı:

Hemdan, Eşban, Yitrana, Keran.

²⁷Eser'in oğulları şunlardı:

Bilhan, Zaavan, Akan.

²⁸Dişan'ın oğulları şunlardı:

Ûs, Aran.

²⁹Horlu boy beyleri şunlardı:

Lotan, Şoval, Sivon, Âna, ³⁰Dişon, Eser, Dişan. Seir ülkesindeki Horlu boy beyleri bunlardı.

Edom Kralları

(1Ta.1:43-54)

³¹İsrailliler'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu krallar yönetti:

³²Beor oğlu Bala Edom Kralı oldu. Kentinin adı Din hava'ydı.

³³Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti.

³⁴Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu.

³⁵Huşam ölünce, Midyan'lı Moav kırklarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'ti.

³⁶Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti.

³⁷Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannahrlı Şaul geçti.

³⁸Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti. ³⁹Akbor oğlu Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pau'ydu. Karısı, Me-Zahav kızı Matret'in kızı Mehetavel'di.

⁴⁰Boylarına ve bölgelerine göre Esav'ın soyundan gelen beylerin adları şunlardı: Timna, Alva, Yetet, ⁴¹Oholivama, Ela, Pinon, ⁴²Kenaz, Teman, Mivsar, ⁴³Magdiel, İram. Sahip oldukları ülkede yaşadıkları yerlere adlarını veren Edom beyleri bunlardı.

Edomlular'ın atası Esav'dı.

Yusuf'un Düşleri

37 Yakup babasının yabancı olarak kalmış olduğu Kenan ülkesinde yaşadı. ²Yakup soyunun öyküsü:

Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpa'dan

olan üvey kardeşleriyle birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı.

³İsrail Yusuf'u öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusuf'a uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı. ⁴Yusuf'un kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret ettiler. Yusuf'a tatlı söz söylemez oldular.

⁵Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler. ⁶Yusuf, "Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!" dedi, ⁷"Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp önünde eğildiler."

⁸Kardeşleri, "Başımıza kral mı olacaksınız? Bizi sen mi yöneteceksin?" dediler. Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler.

⁹Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. "Dinleyin, bir düş daha gördüm" dedi, "Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler."

¹⁰Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: "Ne biçim düş bu?" dedi, "Ben, annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?" ¹¹Kardeşleri Yusuf'u kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı.

Kardeşleri Yusuf'u Satıyor

¹²Bir gün Yusuf'un kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e gittiler. ¹³İsrail Yusuf'a, "Kardeşlerin Şekem'de sürü güdüyorlar" dedi, "Gel seni de onların yanına göndereyim."

Yusuf, "Hazırım" diye yanıtladı.

¹⁴Babası, "Git kardeşlerine ve sürüye bak" dedi, "Her şey yolunda mı, değil mi, bana haber getir." Böylece onu Hevron Vadisi'nden gönderdi.

Yusuf Şekem'e vardı. ¹⁵Kırda dolaşırken bir adam onu görüp, "Ne arıyorsun?" diye sordu.

¹⁶Yusuf, "Kardeşlerimi arıyorum" diye yanıtladı, "Buralarda sürü güdüyorlar. Nerede olduklarını biliyor musun?"

¹⁷Adam, "Buradan ayrıldılar" dedi, "‘Dotan'a gidelim’ dediklerini duydum."

Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti ve Dotan'da onları buldu.

¹⁸Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, onu öldürmek için düzen kurdular. ¹⁹Birbirlerine, "İşte düş hastası geliyor" dediler, ²⁰"Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanıl bir hayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!"

²¹Ruben bunu duyunca Yusuf'u kurtarmaya çalıştı: "Canına kıymayın" dedi, ²²"Kan dökmeyin. Onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın." Amacı Yusuf'u kurtarıp babasına geri götürmekti.

²³Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri sırtındaki renkli uzun giysiyi çekip çıkardılar ²⁴ve onu susuz, boş bir kuyuya attılar.

²⁵Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının geldiğini gördüler. Develeri kitre, pelesenk, laden yüklüydü. Mısır'a gidiyorlardı. ²⁶Yahuda, kardeşlerine, "Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne kazanırız?" dedi, ²⁷"Gelin onu İsmaililer'e satalım. Böylece canına dokunmamış oluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz." Kardeşleri kabul etti.

²⁸Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusuf'u kuyudan çekip çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililer'e sattılar. İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürdüler.

²⁹Kuyuya geri dönen Ruben Yusuf'u orada göremeyince üzüntüden giysilerini yırttı. ³⁰Kardeşlerinin yanına

gidip, “Çocuk orada yok” dedi, “Ne yapacağım şimdi ben?”

³¹Bunun üzerine bir teke keserek Yusuf'un renkli uzun giysisini kanına buladılar. ³²Giysiyi babalarına götürerek, “Bunu bulduk” dediler, “Bak, bakalım, oğlunun mu, değil mi?”

³³Yakup giysiyi tanıdı, “Evet, bu oğlumun giysisi” dedi, “Onu yabanıl bir hayvan yemiş olmalı. Yusuf'u parçalamış olsa gerek.”

³⁴Yakup üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun süre yas tuttu. ³⁵Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştılsa da o avunmak istemedi. “Oğlumun yanına, ölümler diyarına yas tutarak gideceğim” diyerek oğlu için ağlamaya devam etti.

³⁶Bu arada Midyanlılar da Yusuf'u Mısır'da firavunun bir görevlisine, muhafız birliği komutanı Potifar'a sattılar.

Yahuda'yla Tamar

38 O sıralarda Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı Hira adında bir adamın yanına gitti. ²Orada Kenanlı bir kızla karşılaştı. Kızın babasının adı Şua'ydı. Yahuda kızla evlendi. ³Kadın hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda ona Er adını verdi. ⁴Kadın yine hamile kaldı, bir erkek çocuk daha doğurdu, adını Onan koydu. ⁵Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Şela doğduğu zaman Yahuda Keziv'deydi.

⁶Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamar'dı. ⁷Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.

⁸Yahuda Onan'a, “Kardeşinin karısıyla evlen” dedi, “Kayınbiraderlik görevini yap. Kardeşinin soyunu sürdür.” ⁹Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa, kardeşine soy yetiştirme-

mek için menisini yere boşaltıyordu. ¹⁰Bu yaptığı RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu da öldürdü.

¹¹Bunun üzerine Yahuda, gelini Tamar'a, “Babanın evine dön” dedi, “Oğlum Şela büyüyünceye kadar orada dul olarak yaşa.” Yahuda, “Şela da kardeşleri gibi ölebilir” diye düşünüyordu. Böylece Tamar babasının evine döndü.

¹²Uzun süre sonra Şua'nın kızı olan Yahuda'nın karısı öldü. Yahuda yası bittikten sonra arkadaşı Adullamlı Hira'yla birlikte Timna'ya, sürüsünü kırkanların yanına gitti.

¹³Tamar'a, “Kayınbaban sürüsünü kırmak için Timna'ya gidiyor” diye haber verdiler. ¹⁴Tamar üzerindeki dul giysilerini çıkardı. Peçesini örttü, sarınıp Timna yolu üzerindeki Enayim Kapısı'nda oturdu. Çünkü Şela büyüdüğü halde onunla evlenmesine izin verilmediğini görmüştü.

¹⁵Yahuda onu görünce fahişe sandı. Çünkü yüzü örtülüydü. ¹⁶Yolun kenarına, ona doğru seğirterek, kendi gelini olduğunu bilmeden, “Hadi gel, seninle yatmak istiyorum” dedi.

Tamar, “Seninle yatarsam, bana ne vereceksin?” diye sordu.

¹⁷Yahuda, “Sürümden sana bir oğlak göndereyim” dedi.

Tamar, “Oğlağı gönderinceye kadar rehin olarak bana bir şey verebilir misin?” dedi.

¹⁸Yahuda, “Ne vereyim?” diye sordu.

Tamar, “Mührünü, kaytanını ve elindeki değneği” diye yanıtladı. Yahuda bunları verip onunla yattı. Tamar hamile kaldı. ¹⁹Gidip peçesini çıkardı, yine dul giysilerini giydi.

²⁰Bu arada Yahuda rehin bıraktığı eşyaları geri almak için Adullamlı arkadaşısıyla kadına bir oğlak gönderdi. Ne var ki arkadaşı kadını bulamadı.

²¹O çevrede yaşayanlara, “Enayim'de,

yol kenarında bir fahişe vardı, nerede o?" diye sordu.

"Burada öyle bir kadın yok" diye karşılık verdiler.

²²Bunun üzerine Yahuda'nın yanına dönerek, "Kadını bulamadım" dedi, "O çevrede yaşayanlar da 'Burada fahişe yok' dediler."

²³Yahuda, "Varsın eşyalar onun olsun" dedi, "Kimseyi kendimize güldürmeyelim. Ben oğlağı gönderdim, ama sen kadını bulamadın."

²⁴Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, "Gelinin Tamar zina etmiş, şu anda hamile" diye haber verdiler.

Yahuda, "Onu dışarıya çıkarıp yaktın" dedi.

²⁵Tamar dışarı çıkarılınca, kayınbasına, "Ben bu eşyaların sahibinden hamile kaldım" diye haber gönderdi, "Lütfen şunlara bak. Bu mühür, kaytan, değnek kime ait?"

²⁶Yahuda eşyaları tanıdı. "O benden daha doğru bir kişi" dedi, "Çünkü onu oğlum Şela'ya almadım." Bir daha onunla yatmadı.

²⁷Doğum vakti gelince Tamar'ın rahminde ikiz olduğu anlaşıldı. ²⁸Doğum yaparken ikizlerden biri elini dışarı çıkardı. Ebe çocuğun elini yakalayıp bileğine kırmızı bir iplik bağladı, "Bu önce doğdu" dedi. ²⁹Ne var ki, çocuk elini içeri çekti, o sırada da kardeşi doğdu. Ebe, "Kendine böyle mi gedik açtın?" dedi. Bu yüzden çocuğa Peres¹ adı kondu. ³⁰Sonra bileğine kırmızı iplik bağlı kardeşi doğdu. Ona da Zerah² adı verildi.

Yusuf'la Potifar'ın Karısı

39 İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililer'den satın almıştı. ²RAB Yusuf'la birlikteydi ve onu

başarılı kılıyordu. Yusuf Mısırlı efendisinin evinde kalıyordu. ³Efendisi RAB'bin Yusuf'la birlikte olduğunu, yaptığı her işte onu başarılı kıldığını gördü. ⁴Yusuf'tan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi. ⁵Yusuf'u evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumlusu atadığı andan itibaren RAB Yusuf sayesinde Potifar'ın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı. ⁶Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi; yediği yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmedi.

Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı. ⁷Bir süre sonra efendisinin karısı ona göz koyarak, "Benimle yat" dedi. ⁸Ama Yusuf reddetti. "Ben burada olduğum için efendim evdeki hiçbir şeyle ilgilenme gereğini duymuyor" dedi, "Sahip olduğu her şeyin yönetimini bana verdi. ⁹Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim. Senin dışında hiçbir şeyi benden esirgemedi. Sen onun karısısın. Nasıl böyle bir kötülük yapar, Tanrı'ya karşı günah işlerim?" ¹⁰Potifar'ın karısı her gün kendisiyle yatması ya da birlikte olması için directtiyse de, Yusuf onun isteğini kabul etmedi.

¹¹Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev halkından hiç kimse yoktu. ¹²Potifar'ın karısı Yusuf'un giysisini tutarak, "Benimle yat" dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı.

¹³Kadın Yusuf'un giysisini bırakıp kaçtığını görünce, ¹⁴uşaklarını çağırdı. "Bakın şuna!" dedi, "Kocamın getirdiği bu İbrani bizi rezil etti. Yanıma geldi, benimle yatmak istedi. Ben de bağırdım. ¹⁵Bağırıldığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı."

¹⁶Efendisi eve gelinceye kadar Yusuf'un giysisini yanında alıkoydu.

v 38:29 "Peres": "Gedik açmak" anlamına gelir. 39:2,21 Elç.7:9-10

y 38:30 "Zerah": "Kırmızı" anlamına gelir.

¹⁷Ona da aynı şeyleri anlattı: “Buraya getirdiğin İbrani köle yanıma gelip beni aşağılamak istedi. ¹⁸Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı.”

¹⁹Karısının, “Kölen bana böyle yaptı” diyerek anlattıklarını duyunca, Yusuf’un efendisinin öfkesi tepesine çıktı. ²⁰Yusuf’u yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı.

Ama Yusuf zindandayken ²¹RAB onunla birlikteydi. Ona iyilik etti. Zindancıbaşı Yusuf’tan hoşnut kaldı. ²²Bütün tutsakların yönetimini ona verdi. Zindanda olup biten her şeyden Yusuf sorumluydu. ²³Zindancıbaşı Yusuf’un sorumlu olduğu işlerle hiç ilgilenmezdi. Çünkü RAB Yusuf’la birlikteydi ve yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.

Yusuf Tutsakların Düşünü Yorumluyor

40 Bir süre sonra Mısır Kralı’nın sakisiyle firıncısı efendilerini gücendirdiler. ²Firavun bu iki görevlisine, baş sakiyle firıncıbaşına öfkelenildi. ³Onları muhafız birliği komutanının evinde, Yusuf’un tutsak olduğu zindanda göz altına aldı. ⁴Muhafız birliği komutanı Yusuf’u onların hizmetine atadı. Bir süre zindanda kaldılar.

⁵Firavunun sakisiyle firıncısı tutsak oldukları zindanda aynı gece birer düş gördüler. Düşleri farklı anlamlar taşıyordu. ⁶Sabah Yusuf yanlarına gittiğinde, onları tedirgin gördü. ⁷Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte zindanda kalan firavunun görevlilerine, “Niçin suratınız asık bugün?” diye sordu.

⁸“Düş gördük ama yorumlayacak kimse yok” dediler.

Yusuf, “Yorum Tanrı’ya özgü değil mi?” dedi, “Lütfen düşününüzü bana anlatın.”

⁹Baş saki düşünüyü Yusuf’a anlattı: “Düşümde önümde bir asma gördüm.

¹⁰Üç çubuğu vardı. Tomurcuklar açar

açmaz çiçeklendi, salkım salkım üzüm verdi. ¹¹Firavunun kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp firavunun kâsesine sık-tım. Sonra kâseyi ona verdim.”

¹²Yusuf, “Bu şu anlama gelir” dedi, “Üç çubuk üç gün demektir. ¹³Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkaracak, yine eski görevine döneceksin. Geçmişte olduğu gibi yine ona saki-lik yapacaksın. ¹⁴Ama her şey yolunda giderse, lütfen beni anımsa. Bir iyilik yap, firavuna benden söz et. Çıkar beni bu zindandan. ¹⁵Çünkü ben İbrani ülkesinden zorla kaçırıldım. Burada da zindana atılacak bir şey yapmadım.”

¹⁶Fırıncıbaşı bu iyi yorumu duyunca, Yusuf’a, “Ben de bir düş gördüm” dedi, “Başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı. ¹⁷En üstteki sepette firavun için pişirilmiş çeşitli pastalar vardı. Kuşlar başımın üstündeki sepetten pastaları yiyorlardı.”

¹⁸Yusuf, “Bu şu anlama gelir” dedi, “Üç sepet üç gün demektir. ¹⁹Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkarıp ağaca asacak. Kuşlar etini yiyecekler.”

²⁰Üç gün sonra, firavun doğum gününde bütün görevlilerine bir şölen verdi. Görevlilerinin önünde baş sakiyle firıncıbaşını zindandan çıkardı. ²¹⁻²²Yusuf’un yaptığı yoruma uygun olarak baş sakisini eski görevine atadı. Baş saki firavuna şarap sunmaya başladı. Ama firavun firıncıbaşını astırdı. ²³Gelgelelim, baş saki Yusuf’u anımsamadı, unuttu gitti.

Yusuf Firavunun Düşünü Yorumluyor

41 Tam iki yıl sonra firavun bir düş gördü: Nil Irmağı’nın kıyısında duruyordu. ²İrmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar. ³Sonra yedi çirkin ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında durdular. ⁴Çirkin ve cılız inekler güzel ve semiz yedi ineği yiyince, firavun uyandı.

⁵Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve dolgun başak bitti. ⁶Sonra, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti. ⁷Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun uyandı, düş gördüğünü anladı.

⁸Sabah uyandığında kaygılıydı. Bütün Mısırlı büyücüleri, bilgeleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiçbir firavunun düşlerini yorumlayamadı.

⁹Bu arada baş saki firavuna, “Bugün suçumu itiraf etmeliyim” dedi, ¹⁰“Kullarına –bana ve firincıbaşına– öfkelenince bizi zindana, muhafız birliği komutanının evine kapattın. ¹¹Bir gece ikimiz de düş gördük. Düşlerimiz farklı anlamlar taşıyordu. ¹²Orada bizimle birlikte muhafız birliği komutanının kölesi İbrani bir genç vardı. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir yorumladı. ¹³Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm, firincıbaşıysa asıldı.”

¹⁴Firavun Yusuf'u çağırttı. Hemen onu zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra firavunun huzuruna çıktı.

¹⁵Firavun Yusuf'a, “Bir düş gördüm” dedi, “Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğun her düşü yorumlayabildiğini işittim.”

¹⁶Yusuf, “Ben yorumlayamam” dedi, “Firavuna en uygun yorumu Tanrı yapacaktır.”

¹⁷Firavun Yusuf'a anlatmaya başladı: “Düşümde bir ırmak kıyısında duruyordum. ¹⁸İrmaktan semiz ve güzel yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar. ¹⁹Sonra arık, çirkin, cılız yedi inek daha çıktı. Mısır'da onlar kadar çirkin inek görmedim. ²⁰Cılız ve çirkin inekler ilk çıkan yedi semiz ineği yedi. ²¹Ancak kötü görünüşleri değişmedi. Sanki bir şey yememiş gibi görünüyordlardı. Sonra uyandım.

²²“Bir de düşümde bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm. ²³Sonra solgun, cılız, doğu rüzgarının kavrduğu yedi başak daha bitti. ²⁴Cılız başaklar yedi güzel başağı yuttular. Büyücülere bunu anlattım. Ama hiçbir yorumlayamadı.”

²⁵Yusuf, “Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor” dedi, “Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş. ²⁶Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yedi yıldır. Aynı anlama geliyor. ²⁷Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve doğu rüzgarının kavrduğu yedi solgun başaksa yedi yıl kıtlık olacağı anlamına gelir.

²⁸“Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş. ²⁹Mısır'da yedi yıl bolluk olacak. ³⁰Sonra yedi yıl öyle bir kıtlık olacak ki, bolluk yılları hiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık ülkeyi kasıp kavuracak. ³¹Ardından gelen kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak. ³²Bu konuda iki kez düş görmenin anlamı, Tanrı'nın kesin kararını verdiğini ve en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor.

³³“Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onu Mısır'ın başına getirmesi gerekir. ³⁴Ülke çapında adamlar görevlendirmeli, bunlar yedi bolluk yılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı. ³⁵Gelecek verimli yılların bütün yiyeceğini toplasınlar, firavunun yönetimi altında kentlerde depolayıp korusunlar. ³⁶Bu yiyecek, gelecek yedi kıtlık yılı boyunca Mısır'da ihtiyat olarak kullanılacak, ülke kıtlıktan kırılmayacak.”

Yusuf Mısır'ın Yöneticisi Oluyor

³⁷Bu öneri firavunla görevlilerine iyi görüldü. ³⁸Firavun görevlilerine, “Bu adam gibi Tanrı Ruhu'na sahip birini bulabilir miyiz?” diye sordu.

³⁹Sonra Yusuf'a, “Madem Tanrı bütün bunları sana açıkladı, senden daha

akıllısı, bilgisi yoktur” dedi, ⁴⁰“Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün halkım buyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm olmayacak. ⁴¹Seni bütün Mısır'a yönetici atıyorum.” ⁴²Sonra mührünü parmağından çıkarıp Yusuf'un parmağına taktı. Ona ince ketenden giysisi giydirdi. Boynuna altın zincir taktı. ⁴³Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusuf'un önünde, “Yol açın!” diye bağırıyorlardı. Böylece firavun ona bütün Mısır'ın yönetimini verdi.

⁴⁴Firavun Yusuf'a, “Firavun benim” dedi, “Ama Mısır'da senden izinsiz kimse elini ayağını oynatmayacak.” ⁴⁵Yusuf'un adını Safenat-Paneah koydu. On Kenti'nin^z kâhini Potifera'nın kızı Asenat'ı da ona karı olarak verdi. Yusuf ülkeyi boydan boya dolaştı.

⁴⁶Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde otuz yaşındaydı. Firavunun huzurundan ayrıldıktan sonra bütün Mısır'ı dolaştı. ⁴⁷Yedi bolluk yılı boyunca toprak çok ürün verdi. ⁴⁸Yusuf Mısır'da yedi yıl içinde yetişen bütün ürünleri toplayıp kentlerde depoladı. Her kente o kentin çevresindeki tarlalarda yetişen ürünleri koydu. ⁴⁹Denizin kumu kadar çok buğday depoladı; öyle ki, ölçmekten vazgeçti. Çünkü buğday ölçülemeyecek kadar çoktu.

⁵⁰Kıtlık yılları başlamadan, On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat Yusuf'a iki erkek çocuk doğurdu. ⁵¹Yusuf ilk oğlunun adını Manaşe^a koydu. “Tanrı bana bütün acılarımı ve babamın ailesini unutturdu” dedi. ⁵²“Tanrı sıkıntı çektiğim ülkede beni verimli kıldı” diyerek ikinci oğlunun adını Efrayim^b koydu.

⁵³Mısır'da yedi bolluk yılı sona erdi. ⁵⁴Yusuf'un söylemiş olduğu gibi yedi kıtlık yılı başgösterdi. Bütün ülkelerde

kıtlık vardı, ama Mısır'ın her yanında yiyecek bulunuyordu. ⁵⁵Mısırlılar aç kalınca, yiyecek için firavuna yakardılar. Firavun, “Yusuf'a gidin” dedi, “O size ne derse öyle yapın.” ⁵⁶Kıtlık bütün ülkeyi sarınca, Yusuf depoları açıp Mısırlılar'a buğday satmaya başladı. Çünkü kıtlık Mısır'ı boydan boya kavuruyordu. ⁵⁷Bütün ülkelerden insanlar da buğday satın almak için Mısır'a, Yusuf'a geliyordu. Çünkü kıtlık bütün dünyayı sarmıştı ve şiddetliydi.

Yusuf'un Kardeşleri Mısır'a Gidiyor

42 Yakup Mısır'da buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, “Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?” dedi, ²“Mısır'da buğday olduğunu duydum. Gidin, satın alın ki, yaşıyalım, yoksa öleceğiz.”

³Böylece Yusuf'un on kardeşi buğday almak için Mısır'a gittiler. ⁴Ancak Yakup Yusuf'un kardeşi Benyamin'i onlarla birlikte göndermedi, çünkü oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu. ⁵Buğday satın almaya gelenler arasında İsrail'in oğulları da vardı. Çünkü Kenan ülkesinde de kıtlık hüküm sürüyordu.

⁶Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkeşe o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip onun önünde yere kapandılar. ⁷Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranarak sert konuştu: “Nereden geliyorsunuz?”

“Kenan ülkesinden” diye yanıtladılar, “Yiyecek satın almaya geldik.”

⁸Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar. ⁹Yusuf onlarla ilgili düşlerini anımsayarak, “Siz casussunuz” dedi, “Ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.”

¹⁰“Aman, efendim” diye karşılık verdiler, “Biz kulların yalnızca yiye-

^z 41:45 “On Kenti”: Heliopolis diye de bilinir. ^a 41:51 “Manaşe”: “Unutturan” anlamına gelir. ^b 41:52 “Efrayim”: “İki kat verimli” anlamına gelir.

41:40 Elç.7:9-10 41:54 Elç.7:11 41:55 Yu.2:5 42:2 Elç.7:12 42:9 Yar.37:5-10

cek satın almaya geldik. ¹¹Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. Biz kullanın dürüst insanlarız, casus değiliz.”

¹²Yusuf, “Hayır!” dedi, “Siz ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.”

¹³Kardeşleri, “Biz kulların on iki kardeşiz” dediler, “Hepimiz Kenan ülkesinde yaşayan aynı babanın çocuklarıyız. En küçüğümüz babamızın yanında kaldı, biri de kayboldu.”

¹⁴Yusuf, “Söylediğim gibi” dedi, “Casussunuz siz. ¹⁵Sizi sınavayacağım. Firavunun başına ant içerim. Küçük kardeşiniz de gelmedikçe, buradan ayrılamazsınız. ¹⁶Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi getirsin. Geri kalanlarınız göz altına alınacak. Anlattıklarınız doğru mu, değil mi, sizi sınavayacağız. Değilse, firavunun başına ant içerim ki casussunuz.” ¹⁷Üç gün onları göz altında tuttu.

¹⁸Üçüncü gün, “Bir koşulla canınızı bağışlarım” dedi, “Ben Tanrı’dan korkarım. ¹⁹Dürüst olduğunuzu kanıtlamak için, içinizden biri göz altında tutulduğunuz evde kalsın, ötekiler gidip aç kalan ailenize buğday götürsün. ²⁰Sonra küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece anlattıklarınızın doğru olup olmadığı ortaya çıkar, ölümden kurtulursunuz.”

Kabul ettiler. ²¹Birbirlerine, “Belli kardeşimize yaptığımızın cezasını çekiyoruz” dediler, “Bize yalvardığında nasıl sıkıntı çektiğini gördük, ama dinlemedik. Bu sıkıntı onun için başımıza geldi.”

²²Ruben, “Çocuğa zarar vermenin diye sizi uyarmadım mı?” dedi, “Ama dinlemediniz. İşte şimdi kanının hesabı soruluyor.” ²³Yusuf’un konuştuklarını anladığını farketmediler, çünkü onunla çevirmen aracılığıyla konuşuyorlardı.

²⁴Yusuf kardeşlerinden ayrılıp ağlamaya başladı. Sonra dönüp onlar-

la konuştu. Aralarından Şimon’u alarak ötekilerin gözleri önünde bağladı. ²⁵Sonra torbalarına buğday doldurulmasını, paralarının torbalarına geri konulmasını, yol için kendilerine azık verilmesini buyurdu. Bunlar yapıldıktan sonra ²⁶buğdayları eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar.

²⁷Konakladıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermek için torbasını açınca parasını gördü. Para torbanın ağzına konmuştu. ²⁸Kardeşlerine, “Paramı geri vermişler” diye seslendi, “İşte torbamda!” Yürekleri yerinden oynadı. Titreyerek birbirlerine, “Tanrı’nın bize bu yaptığı nedir?” dediler.

²⁹Kenan ülkesine, babaları Yakup’un yanına varınca, başlarına gelenleri ona anlattılar: ³⁰“Mısır’ın yöneticisi bizimle sert konuştu. Bize casusmuşuz gibi davrandı. ³¹Ona, ‘Biz dürüst insanlarız’ dedik, ‘Casus değiliz. ³²Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. On iki kardeşiz; biri kayboldu, en küçüğü de Kenan ülkesinde, babamızın yanında.’

³³“Ülkenin yöneticisi, ‘Dürüst olduğunuzu şöyle anlayabilirim’ dedi, ‘Kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, buğdayı alıp aç kalan ailelerinize götürün. ³⁴Küçük kardeşinizi de bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst insanlar olduğunuzu anlar, kardeşinizi size geri veririm. Ülkede ticaret yapabilirsiniz.’ ”

³⁵Torbalarını boşaltınca, hepsi para kesesini torbasında buldu. Para keselerini görünce hem kendileri hem babaları korkuya kapıldı. ³⁶Yakup, “Beni çocuklarımdan yoksun bırakıyorsunuz” dedi, “Yusuf yok, Şimon yok. Şimdi de Benyamin’i götürmek istiyorsunuz. Sıkıntıyı çeken hep benim.”

³⁷Ruben babasına, “Benyamin’i geri getirmezsem, iki oğlumu öldür” dedi, “Onu bana teslim et, ben sana geri getireceğim.”

³⁸Ama Yakup, “Oğlumu sizinle göndermeyeceğim” dedi, “Çünkü kardeşi öldü, yalnız o kaldı. Yolda ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz.”

Mısır'a İkinci Yolculuk

43 Kenan ülkesinde kıtlık şiddetlenmişti. ²Mısır'dan getirilen buğday tükenince Yakup, oğullarına, “Yine gidin, bize biraz yiyecek alın” dedi.

³Yahuda, “Adam bizi sıkı sıkı uyardı” diye karşılık verdi, “ ‘Kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, yüzümü göremezsiniz’ dedi. ⁴Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gider sana yiyecek alırız. ⁵Göndermezsen gitmeyiz. Çünkü o adam, ‘Kardeşinizi birlikte getirmezseniz, yüzümü göremezsiniz’ dedi.”

⁶İsrail, “Niçin adama bir kardeşiniz daha olduğunu söyleyerek bana bu kötülüğü yaptınız?” dedi.

⁷Şöyle yanıtladılar: “Adam, ‘Babanız hâlâ yaşıyor mu? Başka kardeşiniz var mı?’ diye sordu. Bizimle ve akrabalarımızla ilgili öyle sorular sordu ki, yanıt vermek zorunda kaldık. Kardeşinizi getirin diyeceğini nereden bilebilirdik?”

⁸Yahuda, babası İsrail'e, “Çocuğu benimle gönder, gidelim” dedi, “Sen de biz de yavrularımız da ölmez, yaşarız. ⁹Ona ben kefil oluyorum. Beni sorumlu say. Eğer onu geri getirmez, önüne çıkarmazsam, ömrümce sana karşı suçlu sayılayım. ¹⁰Çünkü gecikmeseydik, şimdiye dek iki kez gidip gelmiş olurduk.”

¹¹Bunun üzerine İsrail, “Öyleyse gidin” dedi, “Yalnız, torbalarınıza bu ülkenin en iyi ürünlerinden biraz pelesenk, biraz bal, kitle, laden, fıstık, badem koyun, Mısır'ın yöneticisine armağan olarak götürün. ¹²Yanınıza iki kat para alın. Torbalarınızın ağzına

konan parayı geri götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur. ¹³Kardeşinizi alıp gidin, o adamın yanına dönün. ¹⁴Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adamın yüreğine size karşı merhamet koysun da, adam öbür kardeşinizle Benyamin'i size geri versin. Bana gelince, çocuklarımdan yoksun kalacaksam kalayım.”

¹⁵Böylece kardeşler yanlarına armağanlar, iki kat para ve Benyamin'i alarak hemen Mısır'a gidip Yusuf'un huzuruna çıktılar. ¹⁶Yusuf Benyamin'i yanlarında görünce, kâhyasına, “Bu adamları eve götür” dedi, “Bir hayvan kesip hazırla. Çünkü öğlen benimle birlikte yemek yiyecekler.”

¹⁷Kâhya Yusuf'un buyurduğu gibi onları Yusuf'un evine götürdü. ¹⁸Ne var ki kardeşleri Yusuf'un evine götürüldükleri için korktular. “İlk gelişimizde torbalarımıza konan para yüzünden götürülüyoruz galiba!” dediler, “Bize saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi almak istiyor.”

¹⁹Yusuf'un kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular: ²⁰“Aman, efendim!” dediler, “Buraya ilk kez yiyecek satın almaya gelmiştik. ²¹Konakladığımız yerde torbalarımızı açınca, bir de baktık ki, paramız eksiksiz olarak torbalarımızın ağzına konmuş. Onu size geri getirdik. ²²Ayrıca yenden yiyecek almak için yanımıza başka para da aldık. Paraları torbalarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz.”

²³Kâhya, “Merak etmeyin” dedi, “Korkmanıza gerek yok. Parayı Tanrınız, babanızın Tanrısı torbalarınıza koydurmuş. Ben paranızı aldım.” Sonra Şimon'u onlara getirdi.

²⁴Kâhya onları Yusuf'un evine götürüp ayaklarını yıkamaları için su getirdi, eşeklerine yem verdi. ²⁵Kardeşler öğlene, Yusuf'un geleceği saate kadar armağanlarını hazırladılar. Çünkü orada yemek yiyeceklerini duymuşlardı.

²⁶Yusuf eve gelince, getirdikleri armağanları kendisine sunup önünde yere kapandılar. ²⁷Yusuf hatırlarını sorduktan sonra, “Bana sözünü ettiğiniz yaşlı babanız iyi mi?” dedi, “Hâlâ yaşıyor mu?”

²⁸Kardeşleri, “Babamız kulun iyi” diye yanıtladılar, “Hâlâ yaşıyor.” Sonra saygıyla eğilip yere kapandılar.

²⁹Yusuf göz gezdirirken kendisiyle aynı anneden olan kardeşi Benyamin'i gördü. “Bana sözünü ettiğiniz küçük kardeşiniz bu mu?” dedi, “Tanrı sana lütfetsin, oğlum.” ³⁰Sonra hemen oradan ayrıldı, çünkü kardeşini görünce yüreği sızlamıştı. Ağlayacak bir yer aradı. Odasına girip orada ağladı.

³¹Yüzünü yıkadıktan sonra dışarı çıktı. Kendisini toparlayarak, “Yemeği getirin” dedi.

³²Yusuf'a ayrı, kardeşlerine ayrı, Yusuf'la yemek yiyen Mısırlılar'a ayrı hizmet edildi. Çünkü Mısırlılar İbraniler'le birlikte yemek yemez, bunu iğrenç sayarlardı. ³³Kardeşleri Yusuf'un önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre oturdular. Şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar. ³⁴Yusuf'un masasından onlara yemek dağıtıldı. Benyamin'in payı ötekilerden beş kat fazlaydı. İçtiler, birlikte hoş vakit geçirdiler.

Kaybolan Kâse

44 Yusuf kâhyasına, “Bu adamların torbalarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldur” diye buyurdu, “Her birinin parasını torbasının ağzına koy. ²En küçüğünün torbasına benim gümüş kâsemi ve buğdayının parasını koy.” Kâhya Yusuf'un buyruğunu yerine getirdi.

³Sabah erkenden adamlar eşekleriyle yolcu edildi. ⁴Onlar kentten pek uzaklaşmamıştı ki Yusuf kâhyasına, “Hemen o adamların peşine düş” dedi, “Onlara yetişince, ‘Niçin iyiliğe kar-

şı kötülük yaptınız?’ de, ⁵‘Efendimin şarap içmek, fala bakmak için kullandığı kâse değil mi bu? Bunu yapmakla kötülük ettiniz.’ ” ⁶Kâhya onlara yetişip bu sözleri yineledi.

⁷Adamlar, “Efendim, neden böyle konuşuyorsun?” dediler, “Bizden uzak olsun, biz kulların böyle şey yapmayız. ⁸Torbalarımızın ağzında bulduğumuz paraları Kenan ülkesinden sana geri getirdik. Nasıl efendinin evinden altın ya da gümüş çalarız? ⁹Kullarından birinde çıkarsa öldürülsün, geri kalanlar efendimin kölesi olsun.”

¹⁰Kâhya, “Peki, dediğiniz gibi olsun” dedi, “Kimde çıkarsa kölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılacak.” ¹¹Hemen torbalarını indirip açtılar. ¹²Kâhya büyükten küçüğe doğru hepsinin torbasını aradı. Kâse Benyamin'in torbasında çıktı. ¹³Kardeşleri üzüntüden giysilerini yırttılar. Sonra torbalarını eşeklerine yükleyip kente geri döndüler.

¹⁴Yahuda'yla kardeşleri Yusuf'un evine geldiğinde, Yusuf daha evdeydi. Önünde yere kapandılar. ¹⁵Yusuf, “Nedir bu yaptığınız?” dedi, “Benim gibi birinin fala bakabileceği aklınıza gelmedi mi?”

¹⁶Yahuda, “Ne diyelim, efendim?” diye karşılık verdi, “Nasıl anlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkartalım? Tanrı suçumuzu ortaya çıkardı. Hepimiz köleniz artık, efendim; hem biz hem de kendisinde kâse bulunan kardeşimiz.”

¹⁷Yusuf, “Benden uzak olsun!” dedi, “Yalnız kendisinde kâse bulunan kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün.”

Yahuda Benyamin için Yalvarıyor

¹⁸Yahuda yaklaşıp, “Efendim, lütfen izin ver konuşayım” dedi, “Kuluna öfkelenme. Sen firavunla aynı yetkiye sahipsin. ¹⁹Efendim, biz kullarına sormuştun: ‘Babanız ya da baş-

ka kardeşiniz var mı?’ diye. ²⁰Biz de, ‘Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir kardeşimiz var’ demiştik, ‘O çocuğun kardeşi öldü, kendisi annesinin tek oğlu. Babamız onu çok sever.’

²¹“Sen de biz kullarına, ‘O çocuğu bana getirin, gözümle göreyim’ demiştin. ²²Biz de, ‘Çocuk babasından ayrılamaz, ayrılırsa babası ölür’ diye karşılık vermiştik. ²³Sen de biz kullarına, ‘Eğer küçük kardeşiniz sizinle gelmezse, yüzümü bir daha göremezsiniz’ demiştin.

²⁴“Kulun babamızın yanına döndüğümüzde, söylediklerini ona anlattık. ²⁵Babamız, ‘Yine gidin, bize biraz yiyecek alın’ dedi. ²⁶Ama biz, ‘Gidemeyiz’ dedik, ‘Ancak küçük kardeşimiz bizimle gelirse gideriz. Küçük kardeşimiz bizimle olmazsa o adamın yüzünü göremeyiz.’

²⁷“Babam, biz kullarına, ‘Biliyorsunuz, karım bana iki erkek çocuk doğurdu’ dedi, ²⁸‘Biri yanımdan ayrıldı. Besbelli bir hayvan parçaladı, bir daha göremedim onu. ²⁹Bunu da götürürseniz ve ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölümler diyarına götürürsünüz.’

³⁰⁻³¹“Efendim, şimdi babam kulunun yanına döndüğümde çocuk yanımda olmazsa, babam onu görmeyince ölür. Çünkü onu yaşama bağlayan bu çocuktur. Biz kulların da acı içinde babamızın ak saçlı başını ölümler diyarına indiririz. ³²Ben kulun bu çocuğa kefil oldum. Babama, ‘Onu sana geri getirmezsem, ömrümce kendimi sana karşı suçlu sayarım’ dedim.

³³“Lütfen şimdi çocuğun yerine beni kölen kabul et. Çocuk kardeşleriyle birlikte geri dönsün. ³⁴O yanımda olmadan babamın yanına nasıl dönerim? Babamın başına gelecek kötülüğe dayanamam.”

Yusuf Kardeşlerine Kim Olduğunu Açıklıyor

45 Yusuf adamlarının önünde kendini tutamayıp, “Herkesi çıkarın buradan!” diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıttığında yanında kimse olmasın istiyordu. ²⁰O kadar yüksek sesle ağladı ki, Mısırlılar ağlayışını işitti. Bu haber firavunun ev halkına da ulaştı.

³Yusuf kardeşlerine, “Ben Yusuf’um!” dedi, “Babam yaşıyor mu?” Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler.

⁴Yusuf, “Lütfen bana yaklaşın” dedi. Onlar yaklaşıncı Yusuf şöyle devam etti: “Mısır’a sattığınız kardeşiniz Yusuf benim. ⁵Beni buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. Tanrı insanlığı korumak için beni önden gönderdi. ⁶Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var, beş yıl daha sürecek. Kimse çift süremeyecek, ekin biçemeyecek. ⁷Tanrı yeryüzünde soyunuzu korumak ve harika biçimde canınızı kurtarmak için beni önünüzden gönderdi. ⁸Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrı’dır. Beni firavunun başdanışmanı, sarayının efendisi, bütün Mısır ülkesinin yöneticisi yaptı. ⁹Hemen babamın yanına gidin, ona oğlun Yusuf şöyle diyordaydın: ‘Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici yaptı. Durma, yanıma gel. ¹⁰Goşen bölgesine yerleşirsin; çocukların, torunların, davarların, sığırların ve sahip olduğun her şeyle birlikte yakınımda olursun. ¹¹Orada sana bakayım, çünkü kıtlık beş yıl daha sürecek. Yoksa sen de ailen ve sana bağlı olan herkes de perişan olursunuz.’

¹²“Hepiniz gözlemlerinizi görüyorsunuz, kardeşim Benyamin, sen de görüyorsun konuşanın gerçekten ben olduğumu. ¹³Mısır’da ne denli güç-

lû olduğumu ve bütün gördüklerinizi babama anlatın. Babamı hemen buraya getirin.”

¹⁴Sonra kardeşi Benyamin'in boyuna sarılıp ağladı. Benyamin de ağlayarak ona sarıldı. ¹⁵Yusuf ağlayarak bütün kardeşlerini öptü. Sonra kardeşleri onunla konuşmaya başladı.

¹⁶Yusuf'un kardeşlerinin geldiği haberi firavunun sarayına ulaşınca, firavunla görevlileri hoşnut oldu. ¹⁷Firavun Yusuf'a şöyle dedi: “Kardeşlerine de ki, ‘Hayvanlarınızı yükleyip Kenan ülkesine gidin. ¹⁸Babanızı ve ailelerinizi buraya getirin. Size Mısır'ın en iyi topraklarını vereceğim. Ülkenin kaymağını yiyeceksiniz.’ ¹⁹Onlara ayrıca şöyle demeni de buyuruyorum: ‘Çocuklarınızla karılarınız için Mısır'dan arabalar alın, babanızla birlikte buraya gelin. ²⁰Gözünüz arkada kalmasın, çünkü Mısır'da en iyi ne varsa sizin olacak.’”

²¹İsrail'in oğulları söyleneni yaptı. Firavunun buyruğu üzerine Yusuf onlara araba ve yol için azık verdi. ²²Hepsine birer kat yedek giysi, Benyamin'e ise üç yüz parça gümüşle beş kat yedek giysi verdi. ²³Böylece babasına Mısır'da en iyi ne varsa hepsiyle yüklü on eşek, yolculuk için buğday, ekmek ve azık yüklü on dişi eşek gönderdi. ²⁴Kardeşlerini yolcu ederken onlara, “Yolda kavgaya etmeyin” dedi.

²⁵Yusuf'un kardeşleri Mısır'dan ayrılp Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına döndüler. ²⁶Ona, “Yusuf yaşıyor!” dediler, “Üstelik Mısır'ın yöneticisi olmuş.” Babaları donup kaldı, onlara inanmadı. ²⁷Yusuf'un kendilerine bütün söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısır'a götürmek için Yusuf'un gönderdiği arabaları görünce, Yakup'un keyfi yerine geldi. ²⁸“Tamam!” dedi, “Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim.”

Yakup Mısır'a Gidiyor

46 İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte yola çıktı. Beer-Şeva'ya varınca, orada babası İshak'ın Tanrısı'na kurbanlar kesti. ²O gece Tanrı bir görünümde İsrail'e, “Yakup, Yakup!” diye seslendi.

Yakup, “Buradayım” diye yanıtladı.

³Tanrı, “Ben Tanrı'yım, babanın Tanrısı” dedi, “Mısır'a gitmekten çekinme. Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım. ⁴Seninle birlikte Mısır'a gelecek, soyunu bu ülkeye geri getireceğim. Senin gözlerini Yusuf'un elleri kapayacak.”

⁵Yakup Beer-Şeva'dan ayrıldı. Oğulları Yakup'u –İsrail'i– götürmek üzere firavunun gönderdiği arabalara onu, kendi çocuklarıyla karılarını bindirdiler. ⁶⁻⁷Yakup, bütün ailesini –oğullarını, kızlarını, torunlarını– hayvanlarını ve Kenan ülkesinde kazandığı malları yanına alarak Mısır'a gitti.

⁸İsrail'in Mısır'a giden oğullarının –Yakup'la oğullarının– adları şunlardır:

Yakup'un ilk oğlu Ruben.

⁹Ruben'in oğulları:

Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.

¹⁰Şimon'un oğulları:

Yemuel, Yamin, Ohat, Yakın, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul.

¹¹Levi'nin oğulları:

Gerşon, Kehat, Merari.

¹²Yahuda'nın oğulları:

Er, Onan, Şela, Peres, Zerah.

Ancak Er'le Onan Kenan ülkesinde ölmüştü.

Peres'in oğulları:

Hesron, Hamul.

¹³İssakar'ın oğulları:

Tola, Puvva, Yov, Şimron.

¹⁴Zevulun'un oğulları:

Seret, Elon, Yahleel.

¹⁵Bunlar Lea'nın Yakup'a doğduğu oğullardır. Lea onları ve kızını

Dina'yı Paddan-Aram'da doğurmuştu. Yakup'un bu oğullarıyla kızları toplam otuz üç kişiydi.

¹⁶ Gad'ın oğulları:

Sifyon, Hagi, Şuni, Esbon, Eri, Aro-di, Areli.

¹⁷ Aşer'in çocukları:

Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah.

Beria'nın oğulları:

Hever, Malkiel.

¹⁸Bunlar Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam on altı kişiydiler.

¹⁹ Yakup'un karısı Rahel'in oğulları:

Yusuf, Benyamin. ²⁰Yusuf'un Mısır'da On Kenti^c kâhini Potifera'nın kızı Asenat'tan Manaşşe ve Efrayim adında iki oğlu oldu.

²¹ Benyamin'in oğulları:

Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim, Ard.

²²Bunlar Rahel'in Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam on dört kişiydiler.

²³ Dan'ın oğlu:

Huşim.

²⁴ Naftali'nin oğulları:

Yahseel, Guni, Yeser, Şillem.

²⁵Bunlar Lavan'ın, kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam yedi kişiydiler.

Yakup oğulları Goşen'e Yerleşiyor

²⁶Oğullarının karıları dışında Yakup'un soyundan gelen ve onunla birlikte Mısır'a gidenler toplam altmış altı kişiydi. Bunların hepsi Yakup'tan olmuştu. ²⁷Yusuf'un Mısır'da doğan iki oğluyla birlikte Mısır'a göçen Yakup ailesi toplam yetmiş kişiydi.

²⁸Yakup Goşen yolunu göstermesi için Yahuda'yı önden Yusuf'a gönderdi. Onlar Goşen'e varınca, ²⁹Yusuf arabasını hazırlayıp babası İsrail'i karışlamak üzere Goşen'e gitti. Babasını

görür görmez boynuna sarılıp uzun uzun ağladı.

³⁰İsrail Yusuf'a, "Yüzünü gördüm ya, artık ölsem de gam yemem" dedi, "Yaşıyorsun!"

³¹Yusuf kardeşleriyle babasının ev halkına şöyle dedi: "Gidip firavuna haber vereyim, 'Kenan ülkesinde yaşayan kardeşlerimle babamın ev halkı yanıma geldi' diyeyim. ³²Çoban olduğunuzu, hayvancılık yaptığınızı, bu yüzden davalarınızla sığırlarınızı ve her şeyinizi birlikte getirdiğinizi anlatayım. ³³Firavun sizi çağırıp da, 'Ne iş yaparsınız?' diye sorarsa, ³⁴'Atalarımız gibi biz de çocukluktan beri hayvancılık yapıyoruz' dersiniz. Öyle deyin ki, sizi Goşen bölgesine yerleştirsin. Çünkü Mısırlılar çobanlardan iğrenir."

47 Yusuf gidip firavuna, "Babamla kardeşlerim davaları, sığırları ve bütün eşyalarıyla Kenan ülkesinden geldiler" diye haber verdi, "Şu anda Goşen bölgesindeler." ²Sonra kardeşlerinden beşini seçerek firavunun huzuruna çıkardı.

³Firavun Yusuf'un kardeşlerine, "Ne iş yapıyorsunuz?" diye sordu.

"Biz kulların atalarımız gibi çobanız" diye yanıtladılar, ⁴"Bu ülkeye geçici bir süre için geldik. Çünkü Kenan ülkesinde şiddetli kıtlık var. Davalarımız için otlak bulamıyoruz. İzin ver, Goşen bölgesine yerleşelim."

⁵Firavun Yusuf'a, "Babanla kardeşlerin yanına geldiler" dedi, ⁶"Mısır ülkesi senin sayılır. Onları ülkenin en iyi yerine yerleştir. Goşen bölgesine yerleşsinler. Sence aralarında becerikli olanlar varsa, davalarınıza bakmakla görevlendir."

⁷Yusuf babası Yakup'u getirip firavunun huzuruna çıkardı. Yakup firavunu kutsadı. ⁸Firavun, Yakup'a, "Kaç yaşındasın?" diye sordu.

⁹Yakup, “Gurbet yıllarım yüz otuz yılı buldu” diye yanıtladı, “Ama yıllar çabuk ve zorlu geçti. Atalarımın gurbet yılları kadar uzun sürmedi.” ¹⁰Sonra firavunu kutsayıp huzurundan ayırdı.

¹¹Yusuf babasıyla kardeşlerini Mısır’a yerleştirdi; firavunun buyruğu uyarınca onlara ülkenin en iyi yerinde, Ramses bölgesinde mülk verdi. ¹²Ayrıca babasıyla kardeşlerine ve babasının ev halkına, sahip oldukları çocukların sayısına göre yiyecek sağladı.

Kıtlık Şiddetleniyor

¹³Kıtlık öyle şiddetlendi ki, hiçbir ülkede yiyecek bulunmaz oldu. Mısır ve Kenan ülkeleri kıtlıktan kırılıyordu. ¹⁴Yusuf sattığı buğdaya karşılık Mısır ve Kenan’daki bütün paraları toplayıp firavunun sarayına götürdü. ¹⁵Mısır ve Kenan’da para tükenince Mısırlılar Yusuf’a giderek, “Bize yiyecek ver” dediler, “Gözünün önünde ölelim mi? Paramız bitti.”

¹⁶Yusuf, “Paranız bittiyse, davalarınızı getirin” dedi, “Onlara karşılık size yiyecek vereyim.” ¹⁷Böylece davalarını Yusuf’a getirdiler. Yusuf atalara, davar ve sığır sürülerine, eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. Bir yıl boyunca hayvanlarına karşılık onlara yiyecek sağladı.

¹⁸O yıl geçince, ikinci yıl yine geldiler. Yusuf’a, “Efendim, gerçeği senden saklayacak değiliz” dediler, “Paramız tükenmiş, davalarımızı da sana verdik. Canımızdan ve toprağımızdan başka verecek bir şeyimiz kalmadı. ¹⁹Gözünün önünde ölelim mi? Toprağımız çöle mi dönsün? Canımıza ve toprağımıza karşılık bize yiyecek sat. Toprağımızla birlikte firavunun kölesi olalım. Bize tohum ver ki ölmeyelim, yaşayalım; toprak da çöle dönmessin.”

²⁰Böylece Yusuf Mısır’daki bütün toprakları firavun için satın aldı. Mısırlılar’ın hepsi tarlalarını sattılar, çünkü kıtlık onları buna zorluyordu. Toprakların tümü firavunun oldu. ²¹Yusuf Mısır’ın bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkı köleleştirdi. ²²Yalnız kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü onlar firavundan aylık alıyor, firavunun bağladığı aylıkla geçiniyorlardı. Bu yüzden topraklarını satmadılar.

²³Yusuf halka, “Sizi de toprağınızı da firavun için satın aldım” dedi, “İşte size tohum, toprağı ekin. ²⁴Ürün devşirdiğinizde, beşte birini firavuna vereceksiniz. Beşte dördünü ise tohumluk olarak kullanacak ve ailelerinizle, çocuklarınızla yiyeceksiniz.”

²⁵“Canımızı kurtardın” diye karşılık verdiler, “Efendimizin gözünde lütuf bulalım. Firavunun kölesi oluruz.”

²⁶Yusuf ürünün beşte birinin firavuna verilmesini Mısır’da toprak yasağı yaptı. Bu yasa bugün de yürürlükte. Yalnız kâhinlerin toprağı firavuna verilmedi.

²⁷İsrail Mısır’da Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp arttılar.

²⁸Yakup Mısır’da on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz kırk yedi yıl sürdü. ²⁹Ölümü yaklaşınca, oğlu Yusuf’u çağırıp, “Eğer benden hoşnut kaldınsa, lütfen elini uyulğumun altına koy” dedi, “Bana sevgi ve sadakat göstereceğini söz ver. Lütfen beni Mısır’da gömmeye.”

³⁰Atalarına kavuştuğu zaman beni Mısır’dan çıkarıp onların yanına göm.”

Yusuf, “Dediğin gibi yapacağım” diye karşılık verdi.

³¹İsrail, “Ant iç” dedi. Yusuf ant içti. İsrail yatağının başı ucunda eğilip^d RAB’be tapındı.

ç 47:21 Septuaginta, Samiriye Tevratı “Köleleştirdi”, Masoretik metin “Kentlere göçtürdü”.

d 47:31 “Yatağının başı ucunda eğilip” ya da “Değneğinin ucuna yaslanıp”.

47:29-30 Yar.49:29-32; 50:6 47:31 İbr.11:21

***Yakup Efrayim'le
Manaşşe'yi Kutsuyor***

48 Bir süre sonra, “Baban hasta” diye Yusuf’a haber geldi. Yusuf iki oğlu Manaşşe’yle Efrayim’i yanına alıp yola çıktı. ²Yakup’a, “Oğlun Yusuf geliyor” diye haber verdiler. İsrail kendini toparlayıp yatağında oturdu.

³Yusuf’a, “Her Şeye Gücü Yeten Tanrı Kenan ülkesinde, Luz’da bana görünerek beni kutsadı” dedi, ⁴“Bana, ‘Seni verimli kılacak, çoğaltacağım’ dedi, ‘Soyundan birçok ulus doğuracağım. Senden sonra bu ülkeyi sonsuza dek mülk olarak senin soyuna vereceğim.’

⁵“Ben Mısır’a gelmeden önce burada doğan iki oğlun benim sayılır. Efrayim’le Manaşşe benim için Ruben’le Şimon gibidir. ⁶Onlardan sonra doğacak çocuklar senin olsun. Efrayim’le Manaşşe’den onlara miras geçecek. ⁷Ben Paddan’dan dönerken Rahel Kenan ülkesinde, Efrat’a varmadan yolda yanımda öldü. Çok üzül-düm, onu orada Efrat’a –Beytlehem’e– giden yolun kenarına gömdüm.”

⁸İsrail, Yusuf’un oğullarını görünce, “Bunlar kim?” diye sordu.

⁹Yusuf, “Oğullarım” diye yanıtladı, “Tanrı onları bana Mısır’da verdi.”

İsrail, “Lütfen onları yanıma getir, kutsayayım” dedi.

¹⁰İsrail’in gözleri yaşlılıktan zayıflamıştı, göremiyordu. Yusuf oğullarını onun yanına götürdü. Babası onları öpüp kucakladı.

¹¹Sonra Yusuf’a, “Senin yüzünü göreceğimi hiç sanmıyordum” dedi, “Ama işte Tanrı bana soyunu bile gösterdi.”

¹²Yusuf oğullarını babasının kucağından alıp onun önünde yere kapandı. ¹³Sonra Efrayim’i sağına alarak

İsrail’in sol eline, Manaşşe’yi soluna alarak İsrail’in sağ eline yaklaştırdı. ¹⁴İsrail ellerini çapraz olarak uzattı, sağ elini küçük olan Efrayim’in, sol elini Manaşşe’nin başına koydu. Oysa ilkin Manaşşe doğmuştu.

¹⁵Sonra Yusuf’u kutsayarak şöyle dedi:

“Atalarım İbrahim’in, İshak’ın hizmet ettiği,
Bugüne dek yaşamım boyunca bana çobanlık eden Tanrı,
¹⁶ Beni bütün kötülüklerden kurtaran melek bu gençleri kutsasın!
Adım ve atalarım İbrahim’le İshak’ın adları bu gençlerle yaşasın!
Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar.”

¹⁷Yusuf, babasının sağ elini Efrayim’in başına koyduğunu görünce, bundan hoşlanmadı. Babasının elini Efrayim’in başından kaldırıp Manaşşe’nin başına koymak istedi. ¹⁸“Baba, öyle değil” dedi, “İlkin Manaşşe doğdu. Sağ elini onun başına koy.”

¹⁹Ancak babası bunu istemedi. “Biliyorum oğlum, biliyorum” dedi, “Manaşşe de büyük bir halk olacak. Ama küçük kardeşi daha büyük bir halk olacak, soyundan birçok ulus doğacak.” ²⁰O gün onları kutsayarak şöyle dedi:

“İsrailliler, ‘Tanrı seni Efrayim ve Manaşşe gibi yapsın’
Diyecek sizin adınızla kutsayacaklar.”

Böylece Yakup Efrayim’i Manaşşe’nin önüne geçirdi.

²¹İsrail Yusuf’a, “Ben ölmek üzereyim” dedi, “Tanrı sizinle olacak. Sizi atalarınızın toprağına geri götürecektir.

²²Sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum; onu Amorlular’dan kılıcımla, yayımla aldım.”

Yakup'un Son Sözleri

49 Yakup oğullarını çağırarak,
“Yanıma toplanın” dedi, “Gele-
cekte size neler olacağını anlatayım.

² “Yakup oğulları, toplanın ve
dinleyin,
Babanız İsrail'e kulak verin.

³ “Ruben, sen benim ilk oğlum,
gücüksün,
Kudretimin ilk ürünüsün,
Saygı ve güç bakımından en
üstünsün.

⁴ Ama su gibi oynaksın,
Üstün olmayacaksın artık.
Çünkü babanın yatağına girip
Onu kirlettin.
Döşeğimi rezil ettin.

⁵ “Şimon'la Levi kardeştir,
Kılıçları şiddet kusar.

⁶ Gizli tasarılarına ortak olmam,
Toplantılarına katılmam.
Çünkü öfkelenince adam
öldürdüler,
Canları istedikçe sığırları
sakatladılar.

⁷ Lanet olsun öfkelerine,
Çünkü şiddetlidir.
Lanet olsun gazaplarına,
Çünkü zalimcedir.
Onları Yakup'ta bölecek
Ve İsrail'de dağıtacağım.

⁸ “Yahuda, kardeşlerin seni
övecek,
Düşmanlarının ensesinde
olacak elin.
Kardeşlerin önünde eğilecek.

⁹ Yahuda bir aslan yavrusudur.
Oğlum benim! Avından dönüp
yere çömelir,
Aslan gibi, dişi bir aslan gibi
yatarsın.

Kim onu uyandırmaya cesaret
edebilir?

¹⁰ Sahibi^e gelene kadar
Krallık asası Yahuda'nın
elinden çıkmayacak,
Yönetim hep onun soyunda
kalacak,
Uluslar onun sözünü
dinleyecek.

¹¹ Eşeğini bir asmaya,
Sıpasını seçme bir dala
bağlayacak;
Giysilerini şarapta,
Kaftanını üzümün kızıl
kanında yıkayacak.

¹² Gözleri şaraptan kızıl,
Dişleri süttten beyaz olacak.

¹³ “Zevulun deniz kıyısında
yaşayacak,
Liman olacak gemilere,
Sınırı Sayda'ya dek uzanacak.

¹⁴ “İssakar semerler arasında yatan
güçlü eşek gibidir;

¹⁵ Ne zaman dinlenecek iyi bir yer,
Hoşuna giden bir ülke görse,
Yüklenmek için sırtını eğer,
Angaryaya katlanır.

¹⁶ “Dan kendi halkını yönetecek,
Bir İsrail oymağı gibi.

¹⁷ Yol kenarında bir yılan,
Toprak yolda bir engerek
olacak;
Atın topuklarını ısırp
Atlıyı sırtüstü düşüren bir
engerek.

¹⁸ “Ben senin kurtarışını
bekliyorum, ya RAB.

¹⁹ “Gad akıncıların saldırısına
uğrayacak,
Ama onların topuklarına
saldıracak.

²⁰ “Zengin yemekler olacak Aşer’de,
Krallara yaraşır lezzetli
yiyecekler yetiştirecek Aşer.

²¹ “Naftali salıverilmiş geyiğe
benzer,
Sevimli yavrular doğurur.

²² “Yusuf meyveli bir dal gibidir,
Kaynak kıyısında verimli bir
dal gibi,
Filizleri duvarların üzerinden
aşar.

²³ Okçular acımadan saldırdı ona.
Düşmanca savurdular oklarını
üzerine.

²⁴ Ama onun yayı sağlam,
Kolları esnek çıktı;
Yakup’un güçlü Tanrısı,
İsrail’in Kayası, Çobanı olan
Tanrı sayesinde.

²⁵ Sana yardım eden babanın
Tanrısı’dır,
Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’dır
seni kutsayan.
Yukarıdaki göklerin
Ve aşağıdaki denizlerin
bereketiyle,
Memelerin, rahimlerin
bereketiyle O’dur seni
kutsayan.

²⁶ Babanın kutsamaları ebedi
dağların nimetlerinden,
Ebedi tepelerin bolluğundan
daha yücedir;
Yusuf’un başı üzerinde,
Kardeşleri arasında önder
olanın üstünde olacak.

²⁷ “Benjamin aç kurda benzer;
Sabah avını yer,
Akşam ganimeti paylaşır.”

²⁸ İsrail’in on iki oymağı bunlardır.
Babaları onları kutsarken bunları söy-
ledi. Her birini uygun biçimde kutsadı.

Yakup’un Ölümü

²⁹⁻³⁰ Sonra Yakup oğullarına şu buy-
rukları verdi: “Ben ölmek, halkıma
kavuşmak üzereyim. Beni Kenan ül-
kesinde atalarımın yanına, Mamre ya-
kınlarında Hititli* Efron’un tarlasın-
daki mağaraya, Makpela Tarlası’ndaki
mağaraya gömün. İbrahim o mağarayı
mezar yapmak üzere Hititli Efron’dan
tarlasıyla birlikte satın almıştı. ³¹ İbra-
him’le karısı Sara, İshak’la karısı Re-
beka oraya gömüldüler. Lea’yı da ben
oraya gömdüm. ³² Tarla ile içindeki
mağara Hititler’den satın alındı.”

³³ Yakup oğullarına verdiği buyruk-
ları bitirince, ayaklarını yatağın içi-
ne çekti, son soluğunu vererek halkı-
na kavuştu.

Yakup’un Gömülüşü

50 Yusuf kendini babasının üze-
rine attı, ağlayarak onu öptü.
² Babasının cesedini mumyalamala-
rı için özel hekimlerine buyruk verdi.
Hekimler İsrail’i mumyaladılar. ³ Bu iş
kırk gün sürdü. Mumyalama için bu
süre gereklidi. Mısırlılar İsrail için
yetmiş gün yas tuttu.

⁴ Yas günleri geçince, Yusuf firavu-
nun ev halkına, “Eğer benden hoşnut
kaldınızsa, lütfen firavunla konuşun”
dedi, ⁵ “Babam bana ant içirdi: ‘Ölmek
üzereyim. Beni Kenan ülkesinde ken-
dim için kazdırdığım mezara göme-
ceksin’ dedi. Şimdi lütfen firavuna
bildirin, izin versin gideyim, babamı
gömüp geleyim.”

⁶ Firavun, “Git, babanı göm, andını
yerine getir” dedi.

⁷ Böylece Yusuf babasını gömmeye
gitti. Firavunun bütün görevlile-
ri, sarayın ve Mısır’ın ileri gelenleri
ona eşlik etti. ⁸ Yusuf’un bütün aile-
si, kardeşleri, babasının ev halkı da
onunla birlikteydi. Yalnız çocukları,

davarlarla sığırları Goşen'de bıraktılar. ⁹Arabalarla atlılar da onları izledi. Büyük bir alay oluşturdular.

¹⁰Şeria Irmağı'nın doğusunda Atat Harmanı'na varınca, yüksek sesle, acı acı ağıt yaktılar. Yusuf babası için yedi gün yas tuttu. ¹¹O bölgede yaşayan Kenanlılar, Atat Harmanı'ndaki yası görünce, "Mısırlılar ne kadar hüznölü yas tutuyor!" dediler. Bu yüzden, Şeria Irmağı'nın doğusundaki bu yere Avel-Misrayim^f adı verildi.

¹²Yakup'un oğulları, babalarının vermiş olduğu buyruğu tam tamına yerine getirdiler. ¹³Onu Kenan ülkesine götürüp Mamre yakınlarında Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdüler. O mağarayı mezar yapmak üzere tarlayla birlikte Hititli* Efron'dan İbrahim satın almıştı. ¹⁴Yusuf babasını gömdükten sonra, kendisi, kardeşleri ve onunla birlikte babasını gömmeye gelenlerin hepsi Mısır'a döndüler.

Yusuf Kardeşlerine Güven Veriyor

¹⁵Babalarının ölümünden sonra Yusuf'un kardeşleri, "Belki Yusuf bize kin besliyordur" dediler, "Ya ona yaptığımız kötülüğe karşılık bizden öç almaya kalkarsa?" ¹⁶⁻¹⁷Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: "Babamız ölmeden önce Yusuf'a şöyle deyin diye buyurmuştu: 'Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu,

nu, günahını bağışla.' Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısı'nın kullarıyız." Yusuf bu haberi alınca ağladı.

¹⁸Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, "Senin köleniz" dediler.

¹⁹Yusuf, "Korkmayın" dedi, "Ben Tanrı mıyım? ²⁰Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi. ²¹Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım." Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi.

Yusuf'un Ölümü

²²Yusuf'la babasının ev halkı Mısır'a yerleştiler. Yusuf yüz on yıl yaşadı. ²³Efrayim'in üç göbek çocuklarını gördü. Manaşe'nin oğlu Makir'in çocukları onun elinde doğdu.

²⁴Yusuf yakınlarına, "Ben ölmek üzereyim" dedi, "Ama Tanrı kesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiği topraklara götürecektir." ²⁵Sonra onlara ant içirerek, "Tanrı kesinlikle size yardım edecek" dedi, "O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz."

²⁶Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır'da bir tabuta koydular.

f 50:11 "Avel-Misrayim": "Mısırlılar'ın yası" ya da "Mısırlılar'ın çayı" anlamına gelir.

50:13 Elç.7:16 **50:25** Çık.13:19; Yşu.24:32; İbr.11:22

MISIR'DAN ÇIKIŞ

GİRİŞ

Mısır'dan Çıkış Kitabı, İsrail halkının yaklaşık 3500 yıl önce köle oldukları Mısır'dan ayrılmasını anlatır. Kitap dört ana bölüme ayrılabilir:

1. *İsrailliler'in kölelikten kurtulması.*
2. *Sina Dağı'na yaptıkları yolculuk.*
3. *Tanrı'nın Sina Dağı'nda halkıyla yaptığı antlaşma. (Bu antlaşma yaşamla-
rına ışık tutacak ahlaksal, sosyal ve dinsel yasaları içermekteydi.)*
4. *Tapınma yerinin yapımı, döşenmesi, Tanrı'ya tapınma, kâhinlerle ilgili yasalar.*

Kitap, her şeyden önce Tanrı'nın halkını kölelikten kurtarıp geleceğe umutla bakan bir ulus kılmak için neler yaptığını anlatır.

*Kitabın odağındaki kişi, Tanrı'nın halkını Mısır'dan çıkarmaya öncülük et-
sin diye seçtiği Musa'dır. 20. bölümde geçen On Buyruk kitabın en iyi bilinen
konularındandır.*

Ana Hatlar:

- 1:1-15:21 *İsrailliler'in Mısır'dan kurtulması*
 - a.1:1-22 *Mısır'da kölelik*
 - b.2:1-4:31 *Musa'nın doğumu ve gençlik yılları*
 - c.5:1-11:10 *Musa'yla Harun'un firavuna meydan okuması*
 - ç.12:1-15:21 *Fısıh kurbanı ve Mısır'dan çıkış*
- 15:22-18:27 *Kamuş Denizi'nden Sina Dağı'na göç*
- 19:1-24:18 *Sina Dağı'nda yapılan antlaşma*
- 25:1-40:38 *Buluşma Çadırı'yla tapınma kuralları*

İsrailliler Mısır'da Baskı Görüyor

1 Yakup'la birlikte aileleriyle Mısır'a giden İsrailoğulları'nın adları şunlardır: ²Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, ³İssakar, Zevulun, Benyamin, ⁴Dan, Naftali, Gad, Aşer. ⁵Yakup'un soyundan gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusuf zaten Mısır'daydı.

⁶Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü. ⁷Ama soyları art-

tı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlarla dolup taşı.

⁸Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı. ⁹Halkına, "Bakın, İsrailliler sayıca bizden daha çok" dedi, ¹⁰"Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler."

¹¹Böylece Mısırlılar İsraililer'in başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar. İsraililer firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar. ¹²Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsraililer daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak ¹³İsraililer'i amansızca çalıştırdılar. ¹⁴Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işlerle yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar.

¹⁵Mısır Kralı, Şifra ve Pua adındaki İbrani ebelerle şöyle dedi: ¹⁶"İbrani kadınlarını doğum sandalyesinde doğurturken iyi bakın; çocuk erkekse öldürün, kızsız dokunmayın." ¹⁷Ama ebeler Tanrı'dan korkan kimselerdi, Mısır Kralı'nın buyruğuna uymayarak erkek çocukları sağ bıraktılar. ¹⁸Bunun üzerine Mısır Kralı ebeleri çağırtıp, "Niçin yaptınız bunu?" diye sordu, "Neden erkek çocukları sağ bıraktınız?"

¹⁹Ebeler, "İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara benzemiyor" diye yanıtladılar, "Çok güçlüler. Daha ebe gelmeden doğuruyorlar."

²⁰Tanrı ebelerle iyilik etti. Halk çoğaldıkça çoğaldı. ²¹Ebeler kendisinden korktukları için Tanrı onları ev bark sahibi yaptı.

²²Bunun üzerine firavun bütün halkına buyruk verdi: "Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak."

Musa'nın Doğumu

2 Levili bir adam kendi oymağından bir kıza evlendi. ²Kadın gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi. ³Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir sepet alıp kat-

ran ve ziftle sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı. ⁴Çocuğun ablası kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözlüyordu.

⁵O sırada firavunun kızı yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için hizmetçisini gönderdi. ⁶Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıyarak, "Bu bir İbrani çocuğu" dedi.

⁷Çocuğun ablası firavunun kızına, "Gidip bir İbrani sütnine çağırayım mı?" diye sordu, "Senin için bebeği emzirsin."

⁸Firavunun kızı, "Olur" diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırdı. ⁹Firavunun kızı kadına, "Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm" dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi. ¹⁰Çocuk büyüyünce, onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. "Onu sudan çıkardım" diyerek adını Musa^a koydu.

Musa Midyan'a Kaçıyor

¹¹Musa büyüdüktan sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlı'nın bir İbrani'yi dövdüğünü gördü. ¹²Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlı'yı öldürüp kuma gizledi. ¹³Ertesi gün gittiğinde, iki İbrani'nin kavgaya ettiğini gördü. Haksız olana, "Niçin kardeşini dövüyor-sun?" diye sordu.

¹⁴Adam, "Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?" diye yanıtladı, "Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?" O zaman Musa korkarak, "Bu iş ortaya çıkmış!" diye düşündü. ¹⁵Firavun olayı duyunca Musa'yı öldürtmek istedi. Ancak

a 2:10 "Musa": İbranice "Moşe", "Çıkarmak" anlamına gelen "Maşa" sözcüğünü çağırıştırır.
1:22 Elç.7:19 2:2 Elç.7:20-21; İbr.11:23 2:10 Elç.7:20-21 2:11 İbr.11:24
2:11-14 Elç.7:23-28,35 2:15 Elç.7:29; İbr.11:27

Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti. Bir kuyunun başında otururken ¹⁶Midyanlı bir kâhinin* yedi kızı su çekmeye geldi. Babalarının sürüsünü suvarmak için yalıkları dolduruyorlardı. ¹⁷Ama bazı çobanlar gelip onları kovmak istedi. Musa kızların yardımına koşup hayvanlarını suvardı.

¹⁸Sonra kızlar babaları Reuel'in yanına döndüler. Reuel, "Nasıl oldu da bugün böyle tez geldiniz?" diye sordu.

¹⁹Kızlar, "Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı" diye yanıtladılar, "Üstelik bizim için su çekip hayvanlara verdi."

²⁰Babaları, "Nerede o?" diye sordu, "Niçin adamı dışarıda bıraktınız? Gidin onu yemeğe çağırın."

²¹Musa Reuel'in yanında kalmayı kabul etti. Reuel de kızı Sippora'yı onunla evlendirdi. ²²Sippora bir erkek çocuk doğurdu. Musa, "Garibim bu yabancı ülkede" diyerek çocuğa Gerşom^b adını verdi.

²³Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır Kralı öldü. İsraililer hâlâ kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrı'ya erişti. ²⁴Tanrı iniltilerini duydu; İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmayı anımsadı. ²⁵İsraililer'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.

Tanrı Musa'yı Çağırıyor

3 Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı. ²RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor. ³"Çok garip" diye düşündü, "Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!"

⁴RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden, "Musa, Musa!" diye seslendi.

Musa, "Buyur!" diye yanıtladı.

⁵Tanrı, "Fazla yaklaşma" dedi, "Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır. ⁶Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım." Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.

⁷RAB, "Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm" dedi, "Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum. ⁸Bu yüzden onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit*, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim. ⁹İsraililer'in feryadı bana erişti. Mısırlılar'ın onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum. ¹⁰Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim."

¹¹Musa, "Ben kimim ki firavuna gidip İsraililer'i Mısır'dan çıkarayım?" diye karşılık verdi.

¹²Tanrı, "Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım" dedi, "Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız."

¹³Musa şöyle karşılık verdi: "İsraililer'e gidip, 'Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi' dersem, 'Adı nedir?' diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?"

¹⁴Tanrı, "Ben Ben'im" dedi, "İsraililer'e de ki, 'Beni size Ben Ben'im diyen gönderdi.'

¹⁵"İsraililer'e de ki, 'Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı

b 2:22 "Gerşom": "Orada garip" anlamına gelir. 2:24 Yar.15:13-14 3:1-10 Elç.7:30-34 3:5 Yşu.5:15 3:6 Çık.3:15; Mat.22:32; Mar.12:26; Luk.20:37; Elç.3:13; 7:32 3:13 Çık.6:2-3 3:14 Yu.8:24,28,58; Va.1:4,8 3:15 Mat.22:32; Mar.12:26; Luk.20:37; Elç.3:13

Yahve^c gönderdi.' Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım. ¹⁶Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara şöyle de: 'Atalarınız İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı Yahve bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısır'da size yapılanlarla yakından ilgileniyorum. ¹⁷Söz verdim, sizi Mısır'da çektiğiniz sıkıntıdan kurtaracağım; Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye götüreceğim.'

¹⁸"İsrail ileri gelenleri seni dinleyecekler. Sonra birlikte Mısır Kralı'na gidip, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve bizimle görüştü' diyeceksiniz, 'Şimdi izin ver, Tanrımız Yahve'ye kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım.'¹⁹Ama biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça Mısır Kralı gitmenize izin vermeyecek. ²⁰Elimi uzatacak ve aralarında şaşılmalı işler yaparak Mısır'ı cezalandıracağım. O zaman sizi salıverecek.

²¹"Halkımın Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağlayacağım. Gittiğinizde eli boş gitmeyeceksiniz. ²²Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlılar'ı soyacaksınız."

Rab Musa'ya Belirtiler Gösteriyor

4 Musa, "Ya bana inanmazlarsa?" dedi, "Sözümü dinlemez, 'RAB sana görünmedi' derlerse, ne olacak?"

²RAB, "Elinde ne var?" diye sordu. Musa, "Değnek" diye yanıtladı.

³RAB, "Onu yere at" dedi. Musa değneğini yere atınca, değnek yılan oldu. Musa yilandan kaçtı.

⁴RAB, "Elini uzat, kuyruğundan tut" dedi. Musa elini uzatıp kuyruğunu tu-

tunca yılan yine değnek oldu. ⁵RAB, "Bunu yap ki, ataları İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı RAB'bin sana göründüğüne inansınlar" dedi.

⁶Sonra, "Elini koynuna koy" dedi. Musa elini koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli bir deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu.

⁷RAB, "Elini yine koynuna koy" dedi. Musa elini yine koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli eski haline dönmüştü.

⁸RAB, "Eğer sana inanmaz, ilk belirtiyi önemsemezlerse, ikinci belirtiyeye inanabilirler" dedi, ⁹"Bu iki belirtiyeye de inanmaz, sözünü dinlemezlerse, Nil'den biraz su alıp kuru toprağa dök. Irmaktan aldığın su toprakta kana dönecek."

¹⁰Musa RAB'be, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ben kulun ne geçmişte, ne de benimle konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü dili ağır, tutuk biriyim."

¹¹RAB, "Kim ağız verdi insana?" dedi, "İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim? ¹²Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim."

¹³Musa, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ne olur, benim yerine başkasını gönder."

¹⁴RAB Musa'ya öfkeleni ve, "Ağabeyin Levili Harun var ya!" dedi, "Bilirim, o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek. ¹⁵Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkincinin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınıza size öğreteceğim. ¹⁶O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın. ¹⁷Bu değneği eline al, çünkü belirtile-ri onunla gerçekleştireceksin."

c 3:15 Yahve sözcüğüyle 14. ayetteki Ehye (Ben'im) sözcüğü aynı fiilden (olmak fiilinden) türetilir. Yahve sözcüğü genellikle RAB diye çevrilir (bkz. Önsöz, Çık.6:2-8).

Musa Mısır'a Dönüyor

¹⁸Musa kayınbabası Yitro'nun yanına döndü. Ona, "İzin ver, Mısır'daki soydaşlarımın yanına döneyim" dedi, "Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?"

Yitro, "Esenlikle git" diye karşılık verdi.

¹⁹RAB Midyan'da Musa'ya, "Mısır'a dön, çünkü canını almak isteyenlerin hepsi öldü" demişti. ²⁰Böylece Musa karısını, oğullarını eşeğe bindirdi; Tanrı'nın buyurduğu değneği de eline alıp Mısır'a doğru yola çıktı.

²¹RAB Musa'ya, "Mısır'a döndüğünde, sana verdiğim gücle bütün şaşılasi işleri firavunun önünde yapmaya bak" dedi, "Ama ben onu inatçı yapacağım. Halkı salıvermeyecek. ²²Sonra firavuna de ki, 'RAB şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur. ²³Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın, dedim. Ama sen onu salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim.' "

²⁴RAB yolda, bir konaklama yerinde Musa'yla^c karşılaştı, onu öldürmek istedi. ²⁵O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musa'nın^d ayaklarına dokundurdu. 'Gerçekten sen bana kanlı güveysin' dedi. ²⁶Böylece RAB Musa'yı esirgedi. Sippora Musa'ya sünnetten ötürü 'Kanlı güveysin' demişti.

²⁷RAB Harun'a, "Çöle, Musa'yı karşılamaya git" dedi. Harun gitti, onu Tanrı Dağı'nda karşılayıp öptü. ²⁸Musa duyurması için RAB'bin kendisine söylediği bütün sözleri ve gerçekleştirmesini buyurduğu bütün belirtileri Harun'a anlattı.

²⁹Musa'yla Harun varıp İsrail'in bütün ileri gelenlerini topladılar. ³⁰Harun RAB'bin Musa'ya söylemiş olduğu her şeyi onlara anlattı. Musa da halkın önünde belirtileri gerçekleştirdi. ³¹Halk inandı; RAB'bin kendileriyle ilgilendi-

ğini, çektikleri sıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca, eğilip tapındılar.

Musa'yla Harun Firavunun Huzurunda

5 Sonra Musa'yla Harun firavuna gidip şöyle dediler: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapsın.' "

²Firavun, "RAB kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?" dedi. "RAB'bi tanımıyorum. İsraililer'in gitmesine izin vermeyeceğim."

³Musa'yla Harun, "İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü" diye yanıtladılar, "İzin ver, Tanrımız RAB'be kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım. Yoksa bizi salgın hastalık ya da kılıçla cezalandırabilir."

⁴Mısır Firavunu, "Ey Musa ve Harun, niçin halkı işinden alıkoyuyorsunuz? Siz de işinizin başına dönün" dedi, ⁵"Bakın, halkınız Mısırlılar'dan daha kalabalık, oysa siz onların işini engellemeye çalışıyorsunuz."

⁶Firavun o gün angaryacılar ve halkın başındaki görevlilere buyruk verdi: ⁷"Kerpiç yapmak için artık halka saman vermeyeceksiniz. Gitsinler, kendi samanlarını kendileri toplasınlar. ⁸Önceki gibi aynı sayıda kerpiç yapmalarını isteyin, kerpiç sayısını azaltmayın. Çünkü tembel insanlardır; bu yüzden, 'Gidelim, Tanrımız'a kurban keselim' diye bağrışıyorlar. ⁹İşlerini ağırlastırın ki, meşgul olsunlar, yalan sözlere kulak asmasınlar."

¹⁰Angaryacılarla görevliler gidip İsraililer'e şöyle dediler: "Firavun diyor ki, 'Artık size saman vermeyeceğim. ¹¹Gidin, nerede bulursanız oradan kendinize saman alın. Ancak işiniz hiç hafifletilmeyecek.' " ¹²Böylece halk saman yerine anız toplamak üzere bütün Mısır'a dağıldı. ¹³Angaryacılar,

“Saman verildiği günlerdeki gibi gündelik görevlerinizi eksiksiz yerine getirin” diyerek onlara baskı yapıyordu. ¹⁴Firavunun angaryacılarının atadığı İsraili görevliler, “Niçin dün ve bugün daha önceki gibi gereken sayıda kerpiç yaptırmadınız?” diyerek dövüldüler.

¹⁵Bunun üzerine İsraili görevliler firavunun yanına varıp yakındılar: “Neden kullarına böyle davranıyorsunuz? ¹⁶Neden bize saman verilmediği halde, ‘Kerpiç yapın!’ deniyor? İşte kulların dövülüyor, oysa suçlu senin kendi halkındır.”

¹⁷Firavun, “Tembelsiniz siz, tembel!” diye karşılık verdi, “Bu yüzden ‘Gidip RAB’be kurban keselim’ diyor sunuz. ¹⁸Haydi, işinizin başına dönün. Size saman verilmeyecek; yine de aynı sayıda kerpiç üreteceksiniz.”

¹⁹Kendilerine, “Her gün üretmeniz gereken kerpiç sayısını azaltmaya caksınız” dendiğinde İsraili görevliler zor durumda olduklarını anladılar. ²⁰Firavunun yanından ayrılınca, kendilerini bekleyen Musa’yla Harun’a çıktılar. ²¹“RAB yaptığınızı görsün, cezanızı versin!” dediler, “Bizi firavunla görevlilerinin gözünde rezil ettiniz. Bizi öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz.”

Tanrı Kurtuluş Sözü Veriyor

²²Musa RAB’be döndü ve, “Ya Rab, niçin bu halka kötü davrandın?” dedi, “Beni bunun için mi gönderdin? ²³Senin adına firavunla konuşmaya gittim gideli firavun bu halka kötü davranıyor. Sen de kendi halkını kurtarmak için hiçbir şey yapmadın.”

6 RAB Musa’ya, “Firavuna ne yapacağımı şimdi göreceksin” dedi, “Güçlü elimden ötürü İsrail halkını sa-

livercek, güçlü elimden ötürü onları ülkesinden kovacak.”

²Tanrı ayrıca Musa’ya, “Ben Yahve’yim” dedi, ³“İbrahim’e, İshak’a ve Yakup’a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Yahve adıyla tanıtmadım. ⁴Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermek üzere onlarla antlaşma yaptım. ⁵Mısırlılar’ın köleleştirdiği İsraili’lerin iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep andım.

⁶“Onun için İsraili’lere de ki, ‘Ben Yahve’yim. Sizi Mısırlılar’ın boyunduruğundan çıkaracak, onların kölesi olmaktan kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve kudretli elimle sizi özgür kılacağım. ⁷Sizi kendi hal-kım yapacak ve Tanrınız olacağım. O zaman sizi Mısırlılar’ın boyunduruğundan çıkaran Tanrınız Yahve’nin ben olduğumu bileceksiniz. ⁸Sizi İbrahim’e, İshak’a ve Yakup’a vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben Yahve’yim.’ ”

⁹Musa bunları İsraili’lere anlattı, ama umutları kırıldığı ve ağır baskı altında oldukları için onu dinlemediler.

¹⁰⁻¹¹RAB Musa’ya, “Git, Mısır Firavunu’na İsraili’leri ülkesinden salıvermesini söyle” dedi.

¹²Ama Musa, “İsraili’ler beni dinlemedikten sonra, firavun nasıl dinler?” diye karşılık verdi, “Zaten iyi konuşan biri değilim!”

¹³RAB Musa ve Harun’la İsraili’ler ve Mısır Firavunu hakkında konuştu. İsraili’leri Mısır’dan çıkarmalarını buyurdu.

Musa’yla Harun’un Soy Kütüğü

¹⁴İsraili’lerin aile önderleri şunlardır: Yakup’un ilk oğlu Ruben’in oğul-

e 6:2 Yahve genellikle RAB diye çevrilir (bkz. Çık.3:13-18). f 6:12 “Zaten iyi konuşan biri değilim”: İbranice “Ben dudakları sünnetsiz bir adamım.” Aynı ifade 6:30’da da geçer.

6:2-3 Çık.3:13-15

ları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. Ruben'in boyları bunlardır. ¹⁵Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakın, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. Şimon'un boyları bunlardır. ¹⁶Kayıtlarına göre Levi oğulları'nın adları şunlardır: Gerson, Kehat, Merari. Levi 137 yıl yaşadı. ¹⁷Gerson'un oğulları boylarına göre şunlardır: Livni, Şimi. ¹⁸Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Kehat 133 yıl yaşadı. ¹⁹Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Kayıtlarına göre Levi boyları bunlardır.

²⁰Amram halası Yokevet'le evlendi. Yokevet ona Harun'la Musa'yı doğurdu. Amram 137 yıl yaşadı. ²¹Yishar'ın oğulları: Korah, Nefek, Zikri. ²²Uzziel'in oğulları: Mişael, Elsafan, Sitri. ²³Harun Nahşon'un kızkardeşi ve Amminadav'ın kızı Elişe'yla evlendi. Elişe'ya ona Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı doğurdu. ²⁴Korah'ın oğulları: Assir, Elkana, Aviasaf. Korahlılar'ın boyları bunlardır. ²⁵Harun'un oğlu Elazar Putiel'in kızlarından biriyle evlendi. Karısı ona Pinehas'ı doğurdu. Boylarına göre Levili aile önderleri bunlardır.

²⁶RAB'bin, "İsraili'leri ordular halinde Mısır'dan çıkarın" dediği Harun ve Musa bunlardır. ²⁷İsraili'leri Mısır'dan çıkarmak için Mısır Firavunu ile konuşanlar da Musa'yla Harun'dur.

Rab Musa'yla Harun'a Buyruk Veriyor

²⁸⁻²⁹RAB Mısır'da Musa'yla konuştuğunda, ona, "Ben RAB'bim" dedi, "Sana söylediğim her şeyi Mısır Firavunu'na ilet."

³⁰Musa RAB'bin huzurunda, "Ben iyi konuşan biri değilim" diye karşılık verdi, "Firavun beni nasıl dinler?"

7 RAB, "Bak, seni firavuna karşı Tanrı gibi yaptım" dedi, "Ağabe-

yin Harun senin peygamberin olacak. ²Sana buyurduğum her şeyi ağabeyine anlat. O da firavuna İsraili'leri ülkesinden salıvermesini söylesin. ³Ben firavunu inatçı yapacağım ki, belirtilerimi ve şaşılasi işlerimi Mısır'da artırebileyim. ⁴Ama firavun sizi dinlemeyecek. O zaman elimi Mısır'ın üzerine koyacağım ve onları ağır biçimde cezalandırarak halkımı İsrail'i ordular halinde Mısır'dan çıkaracağım. ⁵Mısır'a karşı elimi kaldırdığım ve İsraili'leri aralarından çıkardığım zaman Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak." ⁶Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. ⁷Firavunla konuşuklarında Musa seksen, Harun seksen üç yaşındaydı.

Harun'un Değneği Yılan Oluyor

⁸RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: ⁹"Firavun size, 'Bir mucize yapın' dediğinde, söyle Harun'a, değneğini alıp firavunun önüne atsin. Değnek yılan olacak."

¹⁰Böylece Musa'yla Harun firavunun yanına gittiler ve RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun değneğini firavunla görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan oluverdi. ¹¹Bunun üzerine firavun kendi bilgelerini, büyüçülerini çağırdı. Mısırlı büyüçüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. ¹²Her biri değneğini attı, değnekler yılan oldu. Ancak Harun'un değneği onların değneklerini yuttu. ¹³Yine de, RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi.

Kan Belası

¹⁴RAB Musa'ya, "Firavun inat ediyor, halkı salıvermeyi reddediyor" dedi, ¹⁵"Sabah git, firavun Nil'e inerken onu karşılamak için ırmak kıyısında bekle. Yılana dönüşen değneği eline al ¹⁶ve ona de ki, 'Halkımı salıver, çölde

banaya tapsınlar, demem için İbraniler'in Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Ama sen şu ana kadar kulak asmadın. ¹⁷Benim RAB olduğumu şundan anla, diyor RAB. İşte, elimdeki değneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek. ¹⁸İrmaktaki balıklar ölecek, ırmak leş gibi kokacak, Mısırlılar artık ırmağın suyunu içemeyecekler.' ”

¹⁹Sonra RAB Musa'ya şöyle buyurdu: “Harun'a de ki, ‘Değneğini al ve elini Mısır'ın suları üzerine –ırmakları, kanalları, havuzları, bütün su birikintileri üzerine– uzat, hepsi kana dönsün. Bütün Mısır'da tahta ve taş kaplardaki sular bile kana dönecek.’ ”

²⁰Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun firavunla görevlilerinin gözü önünde değneğini kaldırıp ırmağın sularına vurdu. Bütün sular kana dönüştü. ²¹İrmaktaki balıklar öldü, ırmak kokmaya başladı. Mısırlılar ırmağın suyunu içemez oldular. Mısır'ın her yerinde kan vardı.

²²Mısırlı büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi. ²³Olanlara aldırmadan sarayına döndü. ²⁴Mısırlılar içecek su bulmak için ırmak kıyısını kazmaya koyuldular. Çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı.

²⁵RAB'bin ırmağı vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

Kurbağa Belası

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Firavunun yanına git ve ona de ki, ‘RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. ²Eğer halkımı salıvermeyi reddedersen, bütün ülkeni kurbağalarla cezalandıracağım. ³İrmak kurbağalarla dolup taşacak. Kurbağalar çıkıp sarayına, yatak odana, yatağına, görevlilerinin ve halkının

evlerine, fırınlarına, hamur teknelerine girecekler. ⁴Senin, halkının, bütün görevlilerinin üstüne sıçrayacaklar.’ ”

⁵“Harun'a de ki, ‘Elindeki değneği ırmakların, kanalların, havuzların üzerine uzatıp kurbağaları çıkart; Mısır'ı kurbağalar kaplasın.’ ”

⁶Böylece Harun elini Mısır'ın suları üzerine uzattı; kurbağalar çıkıp Mısır'ı kapladı. ⁷Ancak büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve ülkeye kurbağalar saldırlar.

⁸Firavun Musa'yla Harun'u çağırıp, “RAB'be dua edin, benim ve halkımın üzerinden kurbağaları uzaklaştırsın” dedi, “O zaman halkınızı RAB'be kurban kessinler diye salıvereceğim.”

⁹Musa, “Sen karar ver” diye karşılık verdi, “Bunu sana bırakıyorum. Kurbağalar senden ve evlerinden uzak dursun, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin, görevlilerin ve halkın için ne zaman dua edeyim?”

¹⁰Firavun, “Yarın” dedi.

Musa, “Peki, dediğin gibi olsun” diye karşılık verdi, “Böylece bilecek-sin ki, Tanrımız RAB gibisi yoktur. ¹¹Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden, halkından uzaklaşacak, yalnız ırmakta kalacaklar.”

¹²Musa'yla Harun firavunun yanından ayrıldılar. Musa RAB'bin firavunun başına getirdiği kurbağa belası için RAB'be feryat etti. ¹³RAB Musa'nın isteğini yerine getirdi. Kurbağalar evlerde, avlularda, tarlalarda öldüler. ¹⁴Kurbağaları yığın yığın topladılar. Ülke kokudan geçilmez oldu. ¹⁵Ancak firavun ülkenin rahatladığını görünce, RAB'bin söylediği gibi inatçılık etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi.

Sivrisinek Belası

¹⁶RAB Musa'ya şöyle dedi: “Harun'a de ki, ‘Değneğini uzatıp yere vur, yerdeki toz sivrisineğe dönüşsün, bütün

Mısır'ı kaplasın.' ” ¹⁷Öyle yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca, insanlarla hayvanların üzerine sivrisinekler üşüştü. Mısır'da yerin bütün tozu sivrisineğe dönüştü. ¹⁸Büyücüler de kendi büyüleriyle tozu sivrisineğe dönüştürmek istedilerse de başaramadılar. İnsanların, hayvanların üzerini sivrisinek kapladı.

¹⁹Büyücüler firavuna, “Bu işte Tanrı'nın parmağı var” dediler. Ne var ki, RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti, Musa'yla Harun'u dinlemedi.

At Sineği Belası

²⁰RAB Musa'ya şöyle dedi: “Sabah erkenden kalk, firavun ırmağa inerken onu karşıla ve şöyle de: ‘RAB diyor ki, halkımı salıver, bana tapsınlar. ²¹Halkımı salıvermezsen senin, görevlilerinin, halkının, evlerinin üzerine at sineği yağdıracağım. Mısırlılar'ın evleri ve üzerinde yaşadıkları topraklar at sinekleriyle dolup taşacak.

²²“ ‘Ama o gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesinde farklı davranacağım. Orada at sineği olmayacak. Böylece bileceksin ki, bu ülkede RAB benim. ²³Kendi halkımla senin halkın arasına fark koyacağım. Yarın bu belirti gerçekleşecek.’ ”

²⁴RAB dediğini yaptı. Firavunun sarayına, görevlilerinin evlerine sürü sürü at sineği gönderdi. Mısır at sineği yüzünden baştan sona harap oldu.

²⁵Firavun Musa'yla Harun'u çağırıp, “Gidin, bu ülkede Tanrınız'a kurban kesin” dedi.

²⁶Musa, “Bu doğru olmaz” diye karışılık verdi, “Çünkü Mısırlılar Tanrımız RAB'be kurban kesmeyi iğrenç sayıyorlar. İğrenç saydıkları bu şeyi gözlerinin önünde yaparsak bizi taşlamazlar mı? ²⁷Tanrımız RAB'be kurban kesmek için, bize buyurduğu gibi üç gün çölde yol almalıyız.”

²⁸Firavun, “Çölde Tanrınız RAB'be kurban kesmeniz için sizi salıveriyorum” dedi, “Yalnız çok uzağa gitmeyeceksiniz. Şimdi benim için dua edin.”

²⁹Musa, “Yarın at sineklerini firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden uzaklaştırsın diye, yanından ayrılır ayrılmaz RAB'be dua edeceğim” dedi, “Yalnız firavun RAB'be kurban kesmek için halkın gitmesini önleyerek bizi yine aldatmamalı.”

³⁰Musa firavunun yanından çıkıp RAB'be dua etti. ³¹RAB Musa'nın isteğini yerine getirdi; firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden at sineklerini uzaklaştırdı. Tek sinek kalmadı. ³²Öyleyken, firavun bir kez daha inatçılık etti ve halkı salıvermedi.

Hayvanların Ölümü

9 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Firavunun yanına git ve ona de ki, ‘İbraniler'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. ²Salıvermeyi reddeder, onları tutmakta diretirsen, ³RAB'bin eli kırlardaki hayvanlarınızı –atları, eşekleri, develeri, sığırları, davarları– büyük kırıma uğratarak sizi cezalandıracak. ⁴RAB İsraililer'le Mısırlılar'ın hayvanlarına farklı davranacak. İsraililer'in hayvanlarından hiçbirisi ölmeyecek.’ ”

⁵RAB zamanı da belirleyerek, “Yarın ülkede bunu yapacağım” dedi. ⁶Ertesi gün RAB dediğini yaptı: Mısırlılar'ın hayvanları büyük çapta öldü. Ama İsraililer'in hayvanlarından hiçbirisi öldü. ⁷Firavun adam gönderdi, İsraililer'in bir tek hayvanının bile ölmediğini öğrendi. Öyleyken, inat etti ve halkı salıvermedi.

Çıban Belası

⁸RAB Musa'yla Harun'a, “Yanınıza iki avuç dolusu ocak kurumu alın” dedi, “Musa kurumu firavunun önünde

göge doğru savursun. ⁹Kurum bütün Mısır'ın üzerinde ince bir toza dönülecek; ülkenin her yanındaki insanların, hayvanların bedenlerinde irinli çıbanlar çıkacak.”

¹⁰Böylece Musa'yla Harun ocak kurumu alıp firavunun önünde durdular. Musa kurumu göge doğru savurdu. İnsanlarda ve hayvanlarda irinli çıbanlar çıktı. ¹¹Büyücüler çıbandan ötürü Musa'nın karşısında duramaz oldular. Çünkü bütün Mısırlılar'da olduğu gibi onlarda da çıbanlar çıkmıştı. ¹²RAB firavunu inatçı yaptı, RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, firavun Musa'yla Harun'u dinlemedi.

Dolu Belası

¹³RAB Musa'ya şöyle dedi: “Sabah erkenden kalkıp firavunun huzuruna çık, de ki, ‘İbraniler'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapınlar. ¹⁴Yoksa bu kez senin, görevlilerinin, halkının üzerine bütün belalarımı yağdıracağım. Öyle ki, bu dünyada benim gibisi olmadığını öğrenesin. ¹⁵Çünkü elimi kaldırıp seni ve halkını salgın hastalıkla vurmuş olsaydım, yeryüzünden silinmiş olurdu. ¹⁶Gücümü sana göstermek, adımları bütün dünyaya tanıtmak için seni ayakta tuttum. ¹⁷Hâlâ halkımı salıvermiyor, onlara üstünlük taslıyorsun. ¹⁸Bu yüzden, yarın bu saatlerde Mısır'a tarihinde görülmemiş ağır bir dolu yağdıracağım. ¹⁹Şimdi buyruk ver, hayvanların ve kırdaki neyin varsa hepsi sığınaklara konsun. Dolu yağınca, eve getirilmeyen, kırdaki kalan bütün insanlarla hayvanlar ölecek.’”

²⁰Firavunun görevlileri arasında RAB'bin uyarısından korkanlar köleleriyle hayvanlarını çabucak evlerine getirdiler. ²¹RAB'bin uyarısını önemsemeyenler ise köleleriyle hayvanlarını tarlada bıraktı.

²²RAB Musa'ya, “Elini göge doğru uzat” dedi, “Mısır'ın her yerine, insanların, hayvanların, kırdaki bütün bitkilerin üzerine dolu yağsın.”

²³Musa değneğini göge doğru uzattı. RAB gök gürlemeleri ve dolu gönderdi. Yıldırım düştü. RAB Mısır'a dolu yağdırdı. ²⁴Şiddetli dolu yağıyor, sürekli şimşek çakıyordu. Mısır Mısır olalı böylesi bir dolu görmemişti. ²⁵Dolu Mısır'da insandan hayvana dek kırdaki her şeyi, bütün bitkileri mahvetti, bütün ağaçları kırdı. ²⁶Yalnız İsraililer'in yaşadığı Goşen bölgesine dolu düşmedi.

²⁷Firavun Musa'yla Harun'u çağırarak, “Bu kez günah işledim” dedi, “RAB haklı, ben ve halkım haksızız.

²⁸RAB'be dua edin, yeter bu gök gürlemeleri ve dolu. Sizi salıvereceğim, artık burada kalmayacaksınız.”

²⁹Musa, “Kentten çıkınca, ellerimi RAB'be uzatacağım” dedi, “Gök gürlemeleri duracak, artık dolu yağmayacak. Böylece dünyanın RAB'be ait olduğunu bileceksin. ³⁰Ama biliyorum, sen ve görevlilerin RAB Tanrı'dan hâlâ korkmuyorsunuz.”

³¹Keten ve arpa mahvolmuştu; çünkü arpa başak vermiş, keten çiçek açmıştı. ³²Ama buğday ve kızıl buğday henüz bitmediği için zarar görmemişti.

³³Musa firavunun yanından ayrılıp kentten çıktı. Ellerini RAB'be uzattı. Gök gürlemesi ve dolu durdu, yağmur dindi. ³⁴Firavun yağmurun, dolunun, gök gürlemesinin kesildiğini görünce, yine günah işledi. Hem kendisi, hem görevlileri inat ettiler. ³⁵RAB'bin Musa aracılığıyla söylediği gibi, firavun inat ederek İsraililer'i salıvermedi.

Çekirge Belası

10 RAB Musa'ya, “Firavunun yanına git” dedi, “Belirtilerimi aralarında göstermek için firavunla

görevlilerini inatçı yaptım. ²Mısır'la nasıl alay ettiğimi, aralarında gösterdiğim belirtileri sen de çocuklarına, torunlarına anlat ki, benim RAB olduğumu bilesiniz.”

³Musa'yla Harun firavunun yanına varıp şöyle dediler: “İbraniler'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ne zamana dek alçakgönüllü olmayı reddedeceksin? Halkımı salver, bana tapsınlar. ⁴Halkımı salıvermeyi reddedersen, yarın ülkeneye çekirgeler göndereceğim. ⁵Yeryüzünü öylesine kaplayacaklar ki, toprak görünmez olacak. Doludan kurtulan ürünlerinizi, kırdan biten bütün ağaçlarınızı yiyecekler. ⁶Evlerine, bütün görevlilerinin, bütün Mısırlıların evlerine çekirge dolacak. Ne babaların, ne ataların ömürlerince böylesini görmediler.' ” Sonra Musa dönüp firavunun yanından ayrıldı.

⁷Görevlileri firavuna, “Ne zamana dek bu adam bize tuzak kuracak?” dediler, “Bırak gitsinler, Tanrıları RAB'be tapsınlar. Mısır harap oldu, hâlâ anlamıyor musun?”

⁸Böylece, Musa'yla Harun'u firavunun yanına geri getirdiler. Firavun, “Gidin, Tanrınız RAB'be tapın” dedi, “Ama kimler gidecek?”

⁹Musa, “Genç, yaşlı hep birlikte gideceğiz” dedi, “Oğullarımızı, kızlarımızı, davarlarımızı, sığırlarımızı yanımıza alacağız. Çünkü RAB'be bayram yapmalıyız.”

¹⁰Firavun, “Alın çoluk çocuğunuzu, gidin gidebilirsiniz, RAB yardımcınız olsun!” dedi, “Bakın, kötü niyetiniz ne kadar açık. ¹¹Olmaz. Yalnız erkekler gidip RAB'be tapsın. Zaten istediğiniz de bu.” Sonra Musa'yla Harun firavunun yanından kovuldular.

¹²RAB Musa'ya, “Elini Mısır'ın üzerine uzat” dedi, “Çekirge yağsın; ülkenin bütün bitkilerini, doludan kurtulan her şeyi yesinler.”

¹³Musa değneğini Mısır'ın üzerine uzattı. Bütün o gün ve gece RAB ülkeye doğu rüzgarı estirdi. Sabah olunca da doğu rüzgarı çekirgeleri getirdi.

¹⁴Mısır'ın üzerinde uçan çekirgeler ülkeyi boydan boya kapladı. Öyle çoktular ki, böylesi hiçbir zaman görülmedi, kuşaklar boyu da görülmeyecek. ¹⁵Toprağın üzerine öyle kapladılar ki, ülke kapkara kesildi. Bütün bitkileri, dolunun zarar vermediği ağaçlarda kalan meyvelerin hepsini yediler. Mısır'ın hiçbir yerinde, ne ağaçlarda, ne de kırdaki bitkilerde yeşillik kalmadı.

¹⁶Firavun acele Musa'yla Harun'u çağırttı. “Tanrınız RAB'be ve size karşı günah işledim” dedi, ¹⁷“Lütfen bir kez daha günahımı bağışlayın ve Tanrınız RAB'be dua edin; bu ölümcül belayı üzerimden uzaklaştırsın.”

¹⁸Musa firavunun yanından çıkıp RAB'be dua etti. ¹⁹RAB rüzgarı çok şiddetli batı rüzgarına döndürdü. Rüzgar çekirgeleri sürükleyip Kamış Denizi'ne* döktü. Mısır'da tek çekirge kalmadı. ²⁰Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsrailîleri salıvermedi.

Karanlık Belası

²¹RAB Musa'ya, “Elini göge doğru uzat” dedi, “Mısır'ı hissedilebilir bir karanlık kaplasın.” ²²Musa elini göge doğru uzattı, Mısır üç gün koyu karanlığa gömüldü. ²³Üç gün boyunca kimse kimseyi göremez, yerinden kılmıdayamaz oldu. Yalnız İsrailîlerin yaşadığı yerler aydınlıktı.

²⁴Firavun Musa'yı çağırttı. “Gidin, RAB'be tapın” dedi, “Yalnız davalarınızla sığırlarınız alıkonacak. Çoluk çocuğunuz sizinle birlikte gidebilir.”

²⁵Musa, “Ama Tanrımız RAB'be kurban kesmemiz için bize kurbanlık ve yakmalık sunular* da vermelisin” diye karşılık verdi, ²⁶“Hayvanlarımızı da yanımıza almalıyız. Bir tırnak

bile kalmamalı burada. Çünkü Tanrımız RAB'be tapmak için bazı hayvanları kullanacağız. Oraya varmadıkça hangi hayvanları RAB'be sunacağımızı bilemeyiz.”

²⁷Ancak RAB firavunu inatçı yaptı, firavun İsraililer'i salıvermeye yanaşmadı. ²⁸Musa'ya, “Git başımdan” dedi, “Sakin bir daha karşıma çıkma. Yüzümü gördüğün gün ölürsün.”

²⁹Musa, “Dediğin gibi olsun” diye karşılık verdi, “Bir daha yüzünü görmeyeceğim.”

İlk Doğan Çocukların Ölümü

11 RAB Musa'ya, “Firavunun ve Mısır'ın başına bir bela daha getireceğim” dedi, “O zaman gitmenize izin verecek, sizi buradan adeta kovacak. ²Halkına söyle, kadın erkek herkes komşusundan altın, gümüş eşya istesin.” ³RAB İsrail halkının Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağladı. Musa da Mısır'da, firavunun görevlilerinin ve halkın gözünde çok büyüdü.

⁴Musa firavuna şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Gece yarısı Mısır'ı boydan boya geçeceğim. ⁵Tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısır'daki bütün ilk doğanlar ölecek. ⁶Bütün Mısır'da benzeri ne görülmüş, ne de görülecek büyük bir feryat kopacak. ⁷İsraililer'e ya da hayvanlarına bir köpek bile havlamayacak. ⁸O zaman RAB'bin İsraililer'le Mısırlılar'a nasıl farklı davrandığını anlayacaksınız. ⁹Bu görevlilerinin hepsi gelip önümde eğilecek, ‘Sen ve seni izleyenler, gidin!’ diyecekler. On dan sonra gideceğim.” Musa firavunun yanından büyük bir öfkeyle ayrıldı.

⁹RAB Musa'ya, “Mısır'da şaşılabilir işlerim çoğalsın diye firavun sizi

dinlemeyecek” demişti. ¹⁰Musa'yla Harun firavunun önünde bütün bu şaşılabilir işleri yaptılar. Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsraililer'i ülkesinden salıvermedi.

Fısıh Bayramı

12 ¹⁻²RAB Mısır'da Musa'yla Harun'a, “Bu ay sizin için ilk ay*, yılın ilk ayı olacak” dedi, ³“Bütün İsrail topluluğuna bildirin: Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu^g alacak. ⁴Eğer bir kuzu bir aileye çok geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak ve aile kuzuyu en yakın komşusuyla paylaşabilecek. ⁵Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı. ⁶Ayın on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak. ⁷Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine sürecekler. ⁸O gece ateşte kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlarla yenmelidir. ⁹Eti çiğ veya haşlanmış olarak değil, başı, bacakları, bağırsakları ve içkembesiyle birlikte kızartarak yiyeceksiniz. ¹⁰Sabaha kadar bitirmelisiniz. Artakalan olursa, sabah ateşte yakacaksınız. ¹¹Eti şöyle yemelisiniz: Beliniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olmalı. Eti çabuk yemelisiniz. Bu RAB'bin Fısıh* kurbanıdır.

¹²“O gece Mısır'dan geçeceğim. Hem insanların hem de hayvanların bütün ilk doğanlarını öldüreceğim. Mısır'ın bütün ilahlarını yargılayacağım. Ben RAB'bim. ¹³Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim^h. Mısır'ı cezalan-

g 12:3,4 İbranice'den “Kuzu” olarak çevrilen sözcük “Oğlak” anlamına da gelir.

h 12:13 “Geçmek”: Bu geçiş olayı Fısıh Bayramı olarak kutlanmaktadır. Fısıh sözcüğü “Geçmek” anlamına gelir. **12:1-14** Lev.23:5; Say.9:1-5; 28:16; Yas.16:1-2

dırırken ölüm saçan size hiçbir zarar vermeyecek. ¹⁴Bu gün sizin için anma günü olacak. Bu günü RAB'bin bayramı olarak kutlayacaksınız. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürekli bir kural olarak bu günü kutlayacaksınız.”

Mayasız Ekmek Bayramı

(Lev. 23:4-8; Say. 28:16-25; Yas. 16:1-8)

¹⁵“Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. İlk gün evlerinizden mayayı kaldıracaksınız. Kim bu yedi gün içinde mayalı bir şey yerse, İsrail'den atılacaktır. ¹⁶Birinci ve yedinci günler kutsal toplantı yapacaksınız. O günler hiçbir iş yapılmayacak. Herkes yalnız kendi yiyeceğini hazırlayacak. ¹⁷Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlayacaksınız, çünkü sizi ordular halinde o gün Mısır'dan çıkardım. Bu günü kalıcı bir kural olarak kuşaklarınız boyunca kutlayacaksınız. ¹⁸Birinci ayın* on dördüncü gününün akşamından yirmi birinci gününün akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz. ¹⁹Evlerinizde yedi gün maya bulunmayacak. Mayalı bir şey yiyen yerli yabancı herkes İsrail topluluğundan atılacaktır. ²⁰Mayalı bir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde mayasız ekmek yiyeceksiniz.”

İlk Fısıh Bayramı

²¹Musa İsrail'in bütün ileri gelenlerini çağırarak onlara şöyle dedi: “Hemen gidin, aileleriniz için kendinize davalar seçip Fısıh* kurbanı olarak boğazlayın. ²²Bir demet mercanköşkotu alın, leğendeki kana batırıp kanı kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden çıkmamasın. ²³RAB Mısırlılar'ı öldürmek için gelecek, kapılarınızın yan ve üst sövelerindeki kanı görünce üzerinden geçecek, ölüm saçanın evlerinize girip sizi öldürmesine izin vermeyecek.

²⁴“Sen ve çocukların kalıcı bir kural olarak bu olayı kutlayacaksınız. ²⁵RAB'bin size söz verdiği topraklara girdiğiniz zaman bu töreye uyacaksınız. ²⁶Çocuklarınız size, ‘Bu törenin anlamı nedir?’ diye sorduklarında, ²⁷‘Bu RAB'bin Fısıh kurbanıdır’ diyeceksiniz, ‘Çünkü RAB Mısırlılar'ı öldürürken evlerimizin üzerinden geçerek bizi bağışladı.’” İsraililer eğilip tapındılar. ²⁸Sonra gidip RAB'bin Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu eksiksiz uyguladılar.

²⁹Gece yarısı RAB tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısır'daki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü. ³⁰O gece firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı. Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu.

Mısır'dan Çıkış

³¹Aynı gece firavun Musa'yla Harun'u çağırttı ve, “Kalkın!” dedi, “Siz ve İsraililer halkımın arasından çıkıp gidin, istediğiniz gibi RAB'be tapın. ³²Dediğiniz gibi davalarınızı, sığırlarınızı da alın götürün. Beni de kutsayın!”

³³İsraililer'in ülkeyi hemen terk etmesi için Mısırlılar diretti. “Yoksa hepimiz öleceğiz!” diyorlardı. ³⁴Böylece halk mayası henüz katılmamış hamurunu aldı, giysilere sarılı hamur tanelerini omuzlarında taşıdı.

³⁵İsraililer Musa'nın dediğini yapmış, Mısırlılar'dan altın, gümüş eşya ve giysi istemişlerdi. ³⁶RAB İsraililer'in Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsraililer onları soydular.

³⁷İsraililer kadın ve çocukların dışında altı yüz bin kadar erkekle yaya olarak Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar. ³⁸Daha pek çok kişi de on-

larla birlikte gitti. Yanlarında çok sayıda davar ve sığır vardı. ³⁹Mısır'dan getirdikleri hamurla mayasız pide pişirdiler. Maya yoktu. Çünkü Mısır'dan kovulmuşlar, kendilerine azık hazırlayacak zaman bulamamışlardı.

⁴⁰İsraililer Mısır'da dört yüz otuz yıl yaşadı. ⁴¹Dört yüz otuz yılın sonuncu günü RAB'bin halkı ordular halinde Mısır'ı terk etti. ⁴²O gece RAB İsraililer'i Mısır'dan çıkarmak için sürekli bekledi. İsraililer de kuşaklar boyunca aynı gece RAB'bi yüceltmek için uyanık olmalıdır.

Fısıh Kuralları

⁴³RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: "Fısıh Bayramı'nın* kuralları şunlardır: Hiçbir yabancı Fısıh* etini yemeyecek. ⁴⁴Ama satın aldığınız köleler sünnet edildikten sonra ondan yiyebilir. ⁴⁵Konuklar ve ücretli işçiler ondan yemeyecek. ⁴⁶Fısıh eti evde yenmeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemikleri kırmayacaksınız. ⁴⁷Bütün İsrail topluluğu Fısıh Bayramı'nı kutlayacak. ⁴⁸Yanınızdaki yabancı bir konuk RAB'bin Fısıh Bayramı'nı kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz* biri Fısıh etini yemeyecektir. ⁴⁹Ülkede doğan için de, aranızda yaşayan yabancı için de aynı kural geçerlidir." ⁵⁰İsraililer RAB'bin Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu eksiksiz yerine getirdiler. ⁵¹O gün RAB İsraililer'i ordular halinde Mısır'dan çıkardı.

İlk Doğanların Adanması

13 ^{1,2}RAB Musa'ya, "Bütün ilk doğanları bana adayın" dedi, "İsraililer arasında insan olsun, hayvan olsun her rahmin ilk ürünü bana aittir."

³Musa halka, "Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıktığınız bugünü anımsayın" dedi, "Çünkü RAB güçlü eliyle sizi oradan çıkardı. Mayalı hiçbir şey yenmeyecek. ⁴Bugün Aviv ayında* buradan ayrılıyorsunuz. ⁵RAB sizi Kenan, Hitit*, Amor, Hiv ve Yevus topraklarına, atalarınıza vereceğine ant içtiği süt ve bal akan ülkeye götürdüğü zaman bu ay şu törelere uyacaksınız: ⁶Yedi gün mayasız ekmek yiyecek, yedinci gün RAB'be bayram yapacaksınız. ⁷O yedi gün içinde yalnız mayasız ekmek yiyeceksiniz. Aranızda ve ülkenizin hiçbir yerinde mayalı bir şey görülmeyecek. ⁸O gün oğullarınıza, 'Mısır'dan çıktığımızda RAB'bin bizim için yaptıklarından dolayı bunları yapıyoruz' diye anlatacaksınız. ⁹Bu elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; öyle ki, RAB'bin yasası hep ağzınızda olsun. Çünkü RAB güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı. ¹⁰Siz de her yıl belirlenen tarihte bu kuralı uygulamalısınız.

¹¹"RAB size ve atalarınıza ant içerek söz verdiği gibi sizi Kenan topraklarına getirecektir. Orayı size verdiği zaman, ¹²ilk doğan erkek çocuklarınızın ve hayvanlarınızın hepsini RAB'be adayacaksınız. Çünkü bunlar RAB'be aittir. ¹³İlk doğan her sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemezseniz, boynunu kırın. Bütün ilk doğan erkek çocuklarınızın bedelini ödemelisiniz.

¹⁴"İlerde oğullarınız size, 'Bunun anlamı ne?' diye sorduklarında, 'RAB bizi güçlü eliyle Mısır'dan, köle olduğumuz ülkeden çıkardı' diye yanıtla-
sınız, ¹⁵'Fırvanın bizi salıvermemekte diretince, RAB Mısır'da insanların ve hayvanların bütün ilk doğanlarını öldürdü. İşte bunun için hayvanların ilk doğan erkek yavrularını RAB'be

kurban ediyoruz. İlk doğan erkek çocuklarımızın bedelini ise bir hayvanla ödüyoruz.' ¹⁶Bu uygulama elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; RAB'bin bizi Mısır'dan güçlü eliyle çıkardığını anımsatacak."

Kamış Denizi'ni Geçiş

¹⁷Firavun İsraililer'i salıverdiğinde, Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, "Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısır'a geri dönebilir" diye düşündü. ¹⁸Halkı çöl yolundan Kamış Denizi'ne* doğru dolaştırdı. İsraililer Mısır'dan silahlı çıkmışlardı.

¹⁹Musa Yusuf'un kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrail'in oğullarına, "Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz" diye sıkı sıkı ant içirmişti.

²⁰Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarında, Etam'da konakladılar. ²¹Gece gündüz ilerlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütunu içinde yol göstererek, geceye bir ateş sütunu içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu. ²²Gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu halkın önünden eksik olmadı.

14 ¹⁻²RAB Musa'ya, "İsraililer'e söyle, dönsünler" dedi, "Pi-Hahirod yakınlarında, Migdol ile deniz arasında, Baal-Sefon'un karşısında deniz kıyısında konaklasınlar. ³Firavun şöyle düşünecek: 'İsraililer ülkede şaşkın şaşkın dolaşıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.' ⁴Firavunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek. Böylece firavunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim." İsraililer söyleneni yaptılar.

⁵Halkın kaçtığı Mısır Firavunu'na bildirilince, firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler:

"Biz ne yaptık?" dediler, "İsraililer'i salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!" ⁶Firavun savaş arabasını hazırlattı, ordusunu yanına aldı. ⁷Seçme altı yüz savaş arabasının yanısıra, Mısır'ın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücülerıyla birlikte yanına aldı. ⁸RAB Mısır Firavunu'nu inatçı yaptı. Firavun zafer havası içinde ilerleyen İsraililer'in peşine düştü. ⁹Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahirod yakınlarında, Baal-Sefon'un karşısında konaklarken onlara yetiştiler.

¹⁰Firavun yaklaşırken, İsraililer Mısırlılar'ın arkalarından geldiğini görünce dehşete kapılarak RAB'be feryat ettiler. ¹¹Musa'ya, "Mısır'da mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?" dediler, "Bak, Mısır'dan çıkarmakla bize ne yaptın! ¹²Mısır'dayken sana, 'Bırak bizi, Mısırlılar'a kulluk edelim' demedik mi? Çölde ölmekense Mısırlılar'a kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu."

¹³Musa, "Korkmayın!" dedi, "Yerinizde durup bekleyin, RAB bugün sizi nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Mısırlılar'ı bir daha hiç görmeyeceksiniz. ¹⁴RAB sizin için sa-vaşacak, siz sakin olun yeter."

¹⁵RAB Musa'ya, "Niçin bana feryat ediyorsun?" dedi, "İsraililer'e söyle, ilerlesinler. ¹⁶Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve İsraililer kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler. ¹⁷Ben Mısırlılar'ı inatçı yapacağım ki, artlarına düşsünler. Firavunu, bütün ordusunu, savaş arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım. ¹⁸Firavun, savaş arabaları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım zaman, Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim."

¹⁹⁻²⁰ İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrı'nın meleği yerini değiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaştı.

²¹ Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlü doğu rüzgarıyla suları geri itti, denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü, ²² İsraililer kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu. ²³ Mısırlılar artlarından geliyordu. Firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları denizde onları izliyordu. ²⁴ Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve onları şaşkına çevirdi. ²⁵ Arabalarının tekerleklerini çıkardı; öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler. Mısırlılar, "İsraililer'den kaçalım!" dediler, "Çünkü RAB onlar için bizimle savaşıyor."

²⁶ RAB Musa'ya, "Elini denizin üzerine uzat" dedi, "Sular Mısırlılar'ın, savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün." ²⁷ Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken RAB onları denizin ortasında silkip attı. ²⁸ Geri dönen sular savaş arabalarını, atlıları, İsraililer'in peşinden denize dalan firavunun bütün ordusunu yuttu. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı.

²⁹ Ama İsraililer denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu. ³⁰ RAB o gün İsraililer'i Mısırlılar'ın elinden kurtardı. İsraililer deniz kıyısında Mısırlılar'ın ölümlerini gördüler. ³¹ RAB'bin Mısırlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail

halkı RAB'den korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.

Kurtuluş Ezgisi

15 Musa'yla İsraililer RAB'be şu ezgiyi söylediler:

"Ezgiler sunacağım RAB'be,
Çünkü yüceldikçe yüceldi;
Atları da, atlıları da denize
döktü.

² Rab gücüm ve ezgimdir,
O kurtardı beni.
O'dur Tanrım,
Övgüler sunacağım O'na.
O'dur babamın Tanrısı,
Yücelteceğim O'nu.

³ Savaş eridir RAB,
Adı RAB'dir.

⁴ "Denize attı firavunun ordusunu,
Savaş arabalarını.
Kamış Denizi'nde* boğuldu
seçme subayları.

⁵ Derin sulara gömüldüler,
Taş gibi dibe indiler.

⁶ "Senin sağ elin, ya RAB,
Senin sağ elin korkunç güce
sahiptir.

Altında düşmanlar kırılır.

⁷ Devrilir sana başkaldıranlar
büyük görkemin karşısında,
Gönderir gazabını anız gibi
tüketirsin onları.

⁸ Burnunun soluğu karşısında,
Sular yığıldı bir araya.
Kabaran sular duvarlara
dönüştü,
Denizin göbeğindeki derin
sular dondu.

⁹ Düşman böbürlendi:
'Peşlerine düşüp
yakalayacağım onları' dedi,
'Bölüşeceğim çapulu,

ı 14:25 "Çıkardı": İbranice fiil "Yoldan saptırdı" ya da "Çamura saplanmasını sağladı" anlamına da gelebilir. 14:22 1Ko.10:1-2; İbr.11:29 15:1 Va.15:3-4 15:2 Mez.118:14; Yşa.12:2

Dileğimce yağmalayacağım,
Kılıcımı çekip yok edeceğim
onları.'

- ¹⁰ Üfledin soluğunu, denize
gömlüldüler,
Kurşun gibi engin sulara
battılar.

- ¹¹ "Var mı senin gibisi ilahlar
arasında, ya RAB?
Senin gibi kutsallıkta görkemli,
heybetiyle övgüye değer,
Harikalar yaratan var mı?"

- ¹² Sağ elini uzattın,
Yer yuttu onları.
¹³ Öncülük edeceksin sevginle
kurtardığın halka,
Kutsal konutunun yolunu
göstereceksin gücünle onlara.

- ¹⁴ Uluslar duyup titreyecekler,
Filist halkını dehşet saracak.

- ¹⁵ Edom beyleri korkuya kapılacak,
Moav önderlerini titreme
alacak,
Kenan'da yaşayanların tümü
korkudan eriyecek.

- ¹⁶ Korku ve dehşet düşecek
üzzerlerine,
Senin halkın geçinceye dek,
ya RAB,
Sahip olduğun bu halk
geçinceye dek,
Bileğinin gücü karşısında taş
kesilecekler.

- ¹⁷ Ya RAB, halkını içeri alacaksın.
Kendi dağına, yaşamak için
seçtiğin yere,
Ellerinle kurduğun kutsal yere
dikeceksin, ya Rab!

- ¹⁸ RAB sonsuza dek egemen
olacaktır."

¹⁹ Firavunun atları, savaş arabala-
rı, atlıları denize dalınca, RAB sula-
rı onların üzerine çevirdi. Ama İsrail-
liler denizi kuru toprakta yürüyerek
geçtiler.

²⁰ Harun'un kızkardeşi Peygamber
Miryam tefini eline aldı, bütün kadın-
lar teflerle, oynayarak onu izlediler.
²¹ Miryam onlara şu ezgiyi söyledi:

"Ezgiler sunun RAB'be,
Çünkü yüceldikçe yüceldi,
Atları, atlıları denize döktü."

Acı Su

²² Musa İsraililer'i Kamış Denizi'nin*
ötesine çıkardı. Şur Çölü'ne girdiler.
Çölde üç gün yol aldılarsa da su bu-
lamadılar. ²³ Mara'ya vardılar. Ama
Mara'nın suyunu içemediler, çünkü
su acıydı. Bu yüzden oraya Maraⁱ adı
verildi. ²⁴ Halk, "Ne içeceğiz?" diye
Musa'ya yakınmaya başladı.

²⁵ Musa RAB'be yakardı. RAB ona
bir ağaç parçası gösterdi. Musa onu
suya atınca sular tatlı oldu.

Orada RAB onlar için bir kural ve
ilke koydu, hepsini sınadı. ²⁶ "Ben,
Tanrınız RAB'bin sözünü dikkatle
dinler, gözümde doğru olanı yapar,
buyruklarına kulak verir, bütün ku-
rallarına uyarsanız, Mısırlılar'a ver-
diğim hastalıkların hiçbirini size ver-
meyeceğim" dedi, "Çünkü size şifa
veren RAB benim."

²⁷ Sonra Elim'e gittiler. Orada on iki
su kaynağı, yetmiş hurma ağacı vardı.
Su kıyısında konakladılar.

Man ve Buldıcın

16 Bütün İsrail topluluğu Elim'den
ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan son-
ra ikinci ayın* on beşinci günü Elim
ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne var-
dılar. ² Çölde hepsi Musa'yla Harun'a
yakınmaya başladı. ³ "Keşke RAB
bizi Mısır'dayken öldürseydi" dedi-
ler, "Hiç değilse orada et kazanlarının
başına oturur, doyasıya yerdik. Ama
siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek
için bizi bu çöle getirdiniz."

⁴RAB Musa'ya, "Size gökten ek-mek yağdıracağım" dedi, "Halk her gün gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınayacağım: Benim yasama göre yaşıyorlar mı, yaşamıyorlar mı, göreceğim. ⁵Altıncı gün her gün topladıklarının iki katını toplayıp hazırlayacaklar."

⁶Musa'yla Harun İsraililer'e, "Bu akşam sizi Mısır'dan RAB'bin çıkar-dığını bileceksiniz" dediler, ⁷"Sabah da RAB'bin görkemini göreceksiniz. Çünkü RAB kendisine söylendiğini-zi duydu. Biz kimiz ki, bize söyleniyorsunuz?" ⁸Sonra Musa, "Akşam si-ze yemek için et, sabah da dilediğiniz kadar ekme verince, RAB'bin görkemini göreceksiniz" dedi, "Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, RAB'be söyleniyorsunuz."

⁹Musa Harun'a, "Bütün İsrail topluluğuna söyle, RAB'bin huzuruna gel-sinler" dedi, "Çünkü RAB söylendik-lerini duydu."

¹⁰Harun İsrail topluluğuna bunları an-latırken, çöle doğru baktılar. RAB'bin görkemi bulutta görünüyordu.

¹¹RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹²"İs-railliler'in yakınmalarını duydum. Onlara de ki, 'Akşamüstü et yiyecek-siniz, sabah da ekmele karnınızı do-yuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki, Tanrınız RAB benim.'"

¹³Akşam bildircinlar geldi, orduga-hı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiy kaplamıştı. ¹⁴Çiy eriyince, toprak-ta, çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar görüldü. ¹⁵Bunu gö-rünce İsraililer birbirlerine, "Bu da ne?" diye sordular. Çünkü ne oldu-ğu-nu anlayamamışlardı.

Musa, "RAB'bin size yemek için verdiği ekmeğdir bu" dedi, ¹⁶"RAB'bin

buyruğu şudur: 'Herkes yiyeceği ka-dar toplansın. Çadırınızdaki her kişi için birer omer¹ alın.'"

¹⁷İsraililer söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı. ¹⁸Omerle ölçtük-lerinde, çok toplayanın fazlası, az top-layanın da eksigi yoktu. Herkes yiye-ceği kadar toplamıştı.

¹⁹Musa onlara, "Kimse sabaha bir parça bile bırakmasın" dedi.

²⁰Ama bazıları ona aldırmayıp sa-baha bıraktılar. Bıraktıkları kurtla-nıp kokmaya başlayınca Musa onla-ra öfkelen-di.

²¹Her sabah herkes yiyeceği ka-dar topluyordu. Güneş ortalığı ısı-tınca, yerde kalanlar eriyordu. ²²Al-tıncı gün kişi başına iki omer², yani iki kat topladılar. Topluluğun önder-leri gelip durumu Musa'ya bildirdiler. ²³Musa, "RAB'bin buyruğu şudur" dedi, " 'Yarın dinlenme günü, RAB için kutsal Şabat Günü'dür*. Pişirece-ğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşla-yın. Artakalanı bir kenara koyun, sa-baha kalsın.'"

²⁴Musa'nın buyurduğu gibi artaka-lanı sabaha bıraktılar. Ne koktu, ne kurtlandı. ²⁵Musa, "Artakalanı bugün yiyin" dedi, "Çünkü bugün RAB için Şabat Günü'dür. Bugün dışarda ekme-k bulamayacaksınız. ²⁶Altı gün ekme-k toplayacaksınız, ama yedinci gün olan Şabat Günü ekme-k bulunmayacak."

²⁷Yedinci gün bazıları ekme-k topla-mak için dışarı çıktı, ama hiçbir şey bulamadılar. ²⁸RAB Musa'ya, "Ne za-mana dek buyruklarıma ve yasaları-ma uymayı reddedeceksiniz?" dedi, ²⁹"Size Şabat Günü'nü verdim. Bunun için altıncı gün size iki günlük ekme-k veriyorum. Yedinci gün herkes nere-deyse orada kalsın, dışarı çıkmasın."

³⁰Böylece halk yedinci gün dinlendi.

J 16:16 "Bir omer": Yaklaşık 2.2 litrelik bir ölçek. Aynı ifade 16:18,32,33,36'da da geçer.

k 16:22 "İki omer": Yaklaşık 4.4 litrelik bir ölçek.

16:4 Yu.6:31 16:15 1Ko.10:3 16:18 2Ko.8:13-15 16:23 Çık.20:8-11

³¹İsrailliler o ekmeğe man' adını verdiler. Kışnış tohumu gibi beyazımsı, tadı ballı yufka gibiydi. ³²Musa, "RAB'bin buyruğu şudur" dedi, "Mısır'dan sizi çıkardığımda, gelecek kuşakların çölde size yedirdiğim ekmeği görmesi için, bir omer saklansın."

³³Musa Harun'a, "Bir testi al, içine bir omer man doldur" dedi, "Gelecek kuşaklar için saklanmak üzere onu RAB'bin huzuruna koy."

³⁴RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun manı saklanmak üzere Antlaşma Levhaları'nın önüne koydu.

³⁵İsrailliler yerleştikleri Kenan topraklarına varıncaya dek kırk yıl man yediler. ³⁶—Bir omer efanın^m onda biridir.—

Kayadan Çıkan Su

17 RAB'bin buyruğu uyarınca, bütün İsrail topluluğu Sin Çölü'nden ayrıldı, bir yerden öbürüne göçerek Refidim'de konakladı. Ancak orada içecek su yoktu. ²Musa'ya, "Bize içecek su ver" diye çıktılar.

Musa, "Niçin bana çıkışıyorsunuz?" dedi, "Neden RAB'bi deniyorsunuz?"

³Ama halk susamıştı. "Niçin bizi Mısır'dan çıkardın?" diye Musa'ya söylendiler, "Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?"

⁴Musa, "Bu halka ne yapayım?" diye RAB'be feryat etti, "Neredeyse beni taşılayacaklar."

⁵RAB Musa'ya, "Halkın önüne geç" dedi, "Birkaç İsrail ileri gelenini ve Nil'e vurduğun değneği de yanına alıp yürü. ⁶Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin

diye su fışkıracak." Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı.

⁷Oraya Massa^a ve Meriva^o adı verildi. Çünkü İsraililer orada Musa'ya çıkışmış ve, "Acaba RAB aramızda mı, değil mi?" diye RAB'bi denemişlerdi.

Amalekliler Bozguna Uğruyor

⁸Amalekliler gelip Refidim'de İsrailliler'e savaş açtılar. ⁹Musa Yeşu'ya, "Adam seç, git Amalekliler'le savaş" dedi, "Yarın ben elimde Tanrı'nın değneğiyle tepenin üzerinde duracağım."

¹⁰Yeşu Musa'nın buyurduğu gibi Amalekliler'le savaştı. Bu arada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar. ¹¹Musa elini kaldırdıkça İsrailliler, indirdikçe Amalekliler kazanıyordu. ¹²Ne var ki, Musa'nın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanda Hur Musa'nın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musa'nın elleri yukarıda kaldı. ¹³Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi.

¹⁴RAB Musa'ya, "Bunu anı olarak kayda geç" dedi, "Yeşu'ya da söyle, Amalekliler'in adını yeryüzünden bütünüyle sileceğim."

¹⁵Musa bir sunak yaptı, adını "Yahve nissi"^o koydu. ¹⁶"Eller Rab'bin tah-tına doğru kaldırıldı" dedi, "RAB kuşaklar boyunca Amalekliler'e karşı savaştıracak!"

Yitro Musa'yı Ziyaret Ediyor

18 Musa'nın kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro, Tanrı'nın Musa ve halkı İsrail için yaptığı her şeyi, RAB'bin İsrailliler'i Mısır'dan nasıl çıkardığını duydu. ²⁻³ Musa'nın kendisine göndermiş olduğu karısı

16:31 "Man": "Bu ne?" anlamına gelir. **16:36** "Bir efa": Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.

17:7 "Massa": "Deneme" anlamına gelir. **17:7** "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir.

17:15 "Yahve nissi": "Rab sancağıdır" anlamına gelir.

16:31 Say.11:7-8 **16:33** İbr.9:4 **16:35** Yşu.5:12; 1Ko.10:3 **17:1-7** Say.20:2-13; 1Ko.10:4

17:14 Yas.25:17-19; 1Sa.15:2-9 **18:2-3** Çık.2:21-22 **18:2-3** Elç.7:29

Sippora'yı ve iki oğlunu yanına aldı. Musa, "Garibim bu yabancı diyarda" diyerek oğullarından birine Gerşom^p adını vermişti. ⁴Sonra, "Babamın Tanrısı bana yardım etti, beni firavunun kılıcından esirgedi" diyerek öbürüne de Eliezer^r adını koymuştu.

⁵Yitro Musa'nın karısı ve oğullarıyla birlikte Tanrı Dağı'na, Musa'nın konakladığı çöle geldi. ⁶Musa'ya şu haberi gönderdi: "Ben, kayınbabam Yitro, karın ve iki oğlunla birlikte sana geliyoruz."

⁷Musa kayınbabasını karşılamaya çıktı, önünde eğilip onu öptü. Birbirinin hatırını sorup çadıra girdiler. ⁸Musa İsraililer uğruna RAB'in firavunla Mısırlılar'a bütün yaptıklarını, yolda çektikleri sıkıntıları, RAB'in kendilerini nasıl kurtardığını kayınbabasına bir bir anlattı.

⁹Yitro RAB'in İsraililer'e yaptığı iyiliklere, onları Mısırlılar'ın elinden kurtardığına sevindi. ¹⁰"Sizi Mısırlılar'ın ve firavunun elinden kurtaran RAB'be övgüler olsun" dedi, "Halkı Mısır'ın boyunduruğundan O kurtardı. ¹¹Artık biliyorum ki, RAB bütün ilahlardan büyüktür. Çünkü onların gurur duyduğu şeylerin üstesinden geldi." ¹²Sonra Tanrı'ya yakmalık sunu* ve kurbanlar getirdi. Harun'la bütün İsrail ileri gelenleri, Musa'nın kayınbabasıyla Tanrı'nın huzurunda yemek yemeye geldiler.

Yitro'nun Öğüdü

(Yas. 1:9-18)

¹³Ertesi gün Musa halkın davalarına bakmak için yargı kürsüsüne çıktı. Halk sabahtan akşama kadar çevresinde ayakta durdu.

¹⁴Kayınbabası Musa'nın halk için yaptıklarını görünce, "Nedir bu, hal-ka yaptığın?" dedi, "Neden sen tek

başına yargıç olarak oturuyorsun da herkes sabahtan akşama kadar çevrende bekliyor?"

¹⁵Musa, "Çünkü halk Tanrı'nın is-temini bilmek için bana geliyor" diye yanıtladı, ¹⁶"Ne zaman bir sorunları olsa, bana gelirler. Ben de taraflar arasında karar veririm; Tanrı'nın kurallarını, yasalarını onlara bildiririm."

¹⁷Kayınbabası, "Yaptığın iş iyi değil" dedi, ¹⁸"Hem sen, hem de yanındaki halk tükeneceksiniz. Bu işi tek başına kaldıramazsın. Sana ağır gelir. ¹⁹Beni dinle, sana öğüt vereyim. Tanrı seninle olsun. Tanrı'nın önünde halkı sen temsil etmeli, sorunlarını Tanrı'ya sen iletmelisin. ²⁰Kuralları, yasaları halka öğret, izlemeleri gereken yolu, yapacakları işi göster. ²¹Bunun yanı sıra halkın arasından Tanrı'dan korkan, yetenekli, haksız kazançtan nefret eden dürüst adamlar seç; onları biner, yüzer, elişer, onar kişilik toplulukların başına önder ata. ²²Halka sürekli onlar yargıçlık etsin. Büyük davaları sana getsinler, küçük davaları kendileri çözsünler. Böylece işini paylaşmış olurlar. Yükün hafifler. ²³Eğer böyle yaparsan, Tanrı da buyursursa, dayanabilirsin. Herkes esenlik içinde evine döner."

²⁴Musa kayınbabasının sözünü dinledi. Söylediği her şeyi yerine getirdi. ²⁵İsraililer arasından yetenekli adamlar seçti. Onları biner, yüzer, elişer, onar kişilik toplulukların başına önder atadı. ²⁶Halka sürekli yargıçlık eden bu kişiler zor davaları Musa'ya getirdiler, küçük davaları ise kendileri çözdüler. ²⁷Sonra Musa kayınbabasını uğurladı. Yitro da ülkesine döndü.

İsraililer Sina Dağı'nda

19 İsraililer Mısır'dan çıktıktan tam üç ay sonra Sina Çölü'ne

vardılar. ²Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'ne girdiler. Orada, Sina Dağı'nın karşısında konakladılar.

³Musa Tanrı'nın huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: "Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin: ⁴Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz. ⁵Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. ⁶Siz benim için kâhinler^s krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsraililer'e böyle söyleyeceksin."

⁷Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağırdı ve RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı. ⁸Bütün halk bir ağızdan, "RAB'bin söylediği her şeyi yapacağız" diye yanıtladılar. Musa halkın yanıtını RAB'be iletti.

⁹RAB Musa'ya, "Sana koyu bir bulut içinde geleceğim" dedi, "Öyle ki, seninle konuşurken halk iştisin ve her zaman sana güvensin." Musa halkın söylediklerini RAB'be iletti.

¹⁰RAB Musa'ya, "Git, bugün ve yarın halkı arındır" dedi, "Giysilerini yıkasınlar. ¹¹Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün bütün halkın gözü önünde ben, RAB Sina Dağı'na ineceğim. ¹²Dağın çevresine sınır çiz ve halka de ki, 'Sakin dağa çıkmayın, dağın eteğine de yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa, kesinlikle öldürülecektir. ¹³Ya taşlanacak, ya da okla vurulacak; ona insan eli değmeyecek. İster hayvan olsun ister insan, yaşamasına izin verilmeyecek.' Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çıkabilirler."

¹⁴Sonra Musa dağdan halkın yanına inip onları arındırdı. Herkes giysi-

lerini yıkadı. ¹⁵Musa halka, "Üçüncü güne hazır olun" dedi, "Bu süre içinde cinsel ilişkide bulunmayın."

¹⁶Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı. Dağın üzerinde koyu bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordu- gahta herkes titremeye başladı. ¹⁷Musa halkın Tanrı'yla görüşmek üzere ordugahtan çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular. ¹⁸Sina Dağı'nın her yanından duman tütüyordu. Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu. ¹⁹Boru sesi gitgide yükselince, Musa konuştu ve Tanrı gök gürlemeleriyle onu yanıtladı. ²⁰RAB Sina Dağı'nın üzerine indi, Musa'yı dağın tepesine çağırdı. Musa tepeye çıktı. ²¹RAB, "Aşağı inip halkı uyar" dedi, "Sakin beni görmek için sınırı geçmesinler, yoksa birçoğu ölür. ²²Bana yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa onları şiddetle cezalandırırım."

²³Musa, "Halk Sina Dağı'na çıkmaz" diye karşılık verdi, "Çünkü sen, 'Dağın çevresine sınır çiz, onu kutsal kıl' diyerek bizi uyardın."

²⁴RAB, "Aşağı inip Harun'u getir" dedi, "Ama kâhinlerle halk huzuruma gelmek için sınırı geçmesinler. Yoksa onları şiddetle cezalandırırım." ²⁵Bunun üzerine Musa aşağı inip durumu halka anlattı.

On Buyruk

(Yas.5:6-21)

20 Tanrı şöyle konuştu:

²"Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkararak Tanrının RAB benim.

s 19:6 "Kâhin": Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyüclük, falcılık, sihirbazlık, gaipen haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır. 19:5 Yas.4:20; 7:6; 14:2; 26:18; Tit.2:14 19:5-6 1Pe.2:9; Va.1:4-6; 5:9-10 19:12-13 İbr.12:20 19:16 Va.4:5 19:16-18 Yas.4:11-12; İbr.12:18-19

3“Benden başka tanrın olmayacak.

4“Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. 5Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. 6Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa⁵ sevgi gösteririm.

7“Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.

8“Şabat Günü'nü* kutsal sayarak anımsa. 9Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. 10Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. 11Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.

12“Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun.

13“Adam öldürmeyeceksin.

14“Zina etmeyeceksin.

15“Çalmayacaksın.

16“Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.

17“Komşunun evine, karısına, erkeğe ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.”

İsrailliler Korkuyor

(Yas.5:22-23)

18Halk gök gürlemelerini, boru sesi ni duyup şimşekleri ve dağın başındaki dumanı görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak 19Musa'ya, “Bizimle sen konuş, dinleyelim” dediler, “Ama Tanrı konuşmasın, yoksa ölürüz.”

20Musa, “Korkmayın!” diye karşılık verdi, “Tanrı sizi denemek için geldi; Tanrı korkusu üzerinizde olsun, günah işlemeyiniz diye.”

21Musa Tanrı'nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşıırken halk uzakta durdu.

Sunaklara İlişkin Yasalar

22RAB Musa'ya şöyle dedi: “İsrailliler'e de ki, ‘Göklerden sizinle konuştuğumu gördünüz. 23Benim yanımsıra başka ilahlar yapmayacaksınız, altın ya da gümüş ilahlar dökmeyeceksiniz. 24Benim için toprak bir sunak yapacaksınız. Yakmalık ve esenlik sunularınızı*, davarlarınızı, sığırlarınızı onun üzerinde sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayacağım. 25Eğer bana taş sunak yaparsanız, yontma taş kullanmayın. Çünkü kullanacağınız alet sunağın kutsallığını bozar. 26Sunağımın üzerine basamakla çıkmayacaksınız. Çünkü çıplak yeriniz görünebilir.’ ”

§ 20:6 “Kuşağa” ya da “Kişiye”.

20:4-5 Çık.34:17; Lev.19:4; 26:1; Yas.4:15-18; 27:15 20:5-6 Çık.34:6-7; Say.14:18; Yas.7:9-10 20:7 Lev.19:12 20:8 Çık.16:23-30; 31:12-14 20:9-10 Çık.23:12; 31:15; 34:21; 35:2; Lev.23:3 20:11 Yar.2:1-3; Çık.31:17

20:12 Yas.27:16; Mat.15:4; 19:19; Mar.7:10; 10:19; Luk.18:20; Ef.6:2 20:12 Ef.6:3

20:13 Yar.9:6; Lev.24:17; Mat.5:21; 19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9; Yak.2:11

20:14 Lev.20:10; Mat.5:27; 19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9; Yak.2:11

20:15 Lev.19:11; Mat.19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9

20:16 Çık.23:1; Mat.19:18; Mar.10:19; Luk.18:20 20:17 Rom.7:7; 13:9 20:18-19 İbr.12:18-19

20:22 İbr.12:25 20:25 Yas.27:5-7; Yşu.8:31

Kölelere Nasıl Davranmalı

(Yas.15:12-18)

21 “İsrailliler'e şu ilkeleri bildir: ² “İbrani bir köle satın alırsan, altı yıl kölelik edecek, ama yedinci yıl karşılık ödemediği özgür olacak. ³ Bekâr geldiyse, yalnız kendisi özgür olacak; evli geldiyse, karısı da özgür olacak. ⁴ Efendisi kendisine bir kadın verir ve o kadından çocukları olursa, kadın ve çocuklar efendisinde kalacak, yalnız kendisi gidecek.

⁵ “Ama köle açıkça, ‘Ben efendimi, karımla çocuklarımı seviyorum, özgür olmak istemiyorum’ derse, ⁶ efendisi onu yargıç huzuruna çıkaracak. Kapıya ya da kapı sövesine yaklaştırıp kulağını bizle delecek. Böylece köle yaşam boyu efendisine hizmet edecek.

⁷ “Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür bırakılmayacak. ⁸ Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızdan hoşlanmazsa, kızın geri alınmasına izin vermeli. Kızı aldattığı için onu yabancılara satamaz. ⁹ Eğer cariyeyi oğluna nişanlarsa, ona kendi kızı gibi davranmalıdır. ¹⁰ Eğer ikinci bir kadınla evlenirse, ilk karısını nafakadan, giysiden, karılık haklarından yoksun bırakmamalıdır. ¹¹ Eğer bu üç hakkı ona vermezse, kadın karşılıksız özgür olacaktır.”

Siddete Karşı Yasalar

¹² “Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir. ¹³ Ama olayda kasıt yoksa, ona ben izin vermişsem, size adamın kaçacağı yeri bildireceğim. ¹⁴ Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıtlı olarak saldırıp onu öldürürse, sunağıma bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldüreceksiniz.

¹⁵ “Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürülecektir.

¹⁶ “Kim adam kaçırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun, kesinlikle öldürülecektir.

¹⁷ “Annesine ya da babasına lanet eden kesinlikle öldürülecektir.

¹⁸ “Kavga çıkar, bir adam komşusuna taşla ya da yumrukla vurur, vurulan adam ölmeyip yatağa düşer, ¹⁹ sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse, vuran adam suçsuz sayılacaktır. Yalnız yaralının kaybettiği zamanın karşılığını ödeyecek ve tümüyle iyileşmesini sağlayacaktır.

²⁰ “Bir adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döverken öldürürse, kesinlikle cezalandırılacaktır. ²¹ Ama köle hemen ölmez, bir iki gün sonra ölürse, köle sahibi ceza görmeyecektir. Çünkü köle onun malı sayılır.

²² “İki kişi kavga ederken gebe bir kadına çarpar, kadın erken doğum yapar ama başka bir zarar görmezse, saldırgan, kadının kocasının istediği ve yargıçların onayladığı miktarda para cezasına çarptırılacaktır. ²³⁻²⁵ Ama başka bir zarar varsa, cana karşılık can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşılık yanık, yara karşılık yara, bereye karşılık bere ödenecektir.

²⁶ “Bir adam erkek ya da kadın kölesini gözüne vurarak kör ederse, gözüne karşılık onu özgür bırakacaktır. ²⁷ Eğer erkek ya da kadın kölesinin dişini kırarsa, dişine karşılık onu özgür bırakacaktır.”

Mal Sahiplerinin Sorumluluğu

²⁸ “Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını boynuzuyla vurup öldürürse,

t 21:6 “Yargıç huzuru” ya da “Tanrı huzuru”. Tanrı huzuru tapınma yeri anlamına gelebilir.

21:2 Yas.15:12 21:2-6 Lev.25:39-46 21:12 Lev.24:17

21:13 Say.35:10-34; Yas.19:1-13; Yşu.20:1-9 21:16 Yas.24:7

21:17 Lev.20:9; Mat.15:4; Mar.7:10 21:23-25 Lev.24:20; Yas.19:21; Mat.5:38

kesinlikle taşlanacak ve eti yenmeyecektir. Boğanın sahibi ise suçsuz sayılacaktır. ²⁹Ama saldırganlığı bilinen bir boğanın sahibi uyarılmasına karşın boğasına sahip çıkmazsa ve boğası bir erkeği ya da kadını öldürürse, hem boğa taşlanacak, hem de sahibi öldürülecektir. ³⁰Ancak, boğanın sahibinden para cezası istenirse, istenen miktarı ödeyerek canını kurtarabilir. ³¹Boğa ister erkek, ister kız çocuğunu öldürsün, aynı kural uygulanacaktır. ³²Eğer boğa bir erkek ya da kadın köleyi öldürürse, kölenin efendisine otuz şekel^u gümüş verilecek ve boğa taşlanacaktır.

³³“Bir adam bir çukur açar ya da kazdığı çukurun üzerini örtmezse ve çukura bir boğa ya da bir eşek düşerse, ³⁴çukuru kazan hayvanın bedelini ödeyecektir. Parayı hayvanın sahibine verecek, ölü hayvan kendisinin olacaktır.

³⁵“Bir adamın boğası komşusunun boğasını yaralar, yaralı boğa ölürse, sağ boğayı satıp parasını paylaşacak, ölü hayvanı da bölüşeceklerdir. ³⁶Eğer boğanın saldırgan olduğu ve sahibinin ona sahip çıkmadığı biliniyorsa, boğaya karşılık boğa verecek ve ölü hayvan kendisine kalacaktır.”

Mala İlişkin Yasalar

22 “Bir adam öküz ya da davar çalıp boğazlar ya da satarsa, bir öküz karşılık beş öküz, bir koyuna karşılık dört koyun ödeyecektir.

²“Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldüren kişi suçlu sayılmaz. ³Ancak olay güneş doğduktan sonra olmuşsa, kan dökmekten sorumlu sayılır.

“Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır. ⁴Çaldığı mal –öküz, eşek ya

da koyun– sağ olarak elinde yakalanırsa, iki katını ödeyecektir.

⁵“Tarlada ya da bağda hayvanlarını otlatan bir adam, hayvanlarının başkasının tarlasında otlamasına izin verirse, zararı kendi tarlasının ya da bağının en iyi ürünleriyle ödeyecektir.

⁶“Birinin yaktığı ateş dikenlere sıçar, ekin demetleri, tarladaki ekin ya da tarla yanarsa, yangın çıkaran kişi zararı ödeyecektir.

⁷“Biri komşusuna saklasın diye parasını ya da eşyasını emanet eder ve bunlar komşusunun evinden çalınırsa, hırsız yakalandığında iki katını ödemelidir. ⁸Ama hırsız yakalanmazsa, komşusunun eşyasına el uzatıp uzatmadığının anlaşılması için ev sahibi yargıç^u huzuruna çıkmalıdır. ⁹Emanete ihanet edilen konularda, öküz, eşek, koyun, giysi, herhangi bir kayıp eşya için ‘Bu benimdir’ diyen her iki taraf sorunu yargıcın huzuruna getirmelidir. Yargıcın suçlu bulduğu kişi komşusuna iki kat ödeyecektir.

¹⁰“Bir adam komşusuna korusun diye eşek, öküz, koyun ya da herhangi bir hayvan emanet ettiğinde, hayvan ölür, sakatlanır ya da kimse görmeden çalınırsa, ¹¹komşusu adamın malına el uzatmadığına ilişkin RAB'in huzurunda ant içmelidir. Mal sahibi bunu kabul edecek ve komşusu bir şey ödemeyecektir. ¹²Ama mal gerçekten ondan çalınmışsa, karşılığı sahibine ödenmelidir. ¹³Emanet hayvan parçalanmışsa, adam parçalarını kanıt olarak göstermelidir. Parçalanmış hayvan için bir şey ödemeyecektir.

¹⁴“Biri komşusundan bir hayvan ödünç alır, sahibi yokken hayvan sakatlanır ya da ölürse, karşılığını ödemelidir. ¹⁵Ama sahibi hayvanla birlikteyse, ödünç alan karşılığını ödemeyecektir. Hayvan kiralınmışsa, kayıp ödenen kiraya sayılmalıdır.”

Sosyal Sorumluluklar

¹⁶“Eğer biri nişanlı olmayan bir kı-
zı aldatıp onunla yatarsa, başlık para-
sını ödemeli ve onunla evlenmelidir.
¹⁷Babası kızını ona vermeyi reddeder-
se, adam normal başlık parası neyse
onu ödemelidir.

¹⁸“Büyücü kadını yaşatmayacak-
sınız.

¹⁹“Hayvanlarla cinsel ilişki kuran
herkes öldürülecektir.

²⁰“RAB'den başka bir ilaha kurban
kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır.

²¹“Yabancıya haksızlık ve bas-
kı yapmayacaksınız. Çünkü siz de
Mısır'da yabancıydınız.

²²“Dul ve öksüzün hakkını yeme-
yeceksiniz. ²³Yerseniz, bana feryat
ettiklerinde onları kesinlikle iştirim.
²⁴Öfkem alevlenir, sizi kılıçtan geçir-
tirim. Kadınlarınız dul, çocuklarınız
öksüz kalır.

²⁵“Halkıma, aranızda yaşayan bir
yoksula ödünç para vererseniz, ona te-
feci gibi davranmayacaksınız. Üzerine
faiz eklemeyeceksiniz. ²⁶Komşunuzun
abasını rehin alırsanız, gün batmadan
geri vereceksiniz. ²⁷Çünkü tek örtü-
sü abasıdır, ancak onunla örtünebilir.
Onsuz nasıl yatar? Bana feryat ederse
işiteceğim, çünkü ben iyilikseverim.

²⁸“Tanrı'ya sövmeyeceksiniz. Halkı-
nızın önderine lanet etmeyeceksiniz.

²⁹“Ürününüzü ve şiranızı sunmakta
gecikmeyeceksiniz. İlk doğan oğulları-
nızı bana vereceksiniz. ³⁰Öküzlerinize,
davarlarınıza da aynı şeyi yapacak-
sınız. Yedi gün analarıyla kalacaklar, se-
kizinci gün onları bana vereceksiniz.

³¹“Benim kutsal halkım olacaksınız.
Bunun içindir ki, kırdan parçalanmış

hayvanların etini yemeyecek, köpek-
lerin önüne atacaksınız.”

Adalet ve Doğruluk Yasaları

23 “Yalan haber taşımayacak-
sınız. Haksız yere tanıklık ede-
rek kötü kişiye yan çıkmayacaksınız.

²“Kötülük yapan kalabalığı izle-
meyeceksiniz. Bir davada çoğunluk-
tan yana konuşarak adaleti saptır-
mayacaksınız. ³Duruşmada yoksulu
kayırmayacaksınız.

⁴“Düşmanınızın yolunu şaşırmış
öküzüne ya da eşeğine rastlarsanız,
onu kendisine geri götüreceksiniz.
⁵Sizden nefret eden kişinin eşeğini
yük altında çökmüş görürseniz, ken-
di haline bırakıp gitmeyecek, ona yar-
dımcı olacaksınız.

⁶“Duruşmada yoksula karşı adaleti
saptırmayacaksınız. ⁷Yalandan uzak
duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldür-
meyeceksiniz. Çünkü ben kötü kişi-
yi aklamam.

⁸“Rüşvet almayacaksınız. Çünkü
rüşvet göreni kör eder, haklıyı hak-
sız çıkarır.

⁹“Yabancıya baskı yapmayacaksınız.
Yabancılığın ne olduğunu bilirsiniz.
Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız.

¹⁰“Toprağınızı altı yıl ekecek, ürü-
nünü toplayacaksınız. ¹¹Ama yedin-
ci yıl nadasa bırakacaksınız; öyle ki,
halkınızın arasındaki yoksullar yiye-
cek bulabilsin, onlardan artakalanı da
yabanıl hayvanlar yesin. Bağınıza ve
zeytinliğinize de aynı şeyi yapın.

¹²“Altı gün çalışacak, yedinci gün
dinleneceksiniz. Böylece hem ökü-
zünüz, eşeğiniz dinlenir, hem de ka-
dın kölenizin oğulları ve yabancılar
rahat eder.

22:16-17 Yas.22:28-29 22:18 Yas.18:10-11 22:19 Lev.18:23; 20:15-16; Yas.27:21

22:20 Yas.17:2-7 22:21-22 Çık.23:9; Lev.19:33-34; Yas.24:17-18; 27:19

22:25 Lev.25:35-38; Yas.15:7-11; 23:19-20 22:26-27 Yas.24:10-13 22:28 Elç.23:5

22:31 Lev.17:15 23:1 Çık.20:16; Lev.19:11-12; Yas.5:20 23:3 Lev.19:15 23:4-5 Yas.22:1-4

23:6-8 Lev.19:15; Yas.16:19 23:9 Çık.22:21; Lev.19:33-34; Yas.24:17-18; 27:19

23:10-11 Lev.25:1-7 23:12 Çık.20:9-11; 31:15; 34:21; 35:2; Lev.23:3; Yas.5:13-14

¹³“Söylediğim her şeyi yerine getirin. Başka ilahların adını anmayın, ağzınıza almayın.”

Üç Bayram

(Çık.34:18-26; Yas.16:1-17)

¹⁴“Yılda üç kez bana bayram yapacaksınız. ¹⁵Size buyurduğum gibi, Aviv ayının* belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan o ay çıktınız.

“Kimse huzuruma eli boş çıkmasın.

¹⁶“Tarlaya ektiğiniz ürünleri biçtiğinizde ilk ürünlerle Hasat Bayramı'nı* kutlayacaksınız.

“Yıl sonunda tarladan ürünlerini topladığınızda Ürün Devşirme Bayramı'nı* kutlayacaksınız.

¹⁷“Bütün erkekleriniz yılda üç kez ben Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar.

¹⁸“Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz.

“Bayramda bana kurban edilen hayvanın yağı sabaha bırakılmamalı.

¹⁹“Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na getireceksiniz.

“Oğlağı anasının sütünde haşlama-yacaksınız.”

Tanrı Meleği Öncülük Ediyor

²⁰“Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi için önünüzden bir melek gönderiyorum. ²¹Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkü beni temsil ettiği için başkaldırınızı bağışlamaz. ²²Ama onun sözünü dikkatle dinler, bütün söylediklerimi yerine getirirseniz, düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım. ²³Meleğim önünüzden gidecek, sizi

Amor, Hitit*, Periz, Kenan, Hiv ve Yevus topraklarına götürecektir. Onları yok edeceğim. ²⁴Onların ilahları önünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız; törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikili taşlarını büsbütün parçalayacaksınız. ²⁵Tanrınız RAB'be tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim. ²⁶Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim.

²⁷“Dehşetimi önünüzden gönderecek, karşılaşacağınız bütün halkları şaşkına çevireceğim. Düşmanlarınızı önünüzden kaçacak. ²⁸Hivliler'i, Kenanlılar'ı, Hititler'i önünüzden kovmaları için önünüzde eşekarısı* göndereceğim. ²⁹Ama onları bir yıl içinde kovmayacağım. Yoksa ülke viran olur, yabanıl hayvanlar çoğaldıkça çoğalır, sayıları sizi aşar. ³⁰Siz çoğalınca, toprağı yurt edininceye dek onları azar azar kovacağım.

³¹“Sınırlarınızı Kamış Denizi'nden* Filist Denizi'ne*, çölden Fırat Irmağı'na kadar genişleteceğim. Ülke halkını elinize teslim edeceğim. Onları önünüzden kovacaksınız. ³²Onlarla ya da ilahlarıyla antlaşma yapmayacaksınız. ³³Onları ülkenizde barındırmayacaksınız. Yoksa bana karşı günah işlemenize neden olurlar. İlahlarına taparsanız, size tuzak olur.”

Antlaşma Onaylanıyor

24 RAB Musa'ya, “Sen, Harun, Nadav, Avihi ve İsrail ile gelenlerinden yetmiş kişi bana gelin” dedi, “Bana uzaktan tapın. ²Yalnız sen bana yaklaşacaksın. Ötekiler yaklaşmamalı. Halk seninle dağa çıkmamalı.”

v 23:28 “Eşekarısı”: İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir. y 23:31 “Filist Denizi”: Akdeniz.

23:15 Çık.12:14-20; Lev.23:6-8; Say.28:17-25 23:16 Lev.23:15-21; Say.28:26-31

23:16 Lev.23:39-43 23:19 Yas.26:2 23:19 Çık.34:26; Yas.14:21

³Musa gidip RAB'bin bütün buyruklarını, ilkelerini halka anlattı. Herkes bir ağızdan, "RAB'bin her söylediğini yapacağız" diye karşılık verdi. ⁴Musa RAB'bin bütün buyruklarını yazdı. Sabah erkenden kalkıp dağın eteğinde bir sunak kurdu, İsrail'in on iki oymağını simgeleyen on iki taş sütun dikti. ⁵Sonra İsraili gençleri gönderdi. Onlar da RAB'be yakmalık sunular* sundular, esenlik kurbanları olarak boğalar kestiler. ⁶Musa kanın yarısını leğenlere doldurdu, öbür yarısını sunağın üzerine döktü. ⁷Sonra antlaşma kitabını alıp halka okudu. Halk, "RAB'bin her söylediğini yapacağız, O'nu dinleyeceğiz" dedi.

⁸Musa leğenlerdeki kanı halkın üzerine serpti ve, "Bütün bu sözler uyarınca, RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur" dedi.

⁹Sonra Musa, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi dağa çıkarak ¹⁰İsrail'in Tanrısı'nı gördüler. Tanrı'nın ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu. ¹¹Tanrı İsrail soyularına zarar vermedi. Tanrı'yı gördüler, sonra yiyip içtiler.

¹²RAB Musa'ya, "Dağa, yanıma gel" dedi, "Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim."

¹³Musa'yla yardımcısı Yeşu hazırlandılar. Musa Tanrı Dağı'na çıkarken, ¹⁴İsrail ileri gelenlerine, "Geride dönünceye kadar bizi burada bekleyin" dedi, "Harun'la Hur aranızda; kimin sorunu olursa onlara başvursun."

¹⁵Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı. ¹⁶RAB'bin görkemi Sina Dağı'nın üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün RAB bulutun

içinden Musa'ya seslendi. ¹⁷RAB'bin görkemi İsraililer'e dağın doruğunda yakıcı bir ateş gibi görünüyordu. ¹⁸Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece dağda kaldı.

Buluşma Çadırı için Armağanlar

(Çık.35:4-9)

25 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁴"İsraililer'e söyle, bana armağan getirsinler. Gönülden veren herkesin armağanını alın. ³Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç*; ⁴lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, ⁵deri^z, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı, ⁶kandil için zeytinyağı, mesh yağıyla güzel kokulu buhur için baharat, ⁷başkâhinin efoduyla* göğüslüğü* için oniks ve öbür kakma taşlar.

⁸"Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar. ⁹Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygun yapın."

Antlaşma Sandığı

(Çık.37:1-9)

¹⁰"Akasya ağacından bir sandık yapsınlar. Boyu iki buçuk^a, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın^b olsun. ¹¹İçini de dışını da saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap. ¹²Dört altın halka döküp dört ayağına tak. İki si bir yanda, ikisi öbür yanda olacak. ¹³Akasya ağacından sıriklar yapıp altınla kapla. ¹⁴Sandığın taşınması için sırikları yanlardaki halkalara geçir. ¹⁵Sıriklar sandığın halkalarında kalacak, çıkarılmayacak. ¹⁶Antlaşmanın taş levhalarını sana vereceğim. Onları sandığın içine koy.

¹⁷"Saf altından bir Bağışlanma Kapağı^c yap. Boyu iki buçuk, eni bir bu-

z 25:5 "Deri": Yunus balığı derisi olabilir. **a 25:10,17** "İki buçuk arşın": Yaklaşık 1.1 m. **b 25:10,17** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. **c 25:17,22** "Bağışlanma Kapağı" diye çevrilen İbranice "Kapporet" sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu. **24:8** İbr.9:19-20 **24:8** Mat.26:28; Mar.14:24; Luk.22:20; 1Ko.11:25; İbr.9:20; 10:29 **24:18** Yas.9:9

çuk arşın olacak. ¹⁸Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv* yap. ¹⁹Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara, kapakla tek parça halinde yap. ²⁰Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek. Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak. ²¹Kapağı sandığının üzerine, sana vereceğim taş levhaları ise sandığının içine koy. ²²Seninle orada, Levha Sandığı'nın^ç üstündeki Keruvlar arasında, Bağışlanma Kapağı'nın üzerinde görüşeceğim ve İsraililer için sana buyruklar vereceğim.”

Üzerinde Ekmek Sunulan Masa

(Çık.37:10-16)

²³“Akasya ağacından bir masa yap. Boyu iki^d, eni bir^e, yüksekliği bir buçuk arşın^f olacak. ²⁴Masayı saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap. ²⁵Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevir. ²⁶Masa için dört altın halaka yap, dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştir. ²⁷Masanın taşınması için sırikların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakın olmalı. ²⁸Sırıkları akasya ağacından yap, altınla kapla. Masa onlarla taşınacak. ²⁹Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelek sunu testileri, tasları yap. ³⁰Ekmekleri sürekli olarak huzuruma, masanın üzerine koyacaksın.”

Kandillik

(Çık.37:17-24)

³¹“Saf altından bir kandillik yap. Ayağı, gövdesi dövme altın olsun. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendinden olsun. ³²Kandillik üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kollu olacak. ³³Her kol-

da badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunacak. Altı kol da aynı olacak. ³⁴Kandilliliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi olacak. ³⁵Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk bulunacak. Toplam altı kol olacak. ³⁶Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altından olacak.

³⁷“Kandillik için yedi kandil yap; kandiller karşısını aydınlatacak biçimde yerleştirilsin. ³⁸Fitil maşaları, tablaları saf altından olacak. ³⁹Bütün takımları dahil kandillige bir talant^g saf altın harcanacak. ⁴⁰Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.”

Tanrı'nın Konutu

(Çık.36:8-38)

26 “Tanrı'nın Konutu'nu on perdeden yap. Perdeler lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden olsun, üzeri Keruvlar'la* ustaca süslensin. ²Her perdenin boyu yirmi sekiz^h, eni dört arşın' olmalı. Bütün perdeler aynı ölçüde olacak. ³Perdeler beşer beşer birbirine eklenecek iki takım perde yapılacak. ⁴Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler aç. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yap. ⁵Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine elişer ilmek aç. İlmekler birbirine karşı olmalı. ⁶Elli altın kopça yap, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştir. Böylece konut tek parça haline gelecek.

⁷“Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yap. ⁸Her perdenin boyu otuzⁱ, eni dört arşın olacak. On bir perde de aynı ölçüde

ç 25:22 “Levha Sandığı”: Antlaşma Sandığı diye de bilinir. d 25:23 “İki arşın”: Yaklaşık 90 cm. e 25:23 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm. f 25:23 “Bir buçuk arşın”: Yaklaşık 70 cm. g 25:39 “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg. h 26:2 “Yirmi sekiz arşın”: Yaklaşık 12.6 m. i 26:2,8 “Dört arşın”: Yaklaşık 1.8 m. j 26:8 “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m. 25:30 Lev.24:5-8 25:40 Elç.7:44; İbr.8:5

olmalı. ⁹Beş perde birbirine, altı perde birbirine birleştirilecek. Altıncı perdeyi çadırın önünde katla. ¹⁰Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek aç. ¹¹Elli tunç* kopça yap, kopçaları ilmeklere geçir ki, çadır tek parça haline gelsin. ¹²Çadırın perdelerinden artan yarım perde konutun arkasından sarkacak. ¹³Perdelerin uzun kenarlarından artan kumaş çadırın yanlarından birer arşın¹ sarkarak konutu örtecek. ¹⁴Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, onun üstüne de deriden^k başka bir örtü yap.

¹⁵“Konut için akasya ağacından di-kine çerçeveler yap. ¹⁶Her çerçevenin boyu on¹, eni bir buçuk arşın^m olacak. ¹⁷Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı olacak. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yapacaksın. ¹⁸Konutun güneyi için yirmi çerçeve yap. ¹⁹Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yap. ²⁰⁻²¹Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yap. ²²Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yap. ²³Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yap. ²⁴Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kalacak, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirilecek. İki köşeyi oluşturan iki çerçeve aynı biçimde olacak. ²⁵Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban olacak.

²⁶⁻²⁷“Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yap. ²⁸Çerçevelerin ortasındaki kiriş çadırın bir

ucundan öbür ucuna geçecek. ²⁹Çerçeveleri ve kirişleri altınla kapla, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yap.

³⁰“Konutu dağda sana gösterilen plana göre yap.

³¹“Lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yap; üzerini Keruvlar^{la} ustaca süsle. ³²Dört gümüş taban üstünde duran akasya ağacından altın kaplı dört direk üzerine as. Çengelleri altın olacak. ³³Perdeyi kopçaların altına asıp Levha Sandığı'nı perdenin arkasına koy. Perde Kutsal Yer'le* En Kutsal Yer'i* birbirinden ayıracak. ³⁴Bağışlanma Kapağı'nı En Kutsal Yer'de bulunan Levha Sandığı'nın üzerine koy. ³⁵Masayı perdenin öbür tarafına, konutun kuzeye bakan yanına yerleştir; kandilliği masanın karşısına, konutun güney tarafına koy.

³⁶“Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yap. ³⁷Perdeyi asmak için akasya ağacından beş direk yap, altınla kapla. Çengelleri de altın olacak. Direkler için tunçtan beş taban dök.”

Yakmalık Sunu Sunağı

(Çık.38:1-7)

27 “Sunağı akasya ağacından kare biçiminde yap. Eni ve boyu beşer arşınⁿ, yüksekliği üç arşın^o olacak. ²Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla* kapla. ³Sunak için yağ ve kül kovaları, kürekler, çanaklar, büyük çatallar, ateş kapları yap. Tümü tunç olacak. ⁴Ağ biçiminde tunç bir ızgara da yap, dört köşesine birer tunç halka tak. ⁵İzgarayı sunağın kenarının altına koy. Öyle ki, aşağı doğru sunağın yarısı-

j 26:13 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm.

l 26:16 “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m.

n 27:1 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m.

26:33 İbr.6:19; 9:3-5

k 26:14 “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir.

m 26:16 “Bir buçuk arşın”: Yaklaşık 70 cm.

o 27:1 “Üç arşın”: Yaklaşık 1.4 m.

na yetişsin. ⁶Sunak için akasya ağacından sıriklar yap, tunçla kapla. ⁷Sıriklar halkalara geçirilecek ve sunak taşınırken iki yanında olacak. ⁸Sunağı tahtadan, içi boş yapacaksın. Tıpkı dağda sana gösterildiği gibi olacak.”

Konutun Avlusu

(Çık. 38:9-20)

⁹“Konuta bir avlu yap. Avlunun güney tarafı için yüz arşın^ö boyunda, özenle dokunmuş ince keten perdeler yapacaksın. ¹⁰Perdeler için yirmi direk yapılacak; direklerin tabanları tunç*, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş olacak. ¹¹Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapılacak. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüşten olacak.

¹²“Avlunun batı tarafı için elli arşın^p boyunda perde, on direk, on taban yapılacak. ¹³Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşın olacak. ¹⁴Girişin bir tarafında on beş arşın^r boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak. ¹⁵Girişin öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak.

¹⁶“Avlunun girişinde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yirmi arşın^s boyunda nakışlı bir perde olacak. Dört direği ve dört tabanı bulunacak. ¹⁷Avlunun çevresindeki bütün direkler gümüş çemberlerle donatılacak. Çengelleri gümüş, tabanları tunç olacak. ¹⁸Avlunun boyu yüz, eni elli, çevresindeki perdelerin yüksekliği beş arşın^s olacak. Perdeleri özenle dokunmuş ince ketenden, tabanları tunçtan olacak. ¹⁹Konutta her türlü hizmet için kullanılacak bütün aletler, konutun ve avlunun bütün kazıkları da tunçtan olacak.”

Rab'bin Huzurunda Yanan Işık

(Lev.24:1-3)

²⁰“İsrail halkına buyruk ver, kandinin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler. ²¹Harun'la oğulları kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda^t, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar yanar tutacaklar. İsraililer için kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu.”

Kâhin Giysileri

(Çık. 39:1-7)

28 “Bana kâhinlik etmeleri için İsraililer arasından ağabeyin Harun'u, oğulları Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı yanına al. ²Ağabeyin Harun'a görkem ve saygınlık kazandırmak için kutsal giysiler yap. ³Bilgelik verdiğim becerikli adamlara söyle, Harun'a giysi yapsınlar. Öyle ki, bana kâhinlik etmek için kutsal kılınmış olsun. ⁴Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük*, efod*, kaftan, nakışlı minton, sarık, kuşak. Bana kâhinlik etmeleri için ağabeyin Harun'a ve oğullarına bu kutsal giysileri yapacaklar. ⁵Altın sıрма, lacivert, mor, kırmızı iplik, ince keten kullanacaklar.”

Efod

(Çık.39:2-7)

⁶“Efodu* altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden ustaca yapacaklar. ⁷Bağlanabilmesi için iki köşesine takılmış ikişer omuzluğu olacak. ⁸Efodun üzerinde efod gibi ustaca dokunmuş bir şerit olacak. Efodun bir parçası gibi lacivert, mor, kırmızı iplikle, altın sırmayla, özenle dokunmuş in-

ö 27:9,11,18 “Yüz arşın”: Yaklaşık 45 m. p 27:12,13,18 “Elli arşın”: Yaklaşık 22.5 m. r 27:14,15 “On beş arşın”: Yaklaşık 6.8 m. s 27:16 “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. ş 27:18 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m. t 27:21 “Buluşma Çadırı”: İnsanların Tanrı'ya danıştıkları yer (bkz. Çık.33:7-10).

ce ketenden olacak. ⁹⁻¹⁰İki oniks taşı alacak, İsrailoğulları'nın adlarını, doğuş sırasına göre altısını birinin, altısını ötekinin üzerine oyacaksın. ¹¹⁻¹²İsrailoğulları'nın adlarını bu iki taşın üzerine usta oymacıların mühür oyduğu gibi oyacaksın. Taşları altın yuvalar içine koyduktan sonra İsraililer'in anılması için efodun omuzluklarına tak. Harun, anılmaları için onların adlarını RAB'bin önünde iki omuzunda taşıyacak. ¹³⁻¹⁴Altın yuvalar ve saf altından iki zincir yap. Zincirleri örme kordon gibi yapıp yuvalara yerleştir.”

Göğüslük

(Çık. 39:8-21)

¹⁵“Usta işi bir karar göğüslüğü* yap. Onu da efod* gibi, altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yap. ¹⁶Dört köşe, eni ve boyu birer karış^u olacak; ikiye katlanacak. ¹⁷Üzerine dört sıra taş yuvası kak. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt; ¹⁸ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı; ¹⁹üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist; ²⁰dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim olacak. Taşlar altın yuvalara kakılacak. ²¹On iki taş olacak. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulacak. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını simgeleyecek.

²²“Göğüslük için saf altından örme zincirler yap. ²³İki altın halka yap, göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koy. ²⁴İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara tak. ²⁵Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağla. ²⁶İki altın halka daha yap; her birini göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına tak. ²⁷İki altın halka daha yap; efodun önündeki omuzluklara alttan, dikişe yakın, us-

taca dokunmuş şeridin yukarısına tak. ²⁸Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkaları lacivert kordonla birbirine bağlanacak. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın.

²⁹“Harun Kutsal Yer'e* girerken, İsrailoğulları'nın adlarının yazılı olduğu karar göğüslüğünü yüreğinin üzerinde taşıyacak. Öyle ki, ben, RAB halkımı sürekli anımsayayım. ³⁰Urim'le Tummim'i* karar göğüslüğünün içine koy; öyle ki, Harun ne zaman huzuruma çıksa yüreğinin üzerinde olsunlar. Böylece Harun İsrailoğulları'nın karar vermek için kullandıkları Urim'le Tummim'i RAB'bin huzurunda sürekli yüreğinin üzerinde taşıyacak.”

Öbür Kâhin Giysileri

(Çık. 39:22-31)

³¹“Efodun* altına giyilen kaftanı salt lacivert iplikten yap. ³²Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bırak. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevir. ³³Kaftanın kenarını çepeçevre lacivert, mor, kırmızı iplikten nar motifleriyle beze, aralarına altın çingiraklar tak. ³⁴Eteğin ucu bir altın çingirak, bir nar, bir altın çingirak, bir nar olmak üzere çepeçevre kaplanacak. ³⁵Harun hizmet ederken bu kaftanı giyecek. En Kutsal Yer'e*, huzuruma girip çıkarken duyulan çingirak sesi onun ölmediğini gösterecek.

³⁶“Saf altından bir levha yap ve üzerine mühür oyar gibi ‘RAB'be adanmıştır’ sözünü oy; ³⁷lacivert bir kordonla sarıgın ön tarafına bağla. ³⁸Harun onu alnında taşıyacak. İsraililer kutsal bağışlarını getirirken suç işlemişlerse, suçlarını Harun taşıyacak; onlar önümde kabul görsün diye levha sürekli Harun'un alnında bulunacak.

³⁹“İnce ketenden işlemeli bir mintan doku, ince ketenden bir sarık, bir de nakışlı kuşak yap.

⁴⁰“Harun'un oğullarına mintanlar, kuşaklar, görkem ve saygınlık kazandıracak başlıklar yap. ⁴¹Bu giysileri ağabeyin Harun'a ve oğullarına giydir; sonra bana kâhinlik etmeleri için onları meshedip* ata ve kutsal kıl.

⁴²“Edep yerlerini örtmek için onlara keten donlar yap. Boyu belden uyluğa kadar olacak. ⁴³Harun'la oğulları Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da Kutsal Yer'de* hizmet etmek üzere sunağa yaklaştıklarında, suç işleyip ölmek için bu donları giyecekler. Harun ve soyundan gelenler için sürekli bir kural olacak bu.”

Kâhinliğe Atanma

(Lev.8:1-36)

29 “Bana kâhinlik edebilmeleri için, Harun'la oğullarını kutsal kılmak üzere şunları yap: Bir boğa ile iki kusursuz koç al. ²İnce buğday unundan mayasız ekmek, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar yap. ³Bunları bir sepete koyup boğa ve iki koçla birlikte bana getir. ⁴Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip yıka. ⁵Giysileri al; mintanı, efodun* altına giyilen kaftanı, efodu ve göğüslüğü* Harun'a giydir. Efodun ustaca dokunmuş şeridini bağla. ⁶Başına sarığı sarı, üzerine de kutsal tacı koy. ⁷Sonra mesh yağını al, başına dökerek onu meshet*. ⁸Harun'un oğullarını öne çıkarıp onlara mintan giydir. ⁹Bellerine kuşak bağla, başlarına başlık koy. Kalıcı bir kural olarak kâhinlik onların işi olacak. Böylece Harun'la oğullarını atamış olacaksın.

¹⁰“Boğayı Buluşma Çadırı'nın önüne getir, Harun'la oğulları ellerini boğanın başına koysunlar. ¹¹Boğayı huzurumda,

Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde keseceksin. ¹²Kanını parmağınla sunağın boynuzlarına sür, artan kanı sunağın dibine dök. ¹³Hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yakacaksın. ¹⁴Etini, derisini, gübresini de ordugahın dışındayak. Bu günah sunusudur*.

¹⁵“Bir koç getir, Harun'la oğulları ellerini koçun başına koysunlar. ¹⁶Koçu sen kes. Kanını sunağın her yanına dök. ¹⁷Koçu parçalara ayırıp bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıka, başla öteki parçaların yanına koy. ¹⁸Sonra koçun tümünü sunağın üzerinde yak. Bu RAB'be sunulan yakmalık sunu*, RAB'bi hoşnut eden koku, O'nun için yakılan sunudur.

¹⁹“Öteki koçu getir, Harun'la oğulları ellerini koçun başına koysunlar. ²⁰Koçu sen kes. Kanını Harun'la oğullarının sağ kulak memelerine, sağ el ve ayaklarının baş parmaklarına sür. Artan kanı sunağın her yanına dök. ²¹Sunağın üzerindeki kanı ve mesh yağını Harun'la oğullarının ve giysilerinin üzerine serp. Böylece Harun'la oğulları ve giysileri kutsal kılınmış olacak.

²²“Koçun yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu al. —Çünkü bu, biri göreve atanırken kesilen koçtur.— ²³Huzurumdaki mayasız ekmek sepetinden bir somun, yağlı pide ve yufka al, ²⁴hepsini Harun'la oğullarının eline ver. Bunları benim huzurumda sallamalık sunu olarak salla, ²⁵sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sunuyla birlikte beni hoşnut eden koku olarak yak. Bu, RAB için yakılan sunudur.

²⁶“Harun'un atanması için sunulacak koçun döşünü huzurumda sallamalık sunu olarak salla. O döş senin payın

olacak. ²⁷Harun'la oğullarının atanması için kesilen koçun sallanmış olan döşüyle bağış olarak sunulan budunu bana ayır. ²⁸İsrailliler bunları sürekli Harun'la oğullarının payına ayıracak. Bu, İsrailliler'in RAB'be sunduğu esenlik kurbanlarından biridir.

²⁹“Harun'un kutsal giysileri, kendinden sonra oğullarına kalacak. Mesdedilip atanırlarken bu giysileri giyecekler. ³⁰Harun'un yerine kâhin olan oğlu, Kutsal Yer'de* hizmet etmek üzere Buluşma Çadırı'na girdiğinde yedi gün bu giysileri giyecek.

³¹⁻³²“Harun'la oğulları göreve atanırken kesilen koçun etini kutsal bir yerde haşlayacaksın. Haşlanan eti ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde yiyecekler. ³³Atanıp kutsal kılınmaları için günahları bağışlatan bu sunuları yalnız onlar yiyebilir. Yabancı biri yiyemez, çünkü bu sunular kutsaldır. ³⁴Atanmaları için kesilen kurbanın etinden ya da ekmekten sabaha artan olursa, yakacaksın. Bunlar yenmeyecek, çünkü kutsaldır.

³⁵“Harun'la oğulları için sana buyurduklarımın hepsini yap. Atanmaları yedi gün sürecek. ³⁶Günah bağışlatmak için günah sunusu olarak her gün bir boğa sunacaksın. Sunağı arındırmak için günah sunusu sun, kutsal kılmak için de meshet. ³⁷Yedi gün sunağı arındırarak kutsal kılacaksın. Böylece sunak çok kutsal olacak. Ona dokunan her şey de kutsal sayılacaktır.”

Günlük Sunular

(Say.28:1-8)

³⁸“Düzenli olarak her gün sunağın üzerinde bir yaşında iki erkek kuzu sunacaksınız. ³⁹Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun. ⁴⁰Kuzuyla birlikte dörtte bir hin^ü sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa^v ince

un ve dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap sunacaksınız. ⁴¹Öbür kuzu akşamüstü, beni hoşnut eden koku, yakılan sunu olarak, sabahki gibi tahıl sunusu* ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.

⁴²“Bu yakmalık sunu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde, RAB'bin huzurunda, kuşaklar boyu sürekli sunulacaktır. Musa'yla konuşmak için İsrail halkıyla orada buluşacağım. ⁴³İsrailliler'le buluşurken çadır görkemimle kutsal kılınacak.

⁴⁴“Buluşma Çadırı'nı ve sunağı kutsal kılacak, Harun'la oğullarını bana kâhinlik etmeleri için görevlendireceğim. ⁴⁵İsrailliler arasında yaşayacak, onların Tanrısı olacağım. ⁴⁶Anlayacaklar ki, aralarında yaşamak için onları Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB benim. Tanrıları RAB benim.”

Buhur Sunağı

(Çık.37:25-28)

30 “Üzerinde buhur yakmak için akasya ağacından bir sunak yap. ²Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşın^y, yüksekliği iki arşın^z, boynuzları kendinden olacak. ³Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap. ⁴İki yandaki pervazın altına iki altın halı yap. Bunlar sunağın taşınması için sıırıkların geçmesine yarayacak. ⁵Sırıklarını akasya ağacından yap ve altınla kapla. ⁶Sunağı Levha Sandığı'nın karşısındaki perdenin, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nın önüne, seninle buluşacağım yere koy.

⁷“Harun her sabah kandillerin bakımını yaparken sunağın üzerinde güzel kokulu buhur yakacak. ⁸Akşamüstü kandilleri yakarken yine buhur yakacak. Böylece huzurumda kuşaklar boyunca sürekli buhur yanacak.

ü **29:40** “Dörtte bir hin”: Yaklaşık 0.9 lt. v **29:40** “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg.
y **30:2** “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm. z **30:2** “İki arşın”: Yaklaşık 90 cm.

⁹Sunağın üzerinde başka buhur, yakmalık sunu* ya da tahıl sunusu* sunmayacaksınız; üzerine dökmelik sunu dökmeyeceksiniz. ¹⁰Harun yılda bir kez sunağın boynuzlarını arındıracak. Kuşaklarınız boyunca yılda bir kez günahları bağışlatmak için sunulan sununun kanıyla sunağı arındıracak. Sunak ben RAB için çok kutsaldır.”

Bağışlanma Bedeli

¹¹RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹²“İsraililer'in sayımını yaptığın zaman, herkes canına karşılık bana bedel ödeyecektir. Öyle ki, sayım yapılırken başlarına bela gelsin. ¹³Sayılan herkes armağan olarak bana yarım kutsal yerin şekeli^a verecektir. –Bir şekel yirmi geradır.– ¹⁴Sayılan yirmi yaşında ki ve daha yukarı yaştaki herkes bana armağan verecektir. ¹⁵Canlarınızın bedeli olarak bu armağanı verdiğinizde, zengin yarım şekelden fazla, yoksul yarım şekelden eksik vermeyecek. ¹⁶İsraililer'den bedel olarak verilen paraları toplayacak, Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanacaksın. Bu paralar canlarınızın bedeli olarak ben, RAB'be İsraililer'i hep anımsatacak.”

Yıkama Kazanı

(Çık.38:8)

¹⁷RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁸“Yıkamak için tunç* bir kazan yap. Ayaklığı da tunçtan olacak. Buluşma Çadırı ile sunağın arasına koyup içine su doldur. ¹⁹Harun'la oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkayacaklar. ²⁰⁻²¹Buluşma Çadırı'na girmeden ya da RAB için yakılan sunuyu sunarak hizmet etmek üzere sunağa yaklaşmadan önce, ölmek için ellerini, ayaklarını yıkamalıdır. Harun'la soyunun

bütün kuşakları boyunca sürekli bir kural olacak bu.”

Mesh Yağı

²²RAB Musa'ya şöyle dedi: ²³“Şu nadide baharatı al: 500 şekel^b sıvı mür*, yarısı kadar, yani 250'şer şekel^c güzel kokulu tarçın ve kamış, ²⁴500 kutsal yerin şekeli hıyarşembe, bir hin^d de zeytinyağı. ²⁵Bunlardan itriyatçı ustalığıyla güzel kokulu kutsal bir mesh yağı yap. Ona kutsal mesh yağı denecek. ²⁶⁻²⁸Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, masayla takımlarını, kandillikle takımlarını, buhur sunağını, yakmalık sunu* sunağıyla bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını hep bu yağla meshet*. ²⁹Onları kutsal kıl ki, çok kutsal olsunlar. Onlara değen her şey kutsal sayılacaktır.

³⁰“Bana kâhin olmaları için Harun'la oğullarını meshedip kutsal kıl. ³¹İsraililer'e de ki, ‘Kuşaklarınız boyunca bu kutsal mesh yağı yalnız benim için kullanılacak. ³²İnsan bedene dökülmeyecek. Aynı reçeteyle benzeri yapılmayacak. O kutsaldır ve sizin için kutsal olacaktır. ³³Onun benzerini yapan ya da kâhin olmayan birinin üzerine döken herkes halkının arasından atılacaktır.’ ”

Buhur

³⁴Sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: “Güzel kokulu baharat –kara günnük, onika^d, kasnı ve saf günnük– al. Hepsi aynı ölçüde olsun. ³⁵Bir itriyatçı ustalığıyla bunlardan güzel kokulu bir buhur yap. Tuzlanmış, saf ve kutsal olacak. ³⁶Birazını çok ince döv, Buluşma Çadırı'nda seninle buluşacağım yere, Levha Sandığı'nın önüne

a 30:13 “Yarım kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 5 gr. **b 30:23,24** “500 kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 5 kg. **c 30:23** “250 şekel”: Yaklaşık 2.5 kg. **ç 30:24** “Bir hin”: Yaklaşık 3.6 lt. **d 30:34** “Onika”: Kamış Denizi'nde bulunan bir tür midye kabuğundan yapılan güzel kokulu bir baharat olduğu sanılıyor. **30:13** Çık.38:25-26; Mat.17:24 **30:18** Çık.38:8 **30:22-38** Çık.37:29

koy. Sizin için çok kutsal olacaktır. ³⁷Aynı reçeteyle kendinize buhur yapmayacaksınız. Onu RAB için kutsal sayacaksınız. ³⁸Kim koklamak için aynısını yaparsa halkının arasından atılacaktır.”

Besalel ve Oholiav Ustalar

(Çık.35:30-35)

31 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“Bak, Yahuda oymağından özellik le Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçtim. ³Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu ruhumla doldurdum. ⁴Öyle ki, altın, gümüş, tunç* işleyerek ustaca yapıtlar üretsin; ⁵taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın. ⁶Ayrıca Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ı onunla çalışması için görevlendirdim. Sana buyurduğum işlerin hepsini yapabilsinler diye öteki becerikli adamlara üstün yetenek verdim. ⁷Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nı, çadırın bütün takımlarını, ⁸masayla takımlarını, saf altın kandillikle takımlarını, buhur sunağı'nı, ⁹yakmalık sunu* sunağıyla takımlarını, kazanla kazan ayaklığını, ¹⁰dokunmuş giysileri –Kâhin Harun'un kutsal giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini– ¹¹mesh yağını, kutsal yer için güzel kokulu buhuru tam sana buyurduğum gibi yapınlar.”

Şabat: Dinlenme Günü

¹²RAB Musa'ya şöyle buyurdu: ¹³“İsraililer'e de ki, ‘Şabat* günlerimi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizin le benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan RAB benim.

¹⁴“ ‘Şabat Günü'nü tutmalısınız, çünkü sizin için kutsaldır. Kim onun

kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli. O gün çalışan herkes halkının arasından atılmalı. ¹⁵Altı gün çalışılacak; ama yedinci gün RAB'be adanmış Şabat'tır, dinlenme günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir. ¹⁶İsraililer, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak, Şabat Günü'nü kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler. ¹⁷Bu, İsraililer'le benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü ben, RAB yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son verip dinlendim.”

¹⁸Tanrı Sina Dağı'nda Musa'yla konuşmasını bitirince, üzerine eliyle antlaşma koşullarını yazdığı iki taş levhayı ona verdi.

Altın Buzagi

(Yas.9:7-29)

32 Halk Musa'nın dağdan inmediğini, geciktığını görünce, Harun'un çevresine toplandı. Ona, “Kalk, bize öncülük edecek bir ilah yap” dediler, “Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!”

²Harun, “Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin” dedi. ³Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Harun'a getirdi. ⁴Harun altınları topladı, oymacı aletiyle buzağı biçiminde dökme bir put yaptı. Halk, “Ey İsraililer, sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur!” dedi.

⁵Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve, “Yarın RAB'bin onuruna bayram olacak” diye ilan etti. ⁶Ertesi gün halk erkenden kalkıp yakmalık sunular* sundu, esenlik sunuları* getirdi. Yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.

⁷RAB Musa'ya, “Aşağı in” dedi, “Mısır'dan çıkardığın halkın baştan

çıkı. ⁸Buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir buzağı yaparak önünde tapındılar, kurban kestiler. 'Ey İsraililer, sizi Mısır'dan çıkaran ilahınız budur!' dediler."

⁹RAB Musa'ya, "Bu halkın ne inatçı olduğunu biliyorum" dedi, ¹⁰"Şimdi bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları yok edeyim. Sonra seni büyük bir ulus yapacağım."

¹¹Musa Tanrısı RAB'be yalvardı: "Ya RAB, niçin kendi halkına karşı öfken alevlensin? Onları Mısır'dan büyük kudretinle, güçlü elinle çıkardın. ¹²Neden Mısırlılar, 'Tanrı kötü amaçla, dağlarda öldürmek, yeryüzünden silmek için onları Mısır'dan çıkardı' desinler? Öfkelenme, vazgeç halkına yapacağın kötülükten. ¹³Kulların İbrahim'i, İshak'ı, İsrail'i anımsa. Onlara kendi üzerine ant içtin, 'Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonra dek onlara miras olacak' dedin." ¹⁴Böylece RAB halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

¹⁵Musa döndü, elinde antlaşma koşulları yazılı iki taş levhayla dağdan indi. Levhaların ön ve arka iki yüzü de yazılıydı. ¹⁶Onları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma yazılar O'nun yazıydı.

¹⁷Yeşu, bağırsan halkın sesini duyunca, Musa'ya, "Ordugahtan savaş sesi geliyor!" dedi.

¹⁸Musa şöyle yanıtladı:

"Ne yenilenin,

Ne de yenilenlerin sesidir bu;

Ezgiler duyuyorum ben."

¹⁹Musa ordugaha yaklaşıncı, buzağıyı ve oynayan insanları gördü; çok öfkeleni. Elindeki taş levhaları fırlatıp dağın eteğinde parçaladı. ²⁰Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı, toz haline

gelinceye dek ezdi, sonra suya serpeyerek İsraililer'e içirdi.

²¹Harun'a, "Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledin?" dedi.

²²Harun, "Öfkelenme, efendim!" diye karşılık verdi, "Bilirsin, halk kötülüğe eğilimlidir. ²³Bana, 'Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz' dediler. ²⁴Ben de, 'Kimde altın varsa çıkarsın' dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca, bu buzağı ortaya çıktı!"

²⁵Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizginlememiş, düşmanlarına alay konusu olmalarına neden olmuştu. ²⁶Musa ordugahın girişinde durdu, "RAB'den yana olanlar yanıma gelsin!" dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı.

²⁷Musa şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınıni öldürsün.' " ²⁸Levililer Musa'nın buyruğunu yerine getirdiler. O gün halktan üç bine yakın adam öldürüldü. ²⁹Musa, "Bugün kendinizi RAB'be adanmış oldunuz" dedi, "Herkes öz oğluna, öz kardeşine düşman kesildiği için bugün RAB sizi kutsadı."

³⁰Ertesi gün halka, "Korkunç bir günah işlediniz" dedi, "Şimdi RAB'bin huzuruna çıkacağım. Belki günahınızı bağışlayabilirim."

³¹Sonra RAB'be dönerek, "Çok yazık, bu halk korkunç bir günah işledi" dedi, "Kendilerine altın put yaptılar. ³²Lütfen günahlarını bağışla, yoksa yazdığın kitaptan adımı sil."

³³RAB, "Kim bana karşı günah işlediyse onun adını sileceğim" diye karşılık verdi, ³⁴"Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. Meleğim

sana öncülük edecek. Ama zamanı gelince günahlarından ötürü onları cezalandıracağım.”

³⁵RAB halkı cezalandırdı. Çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.

Horev'den Ayrılma Hazırlığı

33 RAB Musa'ya, “Buradan git” dedi, “Sen ve Mısır'dan çıkar-
dığın halk İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a,
'Orayı senin soyuna vereceğim' diye
ant içtiğim topraklara gidin. ²⁻³Süt ve
bal akan ülkeye senden önce bir me-
lek gönderecek, Kenan, Amor, Hitit*,
Periz, Hiv ve Yevus halklarını ora-
dan kovacağım. Ben sizinle gelme-
yeceğim, çünkü inatçı insanlarsınız.
Belki sizi yolda yok ederim.”

⁴Halk bu kötü haberi duyunca ya-
sa büründü. Kimse takı takmadı.
⁵Çünkü RAB Musa'ya şöyle demiş-
ti: “İsrailliler'e de ki, 'Siz inatçı insan-
larsınız. Bir an aranızda kalsam, sizi
yok ederim. Şimdi üzerinizdeki takı-
ları çıkarın, size ne yapacağıma karar
vereyim.'” ⁶Böylece Horev Dağı'ndan
sonra İsrailliler takılarını çıkardı.

Musa ve Rab'bin Görkemi

⁷Musa bir çadır alır, ordugahın dışı-
na, biraz öteye kurardı. Ona 'Buluşma
Çadırı' derdi. Kim RAB'be danışmak
istese, ordugahın dışındaki Buluşma
Çadırı'na giderdi. ⁸Musa ne zaman ça-
dıra gitse, bütün halk kalkar, herkes
çadırının girişinde durarak Musa içe-
ri girinceye kadar arkasından bakardı.
⁹Musa çadıra girince, bulut sütünü aşı-
ğı iner, RAB Musa'yla konuştuğu süre-
ce girişi kapardı. ¹⁰Bulut sütununun ça-
dının girişinde durduğunu gören herkes
kalkar, kendi çadırının girişinde tapı-
nırdı. ¹¹RAB Musa'yla iki arkadaş gibi
yüz yüze konuşurdu. Sonra Musa or-
dugaha dönerdi. Ama genç yardımcısı
Nun oğlu Yeşu çadırdan çıkmazdı.

¹²Musa RAB'be şöyle dedi: “Bana,
'Bu halka öncülük et' diyorsun, ama
kimi benimle göndereceğini söyle-
medin. Bana, 'Seni adınla tanıyorum,
senden hoşnudum' demiştin. ¹³Eğer
benden hoşnutsan, lütfen şimdi bana
yollarını göster ki, seni daha iyi ta-
nıyıp hoşnut etmeye devam edeyim.
Unutma, bu ulus senin halkındır.”

¹⁴RAB, “Varlığım sana eşlik ede-
cek” diye yanıtladı, “Seni rahata ka-
vuşturacağım.”

¹⁵Musa, “Eğer varlığın bize eşlik et-
meyecekse, bizi buradan çıkarma” de-
di, ¹⁶“Yoksa benden ve halkından hoş-
nut kaldığın nereden bilinecek? Bize
eşlik etmenden, değil mi? Ancak o za-
man benimle halkın yeryüzünün öte-
ki halklarından ayırt edilebiliriz.”

¹⁷RAB, “Söylediğin gibi yapacağım”
dedi, “Çünkü senden hoşnut kaldım,
adınla tanıyorum seni.”

¹⁸Musa, “Lütfen görkemini bana
göster” dedi.

¹⁹RAB, “Bütün iyiliğimi önün-
den geçireceğim” diye karşılık verdi,
“Adımı, RAB adını senin önünde du-
yuracağım. Merhamet ettiğime mer-
hamet edeceğim, acıdığımı acıyaca-
ğım. ²⁰Ancak, yüzümü görmene izin
veremem. Çünkü yüzümü gören yaşa-
yamaz.” ²¹Sonra, “Yakınımda bir yer
var” dedi, “Orada, kayanın üzerinde
dur. ²²Görkemim oradan geçerken se-
ni kayanın kovuğuna sokup geçinceye
kadar elimle örteceğim. ²³Elimi kal-
dırdığımda, sırtımı göreceksin. Ama
yüzüm görülmeyecek.”

Antlaşma Yenileniyor

34 RAB Musa'ya, “Öncekiler gibi
iki taş levha kes” dedi, “Kırdı-
ğın levhaların üzerindeki sözleri onlara
yazacağım. ²Sabaha kadar hazırlan, sa-
bah olunca Sina Dağı'na çık; dağın te-
pesinde, huzurunda dur. ³Senden baş-

ka kimse dağa çıkmasın, dağın hiçbir yerinde kimse görülmesin. Dağın eteğinde davar ya da sığır da otlamasın.”

⁴Musa öncekiler gibi iki taş levha kesti. RAB'bin buyurduğu gibi sabah erkenden kalktı, taş levhaları yanına alarak Sina Dağı'na çıktı. ⁵RAB bulutun içinde oraya inip onunla birlikte durdu ve adını RAB olarak duyurdu. ⁶Musa'nın önünden geçerek, “Ben RAB'bim” dedi, “RAB, acıyan, lütfe-den, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı. ⁷Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.”

⁸Musa hemen yere kapanıp tapındı. ⁹“Ya Rab, eğer benden hoşnutsan, lütfen bizimle gel” dedi, “Bunlar inatçı insanlardır. Sen suçlarımızı, günahlarımızı bağışla. Bizi kendi mirasın olarak benimse.”

¹⁰RAB, “Senin halkınla bir antlaşma yapıyorum” dedi, “Onların önünde dünyada ve öteki uluslar arasında görülmemiş harikalar yapacağım. Arasında yaşadığın halk neler yapabileceğini göreceksin. Senin için korkunç şeyler yapacağım. ¹¹Bugün sana verdiğim buyruğu tut. Amor, Kenan, Hitit*, Periz, Hiv ve Yevus halklarını senin önünden kovacağım. ¹²Gideceğin ülkede ki insanlarla antlaşma yapmaktan kaçın. Çünkü bu senin için bir tuzak olur. ¹³Onların sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera* putlarını keseceksiniz. ¹⁴Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben adı Kıskaç bir RAB'bim, kıskaç bir Tanrı'yım. ¹⁵Ülke halkıyla herhangi bir

antlaşma yapmayın. Yoksa onlar başka ilahlara gönül verir, kurban keserken sizi de çağırırlar; siz de gider yersiniz. ¹⁶Kızlarını oğullarınıza alırsınız. Kızlar başka ilahlara gönül verirken oğullarınızı da artlarından sürükler.

¹⁷“Dökme putlar yapmayacaksınız.

¹⁸“Size buyurduğum gibi, Aviv ayının* belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan Aviv ayında çıktınız.

¹⁹“Bütün ilk doğanlar benimdir; ister sığır, ister davar olsun, ilk doğan erkek hayvanlarınızın tümü bana aittir. ²⁰İlk doğan sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemeyecekseniz, sıpanın boynunu kıracaksınız. Bütün ilk doğan oğullarınızın bedelini ödemelisiniz.

“Kimse huzuruma eli boş çıkmasın.

²¹“Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Ekim, biçim vakti bile olsa dinleneceksiniz.

²²“İlk buğday biçiminde Haftalar Bayramı*, yıl sonunda da Ürün Devşirme Bayramı* yapacaksınız. ²³Bütün erkekleriniz yılda üç kez İsrail'in Tanrısı ben Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar. ²⁴Öteki ulusları önünüzden kovacak, sınırlarınızı genişleteceğim. Yılda üç kez Tanrınız RAB'bin önüne çıktığınız zaman, kimse ülkenize göz dikemeyecek.

²⁵“Evinize maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. Fısıh* kurbanı sabaha bırakılmayacak.

²⁶“Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na getireceksiniz.

“Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız.”

34:6 Say.14:18; Neh.9:17; Mez.86:15; 103:8; 145:8; Yoe.2:13; Yun.4:2

34:6-7 Çık.20:5-6; Say.14:18; Yas.5:9-10; 7:9-10 34:13 Yas.16:21

34:17 Çık.20:4; Lev.19:4; Yas.5:8; 27:15 34:18 Çık.12:14-20; Lev.23:6-8; Say.28:16-25

34:19 Çık.13:2 34:20 Çık.13:13 34:21 Çık.20:9-10; 23:12; 31:15; 35:2; Lev.23:3; Yas.5:13-14

34:22 Lev.23:15-21; Say.28:26-31 34:22 Lev.23:39-43 34:25 Çık.12:10 34:26 Yas.26:2

34:26 Yas.24:21

²⁷RAB Musa'ya, "Bunları yaz" dedi, "Çünkü seninle ve İsraililer'le bu sözlere dayanarak antlaşma yaptım."²⁸ Musa orada kırk gün kırk gece RAB'le birlikte kaldı. Ağzına ne ekmek koydu, ne de su. Antlaşma sözlerini, on buyruğu taş levhaların üzerine yazdı.

Musa Sina Dağı'ndan İniyor

²⁹Musa elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indi. RAB'le konuştuğu için yüzü ışıldıyordu, ama kendisi bunun farkında değildi. ³⁰Harun'la İsraililer Musa'nın ışıldayan yüzünü görünce, ona yaklaşıp korktular. ³¹Musa onları yanına çağırdı. Harun'la İsrail topluluğunun bütün önderleri çevresine toplandılar. Musa onlarla konuştu. ³²Sonra herkes ona yaklaştı. Musa RAB'bin Sina Dağı'nda kendisine bildirdiği bütün buyrukları onlara verdi.

³³Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı. ³⁴Ama ne zaman konuşmak için RAB'bin huzuruna çıksa, ayrılıncaya kadar peçeyi kaldırırdı. Dönünce de kendisine verilen buyrukları İsraililer'e bildirir, ³⁵İsraililer de onun ışıldayan yüzünü görürlerdi. Sonra Musa içeri girip RAB'le görüşünceye kadar yine peçeyi takardı.

Şabat Kuralları

(Çık.31:12-18)

35 Musa bütün İsrail topluluğunu çağırarak, "RAB'bin yapmanızı buyurduğu işler şunlardır" dedi, ²"Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün sizin için kutsal Şabat*, RAB'be adanmış dinlenme günü olacaktır. O gün çalışan herkes öldürülecektir. ³Şabat Günü konutlarınızda ateş yakmayacaksınız."

Konuta Getirilen Armağanlar

(Çık.25:1-7; 39:32-41)

⁴Musa bütün İsrail topluluğuna seslenerek şöyle dedi: "RAB'bin buyruğu şudur: ⁵⁻⁷Aranızda armağanlar toplayıp RAB'be sunacaksınız. İstekli olan herkes RAB'be altın, gümüş, tunç*; lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri*, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı armağan etsin. ⁸Kandil için zeytinyağı; mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat; ⁹başkâhinin efoduyla* göğüslüğü* için oniks ve öbür kakma taşları getirsin.

¹⁰"Aranızdaki bütün becerikli kişiler gelip RAB'bin buyurduğu her şeyi yapsın. ¹¹Konutu, çadırın iç ve dış örtüsünü, kopçalarını, çerçevelerini, girişlerini, direklerini, tabanlarını; ¹²sandığı ve sırtıklarını, Bağışlanma Kapağı'nı, bölme perdesini, ¹³masayla sırtıklarını, bütün masa takımlarını, huzura konan ekmekleri*; ¹⁴ışık için kandilliği ve takımlarını, kandilleri, kandiller için zeytinyağını; ¹⁵buhur sunağını ve sırtıklarını, mesh yağını, güzel kokulu buhuru; konutun giriş bölümündeki perdeyi; ¹⁶yakmalık sunu* sunağını ve tunç ızgarasını, sırtıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını; ¹⁷avlunun çevresindeki perdeleri, direkleri, direk tabanlarını, avlu kapısındaki perdeyi, ¹⁸konutun ve avlunun kazıklarıyla iplerini; ¹⁹kutsal yerde hizmet etmek için dokunmuş giysileri –Kâhin Harun'un giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini– yapsınlar."

²⁰İsrail topluluğu Musa'nın yanından ayrıldı. ²¹Her istekli, hevesli kişi Buluşma Çadırı'nın yapımı, hizmeti ve kutsal giysiler için RAB'be armağan getirdi. ²²Kadın erkek herkes istekle geldi, RAB'be her çeşit altın takı, broş,

e 35:5-7 "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

34:29-35 2Kö.3:7-16 35:2 Çık.20:8-11; 23:12; 31:15; 34:21; Lev.23:3; Yas.5:12-14

küpe, yüzük, kolye getirdi. RAB'be armağan ettikleri bütün takılar altındı. ²³Ayrıca kimde lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi varsa getirdi. ²⁴Gümüş ve tunç armağanlar sunan herkes onları RAB'be adadı. Herhangi bir işte kullanılmak üzere kimde akasya ağacı varsa getirdi. ²⁵Bütün becerikli kadınlar elleriyle eğirdikleri lacivert, mor, kırmızı ipliği, ince keteni getirdiler. ²⁶İstekli, becerikli kadınlar da keçi kılı eğirdiler. ²⁷Önderler efod ve göğüslik için oniks, kakma taşlar, ²⁸kandil, mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat ve zeytinyağı getirdiler. ²⁹Kadın erkek bütün istekli İsraililer RAB'bin Musa aracılığıyla yapmalarını buyurduğu işler için RAB'be gönülden verilen sunu sundular.

Besalel ve Oholiav Ustalar

(Çık.31:2-6)

³⁰Musa İsraililer'e, "Bakın!" dedi, "RAB Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçti. ³¹Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu kendi Ruh'uyla doldurdu. ³²Öyle ki, altın, gümüş, tunç* işleyerek ustaca yapıtlar üretsin; ³³taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın. ³⁴RAB ona ve Dan oymağından Ahasamak oğlu Oholiav'a öğretme yeteneği de verdi. ³⁵Onlara üstün beceri verdi. Öyle ki, ustalık isteyen her türlü işte, oymacılıkta, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten yapmada, dokuma ve nakış işlerinde, her sanat dalında yaratıcı olsunlar.

36 "Besalel, Oholiav ve kutsal yerin yapımında gereken işleri nasıl yapacaklarına ilişkin RAB'bin kendilerine bilgelik ve anlayış verdiği bütün becerikli kişiler her işi

tam RAB'bin buyurduğu gibi yapacaklar."

²Musa Besalel'i, Oholiav'ı, RAB'bin kendilerine bilgelik verdiği becerikli adamları ve çalışmaya istekli herkesi iş başına çağırdı. ³Gelenler kutsal yerin yapımında gereken işleri yapmak üzere İsraililer'in getirmiş olduğu bütün armağanları Musa'dan aldılar. İsraililer gönülden verdikleri sunuları her sabah Musa'ya getirmeye devam ettiler. ⁴Öyle ki, kutsal yerdeki işleri yapmakta olan ustalar işlerini bırakıp bir bir Musa'nın yanına gelerek, ⁵"Halk RAB'bin yapımını buyurduğu iş için gereğinden fazla getiriyor" dediler.

⁶Bunun üzerine Musa buyruk verdi: "Ne erkek, ne kadın hiç kimse kutsal yere armağan olarak artık bir şey vermesin." Buyruk ordugahta ilan edildi. Böylece halkın daha çok armağan getirmesine engel olundu. ⁷Çünkü o ana kadar getirilenler işi bitirmek için yeter de artardı bile.

Konutun Yapımı

(Çık.26:1-37)

⁸Çalışanlar arasındaki becerikli adamlar konutu on perdeden yaptılar. Besalel onları lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptı, üzerini Keruvlar'la* ustaca süsledi. ⁹Her perdenin boyu yirmi sekiz^f, eni dört arşındı^g. Bütün perdeler aynı ölçüdeydi. ¹⁰Perdeleri beşer beşer birbirine ekleyerek iki takım perde yaptı. ¹¹Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler açtı. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yaptı. ¹²Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesi-ne ellişer ilmek açtı; ilmekler birbirine karşıydı. ¹³Elli altın kopça yaptı, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştirdi. Böylece konut tek parça haline geldi.

¹⁴Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yaptı.

¹⁵Her perdenin boyu otuz^h, eni dört arşındı. On bir perde de aynı ölçüdeydi. ¹⁶Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi birbirine birleştirdi. ¹⁷Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek açtı. ¹⁸Çadırı birleştirip tek parça haline getirmek için elli tunç* kopça yaptı. ¹⁹Çadır için kırmızı boyalı koç derisinden bir örtü, onun üstüne de deridenⁱ başka bir örtü yaptı.

²⁰Konut için akasya ağacından dikeye çerçeveler yaptı. ²¹Her çerçevenin boyu onⁱ, eni bir buçuk^j arşındı. ²²Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı vardı. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yaptı. ²³Konutun güneyi için yirmi çerçeve yaptı. ²⁴Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yaptı. ²⁵⁻²⁶Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yaptı. ²⁷Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yaptı. ²⁸Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yaptı. ²⁹Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kaldı, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirildi. İki köşeyi oluşturan iki çerçeveyi aynı biçimde yaptı. ³⁰Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban yaptı.

³¹⁻³²Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yaptı. ³³Çerçevelerin ortasındaki kirişi konutun bir ucundan öbür ucuna geçirdi. ³⁴Çerçevelerle kirişleri altınla kapladı, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yaptı.

³⁵Lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yaptı, üzerini Keruvlar^lla ustaca süsledi. ³⁶Perde için akasya ağacından dört direk yaparak altınla kapladı. Çengelleri de altındı. Direkler için dört gümüş taban döktü. ³⁷Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yaptı. ³⁸Perdeyi asmak için çengelli beş direk yaparak başlıklarını, çemberlerini altınla kapladı. Direklere beş tunç taban yaptı.

Antlaşma Sandığı'nın Yapımı

(Çık. 25:10-22)

37 Besalel Antlaşma Sandığı'nı* akasya ağacından yaptı. Boyu iki buçuk^k, eni ve yüksekliği birer buçuk arşındı^l. ²İçini de dışını da saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. ³İkisi bir yanda, ikisi öbür yanda olmak üzere sandığın dört köşesindeki ayaklara takmak için birer altın halka döktü. ⁴Akasya ağacından sırtıklar yapıp altınla kapladı. ⁵Sandığın taşınması için sırtıkları yanlardaki halkalara geçirdi. ⁶Bağışlanma Kapağı'nı saf altından yaptı. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşındı. ⁷Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv* yaptı. ⁸Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara koyarak kapağı tek parça halinde yaptı. ⁹Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtüyor, yüzleri birbirine dönük kapağa bakıyorlardı.

Üzerinde Ekmek Sunulan Masa'nın Yapımı

(Çık. 25:23-30)

¹⁰Besalel akasya ağacından bir masa yaptı. Boyu iki^m, eni birⁿ, yüksek-

h 36:15 "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. **ı 36:19** "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

i 36:21 "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. **j 36:21** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm.

k 37:1,6 "İki buçuk arşın": Yaklaşık 1.1 m. **l 37:1,6** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm.

m 37:10 "İki arşın": Yaklaşık 90 cm. **n 37:10** "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm.

liği bir buçuk arşındı^o. ¹¹Masayı saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. ¹²Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevirdi. ¹³Masa için dört altın halka dökerek dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştirdi. ¹⁴Masanın taşınması için sııkların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakındı. ¹⁵Sııklar akasya ağacından yaptı, altınla kapladı. ¹⁶Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu teleri, tasları yaptı.

Kandilliğin Yapımı

(Çık.25:31-40)

¹⁷Saf altından bir kandillik yaptı. Ayağı, gövdesi dövme altındı. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendindendi. ¹⁸Üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kolluydu. ¹⁹Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi vardı. Altı kol da aynıydı. ²⁰Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunuyordu. ²¹Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk vardı. Toplam altı koldu. ²²Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altındı. ²³Kandillik için saf altından yedi kandil, fitil maşaları, tablalar yaptı. ²⁴Bütün takımları dahil kandillige bir talant^ö saf altın harcadı.

Buhur Sunağının Yapımı

(Çık.30:1-5)

²⁵Akasya ağacından bir buhur sunağı yaptı. Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşın, yüksekliği iki arşındı. Boynuzları kendindendi. ²⁶Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla

kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. ²⁷İki yandaki pervazın altına iki altın halka yaptı. Bunlar sunağın taşınması için sııkların geçmesine yarıyordu. ²⁸Sııklar akasya ağacından yaparak altınla kapladı.

²⁹İtriyatçı ustalığıyla kutsal mesh yağı ve güzel kokulu saf buhur yaptı.

Yakmalık Sunu Sunağının Yapımı

(Çık.27:1-8)

38 Besalel yakmalık sunu* sunağını akasya ağacından kare biçiminde yaptı. Eni ve boyu beşer arşın^p, yüksekliği üç arşındı^r. ²Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla* kapladı. ³Sunağın bütün takımlarını –kovaları, kürekleri, çanakları, büyük çatalları, ateş kaplarını– tunçtan yaptı. ⁴Kenarın altında aşağı doğru sunağın yarısına kadar ağ biçiminde tunç bir ızgara yaptı. ⁵Tunç ızgaranın dört köşesine taşıma sııklarını geçirmek için birer halka döktü. ⁶Sııklar akasya ağacından yaparak tunçla kapladı. ⁷Sunağın taşınması için yan tarafındaki halkalara geçirdi. Sunağı tahtadan, içi boş yaptı.

Yıkanma Kazanının Yapımı

(Çık.30:18)

⁸Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde hizmet eden kadınların aynalarından tunç* ayaklıklılı tunç bir kazan yaptı.

Konut Avlusunun Yapımı

(Çık.27:9-19)

⁹Konuta bir avlu yaptı. Avlunun güney tarafı için yüz arşın^s boyunda özenle dokunmuş ince keten perdeler yaptı. ¹⁰Perdeler için tabanları tunç*, çengelleri ve çengel çemberleri gümmüş yirmi direk yaptı. ¹¹Kuzey tarafı

^o 37:10 "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. ^ö 37:24 "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg.

^p 38:1 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. ^r 38:1 "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m.

^s 38:9,11 "Yüz arşın": Yaklaşık 45 m. ^{37:29} Çık.30:22-38

için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü.

¹²Avlunun batı tarafı için elli arşın^s boyunda perde, on direk, on taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü. ¹³Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşındı. ¹⁴Girişin bir tarafında on beş arşın^t boyunda perde, üç direk ve üç taban; ¹⁵öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban vardı. ¹⁶Avlunun çevresindeki bütün perdeler özenle dokunmuş ince ketendi. ¹⁷Direklerin tabanları tunç, çengelleriyle çemberleri gümüştü. Başlıkları da gümüş kaplamaydı. Avlunun bütün direkleri gümüş çemberlerle donatılmıştı.

¹⁸Avlunun girişindeki perde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş nakışlı ince ketenden yapılmıştı. Boyu yirmi^u, yüksekliği avlunun perdeleri gibi beş arşındı^ü. ¹⁹Tunçtan dört direği ve dört tabanı vardı. Direklerin çengelleri, başlıklarının kaplaması ve çemberleri gümüştü. ²⁰Konutun ve konutu çevreleyen avlunun bütün kazıkları tunçtandı.

Kullanılan Malzemeler

²¹Antlaşma Levhaları'nın bulunduğu konut için kullanılan malzeme miktarının tümü Musa'nın buyruğu uyarınca, Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimindeki Levililer tarafından kaydedildi. ²²RAB'bin Musa'ya buyurduğu bütün işleri Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel yaptı. ²³Dan oymağından oymacı, yaratıcı, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince ke-

ten işlemede usta nakışçı Ahisamak oğlu Oholiav da ona yardım etti.

²⁴Kutsal yerdeki bütün işler için kullanılan adanmış altın miktarı kutsal yerin şekeliyle 29 talant 730 şekeldi^v. ²⁵Topluluğun sayımından elde edilen gümüş, kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekeldi^v. ²⁶Sayımı yapılan yirmi ve daha yukarı yaştaki 603 550 kişiden adam başına bir beka, yani yarım kutsal yerin şekeli^z düşüyordu. ²⁷Kutsal yer ve perde tabanlarının dökmü için 100 talant^a gümüş kullanıldı. Her tabana bir talant^b olmak üzere, 100 tabana 100 talant gümüş harcandı. ²⁸Direklerin çengelleri, başlıkların kaplanması ve çemberleri için 1 775 şekel^c harcandı. ²⁹Adanan tunç* 70 talant 2 400 şekeldi^c. ³⁰⁻³¹Bununla Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki tabanlar, sunakla ızgarası ve bütün takımları, avlu çevresindeki ve girişindeki tabanlar, bütün konut kazıklarıyla avlu çevresindeki kazıklar yapıldı.

Kâhin Giysilerinin Yapımı

(Çık.28:1-14)

39 Kutsal yerde hizmet için lacivert, mor, kırmızı iplikten özenle dokunmuş giysiler yaptılar. Ayrıca RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun'a kutsal giysiler yapıldı.

Efodun Yapımı

(Çık.28:6-14)

²Efodu* altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptılar. ³Altını ince tabakalar halinde dövüp lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten arasına ustaca işlemek için tel tel kestiler. ⁴Efodun

§ 38:12,13 "Elli arşın": Yaklaşık 22.5 m. t 38:14,15 "On beş arşın": Yaklaşık 6.8 m. u 38:18 "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. ü 38:18 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. v 38:24 "Kutsal yerin şekeliyle 29 talant 730 şekel": Yaklaşık 880 kg. y 38:25 "Kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekel": Yaklaşık 3.2 ton. z 38:26 "Bir beka, yani yarım kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 5 gr. a 38:27 "100 talant": Yaklaşık 3 ton. b 38:27 "Bir talant": Yaklaşık 30 kg. c 38:28 "1 775 şekel": Yaklaşık 17.8 kg. ç 38:29 "70 talant 2 400 şekel": Yaklaşık 2.1 ton. 38:25-26 Çık.30:11-16 38:26 Mat.17:24

iki köşesine tutturulmuş omuzluklar yaparak birleştirdiler. ⁵Efodun üzerindeki ustaca dokunmuş şerit efodun bir parçası gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketendendi; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibiydi.

⁶Altın yuvalar içine kakılmış, üzerine İsrailoğulları'nın adları mühür gibi oyulmuş oniks işleyip ⁷İsraililer'in anılması için efodun omuzluklarına taktılar. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Göğüslüğün Yapımı

(Çık.28:15-30)

⁸Efod* gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden usta işi bir göğüslük* yaptılar. ⁹Dört köşe, eni ve boyu birer karıştı^d, ikiye katlanmıştı. ¹⁰Üzerine dört sıra taş yuvası kaktılar. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt; ¹¹ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı; ¹²üçüncü sırada gökyakut, agat, ameli; ¹³dördüncü sırada sarı yakut, oniks, yeşim vardı. Taşlar altın yuvalara kakılmıştı. ¹⁴On iki taş vardı. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulmuştu. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını simgeliyordu.

¹⁵Göğüslük için saf altından örme zincirler yaptılar. ¹⁶İkişer tane altın yuva ve halka yaptılar. Göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koydular. ¹⁷İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara taktılar. ¹⁸Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağladılar. ¹⁹İki altın halka yaparak göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına taktılar. ²⁰İki altın halka daha yaparak efodun önündeki omuzluklara alttan, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına taktılar. ²¹Göğüs-

lüğün halkalarıyla efodun halkalarını lacivert kordonla birbirine bağladılar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Öbür Kâhin Giysilerinin Yapımı

(Çık.28:31-43)

²²Efodun* altına giyilen kaftanı ustaca dokunmuş salt lacivert iplikten yaptılar. ²³Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bıraktılar. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevirdiler. ²⁴Kaftanın kenarını lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nar motifleriyle bezediler. ²⁵⁻²⁶Saf altından çingiraklar yaptılar ve hizmet için kullanılan kaftanın eteğinin ucundaki narların arasına, bir çingirak bir nar, bir çingirak bir nar olmak üzere çepeçevre koydular. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

²⁷⁻²⁹Harun'la oğulları için ince ketenden ustaca dokunmuş mintanlar, sarıklar, süslü başlıklar, ince keten donlar, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı kuşak yaptılar; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi.

³⁰Kutsal tacın levhasını saf altından yaparak üzerine mühür oyar gibi 'RAB'be adanmıştır' sözünü yazdılar. ³¹Üstüne bağlanmak üzere sarığa lacivert bir kordon taktılar; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi.

İşin Tamamlanması

(Çık.35:10-19)

³²Böylece konutun, yani Buluşma Çadırı'nın bütün işleri tamamlandı. İsraililer her şeyi tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. ³³⁻⁴¹Konutu, çadırı bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direkleri-

ni, tabanlarını; kırmızı boyalı koç derisinden örtüyü, deri* örtüyü, bölme perdesini; Levha Sandığı'yla sırıklarını, Bağışlanma Kapağı'nı; masayla takımlarını, Tanrı'nın huzuruna konan ekmekleri*; saf altın kandilliği, üstüne dizilecek kandillerle takımlarını, kandil için zeytinyağını; altın sunağı, mesh yağını, güzel kokulu buhuru, çadırın giriş bölümünün perdesini; tunç* sunakla ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı, kazan ayaklığını; avlunun perdelerini, direklerini, direk tabanlarını, avlu girişinin perdesini, iplerini, kazıklarını, konutta, yani Buluşma Çadırı'ndaki hizmet için gerekli bütün aletleri; kutsal yerdeki hizmet için dokunmuş giysileri, Kâhin Harun'un kutsal giysilerini, oğullarının kâhin giysilerini Musa'ya gösterdiler. ⁴²Her şeyi tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. ⁴³Musa baktı, bütün işlerin RAB'bin buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları kutsadı.

Buluşma Çadırı'nın Düzenlenmesi ve Adanması

40 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²"Konutu, yani Buluşma Çadırı'nı birinci ayın* ilk günü kur. ³Levha Sandığı'nı oraya getirip perdeyle gizle. ⁴Masayı içeri getir, gereken her şeyi üzerine diz. Kandilliği getirip kandillerini yak. ⁵Altın buhur sunağını Levha Sandığı'nın önüne koy, konutun giriş bölümüne perdesini tak. ⁶Yakmalık sunu* sunağını konutun –Buluşma Çadırı'nın– giriş bölümüne koy. ⁷Kazanı çadırla sunak arasına koyup içine su doldur. ⁸Çadırın çevresini avluyla kapat, avlunun girişine perdesini as.

⁹"Sonra mesh yağıyla konutu ve içindeki bütün eşyaları meshederek* kutsal kıl. Böylece konutla takımları kutsal olacak. ¹⁰Yakmalık sunu sunağıyla takımlarını meshet, sunağı kutsal kıl. Su-

nak çok kutsal olacak. ¹¹Kazan ve kazan ayaklığını meshederek kutsal kıl.

¹²"Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip yıka. ¹³Harun'a kutsal giysileri giydir, bana kâhinlik etmesi için onu meshederek kutsal kıl. ¹⁴Oğullarını getirip min-tanları giydir. ¹⁵Bana kâhinlik etmeleri için babaları gibi onları da meshet. Bu mesh onların kuşaklar boyu süreklili kâhin olmalarını sağlayacak."

¹⁶Musa her şeyi RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. ¹⁷Böylece ikinci yılın birinci ayının birinci günü konut kuruldu. ¹⁸Musa konutu kurdu, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı, direklerini dikti. ¹⁹Çadırı tıpkı RAB'bin kendisine buyurduğu gibi konutun üzerine gerdi, çadır örtüsünü üzerine örttü. ²⁰Antlaşma Levhaları'nı sandığa koydu, sandık sırıklarını taktı, Bağışlanma Kapağı'nı sandığın üzerine yerleştirdi. ²¹RAB'bin kendisine buyurduğu gibi Levha Sandığı'nı konuta getirdi, bölme perdesini asarak sandığı gizledi.

²²Masayı Buluşma Çadırı'na, konutun kuzeyine, perdenin dışına koydu. ²³RAB'bin huzurunda, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi üzerine ekmekleri dizdi. ²⁴Kandilliği Buluşma Çadırı'na, masanın karşısına, konutun güneyine koydu. ²⁵RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, RAB'bin huzurunda kandilleri yaktı. ²⁶Altın sunağı Buluşma Çadırı'na, perdenin önüne koydu. ²⁷RAB'bin kendisine buyurduğu gibi üzerinde güzel kokulu buhur yaktı. ²⁸Konutun giriş bölümünün perdesini taktı. ²⁹RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne koydu, üzerinde yakmalık sunu ve tahıl sunusu* sundu. ³⁰Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu, yıkanmak için içine su doldurdu. ³¹Musa, Harun ve Harun'un oğulları el-

lerini, ayaklarını orada yıkadılar. ³²Ne zaman Buluşma Çadırı'na girip sunağa yaklaşılar RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi orada yıkandılar. ³³Musa konutla sunağı avluyla çevirdi. Avlunun girişine perdeyi asarak işi tamamladı.

Buluşma Çadırı Üstündeki Bulut

(Say.9:15-23)

³⁴O zaman bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı ve RAB'bin görkemi konutu

doldurdu. ³⁵Musa Buluşma Çadırı'na giremedi; çünkü bulut her yeri kaplamış, RAB'bin görkemi konutu doldurmuştu. ³⁶İsrailliler ancak bulut konutun üzerinden kalkınca göçerlerdi. ³⁷Bulut durdukça yerlerinden ayrılmaz, kalkacağı günü beklerlerdi. ³⁸Böylece bütün yolculuklarında konutun üzerinde gündüzün RAB'bin bulutu, gece de ateş İsrailliler'e yol gösterdi.

LEVİLİLER

GİRİŞ

Levililer Kitabı eski İsrail'deki tapınma düzeni ve bunu yöneten Levi oymağından gelen kâhinlerle ilgili kuralları içerir.

Kıtap temel olarak Tanrı'nın kutsallığı ve İsrail halkının kutsal Tanrı'yla ilişkisini sürdürmek için nasıl yaşayıp tapınması gerektiği konusuna açıklık getirir. Kitabın en çok bilinen ayetlerinden biri, İsa'nın ikinci büyük buyruk olarak söylediği 19:18 ayetindeki "Komşunu kendin gibi seveceksin" sözleridir.

Ana Hatlar:

1:1-7:38 Sunu ve kurbanlarla ilgili yasalar

8:1-10:20 Harun'la oğullarının kâhin olarak atanması

11:1-15:33 Dinsel açıdan kirli ve temiz sayılmayla ilgili yasalar

16:1-34 Günahları Bağışlatma Günü

17:1-27:34 Kutsallık ve tapınmayla ilgili yasalar

Yakmalık Sunu

1 RAB Musa'yı çağırıp Buluşma Çadırı'ndan^a ona şöyle seslendi: ²"İsrail halkıyla konuş, onlara de ki, 'İçinizden biri RAB'be sunu olarak bir hayvan sunacağı zaman, sığır ya da davar sunmalı.

³" "Eğer yakmalık sunu* sığırsa, kulsursuz ve erkek olmalı. RAB'bin sunuyu^b kabul etmesi için onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde sunmalı.

⁴Elini yakmalık sununun başına koymalı. Sunu kişinin günahlarının bağışlanması için kabul edilecektir. ⁵Boğayı RAB'bin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler^c boğanın kanını getirip Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki sunağın her yanına dö-

kecekler. ⁶Sonra kişi yakmalık sunuyu yüzüp parçalara ayırmalı. ⁷Kâhin Harun'un oğulları sunakta ateş yakıp üzerine odun dizecekler. ⁸Hayvanın başını, iç yağın, parçalarını sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecekler. ⁹Kişi hayvanın içkembesini, bağırıksaklarını ve ayaklarını yıkayacak. Kâhin de hepsini yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunağın üzerinde yakacaktır.

¹⁰" "Eğer kişi yakmalık sunu olarak davar, yani koyun ya da keçi sunmak istiyorsa, sunusu kusursuz ve erkek olmalı. ¹¹Onu sunağın kuzeyinde, RAB'bin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler. ¹²Kişi başını, iç yağın kesip hayvanı parçalara

a 1:1 "Buluşma Çadırı": İnsanların Tanrı'ya danıştıkları yer (bkz. Çık.33:7-10).

b 1:3 "Sunuyu" ya da "Kişiyi". **c 1:5** "Kâhin": Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipen haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

ayırmalı. Kâhin bunları sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecek.

¹³Kişi hayvanın işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkamalı. Kâhin bunları sunak üzerinde yakarak sunmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur.

¹⁴“Eğer kişi yakmalık sunu olarak RAB'be kuş sunmak istiyorsa, kumru ya da güvercin sunmalı. ¹⁵Kâhin sunuyu sunağa getirecek, başını ayırıp sunağın üzerinde yakacak. Kuşun kanı sunağın yan tarafından akıtılacak. ¹⁶Kâhin kuşun kursağını pisliğiyle birlikte çıkarıp sunağın doğusundaki küllüğe atacak. ¹⁷Kanatlarını tutarak kuşu ikiye bölecek, ama tümüyle ayırmayacak. Sonra kuşu sunakta yanan odunların üstünde yakmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur.”

Tahıl Sunusu

2 “Biri RAB'be tahıl sunusu* getirdiği zaman, sunusu ince undan olmalı. Üzerine zeytinyağı dökerek ve günnük koyarak ²sunuyu Harun soyundan gelen kâhinlere götürmeli. Kâhin avuç dolusu ince un, zeytinyağı ve bütün günnüğü alıp sunağın üzerinde anma payı olarak yakacak. Bu yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. ³Tahıl sunusundan artakalan Harun'la oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.

⁴“Eğer fırında pişirilmiş tahıl sunusu sunuyorsan, zeytinyağıyla yoğurulmuş ince undan yapılmış mayasız pideler ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olmalı. ⁵Eğer sunu sacda pişirilmiş tahıl sunusu ise, zeytinyağıyla yoğurulmuş mayasız ince undan yapılmalı. ⁶Onu sunarken parçalara ayırıp üzerine zeytinyağı dökereksin. Bu tahıl sunusudur. ⁷Eğer sunu tavada pişirilmiş tahıl sunusu ise,

ince un ve zeytinyağıyla yoğurulmuş olmalı. ⁸Böyle yapılmış tahıl sunusunu RAB'be sunmak için getirip kâhine vereceksin. Kâhin de onu sunağa götürecektir. ⁹Anma payı olarak tahıl sunusundan bir parça alıp yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde yakacak. ¹⁰Tahıl sunusundan artakalan Harun'la oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.

¹¹“RAB'be sunacağınız tahıl sunularının hiçbirine maya katılmamalı. Çünkü RAB için yakılan sunu içinde hiçbir zaman maya ya da bal yakılmamalı. ¹²Bunları ilk ürünlerinizin sunusu olarak RAB'be sunabilirsiniz. Ancak RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde sunulmamaları gerekir. ¹³Bütün tahıl sunularını tuzlayacaksınız. Tanrı'nın sizinle yaptığı antlaşmayı simgeleyen tuzu tahıl sunularından hiç eksik etmeyeceksiniz. Bütün sunulara tuz katacaksınız.

¹⁴“Eğer RAB'be ilk ürünlerin tahıl sunusunu getiriyorsan, kavrulup dövülmüş, taze devşirilmiş buğday başakları sunacaksın. ¹⁵Üzerine zeytinyağı ve günnük koyacaksın. Tahıl sunusudur bu. ¹⁶Kâhin biraz dövülmüş buğday ve zeytinyağı alıp günnüğü tümüyle birlikte anma payı olarak yakacak. RAB için yakılan sunudur bu.”

Esenlik Sunusu

3 “Eğer biri esenlik kurbanı olarak sığır sunmak istiyorsa, RAB'be erkek ya da dişi, kusursuz bir hayvan sunmalı. ²Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökcekler. ³Kişi esenlik sunusunun* bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Sununun bağırsak ve işkembe yağlarını, ⁴böbreklerini, böbrek

üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayıracak. ⁵Harun'un oğulları sunakta yanan odunların üzerinde duran yakmalık sununun* üzerinde bunları yakacak. Yakılan sunu, RAB'bi hoşnut eden kokudur.

⁶“ ‘Eğer kişi esenlik kurbanı olarak RAB'be davar sunmak istiyorsa, erkek ya da dişi, sunusu kusursuz olmalı. ⁷Eğer kuzu sunmak istiyorsa, RAB'bin önünde sunulmalı. ⁸Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesmeli. Harun'un oğulları kanı sunağın her yanına dökcekler. ⁹Kişi esenlik kurbanının bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunulmalı. Yağını almalı, kuyruk sokumunun dibinden bütün kuyruk yağını kesmeli, bağırsak ve işkembe yağlarını, ¹⁰böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayırmalı. ¹¹Kâhin bunları sunağın üzerinde yakacak. RAB için yakılan yiyecek sunusudur bu.

¹²“ ‘Eğer sunusu keçi ise, onu RAB'bin önünde sunulmalı. ¹³Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesmeli. Harun'un oğulları kanı sunağın her yanına dökcekler. ¹⁴⁻¹⁵RAB için yakılan sunu olarak sunudan şunları ayırıp sunmalı: Bağırsak ve işkembe yağlarını, böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi. ¹⁶Kâhin bütün bunları sunağın üzerinde yakacak. Yakılan yiyecek sunusudur bu. Kokusu RAB'bi hoşnut eder. Yağın tümü RAB'be aittir. ¹⁷Hayvan yağı ve kan yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca bu kural hep geçerli olacak.’ ”

Günah Sunusu

4 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İsrail halkına söyle: ‘Biri buyruklarımdan birinde yasakladığım bir şeyi

yapar, bilmeden günah işlerse; ³meshedilmiş* kâhin günah işleyerek hal-kını da suçlu kılarsa, işlediği günahıtan ötürü RAB'be günah sunusu* olarak kusursuz bir boğa sunulmalı. ⁴Boğayı Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, RAB'bin önüne getirip elini onun başına koymalı ve RAB'bin huzurunda onu kesmeli. ⁵Meshedilmiş kâhin boğa kanının birazını Buluşma Çadırı'na götürecektir. ⁶Parmağını kana batırıp En Kut-sal Yer'in* perdesi önünde, RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. ⁷Sonra çadırda, RAB'bin huzurunda, buhur sunağının boynuzlarına sürecektir. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu* sunağının dibine dökcek. ⁸Günah sunusu olarak adanan boğanın bütün yağını alacak. Bağırsak ve işkembe yağlarını, ⁹böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi, ¹⁰esenlik kurbanı olarak sunulan sığırdaki olduğu gibi ayıracak. Bunları yakmalık sunu sunağı üzerinde yakacak. ¹¹⁻¹²Boğanın artakalan parçalarını; derisini, etinin tümünü, başını, ayaklarını, işkembesini, bağırsaklarını, gübresini ordugahın dışında küllerin döküldüğü temiz bir yere götürecektir; küllerin üzerinde odun ateşiyle yakacak.

¹³“ ‘Eğer bütün İsrail topluluğu bilmeden günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasaklanmış olanı yaparsa durum gözden kaçsa bile suçlu sayılır. ¹⁴İşlediği günah açığa çıkınca, topluluk günah sunusu olarak bir boğa sunulmalı, onu Buluşma Çadırı'nın önüne getirmeli. ¹⁵RAB'bin huzurunda topluluğun ileri gelenleri ellerini boğanın başına koyacak ve boğa RAB'bin huzurunda kesilecek. ¹⁶Meshedilmiş kâhin boğanın kanını Buluşma Çadırı'na götürecektir. ¹⁷Parmağını kana batırıp RAB'bin huzurunda, perdenin önünde yedi kez serpecek.

¹⁸Sonra çadırda RAB'bin huzurunda bulunan sunağın boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökcek. ¹⁹Boğanın bütün yağını alıp sunağın üzerinde yakacak. ²⁰Günah sunusu olarak sunulan boğaya yaptığıının aynısını yapacak. Böylece kâhin halkın günahlarını bağışlatacak ve halk bağışlanacak. ²¹İlk boğayı yaktığı gibi bunu da ordugahın dışına çıkarıp yakacak. Topluluğun günah sunusudur bu.

²²“Önderlerden biri günah işler, bilmeden Tanrısı RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, suçlu sayılır. ²³İşlediği günah kendisine açıklanırsa, sunu olarak kusursuz bir teke getirmeli. ²⁴Elini tekenin başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde RAB'bin huzurunda onu kesmeli. Bu bir günah sunusudur. ²⁵Kâhin günah sunusunun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı yakmalık sunu sunağının dibine dökcek. ²⁶Tekenin bütün yağını esenlik kurbanının yağı gibi sunak üzerinde yakacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

²⁷“Eğer halktan biri RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yapar, bilmeden günah işlerse, suçlu sayılır. ²⁸İşlediği günah kendisine açıklanırsa, günahından ötürü sunu olarak kusursuz bir dişi keçi getirmeli. ²⁹Elini günah sunusunun başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu kesmeli. ³⁰Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı sunağın dibine dökcek. ³¹Kişi keçinin bütün yağını, esenlik kurbanında olduğu gibi ayıracak. Kâhin RAB'bi hoşnut eden koku olarak onu sunakta yakacak, kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

³²“Eğer biri günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kuzu dişi ve kusursuz olmalı. ³³Elini günah sunusunun başına koyacak ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu günah sunusu olarak kesecek. ³⁴Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı sunağın dibine dökcek. ³⁵Esenlik kurbanı kuzusunda olduğu gibi kişi sununun bütün yağını ayırmalı. Kâhin RAB için yakılan sunuların üzerinde hepsini sunakta yakacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

5 “‘Lanetleneyeceğini bile bile gördüğüne ya da bildiğine tanıklık etmeyen kişi günah işlemiş olur ve suçunun cezasını çekecektir.

²²“Biri bilmeden kirli sayılan herhangi bir şeye, yabanıl, evcil ya da küçük bir hayvan leşine dokunursa, kirlenmiş olur ve suçlu sayılır.

³³“Biri bilmeden kirli sayılan bir insana ya da insandan kaynaklanan kendisini kirletecek herhangi bir şeye dokunursa, ne yaptığını anladığı an suçlu sayılacaktır.

⁴⁴“Biri hangi konuda olursa olsun, kötülük ya da iyilik yapmak için, düşünmeden ve ne yaptığını bilmeden ant içerse, bunu anladığı an suçlu sayılacaktır.

⁵⁵“Kişi bu suçlardan birini işlediği zaman, günahını itiraf etmeli. ⁶Günahının bedeli olarak RAB'be bir suç sunusu* getirmeli. Bu sunu küçükbaş hayvanlardan olmalı. Dişi bir kuzu ya da keçi olabilir. Kâhin kişinin günahını bağışlatacaktır.

⁷⁷“Eğer kuzu alacak gücü yoksa, suçuna karşılık biri günah sunusu*, öbürü yakmalık sunu* olmak üzere RAB'be iki kumru ya da iki güvercin sunmalı. ⁸Bunları kâhine getirmeli. Kâhin önce günah sunusunu sunacak.

Kuşun boynunu kırmalı, ama başını koparmamalı. ⁹Sununun kanından birazını sunağın yan yüzüne serpmeli. Artakalan kan sunağın dibine akıtılmalı. Bu günah sunusudur. ¹⁰Kâhin bundan sonra ikinci kuşu yakmalık sunu olarak kurallara göre sunacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

¹¹“Eğer iki kumru ya da iki güvercin alacak gücü yoksa, günahına karşılık günah sunusu olarak onda bir efa^ç ince un getirmeli. Üzerine zeytinyağı dökmemeli, günnük de koymamalı; çünkü bu günah sunusudur. ¹²Onu kâhine vermeli. Kâhin anma payı olarak bir avuç dolusu alıp sunakta, RAB için yakılan sunuların üzerinde yakacak. Bu günah sunusudur. ¹³Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. Tahıl sunusunda* olduğu gibi, artakalan un kâhinin olacaktır.”

Suç Sunusu

¹⁴RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁵“Eğer biri RAB'be adanmış nesnelere el uzatır, bilmeden günah işlerse, suç sunusu* olarak RAB'be küçükbaş hayvanlardan kusursuz bir koç getirmeli. Değeri gümüş şekelle, kutsal yerin şekeliyle^d ölçülmeli. ¹⁶Adanmış nesneler konusunda işlediği günahın karşılığını ödemeli ve beşte birini üzerine ekleyip kâhine vermeli. Kâhin suç sunusu olan koçla kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

¹⁷“Eğer biri günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, bilmeden yapsa bile, suç işlemiş olur; suçunun cezasını çekecektir. ¹⁸Kâhine suç sunusu olarak küçükbaş hayvanlardan belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. Kâhin kişinin bilmeden işlediği günahı bağışlatacak

ve kişi bağışlanacak. ¹⁹Bu suç sunusudur. Kişi gerçekten RAB'be karşı suç işlemiştir.”

6 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“Eğer biri günah işler, RAB'be ihanet eder, kendisine emanet edilen, rehin bırakılan ya da çalıntı bir mal konusunda komşusunu aldatır ya da ona haksızlık ederse, ³kayıp bir eşya bulup yalan söylerse, yalan yere ant içerse, yani insanların işleyebileceği bu suçlardan birini işlerse, ⁴günah işlemiş olur ve suçlu sayılır. Çaldığı ya da haksızlıkla ele geçirdiği şeyi, kendisine emanet edilen ya da bulduğu kayıp eşyayı, ⁵ya da hakkında yalan yere ant içtiği şeyi, üzerine beşte birini de ekleyerek, suç sunusunu getirdiği gün sahibine geri vermeli. ⁶RAB'be suç sunusu olarak kâhine belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. ⁷Kâhin RAB'bin huzurunda onun günahını bağışlatacak; işlediği suç ne olursa olsun kişi bağışlanacak.”

Kâhinlerin Sunu Sunma Kuralları

a) Yakmalık Sunu

⁸RAB Musa'ya şöyle dedi: ⁹“Harunla oğullarına buyruk ver: ‘Yakmalık sunu* yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece, sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde kalacak. Sunağın üzerindeki ateş sönmeyecek. ¹⁰Kâhin keten giysisini, donunu giyecek. Sunağın üzerindeki yakmalık sunudan kalan külü toplayıp sunağın yanına koyacak. ¹¹Giysilerini değiştirdikten sonra külü ordugahın dışında temiz bir yere götürecektir. ¹²Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek. Kâhin her sabah ateşe odun atacak, yakmalık sununun parçalarını odunların üzerine dizecek, onun üye-

ç 5:11 “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg. d 5:15 “Bir kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 10 gr. 6:1-7 Say.5:5-8

rinde de esenlik sunularının* yağını yakacak. ¹³Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek.' ”

b) Tahıl Sunusu

¹⁴“ ‘Tahıl sunusu* yasası şudur: Harun'un oğulları onu sunağın önünde RAB'be sunacaklar. ¹⁵Kâhin üzerindeki günnükle birlikte tahıl sunusunun ince unundan ve zeytinyağından bir avuç alıp anma payı ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunakta yakacak. ¹⁶Artakalanı Harun'la oğulları yiyecekler. Onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın avlusunda mayasız ekmek olarak yemeliler. ¹⁷Mayayla pişirilmemeli. Bunu yakılan sunulardan, kâhinlerin payı olarak verdim. Suç sunusu*, günah sunusu* gibi bu da çok kutsaldır. ¹⁸Harun soyundan gelen her erkek ondan yiyebilir. RAB için yakılan sunularda onların kuşaklar boyunca sonsuza dek payları olacak. Sunularda her dokunan kutsal sayılacak.' ”

¹⁹RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁰“Harun kâhin olarak meshedildiği* gün, Harun'la oğulları tahıl sunusu olarak RAB'be yarısı sabah, yarısı akşam olmak üzere, onda bir efa^e ince un sunacaklar. Bu sürekli bir sunu olacak. ²¹Zeytinyağıyla iyice yoğrulup sacda pişirilecek. Tahıl sunusunu getirip RAB'bi hoşnut eden koku olarak pişmiş parçalar halinde sunacaklar. ²²Bunu Harun soyundan gelen meshedilmiş kâhin RAB'be sunacak. Sürekli bir kural olacak bu. Sununun tümü yakılacak. ²³Kâhinin sunduğu her tahıl sunusu tümüyle yakılmalı, hiç yenmemeli.”

c) Günah Sunusu

²⁴RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁵“Harun'la oğullarına de ki, ‘Günah sunusu* yasası şudur: Günah sunusu yakmalık sununun* kesildiği yerde, RAB'bin huzurunda kesilecek. Çok kutsaldır.

²⁶Hayvanı sunan kâhin onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde yiyecek. ²⁷Sununun etine her dokunan kutsal sayılacak. Kanı birinin giysisine sıçrarsa, giysi kutsal bir yerde yıkanmalı. ²⁸İçinde etin haşlandığı çömlek kırılmalı. Ancak tunç* bir kapta haşlanmışsa, kap iyice ovulup suyla durulanmalı. ²⁹Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Çok kutsaldır. ³⁰Ama kutsal yerde günah bağışlatmak için kanı Buluşma Çadırı'na getirilen günah sunusunun eti yenmeyecek, yakılacaktır.' ”

ç) Suç Sunusu

⁷ “ ‘Çok kutsal olan suç sunusunun* yasası şudur: ²Suç sunusu yakmalık sununun* kesildiği yerde kesilecek ve kanı sunağın her yanına dökülecek. ³⁻⁴Hayvanın bütün yağı alınacak, kuyruk yağı, bağırsak ve içkembe yağları, böbrekleri, böbrek üstü yağları, karaciğerden böbreklere uzanan perde ayrılacak. ⁵Kâhin bunların hepsini sunak üzerinde, RAB için yakılan sunu olarak yakacak. Bu suç sunusudur. ⁶Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Sunu kutsal bir yerde yenecek, çünkü çok kutsaldır.

⁷“ ‘Suç ve günah sunuları* için aynı yasa geçerlidir. Et, sunuyu sunarak günahı bağışlatan kâhinindir. ⁸Yakmalık sununun derisi de sunuyu sunan kâhinindir. ⁹Fırında, tavada ya da sacda pişirilen her tahıl sunusu* onu sunan kâhinin olacak. ¹⁰Zeytinyağıyla yoğrulmuş ya da kuru tahıl sunuları da Harunoğulları'na aittir. Aralarında eşit olarak bölüşülecektir.' ”

Esenlik Sunusu

¹¹“ ‘RAB'be sunulacak esenlik kurbanının yasası şudur: ¹²Eğer adam sunusunu RAB'be şükretmek için sunuyorsa, sunusunun yanısıra zey-

tinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine zeytinyağı sürülmüş mayasız yufkalar ve iyice karıştırılmış ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler de sunacak. ¹³RAB'be şükretmek için, esenlik sunusunu* mayalı ekmek pideleriyle birlikte sunacak. ¹⁴Her sunudan birini RAB'be bağış sunusu olarak sunacak ve o sunu esenlik sunusunun kanını sunağa döken kâhinin olacak. ¹⁵RAB'be şükretmek için sunulan esenlik kurbanının eti, sununun sunulduğu gün yenecek, sabaha bırakılmayacak.

¹⁶“ ‘Biri gönülden verilen bir sunu ya da dilediği adağı sunmak istiyorsa, kurbanın eti sununun sunulduğu gün yenecek, artakalırsa ertesi güne bırakılabilecek. ¹⁷Ancak üçüncü güne bırakılan kurban eti yakılacak. ¹⁸Esenlik kurbanının eti üçüncü gün yenirse sunu kabul edilmeyecek, geçerli sayılmayacak. Çünkü et kirlenmiş sayılır ve her yiyen suçunun cezasını çekecektir.

¹⁹“ ‘Kirli sayılan herhangi bir şeye dokunan et yenmemeli, yakılmalıdır. Öteki etlere gelince, temiz sayılan bir insan o etlerden yiyebilir. ²⁰Ama biri kirli sayıldığı sürece RAB'be sunulan esenlik kurbanının etini yerse, halkın arasından atılacak. ²¹Ayrıca kirli sayılan herhangi bir şeye, insandan kaynaklanan bir kirliliğe, kirli bir hayvana ya da kirli ve iğrenç bir şeye dokunup da RAB'be sunulan esenlik kurbanının etinden yiyen biri halkın arasından atılacak.’ ”

Yağ ve Kan Yenmemeli

²²RAB Musa'ya şöyle dedi: ²³“İsrail halkına de ki, ‘İster sığır, ister koyun ya da keçi yağı olsun, hayvan yağı yemeyeceksiniz. ²⁴Kendiliğinden ölen ya da yabani hayvanların parçalandığı bir hayvanın yağı başka şeyler için kullanılabilir, ama hiçbir zaman yenmemeli. ²⁵Kim yakılan ve RAB'be

sunulan hayvanlardan birinin yağını yerse, halkımın arasından atılacak. ²⁶Nerede yaşarsanız yaşayın, hiçbir kuşun ya da hayvanın kanını yemeyeceksiniz. ²⁷Kan yiyen herkes halkımın arasından atılacak.’ ”

Kâhinlerin Payı

²⁸RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁹“İsrail halkına de ki, ‘RAB'be esenlik kurbanı sunmak isteyen biri, esenlik kurbanının bir parçasını RAB'be sunmalı. ³⁰RAB için yakılan sunusunu kendi eliyle getirmeli. Hayvanın yağını döşüyle birlikte getirecek ve döş RAB'bin huzurunda sallamalık bir sunu olarak sallanacak. ³¹Kâhin yağı sunağın üzerinde yakacak, ama döş Harun'la oğullarının olacak. ³²Esenlik kurbanlarınızın sağ budunu bağış olarak kâhine vereceksiniz. ³³Harunoğulları arasında esenlik sunusunun* kanını ve yağını kim sunuyorsa, sağ but onun payı olacak. ³⁴İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından sallamalık döşü ve bağış olarak sunulan budu aldım. İsrail halkının payı olarak bunları sonsuza dek Kâhin Harun'la oğullarına verdim.’ ”

³⁵Harun'la oğulları kâhin atandıkları gün RAB için yakılan sunulardan paylarına bu düştü. ³⁶RAB onları mesrettiği* gün İsrail halkına buyruk vermişti. Adağın bu parçaları gelecek kuşaklar boyunca onların payı olacaktı.

³⁷Yakmalık, tahıl, suç, günah, atanma sunularının ve esenlik kurbanlarının yasası budur. ³⁸RAB, bu buyruğu çölde, Sina Dağı'nda İsrail halkından kendisine sunu sunmalarını istediği gün Musa'ya vermişti.

Harun'la Oğullarının Kâhin Atanması

(Çık.29:1-37)

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁻³“Harun'la oğullarını, kâhin giysileri-

ni, mesh yağını, günah sunusu* olarak sunulacak boğayı, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getir. Bütün topluluğu da oraya çağır.” 4Musa RAB'bin buyruğunu yerine getirdi. Herkes Buluşma Çadırı'nın önünde toplandı.

5Musa topluluğa, “Şimdi RAB'bin buyruğunu yerine getireceğim” dedi. 6Harun'la oğullarını öne çıkarıp yıkadı. 7Harun'a mintanı giydirdi, beline kuşağı bağladı, üzerine kaftanı, onun üzerine de efodu* giydirdi. Ustaca dokunmuş şeridiyle efodu bağladı. 8Üzerine göğüslüğü* taktı, göğüslüğü'nün içine Urim ile Tummim'i* koydu. 9Başına sarığı sardı, ön kısmına kutsal tacı, altın levhayı koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

10Sonra mesh yağını aldı, Tanrı'nın Konutu'nu ve içindeki her şeyi mesh ederek* kutsal kıldı. 11Yağı yedi kez sunağın üzerine serpti; sunağı, sunağın bütün aletlerini, kazanı ve ayaklıklarını kutsal kılmak için meshetti. 12Harun'u kutsal kılmak için başına yağ dökerek meshetti. 13Harun'un oğullarını öne çıkardı, onlara mintan giydirdi, bellerine kuşak bağladı, başlarına başlık koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

14Sonra günah sunusu olarak sunulacak boğayı getirdi. Harun'la oğulları ellerini boğanın başına koydular. 15Musa boğayı kesti. Sunağı pak kılmak için kanını parmağıyla sunağın boynuzlarına çepeçevre sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. Böylece sunağı arındırıp kutsal kıldı. 16Musa hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yaktı. 17Boğanın geri kalan kısmını da—derisini, etini, gübresini—ordugahın dışında yaktı. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

18Sonra yakmalık sunu* olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular. 19Musa koçu kesti, kanını sunağın her yanına döktü. 20Koçu parçalara ayırıp parçaları, başını ve iç yağını yaktı. 21Bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıkadı ve koçun tümünü sunağın üzerinde yaktı. Bu bir yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, yakılan sunuydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

22Sonra öteki koçu, atanma sunusu olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular. 23Musa koçu kesti. Kanını Harun'un sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmaklarına sürdü. 24Sonra Harun'un oğullarını öne çıkardı. Onların da sağ kulak memelerine, sağ ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarına kan sürdü. Artan kanı sunağın her yanına döktü. 25Hayvanın yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu aldı. 26Sonra RAB'bin huzurunda bulunan mayasız ekmek sepetinden bir ekmek, yağlı pide ve yufka alıp hayvanın yağlarının ve sağ budunun üzerine koydu. 27Hepsini Harun'la oğullarının eline verdi. Bunları RAB'bin huzurunda sallamalık sunu olarak salladı. 28Sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı. Bunlar atanma sunusu, RAB'bi hoşnut eden koku ve RAB için yakılan sunuydu. 29Bundan sonra Musa dösü aldı ve sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı. Atanma sunusu olarak sunulan koçtan Musa'nın payına düşen buydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

30Musa mesh yağını ve sunağın üzerindeki kanı alıp Harun'la oğullarının ve giysilerinin üzerine serpti. Böylece

Harun'u, oğullarını ve giysilerini kut-sal kılmış oldu.

³¹Sonra Harun'la oğullarına, “Eti Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde haşlayın” dedi, “ ‘Eti Harun'la oğulları yiyecek’ diye buyurmuştum. Atanma sunularının bulunduğu sepetteki ek-mekle birlikte onu orada yiyin. ³²Etten ve ekmekten artanı yakın. ³³Atanma günleriniz doluncaya kadar, yedi gün boyunca Buluşma Çadırı'nın giriş bölü-münden ayrılmayın. Çünkü atanma-nız yedi gün sürecek. ³⁴Bugün yapı-lan her şeyi günahlarınızı bağışlatmak için RAB buyurdu. ³⁵Yedi gün boyun-ca gece gündüz Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekleyecek, RAB'bin buyruğunu yerine getireceksiniz. Öy-le ki, ölmeyesiniz. Bana böyle buyruk verildi.” ³⁶Böylece Harun'la oğulları RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği bü-tün buyrukları yerine getirdiler.

Kâhinler Görevlerine Başlıyor

9 Sekizinci gün Musa Harun'la oğullarını ve İsrail ileri gelenleri-ni çağırdı. ²Harun'a, “Kendin için gü-nah sunusu* olarak kusursuz bir erkek buzağı, yakmalık sunu* olarak da ku-sursuz bir koç al, RAB'be sun” dedi, ³“Sonra İsrail halkına de ki, ‘Günah sunusu olarak bir teke, yakmalık sunu olarak da bir yaşında kusursuz bir bu-zagı ile bir kuzu alın. ⁴RAB'bin huzu-runda esenlik sunusu* olarak kurban edilmek üzere bir sığır ve bir koçla birlikte zeytinyağıyla yoğrulmuş ta-hıl sunusu* getirin. Çünkü RAB bu-gün size görünecektir.’ ”

⁵Musa'nın buyurdukları Buluşma Çadırı'nın önüne getirildi. Herkes yaklaşp RAB'bin huzurunda toplan-dı. ⁶Musa, “RAB şunları yapmanızı buyuruyor, o zaman RAB'bin yüce-liği size görünecektir” dedi. ⁷Sonra Harun'a, “Sunağa git, günah ve yak-

malık sunularını sun” dedi, “Hem kendinin, hem de halkın günahları-nı bağışlat. RAB'bin buyurduğu gi-bi halkın sunusunu sun, günahlarını bağışlat.”

⁸Böylece Harun sunağa gidip kendi-si için günah sunusu olarak sunulacak buzağıyı kesti. ⁹Oğulları buzağının kanını ona getirdiler. Harun parma-ğın kana batırıp sunağın boynuzla-rına sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. ¹⁰RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa uygun olarak günah sunusu-nun yağın, böbreklerini, karaciğeri-nin perdesini sunakta yaktı. ¹¹Etiyle derisini ise ordugahın dışında yaktı.

¹²Sonra yakmalık sunuyu kesti. Oğulları sununun kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanı-na döktü. ¹³Sununun bütün parçaları-nı ve başını Harun'a verdiler. Harun hepsini sunağın üzerinde yaktı. ¹⁴Su-nunun içkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkayıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı.

¹⁵Bundan sonra Harun halkın sunu-sunu getirdi. Halkın günahları için su-nulacak tekeyi kesti ve ilk sunu gibi bunu da günah sunusu olarak sundu.

¹⁶Yakmalık sunuyu da kurallara uygun biçimde sundu. ¹⁷Sonra tahıl sunusunu getirdi. Bir avuç alıp her sabah sunulan yakmalık sunuya ek olarak sunağın üzerinde yaktı.

¹⁸Halk için esenlik kurbanları ola-rak sunulacak sığırla koçu da kesti. Oğulları sunuların kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanı-na döktü. ¹⁹Sığırla koçun yağlarını, kuyruk yağın, bağırsak ve içkembe yağlarını, böbreklerini ve karaciğer-lerinin perdesini ²⁰döşlerin üzerine koydular. Harun yağları sunakta yak-tı. ²¹Musa'nın buyurduğu gibi döşle-ri ve sağ budu sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı.

²²Harun günah, yakmalık, esenlik sunularını sunduktan sonra ellerini halka doğru uzatarak onları kutsadı ve aşağıya indi.

²³Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'na girdiler. Dışarı çıkınca halkı kutsadılar. O zaman RAB'bin yüceliği halka görüldü. ²⁴RAB bir ateş gönderdi. Ateş sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu, yağları yakıp küle çevirdi. Bunu gören halkın tümü sevinçle haykırarak yüzüstü yere kapandı.

Nadav'la Avihu'nun Ölümü

10 Harun'un oğulları Nadav'la Avihu buhurdanlarını alıp içlerine ateş, ateşin üstüne de buhur koydular. RAB'bin buyruklarına aykırı bir ateş sundular. ²RAB bir ateş gönderdi. Ateş onları yakıp yok etti. RAB'bin huzurunda öldüler. ³Musa Harun'a şöyle dedi: “RAB demişti ki,

‘Bana hizmet edenler

kutsallığıma saygı duyacak

Ve halkın tümü beni yüceltecek.’”

Harun hiçbir şey söylemedi.

⁴Musa Harun'un amcası Uzziel'in oğullarını, Mişael'le Elsafan'ı çağırdı, “Gelin, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden kaldırıp ordugahın dışına çıkarın” dedi. ⁵Geldiler ve Musa'nın buyurduğu gibi cesetleri üzerlerindeki mintanlarıyla ordugahın dışına çıkardılar.

⁶Sonra Musa Harun'la oğulları Elazar'la İtamar'a, “Saçlarınızı dağıtmayın, giysilerinizi yırtmayın” dedi, “Yoksa ölürsünüz ve RAB bütün topluluğa öfkelenir. Ama kardeşleriniz, bütün İsrail halkı RAB'bin ateşle yok ettiği bu insanlar için yas tutsun. ⁷Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden ayrılmayın, yoksa ölürsünüz. Çünkü RAB'bin mesh yağıyla kutsandınız.” Harun'la oğulları Musa'nın dediğine uydular.

⁸RAB Harun'a şöyle dedi: ⁹“Sen ve oğulların Buluşma Çadırı'na şarap ya da herhangi bir içki içip girmeyin, yoksa ölürsünüz. Kuşaklar boyunca bir kural olsun bu. ¹⁰Kutsalla bayağı olanı, kirliyle temizi birbirinden ayırt etmelisiniz. ¹¹RAB'bin Musa aracılığıyla İsrail halkına bildirdiği bütün kuralları onlara öğretmelisiniz.”

¹²Musa Harun'a ve sağ kalan oğulları Elazar'la İtamar'a şöyle dedi: “RAB için yakılan sunulardan artan tahıl sunusunu* alın, mayasız ekmek yapıp sunağın yanında yiyin. Çünkü çok kutsaldır. ¹³Onu kutsal bir yerde yemelisiniz. Çünkü RAB için yakılan sunulardan senin ve oğullarının payıdır bu. Bana böyle buyruk verildi. ¹⁴⁻¹⁵Sallamalık döşle bağış olarak sunulan budu ise oğulların ve kızlarınla birlikte temiz bir yerde yemelisin. Çünkü bunlar İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından senin ve çocuklarının payı olarak ayrıldı. Bağış olarak sunulan butla sallamalık döşü, yakılacak sunu yağlarıyla birlikte getirip RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak sunacaklar. RAB'bin buyruğu uyarınca bunlar sonsuza dek senin ve çocuklarının payı olacak.”

¹⁶⁻¹⁷Musa günah sunusu* olarak sunulacak tekeyi soruşturdu, yakılmış olduğunu öğrenince, Harun'un sağ kalan oğulları Elazar'la İtamar'a çok öfkeleni, “Neden günah sunusunu kutsal bir yerde yemediniz?” diye sordu, “O çok kutsaldır. Topluluğun suçunu üstlenmesi ve günahlarını bağışlatmanız için RAB onu size vermişti. ¹⁸Tekinin kanı kutsal çadıra getirilmemiş. Buyurduğum gibi tekeyi kesinlikle kutsal yerde yemeniz gerekirdi.”

¹⁹Harun, “Halk bugün RAB'be günah sunusu ve yakmalık sunu* sundu” diye yanıtladı, “Benim başıma ise

bunlar geldi. Günah sunusunu bugün yemiş olsaydım, RAB bundan hoşnut olur muydu?” ²⁰Musa yanıtı uygun buldu.

Eti Yenen ve Yenmeyen Hayvanlar

(Yas.14:3-21)

11 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: ²“İsrail halkına deyin ki, ‘Karada yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: ³Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren hayvanların tümü. ⁴Ancak geviş getiren ve çatal tırnaklı olan hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. ⁵Kaya tavşanı* geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. ⁶Tavşan geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. ⁷Domuz çatal ve yarık tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. ⁸Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız, sizin için kirlidir.

⁹“ ‘Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Denizde, akarsularda yaşayan pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz. ¹⁰Denizdeki ve akarsulardaki bütün pul-suz ve yüzgeçsiz canlılar—suda toplu halde yaşayanlar ve ötekiler— sizin için iğrenç sayılır. ¹¹Bunlar sizin için iğrenç sayılacak. Etlerini yemeyecek, leşlerinden tiksineceksiniz. ¹²Suda yaşıyan bütün pul-suz ve yüzgeçsiz canlılar sizin için iğrenç sayılacak.

¹³“ ‘Tiksindirici kuşların etini yemeyecek, şunları iğrenç sayacaksınız: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba, ¹⁴çaylak, doğan türleri, ¹⁵bütün karga türleri, ¹⁶baykuş, puhu, martı, atmaca türleri, ¹⁷kukumav, karabatak, büyük baykuş, ¹⁸peçeli baykuş, ishakkuşu, akbaba, ¹⁹leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa.

²⁰“ ‘Dört ayaklı ve kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrençtir. ²¹Ama dört ayaklı ve kanatlı olup ayaklarını sıçramak için kullanan bazılarının etini yiyebilirsiniz. ²²Şunları yiyeceksiniz: Bütün çekirge türleri, küçük çekirge, cırcırböceği, ağustosböceği. ²³Öbür dört ayaklı, kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrenç sayılır.

²⁴“ ‘Sizi kirletecek şeyler şunlardır: Aşağıdaki hayvanların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır. ²⁵Kim aşağıdaki hayvanların leşini taşırsa giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. ²⁶Çatal tırnaklı ama tırnağı yarık olmayan ve geviş getirmeyen her hayvan sizin için kirlidir. Bunlara dokunan da kirlenmiş sayılır. ²⁷Dört ayaklı hayvanlardan pençelerini yere basarak yürüyenler sizin için kirlidir. Bunların leşine dokunanlar akşama kadar kirli sayılacaktır. ²⁸Bunların leşini taşıyanlar giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Çünkü bu hayvanlar sizin için kirlidir.

²⁹⁻³⁰“ ‘Küçük kara hayvanları içinde sizin için kirli sayılanlar şunlardır: Gelincik, fare, bütün kertenkele türleri—geko, varan, duvar kertenkelesi, düz keler—bukalemun. ³¹Sizin için kirli sayılan küçük kara hayvanları bunlardır. Bunların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır. ³²Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. İster tahta kap, ister giysi, ister deri, ister çul olsun suya konmalıdır. Akşama kadar kirli sayılacak ve akşam temizlenmiş olacaktır. ³³Bunlardan biri toprak kabın içine düşerse, kabın içindekiler kirli sayılacaktır. Toprak kap kırılmalıdır. ³⁴Toprak kaptaki sulu yiyecek ve her içecek kirli sayılacaktır. ³⁵Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. Üzerine düştüğü ister fırın olsun, ister ocak, parçalanmalı-

dır. Çünkü onlar kirlidir ve sizin için kirli sayılacaktır. ³⁶Ancak kaynak ya da su sarnıcı temiz sayılacaktır; ama bunların leşine dokunan kirli sayılacaktır. ³⁷Eğer bu hayvanlardan birinin leşi ekin tohumunun üzerine düşerse, o tohum temiz sayılacaktır. ³⁸Ama suya konmuş tohumun içine düşerse, tohum sizin için kirlidir.

³⁹“ ‘Eti yenen hayvanlardan biri ölürse, leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır. ⁴⁰Hayvanın leşinden yiyen giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Leşi taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.

⁴¹“ ‘Bütün küçük kara hayvanları iğrençtir. Yenmeyecektir. ⁴²İster karını üzerinde sürünen, ister dört ayaklı ya da çok ayaklı canlılar olsun, bunların hiçbirini yemeyeceksiniz. Çünkü bunlar iğrençtir. ⁴³Bunların hiçbiriyi le kendinizi kirlletmeyin, iğrenç duruma sokmayın, kirli duruma düşmeyin. ⁴⁴Tanrınız RAB benim. Kendinizi bana adayın ve kutsal olun. Çünkü ben kutsalıyım. Murdar küçük kara hayvanlarını yiyerek kendinizi kirlletmeyin. ⁴⁵Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran RAB benim. Kutsal olun, çünkü ben kutsalıyım.

⁴⁶⁻⁴⁷“ ‘Kirli olanı temizden, eti yene- ni eti yenmeyenden ayırt edebilmeniz için hayvanlar, kuşlar, suda toplu halde yaşayan bütün canlılar ve küçük kara hayvanlarıyla ilgili yasa budur.’ ”

Doğum Yapan Kadının Paklanması

12 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İs- rail halkına de ki, ‘Bir kadın hamile kalıp erkek çocuk doğurursa; âdet gördüğü günlerde olduğu gibi yedi gün kirli sayılacaktır. ³Çocuk sekizinci gün sünnet edilmeli. ⁴Kadın kanamasından paklanmak için otuz üç gün bekleyecek. Pak sayılması için geçmesi gere-

ken bu günler doluncaya dek kutsal bir şeye dokunmayacak, tapınağa girmeyecek. ⁵Ancak, kız çocuk doğurursa, âdet gördüğü günler gibi iki hafta kirli sayılacaktır. Kanamasından paklanmak için altmış altı gün bekleyecektir.

⁶“ ‘Erkek ya da kız çocuk doğuran kadının temiz sayılması için geçmesi gereken günler dolunca, yakmalık sunu* olarak bir yaşında bir kuzu, gü- nahsunusu* olarak bir güvercin ya da bir kumru getirip Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kâhine verecektir. ⁷Kâhin bunu RAB'bin huzurunda sunacak ve kadını arıtacak. Böylece kadın kanamasından temizlenmiş sayılacak. Erkek ya da kız doğuran kadınla ilgili yasa budur.

⁸“ ‘Eğer kadının kuzu alacak gücü yoksa, biri yakmalık sunu, öbürü gü- nah sunusu olmak üzere, iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek. Kâhin kadını arıtacak ve kadın temiz sayılacaktır.’ ”

Deri Hastalıkları Yasası

13 RAB Musa'ya ve Kâhin Harun'a şöyle dedi: ²“Bedeninde deri hastalığına dönüşebilecek şiş, kabuk ya da parlak leke bulunan kişi Harun'a, ya da Harun'un kâhin oğullarından birine götürülecek. ³Kâhin derideki yaraya bakacak, yarada kıl ağarması varsa ve yara derine inmişse, kişi deri hastalığına yakalanmış demektir. Hastaya bakan kâhin onu kirli ilan edecektir. ⁴Derideki parlak leke be- yazsa, derine inmemişse, üzerindeki kıllar ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak. ⁵Yedinci gün yaraya bakacak; yara ilerle- memiş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. ⁶Yedinci gün hastaya bir daha bakacak; yara solmuş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı temiz

ilan edecek. Yara yalnızca kabuktur. Hasta giysilerini yıkayıp temiz sayılacaktır. ⁷Ancak temiz sayılmak için kâhine muayene olduktan sonra derisindeki kabuk yayılırsa, yine kâhine görünmelidir. ⁸Kâhin kişiye bakacak, derisindeki kabuk yayılmışsa onu kirli ilan edecek. Kişi deri hastalığına yakalanmış demektir.

⁹“Deri hastalığına yakalanan kişi kâhine götürülecek. ¹⁰Kâhin ona bakacak. Derideki şiş beyazlaşmış, üzerindeki kıllar ağarmışsa, şişkin yarada kızıl et görünüyorsa, ¹¹bu müzmin bir deri hastalığıdır. Kâhin kişiyi kirli ilan edecek, ama kapalı yerde tutmayacaktır. Çünkü kişi zaten kirlenmiştir.

¹²“Eğer deri hastalığı yayılıp kâhinin görebildiği kadarıyla tepeden tırnağa hastanın bütün bedenini kaplamışsa, ¹³kâhin hastaya bakacak ve bedenini hastalık saran kişiyi temiz ilan edecektir. Yaralar beyazlaşmış ve temizdir. ¹⁴Ama kızıl et görülüyorsa, kişi kirli sayılacaktır. ¹⁵Kâhin kızıl et görürse, kişiyi kirli ilan edecektir. Kızıl et kirlidir, deri hastalığıdır. ¹⁶Eğer kızıl et iyileşir, beyazlaşırsa, hasta yine kâhine görünmelidir. ¹⁷Kâhin hastaya bakacak, yara beyazlaşmışsa, yarayı temiz ilan edecek. Kişi temiz sayılacak.

¹⁸“Derideki çıban iyileşmiş, ¹⁹ama bir süre sonra çıbanın yerinde beyaz bir şiş, ya da kırmızimsı-beyaz parlak bir leke oluşmuşsa, kâhine göstermeli. ²⁰Kâhin hastaya bakacak, görünen yara derine inmiş, üzerindeki kıllar ağarmışsa, kişiyi kirli ilan edecektir. Çıbanda baş gösteren bir deri hastalığıdır bu. ²¹Ama kâhin hastaya baktığında yarada beyaz kıl yoksa, yara derine inmemiş ve yara solmuşsa, kişiyi yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır. ²²Eğer derideki yara yayılıyorsa, kâhin kişiyi kirli ilan edecektir; çünkü kişi hastalığa yakalanmış demektir. ²³Parlak leke geçmemiş ama yayılma-

mışsa, bu çıban kabuğudur. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir.

²⁴“Deride ateş yanığı varsa ve et kırmızimsı-beyaz ya da beyaz, parlak bir leke haline gelmişse, ²⁵kâhin yara ya bakmalı. Parlak lekenin üzerindeki kıllar ağarmış, leke derine inmişse, yanıktaki deri hastalığı var demektir. Kâhin kişiyi kirli ilan edecektir, çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır. ²⁶Ama parlak lekede kıl ağarması yoksa, leke derine inmemiş ve solmuşsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır. ²⁷Yedinci gün kişiye yine bakacak, eğer leke deriye yayılmışsa, onu kirli ilan edecek. Çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır. ²⁸Eğer derideki parlak leke geçmemiş, ama yayılmamış ve solmuşsa, yanıktan doğan bir şişliktir. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. Çünkü yanık yarasının kabuğudur bu.

²⁹“Bir erkeğin ya da kadının başında ya da çenesinde yara varsa, ³⁰kâhin yaraya bakmalı. Yara derine inmişse ve üzerinde ince sarı tüyler varsa, hastayı kirli ilan edecektir. Çünkü hasta uyuzdur. Baş ya da çenede görülen bir deri hastalığıdır. ³¹Ancak kâhin bu tür bir yaraya baktığı zaman, yara derine inmemişse, üzerinde siyah kıl yoksa, hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak. ³²Yedinci gün yaraya yine bakacak; uyuz deriye yayılmışsa, üzerinde sarı kıl yoksa, uyuz derine inmemişse, ³³hasta tıraş olacak, ama uyuz olan yerlere dokunmayacaktır. Kâhin hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. ³⁴Yedinci gün uyuza yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, derine inmemişse, hastayı temiz ilan edecektir. Hasta giysilerini yıkayacak ve temiz sayılacaktır. ³⁵Ama hasta temiz ilan edildikten sonra uyuz derisine yayılırsa, ³⁶kâhin ona yeniden bakmalı. Uyuz yayılmışsa, yarada sarı kıl olup olmamasına

bakılmaksızın kişi kirli sayılacaktır. ³⁷Ama kâhine göre uyuz ilerlememiş, üzerinde siyah kıl bitmişse, hastalık geçmiş demektir. Kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir.

³⁸"Bir erkeğin ya da kadının derisinde beyaz parlak lekeler varsa, ³⁹kâhin ona bakmalı. Derideki lekeler beyaz ve solgunsa, sadece deride çıkan kırmızı lekelerdir. Kişi temizdir.

⁴⁰"Eğer adamın saçı dökülmüşse, sadece keldir. Temiz sayılır. ⁴¹Saçının önü dökülmüşse alnı açılmış demektir. Temiz sayılır. ⁴²Ama saç dökülmüş ya da alnı açılmış adamın başında veya alnında kırmızımsı-beyaz yaralar çıkmışsa, adam deri hastalığına yakalanmış demektir. ⁴³Kâhin adama bakacak. Saçı dökülmüş baş ya da alındaki şişler deri hastalığının yol açtığı yaralar gibi kırmızımsı-beyazsa, ⁴⁴adam deri hastalığına yakalanmıştır. Kirlidir. Başındaki yaradan ötürü kâhin kesinlikle onu kirli ilan edecektir.

⁴⁵"Böyle bir hastalığa yakalanan kişinin giysileri yırtık, saçları dağınık olmalı; kişi ağzını örtüp, 'Kirliyim! Kirliyim!' diye bağırmalı. ⁴⁶Hastalığı devam ettiği sürece kirli sayılacaktır, çünkü kirlenmiştir. Halktan uzak, ordugahın dışında yaşamalıdır."

Küfle İlgili Kurallar

⁴⁷"Yün ya da keten bir giyside, ⁴⁸yün ya da keten bir kumaşta, deri ya da deri eşyada küf görülürse, ⁴⁹giyside, deride, deri eşyada, örgü ipinde, kumaşta görülen küf yeşilimsi ya da kırmızımsı bir renk almışsa, kâhine gösterilmelidir. ⁵⁰Kâhin ona bakacak ve yedi gün kapalı bir yerde tutacak. ⁵¹Yedinci gün ona yine bakacak. Eğer kumaştaki, giysideki veya herhangi bir amaçla kullanılan deri eşyadaki küf yayılmışsa, bu tehlikeli bir küftür. Kirli sayılacaktır. ⁵²Üzerinde küf

bulunan yün ya da keten giysi, kumaş ya da her türlü deri eşya kâhin tarafından yakılacaktır. Çünkü önü alınmaz bir küftür ve yakılmalıdır.

⁵³"Kâhin giyside, kumaşta ya da herhangi bir deri eşyada bulunan küfün yayılmadığını görürse, ⁵⁴buyruk verecek ve küflü eşya yıkanacak. Kâhin onu yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. ⁵⁵Küflü eşya yıkandıktan sonra yeniden kâhine gösterilmeli. Küf yayılmasa bile rengi değişmemişse, kirli sayılacak. Yakılmalıdır. Gerek iç yüzünü, gerekse dış yüzünü küf kemirmiştir.

⁵⁶"Küflü eşya yıkandıktan sonra, küfte bir solma varsa, kâhin giysideki, derideki ya da kumaştaki küflü kısmı yırtacak. ⁵⁷Eğer kumaşta, giyside ya da herhangi bir deri eşyada yine küf görülürse, küf yayılıyor demektir; eşyayı yakacaksın. ⁵⁸Yıkanan giysiden, kumaştan ya da deri bir eşyadan küf geçmişse, yeniden yıkanacak. Sonra temiz sayılacaktır."

⁵⁹Küfün bulaştığı yün ya da keten giysiyi, kumaşı veya deri eşyayı kirli ya da temiz ilan etmenin yasası budur.

Deri Hastalarının Paklanması

14 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²"Deri hastasının temiz kılınacağı gün şu yasa geçerlidir: Hasta kâhine götürülecek. ³Kâhin hastaya ordugahın dışında bakacak. Hastalık iyileşmişse, ⁴pak kılınacak kişi için iki temiz, canlı kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu getirilmesini buyuracak. ⁵Kâhinin buyruğuyla kuşlardan biri toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesilecek. ⁶Sonra kâhin canlı kuşu, sedir ağacını, kırmızı ipliği ve mercanköşkotunu akarsuyun üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak ⁷ve pak kılınacak kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edip canlı kuşu kıra salecek. ⁸Pak kılınacak kişi giysilerini

yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve yıkanacak. Bundan sonra pak sayılacak. Artık ordugaha girebilir, ama yedi gün çadırının dışında kalmalı. ⁹Yedinci gün saçını, sakalını, kaşlarını, bedenindeki bütün kılları tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkandıktan sonra temiz sayılacak.

¹⁰“Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa^f ince un ve bir log^g zeytinyağı getirecek. ¹¹Paklama işiyle görevli kâhin bütün bunları ve pak kılacağı kişiyi RAB'bin huzurunda, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekletecek. ¹²Sonra kâhin erkek kuzulardan birini alıp bir log^g zeytinyağıyla birlikte RAB'be suç sunusu* olarak sunacak. Sallamalık sunu olarak bunları RAB'bin huzurunda sallayacak. ¹³Erkek kuzuyu günah sunusunun* ve yakmalık sununun* kesildiği kutsal yerde kesecek. Çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhine aittir. Çok kutsaldır. ¹⁴Kâhin pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına suç sunusunun kanından sürecek. ¹⁵Sonra bir log^g zeytinyağından biraz alarak kendi sol avucuna dökecek. ¹⁶Sağ elinin parmağını zeytinyağına batırıp RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. ¹⁷Pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanı üzerine avucunda kalan yağdan sürecek. ¹⁸Ayrıca pak kılınacak kişinin başına avucunda kalan yağı sürerek RAB'bin huzurunda onu arıtacak. ¹⁹Sonra günah sunusunu sunarak pak kılınacak kişiyi kirliliğinden arıtacak ve yakmalık sunuyu kesecek. ²⁰Yakmalık sunuyla tahıl sunusunu sunakta sunacak. Böyle-

ce kâhin kişiyi arıtacak ve kişi temiz sayılacaktır.

²¹“Eğer kişi yoksulsa ve bunları alacak gücü yoksa, arınmak üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa^h ince un ve bir log^g zeytinyağı alacak. ²²Gücü oranında biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere iki kumru ya da iki güvercin sunacak. ²³Pak kılınmak için sekizinci gün hepsini RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip kâhine verecek. ²⁴Kâhin suç sunusu olan erkek kuzuyla bir log^g zeytinyağını alıp sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak. ²⁵Suç sunusu olan kuzuyu kesecek. Sununun kanını pak kılınan kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına sürecek. ²⁶Sonra kendi sol avucuna biraz zeytinyağı dökerek. ²⁷Sağ parmağını sol avucundaki yağa batırarak RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. ²⁸Avucundaki yağdan pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanını sürdüğü yerlere sürecek. ²⁹RAB'bin huzurunda pak kılınacak kişiyi arıtmak üzere avucunda kalan yağı başına sürecek. ³⁰⁻³¹Sonra kişinin gücü oranında aldığı kumrulardan ya da güvercinlerden birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak tahıl sunusuyla birlikte sunacak. Kâhin böylece pak kılınan kişiyi RAB'bin huzurunda arıtacak.” ³²Deri hastası olup da temiz kılınmaya parasal gücü yetmeyen kişiler için bu yasa geçerlidir.

Küften Kurtulma

³³RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: ³⁴“Size mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine gittiğiniz zaman, ülkenizde-

f 14:10 “Onda üç efa”: Yaklaşık 3.9 kg. **g 14:10,12,15,21,24** “Bir log”: Yaklaşık 0.3 lt.

h 14:21 “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg.

ki bir eve küf hastalığı gönderirsem, ³⁵ev sahibi gidip kâhine, 'Evimde küfe benzer bir hastalık gördüm' diye haber vermeli. ³⁶Kâhin küfe bakmaya gitmeden önce, evdeki her şeyin kirli sayılmaması için evin boşaltılmasını buyuracak. Sonra evi görmeye gidecek. ³⁷Duvarlara yayılan küfe bakacak. Eğer küf yeşilimsi ya da kırmızımsı lekeler halindeyse ve duvarın içine işlemişse, ³⁸kâhin evi terk edecek ve yedi gün süreyle kapalı tutacak. ³⁹Yedinci gün geri dönecek ve eve yine bakacak. Eğer küf duvarlara yayılmışsa, ⁴⁰küflü taşları söküp kentin dışına, kirli sayılan bir yere atmaları için buyruk verecek. ⁴¹Evin içindeki bütün sıvayı kazdıracak. Moloz kentin dışına, kirli sayılan bir yere dökülecek. ⁴²Sökülen taşların yerine başka taşlar koyup evi yeniden sıvayacaklar.

⁴³"Taşları sökölüp sıvası kazınan evde yeni sıva yapıldıktan sonra küf yine ortaya çıkarsa, ⁴⁴kâhin gidip eve bakacak. Küf yayılmışsa, önü alınmaz demektir. Ev kirli sayılır. ⁴⁵Yıkılmalıdır. Taşları, keresteleri, bütün harcı kentin dışına, kirli sayılan bir yere atılmalıdır. ⁴⁶Evin kapalı olduğu günlerde, eve giren biri akşama kadar kirli sayılacak. ⁴⁷O evde yatan ya da yemek yiyen biri giysilerini yıkamalı.

⁴⁸"Ev sıvandıktan sonra kâhin eve girip bakacak, küf yayılmamışsa evi temiz ilan edecek. Çünkü küf geçmiş demektir. ⁴⁹Evi paklamak için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu alacak. ⁵⁰Kuşlardan birini toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesecek. ⁵¹Sedir ağacını, mercanköşkotunu, kırmızı ipliği, canlı kuşu alıp kesilen kuşun kanına ve akarsuya batıracak. Yedi kez eve serpecek. ⁵²Böylece kuşun kanı, akarsu, canlı kuş, sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplikle evi paklamış olacak. ⁵³Sonra canlı kuşu kentin dışına, kıra salacak.

Böylece evin kirliliğini bağışlatacak ve ev temiz sayılacaktır."

⁵⁴⁻⁵⁶Her türlü deri hastalığı, uyuz, giysiye ya da eve bulaşan küf, şiş, kabuk ya da parlak lekelerle ilgili yasa budur. ⁵⁷Bunların ne zaman kirli, ne zaman temiz olduğu bu yasaya göre bilinebilir. Deri hastalığı yasası budur.

Bedensel Akıntının Yol Açtığı Kirlilik

15 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: ²"İsrail halkına deyin ki, 'Adamın erkeklik organında akıntı varsa, akıntı kirlidir. ³Akıntı ister devam etsin, ister kesilsin adamı kirletir. Akıntının neden olduğu kirlilikler şunlardır: ⁴Üzerinde yattığı her yatak ve oturduğu her şey kirli sayılacaktır. ⁵Kim yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ⁶Adamın üzerine oturduğu bir eşyaya oturan da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ⁷Kim akıntısı olan adamın bedenine dokunursa giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ⁸Eğer akıntısı olan adam temiz bir adama tükürürse, o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ⁹Akıntısı olan adamın bindiği her eyer kirli sayılacaktır. ¹⁰Adamın üzerine oturduğu ya da yattığı herhangi bir eşyaya dokunan, akşama kadar kirli sayılacaktır. Bu eşyaları taşıyan herkes giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ¹¹Akıntısı olan adam ellerini yıkamadan kime dokunursa o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ¹²Akıntısı olan adamın dokunduğu toprak kap parçalanacak, tahta kap ise suyla çalkalanacaktır.

¹³"Eğer adamın akıntısı kesilirse, paklanmak için yedi gün bekleyecek. Sonra giysilerini yıkayacak, akarsuda

yıkanacak ve temiz sayılacak. ¹⁴Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne gelecek ve bunları kâhine verecek. ¹⁵Kâhin birini günah sunusu*, ötekini yakmalık sunu* olarak sunacak. Böylece akıntısı olan adamı RAB'bin huzurunda arıtacak.

¹⁶“Eğer bir adamdan meni akarsa, bedeninin tümünü yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. ¹⁷Üzerine meni bulaşan her giysi ya da deri eşya yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ¹⁸Bir adam kadınlı cinsel ilişkide bulunurken menisi akarsa, ikisi de yıkanacak ve akşama kadar kirli sayılacaklardır.

¹⁹“Âdet gördüğü için kan kaybeden kadın yedi gün kirli sayılacak. Ona dokunan da akşama kadar kirli sayılacak. ²⁰Âdet gördüğü günlerde kadının üzerinde yattığı ya da oturduğu her şey kirli sayılacaktır. ²¹Kim kadının yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ²²Kim kadının üzerine oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, o da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. ²³Kadının yatağındaki ya da oturduğu şeyin üzerindeki herhangi bir eşyaya dokunan herkes akşama kadar kirli sayılacaktır. ²⁴Âdet gören kadının kirliliği onunla yatan adama da bulaşır. Adam yedi gün kirli kalır ve yattığı her yatak kirli sayılır.

²⁵“Eğer bir kadının âdet günleri dışında uzun süreli bir kanaması varsa, ya da kanaması âdet günlerinden sonra da devam ediyorsa, kanaması olduğu sürece âdet günlerinde olduğu gibi kirli sayılır. ²⁶Kanaması olduğu sürece, âdet günlerinde olduğu gibi, yattığı her yatak ve üzerine oturduğu

her şey kirli sayılacaktır. ²⁷Kim bunlara dokunursa kirli sayılacak. Giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli kalacaktır.

²⁸“Ama kanama durursa, kadın yedi gün bekleyecek, sonra temiz sayılacaktır. ²⁹Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirecek ve bunları kâhine verecek. ³⁰Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece kadını kanamasından doğan kirlilikten RAB'bin huzurunda arıtacak.

³¹“İsrail halkını kirliliğinden arındıracağsın. Öyle ki, aralarında bulunan konutumu kirliletip kirlilik içinde ölsünler.”

³²⁻³³Akıntısı olan, boşalarak kirlenen adam, âdet gören kadın, akıntısı olan erkek ya da kadın ve kirli sayılan kadınlı yatan erkekle ilgili yasa budur.

Günahları Bağışlatma Günü

(Lev.23:26-32; Say.29:7-11)

16 ¹⁻²RAB'bin huzuruna yaklaşıkları için ölen Harun'un iki oğlunun ölümünden sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: “Ağabeyin Harun'a de ki, perdenin arkasındaki En Kutsal Yer'e* ikide bir girmesin, Antlaşma Sandığı'nın* üzerindeki Bağışlanma Kapağı'na* yaklaşmasın. Yoksa ölür. Çünkü ben kapağın üstünde, bulut içinde görüyorum. ³Harun En Kutsal Yer'e ancak günah sunusu* olarak bir boğa, yakmalık sunu* olarak da bir koç sunarak girebilir. ⁴Kutsal keten mintan, keten don giyecek, keten kuşak bağlayacak, keten sarık saracak. Bunlar kutsal giysilerdir. Bunları giymeden önce yıkanacak. ⁵İsrail topluluğu günah sunusu olarak Harun'a iki teke, yakmalık sunu olarak bir koç verecek.

1 16:1-2 “Bağışlanma Kapağı” diye çevrilen İbranice “Kapporet” sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu. 16:1-2 İbr.6:19 16:3 İbr.9:7

6“Harun boğayı kendisi için günah sunusu olarak sunacak. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak. 7Sonra iki tekeyi alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne götürecektir. 8İkisi üzerine kura çekecek. Biri RAB için, biri Azazelⁱ için. 9Harun kurada RAB'be düşen tekeyi getirip günah sunusu olarak sunacak. 10Azazel'e düşen tekeyi ise halkın günahlarını bağışlatmak için canlı olarak RAB'be sunacak. Onu çöle salıp Azazel'e gönderecek.

11“Harun kendisi için günah sunusu olarak boğayı getirecek. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak. Bu günah sunusunu kendisi için kesecek. 12RAB'bin huzurunda bulunan sunağın üzerindeki korlari buhurdana koyup iki avuç dolusu ince öğütülmüş güzel kokulu buhurla perdenin arkasına geçecek. 13Orada, RAB'bin huzurunda buhuru korlari üzerine koyacak; buhurun dumanı Levha Sandığı'nın^j üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nı kaplayacak. Öyle ki, Harun ölmesin. 14Sonra boğanın kanını alıp parmağıyla kapağın üzerine, doğuya doğru serpecek. Kapağın önünde yedi kez bunu yineleyecek.

15“Bundan sonra, halk için günah sunusu olarak tekeyi kesecek. Kanını perdenin arkasına götürecektir. Boğanın kanıyla yaptığı gibi tekenin kanını da Bağışlanma Kapağı'nın üzerine ve önüne serpecek. 16Böylece En Kutsal Yer'i İsrail halkının kirliliklerinden, isyanlarından, bütün günahlarından arındırarak, Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak. Çünkü kirli insanların arasında bulunuyor. 17Harun kendisi, ailesi ve bütün İsrail topluluğunun günahlarını bağışlatmak için En Kutsal Yer'e girdiğinde, dışarı çı-

kıncaya kadar Buluşma Çadırı'nda hiç kimse bulunmayacak. 18Harun RAB'bin huzurunda bulunan sunağa çıkıp sunağı arındırarak, boğanın ve tekenin kanını sunağın boynuzlarına çepeçevre sürecek. 19Kanı parmağıyla yedi kez sunağa serpecek. Böylece sunağı İsrail halkının kirliliğinden arındırıp kutsal kılacak.

20“Harun En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındırdıktan sonra, canlı tekeyi sunacak. 21İki elini tekenin başına koyacak, İsrail halkının bütün suçlarını, isyanlarını, günahlarını açıklayarak bunları tekenin başına aktaracak. Sonra bu iş için atanan bir adamla tekeyi çöle gönderecek. 22Teke İsrail halkının bütün suçlarını yüklenerek ıssız bir ülkeye taşıyacak. Adam tekeyi çöle salacak.

23“Sonra Harun Buluşma Çadırı'na girecek. En Kutsal Yer'e girerken giydiği keten giysileri çıkarıp orada bırakacak. 24Kutsal bir yerde yıkanıp kendi giysilerini giyecek. Sonra çıkıp kendisi ve halk için getirilen yakmalık sunuları sunacak, kendisinin ve halkın günahlarını bağışlatacak. 25Günah sunusunun yağını sunakta yakacak.

26“Tekeyi Azazel'e gönderen adam giysilerini yıkayıp kendisi de yıkanıldıktan sonra ordugaha girecek. 27Günah sunusu olarak sunulan ve kanları günahları bağışlatmak için En Kutsal Yer'e getirilen boğa ile teke ordugahın dışına çıkarılacak. Derileri, etleri, gübreleri yakılacak. 28Bunları yakan kişi giysilerini yıkayıp kendisi de yıkanıldıktan sonra ordugaha girecek.

29“Aşağıdakiler sizin için sürekli bir yasa olacak: Yedinci ayın* onuncu günü isteklerinizi denetleyeceksiniz. Gerek İsraililer'den, gerekse aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse

i 16:8,10,26 “Azazel”: “Günah keçisi olarak kıra salmak” anlamına gelebilir.

j 16:13 “Levha Sandığı”: Antlaşma Sandığı diye de bilinir.

16:15-16 İbr.9:12 16:23 Hez.44:19 16:27 İbr.13:11 16:29-34 Lev.23:26-32; Say.29:7-11

çalışmayacak. ³⁰Çünkü o gün, Kâhin Harun sizi pak kılmak için günahlarınızı bağışlatacaktır. RAB'bin huzurunda bütün günahlarınızdan arınacaksınız. ³¹O gün Şabat'tır*, sizin için dinlenme günüdür. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Bu sürekli bir yasadır. ³²Babasının meshedip* kendi yerine atadığı kâhin günahları bağışlatacak. Kutsal keten giysileri giyecek. ³³En Kutsal Yeri, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındıracak; kâhinlerin ve bütün topluluğun günahlarını bağışlatacak.

³⁴"Bu sizin için sürekli bir yasadır: İsrail halkının bütün günahlarını yılda bir kez bağışlatmak için verildi."

Ve Harun RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı.

Kan Yemek Yasaktır

17 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²"Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, 'RAB'bin buyruğu şudur: ³İsrailliler'den kim ordugahın içinde ya da dışında bir sığır, bir kuzu ya da keçi kurban eder ⁴ve onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, RAB'bin Konutu'nun önüne, RAB'be sunmak üzere getirmesse, kan dökmüş sayılacak ve halkın arasından atılacaktır. ⁵Öyle ki, İsrailliler açık kırlarda kestikleri kurbanları RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, kâhine getirsinler ve esenlik sunusu* olarak RAB'be kurban etsinler. ⁶Kâhin sununun kanını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde RAB'bin sunağı üzerine dökerek, yağını da RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakacak. ⁷İsrail halkı taptığı teke ilahlara* artık kurban kesmeyecek. Bu yasa kuşaklar boyunca geçerli olacak."

⁸"Onlara de ki, 'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan

kim yakmalık sunu* veya kurban sunar da, ⁹onu RAB'be sunmak için Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirmesse, halkın arasından atılacaktır.

¹⁰"İsrail halkından ya da aralarından yaşayan yabancılardan kim kan yerse, ona öfkeyle bakacağım ve halkımın arasından atacağım. ¹¹Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi gınahtan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır. ¹²Bundan dolayı İsrail halkına, Sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan yemeyecek, dedim.

¹³"İsrail halkından ya da aralarından yaşayan yabancılardan kim eti yenen bir hayvan veya kuş avlarsa, kanını akıtıp toprakla örtecektir. ¹⁴Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Bundan dolayı İsrail halkına, Hiçbir etin kanını yemeyeceksiniz, dedim. Çünkü her canlıya yaşam veren kandır. Onu yiyen halkın arasından atılacaktır.

¹⁵"Yerli olsun, yabancı olsun ölü bulduğu ya da yabanıl hayvanların parçaladığı bir hayvanın leşini yiyen herkes giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. Ancak bundan sonra temiz sayılacaktır. ¹⁶Eğer giysilerini yıkmaz ve yıkanmazsa suçunun cezasını çekecektir."

Yasak İlişkiler

18 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²"İsrail halkına de ki, 'Tanrınız RAB benim. ³Mısır'da bir süre yaşadınız; onların törelerine göre yaşamayacaksınız. Sizleri Kenan ülkesine götürüyorum. Onlar gibi de yaşamayacaksınız. Onların kurallarına uymayacaksınız. ⁴Benim kurallarımı yerine getirecek, ilkelerime göre yaşayacaksınız. Tanrınız RAB benim.

⁵Kurallarına, ilkelerime sarılın. Çünkü onları yerine getiren onlar sayesinde yaşayacaktır. RAB benim.

⁶“Hiçbiriniz cinsel ilişkide bulunmak için yakın akrabasına yaklaşmayacak. RAB benim. ⁷Annenle cinsel ilişkide bulunarak babanın namusuna dokunmayacaksın. O senin annendir. Onunla ilişki kurmayacaksın. ⁸Babanın karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Babanın namusudur o. ⁹Annenden ya da babandan olan, ister seninle aynı evde doğmuş olsun, ister olmasın üvey kızkardeşlerinden biriyle cinsel ilişki kurmayacaksın. ¹⁰Kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onların namusu senin namusundur. ¹¹Babanın evlendiği kadından doğan kızla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babandan değildir, senin kızkardeşin sayılır. ¹²Halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babanın yakın akrabasıdır. ¹³Teyzenle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o annenin yakın akrabasıdır. ¹⁴Amcanın namusuna dokunmayacaksın. Karısına yaklaşmayacaksın, çünkü o senin yengendir. ¹⁵Gelinle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü oğlunun karısıdır. Onunla ilişki kurmayacaksın. ¹⁶Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o kardeşinin namusudur. ¹⁷Bir kadının hem kendisiyle, hem kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kadının kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onlar kadının yakın akrabasıdır. Onlara yaklaşmak alçaklıktır. ¹⁸Karın yaşadığı sürece onun kızkardeşini kuma olarak almayacak ve onunla cinsel ilişki kurmayacaksın.

¹⁹“Âdet gördüğü için kirli sayılan bir kadınla cinsel ilişki kurmayacaksın. ²⁰Komşunun karısıyla cinsel ilişki kurarak kendini kirletmeyeceksin. ²¹İlah Molek'e* ateşte kurban edilmek üzere çocuklarından hiçbirini vermeyeceksin. Tanrın'ın adına leke getirmeyeceksin. RAB benim. ²²Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir. ²³Bir hayvanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kendini kirletmiş olursun. Kadınlar cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşmayacak. Sapıklıktır bu.

²⁴“Bu davranışların hiçbirisiyle kendinizi kirletmeyin. Çünkü önünüzden kovacağım uluslar böyle kirlendiler. ²⁵Onların yüzünden ülke bile kirlendi. Günahından ötürü ülkeyi cezalandırdım. Ülke, üzerinde yaşayan halkı kusuyor. ²⁶İster yerli olsun, ister aranızda yaşayan yabancılar olsun kurallarına ve ilkelerime göre yaşayacaksınız. Bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacaksınız. ²⁷Sizden önce bu ülkede yaşayan insanlar bütün bu iğrençlikleri yaparak ülkeyi kirllettiler. ²⁸Eğer siz de ülkeyi kirlertirseniz, ülke sizden önceki uluslara yaptığı gibi sizi de kusar.

²⁹“Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa halkın arasından atılacaktır. ³⁰Buyruklarımı yerine getirin, sizden önceki insanların iğrenç törelerine uyarak kendinizi kirletmeyin. Tanrınız RAB benim.”

Adalet ve Kutsallık Yasaları

19 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İsrail topluluğuna de ki, ‘Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım.

³“Herkes annesine babasına saygı gösterecektir. Şabat* günlerini tutun. Tanrınız RAB benim.

18:5 Neh.9:29; Hez.18:9; 20:11-13; Luk.10:28; Rom.10:5; Gal.3:12

18:8 Lev.20:11; Yas.22:30; 27:20; 1Ko.5:1 18:9 Lev.20:17; Yas.27:22 18:12-14 Lev.20:19-20

18:15 Lev.20:12 18:16 Lev.20:21 18:17 Lev.20:14; Yas.27:23 18:19 Lev.20:18

18:20 Lev.20:10 18:21 Lev.20:1-5 18:22 Lev.20:13

18:23 Çık.22:19; Lev.20:15-16; Yas.27:21 19:2 Lev.11:44-45; 1Pe.1:16

19:3 Çık.20:12; Yas.5:16 19:3 Çık.20:8; Yas.5:12

4 “ ‘Putlara tapmayın. Kendinize dökme ilahlar yapmayın. Tanrınız RAB benim.

5“ ‘RAB için esenlik kurbanı keseceğiniz zaman kabul edilecek biçimde¹ kesin. 6Kurban eti, kestiğiniz gün ya da ertesi gün yenecek. Üçüncü güne kalan et yakılacak. 7Üçüncü gün yenirse iğrenç sayılır. Kabul olmayacaktır. 8Onu yiyen suçunun cezasını çekecektir. Çünkü RAB'bin gözünde kutsal olanı bayağılaştırmıştır. Halkın arasından atılacaktır.

9“ ‘Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlanızı sınırlarına kadar biçmeyeceksiniz. Artakalan başakları toplamayacaksınız. 10Bağbozumunda bağınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.

11“ ‘Çalmayacaksınız. Hile yapmayacaksınız. Birbirinize yalan söylemeyeceksiniz. 12Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksiniz. Tanrınız'ın adını aşağılamış olursunuz. RAB benim.

13“ ‘Komşuna haksızlık etmeyecek, onu soymayacaksın. İşçinin alacağı² nı sabaha bırakmayacaksın. 14Sağırlanet etmeyecek, körün önüne engel koymayacaksın. Tanrın'dan korkacaksın. RAB benim.

15“ ‘Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula ayrıcalık göstermeyecek, güçlüyü kayırmayacaksın. Komşunu adaletle yargılayacaksın. 16Halkın arasında onu bunu çekiştirerek dolaşmayacaksın. Komşunun canına zarar vermeyeceksin. RAB benim.

17“ ‘Kardeşine yüreğinde nefret beslemeyeceksin. Komşun günah işlerse onu uyaracaksın. Yoksa sen de günah işlemiş olursun. 18Öç almayacaksın. Halkından birine kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin. RAB benim.

19“ ‘Kurallarımı uygulayın. Farklı cinsten iki hayvanı çiftleştirme. Tarlana iki çeşit tohum ekme. Üzerine iki tür iplikle dokunmuş giysi giyme.

20“ ‘Bir adam bir cariyeye yatarsa, eğer kadın nişanlı, bedeli ödenmemiş ya da azat edilmemişse, ikisi de cezalandırılacak ama öldürülmeyecek. Çünkü kadın özgür değildir. 21Adam RAB'be, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, suç sunusu* olarak bir koç getirecek. 22Kâhin bu koçla adamın işlediği günahı RAB'bin önünde bağışlatacak ve adam bağışlanacak.

23“ ‘Kenan ülkesine girdiğinizde bir meyve ağacı dikerseniz, ilk üç yıl meyvesini kirli ve yasak sayın, yemeyin. 24Dördüncü yıl ağacın bütün meyvesi şükran sunusu olarak RAB için kutsal sayılacak. 25Beşinci yıl ağacın meyvesini yiyebilirsiniz. Böylece ağaç daha bol ürün verir. Tanrınız RAB benim.

26“ ‘Kanlı et yemeyeceksiniz. Kehanette bulunmayacak, falcılık yapmayacaksınız. 27Başınızın yan tarafındaki saçları kesmeyecek, sakalınızın kenarlarına dokunmayacaksınız. 28Ölüler için bedeninizi yaralamayacak, dövme yaptırmayacaksınız. RAB benim.

29“ ‘Kızını fahişeliğe sürükleyip rezil etme. Yoksa fahişelik yayılır ve ülke ahlaksızlıkla dolup taşar. 30Şabat günlerimi tutacaksınız. Tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim.

I 19:5 “Kabul edilecek biçimde” ya da “Kabul edilmeniz için”.

19:4 Lev.26:1 19:4 Çık.20:23; 34:17; Yas.7:25 19:9-10 Lev.23:22; Yas.24:19-22

19:11 Çık.20:15; Yas.5:19 19:11 Çık.20:16; Yas.5:20 19:12 Çık.20:7; Yas.5:11; Mat.5:33

19:13 Yas.24:14-15 19:14 Yas.27:18 19:15 Çık.23:6-8; Yas.16:19 19:17 Mat.18:15

19:18 Mat.5:43; 19:19; 22:39; Mar.12:31,33; Luk.10:27; Rom.13:9; Gal.5:14; Yak.2:8

19:19 Yas.22:9-11 19:26 Yar.9:4; Lev.7:26-27; 17:10-14; Yas.12:16,23-25; 15:23

19:26 Yas.18:10 19:27-28 Lev.21:5; Yas.14:1 19:29 Yas.23:17 19:30 Lev.26:2

³¹“ ‘Cincilere, ruh çağıranlara yönelmeyin. Onlara danışmayın, kirlenirsiniz. Tanrınız RAB benim.

³²“ ‘Ak saçlı insanların önünde ayağa kalkacak, yaşlılara saygı göstereceksin. Tanrın'dan korkacaksın. RAB benim.

³³“ ‘Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın.

³⁴Ona sizden biriyim gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Tanrınız RAB benim.

³⁵“ ‘Yargılarken, uzunluk ve sıvı ölçerken, ağırlık tartarken haksızlık yapmayın. ³⁶Doğru terazi, ağırlık taşı, efa ve hin kullanın. Mısır'dan sizi çıkaran Tanrınız RAB benim. ³⁷Kurallarımın, ilkelerimin tümüne uyacak ve onları yerine getireceksiniz. RAB benim.’ ”

Günahın Bedeli

20 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İsrail halkına da ki, ‘İsrailililer'den ya da aranızda yaşayan yabancılardan kim çocuklarından birini ilah Molek'e* sunarsa, kesinlikle öldürülecek. Ülke halkı onu taşlayacak. ³Kim çocuğunu Molek'e sunarak tapınağıma kirletir, kutsal adıma leke sürerse, ona öfkeyle bakacağım. Onu halkımın arasından atacağım. ⁴Adam çocuğunu Molek'e sunar da, ülke halkı bunu görmezden gelir, onu öldürmezse, ⁵adama ve ailesine öfkeyle bakacağım. Hem onu, hem de bana ihanet edip onu izleyerek Molek'e tapanların hepsini halkımın arasından atacağım.

⁶“ ‘Kim cincilere, ruh çağıranlara danışır, bana ihanet ederse, ona öfkeyle bakacak, halkımın arasından atacağım. ⁷Kendinizi bana adayın, kutsal olun. Tanrınız RAB benim. ⁸Kuralla-

rıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. Sizi kutsal kılan RAB benim.

⁹“ ‘Annesine ya da babasına lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir. Annesine ya da babasına lanet ettiği için ölümü hak etmiştir.

¹⁰“ ‘Biri başka birinin karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina ederse, hem kendisi, hem de zina ettiği kadın kesinlikle öldürülecektir. ¹¹Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir. ¹²Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülecektir. Rezillik etmişler, ölümü hak etmişlerdir. ¹³Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürülecekler. Ölümü hak etmişlerdir. ¹⁴Bir adam hem bir kızla, hem de kızın annesiyle evlenirse, alçaklık etmiş olur. Aranızda böyle alçaklıklar olmasın diye üçü de yakılacaktır. ¹⁵Bir hayvanla cinsel ilişki kuran adam kesinlikle öldürülecek, hayvansa kesilecektir. ¹⁶Bir kadın cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşırsa, kadını da hayvanı da kesinlikle öldüreceksiniz. Ölümü hak etmişlerdir.

¹⁷“ ‘Bir adam anne ya da baba tarafından üvey olan kızkardeşiyle evlenir, cinsel ilişki kurarsa, utançtır. Açıkça aşağılanıp halkın arasından atılacaklardır. Adam kızkardeşiyle ilişki kurduğu için suçunun cezasını çekecektir. ¹⁸Adet gören bir kadınla yatıp cinsel ilişki kuran adam kadının akıntılı yerini açığa çıkarmış, kadın da buna katılmış olur. İkisi de halkın arasından atılacaktır.

¹⁹“ ‘Teyzenle ya da halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü yakın

19:31 Yas.18:11; 1Sa.28:3; 2Kr.23:4; Ysa.8:19 19:33-34 Cık.22:21; Yas.24:17-18; 27:19
 19:35-36 Yas.25:13-16; Özd.20:10; Hez.45:10 20:9 Cık.21:17; Mat.15:4; Mar.7:10
 20:10 Cık.20:14; Lev.18:20; Yas.5:18 20:11 Lev.18:8; Yas.22:30; 27:20; 1Ko.5:1
 20:12 Lev.18:15 20:13 Lev.18:22 20:14 Lev.18:17; Yas.27:23
 20:15-16 Cık.22:19; Lev.18:23; Yas.27:21 20:17 Lev.18:9; Yas.27:22 20:18 Lev.18:19
 20:19-20 Lev.18:12-14

akrabanın namusudur. İkiniz de suçunuzun cezasını çekeceksiniz.

²⁰“ ‘Amcasının karısıyla cinsel ilişki kuran adam, amcasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de günahlarının cezasını çekecek ve çocuk sahibi olmadan öleceklerdir. ²¹Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur. Kardeşinin namusunu lekelemiştir. Çocuk sahibi olmayacaklardır.

²²“ ‘Bütün kurallarına, ilkelerime uyacak, onları yerine getireceksiniz. Öyle ki, yaşamak üzere sizi götüreceğim ülke sizi dışarı kusmasın. ²³Önünüzden kovacağım ulusların törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bu kötülükleri yaptılar. Bu yüzden onlardan nefret ettim. ²⁴Oysa, Siz onların topraklarını sahipleneceksiniz. Bal ve süt akan bu ülkeyi size mülk olarak vereceğim, dedim. Sizi öteki uluslardan ayrı tutan Tanrınız RAB benim.

²⁵“ ‘Temiz hayvanlarla kuşları kirli olanlardan ayırt edeceksiniz. Sizin için kirli ilan ettiğim hayvanlarla, kuşlarla, küçük kara hayvanlarıyla kendinizi kirletmeyeceksiniz. ²⁶Benim için kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kutsalım. Bana ait olmanız için sizi öbür halklardan ayrı tuttum.

²⁷“ ‘Cincilik yapan ve ruh çağıran ister erkek olsun, ister kadın olsun kesinlikle öldürülecektir. Onları taşılayacaksınız. Ölümlerinden kendileri sorumludur.’ ”

Kâhinlerle İlgili Kurallar

21 ¹⁻²RAB Musa'ya şöyle dedi: “Harun soyundan gelen kâhinlere de ki, ‘Kâhinlerden hiçbiri yakın akrabası olan annesi, babası, oğlu, kızı ve kardeşi dışında, halkından birinin ölüsüyle kendini kirletmesin. ³Yanında kalan evlenmemiş kızkardeşi için kendini kirletebilir. ⁴Halkı ara-

sında bir büyük olarak kendini kirletmemeli, adına leke getirmemeli.

⁵“ ‘Kâhinler yas tutarken başlarını tıraş etmeyecek, sakallarının uçlarını kesmeyecek, bedenlerini yaralamayacaklar. ⁶Tanrılarını için kutsal olacaklar, Tanrılarının adını lekelemeyecekler. Çünkü onlar Tanrılarını RAB'be yakıllan sunu ve yiyecek sunusu sunuyorlar. Kutsal olmaları gerekir. ⁷Kâhinler fahişelerle, kirletilmiş kadınlarla, boşanmış kadınlarla evlenmeyecek. Çünkü kâhin Tanrı için kutsal olmalıdır. ⁸Onu kutsal sayın. Çünkü yiyecek sunusunu Tanrınız'a o sunuyor. Sizin için kutsaldır. Çünkü ben kutsalım, sizi kutsal kılan RAB benim. ⁹Bir kâhinin kızı fahişelik yaparak kendini kirletirse, hem kendini hem de babasını rezil etmiş olur. Yakılmalıdır.

¹⁰“ ‘Öbür kâhinler arasından başına mesh yağı dökülen ve özel giysiler giymek üzere atanan başkâhin, saçlarını dağıtmayacak, giysilerini yırtmayacak. ¹¹Hiçbir ölüye yaklaşmayacak. Ölen annesi, babası bile olsa kendini kirletmeyecek. ¹²Tapınak hizmetinden ayrılmayacak, Tanrısı'nın Tapınağı'nı kirletmeyecek. Çünkü Tanrı'nın bu yurduğu mesh yağıyla Tanrısı'na adanmıştır. RAB benim. ¹³Başkâhinin evleneceği kadın bakire olmalıdır. ¹⁴Dul, boşanmış, kirletilmiş ya da fahişe bir kadınla evlenmeyecek. Yalnız kendi halkından bakire bir kızla evlenebilir. ¹⁵Böylece halkın arasında çocuklarına leke sürmemiş olur. Onu kutsal kılan RAB benim.’ ”

¹⁶RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁷“Harun'a de ki, ‘Soyundan gelecek kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç kimse yiyecek sunusu sunmak üzere Tanrısı'na yaklaşmasın. ¹⁸Kusurlu olan, sunağa yaklaşamaz: Kör, topal, yüzü arızalı, organlarından biri aşırı büyümüş, ¹⁹kolu veya ayağı kırık, ²⁰kambur,

cüce, gözü özürlü, uyuz, yarası kabuk bağlamış ya da hadım. ²¹Kâhin Harun'un soyundan bu kusurlara sahip hiç kimse RAB için yakılan sunuyu sunmak üzere sunağa yaklaşmayacak. Çünkü kusurludur. Tanrısı'na yiyecek sunusu sunmak üzere sunağa yaklaşamaz. ²²Böyle bir adam Tanrısı'na sunulan kutsal ve en kutsal yiyecekleri yiyebilir. ²³Ancak perdeye ve sunağa yaklaşmayacaktır. Çünkü kusurludur. Tapınağımı kirletmesin. Onları kutsal kılan RAB benim.' ”

²⁴Musa Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına bunları anlattı.

Sunuları Kimler Yiyecek

22 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁴“Harun'a ve oğullarına de ki, ‘İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulardan uzak dursunlar. Kutsal adıma leke sürmesinler. RAB benim. ³Gelecek kuşaklar boyunca soyunuzdan biri İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulara kirli olarak yaklaşırsa, onu huzurumdan atacağım. RAB benim.

⁴“ ‘Harun soyundan deri hastalığına yakalanmış ya da akıntısı olan biri temiz sayılıncaya kadar kutsal sunuları yemeyecektir. Bir cesede değdiği için kirli sayılan bir şeye dokunan, menisi akan, ⁵insanı kirli kılacak küçük kara hayvanlarından birine ya da herhangi bir nedenle kirli sayılan bir insana dokunan, ⁶akşama kadar kirli sayılacak, yıkanmadığı sürece kutsal sunulardan yemeyecektir. ⁷Güneş battıktan sonra temiz sayılır, kutsal sunuları yiyebilir. Çünkü bu onun yiyeceğidir. ⁸Ölü bulunmuş ya da yabancı hayvanlar tarafından parçalanmış bir leşi yiyerek kendini kirletmeyecektir. RAB benim.

⁹“ ‘Kâhinler buyruklarına uymalıdır. Yoksa günahlarının cezasını çeker,

buyruklarımı çiğnedikleri için ölürlər. Onları kutsal kılan RAB benim.

¹⁰“ ‘Kâhin ailesi dışında hiç kimse kutsal sunuyu yemeyecek; kâhinin konuğu ve işçisi bile. ¹¹Ama kâhinin parayla satın aldığı ya da evinde doğan köle onun yemeğini yiyebilir. ¹²Kâhinin kâhin olmayan bir erkekle evlenen kızı bağışlanan kutsal sunuları yemeyecek. ¹³Ama dul kalmış ya da boşanmış, çocuğu olmamış ve gençliğinde kaldığı baba evine geri dönmüş kâhin kızı babasının ekmeğini yiyebilir. Aile dışından yabancı biri asla yiyemez.

¹⁴“ ‘Bilmeden kutsal sunuyu yiyen biri, beşte birini üzerine katarak kâhine geri verecek. ¹⁵Kâhinler İsrail halkının RAB'be sunduğu kutsal sunuları bayağılaştırmayacaklar. ¹⁶Yoksa kutsal sunuları yiyen öbür insanlara büyük suç yüklemiş olurlar. Çünkü sunuları kutsal kılan RAB benim.' ”

Kabul Edilmeyecek Kurbanlar

¹⁷RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁸“Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, ‘İster İsraili olsun, ister İsrail'de yaşayan bir yabancı olsun, biriniz RAB'be dilek adağı ya da gönülden verilen sunu olarak yakmalık sunu* sunmak istiyorsa, ¹⁹sunusunun kabul edilmesi için kusursuz bir erkek sığır, koyun ya da keçi sunmalı. ²⁰Kusurlu olanı sunmayacaksınız. Çünkü kabul edilmeyecektir. ²¹Kim gönülden verilen bir sunuyu ya da dilek adağını yerine getirmek için RAB'be esenlik kurbanı olarak sığır veya davar sunmak isterse, kabul edilmesi için hayvan kusursuz olmalı. Hiçbir eksiği bulunmamalı. ²²Kör, sakat, yaralı, yarası irinli, kabuklu ya da uyuz bir hayvanı RAB'be sunmayacaksınız. Yakılan sunu olarak sunak üzerinde RAB'be böyle bir hayvan sunmayacaksınız.

²³Organlarından biri aşırı büyümüş ya da yeterince gelişmemiş bir sığırı veya davarı dilek adağı olarak sunabilirsiniz. Ama gönülden verilen bir sunu olarak kabul edilmez. ²⁴Yumurtaları vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş hayvanı RAB'be sunmayacak, ülkenizde buna yer vermeyeceksiniz. ²⁵Böyle bir hayvanı bir yabancından alıp yiyecek sunusu olarak Tanrınız'a sunmayacaksınız. Çünkü sakat ve kusurludur. Kabul edilmeyecektir.”

²⁶RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁷“Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğu zaman, yedi gün anasının yanında kalacaktır. Sekizinci günden itibaren yakılan sunu olarak RAB'be sunulabilir. Kabul edilecektir. ²⁸İster inek, ister davar olsun, hayvanla yavrusunu aynı gün kesmeyeceksiniz.

²⁹“RAB'be şükran kurbanı sunduğunuz zaman, kabul edilecek biçimde” sunun. ³⁰Eti aynı gün yenecek, sabaha bırakılmayacak. RAB benim.

³¹“Buyruklarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. RAB benim. ³²Kutsal adıma leke sürmeyeceksiniz. İsrail halkı arasında kutsal tanınacağım. Sizi kutsal kılan RAB benim. ³³Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkardım. RAB benim.”

Bayramlar

23 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁴“İsrail halkına de ki, ‘Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz bayramlarım, RAB'bin bayramları şunlardır:’ ”

Şabat Günü

³⁴“Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün olan Şabat* dinlenme ve kutsal toplantı günüdür. Hiçbir iş yap-

mayacaksınız. Yaşadığınız her yerde Şabat'ı RAB'be ayıracaksınız.”

Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı

(Çık.12:15-20; Say.28:16-25; Yas.16:1-8)

⁴⁴“Belirli zamanlarda kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'bin bayramları şunlardır: ⁵Birinci ayın* on dördüncü günü akşamüstü RAB'bin Fısıh Bayramı* başlar. ⁶On beşinci gün RAB'bin Mayasız Ekmek Bayramı'dır*. Yedi gün mayasız eklemek yiyeceksiniz. ⁷İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerini yapmayacaksınız. ⁸Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.”

İlk Ürünler

⁹RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁰“İsrail halkına de ki, ‘Size vereceğim ülkeye girip ürününü biçtiğiniz zaman, ilk yetişen ürününüzden bir demet kâhine götüreceksiniz. ¹¹Kabul edilmeniz için, kâhin demeti RAB'bin huzurunda sallayacak. Demet Şabat'tan* sonraki gün sallanacak. ¹²Demetin sallandığı gün, yakmalık sunu* olarak RAB'be bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu sunacaksınız. ¹³Kuzuyla birlikte tahıl sunusu* olarak yağla yoğrulmuş bir efa ince unun onda ikisi” sunulacak. RAB için yakılan sunu ve O'nu hoşnut eden koku olacak bu. Yakmalık sunuyla birlikte dökmelek sunu olarak bir hin şarabın dörtte birini^o sunacaksınız. ¹⁴Tanrınız'a bu sunuyu getireceğiniz güne kadar eklemek, kavrulmuş buğday, taze başak yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.”

m 22:29 “Kabul edilecek biçimde” ya da “Kabul edilmeniz için”.

n 23:13 “Efanın onda ikisi”: Yaklaşık 2.6 kg. o 23:13 “Hinin dörtte biri”: Yaklaşık 0.9 lt.

23:3 Çık.20:8-10; 23:12; 31:15; 34:21; 35:2; Yas.5:12-14 23:5 Çık.12:1-13; Yas.16:1-2

Hasat Bayramı

(Say.28:26-31; Yas.16:9-12)

¹⁵“Şabat’tan* sonraki gün sallamalık demeti götürdüğünüz günden başlayarak tam yedi hafta sayın. ¹⁶Yedinci Şabat’tan sonraki güne kadar elli gün sayın: O gün RAB’be yeni tahıl sunusu* sunacaksınız. ¹⁷Yaşadığınız yerden RAB’be sallamalık sunu olarak iki ekmek getirin. Ekmekler ilk ürünlerden, onda iki efa^ö ince undan yapılacak. Mayayla pişirilip RAB’be öyle sunulacak. ¹⁸Ekmekle birlikte yakmalık sunu* olarak RAB’be bir yaşında kusursuz yedi kuzu, bir boğa ve iki koç sunacaksınız. Tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla sunulan bu sunu, yakılan sunu ve RAB’bi hoşnut eden kokudur. ¹⁹Günah sunusu* olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak bir yaşımda iki kuzu sunacaksınız. ²⁰Kâhin iki kuzuyu ilk üründen yapılmış ekmekle birlikte sallamalık sunu olarak RAB’bin huzurunda sallayacak. RAB için kutsal olan bu sunular kâhinindir. ²¹O gün kutsal toplantı ilan edecek ve gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu. ²²“Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarına kadar biçmeyin. Artakalan başakları toplamayın. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.”

Anma Günü

(Say.29:1-6)

²³RAB Musa’ya şöyle dedi: ²⁴“İsrail halkına de ki, ‘Yedinci ayın* birinci günü dinlenme günüdür, boru çalınarak anma ve kutsal toplantı günü olacaktır. ²⁵O gün gündelik işlerinizi yapmayacak, RAB için yakılan sunu sunacaksınız.’”

Günahların Bağışlanma Günü

(Lev.16:2-34; Say.29:7-11)

²⁶RAB Musa’ya şöyle dedi: ²⁷“Yedinci ayın* onuncu günü günahların bağışlanma günüdür. Kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. İsteklerinizi denetleyecek, RAB için yakılan sunu sunacaksınız. ²⁸O gün hiç iş yapmayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB’bin huzurunda günahlarınızı bağışlayacağınıza bağışlanma günüdür. ²⁹O gün isteklerinizi denetlemeyen herkes halkın arasından atılacaktır. ³⁰O gün herhangi bir iş yapmanı halkın arasından yok edeceğim. ³¹Hiç iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli yasa olacak bu. ³²O gün sizin için Şabat*, dinlenme günü olacak. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü, akşamdan ertesi akşama kadar Şabat’ı kutlayacaksınız.”

Çardak Bayramı

(Say.29:12-39; Yas.16:13-17)

³³RAB Musa’ya şöyle dedi: ³⁴“İsrail halkına de ki, ‘Yedinci ayın* on beşinci günü Çardak Bayramı* başlar. Bu bayramı RAB’bin onuruna yedi gün kutlayacaksınız. ³⁵İlk gün kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. ³⁶Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün kutsal bir toplantı düzenlemeli, RAB için yakılan sunu sunmalısınız. Bu bayramın son toplantısıdır. Gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

³⁷“Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB’bin bayramları bunlardır. Bayramlarda RAB için yakılan sunuyu, yakmalık sunuyu*, tahıl sunusunu*, kurbanı, dökmelik sunuları günün gereğine uygun biçimde sunacaksınız. ³⁸Bunlar RAB’bin kutlamanızı istediği Şabat* günlerinin,

ö 23:17 “Onda iki efa”: Yaklaşık 2.6 kg. 23:15-21 Çık.23:16; 34:22

23:22 Lev.19:9-10; Yas.24:19-22 23:27 Lev.16:29-34; Say.29:7 23:34-36 Say.29:12,35

RAB'be sunduğunuz armağanların, bütün dilek adaklarının ve gönülden verilen sunuların dışındadır.–

³⁹“ ‘Yedinci ayın on beşinci günü, topraklarınızın ürünlerini devşirdiğiniz zaman RAB için yedi gün bayram yapacaksınız. Birinci ve sekizinci gün dinlenme günleri olacak. ⁴⁰İlk gün meyve ağaçlarının güzel meyvelerini, hurma dallarını, sık yapraklı ağaç dallarını, vadi kavaklarını toplayıp Tanrınız RAB'bin önünde yedi gün şenlik yapacaksınız. ⁴¹Bunu her yıl yedi gün RAB'bin bayramı olarak kutlayacaksınız. Kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu. Bayramı yedinci ay kutlayacaksınız. ⁴²Yedi gün çardaklarda kalacaksınız. Bütün yerli İsraililer çardaklarda yaşayacak. ⁴³Öyle ki, gelecek kuşaklar İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım zaman çardaklarda barındırdığımı bilsinler. Tanrınız RAB benim. ”

⁴⁴Böylece Musa İsrail halkına RAB'bin bayramlarını bildirdi.

Rab'bin Huzurunda Yanan Işık

(Çık.27:20-21)

24 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁴“İsrail halkına buyruk ver, kandelin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler. ³Harun kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar sürekli yanar biçimde tutacak. Kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu. ⁴RAB'bin huzurunda saf altın kandillikteki kandiller sürekli yanacaktır.”

Rab'be Sunulan Ekmek

⁵“İnce undan on iki pide pişireceksin. Her biri efanın onda ikisi^p ağırlığında olacak. ⁶Bunları RAB'bin huzu-

runda iki sıra halinde, altışar altışar saf altın masanın üzerine dizeceksin. ⁷İki sıra ekmegin yanına anma payı olarak saf günnük koyacaksın. Bu RAB için yakılan sunu olacak ve ekmegin yerini alacak. ⁸Bu ekmek, İsrail halkı adına sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak, her Şabat* Günü aksatılmadan RAB'bin huzurunda dizilecek. ⁹Ve Harun'la oğullarına ait olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler. Çünkü çok kutsaldır. RAB için yakılan sunulardan onların sürekli bir payı olacak.”

Tanrı'ya Lanet Edenin Sonu

¹⁰İsraililer arasında annesi İsraili babası Mısırlı bir adam vardı. Ordu-
gahta onunla bir İsraili arasında kavgaya çıktı. ¹¹İsraili kadının oğlu RAB'be sövdü, lanet etti. Onu Musa'ya getirdiler. Annesi Dan oymağından Divri'nin kızı Şelomit'ti. ¹²Adamı göz altına alıp RAB'bin kararını beklediler.

¹³RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁴“Onu ordugahın dışına çıkar. Ettiği laneti duyan herkes elini adamın başına koysun ve bütün topluluk onu taşlasın. ¹⁵İsrail halkına de ki, ‘Kim Tanrısı'na lanet ederse günahının cezasını çekecektir. ¹⁶RAB'be söven kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu taşılayacak. İster yerli ister yabancı olsun, RAB'be söven herkes öldürülecektir.

¹⁷“ ‘Adam öldüren kesinlikle öldürülecektir. ¹⁸Başkasının hayvanını öldüren, yerine bir hayvan vererek aldığı canın karşılığını canla ödeyecektir. ¹⁹Kim komşusunu yaralarsa, kendisine de aynı şey yapılacaktır. ²⁰Kırığa karşılık kırık, göze göz, dişe diş olmak üzere, ona ne yaptıysa kendisine de aynı şey yapılacaktır. ²¹Hayvan öldüren yerine bir hayvan verecek, adam öldüren öldürülecektir. ²²Yer-

^p 24:5 “Efanın onda ikisi”: Yaklaşık 2.6 kg.

23:39-43 Çık.23:16; 34:22 24:5-6 Çık.25:30 24:9 Mat.12:4; Mar.2:26; Luk.6:4

24:17 Çık.21:12 24:20 Çık.21:23-25; Yas.19:21; Mat.5:38 24:22 Say.15:16

li yabancı herkes için tek bir yasanız olacak. Tanrınız RAB benim.' ”

²³Musa bunları İsrail halkına bildirdikten sonra, halk RAB'be lanet eden adamı ordugahın dışına çıkardı ve taşıyarak öldürdü. Böylece İsrail halkı RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğu yerine getirmiş oldu.

Şabat Yılı

25 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya şöyle dedi: ²⁴“İsrail halkına de ki, ‘Size vereceğim ülkeye girdiğiniz zaman, ülke RAB için Şabat’ı* kutlamalı. ³Altı yıl tarlanı ekeceksin, bağını budayacaksın, ürününü toplayacaksın. ⁴Ama yedinci yıl toprak dinlenecek. O yıl Şabat Yılı olacak, RAB'be adanacak. Tarlanı ekmeme li, bağını budamamalısın. ⁵Hasadının ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksın. O yıl ülke için dinlenme yılı olacak. ⁶Şabat Yılı'nda ülke ne ürün verirse, sizin için, köleleriniz, cariye leriniz, yanınızda çalışan ücretliler ve aranızda yaşayan yabancılar için yiyecek olacak. ⁷Ülkede yetişen ürünler kendi hayvanlarınızı da yabancı hayvanları da doyuracak.’ ”

Özgürlük Yılı

⁸“ ‘Yedi yılda bir kutlanan Şabat yıllarının yedi kez geçmesini bekleyin. Yedi kez geçecek Şabat yıllarının toplamı kırk dokuz yıldır. ⁹Sonra, yedinci ayın* onuncu günü, yani günahları bağışlatma günü, bütün ülkede yüksek sesle boru çalınacak. ¹⁰Ellinci yılı kutsal sayacak, bütün ülke halkı için özgürlük ilan edeceksiniz. O yıl sizin için özgürlük yılı olacak. Herkes kendi toprağına, ailesine dönecek. ¹¹Ellinci yıl sizin için özgürlük yılı olacak. O yıl ekmeyecek, ürünün ardından süreni biçmeyecek, budanmamış as-

manın üzümlerini toplamayacaksınız. ¹²Çünkü o yıl özgürlük yılıdır. Sizin için kutsaldır. Yalnız tarlalarda kendiliğinden yetişeni yiyebilirsiniz.

¹³“ ‘Özgürlük yılında herkes kendi toprağına dönecek. ¹⁴Bir komşuna tarla satar ya da ondan tarla alırsan, birbirinize haksızlık yapmayacaksınız. ¹⁵Eğer sen ondan alıyorsan, özgürlük yılından sonraki yılların sayısına göre ödeyeceksin, o da sana ürün yıllarının sayısına göre satacak. ¹⁶Yılların sayısı çoksa fiyatı artıracak, azsa indireceksin. Çünkü sana yıllık ürünlerini satıyor. ¹⁷Birbirinize haksızlık yapmayacak, Tanrınız'dan korkacaksınız. Tanrınız RAB benim.

¹⁸“ ‘Kurallarına uyacak, ilkelerimi özenle yerine getireceksiniz. Böylece ülkede güvenlik içinde yaşayacaksınız. ¹⁹Ülke de ürün verecek, sizi doyuracak ve orada güvenlik içinde oturacaksınız. ²⁰Toprağı ekmez, ürünümüzü toplamazsak, yedinci yıl ne yiyeceğiz? diye sorarsanız, ²¹altıncı yıl size öyle bir bereket göndereceğim ki, toprak üç yıllık ürün verecek. ²²Sekizinci yıl toprağı ekmez, dokuzuncu yıl ürün alıncaya kadar eski ürününüzü yiyeceksiniz.

²³“ ‘Tarlanız temelli olarak satılmaz. Çünkü bana aittir. Sizse yabancısınız, konuğumsunuz. ²⁴Miras alacağınız ülkenin her yerinde tarlanın asıl sahibine tarlasını geri alma hakkı tanınmalıdır. ²⁵Kardeşlerinizden biri yoksullaşır, toprağı bir parçasını satmak zorunda kalırsa, en yakın akrabası gelip toprağı geri alabilir. ²⁶Toprağı satın alacak yakın bir akrabası yoksa, sonradan durumu düzelir, yeterli para bulursa, ²⁷satış yaptıktan sonra geçen yılları hesaplayacak ve geri kalan parayı toprağına sattığı adama ödeyip toprağına dönecek. ²⁸Ancak toprağı geri alacak para-

yı bulamazsa, toprak özgürlük yılına kadar onu satın alan adama ait olacak. O yıl toprağı elinden çıkaracak, satan adam da toprağına kavuşacak.

²⁹“ ‘Surlu bir kentte evini satan adamın evi sattıktan tam bir yıl sonrasına kadar onu geri alma hakkı olacaktır. ³⁰Eğer bir yıl içinde evini geri almazsa, ev temelli olarak alıcıya geçecek, kuşaklar boyunca yeni sahibinin olacaktır. Özgürlük yılında ev yeni sahibinin elinden alınmayacaktır. ³¹Ama surlarla çevrilmemiş köylerdeki evler tarlalar gibi işlem görecektir. İlk sahibinin evi geri alma hakkı olacak, özgürlük yılında evi satın alan onu geri verecektir.

³²“ ‘Ancak Levililer kendilerine ait kentlerde sattıkları evleri her zaman geri alma hakkına sahiptirler. ³³Eğer bir Levili bu kentlerde sattığı evi geri alamazsa, özgürlük yılında ev kendisine geri verilecektir. Çünkü Levililer'in kentlerindeki evler onların İsrail halkının arasındaki mülkleridir. ³⁴Kentlerinin çevresindeki otlaklar ise satılamaz. Çünkü bunlar onların kalıcı mülküdür.

³⁵“ ‘Bir kardeşin yoksullaşır, muhtaç duruma düşerse, ona yardım etmelisin. Aranızda kalan bir yabancı ya da konuk gibi yaşayacak. ³⁶Ondan faiz ve kâr alma. Tanrın'dan kork ki, kardeşin yanında yaşamını sürdürebilsin. ³⁷Ona faizle para vermeyeceksin. Ödünç verdiğin yiyecekten kâr almayacaksın. ³⁸Ben Kenan ülkesini size vermek ve Tanrınız olmak için sizleri Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB'bim.

³⁹“ ‘Aranızda yaşayan bir kardeşin yoksullaşır, kendini köle olarak sana satarsa, onu bir köle gibi çalıştırmayacaksın. ⁴⁰Yanında çalışan bir işçi ya da yabancı gibi davranacaksın ona. Özgürlük yılına dek yanında çalışacak. ⁴¹Sonra çocuklarıyla birlikte yanından

ayrılıp ailesinin yanına, atalarının toprağına dönecek. ⁴²Çünkü İsraililer benim Mısır'dan çıkardığım kullarımdır. Köle olarak satılamazlar. ⁴³Ona efendilik etmeyecek, sert davranmayacaktır. Tanrın'dan korkacaksın.

⁴⁴“ ‘Köleleriniz, cariyeleriniz çevrenizdeki uluslardan olmalı. Onlardan uşak ve cariyeye satın alabilirsiniz. ⁴⁵Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların çocuklarını, ister ülkenizde doğmuş olsun ister olmasın, satın alıp onlara sahip olabilirsiniz. ⁴⁶Onları miras olarak çocuklarınıza bırakabilirsiniz. Yaşamları boyunca size kölelik edecekler. Ancak bir İsraili kardeşine efendilik etmeyecek, sert davranmayacaktır.

⁴⁷“ ‘Aranızda yaşayan bir yabancı ya da geçici olarak kalan biri zenginleşir, buna karşılık bir İsraili kardeşin yoksullaşır kendini ona ya da ailesinin bir bireyine köle olarak satarsa, ⁴⁸⁻⁴⁹satıldıktan sonra geri alınma hakkı vardır. Kardeşlerinden biri, amcası, amcasının oğlu veya yakın akrabalarından, ailesinden biri onu geri alabilir. Ya da yeterli para bulursa, kendisi özgürlüğünü geri alabilir. ⁵⁰Efendisiyile hesap görmeli. Kendisini sattığı yıldan özgürlük yılına kadar geçen yılları sayacaklar. Özgürlüğünün bedeli, kalan yılların sayısına göre bir işçinin gündelik ücreti üzerinden hesap edilecektir. ⁵¹Eğer geriye çok yıl kalıyorsa, buna göre özgürlüğünün bedeli olarak satın alındığı fiyatın bir bölümünü ödeyecek. ⁵²Eğer özgürlük yılına yalnız birkaç yıl kalmışsa, ona göre hesap ederek özgürlüğünün bedelini ödemelidir. ⁵³Efendisinin yanında yıllık sözleşmeyle çalışan bir işçi gibi yaşamalıdır. Senin önünde efendisinin ona sert davranmamasını sağlayacaksın.

⁵⁴“ ‘Bu yollardan özgürlüğüne kavuşamasa bile, özgürlük yılında çocuklarıyla birlikte özgür olacaktır.

⁵⁵Çünkü İsraililer benim kullarım, Mısır'dan çıkardığım kendi kullarımdır. Tanrınız RAB benim.' ”

Tanrı'ya Bağlılığın Ödülü

26 “ ‘Put yapmayacaksınız. Oy- ma put ya da taş sütun dik- meyeceksiniz. Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koy- mayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB benim. ²Şabat* günlerimi tutacak, ta- pınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim.

³“ ‘Kurallarına göre yaşar, buy- ruklarını dikkatle yerine getirirsen- niz, ⁴yağmurları zamanında yağdıra- cağım. Toprak ürün, ağaçlar meyve verecek. ⁵Bağbozumuna kadar har- man dövecek, ekim zamanına kadar bağlarınızdan üzüm toplayacaksınız. Bol bol yiyecek, ülkenizde güvenlik içinde yaşayacaksınız.

⁶“ ‘Ülkenize barış sağlayacağım. Korku içinde yatmayacaksınız. Teh- likeli hayvanları ülkenizden kovaca- ğım. Savaş yüzü görmeyeceksiniz. ⁷Düşmanlarınızı kovalayacaksınız. Kılıç darbeleriyle önünüzde yere se- rilecekler. ⁸Beşiniz yüz kişinin, yü- zünüz on bin kişinin hakkından gele- cek. Düşmanlarınız kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecek. ⁹Size iyilik- le bakacağım. Sizi verimli kılıp çoğal- tacağım. Sizinle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim. ¹⁰Eski ürününüz ye- mekle tükenmeyecek. Yeni ürüne yer bulmak için eskisini boşaltmak zo- runda kalacaksınız. ¹¹Konutumu ara- nızda kuracak, size sırt çevirmeyece- ğim. ¹²Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım. Siz de benim halkım ola- caksınız. ¹³Ben sizi Mısır'da köle ol- maktan kurtaran Tanrınız RAB'bim. Boyunduruğunuzu kırdım. Sizi başı dik yaşattım.' ”

Tanrı'dan Uzaklaşmanın Cezası

¹⁴“ ‘Ama beni dinlemez, bütün bu buyrukları yerine getirmezseniz, ce- zalandırılacaksınız. ¹⁵Kurallarımı çiğner, ilkelerimden nefret eder, buy- ruklarıma karşı çıkar, antlaşmamı bozarsanız, ¹⁶sizi şöyle cezalandıra- cağım: Üzerinize dehşet salacağım. Verem ve sıtma gözlerinizin ferini söndürecek, canınızı kemirecek. Bo- şa tohum ekeceksiniz, çünkü ürünle- rinizi düşmanlarınız yiyecek. ¹⁷Size öfkeyle bakacağım. Düşmanlarınız sizi bozguna uğratacak. Sizden nef- ret edenler sizi yönetecek. Kovalayan yokken bile kaçacaksınız.

¹⁸“ ‘Bütün bunlara karşın beni din- lemezseniz, günahlarınıza karşılık ce- zanızı yedi kat artıracacağım. ¹⁹İnatçı gururunuzu kıracağım. Gök demir, yer bakır olacak. ²⁰Gücünüz tükene- cek. Topraklarınız ürün, ağaçlarınız meyve vermeyecek.

²¹“ ‘Eğer karşı çıkmaya devam eder, beni dinlemek istemezseniz, günah- larınıza karşılık cezanızı yedi kat ar- tıracacağım. ²²Üzerinize yabancı hay- vanlar göndereceğim. Çocuklarınızı öldürecek, hayvanlarınızı yok ede- cekler. Sayınız azalacak, yollarınız ıssız kalacak.

²³“ ‘Bununla da yola gelmez, bana karşı çıkmaya devam ederseniz, ²⁴ben de size karşı çıkacağım, günahlarını- za karşılık sizi yedi kez cezalandıra- cağım. ²⁵Bozduğunuz antlaşmamın öcünü almak için başınıza savaş geti- receğim. Kentlerinize çekildiğinizde aranız salgın hastalık göndereceğim. Düşman eline düşeceksiniz. ²⁶Ekme- ğinizi kestiğim zaman, on kadın ek- meğinizi bir fırında pişirecek. Ek- meğiniz azar azar, tartıyla verilecek. Yiyecek ama doymayacaksınız.

²⁷“ ‘Bütün bunlardan sonra yine beni dinlemez, bana karşı çıkarsanız, ²⁸bu kez ben de öfkeyle size karşı çıkacağım ve günahlarınıza karşılık sizi yedi kat cezalandıracağım. ²⁹Açlıktan çocuklarınızın etini yiyeceksiniz. ³⁰Tapınma yerlerinizi yıkacak, buhur sunaklarınızı yok edeceğim. Cesetlerinizi devrilen putların üzerine serecek, sizden nefret edeceğim. ³¹Kentlerinizi viraneye çevirecek, tapınaklarınızı yıkacağım. Beni hoşnut etmek için sunduğunuz kokuları duymayacağım. ³²Ülkenizi viran edeceğim, oraya yerleşen düşmanlarınız bile şaşkına dönecek. ³³Sizi öteki ulusların arasına dağıtacak, kılıcım la peşinize düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentleriniz harabeye dönecek. ³⁴Siz düşmanlarınızın ülkesinde yaşarken, ülke ıssız kaldığı yıllar boyunca Şabatlar'ın* sevincini yaşayacak. Ancak o zaman dinlenip Şabatları'nın tadına varacak. ³⁵Üzerinde yaşadığınız Şabat yıllarında görmediği rahatı ıssız kaldığı yıllarda görecek.

³⁶“ ‘Düşman ülkelerinde sağ kalanlarınızın yüreğine öyle bir korku düşüreğim ki, rüzgarın sürüklediği yaprakların sesinden bile kaçacaklar. Savaşta kaçarcasına kaçacaklar. Peşlerinde kovalayan olmadığı halde düşecekler. ³⁷Kovalayan yokken savasta kaçarcasına birbirlerinin üzerine yıkılacaklar. Düşmanlarınızın karşısında ayakta duramayacaksınız. ³⁸Öteki ulusların arasında yok olacaksınız. Düşman ülkeler sizi yutacak. ³⁹Artakalanlarınız gerek kendi, gerekse atalarının suçlarından ötürü düşman ülkelerde eriyip gidecekler.

⁴⁰“ ‘Ama işledikleri suçları, atalarının suçlarını, bana karşı geldikleri-

ni, ihanet ettiklerini itiraf eder ⁴¹—bu yüzden onlara karşı çıkıp kendilerini düşman ülkelere sürmüştüm— inadı bırakıp alçakgönüllü olur’, suçlarının bedelini öderlerse, ⁴²ben de Yakup'la, İshak'la, İbrahim'le yaptığım antlaşmayı ve onlara söz verdiğim ülkeyi anımsayacağım. ⁴³Ülke önce ıssız bırakılacak ve ıssız kaldığı sürece Şabatlar'ın tadına varacak. Onlar da işledikleri suçların bedelini ödeyecekler; çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarım dan nefret ettiler. ⁴⁴Bütün bunlara karşın, düşman ülkelerindeyken yine de onları reddetmeyecek, onlardan nefret etmeyeceğim. Böylece hepsini yok etmeyecek, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozmayacağım. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim. ⁴⁵Tanrılar olmak için öteki ulusların önünde Mısır'dan çıkardığım atalarıyla yaptığım antlaşmayı onlar için anımsayacağım. RAB benim.’ ”

⁴⁶RAB'bin Sina Dağı'nda Musa aracılığıyla kendisiyle İsrail halkı arasına koyduğu kurallar, ilkeler, yasalar bunlardır.

Dilek Adaklarıyla İlgili Kurallar

27 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir kimse RAB'be birini adamışsa senin biçeceğin değeri ödeyerek adağını yerine getirebilir. ³Bu değerler şöyle olacak: Yirmi yaşından altmış yaşına kadar erkekler için elli kutsal yerin şekeli^s gümüş, ⁴kadınlar için otuz şekel^s. ⁵Beş yaşından yirmi yaşına kadar erkekler için yirmi^t, kadınlar için on şekel^u. ⁶Bir aylıktan beş yaşına kadar oğlanlar için beş^u, kızlar için üç şekel^v gümüş. ⁷Eğer altmış ya da daha yukarı yaşta iseler, erkekler için on

r 26:41 “İnadı bırakıp alçakgönüllü olur”: İbranice “Sünnetsiz* yüreklerini alçaltır”.
s 27:3 “Elli kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 500 gr. s 27:4 “Otuz şekel”: Yaklaşık 300 gr.
t 27:5 “Yirmi şekel”: Yaklaşık 200 gr. u 27:5,7 “On şekel”: Yaklaşık 100 gr.
ü 27:6 “Beş şekel”: Yaklaşık 50 gr. v 27:6 “Üç şekel”: Yaklaşık 30 gr.
26:42 Yar.28:13-14 26:42 Yar.26:3-4 26:42 Yar.17:7-8

beş⁹, kadınlar için on şekel. ⁸Ancak adakta bulunan kişi belirtilen parayı ödeyemeyecek kadar yoksulsa, adadığı kişiyi kâhine götürecektir; kâhin adakta bulunan kişinin ödeme gücüne göre ona değer biçecektir.

⁹“RAB’be sunulacak adak O’na sunu olarak sunulabilecek hayvanlardan biriye, kabul edilecektir. O’na böyle sunulan her hayvan kutsaldır. ¹⁰Adakta bulunan kişi RAB’be sunacağı adadığı değiştirmemeli. İyisinin yerine kötüsünü ya da kötüsünün yerine iyisini koymamalı. Eğer hayvanı değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacaktır. ¹¹Eğer adak RAB’be sunulamayacak kirli sayılan hayvanlardan biriye, kâhine götürülecektir. ¹²Hayvan iyi ya da kötü olsun, kâhin ona değer biçecek. Biçilen değer neyse o geçerli olacak. ¹³Ama sahibi hayvanı geri almak isterse, kâhinin biçtiği değer üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir.

¹⁴“Bir kimse kutsal bir sunu olarak evini RAB’be adarsa, evin iyi ya da kötü olduğuna kâhin karar verecektir. Kâhinin biçtiği değer geçerli olacaktır. ¹⁵Eğer kişi adadığı evi geri almak isterse, kâhinin biçtiği değer üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece ev kendisine kalacaktır.

¹⁶“Bir kimse ailesinden kalan tarlanın bir bölümünü RAB’be adamak isterse, tarlaya ekilecek tohum miktarına göre değer biçilecektir. Bir homer arpa² tohumu ekilebilecek tarlanın değeri elli şekel^a gümüş olacaktır. ¹⁷Eğer tarlasını özgürlük yılından hemen sonra adarsa, bu fiyat geçerli olacaktır. ¹⁸Eğer özgürlük yılından daha sonra adarsa, kâhin bir sonraki özgürlük yılına kadar geçecek yılların sayısına göre tarlaya değer biçecektir. Tarlanın

fiyatı daha düşük olacaktır. ¹⁹Kişi tarlasını geri almak isterse, tarlaya biçilen değer üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece tarla kendisine kalacaktır. ²⁰Ama tarlayı geri almadan başka birine satarsa, tarla geri alınamaz. ²¹Tarla özgürlük yılında serbest kaldığı zaman, RAB’be koşulsuz adanmış bir tarla gibi kutsal sayılacak ve kâhinlere ait olacaktır.

²²“Bir kimse ailesinin mülkü olmayan, sonradan satın aldığı bir tarlayı RAB’be adarsa, ²³kâhin özgürlük yılına kadar geçecek yıllara göre ona bir değer biçecektir. O gün kişi biçilen değer üzerinden ödeme yapacak ve para RAB’be ait olacak, kutsal sayılacaktır. ²⁴Özgürlük yılında tarla ilk sahibine geri verilecektir. ²⁵Değer biçilirken kutsal yerin şekeli^b esas alınacaktır. Bir şekel yirmi geradır.

²⁶“İlk doğan hayvan RAB’be aittir. İster sığır, ister davar olsun, kimse onu RAB’be adayamaz. Çünkü o RAB’bindir. ²⁷Ama ilk doğan hayvan kirli sayılan hayvanlardan biriye, kişi kâhinin biçeceği değer üzerine beşte bir fazlasını ödeyerek hayvanı geri alabilir. Geri alınmazsa, hayvan biçilen değer üzerinden başka birine satılacaktır.

²⁸“İster insan, ister hayvan, ister aileden kalma tarla olsun, RAB’be koşulsuz adanan hiç bir şey satılmayacak ve geri alınmayacaktır. Çünkü RAB’be koşulsuz adanan her şey RAB için çok kutsaldır. ²⁹RAB’be koşulsuz adanan insan para karşılığında kurtarılamayacak, kesinlikle öldürülecektir.

³⁰“İster toprağın ürünü, ister ağacın meyvesi olsun, toprakta yetişen her şeyin ondalığı RAB’be aittir. RAB için kutsaldır. ³¹Kim ondalığının bir bölümünü geri almak isterse,

y 27:7 “On beş şekel”: Yaklaşık 150 gr. z 27:16 “Bir homer arpa”: Yaklaşık 150 kg.

a 27:16 “Elli şekel”: Yaklaşık 500 gr. b 27:25 “Bir kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 10 gr.

27:28 Say.18:14 27:30-33 Say.18:21; Yas.14:22-29

değerinin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir. ³²Bütün sığırlarla davarların ondalığı, sayımda çoban değneğinin altından geçen her onuncu hayvan RAB için kutsal sayılacaktır. ³³Hayvan sahibi hayvanları iyi, kötü diye ayırmayacak, birini öbürüyle

değiştirmeyecektir. Değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacak ve karşılığı ödenip geri alınamayacaktır.’ ”

³⁴RAB'bin Sina Dağı'nda İsrail halkı için Musa'ya bildirdiği buyruklar bunlardır.

ÇÖLDE SAYIM

GİRİŞ

Çölde Sayım Kitabı, İsrail halkının Sina Dağı'ndan göç edip Tanrı'nın vaat ettiği Kenan topraklarının doğu sınırına ulaşana dek başlarından geçen olayları anlatır. Kitap adını Musa'nın Sina Dağı'nda, göç etmeden önce yaptığı sayımdan almıştır. Musa bir kuşak sonra Moav'da, Şeria Irmağı'nın doğusunda İsrail halkı arasında bir kez daha sayım yaptı. Bu iki sayım arasında İsrailliler Kenan topraklarının güney sınırında olan Kadeş-Barnea'ya dek ilerlediler. Ne var ki, oradan vaat edilen ülkeye imansızlıklarından ötürü giremediler. Kırk yıl kadar dolaştıktan sonra, Şeria Irmağı'nın doğu bölgesine gittiler. Kenan topraklarına girmek için ırmağın karşı yakasına geçmeye hazırlandılar.

Çölde Sayım Kitabı sık sık cesaretsizliğe düşen, sıkıntılardan korkan ve yakınan halkın başından geçen olayları anlatır. Halk Tanrı'ya ve Tanrı'nın onlara önder atadığı Musa'ya karşı başkaldırıp durdu. Bu kitap halkın itaatsizliğine karşın, Tanrı'nın sadakatini ve sürekli kayırcılığını vurguluyor; bazen sabırsız olmuşa da Musa'nın Tanrısı'na ve halkına adanmışlığını açıkça dile getiriyor.

Kitap ayrıca hem Sina Dağı'nda, hem de Kenan sınırında Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği yasaları içerir.

Ana Hatlar:

1:1-9:14 İsrailliler Sina Dağı'ndan göç etmeye hazırlanıyor

a. 1:1-4:49 Birinci sayım

b. 5:1-8:26 Çeşitli yasalar, kurallar

c. 9:1-14 İkinci Fısıh Bayramı

9:15-21:35 Sina Dağı'ndan Moav'a

22:1-32:42 Moav'da geçen olaylar

33:1-49 Mısır'dan Moav'a yolculuğun özeti

33:50-36:13 Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmeden verilen kurallar

İsrail'de Yapılan İlk Sayım

1 İsrailliler'in Mısır'dan çıkışının ikinci yılı, ikinci ayın* birinci günü RAB Sina Çölü'nde, Buluşma Çadırı'nda^a Musa'ya şöyle seslendi:²⁻³ "Sen ve Harun İsrail topluluğunun bütün boylarıyla ailelerinin sayımını yapın. Bütün erkekleri bir bir sayıp adlarını yazın. İsrailliler'den savaşa-

bilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekleri sayıp bölüklere ayırın. ⁴Size yardım etmek için yanınızda her oymaktan birer adam bulunsun; bu kişiler aile başı olmalı. ⁵Size yardımcı olacak adamların adları şunlardır:

"Ruben oymağından: Şedeur oğlu Elisur, ⁶Şimon oymağından: Surışadday oğlu Şelumiel, ⁷Yahuda oy-

mağından: Amminadav oğlu Nahşon, ⁸İssakar oymağından: Suar oğlu Netanel, ⁹Zevulun oymağından: Helon oğlu Eliav, ¹⁰Yusufogulları'ndan Efrayim oymağından: Ammihut oğlu Elişama, Manaşşe oymağından: Pedahsur oğlu Gamliel, ¹¹Benyamin oymağından: Gidoni oğlu Avidan, ¹²Dan oymağından: Ammişadday oğlu Ahiezer, ¹³Aşer oymağından: Okran oğlu Pagiel, ¹⁴Gad oymağından: Deuel oğlu Elyasaf, ¹⁵Naftali oymağından: Enan oğlu Ahira.”

¹⁶Bunlar İsrail topluluğundan atanmış adamlardı; atalarının soyundan gelen oymak önderleri, İsrail'in boy başlarıydı. ¹⁷Musa'yla Harun adları bildirilen bu adamları getirttiler. ¹⁸⁻¹⁹RAB'bin buyruğu uyarınca ikinci ayın birinci günü bütün halkı topladılar. Yirmi ve daha yukarı yaştakileri boylarına, ailelerine göre birer birer sayıp adlarını yazdılar. Böylece Musa Sina Çölü'nde halkın sayımını yaptı.

²⁰İsrail'in ilk oğlu Ruben'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer kayda geçirildi. ²¹Ruben oymağından sayılanlar 46 500 kişiydi.

²²Şimon'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer belirlenip kayda geçirildi. ²³Şimon oymağından sayılanlar 59 300 kişiydi.

²⁴Gad'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. ²⁵Gad oymağından sayılanlar 45 650 kişiydi.

²⁶Yahuda'nın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçi-

rildi. ²⁷Yahuda oymağından sayılanlar 74 600 kişiydi.

²⁸İssakar'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. ²⁹İssakar oymağından sayılanlar 54 400 kişiydi.

³⁰Zevulun'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. ³¹Zevulun oymağından sayılanlar 57 400 kişiydi.

³²Yusufogulları'ndan, Efrayim soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. ³³Efrayim oymağından sayılanlar 40 500 kişiydi.

³⁴Manaşşe'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. ³⁵Manaşşe oymağından sayılanlar 32 200 kişiydi.

³⁶Benyamin'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. ³⁷Benyamin oymağından sayılanlar 35 400 kişiydi.

³⁸Dan'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. ³⁹Dan oymağından sayılanlar 62 700 kişiydi.

⁴⁰Aşer'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. ⁴¹Aşer oymağından sayılanlar 41 500 kişiydi.

⁴²Naftali'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçi-

rildi. ⁴³Naftali oymağından sayılanlar 53 400 kişiydi.

⁴⁴Musa, Harun ve İsrail'in on iki önderi tarafından sayılanlar bunlardı. Her önder bağlı olduğu aileyi temsil ediyordu. ⁴⁵İsrail'de savaşılabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaş takilerin tümü bağlı oldukları aileye göre sayıldılar. ⁴⁶Sayılanların toplamı 603 550 kişiydi.

⁴⁷Ne var ki, Levi oymağından olanlar öbürleriyle birlikte sayılmadı. ⁴⁸Çünkü RAB Musa'ya şöyle demişti: ⁴⁹"Ancak Levi oymağını sayma, öbür İsrailililer arasında yaptığın sayıma onları katma. ⁵⁰Levililer'i Levha Sandığı'nın^b bulunduğu konuttan, eşyalardan ve konuta ait her şeyden sorumlu kıl. Konutu ve bütün eşyalarını onlar taşısin; konutun bakımını onlar yapsın, çevresinde ordugah kursun. ⁵¹Konut taşınırken onu Levililer toplayacak; konaklanacağı zaman da onlar kuracak. Levililer dışında konuta yaklaşan ölüm cezasına çarptırılacak. ⁵²İsrailililer çadırlarını bölükler halinde kuracaklar. Herkes kendi ordugahında, kendi sancağının altında bulunacak. ⁵³Ancak İsrail topluluğunun gazabına uğramaması için Levililer Levha Sandığı'nın bulunduğu konutun çevresinde konaklayacak ve konuta bekçilik edecekler."

⁵⁴İsrailililer bütün bunları tam tamına RAB'in Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Oymakların Konaklama Düzeni

2 ¹⁻²RAB Musa'yla Harun'a, "İsrailililer sancaklarının altında, aile bayraklarıyla Buluşma Çadırı'ndan biraz ötede çepeçevre konaklasın" dedi.

³Doğuda, güneydoğusunda konaklayan bölükler Yahuda ordugahının sancağına bağlı olacak. Yahudaoğulları'nın önderi Amminadav oğlu Nahşon olacak.

⁴Bölüğünün sayısı 74 600 kişiydi.

⁵İssakar oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. İssakaroğulları'nın önderi Suar oğlu Netanel olacak. ⁶Bölüğünün sayısı 54 400 kişiydi.

⁷Sonra Zevulun oymağı konaklayacak. Zevulunoğulları'nın önderi Helon oğlu Eliav olacak. ⁸Bölüğünün sayısı 57 400 kişiydi.

⁹Yahuda ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 186 400 kişiydi. Yola ilk çıkacak olanlar bunlardı.

¹⁰Güneyde Ruben ordugahının sancağı dikilecek, Ruben'e bağlı bölükler orada konaklayacak. Rubenoğulları'nın önderi Şedeur oğlu Elisur olacak. ¹¹Bölüğünün sayısı 46 500 kişiydi.

¹²Şimon oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Şimonoğulları'nın önderi Surişadday oğlu Şelumiel olacak. ¹³Bölüğünün sayısı 59 300 kişiydi.

¹⁴Sonra Gad oymağı konaklayacak. Gadoğulları'nın önderi Deuel oğlu Elyasaf olacak. ¹⁵Bölüğünün sayısı 45 650 kişiydi.

¹⁶Ruben ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 151 450 kişiydi. İkinci sırada yola çıkacak olanlar bunlardı.

¹⁷Buluşma Çadırı ve Levililer'in ordugahı göç sırasında öbür ordugahların ortasında yola çıkacak. Herkes konakladığı düzende kendi sancağı altında göç edecek.

¹⁸Batıda Efrayim ordugahının sancağı dikilecek, Efrayim'e bağlı bölükler orada konaklayacak. Efrayimoğulları'nın önderi Ammihut oğlu Elişama olacak. ¹⁹Bölüğünün sayısı 40 500 kişiydi.

²⁰Manaşse oymağı onlara bitişik olacak. Manaşseoğulları'nın önderi Pedahsur oğlu Gamliel olacak. ²¹Bölüğünün sayısı 32 200 kişiydi.

²²Sonra Benyamin oymağı konaklayacak. Benyaminoğulları'nın önde-

ri Gidoni oğlu Avidan olacak. ²³Bölüğünün sayısı 35 400 kişiydi.

²⁴Efrayim ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 108 100 kişiydi. Üçüncü olarak bunlar yola çıkacak.

²⁵Kuzeyde Dan ordugahının sancağı dikilecek, Dan'a bağlı bölükler orada konaklayacak. Dan oğulları'nın önderi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak. ²⁶Bölüğünün sayısı 62 700 kişiydi.

²⁷Aşer oymağı onların bitişğinde konaklayacak. Aşer oğulları'nın önderi Okran oğlu Pagiel olacak. ²⁸Bölüğünün sayısı 41 500 kişiydi.

²⁹Sonra Naftali oymağı konaklayacak. Naftalioğulları'nın önderi Enan oğlu Ahira olacak. ³⁰Bölüğünün sayısı 53 400 kişiydi.

³¹Dan ordugahına ayrılan adamların sayısı 157 600 kişiydi. Kendi sancakları altında en son onlar yola çıkacak.

³²Ailelerine göre sayılan İsraililer bunlardı. Ordugahlardaki bütün bölüklerin toplamı 603 550 kişiydi.

³³RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Levililer öbür İsraililer'le birlikte sayılmadı.

³⁴Böylece İsraililer RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. Sancakları altında ordugah kurdular. Göç ederken de herkes boyu ve ailesiyle birlikte yola çıktı.

Levililer'in Görevleri

3 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya seslendiği sırada Harun'la Musa'nın çocukları şunlardı. ²Harun'un oğulları: İlk oğlu Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. ³Harun'un kâhin^c atanıp meshedilen* oğulları bunlardı. ⁴Nadav'la Avihu Sina Çölü'nde RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. Oğulları yoktu. Elazar'la İtamar

babaları Harun'un yanında kâhinlik ettiler.

⁵RAB Musa'ya şöyle dedi: ⁶"Kâhin Harun'a yardım etmek üzere Levi oymağını çağırıp görevlendir. ⁷Buluşma Çadırı'nda Harun'la bütün topluluk adına konutla ilgili hizmeti yürüt-sünler. ⁸Buluşma Çadırı'ndaki bütün eşyalardan sorumlu olacak, İsraililer adına konuta ilişkin hizmeti yerine getirecekler. ⁹Levililer'i Harun'la oğullarının hizmetine ver. İsraililer arasında tümüyle onun hizmetine ayrılanlar onlardır. ¹⁰Kâhinlik görevini sürdürmek üzere Harun'la oğullarını görevlendir. Kutsal yere onlardan başka her kim yaklaşırsa öldürülecektir."

¹¹RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹²"İşte İsraili kadınların doğurduğu ilk erkek çocukların yerine İsraililer arasından Levililer'i seçtim. Onlar benim olacaktır. ¹³Çünkü bütün ilk doğanlar benimdir. Mısır'da ilk doğanların hepsini yok ettiğim gün, İsrail'de insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları kendime ayırdım. Onlar benim olacak. Ben RAB'bim."

¹⁴RAB Musa'ya Sina Çölü'nde şöyle dedi: ¹⁵"Levioğulları'nı ailelerine ve boylarına göre say. Bir aylık ve daha yukarı yaştaki her erkeği sayacaksın."

¹⁶Böylece Musa RAB'bin buyruğu uyarınca onları saydı.

¹⁷Levi'nin oğullarının adları şunlardı: Gërşon, Kehat, Merari. ¹⁸Gërşon'un boy başı olan oğulları şunlardı: Livni, Şimi. ¹⁹Kehat'ın boy başı olan oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. ²⁰Merari'nin boy başı olan oğulları: Mahli, Muşi. Ailelerine göre Levi boyları bunlardı.

²¹Livni ve Şimi boyları Gërşon soyundandı. Gërşon boyları bunlardı.

c 3:3 "Kâhin": Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipden haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır. 3:2 Say.26:60 3:4 Lev.10:1-2; Say.26:61 3:13 Çık.13:2

²²Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 7 500'dü. ²³Gerşon boyları batıda konutun arkasında konaklayacaktı. ²⁴Gerşon'a bağlı ailelerin önderi Lael oğlu Elyasaf'tı. ²⁵Buluşma Çadırı'nda Gerşonoğulları konuttan, çadırın örtüsünden, Buluşma Çadırı'nın girişindeki perdeden, ²⁶konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerinden, avlunun girişindeki perdeyle iplerden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı.

²⁷Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel boyları Kehat soyundandı. Kehat boyları bunlardı. ²⁸Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 8 600'dü. Bunlar kutsal yerden sorumluydular. ²⁹Kehat boyları konutun güney yanında konaklayacaktı. ³⁰Kehat boylarına bağlı ailelerin önderi Uzziel oğlu Elisafan'dı. ³¹Kehatlılar Antlaşma Sandığı'ndan*, masayla kandillikten, sunaklardan, kutsal yerin eşyalarından, perdeden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı. ³²Levili önderlerin başı Kâhin Harun'un oğlu Elazar olacak, kutsal yerden sorumlu olanları o yönetecekti.

³³Mahli ve Muşi boyları Merari soyundandı. Merari boyları bunlardı. ³⁴Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 6 200'dü. ³⁵Merari boylarına bağlı ailelerin önderi Avihayil oğlu Suriel'di. Merari boyları konutun kuzey yanında konaklayacaktı. ³⁶Merarioğulları konutun çerçevelerinden, kirişlerinden, direklerinden, tabanlarından, takımlarından ve bunların kullanımından, ³⁷konutu çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarından, kazıklarıyla iplerinden sorumlu olacaktı.

³⁸Musa, Harun ve oğulları konutun önünde, güney yönünde Buluşma Çadırı'nın önünde konaklaya-

caklardı. İsraililer adına kutsal yerin bakımından sorumlu olacaktı. Kutsal yere başka her kim yaklaşırsa öldürülecekti.

³⁹RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun'un Levili boylardan saydıkları bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 22 000'di.

⁴⁰Sonra RAB Musa'ya, "İsraililer'in bir aylık ve daha yukarı yaştaki ilk doğan bütün erkeklerini say, adlarını yaz" dedi, ⁴¹"İsraililer'in bütün ilk doğanlarının yerine Levililer'i, yine İsraililer'in ilk doğan hayvanlarının yerine Levililer'in hayvanlarını bana ayır. Ben RAB'bim."

⁴²Böylece Musa, RAB'bin buyurduğu gibi, İsraililer arasında ilk doğanların tümünü saydı. ⁴³Adlarıyla yazılan, ilk doğan bir aylık ve daha yukarı yaştaki erkeklerin sayısı 22 273'tü.

⁴⁴RAB Musa'ya şöyle dedi: ⁴⁵"İsraililer'in ilk doğanları yerine Levililer'i, hayvanları yerine de Levililer'in hayvanlarını ayır. Levililer benim olacak. Ben RAB'bim. ⁴⁶İsraililer'in ilk doğanlarından olup Levililer'in sayısını aşan 273 kişi için bedel alacaksınız. ⁴⁷Adam başına beşer şekel^ç al. Kutsal yerin yirmi geradan^d oluşan şekelini ölçü tut. ⁴⁸Levililer'in sayısını aşanlardan bedel olarak alınan parayı Harun'la oğullarına ver."

⁴⁹Böylece Musa, bedeli Levililer olanların sayısını aşan İsraililer'den bedel parasını aldı. ⁵⁰İsraililer'in ilk doğanlarından 1 365 kutsal yerin şekeli^e aldı. ⁵¹RAB'bin sözü uyarınca, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, bedel parasını Harun'la oğullarına verdi.

Kehatoğulları'nın Görevleri

4 ¹⁻²RAB Musa'yla Harun'a, "Levi oymağında Kehatoğulları'na bağlı boy ve aileler arasında sayım yapın"

ç 3:47 "Beş kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 50 gr. gümüş. d 3:47 "Yirmi gera": Yaklaşık 10 gr. gümüş. e 3:50 "1 365 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 13.7 kg.

dedi, ³“Buluşma Çadırı'nda hizmet etmeye^f gelen otuz ile elli yaş arasında ki adamların hepsini sayın.

⁴“Kehatoğulları'nın Buluşma Çadırı'ndaki görevi şudur: En kutsal eşyaları taşımak. ⁵Ordugah taşınacağı zaman Harun'la oğulları gelip bölme perdesini indirecekler ve Levha Sandığı'nı bununla örtecekler. ⁶Sonra üzerine deri^g bir örtü geçirecek, üstüne de salt lacivert bir bez serecek, sırtıklarını yerine koyacaklar.

⁷“Kutsal masanın üzerine lacivert bir bez serip üzerine tabakları, sahanları, tasları, dökmelik sunu testilerini koyacaklar. Masada sürekli ekmek bulunmasını sağlayacaklar. ⁸Bunların üzerine kırmızı bir bez serip deri^g bir örtüyle örtecek, sırtıklarını yerine koyacaklar.

⁹“Işık veren kandilliği, kandillerini, fitil maşalarını, tablalarını ve zeytinyağı için kullanılan kaplarını lacivert bir bezle örtecekler. ¹⁰Kandillikle takımlarını deri^g bir örtüye sarıp sedyenin üzerine koyacaklar.

¹¹“Altın sunağın üzerine lacivert bir bez serip üzerine deri^g bir örtü örtecek, sırtıklarını yerine koyacaklar. ¹²Kutsal yerde kullanılan bütün eşyaları lacivert bir beze sarıp deri^g bir örtüyle örtecek, sedyenin üzerine koyacaklar. ¹³Sunaktan yağı, külü kaldıracak, sunağı mor bir bezle örtecekler. ¹⁴Sonra üzerine hizmet için kullanılan bütün takımları, ateş kaplarını, büyük çatalları, kürekleri, çanakları yerleştirip deri^g bir örtüyle örtecek, sırtıklarını yerine koyacaklar.

¹⁵“Ordugah başka yere taşınırken Harun'la oğulları kutsal yere ait bütün eşyaları ve takımları örtmeyi bitirdikten sonra, Kehatoğulları onları taşımaya gelecekler. Ölmek için

kutsal eşyalara dokunmayacaklar. Buluşma Çadırı'ndaki bu eşyaların taşınması Kehatoğulları'nın sorumluluğu altındadır.

¹⁶“Kâhin Harun oğlu Elazar ışık için zeytinyağından, güzel kokulu buhurdan, günlük tahıl sunusundan* ve mesh yağından –konuttan ve içindeki her şeyden– kutsal yerle eşyalarından sorumlu olacaktır.”

¹⁷RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: ¹⁸“Kehat boylarının Levililer'in arasından yok olmasına yol açmayın. ¹⁹En kutsal eşyalara yaklaşıncı ölmemeleri için şöyle yapın: Harun'la oğulları kutsal yere girecek, her adamı göreceği işe atayıp ne taşıyacağını bildirecek. ²⁰Ancak Kehatoğulları içeri girip bir an bile kutsal eşyalara bakmamalı, yoksa ölürlər.”

Gersonoğulları'nın Görevleri

²¹RAB Musa'ya şöyle dedi: ²²“Gersonoğulları'nı da boylarına, ailelerine göre say. ²³Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri say.

²⁴“Hizmet etmek ve yük taşımak konusunda Gerson boylarının sorumluluğu şudur: ²⁵⁻²⁶Konutun perdelerini, Buluşma Çadırı'nı ve örtüsünü, üzerindeki deri^h örtüyü, Buluşma Çadırı'nın girişindeki perdeyi, konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerini, girişindeki perdeyi, ipleri ve bu amaçla kullanılan bütün eşyaları taşıyacaklar. Bu konuda gereken her şeyi Gersonoğulları yapacak. ²⁷Yapacakları bütün hizmetler –yük taşıma ya da başka bir iş– Harun'la oğullarının yönetimi altında yapılacaktır. Taşıyacakları yükten Gersonoğulları'nı sorumlu tutacaksınız. ²⁸Gerson boylarının Buluşma Çadırı'yla ilgili göre-

f 4:3 “Hizmet etmeye”: İbranice “Savaşta görev almak” anlamına da gelebilir. Aynı ifade şu ayetlerde geçiyor: 4:23,30,34-35,38-39,42-43 ve 8:24,25. **g** 4:6,8,10,11,12,14 “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir. **h** 4:25-26 “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir.

vi budur. Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler.”

Merarioğulları'nın Görevleri

²⁹“Boylarına ve ailelerine göre Merarioğulları'nı say. ³⁰Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri say. ³¹Buluşma Çadırı'nda hizmet ederken şunları yapacaklar: Konutun çerçevelerini, girişlerini, direklerini, tabanlarını, ³²çadırı çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarını, kazıklarını, iplerini ve bunların kullanımıyla ilgili bütün eşyaları taşıyacaklar. Herkesi yapacağı belirli işe ata. ³³Merari boylarının Buluşma Çadırı'yla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler.”

Levililer'in Sayımı

³⁴⁻³⁵Musa, Harun ve topluluğun önderleri, boylarına ve ailelerine göre Kehatoğulları'nı, Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. ³⁶Boylarına göre sayılanlar 2 750 kişiydi. ³⁷Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Kehat boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

³⁸⁻³⁹Gerşonoğulları'ndan boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. ⁴⁰Boylarına ve ailelerine göre sayılanlar 2 630 kişiydi. ⁴¹Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Gerşon boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

⁴²⁻⁴³Merari boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. ⁴⁴Boylarına göre sayılanlar 3 200 kişiydi. ⁴⁵Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Me-

rari boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

⁴⁶⁻⁴⁷Böylece Musa, Harun ve İsrail önderleri, boylarına ve ailelerine göre Levililer'i, Buluşma Çadırı'nda hizmet gören ve yük taşıma işini yapan otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. ⁴⁸Sayılanlar 8 580 kişiydi. ⁴⁹RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, herkes yapacağı hizmete ve taşıyacağı yüke göre atandı. Böylece RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca yazıldılar.

Topluluğu Temiz Tutmak

5 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İsrail halkına de ki, deri hastalığı veya akıntısı olan ya da ölüye dokunduğundan kirli sayılan herkesi ordugahın dışına çıkarsınlar. ³Erkeği de kadını da çıkaracaksınız. Aralarında yaşadığım ordugahlarını kirletmemeleri için onları ordugahın dışına çıkaracaksınız.” ⁴İsrail halkı denileni yaparak RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi onları ordugahın dışına çıkardı.

⁵RAB Musa'ya şöyle dedi: ⁶“İsrail halkına de ki, ‘Bir erkek ya da kadın, insanın işleyebileceği günahlardan birini işler, RAB'be ihanet ederse o kişi suçlu sayılır. ⁷İşlediği günahı itiraf etmeli. Karşılığını, beşte birini üzerine ekleyerek suç işlediği kişiye ödeyecek. ⁸Eğer kişinin işlenen suçun karşılığını alacak bir yakını yoksa, suçun karşılığı RAB'be ait olacak. Günahın bağışlanması için sunulan bağışlamalık koçla birlikte suçun karşılığı da kâhine verilecek. ⁹İsrail halkının kâhine sunduğu kutsal armağanların bağış kısımları kâhinin olacak. ¹⁰Herkesin kendine ayırdığı sunular kendinin, ama kâhine verdikleri kâhinin olacaktır.’”

¹¹RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹²“İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir adamın kari-

sı yoldan çıkar, ona ihanet eder, ¹³başka bir adamla yatar, kirlendiği halde bu olayı kocasından gizlerse ve tanık olmadığı için kadının yaptığı ortaya çıkmazsa, ¹⁴koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kadın suçluysa ya da suçlu olmadığı halde kocası onu kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, ¹⁵adam karısını kâhine götürecektir. Karısı için sunu olarak onda bir efa arpa unu¹ alacak. Üzerine zeytinyağı dökmeyecek, günnük koymayacak. Çünkü bu kıskançlık sunusudur. Suçu anımsatan anımsatma sunusudur.

¹⁶“ ‘Kâhin kadını öne çağırıp RAB'bin önünde durmasını sağlayacak. ¹⁷Sonra, toprak bir kabın içine kutsal su koyacak. Konutun kurulu olduğu yerden biraz toprak alıp suya katacak. ¹⁸Kadını RAB'bin önünde durdurduktan sonra onun saçını açacak, anımsatma sunusu, yani kıskançlık sunusunu eline verecek. Kendisi de lanet getiren acı suyu elinde tutacak. ¹⁹Sonra kadına ant içirtip şöyle diyecek: Eğer başka bir adam seninle yatmadıysa, kocanla evliyken yoldan çıkıp günah işlemeyişen, lanet getiren bu acı su sana zarar vermesin. ²⁰Ama kocanla evliyken yoldan çıkıp başka biriyle yatarak günah işlediysen ²¹—kâhin kadına lanet andı içirtip şöyle diyecek— RAB sana eriyen kalça, şişen karın versin. RAB halkın arasında seni lanetli ve iğrenç duruma düşürsün. ²²Lanet getiren bu su karnına girince karnını şişirsin, kalçanı eritsin.

“ ‘O zaman kadın, Amin, amin, diyecek.

²³“ ‘Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazıp acı suda yıkayacak. ²⁴Lanet getiren acı suyu kadına içirecek. Su kadının içine girince acılık verecek. ²⁵Kâhin kadının elinden kıskançlık

sunusunu alacak, RAB'bin huzurunda salladıktan sonra sunağa getirecek. ²⁶Kadının anma payı olarak sunudan bir avuç alıp sunakta yakacak. Sonra kadına suyu içirecek. ²⁷Eğer kadın kocasına ihanet etmiş, kendini kirlletmişse, lanet getiren suyu içince acı duyacak; karnı şişip kalçası eriyecek. Halkı arasında lanetli olacak. ²⁸Ama kendini kirlletmemişse, temizse, zarar görmeyecek, çocuk doğurabilecek.

²⁹“ ‘Kıskançlık yasası budur. Bir kadın yoldan çıkar, kocasıyla evliyken kendini kirlletirse, ³⁰ya da bir koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kâhin kadını RAB'bin önünde durduracak, bu yasaı ona uygulayacak. ³¹Kocası herhangi bir suçtan suçsuz sayılacak, kâdinsa suçunun cezasını çekecek.’ ”

Rab'bin Adanmış

6 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir erkek ya da kadın RAB'be adanmış kişi* olarak RAB'be özel bir adak adamak, kendini RAB'be adamak isterse, ³şaraptan ya da herhangi bir içkiden kaçınacak, şaraptan ya da başka içkilerden yapılıp sirke içmeyecek. Üzüm suyu da içmeyecek. Yaş ya da kuru üzüm yemeyecek. ⁴RAB'be adanmışlığı süresince çekirdekten kabuğuna dek asmanın ürününden hiçbir şey yemeyecek.

⁵“ ‘RAB'be adanmışlığı süresince başına ustura değmeyecek. Kendini RAB'be adadığı günler tamamlanmaya dek kutsal olacak, saçını uzatacak. ⁶Kendini RAB'be adadığı günler boyunca ölüye yaklaşmayacak. ⁷Annesi, babası, erkek ya da kız kardeşi ölse bile onlar için kendini kirlletmeyecek. Çünkü kendini Tanrısı'na adama simgesi başı üzerindedir. ⁸Adanmışlığı süresince RAB için kutsal olacaktır.

1 5:15 “Onda bir efa arpa unu”: Yaklaşık 1.5 kg.
6:3 Luk.1:15

9“ ‘Eğer ansızın yanında biri ölür, adanmış olduğu başını kirletirse, temizlendiği gün, yedinci gün saçını tıraş edecek. 10Sekizinci gün Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kâhine iki kumru ya da iki güvercin sunacak. 11Kâhin birini günah sunusu*, öbürünü yakmalık sunu* olarak sunacak. Böylece ölünün yanında bulunmakla kirlenen adam arınacak. O gün başını yeniden adayacak. 12Adanmışlığı süresince kendini RAB'be yeniden adayacak. Suç sunusu* olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek. Önceki günler sayılmayacak, çünkü adanmışlığı kirlenmiş sayıldı.

13“ ‘Adanmış kişi için yasa şudur: Kendini adanmış olduğu günler tamamlanınca, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirecek. 14Orada RAB'be sunularını sunacak: Yakmalık sunu için bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu, günah sunusu olarak bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, esenlik sunusu* için kusursuz bir koç, 15tahıl sunusu* ve dökmelik sunularla birlikte bir sepet mayasız ekmek, ince undan zeytinyağıyla yoğrulmuş pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar.

16“ ‘Kâhin bunları günah sunusu ve yakmalık sunu olarak RAB'bin önünde sunacak. 17Esenlik kurbanı olarak da koçu mayasız ekmek sepetiyle birlikte RAB'be sunacak. İlgili tahıl ve dökmelik sunuları da sunacak.

18“ ‘Sonra adanmış kişi Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde adadığı saçını tıraş edecek, saçını alıp esenlik kurbanının altındaki ateşe koyacak.

19“ ‘Adanmış kişi adadığı saçını tıraş ettikten sonra, kâhin koçun haşlanmış budunu, sepetten alacağı mayasız pide ve mayasız yufkayla birlikte adanmış kişinin eline koyacak. 20Sonra sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda bunları sallayacak. Bunlar sallanan

döş ve bağış olarak sunulan butla birlikte kutsaldır, kâhin için ayrılacaktır. Bundan sonra adanmış kişi şarap içebilir.

21“ ‘Adak adayan adanmış kişiyle ilgili yasa budur. RAB'be sunacağı sunu adağı uyarınca olacak. Elin-den geldiğince daha fazlasını verebilir. Adanmışlıkla ilgili yasa uyarınca adadığı adağı yerine getirmelidir.’ ”

Kâhinin Yapacağı Kutsama

22RAB Musa'ya şöyle dedi: 23“Harun'la oğullarına de ki, ‘İsrail halkını şöyle kutsayacaksınız. Onlara diyeceksiniz ki,

24 RAB sizi kutsasın

Ve korusun;

25 RAB aydın yüzünü size göstersiz

Ve size lütfetsin;

26 RAB yüzünü size çevirsin

Ve size esenlik versin.’

27“Böylece kâhinler İsrail halkını adımı anarak kutsayacaklar. Ben de onları kutsayacağım.”

Önderlerin Rab'be Verdiği Armağanlar

7 Musa konutu bitirdiği gün onu meshetti*. Onu ve içindeki bütün eşyaları, sunağı ve bütün takımlarını da meshedip adadı. 2-3Sonra İsrail ileri gelenleri, sayılanlardan sorumlu olan aile ve oymak önderleri armağanlar sundular. RAB'be armağan olarak üstü kapalı altı araba ve on iki öküz getirdiler: Her iki önder için bir araba, her önder için bir öküz. Bu armağanları konutun önüne getirdiler.

4-5Sonra RAB Musa'ya, “Bunları Buluşma Çadırı'ndaki hizmetlerde kullanılmak üzere onlardan alıp yapacakları işe göre Levililer'e ver” dedi.

6Musa arabaları, öküzleri alıp Levililer'e verdi. 7Yapacakları işe göre Gerşonoğulları'na iki arabayla dört

öküz, ⁸Merarioğulları'na da dört arabayla sekiz öküz verdi. Bunlar Kâhin Harun oğlu İtamar'ın sorumluluğu altında yapıldı. ⁹Kehatoğulları'na ise bir şey vermedi. Çünkü onların görevi kutsal eşyaları omuzlarında taşımaktı.

¹⁰Meshedilen sunağın adanması için önderler armağanlarını sunağın önüne getirdiler. ¹¹Çünkü RAB Musa'ya, "Sunağın adanması için her gün bir önder kendi armağanını sunacak" demişti.

¹²Birinci gün Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon armağanlarını sundu. ¹³Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeliⁱ ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekelⁱ ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu* için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ¹⁴buhur dolu on şekel^k ağırlığında altın bir tabak; ¹⁵yakmalık sunu* için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ¹⁶günah sunusu* için bir teke; ¹⁷esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Amminadav oğlu Nahşon'un getirdiği armağanlar bunlardı.

¹⁸İkinci gün İssakar oymağı önderi Suar oğlu Netanel armağanlarını sundu. ¹⁹Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ²⁰buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ²¹yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ²²günah sunusu için bir teke; ²³esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Suar oğlu Netanel'in getirdiği armağanlar bunlardı.

²⁴Üçüncü gün Zevulun oymağı önderi Helon oğlu Eliav armağanlarını sundu. ²⁵Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ²⁶buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ²⁷yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ²⁸günah sunusu için bir teke; ²⁹esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Helon oğlu Eliav'ın getirdiği armağanlar bunlardı.

³⁰Dördüncü gün Ruben oymağı önderi Şedeur oğlu Elisur armağanlarını sundu. ³¹Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ³²buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ³³yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ³⁴günah sunusu için bir teke; ³⁵esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Şedeur oğlu Elisur'un getirdiği armağanlar bunlardı.

³⁶Beşinci gün Şimon oymağı önderi Surişadday oğlu Şelumiel armağanlarını sundu. ³⁷Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ³⁸buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ³⁹yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ⁴⁰günah sunusu için bir teke; ⁴¹esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında

i 7:13 "130 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 19,25,31,37,43,49,55,61,67,73,79,85 ayetlerinde de geçer. j 7:13 "Yetmiş şekel": Yaklaşık 700 gr. Aynı ifade 19,25,31,37,43,49,55,61,67,73,79,85 ayetlerinde de geçer. k 7:14 "On şekel": Yaklaşık 100 gr. Aynı ifade 20,26,32,38,44,50,56,62,68,74,80,86 ayetlerinde de geçer.

beş kuzu. Surişadday oğlu Şelumiel'in getirdiği armağanlar bunlardı.

⁴²Altıncı gün Gad oymağı önderi Deuel oğlu Elyasaf armağanlarını sundu. ⁴³Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ⁴⁴buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ⁴⁵yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ⁴⁶günah sunusu için bir teke; ⁴⁷esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Deuel oğlu Elyasaf'ın getirdiği armağanlar bunlardı.

⁴⁸Yedinci gün Efrayim oymağı önderi Ammihut oğlu Elişama armağanlarını sundu. ⁴⁹Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ⁵⁰buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ⁵¹yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ⁵²günah sunusu için bir teke; ⁵³esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammihut oğlu Elişama'nın getirdiği armağanlar bunlardı.

⁵⁴Sekizinci gün Manaşşe oymağı önderi Pedahsur oğlu Gamliel armağanlarını sundu. ⁵⁵Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ⁵⁶buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ⁵⁷yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ⁵⁸günah sunusu için bir teke; ⁵⁹esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Pedahsur oğlu Gamliel'in getirdiği armağanlar bunlardı.

⁶⁰Dokuzuncu gün Benyamin oymağı önderi Gidoni oğlu Avidan armağanlarını sundu. ⁶¹Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ⁶²buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ⁶³yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ⁶⁴günah sunusu için bir teke; ⁶⁵esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Gidoni oğlu Avidan'ın getirdiği armağanlar bunlardı.

⁶⁶Onuncu gün Dan oymağı önderi Ammişadday oğlu Ahiezer armağanlarını sundu. ⁶⁷Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ⁶⁸buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ⁶⁹yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ⁷⁰günah sunusu için bir teke; ⁷¹esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammişadday oğlu Ahiezer'in getirdiği armağanlar bunlardı.

⁷²On birinci gün Aşer oymağı önderi Okran oğlu Pagi el armağanlarını sundu. ⁷³Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ⁷⁴buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ⁷⁵yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ⁷⁶günah sunusu için bir teke; ⁷⁷esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Okran oğlu Pagi el'in getirdiği armağanlar bunlardı.

⁷⁸On ikinci gün Naftali oymağı önderi Enan oğlu Ahira armağanlarını sundu. ⁷⁹Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– ⁸⁰buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak; ⁸¹yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu; ⁸²günah sunusu için bir teke; ⁸³esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Enan oğlu Ahira'nın getirdiği armağanlar bunlardı.

⁸⁴Sunak meshedildiğinde İsrail önderlerinin adanması için sunduğu armağanlar şunlardı: On iki gümüş tabak, on iki gümüş çanak, on iki altın tabak; ⁸⁵her gümüş tabağın ağırlığı 130 şekel, her çanağın ağırlığı yetmiş şekeldi. Bütün gümüş eşyaların toplam ağırlığı 2 400 kutsal yerin şekeliydi'. ⁸⁶Buhur dolu on iki altın tabağın her birinin ağırlığı on kutsal yerin şekeliydi. Bütün altın tabakların toplam ağırlığı 120 şekeldi". ⁸⁷Yakmalık sunu için tahıl sunularıyla birlikte sunulan hayvanların sayısı on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on iki erkek kuzuydu; günah sunusu için de on iki teke sunuldu. ⁸⁸Esenlik kurbanı için sunulan hayvanların sayısı yirmi dört sığır, altmış koç, altmış teke, bir yaşında altmış kuzuydu. Sunak meshedildikten sonra, adanması için verilen armağanlar bunlardı.

⁸⁹Musa RAB'le konuşmak için Buluşma Çadırı'na girince, Levha Sandığı'nın Bağışlanma Kapağı'nın" üstündeki iki Keruv* arasından kendisine seslenen sesi duydu. RAB Musa'yla bu şekilde konuştu.

Kandillikle İlgili Kurallar

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²"Harun'a de ki, yedi kandili kandiliğin önünü aydınlatacak biçimde yerleştirsın."

³Harun söyleneni yaptı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, kandilleri kandillığın önüne yerleştirdi. ⁴Kandilik, ayağından çiçek motiflerine dek dövme altından, RAB'bin Musa'ya gösterdiği örneğe göre yapıldı.

Levililer'in Adanması

⁵RAB Musa'ya şöyle dedi: ⁶"Levililer'i İsrailililer'in arasından ayırıp dinsel açıdan arındır. ⁷Onları arındırmak için şöyle yapacaksın: Gunahtan arındırma suyunu üzerlerine serp; bedenlerindeki bütün kılları tıraş etmelerini, giysilerini yıkamalarını sağla. Böylece arınmış olurlar. ⁸Sonra bir boğa ile tahıl sunusu* için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un alsınlar; günah sunusu* için sen de başka bir boğa alacaksın. ⁹Levililer'i Buluşma Çadırı'nın önüne getir, bütün İsrail topluluğunu da topla. ¹⁰Levililer'i RAB'bin huzuruna getireceksin, İsrailililer ellerini üzerlerine koyacaklar. ¹¹Harun, RAB'bin hizmetini yapabilmeleri için, İsrailililer'in arasından adak olarak Levililer'i RAB'be adayacak.

¹²"Levililer ellerini boğaların başına koyacaklar; günahlarını bağışlatmak için boğalardan birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu* olarak RAB'be sunacaksın. ¹³Levililer Harun'la oğullarının önünde duracaklar. Onları adak olarak RAB'be adayacaksın. ¹⁴Levililer'i öbür İsrailililer'in arasından bu şekilde ayıracaksın. Levililer benim olacak.

I 7:85 "2 400 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 24 kg. m 7:86 "120 şekel": Yaklaşık 1.2 kg.
n 7:89 "Bağışlanma Kapağı" diye çevrilen İbranice "Kapporet" sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı yeri ifade ediyordu.
8:1-4 Çık.25:31-40; 37:17-24

¹⁵“Sen onları arındırıp adak olarak adadıktan sonra, Levililer Buluşma Çadırı'ndaki hizmeti yerine getirmeye başlayacaklar. ¹⁶Çünkü İsraililer arasından Levililer tümüyle bana verilmiştir. İlk doğanların, İsraili kadınların doğurdukları ilk erkek çocukların yerine onları kendime ayırdım. ¹⁷İsraililer arasında ilk doğan insan ya da hayvan benimdir. Mısır'da ilk doğanları yok ettiğim gün, onları kendime ayırdım. ¹⁸İsrail'de ilk doğan erkek çocukların yerine Levililer'i seçtim. ¹⁹İsraililer kutsal yere yaklaştıklarında belaya uğramamaları için, onların adına Buluşma Çadırı'ndaki hizmeti yerine getirmek ve günahlarını bağışlatmak üzere, onların arasından Levililer'i Harun'la oğullarına armağan olarak verdim.”

²⁰Musa, Harun ve bütün İsrail topluluğu Levililer için söyleneni yaptılar. İsraililer RAB'bin Musa'ya Levililer'le ilgili verdiği her buyruğu yerine getirdiler. ²¹Levililer kendilerini günden günde arındırıp giysilerini yıkadılar. Sonra Harun onları RAB'bin huzurunda adak olarak adadı; onları arındırmak için günahlarını bağışlattı. ²²Bundan sonra Levililer Harun'la oğullarının sorumluluğu altında Buluşma Çadırı'ndaki hizmetlerini yapmaya geldiler. RAB'bin Levililer'e ilişkin Musa'ya verdiği buyrukları yerine getirdiler.

²³RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁴“Levililer'le ilgili kural şudur: Yirmi beş ve daha yukarı yaşta olanlar Buluşma Çadırı'nda hizmet edecekler. ²⁵Ancak elli yaşına gelince yaptıkları hizmetten ayrılıp bir daha çadırdaki çalışmayacaklar. ²⁶Buluşma Çadırı'nda görev yapan kardeşlerine yardımcı olacaklar, ama kendileri hizmet etmeyecekler. Levililer'in sorumluluklarını böyle düzenleyeceksin.”

Fısh Kurbanıyla İlgili Kurallar

9 İsraililer'in Mısır'dan çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında* RAB Sina Çölü'nde Musa'ya şöyle seslendi: ²“İsraililer Fısh* kurbanını belirleyen zamanda kessinler. ³Bütün kurallar, ilkeler uyarınca kurbanı belirlenen zamanda, bu ayın on dördüncü gününün akşamüstü keseceksiniz.”

⁴Böylece Musa İsraililer'e Fısh kurbanını kesmelerini söyledi. ⁵Onlar da Sina Çölü'nde birinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısh kurbanını kestiler. Her şeyi RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

⁶Ancak, ölüye dokunduklarından kirli sayılan bazı kişiler o gün Fısh kurbanını kesemediler. Aynı gün Musa'yla Harun'a gelip ⁷Musa'ya, “Ölüye dokunduğumuzdan kirli sayılırız” dediler, “Ama öbür İsraililer'le birlikte belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamız neden engellensin?”

⁸Musa, “RAB'bin sizinle ilgili bana neler söyleyeceğini duyuncaya dek bekleyin” dedi.

⁹RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁰“İsraililer'e de ki, ‘Sizlerden ya da soynuzdan ölüye dokunduğu için kirli sayılan ya da uzak bir yolculukta bulunan biri RAB'bin Fısh kurbanını kesebilir. ¹¹İkinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısh kurbanını kesip mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecek. ¹²Sabaha dek kurbandan bir şey bırakmayacak, kemiklerini kırmayacak. Fısh kurbanını bütün kuralları uyarınca kesmelidir. ¹³Ancak, temiz sayılan ve yolculukta olmayan biri Fısh kurbanını kesmeyi savsaklarsa, halkının arasından atılacaktır. Çünkü belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamıştır. Günahının cezasını çekecektir.

¹⁴“Aranızda yaşayan bir yabancı RAB'bin Fısh kurbanını kesmek is-

terse, Fısıh'ın kuralları, ilkeleri uyarınca kesmelidir. Yerli ya da yabancı için aynı kuralı uygulamalısınız.' ”

Konutun Üstündeki Bulut

(Çık.40:34-38)

¹⁵Konut, yani Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır kurulduğu gün üstünü bulut kapladı. Konutun üstündeki bulut akşamdan sabaha dek ateşi andırdı. ¹⁶Bu hep böyle sürüp gitti. Konutu kaplayan bulut gece ateşi andırıyordu. ¹⁷İsraililer ancak bulut çadırın üzerinden kalkınca göçer, bulut nerede durursa orada konaklardı. ¹⁸RAB'bin buyruğu uyarınca göç eder, yine RAB'bin buyruğu uyarınca konaklardı. Bulut konutun üzerinde durduca yerlerinden ayrılmazlardı. ¹⁹Bulut konutun üzerinde uzun süre durduğu zaman RAB'bin buyruğuna uyar, yola çıkmazlardı. ²⁰Bazen bulut konutun üzerinde birkaç gün kalırdı. Halk da RAB'bin verdiği buyruğa göre ya konakladığı yerde kalır ya da göç ederdi. ²¹Bazı günler bulut akşamdan sabaha dek kalır, sabah konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı. Gece olsun, gündüz olsun, bulut konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı. ²²Bulut konutun üzerinde iki gün, bir ay ya da uzun süre kalsa bile, İsraililer konakladıkları yerde kalır, yola koyulmazlardı. Ama bulut kalkar kalkmaz yola çıkarlardı. ²³RAB'bin buyruğu uyarınca konaklar ya da yola çıkarlardı. Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa uydular.

Gümüş Borazanlar

10 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁴“Dövme gümüşten iki borazan yapacaksın; bunları topluluğu çağırmak ve halkın yola çıkması için kullanacaksın. ²⁵İki borazan birden çalınınca, bütün topluluk senin yanında, Buluşma

Çadırı'nın girişi önünde toplanacak. ²⁶Yalnız biri çalınır, önderler, İsrail'in oymak başları senin yanında toplanacak. ²⁷Borazan kısa çalınınca, doğuda konaklayanlar yola çıkacak. ²⁸İkinci kez kısa çalınınca da güneyde konaklayanlar yola çıkacak. Borazanın kısa çalınması oymakların yola çıkması için bir işarettir. ²⁹Topluluğu toplamak için de borazan çaldırt, ama kısa olmasın.

³⁰“Borazanları kâhin olan Harunogulları çalacak. Borazan çalınması sizler ve gelecek kuşaklar için kalıcı bir kural olacak. ³¹Sizi sıkıştıran düşmana karşı ülkenizde savaşa çıktığınızda, borazan çalın. O zaman Tanrınız RAB sizi anımsayacak, sizi düşmanlarınızdan kurtaracak. ³²Sevinçli olduğunuz günler –kutladığınız bayramlar ve Yeni Ay Törenleri'nde– yakmalık sunular* ve esenlik kurbanları üzerine borazan çalacaksınız. Böylelikle Tanrınız'ın önünde anımsanmış olacaksınız. Ben Tanrınız RAB'bim.”

İsraililer Sina'dan Ayrılıyor

¹İkinci yılın ikinci ayının* yirminci günü bulut Levha Sandığı'nın bulunduğu konutun üzerinden kalktı. ²İsraililer de Sina Çölü'nden göç etmeye başladılar. Bulut Paran Çölü'nde durdu. ³Bu, RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca ilk göç edişleriydi.

⁴Önce Yahuda sancağı bölükleriyle yola çıktı. Yahuda bölüğüne Amminadav oğlu Nahşon komuta ediyordu. ⁵İssakar oymağının bölüğüne Suar oğlu Netanel, ⁶Zevulun oymağının bölüğüne de Helon oğlu Eliav komuta ediyordu. ⁷Konut yere indirilince, onu taşıyan Gerşonoğulları'yla Merarioğulları yola koyuldular.

⁸Sonra Ruben sancağı bölükleriyle yola çıktı. Ruben bölüğüne Şedeur oğlu Elisur komuta ediyordu. ⁹Şimon

oymağının bölüğüne Surişadday oğlu Şelumiel, ²⁰Gad oymağının bölüğüne de Deuel oğlu Elyasaf komuta ediyordu. ²¹Kehatlılar kutsal eşyaları taşıyarak yola koyuldular. Bunlar varmadan konut kurulmuş olurdu.

²²Efrayim sancağı bölükleriyle yola çıktı. Efrayim bölüğüne Ammihut oğlu Elişama komuta ediyordu. ²³Manaşşe oymağının bölüğüne Pedahsur oğlu Gamliel, ²⁴Benyamin oymağının bölüğüne de Gidoni oğlu Avidan komuta ediyordu.

²⁵En sonunda Dan sancağı ordunun artçı kolu olan bölükleriyle yola çıktı. Dan bölüğüne Ammişadday oğlu Ahiezer komuta ediyordu. ²⁶Aşer oymağının bölüğüne Okran oğlu Pagiel, ²⁷Naftali oymağının bölüğüne de Enan oğlu Ahira komuta ediyordu. ²⁸Yola koyulduklarında İsraili bölüklerin yürüyüş düzeni böyleydi.

²⁹Musa, kayınbabası Midyanlı Reuel oğlu Hovav'a, "RAB'bin, 'Size vereceğim' dediği yere gidiyoruz" dedi, "Bizimle gel, sana iyi davranırız. Çünkü RAB İsrail'e iyilik edeceğine söz verdi."

³⁰Hovav, "Gelmem" diye yanıtladı, "Ülkeme, akrabalarımın yanına döneceğim."

³¹Musa, "Lütfen bizi bırakma" diye üsteledi, "Çünkü çölde konaklayacağımız yerleri sen biliyorsun. Sen bize göz olabilirsin. ³²Bizimle gelersen, RAB'bin yapacağı bütün iyilikleri seninle paylaşıyoruz."

³³RAB'bin Dağ'ından ayrılıp üç günlük yol aldılar. Konaklayacakları yeri bulmaları için RAB'bin Antlaşma Sandığı* üç gün boyunca önleri sıra gitti. ³⁴Konakladıkları yerden ayrıldıklarında da RAB'bin bulduğu gündüzün onların üzerinde duruyordu.

³⁵Sandık yola çıkınca Musa,

"Ya RAB, kalk!

Düşmanların dağılsın,
Senden nefret edenler önünden kaçsın!" diyordu.

³⁶Sandık konaklayınca da,
"Ya RAB, binlerce, on binlerce
İsraili'ye dön!" diyordu.

Halk Yakınıyor

11 Halk çektiği sıkıntılardan ötürü yakınmaya başladı. RAB bunu duyunca öfkeleni, aralarına ateşini göndererek ordugahın kenarlarını yakıp yok etti. ²Halk Musa'ya yalvardı. Musa RAB'be yakarınca ateş söndü. ³Bu nedenle oraya Tavera° adı verildi. Çünkü RAB'bin gönderdiği ateş onların arasında yanmıştı.

⁴Derken, halkın arasındaki yabancılar başka yiyeceklere özlem duymaya başladılar. İsraililer de yine ağlayarak, "Keşke yiyecek biraz et olsaydı!" dediler, ⁵"Mısır'da parasız yediğimiz balıkları, salataviklerini, karpuzları, pırasaları, soğanları, sarmısakları anımsıyoruz. ⁶Şimdiyse yemek yeme isteğimizi yitirdik. Bu mandan* başka hiçbir şey gördüğümüz yok."

⁷Man kişniş tohumuna benzerdi, görünüşü de reçine gibiydi. ⁸Halk çıkıp onu toplar, değirmende öğütür ya da havanda döverdi. Çömlekte haşlayıp pide yaparlardı. Tadı zeytinyağında pişirilmiş yiyeceklere benzerdi. ⁹Gece ordugaha çiy düşerken, man da birlikte düşerdi.

¹⁰Musa herkesin, her ailenin çadırının önünde ağladığını duydu. RAB buna çok öfkeleni. Musa da üzüldü. ¹¹RAB'be, "Kuluna neden kötü davrandın?" dedi, "Seni hoşnut etmeyen ne yaptım ki, bu halkın yükünü bana yüklüyorsun? ¹²Bütün bu halka ben mi gebe kaldım? Onları ben mi doğurdum? Öyleyse neden emzikteki

o 11:3 "Tavera": "Yangın" anlamına gelir.

10:35 Mez.68:1 11:4 1Ko.10:6 11:7-8 Çık.16:31 11:9 Çık.16:13-15

çocuğu taşıyan bir dadı gibi, ataları-na ant içerek söz verdiği ülkeye on-ları kucağımda taşımamı istiyorsun? ¹³Bütün bu halka verecek eti nereden bulayım? Bana, 'Bize yiyecek et ver' diye sızlanıp duruyorlar. ¹⁴Bu halkı tek başıma taşıyamam, bunca yükü kaldıramam. ¹⁵Bana böyle davranacaksan –eğer gözünde lütf bulduysam– lütfen beni hemen öldür de ken-di yıkımımı görmeyeyim.”

¹⁶RAB Musa'ya, “Halk arasında önder ve yönetici bildiğin İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi topla” de-di, “Onları Buluşma Çadırı'na getir, yanında dursunlar. ¹⁷Ben inip seninle orada konuşacağım. Senin üzerindeki Ruh'tan alıp onlara vereceğim. Halkın yükünü tek başına taşımaman için sa-na yardım edecekler.

¹⁸“Halka de ki, 'Yarın için kendi-nizi kutsayın, et yiyeceksiniz. Keş-ke yiyecek biraz et olsaydı, Mısır'da durumumuz iyiydi diye ağladığınızı RAB duydu. Şimdi yemeniz için size et verecek. ¹⁹Yalnız bir gün, iki gün, beş, on ya da yirmi gün değil, ²⁰bir ay boyunca, burnunuzdan gelinceye dek, tiksineceye dek yiyeceksiniz. Çün-kü aranızda olan RAB'bi reddettiniz. O'nun önünde, Mısır'dan neden çıktık diyerek ağladınız.’ ”

²¹Musa, “Aralarında bulunduğum halkın 600 000'i yetişkin erkektir” di-ye karşılık verdi, “Oysa sen, 'Bu hal-ka bir ay boyunca yemesi için et ve-receğim' diyorsun. ²²Bütün davarlar, sığırlar kesilse, onları doyurur mu? Denizdeki bütün balıklar tutulsa, on-ları doyurur mu?”

²³RAB, “Elim kısaldı mı?” diye ya-nıtladı, “Sana söylediklerimin yerine gelip gelmeyeceğini şimdi göreceksin.”

²⁴Böylece Musa dışarı çıkıp RAB-bin kendisine söylediklerini halka bil-

dirdi. Halkın ileri gelenlerinden yet-miş adam toplayıp çadırın çevresine yerleştirdi. ²⁵Sonra RAB bulutun içi-n-de inip Musa'yla konuştu. Musa'nın üzerindeki Ruh'tan alıp yetmiş ileri gelene verdi. Ruh'u alınca peygamber-lik ettilerse de, daha sonra hiç pey-gamberlik etmediler.

²⁶Eldat ve Medat adında iki kişi or-dugahta kalmıştı. Seçilen yetmiş kişi arasındaydılar ama çadıra gitmemiş-lerdi. Ruh üzerlerine konunca ordu-gahta peygamberlik ettiler. ²⁷Bir genç koşup Musa'ya, “Eldat'la Medat ordu-gahta peygamberlik ediyor” diye ha-ber verdi.

²⁸Gençliğinden beri Musa'nın yar-dımcısı olan Nun oğlu Yeşu, “Ey efen-dim Musa, onlara engel ol!” dedi.

²⁹Ama Musa, “Sen benim adıma mı kısıkanıyorsun?” diye yanıtladı, “Keş-ke RAB'bin bütün halkı peygamber olsa da RAB üzerlerine Ruh'u'nu gön-derse!” ³⁰Sonra Musa'yla İsrail'in ileri gelenleri ordugaha döndüler.

Rab Bildircin Gönderiyor

³¹RAB denizden bildircin getiren bir rüzgar gönderdi. Rüzgar bildir-cinleri ordugahın her yönünden bir günlük yol kadar uzaklığa, yerden iki arşın^ö yüksekliğe indirdi. ³²Halk bütün gün, bütün gece ve ertesi gün durmadan bildircin topladı. Kimse on homerden^p az toplamadı. Bildir-cinleri ordugahın çevresine serdiler. ³³Et daha halkın dişleri arasınday-ken, çiğnemeye vakit kalmadan RAB öfkelen-di, onları büyük bir yıkım-la cezalandırdı. ³⁴Bu nedenle oraya Kivrot-Hattaava^r adı verildi. Başka yiyeceklere özlem duyanları oraya gömdüler.

³⁵Halk Kivrot-Hattaava'dan Hase-rot'a göç edip orada kaldı.

ö 11:31 “İki arşın”: Yaklaşık 90 cm. p 11:32 “On homer”: Yaklaşık 2 200 litrelik bir ölçek.
r 11:34 “Kivrot-Hattaava”: “Özlem mezarları” anlamına gelir.

Miryam'la Harun'un Yakınmaları

12 Musa Kûşlu* bir kadınla evlenmişti. Bundan dolayı Miryam'la Harun onu yerdiler. ²“RAB yalnız Musa aracılığıyla mı konuştu?” dediler, “Bizim aracılığımızla da konuşmadı mı?” RAB bu yakınmaları duydu.

³Musa yeryüzünde yaşayan herkesen daha alçakgönüllüydü.

⁴RAB ansızın Musa, Harun ve Miryam'a, “Üçünüz Buluşma Çadırı'na gelin” dedi. Üçü de gittiler. ⁵RAB bulut sütununun içinde indi. Çadırın kapısında durup Harun'la Miryam'ı çağırırdı. İkisi ilerlerken ⁶RAB onlara seslendi:

“Sözlerime kulak verin:

Eğer aranızda bir peygamber varsa,

Ben RAB görümde kendimi ona tanıtır,

Onunla düşte konuşurum.

⁷Ama kulum Musa öyle değildir.

O bütün evimde sadıktır.

⁸Onunla bilmecelerle değil,

Açıkça, yüzyüze konuşurum.

O RAB'bin suretini görüyor.

Öyleyse kulum Musa'yı

yermekten korkmadınız mı?”

⁹RAB onlara öfkelenip oradan gitti. ¹⁰Bulut çadırın üzerinden ayrıldı-ğında Miryam deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. Harun Miryam'a baktı, deri hastalığına yakalandığını gördü. ¹¹Musa'ya, “Ey efendim, lütfen akılsızca işlediğimiz günahın ötürü bizi cezalandırma” dedi, ¹²“Miryam etinin yarısı yenmiş olarak ana rahminden çıkan ölü bir bebeğe benzemesin.”

¹³Musa RAB'be, “Ey Tanrı, lütfen Miryam'ı iyileştir!” diye yakardı.

¹⁴RAB, “Babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanç içinde kalmayacak mıydı?” diye karşılık verdi, “Onu

yedi gün ordugahtan uzaklaştırın, sonra geri getirilsin.” ¹⁵Böylece Miryam yedi gün ordugahtan uzaklaştırıldı, o geri getirilene dek halk yola çıkmadı.

¹⁶Bundan sonra halk Haserot'tan ayrılıp Paran Çölü'nde konakladı.

Kenan Ülkesine Casuslar Gönderiliyor

(Yas.1:19-33)

13 ¹⁻²RAB Musa'ya, “İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder” dedi, “Ataların her oymağından bir önder gönder.”

³Musa RAB'bin buyruğu uyarınca Paran Çölü'nden adamları gönderdi. Hepsi İsrail halkının önderlerinden-di. ⁴Adları şöyleydi:

Ruben oymağından Zakkur oğlu Şammua; ⁵Şimon oymağından Hori oğlu Şafat; ⁶Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev; ⁷İssakar oymağından Yusuf oğlu Yigal; ⁸Efrayim oymağından Nun oğlu Hoşea; ⁹Ben-yamin oymağından Rafu oğlu Palti; ¹⁰Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel; ¹¹Yusuf oymağından –Manaşse oymağından– Susi oğlu Gaddi; ¹²Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel; ¹³Aşer oymağından Mikael oğlu Setur; ¹⁴Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi; ¹⁵Gad oymağından Maki oğlu Geuel.

¹⁶Ülkeyi araştırmak üzere Musa'nın gönderdiği adamlar bunlardı. Musa Nun oğlu Hoşea'ya* Yeşu adını verdi.

¹⁷Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken, “Negev'e, dağlık bölgeye gidin” dedi, ¹⁸“Nasıl bir ülke olduğunu, orada yaşayan halkın güçlü mü zayıf mı, çok mu az mı olduğunu öğrenin. ¹⁹Yaşadıkları ülke iyi mi kötü mü, kentleri nasıl, surlu mu değil mi anlayın. ²⁰Toprak nasıl?

Verimli mi, kıraç mı? Çevre ağaçlık mı, değil mi? Elinizden geleni yapıp orada yetişen meyvelerden getirin.” Mevsim üzümün olgunlaşmaya başladığı zamandı.

²¹Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi Zin Çölü'nden Levo-Hamat'a doğru Rehov'a dek araştırdılar. ²²Negev'den geçip Anakoğulları'ndan Ahiman, Şeşay ve Talmay'ın yaşadığı Hevron'a vardılar. –Hevron Mısır'daki Soan Kenti'nden^s yedi yıl önce kurulmuştu. –²³Eşkol Vadisi'ne varınca, üzerinde bir salkım üzüm olan bir asma dalı kestiler. Adamlardan ikisi dalı bir sıırıktta taşıdılar. Yanlarına nar, incir de aldılar. ²⁴İsrailliler'in kestiği üzüm salkımından dolayı oraya Eşkol^t Vadisi adı verildi.

²⁵Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan döndüler. ²⁶Paran Çölü'ndeki Kadeş'e, Musa'yla Harun'un ve İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler. ²⁷Musa'ya, “Bizi gönderdiğin ülkeye gittik” dediler, “Gerçekten süt ve bal akıyor orada! İşte ülkenin ürünleri! ²⁸Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük. ²⁹Ama-lekliler Negev'de; Hititler*, Yevuslular ve Amorlular dağlık bölgede; Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağı'nın kıyısında yaşıyor.”

³⁰Kalev, Musa'nın önünde halkı susturup, “Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle buna yetecek gücümüz var” dedi.

³¹Ne var ki, kendisiyle oraya giden adamlar, “Bu halka saldıramayız, onlar bizden daha güçlü” dediler. ³²Araştırdıkları ülke hakkında İsrailliler arasında kötü haber yayarak, “Boydan boyda

araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir” dediler, “Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu. ³³Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük.”

Halk Başkaldırıyor

(Yas.1:26-46)

14 O gece bütün topluluk yüksek sesle bağrışıp ağladı. ²Bütün İsrail halkı Musa'yla Harun'a karşı söylenmeye başladı. Onlara, “Keşke Mısır'da ya da bu çölde ölseydik!” dediler, ³“RAB neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımız, çocuklarımız tutsak edilecek. Mısır'a dönmek bizim için daha iyi değil mi?” ⁴Sonra birbirlerine, “Kendimize bir önder seçip Mısır'a dönelim” dediler.

⁵Bunun üzerine Musa'yla Harun İsrail topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar. ⁶Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kalev giysilerini yırttılar. ⁷Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle dediler: “İçinden geçip araştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir. ⁸Eğer RAB bizden hoşnut kalırsa, süt ve bal akan o ülkeye bizi götürecektir. ⁹Ancak RAB'be karşı gelmeyin. Orada yaşayan halktan korkmayın. Onları ekmek yer gibi yiyip bitireceğiz. Koruyucuları onları bırakıp gitti. Ama RAB bizimledir. Onlardan korkmayın!”

¹⁰Topluluk onları taşla tutmayı düşünürken, ansızın RAB'in görkemi Buluşma Çadırı'nda bütün İsrail halkına görüldü. ¹¹RAB Musa'ya şöyle dedi: “Ne zamana dek bu halk bana saygısızlık edecek? Onlara gösterdiğim bunca belirtiye karşın, ne zamana dek bana iman etmeyecekler? ¹²Onla-

rı salgın hastalıkla cezalandıracağım, mirastan yoksun bırakacağım. Ama seni onlardan daha büyük, daha güçlü bir ulus kılacağım.”

¹³Musa, “Mısırlılar bunu duyacak” diye karşılık verdi, “Çünkü bu halkı gücünle onların arasından sen çıkardın. ¹⁴Kenan topraklarında yaşayan halka bunu anlatacaklar. Ya RAB, bu halkın arasında olduğunu, onlarla yüz yüze görüştüğünü, bulutunun onların üzerinde durduğunu, gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu içinde onlara yol gösterdiğini duymuşlar. ¹⁵⁻¹⁶Eğer bu halkı bir insanmış gibi yok edersen, senin ününü duymuş olan bu uluslar, ‘RAB ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkı götüremediği için onları çölde yok etti’ diyecekler.

¹⁷“Şimdi gücünü göster, ya Rab. Demiştin ki, ¹⁸‘RAB tez öfkelenmez, sevgisi engindir, suçu ve isyanı bağışlar. Ancak suçluyu cezasız bırakmaz; babaların işlediği suçun hesabını üçüncü, dördüncü kuşak çocuklarından sorar.’ ¹⁹Mısır’dan çıkışlarından bugüne dek bu halkı nasıl bağışladırısan, büyük sevgin uyarınca onların suçunu bağışla.”

²⁰RAB, “Dileğin üzerine onları bağışladım” diye yanıtladı, ²¹“Ne var ki, varlığım ve yeryüzünü dolduran yüceliğim adına ant içerim ki, ²²yüceliğimi, Mısır’da ve çölde gösterdiğim belirtileri görüp de beni on kez sınavan, sözümü dinlemeyen bu kişilerden hiçbiri ²³atalarına ant içerek söz verdiği ülkeyi görmeyecek. Beni küçümseyenlerden hiçbiri orayı görmeyecek. ²⁴Ama kulum Kalev’de başka bir ruh var, o bütün yüreğiyle arıdımca yürüdü. Araştırmak için gittiği ülkeye onu götüreceğim, onun soyu orayı miras alacak. ²⁵Ama levliler’le

Kenanlılar ovada yaşıyorlar. Siz yarın geri dönün, Kamış Denizi* yolundan çöle gidin.”

²⁶⁻²⁷RAB Musa’yla Harun’a da, “Bu kötü topluluk ne zamana dek bana söylenecek?” dedi, “Bana söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum. ²⁸Onlara RAB şöyle diyor de: ‘Varlığım adına ant içerim ki, söylediklerinizin aynısını size yapacağım: ²⁹Cesetleriniz bu çöle serilecek. Bana söylenen, yirmi ve daha yukarı yaşta sayılan herkes çölde ölecek. ³⁰Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu Kalev’le Nun oğlu Yeşu’dan başkası girmeyecek. ³¹Ama tutsak edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye götüreceğim; orayı tanıyacaklar. ³²Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek. ³³Çocuklarınız, hepiniz ölünceye dek kırk yıl çölde çobanlık edecek ve sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekecekler. ³⁴Ülkeyi araştırdığınız günler kadar –kırk gün, her gün için bir yıldan kırk yıl– suçunuzun cezasını çekeceksiniz. Sizden yüz çevirdiğimi bileceksiniz!’ ³⁵Ben RAB söyledim; bana karşı toplanan bu kötü topluluğa bunları gerçekten yapacağım. Bu çölde yıkıma uğrayacak, burada ölecekler.”

³⁶Musa’nın ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamlar geri dönüp ülke hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun RAB’be söylenmesine neden oldular. ³⁷Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar RAB’bin önünde ölümcül hastalıktan öldüler. ³⁸Ülkeyi araştırmak üzere gidenlerden yalnız Nun oğlu Yeşu’yla Yefunne oğlu Kalev sağ kaldı.

³⁹Musa bu sözleri İsrail halkına bildirince, halk yasa büdü. ⁴⁰Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çık-

tılar. “Günah işledik” dediler, “Ama RAB'bin söz verdiği yere çıkmaya hazırız.”

⁴¹Bunun üzerine Musa, “Neden RAB'bin buyruğuna karşı geliyor-sunuz?” dedi, “Bunu başaramazsınız. ⁴²Savaşa gitmeyin, çünkü RAB sizinle olmayacak. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız. ⁴³Amalekliler'le Kenanlılar sizinle orada karşılaşacak ve sizi kılıçtan geçirecekler. Çünkü RAB'bin ardınca gitmekten vazgeçtiniz. RAB de sizinle olmayacak.”

⁴⁴Öyleyken, kendilerine güvenilecek dağlık bölgenin tepesine çıktılar. RAB'bin Antlaşma Sandığı* da Musa da ordugahta kaldı. ⁴⁵Dağlık bölgede yaşayan Amalekliler'le Kenanlılar üzerlerine saldırdılar, Horma Kenti'ne dek onları kovalayıp bozguna uğrattılar.

Sunularla İlgili Kurallar

15 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İsrail halkına de ki, ‘Yerleşmek için size vereceğim ülkeye girince, ³RAB'bi hoşnut eden bir koku yapmak için yakmalık sunu*, özel adak kurbanı, gönülden verilen sunu ya da bayram sunusu gibi yakılan sunu olarak RAB'be sığır ya da davar sunacaksınız. ⁴Sunu sunan kişi RAB'be tahıl sunusu* olarak dörtte bir hin^a zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa^a ince un sunacak. ⁵Yakmalık sunu ya da kurban için, her kuzuya dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap hazırla.

⁶“ ‘Koç sunarken tahıl sunusu olarak üçte bir hin^a zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa^a ince un hazırla. ⁷Dökmelik sunu olarak da üçte bir hin şarap sun. Bunları RAB'bi hoşnut eden koku

olarak sunacaksın. ⁸RAB'be yakmalık sunu, özel adak kurbanı ya da esenlik sunusu* olarak bir boğa sunduğunda, ⁹boğayla birlikte tahıl sunusu olarak yarım hin^a zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa^a ince un sun. ¹⁰Ayrıca dökmelik sunu olarak yarım hin şarap sun. Yakılan bu sunu RAB'bi hoşnut eden bir koku olacak. ¹¹Sığır, koç, davar –kuzu ya da keçi– böyle hazırlanacak. ¹²Kaç hayvan sunacaksan her biri için aynı şeyleri yapacaksın.

¹³“ ‘Her İsrail yerlisi RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken bunları aynen yapmalıdır. ¹⁴Kuşaklar boyunca aranızda yaşayan bir yabancı ya da yerli olmayan bir konuk, RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken, sizin uyguladığınız kuralları uygulamalıdır. ¹⁵Sizin ve aranızda yaşayan yabancılar için topluluk aynı kuralları uygulamalıdır. Kuşaklar boyunca kalıcı bir kural olacak bu. RAB'bin önünde siz nasılsanız, aranızda yaşayan yabancı da aynı olacak. ¹⁶Size de aranızda yaşayan yabancıya da aynı yasalar ve kurallar uygulanacak.’ ”

¹⁷RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁸“İsrail halkına de ki, ‘Sizi götüreceğim ülkeye girip ¹⁹o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, bir kısmını bana sunacaksınız. ²⁰İlk tahılınızdan sunu olarak bir pide sunacaksınız; bunu harmanınızdan bir sunu olarak sunacaksınız. ²¹İlk tahılınızdan yapılmış bu sunuyu kuşaklar boyunca RAB'be sunacaksınız.’ ”

Günah için Sunu

²²⁻²³“ ‘Eğer bilmeden günah işlediyseniz, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruklardan herhangi birini –RAB'bin buyruk verdiği günden başlayarak Mu-

u 15:4,5 “Dörtte bir hin”: Yaklaşık 0.9 lt. ü 15:4 “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg.
v 15:6,7 “Üçte bir hin”: Yaklaşık 1.2 lt. y 15:6 “Onda iki efa”: Yaklaşık 2.6 kg.
z 15:9,10 “Yarım hin”: Yaklaşık 1.8 lt. a 15:9 “Onda üç efa”: Yaklaşık 3.9 kg.
15:16 Lev.24:22

sa aracılığıyla size ve gelecek kuşaklara buyurduğu herhangi bir şeyi— yerine getirmediyse²⁴ ve bu günah bilmeden işlendiyse, bütün topluluk RAB'bi hoşnut eden koku sunmak için yakmalık sunu olarak istenilen tahıl ve dökmelek sunuyla birlikte bir boğa, günah sunusu olarak da bir teke sunacaktır. ²⁵Kâhin bütün İsrail topluluğunun günahını bağışlatacak, halk bağışlanacak. Çünkü bilmeyerek günah işlediler. İşledikleri günah yüzünden RAB için yakılan sunu olarak sunularını ve günah sunularını sundular. ²⁶Bütün İsrail topluluğu da aranızda yaşayan yabancılar da bağışlanacaktır. Çünkü halk bilmeyerek bu günahı işledi.

²⁷“Eğer biri bilmeden günah işlerse, günah sunusu olarak bir yaşında bir dişi keçi getirmeli. ²⁸Kâhin RAB'bin önünde, bilmeden günah işleyen kişinin günahını bağışlatacak. Bağışlatma yapılırken kişi bağışlanacak. ²⁹Bilmeden günah işleyen İsrail yerlisi için de aranızda yaşayan yabancı için de aynı yasayı uygulayacaksınız.

³⁰“Yerli ya da yabancı biri bilerek günah işlerse, RAB'be saygısızlık etmiştir. Bu kişi halkının arasından atılmalı. ³¹RAB'bin sözünü küçümsemiş, buyruklarına karşı gelmiştir. Bu nedenle o kişi halkının arasından kesinlikle atılacak, suçunun cezasını çekecektir.”

Şabat Günü'nü Tutmayan Öldürülüyör

³²İsraililer çöldeyken, Şabat Günü* odun toplayan birini buldular. ³³Odun toplarken adamı bulanlar onu Musa'yla Harun'un ve bütün topluluğun önüne getirdiler. ³⁴Adama ne yapılacağı belirlenmediğinden onu gözaltında tuttular. ³⁵Derken RAB Musa'ya, “O adam öldürülmeli. Bütün topluluk ordugahın dışında onu taşı-

tutsun” dedi. ³⁶Böylece topluluk adamı ordugahın dışına çıkardı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, onu taşıyarak öldürdüler.

Püsküllerle İlgili Kural

³⁷RAB Musa'ya şöyle dedi: ³⁸“İsrail halkına de ki, ‘Kuşaklar boyunca giysinizin dört yanına püskül dikeceksiniz. Her püskülün üzerine lacivert bir kordon koyacaksınız. ³⁹Öyle ki, püskülleri gördükçe RAB'bin buyruklarını anımsayasınız. Böylelikle RAB'bin buyruklarına uyacak, yüreğinizin, gözünüzün istekleri ardınca gitmeyecek, hainlik etmeyeceksiniz. ⁴⁰Ta ki, bütün buyruklarımı anımsayıp tutasınız ve Tanrınız için kutsal olasınız. ⁴¹Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB benim. Tanrınız RAB benim.’”

Korah, Datan ve Aviram Başkaldırıyor

16 ¹⁻²Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruben soyundan Eliavogulları'ndan Datan, Aviram ve Pelet oğlu On toplulukça seçilen, tanınmış iki yüz elli İsrailli önderle birlikte Musa'ya başkaldırdı. ³Hep birlikte Musa'yla Harun'un yanına varıp, “Çok ileri gittiniz!” dediler, “Bütün topluluk, topluluğun her bireyi kutsaldır ve RAB onların arasındadır. Öyleyse neden kendinizi RAB'bin topluluğundan üstün görüyorsunuz?”

⁴Bunu duyan Musa yüzüstü yere kapandı. ⁵Sonra Korah'la yandaşlarına şöyle dedi: “Sabah RAB kimin kendisine ait olduğunu, kimin kutsal olduğunu açıklayacak ve o kişiyi huzuruna çağırarak. RAB seçeceği kişiyi huzuruna çağırarak. ⁶Ey Korah ve yandaşları, kendinize buhurdanlar alın. ⁷Yarın RAB'bin huzurunda buhurdanlarınızın içine ateş, ateşin üstü-

ne de buhur koyun. RAB'bin seçeceği kişi, kutsal olan kişidir. Ey Levililer, çok ileri gittiniz!”

⁸Musa Korah'la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Ey Levililer, beni dinle-yin! ⁹⁻¹⁰İsrail'in Tanrısı sizi kendi hu-zuruna çıkarmak için ayırdı. RAB'bin Konutu'nun hizmetini yapmanız, topluluğun önünde durmanız, onlara hizmet etmeniz için sizi İsrail topluluğunun arasından seçti. Sizi ve bütün Levili kardeşlerinizi huzuruna çıkardı. Bu yetmiyormuş gibi kâhinliği de mi istiyorsunuz? ¹¹Ey Korah, senin ve yandaşlarının böyle toplanması RAB'be karşı gelmektir. Harun kim ki, ona dil uzatıyorsun?”

¹²Sonra Musa Eliavoğulları Datan'la Aviram'ı çağırttı. Ama onlar, “Gelmeyeceğiz” dediler, ¹³“Bizi çölde öldürtmek için süt ve bal akan ülkeden çıkardın. Bu yetmiyormuş gibi başımıza geçmek istiyorsun. ¹⁴Bizi süt ve bal akan ülkeye götürmediğin gibi mülk olarak bize tarlalar, bağlar da vermedin. Bu adamları kör mü sanıyorsun? Hayır, gelmeyeceğiz.”

¹⁵Çok öfkelenen Musa RAB'be, “Onların sunularını önemseme. Onlardan bir eşek bile almadım, üstelik hiçbirine de haksızlık etmedim” dedi.

¹⁶Sonra Korah'a, “Yarın sen ve bütün yandaşların –sen de, onlar da– RAB'bin önünde bulunmak için gelin” dedi, “Harun da gelsin. ¹⁷Herkes kendi buhurdanını alıp içine buhur koysun. İki yüz elli kişi birer buhurdan alıp RAB'bin önüne getirsin. Harun'la sen de buhurdanlarınızı getirin.” ¹⁸Böylece herkes buhurdanını alıp içine ateş, ateşin üstüne de buhur koydu. Sonra Musa ve Harun'la birlikte Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde durdular. ¹⁹Korah bütün topluluğu Musa'yla Harun'un karşısında Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde toplayınca, RAB'bin görkemi bütün top-

luluğa göründü. ²⁰⁻²¹RAB, Musa'yla Harun'a, “Bu topluluğun arasından ayrılın da onları bir anda yok edeyim” dedi.

²²Musa'yla Harun yüzüstü yere kapanarak, “Ey Tanrı, bütün insan ruhlarının Tanrısı!” dediler, “Bir kişi günah işledi diye bütün topluluğa mı öfkeleneceksin?”

²³⁻²⁴RAB Musa'ya, “Topluluğa söyle, Korah'ın, Datan'ın, Aviram'ın çadırlarından uzaklaşsınlar” dedi.

²⁵Musa Datan'la Aviram'a gitti. İsrail'in ileri gelenleri onu izledi. ²⁶Topluluğu uyararak, “Bu kötü adamların çadırlarından uzak durun!” dedi, “Onların hiçbir şeyine dokunmayın. Yoksa onların günahları yüzünden canınızdan olursunuz.” ²⁷Bunun üzerine topluluk Korah, Datan ve Aviram'ın çadırlarından uzaklaştı. Datan'la Aviram çıkıp karıları, küçük büyük çocuklarıyla birlikte çadırlarının önünde durdular.

²⁸Musa şöyle dedi: “Bütün bunları yapmam için RAB'bin beni gönderdiğini, kendiliğimden bir şey yapmadığımı şuradan anlayacaksınız: ²⁹Eğer bu adamlar herkes gibi doğal bir ölümle ölür, herkesin başına gelen bir olayla karşılaşırlarsa, bilin ki beni RAB göndermemiştir. ³⁰Ama RAB yepyeni bir olay yaratırsa, yer yarılıp onları ve onlara ait olan her şeyi yutarsa, ölümler diyarına diri diri inerlerse, bu adamların RAB'be saygısızlık ettiklerini anlayacaksınız.”

³¹Musa konuşmasını bitirir bitirmez Korah, Datan ve Aviram'ın altındaki yer yarıldı. ³²Yer yarıldı, onları, ailelerini, Korah'ın adamlarıyla mallarını yuttu. ³³Sahip oldukları her şeyle birlikte diri diri ölümler diyarına indiler. Yer onların üzerine kapandı. Topluluğun arasından yok oldular. ³⁴Çılgınlıklarını duyan çevredeki İsraililer, “Yer bizi de yutmasın!” diyerek kaçıştılar.

³⁵RAB'bin gönderdiği ateş buhur sunan iki yüz elli adamı yakıp yok etti.

³⁶RAB Musa'ya şöyle dedi: ³⁷"Kâhin Harun oğlu Elazar'a buhurdanları ateşin içinden çıkarmasını, ateş korlarını az öteye dağıtmasını söyle. Çünkü buhurdanlar kutsaldır. ³⁸İşledikleri günahtan ötürü öldürülen bu adamların buhurdanlarını levha haline getirip sunağı bunlarla kapla. Buhurdanlar RAB'be sunuldukları için kutsaldır. Bunlar İsraililer için bir uyarı olsun."

³⁹⁻⁴⁰Böylece Kâhin Elazar, yanarak ölen adamların getirdiği tunç* buhurdanları RAB'bin Musa aracılığıyla kendisine söylediği gibi alıp döverek sunağı kaplamak için levha haline getirdi. Bu, İsraililer'e Harun'un soyundan gelenlerden başka hiç kimsenin RAB'bin önüne çıkıp buhur yakması gerektiğini anımsatacaktı. Yoksa o kişi Korah'la yandaşları gibi yok olacaktı.

⁴¹Ertesi gün bütün İsrail topluluğu Musa'yla Harun'a söylenmeye başladı. "RAB'bin halkını siz öldürdünüz" diyorlardı.

⁴²Topluluk Musa'yla Harun'a karşı toplanıp Buluşma Çadırı'na doğru yönelince, çadırı ansızın bulut kapladı ve RAB'bin görkemi görüldü. ⁴³Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler. ⁴⁴⁻⁴⁵RAB Musa'ya, "Bu topluluğun arasından ayrılın da onları birden yok edeyim" dedi. Musa'yla Harun yüzüstü yere kapandılar.

⁴⁶Sonra Musa Harun'a, "Buhurdanını alıp içine sunaktan ateş koy, üstüne de buhur koy" dedi, "Günahlarını bağışlatmak için hemen topluluğa git. Çünkü RAB öfkesini yağdırdı. Öldürücü hastalık başladı." ⁴⁷Harun Musa'nın dediğini yaparak buhurdanını alıp topluluğun ortasına koştu. Halkın arasında öldürücü hastalık başlamıştı. Harun buhur sunarak

topluluğun günahını bağışlattı. ⁴⁸O ölülerle dirilerin arasında durunca, öldürücü hastalık da dindi. ⁴⁹Korah olayında ölenler dışında, öldürücü hastalıktan ölenlerin sayısı 14 700 kişiydi. ⁵⁰Öldürücü hastalık dindiğinden, Harun Musa'nın yanına, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne döndü.

Harun'un Değneği

17 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²"İsrail halkına her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirmesini söyle. Her önderin adını kendi değneğin üzerine yaz. ³Levi oymağının değneği üzerine Harun'un adını yazacaksın. Her oymak önderi için bir değnek olacak. ⁴Değnekleri Buluşma Çadırı'nda sizinle buluştuğum Levha Sandığı'nın önüne koy. ⁵Sececeğim kişinin değneği filiz verecek. İsrail halkının sizden sürekli yakınmasına son vereceğim."

⁶Musa İsrail halkıyla konuştu. Halkın önderleri, her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirdiler. Harun'un değneği de aralarındaydı. ⁷Musa değnekleri Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırda RAB'bin önüne koydu.

⁸Ertesi gün Musa Levha Sandığı'nın bulunduğu çadıra girdi. Baktı, Levi oymağını temsil eden Harun'un değneği filiz vermiş, tomurcuklanıp çiçek açmış, badem yetiştirmiş. ⁹Musa bütün değnekleri RAB'bin önünden çıkarıp İsrail halkına gösterdi. Halk değneklere baktı, her biri kendi değneğini aldı.

¹⁰RAB Musa'ya, "Başkaldıranlara bir uyarı olsun diye Harun'un değneğini saklanmak üzere Levha Sandığı'nın önüne koy" dedi, "Onların benden yakınmalarına son vereceksin; öyle ki, ölmesinler." ¹¹Musa RAB'bin buyruğu uyarınca davrandı.

¹²İsrailliler Musa'ya, “Yok olacağız! Öleceğiz! Hepimiz yok olacağız!” dediler, ¹³“RAB'in Konutu'na her yaklaşan ölüyor. Hepimiz mi yok olacağız?”

Kâhinlerle Levililer'in Görevi

18 RAB Harun'a, “Sen, oğulların ve ailen kutsal yere ilişkin suçtan sorumlu tutulacaksınız” dedi, “Kâhinlik görevinizle ilgili suçtan da sen ve oğulların sorumlu tutulacaksınız. ²Sen ve oğulların Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırın önünde hizmet ederken, atanız Levi'nin oymağından kardeşlerinizin de size katılıp yardım etmelerini sağlayın. ³Senin sorumluluğun altında çadırdaki hizmet etsinler. Ancak, siz de onlar da ölmesiniz diye kutsal yerin eşyalarına ya da sunağa yaklaşmasınlar. ⁴Seninle çalışacak ve Buluşma Çadırı'yla ilgili bütün hizmetlerden sorumlu olacaklar. Levililer dışında hiç kimse bulunmadığınız yere yaklaşmayacak.

⁵“Bundan sonra İsrail halkına öfkelenmemem için kutsal yerin ve sunağın hizmetinden sizler sorumlu olacaksınız. ⁶Ben İsrailliler arasından Levili kardeşlerinizi size bir armağan olarak seçtim. Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti yapmaları için onlar bana adanmıştır. ⁷Ama sunaktaki ve perdenin ötesindeki kâhinlik görevini sen ve oğulların üstleneceksiniz. Kâhinlik görevini size armağan olarak veriyorum. Sizden başka kutsal yere kim yaklaşırsa öldürülecektir.”

Kâhinlerle Levililer'in Payı

⁸RAB Harun'la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Bana sunulan kutsal sunuların bağış kısımlarını sana veriyorum. Bunları sonsuza dek pay olarak sana ve oğullarına veriyorum. ⁹Sunakta tü-

müyle yakılmayan, bana sunulan en kutsal sunulardan şunlar senin olacak: Tahıl, suç ve günah sunuları*. En kutsal sunular senin ve oğullarının olacak. ¹⁰Bunları en kutsal sunu olarak yiyeceksin. Her erkek onlardan yiyebilir. Onları kutsal sayacaksın.

¹¹“Ayrıca şunlar da senin olacak: İsrailliler'in sunduğu sallamalık sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir.

¹²“RAB'be verdikleri ilk ürünleri –zeytinyağının, yeni şarabın, tahılın en iyisini– sana veriyorum. ¹³Ülkede yetişen ilk ürünlerden RAB'be getirdiklerinin tümü senin olacak. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir.

¹⁴“İsrail'de RAB'be koşulsuz adanan her şey senin olacak. ¹⁵İnsan olsun hayvan olsun RAB'be adanan her rahmin ilk ürünü senin olacak. Ancak ilk doğan her çocuk ve kirli sayılan hayvanların her ilk doğanı için kesinlikle bedel alacaksın. ¹⁶İlk doğanlar bir aylıkken, kendi biçeceğin değer uyarınca, yirmi geradan oluşan kutsal yerin şekeline göre beş şekel^b gümüş bedel alacaksın.

¹⁷“Ancak sığırın, koyunun ya da keçinin ilk doğanı için bedel almayacaksın. Onlar benim için ayrılmıştır. Kanlarını sunağın üzerine dökeceksin, yağlarını RAB'bi hoşnut eden koku olsun diye yakılan bir sunu olarak yakacaksın. ¹⁸Sallamalık sununun göğsü ve sağ budu senin olduğu gibi eti de senin olacak. ¹⁹İsrailliler'in bana sundukları kutsal sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Senin ve soyun için bu RAB'in önünde sonsuza dek sürecek bozulmaz bir antlaşmadır^c.”

b 18:16 “Beş kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 50 gr. **c 18:19** “Bozulmaz bir antlaşmadır”: İbranice “Tuz antlaşmasıdır”. **18:2-6** İbr.9:6 **18:14** Lev.27:28

²⁰RAB Harun'la konuşmasını şöyle sürdürdü: "Onların ülkesinde mirasın olmayacak, aralarında hiçbir payın olmayacak. İsraililer arasında payın ve mirasın benim.

²¹"Buluşma Çadırı'yla ilgili yaptıkları hizmete karşılık, İsrail'de toplanan bütün ondalıkları pay olarak Levililer'e veriyorum. ²²Bundan böyle öbür İsraililer Buluşma Çadırı'na yaklaşmamalı. Yoksa günahlarının bedelini canlarıyla öderler. ²³Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti Levililer yapacak, çadıra karşı işlenen suçtan onlar sorumlu olacak. Gelecek kuşaklarınız boyunca kalıcı bir kural olacak bu. İsraililer arasında onların payı olmayacak. ²⁴Bunun yerine İsraililer'in RAB'be armağan olarak verdiği ondalığı miras olarak Levililer'e veriyorum. Bu yüzden Levililer için, 'İsraililer arasında onların mirası olmayacak' dedim."

²⁵RAB Musa'ya şöyle dedi: ²⁶"Levililer'e de ki, 'Pay olarak size verdiğim ondalıkları İsraililer'den alınca, aldığınız ondalığın ondalığını RAB'be armağan olarak sunacaksınız. ²⁷Armağanınız harmandan tahıl ya da üzüm sıkma çukurundan bir armağan sayılacaktır. ²⁸Böylelikle siz de İsraililer'den aldığınız bütün ondalıklardan RAB'be armağan sunacaksınız. Bu ondalıklardan RAB'bin armağanını Kâhin Harun'a vereceksiniz. ²⁹Aldığınız bütün armağanlardan RAB için bir armağan ayıracaksınız; hepsinin en iyisini, en kutsalını ayıracaksınız.'

³⁰"Levililer'e şöyle de: 'En iyisini sunduğunuzda, geri kalanı harman ya da asma ürünü olarak size sayılacaktır. ³¹Siz ve aileniz her yerde ondan yiyebilirsiniz. Buluşma Çadırı'nda yaptığınız hizmete karşılık size verilen ücrettir bu. ³²En iyisini sunarsanız, bu

konuda günah işlememiş olursunuz. Ölmek için İsraililer'in sunduğu kutsal sunuları kirletmeyeceksiniz.'"

Kirli Sayılanın Arındırılması

19 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: ²⁴"RAB'bin buyurduğu yasanın kuralı şudur: İsraililer'e size kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış kızıl bir inek getirmelerini söyleyin. ³İnek Kâhin Elazar'a verilsin; ordugahın dışına çıkarılıp onun önünde kesilecek. ⁴Kâhin Elazar parmağıyla kanından alıp yedi kez Buluşma Çadırı'nın önüne doğru serpecek. ⁵Sonra Elazar'ın gözü önünde inek, derisi, eti, kanı ve gübresiyle birlikte yakılacak. ⁶Kâhin biraz sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplik alıp yanmakta olan ineğin üzerine atacak. ⁷Sonra giysilerini yıkayacak, yıkana-cak. Ancak o zaman ordugaha girebilir. Ama akşama dek kirli sayılacaktır. ⁸İneği yakan kişi de giysilerini yıkayacak, yıkanacak. O da akşama dek kirli sayılacak.

⁹"Temiz sayılan bir kişi ineğin külünü toplayıp ordugahın dışında temiz sayılan bir yere koyacak. İsrail topluluğu temizlenme suyu için bu külü saklayacak; bu, günden arınmak içindir. ¹⁰İneğin külünü toplayan adam giysilerini yıkayacak, akşama dek kirli sayılacak. Bu kural hem İsraililer, hem de aralarında yaşayan yabancılar için kalıcı olacaktır.

¹¹"Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli sayılacaktır. ¹²Üçüncü ve yedinci gün temizlenme suyuyla kendini arındırarak, böylece paklanmış olacak. Üçüncü ve yedinci gün kendini arındırmazsa, paklanmış sayılmayacak. ¹³Herhangi bir insan ölüsüne dokunup da kendini arındırmayan kişi RAB'bin Konutu'nu kirletmiş olur. O kişi İsrail'den atılmalı.

Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır, kirliliği üzerinde kalır.

¹⁴“Çadırda biri öldüğü zaman uygulanacak kural şudur: Çadıra giren ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılacaktır. ¹⁵Kapağı iple bağlanmamış, ağzı açık her kap kirli sayılacaktır.

¹⁶“Kırda kılıçla öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş birine, insan kemiğine ya da mezara her dokunan yedi gün kirli sayılacaktır.

¹⁷“Kirli sayılan kişi için bir kabın içine yakılan günah sunusunun* küllünden koyun, üstüne duru su dökceksiniz. ¹⁸Temiz sayılan bir adam mercanköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek. ¹⁹Temiz sayılan adam, üçüncü ve yedinci gün kirli sayılanın üzerine suyu serpecek. Yedinci gün onu arındıracak. Arınan kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak ve akşam temiz sayılacak. ²⁰Ancak, kirli sayılan biri kendini arındırmazsa topluluğun arasından atılmalı. Çünkü RAB'bin Tapınağı'nı kirlletmiştir. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır. ²¹Onlar için bu kural kalıcı olacaktır. Temizlenme suyunu serpen kişi de giysisini yıkamalı. Temizlenme suyuna dokunan kişi akşama dek kirli sayılacak. ²²Kirli sayılan birinin dokunduğu nesne kirli sayılır; o nesneye dokunan da akşama dek kirli sayılır.”

Kayadan Çıkan Su

20 İsrail topluluğu birinci ay* Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı. Miryam orada öldü ve gömüldü.

²Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk Musa'yla Harun'a karşı toplandı. ³Musa'ya, “Keşke kardeşlerimiz RAB'bin önünde öldüğünde biz de ölseydik!” diye çıkıştılar, ⁴“RAB'bin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz de hayvanlarımız da ölelim diye mi? ⁵Neden bizi bu korkunç yere getirmek için Mısır'dan çıkardınız? Ne tahıl, ne incir, ne üzüm ne de nar var. Üstelik içecek su da yok!”

⁶Musa'yla Harun topluluktan ayrırlıp Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne gittiler, yüzüstü yere kapandılar. RAB'bin görkemi onlara göründü. ⁷⁻⁸RAB Musa'ya, “Değneği al” dedi, “Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın gözü önünde su fışkırtması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız.”

⁹Musa kendisine verilen buyruk uyarınca değneği RAB'bin önünden aldı. ¹⁰Musa'yla Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, “Ey siz, başkaldıranlar, beni dinleyin!” dedi, “Bu kayadan size su çıkaralım mı?” ¹¹Sonra kolunu kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su fışkırdı, topluluk da hayvanları da içti.

¹²RAB Musa'yla Harun'a, “Madem İsraililer'in önünde bana güvenmediniz ve kutsallığımı küçümsediniz” dedi, “Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de götürmeyeceksiniz.”

¹³Bu sulara Meriva⁶ suları denildi. Çünkü İsrail halkı orada RAB'be çıkmış, RAB de aralarında kutsallığını göstermişti.

Edom Kralı İsraililer'e Geçiş İzni Vermiyor

¹⁴Musa Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklarla şu haberi gönderdi: “Kardeşin İsrail şöyle diyor: ‘Başımıza gelen güçlükleri biliyorsun. ¹⁵Atalarımız

Mısır'a gitmişler. Orada uzun yıllar yaşadık. Mısırlılar atalarımıza da bize de kötü davrandılar. ¹⁶Ama biz RAB'be yakarınca, yakarışımızı işitti. Bir melek gönderip bizi Mısır'dan çıkardı.

“ ‘Şimdi senin sınırına yakın bir kent olan Kadeş'teyiz. ¹⁷İzin ver, ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan da su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, sağa sola sapmadan Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz.’ ”

¹⁸Ama Edom Kralı, “Ülkemden geçmeyeceksiniz!” diye yanıtladı, “Geçmeye kalkışırsanız kılıçla karşınıza çıkarım.”

¹⁹İsraililer, “Yol boyunca geçip gideceğiz” dediler, “Eğer biz ya da hayvanlarımız suyundan içersek karşılığını öderiz. Yürüyüp geçmek için senden izin istiyoruz, hepsi bu.”

²⁰Edom Kralı yine, “Geçmeyeceksiniz!” yanıtını verdi. Edomlular İsraililer'e saldırmak üzere kalabalık ve güçlü bir orduyla yola çıktılar. ²¹Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsraililer dönüp ondan uzaklaştılar.

Harun'un Ölümü

²²İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi. ²³RAB, Edom sınırındaki Hor Dağı'nda Musa'yla Harun'a şöyle dedi: ²⁴“Harun ölüp atalarına kavuşacak. İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyecek. Çünkü ikiniz Meriva sularında verdiğim buyruğa karşı geldiniz. ²⁵Harun'la oğlu Elazar'ı Hor Dağı'na çıkar. ²⁶Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazar'a giydir. Harun orada ölüp atalarına kavuşacak.”

²⁷Musa RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde

Hor Dağı'na çıktılar. ²⁸Musa Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazar'a giydirdi. Harun orada, dağın tepesinde öldü. Sonra Musa'yla Elazar dağdan indiler. ²⁹Harun'un öldüğünü öğrenince bütün İsrail halkı onun için otuz gün yas tuttu.

Arat Kenti Yok Ediliyor

21 Negev'de yaşayan Kenanlı Arat Kralı, İsraililer'in Atarim yolundan geldiğini duyunca, onlara saldırarak bazılarını tutsak aldı. ²Bunun üzerine İsraililer, “Eğer bu halkı tümüyle elimize teslim edersen, kentlerini büsbütün yok edeceğiz” diyerek RAB'be adak adadılar. ³RAB İsraililer'in yalvarışını işitti ve Kenanlılar'ı ellerine teslim etti. İsraililer onları da kentlerini de büsbütün yok ettiler. Oraya Horma^d adı verildi.

Tunç Yılan

⁴Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kamış Denizi* yoluyla Hor Dağı'ndan ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı. ⁵Tanrı'dan ve Musa'dan yakınarak, “Çölde ölelim diye mi bizi Mısır'dan çıkardınız?” dediler, “Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!”

⁶Bunun üzerine RAB halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırınca İsraililer'den birçok kişi öldü. ⁷Halk Musa'ya gelip, “RAB'den ve senden yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırsın” dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı.

⁸RAB Musa'ya, “Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır” dedi. ⁹Böylece Musa tunç* bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan

d 21:3 “Horma”: “Büsbütün yok etmek” ya da “Koşulsuz adamak” anlamına gelir.

20:28 Çık.29:29 **20:28** Say.33:38; Yas.10:6 **21:1** Say.33:40 **21:4** Yas.2:1 **21:5-6** 1Ko.10:9 **21:9** 2Kr.18:4; Yu.3:14

tarafından ısırılan kişiler tunç yılana bakınca yaşadı.

Moav'a Yolculuk

¹⁰İsrail halkı yola koyulup Ovot'ta konakladı. ¹¹Sonra Ovot'tan ayrı-
lup doğuda Moav'a bakan çölde, İye-
Haavarim'de konakladı. ¹²Oradan
da ayrılıp Zeret Vadisi'nde konakla-
dı. ¹³Oradan da ayrılıp Amorlular'ın
sınırına dek uzanan çölde, Arnon
Vadisi'nin karşı yakasında konakla-
dılar. Arnon Moav'la Amorlular'ın
ülkesi arasındaki Moav sınırındı.
¹⁴RAB'bin Savaşları Kitabı'nda şö-
yle yazılıdır:

“... Sufa topraklarında Vahev Kenti,
vadiler, Arnon Vadisi, ¹⁵Ar Kenti'ne
dayanan ve Moav sınırı boyunca
uzanan vadilerin yamaçları ...”

¹⁶Oradan RAB'bin Musa'ya, “Hal-
kı bir araya topla, onlara su verece-
ğim” dediği kuyuya, Beer'e^e doğru
yol aldılar.

¹⁷O zaman İsraililer şu ezgiyi söy-
lediler:

“Suların fışkırsın, ey kuyu!
Ezgi okuyun ona.

¹⁸O kuyu ki, onu önderlerle
Halkın soyluları
Asayla, değnekle kazdılar.”

Bundan sonra çölden Mattana'ya,
¹⁹Mattana'dan Nahaliel'e, Nahaliel'den
Bamot'a, ²⁰Bamot'tan Moav toprak-
larındaki vadiye, çöle bakan Pisga
Dağı'nın eteklerine gittiler.

Kral Sihon ve Og'un Yenilgisi

(Yas.2:26-3:11)

²¹İsraililer Amorlular'ın Kralı Si-
hon'a ulaklarla şu haberi gönderdi:

²²“İzin ver, ülkenden geçelim. Tar-
lalardan, bağlardan geçmeyeceğiz,
hiçbir kuyudan su içmeyeceğiz. Sını-
rından geçinceye dek, Kral yolundan
yolumuza devam edeceğiz.”

²³Ne var ki Sihon, ülkesinden İsrail-
liler'in geçmesine izin vermedi. İsrail-
liler'le savaşmak üzere bütün halkını
toplayıp çöle çıktı. Yahesa'ya varınca,
İsraililer'e saldırdı. ²⁴İsraililer onu
kılıçtan geçirip Arnon'dan Yabbuk'a,
Ammonlular'ın sınırına dek uzanan
topraklarını aldılar. Az Kenti Am-
mon sınırını oluşturunuyordu. ²⁵İsrail-
liler Heşbon ve çevresindeki köylerle
birlikte Amorlular'ın bütün kentleri-
ni ele geçirerek orada yaşamaya baş-
ladılar. ²⁶Heşbon Amorlular'ın Kralı
Sihon'un kentiydi. Sihon eski Moav
Kralı'na karşı savaşmış, Arnon'a dek
uzanan topraklarını elinden almıştı.

²⁷Bunun için ozanlar şöyle diyor:

“Heşbon'a gelin,
Sihon'un kenti yeniden kurulsun
Ve sağlamlaştırılsın.

²⁸Heşbon'dan ateş,
Sihon'un kentinden alev çıktı;
Moav'ın Ar Kenti'ni,
Arnon tepelerinin efendilerini
yakıp yok etti.

²⁹Vay sana, ey Moav!
İlah Kemoş'un halkı, yok oldun!
Kemoş senin oğullarının
Amorlular'ın Kralı Sihon'a
kaçmasını,
Kızlarının ona tutsak olmasını
önleyemedi.

³⁰Onları bozguna uğrattık;
Heşbon Divon'a dek yıkıma
uğradı.
Medeva'ya uzanan Nofah'a dek
onları yıkıma uğrattık.”

³¹Böylece İsrail halkı Amorlular'ın
ülkesinde yaşamaya başladı.

³²Musa Yazer'i araştırmak için adam-
lar gönderdi. Sonra İsraililer Yazer
çevresindeki köyleri ele geçirerek ora-
da yaşayan Ammonlular'ı kovdular.

³³Bundan sonra dönüp Başan'a doğru
ilerlediler. Başan Kralı Og'la ordusu

onlarla savaşmak için Edrei'de karşılarına çıktı.

³⁴RAB Musa'ya, "Ondan korkma!" dedi, "Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlular'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a yaptığının aynısını ona da yapacaksın."

³⁵Böylece İsrail halkı kimseyi sağ bırakmadan Og'la oğullarını ve ordu-sunu yok etti, ülkeyi ele geçirdi.

Moav Kralı Balak Balam'ı Çağırıyor

22 İsraililer yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Eriha karşısında konakladılar.

²Sippor oğlu Balak İsraililer'in Amorlular'a neler yaptığını duydu. ³İsrail halkı kalabalık olduğundan, Moavlılar onlardan korkarak yığıya düştü.

⁴Midyan ileri gelenlerine, "Öküz kırdı nasıl otu yiyip tüketirse, bu topluluk da çevremizdeki her şeyi yiyip bitirecek" dediler.

O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı. ⁵Balak, Beor oğlu Balam'ı çağırmak için ulaklar gönderdi. Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki Petor'da yaşıyordu. Balak şöyle dedi:

"Mısır'dan çıkıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanıbaşına yerleşti. ⁶Lütfen gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki, onları yener, ülkeden kovarız. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsana-cağını, lanetlediğin kişinin lanetlen-ceğini biliyorum."

⁷Moav ve Midyan ileri gelenleri falcılık ücretini alıp gittiler. Balam'a varınca Balak'ın bildirisini ona iletiler.

⁸Balam onlara, "Geceyi burada geçirin" dedi, "RAB'bin bana söyleyecekleri uyarınca size yanıt vereceğim."

Bunun üzerine Moav önderleri geceyi Balam'ın yanında geçirdiler.

⁹Tanrı Balam'a gelip, "Evinde kalan bu adamlar kim?" diye sordu.

¹⁰Balam Tanrı'yı şöyle yanıtladı: "Sippor oğlu Moav Kralı Balak bana şu bildiriyi gönderdi: 'Mısır'dan çıkan halk yeryüzünü kapladı. Gel de benim için onlara lanet oku. Olur ki, onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım.'"

¹²Ama Tanrı Balam'a, "Onlarla gitme! Bu halka lanet okuma, onlar kutlanmış halktır" dedi.

¹³Sabah Balam kalktı, Balak'ın önderlerine, "Ülkenize dönün. Çünkü RAB sizinle gelmeme izin vermiyor" dedi.

¹⁴Moav önderleri dönüp Balak'a, "Balam bizimle gelmedi" dediler.

¹⁵Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve daha saygın başka önderler gönderdi. ¹⁶Balam'a gidip şöyle dediler:

"Sippor oğlu Balak diyor ki, 'Lütfen yanıma gelmene engel olan hiçbir şeye izin verme. ¹⁷Çünkü seni fazlasıyla ödüllendireceğim, ne istersen yapacağım. Ne olur, gel, benim için bu halka lanet oku.'"

¹⁸Balam Balak'ın ulaklarına şu yanıtı verdi: "Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, Tanrım RAB'bin buyruğundan öte küçük büyük hiçbir şey yapamam. ¹⁹Lütfen siz de bu gece burada kalın, RAB'bin bana başka bir diyeceği var mı öğreneyim."

²⁰O gece Tanrı Balam'a gelip, "Maddem bu adamlar seni çağırmaya gelmiş, onlarla git; ancak sana ne söylersem onu yap" dedi.

Balam'ın Eşegi

²¹Balam sabah kalkıp eşeğine pалан vurdu, Moav önderleriyle birlikte

gitti. ²²Tanrı onun gidişine öfkelenildi. RAB'bin meleği engel olmak için yoluna dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki uşağı vardı. ²³Eşek, yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi. Balam yola döndürmek için eşeği dövdü.

²⁴RAB'bin meleği iki bağın arasında iki yanı duvarlı dar bir yolda durdu. ²⁵Eşek RAB'bin meleğini görünce duvara sıkıştı, Balam'ın ayağını ezdi. Balam eşeği yine dövdü.

²⁶RAB'bin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar bir yerde durdu. ²⁷Eşek RAB'bin meleğini görünce, Balam'ın altında yıkıldı. Balam öfkelenildi, değneğiyle eşeği dövdü. ²⁸Bunun üzerine RAB eşeği konuşturdu. Eşek Balam'a, "Sana ne yaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?" diye sordu.

²⁹Balam, "Benimle alay ediyorsun" diye yanıtladı, "Elimde kılıç olsaydı, seni hemen öldürürdüm."

³⁰Eşek, "Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?" dedi, "Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?"

Balam, "Hayır" diye yanıtladı.

³¹Bundan sonra RAB Balam'ın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı.

³²RAB'bin meleği, "Neden üç kez eşeğini dövdün?" diye sordu, "Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor. ³³Eşek beni gördü, üç kez önümden saptı. Eğer yoldan sapmasaydı, seni öldürür, onu sağ bırakırdım."

³⁴Balam RAB'bin meleğine, "Günah işledim" dedi, "Beni engellemek için yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim."

³⁵RAB'bin meleği, "Adamlarla git" dedi, "Ama yalnız sana söyleyeceklerimi söyleyeceksin." Böylece Balam Balak'ın önderleriyle gitti.

³⁶Balak Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon kıyısında, sınırın en uzak köşesindeki Moav Kenti'ne gitti. ³⁷Balam'a, "Seni çağır-mak için adam gönderdiğimde neden gelmedin?" dedi, "Seni ödüllendirmeye gücüm yetmez mi?"

³⁸Balam, "İşte şimdi geldim" diye yanıtladı, "Ama ne diyebilirim ki? Ancak Tanrı'nın bana buyurduklarını söyleyeceğim."

³⁹Bundan sonra Balam Balak'la yola çıkarak Kiryat-Husot'a gitti. ⁴⁰Balak sığırlar, davarlar kurban etti, Balam'la yanındaki önderlere et gönderdi. ⁴¹Sabah Balak Balam'ı Bamot-Baal'a çıkardı. Balam oradan İsrail halkının bir kesimini görebildi.

Balam'ın İlk Bildirisi

23 Balam Balak'a, "Burada benim için yedi sunak kur ve yedi boğayla yedi koç hazırla" dedi.

²Balak onun dediğini yaptı. Balak'la Balam her sunağın üstünde birer boğayla koç sundular.

³Sonra Balam Balak'a, "Ben az öteye gideceğim, sen yakmalık sununun* yanında bekle" dedi, "Olur ki, RAB karşıma çıkar. Bana ne açıklarsa, sana bildiririm." Sonra çıplak bir tepeye çıktı.

⁴Tanrı Balam'a göründü. Balam Tanrı'ya, "Yedi sunak kurdum, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundum" dedi.

⁵RAB Balam'a ne söylemesi gerektiğini bildirerek, "Balak'a git, ona şu haberi ilet" dedi.

⁶Böylece Balam Balak'ın yanına döndü. Onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü. ⁷Sonra şu bildiriye ilette:

"Balak beni Aram'dan,
Moav Kralı beni doğu
dağlarından getirdi.

'Gel, benim için Yakup soyuna lanet oku' dedi,

'Gel, İsrail'in yıkımını dile.'

⁸ Tanrı'nın lanetlemediğini

Ben nasıl lanetlerim?

RAB'bin yıkımını istemediği
kişinin yıkımını

Ben nasıl isteyebilirim?

⁹ Kayaların doruğundan

görüyorum onları,

Tepelerden bakıyorum onlara.

Tek başına yaşayan,

Uluslardan kendini soyutlayan

Bir halk görüyorum.

¹⁰ Kim Yakup soyunun tozunu

Ve İsrail'in dörtte birini

sayabilir?

Doğru kişilerin ölümüyle

öleyim,

Sonum onlarınki gibi olsun!"

¹¹ Balak Balam'a, "Bana ne yaptın?" dedi, "Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni getirdim. Oysa sen onları kutsadın!"

¹² Balam, "Ben ancak RAB'bin söylememi istediği şeyleri söylemeliyim" diye yanıtladı.

Balam'ın İkinci Bildirisi

¹³ Bunun üzerine Balak, "Ne olur, benimle gel" dedi, "Onları görebileceğin başka bir yere gidelim. Onların hepsini görmeyeceksin, bir kesimini göreceksin. Oradan onlara benim için lanet oku." ¹⁴ Böylece Balak Balam'ı Pisga Dağı'ndaki Gözcüler Yaylası'na götürdü. Orada yedi sunak kurdu, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

¹⁵ Balam Balak'a, "Az ötede RAB'be danışacağım, sen burada yakmalık sununun* yanında bekle" dedi.

¹⁶ RAB Balam'a göründü, nê söylemesi gerektiğini bildirerek, "Balak'a git, ona şu haberi ilet" dedi.

¹⁷ Böylece Balam Balak'ın yanına döndü, onun Moav önderleriyle bir-

likte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü.

Balak, "RAB ne dedi?" diye sordu.

¹⁸ Balam şu bildiriye iletti:

"Ey Balak, uyan ve dinle;

Ey Sippor oğlu, bana kulak ver.

¹⁹ Tanrı insan değil ki,

Yalan söylesin;

İnsan soyundan değil ki,

Düşüncesini değiştirsin.

O söyler de yapmaz mı?

Söz verir de yerine getirmez mi?

²⁰ Kutsamak için bana buyruk

verildi;

O kutsadı, ben değiştiremem.

²¹ Yakup soyunda suç bulunmadı,

Ne de İsrail'de kötülük.

Tanrıları RAB aralarındadır,

Aralarındaki kral olarak

Adına sevinç çığlıkları atıyorlar.

²² Tanrı onları Mısır'dan çıkardı,

O'nun yaban öküzü gibi gücü var.

²³ Yakup soyuna yapılan büyü

tutmaz;

İsrail'e karşı falcılık etkili olmaz.

Şimdi Yakup ve İsrail için,

'Tanrı neler yaptı!' denecek.

²⁴ İşte halk bir dişi aslan gibi

uyanıyor.

Avını yiyip bitirmedikçe,

Öldürülenlerin kanını

içmedikçe rahat etmeyen

aslan gibi kalkıyor."

²⁵ Bunun üzerine Balak, "Onlara ne lanet oku, ne de onları kutsa!" dedi.

²⁶ Balam, "RAB ne derse onu yapmalıyım dememiş miydin sana?" diye yanıtladı.

Balam'ın Üçüncü Bildirisi

²⁷ Sonra Balak Balam'a, "Ne olur, gel, seni başka bir yere götüreyim" dedi, "Olur ki, Tanrı oradan benim için onlara lanet okumana izin verir."

²⁸Böylece Balam'ı çöle bakan Peor Dağı'nın tepesine götürdü.

²⁹Balam, "Burada benim için yedi sunak kurup yedi boğayla yedi koç hazırla" dedi. ³⁰Balak onun dediğini yaptı, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

24 Balam, RAB'bin İsrail halkını kutsamaktan hoşnut olduğunu anlayınca, önceden yaptığı gibi gidip fala başvurmadı, yüzünü çöle çevirdi. ²Baktı, İsrail'in oymak oymak yerleştiğini gördü. Tanrı'nın Ruhu onun üzerine inince, ³şu bildirişi iletti:

"Beor oğlu Balam,

Gözü açılmış olan,

⁴ Tanrı'nın sözlerini duyan,

Her Şeye Gücü Yeten'in

görümelerini gören,

Yere kapanan, Tanrı'nın

gözlerini açtığı kişi

bildiriyor:

⁵ 'Ey Yakup soyu, cadırların,

Ey İsrail, konutların ne güzel!

⁶ Yayılıyorlar vadiler gibi,

İrmak kıyısında bahçeler gibi,

RAB'bin diktiği öd ağaçları gibi,

Su kıyısındaki sedir ağaçları gibi.

⁷ Kovalarından sular akacak,

Tohumları bol suyla sulanacak.

Kralları Agak'tan büyük olacak,

Krallığı yüceltilecek.

⁸ Tanrı onları Mısır'dan çıkardı,

O'nun yaban öküzü gibi gücü var.

Düşmanı olan ulusları yiyip

bitirecek,

Kemiklerini parçalayacak,

Oklarıyla onları deşecekler.

⁹ Aslan gibi, diş aslan gibi

Yere çömelir, yatarlar,

Kim onları uyandırmaya

cesaret edebilir?

Seni kutsayan kutsansın,

Seni lanetleyen lanetlensin!' "

¹⁰Balam'a öfkelenen Balak ellerini birbirine vurarak, "Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni çağırdım" dedi, "Oysa üç kez onları kutsadın. ¹¹Haydi, hemen evine dön! Seni ödüllendireceğimi söylemiştim. Ama RAB seni ödül almaktan yoksun bıraktı."

¹²⁻¹³Balam şöyle karşılık verdi: "Bana gönderdiğin ulaklara, 'Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, RAB'bin buyruğundan öte iyi kötü hiçbir şey yapamam. Ancak RAB ne derse onu söylerim' dememiş miydim? ¹⁴İşte şimdi halkıma dönüyorum. Gel, bu halkın gelecekte halkına neler yapacağını sana bildireyim."

Balam'ın Dördüncü Bildirisi

¹⁵Sonra Balam şu bildirişi iletti:

"Beor oğlu Balam,

Gözü açılmış olan,

¹⁶ Tanrı'nın sözlerini duyan,

Yüceler Yücesi'nin bilgisine

kavuşan,

Her Şeye Gücü Yeten'in

görümelerini gören,

Yere kapanan, Tanrı'nın

gözlerini açtığı kişi

bildiriyor:

¹⁷ 'Onu görüyorum, ama şimdilik değil,

Ona bakıyorum, ama

yakından değil.

Yakup soyundan bir yıldız

çıkacak,

İsrail'den bir önder^f yükselecek.

Moavlılar'ın alınlarını,

Şetoğulları'nın başlarını ezecek.

¹⁸ Düşmanı olan Edom ele

geçirilecek,

Evet, Seir alınacak,

Ama İsrail güçlenecek.

¹⁹ Yakup soyundan gelen kişi
önderlik edecek,
Kentte sağ kalanları yok
edecek.' ”

Balam'ın Son Bildirileri

²⁰ Balam Amalekliler'i görünce şu
bildiriyi iletti:

“Amalek halkı uluslar arasında
birinciydi,
Ama sonu yıkım olacak.”

²¹ Kenliler'i görünce de şu bildiri-
yi iletti:

“Yaşadığınız yer güvenli,
Yuvanız kayalarda kurulmuş;

²² Ama, ey Kenliler, Asurlular sizi
tutsak edince,
Yanıp yok olacaksınız.”

²³ Balam bildirisini iletmeyi sür-
dürdü:

“Ah, bunu yapan Tanrı'ysa,
Kim sağ kalabilir?

²⁴ Kittim^g kıyılarından gemiler
gelecek,
Asur'la Ever'i dize getirecekler,
Kendileri de yıkıma uğrayacak.”

²⁵ Bundan sonra Balam kalkıp evine
döndü, Balak da kendi yoluna gitti.

İsrailliler Peor'da Günaha Giriyor

25 İsrailliler Şittim'de yaşarken,
erkekleri Moavlı kadınlarla zi-
na etmeye başladı. ²Bu kadınlar kendi
ilahlarına kurban sunarken İsrailliler'i
de çağırdılar. İsrail halkı yiyecekler-
den yedi ve onların ilahlarına tap-
tı. ³Böylece Baal-Peor'a bağlandılar.
RAB bu yüzden onlara öfkeleni.

⁴Musa'ya, “Bu halkın bütün önder-
lerini gündüz benim önümde öldür”
dedi, “Öyle ki, İsrail halkına öfkem
yatışsın.”

⁵Bunun üzerine Musa İsrail yargıç-
larına, “Her biriniz kendi adamlarınız
arasında Baal-Peor'a bağlanmış olan-
ları öldürün” dedi.

⁶O sırada İsrailli bir adam geldi,
Musa'nın ve Buluşma Çadırı'nın giri-
şinde ağlayan İsrail topluluğunun gözü
önünde kardeşine Midyanlı bir kadın
getirdi. ⁷Bunu gören Kâhin Harun oğ-
lu Elazar oğlu Pinehas topluluktan ay-
rılıp eline bir mızrak aldı. ⁸İsrailli'nin
ardına düşerek çadıra girdi ve mızra-
ğı ikisine birden sapladı. Mızrak hem
İsrailli'nin, hem de Midyanlı kadının
karnını delip geçti. Böylece İsrail'i yok
eden hastalık dindi. ⁹Hastalıktan ölen-
lerin sayısı 24 000 kişiydi.

¹⁰RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹¹“Kâhin
Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas İsrail
halkına öfkemin dinmesine neden ol-
du. Çünkü o, aralarında benim adıma
büyük kıskançlık duydu. Bu yüzden
onları kıskançlıktan büsbütün yok et-
medim. ¹²Ona de ki, ‘Onunla bir esen-
lik antlaşması yapacağım. ¹³Kendisi
ve soyundan gelenler için kalıcı bir
kâhinlik antlaşması olacak bu. Çünkü
o Tanrısı için kıskançlık duydu ve İs-
rail halkının günahlarını bağışlattı.’ ”

¹⁴Midyanlı kadınla birlikte öldürü-
len İsrailli, Şimonoğulları'nın bir aile
başıydı ve adı Salu oğlu Zimri'ydı.
¹⁵Öldürülen kadın ise Midyanlı bir aile
başısı olan Sur'un kızı Kozbi'ydı.

¹⁶⁻¹⁷RAB Musa'ya, “Midyanlılar'ı
düşman say ve yok et” dedi, ¹⁸“Çün-
kü Peor olayında ve bunun sonucunda
ölümcül hastalık çıktığı gün öldürü-
len kızkardeşleri Midyanlı önderin kızı
Kozbi olayında kurdukları tuzaklarla
sizi aldatarak düşmanca davrandılar.”

İkinci Sayım

26 ¹⁻²Ölümcül hastalık son bulun-
ca RAB, Musa'yla Kâhin Ha-
run oğlu Elazar'a, “İsrail topluluğu-
nun ailelerine göre sayımını yapın”
dedi, “Savaşabilecek durumdaki yir-
mi ve daha yukarı yaştaki bütün er-
kekleri sayın.”

³⁻⁴Bunun üzerine Musa'yla Kâhin Elazar, Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında hal-ka, "RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaşta-ki erkekleri sayın" dediler.

Mısır'dan çıkan İsraililer şunlardı:

⁵İsrail'in ilk doğanı Ruben'in soyun-
dan gelen Rubenoğulları:

Hanok soyundan Hanok boyu, Pal-
lu soyundan Pallu boyu, ⁶Hesron so-
yundan Hesron boyu, Karmi soyun-
dan Karmi boyu.

⁷Ruben boyları bunlardı, sayıları
43 730 kişiydi.

⁸Pallu'nun oğlu Eliav, ⁹Eliav'ın
oğulları Nemuel, Datan ve Aviram'dı.
Bunlar topluluğun seçtiği, Musa'yla
Harun'a, dolayısıyla RAB'be başkal-
dırarak Korah'ın yandaşlarına katılan
Datan'la Aviram'dı. ¹⁰Yer yarılip onla-
rı Korah'la birlikte yutunca yok oldu-
lar. Ateş Korah'ın iki yüz elli yandaş-
ını yakıp yok etti. Böylece başkalarına
bir uyarı oldular. ¹¹Korah'ın oğulları
ise ölmedi.

¹²Boylarına göre Şimonoğulları
şunlardı:

Nemuel soyundan Nemuel boyu,
Yamin soyundan Yamin boyu, Yakın
soyundan Yakın boyu, ¹³Zerah soyun-
dan Zerah boyu, Şaul soyundan Şa-
ul boyu.

¹⁴Şimon boyları bunlardı, sayıları
22 200 kişiydi.

¹⁵Boylarına göre Gadoğulları şun-
lardı:

Sefon soyundan Sefon boyu, Hagi
soyundan Hagi boyu, Şuni soyundan
Şuni boyu, ¹⁶Ozni soyundan Ozni bo-
yu, Eri soyundan Eri boyu, ¹⁷Arot so-
yundan Arot boyu, Areli soyundan
Areli boyu.

¹⁸Gad boyları bunlardı, sayıları
40 500 kişiydi.

¹⁹Yahuda'nın iki oğlu Er'le Onan
Kenan ülkesinde ölmüşlerdi.

²⁰Boylarına göre Yahudaoğulları
şunlardı:

Şela soyundan Şela boyu, Peres so-
yundan Peres boyu, Zerah soyundan
Zerah boyu.

²¹Peres soyundan gelenler şunlardı:
Hesron soyundan Hesron boyu, Ha-
mul soyundan Hamul boyu.

²²Yahuda boyları bunlardı, sayıları
76 500 kişiydi.

²³Boylarına göre İssakaroğulları
şunlardı:

Tola soyundan Tola boyu, Puvva so-
yundan Puvva boyu, ²⁴Yaşuv soyun-
dan Yaşuv boyu, Şimron soyundan
Şimron boyu.

²⁵İssakar boyları bunlardı, sayıları
64 300 kişiydi.

²⁶Boylarına göre Zevulunoğulları
şunlardı:

Seret soyundan Seret boyu, Elon so-
yundan Elon boyu, Yahleel soyundan
Yahleel boyu.

²⁷Zevulun boyları bunlardı, sayıları
60 500 kişiydi.

²⁸Boylarına göre Yusuf'un oğulları:
Manaşşe ve Efrayim.

²⁹Manaşşe soyundan gelenler:

Makir soyundan Makir boyu –Ma-
kir Gilat'ın babasıydı– Gilat soyundan
Gilat boyu.

³⁰Gilat soyundan gelenler şunlardı:

İezer soyundan İezer boyu, Helek
soyundan Helek boyu, ³¹Asriel soyun-
dan Asriel boyu, Şekem soyundan Şe-
kem boyu, ³²Şemida soyundan Şemi-
da boyu, Hefer soyundan Hefer boyu.

³³Hefer oğlu Selofhat'ın oğulları ol-
madı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Mil-
ka ve Tirsa adında kızları vardı.

³⁴Manaşşe boyları bunlardı, sayıla-
rı 52 700 kişiydi.

³⁵Boylarına göre Efrayim soyundan
gelenler şunlardı:

Şutelah soyundan Şutelah boyu, Be-
ker soyundan Beker boyu, Tahan so-
yundan Tahan boyu.

³⁶Şutelah soyundan gelenler şunlardı:

Eran soyundan Eran boyu.

³⁷Efrayim boyları bunlardı, sayıları 32 500 kişiydi.

Boylarına göre Yusuf'un soyundan gelenler bunlardı.

³⁸Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler:

Bala soyundan Bala boyu, Aşbel soyundan Aşbel boyu, Ahiram soyundan Ahiram boyu, ³⁹Şufam soyundan Şufam boyu, Hufam soyundan Hufam boyu.

⁴⁰Bala'nın oğulları Ard'la Naaman'dı.

Ard soyundan Ard boyu,

Naaman soyundan Naaman boyu.

⁴¹Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler bunlardı, sayıları 45 600 kişiydi.

⁴²Boylarına göre Dan soyundan gelenler şunlardı:

Şuham soyundan Şuham boyu.

Dan boyu buydu.

⁴³Hepsi Şuham boyundandı, sayıları 64 400 kişiydi.

⁴⁴Boylarına göre Aşer soyundan gelenler:

Yimna soyundan Yimna boyu, Yişvi soyundan Yişvi boyu, Beria soyundan Beria boyu.

⁴⁵Beria soyundan gelenler:

Hever soyundan Hever boyu,

Malkiel soyundan Malkiel boyu.

⁴⁶Aşer'in Serah adında bir kızı vardı.

⁴⁷Aşer boyları bunlardı, sayıları 53 400 kişiydi.

⁴⁸Boylarına göre Naftali soyundan gelenler:

Yahseel soyundan Yahseel boyu, Guni soyundan Guni boyu, ⁴⁹Yeser soyundan Yeser boyu, Şillem soyundan Şillem boyu.

⁵⁰Boylarına göre Naftali boyları bunlardı, sayıları 45 400 kişiydi.

⁵¹Sayılan İsraililer'in toplamı 601 730 erkekti.

⁵²RAB Musa'ya şöyle dedi: ⁵³"Adlarının sayısına göre ülke bunlara pay olarak bölüştürülecek. ⁵⁴Sayıcı çok olana büyük, sayıcı az olana küçük pay vereceksin. Her oymağa kişi sayısına göre pay verilecek. ⁵⁵Ancak ülke kura ile dağıtılacak. Herkesin payı, ata oymağının adına göre olacak. ⁵⁶Küçük, büyük her oymağın payı kura ile dağıtılacak."

⁵⁷Boylarına göre sayılan Levililer şunlardı:

Gerson soyundan Gerson boyu, Kehat soyundan Kehat boyu, Merari soyundan Merari boyu.

⁵⁸Şunlar da Levili boylardı:

Livni boyu, Hevron boyu, Mahli boyu, Muşi boyu, Korah boyu.

Kehat Amram'ın babasıydı. ⁵⁹Amram'ın karısı Mısır'da doğan, Levi soyundan gelme Yokevet'ti. Amram'a Harun'u, Musa'yı ve kızkardeşleri Miryam'ı doğurdu. ⁶⁰Harun Nadav, Avihi, Elazar ve İtamar'ın babasıydı. ⁶¹Nadav'la Avihi RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler.

⁶²Levililer'den sayılan bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler 23 000 kişiydi. Bunlar öbür İsraililer'le birlikte sayılmadılar. Çünkü öbür İsraililer arasında onlara pay verilmemişti.

⁶³Şeria Irmağı yanında, Eriha karışındaki Moav ovalarında Musa'yla Kâhin Elazar'ın saydıkları İsraililer bunlardı. ⁶⁴Ancak, bu sayılanların arasında Musa'yla Kâhin Harun'un Sina Çölü'nde saymış olduğu İsraililer'den kimse yoktu. ⁶⁵Çünkü RAB o dönemde sayımı yapılan İsraililer'in kesinlikle çölde öleceğini söylemişti. Onlardan Yefunne oğ-

lu Kaleb'le Nun oğlu Yeşu'dan başka kimse sağ kalmamıştı.

Selofhat'ın Kızları

(Say.36:1-12)

27 ¹⁻² Yusuf oğlu Manaşşe'nin boy-
larından Manaşşe oğlu Makir
oğlu Gilat oğlu Hefer oğlu Selofhat'ın
Mahla, Noa, Hogla, Milka, Tirs'a adın-
daki kızları, Buluşma Çadırı'nın giri-
şinde Musa'nın, Kâhin Elazar'ın, ön-
derlerin ve bütün topluluğun önüne
gelip şöyle dediler: ³"Babamız çölde
öldü. RAB'be başkaldıran Korah'ın
yandaşları arasında değildi. İşlemiş
olduğu günahıtan ötürü öldü. Oğulla-
rı olmadı. ⁴Erkek çocuğu olmadı diye
babamızın adı kendi boyu arasından
neden yok olsun? Babamızın kardeş-
leri arasında bize de mülk verin."

⁵Musa onların davasını RAB'be
götürdü. ⁶RAB Musa'ya şöyle dedi:
⁷"Selofhat'ın kızları doğru söylüyor.
Onlara amcalarıyla birlikte miras ola-
rak mülk verecek, babalarının mirası-
nı onlara aktaracaksın.

⁸"İsraililer'e de ki, 'Bir adam erkek
çocuğu olmadan ölürse, mirasını kızı-
na vereceksiniz. ⁹Kızı yoksa mirasını
kardeşlerine, ¹⁰kardeşleri yoksa amca-
larına vereceksiniz. ¹¹Amcaları da yok-
sa, mirasını bağlı olduğu boyda kendis-
ine en yakın akrabasına vereceksiniz.
Yakını mirası mülk edinsin. Musa'ya
verdiğim buyruk uyarınca, İsraililer
için kesin bir kural olacak bu.'"

Yeşu Musa'nın Yerine Gececek

(Yas.31:1-8)

¹²Bundan sonra RAB Musa'ya,
"Haavarim dağlık bölgesine çık, İsrail-
illiler'e vereceğim ülkeye bak" dedi,
¹³"Ülkeyi gördükten sonra, ağabe-
yin Harun gibi sen de ölüp atalarına

kavuşacaksın. ¹⁴Çünkü ikiniz de Zin
Çölü'nde buyruğuma karşı çıktınız.
Topluluk sularla bana başkaldırdığın-
da, onların önünde kutsallığımı önem-
semediniz." –Bunlar Zin Çölü'ndeki
Kadeş'te Meriva sularıdır.–

¹⁵⁻¹⁶Musa, "Bütün insan ruhlarının
Tanrısı RAB bu topluluğa bir önder
atasın" diye karşılık verdi, ¹⁷"O kişi
topluluğun önünde yürüsün ve toplulu-
ğu yönetsin. Öyle ki, RAB'bin toplulu-
ğu çobansız koyunlar gibi kalmasin."

¹⁸Bunun üzerine RAB, "Kendisin-
de RAB'bin Ruhu bulunan Nun oğlu
Yeşu'yu yanına al, üzerine elini koy"
dedi, ¹⁹"Onu Kâhin Elazar'la bütün
topluluğun önüne çıkar ve hepsinin
önünde görevlendir. ²⁰Bütün İsrail
topluluğu sözünü dinlesin diye ona
yetkinden ver. ²¹Kâhin Elazar'ın önü-
ne çıkacak; kâhin, Yeşu için Urim*
aracılığıyla RAB'be danışacak. Bu
yöntemle Elazar Yeşu'yu ve bütün
halkı yönlendirecek."

²²Musa RAB'bin kendisine buyurdu-
ğu gibi yaptı. Yeşu'yu Kâhin Elazar'ın
ve bütün topluluğun önüne götürdü.
²³RAB'bin buyruğu uyarınca ellerini
üzerine koyarak onu görevlendirdi.

Günlük Sunular

(Çık.29:38-46)

28 RAB Musa'ya şöyle dedi:
²⁴"İsraililer'e buyur ve de ki,
'Bana sunacağınız sunuyu –yakılan
sunu ve beni hoşnut eden koku olarak
sunacağınız yiyeceği– belirlenen za-
manda sunmaya dikkat edeceksiniz.'
³Onlara de ki, 'RAB'be sunacağınız
yakılan sunu şudur: Günlük yakma-
lık sunu* olarak her gün bir yakında
kusursuz iki erkek kuzu sunacaksınız.
⁴Kuzunun birini sabah, öbürünü akşa-
müstü sunun. ⁵Kuzuyla birlikte tahıl

sunusu* olarak dörtte bir hin^h sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efaⁱ ince un sunacaksınız. ⁶Günlük yakmalık sunu, Sina Dağı'nda başlatılan, RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunudur. ⁷Kuzuyla birlikte dökmelik sunu olarak dörtte bir hin^h içki sunacaksınız. Dökmelik sunuyu RAB için kutsal yerde dökeceksiniz. ⁸Öbür kuzuyu akşamüstü, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak, sabahki gibi tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.' ”

Şabat Sunuları

⁹“ ‘Şabat Günü* bir yaşında kusursuz iki erkek kuzuyla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efaⁱ ince un ve onun dökmelik sunusunu sunacaksınız. ¹⁰Günlük yakmalık sunuyla* dökmelik sunusu dışında, her Şabat Günü sunulan yakmalık sunu budur.’ ”

Yeni Ay Sunuları

¹¹“ ‘Her ayın ilk günü, RAB'be yakmalık sunu* olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu sunacaksınız. ¹²Her boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efaⁱ ince un; koçla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efaⁱ ince un; ¹³her kuzuyla da tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efaⁱ ince un sunacaksınız. Bu, yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, yakılan sunu olacaktır. ¹⁴Her boğayla dökmelik sunu olarak yarım hin^k, koçla üçte bir hinⁱ, her kuzuyla dörtte bir hin^m şarap sunacaksınız. Yıl boyunca her Yeni Ay'da yapılacak yakmalık sunu budur.

¹⁵Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu dışında, RAB'be günah sunusu olarak bir teke sunulacak.’ ”

Fısıh Sunuları

(Çık.12:15-20; Lev.23:4-8; Yas.16:1-8)

¹⁶“ ‘RAB'bin Fısıh* kurbanı birinci ayın* on dördüncü günü kesilmelidir. ¹⁷On beşinci gün bayram olacaktır; yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. ¹⁸İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. ¹⁹RAB için yakılan sunu, yakmalık sunu* olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı. ²⁰⁻²¹Her boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla onda iki efa, her kuzuyla onda bir efa ince un sunacaksınız; ²²günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu* olarak bir teke sunacaksınız. ²³Her sabah sunacağınız günlük yakmalık sunuya ek olarak bunları da sunacaksınız. ²⁴Böylece her gün RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan yiyecek sunusunu yedi gün sunacaksınız. Bunu günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusuna ek olarak sunacaksınız. ²⁵Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.’ ”

Haftalar Bayramı'nda Sunulacak Sunular

(Lev.23:15-22; Yas.16:9-12)

²⁶“ ‘İlk ürünleri kutlama günü, Haftalar Bayramı'nda* RAB'be yeni tahıl sunusu* sunduğunuzda kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. ²⁷RAB'bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu* olarak iki boğa,

h 28:5,7 “Dörtte bir hin”: Yaklaşık 0.9 lt. **i 28:5** “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 13,20-21,28-29 ayetlerinde de geçer. **j 28:9** “Onda iki efa”: Yaklaşık 2.6 kg. Aynı ifade 12,20-21,28-29 ayetlerinde de geçer. **k 28:12** “Onda üç efa”: Yaklaşık 3.9 kg. Aynı ifade 20-21,28-29 ayetlerinde de geçer. **l 28:14** “Yarım hin”: Yaklaşık 1.8 lt. **m 28:14** “Üçte bir hin”: Yaklaşık 1.2 lt. **n 28:14** “Dörtte bir hin”: Yaklaşık 0.9 lt. **28:9-10** Mat.12:5 **28:16** Çık.12:1-13; Yas.16:1-2

bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. ²⁸⁻²⁹Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız; ³⁰günahlarınızı bağışlatmak için de bir teke sunacaksınız. ³¹Günlük yakmalık sunuyla tahıl sunusuna ek olarak bunları dökmelik sunuyla birlikte sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.’ ”

Boru Çalma Günü

(Lev.23:23-25)

29 “ ‘Yedinci ayın* birinci günü kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. O gün sizin için boru çalma günü olacak. ²RAB’bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu* olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. ³⁻⁴Boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa^a, koçla birlikte onda iki efa^a, her kuzuyla da onda bir efa^a ince un sunacaksınız. ⁵Günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu* olarak bir teke sunacaksınız. ⁶Kurala göre sunacağınız aylık ve günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunulara, tahıl sunularına ek olarak bunları sunacaksınız. Bunlar RAB’bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunulardır.’ ”

Günahları Bağışlatma Günü Sunulacak Sunular

(Lev.16:2-34; 23:26-32)

⁷“ ‘Yedinci ayın* onuncu günü kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. O gün isteklerinizi denetleyecek, hiç iş yapmayacaksınız. ⁸RAB’bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu* olarak bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu

sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı. ⁹Boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, ¹⁰her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız. ¹¹Günah sunusu* için bir teke sunacaksınız. Günahlarınızı bağışlatmak için sunulan günah sunusu, günlük yakmalık sunuyla dökmelik ve tahıl sunularına ek olarak bunları da sunacaksınız.’ ”

Çardak Bayramı'nda Sunulacak Sunular

(Lev.23:33-43; Yas.16:13-17)

¹²“ ‘Yedinci ayın* on beşinci günü kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Bu bayramı RAB’bin onuruna yedi gün kutlayacaksınız. ¹³RAB’bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunu, yakmalık sunu* olarak on üç boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. Bu hayvanlar kusursuz olmalı. ¹⁴⁻¹⁵Her boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, her koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız. ¹⁶Günah sunusu* için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

¹⁷“ ‘İkinci gün kusursuz on iki boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. ¹⁸Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. ¹⁹Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

²⁰“ ‘Üçüncü gün kusursuz on bir boğa, iki koç ve bir yaşında on dört

n 29:3-4 “Onda üç efa”: Yaklaşık 3.9 kg. Aynı ifade 9,14-15 ayetlerinde de geçer.

o 29:3-4 “Onda iki efa”: Yaklaşık 2.6 kg. Aynı ifade 9,14-15 ayetlerinde de geçer.

ö 29:3-4 “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 10,14-15 ayetlerinde de geçer.

29:7 Lev.23:27 29:12 Lev.23:34-35

erkek kuzu sunacaksınız. ²¹Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. ²²Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

²³“ ‘Dördüncü gün kusursuz on boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. ²⁴Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. ²⁵Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

²⁶“ ‘Beşinci gün kusursuz dokuz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. ²⁷Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. ²⁸Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

²⁹“ ‘Altıncı gün kusursuz sekiz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. ³⁰Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. ³¹Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

³²“ ‘Yedinci gün kusursuz yedi boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. ³³Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. ³⁴Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.’

³⁵“ ‘Sekizinci gün bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. ³⁶Yakmalık sunu, ya-

kılan sunu, RAB'bi hoşnut eden koku olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. ³⁷Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. ³⁸Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

³⁹“ ‘Adadığınız adaklar ve gönülden verdiğiniz sunuların yanı sıra, bayramlarınızda RAB'be yakmalık, tahıl, dökmelik ve esenlik sunularınız* olarak bunları sunun.’ ”

⁴⁰Musa RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi İsraililer'e anlattı.

Adaklarla İlgili Kurallar

30 Musa İsrail'in oymak önderlerine şöyle dedi: “RAB şöyle buyurdu: ²‘Eğer bir adam RAB'be adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, verdiği sözü bozmayacak, ağzından her çıkanı yerine getirecek.

³“ ‘Genç bir kadın babasının evindeyken RAB'be adak adar ya da kendini yükümlülük altına sokarsa, ⁴babası da onun RAB'be adadığı adağı ve kendini yükümlülük altına soktuğunu duyar, ona karşı çıkmazsa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak. ⁵Ama babası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak; RAB onu bağışlayacak, çünkü babası ona engel olmuştur.

⁶“ ‘Eğer kadın adak adadıktan ya da düşünmeden kendini yükümlülük altına soktuktan sonra evlenirse, ⁷kocasısı da bunu duyar ve aynı gün ona karşı çıkmazsa, adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak. ⁸Ama kocası bunu duyduğu

gün engel olur, kadının adadığı adağı ya da düşünmeden kendini altına soktuğu yükümlülüğü geçerli saymazsa, RAB kadını bağışlayacaktır.

9“ ‘Dul ya da boşanmış bir kadının adadığı adak, kendini yükümlülük altına soktuğu her şey geçerli sayılacak.

10“ ‘Eğer bir kadın evliyken bir adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, 11kocas da bunu duyar, karşı çıkmaz, ona engel olmazsa, kadının adadığı bütün adaklar ya da kendini altına soktuğu her yükümlülük geçerli sayılacak. 12Ama kocası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı bütün adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak. Kocası geçersiz kılmıştır, RAB kadını bağışlayacak. 13Kocası, kadının kendi isteklerini denetlemesi için adadığı adağı ya da ant içerek kendini altına soktuğu yükümlülüğü onaylayabilir ya da geçersiz kılabilir. 14Eğer kocası bir gün içinde bu konuda ona karşı çıkmazsa, bütün adaklarını ya da yükümlülüklerini onaylamış olur. Onları duyduğu gün kadına karşı çıkmamakla onaylamış sayılır. 15Eğer onları duyduktan bir süre sonra engel olursa, kadının suçundan kocası sorumlu olacaktır.’ ”

16Erkeklerle karısı, babayla evinde yaşayan genç kızı arasındaki ilişki konusunda RAB'bin Musa'ya buyurduğu kurallar bunlardır.

Midyanlılar'dan Öç Alınıyor

31 12RAB Musa'ya, “Midyanlılardan İsraililer'in öcünü al; sonra ölüp atalarına kavuşacaksın” dedi.

3Bunun üzerine Musa halka, “Midyanlılar'a karşı savaşmak ve onlardan RAB'bin öcünü almak üzere aranızdan adamlar silahlandırın” dedi, 4“Savaşa İsrail'in her oymağından bin kişi gönderin.”

5Böylece İsrail'in her oymağından biner kişi olmak üzere 12 000 kişi seçilip savaşa hazırlandı. 6Musa onları –her oymaktan biner kişiyi– ve Kâhin Elazar oğlu Pinehas'ı savaşa gönderdi. Pinehas yanına kutsal yere ait bazı eşyaları ve çağrı borazanlarını aldı. 7RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, Midyanlılar'a savaş açıp bütün erkekleri öldürdüler. 8Öldürdükleri arasında beş Midyan kralı –Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva– da vardı. Beor oğlu Balam'ı da kılıçla öldürdüler. 9Midyanlı kadınlarla çocuklarını tutsak alıp bütün hayvanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar. 10Midyanlıların yaşadığı bütün kentleri, obaları ateşe verdiler. 11İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün malları yanlarına aldılar. 12Tutsaklarla yağmalanmış malları Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısında, Moav ovalarındaki ordugahta konaklayan Musa'yla Kâhin Elazar'a ve İsrail topluluğuna getirdiler.

13Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önderleri onları karşılamak için ordugahın dışına çıktılar. 14Musa savaştan dönen ordu komutanlarına –binbaşılara, yüzbaşılara– öfkeleni.

15Onlara, “Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?” diye çıktı, 16“Bu kadınlar Balam'ın verdiği öğüde uyarak Peor olayında İsraililer'in RAB'be ihanet etmesine neden oldular. Bu yüzden RAB'bin topluluğu arasında ölümcül hastalık başgösterdi. 17Şimdi bütün erkek çocukları ve erkeklerle yatmış kadınları öldürün. 18Yalnız erkeklerle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın.

19“Aranızda birini öldüren ya da öldürülen birine dokunan herkes yedi gün ordugahın dışında kalsın. Üçüncü ve yedinci gün kendinizi de tutsaklarınızı da günahattan arındıracaksınız. 20Her giysiyi, deriden, keçi

kılından, tahtadan yapılmış her nesneyi arındıracaksınız.”

²¹Bundan sonra Kâhin Elazar, savaştan dönen askerlere, “RAB’bin Musa’ya buyurduğu yasanın kuralı şudur” dedi, ²²⁻²³“Altını, gümüşü, tuncu*, demiri, kalayı, kurşunu –ateşe dayanıklı her nesneyi– ateşten geçireceksiniz; ancak bundan sonra temiz sayılacak. Ayrıca temizlenme suyuyla da arındıracaksınız. Ateşe dayanıklı olmayan nesneleri sudan geçireceksiniz. ²⁴Yedinci gün giysilerinizi yıkayın. Böylece temiz sayılacaksınız. Sonra ordugaha girebilirsiniz.”

Yağmalanan Malın Paylaştırılması

²⁵RAB Musa’ya şöyle dedi: ²⁶“Sen, Kâhin Elazar ve topluluğun aile başları ele geçirilen insanlarla hayvanları sayacaksınız. ²⁷Ele geçirilenleri savaşa katılan askerlerle topluluğun geri kalanı arasında paylaştıracaksınız. ²⁸Savaşa katılan askerlere düşen paydan –insan, sığır, eşek, davardan– vergi olarak RAB’be beş yüzde bir pay ayıracaksın. ²⁹Bu vergiyi askerlere düşen yarı paydan alacak, RAB’be armağan olarak Kâhin Elazar’a vereceksin. ³⁰Öbür İsraililer’e düşen yarıdan, gerek insanlardan, gerek hayvanlardan –sığır, eşek, davardan– ellide birini alıp RAB’bin Konutu’nun hizmetinden sorumlu olan Levililer’e vereceksin.” ³¹Musa’yla Kâhin Elazar RAB’bin Musa’ya buyurduğu gibi yaptılar.

³²Savaşa katılan askerlerin ele geçirdiklerinden kalanlar şunlardı:

675 000 davar, ³³72 000 sığır, ³⁴61 000 eşek, ³⁵erkekle yatmamış 32 000 kız.

³⁶Savaşa katılan askerlere düşen yarı pay da şuydu: 337 500 davar, ³⁷bunlardan RAB’be vergi olarak 675 davar verildi; ³⁸36 000 sığır, bunlardan RAB’be vergi olarak 72 sığır verildi; ³⁹30 500 eşek, bunlardan RAB’be ver-

gi olarak 61 eşek verildi; ⁴⁰16 000 kişi, bunlardan RAB’be vergi olarak 32 kişi verildi.

⁴¹Musa, RAB’bin kendisine buyurduğu gibi, RAB’be ayrılan vergiyi Kâhin Elazar’a verdi.

⁴²Musa’nın savaşa katılan askerlerden alıp İsraililer’e ayırdığı yarı pay şuydu: ⁴³Topluluğa düşen yarı pay 337 500 davar, ⁴⁴36 000 sığır, ⁴⁵30 500 eşek, ⁴⁶16 000 kişi.

⁴⁷Musa, RAB’bin kendisine buyurduğu gibi, İsraililer’e düşen yarı paydan her elli kişiden ve hayvandan birini alıp RAB’bin Konutu’nun hizmetinden sorumlu olan Levililer’e verdi.

⁴⁸Ordu komutanları –binbaşılar ve yüzbaşılar– Musa’ya gidip, ⁴⁹“Efendimiz, yönetimimiz altındaki askerleri saydık, eksik yok” dediler, ⁵⁰“İşte, ele geçirdiğimiz altın eşyaları –pazı-bentleri, bilezikleri, yüzükleri, küpeleri, kolyeleri– getirdik. Günahlarımızı bağışlatmak için bunları RAB’be sunuyoruz.”

⁵¹Musa’yla Kâhin Elazar altını, her tür işlenmiş altın eşyayı onlardan aldılar. ⁵²Binbaşı ve yüzbaşılardan alıp RAB’be armağan olarak sundukları altının toplam ağırlığı 16 750 şekeldi. ⁵³Savaşa katılan her asker kendine yağmalanmış maldan almıştı.

⁵⁴Musa’yla Kâhin Elazar binbaşı ve yüzbaşılardan aldıkları altını İsraililer için RAB’bin önünde bir anımsatma sunusu olarak Buluşma Çadırı’na getirdiler.

Şeria İrmağı’nın Doğusuna Yerleşen Oymaklar

(Yas. 3:12-22)

32 Çok sayıda hayvanı olan Rubenliler’le Gadlılar Yazer ve Gilat topraklarının hayvanlar için uygun bir yer olduğunu gördüler. ²⁻⁴Musa’yla Kâhin Elazar’a ve toplu-

luğun önderlerine giderek, “RAB'bin yardımıyla İsrail halkının ele geçirdiği Atarot, Divon, Yazer, Nimra, Heşbon, Elale, Sevam, Nevo, Beon kentlerini içeren bölge hayvanlar için uygun bir yer” dediler, “Kullarınızın da hayvanları var. ⁵Bizden hoşnut kaldıysanız, bu ülkeyi mülk olarak bize verin ki, Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmek zorunda kalmayalım.”

⁶Musa, “İsraili kardeşleriniz savaşa giderken siz burada mı kalacaksınız?” diye karşılık verdi, ⁷“RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye giden İsraililer'in neden cesaretini kırıyorunuz? ⁸Ülkeyi araştırınsınlar diye Kadeş-Barnea'dan gönderdiğim balarınız da aynı şeyi yaptılar. ⁹Eşkol Vadisi'ne kadar gidip ülkeyi gördükten sonra, RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye gitmemeleri için İsraililer'in gözünü korkuttular. ¹⁰O gün RAB öfkelenerek şöyle ant içti: ¹¹‘Madem bütün yürekleriyle ardımca yürümediler, Mısır'dan çıkanlardan yirmi ve daha yukarı yaştakilerin hiçbiri İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. ¹²Kenaz soyundan Yefunne oğlu Kaleb'le Nun oğlu Yeşu'dan başkası orayı görmeyecek. Çünkü onlar bütün yürekleriyle ardımca yürüdüler.’ ¹³İsraililer'e öfkelenen RAB, gözünde kötülük yapan o kuşak büsbütün yok oluncaya dek kırk yıl onları çölde dolaştırdı.

¹⁴‘İşte, ey günahkârlar soyu, balarınızın yerine siz geçtiniz ve RAB'bin İsrail'e daha çok öfkelenmesine neden oluyorsunuz. ¹⁵Eğer O'nun ardınca yürümekten vazgeçerseniz, bütün bu halkı yine çölde bırakacak; siz de bu halkın yok olmasına neden olacaksınız.’”

¹⁶Gadlılar'la Rubenliler Musa'ya yaklaşp, “Burada hayvanlarımız için ağıllar yapmamıza, çocuklarımız için yeniden kentler kurmamıza izin ver”

dediler, ¹⁷“Kendimiz de hemen silahlanıp İsraililer'i kendilerinin olacak ülkeye götürünceye dek onlara öncülük edeceğiz. Ülke halkı yüzünden çocuklarımız surlu kentlerde yaşayacak. ¹⁸Her İsraili mülküne kavuşmadan evlerimize dönmeyeceğiz. ¹⁹Şeria Irmağı'nın karşı yakasında onlarla birlikte mülk almayacağız, çünkü bizim payımız Şeria Irmağı'nın doğu yakasına düştü.”

²⁰Musa şöyle yanıtladı: “Bu söylediklerinizi yapar, RAB'bin önünde savaşa gitmek üzere silahlanıp ²¹RAB düşmanlarını kovuncaya dek hepiniz O'nun önünde Şeria Irmağı'nın karşı yakasına silahlı olarak geçerseniz, ²²ülke ele geçirildiğinde dönebilir, RAB'be ve İsrail'e karşı yükümlülüğünüzden özgür olursunuz. RAB'bin önünde bu topraklar sizin olacaktır.

²³“Ama söylediklerinizi yapmazsanız, RAB'be karşı günah işlemiş olursunuz; günahınızın cezasını çekeceğinizi bilmelisiniz. ²⁴Çocuklarınız için yeniden kentler kurun, davarlarınız için ağıllar yapın. Yeter ki, verdiğiniz sözü yerine getirin.”

²⁵Gadlılar'la Rubenliler, “Efendimiz, bize buyurduğun gibi yapacağız” diye yanıtladılar, ²⁶“Çoluk çocuğumuz, sığırlarımızla öbür hayvanlarımız burada, Gilat kentlerinde kalacak. ²⁷Ama buyurduğun gibi, silahlanmış olan herkes RAB'bin önünde savaşmak üzere karşı yakaya geçecek.”

²⁸Musa Gadlılar'la Rubenliler hakkında Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve İsrail oymaklarının aile başlarına buyruk verdi. ²⁹Şöyle dedi: “Gadlılar'la Rubenliler'den silahlanmış olan herkes RAB'bin önünde sizinle birlikte Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçerse, ülkeyi de ele geçirirseniz, Gilat bölgesini miras olarak onlara vereceksiniz. ³⁰Ama silahlanmış olarak sizinle ırmağın karşı yaka-

sına geçmezlerse, Kenan ülkesinde sizinle miras alacaklar.”

³¹Gadlılar'la Rubenliler, “RAB'bin bize buyurduğunu yapacağız” dediler, ³²“Silahlanmış olarak RAB'bin önünde Kenan ülkesine gideceğiz. Ama alacağımız mülk Şeria Irmağı'nın doğu yakasında olacak.”

³³Böylece Musa Gadlılar'la Rubenliler'e ve Yusuf oğlu Manaşşe oymağının yarısına Amorlular'ın Kralı Sihon'un ülkesiyle Başan Kralı Og'un ülkesini ve çevrelerindeki topraklarla kentleri verdi.

³⁴⁻³⁶Gadlılar surlu Divon, Atarot, Aroer, Atrot-Şofan, Yazer, Yogboha, Beytnimra ve Beytharan kentlerini yeniden kurdular, davarları için ağıllar yaptılar. ³⁷⁻³⁸Rubenliler Heşbon, Elale, Kiryatayim, Nevo, Baal-Meon –bu son iki ad değiştirildi– ve Sivma kentlerini yeniden kurdular. Kurdukları kentlere yeni adlar verdiler.

³⁹Manaşşe oğlu Makir'in soyundan gelenler gidip Gilat'ı ele geçirerek, orada yaşayan Amorlular'ı kovdular. ⁴⁰Böylece Musa Gilat'ı Manaşşe oğlu Makir'in soyundan gelenlere verdi; onlar da oraya yerleştiler. ⁴¹Manaşşe soyundan Yair gidip Amorlular'ın yerleşim birimlerini ele geçirdi ve bunlara Havvot-Yair' adını verdi. ⁴²Novah da Kenat'la çevresindeki köyleri ele geçirerek oraya kendi adını verdi.

Mısır'dan Moav'a Yolculuk

33 Musa'yla Harun önderliğinde birlikler halinde Mısır'dan çıkan İsraililer sırasıyla aşağıdaki yolculukları yaptılar. ²Musa RAB'bin buyruğu uyarınca sırasıyla yapılan yolculukları kayda geçirdi. Yapılan yolculuklar şunlardır:

³İsraililer Fışış* kurbanının ertesi günü –birinci ayın* on beşinci günü– Mısırlılar'ın gözü önünde zafer hava-

sı içinde Ramses'ten yola çıktılar. ⁴O sırada Mısırlılar RAB'bin yok ettiği ilk doğan çocuklarını gömüyorlardı; RAB onların ilahlarını yargılamıştı.

⁵İsraililer Ramses'ten yola çıkıp Sukkot'ta konakladılar.

⁶Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarındaki Etam'da konakladılar.

⁷Etam'dan ayrılıp Baal-Sefon'un doğusundaki Pi-Hahiro't'a döndüler, Migdol yakınlarında konakladılar.

⁸Pi-Hahiro't'tan ayrılıp denizden çöle geçtiler. Etam Çölü'nde üç gün yürüdükten sonra Mara'da konakladılar.

⁹Mara'dan ayrılıp on iki su kaynağı ve yetmiş hurma ağacı olan Elim'e giderek orada konakladılar.

¹⁰Elim'den ayrılıp Kamış Denizi* kıyısında konakladılar.

¹¹Kamış Denizi'nden ayrılıp Sin Çölü'nde konakladılar.

¹²Sin Çölü'nden ayrılıp Dofka'da konakladılar.

¹³Dofka'dan ayrılıp Aluş'ta konakladılar.

¹⁴Aluş'tan ayrılıp Refidim'de konakladılar. Orada halk için içecek su yoktu.

¹⁵Refidim'den ayrılıp Sina Çölü'nde konakladılar.

¹⁶Sina Çölü'nden ayrılıp Kivrot-Hattaava'da konakladılar.

¹⁷Kivrot-Hattaava'dan ayrılıp Haserot'ta konakladılar.

¹⁸Haserot'tan ayrılıp Ritma'da konakladılar.

¹⁹Ritma'dan ayrılıp Rimmon-Peres'te konakladılar.

²⁰Rimmon-Peres'ten ayrılıp Livna'da konakladılar.

²¹Livna'dan ayrılıp Rissa'da konakladılar.

²²Rissa'dan ayrılıp Kehelata'da konakladılar.

²³Kehelata'dan ayrılıp Şefer Dağı'nda konakladılar.

²⁴Şefer Dağı'ndan ayrılıp Harada'da konakladılar.

²⁵Harada'dan ayrılıp Makhelot'ta konakladılar.

²⁶Makhelot'tan ayrılıp Tahat'ta konakladılar.

²⁷Tahat'tan ayrılıp Terah'ta konakladılar.

²⁸Terah'tan ayrılıp Mitka'da konakladılar.

²⁹Mitka'dan ayrılıp Haşmona'da konakladılar.

³⁰Haşmona'dan ayrılıp Moserot'ta konakladılar.

³¹Moserot'tan ayrılıp Bene-Yaakan'da konakladılar.

³²Bene-Yaakan'dan ayrılıp Hor-Hagidgat'ta konakladılar.

³³Hor-Hagidgat'tan ayrılıp Yotvata'da konakladılar.

³⁴Yotvata'dan ayrılıp Avrona'da konakladılar.

³⁵Avrona'dan ayrılıp Esyon-Gever'de konakladılar.

³⁶Esyon-Gever'den ayrılıp Zin Çölünde –Kadeş'te– konakladılar.

³⁷Kadeş'ten ayrılıp Edom sınırında ki Hor Dağı'nda konakladılar.

³⁸Kâhin Harun RAB'bin buyruğu uyarınca Hor Dağı'na çıktı. İsraililer'in Mısır'dan çıkışlarının kırkinci yılı, beşinci ayın birinci günü orada öldü. ³⁹Hor Dağı'nda öldüğünde Harun 123 yaşındaydı.

⁴⁰Kenan ülkesinin Negev bölgesinde yaşayan Kenanlı Arat Kralı İsraililer'in geldiğini duydu.

⁴¹İsraililer Hor Dağı'ndan ayrılıp Salmona'da konakladılar.

⁴²Salmona'dan ayrılıp Punon'da konakladılar.

⁴³Punon'dan ayrılıp Ovot'ta konakladılar.

⁴⁴Ovot'tan ayrılıp Moav sınırındaki İye-Haavarim'de konakladılar.

⁴⁵İyim'den^s ayrılıp Divon-Gad'da konakladılar.

⁴⁶Divon-Gad'dan ayrılıp Almon-Divlatayma'da konakladılar.

⁴⁷Almon-Divlatayma'dan ayrılıp Nevo yakınlarındaki Haavarim dağılık bölgesinde konakladılar.

⁴⁸Haavarim dağılık bölgesinden ayrılıp Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında konakladılar. ⁴⁹Şeria Irmağı boyunca Beythayeşimot'tan Avel-Haşşittim'e kadar Moav ovalarında konakladılar.

⁵⁰Orada, Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında RAB Musa'ya şöyle dedi: ⁵¹“İsraililer'e de ki, ‘Şeria Irmağı'ndan Kenan ülkesine geçince, ⁵²ülkede yaşayan bütün halkı kovacaksınız. Oyma ve dökme putlarını yok edecek, tapınma yerlerini yıkacaksınız. ⁵³Ülkeyi yurt edinecek, oraya yerleşeceksiniz; çünkü mülk edinesiniz diye orayı size verdim. ⁵⁴Ülkeyi boylarınız arasında kurayla paylaşacaksınız. Büyük boya büyük pay, küçük boya küçük pay vereceksiniz. Kurada kime ne çıkarsa, orası onun olacak. Dağıtımı atalarınızın oymaklarına göre yapacaksınız.

⁵⁵“ ‘Ama ülkede yaşayanları kovmazsanız, orada bıraktığınız halk gözlemlerinizde kanca, böğürlerinizde diken olacak. Yaşayacağınız ülkede size sıkıntı verecekler. ⁵⁶Ben de onlara yapmayı tasarladığımı size yapacağım.’ ”

Kenan Ülkesinin Sınırları

34 RAB Musa'ya şöyle dedi: ²“İsraililer'e de ki, ‘Mülk olarak size düşecek Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak:

³“ ‘Güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom sınırı boyunca uzanacak. Doğuda, güney sınırınız Lut Gölü'nün ucundan başlayacak, ⁴Akrep Geçidi'nin

s 33:45 “İyim”, yani “İye-Haavarim”.

33:38 Say.20:22-28; Yas.10:6 33:40 Say.21:1

33:54 Say.26:54-56 34:3-5 Yşu.15:2-4

güneyinden Zin'e geçip Kadeş-Barnea'nın güneyine dek uzanacak. Oradan Hasar-Addar'a ve Asmon'a, ⁵oradan da Mısır Vadisi'ne uzanarak Akdeniz'de son bulacak.

⁶“ ‘Batı sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız bu olacak.

⁷“ ‘Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. ⁸Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, oradan Sedat'a, ⁹Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak.

¹⁰“ ‘Doğu sınırınız Hasar-Enan'dan Şefam'a dek uzanacak. ¹¹Sınırınız Şefam'dan Ayin'in doğusundaki Rivla'ya dek inecek. Oradan Kinneret Gölü'nün^s doğu kıyısındaki yamaçlara dek uzanacak. ¹²Oradan Şeria Irmağı boyunca uzanacak ve Lut Gölü'nde son bulacak.

“ ‘Her yandan ülkenizin sınırları bu olacaktır.’ ”

¹³Musa İsraililer'e, “Miras olarak kurayla paylaşılacağınaız ülke budur” dedi, “RAB'bin buyruğu uyarınca ülke dokuz oymakla bir yarım oymak arasında paylaşılacak. ¹⁴Çünkü Ruben oymağına bağlı ailelerle Gad oymağına bağlı aileler ve Manaşşe oymağının öbür yarısı mülklerini aldılar. ¹⁵Bu iki oymakla yarım oymak mülklerini Eriha'nın karşısındaki Şeria Irmağı'nın doğusunda aldılar.”

¹⁶RAB Musa'ya şöyle dedi: ¹⁷“Ülkeyi mülk olarak aranızda paylaşılacak adamlar şunlardı: Kâhin Elazar ve Nun oğlu Yeşu. ¹⁸Ülkeyi mülk olarak paylaşılmalrı için her oymaktan birer önder görevlendirin. ¹⁹Şu adamları görevlendireceksiniz:

“Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev, ²⁰Şimon oymağından Ammihut oğlu Şemuel, ²¹Benjamin oy-

mağından Kislon oğlu Elidat, ²²Dan oymağından Yogli oğlu önder Bukki, ²³Yusufogulları'ndan: Manaşşe oymağından Efot oğlu önder Hanniel, ²⁴Ef- rayim oymağından Şiftan oğlu önder Kemuel, ²⁵Zevulun oymağından Parnak oğlu önder Elisafan, ²⁶İssakar oymağından Azzan oğlu önder Paltiel, ²⁷Aşer oymağından Şelomi oğlu önder Ahihut, ²⁸Naftali oymağından Ammi- hut oğlu önder Pedahel.”

²⁹Kenan ülkesinde İsraililer'e mülkü paylaşılmalrı için RAB'bin görevlendirdiği adamlar bunlardı.

Levililer'e Ayrılan Kentler

35 RAB Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musa'ya şöyle dedi: ²“İsraililer'e buyruk ver, alacakları mülkten otur- maları için Levililer'e kentler versin- ler. Kentlerin çevresinde otlaklar da vereceksiniz. ³Böylece yaşamak için Levililer'in kentleri olacak; sığırları, sürüleri, öbür hayvanları için otlak- ları da olacak.

⁴“Levililer'e vereceğiniz kentlerin çevresindeki otlaklar kent surundan bin arşın' uzaklıkta olacak. ⁵Kent or- tada olmak üzere, kent dışından doğu- da iki bin arşın^u, güneyde iki bin ar- şın, batıda iki bin arşın, kuzeyde iki bin arşın ölçeceksiniz. Bu bölge kent- ler için otlak olacak.”

Sığınak Kentler

(Yas.4:41-43; 19:1-13; Yşu.20:1-9)

⁶“Levililer'e vereceğiniz kentler- den altısı sığınak kent olacak; öyle ki, adam öldüren biri oraya kaçabil- sin. Ayrıca Levililer'e kırk iki kent daha vereceksiniz. ⁷Levililer'e otlakları- la birlikte toplam kırk sekiz kent ve- receksiniz. ⁸İsraililer'in mülkünden

ş 34:11 “Kinneret Gölü”, yani “Celile Gölü”. t 35:4 “Bin arşın”: Yaklaşık 450 m.

u 35:5 “İki bin arşın”: Yaklaşık 900 m. 34:13 Say.26:52-56 34:13-15 Yşu.14:1-5

35:1-8 Yşu.21:1-42

Levililer'e vereceğiniz kentler her oymağa düşen pay oranında olsun. Çok kenti olan oymak çok, az kenti olan oymak az sayıda kent verecek.”

⁹RAB Musa'yla konuşmasını şöyle sürdürdü: ¹⁰“İsraililer'e de ki, ‘Şeria Irmağı'ndan geçip Kenan ülkesine girince, ¹¹sığınak kentler olarak bazı kentler seçin. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin; ¹²öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun. Böylece adam öldüren kişi topluluğun önünde yargılanmadan öldürülsün. ¹³Vereceğiniz bu altı kent sizin için sığınak kentler olacak. ¹⁴Sığınak kentlerin üçünü Şeria Irmağı'nın doğusundan, üçünü de Kenan ülkesinden seçeceksiniz. ¹⁵Bu altı kent İsraililer ve aralarında yaşayan yabancılarla yerli olmayan konuklar için sığınak kentler olacak. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin.

¹⁶“Eğer biri demir bir aletle başka birine vurur, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir. ¹⁷Birinin elinde adam öldürebilecek bir taş varsa, bu taşla başka birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir. ¹⁸Ya da elinde adam öldürebilecek tahtadan bir alet varsa, bununla birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir. ¹⁹Ölenin öcünü alacak kişi, katili öldürecek; onunla karşılaşınca onu öldürecek. ²⁰Eğer biri başka birine beslediği kinden ötürü onu iter ya da bile bile ona bir nesne fırlatırsa, o kişi de ölürse, ²¹ya da beslediği kinden ötürü onu yumruklar, o kişi de ölürse, vuran kişi kesinlikle öldürülecektir; katildir. Ölenin öcünü alacak kişi katille karşılaşınca onu öldürecek.

²²“Eğer biri bir başkasına kin beslemediği halde ansızın onu iter ya da istemeyerek ona bir nesne fırlatırsa, ²³ya da onu görmeden üzerine öldür-

rebilecek bir taş düşürürse, o kişi de ölürse, öldüren ölene kin beslemediğinden ve ona zarar vermek istemediğinden, ²⁴topluluk adam öldürenle kan öcünü alacak kişi arasında şu kural-
lar uyarınca karar verecek: ²⁵Topluluk adam öldüreni kan öcü alacak kişinin elinden korumalı ve kaçmış olduğu sığınak kente geri göndermeli. Kişi kutsal yağla meshedilmiş* başkâhinin ölümüne dek orada kalmalıdır.

²⁶“Ama adam öldüren kaçmış olduğu sığınak kentin sınırını geçerse, ²⁷kan öcü alacak kişi de onu sığınak kentin sınırı dışında görür, kan öcü alacak kişi öldüreni öldürürse suçlu sayılmayacaktır. ²⁸Çünkü adam öldüren, başkâhinin ölümüne dek sığınak kentte kalmalı. Ancak onun ölümünden sonra kendi toprağına dönebilir.

²⁹“Bunlar kuşaklar boyunca yaşadığınız her yerde sizin için kesin kural olacaktır.

³⁰“Adam öldüren, tanıkların tanıklılığıyla öldürülecek, bir tek kişinin tanıklılığıyla öldürülmeyecektir.

³¹“Ölümü hak etmiş katilin canı için bedel almayacaksınız; o kesinlikle öldürülecektir.

³²“Sığınak kente kaçmış olan birinin başkâhinin ölümünden önce toprağına dönüp yaşaması için bedel almayacaksınız.

³³“İçinde yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz. Kan dökmek ülkeyi kirletir. İçinde kan dökülen ülke ancak kan dökenin kanıyla bağışlanır.

³⁴“İçinde oturduğunuz, benim de içinde yaşadığım ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben İsraililer'in arasında yaşayan RAB'bim.”

Selofhat'ın Kızlarının Mirası

(Say.27:1-11)

36 Yusuf oğulları boylarından Manasşe oğlu Makir oğlu Gilat'ın

boyunun aile başları gelip Musa'ya ve İsrail'in aile başı olan önderlerine şöyle dediler: ²“RAB ülkeyi mülk olarak kurayla İsraililer arasında paylaştırması için efendimiz Musa'ya buyruk verdi. Kardeşimiz Selofhat'ın mirasının kızlarına verilmesi için de buyruk verildi. ³Eğer Selofhat'ın kızları başka bir İsrail oymağına bağlı erkeklerle evlenirlerse, mirasları bizim ailelerimizden alınıp kocalarının bağlı oldukları oymağın mirasına eklenecek. Böylece kurayla bize düşen pay eksilecek. ⁴İsraililer'in özgürlük yılı kutlandığında, kızların mirası kocalarının bağlı olduğu oymağa eklenecek. Böylece onların mirası atalarımızın oymağına düşen mirastan alınacak.”

⁵Musa, RAB'bin buyruğu uyarınca, İsraililer'e şöyle buyurdu: “Yusuf soyundan gelenlerin söyledikleri doğrudur. ⁶RAB Selofhat'ın kızları için şöyle diyor: Selofhat'ın kızları babalarının bağlı olduğu oymak ve boydan

herhangi bir erkekle evlenmekte özgürdürler. ⁷İsrail'de miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsraili atalarının bağlı olduğu oymağın mirasına bağlı kalacak. ⁸Herhangi bir İsrail oymağında miras alan kız, babasının bağlı olduğu oymak ve boydan biriyle evlenmelidir. Öyle ki, her İsraili atalarının mirasını sahiplenebilsin. ⁹Miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsrail oymağı aldığı mirasa bağlı kalacak.”

¹⁰⁻¹¹Selofhat'ın kızları Mahla, Tirsä, Hogla, Milka, Noa, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca davranarak amcalarının oğullarıyla evlendiler. ¹²Böylece Yusuf oğlu Manaşşe boylarından erkeklerle evlendiler, dolaşısıyla mirasları da babalarının bağlı olduğu boy ve oymakta kaldı.

¹³RAB'bin Musa aracılığıyla Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında İsraililer'e verdiği buyruklar ve ilkeler bunlardı.

YASA'NIN TEKRARI

GİRİŞ

İsrail halkı Kenan topraklarına girmeden önce Moav'da konakladı. Bu kitap Musa'nın halka birkaç kez seslenişini içerir.

Eski çeviride Tesniye diye bilinen Yasa'nın Tekrarı Kitabı'nda yazılan önemli konular şunlardır:

1. Musa son kırk yılın önemli olaylarını anımsatıyor. Çölde dolandıkları süreçte Tanrı'nın İsrail halkını nasıl kayırdığını anımsamalarını, Tanrı'ya itaatli ve sadık olmalarını diliyor.
2. Musa On Buyruk'u tekrarlıyor. İlk buyruğun önemini vurguluyor. Yalnız ve yalnız Tanrı'ya adanmaları için halka sesleniyor. Vaat edilen Kenan topraklarında İsrail halkına yön verecek çeşitli kural, ilke ve buyrukları yeniden açıklıyor. Bu yüzden kitaba "Yasa'nın Tekrarı" adı verildi.
3. Musa halka Tanrı'nın onlarla yaptığı antlaşmanın anlamını anımsatıyor, bu antlaşmaya bağlı kalmalarını istiyor.
4. Yeşu Musa'dan sonra halkın önderliğine atanıyor. Tanrı'nın sadakatini hatırlatan bir ezgi okuyup İsrail oymaklarını kutsadıktan sonra Musa Moav'da, Şeria Irmağı'nın doğu kesiminde ölüyor.

Bu kitabın en önemli konusu şudur: Tanrı sevdiği ve seçtiği halkını kurtardı ve kutsadı. Halk bunu unutmamalı, Tanrı'nın bereketlerine kavuşmak için O'nu sevmeli ve itaat etmelidir.

Bu kitabın teması 6:4-5 ayetlerinde özetlenir. İsa'nın en büyük buyruk diye nitelediği bu ayetler şöyle der: "Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir. Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz."

Ana Hatlar:

- 1:1-4:49 Musa'nın halka seslenişi
- 5:1-26:19 Musa yasaları, buyrukları tekrarlıyor
- 27:1-28:68 Bereket ve lanet
- 29:1-30:20 Antlaşma yeniden yapılıyor
- 31:1-33:29 Musa'nın son sözleri
- 34:1-12 Musa'nın ölümü

İsraililer'in Horev Dağı'ndan Ayrılışı

1 Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki çölde, Suf'un karşısında Arava'da, Paran ile Tofel, Lavan, Haserot, Di-Zahav arasında Musa İsraililer'e şun-

ları anlattı. ²Horev'den Seir Dağı yoluyla Kadeş-Barnea'ya gitmek on bir gün sürer. ³Mısır'dan çıktıktan sonra kırkuncu yılın on birinci ayının* birinci günü, Musa RAB'bin, kendisi aracılığıyla İsraililer'e neler buyurduğu

nu anlattı. ⁴Bu olay Musa Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihon'u, Aştarot'ta ve Edrei'de yaşayan Başan Kralı Og'u bozguna uğrattıktan sonra oldu. ⁵Musa Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki Moav topraklarında bu sayı şöyle açıklamaya başladı:

⁶“Tanrımız RAB Horev'de bize, ‘Bu dağda yeteri kadar kaldınız’ dedi, ⁷‘Haydi kalkın, Arava'da, dağlık bölgede, Şefela'da, Negev'de ve Akdeniz kıyısında yaşayan bütün komşu halklara, Amorlular'ın dağlık bölgesine, büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan Kenanlılar ülkesine ve Lübnan'a gidin. ⁸Bu toprakları size verdim. Gidin, atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve soylarına ant içerek söz verdiğiniz toprakları mülk edinin.’”

Musa Önderler Atıyor

(Çık.18:13-27)

⁹“O sırada size, ‘Tek başıma yükünüzü taşıyamam’ dedim, ¹⁰‘Tanrınız RAB sizi çoğalttı. Bugün göklerdeki yıldızlar kadar çoğaldınız. ¹¹Atalarınızın Tanrısı RAB sizi bin kat daha çoğaltsın ve söz verdiği gibi kutsasın! ¹²Sorunlarınıza, yükünüze, davalarınıza ben tek başıma nasıl katlanabilirim? ¹³Kendinize her oymaktan bilge, anlayışlı, deneyimli adamlar seçin. Onları size önder atayacağım.’

¹⁴“Siz de bunun iyi olduğunu onayladınız. ¹⁵Böylece oymaklarınızın bilge ve deneyimli kişiler olan ile gelenlerini size önder atadım. Onlara biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların sorumluluğunu verdim. Oymaklarınız için de yöneticiler görevlendirdim. ¹⁶Ayrıca yargıçlarınıza, ‘Kardeşleriniz arasındaki sorunları dinleyin’ dedim, ‘Bir adamla İsraili kardeşi ya da bir yabancı arasındaki davalarda adaletle karar verin. ¹⁷Yargılarken kimseyi kayırmayın; küçüğe

de, büyüğe de aynı gözle bakın. Hiç kimseden korkmayın. Yargı Tanrı'ya özgüdür. Çözemeyeceğiniz bir sorun olursa bana getirin, ben gerekeni yaparım.’ ¹⁸O sırada yapmanız gereken her şeyi size buyurmuştum.”

Halk Casuslar Gönderiyor

(Say.13:1-23)

¹⁹“Sonra Tanrımız RAB'bin bize buyurduğu gibi Horev'den ayrıldık, Amorlular'ın dağlık bölgesine giden yoldan geçerek gördüğünüz o geniş ve korkunç çölü aşip Kadeş-Barnea'ya vardık. ²⁰Size, ‘Tanrımız RAB'bin bize vereceği Amorlular'ın dağlık bölgesine vardınız’ dedim, ²¹‘İşte, Tanrınız RAB size ülkeyi verdi. Haydi, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size söylediği gibi, gidip orayı mülk edinin. Korkmayın, yılmayın.’

²²“O zaman hepiniz bana gelip, ‘Ülkeyi araştırmak için önümüzden adamlar gönderelim’ dediniz, ‘Hangi yoldan gideceğiz, hangi kentlere uğrayacağız? Bilgi versinler.’

²³“Bu düşüncüyü benimsedim. Her oymaktan birer kişi olmak üzere aranızdan on iki kişi seçtim. ²⁴Bunlar dağlık bölgeye çıkarak Eşkol Vadisi'ne varıp ülkeyi araştırdılar. ²⁵Dönüşte orada yetişen meyvelerden getirdiler ve, ‘Tanrımız RAB'bin bize vereceği ülke verimlidir’ diye haber verdiler.

²⁶“Ne var ki, siz oraya gitmek istemediniz. Tanrınız RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. ²⁷Çadırlarınızda söylenerek, ‘RAB bizden nefret ediyor’ dediniz, ‘Bizi Amorlular'ın eline verip yok etmek için Mısır'dan çıkardı. ²⁸Oraya niye gidelim? Kardeşlerimiz yöre halkının bizden daha güçlü, daha uzun boylu olduğunu söyleyerek cesaretimizi kırdılar. Kentler büyükmüş, göğe dek yükselen surlarla çevriliymiş. Orada Anaklılar'ı da görmüşler.’

²⁹“Oysa ben size, ‘Onlardan korkmayın, yılmayın’ dedim, ³⁰⁻³¹‘Önünüzden giden Tanrınız RAB sizin için savaşacak. Gözünüzün önünde Mısır’da ve çölde sizler için yaptıklarının aynısını yapacak. Tanrınız RAB’bin buraya varıncaya dek, çocuğunu taşıyan bir adam gibi sizi nasıl yol boyunca taşıdığını gördünüz.’ ³²Bütün bunlara karşın Tanrınız RAB’be güvenmediniz. ³³O RAB ki, çadırlarınızı kurmanız için size yer aramak, gideceğiniz yolu göstermek için geceleyin ateşte, gündüzün bulutta önünüzü sağa gitti.”

Rab İsrail’i Cezalandırıyor

(Say.14:20-38)

³⁴“RAB yakınmalarınızı duyunca öfkeleni ve şöyle ant içti: ³⁵⁻³⁶‘Atalarınıza ant içerek söz verdiğim o verimli ülkeyi, bu kötü kuşaktan Yefunne oğlu Kalev dışında hiç kimse görmeyecek. Yalnız o görecek, ayak bastığı toprakları ona ve soyuna vereceğim. Çünkü o bütün yüreğiyle RAB’bin yolunda yürüdü.’

³⁷“Sizin yüzünüzden RAB bana da öfkelenerek, ‘Sen de o ülkeye girmeyeceksin’ dedi, ³⁸‘Ama yardımcın Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu yürek lendir. İsrail’iler’in ülkeyi mülk edinmesini o sağlayacak. ³⁹Tutsak olacak dediğiniz küçükleriniz, bugün iyiyle kötüyü ayırt edemeyen çocuklarınız oraya girecekler. Ülkeyi onlara vereceğim, orayı onlar mülk edinecekler. ⁴⁰Ama siz geri dönün, Kamış Denizi* yolundan çöle gidin.’ ”

İsrail Horma’da Yenilgiye Uğruyor

(Say.14:39-44)

⁴¹“Bunun üzerine bana, ‘RAB’be karşı günah işledik’ dediniz, ‘Tanrımız RAB’bin buyruğu uyarınca gidip savaşacağız.’ Sonra dağlık bölgede sa-

vaşmanın kolay olacağını düşünerek her biriniz silahınızı kuşandınız.

⁴²“Ama RAB bana şöyle dedi: ‘Söyle onlara, savaşa gitmesinler. Çünkü sizinle olmayacağım. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız.’

⁴³“Sizi uyardım, ama dinlemediniz. RAB’bin buyruğuna karşı geldiniz. Kendinize güvenerek dağlık bölgeye çıktınız. ⁴⁴Dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar. Arılar gibi sizi kovaladılar. Seir’den Horma Kenti’ne dek sizi bozguna uğrattılar. ⁴⁵Geri döndünüz ve RAB’bin önünde ağladınız. Ama RAB ne ağlayışınızı duydu, ne de size kulak astı. ⁴⁶Uzun süre Kadeş’t e kaldınız.”

İsrail’iler’in Çölde Geçirdiği Yıllar

2 “Sonunda geri dönüp RAB’bin bana buyurduğu gibi Kamış Denizi* yolundan çöle gittik. Uzun süre Seir dağlık bölgesinde dolanıp durduk.

²⁻³“RAB bana, ‘Bu dağlık bölgenin çevresinde yeterince dolaştınız’ dedi, ‘Şimdi kuzeye gidin.’ ⁴Sonra halka şu buyrukları vermemi söyledi: ‘Seir’de yaşayan kardeşlerinizin, Esavogulları’nın ülkesinden geçeceksiniz. Sizden korkacaklar. Çok dikkatli davranın. ⁵Onları savaşa kışkırtmayın. Size onların ülkesinden hiçbir toprak parçası, ayağınızı basacak bir yer bile vermeyeceğim. Çünkü Seir dağlık bölgesini mülk olarak Esav’a verdim. ⁶Yiyeceklerinizi, içeceklerinizi onlardan para karşılığında alacaksınız.’

⁷“Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsadı. Bu geniş çölde dolanıp durduğunuz sürece sizi korudu. Tanrınız RAB geçirdiğiniz bu kırk yıl boyunca sizlerleydi ve hiçbir eksikğiniz olmadı.

⁸“Böylece Seir’de yaşayan kardeşlerimizin, Esavogulları’nın yanından geç-

tik. Eylat ve Esyon-Gever'den Arava'ya giden yoldan saparak yolculuğumuzu Moav Çölü yolundan sürdürdük.

⁹“RAB bana, ‘Moavlılar'a düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma’ dedi, ‘Onların ülkesinden hiçbir toprak parçasını sana mülk olarak vermeyeceğim. Çünkü Ar Kenti'ni Lut soyuna verdim.’ ”

¹⁰–Daha önce orada Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan Emliler yaşıyordu. ¹¹Emliler Anaklılar gibi Refalılar'dan sayılırdı. Ama Moavlılar onlara Emliler adını takmıştı. ¹²Daha önce Seir'de Horlular yaşardı. Esavoğulları orayı onların elinden aldı. İsrailîliler'in RAB'bin mülk edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi, Esavoğulları da Horlular'ı yok edip yerlerine yerleştiler.–

¹³“RAB, ‘Haydi kalkın, Zeret Vadisi'nden geçin’ dedi. Biz de Zeret Vadisi'nden geçtik. ¹⁴Kadeş-Barnea'dan yola çıkıp Zeret Vadisi'nden geçinceye dek otuz sekiz yıl yol aldık. RAB'bin içtiği ant uyarınca, İsrail halkından o kuşağın bütün savaşçıları yok olmuştu. ¹⁵RAB, ordugahtaki bütün savaşçıları ortadan kaldırıncaya dek onları cezalandırmıştı.

¹⁶“Topluluktaki bütün savaşçılar öldükten sonra, ¹⁷RAB bana şöyle dedi: ¹⁸‘Bugün Moav topraklarından ve Ar Kenti'nden geçeceksin. ¹⁹Ammonlular'a yaklaştığında onlara düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma. Çünkü mülk edinmen için Ammonlular'ın ülkesinden sana hiçbir toprak parçası vermeyeceğim. O ülkeyi mülk olarak Lut soyuna verdim.’ ”

²⁰–Bu bölge Refalılar ülkesi diye bilinir. Refalılar önceden orada yaşıyordu. Ammonlular onlara Zamzumlular adını takmıştı. ²¹Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, gü-

lü ve kalabalıktılar. Ama RAB onları Ammonlular'ın önünde yok etti. Ammonlular Zamzumlular'ın topraklarını alıp yerlerine yerleştiler. ²²RAB Seir'de yaşayan Esavoğulları için de aynısını yapmış, Horlular'ı onların önünde yok etmişti. Esavoğulları Horlular'ın topraklarını almış, yerlerine yerleşmişlerdi. Bugün de orada yaşıyorlar. ²³Gazze'ye kadar uzanan köylerde yaşayan Avvalılar'ı da Kaftor'dan^a gelen Kaftorlular yok edip yerlerine yerleştiler.–

²⁴“‘Haydi kalkın! Arnon Vadisi'nden geçin! İşte Heşbon Kralı Amorlu Sihon'u ve ülkesini elinize teslim ettim. Ona saldırın ve ülkesini mülk edinmeye başlayın. ²⁵Bugünden başlayarak göğün altındaki uluslara korkunuzu, dehşetinizi salacağım. Haberinizi duyunca korkuyla titreyecekler.’ ”

İsrailîliler Heşbon Kralı Sihon'u Bozguna Uğrattı

(Say.21:21-30)

²⁶“Bundan sonra Kedemot Çölü'nden Heşbon Kralı Sihon'a barış önerileriyle ulaklar gönderdim. Öneriler şöyleydi: ²⁷‘İzin ver, ülkenden geçelim. Dosdoğru ana yoldan, sağa sola sapmadan geçeceğiz. ²⁸⁻²⁹Yiyeceğimizi, içeceğimizi para karşılığında bize vereceksin. Yeter ki ülkenden geçelim. Seir'de yaşayan Esavoğulları ile Ar Kenti'nde yaşayan Moavlılar sınırlarından geçmemize izin verdiler. Şeria Irmağı'ndan geçip Tanrımız RAB'bin bize vereceği ülkeye gitmemize sen de izin ver.’ ³⁰Ne var ki, Heşbon Kralı Sihon ülkesinden geçmemize izin vermek istemedi. Tanrınız RAB, şimdi olduğu gibi, Sihon'u elinize teslim etmek için yureğini duyusuzlaştırıp onu inatçı yaptı.

³¹“RAB bana, ‘İşte Sihon'u ve ülkesini senin eline teslim etmeye başla-

dım. Haydi, ülkeyi ele geçir ve mülk edinmeye başla' dedi. ³²Sihon bizimle savaşmak için Yahesa'da bütün halkıyla karşımıza çıktı. ³³Tanrımız RAB onu elimize teslim etti. Onu, oğullarını ve bütün halkını yok ettik. ³⁴Bütün kentlerini ele geçirdik, hepsini yok ettik. Kadın, erkek, çocuk, kimseyi sağ bırakmadık. ³⁵Hayvanlara ve ele geçirdiğimiz kentlerdeki mallara ise el koyduk. ³⁶Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den ve vadideki kentten Gilat'a dek, ele geçirmediğimiz hiçbir kent kalmadı. Tanrımız RAB hepsini elimize teslim etti. ³⁷Ama Tanrımız RAB'bin buyruğu uyarınca, Ammonlular'ın ülkesine –Yabbuk Irmağı kıyılarına, dağlık bölgedeki kentlere– yaklaştınız.”

İsrailliler Başan Kralı Og'u Bozguna Uğrattırıyor

(Say.21:31-35)

3 “Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerledik. Başan Kralı Og'la ordusu bizimle savaşmak için Edrei'de karşımıza çıktı. ²RAB bana, 'Ondan korkma!' dedi, 'Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlular'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a yaptığının aynısını ona da yapacaksın.'

³“Böylece Tanrımız RAB, Başan Kralı Og'u ve halkını da elimize teslim etti. Hiçbirini sağ bırakmadan hepsini yok ettik. ⁴Bütün kentlerini ele geçirdik. Ele geçirmediğimiz tek kent kalmadı. Hepsini altmış kenti: Başan'da Og'un ülkesi olan bütün Argov bölgesi. ⁵Bütün bu kentler yüksek surlarla, kapılarla, sürgülerle sağlamlaştırılmıştı. Bunlardan başka surla çevrilmemiş birçok köy de vardı. ⁶Heşbon Kralı Sihon'a yaptığımız gibi hepsini yok ettik. Her kenti, kadın,

erkek ve çocuklarla birlikte, tümüyle yok ettik. ⁷Hayvanlara ve kentlerdeki mallara ise el koyduk.

⁸“Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki toprakları iki Amorlu kralın elinden aldık. ⁹–Saydalılar Hermon'a Siryon, Amorlular'sa Senir derler.– ¹⁰Ovadaki bütün kentleri, bütün Gilat'ı, Og'un ülkesine ait kentler olan Salca ve Edrei'ye uzanan bütün Başan'ı ele geçirdik.” ¹¹–Refalılar'dan yalnız Başan Kralı Og sağ kalmıştı. Og'un Ammonlular'ın Rabba Kenti'ndeki ya-tağı demirdendi. O gün kullanılan arşın ölçüsüne göre uzunluğu dokuz^b, eni dört arşındı^c.–

Şeria Irmağı'nın Doğusuna Yerleşen Oymaklar

(Say.32:1-42)

¹²“O sırada ele geçirdiğimiz topraklardan Arnon Vadisi yakınındaki Aroer Kenti'nin kuzeyini, Gilat dağlık bölgesinin yarısıyla oradaki kentleri Ruben ve Gad oymaklarına verdim. ¹³Gilat'ın geri kalan bölümünü ve Og'un ülkesi Başan'ı Manaşse oymağının yarısına verdim. Başan'daki Argov bölgesi Refalılar ülkesi diye bilinirdi. ¹⁴Manaşse soyundan Yair, Geşur ile Maaka sınırına dek uzanan bütün Argov bölgesini aldı. Başan denilen bölgeye kendi adını verdi. Orası bugün de Havvot-Yair^c diye anılıyor. ¹⁵Makir'e Gilat'ı verdim. ¹⁶Gilat'la Arnon Vadisi arasında kalan toprakları Ruben ve Gad oymaklarına verdim. Vadinin ortası onların sınırdı; Ammonlular'la sınırları ise Yabbuk Irmağı'ydı. ¹⁷Arava'da da sınır Şeria Irmağı'ydı; Kinneret'ten Arava –Lut– Gölü'ne, doğuda Pisga yamaçlarının aşağısına kadar uzanıyordu.

¹⁸“O zaman size şöyle buyruk verdim: 'Tanrınız RAB mülk edinmek

b 3:11 “Dokuz arşın”: Yaklaşık 4 m. **c 3:11** “Dört arşın”: Yaklaşık 1.8 m. **ç 3:14** “Havvot-Yair”: “Yair'in yerleşim birimleri” anlamına gelir. **3:1-2** Say.21:33-34 **3:17-20** Yşu.1:12-15

için bu ülkeyi size verdi. Bütün savaşılarınız silahlı olarak İsraili kardeşlerinizin önüsüne gitsin. ¹⁹⁻²⁰ Ancak RAB sizi rahata erdirdiği gibi onları da rahata erdirene ve onlar Tanrınız RAB'bin Şeria İrmağı'nın karşı yakasında kendilerine vereceği toprakları ele geçirene kadar, kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız –biliyorum, birçok hayvanınız var– size verdiğim kentlerde kalsın. Ondan sonra, her biriniz size verdiğim toprağa dönebilir.”

Rab Musa'nın Kenan Ülkesine Girmesini Yasaklıyor

²¹“O zaman Yeşu'ya, ‘Tanrın RAB bin bu iki krala neler yaptığını gözlemlenle gördün’ dedim, ‘RAB gideceğin bütün ülkelere aynısını yapacak. ²²Onlardan korkmayın! Tanrınız RAB sizin için savaşacak.’

²³“Sonra RAB'be yalvardım: ²⁴‘Ey Egemen RAB, büyüklüğünü ve güçlü elini bana göstermeye başladın. Gökte ve yerde senin yaptığın yüce işleri yapabilecek başka bir tanrı yok! ²⁵İzin ver de Şeria İrmağı'ndan geçip karşı yakadaki o verimli ülkeyi, o güzel dağlık bölgeyi ve Lübnan'ı göreyim.’

²⁶“Ama RAB sizin yüzünüzden bana öfkeleni, yalvarışıma kulak asmadı. Bana, ‘Yeter artık!’ dedi, ‘Bir daha bu konudan söz etme bana. ²⁷Pisga Dağı'na çık. Batıya, kuzeye, güneye, doğuya bak. Gözlerinle gör. Çünkü Şeria İrmağı'ndan geçmeyeceksin. ²⁸Yeşu'ya görev ver. Onu güçlendir ve yüreklendir. Çünkü bu halk Şeria İrmağı'ndan onun önderliğinde geçecek. Göreceğin toprakları hal-ka o miras olarak verecek.’ ²⁹Böylece Beytpeor'un karşısındaki vadide kaldık.”

İsraililer'den Söz Dinlemeleri İsteniyor

4 “Şimdi, ey İsrail, size öğrettiğim kurallara, ilkelere kulak verin. Yaşamak, ülkeye girmek ve atalarınızın Tanrısı RAB'bin size vereceği toprakları mülk edinmek için bunlara uyun. ²Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyun.

³“RAB'bin Baal-Peor'da neler yaptığını kendi gözlemlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB, Baal-Peor'a tapan herkesi aranızdan yok etti. ⁴RAB'be bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız.

⁵“İşte, Tanrım RAB'bin buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız. ⁶Onlara sınımsız bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, ‘Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk!’ diyecek. ⁷Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur. Tanrısı kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı? ⁸Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkelere olan başka bir büyük ulus var mı?

⁹“Ancak gördüklerinizi unutmayay, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın. ¹⁰Horev'de Tanrınız RAB'bin önünde durduğunuz günü anımsayın. RAB bana şöyle dedi: ‘Sözlerimi dinlemesi için halkı topla. Öyle ki, yaşamları boyunca benden korkmayı öğrensinler, çocuklarına da öğretsinler.’

¹¹“Yaklaşıp dağın eteğinde durdunuz. Dağ göklere dek yükselen alevle tutuşmuştu. Kara bulutlar ve koyu

bir karanlık vardı. ¹²RAB size ateşin içinden seslendi. Siz konuşulani duyduunuz, ama konuşanı görmediniz. Yalnız bir ses duyduunuz. ¹³RAB uymanızı buyurduğu antlaşmayı, yani On Buyruk'u size açıkladı. Onları iki taş levha üstüne yazdı. ¹⁴Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uymanız gereken kuralları, ilkeleri size öğretmemi buyurdu.”

Putatapanlara Karşı Uyarı

¹⁵“RAB Horev'de ateşin içinden size seslendiği gün hiçbir suret görmediniz. Bu nedenle kendinize çok dikkat edin. ¹⁶⁻¹⁸ Öyle ki, kendiniz için erkek ya da kadın, yerde yaşayan hayvan ya da gökte uçan kuş, küçük kara hayvanı ya da aşağıda suda yaşayan balık suretinde, heykel biçiminde put yaparak yoldan sapmayasınız. ¹⁹Gözlerinizi göklere kaldırıp güneşi, ayı, yıldızları –gök cisimlerini– görünce sakın aldanmayın; eğilip onlara tapmayın. Tanrınız RAB bunları göğün altında ki halklara pay olarak vermiştir. ²⁰Size gelince, RAB, bugün olduğu gibi kendi halkı olmanız için, sizi alıp demir eritme ocağından, Mısır'dan çıkardı.

²¹“RAB sizin yüzünüzden bana öfkeli. Şeria İrmağı'nın karşı yakasına geçmemem ve Tanrınız RAB'bin size mülk olarak vereceği o verimli ülkeye girmemem için ant içti. ²²Ben bu toprakta öleceğim. Şeria İrmağı'ndan geçmeyeceğim. Ama siz karşıya geçecek ve o verimli ülkeyi mülk edineceksiniz. ²³Tanrınız RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya, kendinize Tanrınız RAB'bin yasakladığı herhangi bir şeyin suretinde put yapmamaya dikkat edin. ²⁴Çünkü Tanrınız RAB yakıp yok eden bir ateştir; kıskanç bir Tanrı'dır.

²⁵“Ülkede uzun zaman oturduktan, çocuk ve torun sahibi olduktan sonra yoldan sapar, kendinize herhangi bir şeyin suretinde put yapar, Tanrınız RAB'bin gözündeki kötü olanı yaparak onu öfkeli ederseniz, ²⁶bugün size karşı yeri göğü tanık gösteririm ki, mülk edinmek için Şeria İrmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede kesinlikle ve çabucak öleceksiniz. Orada uzun süre yaşamayacak, büsbütün yok olacaksınız. ²⁷RAB sizi başka halkların arasına dağıtacak. RAB'bin sizi süreceği ulusların arasında sayıca az olacaksınız. ²⁸Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koku almayan, insan eliyle yapılmış, ağaçtan, taştan tanrılara tapacaksınız. ²⁹Ama Tanrınız RAB'bi arayacaksınız. Bütün yüreğinizle, bütün canınızla ararsanız, O'nu bulacaksınız. ³⁰Sıkıntıya düştüğünüzde ve bütün bu olaylar başınıza geldiğinde, sonunda Tanrınız RAB'be dönecek, O'nun sözüne kulak vereceksiniz. ³¹Çünkü Tanrınız RAB acıyan bir Tanrı'dır. Sizi bırakmaz, yok etmez ve atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmaz.

³²“Siz doğmadan önceki geçmiş günleri, Tanrı'nın yeryüzünde insanı yarattığı günden bu yana geçen zamanı soruşturun. Göklerin bir ucundan öbür ucuna sorun. Bu kadar önemli bir olay hiç oldu mu, ya da buna benzer bir olay duyuldu mu? ³³Ateşin içinden seslenen Tanrı'nın sesini sizin gibi duyup da sağ kalan başka bir ulus var mı? ³⁴Hiçbir tanrı Tanrınız RAB'bin Mısır'da gözlerinizin önünde sizin için yaptığı gibi denemelerle, belirtilerle, şaşılasi işlerle, savaşla, güçlü ve kudretli elle, büyük ve ürkütücü olaylarla gidip başka bir ulustan kendine bir ulus almaya kalkıştı mı?

³⁵“Bu olaylar RAB'bin Tanrı olduğunu ve O'ndan başkası olmadığını bilersiniz diye size gösterildi. ³⁶O sizi yola getirmek için gökten size sesini duyurdu. Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi. Ateşin içinden size sözlerini duyurdu. ³⁷Atalarınızı sevdiği ve onların soyunu seçtiği için sizi büyük gücüyle Mısır'dan kendisi çıkardı. ³⁸Amacı sizden daha büyük, daha güçlü ulusları önünüzden kovmak, onların ülkelerine girmenizi sağlamak, bugün olduğu gibi mülk edinmeniz için ülkelerini size vermektir.

³⁹“Bunun için, bugün RAB'bin yuvarında göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, O'ndan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın. ⁴⁰Size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik sağlaması ve Tanrınız RAB'bin sonsuza dek size vereceği bu topraklarda uzun yıllar yaşamanız için bugün size bildirdiğim RAB'bin kurallarına, buyruklarına uyun.”

Sığınak Kentler

(Say.35:6-28; Yas.19:1-13; Yşu.20:1-9)

⁴¹Bundan sonra Musa Şeria Irmağı'nın doğusunda üç kent ayırdı. ⁴²Öyle ki, önceden kin beslemediği bir komşusunu istemeyerek öldüren biri bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarabilirdi. ⁴³Bu kentler şunlardı: Rubenliler için ovadaki kırsal bölgede Beser, Gadlılar için Gilat'taki Ramot, Manaşşeliler için Başan'daki Golan.

Yasaya Giriş

⁴⁴Musa'nın İsraililer'e anlattığı yasa budur. ⁴⁵Mısır'dan çıktıktan sonra Musa'nın İsraililer'e bildirdiği yasalar, kurallar, ilkeler bunlardır. ⁴⁶Musa bunları Şeria Irmağı'nın doğu yakasında, Beytpeor karşısındaki vadide

bildirdi. Burası daha önce Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon'a ait topraklardı. Musa ile İsraililer Mısır'dan çıktıklarında Sihon'u bozguna uğratmışlardı. ⁴⁷Onun ve Başan Kralı Og'un ülkesini, yani Şeria Irmağı'nın doğusunda yaşayan iki Amorlu kralın ülkesini ele geçirmişlerdi. ⁴⁸Bu topraklar, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer Kenti'nden Sion, yani Hermon Dağı'na kadar uzanıyor, ⁴⁹Pisga Dağı'nın eteğindeki Arava Gölü'ne dek uzanan, Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki bütün Arava'yı kapsıyordu.

On Buyruk

(Çık.20:1-17)

5 Musa bütün İsraililer'i bir araya toplayarak şöyle dedi: “Ey İsrail, bugün size bildireceğim kurallara, ilkelere kulak verin! Onları öğrenin ve onlara uymaya dikkat edin! ²Tanrımız RAB Horev Dağı'nda bizimle bir antlaşma yaptı. ³RAB bu antlaşmayı atalarımızla değil, bizimle, bugün burada sağ kalan hepimizle yaptı. ⁴RAB dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze konuştu. ⁵O zaman RAB'bin sözünü size bildirmek için RAB ile sizin aranızda durdum. Çünkü siz ateşten korkup dağa çıkmadınız. RAB şöyle seslendi:

“ ‘Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkararak Tanrın RAB benim.

“ ‘Benden başka tanrın olmayacak.

“ ‘Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. ⁹Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dör-

düncü kuşaklardan sorarım. ¹⁰ Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa^d sevgi gösteririm.

¹¹ “Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.

¹² “Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca Şabat Günü'nü* tut ve kutsal say. ¹³ Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. ¹⁴ Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dinlensinler. ¹⁵ Mısır'da köle olduğunu ve Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu.

¹⁶ “Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin.

¹⁷ “Adam öldürmeyeceksin.

¹⁸ “Zina etmeyeceksin.

¹⁹ “Çalmayacaksın.

²⁰ “Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.

²¹ “Komşunun karısına kötü gözle bakmayacaksın. Komşunun evine, tarlasına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.”

²² “RAB bu sözleri dağda ateşin, bulutun, koyu karanlığın içinden bütün topluluğunuza yüksek sesle söyledi.

Başka bir şey eklemedi. Sonra bunları iki taş levha üstüne yazıp bana verdi.

²³ “Dağ alev alev yanarken karanlığın içinden sesi duyduğunuzda bütün oymak başlarınız ve ileri gelenlerinizle bana yaklaştınız. ²⁴ “Tanrımız RAB bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi” dediniz, ‘Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla konuştuğunu ve insanın ölmediğini gördük. ²⁵ Neden şimdi ölelim? Bu büyük ateş bizi yakıp yok edecek. Tanrımız RAB'bin sesini bir daha duyarsak öleceğiz. ²⁶ Ateşin içinden seslenen, yaşayan Tanrı'nın sesini bizim gibi duyup da sağ kalan var mı? ²⁷ Sen git, Tanrımız RAB'bin söyleyeceklerini dinle. Sonra Tanrımız RAB'bin bütün söylediklerini bize anlat. Biz de kulak verip uyacağız.’

²⁸ “RAB benimle yaptığınız konuşmayı duyunca, şöyle dedi: ‘Bu halkın sana neler söylediğini duydum. Bütün söyledikleri doğrudur. ²⁹ Keşke benden korksalar ve bütün buyruklarına uymak için her zaman yüreктen istekli olsalar! O zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi.

³⁰ “Git, çadırlarına dönmelerini söyle. ³¹ Ama sen burada yanımda dur. Sana bütün buyrukları, kuralları, ilkeleri vereceğim. Bunları halka sen öğreteceksin. Öyle ki, mülk edinmek için kendilerine vereceğim ülkede hepsine uysunlar.’

³² “Tanrınız RAB'bin size buyruklarına uymaya özen gösterin. Onlardan sağa sola sapmayın. ³³ Tanrınız RAB'bin size buyurduğu yollarda yürüyün. Öyle ki, mülk edineceğiniz ülkede sağ kalasınız, başarılı ve uzun ömürlü olasınız.”

d 5:10 “Kuşağa” ya da “Kişiye”.

5:11 Lev.19:12 **5:12** Çık.16:23-30; 31:12-14 **5:13-14** Çık.23:12; 31:15; 34:21; 35:2; Lev. 23:3

5:16 Yas.27:16; Mat.15:4; 19:19; Mar.7:10; 10:19; Luk.18:20; Ef.6:2 **5:16** Ef.6:3

5:17 Yar.9:6; Lev.24:17; Mat.5:21; 19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9; Yak.2:11

5:18 Lev.20:10; Mar.5:27; 19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9; Yak.2:11

5:19 Lev.19:11; Mat.19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9

5:20 Çık.23:1; Mat.19:18; Mar.10:19; Luk.18:20 **5:21** Rom.7:7; 13:9 **5:22-27** İbr.12:18-19

En Büyük Buyruk

6 “Tanrınız RAB'bin size öğretmek için bana verdiği buyruklar, kurallar, ilkeler bunlardır. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede onlara uyun. ²Yaşamınız boyunca siz, çocuklarınız ve torunlarınız, size verdiğim bütün kurallara, buyruklara uyarak Tanrınız RAB'den korkun ki, ömrünüz uzun olsun. ³Kulak ver, ey İsrail! Söz dinleyin ki, üzerinize iyilik gelsin, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca süt ve bal akan ülkede bol bol çoğalınız.

⁴“Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir”. ⁵Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz. ⁶Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun. ⁷Onları çocuklarınıza belletin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin. ⁸Bir belirti olarak onları ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın. ⁹Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın.”

Söz Dinlemezliğe Karşı Uyarı

¹⁰⁻¹¹“Tanrınız RAB atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a içtiği ant uyarınca, sizi vereceği ülkeye –inşa etmediğiniz büyük ve güzel kentleri, biriktirmedığınız iyi eşyalarla dolu evleri, siz emek vermeden kazılmış sarnıçları, dikmediğiniz bağları, zeytinlikleri olan ülkeye– götürecektir. Orada yiyip doyacaksınız. ¹²O zaman dikkat edin! Sizi Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran RAB'bi unutmayın.

¹³“Tanrınız RAB'den korkacaksınız; O'na kulluk edecek ve O'nun

adıyla ant içeceksiniz. ¹⁴Başka ilahların, çevrenizdeki ulusların taptığı hiçbir ilahın ardınca gitmeyeceksiniz. ¹⁵Çünkü aranızda olan Tanrınız RAB kıskanç bir Tanrı'dır. Öfkelenirse sizi yeryüzünden yok eder. ¹⁶Massa'da olduğu gibi, Tanrınız RAB'bi denemeyeceksiniz. ¹⁷Tanrınız RAB'bin buyruklarına, size verdiği yasalara, kurallara uymaya dikkat edeceksiniz. ¹⁸RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin, RAB'bin atalarınıza ant içerek söz verdiği verimli ülkeyi mülk edinesiniz. ¹⁹RAB de sözü uyarınca bütün düşmanlarınızı önünüzden kovacak.

²⁰“Gelecekte çocuklarınız size, ‘Tanrımız RAB'bin size verdiği yasaların, kuralların, ilkelerin anlamı nedir?’ diye sorunca, ²¹onlara şöyle diyeceksiniz: ‘Mısır'da firavunun köleleriydik. RAB bizi güçlü eliyle oradan çıkardı. ²²Gözlerimizin önünde Mısır'a, firavuna, ailesine karşı belirtiler, büyük ve korkunç işler yaptı. ²³Atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeye götürmek ve orayı bize vermek için bizi Mısır'dan çıkardı. ²⁴Sürekli üzerimize iyilik gelmesi ve bugün olduğu gibi sağ kalmamız için Tanrımız RAB bütün bu kurallara uymamızı ve kendisinden korkmamızı buyurdu. ²⁵Tanrımız RAB'bin önünde, verdiği bu buyruklara uymaya dikkat edersek, bunu bize doğruluk sayacaktır.’ ”

Tanrı'nın Öz Halkı

(Çık. 34:11-16)

7 “Tanrınız RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzden birçok ulusu

e 6:4 “Tanrımız RAB tek RAB'dir” ya da “RAB Tanrımız'dır, yalnız ve yalnız RAB” veya “RAB Tanrımız'dır, RAB tektir”. 6:4 Mar.12:29 6:5 Mat.22:37; Mar.12:30; Luk.10:27 6:6-9 Yas.11:18-20 6:10 Yar.12:7; 26:3; 28:13 6:13 Mat.4:10; Luk.4:8 6:16 Mat.4:7; Luk.4:12 6:16 Çık.17:1-7 7:1 Elç.13:19-20

–Hititler'i*, Gırğışlılar'ı, Amurlular'ı, Kenanlılar'ı, Perizliler'i, Hivliler'i, Yevuslular'ı, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulusu– kovacak. ²Tanrınız RAB bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız. ³Kız alıp vermeyeceksiniz. Kızlarınızı oğullarına vermeyeceksiniz; oğullarınıza da onlardan kız almayacaksınız. ⁴Çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır. O zaman RAB size öfkelenecek ve sizi çabucak yok edecek. ⁵Onlara şöyle yapacaksınız: Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera* putlarını devirecek, öbür putlarını yakacaksınız.

⁶“Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti. ⁷RAB'bin sizi sevmesinin ve seçmesinin nedeni öbür halklardan daha kalabalık olduğunuzdan değil. Siz sayıca öbür halklardan azdınız. ⁸RAB size sevgisini göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı, köle olduğunuz ülkeden, Mısır Firavunu'nun elinden sizi kurtardı. ⁹Tanrınız RAB'bin Tanrı olduğunu bilin. O güvenilir Tanrı'dır. Kendisini sevenlerin, buyruklarına uyanların bininci kuşağına kadar antlaşmasına bağlı kalır. ¹⁰Kendisinden nefret edenlere ise üzerlerine yıkım göndererek karşılık verir. RAB kendisinden nefret edene karşılık vermekte gecikmeyecek. ¹¹Onun için, bugün size bildirdiğim buyruklara, kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin.”

Buyruklara Uyanlara Verilecek Ödül (Yas.28:1-14)

¹²“Bu ilkeleri dinler, onlara özenle uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza ant içerek verdiği söz uyarınca sizinle yaptığı antlaşmaya bağlı kalacak. ¹³Sizi sevecek, kutsayacak, çoğaltacak. Atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede rahminizin meyvesini, toprağınızın ürününü –tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını– sığırlarınızın buzağılarını, sürülerinizin kuzularını bereketli kılacak. ¹⁴Öbür halklardan daha çok kutsanmış olacaksınız. Erkekleriniz, kadınlarınız, hayvanlarınız arasında döl vermeyen olmayacak. ¹⁵RAB her türlü hastalığı sizden uzaklaştıracak. Mısır'da gördüğünüz korkunç hastalıklardan hiçbirini size vermeyecek. Bütün bu hastalıkları sizden nefret edenlere verecek. ¹⁶Tanrınız RAB'bin elinize teslim edeceği halkların tümünü yok edeceksiniz. Onlara acımayacaksınız. İlahlarına tapmayacaksınız. Çünkü bu sizin için tuzak olacaktır.

¹⁷“Bu uluslar bizden daha güçlü. Onları nasıl kovabiliriz?” diye düşünebilirsiniz. ¹⁸Onlardan korkmayacaksınız. Tanrınız RAB'bin firavuna ve bütün Mısır'a yaptıklarını her zaman anımsayın. ¹⁹Tanrınız RAB'bin sizi Mısır'dan çıkarmak için yaptığı büyük denemeleri, belirtileri, şaşılası işleri, güçlü ve kudretli elini gözlemlenizle gördünüz. Tanrınız RAB şimdi korktuğunuz bütün bu halklara aynısını yapacaktır. ²⁰Sizden gizlenerek sağ kalmış olanların üzerine, hepsi yok olana dek eşekarısı^f gönderecek. ²¹Onlardan yılmayacaksınız. Aranızda olan Tanrınız RAB ulu ve heybetli bir Tanrı'dır. ²²Bu ulusları önünüzden azar azar kovacak. Onları birden ortadan kaldır-

f 7:20 “Eşekarısı”: İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir. **7:5** Yas.12:3 **7:6** Çık.19:5; Yas.4:20; 14:2; 26:18; Tit.2:14; 1Pe.2:9 **7:9-10** Çık.20:5-6; 34:6-7; Say.14:18; Yas.5:9-10 **7:12-16** Yas.11:13-17

mazsınız. Yoksa çevrenizde yabanıl hayvanlar çoğalır. ²³Tanrınız RAB onları elinize teslim edecek ve hepsi yok oluncaya dek onları şaşkına çevirecek. ²⁴Krallarını elinize teslim edecek; adlarını göğün altından sileceksiniz. Onları yok edene dek kimse size karşı duramayacak. ²⁵İlahlarını simgeleyen putları yakacaksınız; üzerlerindeki altına, gümüşe göz dikmeyecek, bunları kendinize ayırmayacaksınız. Öyle ki, tuzağa düşmeyesiniz. Bu putlar Tanrınız RAB'in gözünde iğrençtir. ²⁶Bu iğrenç şeyleri evinize getirmeyeceksiniz, yoksa siz de onlar gibi yok olursunuz. Onlardan çok nefret edecek, tiksineceksiniz; çünkü onlar yok olmaya mahkûmdur.”

Rab'bi Unutmayın

8 “Bugün size bildirdiğim buyruklara tam tamına uyun ki, yaşayabilirsiniz, çoğalasınız ve gidip RAB'in atalarınıza ant içerek söz verdiği ülkeyi mülk edinesiniz. ²Tanrınız RAB'in sizi kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın! Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınadı. ³Sizi aç bırakarak sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man* ile sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RAB'in ağzından çıkan hersözle yaşadığını size öğretmek için yaptı bunu. ⁴Kırk yıl ne giysileriniz esdi ki, ne de ayaklarınız şişti. ⁵Tanrınız RAB'in, çocuğunu eğiten bir baba gibi, sizi nasıl eğittiğini anlayın.

⁶“Onun için, Tanrınız RAB'in buyruklarına uyun. Yollarında yürüyün, O'ndan korkun. ⁷Tanrınız RAB sizi verimli bir ülkeye götürüyor. Öyle bir ülke ki, ırmakları, pınarları, derelerden tepelerden çıkan su kaynakları vardır; ⁸buğdayı, arpası, üzümü, inciri,

narı, zeytinyağı, balı vardır. ⁹Sıkıntısız ekmek yiyebileceğiniz, hiçbir şeye gereksinim duymayacağınız bir ülkedir. Öyle bir ülke ki, kayaları demirdir, dağlarından bakır çıkarabilirsiniz.

¹⁰“Yiyip doyunca, size verdiği verimli ülke için Tanrınız RAB'be övgüler sunun. ¹¹Tanrınız RAB'bi unutmamaya dikkat edin. Bugün size bildirdiğim buyruklarını, ilkelerini, kurallarını savsaklamayın. ¹²Yiyip doyduğunuzda, güzel evler yapıp yerleştiğinizde, ¹³sığırlarınız, davalarınız çoğaldığında, altınınız, gümüşünüz ve her şeyiniz arttığında, ¹⁴böbürlenmemeye ve sizi Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran Tanrınız RAB'bi unutmamaya dikkat edin. ¹⁵RAB o büyük ve korkunç çölde, zehirli yılanlarla, akreplerle dolu o kurak, susuz toprakta sizi yürüttü. Size sert kayadan su çıkardı. ¹⁶Atalarınızın bilmediği man ile sizi çölde doyurdu. Sizi sıkıntıya soktu, sınadı. Öyle ki, sonunda üzerinize iyilik gelsin. ¹⁷“Bu serveti toplayan kendi yeteneğimiz, güçlü elimizdir” diye düşünebilirsiniz. ¹⁸Ancak bu serveti toplama yeteneğini size verenin Tanrınız RAB olduğunu anımsayın. Atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı sürdürmek amacıyla bugün de bunu yapıyor.

¹⁹“Tanrınız RAB'bi unuttur, başka ilahların ardınca giderseniz, onlara tapar, ölerinde yere kapanırsanız, bugün size açıkça belirtirim ki, tamamen yok olacaksınız. ²⁰Tanrınız RAB önünüzden ulusları yok ettiği gibi, sözüne kulak vermediğiniz için sizi de yok edecek.

9 “Ey İsrail, kulak ver! Bugün sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçeceksiniz. Onların kentleri büyük, surları göğe dek

yükseliyor. ²Bu güçlü, uzun boylu halk Anaklılar'dır. Onları biliyorsunuz. 'Kim Anaklılar'a karşı durabilir?' deyişini duydunuz. ³Bilin ki, yakıp yok eden ateş olan Tanrınız RAB önünüzden gidecek. Onları ortadan kaldıracak, size boyun eğmelerini sağlayacak. Onları kovacaksınız, RAB'bin verdiği söz uyarınca bir çırpıda yok edeceksiniz."

Halkın Söz Dinlemeliği

⁴"Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden kovunca, 'RAB doğruluğumuzdan ötürü bu ülkeyi mülk edinelim diye bizi buraya getirdi' diye düşünmeyin. Çünkü RAB, bu ulusları yaptıkları kötülükler yüzünden önünüzden kovuyor. ⁵Onların topraklarını mülk edinmeye gitmenizin nedeni doğruluğunuz, erdeminiz değildir. Tanrınız RAB bu ulusları kötülükleri yüzünden ve atalarının İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için önünüzden kovacak. ⁶Şunu anlayın ki, Tanrınız RAB'bin bu verimli toprakları mülk edinesiniz diye size vermesinin nedeni doğruluğunuz değildir. Çünkü siz dikbaşlı bir halksınız.

⁷"Tanrınız RAB'bi çölde nasıl kızdırdığınızı anımsayın, hiç unutmayın. Mısır'dan çıktığınız günden buraya varıncaya dek, RAB'be sürekli karşı geldiniz. ⁸Horev Dağı'nda RAB'bi öyle kızdırdınız ki, sizi yok edecek kadar öfkeleni. ⁹Daha önce taş levhaları -RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını- almak için dağa çıkmıştım; orada kırk gün, kırk gece kaldım. Ne yedim, ne içtim. ¹⁰RAB Tanrı parmağıyla yazmış olduğu iki taş levhayı bana verdi. Bu levhalar, dağda toplandığınız gün RAB'bin ateşin içinden size bildirdiği bütün buyrukları içermekteydi. ¹¹Kırk gün, kırk

gece sonra RAB bana iki taş levhayı, antlaşma levhalarını verdi.

¹²" 'Haydi, buradan hemen in' dedi, 'Çünkü Mısır'dan çıkardığın halkın yoldan çıktı. Onlara buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir put yaptılar.' ¹³Sonra RAB bana, 'Bu halkı gördüm' dedi, 'İşte dikbaşlı bir halk! ¹⁴Bırak da onları yok edeyim; adlarını da göğün altından sileyim. Seni onlardan daha güçlü, daha büyük bir ulus kılayım.'

¹⁵"Dönüp dağdan aşağıya indim. Dağ alev alev yanıyordu. Antlaşmanın iki levhası iki elimdeydi. ¹⁶Tanrınız RAB'be karşı günah işlediğinizi gördüm. Kendinize buzağıya benzer bir dökme put yapmıştınız. RAB'bin size buyurduğu yoldan hemen sapmıştınız. ¹⁷Bu yüzden iki levhayı fırlatıp attım, gözünüzün önünde parçaladım. ¹⁸Bir kez daha RAB'bin huzurunda bir şey yemeden, içmeden kırk gün kırk gece yere kapanıp kaldım. Çünkü günah işlemiştiniz; RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nu öfkelenmişti. ¹⁹RAB'bin kızgın öfkesi karşısında korktum. Öfkesi sizi yok edecek kadar alevlenmişti. Ama RAB yakarışımı yine duydu. ²⁰RAB Harun'a da onu yok edecek kadar öfkelenmişti. O sırada Harun için de yakardım. ²¹Yaptığınız günahlı nesneyi, o buzağıya benzer dökme putu alıp yaktım. Parçalayıp ince toz haline getirinceye dek ezdim. Sonra tozu dağdan akan dereye attım.

²²"Tavera'da, Massa'da, Kivrot-Hattaava'da⁸ da RAB'bi öfkelenindiniz. ²³RAB sizi Kadeş-Barnea'dan gönderirken, 'Gidin, size vereceğim ülkeyi mülk edinin' diye buyurmuştu. Sizse Tanrınız RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. O'na güvenmediniz,

sözüne kulak vermediniz. ²⁴Sizi tanıdığım günden bu yana RAB'be sürekli karşı geldiniz.

²⁵“RAB sizi yok edeceğini söylediği için, kırk gün kırk gece O'nun önünde yere kapanıp kaldım. ²⁶RAB'be şöyle yakardım: ‘Ey Egemen RAB, büyük kudretinle kurtarıp güçlü elinle Mısır'dan çıkardığın halkını, kendi mirasını yok etme. ²⁷Kulların İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u anımsa. Bu halkın dikbaşlılığını, kötülüğünü, günahını dikkate alma. ²⁸Yoksa bizi çıkardığın ülkenin halkı, ‘RAB söz verdiği ülkeye götüremediği, onlardan nefret ettiği için çölde yok etmek amacıyla onları Mısır'dan çıkarır’ diyecek. ²⁹Oysa onlar, büyük güçle ve kudretli elinle Mısır'dan çıkardığın kendi halkın ve mirasıdır.’ ”

Musa Buyrukları Yeniden Alıyor

(Çık.34:1-10)

10 “O zaman RAB bana, ‘Öncekiler gibi iki taş levha kes ve dağa, yanıma çık’ dedi, ‘Ağaçtan bir sandık yap. ²Parçaladığın önceki levhalara yazılı buyrukları yeni levhalara yazacağım. Sonra onları sandığa koyacaksın.’

³“Böylece akasya ağacından bir sandık yaptım. Öncekiler gibi iki taş levha kestim. İki levhayı da alıp dağa çıktım. ⁴RAB dağda toplandığınız gün ateşin içinden size bildirdiği On Buyruk'u, daha önce yaptığı gibi, bu levhalara yazdı ve bana verdi. ⁵Sonra dönüp dağdan indim. RAB'bin buyruğu uyarınca, levhaları yaptığım sandığa koydum. Orada duruyorlar.”

⁶–İsraililer Yaakanoğulları'na ait kuyulardan ayrılıp Mosera'ya gittiler. Harun orada öldü ve gömüldü. Yeri-ne oğlu Elazar kâhin* oldu. ⁷İsraililer

oradan Gudgoda'ya, sonra da akarsular bölgesi olan Yotvata'ya göç ettiler. ⁸O zaman RAB, kendi Antlaşma Sandığı'nı* taşıması, kendisine hizmet etmek üzere önünde durması ve O'nun adıyla kutsaması için Levililer oymağını ayırdı. Bugün de aynı görevi yapıyorlar. ⁹Bu yüzden Levililer kardeşleri olan öbür oymaklar gibi pay ve mülk almadılar. Tanrınız RAB'bin onlara verdiği söz uyarınca onların mirası RAB'dir.–

¹⁰“Daha önce yaptığım gibi dağda kırk gün, kırk gece kaldım. RAB yine yakarışımı duydu ve sizi yok etmek istemedi. ¹¹Sonra, ‘Kalk, git’ dedi, ‘Onları atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeye götür. Gidip orayı mülk edinsinler.’ ”

Rab'den Korkun

¹²“Şimdi, ey İsrail halkı, Tanrınız RAB sizden ne istiyor? Yalnız şunu istiyor: Tanrınız RAB'den korkun, O'nun yollarında yürüyün, O'nu sevin; bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kul-luk edin; ¹³üzerinize iyilik gelsin diye bugün size bildirdiğim buyruklarına, kurallarına uyun. ¹⁴Gökler de, göklerin gökleri de, yeryüzü ve içindeki her şey Tanrınız RAB'bindir. ¹⁵Öyleyken RAB atalarınızı sevdi, onlara bağlandı. Bugün olduğu gibi, onların soyu olan sizleri bütün halkların arasından seçti. ¹⁶Yüreklelerinizi RAB'be adayın^h, bundan böyle dikbaşlı olmayın. ¹⁷Çünkü Tanrınız RAB, tanrıların Tanrısı, rablerin Rabbi'dir. O kimseyi kayırmayan, rüşvet almayan, ulu, güçlü, heybetli Tanrı'dır. ¹⁸Öksüzlerin, dul kadınların hakkını gözetir. Yabancıları sever, onlara yiyecek, giyecek sağlar. ¹⁹Siz de yabancıları seveceksiniz. Çünkü Mısır'da siz de yabancıydınız. ²⁰Tan-

h 10:16 “Yüreklelerinizi RAB'be adayın”: İbranice “Yüreklelerinizi sünnet edin”.

10:6 Say.20:28; 33:38 **10:8** Say.3:5-8 **10:9** Yas.18:2 **10:10** Çık.34:28

10:17 1Ti.6:15; Va.17:14; 19:16 **10:17** Elç.10:34-35; Rom.2:11; Gal.2:6, Ef.6:9

rınız RAB'den korkun, O'na kulluk edin. O'na bağlı kalın ve O'nun adıyla ant için. ²¹O övgünüzdür. Gözlerinizle gördüğünüz o büyük, heybetli belirtile-ri sizin için gerçekleştiren Tanrınız'dır. ²²Mısır'a giden atalarınız yetmiş kişiydi. Şimdiyse Tanrınız RAB sizi göklerdeki yıldızlar kadar çoğalttı.”

Rab'bin Büyüklüğü

11 “Tanrınız RAB'bi sevin. Uyarılarına, kurallarına, ilkelerine, buyruklarına her zaman uyun. ²Unutmayın ki, Tanrınız RAB'bin tedibini görüp yaşayanlar çocuklarınız değil, sizsiniz: Büyüklüğünü, güçlü elini, kudretini, ³belirtilerini, Mısır'da firavuna ve bütün ülkesine yaptıklarını; ⁴Mısır ordusuna, atlarına, savaş arabalarına neler yaptığını; Mısırlılar sizi kovalarken onları nasıl Kamış Denizi'nin* suları altında bıraktığını, onları nasıl yok ettiğini gördünüz. ⁵Buraya varıncaya dek RAB'bin çölde sizin için neler yaptığını; ⁶Rubenoğulları'ndan Eliav'ın oğulları Datan'la Aviram'a neler ettiğini; bütün İsrail'in gözü önünde yerin nasıl yarıldığını, onları, ailelerini, çadırlarını ve onlara aither canlıyı nasıl yuttuğunu gören çocuklarınız değil, sizsiniz. ⁷RAB'bin yaptığı bu büyük işlerin tümünü gören sizsiniz.

⁸“Bugün size bildirdiğim buyrukların tümüne uyun ki, güçlü olasınız, mülk edinmek üzere Şeria İrmağı'ndan geçip ülkeyi ele geçiresiniz. ⁹RAB'bin ant içerek atalarınıza ve soylarına söz verdiği süt ve bal akan ülkede ömrünüz uzun olsun. ¹⁰Mülk edinmek için gideceğiniz ülke, çıkmış olduğunuz Mısır gibi değildir. Orada tohumunuza eker, sebze bahçesi gibi zorlukla sulardınız. ¹¹Mülk edinmek üzere gi-

deceğiniz ülkenin ise dağları, dereleri vardır. Toprağı gökten yağan yağmur-la sulanır. ¹²Orası Tanrınız RAB'bin kayırdığı bir ülkedir. Tanrınız RAB orayı bütün yıl sürekli gözetir.

¹³“Tanrınız RAB'bi sevmek, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk etmek için bugün size bildirdiğim buyruklara iyice kulak verirsiniz, ¹⁴RAB ülkenize ilk ve son yağmuru vaktinde yağdıracak. Öyle ki, tahılınızı, yeni şarabınızı, zeytinyağınızı toplayasınız. ¹⁵RAB tarlalarda hayvanlarınız için ot sağlayacak, siz de yiyip doyacaksınız. ¹⁶Sakının, ayartılıp yoldan çıkmayasınız; başka ilahlara tapmayasınız, önlerinde eğil-meyesiniz. ¹⁷Öyle ki, RAB size öfke-lenmesin; yağmur yağmasın, toprak ürün vermesin diye gökleri kapamasın; size vereceği verimli ülkede çabucak yok olmayasınız.

¹⁸“Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirti olarak elerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın. ¹⁹Onları çocuklarınıza öğretin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin. ²⁰Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın. ²¹Öyle ki, RAB'bin atalarınıza vermeye söz verdiği topraklar üzerinde sizin de, çocuklarınızın da ömrü uzun olsun ve yeryüzünün üstünde gökler olduğu sürece orada yaşayasınız.

²²“Uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir, Tanrınız RAB'bi sever, yollarında yürür, O'na bağlı kalırsanız, ²³RAB bu ulusların tümünü önünüzden kovacak. Sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edineceksiniz. ²⁴Ayak basacağınız her yer sizin olacak. Sınırlarınız çölden Lübnan'a, Fırat

11:10 “Zorlukla”: İbranice “Ayağınızla”. 10:22 Yar.46:27 10:22 Yar.15:5; 22:17

11:3 Çık.7:8-12:13 11:4 Çık.14:28 11:6 Say.16:31-32

11:13-17 Lev.26:3-5; Yas.7:12-16; 28:1-14 11:18-20 Yas.6:6-9 11:24-25 Yşu.1:3-5

İrmağı'ndan Akdeniz'e kadar uzanacak. ²⁵Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrınız RAB, size verdiği söz uyarınca, ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır.

²⁶“Bakın, bugün önünüze kutsama-yı ve laneti koyuyorum: ²⁷Bugün size bildirdiğim Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyersanız kutsanacaksınız. ²⁸Ama Tanrınız RAB'bin buyruklarını dinlemez, bilmediğiniz başka ilahların ardınca giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete uğrayacaksınız. ²⁹Tanrınız RAB mülk edinmek için gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, Gerizim Dağı'nda kutsama yapacak, Eval Dağı'nda lanet okuyacaksınız. ³⁰Bu iki dağ Şeria İrmağı'nın karşı yakasında, yolun batısında, Arava'da oturan Kenanlılar ülkesinde, Gilgal karşısında, More meşeliği yanındadır. ³¹Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyi mülk edinmek için Şeria İrmağı'ndan geçmek üzeresiniz. Orayı ele geçirip yerleştiginizde, ³²bugün size bildirdiğim bütün kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin.”

Tek Tapınma Yeri

12 “Atalarınızın Tanrısı RAB'bin mülk edinmek için size verdiği ülkede yaşamınız boyunca uymanız gereken kurallar, ilkeler şunlardır: ²Topraklarını alacağınız ulusların ilahlarına taptıkları yüksek dağlardaki, tepelerdeki, bol yapraklı her ağacın altındaki yerleri tümüyle yıkacaksınız. ³Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera* putlarını yakacak, öbür putlarını parça parça edeceksiniz. İlahlarının adlarını oradan sileceksiniz.

⁴“Siz Tanrınız RAB'be bu biçimde tapmamalısınız. ⁵Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için bütün oymak-

larınız arasından seçeceği yere, konutuna yönelmeli, oraya gitmelisiniz. ⁶Yakmalık sunularınızı*, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, dilek adaklarınızı, gönülden verdiğiniz sunuları, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını oraya götüreceksiniz. ⁷Orada, sizi kutsayan Tanrınız RAB'bin huzurunda, siz de aileleriniz de yiyeceksiniz ve el attığınız her işte sevinç bulacaksınız.

⁸“Bugün burada yaptığımızı yapmayın; herkes kendi gözünde doğru olanı yapıyor. ⁹Çünkü Tanrınız RAB'bin size vereceği dinlenme yerine, mülke daha ulaşmadınız. ¹⁰Ama Şeria İrmağı'ndan geçip Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeye yerleşeceksiniz. RAB sizi çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan kurtarıp rahata kavuşturacak. Güvenlik içinde yaşayacaksınız. ¹¹Tanrınız RAB adını yerleştirmek için bir yer seçecek. Size buyurduğum her şeyi oraya götüreceksiniz: Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, RAB'be adadığınız bütün özel adaklarınızı. ¹²Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer Tanrınız RAB'bin huzurunda sevineceksiniz. Çünkü Levililer'in sizin gibi kendilerine ait payları ve mülkleri yoktur. ¹³Yakmalık sunularınızı herhangi bir yerde sunmamaya dikkat edin. ¹⁴Yakmalık sunularınızı RAB'bin oymaklarınızın birinde seçeceği yerde sunacaksınız. Size buyurduğum her şeyi orada yapacaksınız.

¹⁵“Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı ölçüde, yaşadığınız kentlerde dilediğiniz kadar hayvan kesip etini yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi, bu eti ceylan ya da ge-yik eti yer gibi yiyebilir. ¹⁶Ancak kan

yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız. ¹⁷Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondallığını, sığırlarınızın, davarlarınızın ilk doğanlarını, adadıklarınızın tümünü, gönülden verdiğiniz sunuları, bağışlarınızı yaşadığınız kentlerde yememelisiniz. ¹⁸Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde oturan Levililer bunları Tanrınız RAB'bin huzurunda, O'nun seçeceği yerde yiyeceksiniz. Tanrınız RAB'bin huzurunda el attığınız her işte sevinç bulacaksınız. ¹⁹Ülkede yaşadığınız sürece Levililer'i yüzüstü bırakmamaya dikkat edin.

²⁰"Tanrınız RAB size verdiği söz uyarınca sınırınızı genişlettiğinde, et yemeye istek duyup, 'Et yiyeceğiz' dersanız, dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz. ²¹Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yer sizden uzaksa, buyruğum uyarınca RAB'bin size verdiği sığırlardan, davarlardan kesebilirsiniz. Kentlerinizde dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz. ²²Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. ²³Ama kan yememeye dikkat edin. Çünkü ete can veren kandır. Etle birlikte canı yememelisiniz. ²⁴Kan yememelisiniz; kanı su gibi toprağa akıtacaksınız. ²⁵Kan yemeyeceksiniz. Öyle ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik gelsin. Böylece RAB'bin gözünde doğru olanı yapmış olursunuz.

²⁶"Kutsal sunularınızı, dilek adaklarınızı alıp RAB'bin seçeceği yere gideceksiniz. ²⁷Yakmalık sunularınızı, eti ve kanı Tanrınız RAB'bin sunağında sunacaksınız. Kurbanınızın kanı Tanrınız RAB'bin sunağına akacak. Ama eti yiyebilirsiniz. ²⁸Size bildirdiğim bütün bu buyruklara iyice uyun ki, size ve sizden sonra gelen çocuk-

larınıza sürekli iyilik gelsin. Böylece Tanrınız RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapmış olacaksınız."

Başka İlahlara Tapmayın

²⁹"Tanrınız RAB topraklarını alacağınız ulusları önünüzden yok edecek. Topraklarını miras alıp orada yaşadığınızda ³⁰ve onları yok ettiğinizde, onların tuzaklarına düşmekten sakının. İlahlarına yönelip, 'Bu uluslar ilahlarına nasıl tapıyorlardı? Biz de aynısını yapalım' demeyin. ³¹Tanrınız RAB'be bu biçimde tapınmayacaksınız. Onlar ilahlarına RAB'bin tiksindiği iğrenç şeyler sunuyorlar. Oğullarını, kızlarını bile yakarak ilahlarına kurban ediyorlar.

³²"Size bildirdiğim bütün buyruklara iyice uyun. Bunlara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.

13 "Aranızdan bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa, bir belirtiyi ya da şaşılasi bir olayı önceden bildirirse, ²'Bilmediğiniz başka ilahlara yönelip tapınalım' derse, söz ettiği belirti, şaşılasi olay gerçekleşse bile, ³o peygamberi ya da düş göreni dinlememelisiniz. Tanrınız RAB kendisini bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır. ⁴Tanrınız RAB'bin ardınca yürüyün, O'ndan korkun. Buyruklarına uyun, O'nun sözüne kulak verin. O'na kulluk edin, O'na bağlı kalın. ⁵O peygamber ya da düş gören öldürülecek. O, sizi Mısır'dan çıkaran, köle olduğunuz ülkeden kurtaran Tanrınız RAB'be karşı gelmeye kıskırttı. Tanrınız RAB'bin yürümenizi buyurduğu yoldan sizi saptırmaya çalıştı. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.

⁶⁻⁷"Öz kardeşin, oğlun, kızın, sevdiğin karın ya da en yakın dostun se-

ni gizlice ayartmaya çalışır, senin ve atalarının önceden bilmediğiniz, dünyanın bir ucundan öbür ucuna dek uzakta, yakında, çevrenizde yaşayan halkların ilahları için, 'Haydi gidelim, bu ilahlara tapalım' derse, ⁸ona uymayacak, onu dinlemeyeceksin. Ona acımayacak, sevecenlik göstermeyecek, onu korumayacaksın. ⁹Onu kesinlikle öldüreceksin. Onu önce sen, sonra bütün halk taşa tutsun. ¹⁰Taşlayarak öldürün onu. Çünkü Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden sizi çıkaran Tanrınız RAB'den sizi saptırmaya çalıştı. ¹¹Böylece bütün İsrail bunu duyup korkacak. Bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar.

¹²⁻¹³"Tanrınız RAB'bin yaşamanız için size vereceği kentlerin birinde, içinizden kötü kişiler çıktığını ve, 'Haydi, bilmediğiniz başka ilahlara tapalım' diyerek kentlerinde yaşayan halkı saptırdıklarını duyarsanız, ¹⁴araştıracak, inceleyecek, iyice soruşturacaksınız. Duyduklarınız gerçekse ve bu iğrenç olayın aranızda yapıldığı kanıtlanırsa, ¹⁵o kentte yaşayanları kesinlikle kılıçtan geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz. ¹⁶Yağmalanan malların tümünü toplayıp meydanın ortasına yığın. Kenti ve malları Tanrınız RAB'be tümüyle yakmalık sunu* olarak yakın. Kent sonsuza dek yıkıntı halinde bırakılacak. Yeniden onarılmayacak. ¹⁷Yok edilecek mallardan hiçbir şey almayın. Böylece RAB'bin kızgın öfkesi yatışacak ve RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca size acıyacak, sevecenlik gösterecek, sizi çoğaltacaktır. ¹⁸Çünkü Tanrınız RAB'bin sözünü dinleyeceksiniz. Böylece bugün size bildirdiğim buyruklara uyup O'nun gözünde doğru olanı yapmış olacaksınız."

Eti Yenen ve Yenmeyen Hayvanlar

(Lev.11:1-47)

14 "Siz Tanrınız RAB'bin çocuklarıdır. Ölümlere ağıt yakmak için bedenlerinizi yaralamayacaksınız. İki kaş arasındaki tüyleri almayacaksınız. ²Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. RAB öz halkı olmanız için yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.

³"İğrenç sayılan hiçbir şey yemeyeceksiniz. ⁴Şu hayvanların etini yiyebilirsiniz: Sığır, koyun, keçi, ⁵geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, gaza, ahu, dağ koyunu. ⁶Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren her hayvanın etini yiyebilirsiniz. ⁷Ancak geviş getiren, çatal ve yarık tırnaklı hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve, tavşan, kaya tavşanı*. Bunlar geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılırlar. ⁸Domuz çatal tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız.

⁹"Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz. ¹⁰Ama pulsuz ve yüzgeçsiz canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz. Bunlar sizin için kirli sayılır.

¹¹"Temiz sayılan bütün kuşları yiyebilirsiniz. ¹²Etini yemeyeceğiniz kuşlar şunlardır: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba, ¹³çaylak, doğan türleri, ¹⁴bütün karga türleri, ¹⁵baykuş, puhu, martı, atmaca türleri, ¹⁶kukumav, büyük baykuş, peçeli baykuş, ¹⁷ishakkuşu, akbaba, karabatak, ¹⁸leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa. ¹⁹Bütün kanatlı böcekler sizin için kirli sayılır. Hiçbirini yemeyeceksiniz. ²⁰Ama temiz sayılan kanatlı yaratıkların tümünü yiyebilirsiniz.

²¹“Kendiliğinden ölen hiçbir hayvanın etini yemeyeceksiniz. Ölü hayvanı yemesi için kentlerinizde yaşayan bir yabancıya verebilir ya da öteki yabancılara satabilirsiniz. Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız.

“Oğlağı anasının sütünde haşlamayın.”

Ondalıklara İlişkin Kural

²²“Her yıl tarlalarınızda yetiştiren ürünlerin ondalığını bir yana ayıracaksınız. ²³Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını, Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde O'nun önünde yiyeceksiniz. Bunu yapın ki, her zaman O'ndan korkmayı öğrenesiniz. ²⁴Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yer uzaksa, yol Tanrınız RAB'bin size verimli kıldığı ürünlerin ondalığını oraya taşıyamayacak kadar uzunsa, ²⁵ondalığınızı gümüşe çevirin. Gümüşü alıp Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gidin. ²⁶Gümüşü dilediğiniz şekilde kullanın: Sığır, davar, şarap, içki ya da canınızın istediği başka bir şey alın. Siz ve aileniz orada, Tanrınız RAB'bin önünde yiyecek ve sevineceksiniz.

²⁷“Kentlerinizde yaşayan Levililer'i yüzüstü bırakmayın. Onların sizin gibi payları ve mülkleri yoktur. ²⁸Her üç yılın sonunda, o yılın ürününün bütün ondalığını getirip kentlerinizde toplayın. ²⁹Öyle ki, sizin gibi payları ve mülkleri olmayan Levililer, kentlerinizde yaşayan yabancılar, öksüzler, dul kadınlar gelsinler, yiyip doysunlar. Bunu yaparsanız, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsayacaktır.”

Borçların Bağışlanacağı Yıl

15 “Her yedi yılın sonunda size borçlu olanları bağışlayacaksınız. ²Borçları bağışlama işini şöyle yapacaksınız: Her alacaklı, komşusunun borcunu bağışlayacak. Borcun ödenmesi için komşusunu ya da kardeşini zorlamayacak. Çünkü RAB'bin borçları bağışlama yılı duyurulmuştur. ³Yabancıdan borcunu alabilirsiniz. Ama İsraili kardeşinin borcunu bağışlayacaksınız.

⁴⁻⁵“Aranızda yoksul kimse olmayacak. Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede Tanrınız RAB'bin sözünü can kulağıyla dinler, bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara özenle uyarsanız, O sizi kesinlikle kutsayacaktır. ⁶Tanrınız RAB verdiği söz uyarınca sizi kutsayacak. Siz birçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama siz ödünç almayacaksınız. Siz birçok ulusu yöneteceksiniz, ama onlar sizi yönetmeyecek.

⁷“Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde yaşayan kardeşlerinizden biri yoksulsa, yüreğinizi katılaştırmayın, yoksul kardeşinize elisıkı davranmayın. ⁸Tersine, eliniz açık olsun; gereksinimlerini karşılayacak kadar ona ödünç verin. ⁹“Yedinci yıl, borçları bağışlama yılı yakındır” diyerek yüreğinizde kötü düşünce barındırmaktan sakının. Öyle ki, yoksul kardeşinize karşı elisıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız. Yoksul kardeşiniz sizden RAB'be yakınabilir, siz de günah işlemiş olursunuz. ¹⁰Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Tanrınız RAB bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır. ¹¹Ülke-
de her zaman yoksullar olacak. Bunun

için, ülkenizde yaşayan kardeşlerini-
ze, yoksullara, gereksinimi olanlara
eliaçık davranmanızı buyuruyorum.”

Kölelere Yapılacak İşlem

(Çık.21:2-6)

¹² “Eğer İbrani kardeşlerinizden bir erkek ya da kadın size satılırsa, altı yıl size kölelik edecek, yedinci yıl onu özgür bırakacaksınız. ¹³Onu özgür bırakırken, eli boş göndermeyin. ¹⁴Ona davarlarınızdan, tahılınızdan, şarabınızdan bol bol verin. Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda ona vereceksiniz. ¹⁵Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB'bin sizi kurtardığını anımsayın. Bu buyruğu bugün size bunun için veriyorum.

¹⁶“Eğer köleniz sizi ve ailenizi seviyorsa, sizden hoşnutsa, ‘Yanınızdan ayrılmak istemiyorum’ derse, ¹⁷bir biz alıp kölenin kulak memesinden sokarak kapıya geçirin; o zaman yaşam boyu köleniz olarak kalacaktır. Kadın kölelerinize de aynı şeyi yapın. ¹⁸Kölenizi özgür bırakınca üzülmemelisiniz. Size hizmet ettiği bu altı yıl boyunca ücretli bir işçiden iki kat fazla iş görmüştür. Tanrınız RAB yaptığınız her işte sizi kutsayacaktır.”

İlk Doğan Hayvanlar

¹⁹“Sığır ve davarlarınızın içinde ilk doğan her erkek hayvanı Tanrınız RAB'be ayıracaksınız. Sığırınızın ilk doğan öküzüyle iş yapmayacak, sürünüzün ilk doğan koyununu kırmayacaksınız. ²⁰Siz ve aileniz her yıl Tanrınız RAB'bin önünde, O'nun seçeceği yerde onları yiyeceksiniz. ²¹Bir hayvanın özürü varsa, topal ya da körse, herhangi bir ciddi sakatlığı varsa, onu Tanrınız RAB'be kurban etmeyin. ²²Bu durumdaki hayvanları kentlerinizde yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan te-

miz ya da kirli kişi bunların etini ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. ²³Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.”

Fısıh Bayramı

(Çık.12:1-39; Lev.23:4-8; Say.28:16-25)

16 “Aviv ayını* tutun ve Tanrınız RAB'bin Fısıh Bayramı'nı* kutlayın. Tanrınız RAB Aviv ayında geceleyin sizi Mısır'dan çıkardı. ²Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde davarlardan, sığırlardan Fısıh* kurbanlarını keseceksiniz. ³Kurban etiyile birlikte mayalı ekmek yemeyeceksiniz. Yedi gün mayasız ekmek –sıkıntıda yenilen ekmek– yiyeceksiniz. Siz Mısır'dan aceleyle çıktınız. Öyle ki, yaşadığınız sürece Mısır'dan çıktığınız günü anımsayacaksınız. ⁴Yedi gün ülkenizin hiçbir yerinde maya bulunmasın. Akşam kurban edeceğiniz hayvanların etinden ilk günün sabahına bir şey bırakmayacaksınız.

⁵“Fısıh kurbanlarını Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerden birinde kesmeyeceksiniz; ⁶ancak Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde keseceksiniz. Kurbanı orada akşam gün batınca, Mısır'dan çıktığınız saatlerde keseceksiniz. ⁷Eti Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde pişirip yiyeceksiniz. Sabah dönüp çadırlarınıza gideceksiniz. ⁸Altı gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Yedinci gün Tanrınız RAB için bir toplantı düzenleyecek ve iş yapmayacaksınız.”

Haftalar Bayramı

(Lev.23:15-21; Say.28:26-31)

⁹“Ekin biçme zamanından başlayarak yedi hafta sayacaksınız. ¹⁰Sonra Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda vereceğiniz gönülden sunularla O'nun için Haftalar Bayramı'nı*

kutlayacaksınız. ¹¹Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, O'nun önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, aranızdaki yabancılar, öksüzler, dullar hep birlikte sevineceksiniz. ¹²Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın ve bu kuralara uymaya dikkat edin.”

Çardak Bayramı

(Lev.23:33-43; Say.29:12-39)

¹³“Tahılınızı ve asmanızın ürününü topladıktan sonra yedi gün Çardak Bayramı'nı* kutlayacaksınız. ¹⁴Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, yabancılar, öksüzler, dullar bu bayramda hep birlikte sevineceksiniz. ¹⁵Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde O'nun için yedi gün bayramı kutlayacaksınız. Tanrınız RAB ürününüzün tümünü ve el attığınız her işi kutsayacak. Böylece sevinciniz tam olacak.

¹⁶“Bütün erkekleriniz yılda üç kez –Mayasız Ekmek Bayramı'nda*, Hattalar Bayramı'nda* ve Çardak Bayramı'nda– Tanrınız RAB'bin önünde bulunmak üzere O'nun seçeceği yere gitmeli. Kimse RAB'bin önüne eli boş gitmemeli. ¹⁷Her biriniz Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda armağanlar götürmeli.”

Yöneticiler Atamak

¹⁸“Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerde her oymağınız için yargıçlar, yöneticiler atayacaksınız. Onlar halkı gerçek adaletle yargılayacaklar. ¹⁹Yargılarken haksızlık yapmayacak, kimseyi kayırmayacaksınız. Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet bilge kişinin gözlerini kör eder, haklıyı haksız çıkarır. ²⁰Yaşamak ve Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyi miras

almak için doğruluğun, yalnız doğruluğun ardınca gidin.

²¹“Tanrınız RAB için yapacağınız sunağın yanına ağaçtan bir Aşera* putu dikmeyeceksiniz. ²²Tanrınız RAB'bin nefret ettiği dikili taş dikmeyeceksiniz.

17 “Tanrınız RAB'be herhangi bir özürü, kusuru olan sığır ya da koyun kurban etmeyeceksiniz. Tanrınız RAB bundan tiksindir.

²“Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerin birinde aranızdan O'nun antlaşmasını çiğneyip gözünde kötü olanı yapan bir erkek ya da kadın çıkar³ ve buyruklarıma aykırı olarak gidip başka ilahlara tapar, onların, güneşin, ayın ya da gök cisimlerinin önünde eğilirse ⁴ve bu olay size bildirilirse, duyduklarınızı iyice araştırın. Duyduklarınız doğruysa ve bu iğrenç olayın İsrail'de yapıldığı kanıtlanırsa, ⁵bu kötülüğü yapan erkeği ya da kadını kentinizin kapısına çıkarın ve taş tutarak öldürün. ⁶Ölmesi gereken, iki ya da üç kişinin tanıklığıyla öldürülecek; bir kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecek. ⁷O kişiyi önce tanıklar, sonra bütün halk taşla tutsun. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.

⁸“Eğer kentlerinizde adam öldürme, dava, saldırı konusunda yargılamada sizi aşan sorunlarla karşılaşsanız, Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gidin. ⁹Sorunlarınızı Levili kâhinlere ve o dönemde görevli yargıca götürüp soruşturun. Yargı kararını onlar size bildirecekler. ¹⁰RAB'bin seçeceği yerden size bildirilen karara uymalı, size verilen öğüdü tutmaya dikkat etmelisiniz. ¹¹Size öğretilen yasa ve verilen karar uyarınca davranın. Size bildirilenin dışına çıkmayın. ¹²Orada, Tanrınız RAB'bin önünde görev yapan kâhini

ya da yargıcı kim dinlemeyip saygısızlık ederse öldürülmeli. İsrail'den kötülüğü atmalısınız. ¹³Bütün halk bunu duyup korkacak, bir daha saygısızlık etmeye kalkışmayacaktır.”

Krala İlişkin Kurallar

¹⁴“Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde ve, ‘Çevremizdeki ulusların tümü gibi biz de başımıza bir kral atayalım’ dediğinizde, ¹⁵atayacağınız kral Tanrınız RAB'bin seçtiği kişi olmalıdır. Atayacağınız kral kendi kardeşlerinizden biri olmalı. Soydaşlarınızdan olmayan birini, bir yabancıyı kral seçmeyeceksiniz. ¹⁶Kral çok sayıda at edinmemeli, daha çok at satın almak için halkı Mısır'a göndermemeli. Çünkü RAB size, ‘Bir daha o yoldan dönmeyeceksiniz’ dedi. ¹⁷Atayacağınız kral yüreğinin RAB'den sapmaması için çok kadın edinmemeli, büyük ölçüde altın, gümüş biriktirmemeli.

¹⁸“Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal Yasa'nın bir örneğini kendisi bir kataba yazacak. ¹⁹Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısı RAB'den korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve kurallarına uymayı öğrensinsin; ²⁰kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışına çıkmassın; kendinin ve soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün.”

Levililer'in ve Kâhinlerin Payı

18 “Levili kâhinlerin, bütün Levi oymağının öbür İsrailîler gibi payı ve mülkü olmayacak. RAB için yakılan sunularla, RAB'be düşen payla geçinecekler. ²Kardeşleri arasında

mülkleri olmayacak. RAB'bin onlara verdiği söz uyarınca, RAB'bin kendisi onların mirası olacak.

³“Halktan sığır ya da koyun kurban edenlerin kâhinlere vereceği pay şu olacak: Kol, çene, işkembe. ⁴Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ilk ürününü ve koyunlarınızdan kırıttığınız ilk yünü kâhine vereceksiniz. ⁵Çünkü Tanrınız RAB, önünde dursunlar, her zaman adıyla hizmet etsinler diye bütün oymaklarınız arasından onu ve oğullarını seçti.

⁶“Eğer bir Levili, yaşadığı herhangi bir İsrail kentinden RAB'bin seçeceği yere kendi isteğiyle gelirse, ⁷orada Tanrısı RAB'bin önünde duran Levili kardeşleri gibi RAB'bin adıyla hizmet edebilir. ⁸Aile mülkünün satışından eline geçen para dışında, eşit pay olarak bölüşecekler.”

Ulusların İğrenç Töreleri

⁹“Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girdiğinizde, oradaki ulusların iğrenç törelerini öğrenip uygulamayın. ¹⁰⁻¹¹Aranızda oğlunu ya da kızını ateşte kurban eden, falcıⁱ, büyüücü, muskacı, medyum, ruh çağıran ya da ölülerin ruhlarına danışan kimse olmasın. ¹²Çünkü RAB bunları yapanlardan tiksindir. Tanrınız RAB, bu iğrenç töreleri yüzünden bu ulusları önünüzden kovacaktır. ¹³Tanrınız RAB'bin önünde yetkin olun.”

Peygamber Hakkında

¹⁴“Ülkelerini alacağınız uluslar büyüüklerin, falcıların öğüdüne kulak verirler. Ama Tanrınız RAB buna izin vermiyor. ¹⁵Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu din-

i 18:10-11 Falcı sözcüğü İbranice'deki 3 ayrı terimin karşılığı olarak kullanılıyor. Bu 3 terim falcılığın değişik türlerini içerir. **17:14** 1Sa.8:5 **17:16** 1Kr.10:28; 2Ta.1:16; 9:28 **17:17** 1Kr.11:1-8 **17:17** 1Kr.10:14-22,27; 2Ta.1:15; 9:27 **18:2** Say.18:20; Yas.10:9 **18:10-11** Çık.22:18; Lev.19:26,31 **18:13** Mat.5:48 **18:15,18** Yu.1:21; 7:40; Elç.3:22; 7:37

leyin. ¹⁶Horev'de toplandığınız gün Tanrınız RAB'den şunu dilemişsiniz: 'Bir daha ne Tanrımız RAB'in sesini duyalım, ne de o büyük ateşi görelim, yoksa ölürüz.' ¹⁷RAB bana, 'Söyledikleri doğrudur' dedi. ¹⁸'Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz. Kendisine buyurduklarımin tümünü onlara bildirecek. ¹⁹Adıma konuşan peygamberin ilettiği sözleri dinlemeyeni ben cezalandıracağım. ²⁰Ancak, kendisine buyurmadığım bir sözü benim adıma söylemeye kalkışan ya da başka ilahlar adına konuşan peygamber öldürülecektir.'

²¹" 'Bir sözün RAB'den olup olmadığını nasıl bilebiliriz?' diye düşünebilirsiniz. ²²Eğer bir peygamber RAB'in adına konuşur, ama konuştuğu söz yerine gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir. Peygamber saygısızca konuşmuştur. Ondan korkmayın."

Sığınak Kentler

(Say.35:6-34; Yas.4:41-43; Yşu.20:1-9)

19 "Tanrınız RAB ülkelerini size vereceği ulusları yok ettiğinde ve siz bu ülkeleri mülk edinip kentlerine ve evlerine yerleştiğinizde, ²Tanrınız RAB'in mülk edinmek için size vereceği ülkenin ortasında kendiniz için üç kent ayıracaksınız. ³Bu kentlere giden yollar yapacak, Tanrınız RAB'in mülk olarak size vereceği ülkeyi üç bölgeye ayıracaksınız. Öyle ki, birini öldüren bu kentlerden birine kaçabilsin.

⁴"Birini öldürüp de canını kurtarmak için oraya kaçan kişiyle ilgili kural şudur: Biri, önceden kin beslediği komşusunu istemeyerek öldürürse, ⁵örneğin odun kesmek üzere komşusuyla ormana gidip ağacı kesmek için baltayı vurduğunda balta demiri sap-

tan çıkar, komşusuna çarpar, komşusu ölürse, ölüme neden olan kişi bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarsın. ⁶Yoksa ölenin öcünü almak isteyen, öfkeyle öldürenin peşine düşebilir, yol uzunsa yetişip onu öldürebilir. Oysa öldüren kişi, öldürdüğü kişiye karşı önceden bir kını olmadığından, ölümü hak etmemiştir. ⁷Kendinize üç kent ayırın dememin nedeni budur.

⁸⁻⁹"Tanrınız RAB'bi sevmek, her zaman O'nun yollarında yürümek için bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca sınırınızı genişletir ve onlara söz verdiği bütün ülkeyi size verirse, kendinize üç kent daha ayırın. ¹⁰Öyle ki, Tanrınız RAB'in mülk olarak size vereceği ülkede suçsuz kanı dökülmesin ve siz de kan dökmekten suçlu olmayasınız.

¹¹"Komşusuna kin besleyen biri pusuya yatar, saldırıp onu öldürür, sonra da bu kentlerden birine kaçarsa, ¹²kentin ileri gelenleri peşinden adam gönderip onu kaçtığı kentten geri getirecekler. Öldürülmesi için, ölenin öcünü almak isteyen kişiye teslim edecekler. ¹³Ona acımayacaksınız. İsrail'i suçsuz kanı dökmek günahından arındırmalısınız ki, üzerinize iyilik gelsin.

¹⁴"Tanrınız RAB'in mülk edinmek için size vereceği ülkede payınıza düşen mirasta komşunuzun önceden belirlenen sınırını değiştirmeyeceksiniz."

Tanıklar Hakkında

¹⁵"Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığıyla açıklığa kavuşturulacaktır.

¹⁶"Eğer yalancı bir tanık kötü amaçla birini suçlarsa, ¹⁷aralarında sorun olan iki kişi RAB'in önünde kâhinlerin ve

o dönemde görevli yargıçların önüne çıkarılmalı. ¹⁸Yargıçlar sorunu iyice araştıracaklar. Eğer tanıgın kardeşine karşı yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıkarsa, ¹⁹kardeşine yapmayı tasarladığını kendisine yapacaksınız. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırma lısınız. ²⁰Geri kalanlar olup bitenleri duyup korkacaklar; bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar. ²¹Acımayacaksınız: Cana can, göze göz, dişe diş, ele el, ayağa ayak.”

Savaş Gidince

20 “Düşmanlarınızla savaşmaya gittiğinizde, atlar, savaş arabaları ve sizden daha kalabalık bir ordu görürseniz onlardan korkmayın. Sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB sizinledir. ²Savaşa başlamadan önce kâhin gelip askerlere seslenecek. ³Onlara şöyle diyecek: ‘Ey İsraililer, dinleyin! Bugün düşmanlarınızla savaşmaya gidiyorsunuz. Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın. Onlardan yılmayın, ürkmeyin. ⁴Çünkü sizi zafere kavuşturmak üzere sizinle birlikte düşmanlarınıza karşı savaşmaya gelen Tanrınız RAB'dir.’

⁵“Görevliler askerlere şöyle diyecekler: ‘Yeni ev yapıp da içinde oturmayan biri var mı? Evine geri dönsün. Yoksa savaşta ölebilir, evine bir başkası yerleşir. ⁶Bağ dikip de üzümünü toplamayan var mı? Evine dönsün. Olur ya, savaşta ölür, üzümü bir başkası toplar. ⁷Bir kızla nişanlanıp da evlenmeyen var mı? Evine dönsün. Belki savaşta ölür, kızı başka biri alır.’

⁸“Görevliler konuşmalarını şöyle sürdürecekler: ‘Aranızda korkan, cesaretini yitiren var mı? Evine dönsün. Öyle ki, kardeşlerinin yürekleri onun ki gibi ürpermesin.’ ⁹Görevliler askerlere seslenmeyi bitirince, orduya komutanlar atayacaklar.

¹⁰“Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin. ¹¹Barış önerini benimsen, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler. ¹²Ama barış önerinizi geri çevirir, sizinle savaşmak isterlerse, kenti kuşatın. ¹³Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin. ¹⁴Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RAB'bin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz. ¹⁵Yakınınızdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız.

¹⁶“Ancak Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yashatmayacaksınız. ¹⁷Tanrınız RAB'bin size buyurduğu gibi, onları –Hitit*, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını– tümüyle yok edeceksiniz. ¹⁸Öyle ki, ilahlarına taparken yaptıkları iğrençliklere uymayı size öğretemesinler, siz de Tanrınız RAB'be karşı günah işlemeyesiniz.

¹⁹“Bir kentle savaşırken, kenti ele geçirmek için kuşatma uzun sürerse, ağaçlarına balta vurup yok etmeyeceksiniz. Ağaçların ürünlerini yiyebilirsiniz, ama onları kesmeyeceksiniz. Çünkü kırdaki ağaçlar insan değil ki kuşatma altına alsınız. ²⁰Yalnız ürün vermediğini bildiğiniz ağaçları kesip yok edebilirsiniz. Sizinle savaşan kenti ele geçirene dek kesilen ağaçları kuşatma işinde kullanabilirsiniz.”

Kimin Öldürdüğü Bilinmeyen Ölüler

21 “Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede, kırdaki yere düşmüş, kimin öldürdüğü bilinmeyen birini görürseniz, ²ileri gelenleriniz ve yargıçlarınız gidip ölünün

çevredeki kentlere olan uzaklığını ölçsünler. ³Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri işe koşulmamış, boyunduruk takmamış bir düve alacaklar. ⁴Düveyi toprağı sürülmemiş, ekilmemiş ve içinde sürekli akan bir dere olan bir vadiye getirecekler. Orada, dereye düvenin boynunu kıracaklar. ⁵Levili kâhinler de oraya gidecek. Çünkü Tanrınız RAB, onları kendisine hizmet etsinler, O'nun adıyla kutsasınlar diye seçti. Kavga, saldırı davalarına da onlar bakacak. ⁶Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri, dereye boynu kırılan düvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar. ⁷Sonra şöyle bir açıklama yapacaklar: 'Bukanı ellerimiz dökmedi, kimin yaptığını gözlerimiz de görmedi. ⁸Ya RAB, kurtardığın halkın İsrailiileri' bağışla. Halkını dökülen suçsuz kanından sorumlu tutma.' Böylece kan dökme günahından bağışlanacaklar. ⁹RAB'bin gözünde doğru olanı yapmakla, suçsuzkanı dökme günahından arınacaksınız."

Tutsak Bir Kadınla Evlenmek

¹⁰"Düşmanlarınızla savaşmaya çıktığınızda ve Tanrınız RAB onları elinize teslim ettiğinde, tutsaklar alır ve ¹¹aralarında sevdiğiniz güzel bir kadın görürseniz, onu kendinize eş olarak alabilirsiniz. ¹²Onu evinize götürün. Başını tıraş etsin, tırnaklarını kessin. ¹³Üzerinden tutsaklık giysilerini çıkarsın. Evinizde otursun. Anne babası için bir ay yas tutsun. Sonra kadını alan kişi onunla yatabilir. Erkek ona koca, kadın da ona karı olacak. ¹⁴Kadından hoşnut kalmazsa, onu özgür bıraksın. Kadınla yattığı için onu parayla satmasın, ona köle gibi davranmasın."

İlk Oğulluk Hakkı

¹⁵"Eğer bir adamın iki karısı varsa, birini seviyor, öbüründen hoşlanmıyorsa; iki kadın da kendisine oğullar

doğurmuşsa; ilk oğul hoşlanmadığı kadının oğluyorsa; ¹⁶adam malını miras olarak oğullarına bölüştürdüğü gün sevdiği kadının oğlunu kayırıp ona ilk oğulluk hakkını veremez. ¹⁷Hoşlanmadığı kadının oğlunu ilk doğan oğul olarak tanıyacak ve ona bütün malından iki pay verecektir. Çünkü bu oğul babasının gücünün ilk ürünüdür. İlk oğulluk hakkı onun olacak."

Söz Dinlemez Oğul

¹⁸"Eğer bir adamın dikbaşı, başkaldıran, annesinin ve babasının sözünü dinlemeyen, onların tedibine aldırmayan bir oğlu varsa, ¹⁹annesiyile babası onu tutup kent kapısında görev yapan kent ileri gelenlerine götürecekler. ²⁰Onlara şöyle diyecekler: 'Oğlumuz dikbaşı, başkaldıran bir çocuktur. Sözümüzü dinlemiyor. Savurgan ve içkicidir.' ²¹Bunun üzerine kentin bütün erkekleri onu taşıyarak öldürecekler. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. Bütün İsrailiiler bunu duyup korkacaklar."

Çeşitli Yasalar

²²"Eğer bir adam bir günahtan ötürü ölüm cezasına çarptırılıp öldürülür ve ölüsü ağaca asılırsa, ²³ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinlikle gömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz.

22 "Kardeşinin yolunu yitirmiş sığığını ya da koyununu görünce, onları görmezlikten gelme. Sığırı ya da koyunu kesinlikle kardeşine geri götüreceksin. ²Kardeşin sana uzaksa ya da hayvanın kime ait olduğunu bilmiyorsan evine götür. Kardeşin sığığını ya da koyununu aramaya çıkıncaya dek hayvan evinde kalsın. Sonra

ona geri verirsin. ³Kardeşinin eşeğini, giysisini ya da yitirdiği başka bir şeyini gördüğünde, aynı biçimde davranacaksın. Görmezlikten gelmeyeceksin.

⁴"Kardeşinin eşeğini ya da sığırını yolda düşmüş gördüğünde, görmezlikten gelme. Hayvanı ayağa kaldırması için kesinlikle kardeşine yardım edeceksin.

⁵"Kadınlar erkek giysisi, erkekler de kadın giysisi giymesin. Tanrınız RAB bu gibi şeyleri yapanlardan tiksindir.

⁶"Yolda rastlantıyla ağaçta ya da yerde bir kuş yuvası görürseniz, ana kuş yavruların ya da yumurtaların üzerinde oturuyorsa, anayı yavrularıyla birlikte almayacaksınız. ⁷Yavruları kendiniz için alabilirsiniz, ama anayı kesinlikle özgür bırakacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin ve ömrünüz uzun olsun.

⁸"Yeni bir ev yaparken, dama koruluk yapacaksın. Öyle ki, biri damdan düşüp ölürse ailen sorumlu sayılmasın.

⁹"Bağına iki çeşit tohum ekmeyeceksin. Yoksa ektiğin tohumun da bağına da ürünü kullanamazsın.

¹⁰"Çift sürmek için eşiği öküzle birlikte koşmayacaksın.

¹¹"Yünle ketenden dokunmuş karışık kumaştan giysi giymeyeceksin.

¹²"Giysinin dört yerine püskül dikeceksin."

Cinsel Paklıkla İlgili Kurallar

¹³"Bir adam bir kadın alır, yattıktan sonra ondan hoşlanmazsa, ¹⁴ona suç yükler, adını kötüler, 'Bu kadınla evlendim ama onunla yatınca erden olmadığını gördüm' derse, ¹⁵kadının annesiyle babası kızlarının erden olduğuna ilişkin kanıtı alıp kapıda görevli kent ileri gelenlerine getirecekler. ¹⁶⁻¹⁷Kadının babası ileri gelenlere, 'Kızımı bu adamla evlendirdim ama

o kızımdan hoşlanmıyor' diyecek, 'Şimdi kızımı suçluyor, onun erden olmadığını söylüyor. İşte kızımın erden olduğunun kanıtı!' Sonra anne-baba kızlarının erden olduğunu kanıtlayan yatak çarşafını ileri gelenlerin önüne serip gösterecekler. ¹⁸Kent ileri gelenleri de adamı cezalandıracaklar. ¹⁹Ceza olarak ondan yüz gümüş alıp kadının babasına verecekler. Çünkü adam İsraili bir erden kızın adını kötülemiştir. Kadın adamın karısı kalacak ve adam yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.

²⁰"Ancak bu sav doğruysa, kızın erden olduğuna ilişkin bir kanıt bulunmazsa, ²¹kızı baba evinin kapısına çıkaracaklar. Kent halkı taşlayarak kızını öldürecek. Babasının evindeyken fuhuş yapmakla İsrail'de iğrençlik yapmıştır. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

²²"Eğer bir adam başka birinin karısıyla yatarken yakalanırsa, hem kadınla yatan adam, hem kadın, ikisi de öldürülecek. İsrail'den kötülüğü atacaksınız.

²³"Eğer bir adam kentte başka biriyle nişanlı erden bir kızla karşılaşır ve onunla yatarsa, ²⁴ikisini de kentin kapısına götürecek, taşlayarak öldürecekler. Çünkü kız kentte olduğu halde yardım istemek için bağırmadı; adam da komşusunun karısıyla ilişki kurdu. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

²⁵"Eğer bir adam kırdan nişanlı bir kızla karşılaşır, onu yakalayıp tecavüz ederse, yalnız tecavüz eden adam öldürülecek. ²⁶Kıza hiçbir şey yapmayacaksınız. Çünkü kızın ölümü hak edecek bir günahı yoktur. Bu, komşusuna saldırıp onu öldüren adamın davasına benzer. ²⁷Adam kızını kırdan gördüğünde nişanlı kız bağırıp da onu kurtaran olmamıştır.

²⁸“Eğer bir adam nişanlı olmayan erden bir kızla karşılaşır, tutup onunla yatarsa ve bu ortaya çıkarsa, ²⁹kızla yatan adam kızın babasına elli gümüş verecek. Kıza tecavüz ettiği için onu karı olarak alacak ve yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.

³⁰“Kimse babasının karısını almayacak, babasının evlilik yatağına leke sürmeyecektir.”

Topluluğun Dışında Bırakılanlar

23 “Erkeklik bezi ezilmiş ya da erkeklik organı kesilmiş kişi RAB'bin topluluğuna girmeyecek.

²“Yasa dışı doğan biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek. Soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek RAB'bin topluluğuna girmeyecektir.

³“Ammonlu ya da Moavlı biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek. Onların soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek asla RAB'bin topluluğuna girmeyecek. ⁴Mısır'dan çıktığınızda yolda sizi ekmek ve suyla karşıladılar. Aram-Naharayim'deki Petor Kenti'nden Beor oğlu Balam'ı size lanet okuması için ücretle tuttular. ⁵Ne var ki Tanrınız RAB Balam'ı dinlemek istemedi. Sizin için laneti kutsamaya çevirdi. Çünkü Tanrınız RAB sizi seviyor. ⁶Kuşaklar boyunca onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın.

⁷“Edomlular'dan iğrenmeyeceksiniz. Onlar kardeşinizdir. Mısırlılar'dan da iğrenmeyeceksiniz. Çünkü onların ülkesinde yabancı olarak yaşadınız. ⁸Onlardan doğan üçüncü kuşak çocuklar RAB'bin topluluğuna girebilir.”

Ordugahı Temiz Tutmak

⁹“Düşmanlarınızla savaşmak üzere ordugah kurduğunuzda, her kötü-

lükten sakınacaksınız. ¹⁰Aranızda gece menisi boşaldığı için dinsel açıdan kirli biri varsa, ordugahın dışına çıkıp orada kalsın. ¹¹Akşama doğru yıkanın, gün batımında ordugaha dönsün.

¹²“İhtiyaçlarınızı gidermek için ordugahın dışında bir yeriniz olmalı. ¹³Donatımınız arasında yeri kazmak için bir gereç bulunsun. İhtiyacınızı gidereceğiniz zaman bir çukur kazın, sonra da dışınızı örtün. ¹⁴Tanrınız RAB sizi kurtarmak ve düşmanlarınızı elinize teslim etmek için ordugahın ortasında dolaşır. Ordugahınız kutsal olsun ki, RAB aranızda yakışsınız bir şey görüp sizden ayrılmasın.”

Çeşitli Kurallar

¹⁵“Efendisinden kaçıp size sığınan köleyi efendisine teslim etmeyeceksiniz. ¹⁶Bırakın kendi seçeceği yerde, beğendiği bir kentte aranızda yaşasın. Ona baskı yapmayacaksınız.

¹⁷“Putperest törenlerinde fuhuş yapan İsraili bir kadın ya da erkek olmasın. ¹⁸Fuhuş yapan kadın ya da erkeğin/ kazancını adak olarak Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na götürmeyeceksiniz. İkisi de Tanrınız RAB'bin gözünde iğrençtir.

¹⁹“Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şey ödünç verdiğinizde, ondan faiz almayacaksınız. ²⁰Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama kardeşinizden almayacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede el attığınız her işte Tanrınız RAB sizi kutsasın.

²¹“Tanrınız RAB'be bir dilek adadığınızda yerine getirmeyi savsaklamayın. Tanrınız RAB sizden kesinlikle bunu isteyecektir. Yerine getirmezseniz size günah sayılacak-

tır. ²²Ama adak adamaktan çekinirsen günah sayılmaz. ²³Ağzınızdan çıkanı yapmaya dikkat edin. Çünkü Tanrınız RAB'be adağı gönülden adadınız.

²⁴“Komşunuzun bağına girdiğinizde doyuncaya dek üzüm yiyebilirsiniz, ama torbanıza koymayacaksınız. ²⁵Komşunuzun ekin tarlasına girdiğinizde elinizle başak koparabilirsiniz, ama ekinlere orak salmayacaksınız.

24 “Eğer bir adam evlendiği kadın da yakışsız bir şey bulur, bundan ötürü ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp ona verir ve onu evinden kovarsa, ²kadın adamın evinden ayrıldıktan sonra başka biriyle evlenirse, ³ikinci kocası da ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp verir, onu evinden kovarsa ya da ikinci adam ölürse, ⁴kadını boşayan ilk kocası onunla yeniden evlenemez. Çünkü kadın kirlenmiştir. Bu RAB'in gözünde iğrençtir. Tanrınız RAB'in mülk olarak size vereceği ülkeyi günaha sürüklemeyin.

⁵“Yeni evli bir adam savaşa gitmeyecek, ona herhangi bir görev verilmeyecek. Bir yıl özgürce evinde kalıp karısını mutlu edecek.

⁶“Rehin olarak ne değirmeni, ne de üst taşını alın. Bunu yapmakla adamın yaşamını rehin almış olursunuz.

⁷“İsraili kardeşlerinden birini kaçırıp ona kötü davranan ya da onu satan adam yakalanırsa ölmeli. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

⁸“Deri hastalığı konusunda, Levili kâhinlerin size bütün öğrettiklerini yapmaya çok dikkat edin. Onlara verdiğim buyruklara özenle uyun. ⁹Siz Mısır'dan çıktıktan sonra Tanrınız RAB'in yolda Miryam'a neler yaptığını anımsayın.

¹⁰“Komşuna herhangi bir şey ödünç verdiğinde, vereceği rehini almak için onun evine girmeyeceksin. ¹¹Dışarıda bekleyeceksin. Ödünç verdiğin kişi rehini kendisi sana getirsin. ¹²Eğer yoksul biriye, onun rehini elinde olduğu sürece yatağa girmeyeceksin. ¹³Ondan aldığın giysiyi gün batımında ona kesinlikle geri vereceksin ki, onunla yatabilsin. O da seni kutsayacak. Bu yaptığın, Tanrın RAB'in önünde sana doğruluk sayılacak.

¹⁴“Ücretle çalışan, gereksinimi olan, yoksul bir soydaşınızı ya da kentlerinizin birinde yaşayan bir yabancıyı sövmeyeceksiniz. ¹⁵Ücretini her gün, güneş batmadan ödeyeceksiniz. Yoksul olduğu için güvencesi odur. Yoksa sana karşı RAB'be haykırır ve sen de günah işlemiş sayılırsın.

¹⁶“Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek.

¹⁷“Yabancıya ya da öksüze haksızlık etmeyeceksiniz. Dul kadının giysisini rehin almayacaksınız. ¹⁸Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB'in sizi oradan kurtardığını anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı buyuruyorum.

¹⁹“Tarlanızdaki ekini biçtiğinizde, gözden kaçan bir demet olursa, almak için geri dönmeyin. Onu yabancıya, öksüze, dul kadına bırakın. Öyle ki, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsasın. ²⁰Zeytin ağaçlarınızı dövüp ürününü topladığınızda, dallarda kalanı toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Kalanları yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız. ²¹Bağbozumunda artakalan üzümleri toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Yabancı-

ya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız.
²²Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı buyuruyorum.

25 “Kişiler arasında bir sorun çıktığında, taraflar mahkemeye gittiğinde, yargıçlar davaya bakacak; suçsuzu aklayacak, suçluyu cezaya çarptıracaklar. ²Eğer suçlu kişi kamçılanmayı hak ettiyse, yargıç onu yere yatırtacak ve önünde suçu oranında sayıyla kamçılatacak. ³Suçluya kırk kırbaçtan fazla vurulmamalı. Kırbaç sayısı kırkı aşarsa, kardeşiniz gözünüzde aşağılanabilir.

⁴“Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın.

⁵“Birlikte oturan kardeşlerden biri oğlu olmadan ölürse, ölenin dulu aile dışından biriyle evlenmemeli. Ölenin kardeşi dul kalan kadına gidecek. Onu kendine karı olarak alacak, ona kayınbiraderlik görevini yapacak. ⁶Kadının doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşin adını sürdürsün. Öyle ki, ölenin adı İsrail'den silinmesin. ⁷Ama adam kardeşinin dul karısıyla evlenmek istemiyorsa, dul kadın kent kapısında görev yapan ileri gelenlere gidip şöyle diyecek: ‘Kayınbiraderim İsrail’de kardeşinin adını yaşatmayı kabul etmiyor. Bana kayınbiraderlik görevini yapmak istemiyor.’ ⁸Kentin ileri gelenleri adamı çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer adam, ‘Onunla evlenmek istemiyorum’ diye üstelerse, ⁹kardeşinin dul karısı ileri gelenlerin önünde adamın yanına gidecek, onun ayağındaki çarığı çıkaracak, yüzüne tükürecek ve, ‘Kardeşine soy yetiştirmek istemeyen adama böyle yapılır’ diyecek. ¹⁰Adamın soyu İsrail’de ‘Çarığı çıkarılanın soyu’ diye bilinecek.

¹¹“Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa, ¹²kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız.

¹³“Torbanızda biri ağır, öbürü hafif iki türlü tartı olmayacak. ¹⁴Evinizde biri büyük, öbürü küçük iki türlü ölçü^k olmayacak. ¹⁵Tartınız da ölçünüz de eksiksiz ve doğru olacak. Öyle ki, Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkede ömrünüz uzun olsun. ¹⁶Tanrınız RAB bunları yapandan da, haksızlık edenden de tiksindir.

¹⁷“Siz Mısır'dan çıktıktan sonra Amalekliler'in yolda size neler yaptığını anımsayın. ¹⁸Siz yorgun ve bitkinen yolda size saldırdılar; geride kalan bütün güçsüzleri öldürdüler. Tanrı'dan korkmadılar. ¹⁹Tanrınız RAB mülk edinmek için miras olarak size vereceği ülkede sizi çevrenizdeki bütün düşmanlardan kurtarıp rahat kavuşturunca, Amalekliler'in anısını gökler altından sileceksiniz. Bunu unutmayın!”

İlk Ürün ve Ondalık

26 “Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde, ²Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin topraklarından topladığınız bütün ürünlerin ilk yetişlerini alıp sepete koyacaksınız. Sonra Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yere gideceksiniz. ³O dönemde görevli kâhine gidip, ‘RAB'bin bize ant içerek atalarımıza söz verdiği ülkeye geldiğimi Tanrın RAB'be bugün bildiriyorum’ diyeceksiniz. ⁴Kâhin sepeti elinizden alıp Tanrınız RAB'bin sunağının önüne koyacak. ⁵Sonra

k 25:14 “Ölçü”: İbranice “Efa”, yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.

25:3 2Ko.11:24 25:4 1Ko.9:9-10; 1Ti.5:18 25:5-6 Mat.22:23-24; Mar.12:18-19; Luk.20:27-28 25:7-10 Rut.4:7-8 25:13-16 Lev.19:35-36 25:17-19 Çık.17:8-14; 1Sa.15:2-9 26:2 Çık.23:19

Tanrınız RAB'bin önünde şu açıklamayı yapacaksınız: 'Atam göçebe bir Aramlı'ydı. Sayıca az kişiyle Mısır'a gidip orada yaşamaya başladı. Orada büyük, güçlü, kalabalık bir ulus oldu. ⁶Mısırlılar bize kötü davranarak baskı yaptılar. Bizi ağır işlere zorladılar. ⁷Atalarımızın Tanrısı RAB'be yakardık. RAB yakarışımızı duydu; çektığımız sıkıntıyı, emeği, bize yapılan baskıyı gördü. ⁸Bunun üzerine güçlü elle, kudretle, büyük ve ürkütücü olaylarla, belirtilerle, şaşılacak işlerle bizi Mısır'dan çıkardı. ⁹Bizi buraya getirdi; bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi bize verdi. ¹⁰Şimdi, ya RAB, bize verdiğin toprağın ürününün ilk yetişeni getiriyorum.' Sonra sepeti Tanrınız RAB'bin önüne koyup O'nun önünde yere kapanacaksınız. ¹¹Sizler, Levililer ve aranızda yaşayan yabancılar Tanrınız RAB'bin size ve ailenize verdiği bütün iyi şeyler için sevineceksiniz. ¹²"Üçüncü yıl, ondalığı verme yılı, bütün ürününüzün ondalığını bir yana ayırın. Ayırma işini bitirdiğinizde, ondalığı Levililer'e, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara vereceksiniz. Öyle ki, onlar da kentlerinizde yiyip doysunlar. ¹³Sonra Tanrınız RAB'be, 'Bana buyurduğun gibi, RAB'be ayırdıklarımı evden çıkarıp Levililer'e, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara verdim' diyeceksiniz, 'Buyruklarından ayrılmadım, hiç birini unutmadım. ¹⁴Ne yas tutarken ayırdıklarımın yedim, ne dinsel açıdan kirliyken onlara dokundum, ne de ölümlere sundum. Tanrım RAB'bin sözüne kulak verdim. Bana bütün buyurdıklarını yaptım. ¹⁵Kutsal konutundan, göklerden aşağıya bak! Hal-kın İsrail'i ve atalarımıza içtiğin ant uyarınca bize verdiğin ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi kutsa.' "

Tanrı'nın Öz Halkı

¹⁶"Bugün Tanrınız RAB bu kurallara, ilkelere uymanızı buyuruyor. Onlara bütün yüreğinizle, canınızla uymaya dikkat edin. ¹⁷Bugün RAB'bin Tanrınız olduğunu, O'nun yollarında yürüyeceğinizi, kurallarına, buyruklarına, ilkelerine uyacağınızı, O'nun sözünü dinleyeceğinizi açıkladınız. ¹⁸Bugün RAB, size verdiği söz uyarınca, öz halkı olduğunuzu açıkladı. Bütün buyruklarına uyacaksınız. ¹⁹Tanrınız RAB sizi övgüde, ünde, onurda yarattığı bütün uluslardan üstün kılacağını, verdiği söz uyarınca kendisi için kutsal bir halk olacağınızı açıkladı."

Eval Dağı'ndaki Sunak

27 Musa ile İsrail ileri gelenleri halka şöyle dediler: "Bugün size ilettiğim bütün buyruklara uyun. ²Şeria Irmağı'ndan Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye geçince, büyük taşlar dikip kireçleyeceksiniz. ³Atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca O'nun size vereceği ülkeye, süt ve bal akan ülkeye girince, bu yasanın bütün sözlerini taşlara yazacaksınız. ⁴Şeria Irmağı'ndan geçince, bugün size buyurduğum gibi, bu taşları Eval Dağı'na dikip kireçleyeceksiniz. ⁵Orada Tanrınız RAB'be taşlardan bir sunak yapacaksınız. Bu taşlara demir alet uygulamayacaksınız. ⁶Tanrınız RAB'bin sunağını yontulmamış taşlardan yapacak, üzerinde Tanrınız RAB'be yakmalık sunular* sunacaksınız. ⁷Esenlik sunularını* orada kesip yiyecek ve Tanrınız RAB'bin önünde sevineceksiniz. ⁸Taşlara bu yasanın bütün sözlerini okunaklı bir biçimde yazacaksınız."

⁹Sonra Musa ile Levili kâhinler bütün İsraililer'e, "Ey İsrail, sus ve

kulak ver!” diye seslendiler, “Bugün Tanrınız RAB'bin halkı oldunuz. ¹⁰Tanrınız RAB'bin sözüne kulak verin, bugün size ilettiğim buyruklarına, kurallarına uyun.”

Eval Dağı'ndan Lanetler

¹¹O gün Musa halka şöyle dedi: ¹²“Şeria Irmağı'ndan geçince, halkı kutsamak için Gerizim Dağı'nda duracak oymaklar şunlardır: Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Yusuf, Benyamin. ¹³Lanetlemek için Eval Dağı'nda şu oymaklar duracak: Ruben, Gad, Aşer, Zevulun, Dan, Naftali. ¹⁴Levililer bütün İsrail halkına yüksek sesle şöyle diyecekler:

¹⁵“ ‘RAB'bin tiksindiği el işi oymaya da dökme put yapana ve onu gizlice dikene lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diye karşılık verecek.

¹⁶“ ‘Annesine, babasına saygısızca davranana lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

¹⁷“ ‘Komşusunun sınırını değiştirene lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

¹⁸“ ‘Kör olanı yoldan saptırana lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

¹⁹“ ‘Yabancıya, öksüze, dul kadına haksızlık edene lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

²⁰“ ‘Babasının karısıyla yatana lanet olsun! Çünkü o babasının evlilik yatağına leke sürmüştür.’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

²¹“ ‘Herhangi bir hayvanla cinsel ilişki kurana lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

²²“ ‘Annesinden ya da babasından olan kızkardeşiyle yatana lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

²³“ ‘Kaynanasıyla yatana lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

²⁴“ ‘Komşusunu gizlice öldüren lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

²⁵“ ‘Suçsuz birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.

²⁶“ ‘Bu yasanın sözlerine uymayan ve onları onaylamayana lanet olsun!’

“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.”

Bereketler

28 “Eğer Tanrınız RAB'bin sözünü iyice dinler ve bugün size ilettiğim bütün buyruklarına uyarsanız, Tanrınız RAB sizi yeryüzündeki bütün uluslardan üstün kılacaktır. ²Tanrınız RAB'bin sözünü dinlerseniz, şu bereketler üzerinize gelecek ve sizinle olacak:

³“Kentte de tarlada da kutsanacaksınız.

⁴“Rahminizin meyvesi kutsanacak. Toprağınızın ürünü, hayvanlarınızın dölü –sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları– bereketli olacak.

⁵“Sepetiniz ve hamur tekneniz bereketli olacak.

⁶“İçeri girdiğinizde de dışarı çıktığınızda da kutsanacaksınız.

⁷“RAB size saldıran düşmanlarınızı önünüzde bozguna uğratacak. Onlar size bir yoldan saldıracak, ama önünüzden yedi yoldan kaçacaklar.

⁸“RAB'bin buyruğuyla ambarlarınız dolu olacak. El attığınız her işte RAB sizi kutsayacak. Tanrınız RAB size vereceği ülkede sizi kutsayacak.

⁹“Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyar, O'nun yollarında yürürseniz,

27:12 Yas.11:29; Yşu.8:33-35 27:15 Çık.20:4; 34:17; Lev.19:4; 26:1; Yas.4:15-18; 5:8

27:16 Çık.20:12; Yas.5:16 27:17 Yas.19:14 27:18 Lev.19:14

27:19 Çık.22:21; 23:9; Lev.19:33-34; Yas.24:17-18 27:20 Lev.18:8; 20:11; Yas.22:30; 1Ko.5:1

27:21 Çık.22:19; Lev.18:23; 20:15 27:22 Lev.18:9; 20:17 27:23 Lev.18:17; 20:14

27:26 Gal.3:10 28:1-14 Yas.11:13-17

RAB size içtiği ant uyarınca sizi kendisi için kutsal bir halk olarak koruyacaktır. ¹⁰Yeryüzündeki bütün uluslar RAB'be ait olduğunuzu görecek, sizden korkacaklar. ¹¹RAB atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede bolluk içinde yaşamınızı sağlayacak: Rahminizin meyvesi kutsanacak; hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü verimli olacak. ¹²RAB ülkenize yağmuru zamanında yağdırmak ve bütün emeğinizi verimli kılmak için göklerdeki zengin hazinesini açacak. Birçok ulusa ödünç vereceksiniz; siz ödünç almayacaksınız. ¹³RAB sizi kuyruk değil baş yapacak. Eğer bugün size ilettiğim Tanrınız RAB'in buyruklarını dinler, onlara iyice uyarsanız, altta değil, her zaman üstte olacaksınız. ¹⁴Bugün size ilettiğim buyrukların dışına çıkmayacak, başka ilahların ardınca gitmeyecek, onlara tapmayacaksınız.”

Lanetler

¹⁵“Ama Tanrınız RAB'in sözünü dinlemez, bugün size ilettiğim buyrukların, kuralların hepsine uymazsanız, şu lanetler üzerinize gelecek ve size ulaşacak:

¹⁶“Kentte de tarlada da lanetli olacaksınız.

¹⁷“Sepetiniz ve hamur tekneniz lanetli olacak.

¹⁸“Rahminizin meyvesi, toprağınızın ürünü, sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları lanetli olacak.

¹⁹“İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız; dışarı çıktığınızda da lanetli olacaksınız.

²⁰“RAB'be sırt çevirmekle yaptığınız kötülükler yüzünden el attığınız her işte O sizi lanete uğratacak, şaşkına çevirecek, paylayacak. Sonunda üzerinize yıkım gelecek ve çabucak yok olacaksınız. ²¹RAB, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede sizi yok edin-

ceye dek salgın hastalıkla cezalandıracak. ²²Veremle, sıtmayla, iltihapla, yakıcı sıcaklıkla, kuraklıkla, samyeliyle, küfle cezalandıracak. Siz yok olunca ya dek bunlar sizi kovalayacak. ²³Başınızın üstündeki gök tunç*, ayağınızın altındaki yer demir olacak. ²⁴RAB siz yok oluncaya dek gökten yağmur yerine ülkenize toz ve kum yağdıracak.

²⁵“RAB sizi düşmanlarınızın önünde bozguna uğratacak. Onlara bir yoldan saldırarak, ama önlerinden yedi yoldan kaçacaksınız. Yeryüzündeki bütün uluslar için dehşet verici bir örnek olacaksınız. ²⁶Ölüleriniz bütün kuşlara, yabani hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçırarak kimse olmayacak. ²⁷RAB sizi iyileşemeyeceğiniz Mısır çıbanıyla, ırlarla, kaşıntıyla, uyuzla vuracak. ²⁸RAB sizi delilikle, körlükle, şaşkınlıkla cezalandıracak. ²⁹Öğle vakti körlerin karanlıkta el yordamıyla yürüdüğü gibi yürüyeceksiniz. Yaptığınız her şeyde başarısız olacak, sürekli sıkıştırılacak, yağmalanacaksınız. Sizi kurtaran olmayacak.

³⁰“Bir kızla nişanlanacaksınız, ama başka biri onunla yatacak. Ev yapacak ama içinde oturmayacaksınız. Bağ dikecek ama üzümünü toplamayacaksınız. ³¹Öküzünüz gözünüzün önünde kesilecek ama etini yemeyeceksiniz. Eşğiniz zorla sizden alınacak, geri getirilmeyecek. Davarlarınızın düşmanlarınıza verilecek. Sizi kurtaran olmayacak. ³²Oğullarınız, kızlarınız gözlerinizin önünde başka bir ulusa verilecek. Her gün onları gözlemekten gözlerinizin gücü tüenecek. Elinizden bir şey gelmeyecek. ³³Tanımadığınız bir halk toprağınızın ürününü ve bütün emeğinizi yiyecek. Sürekli sıkıştırılacak, ezileceksiniz. ³⁴Gözleminizle gördükleriniz sizi çıldırtacak. ³⁵RAB dizlerinizi, bacaklarınızı tepe-

den tırnağa iyileşmeyen ağırlı çıbanlarla vuracak.

³⁶“RAB sizi ve başınıza atayacağı- nız kralı sizin de atalarınızın da bil- mediği bir ulusa sürecek. Orada ağaç- tan, taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız. ³⁷RAB'bin sizi sürece- ği bütün uluslar başınıza gelenlerden dehşete düşecek; sizi aşağılayacak, si- zinle eğlenecekler.

³⁸“Çok tohum ekecek, ama az top- layacaksınız. Çünkü ürününüzü çe- kirge yiyecek. ³⁹Bağlar dikecek, bakı- mını yapacak, ama şarap içmeyecek, üzüm toplamayacaksınız. Onları kurt yiyecek. ⁴⁰Ülkenizin her yerinde zey- tinlikleriniz olacak, ama zeytinyağı sürünmeyeceksiniz. Zeytin ağaçları- nız ürününü yere dökecek. ⁴¹Oğulla- rınız, kızlarınız olacak, ama sizinle kalmayacaklar, sürgüne gönderile- cekler. ⁴²Bütün ağaçlarınızı, toprağı- nızın ürününü çekirgeler yiyecek.

⁴³“Aranızdaki yabancılar yüksel- dikçe yükselecek, sizse alçaldıkça al- çalacaksınız. ⁴⁴O sana ödünç verecek, ama sen ona ödünç vermeyeceksin. O baş, sen kuyruk olacaksın.

⁴⁵“Bütün bu lanetler başınıza ya- ğacak. Yok oluncaya dek sizi kovala- yacak ve size erişecek. Çünkü Tan- rınız RAB'bin sözünü dinlemediniz, size verdiği buyrukları, kuralları ye- rine getirmediniz. ⁴⁶Bu lanetler siz ve soyunuz için sonsuza dek bir be- lirti, şaşılasi bir olay olarak kalacak. ⁴⁷Madem bolluk zamanında Tanrınız RAB'be sevinçle, hoşnutlukla kulluk etmediniz, ⁴⁸RAB'bin üzerinize gön- dereceği düşmanlara kölelik edeceksiniz. Aç, susuz, çıplak kalacaksınız; her şeye gereksinim duyacaksınız. RAB sizi yok edinceye dek boynu- nuza demir boyunduruk vuracak.

⁴⁹⁻⁵⁰“RAB uzaktan, dünyanın öbür ucundan bir ulusu –dilini bilmediği-

niz bir ulusu, yaşlılara saygı, küçük- lere sevgi beslemeyen acımasız bir ulusu– birden çullanan bir kartal gibi başınıza getirecek. ⁵¹Siz yok oluncaya dek hayvanlarınızın yavrularını, top- rağınızın ürününü yiyip bitirecekler. Size ne tahıl, ne şarap, ne zeytinyağı, ne sığırlarınızın buzağılarını, ne de sürülerinizin kuzularını bırakacak- lar; ta ki, siz ortadan kalkıncaya dek. ⁵²Güvendiğiniz yüksek, dayanıklı surlar yerle bir oluncaya dek ülkeniz- deki bütün kentlerde sizi kuşatacaklar. Tanrınız RAB'bin size verdiği ülkede- ki bütün kentleri kuşatacaklar.

⁵³“Kuşatma sırasında düşmanınızın vereceği sıkıntıdan rahminizin mey- vesini, Tanrınız RAB'bin size verdiği oğulların, kızların etini yiyeceksiniz. ⁵⁴Aranızdaki en yumuşak, en duyarlı adam bile öz kardeşine, sevdiği karı- sına, sağ kalan çocuklarına acımaya- cak; ⁵⁵yediği çocuklarının etini onla- rın hiçbirisiyle paylaşmayacak. Çünkü düşmanın kuşatma sırasında sizi sı- kıştırması yüzünden kentlerinizde hiç yiyecek kalmayacak. ⁵⁶⁻⁵⁷Aranızda en yumuşak, en duyarlı kadın –yumuşak- lığından ve duyarlılığından ayağının tabanını yere basmak istemeyen ka- dın– bile sevdiği kocasından, öz oğ- lundan, kızından, plasentayı ve doğu- racağı çocukları esirgeyecek. Çünkü kuşatma sırasında düşmanın kentle- rinizde size vereceği sıkıntıdan, yok- luktan onları gizlice yiyecek.

⁵⁸“Bu kitapta yazılı yasanın bütün sözlerine uymaz, Tanrınız RAB'bin yüce ve heybetli adından korkmazsa- nız, ⁵⁹RAB sizi ve soyunuzu korkunç belalarla, büyük ve sürekli belalarla, ağır, iyileşmez hastalıklarla vuracak. ⁶⁰Sizi ürküten Mısır'ın bütün hastalık- larını yeniden başınıza getirecek; size yapışacaklar. ⁶¹Siz yok oluncaya dek RAB bu Yasa Kitabı'nda yazılmamış

her türlü hastalığı ve belayı da başınıza getirecek. ⁶²Gökteki yıldızlar kadar çok olan sizler, sayıca az bırakılacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB'bin sözüne kulak vermediniz. ⁶³Size iyilik yapmak, sizi çoğaltmak RAB'bi nasıl sevindirdiyse, sizi yıkmak ve yok etmek de öyle sevindirecektir. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkeden söküp atılacaksınız.

⁶⁴“RAB sizi dünyanın bir ucundan öbür ucuna, bütün halklar arasına dağıtacak. Orada sizin de atalarınızın da tanımadığı, ağaçtan ve taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız. ⁶⁵Bu uluslar arasında ne esenliğiniz ne de dinlenecek bir yeriniz olacak. Orada RAB size titreyen yürekler, umutsuzluk ve bakmaktan yorulmuş gözler verecek. ⁶⁶Sürekli can kaygısı içinde yaşayacaksınız. Gece gündüz dehşet içinde olacaksınız. Yaşamınızın güvenliği olmayacak. ⁶⁷Yüreğinizi kaplayan dehşet ve gözlerinizin gördüğü olaylar yüzünden, sabah, ‘Keşke akşam olsa!’, akşam, ‘Keşke sabah olsa!’ diyeceksiniz. ⁶⁸Bir daha görmeyeceksiniz dediğim yoldan RAB sizi gemilerle Mısır’a geri gönderecek. Orada erkek ve kadın köle olarak kendinizi düşmanlarınıza satmaya kalkışacaksınız; ama satın alan olmayacak.”

Antlaşmanın Yinelenmesi

29 RAB'bin İsraililer'le Horev Dağı'nda yaptığı antlaşmaya ek olarak, Moav'da Musa'ya onlarla yapmayı buyurduğu antlaşmanın sözleri bunlardır.

²Musa bütün İsraililer'i bir araya toplayarak şöyle dedi: “RAB'bin Mısır'da gözlerinizin önünde firavuna, görevlilerine, ülkesine yaptıklarını gördünüz. ³Büyük denemeleri, belirtileri, o büyük ve şaşılacak işleri gözlerinizle gördünüz. ⁴Ne var ki, RAB bu-

güne dek size kavrayan yürek, gören göz, duyan kulak vermedi. ⁵RAB, ‘Sizi kırk yıl çölde dolaştırdım; ne üzerinizdeki giysi eskidi, ne ayağınızdaki çarık. ⁶Ekmek yemediniz, şarap ya da başka içki içmediniz. Bütün bunları Tanrınız RAB'bin ben olduğumu anlayasınız diye yaptım’ diyor.

⁷“Buraya ulaştığınızda, Heşbon Kralı Sihon ile Başan Kralı Og bizimle savaşa tutuştular. Ama onları bozguna uğrattık. ⁸Ülkelerini ele geçirerek mülk olarak Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaşşe oymağının yarısına verdik. ⁹El attığınız her işte başarıyla olmak için bu antlaşmanın sözlerini yerine getirmeye dikkat edin.

¹⁰⁻¹¹“Bugün hepiniz –önderleriniz, oymak başlarınız, ileri gelenleriniz, görevlileriniz, bütün öbür İsraili erkekler, çocuklarınız, karılarınız, aranızda yaşayan ve odununuzu kesen, suyunuzu taşıyan yabancılar– Tanrınız RAB'bin önünde duruyorsunuz. ¹²Bugün Tanrınız RAB'bin ant içerek sizinle yaptığı bu antlaşmayı geçerli kılmak için burada duruyorsunuz. ¹³Öyle ki, bugün sizi kendi halkı olarak belirlesin ve size söylediği gibi, atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a içtiği ant uyarınca Tanrınız olsun. ¹⁴⁻¹⁵Antla yapılan bu antlaşmayı yalnız sizinle, bugün burada bizimle birlikte Tanrımız RAB'bin önünde duranlarla değil, yanınızda olmayanlarla da yapıyorum.

¹⁶“Mısır'da nasıl yaşadığımızı, öteki ulusların ortasından geçerek buraya nasıl geldiğimizi kendiniz de biliyorsunuz. ¹⁷Onların arasında iğrenç suretleri, ağaçtan, taştan, altından, gümüşten yapılmış putları gördünüz. ¹⁸Dikkat edin, bugün aranızda bu ulusların ilahlarına tapmak için Tanrımız RAB'den sapan erkek ya da kadın, boy ya da oymak olmasın; aranızda acılık, zehir veren kök olmasın.

¹⁹“Bu andın sözlerini duyup da kimse kendi kendini kutlamasın ve, ‘Kendi isteklerim uyarınca yaşasam da güvenlikte olurum’ diye düşünmesin. Bu herkese’ yıkım getirir. ²⁰RAB böyle birini bağışlamak istemez. RAB’bin öfkesi ve kıskançlığı o kişiye karşı alevlenecek. Bu kitapta yazılı bütün lanetler başına yağacak ve RAB onun adını göğün altından silecektir. ²¹Bu Yasa Kitabı’nda yazılı antlaşmada yer alan bütün lanetler uyarınca, RAB onu felakete uğraması için İsrail’in bütün oymakları arasından ayıracaktır.

²²“Sizden sonraki kuşak, çocuklarını ve uzak ülkeden gelen yabancılar ülkenizin uğradığı belaları, RAB’bin ülkeye gönderdiği hastalıkları görecekler. ²³Bütün ülke yanacak, tuz ve kükürtle örtülecek; tohum ekilmeyecek, filiz sürmeyecek, ot bitmeyecek. Ülke RAB’bin kızgın öfkesiyle yerle bir ettiği Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim gibi yıkıma uğrayacak. ²⁴Bütün uluslar, ‘RAB bu ülkeye neden bunu yaptı?’ diye soracaklar, ‘Bu büyük öfke neden alevlendi?’

²⁵“Yanıt şöyle olacak: ‘Atalarının Tanrısı RAB kendilerini Mısır’dan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmayı bıraktılar. ²⁶Tanımadıkları, RAB’bin kendilerine pay olarak vermediği başka ilahlara yöneldiler; onlara tapıp önlerinde eğildiler. ²⁷İşte bu yüzden RAB’bin öfkesi bu ülkeye karşı alevlendi; bu kitapta yazılı bütün lanetleri oraya yağdırdı. ²⁸RAB büyük kızgınlıkla, şiddetli öfkeyle onları ülkelerinden söküp attı; bugün olduğu gibi başka ülkeye sürdü.’

²⁹“Gizlilik Tanrımız RAB’be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir.”

İyileşmenin ve Kutsanmanın Koşulları

30 “Bütün bu olaylar –önünüze serdiğim kutsama ve lanetler– başınıza geldiğinde, Tanrınız RAB’bin sizi dağıttığı uluslar arasında bunları anımsayacaksınız. ²Bugün size ilettiğim buyruklar uyarınca siz ve çocuklarınız Tanrınız RAB’be döner, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O’na uyarsanız, ³Tanrınız RAB size acıyacak, sizi sürgünden geri getirecek. Sizi dağıttığı ulusların arasından yeniden toplayacak. ⁴Dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile, Tanrınız RAB sizleri toplayıp geri getirecek. ⁵Sizi atalarınızın mülk edindiği ülkeye ulaştıracak. Orayı miras alacaksınız. Tanrınız RAB üzerinize iyilik getirecek ve sizi atalarınızdan daha çok çoğaltacak. ⁶Sizin ve çocuklarınızın yüreğini değiştirecek^m. Öyle ki, O’nu bütün yüreğinizle, bütün canınızla seversiniz ve yaşayasınız. ⁷Tanrınız RAB bütün bu lanetleri sizden nefret edenlerin, size baskı yapan düşmanlarınızın üzerine yağdıracak. ⁸Siz yine RAB’bin sözüne kulak verecek, bugün size ilettiğim buyrukların hepsine uyacaksınız. ⁹Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi başarılı kılacak; çok sayıda çocuğunuz olacak, hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü bol olacak. RAB atalarınızdan nasıl hoşnut kaldıysa, sizden de öyle hoşnut kalacak ve sizi başarılı kılacak. ¹⁰Yeter ki, Tanrınız RAB’bin sözünü dinleyin, bu Yasa Kitabı’nda yazılı buyruklarına, kurallarına uyun ve bütün yüreğinizle, bütün canınızla O’na dönün.

¹¹“Bugün size ilettiğim bu buyruk ne tutamayacağınız kadar zor, ne de ulaşamayacağınız kadar uzaktır. ¹²O

1 29:19 “Herkes”: İbranice “Hem yaş, hem kuru”. **m 30:6** “Yüreğini değiştirecek”: İbranice “Yüreğini sünnet edecek”.

göklerde değil ki, 'Kim bizim için göğe çıkacak? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?' diyesiniz. ¹³Denizin ötesinde değil ki, 'Kim bizim için denizin ötesine gidecek? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?' diyesiniz. ¹⁴Tanrı sözü size çok yakındır; uymanız için ağzınızda ve yüreğinizdedir.

¹⁵"İşte bugün önünüze yaşamla iyiliği, ölümle kötülüğü koyuyorum. ¹⁶Bugün size Tanrınız RAB'bi sevmeyi, yollarında yürümeyi, buyruklarına, kurallarına, ilkelerine uymayı buyuruyorum. Öyle ki, yaşayasınız, çoğalasınız ve mülk edinmek için gideceğiniz ülkede Tanrınız RAB tarafından kutsanasınız.

¹⁷"Eğer yoldan döner, kulak vermezseniz, ayartılır, başka ilahlara eğilip taparsanız, ¹⁸bugün size kesinlikle yok olacağınızı bildiriyorum. Şeria Irmağı'ndan geçip mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uzun yaşamayacaksınız.

¹⁹"Önünüze yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün yeri göğü size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayasınız. ²⁰Tanrınız RAB'bi sevin, sözüne uyup O'na bağlanın. RAB yaşamınızdır; kendilerine vereceğine ilişkin atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a söz verdiği ülkede uzun yaşamınızı sağlayacaktır."

Yeşu Musa'nın Yerine Gececek

(Say.27:15-23)

31 Musa İsraililer'e şöyle dedi: ²"Yüz yirmi yaşındayım. Bundan böyle size önderlik edemem. Üstelik RAB bana, 'Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmeyeceksin' dedi. ³Tanrınız RAB önünüzden geçecek. Bu ulusları önünüzden yok ede-

cek. Ülkelerini mülk edineceksiniz. RAB'bin sözü uyarınca Yeşu size önderlik edecek. ⁴RAB Amorlular'ın kralları Sihon'u ve Og'u yok edip ülkelerine yaptığının aynısını bu uluslara da yapacak. ⁵RAB onları size teslim edecek. Onlara size verdiğim buyruklar uyarınca davranmalısınız. ⁶Güçlü ve yürekli olun! Onlardan korkmayın, yılmayın. Çünkü sizinle birlikte giden Tanrınız RAB'dir. O sizi terk etmeyecek, sizi yüzüstü bırakmayacaktır."

⁷Sonra Musa Yeşu'yu çağırıp bütün İsraililer'in gözü önünde ona şöyle dedi: "Güçlü ve yürekli ol! Çünkü RAB'bin, atalarına ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkla birlikte sen gideceksin. Ülkeyi miras olarak onlara sen vereceksin. ⁸RAB'bin kendisi sana öncülük edecek, seninle birlikte olacak. Seni terk etmeyecek, seni yüzüstü bırakmayacak. Korkma, yılma."

Yasanın Okunması

⁹Musa bu yasayı yazıp RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* taşıyan Levili kâhinlere ve bütün İsrail ileri gelenlerine verdi. ¹⁰Sonra onlara şöyle buyurdu: "Her yedi yılın sonunda, borçları bağışlama yılında, Çardak Bayramı'nda*, ¹¹bütün İsraililer Tanrınız RAB'bin önünde bulunmak üzere seçeceği yere geldiğinde, bu yasayı onlara okuyacaksınız. ¹²Halkı —erkekleri, kadınları, çocukları ve kentlerinizde yaşayan yabancıları— toplayın. Öyle ki, herkes duyup öğrensın, Tanrınız RAB'den korksın. Bu yasanın bütün sözlerine uymaya dikkat etsin. ¹³Yasayı bilmeyen çocuklar da duysunlar, mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede yaşadığınız sürece Tanrınız RAB'den korkmayı öğrensınler."

Rab'bin Musa'ya Son Buyruğu

¹⁴RAB Musa'ya, "Ölümüne az kaldı" dedi, "Yeşu'yu çağır. Ona buyruklarımı bildirmem için Buluşma Çadırı'nda hazır olun." Böylece Musa ile Yeşu gidip Buluşma Çadırı'nda beklediler. ¹⁵Sonra RAB çadırda bulut sütununun içinde görüldü; bulut çadırın kapısı üzerinde durdu. ¹⁶RAB Musa'ya şöyle seslendi: "Yakında ölüp atalarına kavuşacaksın. Bu halk da gideceği ülkenin ilahlarına bağlanıp bana hainlik edecek. Beni bırakacak, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozacaklar. ¹⁷O gün onlara öfkeleneyeceğim, onları terk edeceğim. Yüzümü onlardan çevireceğim. Başkalarına yem olacaklar, başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar gelecek. O gün, 'Tanrımız bizimle olmadığı için bu kötülükler başımıza geldi' diyecekler. ¹⁸Başka ilahlara yönelmekle yaptıkları kötülük yüzünden o gün kesinlikle onlardan yüzümü çevireceğim.

¹⁹"Şimdi kendiniz için şu ezgiyi yazın ve İsraililer'e öğretin; onu okusunlar. Öyle ki, bu ezgi İsraililer'e karşı benim tanığım olsun. ²⁰Onları atalarına ant içerek söz verdiğim süt ve bal akan ülkeye getirdiğimde yiyip doyacaklar; semirince başka ilahlara yönelip onlara tapacaklar. Beni tepecek, antlaşmamı bozacaklar. ²¹Başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar geldiğinde, bu ezgi onlara karşı tanıklık edecek. Çünkü çocukları bu ezgiyi unutmayacak. Ant içerek söz verdiğim ülkeye onları getirmeden önce neler tasarladıklarını biliyorum." ²²O gün Musa bu ezgiyi yazıp İsraililer'e öğretti.

²³RAB Nun oğlu Yeşu'ya şu buyruğu verdi: "Güçlü ve yürekli ol! Çünkü İsraililer'i, ant içerek söz verdiğim ülkeye sen götüreceksin ve ben seninle birlikte olacağım."

²⁴Musa yasanın sözlerini eksiksiz olarak kitaba yazmayı bitirince, ²⁵RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* taşıyan Levililer'e şu buyruğu verdi: ²⁶"Bu Yasa Kitabı'nı alın, Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın. ²⁷Çünkü sizin başkaldıran, dikbaşı kişiler olduğunuzu biliyorum. Bugün ben sağken, aranızdayken bile RAB'be karşı geliyorsunuz; ölümümden sonra daha ne kadar çok başkaldıracaksınız. ²⁸Oymaklarınızın bütün ileri gelenlerini, görevlilerinizi bana getirin. Bu sözleri onlara duyuracağım. Yeri göğü onlara karşı tanık tutacağım. ²⁹Ölümümden sonra bütün yozlaşacağınızı, size buyurduğum yoldan sapacağınızı biliyorum. Son günlerde kötülüklerle karşılaşacaksınız. Çünkü RAB'bin gözünde kötü olanı yapacak ve yaptıklarınızla O'nu öfkeli edeceksiniz."

Musa'nın Ezgisi

³⁰Musa şu ezginin sözlerini eksiksiz olarak bütün İsrail topluluğuna okudu:

32 "Ey gökler, kulak verin, sesleneyim;

Ey dünya, ağzımdan çıkan sözleri işit!

² Öğretişim yağmur gibi damlasın; Sözlerim çiy gibi düşsün, Çimen üzerine çiseleyen yağmur gibi,

Bitkilere yağın sağanak gibi.

³ RAB'bin adını duyuracağım. Ululuğu için Tanrımız'ı övün!

⁴ O Kaya'dır, işleri kusursuzdur, Bütün yolları doğrudur. O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır.

Doğru ve adildir.

⁵ Bu eğri ve sapık kuşak,

- O'na bağı kalmadı.
O'nun çocukları değiller.
Bu onların utancıdır.
- 6 RAB'be böyle mi karşılık verilir,
Ey akılsız ve bilgelikten
yoksun halk?
Sizi yaratan, size biçim veren,
Babanız, Yaratıcınız O değil mi?
- 7 "Eski günleri anımsayın;
Çoktan geçmiş çağları düşünün.
Babanıza sorun, size anlatsın,
Yaşlılarınız size açıklasın.
- 8 Yüceler Yücesi uluslara
paylarına düşeni verip
İnsanları böldüğünde,
Ulusların sınırlarını
İsrailoğulları'nın" sayısına
göre belirledi.
- 9 Çünkü RAB'bin payı kendi
halkıdır
Ve Yakup soyu O'nun payına
düşen mirastır.
- 10 "Onu kurak bir ülkede,
İssız, uluyan bir çölde buldu,
Onu kuşattı, kayırdı,
Gözbebeği gibi korudu.
- 11 Yuvasında yavrularını uçmaya
kışkırtan,
Onların üzerinde kanat çırpın
bir kartal gibi,
Kanatlarını gerip onları aldı
Ve kanatları üzerinde taşıdı.
- 12 Ona yalnız RAB yol gösterdi,
Yanında yabancı ilah yoktu.
- 13 "Onu yeryüzünün
yüksekliklerinde gezdirdi,
Tarlada yetişen ürünlerle
doyurdu.
Onu kayadan akan balla,
Çakmaktaşıdan çıkardığı
yağla besledi.
- 14 İneklerin yağıyla,
Koyunların sütüyle,
Besili kuzularla,
Başan cinsi en iyi koçlarla,
tekelerle,
En iyi buğdayla onu besledi.
Halk üzümün kırmızı kanını
içti.
- 15 "Yeşurun" semirdi ve sahibini
tepti;
Doyunca yağ bağlayıp ağırlaştı,
Kendisini yaratan Tanrı'ya sırt
çevirdi,
Kurtarıcısını, Kaya'yı
küçümsedi.
- 16 Yabancı ilahlarla Tanrı'yı
kışkandırıp
İğrençlikleriyle O'nu
öfkelenlendirdiler.
- 17 Tanrı olmayan cinlere,
Tanımadıkları ilahlara,
Atalarınızın korkmadıkları,
Son zamanlarda ortaya çıkan
Yeni ilahlara kurban kestiler.
- 18 Seni oluşturan Kaya'yı
savsakladın,
Seni yaratan Tanrı'yı unuttun.
- 19 "RAB bunu görünce onları
reddetti;
Çünkü oğulları, kızları O'nu
öfkelenlendirmişlerdi.
- 20 "Yüzümü onlardan çevirecek
Ve onların ne olacağını
göreceğim" dedi,
'Çünkü onlar sapık bir kuşak
Ve güvenilmez çocuklardır.
- 21 Tanrı olmayan ilahlarla
Beni kışkandirdiler;
Değersiz putlarıyla beni
öfkelenlendirdiler.
Ben de halk olmayan bir halkla
Onları kışkandıracam.

- Anlayışsız bir ulusla
Onları öfkeliendireceğim.
- ²² Çünkü size karşı öfke ateş gibi
tutuşup
Ölümler diyarının derinliklerine
dek yanacak.
Yeryüzünü ve ürününü yutup
yok edecek
Ve dağların temellerini
tutuşturacak.
- ²³ “Üzerlerine kötülükler
yığacağım,
Oklarımı onlara karşı
kullanacağım.
- ²⁴ Kavurucu kıtlık, tüketici
hastalık,
Öldürücü salgın vuracak onları.
Gönderdiğim canavarlar
dişleriyle onlara saldırarak,
Toprakta sürünen zehirli
yılanlar onları ısırarak.
- ²⁵ Sokakta kılıç onları çocuksuz
birakacak;
Evlerinde dehşet egemen olacak.
Delikanlısı, genç kızı,
Emzikteki çocuğu, aksaıslısı
ölecek.
- ²⁶ Onları darmadağın etmeyi,
İnsanlar arasından anılarını
silmeyi düşündüm.
- ²⁷ Ama düşmanın alay etmesinden
çekindim.
Öyle ki, düşman yanlış
anlayıp da,
Bütün bunları yapan RAB değil,
Başarı kazanan biziz, demesin.
- ²⁸ “Onlar anlayışsız bir ulustur,
Onlarda sezgi yoktur.
- ²⁹ Keşke bilge kişiler olsalardı,
anlasalardı,
Sonlarının ne olacağını
düşünselerdi!
- ³⁰ Onların Kayası kendilerini
satmamış

- Ve RAB onları ele vermemiş
olsaydı,
Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar,
İki kişi on bin kişiyi kaçırtırdı?
- ³¹ Çünkü bizim Kayamız^ø onların
kayasına benzemez,
Düşmanlarımız bu konuda
yargıç olabilir.
- ³² Onların asması Sodom
asmaından,
Gomora bağlarındandır.
Üzümleri zehirle dolu,
Salkımları acıdır.
- ³³ Şarapları yılan zehiri,
Kobraların öldürücü zehiridir.
- ³⁴ “Bu kötülükleri yazmadım mı?
Hazinelerimde mühürlemedim
mi?
- ³⁵ Öç benimdir, karşılığını ben
vereceğim,
Zamanı gelince ayakları
kayacak,
Onların yıkım günü yakındır,
Ceza günü hızla yaklaşıyor.’
- ³⁶ “RAB kendi halkının hakkını
koruyacak,
Onların gücünün tükendiğini,
Ülkede genç yaşlı kimsenin
kalmadığını görünce,
Kullarına acıyacaktır.
- ³⁷ ‘Hani sığındığınız kaya,
Hani ilahlarınız nerede?’
diyecek,
- ³⁸ ‘Kurbanlarınızın yağını yiyen,
Dökmelik sununuzu içen
İlahlarınız hani nerede?
Kalksınlar da size yardım
etsinler!
Size barınak olsunlar!
- ³⁹ “Artık anlayın ki, ben, evet ben
O'yum,
Benden başka tanrı yoktur!
Öldüren de, yaşatan da,

Yaralayan da, iyileştiren de benim.

Kimse elimden kurtaramaz.

⁴⁰ Elimi göğe kaldırır

Ve sonsuzluk boyunca
varlığım hakkı için derim ki,

⁴¹ Parlayan kılıcımı bileyip

Yargılamak için elime alınca,
Düşmanlarımdan öç alacağım,
Benden nefret edenlere
karşılığını vereceğim.

⁴² Oklarımı kanla sarhoş edeceğim,

Kılıcım vurulanların,
tutsakların kanıyla,
Düşman önderlerinin başarıyla
Ve etle beslenecek.'

⁴³ "Ey uluslar, O'nun halkını
kutlayın,

Çünkü O kullarının kanının
öcünü alacak,
Düşmanlarından öç alacak,
Ülkesinin ve halkının
günahını bağışlayacak."

⁴⁴ Musa, Nun oğlu Hoşea^p ile birlikte gelip bu ezginin sözlerini halka okudu. ⁴⁵⁻⁴⁶ Musa sözlerini bitirince, İsraililer'e şöyle dedi: "Bugün size bildirdiğim bu uyarıcı sözlerin tümünü benimseyin. Bu yasanın bütün sözlerine dikkat etmeleri ve yerine getirmeleri için çocuklarınıza buyruk verin. ⁴⁷ Bunlar sizin için boş sözler değildir, sizin yaşamınızdır. Şeria Irmağı'ndan geçerek mülk edineceğiniz ülkede ömrünüz bu sözler sayesinde uzun olacaktır."

Musa'ya Ölümü Önceden Bildiriliyor

⁴⁸ RAB aynı gün Musa'ya şöyle seslendi: ⁴⁹ "Haavarim dağlık bölgesine, Eriha karşısında Moav ülkesindeki Nevo Dağı'na çık. Mülk olarak İsraililer'e vereceğim Kenan ülkesine

bak. ⁵⁰ Ağabeyin Harun Hor Dağı'nda ölüp atalarına kavuştuğu gibi, sen de çıkacağın dağda ölüp atalarına kavuşacaksın. ⁵¹ Çünkü ikiniz de Zin Çölü'nde, Meriva-Kadeş sularında, İsraililer'in önünde bana ihanet ettiniz, kutsallığımı önemsemediniz. ⁵² Bu nedenle ülkeyi ancak uzaktan göreceksin. Ama oraya, İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin."

Musa İsrail Oymaklarını Kutsuyor

33 Tanrı adamı Musa, ölümünden önce İsraililer'i kutsadı. ² Şöyle dedi:

"RAB Sina Dağı'ndan geldi,
Halkına Seir'den doğdu
Ve Paran Dağı'ndan parladı.
On binlerce kutsalıyla birlikte
geldi,
Sağ elinde halkı için alev alev
yanan ateş vardı.

³ Ya RAB, halkları gerçekten
seversin,
Bütün kutsallar elinin altındadır.
Ayaklarına kapanır,
Sözlerini dinlerler.

⁴ Yakup'un topluluğuna miras
olarak,
Musa bize yasayı verdi.

⁵ İsrail'in oymaklarıyla
Halkın önderleri bir araya
geldiğinde
RAB Yeşurun'un^r kralı oldu^s.

⁶ "Ruben yaşasın, ölmesin,
Halkının sayısı az olmasın."

⁷ Musa Yahuda için de şunları
söyledi:

"Ya RAB, Yahuda'nın
yakarışını duy
Ve onu kendi halkına getir.
Kendisi için elleriyle savaştı.

p 32:44 "Hoşea": Yeşu'nun öbür adı. r 33:5 "Dürüst" anlamına gelen "Yeşurun" İsrail halkına verilen bir addır. Aynı ifade 33:26'da da geçer. s 33:5 "Kralı oldu" ya da "Kralıydı". 32:43 Rom.15:10-11 32:43 Va.19:2 32:48-52 Say.27:12-14; Yas.3:23-27

Düşmanlarına karşı ona
yardımcı ol.”

⁸ Levi için de şöyle dedi:
“Ya RAB, senin Tummim'in
ve Urim'in*
Sadık kulun içindir.
Onu Massa'da denedin,
Meriva sularında onunla
tartıştın.

⁹ O annesi ve babası için,
‘Onları saymıyorum’ dedi.
Kardeşlerini tanımadı,
Çocuklarını bilmedi.
Ama senin sözünü tuttu
Ve antlaşmana bağlı kaldı.

¹⁰ İlkelerini Yakup soyuna,
Yasanı İsrail'e öğretecekler.
Senin önünde buhur,
Sunağında tümüyle yakmalık
sunular* sunacaklar.

¹¹ Ya RAB, onları el attıkları her
işte kutsa,
Yaptıklarından hoşnut ol.
Ona karşı ayaklananların
Ve ondan nefret edenlerin
belini kır,
Bir daha ayağa kalkmasınlar!”

¹² Benyamin için de şöyle dedi:
“RAB'bin sevgilisi,
O'nun yanında güvenlikte
yaşasın;
RAB bütün gün onu korur,
O da RAB'bin kucağında[§]
oturur.”

¹³ Yusuf için de şöyle dedi:
“RAB onun ülkesini
Gökten yağan değerli çiyile
Ve yeraltındaki derin su
kaynaklarıyla kutsasın.

¹⁴ Ülkesi güneş altında yetişen
ürünlerin en iyisiyle,
Her ay yetişen en iyi meyvelerle,

¹⁵ Yaşlı dağların en seçkin
armağanlarıyla,
Kalıcı tepelerin bolluğuyla,
¹⁶ Yerin en değerli ürünü ve
doluluğuyla,
Çalıda oturanın lütfuyla
bereketli olsun.
Yusuf'un başı üzerine,
Kardeşlerinden ayrı olanın
başı üzerine bereket yağsın.
¹⁷ İlk doğan bir boğa kadar
Görkemlidir o;
Boynuzları yaban öküzünün
boynuzları gibidir.
Bu boynuzlarla ulusları,
Yeryüzünün dört bucağındaki
ulusları yaralayacak.
İşte böyledir Efrayim'in on
binleri,
İşte bunlardır Manaşşe'nin
binleri.”

¹⁸ Zevulun için de şöyle dedi:
“Ey Zevulun, sevinç duy yola
çıkışınla,
Ve sen, İssakar, çadırlarında
sevin!

¹⁹ Ulusları dağa çağırarak,
Orada doğruluk kurbanları
kesecekler.
Denizlerin bolluğuyla
Ve kumlarda saklı hazinelerle
doyacaklar.”

²⁰ Gad için de şöyle dedi:
“Gad'ın sınırını genişleten
kutsansın;
Gad orada kol ve baş
parçalayan
Bir aslan gibi oturuyor.

²¹ Kendine ilk toprağı seçti;
Önderlik payı ona verilmiştir.
Halkın önderleri bir araya
geldiğinde,
RAB'bin doğru isteğini

§ 33:12 “Kucağında”: İbranice “Omuzlar arasında”.

33:8 Çık.28:30 33:8 Çık.17:7; Say.20:13 33:16 Çık.3:2

Ve İsrail'e ilişkin ilkelerini,
O yerine getirdi.”

Ve şanlı kılıcıdır.
Düşmanların senin önünde
küçülecek
Ve sen onları çiğneyeceksin.”

Musa'nın Ölümü

34 Bundan sonra Musa Moav ova-
larından Nevo Dağı'na giderek
Eriha Kenti karşısındaki Pisga Dağı'na
çıktı. RAB ona bütün ülkeyi göster-
di: ²Dan'a kadar uzanan Gilat'ı, bütün
Naftali'yi, Efrayim ve Manaşşe böl-
gelerini, Akdeniz'e kadar uzanan bü-
tün Yahuda bölgesini, ³Negev'i, hur-
ma kenti Eriha Vadisi'nin Soar'a kadar
uzanan ovasını. ⁴Sonra Musa'ya şöy-
le dedi: ‘İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a,
‘Senin soyuna vereceğim’ diye ant iç-
tiğim ülke budur. Ülkeyi sana göster-
dim, ama oraya gitmeyeceksin.”

⁵Böylece RAB'bin sözü uyarınca
RAB'bin kulu Musa orada, Moav ül-
kesinde öldü. ⁶RAB onu Moav ülke-
sinde, Beytpeor karşısındaki vadide
gömdü. Bugün de mezarının nerede
olduğunu kimse bilmiyor. ⁷Musa öl-
düğünde yüz yirmi yaşındaydı; ne
gözleri zayıflamıştı, ne de gücü tü-
kenmişti. ⁸İsraililer Moav ovalarında
Musa için otuz gün yas tuttular.

Sonra Musa için ağlama ve yas tut-
ma günleri sona erdi. ⁹Nun oğlu Ye-
şu bilgelik ruhuyla doluydu. Çünkü
Musa ellerini üzerine koymuştu. İs-
railliler onu dinliyor ve RAB'bin
Musa'ya verdiği buyruklar uyarınca
davranıyorlardı.

¹⁰O günden bu yana İsrail'de Mu-
sa gibi RAB'bin yüz yüze görüştüğü
bir peygamber çıkmadı. ¹¹RAB onu
Mısır'da firavuna, görevlilerine ve bü-
tün ülkesine bir sürü belirtiler, şaşılasi
işler yapması için göndermişti. ¹²Mu-
sa İsraililer'in gözleri önünde güçlü,
büyük ve ürkütücü işler yapmıştı.

- ²² Dan için de şöyle dedi:
“Dan Başan'dan sıçrayan
Aslan yavrusudur.”
- ²³ Naftali için de şöyle dedi:
“Ey sen, RAB'bin lütfu ve
Kutsamasıyla dolu olan Naftali!
Sen batıyı ve güneyi mülk
edineceksin.”
- ²⁴ Aşer için de şöyle dedi:
“Oğullar arasında en çok
kutsanan Aşer olsun,
Kardeşlerinin beğenisini
kazanmış o olsun.
Ayağını zeytinyağına batırsın.
- ²⁵ Kapı sürgülerin demir ve tunç*
olacak
Ve gücün yaşamın boyunca
sürecektir.”
- ²⁶ “Ey Yeşurun, sana yardım için
Göklere ve bulutlara görkemle
binen,
Tanrı'ya benzer biri yok.
- ²⁷ Sığınağın çağlar boyu var olan
Tanrı'dır,
Seni taşıyan O'nun yorulmaz
kollarıdır.
Düşmanı önünden kovacak
Ve sana, ‘Onu yok et!’ diyecek.
- ²⁸ Böylece İsrail güvenlik içinde
yaşayacak;
Tahıl ve yeni şarap ülkesinde,
Yakup'un pınarı güvenlikte
kalacak.
Gökler oraya çiy damlatacak.
- ²⁹ Ne mutlu sana, ey İsrail!
Var mı senin gibisi?
Sen RAB'bin kurtardığı bir
halksın.
RAB seni koruyan kalkan

YEŞU

GİRİŞ

Bu kitap Musa'nın yerine geçen Yeşu'nun önderliğinde çoğu Kenan topraklarının İsraililer tarafından ele geçirilişinin tarihidir. Kitapta sözü edilen önemli olaylar arasında Şeria Irmağı'nın geçilmesi, Eriha'nın düşüşü, Ay Kenti'nin ele geçirilmesi, Tanrı ile İsrail arasındaki antlaşmanın yenilenmesi sayılabilir.

Kitabın iyi bilinen ayetlerinden biri 24:15'tir. Yeşu bu ayette şöyle diyor: "Kime kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz."

Ana Hatlar:

1:1-12:24 Kenan topraklarının ele geçirilmesi

13:1-21:45 Toprakların bölüştürülmesi

a.13:1-33 Şeria Irmağı'nın doğusundaki topraklar

b.14:1-19:51 Şeria Irmağı'nın batısındaki topraklar

c.20:1-9 Sığınak kentler

ç.21:1-45 Levililer'e ayrılan kentler

22:1-34 Doğuda yerleşen oymakların kendi topraklarına dönmesi

23:1-16 Yeşu'nun veda konuşması

24:1-33 Antlaşmanın Şekem'de yenilenmesi

Rab'bin Yeşu'ya Buyruğu

1 RAB, kulu Musa'nın ölümünden sonra onun yardımcısı Nun oğlu Yeşu'ya şöyle seslendi: ²"Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, bütün halkla birlikte Şeria Irmağı'nı geç. Size, İsrail halkına vereceğim ülkeye girin. ³Musa'ya söylediğim gibi, ayak basacağınız her yeri size veriyorum. ⁴Sınırlarınız çölden Lübnan'a, büyük Fırat Irmağı'ndan –bütün Hitit* ülkesi dahil– batıdaki Akdeniz'e kadar uzanacak. ⁵Yaşamın boyunca hiç kimse sana karşı koyamayacak; nasıl Musa ile birlikte oldumsa, seninle de birlikte olacağım. Seni terk etmeyeceğim, seni yüzüstü bırakmayacağım.

⁶"Güçlü ve yürekli ol. Çünkü halkı, atalarına vereceğime ant içtiğim

ülkeyi miras almaya sen götüreceksin. ⁷Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musa'nın sana buyurduğu Kut-sal Yasa'nın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılma, sağa sola sapma. ⁸Yasa Kitabı'nda yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın. ⁹Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Tanrın RAB gideceğin her yerde seninle birlikte olacak."

Yeşu'nun Halka Buyruğu

¹⁰Bunun üzerine Yeşu, halkın görevlilerine şöyle buyurdu: ¹¹"Ordugahın ortasından geçip halka şu buyruğu verin: 'Kendinize kumanya hazırlayın.

Çünkü Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinmek için üç gün sonra Şeria Irmağı'nı geçeceksiniz.”

¹²Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarını ve Manaşşe oymağının yarısına da şöyle dedi: ¹³“RAB'bin kulu Musa'nın, Tanrınız RAB bu ülkeyi size verip sizi rahata erdirecek” dediğini anımsayın. ¹⁴Kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız Şeria Irmağı'nın doğusunda, Musa'nın size verdiği topraklarda kalsın. Ama sizler, bütün yiğit savaşçılar, silahlı olarak kardeşlerinizden önce ırmağı geçip onlara yardım edin. ¹⁵RAB sizi rahata erdirdiği gibi, onları da rahata erdirecek. Onlar Tanrınız RAB'bin vereceği ülkeyi mülk edindikten sonra siz de mülk edindiğiniz topraklara, RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusunda size verdiği topraklara dönüp oraya yerleşin.”

¹⁶Önderler Yeşu'ya, “Bize ne buyurduysan yapacağız” diye karşılık verdiler, “Bizi nereye gönderirsen gideceğiz. ¹⁷Her durumda Musa'nın sözünü dinlediğimiz gibi, senin sözünü de dinleyeceğiz. Yeter ki, Musa'yla birlikte olmuş olan Tanrın RAB seninle de birlikte olsun. ¹⁸Sözünü dinlemeyen, buyruklarına karşı gelip başkaldıran ölümle cezalandırılacaktır. Yeter ki, sen güçlü ve yürekli ol.”

Rahav ve Casuslar

2 Nun oğlu Yeşu Şittim'den gizlice iki casus gönderdi. “Gidip ülkeyi, özellikle de Eriha'yı araştırın” dedi. Böylece yola çıkan casuslar, Rahav adında bir fahişenin evine gidip geceyi orada geçirdiler.

²Bu arada Eriha Kralı'na, “Ülkemizi araştırmak üzere bu gece İsrail halkından buraya adamlar geldi” diye haber verildi. ³Bunun üzerine Eriha

Kralı, Rahav'a, “Sana gelip evinde kalan o adamları dışarı çıkar” diye haber gönderdi, “Çünkü onlar ülkemizi araştırmak için geldiler.”

⁴İki adamı saklamış olan Rahav, “Adamların bana geldikleri doğru” dedi, “Ama ben nereli olduklarını bilmiyordum. ⁵Karanlık basar basmaz, kentin kapısı kapanmak üzereyken çıktılar. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Hemen peşlerinden giderseniz yetişirsiniz.” ⁶Aslında kadın onları dama çıkarmış, oraya sermiş olduğu keten saplarının altına gizlemişti. ⁷Kralın adamlarıysa casusları Şeria Irmağı'nın geçitlerine giden yol boyunca kovaladılar. Onlar kentten çıkar çıkmaz kapı sürgülenmişti.

⁸Damdaki adamlar yatmadan önce kadın yanlarına çıktı. ⁹“RAB'bin bu ülkeyi size verdiğini biliyorum” dedi, “Sizden ötürü dehşete kapıldık; ülkede yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü. ¹⁰Çünkü Mısır'dan çıktığınızda RAB'bin Kamış Denizi'ni* önünüzde nasıl kuruttuğunu, Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amorlu iki krala –Sihon ve Og'a– neler yaptığınızı, onları nasıl yok ettiğinizi duyduk. ¹¹Bunları duyduğumuzda korkudan dizlerimizin bağı çözüldü. Sizin korkunuzdan kimsede derman kalmadı. Çünkü Tanrınız RAB hem yukarıda göklerde, hem de aşağıda yeryüzünde Tanrı'dır. ¹²⁻¹³Size iyilik ettiğim gibi, siz de aileme iyilik edeceğinize lütfen RAB adına ant için. Annemi, babamı, erkek ve kız kardeşlerimle ailelerini ölümden kurtarıp hepimizi sağ bırakacağınıza ilişkin bana güvenilir bir işaret verin.”

¹⁴Adamlar, “Eğer bu yaptıklarımızı açığa vurmazsanız, yerinize ölmeğe hazırız” dediler, “RAB bu ülkeyi bize verdiğinde sana iyilik edip sözümüzü tutacağız.”

¹⁵Kent surlarında bir evde oturan Rahav, adamları ipe pencereden aşağı indirdi. ¹⁶Onlara, “Dağa çıkın, yoksa sizi kovalayanlarla karşılaşabilirsiniz” dedi, “Onlar dönene kadar üç gün orada saklanın. Sonra yolunuza devam edersiniz.”

¹⁷Adamlar Rahav'a, “Bize içirdiğin andı tutmasına tutarız” dediler, ¹⁸“Ama ülkeye girdiğimizde şu kırmızı ipi bizi indirdiğin pencereye bağla. Anneni, babanı, kardeşlerinle babanın bütün ev halkını yanına, kendi evine topla. ¹⁹Evinin kapısından dışarıya çıkan, kendi kanından sorumlu olacak; böyle biri için sorumluluk kabul etmeyiz. Ama seninle birlikte evinde olan herhangi birine gelecek zarardan biz sorumluyuz. ²⁰Ancak bu yaptıklarımızı açığa vurursan, içirdiğin ant bizi bağlamaz.”

²¹Kadın, “Dediğiniz gibi olsun” diye karşılık verdi. Onları yola çıkarıp uğurladıktan sonra kırmızı ipi pencereye bağladı.

²²Adamlar ayrılıp dağa çıktılar; kendilerini kovalayanlar dönünceye dek üç gün orada kaldılar. Kovalayanlar yol boyu onları aradırsa da bulamadılar. ²³İki adam geri dönmek üzere dağdan indi. Irmağı geçip Nun oğlu Yeşu'nun yanına vardılar ve başlarından geçen her şeyi ona anlattılar. ²⁴Yeşu'ya, “RAB gerçekten bütün ülkeyi elimize teslim etti” dediler, “Orada yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü.”

İsraililer Şeria Irmağı'nı Geçiyor

3 Sabah erkenden kalkan Yeşu, bütün İsrail halkıyla birlikte Şitim'den yola çıkıp Şeria Irmağı'na kadar geldi. Irmağı geçmeden orada konakladılar. ²Üçüncü günün sonunda ordugahı baştan başa geçen görevliler ³halka, “Levili kâhinlerin* Tan-

rınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* yüklediklerini gördüğünüzde siz de yerinizden kalkıp sandığı izleyin” diye buyurdular, ⁴“Böylece hangi yöne gideceğinizi bileceksiniz. Çünkü daha önce bu yoldan hiç geçmediniz. Ama Antlaşma Sandığı'na yaklaşmayın; sandıkla aranızda iki bin arşın^a kadar bir aralık kalsın.”

⁵Yeşu halka, “Kendinizi kutsayın” dedi, “Çünkü RAB yarın aranızda mucizeler yaratacak.”

⁶Yeşu kâhinlere, “Antlaşma Sandığı'nı yüklenip halkın önüne geçin” dedi. Böylece kâhinler sandığı yüklenip halkın önünde yürümeye başladılar.

⁷Bu arada RAB Yeşu'ya şöyle dedi: “Musa'yla birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olduğumu anlamaları için bugün seni bütün İsrail halkının gözünde yüceltmeye başlayacağım. ⁸Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere, ‘Şeria Irmağı'nın kıyısına varınca suda biraz ilerleyip durun’ diye buyruk ver.”

⁹Yeşu İsrail halkına, “Yaklaşın, Tanrınız RAB'bin söylediklerini dinleyin” dedikten sonra ekledi: ¹⁰“Yaşayan Tanrı'nın aranızda olduğunu, Kenan, Hitit*, Hiv, Periz, Girgaş, Amor ve Yevus halklarını kesinlikle önünüzden süreceğini şundan anlayacaksınız: ¹¹Bütün yeryüzünün Egemeni'ne ait olan Antlaşma Sandığı, sizden önce Şeria Irmağı'nı geçecek. ¹²Şimdi her oymaktan birer kişi olmak üzere İsrail oymaklarından kendinize on iki adam seçin. ¹³Bütün yeryüzünün Egemeni RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ayakları Şeria Irmağı'nın sularına değer değmez, yukarıdan aşağıya akan sular kesilip bir yığın halinde birikecek.”

¹⁴Halk Şeria Irmağı'nı geçmek üzere konakladığı yerden yola çıktı. Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler önden gidiyorlardı. ¹⁵Sandığı taşıyan

kâhinler ırmağın kıyısına varıp suya ayak bastıklarında –Şeria Irmağı, ekin biçme zamanında kabarır, kıyıları basar– ¹⁶ta yukarıdan gelen sular durdu, çok uzaklarda, Saretan yakınında bulunan Adam Kenti'nde bir yığın halinde yükselmeye başladı. Öyle ki, Arava –Lut– Gölü'ne akan sular tümüyle kesildi. Halk Eriha'nın karşısından ırmağı geçti. ¹⁷RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler, halkın tamamı ırmağı geçinceye dek kurumuş ırmak yatağının ortasında kıpırdamadan durdular. Böylece bütün İsrail halkı kurumuş ırmak yatağından geçti.

Irmaktan Alınan Taşlar

4 Halkın tümü Şeria Irmağı'nı geçtikten sonra RAB Yeşu'ya şöyle seslendi: ²“Her oymaktan birer kişi olmak üzere halktan on iki adam seçin. ³Onlara şunu buyurun: ‘Buradan, Şeria Irmağı'nın ortasından, kâhinlerin ayaklarını sağlam biçimde bastıkları yerden birer taş alın. Bu taşları yanınızda götürüp geceyi geçireceğiniz yere koyun.’”

⁴Böylece Yeşu İsrail'in her oymağından birer kişi olmak üzere seçtiği on iki adamı çağırdı. ⁵Onlara, “İrmağın ortasına, Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'na* kadar gidin” diye buyurdu, “İsrail halkının oymak sayısına göre her biriniz omuzuna birer taş alsın. ⁶Bunlar sizin için bir anı olacak. Çocuklarınız ilerde, ‘Bu taşların sizin için anlamı ne?’ diye sorduklarında, ⁷onlara diyeceksiniz ki, ‘Şeria Irmağı'nın suları RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde kesildi. Antlaşma Sandığı ırmaktan geçerken akan sular durdu. Bu taşlar sonsuza dek İsrail halkı için bu olayın anısı olacak.’”

⁸İsraililer Yeşu'nun buyruğunu yerine getirdiler. RAB'bin Yeşu'ya söylediği gibi, İsrail oymaklarının sayısına göre Şeria Irmağı'nın ortasından

aldıkları on iki taşı konaklayacakları yere götürüp bir araya yığdılar. ⁹Yeşu ayrıca Şeria Irmağı'nın ortasına, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin durduğu yere on iki taş diktirdi. Bu taşlar bugün de oradadır.

¹⁰Böylece RAB'bin Yeşu'ya, halka iletilmek üzere buyurduğu her şey yerine getirilinceye dek, sandığı taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasında durdular. Her şey Musa'nın Yeşu'ya buyurduğu gibi yapıldı. Halk da çabucak ırmağı geçti. ¹¹Halkın tümü geçtikten sonra kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'yla birlikte halkın önüne geçtiler. ¹²Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı, Musa'nın kendilerine buyurduğu gibi, silahlı olarak İsrail halkının önüne geçtiler. ¹³Böylece kırk bin kadar silahlı adam savaşmak üzere RAB'bin önünde Eriha ovalarına girdi.

¹⁴RAB o gün Yeşu'yu bütün İsrail halkının gözünde yüceltti. Musa'ya yaşamı boyunca nasıl saygı gösterdilerse, Yeşu'ya da öyle saygı göstermeye başladılar.

¹⁵⁻¹⁶RAB Yeşu'ya, “Levha Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin Şeria Irmağı'ndan çıkmalarını buyur” dedi.

¹⁷Yeşu da kâhinlere, “Şeria Irmağı'ndan çıkın” diye buyurdu.

¹⁸RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasından ayrılıp karaya ayak basar basmaz ırmağın suları eskisi gibi akmaya ve kıyıları basmaya başladı.

¹⁹Halk Şeria Irmağı'nı birinci ayın* onuncu günü geçip Gilgal'da, Eriha'nın doğu sınırında konakladı. ²⁰Yeşu ırmaktan alınan on iki taşı Gilgal'a dikti. ²¹Sonra İsrail halkına şöyle dedi: “Çocuklarınız bir gün size, ‘Bu taşların anlamı nedir?’ diye soracak olurlarsa, ²²onlara, ‘İsrail halkı Şeria Irmağı'nın kurumuş yatağından geçti’ diyeceksiniz. ²³Tanrınız RAB Kamış Denizi'ni*

geçişimiz boyunca önümüzde nasıl kuruttuysa, Şeria Irmağı'nı da geçişiniz boyunca önünüzde kuruttu. ²⁴Öyle ki, yeryüzünün bütün halkları RAB'bin ne denli güçlü olduğunu anlasın; siz de Tanrınız RAB'den her zaman korkasınız!''

5 RAB'bin Şeria Irmağı'nın suları'nı İsraililer'in önünde, halkın geçişi boyunca nasıl kuruttuğunu duyan batı yakasındaki Amorlu krallarla Akdeniz kıyısındaki Kenanlı krallar, İsraililer'den ötürü can derdine düştüler; korkudan dizlerinin bağı çözüldü.

Gilgal'daki Sünnet Olayı

²Bu arada RAB, Yeşu'ya şöyle seslendi: "Kendine taştan bıçaklar yap ve İsraililer'i eskisi gibi sünnet et."

³Böylece Yeşu taştan yaptığı bıçaklarla İsraililer'i Givat-Haaralot'ta sünnet etti. ⁴Bunu yapmasının nedeni şuydu: İsraililer Mısır'dan çıktıklarında savaşabilecek yaşta bütün erkekler, Mısır'dan çıktıktan sonra çölde gezerken ölmüşlerdi. ⁵Mısır'dan çıkan erkeklerin hepsi sünnetliydi. Ama Mısır'dan çıktıktan sonra yolda, çölde doğan erkeklerin hiçbiri sünnet olmamıştı. ⁶İsraililer Mısır'dan çıktıklarında savaşacak yaşta olanların tümü ölünceye dek çölde kırk yıl dolaştılar. Çünkü RAB'bin sözünü dinlememişlerdi. RAB bize vermek üzere atalarımıza söz verdiği süt ve bal akan ülkeyi onlara göstermeyeceğine ant içmişti. ⁷RAB onların yerine çocuklarını yaşattı. Sünnetsiz* olan bu çocukları Yeşu sünnet etti. Çünkü yolda sünnet olmamışlardı. ⁸Bütün erkekler sünnet edildikten sonra yaraları iyileşinceye dek ordugahta kaldılar.

⁹RAB Yeşu'ya, "Mısır'da uğradığınız utancı bugün üzerinizden kaldır-

dım" dedi. Bugün de oraya Gilgal^b denmesinin nedeni budur.

¹⁰Gilgal'da, Eriha ovalarında konaklamış olan İsrail halkı, ayın on dördüncü gününün akşamı Fısıh Bayramı'nı* kutladı. ¹¹Bayramın ertesi günü, tam o gün, ülkenin ürününden mayasız ekmek yaptılar ve kavrulmuş başak yediler. ¹²Ülkenin ürününden yemeleri üzerine ertesi gün man* kesildi. Man kesilince İsraililer o yıl Kenan topraklarının ürünüyle beslendiler.

Eriha'nın Düşüşü

¹³Yeşu Eriha'nın yakınındaydı. Başını kaldırıncı önünde, kılıcını çekmiş bir adam gördü. Ona yaklaşarak, "Sen bizden misin, karşı taraftan mı?" diye sordu.

¹⁴Adam, "Hiçbiri" dedi, "Ben RAB'bin ordusunun komutanıyım. Şimdi geldim."

O zaman Yeşu yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. "Efendimin kuluna buyruğu nedir?" diye sordu. ¹⁵RAB'bin ordusunun komutanı, "Çarığını çıkar" dedi, "Çünkü bastığın yer kutsaldır." Yeşu söyleneni yaptı.

6 Eriha Kenti'nin kapıları İsraililer yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Ne giren vardı, ne de çıkan. ²RAB Yeşu'ya, "İşte Eriha'yı, kralını ve yiğit savaşçıların senin eline teslim ediyorum" dedi, ³"Siz savaşçıları, kentin çevresini günde bir kez olmak üzere altı gün dolanacaksınız. ⁴Koç boynuzundan yapılmış birer boru taşıyan yedi kâhin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolanın; bu arada kâhinler borularını çalsınlar. ⁵Kâhinlerin koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğinizde, bütün halk yüksek sesle bağırsın. O zaman kentin surları

b 5:9 "Gilgal": İbranice "Galal" (kaldırmak, yuvarlamak) fiilinden türetilmiştir.

5:6 Say.14:28-35 **5:10** Çık.12:1-13 **5:12** Çık.16:35 **5:15** Çık.3:5

çökecek ve herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girecek.”

6Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp, “RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* alın” dedi, “Yedi kâhin, ellerinde koç boynuzu borularla sandığın önünde yürüsün.” 7Sonra halka, “Kalkın, kentin çevresini dolanmaya başlayın” dedi, “Silahlı öncüler RAB'bin Sandığı'nın önünden gitsin.”

8Yeşu'nun bunları halka söylemesinden sonra, koç boynuzu birer boru taşıyan yedi kâhin borularını çalarak RAB'bin önünde ilerlemeye başladılar. Onları RAB'bin Antlaşma Sandığı izliyordu. 9Silahlı öncüler boru çalan kâhinlerin önünden, artçılar da sandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular çalınıyordu. 10Yeşu halka şu buyruğu verdi: “Savaş naraları atmayın, sesinizi yükseltmeyin. ‘Bağırın’ diyeceğim güne dek ağzınızdan tek bir söz çıkmasın. Buyruğumu duyunca bağırın.” 11Halk RAB'bin Sandığı'yla birlikte kentin çevresini bir kez dolandı, sonra ordugaha dö-nüp geceyi orada geçirdi.

12Ertesi sabah Yeşu erkenden kalktı. Kâhinler de RAB'bin Sandığı'nı yük-lendiler. 13Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RAB'bin Sandığı'nın önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların önünden gidiyor, artçılar da RAB'bin Sandığı'nı izliyordu. Bu arada borular sürekli çalınıyordu. 14Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolayıp ordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler.

15Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar. 16Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, “Bağırın! RAB kenti size verdi” dedi, 17“Kent, içindeki her

şeyle birlikte, RAB'be koşulsuz adanmıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişe Rahav'la evindekiler sağ bırakılacak. 18Sakın RAB'be adanan herhangi bir şeye el sürmeyin. Adadığınız şeyleri alırsanız İsrail'in ordugahını felakete ve yıkıma sürüklersiniz. 19Bütün altınla gümüş, tunç* ve demir eşya RAB'be ayrılmıştır. Bunlar RAB'bin hazinesine girecek.”

20Halk bağırıma başladı, kâhinler de borularını çaldılar. Boru sesini işiten halk daha yüksek sesle bağır-dı. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler. 21Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler.

22Yeşu ülkeye casus olarak gönderdiği iki adama, “O fahişenin evine gidin, ant içtiğiniz gibi, kadını ve bütün yakınlarını dışarı çıkarın” dedi. 23Eve giren genç casuslar Rahav'ı, annesini, babasını, erkek kardeşleriyle bütün akrabalarını ve kendisine ait olan her şeyi alıp İsrail ordugahının yakınına getirdiler. 24Sonra kenti içindekilerle birlikte ateşe verdiler. Ancak altını ve gümüşü, tunç ve demir eşyayı RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine koydular. 25Yeşu fahişe Rahav'a, babasının ev halkıyla yakınlarına dokunmadı. Yeşu'nun Eriha'yı araştırmak için gönderdiği ulakları saklayan Rahav, bugün de İsraililer'in arasında yaşıyor.

26Bundan sonra Yeşu şöyle ant içti: “Bu kenti, Eriha'yı yeniden kurmaya kalkışan, RAB'bin lanetine uğrasın. Buna kalkışan kişi büyük oğlunu kaybetme pahasına temel atacak, en küçük oğlunu kaybetme pahasına da kentin kapılarını yerine takacak.”

27RAB Yeşu'yla birlikteydi. Yeşu'nun ünü ülkenin her yanına yayıldı.

Akan'ın Günahı

7 Ne var ki, İsraililer adanan eşyalar konusunda RAB'be ihanet ettiler. Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan adanmış eşyaların bazılarını alınca, RAB İsraililer'e öfkelenildi.

²Yeşu, Eriha'dan Beytel'in doğusunda, Beytaven yakınındaki Ay Kenti'ne adamlar göndererek, "Gidip ülkeyi araştırın" dedi. Adamlar da gidip Ay Kenti'ni araştırdılar. ³Sonra Yeşu'nun yanına dönerek ona, "Bütün halkın oraya gidip yorulmasına gerek yok" dediler, "Sayısı az olan Ay halkını yenmeye iki üç bin kişi yeter." ⁴Kentin üzerine yürüyen üç bin kadar İsraili, Ay halkının önünde kaçmaya başladı. ⁵Ay halkı onlardan otuz altı kadarını öldürdü, sağ kalanları da kentin kapısından Şevarim'e dek kovaladı. Bayırdan aşağı kaçanları öldürdü. Korkudan İsraililer'in dizlerinin bağı çözüldü.

⁶Bunun üzerine Yeşu giysilerini yırtarak İsrail'in ileri gelenleriyle birlikte başından aşağı toprak döküp RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandı ve akşama dek bu durumda kaldı. ⁷Ardından şöyle dedi: "Ey Ege-men RAB, bizi Amorlular'ın eline teslim edip yok etmek için mi Şeria İrmağı'ndan geçirdin? Keşke halimize razı olup ırmağın ötesinde kalsaydık. ⁸Ya Rab, İsrail halkı dönüp düşmanlarının önünden kaçtıktan sonra ben ne diyebilirim! ⁹Kenanlılar ve ülkede yaşayan öbür halklar bunu duyunca çevremizi kuşatacak, adımızı yeryüzünden silecekler. Ya sen, ya Rab, kendi yüce adın için ne yapacaksın?"

¹⁰RAB Yeşu'ya şöyle karşılık verdi: "Ayağa kalk! Neden böyle yüzüstü yere kapanıyorsun? ¹¹İsraililer günah işlediler. Onlarla yaptığım ve yerine

getirmelerini buyurduğum antlaşmayı bozdular. Koşulsuz adanmış eşyaların bir kısmını çalıp kendi eşyaları arasına gizlediler ve yalan söylediler. ¹²İşte bu yüzden İsraililer düşmana karşı tutunamıyor, arkalarını dönüp düşmanlarının önünden kaçıyor. Çünkü lanete uğradılar. Sizde bulunan adanmış eşyaları yok etmezseniz, artık sizinle birlikte olmayacağım. ¹³Kalk, halkı kutsa ve onlara de ki, 'Kendini zi yarın için kutsayın. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Ey İsrail, adanmış eşyaların bir kısmını aldınız. Bunları yok etmedikçe düşmanlarınızın karşısında dayanamazsınız.' ¹⁴Sabah olunca oymak oymak dizilip sırayla öne çıkacaksınız. RAB'bin belirleyeceği oymak, boy boy öne çıkacak. RAB'bin belirleyeceği boy, aile aile öne çıkacak. Yine RAB'bin belirleyeceği ailenin erkekleri teker teker öne çıkacak. ¹⁵Adanmış eşyaları aldığı belirlenen kişi, kendisine ait her şeyle birlikte ateşe atılacak. Çünkü RAB'bin Antlaşması'nı bozup İsrail'de iğrenç bir günah işledi."

¹⁶Sabah erkenden kalkan Yeşu, İsrail halkını oymak oymak öne çıkardı. Bunlardan Yahuda oymağı belirlendi. ¹⁷Yahuda boylarını teker teker öne çıkardığında, Zerah boyu belirlendi. Zerahlılar aile aile öne çıkarıldığında Zavdi ailesi belirlendi. ¹⁸Zavdi ailesinin erkekleri teker teker öne çıkarıldığında Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan belirlendi.

¹⁹O zaman Yeşu Akan'a, "Oğlum" dedi, "İsrail'in Tanrısı RAB'bin hakkı için doğruyu söyle^c, ne yaptın, söyle bana, benden gizleme."

²⁰Akan, "Doğru" diye karşılık verdi, "İsrail'in Tanrısı RAB'be karşı günah işledim. Yaptığım şu: ²¹Ganime-

c 7:19 "İsrail'in Tanrısı RAB'bin hakkı için doğruyu söyle": İbranice "İsrail'in Tanrısı RAB'bi yücelt ve O'nu öv". Bu deyim birine ant içirmek için kullanılırdı.

tin içinde Şınar^ç işi güzel bir kaftan, iki yüz şekel^d gümüş, elli şekel^e ağırlığında bir külçe altın görünce dayanamayıp aldım. En altta gümüş olmak üzere, tümünü çadırımın ortasında toprağa gömdüm.”

²²Yeşu'nun görevlendirdiği adamlar hemen çadıra koşular. Gömülüş eşyaları orada buldular. Gümüş en alttaydı. ²³Tümünü çadırdan çıkardılar, Yeşu'ya ve İsrail halkına getirip RAB'bin önünde yere serdiler.

²⁴Yeşu ile İsrail halkı, Zerah oğlu Akan'ı, gümüşü, altın külçeyi, kaftanı, Akan'ın oğullarıyla kızlarını, sığır ve davarlarıyla eşeğini, çadırıyla bütün eşyalarını alıp Akor^f Vadisi'ne götürdüler. ²⁵Yeşu Akan'a, “Bizi neden bu felakete sürükledin?” dedi, “RAB de bugün seni felakete sürükleyecek.” Ardından bütün İsrail halkı Akan'ı taşı tuttu; kendisine ait ne varsa taşıyıp yaktı. ²⁶Akan'ın üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor. Bunun üzerine RAB'bin öfkesi dindi. Oranın bugün de Akor Vadisi diye anılmasının nedeni budur.

Ay Kenti'nin Yıkılması

8 RAB Yeşu'ya, “Korkma, yılma” dedi, “Bütün savaşçılarını yanına alıp Ay Kenti'nin üzerine yürü. Ay Kralı'nı, halkını ve kenti bütün topraklarıyla birlikte sana teslim ediyorum. ²Eriha'ya ve kralına ne yaptıysan, Ay Kenti'ne ve kralına da aynıını yap. Ama mal ve hayvanlardan oluşan ganimeti kendinize ayırın. Kentin gerisinde pusu kur.”

³Böylece Yeşu bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kenti'nin üzerine yürümeye hazırlandı. Seçtiği otuz bin yiğit savaşçıyı geceleyin yola çıkarırken ⁴onlara şöyle buyurdu: “Gidip kentin gerisinde pusuya yatın. Kentin

çok uzağında durmayın. Hepiniz her an hazır olun. ⁵Ben yanımdaki halkla birlikte kente yaklaşacağım. Bir önceki gibi, düşman kentten çıkıp üzerimize gelince, önlerinde kaçır gibi yapıp ⁶onları kentten uzaklaştırmaya dek ardımızdan sürükleyeceğiz. Önceki gibi onlardan kaçtığımızı sanacaklar. Biz kaçır gibi yaparken, ⁷siz de pusu kurduğunuz yerden çıkıp kenti ele geçirirsiniz. Tanrımız RAB orayı elinize teslim edecek. ⁸Kenti ele geçirincede ateşe verin. RAB'bin buyruğuna göre hareket edin. İşte buyruğum budur.”

⁹Ardından Yeşu onları yolcu etti. Adamlar gidip Beytel ile Ay Kenti arasında, Ay Kenti'nin batısında pusuya yattılar. Yeşu ise geceyi halkla birlikte geçirdi.

¹⁰Yeşu sabah erkenden kalkarak halkı topladı. Sonra kendisi ve İsrail'in ileri gelenleri önde olmak üzere Ay Kenti'ne doğru yola çıktılar. ¹¹Yeşu, yanındaki bütün savaşçılarla kentin üzerine yürüdü. Yaklaşıp kentin kuzeyinde ordugah kurdular. Kentle aralarında bir vadi vardı. ¹²Yeşu beş bin kişi kadar bir güçle Beytel ile Ay Kenti arasında, kentin batısında pusu kurdu. ¹³Ardından hem kuzeyde ordugah kuranlar, hem batıda pusuya yatanlar savaş düzenine girdiler. Yeşu o gece vadide ilerledi.

¹⁴Bunu gören Ay Kralı, kent halkıyla birlikte sabah erkenden kalktı. Zaman yitirmeden, İsraililer'e karşı savaşmak üzere Arava bölgesinin karşısında belirlenen yere çıktı. Ne var ki, kentin gerisinde kendisine karşı kurulan pusudan habersizdi. ¹⁵Yeşu ile yanındaki İsraililer, kent halkı önünde bozguna uğramış gibi, çöle doğru kaçmaya başladılar. ¹⁶Kentteki bütün halk İsraililer'i kovalamaya çağrıldı. Ama Yeşu'yu kovalarken kentten

ç 7:21 “Şınar”, yani “Babil”. d 7:21 “İki yüz şekel”: Yaklaşık 2.3 kg.

e 7:21 “Elli şekel”: Yaklaşık 575 gr. f 7:24 “Akor”: “Sıkıntı” anlamına gelir.

uzaklaştılar. ¹⁷Ay Kenti'yle Beytel'den İsraililer'i kovalamaya çıkmayan tek kişi kalmamıştı. İsraililer'i kovalamaya çıkarlarken kent kapılarını açık bıraktılar.

¹⁸RAB Yeşu'ya, "Elindeki palayı Ay Kenti'ne doğru uzat; orayı senin eline teslim ediyorum" dedi.

Yeşu elindeki palayı kente doğru uzattı. ¹⁹Elini uzatır uzatmaz, pusudakiler yerlerinden fırlayıp kente girdiler; kenti ele geçirip hemen ateşe verdiler.

²⁰Kentliler arkalarına dönüp bakınca, yanan kentten göklere yükselen dumanı gördüler. Çöle doğru kaçan İsraililer de geri dönüp onlara saldırınca artık kaçacak hiçbir yerleri kalmadı. ²¹Pusuya yatmış olanların kenti ele geçirdiğini, kentten dumanlar yükseldiğini gören Yeşu ile yanındaki İsraililer, geri dönüp Ay halkına saldırdılar. ²²Kenti ele geçirenler de çıkıp saldırıya katılınca, kent halkı iki yönden gelen İsraililer'in ortasında kaldı. İsraililer tek canlı bırakmadan hepsini öldürdüler. ²³Sağ olarak tutsak aldıkları Ay Kralı'nı Yeşu'nun önüne çıkardılar.

²⁴İsraililer Ay Kenti'nden çıkıp kendilerini kırsal alanlarda ve çölde kovalayanların hepsini kılıçtan geçirdikten sonra kente dönüp geri kalanları da kılıçtan geçirdiler. ²⁵O gün Ay halkının tümü öldürüldü. Öldürülenlerin toplamı, kadın erkek, on iki bin kişiydi. ²⁶Yeşu kentte yaşayanların tümü yok edilinceye dek pala tutan elini indirmede. ²⁷İsraililer, RAB'bin Yeşu'ya verdiği buyruk uyarınca, kentin yalnız hayvanlarıyla mallarını yağmaladılar. ²⁸Ardından Yeşu Ay Kenti'ni ateşe verdi, yakıp yıkıp viraneye çevirdi. Yıkıntıları bugün de duruyor. ²⁹Ay Kralı'nı ağaca asıp akşama dek orada bırakan Yeşu, güneş batarken cesedi ağaçtan indirerek kent kapısının dışına attırdı. Cesedin üzerine

taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor.

Kutsal Yasa Halka Okunuyor

³⁰Bundan sonra Yeşu Eval Dağı'nda İsrail'in Tanrısı RAB'be bir sunak yaptı. ³¹Sunak, RAB'bin kulu Musa'nın İsrail halkına verdiği buyruk uyarınca, Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazıldığı gibi yontulmamış, demir alet değmemiş taşlardan yapıldı. RAB'be orada yakmalık sunular* sundular, esenlik kurbanları kestiler. ³²Yeşu Musa'nın İsrail halkının önünde yazmış olduğu Kutsal Yasa'nın kopyasını orada taş levhalara yazdı. ³³Bütün İsraililer, ileri gelenleriyle, görevlileriyle ve hâkimleriyle birlikte –yabancılar dahil– RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* iki yanında, yüzleri, sandığı taşıyan Levili kâhinlere dönük olarak dizildiler. Halkın yarısı sırtını Gerizim Dağı'na, öbür yarısı da Eval Dağı'na verdi. Çünkü RAB'bin kulu Musa kutsanmaları için bu şekilde durmalarını daha önce buyurmuştu. ³⁴Ardından Yeşu yasanın tümünü, kutsama ve lanetle ilgili bölümleri Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu gibi okudu. ³⁵Böylece Yeşu'nun, yabancıların da aralarında bulunduğu kadınlı, çocuklu bütün İsrail topluluğuna, Musa'nın buyruklarından okumadığı tek bir söz kalmadı.

Givonlular'ın Hilesi

9 Şeria Irmağı'nın ötesinde, dağlık bölgede, Şefela'da ve Lübnan'a kadar uzanan Akdeniz kıyısındaki bütün krallar –Hitit*, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus kralları– olup bitenleri duyunca, ²Yeşu'ya ve İsrail halkına karşı hep birlikte savaşmak için bir araya geldiler. ³Givon halkı ise Yeşu'nun Eriha ve Ay kentlerine yaptıklarını duyunca ⁴hileye başvurdu. Kendilerine elçi süsü vererek

eşeklerinin sırtına yıpranmış heybeler, eski, yırtık ve yamalı şarap tulumları yüklediler. ⁵Ayaklarında yıpranmış, yamalı çarıklar, sırtlarında da eski püskü giysiler vardı. Azık torbalarındaki bütün ekmekler kurumuş, küflenmişti. ⁶Adamlar Gilgal'daki ordu-gaha, Yeşu'nun yanına gittiler. Ona ve İsrail halkına, "Uzak bir ülkeden geldik" dediler, "Bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz."

⁷Ama İsraililer Hivliler'e, "Sizinle neden antlaşma yapalım?" diye karşılık verdiler, "Belki de yakınımızda yaşıyorsunuz."

⁸Givonlular Yeşu'ya, "Biz senin kullarınız" dediler.

Yeşu, "Kimsiniz, nereden geliyorsunuz?" diye sordu.

⁹Onlar da, "Çok uzak bir ülkeden kalkıp geldik" dediler. "Çünkü Tanrın RAB'bin ününü duyduk. Tanrın'la ilgili haberleri, Mısır'da yaptığı her şeyi, ¹⁰Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amoru iki krala, Heşbon Kralı Sihon'a ve Aştarot'ta egemenlik süren Başan Kralı Og'a neler yaptığını da duyduk. ¹¹Bunun üzerine önderlerimiz ve ül kemizin bütün halkı bize şöyle dediler: 'Onları karşılamak için yanınıza yiyecek alıp yola çıkın ve onlara, biz sizin kullarınız; bunun için bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz deyin.' ¹²Size gelmek için yola çıktığımız gün azık olarak evden aldığımız şu ekmekler sıcaktı. Bakın şimdi, kurumuş, küflenmişler. ¹³Şarap doldurduğumuz şu tulumlar yeniydi, bakın nasıl sıyrılıp yırtılmış. Bunca yol geldiğimiz için giysilerimiz ve çarıklarımız yıprandı."

¹⁴İsraililer, RAB'be danışmadan Givonlular'ın sunduğu yiyecekleri aldılar. ¹⁵Yeşu da onları sağ bırakacağına söz verip onlarla bir barış antlaşması yaptı. Topluluğun önderle-

ri de antlaşmaya bağlı kalacaklarına ant içtiler. ¹⁶Ne var ki, antlaşmadan üç gün sonra Givonlular'ın yakında, komşu topraklarda yaşadıklarını öğrendiler. ¹⁷Bunun üzerine yola çıkıp üç gün sonra onların kentlerine vardılar. Bu kentler Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di. ¹⁸Ancak İsraililer bunlara dokunmadılar. Çünkü topluluğun önderleri, İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içmişlerdi.

Bu yüzden topluluk önderlere karşı söylenmeye başladı. ¹⁹Önderler ise, "Biz İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içtik; bu yüzden onlara el süremeyiz" diye karşılık verdiler, ²⁰"Ant içtiğimiz için onları sağ bırakacağız; yoksa Tanrı'nın gazabına uğrarız." ²¹Sonra halka, "Onları sağ bırakalım" dediler, "Ama bütün topluluk için odun kesip su çekmekle görevlendirilsinler." Böylece önderler vermiş oldukları sözü tuttular.

²²Ardından Yeşu Givonlular'ı çağırıp, "Yakınımızda yaşadığınız halde neden çok uzaktan geldiğinizi söyleyip bizi aldattınız?" dedi, ²³"Bunun için artık lanetlisiniz. Hep köle kalacaksınız. Tanrım'ın Tapınağı için odun kesip su çekeceksiniz."

²⁴Givonlular, "Efendimiz, Tanrın RAB'bin kulu Musa'ya verdiği buyruğu duyduk" diye karşılık verdiler, "Musa'ya bütün ülkeyi size vermesini, ülkede yaşayanların hepsini yok etmenizi buyurduğunu duyduk. Sizden çok korktuk, can korkusuyla böyle davrandık. ²⁵Şimdi senin elindeyiz. Sana göre adil ve doğru olanı yap."

²⁶Bunun üzerine Yeşu onları İsraililer'in elinden kurtardı, öldürülmelerine izin vermedi. ²⁷O gün onları topluluk için ve gelecekte RAB'bin seçeceği yerde yapılacak RAB'bin sunağı için odun kesip su çekmekle görevlendirdi. Bugün de bu işi yapıyorlar.

Amorlular'ın Yenilgiye Uğratılması

10 Yerusalım* Kralı Adoni-Sedek, Yeşu'nun Eriha'yı ele geçirip kralını ortadan kaldırdığı gibi, Ay Kenti'ni de ele geçirip tümüyle yıktığını, kralını öldürdüğünü, Givon halkının da İsraililer'le bir barış antlaşması yapıp onlarla birlikte yaşadığını duyunca, ²büyük korkuya kapıldı. Çünkü Givon, kralların yaşadığı kentler gibi büyük bir kentti; Ay Kenti'nden de büyüktü ve yiğit bir halkı vardı. ³Bu yüzden Yerusalım Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham, Yarmut Kralı Piram, Lakiş Kralı Yafia ve Eglon Kralı Devir'e şu haberi gönderdi: ⁴"Gelin bana yardım edin, Givon'a saldıralım. Çünkü Givon halkı Yeşu ve İsrail halkıyla bir barış antlaşması yaptı."

⁵Böylece Amorlu beş kral –Yerusalım, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon kralları– ordularını topladılar, hep birlikte gidip Givon'un karşısında ordu-gah kurdular; sonra saldırıya geçtiler.

⁶Givonlular Gilgal'da ordugahta bulunan Yeşu'ya şu haberi gönderdiler: "Biz kullarını yalnız bırakma. Elini çabuk tutup yardımımıza gel, bizi kurtar. Çünkü dağlık bölgedeki bütün Amorlu krallar bize karşı birleşti."

⁷Bunun üzerine Yeşu bütün savaşçıları ve yiğit adamlarıyla birlikte Gilgal'dan yola çıktı. ⁸Bu arada RAB Yeşu'ya, "Onlardan korkma" dedi, "Onları eline teslim ediyorum. Hiçbiri sana karşı koyamayacak." ⁹Gilgal'dan çıkıp bütün gece yol alan Yeşu, Amorlular'a ansızın saldırdı. ¹⁰RAB Amorlular'ı İsraililer'in önünde şaşkına çevirdi. İsraililer de onları Givon'da büyük bir bozguna uğrattılar; Beythoron'a çıkan yol boyunca, Azeka ve Makkeda'ya dek kovalayıp öldürdüler. ¹¹RAB İsraililer'den kaçan

Amorlular'ın üzerine Beythoron'dan Azeka'ya inen yol boyunca gökten iri iri dolu yağdırdı. Yağan dolunun altında can verenler, İsraililer'in kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu.

¹²RAB'bin Amorlular'ı İsraililer'in karşısında bozguna uğrattığı gün Yeşu halkın önünde RAB'be şöyle seslendi:

"Dur, ey güneş, Givon üzerinde
Ve ay, sen de Ayalon Vadisi'nde."

¹³Halk, düşmanlarından öcünü almaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Bu olay Yaşar Kitabı'nda da yazılıdır. Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti. ¹⁴Ne bundan önce, ne de sonra RAB'bin bir insanın dileğini işittiği o günkü gibi bir gün olmamıştır. Çünkü RAB İsrail'den yana savaştı.

¹⁵Yeşu bundan sonra İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

Amorlu Kralların Öldürülmesi

¹⁶Amorlu beş kral kaçıp Makke-da'daki bir mağarada gizlenmişlerdi. ¹⁷Yeşu'ya, "Beş kral Makkeda'daki bir mağarada gizlenirken bulundu" diye haber verildi. ¹⁸Yeşu, "Mağaranın ağzına büyük taşlar yuvarlayın, orayı korumak için adamlar görevlendirin" dedi, ¹⁹"Ama siz durmayın, düşmanı kovalayın; arkadan saldırıp kentlere ulaşmalarına engel olun. Tanrınız RAB onları elinize teslim etmiştir." ²⁰Yeşu ve İsraililer düşmanı çok ağır bir yenilgiye uğratıp tamamını yok ettiler. Kurtulabilenler surlu kentlere sığındı. ²¹Sonra bütün halk güvenlik içinde Makkeda'daki ordugaha, Yeşu'nun yanına döndü. Hiç kimse ağzını açıp İsraililer'e karşı bir şey söyleyemedi.

²²Sonra Yeşu adamlarına, "Mağaranın ağzını açın, beş kralı çıkarıp bana getirin" dedi. ²³Onlar da beş kralı –Yerusalım, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon krallarını– mağaradan çıkara-

rip Yeşu'ya getirdiler. ²⁴Krallar getirilince, Yeşu bütün İsrail halkını topladı. Savaşta kendisine eşlik etmiş olan komutanlara, “Yaklaşın, ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun” dedi. Komutanlar yaklaşıp ayaklarını kralların boyunları üzerine koydular. ²⁵Yeşu onlara, “Korkmayın, yılmayın; güçlü ve yürekli olun” dedi, “RAB savaşacağınız düşmanların hepsini bu duruma getirecek.” ²⁶Ardından beş kralı vurup öldürdü ve her birini bir ağaca astı. Akşama dek öylece ağaçlara asılı kaldılar.

²⁷Yeşu'nun buyruğu üzerine gün batımında kralların cesetlerini ağaçlardan indirdiler, gizlendikleri mağaraya atıp mağaranın ağzını büyük taşlarla kapadılar. Bu taşlar bugün de orada duruyor.

²⁸Yeşu aynı gün Makkeda'yı aldı, kralını ve halkını kılıçtan geçirdi. Kentte tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Makkeda Kralı'na da Eriha Kralı'na yaptığığın aynısını yaptı.

Güneydeki Kentlerin Ele Geçirilmesi

²⁹Yeşu İsrail halkıyla birlikte Makkeda'dan Livna'nın üzerine yürüyüp kente saldırdı. ³⁰RAB kenti ve kralını İsrailîliler'in eline teslim etti. Yeşu kentin bütün halkını kılıçtan geçirdi. Tek canlı bırakmadı. Kentin kralına da Eriha Kralı'na yaptığığın aynısını yaptı.

³¹Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte Livna'dan Lakiş üzerine yürüdü. Kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti. ³²RAB Lakiş'i İsrailîliler'in eline teslim etti. Yeşu ertesi gün kenti aldı. Livna'da yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirdi. ³³Bu arada Gezer Kralı Horam Lakiş'e yardıma geldi. Yeşu onu ve ordusunu yenilgiye uğrattı; kimseyi sağ bırakmaksızın hepsini öldürdü.

³⁴İsrail halkıyla birlikte Lakiş'ten Eglon üzerine yürüyen Yeşu, kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti. ³⁵Kenti aynı gün ele geçirdiler. Lakiş'te yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları o gün kılıçtan geçirip yok ettiler.

³⁶Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Eglon'dan Hevron üzerine yürüyüp saldırıya geçti. ³⁷Kenti aldılar, kralını, halkını ve köylerindeki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler. Eglon'da yaptıkları gibi, herkesi öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar.

³⁸Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte geri dönüp Devir'e saldırdı. ³⁹Kralıyla birlikte Devir'i ve köylerini alıp bütün halkı kılıçtan geçirdi; tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Hevron'a, Livna'ya ve kralına ne yaptıysa, Devir'e ve kralına da aynısını yaptı.

⁴⁰Böylece Yeşu dağlık bölge, Negev, Şefela ve dağ yamaçları dahil, bütün ülkeyi ele geçirip buralardaki kralların tümünü yenilgiye uğrattı. Hiç kimseyi esirgemedi. İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyruğu uyarınca kimseyi sağ bırakmadı, hepsini öldürdü. ⁴¹Kadeş-Barnea'dan Gazze'ye kadar, Givon'a kadar uzanan bütün Goşen bölgesini egemenliği altına aldı. ⁴²Bütün bu kralları ve topraklarını tek bir savaşta ele geçirdi. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB İsrail'den yana savaşmıştı. ⁴³Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

Kuzeydeki Kentlerin Ele Geçirilmesi

11 Olup bitenleri duyan Hasor Kralı Yavin, Madon Kralı Yovav'a, Şimron ve Akşaf krallarına, ²dağlık kuzey bölgesinde, Kinneret Gölü'nün^a güneyindeki Arava'da, Şefela'da ve batıda Dor Kenti sırtlarındaki kralla-

ra, ³doğu ve batı bölgelerindeki Kenan, Amor, Hitit*, Periz halklarına ve dağlık bölgedeki Yevuslular'la Hermon Dağı'nın eteğindeki Mispa bölgesinde yaşayan Hivliler'e haber gönderdi. ⁴Bu krallar bütün ordularıyla, kıyıların kumu kadar sayısız askerleriyle, çok sayıdaki at ve savaş arabalarıyla yola çıktılar. ⁵Bütün bu krallar İsraililer'e karşı savaşmak üzere birleşerek Merom suları kıyısına gelip hep birlikte ordugah kurdular.

⁶Bu arada RAB Yeşu'ya, "Onlardan korkma" diye seslendi, "Onların hepsini yarın bu saatlerde İsrail'in önünde yere sereceğim. Atlarını sakatlayıp savaş arabalarını ateşe ver." ⁷Böylece Yeşu bütün ordusuyla birlikte Merom suları kıyısındaki kralların üzerine beklenmedik bir anda yürüdü ve onlara saldırdı. ⁸RAB onları İsraililer'in eline teslim etti. Onları bozguna uğratan İsraililer, kaçanları Büyük Sayda'ya, Misrefot-Mayim'e ve doğuda Misper Vadisi'ne kadar kovalayıp öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar. ⁹Yeşu, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı, atlarını sakatladı, savaş arabalarını ateşe verdi.

¹⁰Yeşu bundan sonra geri dönüp Hasor'u ele geçirdi, Hasor Kralı'nı kılıçla öldürdü. Çünkü Hasor eskiden bütün bu krallıkların başıydı. ¹¹İsraililer kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirip yok ettiler. Soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. Ardından Yeşu Hasor'u ateşe verdi. ¹²Böylece bütün bu kentlerle krallarını ele geçirdi. RAB'bin kulu Musa'nın buyruğu uyarınca hepsini kılıçtan geçirip yok etti. ¹³Ancak, İsraililer, Yeşu'nun ateşe verdiği Hasor dışında, tepe üzerinde kurulu kentlerden hiçbirini ateşe vermediler. ¹⁴Bu kentlerdeki bütün mal ve hayvanları ganimet olarak aldılar, insanların tümünü ise kılıçtan

geçirip öldürdüler; soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. ¹⁵RAB'bin kulu Musa RAB'den aldığı buyrukları Yeşu'ya aktarmıştı. Yeşu bunlara uydu ve RAB'bin Musa'ya buyurduklarını eksiksiz yerine getirdi.

¹⁶⁻¹⁷Böylece Yeşu, dağlık bölge, bütün Negev ve Goşen bölgesi, Şefela, Arava ve İsrail dağlarıyla bu dağların etekleri, Seir yönünde yükselen Halak Dağı'ndan Hermon Dağı'nın altındaki Lübnan Vadisi'nde bulunan Baal-Gat'a varıncaya dek bütün toprakları ele geçirdi. Buraların krallarını yakalayıp öldürdü. ¹⁸Yeşu bu krallarla uzun süre savaştı. ¹⁹Givon'da yaşayan Hivliler dışında, İsraililer'le barış antlaşması yapan bir kent olmadı. İsraililer öbür kentlerin hepsini savaşarak aldılar. ²⁰Çünkü onları İsrail'e karşı savaşmaya kararlı yapan RAB'bin kendisiydi. Böylece RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, İsraililer onlara acımadı, hepsini öldürüp yok ettiler.

²¹Yeşu bundan sonra Anaklılar'ın üzerine yürüdü. Onları dağlık bölgeden, Hevron, Devir ve Anav'dan, Yahuda ve İsrail'in bütün dağlık bölgelerinden söküp attı. Kentleriyle birlikte onları tümüyle yok etti. ²²İsraililer'in elindeki topraklarda hiç Anaklı kalmadı. Yalnız Gazze, Gat ve Aşdot'ta sağ kalanlar oldu. ²³RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, Yeşu bütün ülkeyi ele geçirdi ve İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü. Böylece savaş sona erdi, ülke barışa kavuştu.

Yenilgiye Uğratılan Krallar

12 İsraililer'in bozguna uğrattığı, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Arava'nın bütün doğusu ile Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar topraklarını ele geçirdiği krallar şunlardır: ²⁻³Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon: Krallığı Arnon Vadisi kıyısında-

ki Aroer'den –vadinin ortasından– başlıyor, Ammonlular'ın sınırı olan Yabuk Irmağı'na dek uzanıyor, Gilat'ın yarısını içine alıyordu. Arava bölgesinin doğusu da ona aitti. Burası Kineret Gölü'nden Arava –Lut– Gölü'ne uzanıyor, doğuda Beytyeşimot'a, güneyde de Pisga Dağı'nın yamaçlarına varıyordu. ⁴Sağ kalan Refalılar'dan, Aştarot ve Edrei'de oturan Başan Kralı Og: ⁵Kral Og, Hermon Dağı, Salca, Geşurlular'la Maakalılar'ın sınırına kadar bütün Başan'ı ve Heşbon Kralı Sihon'un sınırına kadar uzanan Gilat'ın yarısını yönetiyordu.

⁶RAB'bin kulu Musa'nın ve İsraililer'in yenilgiye uğrattığı krallar bunlardı. RAB'bin kulu Musa bunların topraklarını Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısına mülk olarak verdi.

⁷⁻⁸Lübnan Vadisi'ndeki Baal-Gat'tan, Seir yönünde yükselen Halak Dağı'na kadar Şeria Irmağı'nın batısında bulunan toprakların kralları –Yeşu ve İsraililer'in yenilgiye uğrattığı kraları– şunlardır: –Yeşu, Hitit*, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarına ait dağlık bölgeyi, Şefela'yı, Arava bölgesini, dağ yamaçlarını, çölü ve Negev'i İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü.–

⁹Eriha Kralı, Beytel yakınındaki Ay Kenti'nin Kralı, ¹⁰Yeruşalim Kralı, Hevron Kralı, ¹¹Yarmut Kralı, Lakış Kralı, ¹²Eglon Kralı, Gezer Kralı, ¹³Devir Kralı, Geder Kralı, ¹⁴Horma Kralı, Arat Kralı, ¹⁵Livna Kralı, Adulam Kralı, ¹⁶Makkeda Kralı, Beytel Kralı, ¹⁷Tappuah Kralı, Hefer Kralı, ¹⁸Afek Kralı, Şaron Kralı, ¹⁹Madon Kralı, Hasor Kralı, ²⁰Şimron-Meron Kralı, Akşaf Kralı, ²¹Taanak Kralı, Megiddo Kralı, ²²Kedeş Kralı, Karmel'deki Yokneam Kralı, ²³Dor sırtlarındaki Dor Kralı, Gilgal'daki

Goyim Kralı ²⁴ve Tirsa Kralı. Toplam otuz bir kral.

Alınacak Yerler

13 Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. RAB ona, “Artık yaşlandın, yaştın hayli ilerledi” dedi, “Ama mülk olarak alınacak daha çok toprak var.

²⁴“Alınacak topraklar şunlardır: Bütün Filist ve Geşur bölgeleri; ³–Mısır'ın doğusundaki Şihor Irmağı'ndan, kuzeyde Ekron sınırlarına kadar uzanan bölge Kenanlılar'a ait sayılırdı.– Gazze, Aşdot, Aşkelon, Gat ve Ekron adlı beş Filist beyliği ve Avlılar'ın toprakları; ⁴güneyde bütün Kenan toprakları; Afek'e, yani Amor sınırına kadar, Saydalılar'a ait olan Meara; ⁵Gevallılar'ın toprakları; Hermon Dağı eteğindeki Baal-Gat'tan Levo-Hamat'a kadar doğu yönündeki bütün Lübnan toprakları. ⁶Lübnan'dan Misrefot-Mayim'e dek uzanan dağlık bölgede yaşayanları, bütün Saydalılar'ı İsraililer'in önünden söküp atacağım. Sana buyurduğum gibi, bunları kura ile İsraililer arasında mülk olarak bölüştür.

⁷“Bu toprakları şimdiden dokuz oymakla Manaşşe oymağının yarısı arasında mülk olarak bölüştür.”

Şeria Irmağı'nın Doğusundaki Topraklar

⁸Manaşşe oymağının öbür yarısı ile Ruben ve Gad oymakları, RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusundaki toprakları kendilerine vermesiyle mülkten paylarını almışlardı.

⁹Bu topraklar şunlardır: Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kentle Divon'a kadar uzanan Medeva Yaylası; ¹⁰Heşbon'da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihon'un Ammon sınırına kadar uza-

nan bütün kentleri; ¹¹Gilat, Geşur ve Maaka toprakları, Hermon Dağı'yla Salka'ya kadar bütün Başan; ¹²sağ kalan Refailar'dan biri olup Aştarot ve Edrei'de egemenlik sürmüş olan Kral Og'un Başan'da kalan topraklarının tümü. Musa'nın, krallarını yenilgiye uğratıp ele geçirdiği topraklar bunlardı. ¹³İsraililer Geşurlular'ı ve Maakalılar'ı topraklarından sürmediler; bunlar bugün de İsraililer arasında yaşıyorlar.

¹⁴Musa, yalnız Levi oymağına topraktan pay vermedi. RAB'den aldığı buyruğa göre, Levililer'in payı İsrail'in Tanrısı RAB için yakılan sunulardı.

Rubenoğulları'na Verilen Topraklar

¹⁵Musa'nın boy sayısına göre Ruben oymağına verdiği topraklar şunlardır: ¹⁶Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kente kadar uzanan bölgeyle Medeva'nın çevresindeki yaylanın tümü; ¹⁷Heşbon ve buna bağlı yayladaki bütün kentler; Divon, Bamot-Baal, Beytbaal-Meon, ¹⁸Yahsa, Kedemot, Mefaat, ¹⁹Kiryatayim ve Sivma, vadideki tepede kurulu Seret-Şahar, ²⁰Beytpeor, Pisga yamaçları, Beytyeşimot, ²¹yayladaki kentlerle Heşbon'da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihon'un bütün ülkesi. Musa Sihon'u ve Sihon'un egemenliği altındaki topraklarda yaşayan Midyan beylerini –Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva'yı– yenilgiye uğratmıştı. ²²Öldürülenler arasında İsraililer'in kılıçtan geçirdiği Beor oğlu falcı Balam da vardı. ²³Rubenoğulları'nın sınırı Şeria Irmağı'na dayanıyordu. Rubenoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı.

Gadoğulları'na Verilen Topraklar

²⁴Musa Gad oymağına da boy sayısına göre miras verdi. ²⁵Verdiği to-

praklar şunlardı: Yazer bölgesi, bütün Gilat kentleri, Rabba yakınındaki Aroer'e kadar uzanan Ammonlular'a ait toprakların yarısı; ²⁶Heşbon'dan Ramat-Mispe'ye ve Betonim'e, Mahanayim'den Devir sınırına kadarki bölge; ²⁷Şeria Ovası'ndaki Beytharam, Beytnimra, Sukkot, Safon, Heşbon Kralı Sihon'un topraklarından geri kalan bölüm, Kinneret Gölü'nün güney ucuna kadar uzanan Şeria Irmağı'nın doğu yakası. ²⁸Gadoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı.

²⁹Musa, Manaşşe oymağının yarısına boy sayısına göre topraktan miras vermişti. ³⁰Bu topraklar Mahanayim'den başlıyor, Başan Kralı Og'un ülkesini –bütün Başan'ı– ve Yair'in Başan'daki yerleşim birimlerinin tümünü, yani toplam altmış kenti, ³¹Gilat'ın yarısını, Başan Kralı Og'un egemenliğindeki Aştarot ve Edrei kentlerini içine alıyordu. Buralar, Manaşşe oğlu Makir'in soyuna, boy sayısına göre Makiroğulları'nın yarısına ayrılmıştı.

³²Musa'nın, Eriha'nın doğusunda, Şeria Irmağı'nın ötesinde kalan Moav ovalarındayken bölüştürdüğü topraklar bunlardır. ³³Ama Levi oymağına topraktan pay vermedi. Söz verdiği gibi, onların mirası İsrail'in Tanrısı RAB'bin kendisidir.

Şeria Irmağı'nın Batısındaki Toprakların Bölüşülmesi

14 İsraililer'in Kenan'da mülk edindiği topraklara gelince, bu topraklar Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından miras olarak İsraililer arasında bölüştürülmüştür. ²RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, paylar dokuz oymakla bir oymağın yarısı arasında kura ile bölüştürüldü.

³Çünkü Musa iki oymakla yarım oymağın payını Şeria Irmağı'nın doğusunda vermişti. Ama onlarla birlikte Levililer'e mülkten pay vermemişti. ⁴Yusuf'un soyundan gelenler, Manaşe ve Efrayim diye iki oymak oluştuyordu. Levililer'e de yerleşecekleri kentler ve bu kentlerin çevresinde büyük ve küçük baş hayvanlarına ayrılan otlaklar dışında topraktan pay verilmedi. ⁵İsraililer, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa göre hareket edip ülkeyi paylaştılar.

Hevron Kalev'e Veriliyor

⁶Bu arada Yahudaoğulları Gilgal'da bulunan Yeşu'nun yanına geldiler. Kenizli Yefunne oğlu Kalev Yeşu'ya şöyle dedi: "RAB'bin Kadeş-Barnea'da Tanrı adamı Musa'ya senin ve benim hakkımda neler söylediğini biliyorsun. ⁷RAB'bin kulu Musa ülkeyi araştırmak üzere beni Kadeş-Barnea'dan gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Gördüklerimi ona açık yüreklilikle ilettim. ⁸Ne var ki, benimle gelmiş olan soydaşlarım halkı korkuya düşürdüler. Ama ben tümüyle Tanrım RAB'bin yolundan gittim. ⁹Bu nedenle Musa o gün, 'Tümüyle Tanrım RAB'bin yolundan gittiğin için ayak bastığın topraklar sonsuza dek sana ve oğullarına mülk olacak' diye ant içti. ¹⁰RAB sözünü tuttu, beni yaşattı. İsraililer çölden geçerken RAB'bin Musa'ya bu sözleri söylediği günden bu yana kırk beş yıl geçti. Şimdi seksen beş yaşındayım. ¹¹Bugün de Musa'nın beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. O günkü gibi hâlâ savaşa gidip gelecek güçteyim. ¹²RAB'bin o gün söz verdiği gibi, bu dağlık bölgeyi şimdi bana ver. Orada Anaklılar'ın yaşadığını ve surlarla çevrili büyük kentleri olduğunu o gün sen de duymuştun. Belki

RAB bana yardım eder de, O'nun dediği gibi, onları oradan sürerim."

¹³Yeşu Yefunne oğlu Kalev'i kutladı ve Hevron'u ona mülk olarak verdi. ¹⁴Böylece Hevron bugün de Kenizli Yefunne oğlu Kalev'in mülküdür. Çünkü o, tümüyle İsrail'in Tanrısı RAB'bin yolundan gitti. ¹⁵Hevron'un eski adı Kiryat-Arba'ydı. Arba, Anaklılar'ın en güçlü adamının adıydı.

Böylece savaş sona erdi ve ülke barışa kavuştu.

Yahudaoğulları'na Verilen Topraklar

15 Boy sayısına göre Yahuda oymağına verilen bölge, güneyde Edom sınırına, en güneyde de Zin Çölü'ne kadar uzanıyordu. ²Güney sınırları, Lut Gölü'nün güney ucundaki körfezden başlayıp ³Akrep Geçidi'nin güneyine, oradan da Zin Çölü'ne geçiyor, Kadeş-Barnea'nın güneyinden Hesron'a ve Addar'a çıkıyor, oradan da Karka'ya kıvrılıyor, ⁴Asmon'u aşp Mısır Vadisi'ne uzanıyor ve Akdeniz'de son buluyordu. Güney sınırları buydu. ⁵Doğu sınırı, Lut Gölü kıyısı boyunca Şeria Irmağı'nın ağzına kadar uzanıyordu. Kuzey sınırı, Şeria Irmağı'nın göl ağzındaki körfezden başlıyor, ⁶Beythogla'ya ulaşp Beytarava'nın kuzeyinden geçiyor, Ruben oğlu Bohan'ın taşına varıyordu. ⁷Sınır, Akor Vadisi'nden Devir'e çıkıyor, vadinin güneyinde Adummim Yokuşu karşısındaki Gilgal'a doğru kuzeye yöneliyor, buradan Eyn-Şemeş sularına uzanarak Eyn-Rogel'e dayanıyordu. ⁸Sonra Ben-Hinnom Vadisi'nden geçerek Yevus Kenti'nin –Yeruşalim'in– güney sırtlarına çıkıyor, buradan Refaim Vadisi'nin kuzey ucunda bulunan Hinnom Vadisi'nin batısındaki dağın doruğuna yükseli-

yor, ⁹oradan da Neftoah sularının kaynağına kıvrılıyor, Efron Dağı'ndaki kentlere uzanarak Baala'ya –Kiryat-Yearim'e– dönüyordu. ¹⁰Baala'dan batıya, Seir Dağı'na yönelen sınır, Yearim –Kesalon– Dağı'nın kuzey sırtları boyunca uzanarak Beytşemeş'e iniyor, Timna'ya varıyordu. ¹¹Sonra Ekron'un kuzey sırtlarına uzanıyor, Şikeron'a doğru kıvrılarak Baala Dağı'na ulaştıktan sonra Yavneel'e çıkıyor, Akdeniz'de son buluyordu.

¹²Batı sınırı Akdeniz'in kıyılarıydı. Yahudaoğulları'ndan gelen boyların çepeçevre sınırları buydu.

¹³Yeşu, RAB'den aldığı buyruk uyarınca, Yahuda bölgesindeki Kiryat-Arba'yı –Hevron'u– Yefunne oğlu Kalev'e miras olarak verdi. Arba, Anaklılar'ın atasıydı. ¹⁴Kalev, Anak'ın üç torununu, onun soyundan gelen Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı oradan sürdü. ¹⁵Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkının üzerine yürüdü. ¹⁶Kalev, “Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim” dedi.

¹⁷Kenti Kalev'in kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi. ¹⁸Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşiğinden inen kızına, “Bir isteğin mi var?” diye sordu. ¹⁹Kız, “Bana bir armağan ver” dedi, “Madem Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver.” Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.

²⁰Boy sayısına göre Yahudaoğulları oymağının payı buydu.

²¹Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı:

Kavseel, Eder, Yagur, ²²Kina, Dimona, Adada, ²³Kedeş, Hasor, Yitnan,

²⁴Zif, Telem, Bealot, ²⁵Hasor-Hadatta, Keriyot-Hesron –Hasor– ²⁶Amam, Şema, Molada, ²⁷Hasar-Gadda, Heşmon, Beytpelet, ²⁸Hasar-Şual, Beer-Şeva, Bizzyotya, ²⁹Baala, İyim, Esem, ³⁰Eltolat, Kesil, Horma, ³¹Ziklak, Madmanna, Sansanna, ³²Levaot, Şilhim, Ayin ve Rimmon; köyleriyle birlikte yirmi dokuz kent.

³³Şefela'dakiler, Eştaol, Sora, Aşna, ³⁴Zanoah, Eyn-Gannim, Tappuah, Enam, ³⁵Yarmut, Adullam, Soko, Azeka, ³⁶Şaarayim, Aditayim, Geder ve Gederotayim; köyleriyle birlikte on dört kent.

³⁷Senan, Hadaşa, Migdal-Gad, ³⁸Dilan, Misper, Yokteel, ³⁹Lakiş, Boskat, Eglon, ⁴⁰Kabbon, Lahmas, Kitliş, ⁴¹Gederot, Beytdagon, Naama ve Makkeda; köyleriyle birlikte on altı kent.

⁴²Livna, Eter, Aşan, ⁴³Yiftah, Aşna, Nesiv, ⁴⁴Keila, Akziv ve Mareşa; köyleriyle birlikte dokuz kent.

⁴⁵Kasaba ve köyleriyle birlikte Ekron; ⁴⁶Ekron'un batısı, Aşdot'un çevresindeki bütün köyler; ⁴⁷kasaba ve köyleriyle birlikte Aşdot; Mısır Vadisi'ne ve Akdeniz'in kıyısına kadar kasaba ve köyleriyle birlikte Gazze.

⁴⁸Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko, ⁴⁹Danna, Kiryat-Sanna –Devir– ⁵⁰Anav, Eştemo, Anim, ⁵¹Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent.

⁵²Arav, Duma, Eşan, ⁵³Yanum, Beyttappuah, Afeka, ⁵⁴Humta, Kiryat-Arba –Hevron– ve Sior; köyleriyle birlikte dokuz kent.

⁵⁵Maon, Karmel, Zif, Yutta, ⁵⁶Yizreel, Yokdeam, Zanoah, ⁵⁷Kayin, Giva ve Timna; köyleriyle birlikte on kent.

⁵⁸Halhul, Beytsur, Gedor, ⁵⁹Maarat, Beytanot ve Eltekon; köyleriyle birlikte altı kent.

⁶⁰Kiryat-Baal –Kiryat-Yearim– ve Rabba; köyleriyle birlikte iki kent.

⁶¹Çölde Beytarava, Middin, Seka-
ka, ⁶²Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn-Gedi;
köyleriyle birlikte altı kent.

⁶³Yahudaoğulları Yerusâlim'de yaşa-
yan Yevuslular'ı oradan çıkartamadılar.
Yevuslular bugün de Yerusâlim'de
Yahudaoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.

Efrayimoğulları'na Verilen Topraklar

16 Kurada Yusuf oğulları'na dü-
şen toprakların sınırları, doğu-
da Eriha sularının doğusundan, Eri-
ha'daki Şeria Irmağı'ndan başlayarak
çöle geçiyor, Eriha'dan Beytel'in dağ-
lık bölgesine çıkıyor, ²Beytel'den
Luz'a geçerek Arklılar'ın sınırına,
Atarot'a uzanıyordu. ³Sınır batıda Yaf-
letliler'in topraklarına, Aşağı Beytho-
ron bölgesine, oradan da Gezer'e ini-
yor ve Akdeniz'de son buluyordu.

⁴Böylece Yusuf'un soyundan gelen
Manaşşe ve Efrayim paylarını almış
oldular.

⁵Boy sayısına göre Efrayimoğulla-
rı'na pay olarak verilen toprakların sı-
nırları, doğuda Atrot-Addar'dan yukarı
Beythoron'a kadar uzanarak ⁶Akdeniz'e
varıyordu. Sınır kuzeyde Mikmetat'ta
doğuya, Taanat-Şilo'ya dönüyor, ken-
tin doğusundan geçip Yanoah'a uzanı-
yor, ⁷buradan Atarot ve Naara'ya ini-
yor, Eriha'yı aşarak Şeria Irmağı'na
ulaşıyordu. ⁸Sınır Tappuah'tan batıya,
Kana Vadisi'ne uzanıp Akdeniz'de son
buluyordu. Boy sayısına göre Efrayi-
moğulları oymağının payı buydu. ⁹Ay-
rıca Manaşşeoğulları'na düşen payda
da Efrayimoğulları'na ayrılan kentler
ve bunlara bağlı köyler vardı.

¹⁰Ne var ki, Efrayimoğulları' Ge-
zer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan
sürmediler. Kenanlılar bugüne ka-
dar Efrayimoğulları arasında yaşa-
yıp onlara ücretsiz hizmet etmek zo-
runda kaldılar.

Manaşşeoğulları'na Düşen Topraklar

17 Yusuf'un büyük oğlu Manaş-
şe'nin oymağı için kura çekildi.
—Gilat ve Başan, Manaşşe'nin ilk oğlu
Makir'e verilmişti. Çünkü Gilatlılar'ın
atası olan Makir büyük bir savaşçıy-
dı. — ²Manaşşe soyundan gelen öbürleri
—Aviezer, Helek, Asriel, Şekem, Hefer
ve Şemidaogulları— bu kuranın için-
deydi. Bunlar boylarına göre Yusuf
oğlu Manaşşe'nin erkek çocuklarıydı.

³Bunlardan Manaşşe oğlu, Ma-
kir oğlu, Gilat oğlu, Hefer oğlu Se-
lofhat'ın erkek çocuğu olmadı; yalnız
Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirsâ
adında kızları vardı. ⁴Bunlar, Kâhin
Elazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve önderle-
re gidip şöyle dediler: “RAB, Musa'ya
erkek akrabalarımızla birlikte bize de
mirastan pay verilmesini buyurdu.”
RAB'bin bu buyruğu üzerine Yeşu,
amcalarıyla birlikte onlara da miras-
tan pay verdi. ⁵Böylece Manaşşe oy-
mağına Şeria Irmağı'nın doğusundaki
Gilat ve Başan bölgelerinden başka on
pay verildi. ⁶Çünkü Manaşşe'nin kız
torunları da erkek torunların yanısı-
ra mirastan pay almışlardı. Gilat böl-
gesi ise Manaşşe'nin öbür oğullarına
verilmişti.

⁷Manaşşe sınırı Aşer sınırından
Şekem yakınındaki Mikmetat'a uza-
nıyor, buradan güneye kıvrılarak
Eyn-Tappuah halkının topraklarına
varıyordu. ⁸Tappuah Kenti'ni çevre-
leyen topraklar Manaşşe'nindi. Ama
Manaşşe sınırındaki Tappuah Ken-
ti Efrayimoğulları'na aitti. ⁹Sonra sı-
nır Kana Vadisi'ne iniyordu. Vadinin
güneyinde Manaşşe kentleri arasında
Efrayim'e ait kentler de vardı. Manaş-
şe sınırları vadinin kuzeyi boyunca
uzanarak Akdeniz'de son buluyordu.

¹⁰Güneydeki topraklar Efrayim'in,

kuzeydeki topraklarsa Manaşşe'nindi. Böylece Manaşşe bölgesi Akdeniz'le, kuzeyde Aşer'le ve doğuda İssakar'la sınırlanmıştı.

¹¹İssakar ve Aşer'e ait topraklardaki Beytşean ve köyleri, Yivleam'la köyleri, Dor, yani Dor sırtları halkıyla köyleri, Eyn-Dor halkıyla köyleri, Taanak halkıyla köyleri, Megiddo halkıyla köyleri Manaşşe'ye aitti. ¹²Ne var ki, Manaşşeoğulları bu kentleri tümüyle ele geçiremediler. Çünkü Kenanlılar buralarda yaşamaya kararlıydı. ¹³İsraililer güçlenince, Kenanlılar'ı sürecektir, onları angaryasına çalıştırmaya başladılar.

¹⁴Yusufoğulları Yeşu'ya gelip, "Mülk olarak bize neden tek kurayla tek pay verdin?" dediler, "Çok kalabalığız. Çünkü RAB bizi bugüne dek alabilmesine çoğalttı."

¹⁵Yeşu, "O kadar kalabalıksanız ve Efrayim'in dağlık bölgesi size dar geliyorsa, Perizliler'in ve Refailar'ın topraklarındaki ormanlara çıkıp kendinize yer açın" diye karşılık verdi.

¹⁶Yusufoğulları, "Dağlık bölge bize yetmiyor" dediler, "Ancak hem Beytşean ve köylerinde, hem de Yizreel Vadisi'nde oturanların, ovada yaşayan bütün Kenanlılar'ın demirden savaş arabaları var."

¹⁷Yeşu Yusufoğulları'na, Efrayim ve Manaşşe oymaklarına şöyle dedi: "Kalabalıksınız ve çok güçlüsünüz. Tek kuraya kalmayacaksınız. ¹⁸Dağlık bölge de sizin olacak. Orası ormanlıktır, ama ağaçları kesip açacağınız bütün topraklar sizin olur. Kenanlılar güçlüdür, demirden savaş arabalarına sahiptirler ama, yine de onları sürersiniz."

Öbür Toprakların Bölüşülmesi

18 Ülkenin denetimini eline geçiren İsrail topluluğu Şilo'da bir araya geldi. Orada Buluşma Çadırı'nı kurdu-

lar. ²Ne var ki, mülkten henüz paylarını almamış yedi İsrail oymağı vardı.

³Yeşu İsraililer'e, "Bu uyuşukluğu üzerinizden ne zaman atacaksınız, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği toprakları ele geçirmek için daha ne kadar bekleyeceksiniz?" dedi. ⁴"Her oymaktan üçer adam seçin. Onları, ülkeyi incelemeye göndereceğim. Mülk edinecekleri yerlerin sınırlarını belirleyip kayda geçirerek yanıma dönsünler. ⁵Bu toprakları yedi bölgeye ayırsınlar. Yahuda güney bölgesinde, Yusufoğulları kuzey bölgesinde kalsın. ⁶Yedi bölgeyi belirleyip kayda geçirdikten sonra, sonucu bana getirin. Burada, Tanrımız RAB'bin önünde aranızda kura çekeceğim. ⁷Levililer'e gelince, onların aranızda payı yoktur; mirasları RAB için kâhinlik yapmaktır. Gad ve Ruben oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı ise RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusunda kendilerine verdiği mülkü almış bulunuyorlar."

⁸Yeşu, toprakları kayda geçirmek için yola çıkmak üzere olan adamlara, "Gidip toprakları inceleyin, kayda geçirip yanıma dönün" diye buyurdu, "Sonra burada, Şilo'da, RAB'bin önünde sizin için kura çekeceğim." ⁹Adamlar yola çıkıp ülkeyi dolaştılar; kent kent, yedi bölge halinde kayda geçirdikten sonra Şilo'da, ordugah-ta bulunan Yeşu'nun yanına döndüler. ¹⁰Yeşu Şilo'da RAB'bin önünde onlar için kura çekti ve toprakları İsrail oymakları arasında bölüştürdü.

Benyaminoğulları'na Verilen Topraklar

¹¹Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağı için kura çekildi. Paylarına düşen bölge Yahudaoğullarıyla Yusufoğulları'nın toprakları arasında kalıyordu. ¹²Topraklarının sınırı kuzeyde Şeria Irmağı'ndan başlı-

yor, Eriha'nın kuzey sırtlarına doğru yükselerek batıda dağlık bölgeye uzanıyor, Beytaven kırlarında son buluyordu. ¹³Sınır oradan Luz'a –Beytel'e– Luz'un güney sırtlarına geçiyor, Aşağı Beythoron'un güneyindeki dağın üzerinde kurulu Atrot-Addar'a iniyor, ¹⁴bölgenin batısında Beythoron'un güneyindeki dağdan güneye dönüyor ve Yahudaoğulları'na ait Kiryat-Baal-Kiryat-Yearim– Kenti'nde son buluyordu. Bu batı tarafıydı.

¹⁵Güney tarafı Kiryat-Yearim'in batı varoşlarından başlıyor⁴, Neftoah sularının kaynağına uzanıyordu. ¹⁶Sınır buradan Refaim Vadisi'nin kuzeyindeki Ben-Hinnom Vadisi'ne bakan dağın yamaçlarına varıyor, Hinnom Vadisi'ni geçip Yevus'un güney sırtlarına, oradan da Eyn-Rogel'e iniyordu. ¹⁷Kuzeye kıvrılan sınır Eyn-Şemeş ve Adummim Yokuşu'nun karşısındaki Gelilot'a çıkıyor, Ruben oğlu Bohan'ın taşına iniyor, ¹⁸sonra Arava Vadisi'nin kuzey sırtlarından geçip Arava'ya sarkıyor, ¹⁹buradan Beythogla'nın kuzey yamaçlarına geçiyor, Lut Gölü'nün kuzey körfezinde, Şeria Irmağı'nın güney ağzında bitiyordu. Güney sınırı buydu. ²⁰Şeria Irmağı doğu sınırını oluşturuyordu. Boy sayısına göre Benyaminoğulları'nın payına düşen mülkün sınırları çepeçevre buydu.

²¹Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağının payına düşen kentler şunlardı: Eriha, Beythogla, Emek-Kesis, ²²Beytarava, Semarayim, Beytel, ²³Avvim, Para, Ofra, ²⁴Kefar-Ammoni, Ofni, Geva; köyleriyle birlikte on iki kent. ²⁵Givon, Rama, Beerot, ²⁶Mispe, Kefira, Mosa, ²⁷Rekem, Yirpeel, Tarala, ²⁸Sela, Haelef, Yevus –Yeruşalim– Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte on dört kent. Boy sayısına göre Benyaminoğulları'nın payı buydu.

Şimonoğulları'na Verilen Topraklar

19 İkinci kura Şimon'a, boy sayısına göre Şimonoğulları oymağına düştü. Onların payı Yahudaoğulları'na düşen payın sınırları içinde kalıyordu. ²Bu pay Beer-Şeva ya da Şeva, Mola-da, ³Hasar-Şual, Bala, Esem, ⁴Eltolat, Betul, Horma, ⁵Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susa, ⁶Beytlevaot ve Şaruhen'i içeriyordu. Köyleriyle birlikte toplam on üç kent. ⁷Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle birlikte dört kent.

⁸Baalat-Beer, yani Negev'deki Rama'ya kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler de Şimonoğulları'na aitti. Boy sayısına göre Şimonoğulları oymağının payı buydu. ⁹Şimonoğulları'na verilen pay Yahudaoğulları'nın payından alınmıştı. Çünkü Yahudaoğulları'nın payı ihtiyaçlarından fazlaydı. Böylece Şimonoğulları'nın payı Yahuda oymağının sınırları içinde kalıyordu.

Zevulunoğulları'na Verilen Topraklar

¹⁰Üçüncü kura boy sayısına göre Zevulunoğulları'na düştü. Topraklarının sınırı Sarit'e kadar uzanıyordu. ¹¹Sınır batıda Marala'ya doğru çıkıyor, Dabbeşet'e erişip Yokneam karşısındaki vadiye uzanıyor, ¹²Sarit'ten doğuya, gün doğusuna, Kislot-Tavor sınırına dönüyor, oradan Daverat'a dayanıyor ve Yafia'ya çıkıyordu. ¹³Buradan yine doğuya, Gat-Hefer ve Et-Kasin'e geçiyor, Rimmon'a uzanıyor, Nea'ya kıvrılıyordu. ¹⁴Kuzey sınırı buradan Hannaton'a dönüyor ve Yiftahel Vadisi'nde son buluyordu. ¹⁵Kattat, Nahalal, Şimron, Yidala ve Beytlehem; köyleriyle birlikte on iki kentti. ¹⁶Boy sayısına göre Zevulunoğulları'nın payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

1 18:15 “Batı varoşlarından başlıyor” ya da “Varoşlarından başlayıp batıya yöneliyor.”
19:2-8 1Ta.4:28-33

İssakaroğulları'na Verilen Topraklar

¹⁷Dördüncü kura İssakar'a, boy sayısına göre İssakaroğulları'na düştü. ¹⁸Yizreel, Kesullot, Şunem, ¹⁹Hafarayim, Şion, Anaharat, ²⁰Rabbit, Kişyon, Eves, ²¹Remet, Eyn-Gannim, Eyn-Hadda ve Beytpasses bu sınırların içinde kalıyordu. ²²Sınır Tavor, Şahasima ve Beytşemeş boyunca uzanarak Şeria Irmağı'nda son buluyordu. Köyleriyle birlikte on altı kentti. ²³Boy sayısına göre İssakaroğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Aşeroğulları'na Verilen Topraklar

²⁴Beşinci kura boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına düştü. ²⁵Sınırları içindeki kentler Helkat, Hali, Beten, Akşaf, ²⁶Allammelek, Amat ve Mişal'dı. Sınır batıda Karmel ve Şihor-Livnat'a erişiyordu. ²⁷Buradan doğuya, Beytdagon'a dönüyor, Zevulun sınırı ve Yiftahel Vadisi boyunca uzanarak kuzeyde Beytemek ve Neiel'e ulaşıyordu. Kavul'un kuzeyinden, ²⁸Evron, Rehov, Hammon ve Kana'ya geçerek Büyük Sayda'ya kadar çıkıyordu. ²⁹Buradan Rama'ya dönüyor, sonra surlarla çevrili Sur Kenti'ne uzanıyor, Hosa'ya dönerek Akziv yöresinde, Akdeniz'de son buluyordu. ³⁰Umma, Afek ve Rehov; köyleriyle birlikte yirmi iki kent, ³¹boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına verilen payın içinde kalıyordu.

Naftalioğulları'na Verilen Topraklar

³²Altıncı kura Naftali'ye, boy sayısına göre Naftalioğulları'na düştü. ³³Sınırları Helef ve Saanannim'deki büyük meşe ağacından başlayarak Adami-Nekev ve Yavneel üzerinden Lakkum'a uzanıyor, Şeria Irmağı'nda son buluyordu. ³⁴Sınır buradan batı-

ya yöneliyor, Aznot-Tavor'dan geçerek Hukok'a erişiyordu. Güneyde Zevulun toprakları, batıda Aşer toprakları, doğuda ise Şeria Irmağı' vardı.

³⁵Surlu kentler şunlardı: Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret, ³⁶Adama, Rama, Hasor, ³⁷Kedeş, Edrei, Eyn-Hasor, ³⁸Yiron, Migdal-El, Horem, Beytanat, Beytşemeş; köyleriyle birlikte toplam on dokuz kent. ³⁹Boy sayısına göre Naftalioğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Danoğulları'na Verilen Topraklar

⁴⁰Yedinci kura boy sayısına göre Danoğulları oymağına düştü. ⁴¹Mülklerinin sınırı içinde kalan kentler şunlardı: Sora, Eştal, İr-Şemeş, ⁴²Şaalabbin, Ayalon, Yitla, ⁴³Elon, Timna, Ekron, ⁴⁴Elteke, Gibbeton, Baalat, ⁴⁵Yehut, Bene-Berak, Gat-Rimmon, ⁴⁶Me-Yarkon ve Yafa'nın karşısındaki topraklarla birlikte Rakkon. ⁴⁷Topraklarını yitiren Danoğulları gidip Leşem'e saldırdılar. Kenti alıp halkını kılıçtan geçirdikten sonra tümüyle işgal ederek oraya yerleştiler. Ataları Dan'ın anısına buraya Dan adını verdiler. ⁴⁸Boy sayısına göre Danoğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Yeşu'nun Payı

⁴⁹İsrailliler bölgelere göre toprakları bölüştürme işini bitirdikten sonra, kendi topraklarından Nun oğlu Yeşu'ya pay verdiler. ⁵⁰RAB'bin buyruğu uyarınca, ona istediği kenti, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Timnat-Serah'ı verdiler. Yeşu kenti onarıp oraya yerleşti.

⁵¹Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından Şilo'da RAB'bin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında kura ile pay olarak bölüştürülen topraklar

bunlardı. Böylece ülkeyi bölüştürme işini tamamladılar.

Sığınak Kentler

(Say.35:9-34; Yas.4:41-43; 19:1-14)

20 ¹⁻²Bundan sonra RAB Yeşu'ya, “Musa aracılığıyla size buyurduğum gibi, İsraililer'e kendileri için sığınak olacak kentler seçmelerini söyle” dedi. ³“Öyle ki, istemeyerek, kazayla birini öldüren oraya kaçsın. Sizin de öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun.

⁴“Bu kentlerden birine kaçan kişi, kentin kapısına gidip durumunu kent ileri gelenlerine anlatsın. Onlar da onu kente, yanlarına kabul edip kendileriyle birlikte oturacağı bir yer versinler. ⁵Öç almak isteyen kişi adam öldürenin peşine düşerse, kent ileri gelenleri onu teslim etmesinler. Çünkü adam öldüren öldürdüğü kişiye önceden kin beslemiyordu, onu istemeyerek öldürdü. ⁶Bu kişi topluluğun önüne çıkıp yargılanıncaya ve o dönemde görevli başkâhin ölünceye dek o kentte kalmalıdır. Ondan sonra kaçıp geldiği kente, kendi evine dönebilir.”

⁷Böylece Naftali'nin dağlık bölgesinde bulunan Celile'deki Kedeş'i, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem'i ve Yahuda'nın dağlık bölgesindeki Kiryat-Arba'yı –Hevron'u– seçtiler. ⁸Ayrıca Şeria Irmağı'nın kıyısındaki Eriha'nın doğusunda, Ruben oymağının sınırları içindeki kırsal bölgede bulunan Beser Kenti'ni, Gad oymağının sınırları içinde Gilat'taki Ramot'u, Manaşşe oymağı sınırları içinde de Başan'daki Golan'ı belirlediler. ⁹Birini kazayla öldürüp kaçan bir İsraili'nin ya da İsraililer arasını da yaşayan bir yabancı'nın, topluluğun önünde yargılanmadan öç almak isteyenlerce öldürülmesini önlemek için belirlenen kentler bunlardı.

Levililer'e Ayrılan Kentler

(1Ta.6:54-80)

21 ¹⁻²Levili boy başları, Kenan topraklarında, Şilo'da, Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başlarına giderek, “RAB, Musa aracılığıyla bize oturmak için kentler, hayvanlarımız için de otlaklar verilmesini buyurmuştu” dediler. ³Bunun üzerine İsraililer RAB'bin buyruğu uyarınca kendi paylarından Levililer'e otlaklarıyla birlikte şu kentleri verdiler:

⁴İlk kura Kehat boylarına düştü. Levililer'den olan Kâhin Harun'un oğullarına kurayla Yahuda, Şimon ve Benyamin oymaklarından on üç kent verildi. ⁵Geri kalan Kehatoğulları'na Efrayim, Dan ve Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.

⁶Gersonoğulları'na kurayla İssakar, Aşer, Naftali oymaklarına ait boylardan ve Başan'da Manaşşe oymağının yarısından alınan on üç kent verildi.

⁷Merarioğulları'na boy sayılarına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent verildi.

⁸Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, İsraililer otlaklarıyla birlikte bu kentleri kurayla Levililer'e verdiler.

⁹Yahuda, Şimon oymaklarından alınan ve aşağıda adları verilen kentler, ¹⁰ilk kurayı çeken Levili Kehat boylarından Harunoğulları'na ayrıldı. ¹¹Yahuda'nın dağlık bölgesinde, Anaklılar'ın atası Arba'nın adıyla anılan Kiryat-Arba'yla –Hevron'la– çevresindeki otlaklar onlara verildi. ¹²Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kaleb'e mülk olarak verilmişti.

¹³Kâhin Harun'un oğullarına kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Hevron, Livna, ¹⁴Yattir, Eş-

temoa, ¹⁵Holon, Devir, ¹⁶Ayin, Yutta ve Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları –iki oymaktan toplam dokuz kent– verildi. ¹⁷Benyamin oymağından da Givon, Geva, ¹⁸Anatot, Almon ve bunların otlakları, toplam dört kent verildi.

¹⁹Böylece Harun'un soyundan gelen kâhinlere otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.

²⁰Kehatoğulları'ndan geri kalan Levili ailelere gelince, kurada onlara düşen kentler Efrayim oymağından alınmıştı. ²¹Bunlar, Efrayim dağlık bölgesinde bulunan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, ²²Kıvsayim ve Beythoron olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kentti. ²³⁻²⁴Dan oymağından Elteke, Gibbeton, Ayalon ve Gat-Rimmon olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; ²⁵Manaşşe oymağının yarısından da Taanak, Gat-Rimmon ve otlakları olmak üzere iki kent alındı. ²⁶Böylece Kehatoğulları'ndan geri kalan boylara otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı onu buldu.

²⁷Levili boylardan Gerşonoğulları'na, Manaşşe oymağının yarısına ait Başan'da kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Golan ve Beştera, otlaklarıyla birlikte iki kent; ²⁸⁻²⁹İssakar oymağından alınan Kişyon, Daverat, Yarmut ve Eyn-Gannim olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; ³⁰⁻³¹Aşer oymağından alınan Mişal, Avdon, Helkat ve Rehov olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; ³²Naftali oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Celile'deki Kedeş, Hammot-Dor, Kartan ve otlakları olmak üzere toplam üç kent. ³³Boy sayısına göre Gerşonoğulları'na otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.

³⁴Merarioğulları boylarına, geri kalan Levililer'e, Zevulun oymağından alınan Yokneam, Karta, ³⁵Dimna ve Nahalal olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent; ³⁶⁻³⁷Ruben oymağından alınan Beser, Yahsa, Kedemot ve Mefaath olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; ³⁸⁻³⁹Gad oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon ve Yazer olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent verildi. ⁴⁰Boy sayısına göre Merarioğulları'na, yani Levili boyların geri kalanlarına kurayla verilen kentlerin sayısı on ikiydi.

⁴¹İsraililer'in toprakları içinde olup otlaklarıyla birlikte Levililer'e verilen kentlerin toplamı kırk sekizi buluyordu. ⁴²Bu kentlerin hepsinin çevresinde otlakları vardı. Otlaksız kent yoktu.

⁴³Böylece RAB atalarına vermeye ant içtiği bütün ülkeyi İsraililer'e vermiş oldu. İsraililer de ülkeyi mülk edip buraya yerleştiler. ⁴⁴RAB atalarına ant içtiği gibi, onları her yönden rahata erdirdi. Düşmanlarından hiçbirini onların önünde tutunamadı. RAB hepsini onların eline teslim etti. ⁴⁵RAB'bin İsrail halkına verdiği sözlerden hiçbirini boş çıkmadı; hepsi yerine geldi.

Doğuda Yerleşen Oymakların Dönüşü

22 Bundan sonra Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısını topladı. ¹Onlara, “RAB'bin kulu Musa'nın size buyurduğu her şeyi yaptınız” dedi, “Benim bütün buyruklarımı da yerine getirdiniz. ²Bugüne dek, bunca zaman kardeşlerinizi yalnız bırakmadınız; Tanrınız RAB'bin sizi yükümlü saydığı buyruğu yerine getirdiniz. ³Görüyörsünüz, Tanrınız RAB, kardeşlerini-ze söylediği gibi, onları rahata kavuş-

turdu. Şimdi kalkın, RAB'bin kulu Musa'nın, Şeria İrmağı'nın ötesinde size mülk olarak verdiği topraklarda ki evlerinize dönün. ⁵RAB'bin kulu Musa'nın size verdiği buyrukları ve Kutsal Yasa'yı yerine getirmeye çok dikkat edin. Tanrınız RAB'bi sevin, tümüyle gösterdiği yolda yürüyün, buyruklarını yerine getirin, O'na bağlı kalın, O'na candan ve yürekten hizmet edin.” ⁶Sonra onları kutsayıp yolcu etti. Onlar da evlerine döndüler.

⁷Musa Manaşşe oymağının yarısına Başan'da toprak vermişti. Yeşu da oymağın öbür yarısına Şeria İrmağı'nın batısında, öbür kardeşleri arasında toprak vermişti.

Bu oymakları kutsayıp evlerine gönderirken, ⁸“Evlerinize büyük servetle, çok sayıda hayvanla, altın, gümüş, tunç*, demir ve çok miktarda giysiyle dönün” dedi, “Düşmanlarınızdan elde ettiğiniz ganimeti kardeşlerinize paylaşın.”

⁹Böylece Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Kenan topraklarındaki Şilo'dan, İsraililer'in yanından ayrıldılar; RAB'bin buyruğu uyarınca, Musa aracılığıyla yurt edindikleri Gilat topraklarına –kendî mülkleri olan topraklara– dönmek üzere yola çıktılar.

¹⁰Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Şeria İrmağı'nın Kenan topraklarında kalan kesimine varınca, ırmak kıyısında büyük ve gösterişli bir sunak yaptılar. ¹¹Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısının Kenan sınırında, Şeria İrmağı kıyısında, İsraililer'e ait topraklarda bir sunak yaptıklarını ¹²duyan İsrail topluluğu, onlara karşı savaşmak üzere Şilo'da toplandı.

¹³Ardından İsraililer Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas'ı Gilat bölgesine, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaş-

şe oymağının yarısına gönderdiler. ¹⁴İsrail'in her oymağından birer temsilci olmak üzere on oymak önderini de onunla birlikte gönderdiler. Bunların her biri bir İsrail boyunun başıydı. ¹⁵Gilat topraklarına, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına gelen temsilciler şunları bildirdiler: ¹⁶“RAB'bin topluluğu, ‘Bugün kendinize bir sunak yaparak RAB'be başkaldırdınız, O'nu izlemekten vazgeçtiniz’ diyor, ‘İsrail'in Tanrısı'na karşı bu hainliği nasıl yaparsınız? ¹⁷Peor'un günahı bize yetmedi mi? RAB'bin topluluğu onun yüzünden felakete uğradı. Bugüne dek kendimizi bu günahtan temizleyebilmiş değiliz. ¹⁸Bugün RAB'bi izlemekten vaz mı geçiyorsunuz? Eğer bugün RAB'be isyan ederseniz, O da yarın bütün İsrail topluluğuna öfkelenir. ¹⁹Eğer size ait olan topraklar murdarsa*, RAB'bin Tapınağı'nın bulunduğu RAB'be ait topraklara gelip aramızda mülk edinin. Kendinize, Tanrımız RAB'bin sunağından başka bir sunak yaparak RAB'be ve bize karşı isyan etmeyin. ²⁰Zerah oğlu Akan RAB'be adanan ganimete ihanet ettiğinde, bütün İsrail topluluğu RAB'bin öfkesine uğramadı mı? Akan'ın günahı yalnız kendisini ölüme götürmekle kalmadı!’ ”

²¹Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, İsrail boy başlarına şöyle karşılık verdiler: ²²“Tanrıların Tanrısı RAB, tanrıların Tanrısı RAB her şeyi biliyor; İsrail de bilecek. Eğer yaptığımızı, RAB'be isyan etmek ya da O'na ihanet etmek için yaptıysak, ya RAB, bugün bizi esirgemesin! ²³Eğer sunağı, RAB'bi izlemekten vazgeçip yakmalık sunular* ve tahıl ya da esenlik sunuları* sunmak için yaptıysak, RAB bizden hesap sorsun. ²⁴Bunu yaparken kaygımız şuydu: Oğullarınız ilerde bizim

oğullarımıza, 'İsrail'in Tanrısı RAB ile ne ilginiz var? ²⁵Ey Rubenliler ve Gadlılar, RAB Şeria Irmağı'nı sizinle bizim aramızda sınır yaptı. Sizin RAB'de hiçbir payınız yoktur' diyebilir, oğullarımızı RAB'be tapmaktan alıkoyabilirler. ²⁶Bu nedenle, kendimize bir sunak yapalım dedik. Yakmalık sunu* ya da kurban sunmak için değil, ²⁷yalnız sizinle bizim aramızda ve bizden sonra gelecek kuşaklar arasında bir tanık olması için yaptık. Böylece RAB'bin Tapınağı'nda yakmalık sunularla, kurbanlarla ve esenlik sunularıyla RAB'be tapına-cağız. Oğullarınız da ilerde bizim oğullarımıza, 'RAB'de hiçbir payınız yok' diyemeyecekler. ²⁸Şöyle düşündük: İlerde bize ya da gelecek kuşaklarımıza böyle bir şey diyecek olurlarsa, biz de, 'Atalarımızın RAB için yaptığı sunağın örneğine bakın' deriz. 'Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değildir bu. Sizinle bizim aramızdaki birliğin tanığıdır.' ²⁹RAB'be isyan etmek, bugün RAB'bi izlemekten vazgeçmek, yakmalık sunu, tahıl sunusu ya da kurban sunmak için Tanrımız RAB'bin sunağından, tapınağının önündeki sunaktan başka bir sunak yapmak bizden uzak olsun."

³⁰Kâhin Pinehas ve onunla birlikte olan topluluk önderleri, yani İsrail'in boy başları, Rubenliler'le Gadlılar'ın ve Manaşşeliler'in söylediklerini duyunca hoşnut kaldılar. ³¹Bunun üzerine Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşeliler'e, "Şimdi RAB'bin aramızda olduğunu biliyoruz" dedi, "Çünkü O'na ihanet etmediniz. Böylece İsraililer'i O'nun elinden kurtardınız." ³²Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas ve önderler, Rubenliler'le Gadlılar'ın bulunduğu Gilat topraklarından Kenan topraklarına, İsraililer'in yanına dö-

nüp olan biteni anlattılar. ³³Anlatılanlardan hoşnut kalan İsraililer Tanrı'ya övgüler sundular. Rubenliler'le Gadlılar'ın yaşadıkları toprakların üzerine yürüyüp savaşmaktan ve orayı yakıp yıkmaktan bir daha söz etmediler. ³⁴Rubenliler'le Gadlılar, "Bu sunak RAB'bin Tanrı olduğuna sizinle bizim aramızda tanıktır" diyerek sunağın "Tanık" adını verdiler.

Yeşu'nun Veda Konuşması

23 RAB İsrail'i çevresindeki bütün düşmanlarından kurtarıp esenliğe kavuşturdu. Aradan uzun zaman geçmişti. Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. ²Bu nedenle ileri gelenleri, boy başlarını, hâkimleri, görevlileri, bütün İsrail halkını topladı. Onlara, "Kocadım, yaşıma hayli ilerledi" dedi, ³"Tanrınız RAB'bin sizin yararınıza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz. Çünkü sizin için savaşan Tanrınız RAB'di. ⁴İşte Şeria Irmağı'ndan gün batısındaki Akdeniz'e dek yok ettiğim bütün bu uluslarla birlikte, geri kalan ulusların topraklarını da kurayla oymaklarınıza mülk olarak böldüm. ⁵Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden püskürtüp sürecektir. Tanrınız RAB'bin size söz verdiği gibi, onların topraklarını mülk edineceksiniz. ⁶Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi korumak ve yerine getirmek için çok güçlü olun. Yazılanlardan sağa sola sapmayın. ⁷Aranızda kalan uluslarla hiçbir ilişkiniz olmasın; ilahların adını anmayın; kimseye onların adıyla ant içirmeyin; onlara kulluk edip tapmayın. ⁸Bugüne dek yaptığınız gibi, Tanrınız RAB'be sımsıkı bağlı kalın. ⁹Çünkü RAB büyük ve güçlü ulusları önünüzden sürdürdü. Bugüne dek hiçbiri önünüzde tutunamadı. ¹⁰Biriniz bin kişiyi kovalayacak. Çünkü Tanrınız RAB,

size söylediği gibi, yerinize savaşıacak. ¹¹Bunun için Tanrınız RAB'bi sevmeye çok dikkat edin. ¹²Çünkü O'na sırt çevirir, sağ kalıp aranızda yaşayan bu uluslarla birlik olur, onlara kız verip onlardan kız alır, onlarla oturup kalırsanız, ¹³iyi bilin ki, Tanrınız RAB bu ulusları artık önünüzden sürmeyecek. Ve sizler Tanrınız RAB'bin size verdiği bu güzel topraklardan yok oluncaya dek bu uluslar sizin için tuzak, kapan, sırtınızda kırbaç, gözlerinizde diken olacaklar.

¹⁴“İşte her insan gibi ben de bu dünyadan göçüp gitmek üzereyim. Bütün varlığınıza ve yüreğinizle biliyorsunuz ki, Tanrınız RAB'bin size verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı; hepsi gerçekleşti, boş çıkan olmadı. ¹⁵Tanrınız RAB'bin size verdiği sözlerin tümü nasıl gerçekleştiyse, Tanrınız RAB verdiği bu güzel topraklardan sizi yok edene dek sözünü ettiği bütün kötülükleri de öylece başınıza getirecektir. ¹⁶Tanrınız RAB'bin size buyurduğu antlaşmayı bozarsanız, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, RAB'bin öfkesi size karşı alevlenecek; RAB'bin size verdiği bu güzel ülkeden çabucak yok olup gideceksiniz.”

Şekem'de Yenilenen Antlaşma

24 Yeşu İsrail oymaklarının tümünü Şekem'de topladıktan sonra, İsrail'in ileri gelenlerini, boy başlarını, hâkimlerini, görevlilerini yanına çağırdı. Hepsisi gelip Tanrı'nın önünde durdular. ²Yeşu bütün halka, “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor” diye söze başladı, “İbrahim'in ve Nahor'un babası Terah ve öbür atalarınız eski çağlarda Fırat Irmağı'nın

ötesinde yaşar, başka ilahlara kulluk ederlerdi. ³Ama ben atanız İbrahim'i ırmağın öte yakasından alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım, ona İshak'ı verdim. ⁴İshak'a da Yakup ve Esav'ı verdim. Esav'a mülk edinmesi için Seir dağlık bölgesini bağışladım. Yakup'la oğulları ise Mısır'a gittiler. ⁵Ardından Musa ile Harun'u Mısır'a gönderdim. Orada yaptıklarıyla Mısırlılar'ı felakete uğrattım; sonra sizi Mısır'dan çıkardım. ⁶Evet, atalarınızı Mısır'dan çıkardım; gelip denize dayandılar. Mısırlılar savaş arabalarıyla, atlılarıyla atalarınızı Kamış Denizi'ne* dek kovaladılar. ⁷Atalarınız bana yakarınca, onlarla Mısırlılar'ın arasına karanlık çöktürdüm. Mısırlılar'ı deniz suları ile örttüm. Mısır'da yaptıklarını gözlemlerinize gördünüz.

“ ‘Uzun zaman çölde yaşadınız. ⁸Sonra sizi Şeria Irmağı'nın ötesinde yaşayan Amorlular'ın topraklarına götürdüm. Size karşı savaştıklarında onları elinize teslim ettim. Topraklarını yurt edindiniz. Onları önünüzden yok ettim. ⁹Moav Kralı Sippor oğlu Balak, İsrail'e karşı savaşılmaya hazırlandığında, haber gönderip Beor oğlu Balam'ı size lanet etmeye çağırdı. ¹⁰Ama ben Balam'ı dinlemeyi reddettim. O da sizi tekrar tekrar kutsadı; böylece sizi onun elinden kurtardım. ¹¹Sonra Şeria Irmağı'nı geçip Eriha'ya geldiniz. Size karşı savaşan Erihalılar'ı, Amor, Periz, Kenan, Hitit*, Girgaş, Hiv ve Yevus halklarını elinize teslim ettim. ¹²Önden gönderdiğim eşekarısı/ Amorlu iki kralı önünüzden kovdu. Bu işi kılıcınız ya da yayınız yapmadı. ¹³Böylece, emek vermediğiniz toprakları, kurmadı-

j 24:12 “Eşekarısı”: İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.

24:2 Yar.11:27 24:3 Yar.12:1-9 24:3 Yar.21:1-3 24:4 Yar.25:24-26 24:4 Yar.36:8; Yas.2:5

24:4 Yar.46:1-7 24:5 Çık.3:1-12:42 24:6-7 Çık.14:1-31 24:8 Say.21:21-35

24:9-10 Say.22:1-24:25 24:11 Yşu.3:14-17 24:11 Yşu.6:1-21 24:13 Yas.6:10-11

ğınız kentleri size verdim. Buralarda yaşıyor, dikmediğiniz bağlardan, zeytinliklerden yiyorsunuz.’ ”

¹⁴Yeşu, “Bunun için RAB'den korkun, içtenlik ve bağlılıkla O'na kulluk edin” diye devam etti, “Atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde ve Mısır'da kulluk ettikleri ilahları atın, RAB'be kulluk edin. ¹⁵İçinizden RAB'be kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde kulluk ettikleri ilahlara mı, yoksa topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz.”

¹⁶Halk, “RAB'bi bırakıp başka ilahlara kulluk etmek bizden uzak olsun!” diye karşılık verdi, ¹⁷“Çünkü bizi ve atalarımızı Mısır'da kölelikten kurtarıp oradan çıkaran, gözümüzün önünde o büyük mucizeleri yaratan, bütün yolculuğumuz ve uluslar arasından geçişimiz boyunca bizi koruyan Tanrımız RAB'dir. ¹⁸RAB bu ülkede yaşayan bütün ulusları, yani Amorlular'ı önümüzden kovdu. Biz de O'na kulluk edeceğiz. Çünkü Tanrımız O'dur.”

¹⁹Yeşu, “Ama sizler RAB'be kulluk edemeyeceksiniz” dedi, “Çünkü O kutsal bir Tanrı'dır, kıskanç bir Tanrı'dır. Günahlarınızı, suçlarınızı bağışlamayacak. ²⁰RAB'bi bırakıp yabancı ilahlara kulluk ederseniz, RAB daha önce size iyilik etmişken, bu kez size karşı döner, sizi felakete uğrıtıp yok eder.”

²¹Halk, “Hayır! RAB'be kulluk edeceğiz” diye karşılık verdi.

²²O zaman Yeşu halka, “Kulluk etmek üzere RAB'bi seçtiğinize siz kendiniz tanıksınız” dedi.

“Evet, biz tanğız” dediler.

²³Yeşu, “Öyleyse şimdi aranızdaki yabancı ilahları atın. Yüreğinizi İsrail'in Tanrısı RAB'be verin” dedi.

²⁴Halk, “Tanrımız RAB'be kulluk edip O'nun sözünü dinleyeceğiz” diye karşılık verdi.

²⁵Yeşu o gün Şekem'de halk adına bir antlaşma yaptı. Onlar için kurallar ve ilkeler belirlendi. ²⁶Bunları Tanrı'nın Yasa Kitabı'na da geçirdi. Sonra büyük bir taş alıp oraya, RAB'bin Tapınağı'nın yanındaki yabancı fıstık ağacının altına dikti. ²⁷Ardından bütün halka, “İşte taş bize tanık olsun” dedi, “Çünkü RAB'bin bize söylediği bütün sözleri işitti. Tanrınız'ın inkâr ederseniz bu taş size karşı tanıklık edecek.”

Yeşu'nun Ölümü

(Häk. 2:6-9)

²⁸Bundan sonra Yeşu halkı mülk al-dıkları topraklara gönderdi.

²⁹RAB'bin kulu Nun oğlu Yeşu bir süre sonra yüz on yaşında öldü. ³⁰Onu Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Serah'a gömdüler. ³¹Yeşu yaşadıkça ve Yeşu'dan sonra yaşayan ve RAB'bin İsrail için yaptığı her şeyi bilen ileri gelenler durdukça İsrail halkı RAB'be kulluk etti.

³²İsraililer Mısır'dan çıkarken Yusuf'un kemiklerini de yanlarında getirmişlerdi. Bunları Yakup'un Şekem'deki tarlasına gömdüler. Yakup bu tarlayı Şekem'in babası Hamor'un torunlarından yüz parça gümüşe^k satın almıştı. Burası Yusuf soyundan gelenlerin mülkü oldu.

³³Harun'un oğlu Elazar ölünce, onu Efrayim'in dağlık bölgesinde oğlu Pinehas'a verilen tepeye gömdüler.

k 24:32 “Yüz parça gümüş”: İbranice “Yüz kesita”. Kesita ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.

24:30 Yşu.19:49-50 **24:32** Yar.50:24-25; Çık.13:19 **24:32** Yar.33:19; Yu.4:5; Elç.7:16

HÂKİMLER

GİRİŞ

Hâkimler Kitabı, İsrail halkının çoğu Kenan topraklarını ele geçirdiği tarihle İsrail krallığının kurulduğu tarih arasında kalan düzensiz dönemin olaylarından oluşur. Bu olaylar "Hâkimler" diye adlandırılan, halk önderlerinden oluşan kahramanların yaptıklarını yansıtır.

Kitabın önemli bir bildirisi vardır: İsrail halkının ayakta kalması Tanrı'ya itaatlerine bağlıdır; itaatsizlikleriye hep felaket getirmiştir. Ama Tanrı tövbe edip kendisine yönelen halkı her zaman kurtarmaya hazırdır.

Ana Hatlar:

1:1-2:9 Yeşu'nun ölümüne dek geçen olaylar

2:10-16:31 İsrail'in hâkimleri

17:1-21:25 Değişik olaylar

Kenanlılar'la Savaş

(Yşu.15:15-19)

1 İsraililer, Yeşu'nun ölümünden sonra RAB'be, "Bizim için Kenanlılar'la savaşmaya ilk kim gidecek?" diye sordular.

²RAB, "Yahuda oymağı gidecek" dedi, "Kenan ülkesini onun eline teslim ediyorum."

³Yahudaoğulları, kardeşleri Şimon-oğulları'na, "Kenanlılar'la savaşmak için payımıza düşen bölgeye bizimle birlikte gelin" dediler, "Sonra biz de payınıza düşen bölgeye sizinle geliriz." Böylece Şimon-oğulları Yahudaoğulları'yla birlikte gitti.

⁴Yahudaoğulları saldırıya geçti. RAB Kenanlılar'la Perizliler'i ellerine teslim etti. Bezek'te onlardan on bin kişiyi öldürdüler. ⁵Adoni-Bezek'le^a orada karşılaşp savaşa tutuştular, Kenanlılar'la Perizliler'i yenilgiye uğrattılar. ⁶Adoni-Bezek kaçtı, ama pe-

şine düşüp onu yakaladılar; elleriyle ayaklarının başparmaklarını kestiler.

⁷O zaman Adoni-Bezek şöyle dedi: "Elleriyle ayaklarının başparmakları kesilmiş yetmiş kral, soframdan düşen kırıntıları toplayıp yerdi. Tanrı bana onlara yaptıklarımın karşılığını veriyor."

Adoni-Bezek'i Yerusâlim'e götürdüler; orada öldü.

⁸Yahudaoğulları Yerusâlim'e saldırıp kenti aldılar; halkı kılıçtan geçirerek kenti ateşe verdiler. ⁹Sonra dağlık bölgede, Negev'de ve Şefela'da yaşayan Kenanlılar'la savaşmak üzere güneşe yöneldiler. ¹⁰Eski adı Kiryat-Arba olan Hevron'da yaşayan Kenanlılar'ın üzerine yürüyerek Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı yenilgiye uğrattılar. ¹¹Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkının üzerine yürüdüler.

¹²Kalev, "Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim" dedi. ¹³Kenti Kalev'in

^a 1:5 "Adoni-Bezek": "Bezek Beyi" anlamına gelir. 1:10-15,20 Yşu.15:14-19

küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kaleb kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi. ¹⁴Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kaleb, eşiğinden inen kızına, "Bir isteğin mi var?" diye sordu. ¹⁵Kız, "Bana bir armağan ver" dedi, "Madem Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver." Böylece Kaleb yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.

¹⁶Musa'nın kayınbabasının torunları olan Kenliler, Yahudaoğullarıyla birlikte Hurma Kenti'nden^b ayrılıp Arat'ın güneyindeki Yahuda Çölü'nde yaşamaya gittiler.

¹⁷Bundan sonra Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğullarıyla birlikte gidip Sefat Kenti'nde oturan Kenanlılar'ı yenilgiye uğrattılar. Kenti tümüyle yıktılar ve oraya Horma^c adını verdiler. ¹⁸Yahudaoğulları Gazze'yi, Aşkelon'u, Ekron'u ve bunlara bağlı toprakları da ele geçirdiler.

¹⁹RAB Yahudaoğullarıyla birlikteydi. Yahudaoğulları dağlık bölgeyi ele geçirdilerse de ovada yaşayan halkı kovamadılar. Çünkü bunların demirden savaş arabaları vardı. ²⁰Musa'nın sözü uyarınca Hevron'u Kaleb'e verdiler. Kaleb de Anak'ın üç torununu oradan sürdü.

²¹Bununla birlikte Benyaminoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı kovmadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Benyaminoğullarıyla birlikte yaşıyorlar.

²²Yusuf'un soyundan gelenler Beytel'in üzerine yürüdüler. RAB onlarla birlikteydi. ²³⁻²⁴Eski adı Luz olan Beytel Kenti hakkında bilgi toplamak için gönderdikleri casuslar kentten çıkan bir adam gördüler. Ona, "Kentin girişini bize gösterirsen, sana iyi davranırız" dediler. ²⁵Kentin girişini gös-

teren adamla ailesini serbest bıraktılar, kent halkını ise kılıçtan geçirdiler. ²⁶Adam Hitit* topraklarına göç ederek Luz adında bir kent kurdu; kent bugün de bu adla anılıyor.

²⁷Manaşeoğulları Beytşean, Taanak, Dor, Yivleam, Megiddo ve bunların çevre köylerindeki halkı kovmadı. Çünkü Kenanlılar bu topraklarda kalmakta kararlıydı. ²⁸İsraililer Kenan halkını tümüyle kovmadılar; ama zamanla güçlenince onları angaryasına çalıştırdılar.

²⁹Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan sürmediler. Kenanlılar Gezer'de İsraililer'in arasında yaşadılar.

³⁰Zevulun da Kitron ve Nahalol halklarını kovmadı. İsraililer arasında yaşayan bu Kenanlılar angarya işler yaptılar.

³¹Aşeroğulları'na gelince, onlar da Akko, Sayda, Ahlav, Akziv, Helba, Afek ve Rehov halklarını kovmadılar.

³²Bu topraklardaki Kenanlılar'ı kovmayıp onlarla birlikte yaşadılar.

³³Naftali Beytşemeş ve Beytanat halkını kovmadı. Buraların halkı olan Kenanlılar'la birlikte yaşayıp onları angaryasına çalıştırdı.

³⁴Amorlular Danoğulları'nı ovaya inmekten alıkoyarak dağlık bölgelerde tuttular. ³⁵Amorlular Heres Dağı'nda, Ayalon'da ve Şaalvim'de kalmakta kararlıydılar. Yusuf'un torunları güçlenince onları angaryasına çalıştırmaya başladılar.

³⁶Amorlular'ın sınırı Akrep Geçidi'nden Sela'ya ve ötesine uzanıyordu.

Rab'bin Meleği İsraililer'i Azarlıyor

2 RAB'bin meleği Gilgal'dan Bokim'e gitti ve İsraililer'e şöyle dedi: "Sizi Mısır'dan çıkarıp atalarınıza

b 1:16 "Hurma Kenti": Eriha. **c 1:17** "Horma": "Yıkılmış" anlamına gelir.
1:21 Yşu.15:63; **2Sa.5:6**; **1Ta.11:4** **1:27-28** Yşu.17:11-13 **1:29** Yşu.16:10

söz verdiğim toprağa getirdim. ‘Sizinle yaptığım antlaşmayı hiçbir zaman bozmayacağım’ dedim. ²Dedim ki, ‘Bu topraklarda yaşayanlarla antlaşma yapmayın; sunaklarını yıkın.’ Ama sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız? ³Onun için şimdi, ‘Bu halkları önünüzden kovmayacağım; onlar böğrünüzde diken, ilahları da size tuzak olacak’ diyorum.”

⁴RAB’bin meleği sözlerini bitirince bütün İsrail halkı hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. ⁵Bu yüzden oraya Bokim⁶ adını verdiler ve orada RAB’be kurban sundular.

Yeşu’nun Ölümü

(Yşu. 24:28-31)

⁶Bundan sonra Yeşu halkı gönderdi. İsraililer paylarına düşen toprakları miras edinmek için yola çıktılar. ⁷Yeşu yaşadıkça ve RAB’bin İsrail için yaptığı büyük işleri görmüş olup Yeşu’dan sonra sağ kalan ileri gelenler durdukça halk RAB’be kulluk etti. ⁸RAB’bin kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü. ⁹Onu Efrayim’in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı’nın kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Heres’e gömdüler.

İsraililer Rab’den Uzaklaşıyor

¹⁰Bu kuşaktan olanların hepsi ölüp atalarına kavuştuktan sonra, RAB’bi tanımayan ve O’nun İsrail için yaptıklarını bilmeyen yeni bir kuşak yetişti. ¹¹İsraililer RAB’bin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallar’a* taptılar. ¹²Kendilerini Mısır’dan çıkaran atalarının Tanrısı RAB’bi terk ettiler. Çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarına bağlanıp onlara taparak RAB’bi öfkeliendirdiler. ¹³Çünkü RAB’bi terk edip Baal’a ve Aştoretler’e* taptılar.

¹⁴Bunun üzerine RAB İsrail’e öfkeliendi. Onları, her şeylerini alan yağ-

macıların eline teslim etti; artık karşı koyamadıkları çevredeki düşmanlarının kölesi yaptı. ¹⁵RAB söylediği ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan, savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler.

¹⁶Sonra RAB onları yağmacıların elinden kurtaran hâkimler çıkardı. ¹⁷Ama hâkimlerini de dinlemediler. RAB’be vefasızlık ederek başka ilahlara taptılar. RAB’bin buyruklarını yerine getiren ataları gibi davranmadılar, onların izlediği yoldan çabucak saptılar. ¹⁸RAB onlar için ne zaman bir hâkim çıkardıysa, onunla birlikte oldu; hâkim yaşadığı sürece onları düşmanlarının elinden kurtardı. Baskı ve zulüm altında inledikleri zaman RAB onlara acıyordu. ¹⁹Ne var ki, hâkimleri ölür ölmez yine başka ilahlara bağlanıyor, onlara kulluk edip tapıyorlardı. Bu yolda atalarından beter oldular. Yaptıkları kötülüklerden ve inatçılıktan vazgeçemediler.

²⁰RAB bu yüzden İsrail’e öfkelenerek şöyle dedi: “Madem bu ulus atalarının uymasını buyurduğum antlaşmayı bozdu ve sözümü dinlemedi, ²¹ben de Yeşu öldüğünde bu topraklarda bıraktığı ulusların hiçbirini artık önlereinden kovmayacağım. ²²Ataları gibi özenle RAB’bin yolundan gidip gitmeyeceklerini görmek için onları bu uluslarla sinayacağım.”

²³RAB o ulusları hemen kovmamış, Yeşu’nun eline teslim etmeyerek ülkelerinde kalmalarına izin vermişti.

3 ¹⁻²Kenan’daki savaşların hiçbirine katılmamış olan İsraililer’i sınamak ve hiç savaş deneyimi olmayan yeni kuşaklara savaş eğitimi vermek için RAB’bin dokunmadığı uluslar şunlardır: ³Beş Filist Beyliği, bütün Kenanlılar, Saydalılar, Baal-Hermon Dağı’ndan Levo-Hamat’a kadar uza-

nan Lübnan dağlarında yaşayan Hivliler. ⁴RAB İsrailîliler'i sınamak, Musa aracılığıyla atalarına verdiği buyrukları yerine getirip getirmeyeceklerini görmek için bu ulusları ülkelerinde bıraktı.

⁵Böylece İsrailîliler Kenan, Hitit*, Amor, Periz, Hiv ve Yevus halkları arasında yaşadılar. ⁶Onlardan kız aldılar, kızlarını onların oğullarına verdiler ve onların ilahlarına taptilar.

Otniel

⁷RAB'bin gözünde kötü olanı yapan İsrailîliler Tanrıları RAB'bi unutup Baallar'a* ve Aşera* putlarına taptilar. ⁸Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkelen-di ve onları Aram- Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayim'in eline teslim etti. İsrailîliler sekiz yıl Kuşan-Rişatayim'in boyunduruğunda kaldılar. ⁹Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlara Otniel adında bir kurtarıcı çıkardı. Kaleb'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel onları kurtardı. ¹⁰RAB'bin Ruhu Otniel'in üzerine in-di. Otniel İsrailîliler'i yönetti, onlar için savaştı. RAB Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayim'i onun eline teslim etti. Artık Otniel ondan daha güçlüydü. ¹¹Ülke Kenaz oğlu Otniel'in ölümüne dek kırk yıl barış içinde yaşadı.

Ehut

¹²Sonra İsrailîliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB gözünde kötü olanı yaptıkları için Moav Kralı Eglon'u onlara karşı güçlendirdi. ¹³Kral Eglon Ammonlular'la Amalekliler'i kendi tarafına çekerek İsrail'e saldırdı. Onları bozguna uğratarak Hurma Kenti'ni ele geçirdi. ¹⁴İsrailîliler on sekiz yıl Moav Kralı Eglon'un boyunduruğu altında kaldılar.

¹⁵Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlar için Ehut adında bir kurtarıcı çıkardı. Benyaminli Gera'nın oğlu Ehut solaktı. İsrailîliler Ehut'un eliyle Moav Kralı Eglon'a haraç gönderdiler. ¹⁶Ehut kendine bir arşın^d uzunluğunda iki ağızlı bir kama yaptı ve bunu sağ kalçası üzerine, giysisinin altına sakladı. ¹⁷Varıp haracı Moav Kralı Eglon'a sundu. Eglon çok şişman bir adamdı. ¹⁸Ehut haracı sunduktan sonra, haracı taşımış olan adamlarını salıverdi. ¹⁹Ama kendisi Gilgal yakınındaki taş putlardan^e geri döndü. "Ey kral, sana gizli bir haberim var" dedi. Kral ona, "Sus" diyerek yanındaki adamların hepsini dışarı çıkardı.

²⁰Ehut, üst kattaki serin odasında yalnız kalan krala yaklaşarak, "Tanrı'dan sana bir haber getirdim" deyince kral tahtından kalktı. ²¹Ehut sol eliyle sağ kalçası üzerindeki kamayı çekti ve kralın karnına sapladı. ²²Kamanın ucu kralın sırtından çıktı. Bıçağın ardından kabza da ete saplanmıştı. Ehut kamayı çekmeyince kama kralın yağlı karnına gömüldü. ²³Ehut sofaya çıktı, üst kattaki odanın kapısını ardından çekip kilitledi. ²⁴O çıktıktan sonra, geri gelen kralın hizmetkârları üst kattaki odanın kapılarını kilitli buldular. Birbirlerine, "Su döküyor olmalı" dediler. ²⁵Uzun süre bekledilerse de kral odanın kapılarını açmadı. Bunun üzerine bir anah-tar bulup kapıyı açtilar. Efendilerinin ölüsü yerde yatıyordu.

²⁶Onlar beklerken Ehut kaçmış, taş putları geçerek Seira'ya yönelmişti. ²⁷Oraya varınca Efrayim'in dağlık bölgesine çıkıp boru çaldı. İsrailîliler onunla birlikte dağlardan indiler. Ehut önden gidiyordu. ²⁸Onlara, "Beni izleyin" dedi, "RAB düşmanlarınızı, Moavlılar'ı elinize teslim etti."

d 3:16 "Bir arşın": İbranice "Gomet", yaklaşık 37 cm.
e 3:19,26 "Taş putlar" ya da "Taş ocakları".

Ehut'u izleyen İsraililer, Moav'a giden Şeria geçitlerini tuttular, kimseyi geçirmediler. ²⁹Moav'ın güçlü yiğitlerinden on bin kadarını vurup öldürdüler; hiç kurtulan olmadı. ³⁰Moav o gün İsraililer'in boyunduruğuna girdi. Ülke seksen yıl barış içinde yaşadı.

Şamgar

³¹Ehut'tan sonra Anat oğlu Şamgar başa geçti. Şamgar Filistliler'den aldı yüz kişiyi üvendireyle öldürerek İsraililer'i kurtardı.

Debora

4 Ehut'un ölümünden sonra İsraililer yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. ²RAB de İsraililer'i Hasor'da egemenlik süren Kenanlı kral Yavin'in eline teslim etti. Yavin'in Sisera adında bir ordu komutanı vardı; Haroşet-Goyim'de yaşardı. ³Dokuz yüz demir savaş arabasına sahip olan Yavin, yirmi yıldır İsraililer'i acımasızca eziyordu. Bu yüzden İsraililer RAB'be yakardılar.

⁴O sırada İsrail'i Lappidot'un karısı Peygamber Debora yönetiyordu. ⁵Debora Efrayim'in dağlık bölgesinde, Rama ile Beytel arasındaki hurma ağacının altında oturur, kendisine gelen İsraililer'in davalarına bakardı. ⁶Debora bir gün adam gönderip Avinoam oğlu Barak'ı Kedeş-Naftali'den çağırttı. Ona, "İsrail'in Tanrısı RAB, yanı-na Naftali ve Zevulunoğulları'ndan on bin kişi alıp Tavor Dağı'na gitmeni bu-yuruyor" dedi, ⁷"RAB, 'Kral Yavin'in ordu komutanı Sisera'yı, savaş arabalarını ve ordusunu Kişon Vadisi'ne, senin yanına çekip eline teslim edeceğim' diyor."

⁸Barak Debora'ya, "Eğer benîmle gelirsen giderim" dedi, "Benimle gelmezsen gitmem."

⁹Debora, "Seninle gelmesine gelirim, ama böyle bir yol tuttuğun için

onurlandırılmayacaksın" dedi, "Çünkü RAB Sisera'yı bir kadının eline teslim etmiş olacak." Böylece Debora kalkıp Barak'la birlikte Kedeş'e gitti. ¹⁰Barak Zevulun ve Naftali oğullarını Kedeş'te topladı. Ardında on bin kişi vardı. Debora da onunla birlikte gitti.

¹¹Kenliler'den Hever, Musa'nın kayınbiraderi Hovav'ın torunlarından, yani Kenliler'den ayrılmış, çadırını Kedeş yakınında Saanannim'deki meşe ağacının yanına kurmuştu.

¹²Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığını duyan Sisera, ¹³dokuz yüz demir arabasını ve yanındaki halkı Haroşet-Goyim'den çıkarıp Kişon Vadisi'nde topladı.

¹⁴Debora Barak'a, "Haydi kalk! Çünkü RAB'bin Sisera'yı senin eline teslim ettiği gün bugündür" dedi, "RAB senin önünden gidiyor." Bunun üzerine Barak ardında on bin kişiyle Tavor Dağı'ndan indi. ¹⁵RAB, Sisera'yı, savaş arabalarını sürenleri ve ordusunu Barak'ın önünde şaşkına çevirerek bozguna uğrattı. Sisera savaş arabasından indi ve yaya olarak kaçtı. ¹⁶Barak savaş arabalarını ve orduyu Haroşet-Goyim'e kadar kovaladı. Sisera'nın bütün ordusu kılıçtan geçirildi, tek kişi bile kurtulamadı.

¹⁷Yaya olarak kaçan Sisera ise Kenliler'den Hever'in karısı Yael'in çadırına sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavin'le Kenliler'den Hever'in arası iyiydi.

¹⁸Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı. Ona, "Korkma, efendim, gel çadırına sığın" dedi. Çadırına sığınan Sisera'nın üzerine bir yorgan örttü.

¹⁹Sisera, "Susadım, lütfen biraz su ver de içeyim" dedi. Yael süt tulumunu açıp ona içirdikten sonra üzerini yine örttü.

²⁰Sisera kadına, "Çadırın kapısını da dur" dedi, "Biri gelir de çadırda kimse var mı diye sorarsa, yok de."

²¹Hever'in karısı Yael eline bir çadır

kazığı ile tokmak aldı. Yorgunluktan derin bir uykuya dalmış olan Sisera'ya sessizce yaklaşarak kazığı şakağına dayadı ve yere saplanıncaya dek çaktı. Sisera hemen öldü.

²²Yael Sisera'yı kovalayan Barak'ı karşılamaya çıktı. "Gel, aradığın adamı sana göstereyim" dedi.

Barak kadını izledi ve şakağına kazık çakılmış Sisera'yı ölü buldu.

²³Böylece Tanrı o gün Kenanlı kral Yavin'i İsrailîliler'in önünde bozguna uğrattı. ²⁴Giderek güçlenen İsrailîliler sonunda Kenanlı kral Yavin'i ortadan kaldırdılar.

Debora'nın Ezgisi

5 Debora ile Avinoam oğlu Barak o gün şu ezgiyi söylediler:

²"İsrail'in önderleri başı çekince,
Halk gönüllü olarak savaşınca
RAB'be övgüler sunun.

³Dinleyin, ey krallar!
Ey yönetenler, kulak verin!
RAB'be ezgiler söyleyip
İsrail'in Tanrısı RAB'bi
ilahilerle öveceğim.

⁴Seir'den çıktığında, ya RAB,
Edom kırlarından geçtiğinde,
Yer sarsıldı, göklerden yağmur
boşandı,
Evet, bulutlar yağmur yağdırdı.

⁵Sina Dağı'nda olan RAB'bin,
İsrail'in Tanrısı RAB'bin
önünde
Dağlar sarsıldı.

⁶Anat oğlu Şamgar zamanında,
Yael zamanında kervanların
ardı kesildi.
Yolcular sapa yollardan gider
oldu.

⁷Bomboştu İsrail'in köyleri,
Ben İsrail'de ana olarak ortaya
çıkıncaya dek,
Ben Debora ortaya çıkıncaya
dek

İsrail'in köyleri bomboştu.

⁸Yeni ilahlar seçtikleri zaman
Savaş kentin kapılarına
dayandı.

İsrail'deki kırk bin askerin
elinde

Ne kalkan ne de mızrak vardı.

⁹Yüregim İsrail'i yönetenlerle
Ve halkın arasındaki
gönüllülerledir.

RAB'be övgüler sunun!

¹⁰Ey semerleri pahalı boz eşeklere
binenler,
Ey yoldan yaya gidenler,
dinleyin!

¹¹Kuyu başındaki kalabalıklar
RAB'bin zaferlerini,
İsrail savaşçılarının zaferlerini
anlatıyorlar.
Ardından RAB'bin halkı kent
kapılarına
Akın etmeye başladı.

¹²Uyan, uyan Debora, uyan uyan!
Söyle, ezgiler söyle!
Ey Avinoam oğlu Barak,
Kalk, götür tutsaklarını.

¹³Geriye kalanlar soyluların
yanına geldi,
RAB'bin halkı yiğitleriyle
bana geldi.

¹⁴Amalek kökünden olanlar
Efrayim'den geldi,
Benjaminliler de seni
izleyenlerin arasındaydı.
Yöneticiler Makir'den,
Başbuğ esasını taşıyanlar
Zevulun'dan geldi.

¹⁵Debora'yla birlikteydi İssakar'ın
beyleri.

Evet, İssakaroğulları da
Barak'ın ardından
Hızla ovaya indi.

Ama Ruben oymağının
bölükleri

Büyük bir kararsızlık içindeydi.

¹⁶Sürülerine kaval çalan çobanları

- Dinlemek için neden ağılarda kaldılar?
Evet, Ruben oymağının bölükleri
Büyük bir kararsızlık içindeydi.
- ¹⁷ Gilathılar Şeria Irmağı'nın ötesinde kaldı,
Dan oymağıysa gemilerde oyalandı.
Aşer oymağı deniz kıyısında dinlendi,
Koylarda yan gelip oturdu.
- ¹⁸ Ama Zevulun ve Naftali halkları
Tehlikeye atıldılar canlarını savaş alanında.
- ¹⁹ Taanak'ta ve Megiddo sularının kıyısında
Krallar gelip savaştılar.
Kenan kralları da savaştı.
Ancak ne gümüş ne ganimet aldılar.
- ²⁰ Yıldızlar göklerden savaşa katıldı.
Göğü bir baştan öbür başa geçerken,
Sisera'ya karşı savaştı.
- ²¹ Kişon Irmağı, o eski ırmak,
Süpürüp götürdü onları.
Yürü, ey ruhum, üzerlerine güçle yürü!
- ²² O zaman atlar dörttnala koştu.
Güçlü atların toynakları
Yerde izler bıraktı.
- ²³ RAB'bin meleği, 'Meroz Kenti'ni lanetleyin' dedi,
'Halkına lanetler yağdırın.
Çünkü RAB'bin yardımına,
Zorbalara karşı RAB'bin yardımına koşmadılar.'
- ²⁴ Kenliler'den Hever'in karısı Yael
Kadınlar arasında alabildiğine kutsansın.
Çadırlarda yaşayan kadınlar arasında
Alabildiğine kutsansın.
- ²⁵ Sisera su istedi, Yael ona süt verdi.
Soylulara yaraşır bir çanakla ayran sundu.
- ²⁶ Sol eline çadır kazığını,
Sağ eline işçi tokmağını aldı.
Vurdu, Sisera'nın başını ezdi.
Şakağına çaktı kazığı, deldi geçirdi.
- ²⁷ Ayaklarının dibine çöktü,
Yere serildi Sisera.
Düşüp yığıldı Yael'in ayakları dibine,
Yığıldığı yerde cansız kaldı.
- ²⁸ Sisera'nın annesi parmaklıkların ardından,
Pencereden bakıp feryat etti:
'Oğlumun savaş arabası
Neden bu kadar gecikti,
Nal sesleri neden duyulmuyor?'
- ²⁹ Bilge kadınlar onu yanıtladılar.
O da şöyle düşündü:
- ³⁰ 'Ganimeti bulmuş, paylaşıyor olmalılar.
Her yiğide bir ya da iki kız,
Sisera'ya ganimet olarak rengarenk giysiler,
Evet, işlemeli, rengarenk giysiler.
Yağmacıların boyunları için
İki yanı işlemeli renkli giysiler,
Hepsi ganimet.'
- ³¹ Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsun.
Seni sevenlerse,
Bütün gücüyle doğan güneş gibi olsunlar."
- Bundan sonra ülke kırk yıl barış içinde yaşadı.

Gidyon

6 İsraililer yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları yedi yıl süreyle Midyanlılar'ın eline teslim etti. ²Midyan boyunduruğu İsraililer'e öyle ağır geldi ki, dağlarda kendilerine sığınaklar, mağaralar, kaleler yaptılar. ³Ekin ektikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar topraklarına girip ⁴ordugah kurarlardı. Gazze'ye dek ekinleri

yok eder, koyun, sığır, eşek gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı. ⁵Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte çekirge sürüsü gibi gelirlerdi. Adamları, develeri saymak olanaksızdı. Yakıp yıkmak amacıyla toprakları işgal ederlerdi. ⁶Midyanlılar İsrail'i öyle yoksul düşürdüler ki, İsraililer RAB'be yakarmaya başladılar.

⁷İsraililer Midyanlılar'dan ötürü RAB'be yakarınca, ⁸RAB onlara bir peygamber gönderdi. Peygamber onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Sizi Mısır'dan ben çıkardım, köle olduğunuz ülkeden ben getirdim. ⁹Mısırlılar'ın elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben kurtardım. Onları önünüzden kovdum, topraklarını size verdim. ¹⁰Size dedim ki, Ben Tanrınız RAB'bim. Topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına tapmayın. Ama sözümü dinlemediniz.' "

¹¹RAB'bin meleği gelip Aviezerli Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki yabanıl fıstık ağacının altında oturdu. Yoaş'ın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan kurtarmak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu. ¹²RAB'bin meleği ona görünerek, "Ey yiğit savaşçı, RAB seninledir" dedi.

¹³Gidyon, "Ey Efendim, eğer RAB bizimleyse bütün bunlar neden başımıza geldi?" diye karşılık verdi, "Atalarımız RAB'bin bizi Mısır'dan çıkardığını söylemediler mi? Bize anlattıkları RAB'bin bütün o harikaları nerede? RAB bizi terk etti, Midyanlılar'ın eline teslim etti."

¹⁴RAB Gidyon'a dönüp, "Kendi gücünle git, İsrail'i Midyanlılar'ın elinden kurtar" dedi, "Seni ben gönderiyorum."

¹⁵Gidyon, "Ey Efendim, ben İsrail'i nasıl kurtarabilirim?" diye karşılık verdi, "Ait olduğum boy Manaşşe oy-

mağının en zayıf boyudur. Ben de ailemin en genç adamıyım."

¹⁶RAB, "Ben seninle olacağım" dedi, "Midyanlılar'ı tek bir adamı yener gibi bozguna uğratacaksın."

¹⁷Gidyon, "Benden hoşnutsan, benimle konuşanın sen olduğuna dair bana bir belirti göster" dedi, ¹⁸"Lütfen gelip sana adağımı sununcaya, önüne koyuncaya dek buradan ayrılma."

RAB, "Sen dönünceye dek kalırım" diye yanıtladı.

¹⁹Gidyon eve gidip bir oğlak kestti, bir efa¹ undan mayasız pide yaptı. Eti sepete, et suyunu tencereye koydu; bunları getirip yabanıl fıstık ağacının altında meleğe sundu.

²⁰Tanrı'nın meleği, "Eti ve mayasız pideleri al, şu kayanın üzerine koy. Et suyunu ise dök" dedi. Gidyon söyle-neni yaptı. ²¹RAB'bin meleği elindeki değneğin ucuyla ete ve mayasız pidelere dokununca kayadan ateş fışkırdı. Ateş eti ve mayasız pideleri yakıp kül etti. Sonra RAB'bin meleği gözden kayboldu. ²²Gidyon, gördüğü kişinin RAB'bin meleği olduğunu anlayınca, "Eyvah, Egemen RAB! Meleğinin yüzünü gördüm" dedi.

²³RAB ona, "Sana esenlik olsun. Korkma, ölmeyeceksin" dedi.

²⁴Gidyon orada RAB için bir sunak yaptı. Sunağa "Yahve şalom²" adını verdi. Sunak bugün de Aviezerliler'in Ofra Kenti'nde duruyor.

²⁵Aynı gece RAB, Gidyon'a, "Babanın boğasını, yedi yaşındaki ikinci boğayı al" dedi, "Sonra babanın Bal* için yaptırdığı sunağı yık. Sunağın yanındaki Aşera* putunu kes. ²⁶Tanrın RAB için bu höyüğün üstünde uygun bir sunak yap. İkinci boğayı al, keseceğin Aşera putunun odunlarıyla yakmalık sunu* olarak sun." ²⁷Gidyon adamlarından onunu yanına alarak RAB'bin kendisine buyurduklarını

f 6:19 "Bir efa": Yaklaşık 13.2 kg. g 6:24 "Yahve şalom": "RAB esenliktir" anlamına gelir.

yerine getirdi. Ne var ki, ailesinden ve kent halkından korktuğu için bu-
nu gündüz yerine gece yaptı.

²⁸Sabah erkenden kalkan kent hal-
kı, Baal'a ait sunağın yıkıldığını, ya-
nındaki Aşera putunun kesildiğini,
ikinci boğanın yeni yapılan sunak
üzerinde sunulduğunu gördü. ²⁹Bir-
birlerine, “Bu işi kim yaptı?” diye sor-
dular. Araştırıp soruşturduktan sonra,
bu işi Yoaş oğlu Gidyon'un yaptığı-
nı anladılar. ³⁰Bunun üzerine Yoaş'a,
“Oğlunu dışarı çıkar” dediler, “Ölme-
si gerek. Çünkü Baal'ın sunağını yıktı,
yanındaki Aşera putunu kesti.”

³¹Yoaş çevresindeki öfkeli kalabalı-
ğa, “Baal'ı savunmak size mi düştü?”
dedi, “Siz mi onu kurtaracaksınız?
Onu savunan şafak sökmeden ölecek.
Baal tanrıysa, bırakın kendini savun-
sun. Yıkılan sunak onun!”

³²O gün Yoaş, “Baal kendini savun-
sun, yıkılan sunak onun sunağıdır” di-
yerek Gidyon'a Yerubbaal^h adını verdi.

³³Bu arada Midyanlılar, Amalekli-
ler ve öbür doğulu halklar birleşerek
Şeria Irmağı'nı geçtiler, gidip Yizreel
Vadis'i'nde ordugah kurdular. ³⁴RAB'bin
Ruhu Gidyon'u yönlendirmeye başladı.
Gidyon borusunu çalınca Aviezerliler
onun çevresinde toplandı. ³⁵Gidyon bü-
tün Manaşse'ye ulaklar göndererek ora-
nın halkını da topladı. Aşer, Zevulun
ve Naftali'ye de ulaklar gönderdi. On-
lar da onu karşılamaya çıktılar.

³⁶Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi:
“Söz verdiğin gibi İsrail'i benim ara-
cılığım ile kurtaracağın doğruysa, ³⁷çiy
yalnızca harman yerine koyduğum
yün yapağının üzerine düşsün, top-
raksa kuru kalsın. Böylece, söylediğin
gibi İsrail'i benim aracılığım ile kurtar-
acağımı bileceğim.”

³⁸Ve öyle oldu. Ertesi gün erkenden
kalkan Gidyon yapağıyı alıp sıkı. Ya-
pağıdan bir tas dolusu çiy süzüldü.

³⁹Bunun üzerine Gidyon Tanrı'ya
şöyle seslendi: “Bana kızma, bir is-
tekte daha bulunmak istiyorum. Yapa-
ğıyla bir deneme daha yapmama izin
ver. Lütfen bu kez yalnızca yapağı ku-
ru kalsın, topraksa çiy ile ıslansın.”

⁴⁰Tanrı o gece Gidyon'un dediğini
yaptı. Yapağı kuru kaldı, toprağın her
yanıysa çiy ile kaplandı.

Gidyon Midyanlılar'ı Yeniyor

7 Yerubbaal –Gidyon– ile yanın-
daki halk erkenden kalkıp Harot
Pınarı'nın başında ordugah kurdular.
Midyanlılar'ın ordugahıysa onların
kuzeyinde, More Tepesi'nin yanında-
ki vadideydi.

²RAB Gidyon'a şöyle dedi: “Yanın-
da fazla adam var; Midyan'ı onların
eline teslim etmem. Yoksa İsraililer,
‘Kendi gücümüzle kurtulduk’ diye-
rek bana karşı övünebilirler. ³Şimdi
halka şunu söyle: ‘Korkudan titreyen
dönsün, Gilat Dağı'ndan geri gitsin.’”
Bunun üzerine halktan yirmi iki bin
kişi döndü, on bin kişi orada kaldı.

⁴RAB Gidyon'a, “Adamların sayı-
sı hâlâ fazla” dedi, “Kalanları suyun
başına götür, onları orada senin için
sınayayım. ‘Bu seninle gidecek’ dedi-
ğim adam seninle gidecek; ‘Bu senin-
le gitmeyecek’ dediğim gitmeyecek.”

⁵Gidyon halkı suyun başına götürdü.
RAB Gidyon'a, “Köpek gibi diliyle su
içenleri bir yana, su içmek için dizleri
üzerine çökenleri öbür yana ayır” dedi.

⁶Ellerini ağızlarına götürerek dille-
riyle su içenlerin sayısı üç yüzü bul-
du. Geri kalanların hepsi su içmek
için dizleri üzerine çöktüler. ⁷RAB
Gidyon'a, “Sizi diliyle su içen üç yüz
kişinin eliyle kurtaracağım” dedi,
“Midyanlılar'ı senin eline teslim ede-
ceğim. Öbürleri yerlerine dönsün.”

⁸Gidyon yalnız üç yüz kişiyi alı-
koyarak geri kalan İsraililer'i çadır-

larına gönderdi. Bu üç yüz kişi, gidenlerin kumanyalarıyla borularını da aldılar. Midyanlılar'ın ordugahı Gidyon'un aşağısında, vadideydi.

⁹RAB aynı gece Gidyon'a, "Kalk, ordugaha saldır" dedi, "Çünkü orayı senin eline teslim ediyorum. ¹⁰Ordugaha yalnız gitmekten korkuyorsan, uşağın Pura'yı da yanına al. ¹¹Midyanlılar'ın söylediklerine kulak kabart. O zaman ordugahlarına saldır-maya cesaret bulursun."

Böylece Gidyon uşağı Pura ile ordugahın yanına kadar sokuldu. ¹²Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar çekirge sürüsü gibi vadiye yayılmışlardı. Kıyıların kumu kadar çok, sayısız develeri vardı. ¹³Gidyon ordugahın yanına vardığında, adamlardan biri arkadaşına gördüğü düşü anlatıyordu. "Bir düş gördüm" diyordu, "Arpa unundan yapılmış bir somun ekmek, Midyan ordugahına doğru yuvarlanarak çadıra kadar geldi, çadıra çarpıp onu devirdi, altüst etti. Çadır yerle bir oldu."

¹⁴Adamın arkadaşı şöyle karşılık verdi: "Bu, İsraili Yoaş oğlu Gidyon'un kılıcından başka bir şey değildir. Tanrı Midyan'ı ve bütün ordugahı onun eline teslim edecek."

¹⁵Gidyon düşü ve yorumunu duyunca Tanrı'ya tapındı. İsrail ordugahına döndü ve adamlarına, "Kalkın! RAB Midyan ordugahını elinize teslim etti" dedi. ¹⁶Sonra üç yüz adamını üç bölüğe ayırdı. Hepsine borular, boş testiler ve testilerin içinde yakılmak üzere cıralar verdi. ¹⁷Onlara, "Gözünüz bende olsun" dedi, "Ben ne yaparsam siz de onu yapın. Ordugahın yanına vardığımda ne yaparsam siz de aynısını yapın. ¹⁸Ben ve yanımdakiler borularımızı çalınca, siz de ordugahın çevresinde durup borularınızı çalın ve, 'RAB için ve Gidyon için!' diye bağırın."

¹⁹Gidyon ile yanındaki yüz kişi gece yarısından az önce, nöbetçi değişiminden hemen sonra ordugahın yanına vardılar; borularını çalmaya başlayıp ellerindeki testileri kırdılar. ²⁰Üç bölük de borularını çalıp testileri kırdı. Çalacakları boruları sağ ellerinde, cıralarıysa sol ellerinde tutuyorlardı. "Yaşasın RAB'bin ve Gidyon'un kılıcı!" diye bağıldılar. ²¹Onlar ordugahın çevresinde dururken, ordugah-takilerin hepsi koşuşmaya, bağırıp kaçışmaya başladı.

²²Üç yüz boru birden çalınca RAB ordugahtakilerin hepsini kılıçla birbirlerine saldırttı. Midyan ordusu Serera'ya doğru, Beytşitta'ya, Tabbat yakınındaki Avel-Mehola sınırına dek kaçtı. ²³Naftali, Aşer ve bütün Manaşşe'den çağrılan İsraililer Midyanlılar'ı kovalamaya başladılar.

²⁴Gidyon, Efrayim'in dağlık bölgesine gönderdiği ulaklar aracılığıyla, "İnip Midyanlılar'a saldırın" dedi, "Önlerini kesmek için Şeria Irmağı'nın Beytbara'ya kadar uzanan bölümünü tutun." Efrayimoğulları Şeria Irmağı'nın Beytbara'ya kadarki bölümünü ele geçirdiler. ²⁵Midyanlı iki önderi, Orev ile Zeev'i tutsak aldılar. Orev'i Orev Kayası'nda, Zeev'i ise Zeev'in üzüm sıkma çukurunda öldürerek Midyanlılar'ı kovalamaya devam ettiler. Orev'le Zeev'in kesik başlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasından Gidyon'a getirdiler.

Zevah ile Salmunna

8 Efrayimoğulları Gidyon'a, "Midyanlılar'la savaşmaya gittiğinde bizi çağırmadın; bize neden böyle davrandın?" diyerek onu sert bir dille eleştirdiler.

²Gidyon, "Sizin yaptığının yanında benim yaptığım ne ki?" diye karşılık verdi, "Efrayim'in bağbozumundan artakalan üzümler, Aviezer'in

bütün bağbozumu ürününden daha iyi değil mi? ³Tanrı Midyan önderlerini, Orev'i ve Zeev'i elinize teslim etti. Sizin yaptıklarınıza kıyasla ben ne yapabildim ki?" Gidyon'un bu sözleri onların öfkesini yatıştırdı.

⁴Gidyon bitkin olmalarına karşın Midyanlılar'ı kovalamayı sürdüren üç yüz adamıyla Şeria Irmağı'na ulaşıp karşıya geçti. ⁵Sukkot'a vardıklarında kent halkına, "Lütfen arımdaki adamlara ekmek verin, bitkin halde-ler" dedi, "Ben Midyan kralları Zevah ve Salmunna'yı kovalıyorum."

⁶Sukkot önderleri, "Zevah ile Salmunna'yı tutsak aldın mı ki, orduna ekmek verelim?" dediler.

⁷Gidyon, "Öyle olsun!" diye karşılık verdi, "RAB Zevah ile Salmunna'yı elime teslim edince, bedenlerinizi çöl dikenleriyle, çalılarla yaracağım."

⁸Gidyon oradan Penuel'e gitti ve oranın halkından da aynı şeyi istedi. Penuel halkı da Sukkot halkının verdiği yanıtın aynısını verdi. ⁹Gidyon onlara, "Esenlik içinde döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım" dedi.

¹⁰Zevah ile Salmunna doğulu halkların ordularından artakalan yaklaşık on beş bin kişilik bir orduyla birlikte Karkor'daydılar. Eli kılıç tutan yüz yirmi bin savaşçı ölmüştü. ¹¹Gidyon Novah ve Yogboha'nın doğusundan, göçebelerin yolundan geçerek düşman ordugahına saldırdı. Adamlar hazırlıksız yakalandılar. ¹²Zevah ile Salmunna kaçtıysa da Gidyon peşlerine düştü. Bu iki Midyan kralını, Zevah ile Salmunna'yı yakalayıp bütün ordularını bozguna uğrattı.

¹³Yoaş oğlu Gidyon Heres Geçidi yoluyla savaştan döndü. ¹⁴Yolda Sukkot'tan genç bir adamı yakalayıp sorguya çekti. Adam Sukkot önderleriyle ileri gelenlerinin adlarını, toplam yetmiş yedi kişinin adını yazıp Gidyon'a verdi.

¹⁵Gidyon Sukkot'a gidip halka şöyle dedi: " 'Zevah ile Salmunna'yı tutsak aldın mı ki bitkin adamlarına ekmek verelim' diyerek beni aşağıladınız. İşte Zevah ile Salmunna!" ¹⁶Sonra kentin ileri gelenlerini topladı; Sukkot halkını çöl dikenleriyle, çalılarla döverek cezalandırdı. ¹⁷Ardından Penuel Kulesi'ni yıkıp kent halkını kılıçtan geçirdi.

¹⁸Sonra Zevah ile Salmunna'ya, "Tavor'da öldürdükleriniz nasıl adamlardı?" diye sordu.

"Tıpkı senin gibiydiler, hepsi kral oğullarına benziyordu" yanıtını verdiler.

¹⁹Gidyon, "Onlar kardeşlerimdi, öz annemin oğullarıydı" dedi, "Yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, onları sağ bıraksaydınız sizi öldürmezdim."

²⁰Sonra büyük oğlu Yeter'e, "Haydi, öldür onları" dedi. Ne var ki, henüz genç olan Yeter korktu, kılıcını çekmedi.

²¹Bunun üzerine Zevah ile Salmunna Gidyon'a, "Sen öldür bizi" dediler, "Erkeğin işini ancak erkek yapar."

Böylece Gidyon varıp Zevah ile Salmunna'yı öldürdü. Develerinin boyunlarındaki hilal biçimi süsleri de aldı.

²²İsrailliler Gidyon'a, "Sen, oğlun ve torunun bize önderlik edin" dediler. "Çünkü bizi Midyanlılar'ın elinden sen kurtardın."

²³Ama Gidyon, "Ben size önderlik etmem, oğlum da etmez" diye karşılık verdi, "Size RAB önderlik edecek."

²⁴Sonra, "Yalnız sizden bir dileğim var" diye sözünü sürdürdü, "Ele geçirdiğiniz ganimetin içindeki küpeleri bana verin." –İsmailliler altın küpeler takarlardı.–

²⁵İsrailliler, "Seve seve veririz" diyerek yere bir üstlük serdiler. Herkes ele geçirdiği küpeleri üstlüğün üzerine attı. ²⁶Hilaller, kolyeler, Midyan krallarının giydiği mor giysiler ve develerin boyunlarından alınan zincirler dışında,

Gidyon'un aldığı altın küpelerin ağırlığı bin yedi yüz şekel¹ tuttu. ²⁷Gidyon bu altından bir efod* yaparak onu kendi kenti olan Ofra'ya yerleştirdi. Bütün İsraililer bu put yüzünden RAB'be vefasızlık ettiler. Böylece efod Gidyon ile ailesi için bir tuzak oldu.

²⁸İsraililer'e yenilen Midyanlılar bir daha toparlanamadılar. Ülke Gidyon zamanında kırk yıl barış içinde yaşadı.

Gidyon'un Ölümü

²⁹Yoaş oğlu Yerubbaal dönüp kendi evinde yaşamını sürdürdü. ³⁰Çok sayıda kadınla evlendi ve yetmiş oğlu oldu. ³¹Ayrıca Şekem'de bir cariyesi vardı. Bundan da bir oğlu oldu, adını Avimelek koydu. ³²Yoaş oğlu Gidyon iyice yaşlanıp öldü. Aviezerliler'e ait Ofra Kenti'nde, babası Yoaş'ın mezarına gömüldü.

³³Gidyon ölünce İsraililer yine RAB'be vefasızlık ettiler. Baallar'a* taptilar. Baal-Berit'i ilah edinerek ³⁴kendilerini çevrelerindeki düşmanlarının elinden kurtaran Tanrıları RAB'bi unuttular. ³⁵İsrail'e büyük iyilikler yapan Yerubbaal'ın –Gidyon'un– ev halkına vefasızlık ettiler.

Avimelek

9 Yerubbaal'ın oğlu Avimelek, dayılarının bulunduğu Şekem Kenti'ne giderek onlara ve annesinin boyundan gelen herkese şöyle dedi: ²“Şekem halkına şunu duyurun: ‘Sizin için hangisi daha iyi? Gidyon'un yetmiş oğlu tarafından yönetilmek mi, yoksa bir kişi tarafından yönetilmek mi?’ Unutmayın ki ben sizinle aynı etten, aynı kandanım.”

³Dayıları Avimelek'in söylediklerini Şekem halkına iletiler. Halkın yüreği Avimelek'ten yanaydı. “O bizim kardeşimizdir” dediler. ⁴Ona Baal-

Berit Tapınağı'ndan yetmiş parça gümüş verdiler. Avimelek bu parayla kiraladığı belalı serserileri peşine taktı. ⁵Sonra Ofra'ya, babasının evine dönüp kardeşlerini, Yerubbaal'ın yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdü. Yalnız Yerubbaal'ın küçük oğlu Yotam kaçıp gizlendiği için sağ kaldı.

⁶Şekem ve Beytmillo halkları toplanarak hep birlikte Şekem'de dikili taş meşesinin olduğu yere gittiler; Avimelek'i orada kral ilan ettiler.

⁷Olup biteni Yotam'a bildirdiklerinde Yotam Gerizim Dağı'nın tepesine çıkıp yüksek sesle halka şöyle dedi: “Ey Şekem halkı, beni dinleyin, Tanrı da sizi dinleyecek. ⁸Bir gün ağaçlar kendilerine bir kral meshetmek* istediler; zeytin ağacına gidip, ‘Gel kralımız ol’ dediler.

⁹“Zeytin ağacı, ‘İlahları ve insanların onurlandırmak için kullanılan yağı mı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ diye yanıtladı.

¹⁰“Bunun üzerine ağaçlar incir ağacına, ‘Gel sen kralımız ol’ dediler.

¹¹“İncir ağacı, ‘Tatlılığını ve güzel meyvemi bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ diye yanıtladı.

¹²“Sonra ağaçlar asmaya, ‘Gel sen bizim kralımız ol’ dediler. ¹³Asma, ‘İlahlarla insanlara zevk veren yeni şarabımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ dedi.

¹⁴“Sonunda ağaçlar karaçalıya, ‘Gel sen kralımız ol’ dediler.

¹⁵“Karaçalı, ‘Eğer gerçekten ben kendinize kral meshetmek istiyorsanız, gelin gölgeme sığınım’ diye karşılık verdi, ‘Eğer sığınmazsanız, karaçalıdan çıkan ateş Lübnan'ın bütün sedir ağaçlarını yakıp kül edecektir.’

¹⁶“Şimdi siz Avimelek'i kral yapmakla içten ve dürüst davrandığınızı mı sanıyorsunuz? Yerubbaal'la ailesine iyilik mi ettiniz? Ona hak ettiği gi-

bi mi davrandınız? ¹⁷Oysa babam sizi Midyanlılar'ın elinden kurtarmak için canını tehlikeye atarak sizin için savdı. ¹⁸Ama bugün siz babamın ailesine karşı ayaklandınız, yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdünüz. Cariyesinden doğan Avimelek kardeşiniz olduğu için onu Şekem'e kral yaptınız. ¹⁹Eğer bugün Yerubbaal'la ailesine içten ve dürüst davrandığınıza inanıyorsanız, Avimelek'le sevinin, o da sizinle sevin sin! ²⁰Ama öyle değilse, dilerim, Avimelek ateş olsun, Şekem ve Beytmilllo halkını yakıp kül etsin. Ya da Şekem ve Beytmilllo halkı ateş olsun, Avimelek'i yakıp kül etsin."

²¹Ardından Yotam kardeşi Avimelek'ten korktuğu için kaçtı, gidip Beer'e yerleşti.

²²Avimelek İsrail'i üç yıl yönetti. ²³Sonra Tanrı Avimelek'le Şekem halkını birbirine düşürdü; halk Avimelek'e başkaldırdı. ²⁴Tanrı bunu Avimelek'i Yerubbaal'ın yetmiş oğluna yapılan zorbalığın aynısına uğratmak, kardeşlerini öldüren Avimelek'ten ve onu bu kırıma isteklendiren Şekem halkından akıttıkları kanın öcünü almak için yaptı. ²⁵Şekem halkı dağ başlarında Avimelek'e pusu kurdu. Oradan geçen herkesi soyuyorlardı. Bu durum Avimelek'e bildirildi.

²⁶Ebet oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekem'e yerleşti. Şekem halkı ona güvendi. ²⁷Bağlara çıkıp üzümlemleri topladıktan, ezip şarap yaptıktan sonra bir şenlik düzenlediler. İlahlarının tapınağına gittiler; orada yiyip içerken Avimelek'e lanetler yağdırdılar. ²⁸Ebet oğlu Gaal kalkıp şöyle dedi: "Avimelek kim ki, biz Şekem halkı ona hizmet edelim? Yerubbaal'ın oğlu değil mi o? Zevul da onun yarıdıcısı değil mi? Şekemliler'in babası Hamor'un soyundan gelenlere hizmet edin. Neden Avimelek'e hizmet edelim? ²⁹Keşke bu halkı ben yönet-

seydim! Avimelek'i uzaklaştırır ve, 'Ordunu güçlendir de öyle ortaya çık!' derdim."

³⁰Kentin yöneticisi olan Zevul, Ebet oğlu Gaal'ın sözlerini duyunca öfkelen di. ³¹Avimelek'e gizlice gönderdiği ulaklar aracılığıyla şöyle dedi: "Ebet oğlu Gaal ve kardeşleri Şekem'e geldiler. Kenti sana karşı ayaklandırı yorlar. ³²Gel, adamlarınla birlikte gece kırdapusuya yat. ³³Sabah güneş doğar doğmaz kalk, kenti bas. Gaal ile adamlarını sana saldırdığında onlara yapacağını yap."

³⁴Böylece Avimelek'le adamları gece kalkıp dört bölük halinde Şekem yakınında pusuya yattılar.

³⁵Ebet oğlu Gaal çıkıp kentin giriş kapısında durunca, Avimelek'le yanındakiler pusu yerinden fırladılar.

³⁶Gelenleri gören Gaal, Zevul'a, "Dağların tepesinden inip gelenlere bak!" dedi.

Zevul, "Adam sandığın aslında dağların gölgesidir" diye karşılık verdi.

³⁷Ama Gaal ısrar etti: "Bak, topraklarımızın ortasında ilerleyenler var. Bir kısmı da Falcılar Meşesi yolundan geliyor."

³⁸Bunun üzerine Zevul, " 'Avimelek kim ki, ona hizmet edelim' diye övünen sen değil miydin?" dedi, "Küçümsemediğin halk bu değil mi? Haydi şimdi git, onlarla savaş!"

³⁹Şekem halkına öncülük eden Gaal, Avimelek'le savaşa tutuştu. ⁴⁰Ama tutunamayıp kaçmaya başladı. Avimelek ardına düştü. Kentin giriş kapısına dek çok sayıda ölü yerde yatıyordu.

⁴¹Avimelek Aruma'da kaldı. Zevul ise Gaal'ı ve kardeşlerini Şekem'den kovdu, kentte yaşamalarına izin vermedi.

⁴²Savaşın ertesi günü Avimelek Şekemliler'in tarlalarına gittiklerini haber aldı. ⁴³Adamlarını üç bölüğe ayırıp kırdapusuya yattı. Halkın

kentten çıktığını görünce saldırıp onları öldürdü. ⁴⁴Sonra yanındaki bölükle hızla ilerleyerek kentin giriş kapısına dayandı. Öbür iki bölükse tarlalardakilere saldırıp onları öldürdü. ⁴⁵Avimelek gün boyu kente karşı savaştı; kenti ele geçirdikten sonra halkını kılıçtan geçirdi. Kenti yıkıp üstüne tuz serpti.

⁴⁶Şekem Kulesi'ndeki halk olup biteni duyunca, El-Berit Tapınağı'nın kalesine sığındı. ⁴⁷Onların Şekem Kulesi'nde toplandığını haber alan Avimelek, ⁴⁸yanındaki halkla birlikte Salmon Dağı'na çıktı. Eline bir balta alıp ağaçtan bir dal kesti, dalı omuzuna atarak yanındakilere, "Ne yaptığımı gördünüz" dedi, "Çabuk olun, siz de benim gibi yapın." ⁴⁹Böylece hepsi birer dal kesip Avimelek'i izledi. Dallar kalenin dibinde yığıp ateşe verdiler. Şekem Kulesi'ndeki bin kadar kadın, erkek yanarak öldü.

⁵⁰Bundan sonra Avimelek Teves üzerine yürüdü, kenti kuşatıp ele geçirdi. ⁵¹Kentin ortasında sağlam bir kule vardı. Kadın erkek bütün kent halkı oraya sığındı. Kapıları kapayıp kulenin damına çıktılar. ⁵²Avimelek gelip kuleyi kuşattı. Ateşe vermek için kapısına yaklaştığında, ⁵³bir kadının değirmenin üst taşını Avimelek'in üzerine atıp başını yardı.

⁵⁴Avimelek hemen silahlarını taşıyan uşağını çağırdı ve, "Kılıcını çek, beni öldür" dedi, "Hiç kimse, 'Avimelek'i bir kadın öldürdü' demesin." Uşak kılıcını Avimelek'e saplayıp onu öldürdü. ⁵⁵Avimelek'in öldüğünü görünce İsraililer evlerine döndüler.

⁵⁶Böylece Tanrı yetmiş kardeşini öldürerek babasına büyük kötülük eden Avimelek'i cezalandırdı. ⁵⁷Tanrı Şekem halkını da yaptıkları kötülüklerden ötürü cezalandırdı. Yerubbaal'ın oğlu Yotam'ın lanetine uğradılar.

Tola

10 Avimelek'in ölümünden sonra İsrail'i kurtarmak için İssakar oymağından Dodo oğlu Pua oğlu Tola adında bir adam ortaya çıktı. Tola Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şamir'de yaşardı. ²İsrail'i yirmi üç yıl yönettikten sonra öldü, Şamir'de gömüldü.

Yair

³Ondan sonra Gilatlı Yair başa geçti. Yair İsrail'i yirmi iki yıl yönetti. ⁴Otuz oğlu vardı. Bunlar otuz eşeğe biner, otuz kenti yönetirlerdi. Gilat yöresindeki bu kentler bugün de Havvot-Yair'i diye anılıyor. ⁵Yair ölünce Kamon'da gömüldü.

Yiftah

⁶İsraililer yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar; Baallar'a*, Aş-toretler'e*, Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filist ilahlarına kulluk ettiler. RAB'bi terk ettiler, O'na kulluk etmediler. ⁷Bu yüzden İsraililer'e öfkelenen RAB, onları Filistliler'e ve Ammonlular'a tutsak etti. ⁸Bunlar o yıldan başlayarak İsraililer'i baskı altında ezdiler; Şeria Irmağı'nın ötesinde, Gilat'taki Amorlular ülkesinde yaşayan bütün İsraililer'i on sekiz yıl baskı altında tuttular. ⁹Ammonlular Yahuda, Benyamin ve Efrayim oymaklarıyla savaşmak için Şeria Irmağı'nın ötesine geçtiler. İsrail büyük sıkıntı içindeydi. ¹⁰İsraililer RAB'be, "Sana karşı günah işledik" diye seslendiler, "Seni, Tanrımız'ı terk edip Baallar'a kulluk ettik."

¹¹RAB, "Sizi Mısırlılar'dan, Amorlular'dan, Ammonlular'dan, Filistliler'den kurtaran ben değil miyim?" diye karşılık verdi, ¹²"Saydalılar, Amalekliler, Maonlular size baskı

yaptıklarında bana yakardınız, ben de sizi onların elinden kurtardım. ¹³Sizse beni terk ettiniz, başka ilahlara kulluk ettiniz. Bu yüzden sizi bir daha kurtarmayacağım. ¹⁴Gidin, seçtiğiniz ilahlara yakarın; sıkıntıya düştiğinizde sizi onlar kurtarsın.”

¹⁵İsraililer, “Günah işledik” dediler, “Bize ne istersen yap. Yalnız bugün bizi kurtar.” ¹⁶Sonra aralarındaki yabancı putları atıp RAB'be tapındılar. RAB de onların daha fazla acı çekmesine dayanamadı.

¹⁷Ammonlular toplanıp Gilat'ta ordugah kurunca İsraililer de toplanarak Mispâ'da ordugah kurdular. ¹⁸Gilat halkının önderleri birbirlerine, “Ammonlular'a karşı ilk saldırıyı başlatan kişi, bütün Gilat halkının önderi olacak” dediler.

11 Yiftah adında yiğit bir savaşçı vardı. Bir fahişenin oğlu olan Yiftah'ın babasının adı Gilat'tı. ²Gilat'ın karısı da ona erkek çocuklar doğurmuştu. Bu çocuklar büyüyünce Yiftah'ı kovmuşlardı. Ona, “Babamızın evinden miras almayacaksın. Çünkü sen başka bir kadının oğlusun” demişlerdi. ³Yiftah kardeşlerinden kaçıp Tov yöresine yerleşti. Çevresinde toplanan serserilere önderlik etmeye başladı.

⁴Bir süre sonra Ammonlular İsraililer'e savaş açtı. ⁵Savaş patlak verince Gilat ileri gelenleri Yiftah'ı almak için Tov yöresine gittiler. ⁶Ona, “Gel, komutanımız ol, Ammonlular'la savaşalım” dediler.

⁷Yiftah, “Benden nefret eden, beni babamın evinden kovan siz değil midiniz?” diye yanıtladı, “Sıkıntıya düşünce neden bana geldiniz?”

⁸Gilat ileri gelenleri, “Sana başvuruyoruz; çünkü bizimle gelip Ammonlular'la savaşmanı, bize, Gilat

halkına önderlik etmeni istiyoruz” dediler.

⁹Yiftah, “Ammonlular'la savaşmak için beni götürürseniz, RAB de onları elime teslim ederse, sizin önderiniz olacak mıyım?” diye sordu.

¹⁰Gilat ileri gelenleri, “RAB aramızda tanık olsun, kesinlikle dediğin gibi yapacağız” dediler. ¹¹Böylece Yiftah Gilat ileri gelenleriyle birlikte gitti. Halk onu kendine önder ve komutan yaptı. Yiftah bütün söylediklerini Mispâ'da, RAB'bin önünde yineledi.

¹²Sonra Ammon Kralı'na ulaklar göndererek, “Aramızda ne var ki, ülkeme saldırmaya kalkıyorsun?” dedi.

¹³Ammon Kralı, Yiftah'ın ulaklarına şu karşılığı verdi: “İsraililer Mısır'dan çıktıktan sonra Arnon Vadisi'nden Yabbuk ve Şeria ırmaklarına kadar uzanan topraklarımızı aldılar. Şimdi bu-raları bana savaşsız geri ver.”

¹⁴Yiftah yine Ammon Kralı'na ulaklar göndererek ¹⁵şöyle dedi: “Yiftah diyor ki, İsraililer ne Moav ülkesini, ne de Ammon topraklarını aldı. ¹⁶Mısır'dan çıktıkları zaman Kamış Denizi'ne* kadar çölde yürüyerek Kadeş'e ulaştılar. ¹⁷Sonra Edom Kralı'na ulaklar göndererek, ‘Lütfen topraklarından geçmemize izin ver’ dediler. Edom Kralı kulak asmadı. İsraililer Moav Kralı'na da ulaklar gönderdi, ama o da izin vermedi. Bunun üzerine Kadeş'te kaldılar.

¹⁸“Çölü izleyerek Edom ile Moav topraklarının çevresinden geçtiler; Moav bölgesinin doğusunda, Arnon Vadisi'nin öbür yakasında konakladılar. Moav sınırından içeri girmediler. Çünkü Arnon Vadisi sınırdı.

¹⁹“Sonra Heşbon'da egemenlik süren Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklar göndererek, ‘Ülkenden geçip topraklarımıza ulaşmamıza izin ver’ diye rica ettiler. ²⁰Ama Sihon İsraililer'in

topraklarından geçip gideceklerine inanmadı. Bu nedenle bütün halkını toplayıp Yahesa'da ordugah kurdu ve İsraililer'le savaşa tutuştu.

²¹“İsrail'in Tanrısı RAB, Sihon'u ve bütün halkını İsraililer'in eline teslim etti. İsraililer Amorlular'ı yenip o yöredeki halkın bütün topraklarını ele geçirdiler. ²²Arnon Vadisi'nden Yabuk Irmağı'na, çölden Şeria Irmağı'na kadar uzanan bütün Amor topraklarını ele geçirdiler.

²³“İsrail'in Tanrısı RAB Amorlular'ı kendi halkı İsrail'in önünden kovduktan sonra, sen hangi hakla buraları geri istiyorsun? ²⁴İlahın Kemoş sana bir yer verse oraya sahip çıkmaz mısın? Biz de Tanrımız RAB'bin önümüzden kovduğu halkın topraklarını sahipleneceğiz. ²⁵Sen Moav Kralı Sippor oğlu Balak'tan üstün müsün? O hiç İsraililer'le çekişti mi, hiç onlarla savaşıma kalkıştı mı? ²⁶İsraililer üç yüz yıldır Heşbon'da, Aroer'de, bunların çevre köylerinde ve Arnon kıyısındaki bütün kentlerde yaşarken neden buraları geri almaya çalışmadınız? ²⁷Ben sana karşı suç işlemedim. Ama sen benimle savaşıma kalkışmakla bana haksızlık ediyorsun. Hâkim olan RAB, İsraililer'le Ammonlular arasında bugün hakemlik yapсын.”

²⁸Ne var ki Ammon Kralı, Yiftah'ın kendisine iletği bu sözlere kulak asmadı.

²⁹RAB'bin Ruhu Yiftah'ın üzerine indi. Yiftah, Gilat ve Manaşse'den geçti, Gilat'taki Mispadan geçerek Ammonlular'a doğru ilerledi. ³⁰RAB'bin önünde ant içerek şöyle dedi: “Gerçekten Ammonlular'ı elime teslim edersen, ³¹onları yenip sağ salim döndüğümde beni karşılamak için evimin kapısından ilk çıkan, RAB'be adanacaktır. Onu yakmalık sunu* olarak sunacağım.”

³²Yiftah bundan sonra Ammonlular'la savaşıma gitti. RAB onları Yiftah'ın eline teslim etti. ³³Yiftah, başta Avel-Keramim olmak üzere, Aroer'den Minni'e kadar yirmi kenti yakıp yıkarak Ammonlular'a çok büyük kayıplar verdirdi. Böylece Ammonlular İsraililer'in boyunduruğuna girdi.

³⁴Yiftah Mispaya, kendi evine döndüğünde, kızı tef çalıp dans ederek onu karşılamaya çıktı. Tek çocuğu oydu, ondan başka ne oğlu ne de kızı vardı. ³⁵Yiftah, kızını görünce giysilerini yırtarak, “Eyvahlar olsun, kızım!” dedi, “Beni perişan ettin, umarsız bıraktın! Çünkü RAB'be verdiğim sözden dönemem.”

³⁶Kız, “Baba, RAB'be ant içtin” dedi, “Madem RAB düşmanların olan Ammonlular'dan senin öcünü aldı, ağzından ne çıktıysa bana öyle yap.” ³⁷Sonra ekledi: “Yalnız bir dileğim var: Beni iki ay serbest bırak, gidip arkadaşarımla kırlarda gezineyim, kızlığıma ağlayayım.”

³⁸Babası, “Gidebilirsin” diyerek onu iki ay serbest bıraktı. Kız arkadaşlarıyla birlikte kırlara çıkıp erdenliğine ağladı. ³⁹İki ay sonra babasının yanına döndü. Babası da içtiği andı yerine getirdi. Kıza erkek eli değmemiştii.

Bundan sonra İsrail'de bir gelenek oluştu. ⁴⁰İsrail kızları her yıl kırlara çıkıp Gilatlı Yiftah'ın kızı için dört gün yas tutar oldular.

Yiftah ile Efrayim

12 Efrayimli erkekler toplanıp Safon'a geçtiler. Yiftah'a, “Ammonlular'la savaşıma gittiğinde bizi neden çağırmadın?” dediler, “Seni de evini de yakacağız.”

²Yiftah, “Halkımla ben Ammonlular'a karşı amansız bir savaşıma tutuşmuştuk” diye yanıtladı, “Sizi çağır-

dım, ama gelip beni onların elinden kurtarmadınız. ³Beni kurtarmak istemediğinizi görünce canımı dişime takıp Ammonlular'a karşı harekete geçtim. Sonunda RAB onları elime teslim etti. Neden bugün benimle sa-vaşmaya kalkışıyorsunuz?”

⁴Bundan sonra Yiftah Gilat erkeklerini toplayarak Efrayimoğulları'yla sa-vaşa girdi. Gilatlılar Efrayimoğulları'na saldırdılar. Çünkü Efrayimoğulları onlara, “Ey Efrayim ve Manaşşe halkları arasında yaşayan Gilatlılar, siz Efrayim'den kaçan dönemlersiniz!” demişlerdi. ⁵Şeria Irmağı'nın Efrayim'e yol veren geçitlerini tutan Gilatlılar, geçmek isteyen Efrayimli kaçaklara, “Efrayimli misin?” diye sorarlardı. Adamlar, “Hayır” derlerse, ⁶o zaman onlara, “‘Şibbolet’ deyin bakalım” derlerdi. Adamlar “Şibbolet” derdi. Çünkü “Şibbolet” sözcüğünü doğru söyleyemezlerdi. Bunun üzerine onları yakalayıp Şeria Irmağı'nın geçitlerinde öldürürlerdi. O gün Efrayimliler'den kırk iki bin kişi öldürüldü.

⁷Gilatlı Yiftah İsrail'i altı yıl yönetti. Ölünce Gilat kentlerinden birinde gömüldü.

İvsan, Elon ve Avdon

⁸Ondan sonra İsrail'in başına Beytlehemli İvsan geçti. ⁹İvsan'ın otuz oğlu, otuz kızı vardı. İvsan kızlarını başka boylara verdi, oğullarına da başka boylardan kızlar aldı. İsrail'i yedi yıl yönetti. ¹⁰Ölünce Beytlehem'de gömüldü.

¹¹Ondan sonra İsrail'in başına Zevulun oymağından Elon geçti. Elon İsrail'i on yıl yönetti. ¹²Ölünce Zevulun topraklarında, Ayalon'da gömüldü.

¹³Onun ardından İsrail'in başına Piratonlu Hillel oğlu Avdon geçti. ¹⁴Avdon'un kırk oğlu, otuz torunu ve bunların bindiği yetmiş eşiği vardı. İsrail'i sekiz yıl yönetti. ¹⁵Piratonlu Hillel oğlu Avdon ölünce Ama-

lekliler'e ait dağlık bölgenin Efrayim yöresindeki Piraton'da gömüldü.

Şimşon'un Doğumu

13 İsraililer yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları kırk yıl süreyle Filistliler'in boyunduruğuna terk etti.

²Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoah'tı. Karısı kısırdı ve hiç çocuğu olmamıştı. ³RAB'bin meleği kadına görünerek, “Kısır olduğun, çocuk doğurmadığın halde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın” dedi, ⁴“Bundan böyle şarap ya da içki içmemeye dikkat et, murdar* bir şey yeme. ⁵Çünkü gebe kalıp bir oğul doğuracaksın. Onun başına ustura değmeyecek. Çünkü o daha rahmindeyken Tanrı'ya adanmış* olacak. İsrail'i Filistliler'in elinden kurtarmaya başlayacak olan odur.”

⁶Kadın kocasına gidip, “Yanıma bir Tanrı adamı geldi” dedi, “Tanrı'nın meleğine benzer görkemli bir görünüşü vardı. Nereden geldiğini sormadım. Bana adını da söylemedi. ⁷Ama, ‘Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın’ dedi, ‘Bundan böyle şarap ve içki içme, murdar bir şey yeme. Çünkü çocuk ana rahmine düştüğü andan öleceği güne dek Tanrı'nın adanmış* olacak.’”

⁸Manoah RAB'be şöyle yakardı: “Ya Rab, gönderdiğin Tanrı adamının yine gelmesini, doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretmesini dilerim.”

⁹Tanrı Manoah'ın yakarışını duydu. Kadın tarladayken Tanrı'nın meleği yine ona göründü. Ne var ki, Manoah karısının yanında değildi. ¹⁰Kadın haber vermek için koşa koşa kocasına gitti. “İşte geçen gün yanıma gelen adam yine bana göründü!” dedi.

¹¹Manoah kalkıp karısının ardısına gitti. Adamın yanına varınca, “Karım ile konuşan adam sen misin?” diye sordu.

Adam, “Evet, benim” dedi.

¹²Manoah, “Söylediklerin yerine geldiğinde, çocuğun yaşamı ve göreviyle ilgili yargı ne olacak?” diye sordu.

¹³RAB'bin meleği, “Karın kendisine söylediğim her şeyden sakınsın” diye karşılık verdi, ¹⁴“Asmanın ürününden üretilen hiçbir şey yemesin, şarap ve içki içmesin. Murdar bir şey yemesin. Buyurduklarımın hepsini yerine getirsin.”

¹⁵Manoah, “Seni alıkoymak, onuruna bir oğlak kesmek istiyoruz” dedi.

¹⁶RAB'bin meleği, “Beni alıkoy-san da hazırlayacağın yemeği yemem” dedi, “Yakmalık bir sunu* sunacak-san, RAB'be sunmalısın.” Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anlamamıştı.

¹⁷RAB'bin meleğine, “Adın ne?” diye sordu, “Bilelim ki, söylediklerin yerine geldiğinde seni onurlandırırım.”

¹⁸RAB'bin meleği, “Adımı niçin soruyorsun?” dedi, “Adım tanımlanamaz.” ¹⁹Manoah bir oğlakla tahıl sunusunu* aldı, bir kayanın üzerinde RAB'be sundu. O anda Manoah'la karısının gözü önünde şaşılacak şeyler oldu: ²⁰RAB'bin meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göğe yükseldi. Bunu gören Manoah'la karısı yüzüstü yere kapandılar. ²¹RAB'bin meleği Manoah'la karısına bir daha görünmeyince, Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anladı. ²²Karısına, “Kesinlikle öleceğiz” dedi, “Çünkü Tanrı'yı gördük.”

²³Karısı, “RAB bizi öldürmek isteseydi, yakmalık sunuyu ve tahıl sunusunu kabul etmezdi” diye karşılık verdi, “Bütün bunları bize göstermezdi. Bugün söylediklerini de işitmezdik.”

²⁴Ve kadın bir erkek çocuk doğurdu. Adını Şimşon koydu. Çocuk büyüüp gelişti. RAB de onu kutsadı. ²⁵RAB'bin Ruhu Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan'da bulunan Şimşon'u yönlendirmeye başladı.

Şimşon'un Evlenmesi

14 Şimşon bir gün Timna'ya gitti. Orada Filistli bir kadın gördü. ²Geri dönünce annesiyle babasına, “Timna'da Filistli bir kadın gördüm” dedi, “Onu hemen bana eş olarak alın.”

³Annesiyle babası, “Akrabalarının ya da halkımızın kızları arasında kimse yok mu ki, sünnetsiz* Filistliler'den kız almaya kalkıyorsun?” diye karşılık verdiler.

Ama Şimşon babasına, “Bana o kadını al, ondan hoşlanıyorum” dedi. ⁴Şimşon'un annesiyle babası bunu isteyenin RAB olduğunu anlamadılar. Çünkü RAB o sırada İsraililer'e egemen olan Filistliler'e karşı fırsat kolluyordu.

⁵Böylece Şimşon annesi ve babasıyla Timna'ya doğru yola koyuldu. Timna bağlarına vardıklarında, genç bir aslan kükreyerek Şimşon'un karşısına çıktı. ⁶Şimşon üzerine inen RAB'bin Ruhu'yla güçlendi ve aslanı bir oğlak parçalar gibi çıplak elle parçaladı. Ama yaptığını ne annesine ne de babasına bildirdi.

⁷Sonra gidip kadınla konuştu ve ondan çok hoşlandı. ⁸Bir süre sonra kadınla evlenmek üzere yine Timna'ya giderken, aslanın leşini görmek için yoldan saptı. Bir arı sürüsünün aslanın leşini kovana çevirdiğini gördü. ⁹Kovandaki balı avuçlarına doldurdu, yiye yiye oradan uzaklaştı. Annesiyle babasının yanına varınca baldan onlara da verdi, onlar da yedi. Ama balı aslanın leşinden aldığını söylemedi.

¹⁰Babası kadını görmeye gidince, Şimşon da damat geleneğine uyarak orada bir şölen düzenledi. ¹¹Filistliler onu görünce ona eşlik etmek üzere otuz genç getirdiler. ¹²Şimşon onlara, “Size bir bilmece sorayım” dedi, “Şölenin yedi günü içinde kesin yanıtı bulup bana bildirirseniz, size otuz

keten mintan, otuz takım da üst giysi vereceğim. ¹³Ama bilmeceyi çözmezseniz, o zaman da siz bana otuz keten mintanla otuz takım üst giysi vereceksiniz.”

Ona, “Seni dinliyoruz” dediler, “Söyle bakalım bilmeceni.”

¹⁴Şimşon,

“Yiyenden yiyecek,

Güçlüden tatlı çıktı”

dedi. Üç gün geçtiyse de bilmeceyi çözemediler.

¹⁵Dördüncü gün gençler Şimşon'un karısına, “Kocanı kandır da bize bilmecenin yanıtını versin” dediler, “Yoksa, seni de babanın evini de yakarız. Bizi soymak için mi buraya çağırıyorsunuz?”

¹⁶Şimşon'un karısı ağlayarak ona, “Benden nefret ediyorsun” dedi, “Beni sevmiyorsun. Soydaşlarıma bir bilmece sordun, yanıtını bana söylemedin.”

Şimşon karısına, “Bak” dedi, “Aneme babama bile söylemedim, sana mı söyleyeceğim?”

¹⁷Kadın şölen boyunca yedi gün ağlayıp durdu. Kadının sürekli sıkıştırması üzerine Şimşon yedinci gün bilmecenin yanıtını ona söyledi. Kadın da yanıtı soydaşlarına ilettili.

¹⁸Yedinci gün, gün batmadan kentli gençler Şimşon'a geldiler.

“Baldan tatlı,

Aslandan güçlü ne var?”

dediler.

Şimşon, “Düvemle çift sürmüş olmasaydınız, bilmecemi çözemezsiniz” diye karşılık verdi.

¹⁹RAB'in Ruhı üzerine inince güçlenen Şimşon Aşkelon'a gitti; otuz kişi vurup mallarını yağmaladı, giysilerini de bilmeceyi çözenlere verdi. Öfkeden kudurmuş bir halde babasının evine döndü.

²⁰Şimşon'un karısı ise Şimşon'a eşlik eden sağdıcı verildi.

Şimşon Öç Alıyor

15 Bir süre sonra, buğday biçimi sırasında Şimşon bir oğlak alıp karısını ziyarete gitti. “Karımın odasına girmek istiyorum” dedi.

Ama kızın babası Şimşon'un girmesine izin vermedi. ²“Ondan gerçekten nefret ettiğini sanıyordum” dedi, “Bu nedenle onu senin sağdıcına verdim. Küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Ablasının yerine onu al.”

³Şimşon, “Bu kez Filistliler'e kötülük etsem de buna hakkım var” dedi. ⁴Kıra çıkıp üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çiftler çiftler kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çıra sıkıştırdı. ⁵Çıraları tutuşturup çakalları Filistliler'in ekinlerinin arasına salıverdi. Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yaktı.

⁶Filistliler, “Bunu kim yaptı?” dediler, “Yapsa yapsa, Timnalı'nın damadı Şimşon yapmıştır. Çünkü Timnalı karısını elinden alıp sağdıcına verdi.” Sonra gidip kadınla babasını yaktılar.

⁷Şimşon onlara, “Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadan duramam” dedi. ⁸Onlara acımasızca saldırarak çoğunu öldürdü, sonra Etam Kayalığı'na çekilip bir mağaraya sığındı. ⁹Filistliler de gidip Yahuda'da ordu-gah kurdular, Lehi yöresine yayıldılar.

¹⁰Yahudalılar, “Neden bizimle savaşmaya geldiniz?” diye sorunca, Filistliler, “Şimşon'u yakalamaya geldik, bize yaptığının aynısını ona yapmak için buradayız” diye karşılık verdiler. ¹¹Yahudalılar'dan üç bin kişi, Etam Kayalığı'ndaki mağaraya giderek Şimşon'a, “Filistliler'in bize egemen olduklarını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığın?” dediler.

Şimşon, “Onlar bana ne yaptılarsa ben de onlara öyle yaptım” diye karşılık verdi.

¹²“Seni yakalayıp Filistliler'e teslim etmek için geldik” dediler.

Şimşon, “Beni öldürmeyeceğinize ant için” dedi.

¹³Onlar da, “Olur, ama seni sıkıca bağlayıp onlara teslim edeceğiz” dediler, “Söz veriyoruz, seni öldürmeyeceğiz.” Sonra onu iki yeni organla bağlayıp mağaradan çıkardılar.

¹⁴Şimşon Lehi'ye yaklaşıncı, Filistliler bağırarak ona yöneldiler. RAB bin Ruhü büyük bir güçle Şimşon'un üzerine indi. Şimşon'un kollarını saran organlar yanan keten gibi dağıldı, elindeki bağlar çözüldü. ¹⁵Şimşon yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdü.

¹⁶Sonra şöyle dedi:

“Bir eşeğin çene kemiğiyle,
İki eşek yığını yaptım,
Eşeğin çene kemiğiyle bin
kişiyi öldürdüm.”

¹⁷Bunları söyledikten sonra çene kemiğini elinden attı. Oraya Ramat-Lehi⁴ adı verildi.

¹⁸Şimşon ölesiye susamıştı. RAB'be şöyle yakardı: “Kulunun eliyle büyük bir kurtuluş sağladın. Ama şimdi susuzluktan ölüp sünnetsizlerin* eline mi düşeceğim?” ¹⁹Bunun üzerine Tanrı Lehi'deki çukuru yardı. Çukurdan su fışkırdı. Şimşon suyu içince canlanıp güçlendi. Suyun çıktığı yere Eyn-Hakkore¹ adını verdi. Pınar bugün de Lehi'de duruyor.

²⁰Şimşon Filistliler'in egemenliği sırasında İsraililer'e yirmi yıl önderlik yaptı.

Şimşon ile Delila

16 Şimşon bir gün Gazze'ye gitti. Orada gördüğü bir fahişenin evine girdi. ²Gazzeliler'e, “Şimşon buraya geldi” diye haber verilince çevreyi kuşattılar. Bütün gece kentin

kapısında pusuya yattılar. “Gün ağarınca onu öldürürüz” diyerek gece boyunca yerlerinden kımıldamadılar.

³Şimşon gece yarısına dek yattı. Gece yarısı kalktı, kent kapısının iki kanadıyla iki direğini tutup sürgüyle birlikte yerlerinden söktü. Hepsi ni omuzlayıp Hevron'un karşısındaki tepeye çıkardı.

⁴Bir süre sonra Şimşon Sorek Vadisi'nde yaşayan Delila adında bir kadına aşık oldu. ⁵Filist beyleri kadına gelip, “Şimşon'un üstün gücünün kaynağı nedir, onu kandırıp öğrenmeye bak” dediler, “Böylece belki onu bağlar, etkisiz hale getirip yenebiliriz. Her birimiz sana bin yüzer parça gümüş³ vereceğiz.”

⁶Bunun üzerine Delila Şimşon'a, “Lütfen, söyle bana, bu üstün gücün nereden alıyorsun?” diye sordu, “Seni bağlayıp yenmek olası mı?”

⁷Şimşon, “Beni kurumamış yedi taze sırimla bağlarlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi.

⁸Bunun üzerine Filist beyleri Delila'ya kurumamış yedi taze sırim getirdiler. Delila bunlarla Şimşon'u bağladı. ⁹Adamları bitişik odada pusuya yatmıştı. Delila, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon sırimları ateş değdiğinde dağılıveren kendir lifleri gibi koparıp attı. Gücünün sırrını vermemişti.

¹⁰Delila, “Beni kandırdın, bana yalan söyledin” dedi, “Lütfen söyle bana, seni neyle bağlamalı?”

¹¹Şimşon, “Beni hiç kullanılmamış yeni organla sımsıkı bağlarlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi.

¹²Böylece Delila yeni organ alıp Şimşon'u bağladı. Sonra, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Adamlar hâlâ bitişik odada pusu kurmuş bekliyorlar-

k 15:17 “Ramat-Lehi”: “Çene kemiği Tepesi” anlamına gelir. **1 15:19** “Eyn-Hakkore”:

“Yalvaranın pınarı” anlamına gelir. **m 16:5** “Bin yüz parça gümüş”: Yaklaşık 12.7 kg. gümüş.

di. Şimşon organları iplik koparır gibi koparıp kollarından sıyırdı.

¹³Delila ona, “Şimdiye kadar beni hep kandırdın, bana yalan söyledin” dedi, “Söyle bana, seni neyle bağlamalı?”

Şimşon, “Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi.

¹⁴Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu. Sonra, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon uykusundan uyandı, saçını tezgah kazığından ve kumaştan çekip kurtardı.

¹⁵Delila, “Bana güvenmiyorsan nasıl olur da, ‘Seni seviyorum’ diyorsun?” dedi, “Üç kezdir beni kandırıyorsun, üstün gücünün nereden geldiğini söylemiyorsun.” ¹⁶Bu sözlerle Şimşon'u sıkıştırıp günlerce başını ağrıttı. Sonunda Şimşon dayanamayıp ¹⁷yüreğini kadına tümüyle açtı. “Başıma hiç ustura değmedi” dedi, “Çünkü ben ana rahmindeyken Tanrı'ya adanmışım*. Tıraş olursam gücümü yitiririm. Sıradan bir adam gibi güçsüz olurum.”

¹⁸Delila Şimşon'un gerçeği söylediğini anlayınca haber gönderip Filist beylerini çağırttı. “Bir kez daha gelin” dedi, “Şimşon bana gerçeği söyledi.” Kadının yanına gelen Filist beyleri gümüşü de birlikte getirdiler. ¹⁹Delila Şimşon'u dizleri üzerinde uyuttuktan sonra adamlardan birini çağırıp başındaki yedi örgüyü kestirdi. Sonra alay ederek onu dürtüklemeye başladı. Çünkü Şimşon gücünü yitirmişti.

²⁰Delila, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon uyandı ve, “Her zaman ki gibi kalkıp silkinirim” diye düşün-

dü. RAB'bin kendisinden ayrıldığını bilmiyordu.

²¹Filistliler onu yakalayıp gözlerini oydular. Gazze'ye götürüp tunç* zincirlerle bağladılar, cezaevinde değirmen taşına koştular. ²²Bu arada Şimşon'un kesilen saçları uzamaya başladı.

Şimşon'un Ölümü

²³Filist beyleri ilahları Dagon'un onuruna çok sayıda kurban kesip eğlenmek için toplandılar. “İlahımız, düşmanımız Şimşon'u elimize teslim etti” dediler. ²⁴Halk Şimşon'u görünce kendi ilahlarını övmeye başladı.

“İlahımız ülkemizi yakıp yıkan,

Birçoğumuzu öldüren

Düşmanımızı elimize teslim etti” diyorlardı.

²⁵İyice coşunca, “Şimşon'u getirin, bizi eğlendirsın” dediler. Şimşon'u cezaevinden getirip oynatmaya başladılar, sonra sütunların arasında durdurdular. ²⁶Şimşon, elinden tutan gence, “Beni tapınağın damını taşıyan sütunların yanına götür de onlara yaslanayım” dedi. ²⁷Tapınak erkeklerle, kadınlarla doluydu. Bütün Filist beyleri de oradaydı. Üç bin kadar kadın erkek Şimşon'un oynayıp damdan seyrediyordu.

²⁸Şimşon RAB'be yakarmaya başladı: “Ey Egemen RAB, lütfen beni anımsa. Ey Tanrı, bir kez daha beni güçlendir; Filistliler'den bir vuruşta iki gözümün öcünü alayım.” ²⁹Sonra tapınağın damını taşıyan iki ana sütunun ortasında durup sağ eliyle birini, sol eliyle ötekini kavradı. ³⁰“Filistliler'le birlikte öleyim” diyerek bütün gücüyle sütunlara yükledi. Tapınak Filist beylerinin ve bütün içindekilerin üzerine çöktü. Böylece Şimşon

n 16:13-14 Septuaginta “Şimşon ‘Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum’ dedi. Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu”, Masoretik metin “Şimşon kadına, ‘Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokursan’ dedi. Kadın dokuyup kazıkla burdu”.

ölürken, yaşamı boyunca öldürdüğünden daha çok insan öldürdü.

³¹Şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'ın bütün ailesi onun ölüsünü almaya geldiler. Şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına gömdüler. Şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti.

Mika'nın Putları

17 Efrayim'in dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı.

²Mika annesine, "Senden çalınan, lanetlediğini duyduğum bin yüz parça gümüş var ya, işte o gümüşler bende, onları ben çaldım" dedi.

Annesi, "RAB seni kutsasın, oğlum!" dedi. ³Mika bin yüz parça gümüşü annesine geri verdi.

Annesi, "Oğlumun bir oyma put, bir de dökme put yaptırabilmesi için gümüşün tamamını RAB'be adıyorum" dedi, "Gümüşü sana geri veriyorum."

⁴Gümüşü Mika'dan geri alan kadın, iki yüz parçasını ayırıp kuyumcuya verdi. Kuyumcu bundan bir oyma, bir de dökme put yaptı. Putlar Mika'nın evine götürüldü.

⁵Mika'nın bir tapınma yeri vardı. Özel aile putları ve bir efod* yaptırmış, oğullarından birini de kâhinliğe atamıştı. ⁶O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes kendince doğru olanı yapıyordu.

⁷Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nde, Yahudalı bir ailenin yanında geçici olarak yaşayan genç bir Levili vardı. ⁸Adam yerleşecek başka bir yer bulmak üzere Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden ayrıldı. Efrayim'in dağlık bölgesinden geçerken Mika'nın evine geldi.

⁹Mika, "Nereden geliyorsun?" diye sorunca adam, "Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden geliyorum, Levili'yim, yerleşecek yer arıyorum" dedi.

¹⁰Mika, "Benimle kal" dedi, "Bana danışmanlık ve kâhinlik yap. Seni doyurur, yılda bir takım giysi, on parça da gümüş veririm." Levili kabul etti. ¹¹Mika ile kalmaya razı oldu. Mika da ona oğlu gibi davrandı. ¹²Genç Levili'yi kâhinliğe atayarak evine aldı. ¹³Mika, "Şimdi biliyorum ki, RAB bana iyi davranacak" dedi, "Çünkü bir Levili kâhinim* var."

Danoğulları Layiş'e Yerleşiyor

18 O dönemde İsrail'de kral yoktu ve Dan oymağından olanlar yerleşecek yer arıyorlardı. Çünkü İsrail oymakları arasında kendilerine düşen payı henüz almamışlardı. ²Böylece kendi boylarından, Sora ve Eştaol kentlerinden beş cesur savaşçıyı topladılar araştırıp bilgi toplamak üzere yola çıkardılar. Onlara, "Gidin, toprakları araştırın" dediler.

Adamlar Efrayim'in dağlık bölgesinde bulunan Mika'nın evine gelip geceyi orada geçirdiler. ³Mika'nın evinin yanındayken genç Levili'nin sesini tanıdılar. Eve yaklaşarak ona, "Seni buraya kim getirdi? Burada ne yapıyorsun? Burada ne işin var?" diye sordular.

⁴Levili Mika'nın kendisi için yaptıklarını anlattı. "Bana verdiği ücrete karşılık ona kâhinlik ediyorum" dedi.

⁵Adamlar, "Lütfen Tanrı'ya danış, bu yolculuğumuz başarılı olacak mı, bilelim" dediler.

⁶Kâhin, "Esenlikle gidin, Tanrı yolculuğunuzu onaylıyor" diye yanıtladı.

⁷Böylece beş adam yola çıkıp Layiş'e vardılar. Kent halkının Saydalılar gibi kaygıdan uzak, esenlik ve güvenlik içinde yaşadığını gördüler. Yörede onlara egemen olan, baskı yapan kimse yoktu. Saydalılar'dan uzaktaydılar, başka kimseyle de ilişkileri yoktu.

⁸Sonra adamlar Sora ve Eştaol'a, soydaşlarının yanına döndüler. Soy-

daşları, “Ne öğrendiniz?” diye sorular.

⁹Adamlar, “Haydi, onlara saldıralım” dediler, “Ülkeyi gördük, toprağı çok güzel. Ne duruyorsunuz? Gecikmeden gidip ülkeyi sahiplenin. ¹⁰Oraya vardığınızda halkın her şeyden habersiz olduğunu göreceksiniz. Tanrı'nın elinize teslim ettiği bu ülke çok geniş; öyle bir yer ki, hiçbir eksigi yok.”

¹¹Bunun üzerine Dan oymağından altı yüz kişi silahlarını kuşanıp Sora ve Eştaol'dan yola çıktı. ¹²Gidip Yahuda'nın Kiryat-Yearim Kenti yakınında ordugah kurdular. Bu nedenle Kiryat-Yearim'in batısındaki bu yer bugün de Mahane-Dan^o diye anılıyor. ¹³Buradan Efrayim'in dağlık bölgesine geçip Mika'nın evine gittiler.

¹⁴Layış yöresini araştırmaya gitmiş olan beş adam soydaşlarına, “Bu evlerden birinde bir efod*, özel aile putları, bir oyma, bir de dökme put olduğunu biliyor musunuz?” dediler, “Ne yapacağınıza siz karar verin.” ¹⁵Bunun üzerine halk genç Levili'nin kaldığı Mika'nın evine yöneldi. Eve girip Levili'ye hal hatır sordular. ¹⁶Silahlarını kuşanmış altı yüz Danlı dış kapının önüne yığılmıştı. ¹⁷Yöreyi araştırmış olan beş adam içeri girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldılar. Kâhinle silah kuşanmış altı yüz kişiye de dış kapının önünde duruyordu.

¹⁸Adamların Mika'nın evine girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldığını gören kâhin, “Ne yapıyorsunuz?” diye sordu.

¹⁹Adamlar, “Sus, sesini çıkarma” dediler, “Bizimle gel. Bize danışmanlık ve kâhinlik yap. Bir adamın evinde kâhinlik etmek mi iyi, yoksa İsrail'in bir boyuna, bir oymağına kâhinlik etmek mi?” ²⁰Kâhinin yüre-

ği sevinçle doldu. Efodu, özel putları, oyma putu alıp topluluğun ortasında yürümeye başladı. ²¹Topluluk çocuklarını, hayvanlarını, değerli eşyalarını alıp yola çıktı.

²²Danoğulları Mika'nın evinden biraz uzaklaştıktan sonra, Mika'nın komşuları toplanıp onlara yetiştiler. ²³Bağırıp çağırmaya başladılar. Danoğulları dönüp Mika'ya, “Ne oldu, neden adamlarını toplayıp geldin?” dediler.

²⁴Mika, “Kâhinimi, yaptırdığım putları alıp gittiniz” dedi, “Bana ne kaldı ki? Bir de, ‘Ne oldu?’ diye soruyorsunuz.”

²⁵“Kes sesini!” dediler, “Yoksa öfke keli adamlarımız saldırıp seni de, aileni de öldürür.” ²⁶Sonra yollarına devam ettiler. Mika onların kendisinden daha güçlü olduğunu görünce dönüp evine gitti.

²⁷Danoğulları Mika'nın yaptırdığı putları ve kâhini yanlarına alarak Layış üzerine yürüdüler. Barışçıl ve her şeyden habersiz olan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler. ²⁸Beytrehov yakınındaki vadide bulunan Layış Kenti'nin yardımına gelen olmadı. Çünkü kent Sayda'dan uzaktı, başka bir kentle de ilişkisi yoktu.

Danoğulları kenti yeniden inşa ederek oraya yerleştiler. ²⁹Yakup'un oğlu olan ataları Dan'ın anısına kente Dan adını verdiler. Kentin eski adı Layış'ti. ³⁰Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlu^o Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler. ³¹Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta tapıldılar.

Levili ile Cariyesi

19 İsrail'in kralsız olduğu o dönemde Efrayim'in dağlık bölgesinin ücra yerinde yaşayan bir Levi-

^o 18:12 “Mahane-Dan”: “Dan ordugahı” anlamına gelir.

^ö 18:30 Bazı Septuaginta elyazmaları, Vulgata ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Musa oğlu”, Masoretik metin “Manaşşe oğlu”.

li vardı. Adam Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden kendisine bir cariye almıştı. ²⁻³Ama kadın onu başka erkeklerle aldatı. Sonra adamı bırakıp Yahuda'ya, babasının Beytlehem'deki evine döndü. Kadın dört ay orada kaldıktan sonra kocası kalkıp onun yanına gitti. Gönlnü hoş edip onu geri getirmek istiyordu. Yanında uşağı ve iki de eşek vardı. Kadın onu babasının evine götürdü. Kayınbaba damadını görünce onu sevinçle karşıladı. ⁴Yanında alıkoydu. Adam onların evinde üç gün kaldı, onlarla birlikte yedi, içti ve orada geceledi.

⁵Dördüncü günün sabahı erkenden kalktılar. Kızın babası gitmeye hazırlanan damadına, "Rahatına bak, bir lokma ekmek ye, sonra gidersiniz" dedi. ⁶İkisi oturup birlikte yiyip içtiler. Kayınbaba, "Lütfen bu gece de kal, keyfine bak" dedi. ⁷Damat gitmek üzere ayağa kalkınca kayınbabası ısrarla kalmasını istedi; damat da geceyi orada geçirdi. ⁸Beşinci gün gitmek üzere erkenden kalktı. Kayınbaba, "Rahatına bak, bir şeyler ye; öğleden sonra gidersiniz" dedi. İkisi birlikte yemek yediler.

⁹Damat, cariyesi ve uşağıyla birlikte gitmek için ayağa kalkınca, kayınbaba, "Bak, akşam oluyor, lütfen geceyi burada geçirin" dedi, "Gün batmak üzere. Geceyi burada geçirin, keyfinize bakın. Yarın erkenden kalkıp yola çıkar, evine gidersin." ¹⁰Ama adam orada geceleme istemedi. Cariyesini alıp palan vurulmuş iki eşekle yola çıktı. Yevus'un -Yeruşalim'in- karşısında bir yere geldiler.

¹¹Yevus'a yaklaştıklarında gün batmak üzereydi. Uşak efendisine, "Yevuslular'ın bu kentine girip geceyi orada geçirelim" dedi.

¹²Efendisi, "İsrailliler'e ait olmayan yabancı bir kente girmeyeceğiz" dedi, "Giva'ya gideceğiz." ¹³Sonra ekledi: "Haydi Giva'ya ya da Rama'ya

ulaşmaya çalışalım. Bunlardan birinde geceleriz." ¹⁴Böylece yollarına devam ettiler. Benyaminliler'in Giva Kenti'ne yaklaştıklarında güneş batmıştı. ¹⁵Geceyi geçirmek için Giva'ya giden yola saptılar. Varıp kentin meydanında konakladılar. Çünkü hiç kimse onları evine almadı.

¹⁶Akşam saatlerinde yaşlı bir adam tarladaki işinden dönüyordu. Efrayim'in dağlık bölgesindendi. Giva'da oturuyordu. Kent halkı ise Benyaminli'ydi. ¹⁷Yaşlı adam kent meydanındaki yolcuları görünce Levili'ye, "Nereden geliyor, nereye gidiyorsunuz?" diye sordu.

¹⁸Levili, "Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden geliyor, Efrayim'in dağlık bölgesinde uzak bir yere gidiyoruz" dedi, "Ben oralıyım. Beytlehem'e gitmiştim. Şimdi RAB'bin evine dönüyorum. Ama kimse bizi evine almadı. ¹⁹Eşeklerimiz için yem ve saman, kendim, cariyem ve uşağım için ekmek ve şarap var. Hepimiz sana hizmet etmeye hazırız. Hiçbir eksliğimiz yok."

²⁰Yaşlı adam, "Gönln rahat olsun" dedi, "Her ihtiyacını ben karşılayacağım. Geceyi meydana geçirmeyin." ²¹Onları evine götürdü, eşeklerine yem verdi. Konuklar ayaklarını yıkadıktan sonra yiyip içtiler.

²²Onlar dinlenirken kentin serserileri evi kuşattı. Kapıya var güçleriyle vurarak yaşlı ev sahibine, "Evine gelen o adamı dışarı çıkar, onunla yatalım" diye bağırdılar.

²³Ev sahibi dışarıya çıkıp onların yanına gitti. "Hayır, kardeşlerim, rica ediyorum böyle bir kötülük yapmayın" dedi, "Madem adam evime gelip konuğum oldu, böyle bir alçaklık yapmayın. ²⁴Bakın, daha erkek eli değmemiş kızımın adamın cariyesi içerde. Onları dışarı çıkarayım, onlarla yatın, onlara dilediğinizi yapın. Ama adama bu kötülüğü yapmayın."

²⁵Ne var ki, adamlar onu dinlemediler. Bunun üzerine Levili cariyesini zorla dışarı çıkarıp onlara teslim etti. Adamlar bütün gece, sabaha dek kadınla yattılar, onun ırzına geçtiler. Şafak sökerken onu salıverdiler. ²⁶Kadın gün ağarırken efendisinin kaldığı evin kapısına geldi, düşüp yere yığıldı. Ortalık aydınlanıncaya dek öylece kaldı.

²⁷Sabahleyin kalkan adam, yoluna devam etmek üzere kapıyı açtı. Elleri eşiğin üzerinde, yerde boylu boyunca yatan cariyesini görünce, ²⁸kadına, “Kalk, gidelim” dedi. Kadın yanıt vermedi. Bunun üzerine adam onu eşeğe bindirip evine doğru yola çıktı.

²⁹Eve varınca eline bir bıçak aldı, cariyesinin cesedini on iki parçaya bölüp İsrail'in on iki oymağına dağıttı. ³⁰Bunu her gören, “İsrailliler Mısır'dan çıktığından beri böyle bir şey olmamış, görülmemiştir” dedi, “Düşünün taşının, ne yapmamız gerek, söyleyin.”

Benyaminoğulları'na Karşı Savaş

20 Gilat başta olmak üzere Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, bütün İsrail halkı yola çıkıp Misp'a'da, RAB'in önünde tek beden gibi toplandı. ²Tanrı halkı İsrail'in bütün oymak önderleri bu toplantıda hazır bulundular. Eli kılıç tutan dört yüz bin yayaydılar. ³—Bu arada Benyaminoğulları İsrailliler'in Misp'a'da toplandığını duydular.— İsrailliler, “Anlatın bize, bu korkunç olay nasıl oldu?” diye sordular.

⁴Öldürülen kadının Levili kocası şöyle yanıtladı: “Cariyemle birlikte geceyi geçirmek üzere Benyamin bölgesinin Giva Kenti'ne girdik. ⁵Giva'dan bazı adamlar gece beni öldürmeyi tasarlayarak gelip evi kuşattılar. Cariyemin ırzına geçtiler, ölümüne neden oldular. ⁶Onun ölüsünü alıp parçaladım, her bir parçasını İsrail'in mülk aldığı bir bölgeye

gönderdim. Çünkü bu alçakça rezale İsrail'de işlendi. ⁷Ey İsrailliler! İşte hepiniz buradasınız. Düşünceniz, kararınız nedir, söyleyin.”

⁸Oradakilerin hepsi ağız birliği etmişçesine, “Bizden hiç kimse çadırına gitmeyecek, evine dönmeyecek” dediler, ⁹“Yapacağımız şu: Giva'ya kura ile saldıracğız. ¹⁰Halka yiyecek sağlamak için bütün İsrail oymaklarından nüfuslarına göre, her yüz kişiden on, bin kişiden yüz, on bin kişiden bin kişi seçeceğiz. Bunlar Benyamin'in Giva Kenti'ne geldiklerinde kentlilerden İsrail'de yaptıkları bu alçaklığın öcünü alsınlar.”

¹¹Giva'ya karşı toplanmış olan İsrailliler tam bir birlik içindeydi.

¹²İsrail oymakları, Benyamin oymağına adamlar göndererek, “Aranızda yapılan bu alçaklık nedir?” diye sordular, ¹³“Giva'daki o serserileri bize hemen teslim edin. Onları öldürüp İsrail'deki kötülüğün kökünü kazıyalım.”

Ama Benyaminoğulları İsrailli kardeşlerini dinlemediler. ¹⁴İsrailliler'le savaşmak üzere öbür kentlerden akın akın Giva'ya geldiler. ¹⁵Giva halkından olan yedi yüz seçme adam dışında, öbür kentlerden gelen ve eli kılıç tutan Benyaminoğulları'nın sayısı o gün yirmi altı bini buldu. ¹⁶Solak olan yedi yüz seçme adam da bunların arasındaydı. Hepsi de bir kılı sapanla vuracak kadar iyi nişancıydı.

¹⁷Benyaminoğulları'nın yanısıra İsrailliler de sayıldı. Eli kılıç tutan dört yüz bin askerleri vardı. Hepsi de yaman savaşçılardı.

¹⁸Beytel'e çıkan İsrailliler Tanrı'ya, “Benyaminoğulları'na karşı önce hangimiz savaşacak?” diye sordular.

RAB, “Önce Yahudaoğulları savaşacak” dedi.

¹⁹İsrailliler sabah kalkıp Giva'nın karşısında ordugah kurdular. ²⁰Ben-

yaminoğullarıyla savaşmak üzere ilerleyip Giva'da savaş düzenine girdiler. ²¹Giva'dan çıkan Benyaminoğulları, o gün İsraililer'den yirmi iki bin kişiyi yere serdiler. ²²Ama İsraililer birbirlerini yüreklendirerek önceki gün savaş düzenine girdikleri yerde mevzilendiler. ²³Sonra Beytel'de RAB'bin önünde akşama dek ağladılar. RAB'be, "Kardeşlerimiz olan Benyaminoğullarıyla yine savaşmaya çıkalım mı?" diye sordular.

RAB, "Evet, onlarla savaşın" dedi.

²⁴Bunun üzerine İsraililer ikinci gün yine Benyaminoğulları'na yaklaştılar. ²⁵Benyaminoğulları da aynı gün Giva'dan onların üzerine yürüyerek on sekiz bin kişiyi daha yere serdiler. Ölenlerin hepsi eli kılıç tutan savaşçılardı.

²⁶Bütün İsraililer, bütün halk çekilip Beytel'e döndü. Orada, RAB'bin önünde durup ağladılar, o gün akşama dek oruç* tuttular. RAB'be yakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sundular. ²⁷⁻²⁸Tanrı'nın Antlaşma Sandığı* o sırada Beytel'deydi. Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas o sırada sandığın önünde görev yapıyordu. İsraililer RAB'be, "Kardeşimiz Benyaminoğullarıyla savaşmaya devam edelim mi, yoksa vaz mı geçelim?" diye sordular.

RAB, "Savaşın" dedi, "Çünkü onları yarın elinize teslim edeceğim."

²⁹İsraililer dört bir yandan Giva'nın çevresinde pusuya yattılar. ³⁰Üçüncü gün Benyaminoğulları'na karşı harekete geçerek önceki gibi kentin karşısında savaş düzenine girdiler. ³¹Saldırıya geçen Benyaminoğulları kentten epey uzaklaştılar. Beytel'e ve Giva'ya giden ana yollarda, kırlarda önceki çarpışmalarda olduğu gibi İsraililer'e kayıplar verdirmeye başladılar; otuz kadarını öldürdüler.

³²⁻³³"Geçen seferki gibi onları yine bozguna uğratıyoruz" dediler. İsraililer ise birbirlerine, "Kaçalım da onları kentten uzağa, ana yollara çekelim" diyerek bulundukları yerden çıkıp Baal-Tamar'da savaş düzenine girdiler. Giva'nın batısında^p pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı. ³⁴Böylece bütün İsrail'den seçme on bin kişi Giva'ya cepheden saldırdı. Savaş iyice kızışmıştı. Benyaminoğulları başlarına gelecek felaketten habersizdi. ³⁵RAB onları İsrail'in önünde bozguna uğrattı. İsraililer o gün Benyaminoğulları'ndan eli kılıç tutan yirmi beş bin yüz kişiyi öldürdüler.

³⁶Benyaminoğulları yenildiklerini anladılar. İsraililer onların geçmesine izin verdiler; çünkü Giva çevresinde pusuda yatanlara güveniyorlardı. ³⁷Pusudakiler ansızın Giva'ya saldırdılar. Bütün kente dağılarak halkı kılıçtan geçirdiler. ³⁸Pusuya yatanlarla öbür İsraililer arasında bir işaret kararlaştırılmıştı: Kenti ateşe verip büyük bir duman bulutu oluşturacaklardı. ³⁹O zaman savaş alanındaki İsraililer birden geri dönecekti.

Bu arada Benyaminoğulları İsraililer'e kayıplar verdirmeye başlamış, otuz kadarını vurmuşlardı. Daha önceki savaşta olduğu gibi, İsraililer'i kesin bir bozguna uğrattıklarını sandılar. ⁴⁰Ama dönüp kente baktıklarında orada hortum gibi göğe yükselen duman bulutunu gördüler. Yanan kentin dumanı göğü kaplamıştı. ⁴¹İsraililer'in döndüğünü gören Benyaminoğulları paniğe kapıldı. Çünkü başlarına gelecek felaketi sezmışlerdi. ⁴²İsraililer'in önüsüne kırlara doğru yöneltilse de savaşın kaçamadılar. Çeşitli kentlerden çıkagelen İsraililer onları kuşatıp yok etti. ⁴³Geri kalan Benyaminoğulları'nı kovaladılar. Giva'nın doğusunda ko-

nakladıkları yere dek onları yol boyunca vurup yere serdiler. ⁴⁴Benyaminoğulları'ndan on sekiz bin kişi vuruldu. Hepsi de yiğit savaşçılardı. ⁴⁵Sağ kalanlar dönüp kırlara, Rimmon Kayalığı'na doğru kaçmaya başladı. İsraililer yol boyunca bunlardan beş bin kişi daha öldürdü. Gidom'a kadar onları adım adım izleyerek iki binini daha vurup yere serdiler.

⁴⁶O gün Benyaminoğulları'ndan öldürülenlerin toplam sayısı yirmi beş bin kişiyi buldu. Hepsi de eli kılıç tutan yiğit savaşçılardı. ⁴⁷Kırlara kaçıp Rimmon Kayalığı'na sığınanların sayısı altı yüzdü. Kayalıkta dört ay kaldılar. ⁴⁸İsraililer Benyamin kentlerine döndüler; insanları, hayvanları ve oradaki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler, rastladıkları bütün kentleri ateşe verdiler.

Benyaminoğulları'nın Evlendirilmesi

21 İsraililer Misp'a'da, "Bizden hiç kimse Benyaminoğulları'na kız vermeyecek" diye ant içmişlerdi.

²Halk Beytel'e geldi. Akşama dek orada, Tanrı'nın önünde oturup hiçkır ağıladılar. ³"Ey İsrail'in Tanrısı RAB!" dediler, "Bugün İsrail'den bir oymağın eksilmesine yol açan böyle bir şey neden oldu?"

⁴Ertesi gün erkenden kalkıp bir sunak yaptılar, orada yakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sundular.

⁵İsraililer, "RAB'bin önüne çıkmak üzere toplandığımızda İsrail oymaklarından bize kimler katılmadı?" diye sordular. Çünkü Misp'a'da, RAB'bin önünde toplandıklarında kendilerine katılmayanların kesinlikle öldürüleceğine dair ant içmişlerdi.

⁶İsraililer Benyaminli kardeşleri için çok üzüliyorlardı. "İsrail bugün bir oymağını yitirdi" dediler, ⁷"Sağ kalanlara eş olacak kızları bulmak için ne yapsak? Çünkü kızlarımızdan

hiçbirini onlara eş olarak vermeyeceğimize RAB'bin adına ant içtik."

⁸Sonra, "Misp'a'ya, RAB'bin önüne İsrail oymaklarından kim çıkmadı?" diye sordular. Böylece Yaveş-Gilat'tan toplantıya, ordugaha kimsenin gelmediği ortaya çıktı. ⁹Çünkü gelenler sayıldığında Yaveş-Gilat'tan kimsenin olmadığı anlaşılmıştı.

¹⁰Bunun üzerine topluluk Yaveş-Gilat halkının üzerine on iki bin yiğit savaşçı gönderdi. "Gidin, Yaveş-Gilat halkını, kadın, çocuk demeden kılıçtan geçirin" dediler, ¹¹"Yapacağınız şu: Her erkeği ve erkek eli değmiş her kadını öldüreceksiniz." ¹²Yaveş-Gilat halkı arasında erkek eli değmiş dört yüz kız bulup Kenan topraklarında bulunan Şilo'daki ordugaha getirdiler.

¹³Ardından bütün topluluk Rimmon Kayalığı'ndaki Benyaminoğulları'na araçlar göndererek barış yapmayı önerdi. ¹⁴Bunun üzerine Benyaminoğulları döndü. Topluluk Yaveş-Gilat halkından sağ bırakılan kızları onlara eş olarak verdi. Ama kızların sayısı Benyaminoğulları için yine de yeterli değildi.

¹⁵İsrail halkı Benyaminoğulları'nın durumuna çok üzüliyordu. Çünkü RAB İsrail oymakları arasında birliği bozmuştu. ¹⁶Topluluğun ileri gelenleri, "Benyaminoğulları'nın kadınları öldürüldüğüne göre, kalan erkeklere eş bulmak için ne yapsak?" diyorlardı, ¹⁷"İsrail'den bir oymağın yok olup gitmemesi için sağ kalan Benyaminoğulları'nın mirasçıları olmalı. ¹⁸Biz onlara kızlarımızdan eş veremeyiz. Çünkü Benyaminoğulları'na kız veren her İsraili lanetlenecek diye ant içtik." ¹⁹Sonra, "Bakın, Şilo'da her yıl RAB adına bir şölen düzenleniyor" diye eklediler. Şilo Beytel'in kuzeyinde, Beytel'den Şekem'e giden yolun doğusunda, Levona'nın güneyindedir.

²⁰Böylece Benyaminoğulları'na, “Gidip bağlarda gizlenin” diye öğüt verdiler, ²¹“Gözünüzü açık tutun. Şilolu kızlar dans etmeye kalkınca bağlardan fırlayıp onlardan kendinize birer eş kapın ve Benyamin topraklarına götürün. ²²Kızların babaları ya da erkek kardeşleri bize yakınmaya gelirse, ‘Benyaminoğulları’nı hatırlamamız için bağışlayın’ diyeceğiz, ‘Savaşıarak aldığımız kızlar hepsine yetmedi. Siz de kendi kızlarınızı isteyerek

vermediğinize göre suçlu sayılmazsınız.’ ”

²³Benyaminoğulları da böyle yaptılar. Kızlar dans ederken her erkek bir kız kapıp götürdü. Kendi topraklarına gittiler, kentlerini onarıp yerleştiler.

²⁴Ardından İsraililer de oradan ayrılıp kendi topraklarına, oymaklarına, ailelerine döndüler.

²⁵O dönemde İsrail’de kral yoktu. Herkes kendince doğru olanı yapıyordu.

RUT

GİRİŞ

Rut'un öyküsü, hâkimler zamanında hüküm süren şiddet döneminde geçer. Rut, Tanrı halkından sayılmayan Moavlılar'dandı. Kıtık sonucu Moav'a yerleşen bir İsrailiyle evlenir. Kocasını öldürür Rut, görülmemiş bir sadakatle İsraili kaynanası Naomi'ye, derin bir adanma duygusuyla da İsrail'in Tanrısı'na bağlanır. Sonunda kocasının akrabalarından biriyle evlenerek İsrail'in en büyük kralı Davut'un dedesinin annesi olur.

Hâkimler Kitabı'ndaki olaylar Tanrı'ya itaat etmeyen İsraililer'in başına gelen felaketleri yansıtır. Rut'un öyküsü ise İsrail'in Tanrısı'na dönen bir yabancınnın aldığı bereketleri sergiler.

Ana Hatlar:

1:1-22 Naomi'nin Rut'la birlikte Beytlehem'e dönüşü

2:1-3:18 Rut'la Boaz'ın karşılaşması

4:1-22 Boaz'ın Rut'la evlenmesi

Kıtık ve Göç

1 Hâkimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrail'de kıtlık başladı. Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte geçici bir süre kalmak üzere Moav topraklarına doğru yola çıktı. ²Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi, oğullarının adları da Mahlon ve Kilyon'du. Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden, Efrat boyundan olan bu kişiler, Moav topraklarına gidip orada yaşamaya başladılar.

³Naomi, kocası Elimelek öldünce iki oğluyla yalnız kaldı. ⁴İki oğul Moav kızlarından kendilerine birer eş aldılar. Kızlardan birinin adı Orpa, ötekinin adı Rut'tu. Orada on yıl kadar yaşadıkten sonra, ⁵Mahlon da, Kilyon da öldü. Böylece kocasıyla iki oğlunu yitiren Naomi yapayalnız kaldı.

Beytlehem'e Dönüş

⁶Naomi, Moav topraklarındayken RAB'bin kendi halkının yardımına yetişip yiyecek sağladığını duyunca gelinleriyle oradan dönmeye hazırlandı. ⁷Onlarla birlikte bulunduğu yerden ayrıldı ve Yahuda ülkesine dönmek üzere yola koyuldu.

⁸Yolda onlara, “Analarınızın evine dönün” dedi. “Ölmüşlerimize ve bana nasıl iyilik ettinizse, RAB de size iyilik etsin. ⁹RAB her birinize evinde rahat edeceğiniz birer koca versin!”

Sonra onları öptü. İki gelin hıçkırarak hıçkırarak ağlayarak, ¹⁰“Hayır, sizinle birlikte sizin halkına döneceğiz” dediler.

¹¹Naomi, “Geri dönün, kızlarım” dedi. “Niçin benimle gelesiniz? Sizde koca^a olacak oğullarım olabilir mi bundan sonra? ¹²Dönün kızlarım, yo-

a 1:11 Kutsal Yasa'ya göre ölen bir adamın soyunun sürmesi için erkek kardeşi ya da en yakın akrabası dul eşyle evlenirdi (bkz. Yas.25:5-6).

lunuza gidin. Ben kocaya varamayacak kadar yaşlandım. Umudum var desem, bu gece kocaya varıp oğullar doğursam, ¹³onlar büyüyene kadar bekler miydiniz, kocaya varmaktan vazgeçer miydiniz? Hayır, kızlarım! Benim acım sizinkinden de büyüktür. Çünkü RAB beni felakete uğrattı.”

¹⁴Gelinler yine hıçkırarak ağlamaya başladı. Sonunda Orpa kaynasını öpüp vedalaştı, Rut'sa ona sarılıp yanında kaldı.

¹⁵Naomi Rut'a, “Bak, eltin kendi halkına, kendi ilahına dönüyor. Sen de onun ardından git” dedi.

¹⁶Rut şöyle karşılık verdi: “Seni bırakıp geri dönmemi isteme! Sen nereye gidersen ben de oraya gideceğim, sen nerede kalırsan ben de orada kalacağım. Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak. ¹⁷Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve orada gömüleceğim. Eğer ölümünden başka bir nedenle senden ayrılırsam, RAB bana daha kötüsünü yapsın.”

¹⁸Naomi, Rut'un kendisiyle gitmeye kesin kararlı olduğunu görünce üstelemekten vazgeçti. ¹⁹Böylece ikisi Beytlehem'e kadar yola devam ettiler. Dönüşleri bütün kenti ayağa kaldırdı. Kadınlar birbirlerine, “Naomi bu mu?” diye sordular.

²⁰Naomi onlara, “Beni, Naomi^b değil, Mara diye çağırın” dedi. “Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Tanrı bana çok acı verdi. ²¹Giderken her şeyim vardı, ama RAB beni eli boş döndürdü. Beni niçin Naomi diye çağırıyorsunuz ki? Görüyorsunuz, RAB beni sıkıntıya soktu, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı başıma felaket getirdi.”

²²İşte Naomi, Moavlı gelini Rut'la birlikte Moav topraklarından böyle döndü. Beytlehem'e gelişleri, arpanın biçilmeye başlandığı zamana rastlamıştı.

Rut'la Boaz'ın Karşılaşması

2 Naomi'nin Boaz adında bir akrabası vardı. Kocasını Elimelek'in boyundan olan Boaz, ileri gelen, varlıklı bir adamdı.

²Bir gün Moavlı Rut, Naomi'ye şöyle dedi: “İzin ver de tarlalara gideyim, iyiliksever bir adamın ardında başak devşireyim.”

Naomi, “Git, kızım” diye karşılık verdi.

³Böylece Rut gidip tarlalarda, orakçıların ardında başak devşirmeye başladı. Bir rastlantı sonucu, kendini Elimelek'in boyundan Boaz'ın tarlasında buldu.

⁴Bu arada Beytlehem'den gelen Boaz orakçılara, “RAB sizinle olsun” diye seslendi.

Onlar da, “RAB seni kutsasın” karşılığını verdiler.

⁵Boaz, orakçıların başında duran adamına, “Kim bu genç kadın?” diye sordu.

⁶Orakçıların başında duran adam şu karşılığı verdi: “Naomi ile birlikte Moav topraklarından gelen Moavlı genç kadın budur. ⁷Bana gelip, ‘İzin ver de başak devşireyim, orakçıların ardından gidip demetlerin arasındaki artıkları toplayayım’ dedi. Sabahtan şimdiye kadar tarlada çalışıp durdu, çardağın altında pek az dinlendi.”

⁸Bunun üzerine Boaz Rut'a, “Dinle, kızım” dedi, “Başak devşirmek için başka tarlaya gitme; buradan ayrılma. Burada, benim hizmetçi kızlarla birlikte kal. ⁹Gözün, orakçıların biçtiği tarlada olsun; kızların ardından git. Sana ilişmesinler diye adamlarıma buyruk verdim. Susayınca var git, kuyudan çektikleri suyla doldurdular testilerden iç.”

¹⁰Rut eğilip yüzüstü yere kapandı. Boaz'a, “Bir yabancı olduğum halde

bana neden yakınlık gösteriyor, bu iyiliği yapıyorsun?” dedi.

¹¹Boaz şöyle karşılık verdi: “Kocanın ölümünden sonra kaynanan için yaptığın her şey bana bir bir anlatıldı. Anneni babanı, doğduğun ülkeyi bıraktın; önceden hiç tanımadığın bir halkın arasına geldin. ¹²RAB yaptıklarının karşılığını versin. Kanatları altına sığınmak için kendisine geldiğin İsrail’in Tanrısı RAB seni cömertçe ödüllendirsin.”

¹³Rut, “Bana çok iyi davrandın, efendim” dedi. “Kölelerinden biri olmadığım halde, söylediğin sözlerle beni teselli ettin, yüreğimi okşadın.”

¹⁴Yemek vakti gelince Boaz Rut’a, “Buraya yaklaş, ekmek al, pekmeze batırıp ye” dedi.

Rut varıp orakçıların yanına oturdu. Boaz ona kavrulmuş başak verdi. Rut bir kısmını yedikten sonra doydu, birazını da artırdı. ¹⁵Başak devşirmek için kalkınca, Boaz adamlarına, “Demetler arasında da başak devşirsin, ona dokunmayın” diye buyurdu. ¹⁶“Hatta onun için demetlerden başak ayırıp yere bırakın da devşirsin. Sakin onu azarlamayın.”

¹⁷Böylece Rut akşama dek tarlada başak devşirdi. Devşirdiği başakları dövünce bir efa kadar arpası^c oldu. ¹⁸Bunu yüklenip kente döndü. Devşirdiklerini gören kaynanasına ayrıca, tarlada doyduktan sonra artırdığı başakları da çıkartıyordu.

¹⁹Naomi, “Bugün nerede başak devşirdin, nerede çalıştın?” diye sordu. “Sana bunca yakınlık göstermiş olan her kimse, kutsansın!”

Rut tarlasında çalıştığı adamdan söz ederek kaynanasına, “Bugün tarlasında çalıştığım adamın adı Boaz” dedi.

²⁰Naomi gelinine, “RAB, sağ kalanlardan da ölmüşlerden de iyiliğini esirgemeyen Boaz’ı kutsasın” dedi. Sonra ekledi: “O adam akrabalarımızdan, yakın akrabalarımızdan^c biridir.”

²¹Moavlı Rut şöyle konuştu: “Üstelik bana, ‘Adamlarım bütün biçme işini bitirinceye kadar onlarla birlikte kal’ dedi.”

²²Naomi, gelini Rut’a, “Kızım, onun kızlarıyla gitmen daha iyi. Başka bir tarlada sana zarar gelebilir” dedi.

²³Böylece Rut arpa ile buğday biçimi sonuna kadar Boaz’ın hizmetçi kızlarından ayrılmadı; başak devşirip kaynanasıyla oturmaya devam etti.

Rut ile Boaz

3 Kaynanası Naomi bir gün Rut’a, “Kızım, iyiliğin için sana rahat edeceğin bir yer aramam gerekmez mi?” dedi. ²“Hizmetçileriyle birlikte bulunduğun Boaz akrabamız değil mi? Bak şimdi, bu akşam Boaz harman yerinde arpa savuracak. ³Yıkan, kokular sürün, giyinip harman yerine git. Ama adam yemeyi içmeyi bitirene dek orada olduğunu belli etme. ⁴Adam yatıp uyuduğunda, nerede yattığını belle; sonra gidip onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldır ve oracıkta yat^d. Ne yapman gerektiğini o sana söylesin.”

⁵Rut ona, “Söylediğin her şeyi yapacağım” diye karşılık verdi. ⁶Harman yerine giderek kaynanasının her dediğini yaptı.

⁷Boaz yiyip içti, keyfi yerine geldi. Sonra harman yığınının dibinde uyumaya gitti. Rut da gizlice yaklaştı, onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldırıp yattı. ⁸Gece yarısı adam ürkütü; yattığı yerde dönünce ayaklarının dibinde yatan kadını ayırmadı.

c 2:17 “Bir efa arpa”: Yaklaşık 14.7 kg. ç 2:20 “Yakın akraba”: İbranice “Goel”. Kutsal Yasa’ya göre ailenin muhtaç kalan üyelerini korumakla yükümlü yakın akraba (Yar.38:8; Lev.25:25; Yas.25:5-10; Rut 3:9,12; 4:1,3,6,8,14). d 3:4 Eski İsrail geleneğine göre bu davranış evlenme teklifi anlamına gelirdi. 2:20 Lev.25:25

⁹Ona, “Kimsin sen?” diye sordu.

Kadın, “Ben kölen Rut’um” diye yanıtladı. “Kölenle evlen^e. Çünkü sen yakın akrabamızsın” dedi.

¹⁰Boaz, “RAB seni kutsasın, kızım” dedi. “Bu son iyiliğin, ilkinden de büyük. Çünkü yoksul olsun, zengin olsun, gençlerin peşinden gitmedin. ¹¹Ve şimdi, korkma kızım; her istediğini yapacağım. Bütün kent halkı senin erdemli bir kadın olduğunu biliyor. ¹²Yakın akrabamız olduğum doğrudur. Ama benden daha yakın biri var. ¹³Geceyi burada geçir. Sabah olduğunda eğer adam senin için akrabalık görevini yaparsa ne âlâ, varsın yapsın. Ama o, akrabalık görevini yapmak istemezse, yaşayan RAB’be ant içerim ki, bu görevi ben üstlenirim. Sen sabaha kadar yat.”

¹⁴Böylece Rut sabaha kadar Boaz’ın ayakları dibinde yattı. Ama ortalık insanların birbirini seçebileceği kadar aydınlanmadan önce kalktı. Çünkü Boaz, ‘Harman yerine kadın geldiği bilinmemeli’ demişti.

¹⁵Boaz Rut’a, “Sırtındaki şalı çıkar, aç” dedi. Rut şalı açınca Boaz içine altı ölçek arpa boşaltıp onun sırtına yükledi. Sonra Rut kente döndü.

¹⁶Rut geri dönünce kaynanası, “Nasıl geçti kızım?” diye sordu.

Rut, Boaz’ın kendisi için yaptığı her şeyi anlattı. ¹⁷Sonra ekledi: “ ‘Kaynanana eli boş dönme’ diyerek bana bu altı ölçek arpayı da verdi.”

¹⁸Naomi, “Kızım, bu işin ne olacağını öğreninceye kadar evde kal” dedi. “Çünkü Boaz bugün bu işi bitirmeden rahat edemeyecek.”

Boaz Rut’la Evleniyor

4 Bu arada Boaz kent kapısına^f gidip oturdu. Sözüünü ettiği yakın akraba oradan geçerken ona, “Arkadaş,

gel şuraya otur” diye seslendi. Adam da varıp Boaz’ın yanına oturdu.

²Sonra Boaz kentin ileri gelenlerinden on adam topladı. Onlara, “Siz de gelin, oturun” dedi. Adamlar da oturdular. ³Boaz, yakın akrabadan olan adama şöyle dedi: “Moav topraklarından dönmüş olan Naomi, akrabamız Elimelek’in tarlasını satıyor. ⁴Ben de burada oturanların ve halkımın ileri gelenlerinin önünde bunu satın alman için durumu sana açayım dedim. Yakın akrabalık görevini yapmak istiyorsan, yap. Ama sen akrabalık görevini yerine getirmeyeceksen, söyle de bileyim. Çünkü bu görevi yapmak önce sana düşer. Senden sonra ben gelirim.”

Adam, “Yakın akrabalık görevini ben yaparım” diye karşılık verdi.

⁵Bunun üzerine Boaz, “Yalnız, tarlayı Naomi’den satın aldığın gün, ölen Mahlon’un adının bıraktığı mirasla sürmesi için dul eşi Moavlı Rut’u da almalısın” dedi.

⁶Adam, “Bu durumda yakın akrabalık görevini yapamam; yaparsam kendi mirasımı tehlikeye atmış olurum” dedi. “Bana düşen akrabalık görevini sen yüklen. Çünkü ben yapamam.”

⁷Eskiden İsrail’de akrabalık görevinin yerine getirildiğini ve mülk alım satımının onaylandığını göstermek için taraflardan biri çağırğını çıkarıp ötekine verirdi. Alishverişi yasallaştırmanın yolu buydu.

⁸Bu nedenle yakın akrabadan olan adam, “Sen kendin satın al” diyerek çağırğını çıkarıp Boaz’a verdi.

⁹Boaz, ileri gelenlere ve bütün halka, “Elimelek’in, Kilyon ile Mahlon’un bütün mülkünü Naomi’den satın alđıđıma bugün siz tanık oldunuz” dedi.

¹⁰“Mahlon’un dul karısı Moavlı Rut’u da kendime eş olarak alıyorum. Öyle ki, ölen Mahlon’un adı bıraktığı miras-

la birlikte sürsün; kardeşlerinin arasından ve yaşadığı kentten adı silinmesin. Bugün siz buna tanık oldunuz.”

¹¹Kent kapısında bulunan bütün halk ve ileri gelenler, “Evet, biz tanıgız” dediler. “RAB senin evine gelen kadını, İsrail soyunun o iki ana direğine –Rahel ve Lea’ya– benzer kılsın. Efrat boyunda varlıklı, Beytlehem’de ünlü olasın. ¹²RAB’bin bu genç kайдından sana vereceği çocuklarla senin soyun, Tamar’ın Yahuda’ya doğurduğu Peres’in soyu gibi olsun.”

Davut’un Soyı

(*İTa.2:10-12; Mat.1:3-6; Luk.3:31-33*)

¹³Böylece Boaz, Rut’u kendine eş olarak aldı ve onunla birleşti. RAB’bin kutsamasıyla gebe kalan Rut bir oğul doğurdu.

¹⁴O zaman kadınlar Naomi’ye, “Bugün seni yakın akrabasız bırakma-

mış olan RAB’be övgüler olsun. Doğan çocuğun ünü İsrail’de yayılsın” dediler. ¹⁵“O seni yaşama döndürecek, yaşlılığında doyuracak. Çünkü onu, seni seven ve senin için yedi oğuldan bile daha değerli olan gelinin doğurdu.”

¹⁶Naomi çocuğu alıp bağrına bastı ve ona dadılık yaptı.

¹⁷Komşu kadınlar, “Naomi’nin bir oğlu oldu” diyerek çocuğa ad koydular; ona, Ovet adını verdiler. Ovet, İşay’ın babası; İşay ise Davut’un babasıdır.

¹⁸Peres’in soyu şöyledir: Peres Hesron’un babası, ¹⁹Hesron Ram’ın babası, Ram Amminadav’ın babası, ²⁰Amminadav Nahşon’un babası, Nahşon Salmon’un^g babası, ²¹Salmon Boaz’ın babası, Boaz Ovet’in babası, ²²Ovet İşay’ın babası, İşay da Davut’un babasıdır.

g 4:20 Bazı Septuaginta elyazmaları “Salmon”, Masoretik metin “Salma”.

4:11 Yar.29:31 **4:12** Yar.38:27-30

1.SAMUEL

GİRİŞ

Bu kitap adını, ilk bölümlerinde konu edilen Peygamber Samuel'den alır. İsrail'in "Hâkimler" döneminden krallığa geçiş olaylarını konu eder. İsrail yönetiminde meydana gelen bu değişiklik üç kişinin çevresinde yoğunlaşır: Hâkimlerin sonuncusu Samuel, İsrail'in ilk kralı Saul ve Davut.

Bu kitabın konusu Eski Antlaşma'nın öbür kitaplarındaki gibi, Tanrı'ya bağlılığın başarıyı, Tanrı'ya itaatsizliğin yıkımı getireceğinin vurgulanmasıdır. Bu konu Kâhin Eli'ye 2:30 ayetinde açıklanmıştır: "Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek."

Kitapta krallığın kuruluşuyla ilgili değişik tepkilerden söz edilir. Rab'bin kendisi İsrail'in kralı olarak bilinirdi. Halkın bir kral istemesi karşısında Rab yine de onlar için bir kral seçti. Ama gerçek şu ki, kral da halk da Tanrı'nın yönetimi altında yaşıyordu (2:7-10). Yoksul zengin, bütün halkın hakları Tanrı'nın Yasası uyarınca eşit bir şekilde korunuyordu.

1. ve 2. Samuel kitapları Septuaginta'da 1. ve 2. Krallar diye bilinir.

Ana Hatlar:

- 1:1-7:17 Hâkim olarak Samuel*
- 8:1-10:27 Saul'un kral oluşu*
- 11:1-15:35 Kral Saul'un ilk yılları*
- 16:1-30:31 Davut ile Saul*
- 31:1-13 Saul'la oğullarının ölümü*

Samuel'in Doğumu

1 Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabası'nda yaşayan, Efrayim oymağının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana adında bir adam vardı. ²Elkana'nın Hanna ve Peninna adında iki karısı vardı. Peninna'nın çocukları olduğu halde, Hanna'nın çocuğu olmuyordu.

³Elkana Her Şeye Egemen RAB'be tapınıp kurban sunmak üzere her yıl kendi kentinden Şilo'ya giderdi. Eli'nin RAB'bin kâhinleri* olan Hofni ve Pinehas adındaki iki oğlu da

oradaydı. ⁴Elkana kurban sunduğu gün karısı Peninna'ya ve oğullarıyla kızlarına etten birer pay verirken, ⁵Hanna'ya iki pay verirdi. Çünkü RAB Hanna'nın rahmini kapamasına karşın, Elkana onu severdi. ⁶Ama RAB Hanna'nın rahmini kapadığından, kuması Peninna Hanna'yı öfkeliendirmek için ona sürekli sataşırdı. ⁷Bu yıllarca böyle sürdü. Hanna RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde kuması ona sataşırdı. Böylece Hanna ağlar, yemek yemezdi. ⁸Kocası Elkana, "Hanna, neden ağlıyorsun, neden yemek yemiyorsun?" derdi, "Neden bu kadar üzgünsün? Ben

senin için on oğuldan daha iyi değil miyim?"

⁹Bir gün onlar Şilo'da yiyip içtikten sonra, Hanna kalktı. Kâhin Eli RAB'bin Tapınağı'nın kapı sövesi yanındaki sandalyede oturuyordu. ¹⁰Hanna, gönlü buruk, acı acı ağlayarak RAB'be yakardı ¹¹ve şu adağı adadı: "Ey Her Şeye Egemen RAB, kulunun üzüntüsüne gerçekten bakıp beni anımsar, kulunu unutmayıp bana bir erkek çocuk verirsen, yaşamı boyunca onu sana adayacağım. Onun başına hiç ustura değmeyecek^a."

¹²Hanna RAB'be yakarışını sürdürürken, Eli onun dudaklarını gözetliyordu. ¹³Hanna içinden yakarıyor, yalnız dudakları kımıldıyor, sesi duyulmuyordu. Bu yüzden Eli, Hanna'yı sarhoş sanarak, ¹⁴"Sarhoşluğunu ne zamana dek sürdüreceksin? Artık şarabı bırak" dedi.

¹⁵Hanna, "Ah, öyle değil efendim!" diye yanıtladı, "Ben yüreği acılarla dolu bir kadınam. Ne şarap içtim, ne de başka bir içki. Sadece yüreğimi RAB'be döküyordum. ¹⁶Kulunu kötü bir kadın sanma. Yakarışımı şimdiye dek sürdürmemin nedeni çok kaygılı, üzüntülü olmamdır."

¹⁷Eli, "Öyleyse esenlikle git" dedi, "İsrail'in Tanrısı dileğini yerine getirsin."

¹⁸Hanna, "Senin gözünde lütuf bulayım" deyip yoluna gitti. Sonra yemekte yedi. Artık üzgün değildi.

¹⁹Ertesi sabah erkenden kalkıp RAB'be tapındılar. Ondan sonra Rama'daki evlerine döndüler. Elkana karısı Hanna'yla birleşti ve RAB Hanna'yı anımsadı. ²⁰Zamanı gelince Hanna gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. "Onu RAB'den diledim" diyerek adını Samuel^b koydu.

Hanna Samuel'i Tanrı'ya Adıyor

²¹Elkana RAB'be yıllık kurbanını ve adağını sunmak üzere ev halkıyla birlikte Şilo'ya gitti. ²²Ama Hanna gitmedi. Kocasına, "Çocuk süten kesildikten sonra onu RAB'bin hizmetinde bulunmak üzere götüreceğim. Yaşamı boyunca orada kalacak" dedi.

²³Kocası Elkana, "Nasıl istersen öyle yap" diye karşılık verdi, "Çocuk süten kesilinceye dek burada kal. RAB sözünü yerine getirsin." Böylece Hanna oğlu süten kesilinceye dek evde kalıp onu emzirdi.

²⁴Küçük çocuk süten kesildikten sonra Hanna üç yaşında bir boğa^c, bir efa^c un ve bir tulum şarap alarak onu kendisiyle birlikte RAB'bin Şilo'daki tapınağına götürdü. ²⁵Boğayı kestikten sonra çocuğu Eli'ye getirdiler. ²⁶Hanna, "Ey efendim, yaşamın hakkı için derim ki, burada yanında durup RAB'be yakaran kadını ben" dedi, ²⁷"Bu çocuk için yakarmıştım; RAB dileğimi yerine getirdi. ²⁸Ben de onu RAB'be adıyorum. Yaşamı boyunca RAB'be adanmış kalacaktır." Sonra orada RAB'be tapındılar.

Hanna'nın Duası

2 Hanna şöyle dua etti:
 "Yüreğim RAB'de bulduğum
 sevinçle coşuyor;
 Gücümü^d yükselten RAB'dir.
 Düşmanlarımın karşısında
 övünüyör,
 Kurtuluşuyla seviniyorum!
² Kutsallıkta RAB'bin benzeri
 yok,
 Evet, senin gibisi yok, ya RAB!
 Tanrımız gibi dayanak yok.
³ Artık büyük konuşmayın,

a 1:11 Eski Antlaşma'da saçın kesilmemesi, Tanrı'ya adanmış kişinin belirtisiydi (bkz. Say.6:5).

b 1:20 "Samuel": "Tanrı duyar" anlamına gelir. **c 1:24** Septuaginta, Kumran, Süryanice "Üç yaşında bir boğa", Masoretik metin "Üç boğa". **ç 1:24** "Bir efa": Yaklaşık 13.2 kg.

d 2:1 "Gücümü": İbranice "Boynuzumu". **1:11** Say.6:5 **2:1-10** Luk.1:46-55

Ağzınızdan küstahça sözler
çıkmasın.

Çünkü RAB her şeyi bilen
Tanrı'dır;

O'dur davranışları tartan.

⁴ Güçlülerin yayları kırılır;
Güçsüzlerse güçle donatılır.

⁵ Toklar yiyecek uğruna
gündelikçi olur,
Açlar doyurulur.
Kısır kadın yedi çocuk
doğururken,
Çok çocuklu kadın kimsesiz
kalır.

⁶ RAB öldürür de diriltir de,
Ölümler diyarına indirir ve çıkarır.

⁷ O kimini yoksul, kimini varсыл
kılar;
Kimini alçaltır, kimini yükseltir.

⁸ Düşkünü yerden kaldırır,
Yoksulu çöplükten çıkarır;
Soylularla oturtsun
Ve kendilerine onur tahtını
miras olarak bağışlasın diye.
Çünkü yeryüzünün temelleri
RAB'bindir,
O dünyayı onların üzerine
kurmuştur.

⁹ RAB sadık kullarının adımlarını
korur,
Ama kötüler karanlıkta
susturulur.
Çünkü güçle zafere ulaşamaz
insan.

¹⁰ RAB'be karşı gelenler
paramparça olacak,
RAB onlara karşı gökleri
gürletecek,
Bütün dünyayı yargılayacak,
Kralını güçle donatacak,
Meshettiği* kralın gücünü
yükseltecek.”

¹¹ Sonra Elkana Rama'ya, evine dön-
dü. Küçük Samuel ise Kâhin Eli'nin
gözetiminde RAB'bin hizmetinde
kaldı.

Eli'nin Oğullarının Yaptığı Kötülükler

¹²⁻¹³ Eli'nin oğulları değersiz kişilerdi.
RAB'bi ve kâhinlerin halkla ilgili ku-
rallarını önemsemiyorlardı. Biri sun-
duğu kurbanın etini haşlarken, kâhinin
hizmetkârı elinde üç dişli büyük bir ça-
talla gelir, ¹⁴çatalı kap, tencere, tava ya
da kazana daldırırdı. Çatalla çıkarılan
her şey kâhin için ayırılırdı. Şilo'ya ge-
len İsraililer'in hepsine böyle davranır-
lardı. ¹⁵Üstelik kurbanın yağları yakıl-
madan önce, kâhinin hizmetkârı gelip
kurban sunan adama, “Kâhine kızart-
malık et ver. Senden haşlanmış et değil,
çiğ et alacak” derdi.

¹⁶Kurban sunan, “Önce hayvanın
yağları yakılmalı, sonra dilediğin ka-
dar al” diyecek olsa, hizmetkâr, “Ha-
yır, şimdi vereceksin, yoksa zorla alı-
rım” diye karşılık verirdi. ¹⁷Gençlerin
RAB'be karşı işledikleri günah çok
büyüktü; çünkü RAB'be sunulan su-
nuları küçümsüyorlardı.

¹⁸Bu arada genç Samuel, keten efod*
giymiş, RAB'bin önünde hizmet edi-
yordu. ¹⁹Yıllık kurbanı sunmak için
annesi her yıl kocasıyla birlikte oraya
gider, diktığı cüppeyi oğluna getirir-
di. ²⁰Kâhin Eli de, Elkana ile karısı-
na iyi dilekte bulunarak, “Dilediği ve
RAB'be adadığı çocuğun yerine RAB
sana bu kadından başka çocuklar ver-
sin” derdi. Bundan sonra evlerine dö-
nerlerdi. ²¹RAB'bin lütfuna eren Han-
na gebe kalıp üç erkek, iki kız daha
doğurdu. Küçük Samuel ise RAB'bin
hizmetinde büyüdü.

²²Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğul-
larının İsraililer'e bütün yaptıklarını,
Buluşma Çadırı'nın girişinde görev-
li kadınlarla düşüp kalktıklarını duy-
muştu. ²³Onlara, “Neden böyle şeyler
yapıyorsunuz?” dedi, “Yaptığınız kö-
tülükleri herkesten işitiyorum. ²⁴Ol-

maz bu, oğullarım! RAB'bin halkı arasında yayıldığını duyduğum haber iyi değil. ²⁵İnsan insana karşı günah işlerse, Tanrı onun için aracılık eder. Ama RAB'be karşı günah işleyeni kim savunacak?" Ne var ki, onlar babalarının sözünü dinlemediler. Çünkü RAB onları öldürmek istiyordu.

²⁶Bu arada giderek büyüyen genç Samuel RAB'bin de halkın da beğenisini kazanmaktaydı.

Eli'nin Oğullarına Karşı Peygamberlik Sözü

²⁷O sıralarda bir Tanrı adamı Eli'ye gelip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Atan ve soyu Mısır'da firavunun halkına kölelik ederken kendimi onlara açıkça göstermedim mi? ²⁸Sunağıma çıkması, buhur yakıp önümde efod* giymesi için bütün İsrail oymakları arasından yalnız atanı kendime kâhin seçtim. Üstelik İsrailîliler'in yakılan bütün sunularını da atanın soyuna verdim. ²⁹Öyleyse neden konutum için buyduğum kurbanı ve sunuyu küçümsüyorsunuz? Halkım İsrail'in sunduğu bütün sunuların en iyi kısımlarıyla kendinizi semirterek neden oğullarını benden daha çok önemsiyorsun?"

³⁰"Bu nedenle İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Gerçekten, ailen ve atanın soyu sonsuza dek bana hizmet edecekler demişim.' Ama şimdi RAB şöyle buyuruyor: 'Bu benden uzak olsun! Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek. ³¹Soyundan hiç kimsenin yaşlanacak kadar yaşamaması için senin ve atanın soyunun gücünü kıracağım günler yaklaşıyor. ³²İsrail'e yapılacak bütün iyiliğe karşın, sen konutumda sıkıntı göreceksin. Artık so-

yundan hiç kimse yaşlanacak kadar yaşamayacak. ³³Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamak-tan kör olacak, yüreği yanacak*. Ama soyundan gelenlerin hepsi kılıçla* ölecekler. ³⁴İki oğlun Hofni ile Pinehas'ın başına gelecek olay senin için bir belirti olacak: İkisi de aynı gün ölecek. ³⁵İsteklerimi ve amaçlarımı yerine getirecek güvenilir bir kâhin çıkara-cağım kendime. Onun soyunu sürdü-receğim; o da meshettiğim* kişinin önünde sürekli hizmet edecek. ³⁶Ai-lenden sağ kalan herkes bir parça gü-müş ve bir somun ekmek için gelip ona boyun eğecek ve, Ne olur, karın tokluğuna beni herhangi bir kâhinlik görevine ata! diye yalvaracak.' "

Tanrı'nın Samuel'e Seslenişi

3 Genç Samuel Eli'nin yönetimi altında RAB'be hizmet ediyordu. O günlerde RAB'bin sözü seyrek geli-yordu; görümler de azalmıştı.

²Bir gece Eli yatağında uyuyordu. Gözleri öyle zayıflamıştı ki, güçlük-le görebiliyordu. ³Samuel ise RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrı'nın Sandığı'nın bulunduğu yerde uyuyordu. Tanrı'nın kاندili daha sönmemişti.

⁴RAB Samuel'e seslendi. Samuel, "Buradayım" diye karşılık verdi. ⁵Ar-dından Eli'ye koşup, "Beni çağırдын, işte buradayım" dedi.

Ama Eli, "Ben çağırmadım, dön yat" diye karşılık verdi. Samuel de dönüp yattı.

⁶RAB yine, "Samuel!" diye seslen-di. Samuel kalkıp Eli'ye gitti ve, "İşte, buradayım, beni çağırдын" dedi.

Eli, "Çağırmadım, oğlum" diye kar-şılık verdi, "Dön yat." ⁷Samuel RAB-

e 2:33 Septuaginta, Kumran "Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak", Masoretik metin "Gözlerini körleştirmek ve sana sıkıntı vermek için sunağımdan bütün soyunu yok etmeyeceğim, yalnız birini esirgeyeceğim". f 2:33 Septuaginta, Kumran "Kılıçla", Masoretik metin "Adamlar olarak". 2:26 Özd.3:4; Luk.2:52 2:28 Çık.28:1-4 2:28 Lev.7:35-36

bi daha tanımıyordu; RAB'bin sözü henüz ona açıklanmamıştı.

⁸RAB yine üçüncü kez Samuel'e seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti. "İşte buradayım, beni çağır" dedi.

O zaman Eli genç Samuel'e RAB'bin seslendiğini anladı. ⁹Bunun üzerine Samuel'e, "Git yat" dedi, "Sana yine seslenirse, 'Konuş, ya RAB, kulun dinliyor' dersin." Samuel gidip yeri ne yattı.

¹⁰RAB gelip orada durdu ve önceki gibi, "Samuel, Samuel!" diye seslendi.

Samuel, "Konuş, kulun dinliyor" diye yanıtladı.

¹¹RAB Samuel'e şöyle dedi: "Ben İsrail'de her duyanı şaşkına çevirecek bir şey yapmak üzereyim. ¹²O gün Eli'nin ailesine karşı söylediğim her şeyi baştan sona dek yerine getireceğim. ¹³Çünkü farkında olduğu günahtan ötürü ailesini sonsuza dek yargılayacağımı Eli'ye bildirdim. Oğulları Tanrı'ya saygısızlık ettiler^g. Eli de onlara engel olmadı. ¹⁴Bu nedenle, 'Eli'nin ailesinin günahı hiçbir zaman kurban ya da sunuyla bile bağışlanmayacaktır' diyerek Eli'nin ailesi hakkında ant içtim."

¹⁵Samuel sabaha kadar yattı, sonra RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açtı. Gördüğü görümü Eli'ye söylemekten çekiniyordu. ¹⁶Ama Eli ona, "Oğlum Samuel!" diye seslendi.

Samuel, "İşte buradayım" diye yanıtladı.

¹⁷Eli, "RAB sana neler söyledi?" diye sordu, "Lütfen benden gizleme. Sana söylediklerinden birini bile benden gizlersen, Tanrı sana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" ¹⁸Bunun üzerine Samuel hiçbir şey gizlemeden ona her şeyi anlattı. Eli de, "O RAB'dir, gözünde iyi olanı yapsın" dedi.

¹⁹Samuel büyürken RAB onunla birlikteydi. RAB ona verdiği sözlerin hiçbirinin boşa çıkmasına izin vermedi. ²⁰Samuel'in RAB'bin bir peygamberi olarak onaylandığını Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail anladı. ²¹RAB Şilo'da görünmeyi sürdürdü. Orada sözü aracılığıyla kendisini Samuel'e tanıttı.

4 Samuel'in sözü bütün İsrail'de yayıldı^h.

Antlaşma Sandığı Ele Geçiriliyor

İsraililer Filistliler'le savaşmak üzere yola çıktılar. İsraililer Even-Ezer'de, Filistliler de Afek'te ordugah kurdu. ²Filistliler İsrail'e karşı savaş düzenine girdiler. Savaş her yere yayılınca, Filistliler İsraililer'i bozguna uğrattı. Savaş alanında dört bine yakın İsraili'yi öldürdüler. ³Askerler ordugaha dönünce, İsrail'in ileri gelenleri, "Neden bugün RAB bizi Filistliler'in önünde bozguna uğrattı?" diye sordular, "RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Şilo'dan buraya getirelim ki, aramıza geldiğinde bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın."

⁴Halk Şilo'ya adamlar gönderdi. Keruvlar* arasında taht kurmuş, Her Şeye Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı oradan getirdiler. Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas da Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nın yanındaydılar.

⁵RAB'bin Antlaşma Sandığı ordugaha varınca, bütün İsraililer öyle yüksek sesle bağırdılar ki, yer yerinden oynadı. ⁶Filistliler bağırmaları duyunca, "İbraniler'in ordugahındaki bu yüksek bağırmaların anlamı ne?" diye sordular. RAB'bin Sandığı'nın ordugaha getirildiğini öğrenince, ⁷kor-

g 3:13 Septuaginta ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre "Tanrı'ya saygısızlık ettiler", Masoretik metin "Başlarına lanet getirdiler". **h 4:1** Masoretik metin "Samuel'in sözü bütün İsrail'de yayıldı", Septuaginta "O günlerde Filistliler İsraililer'le savaşmak üzere toplandılar". **4:4** Çık.25:22

karak, “Tanrılar ordugaha gelmiş” dediler, “Vay başımıza! Daha önce buna benzer bir olay olmamıştı. ⁸Vay başımıza! Bu güçlü tanrıların elinden bizi kim kurtarabilir? Çölde Mısırlılar’ı her tür belaya çarptıran tanrılar bunlar. ⁹Güçlü olun, ey Filistliler! Yiğitçe davranın! Yoksa, İbraniler size nasıl boyun eğdiyse, siz de onlara öyle boyun eğeceksiniz. Bu yüzden yiğitçe davranın ve savaşın!”

¹⁰Böylece Filistliler savaşıp İsrail’liler’i bozguna uğrattılar. İsrail’liler’in hepsi evlerine kaçtı. Yenilgi öyle büyüktü ki, İsrail’liler otuz bin yaya asker yitirdi, ¹¹Tanrı’nın Sandığı alındı, Eli’nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas öldü.

Eli’nin Ölümü

¹²Benjaminli bir adam savaş alanından koşarak aynı gün Şilo’ya ulaştı. Giysileri yırtılmış, başı toz toprak içindeydi. ¹³Adam Şilo’ya vardığında, Tanrı’nın Sandığı için yüreği titreyen Eli, yol kenarında bir sandalyeye oturmuş, kaygıyla bekliyordu. Adam kente girip olup bitenleri anlatınca, kenttekilerin tümü haykırdı.

¹⁴Eli haykırışları duyunca, “Bu gürültünün anlamı ne?” diye sordu.

Adam olanları Eli’ye bildirmek için hemen onun yanına geldi. ¹⁵O sırada Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri zayıflamış, göremiyordu. ¹⁶Adam Eli’ye, “Ben savaş alanından geliyorum” dedi, “Savaş alanından bugün kaçtım.”

Eli, “Ne oldu, oğlum?” diye sordu.

¹⁷Haber getiren adam şöyle yanıtladı: “İsrail’liler Filistliler’in önünden kaçtı. Askerler büyük bir yenilgiye uğradı. İki oğlum, Hofni’yle Pinehas öldü. Tanrı’nın Sandığı da ele geçirildi.”

¹⁸Adam Tanrı’nın Sandığı’ndan söz edince, Eli sandalyeden geriye, kapının yanına düştü. Yaşlı ve şişman ol-

duğundan boynu kırılıp öldü. İsrail halkını kırk yıl süreyle yönetmişti.

¹⁹Eli’nin gelini –Pinehas’ın karısı– gebeydi, doğurmak üzereydi. Tanrı’nın Sandığı’nın ele geçirildiğini, kayınbabasıyla kocasının öldüğünü duyunca birden sancıları tuttu, yere çömeliş doğurdu. ²⁰Ölmek üzereyken ona yardım eden kadınlar, “Korkma, bir oğlun oldu” dediler. Ama o aldırmadı, karşılık da vermedi. ²¹Tanrı’nın Sandığı ele geçirilmiş, kayınbabasıyla kocası ölmüştü. Bu yüzden, “Yücelik İsrail’den ayrıldı!” diyerek çocuğa ‘İkavot’ adını verdi. ²²“Yücelik İsrail’den ayrıldı” dedi, “Çünkü Tanrı’nın Sandığı ele geçirildi.”

Antlaşma Sandığı Aşdot’a ve Ekron’a Taşınıyor

5 Filistliler, Tanrı’nın Sandığı’nı ele geçirdikten sonra, onu Even-Ezer’den Aşdot’a götürdüler. ²Tanrı’nın Sandığı’nı Dagon Tapınağı’na taşıyıp Dagon heykelinin yanına yerleştirdiler. ³Ertesi gün erkenden kalkan Aşdotlular, Dagon’u RAB’bin Sandığı’nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Dagon’u alıp yerine koydular. ⁴Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında, Dagon’u yine RAB’bin Sandığı’nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Bu kez Dagon’un başıyla iki eli kırılmış, eşşğin üzerinde duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı. ⁵Dagon kâhinleri de, Aşdot’taki Dagon Tapınağı’na bütün gelenler de bu yüzden bugün de tapınağın eşşğine basmıyorlar.

⁶RAB Aşdotlular’ı ve çevrelerindeki halkı ağır biçimde cezalandırdı; onları ularla cezalandırıp sıkıntıya soktu¹.

⁷Aşdotlular olup bitenleri görünce, “İsrail Tanrısı’nın Sandığı yanımızda kalmamalı; çünkü O bizi de, ilahımız Dagon’u da ağır bir biçimde cezalandı-

¹ 4:21 “İkavot”: “Yücelik yok” anlamına gelir. ² 5:6 Masoretik metin “Soktu”, Septuaginta “Soktu. ... Ülkelerinde fareler göründü. Kentin her yanına ölüm saçmaya başladı.”

ıyor” dediler. ⁸Bunun üzerine ulaklar gönderip bütün Filist beylerini çağırtılar ve, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı ne yapalım?” diye sordular.

Filist beyleri, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı Gat'a götürülsün” dediler. Böylece İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı Gat'a göturdüler.

⁹Ama sandık oraya götürüldükten sonra, RAB o kenti de cezalandırdı. Kenti çok büyük bir korku sardı. RAB kent halkını, büyük küçük herkesi ularla cezalandırdı. ¹⁰Bu yüzden Tanrı'nın Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler.

Tanrı'nın Sandığı kente girer girmez Ekronlular, “Bizi ve halkımızı yok etmek için İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı bize getirdiler!” diye bağıldılar. ¹¹Bütün Filist beylerini toplayarak, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı buradan uzaklaştırın” dediler, “Sandık yerine geri gönderilsin; öyle ki, bizi de halkımızı da yok etmesin.” Çünkü kentin her yanını ölüm korkusu sarmıştı. Tanrı'nın onlara verdiği ceza çok ağırdı. ¹²Sağ kalanlarda ular çıktı. Kent halkının haykırışı göklere yükseldi.

Antlaşma Sandığı'nın İsrail'e Geri Verilişi

6 RAB'bin Sandığı Filist ülkesinde yedi ay kaldıktan sonra, ²Filistliler kâhinlerle falcıları çağırtıp, “RAB'bin Sandığı'nı ne yapalım? Onu nasıl yerine göndereceğimizi bize bildirin” dediler.

³Kâhinlerle falcılar, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı geri gönderecekmeniz, boş göndermeyin” diye yanıtladılar, “O'na bir suç sunusu* sunmalısınız. O zaman iyileşecek ve O'nun sizi neden sürekli cezalandırdığını anlayacaksınız.”

⁴Filistliler, “Ona suç sunusu olarak ne göndermeliyiz?” diye sordular.

Kâhinlerle falcılar, “Suç sununuz Filist beylerinin sayısına göre beş al-

tın ur ve beş altın fare olsun” diye yanıtladılar, “Çünkü aynı bela hepinizin de, beylerinizin de üzerindedir. ⁵Onun için, uların ve ülkeyi yıkan farelerin benzerlerini yapın. Böylelikle İsrail'in Tanrısı'nı onurlandırın. Belki sizin, ilahlarınızın ve ülkenizin üzerindeki cezayı hafifletir. ⁶Neden Mısırlılar'ın ve firavunun yaptığı gibi inat ediyorsunuz? Tanrı Mısırlılar'ı alaya aldıktan sonra, İsrail halkının Mısır'dan çıkması için onları serbest bırakmadılar mı?

⁷“Şimdi yeni bir arabayla boyunburuk vurulmamış, süt veren iki inek hazırlayın. İnekleri arabaya koşun; buzağılarını artlarından ayırıp ahıra götürün. ⁸RAB'bin Sandığı'nı alıp arabaya koyun; suç sunusu olarak O'na göndereceğiniz altın eşyaları da bir kutuya koyup yanına yerleştirin. Sonra bırakın arabayı yoluna gitsin. ⁹Ama ardından gözetleyin. Eğer kendi ülkesine, Beytşemeşe giden yoldan ilerlerse, demek ki, üzerimize bu büyük yıkımı getiren O'dur. Yoksa bu yıkımın O'ndan gelmediğini, bize bir rastlantı olduğunu anlayacağız.”

¹⁰Adamlar denileni yaptılar. Süt veren iki inek getirip arabaya koştular, buzağılarını da ahıra kapadılar. ¹¹İçinde farelerle uların altın benzerlerinin bulunduğu kutuyu RAB'bin Sandığı'yla birlikte arabaya koydular. ¹²İnekler dosdoğru Beytşemeş yolundan gittiler. Sağa sola sapmadan, böğüre böğüre ana yoldan ilerlediler. Filist beyleri onları Beytşemeş sınırına dek izledi.

¹³O sırada Beytşemeşliler vadide buğday biçiyorlardı. Gözlerini kaldırıp sandığı görünce seviniler. ¹⁴Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasına giren araba oradaki büyük bir taşın yanında durdu. Beytşemeşliler arabanın odununu yardılar, inekleri de RAB'be yakmalık sunu* olarak sundular. ¹⁵Levililer RAB'bin Sandığı'nı ve içinde altın eş-

yaların bulunduğu yanındaki kutuyu indirip büyük taşın üzerine koymuşlardı. O gün Beytşemeşliler RAB'be yakmalık sunular sunup kurbanlar kestiler. ¹⁶Filistliler'in beş beyi olup bitenleri gördükten sonra aynı gün Ekron'a döndüler.

¹⁷Filistliler Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron kentleri için RAB'be suç sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler. ¹⁸Altın farelerse, surlu kentlerle çevre köyler dahil beş Filistli beye ait kentlerin sayısı kadardı. Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasında RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* üzerine konduğu büyük taş tanık olarak bugün de duruyor.

¹⁹RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın içine baktıkları için, RAB Beytşemeşliler'den bazılarını cezalandırıp yetmiş kişiyi yok etti. Halk RAB'bin başlarına getirdiği bu büyük yıkımdan dolayı yas tuttu. ²⁰Beytşemeşliler, "Bu kutsal Tanrı'nın, RAB'bin önünde kim durabilir? Bizden sonra kime gidecek?" diyorlardı. ²¹Sonunda Kiryat-Yearim'de oturanlara ulaklar göndererek, "Filistliler RAB'bin Sandığı'nı geri getirdiler; gelin, onu alıp götürün" dediler.

7 Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkı varıp RAB'bin Sandığı'nı aldı. Onu Avinadav'ın tepedeki evine götürdüler. RAB'bin Antlaşma Sandığı'na bakması için Avinadav oğlu Elazar'ı görevlendirdiler.

Samuel İsrail'e Önderlik Ediyor

²Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearim'de kaldı. Bu arada bütün İsrail halkı RAB'bin özlemini çekti.

³Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Eğer bütün yüreğinizle RAB'be dönmeye istekliyseniz, yabancı ilah-

ları ve Aşoret'in* putlarını aranızdan kaldırın. Kendinizi RAB'be adanıp yalnız O'na kulluk edin. RAB de sizi Filistliler'in elinden kurtaracaktır." ⁴Bunun üzerine İsraililer Baal'ın* ve Aşoret'in putlarını atıp yalnızca RAB'be kulluk etmeye başladılar.

⁵O zaman Samuel, "Bütün İsrail halkını Misp'a'da toplayın, ben de sizin için RAB'be yakaracağım" dedi. ⁶Misp'a'da toplanan İsraililer kuyudan su çekip RAB'bin önüne döktüler. O gün oruç* tuttular ve, "RAB'be karşı günah işledik" dediler. Samuel Misp'a'da İsrail halkına önderlik etti.

⁷Filistliler İsrail halkının Misp'a'da toplandığını duydular. Filist beyle-ri İsraililer'e karşı savaşmaya çıktılar. İsraililer bunu duyunca Filistliler'den korktular. ⁸Samuel'e, "Bizi Filistliler'in elinden kurtarması için Tanrımız RAB'be yakarmayı bırakma" dediler. ⁹Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu alıp RAB'be tümüyle yakmalık sunu* olarak sundu ve İsraililer adına RAB'be yakardı. RAB de ona karşılık verdi. ¹⁰Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler, İsraililer'e saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç bir sesle gürleyerek Filistliler'i öyle şaşkına çevirdi ki, İsraililer'in önünde bozguna uğradılar. ¹¹Misp'a'dan çıkan İsraililer Filistliler'i Beytkar'ın altına kadar kovalayıp öldürdüler.

¹²Samuel bir taş alıp Misa ile Şen arasına dikti. "RAB buraya kadar bize yardım etmiştir" diyerek taşın Even-Ezer* adını verdi. ¹³Yenilgiye uğrayan Filistliler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece RAB Filistliler'in saldırmasını engelledi. ¹⁴Ekron'dan Gat'a kadar Filistliler'in ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanı sıra

İsrail'in sınır toprakları da Filistliler'in elinden kurtarıldı. İsraililer'le Amorlular arasında ise barış vardı.

¹⁵Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı. ¹⁶Her yıl gidip Beytel'i, Gilgal'ı, Mispa'yı dolaşır, bu kentlerden İsrail'i yönetirdi. ¹⁷Sonra Rama'daki evine döner, İsrail'i oradan yönetirdi. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

İsrail Halkı Bir Kral İstiyor

8 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e önder atadı. ²Beer-Şevada görev yapan ilk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adıyla Aviya'ydı. ³Ama oğulları onun yolunda yürümediler. Tersine, haksız kazanca yönelip rüşvet alır, yargıda yan tutarlardı.

⁴Bu yüzden İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya, Samuel'in yanına vardılar. ⁵Ona, “Bak, sen yaşlandın” dediler, “Oğulların da senin yolunda yürümüyor. Şimdi, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata.” ⁶Ne var ki, “Bizi yönetecek bir kral ata” demeleri Samuel'in hoşuna gitmedi. Samuel RAB'be yakardı.

⁷RAB, Samuel'e şu karşılığı verdi: “Halkın sana bütün söylediklerini dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin; kralları olarak beni reddettiler. ⁸Onları Mısır'dan çıkardığım günden bu yana bütün yaptıklarının aynısını sana da yapıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettiler. ⁹Şimdi onları dinle. Ancak onları açıkça uyar ve kendilerine krallık yapacak kişinin onları nasıl yöneteceğini söyle.”

¹⁰Samuel kendisinden kral isteyen halka RAB'bin bütün söylediklerini bildirdi: ¹¹“Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarınızı alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerinde görevlendirecek. Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar. ¹²Bazılarını biner, bazılarını ellişer kişilik

birliklere komutan atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekinini biçmek, kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatımını yapmak için görevlendirecek. ¹³Kızlarınızı ıtriyatçı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak. ¹⁴Seçkin tarlalarını, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına verecek. ¹⁵Tahıllarınızın, üzümlerinizin ondalığını alıp saray görevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtacak. ¹⁶Kadın erkek kölelerinizi, seçkin boğalarınızı¹, eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak. ¹⁷Sürülerinizin de ondalığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız. ¹⁸Bunlar gerçekleştiğinde, seçtiğiniz kral yüzünden feryat edeceksiniz. Ama RAB o gün size karşılık vermeyecek.”

¹⁹Ne var ki, halk Samuel'in sözünü dinlemek istemedi. “Hayır, bizi yönetecek bir kral olsun” dediler, ²⁰“Böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız. Kralımız bizi yönetecek, önümüzden gidip savaşlarımızı sürdürecektir.”

²¹Halkın bütün söylediklerini dinleyen Samuel, bunları RAB'be aktardı. ²²RAB Samuel'e, “Onların sözünü dinle ve başlarına bir kral ata” diye buyurdu.

Bunun üzerine Samuel İsraililer'e, “Herkes kendi kentine dönsün” dedi.

Saul'un Kral Atanması

9 Benyamin oymağından Afiyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Kiş adında bir adam vardı. Benyaminli Kiş sözü geçen biriydi. ²Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu.

³Bir gün Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a, “Hizmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara” dedi. ⁴Saul Efrayim dağlık bölgesinden geçip Şalişa top-

raklarını dolaştı. Ama eşekleri bulamadılar. Şaalim bölgesine geçtiler. Eşekler orada da yoktu. Sonra Ben-yamin bölgesinden geçtilerse de, hayvanları bulamadılar.

⁵Suf bölgesine varınca, Saul yanındaki hizmetkârına, “Haydi dönelim! Yoksa babam eşekleri düşünmekten vazgeçip bizim için kaygılanmaya başlar” dedi.

⁶Hizmetkâr, “Bak, bu kentte saygın bir Tanrı adamı vardır” diye karşılık verdi, “Bütün söyledikleri bir bir yerine geliyor. Şimdi ona gidelim. Belki gideceğimiz yolu o bize gösterir.”

⁷Saul, “Gidersek, adama ne götüreceğiz?” dedi, “Torbalarımızdaki ek-mek tükendi. Tanrı adamına götürece-
cek bir armağanımız yok. Neyimiz kaldı ki?”

⁸Hizmetkâr, “Bak, bende çeyrek şekel^m gümüş var” diye karşılık verdi, “Gideceğimiz yolu bize göstermesi için bunu Tanrı adamına vereceğim.”

⁹—Eskiden İsrail’de biri Tanrı’ya bir şey sormak istediğinde, “Haydi, biliciye* gidelim” derdi. Çünkü bugün peygamber denilene o zaman bilici denirdi.—

¹⁰Saul hizmetkârına, “İyi, haydi gidelim” dedi. Böylece Tanrı adamının yaşadığı kente gittiler.

¹¹Yokuştan kente doğru çıkarlarken, kuyudan su çekmeye giden kızlarla karşılaştılar. Onlara, “Bilici burada mı?” diye sordular.

¹²Kızlar, “Evet, ilerde” diye karşılık verdiler, “Şimdi çabuk davranın. Kentimize bugün geldi. Çünkü halk bugün tapınma yerinde bir kurban sunacak. ¹³Kente girer girmez, yemek için tapınma yerine çıkmadan önce onu bulacaksınız. Kurbanı o kutsayacağı için, kendisi gelmeden halk yemek yemez. Çağrılı olanlar o geldikten sonra yemeye başlar. Şimdi gidin, onu hemen bulursunuz.” ¹⁴Saul’la hizmetkârı

kente gittiler. Kente girdiklerinde, tapınma yerine çıkmaya hazırlanan Samuel onlara doğru ilerliyordu.

¹⁵Saul gelmeden bir gün önce RAB Samuel’e şunu açıklamıştı: ¹⁶“Yarın bu saatlerde sana Benyamin bölgesinden birini göndereceğim. Onu halkım İsrail’in önderi olarak meshedeceksin*. Halkımı Filistliler’in elinden o kurtaracak. Halkımın durumuna baktım; çünkü haykırışları bana ulaştı.” ¹⁷Samuel Saul’u görünce, RAB, “İşte sana sözünü ettiğim adam!” dedi, “Halkıma o önderlik edecek.”

¹⁸Saul kent kapısında duran Samuel’e yaklaştı. “Bilicinin evi nerede, lütfen söyler misin?” dedi.

¹⁹Samuel, “Bilici benim” diye yanıtladı, “Önümden tapınma yerine çıkın. Bugün benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Yarın sabah düşündüğün her şeyi sana bildirip seni geri gönderirim. ²⁰Üç gün önce kaybolan eşeklerin için kaygılanma. Onlar bulundu. İsrail’in özlemi kime yönelik? Sana ve babanın ailesine değil mi?”

²¹Saul şu karşılığı verdi: “Ben İsrail oymaklarının en küçüğü olan Benyamin oymağından değil miyim? Ait olduğum boy da Benyamin oymağına bağlı bütün boyların en küçüğü değil mi? Bana neden böyle şeyler söylüyorsun?”

²²Samuel Saul ile hizmetkârını alıp yemek odasına götürdü; yaklaşık otuz çağrılı arasında ilk sırayı onlara verdi. ²³Sonra aşçıya, “Sana verdiğim ve bir kenara ayırmayı söylediğim payı getir” dedi. ²⁴Aşçı budı getirip Saul’un önüne koydu. Samuel, “İşte senin için ayrılan parça, buyur yel” dedi, “Çünkü bunu belirtilen gün çağırdığım halkla birlikte yemen için sakladım.” O gün Saul Samuel’le yemek yedi.

²⁵Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel evinin damında Saul’la

konuştıⁿ. ²⁶Sabah erkenden, şafak sökerken kalktılar. Samuel, damdan Saul'u çağırıp, "Hazırlan, seni göndereceğim" dedi. Saul kalktı. Samuel'le birlikte dışarı çıktılar. ²⁷Kentin sınırına yaklaşırken Samuel Saul'a, "Hizmetkâra önümüzden gitmesini söyle" dedi. Hizmetkâr öne geçince, Samuel, "Ama sen dur" diye ekledi, "Sana Tanrı'nın sözünü bildireceğim."

10 Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saul'un başına döktü. Onu öpüp şöyle dedi: "RAB seni kendi halkına önder olarak meshetti. ²Bugün benden ayrıldıktan sonra Ben-yamin sınırında, Selsah'taki Rahel'in mezarı yanında iki kişiyle karşılaşacaksın. Sana, 'Aramaya çıktığın eşekler bulundu' diyecekler, 'Baban eşekleri düşünmekten vazgeçti, oğlum için ne yapsam diye sizin için kaygılanmaya başladı.' ³Oradan daha ilerleyip Tavor'daki meşe ağacına varacaksın. Orada biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, öbürü de bir tulum şarapla Tanrı'nın huzuruna, Beytel'e çıkan üç adamla karşılaşacaksın. ⁴Seni selamlayıp iki somun ekmek verecekler. Sen de kabul edeceksin. ⁵Sonra Filist ordugahının bulunduğu Givat-Elohim'e varacaksın. Kente girince, önlerinde çenk, tef, kaval ve lir çalanlarla birlikte peygamberlik ederek tapınma yerinden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksın. ⁶RAB'in Ruhu senin üzerine güçlü bir biçimde inecek. Onlarla birlikte peygamberlikte bulunacak ve başka bir kişiliğe bürüneceksin. ⁷Bu belirtiler gerçekleştiğinde, duruma göre gerekeni yap. Çünkü Tanrı seninle. ⁸Şimdi benden önce Gilgal'a git. Yakmalık sunuları* sunmak ve esenlik kurbanlarını kesmek için ben de yanına geleceğim. Ancak, ben ya-

nına gelip ne yapacağını bildirene dek yedi gün beklemen gerekecek."

⁹Saul, Samuel'in yanından ayrılmak üzere ona sırtını döner dönmez, Tanrı ona başka bir kişilik verdi. O gün bütün bu belirtiler gerçekleşti. ¹⁰Giva'ya varınca, Saul'u bir peygamber topluluğu karşıladı. Tanrı'nın Ruhu güçlü bir biçimde üzerine indi ve Saul onlarla birlikte peygamberlikte bulunmaya başladı. ¹¹Onu önceden tanıyanların hepsi, peygamberlerle birlikte peygamberlikte bulunduğunu görünce, birbirlerine, "Ne oldu Kiş oğluna? Saul da mı peygamber oldu?" diye sordular.

¹²Orada oturanlardan biri, "Ya onların babası kim?" dedi. İşte, "Saul da mı peygamber oldu?" sözü buradan gelir. ¹³Saul peygamberlikte bulunduktan sonra tapınma yerine çıktı.

¹⁴Amcası, Saul ile hizmetkârına, "Nerede kaldınız?" diye sordu.

Saul, "Eşekleri arıyorduk" diye karşılık verdi, "Onları bulamayınca, Samuel'e gittik."

¹⁵Amcası, "Samuel sana neler söyledi, lütfen bana da anlat" dedi.

¹⁶Saul, "Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi" diye yanıtladı. Ama Samuel'in krallıkla ilgili sözlerini amcasına açıklamadı.

¹⁷⁻¹⁸Sonra Samuel, İsrail halkını Mispâ'da RAB için bir araya getirip şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben İsrailiiler'i Mısır'dan çıkardım. Mısırlılar'ın ve size baskı yapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.'

¹⁹Ama siz bugün bütün zorluk ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran Tanrınız'a sırt çevirdiniz ve, 'Hayır, bize bir kral ata' dediniz. Şimdi RAB'bin önünde oymak oymak, boy boy dizilin."

²⁰Samuel bütün İsrail oymaklarını bir bir öne çıkardı. Bunlardan Ben-yamin oymağı kurayla seçildi. ²¹Son-

ra Benyamin oymağını boy boy öne çağırdı. Matri'nin boyu seçildi. En sonunda da Matri boyundan Kiş oğlu Saul seçildi. Onu aradırlarsa da bulamadılar. ²²Yine RAB'be, "O daha buraya gelmedi mi?" diye sordular.

RAB de, "O burada, eşyaların arasında saklanıyor" dedi.

²³Bunun üzerine koşup Saul'u oradan getirdiler. Saul halkın arasına geldi. Boyu hepsinden bir baş uzundu. ²⁴Samuel halka, "RAB'bin seçtiği adamı görüyor musunuz?" dedi, "Bütün halkın arasında bir benzeri yok."

Bunun üzerine halk, "Yaşasın kral!" diye bağırdı.

²⁵Samuel krallığın ilkelerini halka açıkladı. Bunları kitap haline getirip RAB'bin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi. ²⁶Saul da Giva'ya, kendi evine döndü. Tanrı'nın isteklendirdiği yiğitler ona eşlik ettiler. ²⁷Ama bazı kötü kişiler, "O bizi nasıl kurtarabilir?" diyerek Saul'u küçümsediler ve ona armağan vermediler. Saul ise buna aldırmadı.

Saul Ammonlular'ı Bozguna Uğratiyor

11 Ammon Kralı Nahaş Yaveş-Gilat üzerine yürüyüp kenti kuşattı. Bütün Yaveşliler, Nahaş'a, "Bizimle bir antlaşma yap, sana kulluk ederiz" dediler.

²Ama Ammonlu Nahaş, "Ancak bir koşulla sizinle antlaşma yaparım" diye karşılık verdi, "Bütün İsrail halkını küçük düşürmek için her birinizin sağ gözünü oyup çıkaracağım."

³Yaveş Kenti'nin ileri gelenleri ona, "İsrail'in her bölgesine ulaklar göndermemiz için bize yedi günlük bir suretani" dediler, "Eğer bizi kurtaracak kimse çıkmazsa o zaman sana teslim oluruz."

⁴Ulaklar Saul'un yaşadığı Giva Kenti'ne gelip olanları halka bildi-

rince, herkes hıçkırma hıçkırma ağlama-ya başladı. ⁵Tam o sırada Saul, öküzlerinin ardında, tarladan dönüyordu. "Halka ne oldu? Neden böyle ağlıyorlar?" diye sordu. Yaveşliler'in söylediklerini ona anlattılar.

⁶Saul bu sözleri duyunca, Tanrı'nın Ruhı güçlü bir biçimde onun üzerine indi. Saul çok öfkelen-di. ⁷Bir çift öküz alıp parçaladı. Ulaklar aracılığıyla İsrail'in her bölgesine bu parçaları gönderip şöyle dedi: "Saul ile Samuel'in ardınca gelmeyen herkesin öküzlerine de aynı şey yapılacaktır."

Halk RAB korkusuyla sarsıldı ve tek beden halinde yola çıktı. ⁸Saul onları Bezek'te topladı. İsrail halkı üç yüz bin, Yahudalılar ise otuz bin kişiydi. ⁹Oraya gelen Yaveşli ulaklara şöyle dediler: "Yaveş-Gilat halkına, 'Yarın öğleye doğru kurtarılacaksınız' deyin."

Ulaklar gidip bu haberi iletince Yaveşliler sevindi. ¹⁰Ammonlular'a, "Yarın size teslim olacağız" dediler, "Bize ne dilerseniz yapın."

¹¹Ertesi gün Saul adamlarını üç bölüğe ayırdı. Adamlar sabah nöbetinde Ammonlular'ın ordugahına girdi. Kırım günün en sıcak zamanına dek sürdü. Sağ kalanlar dağıldı; iki kişi bile bir arada kalmadı.

¹²Bundan sonra halk Samuel'e, "Saul mu bize krallık yapacak?" diyenler kimdi? Getirin onları, öldürelim" dedi.

¹³Ama Saul, "Bugün hiç kimse öldürülmeyecek" diye yanıtladı, "Çünkü RAB bugün İsrail halkına kurtuluş verdi."

¹⁴Samuel halka, "Haydi, Gilgal'a gidip orada krallığı yeniden onaylayalım" dedi. ¹⁵Böylece bütün halk Gilgal'a gidip RAB'bin önünde Saul'un kral olduğunu onayladı. Orada, RAB'bin önünde esenlik kurbanları kestiler; Saul da bütün İsrailiiler de büyük bir sevinç yaşadılar.

Samuel'in Söylevi

12 Bundan sonra Samuel İsrail halkına şöyle dedi: “Bana söylediğiniz her şeye kulak verdim: Size bir kral atadım. ²Şimdi size önderlik yapan bir kralınız var. Bense yaşlandım, saçım ağardı. Oğullarım da sizlerle birlikte. Gençliğimden bu güne dek size önderlik yaptım. ³İşte karşınızda duruyorum. Hanginizin öküzünü aldım? Kimin eşeğine el koydum? Kimi dolandırdım? Kime baskı yaptım? Göz yummak için kimden rüşvet aldım? RAB'bin ve O'nun meshettiğinin* önünde bana karşı tanıklık edin de size karşılığını vereyim.”

⁴Halk, “Bizi dolandırmadın” diye karşılık verdi, “Bize baskı da yapmadın. Kimsenin elinden hiçbir şey almadın.”

⁵Samuel, “Bana karşı bir şey bulamadığınıza bugün hem RAB, hem de O'nun meshettiği kral tanıktır” dedi.

“Evet, tanıktır” dediler.

⁶Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: “Musa ile Harun'u görevlendiren, atalarınızı Mısır'dan çıkaran RAB'dir. ⁷Şimdi burada durun, RAB'bin önünde, O'nun sizi ve atalarınızı tekrar tekrar nasıl kurtardığına dair kanıtlar göstereyim size.

⁸“Yakup Mısır'a gittikten sonra, atalarınız RAB'be yakardı. O da atalarınızı Mısır'dan çıkarıp burada yerleşmelerini sağlayan Musa ile Harun'u gönderdi. ⁹Ama atalarınız Tanrıları RAB'bi unuttular. Bu yüzden RAB onları Hasor ordusunun komutanı Sisera'nın, Filistliler'in ve Moav Kralı'nın eline teslim etti. Bunlar atalarınıza karşı savaştılar. ¹⁰Atalarınız RAB'be, ‘Günah işledik; RAB'bi bırakıp Baal'in* ve Aştoret'in* putlarına

kulluk ettik. Ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar, sana kulluk edeceğiz’ diye seslendiler. ¹¹RAB de Yerubbaal'ı^o, Bedan'ı^o, Yiftah'ı ve ben Samuel'i^p gönderdi. Güvenlik içinde yaşamanız için sizi saran düşmanlarınızın elinden kurtardı.

¹²“Ama siz Ammon Kralı Nahaş'ın üzerinize yürüdüğünü görünce, Tanrınız RAB kralınız olduğu halde bana, ‘Hayır, bize bir kral önderlik yapacak’ dediniz. ¹³İşte seçtiğiniz, dilediğiniz kral! Evet, RAB size bir kral verdi. ¹⁴Eğer RAB'den korkar, O'na kulluk ederseniz, O'nun sözünü dinleyip buyruklarına karşı gelmezseniz, hem siz hem de önderiniz olacak kral Tanrınız RAB'bin ardınca giderseniz, ne âlâ! ¹⁵Ama RAB'bin sözünü dinlemez, buyruklarına karşı gelirsiniz, RAB kralınızı^r cezalandırdığı gibi sizi de cezalandıracaktır.

¹⁶“Şimdi olduğunuz yerde durun ve RAB'bin gözlerinizin önünde yapacağı şu olağanüstü olayı görün. ¹⁷Bugün buğday biçme zamanı değil mi? Göğü gürletsin, yağmur yağdırsın diye RAB'be yalvaracağım. Böylece bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün RAB'bin gözünde ne denli büyük olduğunu iyice anlayacaksınız.”

¹⁸Samuel RAB'be yalvardı ve RAB o gün göğü gürletti, yağmur yağdırdı. Halk RAB'den de Samuel'den de çok korktu. ¹⁹Bunun üzerine Samuel'e, “Yok olmayalım diye, biz kulların için Tanrın RAB'be yakar” dediler, “Çünkü bütün günahlarımıza kendimize bir kral istemek kötülüğünü de ekledik.”

²⁰Samuel halka, “Korkmayın” dedi, “Siz bu büyük kötülüğü yaptınız, ama yine de RAB'bin ardınca gitmekten vazgeçmeyin; tersine, bütün yüreği-

o 12:11 “Yerubbaal”, yani “Gidyon”. **ö 12:11** Masoretik metin “Bedan”, Septuaginta, Süryanice “Barak”. **p 12:11** Masoretik metin “Ben Samuel'i”, Septuaginta “Şimşon'u”. **r 12:15** Septuaginta “Kralınızı”, Masoretik metin “Atalarınızı”.

12:6 Çık.6:26 12:8 Çık.2:23 12:9 Hâk.4:2 12:9 Hâk.13:1 12:9 Hâk.3:12

12:10 Hâk.10:10 12:11 Hâk.7:1 12:11 Hâk.11:29 12:11 1Sa.3:20 12:12 1Sa.8:19

nizle RAB'be kulluk edin. ²¹Kimseyi kurtaramayan yararsız putların ardınca gitmeyin; çünkü onlar değersizdir. ²²RAB görkemli adının hatırına hal-kını bırakmayacak. Çünkü sizi kendi halkı kılmaktan hoşnut kaldı. ²³Bana gelince, sizin için RAB'be yalvarmaktan vazgeçip O'na karşı günah işlemekten uzak olsun! Ancak size iyi ve doğru yolu öğreteceğim. ²⁴Yalnız RAB'den korkun, O'na bağlılıkla ve bütün yüreğinizle kulluk edin. O'nun sizler için ne görkemli işler yaptığını bir düşünün! ²⁵Ama kötülük yapmayı sürdürürseniz, hem siz yok olacaksınız, hem de kralınız.”

Samuel Saul'u Paylıyor

13 Saul^s İsrail'de iki yıl krallık yaptıktan sonra ²halktan üç bin kişi seçti. Bunlardan iki binini Mikmas ve Beytel'in dağlık bölgesinde yanına aldı. Binini de Benyamin oymağına ait Giva Kenti'nde Yonatan'ın yanına bıraktı. Halktan geri kalanları evlerine gönderdi. ³Yonatan Giva'daki Filist birliğini yendi. Filistliler bunu duydular. Saul, bütün ülkede boru çaldırarak, “İbraniler bu haberi duyusun” dedi. ⁴Böylece İsraililer'in hepsi Saul'un Filist birliğini yendiğini ve Filistliler'in İsraililer'den öğrendiğini duydu. Bunun üzerine halk Gilgal'da Saul'un çevresinde toplandı.

⁵Filistliler İsraililer'le savaşmak üzere toplandılar. Otuz bin^s savaş arabası, altı bin atlı asker ve kıyılardaki kum kadar kalabalık bir orduya sahiptiler. Gidip Beytaven'in doğusundaki Mikmas'ta ordugah kurdular. ⁶Durumlarının tehlikeli olduğunu ve askerlerinin sıkıştırıldığını gören İsraililer, mağaralarda, çalılıklarda, kayalıklar-

da, çukurlarda, sarnıçlarda gizlendiler. ⁷Bazı İbraniler de Şeria Irmağı'ndan Gad ve Gilat bölgesine geçti. Ama Saul daha Gilgal'daydı. Bütün askerler onu titreyerek izliyordu.

⁸Saul, Samuel tarafından belirlenen süreye uyarak, yedi gün bekledi. Ama Samuel Gilgal'a gelmeyince, halk Saul'un yanından dağılmaya başladı. ⁹Saul, “Yakmalık sunuları* ve esenlik sunularını* bana getirin” dedi. Sonra yakmalık sunuyu sundu. ¹⁰Saul yakmalık sununun sunulmasını bitirir bitirmez Samuel geldi. Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı.

¹¹Samuel, “Ne yaptın?” diye sordu.

Saul, “Halk yanımdan dağılıyordu” diye karşılık verdi, “Sen de belirlenen gün gelmedin. Üstelik Filistliler Mikmas'ta toplandılar. Bunları görünce, ¹²“Şimdi Filistliler Gilgal'da üzerine yürüyecek; oysa ben RAB'bin yardımını dilememiştim” diye düşündüm. Bu nedenle, yakmalık sunuyu sunma gerekliliğini duydum.”

¹³Samuel, “Akılsızca davrandın” dedi, “Tanrın RAB'bin sana verdiği buyruğa uymadın; yoksa, RAB İsrail üzerinde senin krallığının sonsuza dek sürmesini sağlayacaktı. ¹⁴Ama artık krallığın sürmeyecek. RAB kendi gönlüne uygun birini arayıp onu kendi halkına önder olarak atamaya kararlı. Çünkü sen RAB'bin buyruğunu tutmadın.”

¹⁵Bundan sonra Samuel Gilgal'dan ayrılarak Benyaminoğulları'nın Giva Kenti'ne gittiⁱ. Saul yanında kalan halkı saydı; yaklaşık altı yüz kişiydi. ¹⁶Saul, oğlu Yonatan ve yanlarındaki halk Benyaminoğulları'nın bölgesindeki Giva'da kalıyorlardı. Filistliler ise Mikmas'ta ordugah kurmuşlardı. ¹⁷Akıncılar üç koldan Filistliler'in or-

s 13:1 “Saul”: Masoretik metinde “... yaşında kral olan Saul” cümlesindeki rakamın düştüğü sanılıyor. § 13:5 Masoretik metin “Otuz bin”, Süryanice “Üç bin”. t 13:15 Masoretik metin “Benyaminoğulları'nın Giva Kenti'ne gitti”, Septuaginta “Yoluna gitti. Halkın kalan kısmı ise orduya katılmak üzere Saul'u izledi. Gilgal'dan ayrılp Benyaminoğulları'nın Giva Kenti'ne gittiler.” 13:8 1Sa.10:8 13:14 Elç.13:22

dugahından çıktılar. Kollardan biri Şual bölgesindeki Ofra'ya, ¹⁸biri Beythoron'a, öbürü ise çöle, Sevoyim Vadisi'ne bakan sınıra doğru ilerledi.

¹⁹Bütün İsrail ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistliler, "İbraniler kılıç, mızrak yapmasın" demişlerdi. ²⁰Bu nedenle bütün İsraililer saban demirlerini, kazma, balta ve oraklarını^a biletmek için Filistliler'e gitmek zorundaydılar. ²¹Saban demiriyle kazmanın bileme fiyatı, şekelin üçte ikisi^a kadardı. Beller, baltalar, üvendireler için istenilen fiyat ise şekelin üçte biriydi^b. ²²İşte bu yüzden, savaş sırasında Saul ile Yonatan dışında, yanlarındaki hiç kimsenin elinde kılıç, mızrak yoktu.

Filistliler'e Karşı Savaş

²³O sırada Filistliler'in bir kolu Mikmas Geçidi'ne çıkmıştı.

14 Bir gün Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç hizmetkârına, "Gel, karşı taraftaki Filist ordugahına geçelim" dedi. Ama bunu babasına haber vermedi. ²Saul, Giva Kenti yakınındaki Migron'da bir nar ağacının altında oturmaktaydı. Yanında altı yüz kadar asker vardı. ³Efod* giymiş olan Ahiya da aralarındaydı. Ahiya Şilo'da RAB'bin kâhini olan Eli oğlu Pinehas oğlu İkavot'un erkek kardeşi Ahituv'un oğluydu. Halk Yonatan'ın gittiğini farketmemişti. ⁴Yonatan'ın Filist ordugahına ulaşmak için geçmeyi tasarladığı geçidin her iki yanında iki sivri kaya vardı; birine Boses, öbürüne Sene denirdi. ⁵Kayalardan biri kuzeyde Mikmas'a, öbürü güneyde Giva'ya bakardı.

⁶Yonatan silahını taşıyan genç hizmetkârına, "Gel, şu sünnetsizlerin* ordugahına gidelim" dedi, "Belki RAB

bizim için bir şeyler yapar. Çünkü gerek çoklukta, gerekse azlıkta RAB'bin zafere ulaştırmasına engel yoktur."

⁷Silahını taşıyan genç, "Ne düşünüyorsan öyle yap" diye yanıtladı, "Haydi yürü! Düşündüğün her şeyde seninleyim."

⁸Yonatan, "Bu adamlara gidelim, bizi görsünler" dedi, "Eğer bize, 'Yanınıza gelene dek bekleyin' derlerse, olduğumuz yerde kalırız, gitmeyiz. ¹⁰Ama, 'Yanımıza gelin' derlerse, gideriz. Çünkü bu, RAB'bin Filistliler'i elimize teslim ettiğine ilişkin bir belirti olacak bizim için."

¹¹Böylece ikisi de Filistliler'in askerlerine göründüler. Filistliler, "Bakın! İbraniler gizlendikleri çukurlardan çıkmaya başlıyor!" dediler. ¹²Sonra Yonatan'la silahını taşıyan gence, "Buraya, yanımıza gelin, size bir şey söyleyeceğiz" diye seslendiler.

Bunun üzerine Yonatan silahını taşıyana, "Ardımdan gel" dedi, "RAB onları İsraililer'in eline teslim etti."

¹³Yonatan elleriyle ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı; silahını taşıyan genç de onu izledi. Yonatan Filistliler'i yenilgiye uğrattı. Silahını taşıyan genç de onu izliyor ve Filistliler'i öldürüyordu. ¹⁴Yonatan'la silahını taşıyan genç bu ilk saldırıda iki dönümlük^c bir alanda yirmi kadar asker öldürdüler. ¹⁵Ordugahta ve kırsal alanda bütün Filist halkı arasında dehşet hüküm sürüyordu. Askerlerle akıncılar bile titriyordu. Derken yer sarsıldı; sanki Tanrı'dan gelen bir titremeydi bu.

¹⁶Benyamin topraklarındaki Giva Kenti'nde Saul'un nöbetçileri büyük bir kalabalığın oraya buraya dağıldığını gördüler. ¹⁷Bunun üzerine Saul yanındaki adamlara, "Yoklama yapın

u 13:20 Septuaginta "Oraklarını", Masoretik metin "Saban demirlerini". ü 13:21 "Şekelin üçte ikisi": Yaklaşık 8 gr. v 13:21 "Şekelin üçte biri": Yaklaşık 4 gr. y 14:14 "İki dönüm": İbranice "Yarım semet".

da aramızdan kimin ayrıldığını görün” dedi. Yoklama yapılırken Yonatan'la silahını taşıyan gencin orada olmadığını anladılar. ¹⁸Saul Ahiya'ya, “Tanrı'nın Sandığı'nı^z getir” dedi. O sırada Tanrı'nın Sandığı İsrail halkındaydı.

¹⁹Saul kâhinle konuşurken, Filistliler'in ordugahındaki kargaşa da gide-rek artmaktaydı. Bunun üzerine Saul kâhine, “Elini çek” dedi. ²⁰Saul'la yanındaki askerlerin tümü toplanıp savaş alanına gittiler. Orada büyük bir kargaşa vardı. Herkes birbirine kılıç çekiyordu. ²¹Daha önce Filistliler'in yanında yer alıp onların ordugahına katılan İbraniler bile saf değiştirerek Saul'la Yonatan'ın yanındaki İsrail birliklerine katıldılar. ²²Efrayim dağlık bölgesinde gizlenen İsraililer de Filistliler'in kaçtığını duyunca onları savaş alanında kovalamaya başladılar. ²³Böylece RAB İsrail'i o gün zafere ulaştırdı. Savaş Beytaven'in ötesine dek yayıldı.

²⁴O gün İsraililer bitkindi. Çünkü Saul, “Ben düşmanlarımdan öç alın-caya kadar, akşama dek kim yemek yerse lanetli olsun!” diye halka ant içirmişti. Bu yüzden de kimse bir şey yememişti.

²⁵⁻²⁶Derken, her yanı bal dolu bir ormana vardılar. Askerler ormana girince, toprakta akan balları gördüler. Ne var ki, içtikleri anttan korktukları için hiçbir bala dokunmadı. ²⁷Yonatan babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Elindeki değneği uzatıp ucunu bal gümesine batırdı. Biraz bal tadar tatzam gözleri parladı. ²⁸Bunun üzerine oradakilerden biri Yonatan'a, “Baban askerlere, ‘Bugün kim yemek yerse lanetli olsun’ diye ant içirdi” dedi, “Askerlerin bitkin düşmesi de bundan.”

²⁹Yonatan, “Babam halka sıkıntı verdi” diye yanıtladı, “Bakın, bu bal-dan biraz tadınca gözlerim nasıl da

parladı! ³⁰Bugün halk düşmanlarından yağmaladığı yiyeceklerden öz-gürce yeseydi, çok daha iyi olurdu! O zaman Filistliler'in yenilgisi de daha ağır olmaz mıydı?”

³¹O gün İsraililer, Filistliler'i Mik-mas'tan Ayalon'a kadar yenilgiye uğ-rattılar. Ama İsrail askerleri o kadar bitkindi ki, ³²yağmaladıkları mallara saldırdılar; davarları, sığırları, buza-ğları yakaladıkları gibi hemen ora-cıkta kesip kanını akıtmadan yediler. ³³Durumu Saul'a bildirerek, “Bak, askerlerin kanlı eti yemekle RAB'be karşı günah işliyor!” dediler.

Bunun üzerine Saul, “Hainlik etti-niz!” dedi, “Hemen büyük bir taş yu-varlayın bana.” ³⁴Sonra ekledi: “Hal-kın arasına varıp herkesin öküzünü, koyununu bana getirmesini söyleyin. Onları burada kesip yesinler. Eti ka-nıyla birlikte yiyerek RAB'be kar-şı günah işlemeyin.” O gece herkes öküzünü getirip orada kesti. ³⁵O sı-rada Saul RAB'be bir sunak yaptı. RAB'be yaptığı ilk sunaktı bu.

³⁶Saul adamlarına, “Haydi, bu ge-ce Filistliler'e saldıralım” dedi, “Tan-ağarcaya dek mallarını yağmala-yalım, onlardan bir tekini bile sağ bırakmayalım.”

Adamlar, “Sence uygun olan neyse onu yap” diye karşılık verdiler.

Ama kâhin, “Burada Tanrı'ya danışalım” dedi.

³⁷Bunun üzerine Saul Tanrı'ya, “Fi-listliler'e saldırmaya gideyim mi? Onları İsraililer'in eline teslim ede-cek misin?” diye sordu. Ama Tanrı o gün yanıt vermedi. ³⁸Bunun için Saul, “Ey halkın önderleri! Buraya yak-laşın da bugün işlenen bu günahın na-sıl işlendiğini ortaya çıkaralım” dedi, ³⁹“İsrail'i kurtaran yaşayan RAB'in adıyla derim ki, bu günaha yol açan

oğlum Yonatan bile olsa kesinlikle öldürülecektir.” Ama kimse bir şey söylemedi. ⁴⁰Bunun üzerine Saul halka, “Siz bir yanda durun, oğlum Yonatan’la ben öbür yanda duracağız” dedi.

Halk, “Sence uygun olan neyse onu yap” diye karşılık verdi.

⁴¹Saul İsrail’in Tanrısı RAB’be, “Bana doğru yanıtı ver” dedi^a. Kura Yonatan’la Saul’a düştü, halk aklandı. ⁴²Saul bu kez, “Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin” dedi. Kura Yonatan’a düştü. ⁴³Bunun üzerine Saul Yonatan’a, “Söyle bana, ne yaptın?” diye sordu.

Yonatan, “Ben yalnızca elimdeki değneğin ucuyla biraz bal alıp tattım. Şimdi ölmem mi gerek?” diye karşılık verdi.

⁴⁴Saul, “Yonatan, eğer seni öldürmezsem, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!” dedi.

⁴⁵Ama halk Saul’a, “İsrail’i bu büyük zafere ulaştıran Yonatan’ı mı öldürteceksin?” dedi, “Asla! Yaşayan RAB’bin adıyla deriz ki, saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir. Çünkü bugün o ne yaptıysa Tanrı’nın yardımıyla yapmıştır.” Böylece halk Yonatan’ı öldürülmekten kurtardı.

⁴⁶Bundan sonra Saul Filistliler’i kovalamaktan vazgeçti. Filistliler de yerlerine döndüler.

⁴⁷Saul İsrail’e kral atandıktan sonra, her yandaki düşmanlarına –Moav, Ammon, Edom halkları, Sova kralları ve Filistliler’e– karşı savaştı. Gittiği her yerde zafer kazandı^b. ⁴⁸Yiğitçe savaşarak Amalekliler’i yenilgiye uğrattı, İsraililer’i düşmanın yağmasından kurtardı.

⁴⁹Saul’un oğulları Yonatan, Yişvi ve Malkişua idi. İki kızından büyüğünün adı Merav, küçüğünün adı Mikal’dı. ⁵⁰Karısı, Ahimaas’ın kızı Ahinoam’dı. Ordusunun başkomutanı amcası Ner oğlu Avner’di. ⁵¹Saul’un babası Kiş’le Avner’in babası Ner, Aviël’in oğullarıydı.

⁵²Saul yaşamı boyunca Filistliler’le kıyasıya savaştı. Nerede yiğit, güçlü birini görse kendi ordusuna kattı.

Saul’un Kral Olarak Reddedilmesi

15 Samuel Saul’a şöyle dedi: “RAB seni kendi halkı İsrail’in Kralı olarak meshetmek* için beni gönderdi. Şimdi RAB’bin sözlerine kulak ver. ²Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘İsraililer’e yaptıkları kötülükten ötürü Amalekliler’i cezalandıracağım. Çünkü Mısır’dan çıkan İsraililer’e karşı koydular. ³Şimdi git, Amalekliler’e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et^c, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.’”

⁴Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kenti’nde saydı. İki yüz bin yaya askerin yanı sıra Yahudalılar’dan da on bin kişi vardı. ⁵Saul Amalek Kenti’ne varıp vadide pus kurdu. ⁶Sonra Kenliler’e şu uyarıyı gönderdi: “Haydi gidin, Amalekliler’i bırakın; öyle ki, sizi de onlarla birlikte yok etmeyeyim. Çünkü siz Mısır’dan çıkan İsrail halkına iyilik ettiniz.” Bunun üzerine Kenliler Amalekliler’den ayrıldılar.

⁷Saul Havila’dan Mısır’ın doğusundaki Şur’a dek Amalekliler’i yenilgiye uğrattı. ⁸Amalek Kralı Agak’ı sağ

a 14:41 Masoretik metin “Saul İsrail’in Tanrısı RAB’be, ‘Bana doğru yanıtı ver’ dedi.”, Septuaginta “Saul, ‘Ey İsrail’in Tanrısı RAB, bugün neden kuluna yanıt vermedin? Suç bende ya da oğlum Yonatan’daysa, ey İsrail Tanrısı RAB, Urim’i* ver. Yok eğer suç halkın İsrail’deyse Tummim’i ver’ dedi.” **b 14:47** Septuaginta “Zafer kazandı”, Masoretik metin “Zarar verdi”. **c 15:3** İbranice “Tümüyle yok etmek” fiili insanları, malları bir daha alınmamak üzere RAB’be adamak anlamını içerir. İbranice’de aynı ifade 8. ve 21. ayetlerde de geçer. **15:1** 1Sa.10:1 **15:2** Çık.17:8-14; Yas.25:17-19

olarak yakaladı. Halkının tümünü de kılıçtan geçirdi. ⁹Ne var ki, Saul ile adamları Agak'ı ve en iyi koyunları, sığırları, besili danaları, kuzuları -iyi olan ne varsa hepsini- esirgediler. Bunları tümüyle yok etmek istemediler. Ancak değersiz ve zayıf ne varsa hepsini yok ettiler.

¹⁰RAB Samuel'e şöyle seslendi: ¹¹"Saul'u kral yaptığıma pişmanım. Beni izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı yerine getirmedi." Samuel öfkelen-di ve bütün geceyi RAB'be yakarmakla geçirdi.

¹²Ertesi sabah Samuel Saul'la görüşmek için erkenden kalktı. Saul'un Karmel Kenti'ne gittiğini, orada kendisine bir anıt diktikten sonra aşağı inip Gilgal'a döndüğünü öğrendi. ¹³Saul kendisine gelen Samuel'e, "RAB seni kutsasın! Ben RAB'bin buyruğunu yerine getirdim" dedi.

¹⁴Samuel, "Öyleyse nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi? Nedir bu duyduğum sığır böğürmesi?" diye sordu.

¹⁵Saul şöyle yanıtladı: "Halk bunları Amalekliler'den getirdi. Tanrın RAB'be kurban sunmak üzere davaların, sığırların en iyilerini esirgediler. Ama geri kalanları tümüyle yok ettik."

¹⁶Samuel, "Dur da bu gece RAB'bin bana neler söylediğini sana bildireyim" dedi.

Saul, "Söyle" diye karşılık verdi.

¹⁷Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Kendini önemsiz saydığın halde, sen İsrail oymaklarının önderi oldudun mı? RAB seni İsrail'e kral mes-hetti. ¹⁸RAB seni bir göreve gönderip, 'Git, o günahlı Amalekliler'i tümüyle yok et; hepsini ortadan kaldırıncaya dek onlarla savaş' dedi. ¹⁹Öyleyse neden RAB'bin sözüne kulak asmadın? Neden yağmalanan mallara saldırarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptın?"

²⁰Saul, "Ama ben RAB'bin sözüne kulak verdim!" diye yanıtladı, "RAB-bin beni gönderdiği yere gittim. Amalekliler'i tümüyle yok ettim, Amalek Kralı Agak'ı da buraya getirdim. ²¹Ne var ki askerler, Gilgal'da Tanrın RAB'be kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adanmış en iyi davayla sığırları aldılar."

²²Samuel şöyle karşılık verdi:

"RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar

Yakmalık sunulardan*,

kurbanlardan hoşlanır mı?

İşte söz dinlemek kurbandan,

Sözü önemsemek de koçların

yağlarından daha iyidir.

²³Çünkü başkaldırma, falcılık

kadar günahtır

Ve dikbaşlılık, putperestlik

kadar kötüdür.

Sen RAB'bin buyruğunu

reddettiğin için,

RAB de senin kral olmanı

reddetti."

²⁴Bunun üzerine Saul, "Günah işledim! Evet, RAB'bin buyruğunu da, senin sözlerini de çiğnedim" dedi, "Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim. ²⁵Ama şimdi yalvarırım, günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, RAB'be tapınayım."

²⁶Samuel, "Seninle dönmem" dedi, "Çünkü sen RAB'bin buyruğunu reddettin, RAB de İsrail Kralı olmanı reddetti!"

²⁷Samuel dönüp gitmeye davranınca, Saul onun cüppesinin eteğini tuttu. Cüppe yırtıldı. ²⁸Samuel, "Bugün RAB İsrail Krallığı'nı elinden aldı ve senden daha iyi birine verdi" dedi, ²⁹"İsrail'in yüce Tanrısı yalan söylemez, düşüncesini de değiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirsin."

³⁰Saul, "Günah işledim!" dedi, "Ama ne olur halkımın ileri gelenleri ve İsraililer karşısında beni onurlandır. Tanrının RAB'be tapınmam için benimle dön." ³¹Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul RAB'be tapındı.

³²Samuel, "Amalek Kralı Agak'ı bana getirin" diye buyurdu.

Agak güvenle geldi. Çünkü, "Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti" diye düşünüyordu.

³³Ama Samuel,

"Kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysa

Senin annen de kadınlar arasında
Çocuksuz bırakılacak"

diyerek Agak'ı Gilgal'da RAB'bin önünde kılıçla parçaladı.

³⁴Samuel Rama'ya, Saul da Givadaki^d evine gitti. ³⁵Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmediyse de, onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı.

Davut Kral Olarak Meshediliyor

16 RAB Samuel'e, "Ben Saul'un İsrail Kralı olmasını reddettim diye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?" dedi, "Yağ boynuzunu yağla doldurup yola çık. Seni Beytlehemli İşay'ın evine gönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim."

²Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!" dedi.

RAB şöyle yanıtladı: "Yanına bir düve al ve, 'RAB'be kurban sunmak için geldim' de. ³İşay'ı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin*."

⁴Samuel RAB'bin sözüne uyarak Beytlehem Kenti'ne gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, "Barış için mi geldin?" diye sordular.

⁵Samuel, "Evet, barış için" diye yanıtladı, "RAB'be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin." Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırdı.

⁶İşay ile oğulları gelince Samuel Eliav'ı gördü ve, "Gerçekten RAB'bin önünde duran bu adam O'nun meschettiği kişidir" diye düşündü.

⁷Ama RAB Samuel'e, "Onun ya kısıklı ve uzun boylu olduğuna bakma" dedi, "Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar." ⁸İşay, oğlu Avinadav'ı çağırıp Samuel'in önünden geçirdi.

Ama Samuel, "RAB bunu da seçmedi" dedi. ⁹Bunun üzerine İşay Şamma'yı da geçirdi. Samuel yine, "RAB bunu da seçmedi" dedi. ¹⁰Böylece İşay yedi oğlunu da Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunlardan hiçbirini seçmedi" dedi. ¹¹Sonra İşay'a, "Oğullarının hepsi bunlar mı?" diye sordu.

İşay, "Bir de en küçüğü var" dedi, "Sürüyü güdüyor."

Samuel, "Birini gönder de onu getirsin" dedi, "O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız."

¹²İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı.

RAB Samuel'e, "Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur" dedi. ¹³Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak RAB'bin Ruhu Davut'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama'ya döndü.

Davut Saul'a Lir Çalıyor

¹⁴Bu sıralarda RAB'bin Ruhu Saul'dan ayrılmıştı. RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiyordu.

¹⁵Hizmetkârları Saul'a, "Bak, Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh sana sıkıntı çektiriyor" dediler, ¹⁶"Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlırsın."

¹⁷Saul hizmetkârlarına, "İyi lir çalan birini bulup bana getirin" diye buyurdu.

¹⁸Hizmetkârlardan biri, "Beytlehemli İşay'ın oğullarından birini gördüm" dedi, "İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır."

¹⁹Bunun üzerine Saul İşay'a ulaklar göndererek, "Sürüyü güden oğlun Davut'u bana gönder" dedi. ²⁰İşay ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Davut'la birlikte Saul'a gönderdi. ²¹Davut Saul'un yanına varıp onun hizmetine girdi. Saul Davut'u çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini verdi. ²²Saul İşay'a şu haberi gönderdi: "İzin ver de Davut hizmetimde kalsın; ondan hoşnudum."

²³O günden sonra, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul'un üzerine gelse, Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırdı.

Davut'un Golyat'ı Öldürmesi

17 Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler, Yahuda'nın Soko Kenti'nde toplandılar. Soko ile Azeka Kenti arasındaki Efes-Dammim'de ordugah kurdular. ²Saul ile İsraililer de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugah kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar. ³Filistliler tepenin bir yanında, İsraililer de karşı tepede yerlerini aldı. Aralarında vadi vardı.

⁴Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çık-

tı. Boyu altı arşın bir karıştı^e. ⁵Başına tunç* miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı beş bin şekeldi^f. ⁶Baldırları zırhlarla korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı. ⁷Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sıırığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı altı yüz şekeldi^g. Golyat'ın önüsıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu.

⁸Golyat durup İsrail ordusuna, "Neden savaş düzeni aldınız?" diye haykırdı, "Ben Filistli'yim, sizse Saul'un kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak birini seçin. ⁹Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirim, siz bizim kölemiz olur, bize kuluk edersiniz." ¹⁰Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü: "Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!" ¹¹Filistli'nin bu sözlerini duyunca, Saul da İsraililer de çok korkup dehşet içinde kaldılar.

¹²Davut Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden Efratlı İşay adında bir adamın oğluydu. İşay'ın sekiz oğlu vardı. Saul'un krallığı döneminde İşay'ın yaşı oldukça ilerlemişti. ¹³İşay'ın üç büyük oğlu Saul'la birlikte savaşa katılmıştı. Savaşa giden en büyük oğlunun adı Eliav, ikincisinin adı Avinadav, üçüncüsünün adıysa Şamma'ydı. ¹⁴Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğul Saul'un yanıdaydı. ¹⁵Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saul'un yanından ayrılıp Beytlehem'e gider gelirdi.

¹⁶Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıp meydan okudu.

¹⁷Bir gün İşay, oğlu Davut'a şöyle dedi: "Kardeşlerin için şu kavrulmuş bir efa buğdayla^h on somun ekmeği al, çabucak ordugaha, kardeşleri-

^e 17:4 "Altı arşın bir karış": Yaklaşık 2.9 m. ^f 17:5 "Beş bin şekel": Yaklaşık 57.5 kg. ^g 17:7 "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg. ^h 17:17 "Bir efa buğday": Yaklaşık 17.6 kg.

nin yanına git. ¹⁸Şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir. ¹⁹Kardeşlerin Saul ve öbür İsrailîlerle birlikte Ela Vadisi'nde Filistîlerle karşı savaşıyorlar.”

²⁰Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bıraktı. İşay'ın buyurduğu gibi erzağı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada askerler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı. ²¹İsrailîlerle Filistîler karşı karşıya savaş düzeni almışlardı. ²²Davut getirdiklerini levazım görevlisine bırakıp cepheye koştu; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı. ²³Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistli, Golyat adındaki dövüşçü Filist cephesinden ileri çıkarak daha önce yaptığı gibi meydan okudu. Davut bunu duydu. ²⁴İsrailîler Golyat'ı görünce büyük korkuyla önünden kaçtılar.

²⁵Birbirlerine, “İsrail'e meydan okumak için ortaya çıkan şu adamı görüyorsunuz ya!” diyorlardı, “Kral onu öldürene büyük bir armağanın yanısıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak.”

²⁶Davut yanındakilere, “Bu Filistli'yi öldürüp İsrail'den bu utancı kaldıracak kişiye ne verilecek?” diye sordu, “Bu sünnetsiz* Filistli kim oluyor da yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okuyor?”

²⁷Adamlar daha önce verilmiş olan söze göre Golyat'ı öldürecek kişiye neler verileceğini anlattılar.

²⁸Ağabeyi Eliav Davut'un adamlarla konuştuğunu duyunca öfkelen-di. “Ne işin var burada?” dedi, “Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Ne kadar kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekli olduğunu biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin.”

²⁹Davut, “Ne yaptım ki?” dedi, “Bir soru sordum, o kadar.” ³⁰Sonra başka

birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlar öncekine benzer bir yanıt verdiler.

³¹Davut'un söylediklerini duyanlar Saul'a iletiler. Saul onu çağırttı. ³²Davut Saul'a, “Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidip onunla dövüşeceğim!” dedi.

³³Saul, “Sen bu Filistli'yle dövüşemezsin” dedi, “Çünkü daha gençsin, o ise gençliğinden beri savaşçıdır.”

³⁴Ama Davut, “Kulun babasının sürüsünü güder” diye karşılık verdi, “Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca, ³⁵peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarıyorum. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm. ³⁶Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okudu. ³⁷Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır.”

Saul, “Öyleyse git, RAB seninle birlikte olsun” dedi. ³⁸Sonra kendi giysilerini Davut'a verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi. ³⁹Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu giysilere alışık değildi.

Saul'a, “Bunlarla yürüyemiyorum” dedi, “Çünkü alışık değilim.” Sonra giysileri üzerinden çıkardı. ⁴⁰Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyat'a doğru ilerledi.

⁴¹Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut'a doğru ilerliyordu. ⁴²Davut'u tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi. ⁴³“Ben köpek miyim ki, üzerime değnekle geliyorsun?” diyerek kendi ilahlarının adıyla Davut'u lanetledi. ⁴⁴“Bana gelsene! Bedenini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem edeceğim!” dedi.

⁴⁵Davut, “Sen kılıçla, mızrakla, pa-layla üzerime geliyorsun” diye karşı-lık verdi, “Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla senin üze-rine geliyorum. ⁴⁶Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup ba-şını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini gökteki kuşlarla yerdeki hayvanlara yem ede-ceğim. Böylece bütün dünya İsrail'de Tanrı'nın var olduğunu anlayacak. ⁴⁷Bütün bu topluluk RAB'bin kılıçla, mızrakla kurtarmadığını anlayacak. Çünkü savaş zaten RAB'bindir! O si-zi elimize teslim edecek.”

⁴⁸Golyat saldırmak amacıyla Davut'a doğru ilerledi. Davut da onunla dö-vüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu. ⁴⁹Elini dağarcığına so-kup bir taş çıkardı, sapanla fırlattı. Taş Filistli'nin alınına çarpıp saplandı. Fi-listli yüzükoyun yere düştü. ⁵⁰Böyle-ce Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taş-la yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi. ⁵¹Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutup kınından çekti-gi gibi onu öldürdü ve başını kesti.

Kahraman Golyat'ın öldüğünü gö-ren Filistliler kaçtılar. ⁵²İsraililer'le Yahudalılar kalkıp Gat'ın' girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak onları kovaladılar. Filistliler'in ölüle-ri Gat'a, Ekron'a kadar Şaarayim yo-lunda yerlere serildi. ⁵³Filistliler'i ko-valadıktan sonra geri dönen İsraililer Filist ordugahını yağmaladılar. ⁵⁴Da-vut Filistli Golyat'ın başını alıp Ye-ruşalim'e götürdü, silahlarını da ken-di çadırına koydu.

⁵⁵Saul, Davut'un Golyat'la dövüş-meye çıktığını görünce, ordu komu-tanı Avner'e, “Ey Avner, kimin oğlu bu genç?” diye sormuştu.

Avner de, “Yaşamın hakkı için, ey kral, bilmiyorum” diye yanıtlamıştı.

⁵⁶Kral Saul, “Bu gencin kimin oğ-lu olduğunu öğren” diye buyurmuştu. ⁵⁷Davut Golyat'ı öldürüp ordugaha dö-ner dönmez, Avner onu alıp Saul'a gö-türdü. Golyat'ın kesik başı Davut'un elindeydi. ⁵⁸Saul, “Kimin oğlusun, delikanlı?” diye sordu.

Davut, “Kulun Beytlehemli İşay'ın oğluyum” diye karşılık verdi.

Yonatan Davut'la Bir Antlaşma Yapıyor

18 Saul'la Davut'un konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yo-natan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yo-natan onu canı gibi sevdi. ²O günden sonra Saul Davut'u yanında tuttu ve babasının evine dönmesine izin ver-medi. ³Yonatan, Davut'a beslediği de-rin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı. ⁴Üzerinden kaftanı-nı çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşa-ğıyla birlikte Davut'a verdi.

⁵Davut Saul'un kendisini gönder-diği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu yüzden Saul ona ordusunda üs-tün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saul'un görevlilerini bile hoş-nut etti.

Saul Davut'u Kıskanıyor

⁶Davut'un Filistli Golyat'ı öldürme-sinden sonra, askerler geri dönerken, İsrail'in bütün kentlerinden gelen ka-dınlar, tef ve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler söyleyip oynayarak Kral Saul'u karşılamaya çıktılar. ⁷Bir yandan oynuyor, bir yandan da şu ez-giyi söylüyorlardı:

“Saul binlercesini öldürdü,
Davut'sa on binlercesini.”

⁸Bu sözlere gücenen Saul çok öfke-lendi. “Davut'a on binlercesini, banay-sa ancak binlercesini verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksigi kaldı ki?” diye düşündü. ⁹Böylece o

günden sonra Saul Davut'u kıskanmaya başladı.

¹⁰Ertesi gün Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh Saul'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Saul evinde sayıklamaya başladı. Davut her zamanki gibi yine lir çalıyordu. Saul'un elinde bir mızrak vardı. ¹¹"Davut'u vurup duvara çakacağım" diye düşünerek mızrağı ona fırlattı. Ama Davut iki kez ondan kurtuldu.

¹²Saul Davut'tan korkuyordu. Çünkü RAB Davut'laydı, oysa kendisinden ayrılmıştı. ¹³Bu yüzden Saul Davut'u yanından uzaklaştırdı. Onu bin kişilik birliğe komutan atadı. Davut askerlere öncülük yapıyordu. ¹⁴RAB onunla birlikte olduğundan, yaptığı her işte başarılıydı. ¹⁵Davut'un büyük başarısını gördükçe Saul'un korkusu daha da artıyordu. ¹⁶Ne var ki, bütün İsrail ve Yahuda halkı Davut'u seviyordu; çünkü Davut onlara öncülük ediyordu.

¹⁷Saul Davut'a, "İşte büyük kızım Merav" dedi, "Onu sana eş olarak vereceğim. Yalnız hatırım için yiğitçe davran ve RAB'bin savaşlarını sürdür." Çünkü, "Davut'un ölümü benim elimden değil, Filistliler'in elinden olsun" diye düşünüyordu.

¹⁸Davut, "Ben kim oluyorum, İsrail'de ailem ve babamın oymağı ne ki, krala damat olayım?" diye karşılık verdi. ¹⁹Ne var ki, Saul'un kızı Merav'ın Davut'a verileceği zaman geldiğinde, kız Davut yerine Meholalı Adrielle eş olarak verildi.

²⁰Bu arada Saul'un öbür kızı Mikal Davut'a gönül vermişti. Bunu duyan Saul sevindi. ²¹"Davut'a Mikal'ı veririm" diye düşündü, "Öyle ki, Mikal Davut'u tuzağa düşürür; Filistliler de onu öldürür." Davut'a, "Bugün damadım olmak için yine fırsatın var" dedi.

²²Sonra görevlilerine, Davut'a gizlice şunları söylemelerini buyurdu:

"Bak, kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seni seviyor. Kralın damadı olmanın zamanı geldi."

²³Saul'un görevlileri bu sözleri Davut'a iletiler. Davut, "Yoksul ve önemsiz biriyken kralın damadı olmak sizce küçük bir şey mi?" diye karşılık verdi.

²⁴Görevliler Davut'un dediklerini Saul'a bildirdiler. ²⁵Saul şöyle buyurdu: "Davut'a deyin ki, 'Kral düşmanlarından öç almak için başlık parası olarak yüz Filistli'nin sünnet derisinden başka bir şey istemiyor.' " Davut'un Filistliler'in eline düşüp öleceğini tasarlıyordu.

²⁶Görevliler Saul'un söylediklerini Davut'a iletiler. Davut, kralın damadı olacağına sevindi. Tanınan süre dolmadan ²⁷Davut'la adamları gidip iki yüz Filistli öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Davut, öldürülen Filistliler'in sünnet derilerini tam tamina getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı Mikal'ı eş olarak ona verdi. ²⁸Saul, RAB'bin Davut'la birlikte olduğunu ve kızı Mikal'ın onu sevdiğini apaçık gördü. ²⁹Bu yüzden Davut'tan daha çok korktu ve yaşamı boyunca ona düşmanlık besledi.

³⁰Filistli komutanlar saldırdıkça Davut Saul'un öbür komutanlarından daha başarılı oluyordu. Bu yüzden büyük bir üne kavuştu.

Saul Davut'u Öldürmeyi Tasarlıyor

19 ¹⁻²Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün görevlilerine Davut'u öldürmeleri için buyruk verdi. Ama Davut'u çok seven Yonatan ona, "Babam Saul seni öldürmek için fırsat kolluyor" diye haber verdi, "Lütfen yarın sabah dikkatli ol; gizlenebileceğin bir yere gidip saklan. ³Ben de saklandığın tarlaya gidip babamın yanında duracağım ve onunla senin hakkında konuşacağım. Bir şey öğrenirsem, sana bildiririm."

⁴Yonatan babası Saul'a Davut'u överek şunları söyledi: "Kral kulu Davut'a haksızlık etmesin. Çünkü o sana hiç haksızlık etmedi ve yaptığı her şeyde sana büyük yararı dokundu. ⁵Yaşamını tehlikeye atarak Filistli'yi öldürdü. RAB de bütün İsrail'i büyük bir zafere ulaştırdı. Sen de bunu görüp sevindin. Öyleyse neden Davut'u yok yere öldürerek suçsuz birine haksızlık edesin?"

⁶Saul Yonatan'ın söylediklerinden etkilenerek ant içti: "Yaşayan RAB bin adıyla derim ki, Davut öldürülmeyecektir." ⁷Bunun üzerine Yonatan Davut'u çağırıp ona her şeyi anlattı. Sonra Davut'u Saul'un yanına getirdi. Davut da önceden olduğu gibi kralın hizmetine girdi.

⁸Savaş yine patlak verdi. Davut gidip Filistliler'e karşı savaştı. Onları öyle büyük bir bozguna uğrattı ki, önünden kaçtılar.

⁹Bir gün Saul, mızrağı elinde evinde oturuyor, Davut da lir çalıyordu. Derken RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh Saul'u yakaladı. ¹⁰Saul mızrağıyla Davut'u duvara çakmaya çalıştı. Ancak Davut yana kaçınca Saul'un mızrağı duvara saplandı. O gece Davut kaçıp kurtuldu.

¹¹Saul, Davut'u gözetlemeleri, ertesi sabah da öldürmeleri için evine ulaklar gönderdi. Ama karısı Mikal Davut'a, "Bu gece kaçıp kurtulamazsan, yarın öldürüleceksin" dedi. ¹²Sonra Davut'u pencereden aşağıya indirdi. Böylece Davut kaçıp kurtuldu. ¹³Mikal aile putunu alıp yatağa koydu, üstüne yorganı örttü, baş tarafına da keçi kılından bir yastık yerleştirdi. ¹⁴Saul'un gönderdiği ulaklar Davut'u yakalamaya geldiğinde, Mikal, "Davut hasta" dedi.

¹⁵Saul Davut'u görmeleri için ulakları yeniden göndererek, "Onu yatağıyla buraya getirin de öldüreyim"

diye buyurdu. ¹⁶Ulaklar eve girince, yatakta başında keçi kılından yastık olan putu gördüler. ¹⁷Saul Mikal'a "Neden beni böyle kandırıp düşmanımın kaçmasını sağladın?" diye sordu.

Mikal, "Davut bana, 'Bırak beni gideyim, yoksa seni öldürürüm' dedi" diye yanıtladı.

¹⁸Kaçıp kurtulan Davut, Rama'da yaşayan Samuel'in yanına gitti. Saul'un kendisine bütün yaptıklarını ona anlattı. Sonra Samuel'le birlikte Nayot Mahallesi'ne gidip orada kaldı. ¹⁹Davut'un Rama'nın Nayot Mahallesi'nde olduğu haberi Saul'a ulaştırıldı. ²⁰Bunun üzerine Saul Davut'u yakalamaları için ulaklarını oraya gönderdi. Ulaklar Samuel'in önderliğinde bir peygamber topluluğunun oynayıp coştüğünü¹ gördüler. İşte o zaman Tanrı'nın Ruhu Saul'un ulaklarının üzerine indi. Onlar da oynayıp coşmaya başladılar. ²¹Saul olup bitenleri duyunca, başka ulaklar gönderdi. Onlar da oynayıp coştular. Saul'un üçüncü kez gönderdiği ulaklar da öncekiler gibi yaptı. ²²Sonunda Saul kendisi Rama'ya doğru yola çıktı. Seku'daki büyük sarnıca varınca, "Samuel'le Davut neredeler?" diye sordu.

Biri, "Rama'nın Nayot Mahallesi'nde" dedi. ²³Saul Rama'daki Nayot'a doğru ilerlerken, Tanrı'nın Ruhu onun üzerine de indi. Nayot'a varıncaya dek yol boyunca oynayıp coştı. ²⁴Giysilerini de çıkarıp Samuel'in önünde oynayıp coştı. Bütün gün ve gece çıplak yattı. Halkın, "Saul da mı peygamber oldu?" demesi bundandır.

Yonatan'la Davut'un Dostluğu

20 Davut Rama'nın Nayot Mahallesi'nden kaçtıktan sonra Yonatan'a gitti. Ona, "Ne yaptım? Suçum ne?" diye sordu, "Babana kar-

şı ne günah işledim ki, beni öldürmek istiyor?”

²Yonatan, “Bu senden uzak olsun, ölmeyeceksin!” diye yanıtladı, “Babam bana bildirmeden ister büyük, ister küçük olsun hiçbir iş yapmaz. Neden bunu benden gizlesin? Olmaz öyle şey!”

³Ancak Davut ant içerek, “Senin beni sevdiğini baban çok iyi biliyor” diye yanıtladı, “ ‘Yonatan ne yapacağımı bilmemeli, yoksa üzülür’ diye düşünmüştür. RAB'bin ve senin yaşamın hakkı için derim ki, ölüm ile aramda yalnız bir adım var.”

⁴Yonatan Davut'a, “Ne dilerseñ dile, senin için yaparım” diye karşılık verdi.

⁵Davut Yonatan'a, “Bak, yarın Yeni Ay Töreni” dedi, “Kralla birlikte yemeğe oturmam gerekir. Ama izin ver, ertesi günün akşamına dek tarlada gizleneyim. ⁶Eğer baban yokluğunu sezerse ona, ‘Davut aceleyle kendi kenti Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izin istedi; orada bütün ailenin yıllık kurban töreni var’ dersin. ⁷Baban, ‘İyi’ derse, kulun güvenlikte demektir. Ama öfkelenirse, bil ki, bana kötülük yapmaya karar vermiştir. ⁸Sana gelince, bana yardım et; çünkü RAB'bin önünde benimle antlaşma yaptın. Suçluysam, beni sen öldür! Neden beni babana teslim edesin?”

⁹Yonatan, “Olmaz öyle şey!” diye yanıtladı, “Babamın sana kötülük yapmaya karar verdiğini bilsem, sana söylemez miydim?”

¹⁰Davut, “Baban sana sert bir karşılık verirse, kim bana bildirecek?” diye sordu.

¹¹Yonatan, “Gel, tarlaya gidelim” dedi. Böylece ikisi tarlaya gittiler.

¹²Yonatan Davut'la konuşmasını sürdürdü: “İsrail'in Tanrısı RAB ta-

nık olsun! Yarın ya da öbür gün bu saate kadar babamın ne düşündüğünü araştıracağım. Babamın sana karşı tutumu olumluysa, sana haber göndereceğim. ¹³Ama babam seni öldürmeyi tasarlıyorsa, bunu sana bildirip güvenlik içinde gitmeni sağlamazsam, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! RAB önceden babamla olduğu gibi seninle de birlikte olsun! ¹⁴Ama sen yaşamım boyunca RAB'bin iyiliğini bana göster ki ölmeyeyim. ¹⁵RAB Davut'un bütün düşmanlarını yeryüzünden yok edeceği zaman bile, sen soyuma iyiliklerini sonsuza dek esirgeme.”

¹⁶Böylece Yonatan Davut soyuyla bir antlaşma yaptı ve, “RAB Davut'un düşmanlarını cezalandırsın” dedi. ¹⁷Davut'a beslediği sevgiden ötürü Yonatan ona bir daha ant içirtti. Çünkü onu canı kadar seviyordu.

¹⁸Yonatan Davut'a, “Yarın Yeni Ay Töreni” dedi, “Yerin boş kalacağından, yokluğun anlaşılacak. ¹⁹Öbür gün, geçen sefer gizlendiğin yere çabucak git. Ezel Taş'ının yanında bekle. ²⁰Ben hedefe atar gibi taşın bir yanına üç ok atacağım. ²¹Sonra hizmetkârımı gönderip, ‘Git okları bul’ diye buyruk vereceğim. Eğer özellikle ona, ‘Bak, oklar senin bu yanında, onları alıp buraya getir’ dersem, gel. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, güvenliktesin, tehlike yok. ²²Ama hizmetkâra, ‘Bak, oklar ötede’ dersem, git; çünkü RAB seni uzaklaştırmıştır. ²³Birbirimizle yaptığımız antlaşmaya gelince, RAB sonsuza dek seninle benim aramda tanık olsun.”

²⁴Böylece Davut tarlada gizlendi. Yeni Ay Töreni başlayınca, Kral Saul gelip yemeğe oturdu. ²⁵Her zamanki gibi duvarın yanındaki yerine oturmuştu. Yonatan karşısında, Avner de yanında yerlerini aldılar. Davut'un ye-

riyse boş kaldı. ²⁶Ama Saul o gün bir şey söylemedi. “Davut’un başına bir şey gelmiş olmalı. Dinsel açıdan kirli olsa gerek, evet dinsel açıdan temiz değildir” diye düşündü. ²⁷Ertesi gün, ayın ikinci günü, Davut’un yeri yine boştu. Bunun üzerine Saul, oğlu Yonatan’a, “İşay’ın oğlu neden dün de, bugün de yemeğe gelmedi?” diye sordu.

²⁸Yonatan, “Davut Beytlehem’e gitmek için benden ısrarla izin istedi” diye karşılık verdi, ²⁹“ ‘Lütfen izin ver. Çünkü ailemizin kentte bir kurbanı var, ağabeyim orada bulunmamı buyurdu. Gözünde lütuf bulduysam gidip kardeşlerimi göreyim’ dedi. İşte bu yüzden kralın sofrasına gelemedi.”

³⁰Saul Yonatan’a öfkelenerek, “Seni sapık ve dikbaşı kadının oğlu!” diye bağırды, “İşay’ın oğlunu desteklediğini bilmiyor muyum? Bu kendin için de, seni doğuran annen için de utanç verici. ³¹Çünkü İşay’ın oğlu yeryüzünde yaşadıkça ne sen güvenlikte olabilirsin, ne de krallığın. Şimdi adam gönder, onu bana getir. O ölmeli!”

³²Yonatan babası Saul’a, “Neden ölmeli? Ne yaptı ki?” diye karşılık verdi. ³³Ama Saul Yonatan’ı öldürmek amacıyla mızrağını ona fırlattı. Böylece Yonatan babasının Davut’u öldürmeye kararlı olduğunu anladı. ³⁴Büyük bir öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü hiç yemek yemedi. Babasının Davut’u böyle aşağılamasına üzüldü.

³⁵Sabahleyin Yonatan Davut’la buluşmak üzere tarlaya gitti. Yanına bir uşak almıştı. ³⁶Uşağa, “Haydi koş, atacağım okları bul” dedi. Uşak koşarken, Yonatan onun ötesine bir ok attı. ³⁷Uşak Yonatan’ın attığı okun düştüğü yere varınca, Yonatan, “Ok ötendel” diye seslendi, ³⁸“Çabuk ol! Koş, yerinde durma!” Yonatan’ın uşa-

ğı oku alıp efendisine getirdi. ³⁹Olup bitenden habersizdi. Olanları yalnız Yonatan’la Davut biliyordu. ⁴⁰Yonatan, silahlarını yanındaki uşağa vererek, “Al bunları kente götür” dedi.

⁴¹Uşak gider gitmez, Davut taşın güney yanından ayağa kalktı ve yüzüstü yere kapanarak üç kez eğildi. İki arkadaş birbirlerini öpüp ağladılar; ancak Davut daha çok ağladı.

⁴²Yonatan, “Esenlikle yoluna git” dedi, “İkimiz RAB’bin adıyla ant içmiştik. RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun.” Bundan sonra Davut yoluna gitti. Yonatan da kente döndü.

Davut Saul’dan Kaçıyor

21 Davut Nov Kenti’ne, Kâhin Ahimelek’in yanına gitti. Ahimelek titreyerek Davut’u karşılamaya çıktı. “Neden yalnızsın? Neden yanında kimse yok?” diye sordu.

²Davut şöyle yanıtladı: “Kral bana bir görev verdi. ‘Sana verdiğim görevden ve buyruklardan kimsenin haberi olmasın’ dedi. Adamlarıma gelince, belli bir yere gitmelerini söyledim. ³Şu an elinde ne var? Bana beş somun ekmek ya da başka ne varsa ver.”

⁴Kâhin, “Taze ekmeğim yok” diye karşılık verdi, “Ama adamların kadından uzak kaldırlarsa kutsanmış ekmek⁴ var.”

⁵Davut, “Yola çıktığımızdan her zaman olduğu gibi, kadından uzak kaldık” dedi, “Sıradan bir yolculuğa çıktığımızda bile adamlarım kendilerini temiz tutarlar; özellikle bugün ne kadar daha çok temiz olacaklar.” ⁶Bunun üzerine kâhin ona kutsanmış ekmek verdi; çünkü orada huzura konan ekmekten başka ekmek yoktu. Bu ekmek RAB’bin huzurundan alındığı gün yerine sıcak ekmek konurdu.

⁷O gün Saul'un görevlilerinden Edomlu Doek adındaki baş çoban RAB'bin önünde dinsel görevini yerine getirmek üzere¹ orada bulunuyordu. ⁸Davut Ahimelek'e, "Yanında mızrak ya da kılıç yok mu?" diye sordu, "Kralın işi acele olduğundan, yanıma ne kılıcımı aldım, ne de başka bir silah."

⁹Kâhin, "Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcı var" diye karşılık verdi, "Efodun* arkasında beze sarılı duruyor. Burada başka silah yok. İstersen onu alabilirsin."

Davut, "Onun gibisi yoktur, onu bana ver" dedi.

¹⁰Saul'dan kaçan Davut o gün Gat Kralı Akiş'e gitti. ¹¹Akiş'in görevlileri, "Bu İsrail Kralı Davut değil mi?" dediler,

"Çalıp oynarken,

'Saul binlercesini öldürdü,

Davut'sa on binlercesini' diye hakkında ezgiler okudukları kişi bu değil mi?"

¹²⁻¹³Bu sözler Davut'u derin derin düşündürdü. Gat Kralı Akiş'ten çok korkan Davut, onların önünde tutumunu değiştirerek deli gibi davrandı. Kentin kapılarını tırmaladı, salyasını sakalına akıttı.

¹⁴Akiş görevlilerine, "Şu adama bakın!" dedi, "Delinin biri! Onu neden bana getirdiniz? ¹⁵Bizde deliler eksik mi ki, önümde delilik yapsın diye bu adamı getirdiniz? Bu adamın sarayına girmesi şart mı?"

22 Davut Gat'tan ayrılıp Adullam Mağarası'na kaçtı. Bunu duyan kardeşleri ve ailesinin öteki bireyleri yanına gittiler. ²Sıkıntısı, borcu, hoşnutsuzluğu olan herkes Davut'un çevresinde toplandı. Davut sayısı dört yüze varan bu adamlara önderlik yaptı.

³Davut oradan Moav'daki Mispa Kenti'ne gitti. Moav Kralı'ndan, "Tanrının bana ne yapacağı belli oluncaya dek annemle babamın gelip yanınızda kalmasına izin verir misin?" diye bir istekte bulundu. ⁴Böylece Davut anesiyle babasını Moav Kralı'nın yanına bıraktı. Davut sığınakta kaldığı sürece onlar da Moav Kralı'nın yanında kaldılar. ⁵Ne var ki, Peygamber Gad Davut'a, "Sığınakta kalma. Yahuda ülkesine git" dedi. Bunun üzerine Davut oradan ayrılıp Heret Ormanı'na gitti.

Saul Nov Kenti'nin Kâhinlerini Öldürüyor

⁶Bu sırada Saul Davut'la yanındakilerin nerede olduklarını öğrendi. Saul elinde mızrağıyla Giva'da bir tepedeki^m ilgin ağacının altında oturuyordu. Askerleri de çevresinde duruyordu. ⁷Saul onlara şöyle dedi: "Ey Benyaminitler, şimdi dinleyin! İşay'ın oğlu her birinize tarlalar, bağlar mı verecek? Her birinizi binbaşı, yüzbaşı mı yapacak? ⁸Hepiniz bana karşı düzen kurdunuz. Çünkü oğlum İşay'ın oğluyla antlaşma yaptığında bana haber veren olmadı. İçinizden bana acıyan tek kişi çıkmadı. Bugün olduğu gibi, bana pusu kurması için oğlumun kulum Davut'u kıskırttığını bana bildiren olmadı."

⁹Bunun üzerine Saul'un askerlerinin yanında duran Edomlu Doek, "İşay oğlu Davut'un Nov Kenti'ne, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm" dedi, ¹⁰"Ahimelek Davut için RAB'be danıştı. Ona hem yiyecek sağladı, hem de Filistli Golyat'ın kılıcını verdi."

¹¹Kral Saul, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'i ve babasının ailesinden Nov'da yaşayan bütün kâhinleri çağırarak

için ulaklar gönderdi. Hepsi kralın yanına geldi. ¹²Saul Ahimelek'e, "Ey Ahituv oğlu, beni dinle!" dedi.

Ahimelek, "Buyur, efendim" diye yanıtladı.

¹³Saul, "Neden sen ve İşay oğlu bana karşı düzen kurdunuz?" dedi, "Çünkü ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrı'ya danıştın. O da bana karşı ayaklandı ve bugün yaptığı gibi pusı kurdu."

¹⁴Ahimelek, "Bütün görevlilerin arasında Davut kadar sana bağlı biri var mı?" diye karşılık verdi, "Davut senin damadın, muhafız birliği komutanın ve ailede saygın biridir. ¹⁵Ben Davut için Tanrı'ya danışmaya o gün mü başladım? Kesinlikle hayır! Kral ben kulunu ve babasının ailesini suçlamasın. Çünkü kulun bu konuda hiçbir şey bilmiyor."

¹⁶Ama Saul, "Ey Ahimelek, sen de bütün ailen de kesinlikle öleceksiniz" dedi. ¹⁷Sonra yanında duran nöbetçi askerlere, "Gidin ve Davut'u destekleyen RAB'bin kâhinlerini öldürün!" dedi, "Çünkü onun kaçtığını bildikleri halde bana haber vermediler." Ne var ki, kralın görevlileri el kaldırıp RAB'bin kâhinlerini öldürmek istemediler.

¹⁸Bunun üzerine kral, Doek'e, "Sen git, kâhinleri öldür" diye buyurdu. Edomlu Doek de gidip kâhinleri öldürdü. O gün Doek keten efodu* giymiş seksen beş kişi öldürdü. ¹⁹Kadın erkek, çoluk çocuk demeden kâhinler kenti Nov'un halkını kılıçtan geçirdi. Sığırları, eşekleri, koyunları da öldürdü.

²⁰Yalnız Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in oğullarından Aviyatar adında biri kurtulup Davut'a kaçtı. ²¹Aviyatar Saul'un RAB'bin kâhinlerini öldürttüğünü Davut'a söyledi. ²²Davut Aviyatar'a, "O gün orada bulunan Edomlu Doek'in olup biteni Saul'a bildireceğini anlamıştım zaten" dedi, "Babanın bütün aile bireylerinin ölü-

müne ben neden oldum. ²³Yanımda kal ve korkma! Seni öldürmek isteyen beni de öldürmek istiyor. Yanımda güvenlikte olursun."

Davut Keila Kenti'ni Kurtarıyor

23 Davut'a, "Filistliler Keila Kenti'ne saldırıp harmanları yağmalyorlar" diye haber verdiler.

²Davut RAB'be, "Gidip şu Filistliler'e saldırayım mı?" diye danıştı.

RAB, "Git, Filistliler'e saldır ve Keila Kenti'ni kurtar" diye yanıtladı.

³Ama adamları Davut'a, "Bak, biz burada Yahuda'dayken korkuyoruz" dediler, "Keila'ya Filist ordusuna karşı savaşmaya gidersek büsbütün korkarız."

⁴Bunun üzerine Davut RAB'be bir kez daha danıştı. RAB ona yine, "Kalk, Keila'ya git! Çünkü Filistliler'i senin eline ben teslim edeceğim" dedi. ⁵Böylece Davut'la adamları Keila'ya gidip Filistliler'e karşı savaştilar. Davut onların hayvanlarını ele geçirdi. Filistliler'i ağır bir yenilgiye uğratarak Keila halkını kurtardı.

⁶Ahimelek'in oğlu Aviyatar kaçıp Keila'da bulunan Davut'a gittiğinde, efodu* da birlikte götürmüştü.

Saul Davut'u Kovalıyor

⁷Saul, Davut'un Keila Kenti'ne gittiğini duyunca, "Tanrı Davut'u elimine teslim etti" dedi, "Davut sürgülü kapıları olan bir kente girmekle kendini hapsetmiş oldu." ⁸Böylece Saul, Keila'ya yürüyüp Davut'la adamlarını kuşatmak amacıyla bütün halkı sa-vaşa çağırdı.

⁹Davut, Saul'un kendisine bir düzen kurduğunu duyunca, Kâhin Aviyatar'a, "Efodu* getir" dedi. ¹⁰Sonra şöyle yakardı: "Ey İsrail'in Tanrısı RAB! Ben kulun yüzünden Saul'un gelip Keila'yı yıkmayı tasarladığına dair kesin haber aldım. ¹¹Keila halkı

beni onun eline teslim eder mi? Kulu-
nun duymuş olduğu gibi Saul gelecek
mi? Ey İsrail'in Tanrısı RAB, yalva-
rırım, kuluna bildir!"

RAB, "Saul gelecek" yanıtını verdi.

¹²Davut RAB'be, "Keila halkı be-
ni ve adamlarımı Saul'un eline teslim
edecek mi?" diye sordu.

RAB, "Teslim edecek" dedi.

¹³Bunun üzerine Davut ile yanında-
ki altı yüz kadar kişi Keila'dan ayrılıp
oradan oraya yer değiştirmeye başla-
dılar. Davut'un Keila'dan kaçtığını öğ-
renen Saul oraya gitmekten vazgeçti.

¹⁴Davut kırsal bölgedeki sığınaklar-
da ve Zif Çölü'nün dağlık kesiminde
kaldı. Saul her gün Davut'u aradığı
halde, Tanrı onu Saul'un eline teslim
etmedi.

¹⁵Davut Zif Çölü'nde, Horeş'teyken,
Saul'un kendisini öldürmek için yola
çıktığını öğrendi. ¹⁶Bu arada Saul oğ-
lu Yonatan kalkıp Horeş'e, Davut'un
yanına gitti ve onu Tanrı'nın adıyla
yüreklendirdi. ¹⁷"Korkma!" dedi,
"Babam Saul sana dokunmayacak.
Sen İsrail Kralı olacaksın, ben de se-
nin yardımcın olacağım. Babam Saul
da bunu biliyor." ¹⁸İkisi de RAB'bin
önünde aralarındaki antlaşmayı ye-
nilediler. Sonra Yonatan evine döndü,
Davut ise Horeş'te kaldı.

¹⁹Zifliler Giva'ya gidip Saul'a, "Da-
vut aramızda" dediler, "Yeşimon'un
güneyinde, Hakila Tepesi'ndeki Ho-
reş sığınaklarında gizleniyor. ²⁰Ey
kral, ne zaman gelmek istersen gel!
Davut'u kralın eline teslim etmeyi ise
bize bırak."

²¹Saul, "RAB sizi kutsasın! Bana
acıdınız" dedi, ²²"Gidin ve bir daha
araştırın; Davut'un genellikle nereler-
de gizlendiğini, orada onu kimin gör-
düğünü iyice öğrenin. Çünkü onun
çok kurnaz olduğunu söylüyorlar.

²³Gizlendiği yerlerin hepsini öğrenip
bana kesin bir haber getirin. O zaman
ben de sizinle gelirim. Eğer Davut o
bölgedeyse, bütün Yahuda boyları
içinde onu arayıp bulacağım."

²⁴Böylece Zifliler kalkıp Saul'dan
önce Zif'e gittiler. O sırada Davut'la
adamları Yeşimon'un güneyindeki
Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler. ²⁵Sa-
ul ile adamlarının kendisini aramaya
geldiklerini öğrenince Davut aşağı-
ya inip Maon Çölü'ndeki kayalığa sı-
ğındı. Saul bunu duyunca Davut'un
ardından Maon Çölü'ne gitti. ²⁶Saul
dağın bir yanından, Davut'la adam-
ları ise öbür yanından ilerliyordu. Da-
vut Saul'dan kaçıp kurtulmaya çalı-
şıyordu. Saul'la askerleri Davut'la
adamlarını yakalamak üzere yakla-
şırken, ²⁷bir ulak gelip Saul'a şöyle de-
di: "Çabuk gel! Filistliler ülkeye saldı-
rıyor." ²⁸Bunun üzerine Saul Davut'u
koalamayı bırakıp Filistliler'le sa-
vaşmaya gitti. Bu yüzden oraya Sela-
Hammahlekot" adı verildi. ²⁹Davut
oradan ayrılıp Eyn-Gedi bölgesinde-
ki sığınaklara gizlendi.

Davut Saul'un Canını Bağışlıyor

24 Saul Filistliler'i koalamaktan
dönünce, Davut'un Eyn-Gedi
Çölü'nde olduğu haberini aldı. ²Sa-
ul da Davut'la adamlarını Dağ Keçisi
Kayalığı dolaylarında arayıp bulmak
için, bütün İsrail'den üç bin seçme as-
ker alıp yola çıktı.

³Yolda koyun ağllarına rastladı.
Yakında bir de mağara vardı. Saul ih-
tiyacını gidermek için mağaraya gir-
di. Davut'la adamları mağaranın en
iç bölümünde kalıyorlardı. ⁴Adamları,
Davut'a, "İşte RAB'bin sana, 'Diledi-
ğini yapabilmen için düşmanını eline
teslim edeceğim' dediği gün bugün-
dür" dediler.

Davut kalkıp Saul'un cüppesi-nin eteğinden gizlice bir parça kesti. ⁵Ama sonradan Saul'un eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu. ⁶Adamlarına, "Efendime, RAB'bin meshettiği* kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan, el kaldırmaktan RAB beni uzak tutsun" dedi, "Çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir." ⁷Davut bu sözlerle adamlarını engelledi ve Saul'a saldır-malarına izin vermedi. Saul mağara-dan çıkıp yoluna koyuldu.

⁸O zaman Davut da mağaradan çık-tı. Saul'a, "Efendim kral!" diye seslen-di. Saul arkasına bakınca, Davut eğilip yüzüstü yere kapandı. ⁹" 'Davut sa-na kötülük yapmak istiyor' diyenlerin sözlerini neden önemsiyorsun?" dedi, ¹⁰"Bugün RAB'bin mağarada seni eli-me nasıl teslim ettiğini gözünle görü-yorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, 'Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir' dedim. ¹¹Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimde-ki şu parçaya bak; evet, bak! Cüppen-den bir parça kestim, ama seni öldür-medim. Bundan ötürü içimde kötülük ve başkaldırma düşüncesi olmadığ-ını iyice bilesin. Sana kötülük yapma-dığım halde sen beni öldürmeye ça-lışıyorsun. ¹²RAB aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O al-sın. Ama ben elimi sana karşı kaldı-rmayacağım. ¹³Eskilerin şu, 'Kötülük kötü kişilerden gelir' deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır. ¹⁴İsra-il Kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpek mi? Bir pire mi? ¹⁵RAB yargıç olsun ve han-gimizin haklı olduğuna O karar versin. RAB davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın."

¹⁶Davut söylediklerini bitirince, Saul, "Davut oğlum, bu senin sesin mi?" diye sordu ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya baş-

ladı. ¹⁷Sonra, "Sen benden daha doğru bir adamsın" dedi, "Sana kötülük yap-tığım halde sen bana iyilikle karşılık verdin. ¹⁸Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: RAB beni eline teslim et-tiği halde beni öldürmedin. ¹⁹Düşma-nını yakalayan biri onu güvenlik için-de salıverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık RAB de seni iyilikle ödüllendirsin. ²⁰Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail Kral-lığı senin egemenliğinin altında sürecek. ²¹Benden sonra soyumu ortadan kal-dırmayacağına, babamın ailesinden adımları silmeyeceğine dair RAB'bin önünde ant iç." ²²Davut Saul'un istedi-ği gibi ant içti. Sonra Saul evine döndü. Davut'la adamları da sığınağa gittiler.

Davut, Naval ve Avigayil

25 Bu sırada Samuel öldü. Bü-tün İsraililer toplanıp onun için yas tuttular. Onu Rama'daki evi-ne gömdüler.

Bundan sonra Davut Maon^o Çölü'ne gitti. ²Maon'da çok varlıklı bir adam vardı; işi Karmel'deydi. Üç bin koyunu, bin keçisi vardı. O sırada Karmel'de koyunlarını kırmaktaydı. ³Adamın adı Naval, karısının adı da Avigayil'di. Kadın sağgörülü ve güzeldi. Ama Ka-lev soyundan gelen kocası kaba, kötü huylu biriydi.

⁴Davut kırdayken, Naval'ın koyun-larını kırktığını duydu. ⁵On uşağı şu buyrukla ona gönderdi: "Karmel'de Naval'ın yanına gidin. Benden ona se-lam söyleyip ⁶şöyle deyin: 'Ömrün uzun olsun! Sana, ailene ve sana bağ-lı olan herkese esenlik olsun! ⁷Şimdi koyunların kırkma zamanı olduğunu duydum. Çobanların bizimle birliktey-ken, onları incitmedik. Karmel'de kal-dıkları sürece hiçbir kayıpları olma-dı. ⁸Uşaklarına sor, sana söyleyecekler. Bunun için adamlarıma yakınlık gös-

ter. Çünkü sana şenlik zamanında geldik. Lütfen kullarına ve oğlun Davut'a elinden geleni ver.' ”

⁹Davut'un adamları varıp Davut adına bu sözleri Naval'a iletiler ve beklemeye başladılar. ¹⁰Ne var ki, Naval Davut'un adamlarına şu karşılığı verdi: “Bu Davut da kim? İşay'ın oğlu da kim oluyor? Bu günlerde birçok köle efendilerini bırakıp kaçıyor. ¹¹Ekmegiimi, suyum, kırkıcılarım için kestiğim hayvanların etini alıp nereden geldiklerini bilmediğim kişilere mi vereyim?”

¹²Davut'un adamları geldikleri yoldan döndüler ve Naval'ın bütün söylediklerini Davut'a bildirdiler. ¹³Davut adamlarına, “Herkes kılıcını kuşansın!” diye buyruk verdi. Davut da, adamları da kılıçlarını kuşandılar. Yaklaşık dört yüz adam Davut'la birlikte gitti; iki yüz kişi de erzağın yanında kaldı.

¹⁴Naval'ın uşaklarından biri, Naval'ın karısı Avigayil'e, “Davut efendimiz Naval'a esenlik dilemek için kırdan ulaklar gönderdi” dedi, “Ama Naval onları tersledi. ¹⁵Oysa adamlar bize çok iyi davrandılar. Bizi incitmediler. Kırdan onlarla birlikte kaldığımız sürece hiçbir şeyimiz kaybolmadı. ¹⁶Koyunlarımızı güderken, yanlarında kaldığımız sürece gece gündüz bizi korudular. ¹⁷Şimdi ne yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize ve bütün ailesine kötülük yapmayı tasarlıyorlar. Üstelik efendimiz o kadar kötü ki, kimse ona bir şey söyleyemiyor.”

¹⁸Bunun üzerine Avigayil, hiç zaman yitirmeden, iki yüz ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavrulmuş buğday^ö, yüz salkım kurumuş üzüm ve iki yüz parça incir pestili alıp eşeklere yükledi. ¹⁹Sonra uşaklarına, “Önümden gidin, ben arkanız-

dan geliyorum” dedi. Kocasını Naval'a hiçbir şey söylemedi. ²⁰Avigayil eşeğe binmiş, dağın öbür yolundan inerken, Davut'la adamları da ona doğru ilerliyorlardı. Avigayil onlarla karşılaştı.

²¹Davut, “Bu adamın kırdaki malını doğrusu boş yere korudum” demişti, “Onun mallarından hiçbir şey eksilmedi. Öyleyken bana iyilik yapacağına kötülükle karşılık verdi. ²²Eğer sabaha dek adamlarından tek birini bile sağ bırakırsam, Tanrı bana^p aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!”

²³Avigayil Davut'u görünce hemen eşekten indi; Davut'un önünde eğilip yüzüstü yere kapandı. ²⁴Onun ayaklarına kapanarak şöyle yalvardı: “Efendim, suçu ben, yalnız ben üstüme alıyorum. İzin ver, ben kölen seninle konuşsun, onun söyleyeceklerini dinle. ²⁵Yalvarırım, efendim, o kötü adam Naval'a aldırma. Çünkü kişiliği tıpkı adı gibidir. Adı akılsız anlamına gelir; kendisi de akılsızın biridir. Ben kulun, efendim Davut'un gönderdiği ulakları görmedim.

²⁶“Ama şimdi, ey efendim, RAB senin kan dökmene ve kendi elinle ölme engel oldu. Yaşayan RAB'in adı ve senin yaşamın hakkı için yalvarırım, düşmanların ve efendime kötülük tasarlayanların tümü Naval gibi olsun. ²⁷Ben kölenin efendime getirdiği bu armağan, seni izleyen adamlarına verilsin. ²⁸Lütfen kölenin suçunu bağışla. RAB kesinlikle efendimin soyunu sürdürecektir; çünkü efendim RAB'in savaşlarını sürdürüyor. Yaşadığın sürece sende hiçbir haksızlık bulunmasın. ²⁹Biri kalkıp seni öldürmek amacıyla ardına düşerse, yaşamını Tanrının RAB güven altında tutacaktır; düşmanlarını sapanla taş atar gibi fırlatıp atacaktır. ³⁰RAB, efendime söz verdiği bütün iyilikleri yerine getirip

onu İsrail'e önder atadığında, ³¹ken-di öcünü almak uğruna boş yere kan dökmeyi için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksın. RAB efendimi başa- rıya ulaştırdığında köleni anımsa.”

³²Davut, “Bugün seni karşıma çıkaran İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!” diye karşılık verdi, ³³“Anlayışını kutlarım! Bugün kan dökmemi ve öcümü elimle almamı engellediğin için seni kutlarım. ³⁴Doğrusu sana kötülük etmemi önleyen İsrail'in Tanrısı yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, beni karşılamak için hemen gelmemiş olsaydın, gün doğuncaya dek Naval'ın adamlarından hiçbirisi sağ kalmayacaktı.”

³⁵Avigayil'in kendisine getirdikleri ni kabul eden Davut, “Esenlikle evine dön. Sözlerine kulak verip dileğini kabul ettim” dedi.

³⁶Avigayil Naval'ın yanına döndü. Naval evinde krallara yaraşır bir şölen düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan neşeliydi. Bu yüzden Avigayil sabaha dek ona bir şey söylemedi. ³⁷Ama ertesi sabah Naval ayılınca karısı ona olup bitenleri anlattı. İşte o an Naval'ın kalbi sıkıştı ve felç oldu. ³⁸Yaklaşık on gün sonra da RAB Naval'ı cezalandırıp öldürdü.

³⁹Davut, Naval'ın öldüğünü duyunca, “Beni küçümseyen Naval'a karşı davama bakan, kulunu kötülük etmekten alıkoyan RAB'be övgüler olsun!” dedi, “RAB Naval'ın kötülüğünü onun başına döndürdü.”

Sonra Davut Avigayil'e evlenme teklifinde bulunmak için ulaklar gönderdi. ⁴⁰Davut'un ulakları Karmel'e, Avigayil'in yanına varıp, “Davut sana evlenme teklifinde bulunmak için bizi gönderdi” dediler.

⁴¹Avigayil yüzüstü yere kapanarak, “Ben kölen sana hizmet etmeye ve efendimin ulaklarının ayaklarını yıkamaya hazırım” diye yanıtladı. ⁴²Hemen kal-

kıp eşeğe bindi. Yanına beş hizmetçisini alıp Davut'un ulaklarını izleyerek yola koyuldu. Sonra Davut'un karısı oldu.

⁴³Davut Yizreelli Ahinoam'ı da eş olarak almıştı. Böylece ikisi de onun karısı oldular. ⁴⁴Bu arada Saul, Davut'un karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Layiş oğlu Palti'ye vermişti.

Davut Yine Saul'un Canını Bağışlıyor

26 Zifliler Giva'ya, Saul'un yanına gidip, “Davut Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde gizleniyor” dediler. ²Bunun üzerine Saul üç bin seçme İsraili askerle Zif Çölü'nde Davut'u aramaya çıktı. ³Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde, yol kenarında ordugah kurdu. Kırdan bulunan Davut, Saul'un peşine düştüğünü anlayınca, ⁴gözcü gönderdi. Böylece Saul'un oraya geldiğini saptadı.

⁵Bunun üzerine Davut, Saul'un ordugah kurduğu yere gitti ve Saul'la ordusunun başkomutanı Ner oğlu Avner'in nerede yattıklarını gördü. Saul ordugahın ortasında, askerler de çevresinde yatıyorlardı.

⁶O zaman Davut, Hititli* Ahimelek ile Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avisa'ya, “Kim benimle ordugaha, Saul'un yanına gelecek?” diye sordu.

Avisa, “Ben seninle geleceğim” diye karşılık verdi.

⁷Davut'la Avisa o gece ordugaha girdiler. Saul, mızrağı başucunda yere saplanmış, ordugahın ortasında uyuyordu. Avner'le askerler de çevresinde uyuyorlardı.

⁸Avisa Davut'a, “Bugün Tanrı düşmanını senin eline teslim etti” dedi, “Şimdi bırak da, onu kendi mızrağıyla bir atışta yere çakayım. İkinci kez vurmama gerek kalmayacak.”

⁹Ne var ki Davut, “Onu öldürme!” dedi, “RAB'bin meshettiği* kişiy-

kim el uzatırsa, suçlu çıkar. ¹⁰Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, RAB kendisi onu öldürecektir; ya günü gelince ölecek, ya da savaşta vurulup yok olacak. ¹¹Ama RAB'bin meshettiği kişiye el uzatmaktan RAB beni uzak tutsun! Haydi, Saul'un başucundaki mızrakla su matarasını al da gidelim.”

¹²Böylece Davut Saul'un başucundan mızrağını ve su matarasını aldı. Sonra oradan uzaklaştılar. Onları gören olmadı. Kimse olup bitenin farkına varmadı, uyanan da olmadı. Hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB onlara derin bir uyku vermişti.

¹³Davut karşı yakaya geçip tepenin üstünde, onlardan uzak bir yerde durdu. Aralarında epeyce mesafe vardı. ¹⁴Davut askerlere ve Ner oğlu Avner'e, “Ey Avner, bana yanıt vermeyecek misin?” diye seslendi.

Avner, “Sen kimsin ki krala sesleniyorsun?” diye karşılık verdi.

¹⁵Davut, “Sen yiğit biri değil misin?” dedi, “İsrail'de senin gibisi var mı? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü biri onu öldürmek için ordugaha girdi. ¹⁶Görevini iyi yapmadın. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, hepiniz ölümü hak ettiniz; çünkü efendinizi, RAB'bin meshettiği kişiyi korumadınız. Bak bakalım, kralın başucundaki mızrağıyla su matarası nerede?”

¹⁷Davut'un sesini tanıyan Saul, “Davut, oğlum, bu senin sesin mi?” diye sordu.

Davut, “Evet, efendim kral, benim sesim” diye karşılık verdi. ¹⁸“Efendim, ben kulunu neden kovalıyorsun? Ne yaptım? Ne suç işledim? ¹⁹Lütfen, efendim kral, kulunun sözlerine kulak ver. Eğer seni bana karşı kıskırtan RAB ise, bir sunu O'nu yatıştırır. Ama bunu yapan insanlarsa, RAB'bin önünde lanetli olsunlar! Çünkü, ‘Git, başka ilahlara kulluk et’ diyerek, RAB'bin

mirasından bana düşen paydan bugün beni uzaklaştırdılar. ²⁰Ne olur, kanım RAB'den uzak topraklara dökülmesin. İsrail Kralı, dağlarda keklilik avlayan avcı gibi, bir pireyi avlamaya çıkmış!”

²¹Bunun üzerine Saul, “Günah işledim” diye karşılık verdi, “Davut, oğlum, geri dön. Bugün yaşamıma değer verdiğin için sana bir daha kötülük yapmayacağım. Gerçekten akılsızca davrandım, çok büyük yanlışlık yaptım.”

²²Davut, “İşte kralın mızrağı!” dedi, “Adamlarından biri gelip alsın. ²³RAB herkesi doğruluğuna ve bağlılığına göre ödüllendirir. Bugün RAB seni elime teslim ettiği halde, ben RAB'bin meshettiği kişiye elimi uzatmak istemedim. ²⁴Bugün ben senin yaşamına nasıl değer verdiysem, RAB de benim yaşamıma öyle değer versin ve beni her sıkıntıdan kurtarsın.”

²⁵Saul, “Davut, oğlum, RAB seni kutsasın!” dedi, “Sen kesinlikle büyük işler yapacak, başarılı olacaksın!” Bundan sonra Davut yoluna koyuldu, Saul da evine döndü.

Davut Filistliler Arasında

27 Davut, “Bir gün Saul'un eliyle yok olacağım” diye düşündü, “Benim için en iyisi hemen Filist topraklarına kaçmak. O zaman Saul İsrail'in her yanında beni aramaktan vazgeçer; ben de onun elinden kurtulmuş olurum.”

²Böylece Davut'la yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in tarafına geçtiler. ³Aileleriyle birlikte Gat'ta Akiş'in yanına yerleştiler. İki karısı Yizreelli Ahinoam'la Karmelli Naval'ın dul karısı Avigayil de Davut'un yanındaydı. ⁴Saul Davut'un Gat'a kaçtığını duyunca, artık onu aramaktan vazgeçti.

⁵Davut Akiş'e, “Benden hoşnut kaldıysan, çevre kentlerden birinde ba-

na bir yer versinler de orada oturayım” dedi, “Çünkü ben kulunun seninle birlikte kral kentinde yaşamasına gerek yok.” ⁶Akiş o gün ona Ziklak Kenti’ni verdi. Bundan ötürü Ziklak bugün de Yahuda krallarına aittir. ⁷Davut Filist topraklarında bir yıl dört ay yaşadı.

⁸Bu süre içinde Davut’la adamları gidip Geşurlular’a, Girizliler’e ve Amalekliler’e baskınlar yaptılar. Bunlar uzun zamandan beri Şur’a, hatta Mısır’a dek uzanan topraklarda yaşıyorlardı. ⁹Davut bir bölgeye saldırdığında kadın erkek demez, kimseyi sağ bırakmazdı; yalnız davarları, sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp Akiş’e dönerdi.

¹⁰Akiş, “Bugün nerelere baskın düzenlediniz?” diye sorardı.

Davut da, “Yahuda’nın güneyine, Yerahmeelliler’in ve Kenliler’in güney bölgesine saldırdık” derdi. ¹¹Davut, kendisiyle Gat’a kimseyi götürmemek için kadın erkek kimseyi sağ bırakmazdı. Çünkü, “Gat’a gidip, ‘Davut şöyle yaptı, böyle yaptı’ diyerek bize karşı bilgi aktarmasınlar” diye düşündü. Davut, Filist topraklarında yaşadığı sürece bu yöntemi uyguladı.

¹²Akiş Davut’a güven duymaya başladı. “Davut kendi halkı olan İsrail’lilerin nefretine uğradı. Bundan böyle benim hizmetimde kalacak” diye düşünüyordu.

28 O sırada Filistliler İsrail’le savaşmak için askeri birliklerini topladılar. Akiş Davut’a, “Adamlarınla birlikte benim yanımda savaşacağını bilmelisin” dedi.

²Davut, “O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin!” diye karşılık verdi.

Akiş, “İyi!” dedi, “Yaşadığın sürece seni kendime koruma görevlisi atayacağım.”

Saul Ruhlara Danışıyor

³Samuel ölmüş, bütün İsrail halkı onun için yas tutmuştu. Onu kendi kenti Rama’da gömmüşlerdi. Saul da cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovmuştu.

⁴Filistliler toplanıp Şunem’e gittiler ve orada ordugah kurdular. Saul da bütün İsrail’lileri toplayıp Gilboa Dağı’nda ordugah kurdu. ⁵Saul Filist ordusunu görünce korkup büyük dehşete kapıldı. ⁶RAB’be danıştıysa da, RAB ona ne düşlerle, ne Urim*, ne de peygamberler aracılığıyla yanıt verdi. ⁷Bunun üzerine Saul görevlilerine, “Bana bir cinci kadın bulun da varıp ona danışayım” diye buyruk verdi.

Görevliler, “Eyn-Dor’da bir cinci kadın var” dediler.

⁸Böylece Saul başka giysilere bürünüp kılığını değiştirdi. Geceleyin yanına iki kişi alıp kadının yaşadığı yere gitti. Kadına, “Lütfen benim için ruhlara danış ve sana söyleyeceğim kişiyi çağır” dedi.

⁹Ama kadın ona şu karşılığı verdi: “Saul’un neler yaptığını, cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovduğunu biliyorsun. Öyleyse neden beni öldürmek için tuzak kuruyorsun?”

¹⁰Saul, “Yaşayan RAB’bin adıyla derim ki, bundan sana bir kötülük gelmeyecek” diye ant içti.

¹¹Bunun üzerine kadın, “Sana kimi çağırayım?” diye sordu.

Saul, “Bana Samuel’i çağır” dedi.

¹²Kadın, Samuel’i görünce çığlık atarak, “Sen Saul’sun! Neden beni kandırdın?” dedi.

¹³Kral ona, “Korkma!” dedi, “Ne görüyorsun?”

Kadın, “Yerin altından çıkan bir ilah görüyorum” diye karşılık verdi.

¹⁴Saul, “Neye benziyor?” diye sordu.

Kadın, “Cüppe giymiş yaşlı bir adam yukarıya çıkıyor” dedi. O zaman Saul onun Samuel olduğunu anladı; eğilip yüzüstü yere kapandı.

¹⁵Samuel Saul'a, “Neden beni çağırıp rahatsız ettin?” dedi.

Saul, “Büyük sıkıntı içindeyim” diye yanıtladı, “Filistliler bana karşı savaşıyor ve Tanrı da beni terk etti. Artık bana ne peygamberler aracılığıyla, ne de düşlerle yanıt veriyor. Bu yüzden, ne yapmam gerektiğini bana bildirmen için seni çağırttım.”

¹⁶Samuel, “RAB seni terk edip sana düşman olduğuna göre, neden bana danışıyorsun?” dedi, ¹⁷“RAB benim aracılığımla söylediğini yaptı, krallığı senden alıp soydaşın Davut'a verdi. ¹⁸Çünkü sen RAB'bin buyruğuna uymadın, O'nun alevlenen öfkesini Amalekliler'e uygulamadın. RAB bugün bunları bu yüzden başına getirdi. ¹⁹RAB seni de, İsrail halkını da Filistliler'in eline teslim edecek. Yarın sen ve oğulların bana katılacaksınız. RAB İsrail ordusunu da Filistliler'in eline teslim edecek.”

²⁰Saul birden boylu boyunca yere düştü. Samuel'in sözlerinden ötürü büyük korkuya kapıldı. Gücü de kalmamıştı; çünkü bütün gün, bütün gece yemek yememişti. ²¹Kadın Saul'a yaklaştı. Onun büyük şaşkınlık içinde olduğunu görünce, “Bak, kölen sözünü dinledi” dedi, “Canımı tehlikeye atarak benden istediğini yaptım. ²²Şimdi lütfen kölenin söyleyeceğini dinle. İzin ver de, önüne biraz yemek koyayım. Yoluna devam edecek gücün olması için yemek yemelisin.”

²³Ama Saul, “Yemem” diyerek reddetti. Ancak hizmetkârlarıyla kadın zorlayınca, onların dediğini yaptı. Yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu. ²⁴Kadının evinde besili bir dana vardı. Kadın onu hemen kesti. Un

alıp yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi. ²⁵Sonra Saul'la görevlilerinin önüne koydu. Onlar da yediler. Sonra o gece kalkıp gittiler.

Akiş Davut'u Ziklak'a Gönderiyor

29 Filistliler bütün ordularını Afek'te topladılar. İsraililer ise Yizreel'deki pınarın yanına kurdukları ordugahta kalıyorlardı. ²Filist beyleri yüzer ve biner kişilik birliklerle ilerliyordu. Davut'la adamlarıysa Akiş'le birlikte geriden geliyorlardı. ³Filistli komutanlar, “Bu İbraniler'in burada ne işi var?” diye sorunca, Akiş şu karşılığı verdi: “Bu, İsrail Kralı Saul'un görevlisi Davut'tur. Bir yıldan uzun süredir yanımda kalıyor. Bana geldiğinden beri kendisinde hiçbir kötülük bulamadım.”

⁴Ama Filistli komutanlar Akiş'e öfkelenildiler. “Adamı geri gönder, kendisine verdiğin yere dönsün” dediler, “Bizimle birlikte savaşa gelmesin; yoksa savaş sırasında bize karşı çıkar. Efendisinin beğenisini nasıl kazanabilir? Adamlarımızın başını ona vermekten daha iyi bir yol bulabilir mi? ⁵Çalıp oynarken,

‘Saul binlercesini öldürdü,

Davut'sa on binlercesini’

diye hakkında ezgiler okudukları Davut değil mi bu?”

⁶Bunun üzerine Akiş, Davut'u çağırıp, “Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, sen dürüst bir kişisin” dedi, “Benimle birlikte savaşa katılmanı isterdim. Yana geldiğin günden bu yana ters bir davranışını görmedim. Ama Filist beyleri seni uygun görmedi. ⁷Şimdi geri dön ve esenlikle git. Filist beylerinin gözünde ters bir davranışta bulunma.”

⁸Davut, “Ama ben ne yaptım?” diye sordu, “Yanına geldiğimden bu yana bende ne buldun ki, gidip efendim kralın düşmanlarına karşı savaşmayayım?”

‘Akiş, “Biliyorum, sen benim gözümde Tanrı’nın bir meleği gibi yisin” diye yanıtladı, “Ne var ki Filistli komutanlar, ‘Bizimle savaşa gelmesin’ diyorlar. ¹⁰Seninle gelmiş olan efendin Saul’un kullarıyla birlikte sabah erkenden kalkın ve tan ağarır ağarmaz gidin.”

¹¹Böylece Davut’la adamları Filist ülkesine dönmek üzere sabah erkenden kalktılar. Filistliler ise Yizreel’e gittiler.

Davut Amalekliler’i Bozguna Uğrattıyor

30 Davut’la adamları üçüncü gün Ziklak Kenti’ne vardılar. Bu arada Amalekliler Negev bölgesiyle Ziklak’a baskın yapmış, Ziklak Kenti’ni yakıp yıkmışlardı. ²Kimseyi öldürmemişlerdi, ama kadınlarla orada yaşayan genç, yaşlı herkesi tutsak etmişlerdi. Sonra onları da yanlarına alıp yollarına gitmişlerdi.

³Davut’la adamları oraya varınca kentin ateşe verildiğini, karılarının, oğullarının, kızlarının tutsak alındığını anladılar. ⁴Güçleri tükeninceye dek hıçkırı hıçkırı ağladılar. ⁵Davut’un iki karısı, Yizreelli Ahinoam ile Karmelli Naval’in dulu Avigayil de tutsak edilmişti.

⁶Davut büyük sıkıntı içindeydi. Çünkü herkes oğulları, kızları için acı çekiyor ve, “Davut’u taşıyalım” diyordu. Ama Davut, Tanrı’sı RAB’de güç bularak, ⁷Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatar’a, “Bana efodu* getir” dedi. Aviyatar efodu getirdi. ⁸Davut RAB’be danışarak, “Bu akıncıların ardına düşersem, onlara yetişir miyim?” diye sordu.

RAB, “Artlarına düş, kesinlikle onlara yetişip tutsakları kurtaracaksın” diye yanıtladı.

⁹⁻¹⁰Bunun üzerine Davut yanında ki altı yüz kişiyle yola çıktı. Besor

Vadisine geldiler. Vadiyi geçemeyecek kadar bitkin düşen iki yüz kişi orada kaldı. Davut dört yüz kişiyle akıncıları kovalamayı sürdürdü.

¹¹Kırda bir Mısırlı bulup Davut’a getirdiler. Yiyip içmesi için ona yiyecek, içecek verdiler. ¹²Bir parça incir pestili ile iki salkım kuru üzüm de verdiler. Adam yiyince canlandı. Üç gün üç gecedir yiyip içmemişti. ¹³Davut ona, “Kime bağlısın? Nerelisin?” diye sordu.

Genç adam, “Mısırlı’yım, bir Amalekli’nin kölesiyim” diye yanıtladı, “Üç gün önce hastalanınca, efendim beni bıraktı. ¹⁴Keretliler’in güney sınırlarına, Yahuda topraklarına, Kalev’in güneyine baskınlar düzenlemiş, Ziklak Kenti’ni de ateşe vermiştik.”

¹⁵Davut, “Beni bu akıncılara götürrebilir misin?” diye sordu.

Mısırlı genç, “Beni öldürmeyeceğine ya da efendimin eline teslim etmeyeceğine dair Tanrı’nın önünde ant içersen, seni akıncıların olduğu yere götürürüm” diye karşılık verdi.

¹⁶Böylece Mısırlı Davut’u götürdü. Akıncılar dört bir yana dağılmışlardı. Filist ve Yahuda topraklarından topladıkları büyük yağmadan yiyip içiyor, eğlenip oynuyorlardı. ¹⁷Davut ertesi gün tan vaktinden akşama dek onları öldürdü. Develere binip kaçan dört yüz genç dışında içlerinden kurtulan olmadı. ¹⁸Davut Amalekliler’in ele geçirdiği her şeyi, bu arada da iki karısını kurtardı. ¹⁹Gençler, yaşlılar, oğullar, kızlar, yağmalanan mallar, kısacası Amalekliler’in aldıklarından hiçbir şey eksik kalmadı. Davut tümünü geri aldı. ²⁰Bütün koyunlarla sığırları da aldı. Adamları, bunları öbür hayvanların önünden sürerek, “Bunlar Davut’un yağmaladıkları” diyorlardı.

²¹Bundan sonra Davut, daha ileriye gidemeyecek kadar bitkin düşüp Besor Vadisi’nde kalan iki yüz kişinin bulun-

duğu yere vardı. Onlar da Davut'la yanındakileri karşılamaya çıktılar. Davut yaklaşıncı onlara esenlik diledi. ²²Ama Davut'la giden adamlardan kötü ve değersiz olanların tümü, “Madem bizimle birlikte gitmediler, geri aldığımız yağmadan onlara hiçbir pay vermeyeceğiz” dediler, “Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin.”

²³Ama Davut, “Hayır, kardeşlerim!” dedi, “RAB'bin bize verdikleri konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldıran akıncıları elimize teslim etti. ²⁴Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenle eşyanın yanında kalanın payı aynıdır. Her şey eşit paylaşılacak!” ²⁵O günden sonra Davut bunu İsrail için bugüne dek geçerli bir kural ve ilke haline getirdi.

²⁶Davut Ziklak'a dönünce, dostları olan Yahuda ileri gelenlerine yağma mallardan göndererek, “İşte RAB'bin düşmanlarından yağmalanan mallardan size bir armağan” dedi. ²⁷Sonra Beytel, Negev'deki Ramot, Yattir, ²⁸Aroer, Sifmot, Eştemoa, ²⁹Rakal, Yerahmeelliler'in, Kenliler'in kentlerinde, ³⁰Horma, Bor-Aşan, Atak, ³¹Hevron'da oturanlara ve adamlarıyla birlikte sık sık uğradığı yerlerin tümüne yağmalanan mallardan gönderdi.

Saul'la Oğullarının Ölümü

(1Ta.10:1-12)

31 Filistliler İsraililer'le savaşa tutuştu. İsraililer Filistliler'in önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. ²Filistliler Saul'la oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp öldürdüler. ³Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Der-

ken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı.

⁴Saul, silahını taşıyan adama, “Kılıcını çek de bana sapla” dedi, “Yoksa bu sünnetsizler* gelip bana kılıç saplayacak ve benimle alay edecekler.”

Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı. ⁵Saul'un öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine attı ve Saul'la birlikte öldü. ⁶Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamları aynı gün öldüler.

⁷Vadinin öbür tarafında ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasında oturan İsraililer, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.

⁸Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç oğlunun Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler. ⁹Saul'un başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberin putlarının tapınağında ve halk arasında duyurulması için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler. ¹⁰Saul'un silahlarını Aştoret'in* tapınağına koyup cesedini Beytşean Kenti'nin suruna çaktılar.

¹¹Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu. ¹²Bütün yiğitler geceleyin yola koyularak Beytşean'a gittiler. Saul'la oğullarının cesetlerini Beytşean surundan indirip Yaveş'e götürdüler, orada yaktılar. ¹³Sonra kemiklerini toplayıp Yaveş'teki ilgin ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç* tuttular.

2.SAMUEL

GİRİŞ

1. Samuel'in devamı olan 2. Samuel Kitabı Davut'un krallığının bir tarih-çesidir. Davut önce Yahuda oymağının (1-4 bölümleri), sonra bütün İsrail'in kralı oldu (5-24 bölümleri).

2. Samuel Kitabı Davut'un krallığını pekiştirmek ve birliği sağlamak için içte ve dışta düşmanlarıyla nasıl bir mücadeleye girdiğini canlı bir şekilde anlatır. Ayrıca Tanrı'nın Davut'la yaptığı antlaşmayı ve Davut'un yerine tahta kimin geçeceğini anlatır.

Davut imanlı, Tanrı'ya bağlı ve halkın saygısını kolayca kazanan biri olarak tanıtılıyor bu kitapta. Bazen de acımasız, bencil duygularına kapılıp günah işleyen biri olarak da tanıtılıyor. Ama Rab'bin Peygamberi Natan günahını ortaya çıkarınca, itiraf etti ve Tanrı'nın ona vereceği cezayı kabul etti.

Davut'un yaşamı ve başarıları İsrail halkını o denli çok etkiledi ki, kendisinden sonra halk sıkıntıya düştüğünde onun soyundan gelecek ve ona benzeyecek bir kral için özlem duydu.

Ana Hatlar:

1:1-4:12 Davut'un Yahuda krallığı

5:1-24:25 Davut'un bütün İsrail krallığı

a. 5:1-10:19 İlk yıllar

b. 11:1-12:25 Davut'la Bat-Şeva olayı

c. 12:26-20:26 Sıkıntılar ve zorluklar

ç. 21:1-24:25 Son yıllar

Davut Saul'un Ölüm Haberini Duyuyor

1 Saul'un ölümünden sonra Amalekliler'e karşı kazandığı zaferden dönen Davut Ziklak'ta iki gün kaldı. 2Üçüncü gün, Saul'un ordugahından giysileri yırtılmış, başı toz toprak içinde bir adam geldi. Adam Davut'a yaklaşıncaya önünde yere kapandı. 3Davut, "Nereden geliyorsun?" diye sordu.

Adam, "İsrail ordugahından kaçıp kurtuldum" dedi.

4Davut, "Ne oldu? Bana anlat" dedi.

Adam askerlerin savaş alanından kaçtığını, birçoğunun düşüp öldüğünü, Saul'la oğlu Yonatan'ın da ölümleri arasında olduğunu anlattı.

5Davut, kendisine haberi veren genç adama, "Saul'la oğlu Yonatan'ın öldüğünü nereden biliyorsun?" diye sordu.

6Genç adam şöyle yanıtladı: "Bir rastlantı sonucu Gilboa Dağı'ndaydım. Saul mızrağına dayanmıştı. Atlılarla savaş arabaları ona doğru yaklaşıyordu. 7Saul arkasına dönüp beni görünce seslendi. Ben de, 'Buyrun, buradayım' dedim.

8“Saul, ‘Sen kimsin?’ diye sordu.
“ ‘Ben bir Amalekli’yim’ diye yanıtladım.

9“Saul, ‘Ne olur üstüme var ve beni öldür!’ dedi, ‘Çünkü çektiğim acılardan kurtulmak istiyorum.’ 10Bu yüzden varıp onu öldürdüm. Çünkü yere düştükten sonra yaşayamayacağını biliyordum. Başındaki taçla koltundaki bileziği aldım ve onları buraya, efendime getirdim.”

11Bunun üzerine Davut’la yanındakiler giysilerini yırttılar. 12Kılıçtan geçirilen Saul, oğlu Yonatan ve RAB’bin halkı olan İsraililer için akşama dek yas tutup ağladılar, oruç* tuttular.

13Davut, kendisine haber getiren genç adama, “Nerelisin?” diye sordu.

Adam, “Ben yabancıyım, bir Amalekli’nin oğluyum” dedi.

14Davut, “RAB’bin meshettiği* kişiye el kaldırıp onu yok etmekten korkmadın mı?” diye sordu. 15Sonra adamlarından birini çağırıp, “Git, öldür onu!” diye buyurdu. Böylece adam Amalekli’yi vurup öldürdü. 16Davut Amalekli’ye, “Kanından sen kendin sorumlusun” demişti, “Çünkü ‘RAB’bin meshettiği kişiyi ben öldürdüm’ demekle kendine karşı ağızla tanıklıkta bulundun.”

Davut’un Saul ve Yonatan için Yaktığı Ağrı

17Davut Saul’la oğlu Yonatan için ağıt yaktı. 18Sonra Yaşar Kitabı’nda yazılan Yay adındaki ağıtın Yahuda halkına öğretilmesini buyurdu:

19 “Ey İsrail, senin yüceliğin yüksek tepelerinde yok oldu!
Güçlüler nasıl da yere serildi!

20 Haberi ne Gat’a duyurun,
Ne de Aşkelon sokaklarında yayın.

Öyle ki, ne Filistliler’in kızları sevsin,

Ne de sünnetsizlerin* kızları coşsun.

21 Ey Gilboa dağları,
Üzerinize ne çiy ne de yağmur düşsün.
Ürün veren tarlalarınız olmasın.
Çünkü gücünün kalkanı,
Bir daha yağ sürülmeyecek olan
Saul’un kalkanı
Orada bir yana atıldı!

22 Yonatan’ın yayı yere serilmişlerin kanından,
Yiğitlerin bedenlerinden hiç geri çekilmedi.
Saul’un kılıcı hiç boşa savrulmadı.

23 Saul’la Yonatan tatlı ve sevimliydiler,
Yaşamda da ölümde de ayrılmadılar.

Kartallardan daha çevik,
Aslanlardan daha güçlüydüler.

24 Ey İsrail kızları!
Sizi al renkli, süslü giysilerle donatan,
Giysinizi altın süslerle bezeyen
Saul için ağlayın!

25 Güçlüler nasıl da yere serildi savaşa!
Yonatan senin yüksek tepelerinde ölü yatıyor.

26 Senin için üzgünüm, kardeşim Yonatan.
Benim için çok değerliydin.
Sevgin kadın sevgisinden daha üstündü.

27 Güçlüler nasıl da yere serildi!
Savaş silahları yok oldu!”

Davut’un Yahuda Kralı Oluşu

2 Bundan sonra Davut RAB’be, “Yahuda kentlerinden birine gideyim mi?” diye sordu.

RAB, “Git” dedi.

Davut, “Nereye gideyim?” diye sorunca, RAB, “Hevron’a” diye karşı-

lık verdi. ²Bunun üzerine Davut, iki eşiyile –Yizreelli Ahinoam ve Karmel’li Naval’ın dulu Avigayil’le– birlikte oraya gitti. ³Aileleriyle birlikte adamlarını da götürdü. Hevron’a bağlı kentlere yerleştiler. ⁴Yahudalılar Hevron’a giderek orada Davut’u Yahuda Kralı olarak meshettiler*.

Saul’u gömenlerin Yaveş-Gilatlılar olduğu Davut’a bildirildi. ⁵Davut onlara ulaklar göndererek şöyle dedi: “Efendiniz Saul’u gömmekle ona yaptığınız iyilikten dolayı RAB sizi kutsasın. ⁶RAB şimdi size bağlılıkla, iyilikle davransın. Bunu yaptığınız için ben de size aynı şekilde iyilik yapacağım. ⁷Şimdi güçlü ve yürekli olun, çünkü efendiniz Saul öldü. Yahuda halkı beni kralları olarak meshetti.”

İsrail’le Yahuda Arasındaki Savaş

⁸Saul’un ordu komutanı Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet’i yanına alıp Mahanayim’e götürmüştü. ⁹Avner onu orada Gilat, Aşurlular, Yizreel, Efrayim, Benyamin ve bütün İsrail’in kralı yaptı. ¹⁰Saul oğlu İş-Boşet kırk yaşında kral oldu ve İsrail’de iki yıl krallık yaptı. Ancak Yahuda halkı Davut’u destekledi. ¹¹Davut Hevron’da Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yaptı.

¹²Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet’in adamlarıyla birlikte Mahanayim’den Givon’a gitti. ¹³Seruya oğlu Yoav’la Davut’un adamları varıp Givon Havuzu’nun yanında onları karşıladılar. Taraflardan biri havuzun bir yanına, öteki öbür yanına oturdu. ¹⁴Avner Yoav’a, “Ne olur gençler kalkıp önümüzde dövüşsünler” dedi.

Yoav, “Olur, kalkıp dövüşsünler” diye karşılık verdi.

¹⁵Böylece Benyamin oymağından Saul oğlu İş-Boşet’ten yana olanlardan on iki kişiyle Davut’un adamlarından on iki kişi kalkıp ileri atıldı.

¹⁶Her biri karşıtının başından tuttuğu gibi kılıcını böğrüne sapladı; birlikte yere serildiler. Bu yüzden Givon’daki o yere Helkat-Hassurim^a adı verildi.

¹⁷O gün savaş çok çetin oldu. Davut’un adamları Avner’le İsrail’liler’i yenilgiye uğrattılar. ¹⁸Seruya’nın üç oğlu –Yoav, Avişay ve Asahel– de oradaydılar. Bir kır ceylanı kadar hızlı koşan Asahel ¹⁹sağa sola sapmadan Avner’i kovaladı.

²⁰Avner arkasına bakınca, “Asahel sen misin?” diye sordu.

Asahel, “Evet, benim” diye karşılık verdi.

²¹Avner, “Sağa ya da sola dön. Gençlerden birini yakala ve kendin için silahlarını al” dedi. Ama Asahel Avner’i kovalamaktan vazgeçmek istemedi.

²²Avner Asahel’i bir daha uyardı: “Beni kovalamaktan vazgeç! Neden seni yere sereyim? Sonra kardeşin Yoav’ın yüzüne nasıl bakarım?”

²³Asahel peşini bırakmayı reddedince Avner mızrağının arka ucuyla onu karnından vurdu. Mızrak Asahel’in sırtından çıktı. Asahel orada düşüp öldü. Asahel’in düşüp öldüğü yere varanların tümü orada durup beklediler.

²⁴Ama Yoav’la Avişay Avner’i kovalamayı sürdürdüler. Güneş batarken Givon kırsal bölgesine giden yolun üzerindeki Giah’a bakan Amma Tepesi’ne vardılar. ²⁵Benyaminitler Avner’in çevresinde toplanarak bir birlik oluşturdular. Bir tepenin başında durup beklediler.

²⁶Avner Yoav’a, “Kılıç sonsuza dek mi insanları yok etsin?” diye seslendi, “Bu olayın acıyla sona ereceğini anlamıyor musun? Kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeleri için askerlere ne zaman buyruk vereceksin?”

²⁷Yoav şöyle karşılık verdi: “Yaşayan Tanrı’nın adıyla derim ki, seslenmeseydin askerler sabaha dek kardeş-

lerini kovalamaktan vazgeçmeyecekti.”
²⁸Sonra Yoav boru çaldı. Herkes durdu. Bundan böyle İsrail halkını ne kovaladılar, ne de onlarla savaştılar.

²⁹Avner'le adamları bütün gece Arava Vadisi'nde yürüdüler. Şeria Irmağı'nı geçerek Bitron yolundan^b Mahanayim'e vardılar.

³⁰Yoav Avner'i kovalamaktan döndükten sonra orduyu topladı. Asahel'den başka, Davut'un adamlarından on dokuz kişi eksikti. ³¹Oysa Davut'un adamları Avner'i destekleyen Benyaminitler'i bozguna uğrattı üç yüz altmış kişiyi öldürmüşlerdi. ³²Yoav'la adamları Asahel'i götürüp Beytlehem'de babasının mezarına gömdüler. Sonra bütün gece yürüyerek gün doğumunda Hevron'a vardılar.

3 Saul'un soyuyla Davut'un soyu arasındaki savaş uzun sürdü. Davut giderek güçlenirken, Saul'un soyu gitgide zayıf düşüyordu.

Davut'un Hevron'da Doğan Çocukları

(1Ta.3:1-4)

²Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Amnon, ³ikincisi Karmel'li Naval'ın dulü Avigayil'den Kilav, üçüncüsü Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, ⁴dördüncüsü Hagit'ten Adoniya, beşincisi Avital'ın oğlu Şefatya, ⁵altıncısı Davut'un eşi Eglâ'dan Yitream. Davut'un bu oğullarının hepsi Hevron'da doğdular.

Avner Davut'a Katılıyor

⁶Saul'un soyuyla Davut'un soyu arasındaki savaş sürerken, Avner Saul'un soyu arasında güçleniyordu.

⁷Saul'un Aya kızı Rişpa adında bir cariyesi vardı. Bir gün İş-Boşet Av-

ner'e, “Neden babamın cariyesiyle yattın?” diye sordu.

⁸İş-Boşet'in sorusuna çok öfkelenen Avner şu karşılığı verdi: “Ben Yahuda tarafına geçen bir köpek başı mıyım? Bugün bile baban Saul'un ailesine, kardeşlerine, dostlarına bağlıyım. Seni Davut'un eline teslim etmedim. Ama bugün bu kadın yüzünden beni suçluyorsun. ⁹⁻¹⁰RAB krallığı Saul'un soyundan alıp Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan İsrail ve Yahuda'da Davut'un krallığını kuracağına ant içti. Ben de bunu Davut için yapmazsam Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yap-sın!” ¹¹İş-Boşet Avner'den korktuğu için ona başka bir şey söyleyemedi.

¹²Avner kendi adına Davut'a ulaklar gönderip şöyle dedi: “Ülke kimin ülkesi? Benimle bir antlaşma yap; o zaman İsrail'in tümünün sana bağlanma-sı için ben de senden yana olurum.”

¹³Davut, “İyi” diye yanıtladı, “Seninle bir antlaşma yaparım. Yalnız senden şunu istiyorum: Beni görme-ye geldiğinde Saul'un kızı Mikal'ı da getir. Yoksa beni görmeyeceksin.”

¹⁴Öte yandan Davut Saul oğlu İş-Boşet'e de ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: “Yüz Filistli'nin sünnet derisi karşılığında nişanlandığım karım Mikal'ı bana ver.” ¹⁵Bunun üzerine İş-Boşet, kadının kocası Layiş oğlu Paltiel'den alınıp getirilmesi için adamlar gönderdi. ¹⁶Kocasını ağlaya ağlaya Bahurim'e kadar izledi; sonra Avner ona, “Geri dön” deyince döndü.

¹⁷Avner İsrail'in ileri gelenleriyle görüşüp onlara şöyle demişti: “Siz bir süredir Davut'un kralınız olmasını istiyorsunuz. ¹⁸Şimdi bunu gerçekleştirin! Çünkü RAB, Davut hakkında, ‘Halkım İsrail'i kulum Davut aracılığıyla Filistliler'in ve bütün düşmanla-rının elinden kurtaracağım’ demişti.”

b 2:29 “Bitron yolundan” ya da “Sabah boyunca yürüyerek”.

3:9-10 1Sa.15:28 **3:14** 1Sa.18:27

¹⁹Avner Benyaminliler'le de görüştü, İsrail'in ve bütün Benyamin halkının uygun gördüğü her şeyi Davut'a bildirmek üzere Hevron'a gitti.

²⁰Avner yirmi kişiyle birlikte Hevron'a, Davut'un yanına vardı. Davut Avner'le yanındakilere bir şölen verdi.

²¹Avner Davut'a, "Hemen gidip bütün İsrail halkını efendim kralın yanına toplayayım" dedi, "Öyle ki, seninle bir antlaşma yapsınlar. Sen de dilediğin her yeri yönetebilesin." Bunun üzerine Davut Avner'i yoluna gönderdi. O da esenlikle gitti.

Yoav Avner'i Öldürüyor

²²Tam o sırada Davut'un adamlarıyla Yoav, bir baskından dönmüş, yanlarında birçok yağmalanmış mal getirmişlerdi. Ama Avner Hevron'da Davut'un yanında değildi. Çünkü Davut onu göndermiş, o da esenlikle gitmişti. ²³Yoav'la yanındaki bütün askerler Hevron'a vardığında, Ner oğlu Avner'in krala geldiğini, kralın onu gönderdiğini, onun da esenlikle gitliğini Yoav'a bildirdiler. ²⁴Yoav krala gidip, "Ne yaptın?" dedi, "Baksana Avner ayağına kadar gelmiş! Neden onu salıverdin? Çoktan gitmiş! ²⁵Ner oğlu Avner'i tanırsın; seni kandırmak, nereye gidip geldiğini, neler yaptığını öğrenmek için gelmiştir."

²⁶Davut'un yanından çıkan Yoav, Avner'in arkasından ulaklar gönderdi. Ulaklar Avner'i Sira Sarnıcı'ndan geri getirdiler. Davut ise bundan habersizdi. ²⁷Avner Hevron'a dönünce, Yoav onunla özel bir görüşme yapmak bahanesiyle, onu kent kapısına çekti. Kardeşi Asahel'in kanını döktüğü için, Avner'i orada karnından vurup öldürdü. ²⁸Davut bu haberi işitince şöyle dedi: "RAB'bin önünde ben de, krallığım da Ner oğlu Avner'in kanından sonsuza dek suçsuzuz. ²⁹Bu suçun sorumlusu Yoav'la babasının bütün soyu

olsun. Yoav'ın soyundan irinli, deri hastalığına yakalanmış, koltuk değneğine dayanan, kılıçla öldürülen, açlık çeken kişiler hiç eksik olmasın!"

³⁰Böylece Yoav'la kardeşi Avişay, Givon'daki savaşta kardeşleri Asahel'i öldüren Avner'i öldürdüler.

³¹Sonra Davut Yoav'la yanındakilere şu buyruğu verdi: "Giysilerini zi yırtıp çula sarının ve Avner'in ölüsü önünde yas tutun!" Kral Davut da cenazenin ardısına yürüdü. ³²Avner'i Hevron'da gömdüler. Kral, Avner'in mezarı başında hıçkıra hıçkıra ağladı. Oradaki herkes de ağladı. ³³Sonra kral, Avner için şu ağıtı yaktı:

"Avner, bir budala gibi mi ölmeliydi?

³⁴Ellerin bağlı değildi, ayaklarına zincir vurulmamıştı.

Ama sen kötülerin önünde düşen biri gibi düştün!"

Herkes Avner için yine ağladı.

³⁵Halk Davut'un yanına varıp akşam olmadan bir şeyler yemesi için üstelediyse de, Davut ant içerek şöyle dedi: "Güneş batmadan ekmek ya da başka herhangi bir şey tatmayacağım. Yoksa Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" ³⁶Herkes bunu benimsedi ve kralın yaptığı her şeyden hoşnut oldukları gibi, bundan da hoşnut oldular. ³⁷Ner oğlu Avner'in öldürülmesinde kralın parmağı olmadığını o gün bütün İsrail halkı anladı.

³⁸Kral adamlarına, "Bugün İsrail'de bir önderin, büyük bir adamın öldüğünü bilmiyor musunuz?" dedi, ³⁹"Meshe-dilmiş* bir kral olduğum halde bugün güçsüzüm. Seruya'nın oğulları benden daha zorlu. RAB kötülük edene yaptığı kötülüğe göre karşılık versin!"

İş-Boşet'in Öldürülmesi

4 Avner'in Hevron'da öldürüldüğü günü duyan Saul oğlu İş-Boşet korkuya kapıldı. Bütün İsrail halkı

da dehşet içindeydi. ²Saul oğlu İş-Boşet'in iki akıncı önderi vardı; bunlar Benyamin oymağından Beerotlu Rimmon'un oğullarıydı. Birinin adı Baana, öbürününki Rekav'dı. –Beerot Benyamin oymağından sayılırdı. ³Beerotlular Gittayim'e kaçmışlardı. Yabancı olan bu halk bugün de orada gurbette yaşıyor.–

⁴Saul oğlu Yonatan'ın Mefiboşet adında bir oğlu vardı; iki ayağı da topaldı. Saul'la Yonatan'ın ölüm haberi Yizreel'den ulaştığında, Mefiboşet beş yaşındaydı. Dadısı onu alıp kaçmıştı. Ne var ki, aceleyle kaçmaya çalışırken çocuk düşüp sakatlanmıştı.

⁵Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la Baana yola koyuldular. Öğle sıcağında İş-Boşet'in evine vardıklarında İş-Boşet uzanmış dinlenmekteydi. ⁶⁻⁷Buğday alacakmış gibi yaparak eve girdiler. O sırada İş-Boşet yatak odasında yatağında uzanıyordu. Adamlar İş-Boşet'in karnını deşip öldürdüler. Başını gövdesinden ayırıp yanlarına aldılar.

Rekav'la kardeşi Baana kaçıp bütün gece Arava yolundan ilerlediler. ⁸İş-Boşet'in başını Hevron'da Kral Davut'a getirip, “İşte seni öldürmek isteyen düşmanın Saul'un oğlu İş-Boşet'in başı!” dediler, “RAB bugün Saul'dan ve onun soyundan efendimiz kralın öcünü aldı.”

⁹⁻¹⁰Ama Davut Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la kardeşi Baana'ya şöyle karşılık verdi: “Beni her türlü sıkıntıdan kurtaran yaşayan RAB adıyla derim ki, iyi haber getirdiğini sanarak bana Saul'un öldüğünü bildiren adamı yakalayıp Ziklak'ta yaşamına son verdim. Getirdiği iyi haber için verdiğim ödül buydu! ¹¹Doğru birini evinde, yatağında öldüren kötü kişilerin ölümü çok daha kesindir! Şimdi sizi yeryüzünden yok ederek onun

öcünü sizden almayacak mıyım?” ¹²Sonra adamlarına buyruk verdi. İki kardeşi öldürüp ellerini, ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanına astılar. İş-Boşet'in başını ise götürüp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

Davut İsrail Kralı Oluyor

(1Ta.11:1-9)

5 İsrail'in bütün oymakları Hevron'da bulunan Davut'a gelip şöyle dediler: “Biz senin etin, kemiğininiz. ²Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. RAB sana, ‘Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder olacaksın’ diye söz verdi.” ³İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'un yanına gelince, kral RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler*.

⁴Davut otuz yaşında kral oldu ve kırk yıl krallık yaptı. ⁵Hevron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya, Yerusolim'de otuz üç yıl bütün İsrail'e ve Yahuda'ya krallık yaptı.

⁶Kral Davut'la adamları Yerusolim'de yaşayan Yevuslular'a saldırmak için yola çıktılar. Yevuslular Davut'a, “Sen buraya giremezsin, körlerle topallar bile seni geri püskürtebilir” dediler. “Davut buraya giremez” diye düşünüyorlardı. ⁷Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni ele geçirdi. Daha sonra bu kaleye “Davut Kenti” adı verildi.

⁸Davut o gün adamlarına şöyle demişti: “Yevuslular'ı kim yenilgiye uğratırsa Davut'un nefret ettiği şu ‘Topallarla körlere’ su kanalından ulaşmalı!” “Körlerle topallar saraya giremeyecek” denmesinin nedeni işte budur.

⁹Bundan sonra Davut “Davut Kenti” adını verdiği kalede oturmaya başladı. Çevredeki bölgeyi, Millo'dan* içeriye doğru uzanan bölümü inşa etti. ¹⁰Da-

vut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen Tanrı RAB onunlaydı.

¹¹Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar, sedir kütükleri, marangozlar ve taşçılar gönderdi. Bu adamlar Davut için bir saray yaptılar. ¹²Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrail'in hatırı için krallığını yücelttiğini anladı.

¹³Davut Hevron'dan ayrıldıktan sonra Yerusâlim'de kendine daha birçok cariye ve karı aldı. Davut'un erkek ve kız çocukları oldu. ¹⁴Davut'un Yerusâlim'de doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman, ¹⁵Yivhar, Elişua, Nefek, Yafia, ¹⁶Elişama, Elyada ve Elifelet.

Filistliler Yenilgiye Uğruyor

(1Ta.14:8-17)

¹⁷Filistliler Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini* duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut kaleye sığındı. ¹⁸Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne yayılmışlardı. ¹⁹Davut RAB'be danıştı: "Filistliler'e saldırıyım mı? Onları elime teslim edecek misin?"

RAB Davut'a, "Saldır" dedi, "Onları kesinlikle eline teslim edeceğim."

²⁰Bunun üzerine Davut Baal-Perasim'e gidip orada Filistliler'i bozguna uğrattı. Sonra, "Her şeyi yarıp geçen sular gibi, RAB düşmanlarımı önümden yarıp geçti" dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim^c adı verildi. ²¹Davut'la adamları, Filistliler'in orada bıraktığı putları alıp götürdüler.

²²Filistliler bir kez daha gelip Refaim Vadisi'ne yayıldılar. ²³Davut RAB'be danıştı. RAB şöyle karşılık verdi: "Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının

önünden saldır. ²⁴Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, acele et. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önüsıra gitmişim demektir." ²⁵Davut RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filistliler'i Geva'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

Antlaşma Sandığı'nın Yerusâlim'e Getirilişi

(1Ta.13:1-14; 15:25-16:3,43)

6 Davut İsrail'deki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi. ²Böylece Davut'la ordusu, sandığın üzerindeki Keruvlar* arasında taht kuran Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla anılan Tanrı'nın Sandığı'nı getirmek için Baale-Yahuda'ya gittiler. ³⁻⁴Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın tepedeki evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Tanrı'nın Sandığı'nı taşıyan yeni arabayı Avinadav'ın oğulları Uzza'yla Ahyo sürüyordu. Ahyo sandığın önünden yürüyordu. ⁵Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da RAB'bin önünde lir, çenk, tef, çingirak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle^c bu olayı kutluyorlardı.

⁶Nakon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp Tanrı'nın Sandığı'nı tuttu. ⁷RAB Tanrı saygısızca davranan Uzza'ya öfkelenerek onu orada yere çaldı. Uzza Tanrı'nın Sandığı'nın yanında öldü.

⁸Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmasına öfkelenildi. O günden bu yana oraya Peres-Uzza^d denilir.

⁹Davut o gün RAB'den korkarak, "RAB'bin Sandığı nasıl olur da bana gelir?" diye düşündü. ¹⁰RAB'bin Sandığı'nı Davut Kenti'ne götürmek

c 5:20 "Baal-Perasim": "Yarıp geçen Efendi" anlamına gelir. ç 6:5 Olası metin "Lir, çenk, tef, çingirak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle" (bkz. Septuaginta, Kumran, 1Ta.13:8), Masoretik metin "Çam ağacından yapılmış her türlü çalgılar, lir, çenk, tef, çingirak ve ziller çalarak". d 6:8 "Peres-Uzza": "Uzza'nın cezası" anlamına gelir.

istemedi. Bunun yerine sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü. ¹¹RAB-bin Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'u ve bütün ailesini kutsadı.

¹²"Tanrı'nın Sandığı'ndan ötürü RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı" diye Kral Davut'a bildirildi. Böylece Davut gidip Tanrı'nın Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden Davut Kenti'ne sevinçle getirdi. ¹³RAB'bin Sandığı'nı taşıyanlar altı adım atınca, Davut bir boğayla besili bir dana kurban etti.

¹⁴Keten efod* kuşanmış Davut, RAB'bin önünde var gücüyle oynuyordu. ¹⁵Davut'la bütün İsrail halkı, sevinç naraları ve boru sesi eşliğinde RAB'bin Sandığı'nı getiriyorlardı. ¹⁶RAB'bin Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. RAB'bin önünde oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu küçümsedi.

¹⁷RAB'bin Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içindeki yerine koydular. Davut RAB'be yakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sundu. ¹⁸Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla halkı kutsadı. ¹⁹Ardından kadın erkek herkese, bütün İsrail topluluğuna birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı. Sonra herkes evine döndü.

²⁰Davut ailesini kutsamak için eve döndüğünde, Saul'un kızı Mikal onu karşılamaya çıktı. Davut'a şöyle dedi: "İsrail Kralı bugün ne güzel bir ün kazandırdı kendine! Değersiz biri gibi, kullarının cariyeleri önünde soyundun."

²¹Davut, "Baban ve bütün soyu yerine beni seçen ve halkı İsrail'e önder atayan RAB'bin önünde oynadım!" diye

karşılık verdi, "Evet, RAB'bin önünde oynayacağım. ²²Üstelik kendimi bundan daha da küçük düşüreceğim, hiçe sayacağım. Ama sözünü ettiğin o cariyeler beni onurlandıracaklar."

²³Saul'un kızı Mikal'ın ölene dek çocuğu olmadı.

Tanrı'nın Davut'a Verdiği Söz

(1Ta.17:1-15)

7 Kral sarayına yerleşmişti. RAB de onu çevresindeki bütün düşmanlarından koruyarak rahata kavuşturdu.

²⁰O sırada kral, Peygamber Natan'a, "Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa Tanrı'nın Sandığı bir çadırda duruyor!" dedi.

³Natan, "Git, tasarladığın her şeyi yap, çünkü RAB seninledir" diye karşılık verdi.

⁴O gece RAB Natan'a şöyle seslendi: ⁵"Git, kulum Davut'a şöyle de: 'RAB diyor ki, oturmam için bana sen mi tapınak* yapacaksın? ⁶İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım günden bu yana konutta oturmam. Bir çadırda orada burada konaklayarak dolaşıyordum. ⁷İsraillilerle birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkım İsrail'i gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?'"

⁸"Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: 'Her Şeye Egemen RAB diyor ki, halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım. ⁹Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım. ¹⁰⁻¹¹Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişi-

ler de halkım İsrail'e hâkimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Seni bütün düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım.

“ ‘RAB senin için bir soy yetiştireceğini belirtiyor: ¹²Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. ¹³Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. ¹⁴Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülük yapınca, onu insanların değneğiyle, insanların vuruşlarıyla yola getireceğim. ¹⁵Ama senin önünden kaldırdığım Saul'dan esirgelediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgeme-yeceğim. ¹⁶Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir.’ ”

¹⁷Böylece Natan bütün bu sözleri ve görüşleri Davut'a aktardı.

Davut'un Duası

(1Ta.17:16-27)

¹⁸Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi:

“Ey Egemen RAB, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?

¹⁹Ey Egemen RAB, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Ey Egemen RAB, insanlarla hep böyle mi ilgilenirsin? ²⁰Ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü, ey Egemen RAB, kulunu tanıyorsun. ²¹Sözünün hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve kuluna bildirdin.

²²“Yücesin, ey Egemen RAB! Bir benzerin yok, senden başka Tanrı'da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk. ²³Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Çünkü onlar için de, ülken için de büyük

ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısır'dan kendin için kurtardığın halkın önünden ulusları ve tanrılarını kovdun. ²⁴Halkın İsrail'i sonsuza dek kendi halkın olarak benimsedin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun.

²⁵“Şimdi, ya RAB Tanrı, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir. ²⁶Öyle ki, insanlar, ‘Her Şeye Egemen RAB İsrail'in Tanrısı'dır!’ diyerek adını sonsuza dek yüceltsinler ve kulun Davut'un soyu da önünde sürsün.

²⁷“Ey Her Şeye Egemen RAB, İsrail'in Tanrısı! ‘Senin için bir soy çıkaracağım’ diye kuluna açıkladın. Bundan dolayı kulun sana bu duayı etme yürekliliğini buldu. ²⁸Ey Egemen RAB, sen Tanrı'sın! Sözlerin gerçektir ve kuluna bu iyilikleri söz verdin. ²⁹Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamanı diliyorum. Çünkü, ey Egemen RAB, sen böyle söz verdin ve kulunun soyu kutsamamla sonsuza dek kutlu kılınacak.”

Davut'un Başarıları

(1Ta.18:1-13)

8 Bir süre sonra Davut Filistliler'i yenip boyunduruğu altına aldı ve Meteg-Amma'yı Filistliler'in yönetiminden çıkardı.

²Moavlılar'ı da bozguna uğrattı. Onları yere yatırıp iple ölçtü. Ölçtüğü iki sırayı öldürdü, bir bütün sırayı sağ bıraktı. Moavlılar Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular.

³Davut Fırat'a kadar krallığını yeniden kurmaya giden Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'i de yendi. ⁴Bin yedi yüz atlısıyla yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladı.

⁵Sova Kralı Hadadezer'e yardıma gelen Şam Aramlıları'ndan yirmi iki

bin kişiyi öldürdü. ⁶Sonra Şam Aramları'nın ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

⁷Davut Hadadezer'in komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yeruşalim'e götürdü. ⁸Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Betah ve Berotay kentlerinden bol miktarda tunç* aldı.

⁹Hama Kralı Toi, Davut'un Hadadezer'in bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydu. ¹⁰Toi Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le savaşmış yendiği için onu kutlamak üzere oğlu Yoram'ı ona gönderdi. Çünkü Toi Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Yoram Davut'a altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi. ¹¹⁻¹²Kral Davut bu armağanları yendiği bütün uluslardan –Aram, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amalekliler'den– ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RAB'be adadı. Bunun yanı sıra Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'den yağmalanan altınla gümüşü de RAB'be adadı.

¹³Davut Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürüp dönünce üne kavuştu.

¹⁴Edom'un her yanına askeri birlikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

Davut'un Görevlileri

(1Ta.18:14-17)

¹⁵Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı. ¹⁶Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. ¹⁷Ahituv oğlu Sadok'la Aviatar oğlu Ahimelek kâhin*, Seraya yazmandı. ¹⁸Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in* komutanıydı. Davut'un oğullarıysa kâhindi.

Davut'un Mefiboşet'e Yaptığı İyilik

9 Davut, “Saul'un ailesinden daha sağ kalan, Yonatan'ın hatırı için iyilik edebileceğim kimse var mı?” diye sordu.

²Saul'un ailesinin Siva adında bir hizmetkârı vardı. Onu Davut'un yanına çağıldılar. Kral, “Siva sen misin?” diye sordu.

Siva, “Evet, ben kulunum” diye yanıtladı.

³Kral, “Saul'un ailesinden sağ kalan kimse yok mu?” diye sordu, “Tanrı'nın iyiliğini ona göstereyim.”

Siva, “Yonatan'ın iki ayağı sakat bir oğlu var” diye yanıtladı.

⁴Kral, “Nerede o?” diye sordu.

Siva, “Ammiel oğlu Makir'in Lo-Devar'daki evinde” diye karşılık verdi.

⁵Böylece Kral Davut, Lo-Devar'dan Ammiel oğlu Makir'in evinden onu yanına getirtti.

⁶Saul oğlu Yonatan oğlu Mefiboşet, Davut'un yanına gelince, onun önünde yere kapandı.

Davut, “Mefiboşet!” diye seslendi.

Mefiboşet, “Evet, ben kulunum” diye yanıtladı.

⁷Davut ona, “Korkma!” dedi, “Çünkü baban Yonatan'ın hatırı için, sana kesinlikle iyilik edeceğim. Atan Saul'un bütün toprağını sana geri vereceğim. Ve sen her zaman soframda yemek yiyeceksin.”

⁸Mefiboşet yere kapanıp şöyle dedi: “Kulun ne ki, benim gibi ölmüş bir köpekle ilgileniyorsun?”

⁹Kral Davut, Saul'un hizmetkârı Siva'yı çağırıp, “Önceden efendin Saul ile ailesine ait her şeyi torunu Mefiboşet'e verdim” dedi, ¹⁰“Sen, oğulların ve kölelerin onun için toprağı işleyip ürünü getireceksiniz. Öyle ki, efendinizin torununun yiyecek gereksinimi sağlansın. Efendinin to-

runu Mefiboşet her zaman benim soframda yemek yiyecektir.” Siva'nın on beş oğlu ve yirmi kölesi vardı.

¹¹Siva, “Efendim kralın buyurduğu her şeyi yapacağım” dedi. Mefiboşet kralın çocuklarından biri gibi onun sofrasında yemek yedi. ¹²Mefiboşet'in Mika adında küçük bir oğlu vardı. Siva'ya bağlı herkes Mefiboşet'e hizmet ediyordu. ¹³İki ayağı sakat Mefiboşet hep kralın sofrasında yemek yediğinden Yerusâlim'de oturuyordu.

Davut Ammonlular'la Aramlılar'ı Yenilgiye Uğratiyor

(1Ta.19:1-19)

10 Bir süre sonra Ammon Kralı öldü, yerine oğlu Hanun kral oldu. ²Davut, “Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim” diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a görevliler gönderdi.

Davut'un görevlileri Ammonlular'ın ülkesine varınca, ³Ammon önderleri, efendileri Hanun'a şöyle dediler: “Davut sana bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyor-sun? Davut, kenti araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için adamlarını sana gönderdi.”

⁴Bunun üzerine Hanun Davut'un görevlilerini yakalattı. Sakallarının yarısını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.

⁵Davut bunu duyunca, onları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü görevliler çok utanıyorlardı. Kral, “Sakalınız uzayınca dek Eriha'da kalın, sonra dönün” diye buyruk verdi.

⁶Ammonlular, Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, haber gönderip Beytrehov ve Sova'dan yirmi bin Aramlı yaya asker, Maaka Kralı'yla bin adamını ve Tov halkından on iki bin adamı kiraladılar. ⁷Da-

vut bunu duyunca, Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi. ⁸Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Aramlı Sova'yla Rehov, Tov halkı ve Maaka'nın adamları da kırdı savaş düzenine girdiler.

⁹Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail'in iyi askerlerinden bazılarını seçerek Aramlılar'a karşı yerleştirdi. ¹⁰Geri kalan birlikleri de kardeş Avişay'ın komutasına vererek Ammonlular'a karşı yerleştirdi. ¹¹Yoav, “Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımına gelersin” dedi, “Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim. ¹²Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımızın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın.”

¹³Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı. ¹⁴Onların kaçıştığını gören Ammonlular da Avişay'dan kaçarak kente girdiler. Bunun üzerine Yoav Ammonlular'la savaşmaktan vazgeçerek Yerusâlim'e gitti.

¹⁵İsrailîliler'in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar bir araya geldiler. ¹⁶Hadadezer, haber gönderip Fırat Irmağı'nın karşı yakasında ki Aramlılar'ı çağırttı. Aramlılar Hadadezer'in ordu komutanı Şovak'ın komutasında Helam'a gittiler.

¹⁷Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'nı geçerek Helam'a vardılar. Aramlılar Davut'a karşı düzen alarak onunla savaştilar. ¹⁸Ne var ki, Aramlılar İsrailîliler'in önünden kaçtilar. Davut onlardan yedi yüz savaş arabası sürücüsü ile kırk bin atlı asker öldürdü. Hadadezer'in ordu komutanı Şovak'ı da vurdu. Şovak savaş alanında öldü. ¹⁹Hadadezer'in buyruğundaki kralların hepsi bozguna uğradıklarını görünce, İsrailîliler'le barış yaparak onlara boyun eğdiler.

Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

Davut'la Bat-Şeva

11 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Davut kendi subaylarıyla birlikte Yoav'ı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonlular'ı yenilgiye uğrattı Rabba Kenti'ni kuşatırken, Davut Yeruşalim'de kalıyordu.

²Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. ³Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi.

Adam, “Kadın Eliam'ın kızı Hititli* Uriya'nın karısı Bat-Şeva'dır” dedi. ⁴Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü. ⁵Gebe kalan kadın Davut'a, “Gebe kaldım” diye haber gönderdi.

⁶Bunun üzerine Davut Hititli Uriya'yı kendisine göndermesi için Yoav'a haber yolladı. Yoav da Uriya'yı Davut'a gönderdi. ⁷Uriya yanına varınca, Davut Yoav'ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu. ⁸Sonra Uriya'ya, “Evine git, rahatına bak” dedi.

Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi. ⁹Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu. ¹⁰Davut Uriya'nın evine gitmediğini öğrenince, ona, “Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?” diye sordu.

¹¹Uriya, “Sandık da, İsraililer'le Yahudailer da çardaklarda kalıyor” diye karşılık verdi, “Komutanım Yoav'la efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yi-

yip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım.”

¹²Bunun üzerine Davut, “Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim” dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı. ¹³Davut Uriya'yı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi.

¹⁴Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi. ¹⁵Mektupta şöyle yazdı: “Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.”

¹⁶Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya'yı yiğit adamların bulunduğu yere yerleştirdi. ¹⁷Kent halkı çıkıp Yoav'ın askerleriyle savaştı. Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı.

¹⁸Yoav savaşla ilgili ayrıntılı haberleri Davut'a iletmek üzere bir ulak gönderdi. ¹⁹Ulağı şöyle uyardı: “Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberleri krala iletmeyi bitirdikten sonra, ²⁰kral öfkelenip sana şunu sorabilir: ‘Onlarla savaşmak için kente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok atacıklarını bilmiyor muydunuz?’ ²¹Yerubbeşet/oğlu Avimelek'i kim öldürdü? Teves'te surun üstünden bir kadın üzerine bir değirmen üst taşını atıp onu öldürmedi mi? Öyleyse niçin sura o kadar çok yaklaştınız?’ O zaman, ‘Kulun Hititli Uriya da öldü’ dersin.”

²²Ulak yola koyuldu. Davut'un yanına varınca, Yoav'ın kendisine söylediklerinin tümünü ona ilette. ²³“Adamlar bizden üstün çıktılar” dedi, “Kentten çıkıp bizimle kırdan savaştılar. Ama onları kent kapısına kadar geri püs-kürttük. ²⁴Bunun üzerine okçular adamlarına surdan ok attılar. Kralın

adamlarından bazıları öldü; kulun Hititli Uriya da öldü.”

²⁵Davut ulağa şöyle dedi: “Yoav’a de ki, ‘Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin öleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin!’ Bu sözlerle onu yüreklendir.”

²⁶Uriya’nın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu. ²⁷Yas süresi geçince, Davut onu sarayına getirtti. Kadın Davut’un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu.

Ancak, Davut’un bu yaptığı RAB-bin hoşuna gitmedi.

Natan Davut’u Paylıyor

12 RAB Natan’ı Davut’a gönderdi. Natan Davut’un yanına gelince ona, “Bir kentte biri zengin, öbürü yoksul iki adam vardı” dedi, ²“Zengin adamın birçok koyunu, sığırdı vardı. ³Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzudan başka bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocuklarıyla birlikte büyüdü. Adamın yemeğinden yer, tasından içer, koynunda uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi. ⁴Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koyunlarından, sığırlarından birini almaya kıyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı.”

⁵Zengin adama çok öfkelenen Davut Natan’a, “Yaşayan RAB’bin adıyla derim ki, bunu yapan ölümü hak etmiştir!” dedi, ⁶“Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli.”

⁷Bunun üzerine Natan Davut’a, “O adam sensin!” dedi, “İsrail’in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Ben seni İsrail’e kral olarak meshettim* ve Saul’un elinden kurtardım. ⁸Sana efendinin evini verdim, karılarını da koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim.

Bu az gelseydi, sana daha neler neler verirdim! ⁹Öyleyse neden RAB’bin gözünde kötü olanı yaparak, O’nun sözünü küçümsedin? Hititli* Uriya’yı kılıçla öldürdün, Ammonlular’ın kılıcıyla canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın. ¹⁰Bundan böyle, kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli Uriya’nın karısını kendine eş olarak aldın.’

¹¹“RAB şöyle diyor: ‘Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek. ¹²Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail halkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!’”

¹³Davut, “RAB’be karşı günah işledim” dedi.

Natan, “RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin” diye karşılık verdi, ¹⁴“Ama sen bunu yapmakla, RAB’bin düşmanlarının O’nu küçümsemesine neden oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek.” ¹⁵Bundan sonra Natan evine döndü.

RAB Uriya’nın karısının Davut’tan doğan çocuğunun hastalanmasına neden oldu. ¹⁶Davut çocuk için Tanrı’ya yalvarıp oruç* tuttu; evine gidip gecelerini yerde yatarak geçirdi.

¹⁷Sarayın ileri gelenleri onu yerden kaldırmaya geldiler. Ama Davut kalkmak istemedi, onlarla yemek de yemedi. ¹⁸Yedinci gün çocuk öldü. Davut’un görevlileri çocuğun öldüğünü Davut’a bildirmekten çekindiler. Çünkü, “Çocuk daha yaşarken onunla konuştuk ama bizi dinlemedi” diyorlardı, “Şimdi çocuğun öldüğünü ona nasıl söyleyiz? Kendisine zarar verebilir!”

¹⁹Davut görevlilerinin fısıldaştığını görünce, çocuğun öldüğünü anladı. Onlara, “Çocuk öldü mü?” diye sordu.

“Evet, öldü” dediler.

²⁰Bunun üzerine Davut yerden kalktı. Yıkandı, güzel kokular sürünüp giysilerini değiştirdi. RAB'bin Tapınağı'na gidip tapındı. Sonra evine döndü ve yemek istedi. Önüne konan yemeği yedi. ²¹Hizmetkârları, “Neden böyle davranıyorsun?” diye sordular, “Çocuk yaşarken oruç tuttun, ağladın; ama ölünce kalkıp yemek yemeye başladın.”

²²Davut şöyle yanıtladı: “Çocuk yaşarken oruç tutup ağladım. Çünkü, ‘Kim bilir, RAB bana lütfeder de çocuk yaşar’ diye düşünüyordum. ²³Ama çocuk öldü. Artık neden oruç tutayım? Onu geri getirebilir miyim ki? Ben onun yanına gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek.”

²⁴⁻²⁵Davut karısı Bat-Şeva'yı avuttu. Yanına girip onunla yattı. Bat-Şeva bir oğul doğurdu. Çocuğun adını Süleyman koydu. Çocuğu seven RAB Peygamber Natan aracılığıyla haber gönderdi ve hatırı için çocuğun adını Yedidyah^g koydu.

²⁶Bu sırada Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne karşı savaşı sürdüren Yav, saray semtini ele geçirdi. ²⁷Sonra Davut'a ulaklar göndererek, “Rabba Kenti'ne karşı savaş su kaynaklarını ele geçirdim” dedi, ²⁸“Şimdi sen ordunun geri kalanlarını topla, kenti kuşatıp ele geçir; öyle ki, kenti ben ele geçirmeyeyim ve kent adımla anılmasın.” ²⁹Davut bütün askerlerini toplayıp Rabba Kenti'ne gitti, kente karşı savaş su ele geçirdi. ³⁰Ammon Kralı'nın^h başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talantⁱ altını bulan tacı Davut'un başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü. ³¹Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde,

tuğla yapımında çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra bütün ordusuyla birlikte Yeruşalim'e döndü.

Amnon'la Tamar

13 Davut'un oğlu Avşalom'un Tamar adında güzel bir kızkardeşi vardı. Davut'un başka bir oğlu, Amnon Tamar'a gönül verdi. ²Amnon üvey kızkardeşi Tamar yüzünden yatağa düşecek kadar üzüntüye kapıldı. Çünkü Tamar erden bir kızdı ve Amnon ona bir şey yapmayı olanaksız görüyordu. ³Amnon'un Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav adında çok akıllı bir arkadaşı vardı. ⁴Yonadav Amnon'a, “Ey kral oğlu, neden böyle her sabah üzgün görünüyorsun?” diye sordu, “Bana anlatamaz mısın?”

Amnon, “Üvey kardeşim Avşalom'un kızkardeşi Tamar'a gönül verdim” diye yanıtladı.

⁵Yonadav, “Yatağa yat ve hastaymış gibi yap” dedi, “Baban seni görmeye gelince ona şöyle dersin: ‘Lütfen kızkardeşim Tamar gelip bana yiyecek versin. Yemeği önümde hazırlasın ki, ona bakayım, elinden yiyeyim.’”

⁶Böylece Amnon yatağa yatıp hastaymış gibi yaptı. Kral onu görmeye gelince, Amnon, “Lütfen kızkardeşim Tamar gelip önümde iki gözleme hazırlasın da elinden yiyeyim” dedi.

⁷Davut, sarayda yaşayan Tamar'a, “Haydi kardeşin Amnon'un evine gidip ona yiyecek hazırla” diye haber gönderdi. ⁸Tamar yatmakta olan kardeşi Amnon'un evine gitti. Hamur alıp yoğurdu, önünde gözleme yapıp pişirdi. ⁹Tavayı alıp gözlemeyi önüne koyduysa da Amnon yemek istemedi. “Yanımdan herkesi çıkarın” diye buyruk verdi. Herkes çıktı. ¹⁰Sonra Am-

^g 12:24-25 “Yedidyah”: “RAB tarafından sevilen” anlamına gelir.

^h 12:30 “Ammon Kralı'nın” ya da “Ammon'un ilahı Molek'in*”.

ⁱ 12:30 “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg.

non Tamar'a, "Yemeği yatak odama getir de, elinden yiyeyim" dedi. Tamar hazırladığı gözlemeleri kardeşi Amnon'un yatak odasına götürdü. ¹¹Yesin diye yemeği ona yaklaştırdı. Tamar Amnon'u yakalayarak, "Gel, benimle yat, kızkardeşim" dedi.

¹²Ama Tamar, "Hayır, kardeşim, beni zorlama!" dedi, "İsrail'de böyle şey yapılmamalıdır! Bu iğrençliği yapma! ¹³Sonra ben utancımı nasıl üstümden atarım? Sense İsrail'de alçak biri durumuna düşersin. Ne olur krala söyle; o beni senden esirgemez." ¹⁴Ne var ki, Amnon Tamar'ı dinlemek istemedi. Daha güçlü olduğu için onunla zorla yattı.

¹⁵Bundan sonra Amnon Tamar'dan öylesine nefret etti ki, ona duyduğu nefret, beslemiş olduğu sevgiden daha güçlüydü. Amnon Tamar'a, "Kalk, git!" dedi.

¹⁶Tamar, "Hayır" dedi, "Çünkü beni kovman, bana yaptığın öbür kötülükten daha büyük bir kötülüktür." Ama Amnon onu dinlemek istemedi. ¹⁷Hizmetindeki uşağı çağırıp, "Bu kadını yanımdan dışarı çıkar, ardından da kapıyı sürgüle" dedi. ¹⁸Uşak Tamar'ı dışarı çıkarıp ardından kapıyı sürgüledi. Tamar uzun kollu bir giysi giymişti. Kralın erden kızları böyle giyinirlerdi. ¹⁹Tamar başına kül saçıp sırtındaki uzun kollu giysiyi yırttı. Elini başına koyup ağlaya ağlaya gitti.

²⁰Kardeşi Avşalom ona, "Seninle birlikte olan kardeşin Amnon muydu?" diye sordu, "Haydi, kızkardeşim, sesini çıkar. O senin üvey kardeşindir. Bu olayın üzerinde durma." Böylece Tamar, kardeşi Avşalom'un evinde yalnız ve üzgün yaşadı.

²¹Kral Davut olup bitenleri duyunca çok öfkeleni. ²²Avşalom ise Amnon'a iyi kötü hiçbir şey söylemedi. Kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği için Amnon'dan nefret ediyordu.

Avşalom Amnon'u Öldürüyor

²³Tam iki yıl sonra, Avşalom kralın bütün oğullarını kendi koyun kırkıcılarının bulunduğu Efrayim Keneti yakınındaki Baal-Hasor'a çağırdı.

²⁴Avşalom krala gelip, "Koyunlarımı kırkıtıyorum" dedi, "Lütfen kral ve görevlileri de kuluna katılsın."

²⁵Kral Davut, "Hayır, oğlum, hepimiz gelmeyelim, sana yük oluruz" diye yanıtladı. Avşalom üstelediyse de kral gitmek istemedi, ama onu kutsadı.

²⁶Bunun üzerine Avşalom, "Öyleyse izin ver de kardeşim Amnon bizimle gelsin" dedi.

Kral, "Amnon neden seninle gelsin?" diye sordu. ²⁷Ancak Avşalom üsteleyince, kral Amnon'u ve bütün öbür oğullarını onunla gönderdi.

²⁸Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: "Dinleyin! Amnon'un şaraptan iyice keyiflendiği anı bekleyin. Size 'Amnon'u vurun' dediğim an onu öldürün. Korkmayın! Size buyruğu ben veriyorum. Güçlü ve yürekli olun!" ²⁹Hizmetkârlar Avşalom'un buyruğuna uyarak Amnon'u öldürdüler. Kralın öbür oğulları katırlarına atlayıp kaçtılar.

³⁰Onlar yoldayken, Avşalom'un kralın bütün oğullarını öldürdüğü, hiçbirinin sağ kalmadığı söylentisi Davut'a ulaştı. ³¹Kral kalkıp giysilerini yırttı, yere kapandı. Bütün görevlileri de, giysileri yırtılmış, yanbaşıdaydılar.

³²Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav şöyle dedi: "Efendim kral bütün oğullarının öldürüldüğünü sanmaysın; yalnız Amnon öldü. Çünkü o üvey kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği günden bu yana, Avşalom buna kararlıydı. ³³Onun için, ey efendim kral, bütün oğullarının öldüğü haberini dikkate alma; çünkü yalnız Amnon öldü."

³⁴Bu arada Avşalom kaçtı.

Nöbetçi tepenin yamacındaki batı yolundan büyük bir kalabalığın geldiğini gördü. ³⁵Yonadav krala, “İşte oğulların geliyor! Kulunun dediği gibi oldu” dedi. ³⁶O konuşmasını bitirir bitirmez, kralın oğulları oraya varıp hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladılar. Kral ve görevlileri de acı acı ağladılar.

³⁷Avşalom Geşur Kralı Ammihut oğlu Talmay'ın yanına kaçtı. Davut ise oğlu Amnon için sürekli yas tutuyordu. ³⁸Geşur'a kaçan Avşalom orada üç yıl kaldı. ³⁹Kral Davut Avşalom'un yanına gitmeyi çok istiyordu. Çünkü Amnon'un ölümü konusunda avuntu bulmuştu.

Avşalom Yerusalım'e Dönüyor

14 ¹²Kral Davut'un Avşalom'u özlediğini anlayan Seruya oğlu Yoav, birini gönderip Tekoa'da yaşayan bilge bir kadını getirtti. Yoav kadına, “Lütfe yasa bürün” dedi, “Yas giysilerini giy. Yağ sürme ve ölü için günlerdir yas tutan bir kadın gibi davran. ³Krala git ve ona söyleyeceklerimi ilet.” Sonra kadına neler söyleyeceğini bildirdi.

⁴Tekoalı kadın krala gitti. Önünde yüzüstü yere kapanarak, “Ey kral, yardım et!” dedi.

⁵Kral, “Neyin var?” diye sordu.

Kadın, “Ben zavallı dul bir kadınıym” diye yanıtladı, “Kocam öldü. ⁶Ben kölenin iki oğlu vardı. İkisi tarlada kavgaya tutuştular. Orada onları ayıracak kimse yoktu. Biri öbürünü vurup öldürdü. ⁷Şimdi bütün boy halkı cariyene karşı çıkıp, ‘Kardeşini öldüreni bize teslim et’ diyor, ‘Öldürdüğü kardeşinin canına karşılık onu öldürelim. Böylece mirasçıyı da ortadan kaldırmış oluruz.’ İşte geri kalan közümlü de söndürecekler; yeryüzünde kocamın adını sürdürecek soy kalmayacak.”

⁸Kral, “Evine dön, ben davanla ilgili buyruk vereceğim” dedi.

⁹Tekoalı kadın, “Efendim kral, bu olayın suçlusu ben ve babamın ev halkı olsun” dedi, “Kral ve tahtı suçsuz olsun.”

¹⁰Kral, “Kim sana bir şey derse, onu bana getir” dedi, “Bir daha canını sıkamaz.”

¹¹Kadın, “Öyleyse kral Tanrısı RAB'bin adına ant için de kanın öcünü alacak kişi yıkımı büyütmesin” diye karşılık verdi, “Yoksa oğlumu yok edecekler.”

Kral, “Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, oğlunun saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir” dedi.

¹²Kadın, “İzin ver de, efendim krala bir söz daha söyleyeyim” dedi.

Kral, “Söyle” dedi.

¹³Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: “Neden Tanrı'nın halkına karşı böyle bir şey tasarladın? Kral böyle konuşmakla sanki kendini suçlu çıkarıyor. Çünkü sürgüne gönderdiği kişiyi geri getirmedir. ¹⁴Hepimizin öleceği kesin, toprağa dökülüp yeniden toplanamayan su gibiyiz. Ama Tanrı can almaz; sürgüne gönderilen kişi kendisinden uzak kalmamasın diye çözüm yolları düşünür.

¹⁵“Halk beni korkuttuğu için efendim krala bunları söylemeye geldim. ‘Krala konuşayım, belki kölesinin dileğini yerine getirir’ diye düşündüm, ¹⁶‘Belki kral oğlumla beni öldürüp Tanrı'nın halkından yoksun bırakmak isteyenin elinden kurtarmayı kabul eder.’ ¹⁷Efendim kralın sözü beni rahatlatсын dedim. Çünkü efendim kral iyiyi, kötüyü ayırt etmekte Tanrı'nın meleği gibidir. Tanrın RAB seninle olsun!”

¹⁸Kral, “Sana bir soru soracağım, benden gerçeği saklama” dedi.

Kadın, “Efendim kral, buyur” diye karşılık verdi.

¹⁹Kral, “Bütün bunları seninle birlikte tasarlayan Yoav mı?” diye sordu.

Kadın şöyle yanıtladı: “Yaşamın hakkı için derim ki, ey efendim kral, hiçbir sorunu yanıtlamaktan kaçamam. Evet, bana buyruk veren ve kölene bütün bunları söyleten kulun Yoav’dır. ²⁰Kulun Yoav duruma bir çözümler getirmek için yaptı bunu. Efendim, Tanrı’nın bir meleği gibi bilgedir. Ülkede olup biten her şeyi bilir.”

²¹Bunun üzerine kral Yoav’a, “İstediyini yapacağım” dedi, “Git, genç Avşalom’u geri getir.”

²²Yoav yüzüstü yere kapanarak onu kutsadı ve, “Ey efendim kral, bugün benden hoşnut olduğumu biliyorum, çünkü kulunun isteğini yaptın” dedi.

²³Yoav hemen Geşur’a gidip Avşalom’u Yerusallim’e getirdi. ²⁴Ne var ki, kral, “Avşalom evine gitsin, yanına gelmesin” diye buyruk verdi. Bu yüzden Avşalom evine gitti; kralı görmedi.

²⁵Bütün İsrail’de Avşalom kadar yakışıklılığı için övülen kimse yoktu; tepeden tırnağa kusursuz biriydi. ²⁶Avşalom saçını kestirdiği zaman tartardı. Saçı ona ağırlık verdiği için her yıl kestirirdi. Saçının ağırlığı krallık ölçüsüne göre iki yüz şekelⁱ çekardı. ²⁷Avşalom’un üç oğlu ve Tamar adında çok güzel bir kızı vardı.

²⁸Avşalom kralı görmeden Yerusallim’de iki yıl yaşadı. ²⁹Sonra Yoav’ı krala göndermek için ona haber aldı. Ama Yoav gelmek istemedi. Avşalom ikinci kez haber gönderdi, Yoav yine gelmek istemedi. ³⁰Avşalom kullarına, “Bakın, Yoav’ın arpa tarlası benimkine bitişiktir” dedi, “Gidin, tarlayı ateşe verin.” Bunun üzerine gidip tarlayı ateşe verdiler.

³¹Yoav kalkıp Avşalom’un evine gitti. “Kulların neden tarlamı ateşe verdii?” diye sordu.

³²Avşalom şöyle yanıtladı: “Bak, sana, ‘Buraya gel, seni krala göndereyim’ diye haber yolladım. Ona şunları söylemeni isteyecektim: ‘Neden Geşur’dan geldim? Orada kalsaydım benim için daha iyi olurdu. Artık kralı görmek istiyorum. Bir suçum varsa, beni öldürsün.’”

³³Bunun üzerine Yoav gidip Avşalom’un söylediklerini krala iletti. Kral Avşalom’u çağırtdı. Avşalom kralın yanına gelip önünde yüzüstü yere kapandı. Kral da onu öptü.

Avşalom Davut’a Karşı Ayaklanıyor

15 Bundan sonra Avşalom kendisine bir savaş arabası, atlar ve önünde koşacak elli kişi hazırladı. ²Sabah erkenden kalkıp kent kapısına giden yolun kenarında dururdu. Davasına baktırmak için krala gelen herkeşe seslenip, “Nerelisin?” diye sorardı.

Adam hangi İsrail oymağından geldiğini söylerdi.

³Avşalom ona şöyle derdi: “Bak, ileri sürdüğün savlar doğru ve haklı. Ne var ki, kral adına seni dinleyecek kimse yok.” ⁴Sonra konuşmasını şöyle sürdürdü: “Keşke kral beni ülkeye yarıç atasa! Davası ya da sorunu olan herkes bana gelse, ben de ona hakkını versem!” ⁵Biri önünde yüzüstü yere kapanmak üzere yaklaştı mı, Avşalom elini uzatıp adamı krala, öperdi. ⁶Davasına baktırmak için krala gelen İsraililer’in hepsine böyle davrandı. Böylelikle İsraililer’in gönlünü çeldi.

⁷Dört yıl¹ sonra Avşalom krala, “İzin ver de Hevron’a gidip RAB’be adağımı yerine getireyim” dedi, ⁸“Çünkü ben kulun Aram’ın Geşur Kenti’nde yaşarken, ‘RAB beni Yerusallim’e geri getirirse, O’na Hevron’da⁴ tapınacağım’ diye adak adamıştım.”

i 14:26 “Krallık ölçüsüne göre iki yüz şekel”: Yaklaşık 2.5 kg.

j 15:7 Bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice “Dört yıl”, Masoretik metin “Kırk yıl”.

k 15:8 Bazı Septuaginta elyazmaları “Hevron’da”. Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.

⁹⁻¹⁰Kral, “Esenlikle git” dedi. Ne var ki, Hevron’a giden Avşalom bütün İsrail oymaklarına gizlice ulaklar göndererek şöyle dedi: “Boru sesini duyar duymaz, ‘Avşalom Hevron’da kral oldu’ diyeceksiniz.” ¹¹Yeruşalim’den çağrılan iki yüz kişi olup bitenden haberleri olmaksızın, iyi niyetle Avşalom’la birlikte gittiler. ¹²Avşalom kurbanları keserken, Davut’un danışmanı Gilo Ahitofel’i de Gilo Kenti’nden getirtti. Böylece ayaklanma güç kazandı. Çünkü Avşalom’u izleyen halkın sayısı giderek çoğalıyordu.

Davut Yeruşalim’den Kaçıyor

¹³Bir ulak gelip Davut’a, “İsraililer Avşalom’a yürekten bağlandı” dedi.

¹⁴Bunun üzerine Davut Yeruşalim’de kendisiyle birlikte olan bütün görevlilerine şöyle dedi: “Haydi kaçalım! Yoksa Avşalom’dan kaçıp kurtulamayacağız. Hemen gidelim! Yoksa Avşalom ardımızdan çabucak yetişip bizi yıkıma uğratar. Kenti de kılıçtan geçirir.”

¹⁵Kralın görevlileri, “Efendimiz kral ne karar verirse yapmaya hazırız” diye yanıtladılar.

¹⁶Böylece kral ardısına gelen bütün ev halkıyla birlikte yola koyuldu. Ancak saraya baksınlar diye on cariyesini orada bıraktı. ¹⁷Kralla yanındakiler kentin en son evinde durdular. ¹⁸Bütün kulları, Keretliler’le Peletliler* kralın yanından geçtiler. Gat’tan ardısına gelmiş olan altı yüz Gatlı asker de kralın önünden geçti.

¹⁹Kral Gatlı İttay’a, “Neden sen de bizimle geliyorsun?” dedi, “Geri dön ve yeni kralla kal. Çünkü sen yurdundan sürülmüş bir yabancısın. ²⁰Daha dün geldin. Bugün nereye gideceğimi kendim bilmezken, seni de bizimle birlikte mi dolaştırayım? Kardeşlerin-

le birlikte geri dön. Tanrı’nın sevgisi ve sadakati üzerinde olsun!”

²¹Ama İttay şöyle yanıtladı: “Efendim kral, yaşayan RAB’bin adıyla ve yaşamın hakkı için derim ki, ister yaşam, ister ölüm için olsun, sen neredeyse kulun ben de orada olacağım.”

²²Davut İttay’a, “Yürü, geç!” dedi. Böylece Gatlı İttay yanındaki bütün adamları ve çocuklarıyla birlikte geçti. ²³Halk geçerken, bütün yöre halkı hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordu. Kral Kidron Vadisi’ni geçti. Halk da kırlara doğru ilerledi.

²⁴Kâhin Sadok’la Tanrı’nın Antlaşma Sandığı’nı* taşıyan Levililer de oradaydı. Tanrı’nın Sandığı’nı yere koydular. Bütün halk kentten çıkana dek Aviyatar sunular sundu.

²⁵Sonra kral, Sadok’a, “Tanrı’nın Sandığı’nı kente geri götür” dedi, “RAB benden hoşnut kalırsa, beni geri getirir, sandığı ve konduğu yeri bana gösterir. ²⁶Ama, ‘Senden hoşnut değilim’ derse, işte buradayım, bana uygun gördüğünü yapsın.” ²⁷Kral Kâhin Sadok’la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Sen bilici* değil misin? Oğlun^m Ahimaas’ı ve Aviyatar oğlu Yonatan’ı yanına al; Aviyatar’la birlikte esenlikle kente dönün. ²⁸Sizden aydınlatıcı bir haber alana dek ben kırdı, ırmağın sığ yerinde bekleyeceğim.” ²⁹Böylece Sadok’la Aviyatar Tanrı’nın Sandığı’nı Yeruşalim’e geri götürüp orada kaldılar.

³⁰Davut ağlaya ağlaya Zeytin Dağı’na çıkıyordu. Baş örtülüydü, yalınayak yürüyordu. Yanındaki herkesin başı örtülüydü ve ağlayarak dağa çıkıyorlardı.

³¹O sırada biri Davut’a, “Ahitofel Avşalom’dan yana olan suikastçıların arasında” diye bildirdi.

I 15:27 Masoretik metin “Sen bilici değil misin?”, Septuaginta “Bakın”.

m 15:27 “Oğlun”: Masoretik metin “Oğlun ... iki oğlunu”.

Bunun üzerine Davut, “Ya RAB, Ahitofel'in öğüdünü boşa çıkar” diye dua etti.

³²Davut Tanrı'ya tapılan tepenin doruğuna varınca, Arklı Huşay giysisi yırtılmış, başı toz toprak içinde onu karşıladı. ³³Davut ona, “Benimle birlikte gelersen, bana yük olursun” dedi, ³⁴“Ama kente döner ve Avşalom'a, ‘Ey kral, senin kulun olacağım; geçmişte babana nasıl kulluk ettiysem, şimdi de sana öyle kulluk edeceğim’ dersen, Ahitofel'in öğüdünü benim için boşa çıkarırsın. ³⁵Kâhin Sadok ile Kâhin Aviyatar orada seninle birlikte olacaklar. Kralın sarayında duyduğun her şeyi onlara bildir. ³⁶Sadok oğlu Ahimaas ile Aviyatar oğlu Yonatan da oradalar. Bütün duyduklarınızı onların aracılığıyla bana iletebilirsiniz.”

³⁷Böylece Davut'un dostu Huşay Yeruşalim'e gitti. Tam o sırada Avşalom da kente giriyordu.

Davut'la Siva

16 Davut tepenin doruğunu biraz geçince, Mefiboşet'in hizmetkârı Siva palan vurulmuş ve üzerlerine iki yüz ekmek, yüz salkım kuru üzüm, yüz tane taze meyve ve bir tulum şarap yüklü iki eşekle onu karşıladı. ²Kral, Siva'ya, “Bunları niçin getirdin?” diye sordu.

Siva, “Eşekler kral ailesinin binmesi, ekmekle taze meyve hizmetkârların yemesi, şarapsa kırdı yorgun düşenlerin içmesi için” diye yanıtladı.

³Kral, “Efendin Saul'un torunu nerede?” diye sordu.

Siva, “Yeruşalim'de kalıyor” diye yanıtladı, “Çünkü İsrail halkı bugün atamın krallığını bana geri verecek” diye düşünüyor.”

⁴Kral, “Mefiboşet'in her şeyi senindir” dedi.

Siva, “Önünde eğilirim, efendim kral! Dilerim her zaman benden hoşnut kalırsın” dedi.

Davut'la Şimi

⁵Kral Davut Bahurim'e vardığında, Saul ailesinin geldiği boydan Gera oğlu Şimi adında biri lanetler okuyarak ortaya çıktı. ⁶Bütün askerler ve koruyucular Kral Davut'un sağında, solunda olmasına karşın, Şimi Davut'la askerlerini taşıyordu. ⁷Şimi lanetler okuyarak, “Çekil git, ey eli kanlı, alçak adam!” diyordu, ⁸“RAB, yerine kral olduğun Saul ailesinin dökülen kanlarının karşılığını sana verdi. RAB krallığı oğlun Avşalom'a verdi. Sen eli kanlı bir adam olduğun için bu yıkıma uğradın!”

⁹Seruya oğlu Avişay krala, “Bu ölü köpek neden efendim krala lanet okusun?” dedi, “İzin ver de gidip başını uçurayım.”

¹⁰Ama kral, “Bu sizin işiniz değil, ey Seruya oğulları!” dedi, “RAB ona, ‘Davut'a lanet oku’ dediği için lanet okuyorsa, kim, ‘Bunu neden yapıyorsun’ diye sorabilir?”

¹¹Sonra Davut Avişay'la askerlerine, “Öz oğlum beni öldürmeye çalışırken, şu Benyamınlı'nın yaptığına şaşmamalı” dedi, “Bırakın onu, lanet okusun, çünkü ona böyle yapmasını RAB buyurmuştur. ¹²Belki RAB sıkıntımı görür de, bugün okunan lanetlerin karşılığını iyilikle verir.”

¹³Davut'la adamları yollarına devam ettiler. Davut'un karşısında, dağın yamacında yürüyen Şimi, giderken ona lanet okuyor, taş, toprak atıyordu. ¹⁴Gidecekleri yere yorgun argın varan kralla yanındaki halk orada dinlendiler.

¹⁵Avşalom'la İsrail halkı Yeruşalim'e girmişlerdi. Ahitofel de Avşalom'la birlikteydi. ¹⁶Davut'un dostu Arklı Huşay,

Avşalom'un yanına varınca, "Yaşasın kral! Yaşasın kral!" diye bağırdı.

¹⁷Avşalom Huşay'a, "Dostuna bağlılığın bu mu? Neden dostunla gitmedin?" diye sordu.

¹⁸Huşay, "Hayır" diye yanıtladı, "Ben RAB'bin, bu halkın ve bütün İsrailîlilerin seçtiği kişiden yana olacağım, onun yanında kalacağım. ¹⁹Üstelik Davut oğlu Avşalom'dan başka kime hizmet edeceğim? Babana nasıl hizmet ettiysem, sana da öyle hizmet edeceğim."

²⁰Avşalom Ahitofel'e, "Ne yapmalıyız, bize öğüt ver" dedi.

²¹Ahitofel, "Babanın saraya bakmak için bıraktığı cariyelerle yat" diye karışılık verdi, "Böylece bütün İsrail babanın nefretini kazandığını duyacak ve seni destekleyenlerin tümü kendilerini daha da güçlenmiş bulacaklar."

²²Sarayın damında Avşalom için bir çadır kurdular. Avşalom bütün İsrailîlilerin gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi.

Huşay Ahitofel'in Öğüdünü Bozuyor

²³O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı sözünü ileten bir adamınki gibiydi. Davut da, Avşalom da onun öğüdünü öyle kabul ederlerdi.

17 Ahitofel Avşalom'a şöyle dedi: "İzin ver de on iki bin kişi seçeyim, bu gece kalkıp Davut'un peşine düşeyim. ²Davut yorgun ve güçsüzken ona saldırıp gözünü korkutayım. Yanındakilerin hepsi kaçacaktır. Ben de yalnız Kral Davut'u öldürürüm. ³Sonra bütün halkı sana geri getiririm. Halkın dönmesi, öldürmek istediğin adamın ölümüne bağlıdır. Böylece halk da esenlikte olur." ⁴Bu öğüt Avşalom'u ve İsrail ileri gelenlerini hoşnut etti.

⁵Avşalom, "Arklı Huşay'ı da çağırın, neler söyleyeceğini duyalım" de-

di. ⁶Huşay gelince Avşalom, "Ahitofel bu öğüdü verdi" dedi, "Onun öğüdüne uyalım mı? Yoksa, sen öğüt ver."

⁷Huşay Avşalom'a, "Bu kez Ahitofel'in verdiği öğüt iyi değil" dedi, ⁸"Baban Davut'la adamlarının güçlü savaşçılar olduklarını biliyorsun. Kırdaki yavrularından yoksun bırakılmış bir ayı gibi öfkeli. Baban deneyimli bir savaşçıdır, geceyi askerlerle geçirmez. ⁹Şu anda ya bir mağarada ya da başka bir yerde gizlenmiştir. Davut askerlerine karşı ilk saldırıyı yapınca, bunu her duyan, 'Avşalom'u destekleyenler arasında kırım var' diyecek. ¹⁰O zaman aslan yürekli yiğitler bile korkuya kapılacak. Çünkü bütün İsrailîliler babanın güçlü, yanındakilerin de yiğit olduğunu bilir.

¹¹"Onun için sana öğüdüm şu: Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, kıyılının kumu kadar olan İsrailîliler çevrene toplansın, sen de savaşa katıl. ¹²O zaman gizlendiği yerlerden birinde Davut'un üstüne yürürüz; yeryüzüne düşen çiy gibi üzerine gideriz. Onu da, yanındakilerin hiçbirini de yaşatmayız. ¹³Eğer bir kente çekilirse, İsrailîliler o kente halatlar getirir, tek bir taş kalmayınca dek kenti vadiye indiririz."

¹⁴Avşalom'la İsrailîliler, "Arklı Huşay'ın öğüdü Ahitofel'in öğüdünden daha iyi" dediler. Çünkü RAB, Avşalom'u yıkıma uğratmak için, Ahitofel'in iyi öğüdünü boşa çıkarmayı tasarlamıştı.

¹⁵Huşay Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'a şöyle dedi: "Ahitofel Avşalom'a ve İsrail'in ileri gelenlerine böyle öğüt verdi, bense şöyle öğüt verdim. ¹⁶Şimdi siz Davut'a hemen şu haberi gönderin: 'Geceyi kırdaki ırmağın sığ yerinde geçirme, duraksamadan karşı yakaya geç; yoksa kral da yanındakilerin tümü de yok olabilir.' "

¹⁷Bu sırada Yonatan'la Ahimaas Eyn-Rogel'de kalıyorlardı. Bir hizmetçi kız gidip onlara olup bitenleri haber veriyor, onlar da gidip duyduklarını Kral Davut'a bildiriyorlardı. Çünkü kendileri kente girerken görünmeyi göze alamıyorlardı. ¹⁸Ama bir genç onları görüp Avşalom'a bildirdi. Bunun üzerine Yonatan'la Ahimaas hemen oradan ayrılıp Bahurim'de bir adamın evine gittiler. Evin avlusunda bir kuyu vardı. Yonatan'la Ahimaas kuyuya indiler. ¹⁹Adamın karısı bir örtü alıp kuyunun ağzına serdi. Bir şey belli olmasın diye örtünün üstüne başak yaydı. ²⁰Avşalom'un görevlileri eve, kadının yanına varınca, "Ahimaas'la Yonatan nerede?" diye sordular.

Kadın, "İrmağın karşı yakasına geçtiler" diye yanıtladı. Avşalom'un görevlileri onları aramaya gittiler; bulamayınca Yeruşalim'e döndüler.

²¹Adamlar gittikten sonra, Ahimaas'la Yonatan kuyudan çıktılar ve olup bitenleri bildirmek üzere Kral Davut'a gittiler. Ona, "Haydi, hemen ırmağı geçin" dediler, "Çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi." ²²Bunun üzerine Davut'la yanındaki bütün halk Şeria İrmağı'nı çabucak geçti. Şafak söktüğünde Şeria İrmağı'nı geçmeyen bir kişi bile kalmamıştı.

²³Ahitofel, verdiği öğüde uyulmadığını görünce, eşeğine palan vurdu; yola koyulup kentine, evine döndü. İşlerini düzene koyduktan sonra kendini astı. Ölüsünü babasının mezarına gömdüler.

²⁴Davut Mahanayim'e vardığı sırada Avşalom'la yanındaki İsrail askerleri Şeria İrmağı'nı geçtiler. ²⁵Avşalom Yoav'ın yerine Amasa'yı ordu komutanı atamıştı. Amasa Yitrâ adında bir İsmaili'nin oğluydu. Annesi Nahaş'ın kızı Avigayil'di; Yoav'ın annesi Seruya'nın kızkardeşiydi. ²⁶Av-

şalom'la İsraililer Gilat bölgesinde ordugah kurdular.

²⁷⁻²⁹Davut Mahanayim'e vardığında, Ammonlular'ın Rabba Kenti'nden Nahaş oğlu Şovi, Lo-Devarlı Ammiel oğlu Makir ve Rogelim'den Gilatlı Barzillay ona yataklar, taslar, toprak kaplar getirdiler. Ayrıca Davut'la yanındakilerin yemesi için buğday, arpa, un, kavrulmuş buğday, bakla, mercimek, bal, tereyağı, inek peyniri ve koyun da getirdiler. "Halk kırdan yorulmuştur, aç ve susuzdur" diye düşünmüşlerdi.

Avşalom'un Ölümü

18 Davut kendini destekleyen askerleri bir araya topladı. Onlara binbaşılar ve yüzbaşılar atadı. ²Sonra orduyu Seruya oğlu Yoav'ın, kardeşi Avişay'ın ve Gatlı İttay'ın denetiminde üç kol halinde gönderdi. Kral askerlere, "Ben de sizinle birlikte gideceğim" dedi.

³Ancak askerler, "Bizimle gelmemelisin" diye karşılık verdiler, "Çünkü kaçmak zorunda kalırsak düşmanlarımız bizi umursamaz; yarımız ölse bile umursamazlar. Sen bizim gibi on bin adama değersin. Sen kentten bize yardım et, daha iyi."

⁴Kral, "Gözünüzde iyi olanı yapacağım" dedi.

Adamları yüzer ve biner kişilik birlikler halinde kentten çıkarken kral kapının yanında duruyordu. ⁵Kral, Yoav'a, Avişay'a ve İttay'a, "Benim hatırım için genç Avşalom'a sert davranmayın" diye buyurdu. Bütün askerler kralın komutanlara Avşalom'a ilişkin buyruk verdiğini duydular.

⁶Davut'un ordusu İsraililer'le savaşmak üzere tarlalara çıktı. Savaş Efrayim Ormanı'nda başladı. ⁷İsrail ordusu Davut'un adamları önünde yenilgiye uğradı. Büyük bir kıırım ol-

du. O gün yirmi bin kişi öldü. *Savaş her yana yayıldı. O gün ormanda yok olanların sayısı kılıçtan geçirilenlerin sayısından daha çoktu.

⁹Avşalom ansızın Davut'un adamlarıyla karşılaştı. Avşalom katıra binmişti. Katır büyük bir yabanıl fıstık ağacının sık dalları altından geçerken, Avşalom'un başı dallara takıldı. Katır yoluna devam edince, Avşalom havada asılı kaldı. ¹⁰Adamlardan biri bunu gördü. Yoav'a, "Avşalom'u bir yabanıl fıstık ağacına asılı gördüm" diye bildirdi.

¹¹Yoav, haberi verene, "Onu gördün mü? Neden onu orada öldürmedin? Sana on parça gümüşle bir kemer verirdim" dedi.

¹²Ama adam, "Elime bin parça gümüş saysan bile, kralın oğluna elimi kaldırmam" diye yanıtladı, "Çünkü kralın sana, Avişay'a ve İttay'a, 'Benim hatırım için genç Avşalom'u koruyun' diye buyruk verdiğini duyduk. ¹³Oysa Avşalom'u öldürseydim –hiçbir şey kraldan gizli kalmaz– o zaman sen de beni savunmazdın."

¹⁴Yoav, "Seninle böyle vakit kaybedemem" dedi. Üç kargı aldı, yabanıl fıstık ağacında asılı duran ve hâlâ sağ olan Avşalom'un yüreğine sapladı. ¹⁵Bunun üzerine Yoav'ın silahlarını taşıyan on genç Avşalom'un çevresini sarıp onu öldürdüler.

¹⁶Yoav boru çaldırınca, askerler İsrailiiler'i kovalamayı bırakıp geri döndüler. Yoav onların savaşı sürdürmelerine engel oldu. ¹⁷Yoav'ın askerleri Avşalom'u alıp ormanda derin bir çukura attılar; üzerine büyük bir taş yığını yaptılar. Bütün İsrailiiler evlerini sarıp onu öldürdüler.

¹⁸Avşalom daha sağken bir direk alıp kendisi için Kral Vadisi'ne dikmişti. Çünkü, "Adımı anımsatacak bir oğlum yok" diye düşünmüştü. Direğe kendi adını vermişti. Bu direk bugün de Avşalom Anıtı diye bilinir.

Davut Yas Tutuyor

¹⁹Sadok oğlu Ahimaas Yoav'a, "İzin ver de koşup krala RAB'bin onu düşmanlarının elinden kurtardığını haber vereyim" dedi.

²⁰Yoav, "Olmaz, bugün haberi götüren sen olmayacaksın" dedi, "Başka bir zaman haber götürürsün, ama bugün değil. Çünkü kralın oğlu öldü." ²¹Sonra bir Kûşlu'ya*, "Sen git, gördüklerini krala bildir" dedi. Kûşlu Yoav'ın önünde yere kapandı, sonra koşmaya başladı.

²²Ama Sadok oğlu Ahimaas yine, "Ne olursa olsun, izin ver, ben de Kûşlu'nun ardısına koşayım" dedi.

Yoav, "Oğlum, neden koşmak istiyorsun?" dedi, "Sana ödül kazandıracak bir haberin yok ki!"

²³Ahimaas, "Ne olursa olsun koşacağım" diye karşılık verdi.

Yoav, "Koş öyleyse" dedi. Böylece Ahimaas Şeria Ovası yolundan koşarak Kûşlu'yu geçti.

²⁴Davut kentin iç ve dış kapıları arasında oturuyordu. Nöbetçi surun yanındaki kapının tepesine çıktı. Çevreye göz gezdirince, tek başına koşan birini gördü. ²⁵Krala seslenerek gördüğünü bildirdi.

Kral, "Tek başına geliyorsa, iyi haber getiriyor demektir" dedi. Adam gitgide yaklaşıyordu.

²⁶Nöbetçi koşan başka birini görünce, kapıcıya, "İşte tek başına koşan bir adam daha!" diye seslendi.

Kral, "O da iyi haber getiriyor" dedi.

²⁷Nöbetçi, "Sanırım birinci adamın koşuşu Sadok oğlu Ahimaas'ın koşuşuna benziyor" dedi.

Kral, "Ahimaas iyi adamdır" diye karşılık verdi, "İyi haberle gelir."

²⁸Ahimaas krala, "Her şey yolunda!" diye seslendi. Kralın önünde yüzüstü yere kapanarak, "Efendimiz

krala el kaldıranları teslim eden Tanrın RAB'be övgüler olsun!" dedi.

²⁹Kral, "Genç Avşalom güvenlikte mi?" diye sordu.

Ahimaas şöyle yanıtladı: "Yoav kralın hizmetkârı Kûşlu'yla beni gönderdiği sırada büyük bir karışıklık gördüm, ama ne olduğunu anlamadım."

³⁰Kral, "Bir yana çekilip burada bekle" dedi. Ahimaas da çekilip beklemeye başladı.

³¹Tam o sırada Kûşlu geldi. "Efendimiz krala müjde!" dedi, "Bugün RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden seni kurtardı."

³²Kral Kûşlu'ya, "Genç Avşalom güvenlikte mi?" diye sordu.

Kûşlu, "Efendimiz kral!" diye yanıtladı, "Düşmanlarının ve kötü amaçla sana karşı ayaklananların hepsinin sonu bu gencin sonu gibi olsun."

³³Kral sarsıldı. Giriş kapısının üstündeki odaya çıkıp ağladı. Giderken, "Ah oğlum Avşalom! Ah oğlum, oğlum Avşalom!" diye inliyordu, "Keşke senin yerine ben ölseym, oğlum! Ah oğlum Avşalom!"

Yoav Davut'u Paylıyor

19 Yoav'a, "Kral Davut Avşalom için ağlayıp yas tutuyor" diye bildirdiler.

²O gün zafer ordu için yasa dönüştü. Çünkü kralın oğlu için acı çektiğini duymuşlardı. ³Bu yüzden askerler, savaş kaçakları gibi, o gün kente utanarak girdiler. ⁴Kral ise yüzünü örtmüş, yüksek sesle, "Ah oğlum Avşalom! Avşalom, oğlum, oğlum!" diye bağıırıyordu.

⁵Yoav kralın bulunduğu odaya giderek ona şöyle dedi: "Bugün senin canını, oğullarının, kızlarının, eşlerinin, cariyelerinin canlarını kurtaran adamlarının hepsini utandırdın. ⁶Çünkü senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden nefret ediyorsun: Bugün

komutanlarının ve adamlarının senin gözünde değersiz olduğunu gösterdin. Evet, bugün anladım ki, Avşalom sağ kalıp hepimiz ölseydik senin için daha iyi olurdu!

⁷"Haydi kalk, gidip adamlarını yüreklendir! RAB'bin adıyla ant içirim ki, gitmezsen bu gece bir kişi bile seninle kalmayacak. Bu da, gençliğinden şimdiye dek başına gelen yıkımların tümünden daha kötü olacak."

⁸Bunun üzerine kral gidip kentin kapısında oturdu. Bütün askerlere, "İşte kral kentin kapısında oturuyor" diye haber salındı. Onlar da kralın yanına geldiler.

Davut Yeruşalim'e Dönüyor

Bu arada İsraililer evlerine kaçmışlardı. ⁹İsrail oymaklarından olan herkes birbiriyle tartışıyor ve, "Kral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı" diyordu, "Bizi Filistliler'in elinden kurtaran da odur. Şimdiyse Avşalom yüzünden ülkeyi bırakıp kaçtı. ¹⁰Bizi yönetmesi için meshettiğimiz* Avşalom'sa savaşta öldü. Öyleyse neden kralı geri getirme konusunda sup duruyorsunuz?"

¹¹Kral Davut Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'a şu haberi gönderdi: "Yahuda'nın ileri gelenlerine deyin ki, 'Bütün İsrail'de konuşulanlar kralın konutuna dek ulaştığına göre, kralı sarayına geri getirmekte siz neden sonuncu oluyorsunuz? ¹²Siz kardeşlerimsiniz; etim, kemiğimsiniz! Kralı geri getirmekte neden en son siz davranıyorsunuz?"

¹³"Amasa'ya da şöyle deyin: 'Sen etim, kemiğimsin! Seni Yoav'ın yerine ordunun sürekli komutanı atamazsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!' "

¹⁴Böylece Davut bütün Yahudalıları derinden etkiledi. Yahudalıları krala, "Bütün adamlarınla birlikte dön!" di-

ye haber gönderdiler. ¹⁵Kral dönüp Şeria Irmağı'na vardı.

Yahudalılar kralı karşılamak ve Şeria Irmağı'ndan geçirmek için Gilgal'a geldiler. ¹⁶Bahurim'den Benyamini Gera oğlu Şimi de Kral Davut'u karşılamak için Yahudalılar'la birlikte çıkageldi. ¹⁷Yanında Benyamin oymağından bin kişi vardı. Saul evinin hizmetkârı Siva da on beş oğlu ve yirmi kölesiyle birlikte hemen Şeria Irmağı'na, kralın yanına geldi. ¹⁸Kralın ev halkını karşıya geçirmek ve onun istediğini yapmak için ırmağın sığ yerinden karşı yakaya geçtiler. Kral Şeria Irmağı'nı geçmek üzereydi ki, Gera oğlu Şimi kendini onun önüne attı. ¹⁹Krala, "Efendim, beni suçlu sayma" dedi, "Ey efendim kral, Yerusâlim'den çıktığın gün işlediğim suçu anımsama, göz önünde tutma. ²⁰Çünkü kulun günah işlediğini biliyor. Efendim kralı karşılamak için bugün bütün Yusuf soyundan ilk gelen benim."

²¹Seruya oğlu Avisa, "Şimi öldürülmeli, çünkü RAB'bin meshettiği kişiye lanet okudu" dedi.

²²Davut, "Ey Seruya oğulları, bu sizin işiniz değil!" dedi, "Bugün bana düşman oldunuz. İsrail'de bugün bir tek kişi öldürülmeyecek! İsrail'in Kralı olduğumu bilmiyor muyum?" ²³Sonra ant içerek Şimi'ye, "Ölmeyeceksin!" dedi.

²⁴Saul'un torunu Mefiboşet de kralı karşılamaya gitti. Kralın gittiği günden esenlikle geri döndüğü güne dek ayaklarını da, giysilerini de yıkamamış, bıyığını kesmemişti. ²⁵Kralı karşılamak için Yerusâlim'den geldiğinde, kral, "Mefiboşet, neden benimle gelmedin?" diye sordu.

²⁶Mefiboşet şöyle yanıtladı: "Ey efendim kral! Kulun topal olduğundan, kulum Siva'ya, 'Eşeğe palan vur da binip kralla birlikte gideyim' de-

dim. Ama o beni kandırdı. ²⁷Ayrıca efendim kralın önünde kuluna kara çaldı. Ama sen, ey efendim kral, Tanrı'nın bir meleği gibisin; gözünde doğru olanı yap. ²⁸Çünkü atamın ailesinin bütün bireyleri ölümü hak etmişken, kuluna sofrandakilerle birlikte yemek yeme ayrıcalığını tanıdın. Artık senden daha başka bir şey dilemeye ne hakkım var, ey kral?"

²⁹Kral, "İşlerin hakkında daha fazla konuşmana gerek yok" dedi, "Sen ve Siva toprakları paylaşın diye buyruk veriyorum."

³⁰Mefiboşet, "Madem efendim kral sarayına esenlikle döndü, bütün toprakları Siva alsın" diye karşılık verdi.

³¹Gilatlı Barzillay da Şeria Irmağı'nı geçişte krala eşlik edip onu uğurlamak üzere Rogelim'den gelmişti. ³²Barzillay çok yaşlıydı, seksen yaşındaydı. Kral Mahanayim'de kaldığı sürece, geçimini o sağlamıştı. Çünkü Barzillay çok varlıklıydı. ³³Kral Barzillay'a, "Benimle karşıya geç, Yerusâlim'de ben senin geçimini sağlayacağım" dedi.

³⁴Ama Barzillay, "Kaç yıl ömrüm kaldı ki, seninle birlikte Yerusâlim'e gideyim?" diye karşılık verdi, ³⁵"Şu anda seksen yaşındayım. İyi ile kötü-yü ayırt edebilir miyim? Yediğimin, içtiğimin tadını alabilir miyim? Kadın erkek şarkıcıların sesini duyabilir miyim? Öyleyse neden efendim krala daha fazla yük olayım? ³⁶Kulun Şeria Irmağı'nı kralla birlikte geçerek sana birazcık eşlik edecek. Kral beni neden böyle ödüllendirsin? ³⁷İzin ver de döneyim, kentimde, annemin babamın mezarı yanında öleyim. Ama kulun Kimham burada; o seninle karşıya geçsin. Uygun gördüğünü ona yaparsın."

³⁸Kral, "Kimham benimle karşıya geçecek ve ona senin uygun gördüğünü yapacağım" dedi, "Benden ne dilerse yapacağım." ³⁹Bundan sonra

kralla bütün halk Şeria Irmağı'nı geçti. Kral Barzillay'ı öpüp kutsadı. Sonra Barzillay evine döndü.

⁴⁰Kral Gilgal'a geçti. Kimham da onunla birlikte gitti. Bütün Yahudalılar'la İsraililer'in yarısı krala eşlik ettiler. ⁴¹Sonra İsraililer krala varıp şöyle dediler: "Neden kardeşlerimiz Yahudalılar seni çaldı? Neden seni, aile bireylerini ve bütün adamlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçirdiler?"

⁴²Bunun üzerine Yahudalılar İsraililer'e, "Çünkü kral bizden biri!" dediler, "Buna neden kızdınız? Kralın yiyeceklerinden bir şey yedik mi? Kendimize bir şey aldık mı?"

⁴³İsraililer, "Kralda on payımız var" diye yanıtladılar, "Davut'ta sizden daha çok hakkımız var. Öyleyse neden bizi küçümsüyorsunuz? Kralımızı geri getirmekten ilk söz eden biz değil miydik?"

Ne var ki, Yahudalılar'ın tepkisi İsraililer'inkinden daha sert oldu.

Şeva Başkaldırıyor

20 O sırada Benyamin oymağının dan Bikri oğlu Şeva adında kötü bir adam bir rastlantı sonucu Gilgal'daydı. Şeva boru çalıp,

"İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz

Ne de payımız var" dedi,

"Ey İsraililer, herkes kendi evine dönsün!"

²Bunun üzerine bütün İsraililer Davut'u bırakıp Bikri oğlu Şeva'nın ardından gitti. Yahudalılar ise krallarına bağlı kalıp Şeria Irmağı'ndan Yeruşalim'e dek ona eşlik ettiler.

³Kral Davut Yeruşalim'deki sarayına varınca, saraya bakmak için bıraktığı on cariyeyi gözetim altına aldı, onların geçimini sağladı. Ancak yataklarına girmedi. Onlar da ölünceye dek göz altında dul kadınlar gibi yaşadılar.

⁴Davut Amasa'ya, "Üç gün içinde Yahudalılar'ı yanıma çağır. Sen de burada ol" dedi. ⁵Amasa Yahudalılar'ı çağırmaya gitti. Ama belirlenen zamanda dönmedi.

⁶Bunun üzerine Davut Avişay'a, "Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalom'dan daha büyük kötülük yapacak" dedi, "Efendinin adamlarını al ve onu kovala. Yoksa kendine surlu kentler bulup bizden kaçır." ⁷Böylece Yoav'ın adamları, Keretliler'le Peletliler* ve bütün koruyucular Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Avişay'ın komutasında Yeruşalim'den çıktılar.

⁸Givon'daki büyük kayanın yanına varınca, Amasa onları karşılamaya geldi. Yoav savaş giysisini giymişti. Giysisinin üzerine bir kemer kuşanmış, kemere kınında duran bir kılıç bağlamıştı. Yoav ilerlerken kılıç kınından çıktı.

⁹Yoav Amasa'ya, "İyi misin, kardeşim?" diye sordu. Onu öpmek için sağ eliyle Amasa'nın sakalından tuttu. ¹⁰Amasa Yoav'ın elindeki kılıcı fark etmedi. Yoav kılıcı karnına saplayınca, Amasa'nın bağırsakları yere düştü. İkinci vuruşa gerek kalmadan Amasa öldü.

Bundan sonra Yoav'la kardeşi Avişay, Bikri oğlu Şeva'yı kovalamayı sürdürdüler. ¹¹Yoav'ın adamlarından biri, Amasa'nın ölüsü yanında durup, "Yoav'ı tutan ve Davut'tan yana olan herkes Yoav'ın ardından gitsin" dedi. ¹²Amasa'nın ölüsü yolun ortasında kanlar içinde duruyordu. Yoav'ın adamı, ölüye yaklaşan herkesin orada durduğunu görünce, Amasa'yı yoldan sürükleyip tarlaya götürdü ve üzerine bir örtü attı. ¹³Ölü yoldan kaldırıldıktan sonra herkes Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yoav'ın ardından gitti.

¹⁴Şeva bütün İsrail oymaklarından ve Berliler'in bölgesinden geçip Avel-Beytmaaka'ya geldi. Berliler de

toplanıp onu izleyerek kente girdiler. ¹⁵Yoav'la bütün adamları varıp Avel-Beytmaaka Kenti'nde Şeva'yı kuşattılar. Toprakta kentten suruna bitişik bir yığın yaptılar ve suru devirmek için yıkmaya başladılar.

¹⁶O sırada bilge bir kadın kentin içinden seslendi: "Dinleyin! Dinleyin! Yoav'a buraya gelmesini söyleyin, onunla konuşacağım." ¹⁷Yoav kadına yaklaştı.

Kadın, "Yoav sen misin?" diye sordu.

Yoav, "Benim" diye yanıtladı.

Kadın, "Kölenin sözlerini dinle" dedi.

Yoav, "Dinliyorum" dedi.

¹⁸Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: "Eskiden, 'Avel Kenti'ne danışın' derlerdi ve sorunları böyle çözerlerdi. ¹⁹Biz İsrail'in esenliğini isteyen güvenilir kişileriz. Sense İsrail'e ana gibi kucak açan kentlerden birini yıkmaya çalışıyorsun. Neden RAB'bin halkını yok etmek istiyorsun?"

²⁰Yoav, "Asla!" diye yanıtladı, "Ne yıkmak, ne de yok etmek istiyorum. ²¹Durum öyle değil. Efrayim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adındaki adam Kral Davut'a başkaldırdı. Yalnız onu verin, ben de kentten geri çekeleyim."

Kadın, "Onun başı surun üzerinden sana atılacak" dedi.

²²Sonra kadın bilgece öğüdüyle bütün halka gitti. Halk Bikri oğlu Şeva'nın başını kesip Yoav'a attı. Bunun üzerine Yoav boru çaldı. Adamları kenti bırakıp evlerine gittiler. Yoav da Yerusâlim'e, kralın yanına döndü.

Davut'un Görevlileri

²³Yoav İsrail ordusunun komutanıydı. Yehoyada oğlu Benaya ise Keretliler'le Peletliler'in* komutanıydı. ²⁴Adoram angaryasına çalışanlar-

dan sorumluydu. Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. ²⁵Şeva yazman, Sadok'la Aviyatar kâhindi. ²⁶Yairli İra ise Davut'un kâhiniydi.

Givonlular Öç Alıyor

21 Davut'un döneminde, üç yıl art arda kıtlık oldu. Davut RAB-be danıştı. RAB şöyle yanıtladı: "Buna kan döken Saul ile ailesi neden oldu. Çünkü Saul Givonlular'ı öldürdü." ²Kral Givonlular'ı çağırıp onlarla konuştu. -Givonlular İsrail soyundan değildi. Amorlular'dan sağ kalan bir halktı. İsraililer onları sağ bırakacaklarına ant içmişlerdi. Ne var ki, İsrail ve Yahuda halkı için büyük gayret gösteren Saul onları yok etmeye çalışmıştı. - ³Davut Givonlular'a, "Sizin için ne yapabilirim? RAB'bin halkını kutsamanız için bu suçu nasıl bağışatabilirim?" diye sordu.

⁴Givonlular ona şöyle karşılık verdi: "Saul'la ailesinden ne altın ne de gümüş isteriz; İsrail'de herhangi birini öldürmek de istemeyiz."

Davut, "Ne isterseniz yaparım" dedi.

⁵⁻⁶Şöyle karşılık verdiler: "Bizi yok etmeye çalışan ve İsrail ülkesinin hiçbir yerinde yaşamamamız için bizi ortadan kaldırmayı tasarlayan adamın oğullarından yedisi bize verilsin. RAB'bin seçilmiş Saul'un Giva Kenti'nde RAB'bin önünde onları asalım."

Kral, "Onları vereceğim" dedi.

⁷Kral, Saul oğlu Yonatan'la RAB'bin önünde içtiği anttan ötürü, Yonatan oğlu Mefiboşet'i esirgedi. ⁸Onun yerine, Aya kızı Rispa'nın Saul'dan doğurduğu Armoni ve Mefiboşet adındaki iki oğlunu ve Saul kızı Merav'ın Meholalı Barzillay oğlu Adriel'den doğurduğu beş oğlunu aldı. ⁹Davut onları Givonlular'ın eline teslim etti. Givonlular onları dağda, RAB'bin önünde astılar. Yedisi de aynı anda öl-

düler. Biçme zamanının ilk günlerinde, arpa biçme zamanının başlangıcında öldürüldüler.

¹⁰Aya kızı Rispa bir çul alıp kendisi için bir kayanın üzerine serdi. Biçme zamanının ilk günlerinden cesetlerin üzerine gökten yağmur yağana dek Rispa orada kaldı; cesetleri gündüzün yırtıcı kuşlardan, geceleyin yabanıl hayvanlardan korudu.

¹¹Saul'un cariyesi Aya kızı Rispa'nın yaptıkları Davut'a bildirildi. ¹²Davut gidip Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini Yaveş-Gilatlılar'dan aldı. Filistliler Gilboa Dağı'nda Saul'u öldürdükleri gün, onun ve oğlunun cesetlerini Beytşean alanında asmışlardı. Yaveş-Gilat halkı da cesetleri gizlice oradan almıştı. ¹³Davut Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini oradan getirdi. Asılmış yedi kişinin kemikleri de toplandı. ¹⁴Saul'la oğlu Yonatan'ın kemiklerini Benyamin bölgesindeki Sela'da Saul'un babası Kiş'in mezarına gömdüler. Kralın bütün buyruklarını yerine getirdiler. Bundan sonra Tanrı ülkeyle ilgili yakarışları yanıtladı.

Filistliler'e Karşı Savaş

(1Ta.20:4-8)

¹⁵Filistliler'le İsraililer arasında yeniden savaş çıktı. Davut'la adamları gidip Filistliler'e karşı savaştılar. O sıralarda Davut bitkin düştü. ¹⁶⁻¹⁷Ucu üç yüz şekel^a ağırlığında bir tunç* mızrak taşıyan ve yeni kılıç kuşanan Rafaogulları'ndan Filistli Yişbi-Benov Davut'u öldürmeyi amaçlıyordu. Ama Seruya oğlu Avişay Davut'un yardımına koştu; saldırıp onu öldürdü. Bundan sonra Davut'un adamları ant içerek, Davut'a, "İsrail'in ışığını söndürmemek için bir daha bizimle birlikte savaşa gelmeyeceksin" dediler.

¹⁸Bir süre sonra Filistliler'le Gov'da yine savaş çıktı. Bu savaş sırasında

Huşalı Sibbekay Rafa soyundan Saf adındaki adamı öldürdü.

¹⁹İsraililer'le Filistliler arasında Gov'da bir savaş daha çıktı. Beytlehemli Yareoregim'in oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ı öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi.

²⁰Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı. ²¹Adam İsraililer'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü.

²²Bunların dördü de Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

Davut'un Zafer Ezgisi

(Mez.18:1-50)

22 RAB, Davut'u bütün düşmanlarının ve Saul'un elinden kurtardığı gün Davut RAB'be şu ezgiyi okudu. ²Şöyle dedi:

“RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,

³Tanrım, kayamdır, O'na sığınırım, Kalkanım, güçlü kurtarıcı, Korunağım, sığınacak yerimdir. Kurtarıcı, zorbalıktan beni sen kurtarırısın!

⁴Övgüye değer RAB'be seslenir, Kurtulurum düşmanlarımdan.

⁵Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı, Yıkım selleri bastı,

⁶Ölümler diyarının bağları sardı, Ölüm tuzaqları çıktı karşıma.

⁷Sıkıntı içinde RAB'be yakardım, Tanrım'a seslendim.

Tapınağından sesimi duydu, Haykırışım kulaklarına ulaştı.

⁸O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı göklerin temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti.

⁹Burnundan duman yükseldi,

Ağzından kavurucu ateş
 Ve korlar fıskırdı.
¹⁰ Kara buluta basarak
 Gökleri yarıp indi.
¹¹ Bir Keruv'a* binip uçtu,
 Rüzgarın kanatları üstünde
 belirdi.
¹² Karanlığı örtündü,
 Kara bulutları kendine çardak
 yaptı.
¹³ Varlığının parıltısından
 Korlar savruluyordu.
¹⁴ RAB göklerden gürledi,
 Duyurdu sesini Yüceler Yücesi.
¹⁵ Savurup oklarını düşmanlarını
 dağıttı,
 Şimşek çaktıracak onları şaşkına
 çevirdi.
¹⁶ RAB'bin azarlamasından,
 Burnundan çıkan güçlü soluktan,
 Denizin dibi göründü,
 Yeryüzünün temelleri açığa çıktı.
¹⁷ RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu,
 Çıkardı beni derin sulardan.
¹⁸ Beni zorlu düşmanımdan,
 Benden nefret edenlerden
 kurtardı,
 Çünkü onlar benden daha
 güçlüydü.
¹⁹ Felaket günümde karşıma
 dikildiler,
 Ama RAB bana destek oldu.
²⁰ Beni huzura kavuşturdu,
 Kurtardı, çünkü benden hoşnut
 kaldı.
²¹ RAB doğruluğumun karşılığını
 verdi,
 Beni temiz ellerime göre
 ödüllendirdi.
²² Çünkü RAB'bin yolunda
 yürüdüm,
 Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük
 yapmadım.
²³ O'nun bütün ilkelerini göz
 önünde tuttum,
 Kurallarından ayrılmadım.

²⁴ O'nun önünde kusursuzdum,
 Suç işlemekten sakındım.
²⁵ Bu yüzden RAB beni
 doğruluğuma
 Ve gözünde pak yaşayışıma göre
 ödüllendirdi.
²⁶ Sadık kuluna sadakat gösterir,
 Kusursuz olana kusursuz
 davranırsın.
²⁷ Pak olanla pak olur,
 Eğriye eğri davranırsın.
²⁸ Alçakgönüllüleri kurtarır,
 Gururluları gözler, gururunu
 kırarınsın.
²⁹ Ya RAB, ışığım sensin!
 Karanlığımı aydınlatırsın.
³⁰ Desteğinle akıncılara saldırır,
 Seninle surları aşarım, Tanrım.
³¹ Tanrı'nın yolu kusursuzdur,
 RAB'bin sözü arıdır.
 O kendisine sığınan herkesin
 kalkanıdır.
³² Var mı RAB'den başka tanrı?
 Tanrımız'dan başka kaya var mı?
³³ Sığınağım Tanrı'dır,
 Yolumu doğru kılan O'dur.
³⁴ Ayaklar verdi bana, geyiklerinki
 gibi,
 Doruklarda tutar beni.
³⁵ Bana savaşmayı öğretti,
 Kollarımla tunç* bir yayı
 gereyim diye.
³⁶ Bana zafer kalkanını bağışlarsın,
 Alçakgönüllülüğün beni yüceltir.
³⁷ Bastığım yerleri genişletirsin,
 Burkulmaz bileklerim.
³⁸ Düşmanlarımı kovalayıp yok
 ettim,
 Hepsi yok olmadan geri
 dönmedim.
³⁹ Onları ezip yok ettim, kalkamaz
 oldular,
 Ayaklarımın altına serildiler.
⁴⁰ Savaş için beni güçle donattın,
 Bana başkaldıranları önümde
 yere serdin.

- ⁴¹ Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın,
Benden nefret edenleri yok ettim.
- ⁴² Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;
RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.
- ⁴³ Yerin tozu gibi onları ezdim,
Sokak çamuru gibi ayağımın altında çiğnedim.
- ⁴⁴ Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın,
Uluslara önder olarak beni korudun,
Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
- ⁴⁵ Yabancılar bana boyun eğiyor,
Duyar duymaz sözümü dinliyorlar.
- ⁴⁶ Yabancıların betleri benizleri attı,
Titreyerek^ö çıkıyorlar kalelerinden.
- ⁴⁷ RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun!
Yücelsin kurtarıcım, Kayam Tanrım!
- ⁴⁸ O'dur öcümü alan,
Halkları bana bağımlı kılan.
- ⁴⁹ Düşmanlarımdan kurtarır,
Başkaldıranlardan üstün kılar beni,
Zorbaların elinden alır.
- ⁵⁰ Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB,
Adını ilahilerle öveceğim.
- ⁵¹ RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır,
Meshettiği* krala, Davut'a ve soyuna
Sonsuza dek sevgi gösterir.”

Davut'un Son Sözleri

23 Davut'un son sözleri şunlardır:
“İşay oğlu Davut,
Tanrı'nın yükselttiği adam,
Yakup'un Tanrısı'nın meshettiği*,
İsrail'in sevilen ezgi okuyucusu
şöyle diyor:

- ² RAB'bin Ruhu benim aracılığımla konuşuyor,
Sözü dilimin ucundadır.
- ³ İsrail'in Tanrısı konuştu,
İsrail'in kayası bana dedi ki,
‘İnsanları doğrulukla
Ve Tanrı korkusuyla yöneten kişi,
- ⁴ Bulutsuz bir sabah,
Şafakta görünen gün ışığı gibidir,
Parlaklığı yağmurdan sonra topraktan ot bitirir.’
- ⁵ Soyum da Tanrı'yla böyle değil mi?
O benimle sonsuza dek kalıcı,
Her yönüyle düzenli ve güvenilir
bir antlaşma yaptı.
Kesin kurtuluşa ve her dileğime kavuşmamı O sağlamayacak mı?
- ⁶ Kötülere gelince,
Elle tutulamayan dikenler gibi
Tümü bir yana atılacak.
- ⁷ Dikenlere dokunan kişi,
Demir bir araçla
Ya da mızrağın sapıyla dokunur.
Dikenler oldukları yerde bütünüyle yakılacak.”

Davut'un Yiğit Askerleri

(1Ta.11:10-41)

⁸ Davut'un yiğit askerlerinin adları şunlardır:

Esnili Adino diye de bilinen üç kişinin önderi Tahkemonlu Yoşeb-Başşevet bir saldırıda sekiz yüz kişiyi öldürdü.

⁹ İkincisi, Ahohlu Dodo oğlu Elazar. Pas-Dammim'de^p savaşmak için toplanan Filistliler'e meydan okuyan Davut'un yanındaki üç yiğitten biriydi. İsraililer o sırada geri çekilmişlerdi.

¹⁰ Ama Elazar yerinde durdu; eli yorulup kılıca yapışınca ya dek Filistliler'i öldürdü. O gün RAB büyük bir zafer sağladı. İsraililer yalnız yere serilenleri yağmalamak üzere Elazar'a döndüler.

^ö 22:46 Olası metin “Titreyerek” (bkz. Mez.18:45), Masoretik metin “Silah kuşanarak”.
^p 23:9 “Pas-Dammim'de”: Masoretik metin “Orada” (bkz. 1Ta.11:13). 22:50 Rom.15:8-9

¹¹Üçüncüsü, Hararlı Age oğlu Şamma'ydı. Filistliler Lahay'daki bir mercimek tarlasının yanında toplandıklarında, İsraili askerler onların önünden kaçmıştı. ¹²Ama Şamma tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistliler'i öldürmüştü. RAB büyük bir zafer sağlamıştı.

¹³Biçme zamanı Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, Adullam Mağarası'na gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. ¹⁴Bu sırada Davut hisarda, ikinci Filist birliğiye Beytlehem'deydi. ¹⁵Davut özlemle, "Keşke biri Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!" dedi. ¹⁶Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RAB'be sundu. ¹⁷"Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun!" dedi, "Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?" Bu yüzden suyu içmek istemedi.

Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi. ¹⁸Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay Üçler'in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi. ¹⁹Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçler'den sayılmadı.

²⁰Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlı'yı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü. ²¹İri yarı bir Mısırlı'yı da öldürdü. Mısırlı'nın elinde mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kapığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü. ²²Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptığıları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi. ²³Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiye de, Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.

²⁴Otuzlar'ın arasında sayılan ötekiler şunlardır:

- Yoav'ın kardeşi Asahel,
- Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
- ²⁵İkisi de Harotlu olan Şamma ve Elika,
- ²⁶Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra,
- ²⁷Anatotlu Aviezer, Huşalı Mevunnay,
- ²⁸Ahohlu Salmon, Netofalı Mahray,
- ²⁹Netofalı Baana oğlu Helev, Benyaminogulları'ndan Givalı Rivay oğlu İttay,
- ³⁰Piratonlu Benaya, Gaaş vadilerinden Hidday,
- ³¹Arvalı Avialvon, Barhumlu Azmavet,
- ³²Şaalbonlu Elyahba, Yaşan'ın oğulları ve Yonatan,
- ³³Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam,
- ³⁴Maakalı Ahasbay oğlu Elifelet, Gilolu Ahitofel oğlu Eliam,
- ³⁵Karmelli Hesray, Aravlı Paaray,
- ³⁶Sovalı Natan oğlu Yigal, Gatlı Bani,
- ³⁷Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Beerotlu Nahray,
- ³⁸Yattirli İra ve Garev,
- ³⁹Hititli* Uriya.

Tümü otuz yedi kişiydi.

Davut Sayım Yapıyor

(1Ta.21:1-26)

24 RAB İsrail halkına yine öfkelenildi. Davut'u onlara karşı kışkırtarak, "Git, İsrail ve Yahuda halkını say" dedi. ²Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoav'a şu buyruğu verdi: "Dan'dan Beer-Şeva'ya dek İsrail'in bütün oymaklarına gidip halkı sayın ki, halkın sayısını bileyim."

³Ama Yoav, "RAB Tanrının halkını yüz kat daha çoğaltsın, efendim kralım da bunu görsün!" diye karşılık

verdi, “Ancak, efendim kralım neden bunu istiyor?”

⁴Gelgelelim kralın sözü Yoav’la birlik komutanlarının sözünden baskın çıktı. Böylece kralın yanından ayrılıp İsrail’de sayım yapmaya gittiler.

⁵Şeria Irmağı’ndan geçerek Aroer yakınında, vadinin ortasındaki kentin güneyinde konakladılar. Oradan Gat’ı, Yazer’i, Gilat’ı, Tahtim-Hodşi topraklarını, Dan-Yaan’ı geçip Sayda’ya vardılar. ⁷Sonra Sur Kalesi’ne, Hivliler’le Kenanlılar’ın bütün kentlerine uğradılar. Sonunda Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şeva’ya ulaştılar. ⁸Dokuz ay yirmi gün ülkeyi baştan başa dolaştıktan sonra Yerusâlim’e döndüler. ⁹Yoav sayımın sonucunu krala bildirdi: İsrail’de kılıç kuşanabilen sekiz yüz bin, Yahuda’daysa beş yüz bin kişi vardı.

¹⁰Davut sayım yaptıktan sonra kendisini suçlu buldu ve RAB’be, “Bunu yapmakla büyük günah işledim!” dedi, “Ya RAB, lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım.”

¹¹⁻¹²Ertesi sabah Davut uyandığında, RAB Davut’un bilicisi* Peygamber Gad’a şöyle dedi: “Gidip Davut’a de ki, ‘RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.’”

¹³Gad Davut’a gidip durumu anlattı ve şöyle dedi: “Ülkende yedi yıl kıtlık mı olsun? Yoksa seni kovalayan düşmanlarının önünden üç ay kaçmak mı istersin? Ya da ülkende üç gün salgın hastalık mı olsun? Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün.”

¹⁴Davut, “Sıkıntım büyük” diye yanıtladı, “İnsan eline düşmektense, RAB’bin eline düşelim. Çünkü O’nun acıması büyüktür.”

¹⁵Bunun üzerine RAB o sabahtan belirlenen zamana dek İsrail ülkesi-

ne salgın hastalık gönderdi. Dan’dan Beer-Şeva’ya dek halktan yetmiş bin kişi öldü. ¹⁶Melek Yerusâlim’i yok etmek için elini uzatınca, RAB göndereceği yıkımdan vazgeçti. Halkı yok eden meleğe, “Yeter artık! Elini çek” dedi. RAB’bin meleği Yevuslu Aravna’nın harman yerinde duruyordu. ¹⁷Davut, halkı öldüren meleği görünce, RAB’be, “Günah işleyen benim, ben suç işledim” dedi, “Bu koyunlar ne yaptı ki? Ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır.”

¹⁸O gün Gad Davut’a gitti. Ona, “Gidip Yevuslu Aravna’nın harman yerinde RAB’be bir sunak kur” dedi. ¹⁹Davut Gad’ın sözü uyarınca RAB’bin buyurduğu gibi gitti. ²⁰Aravna bakınca kralla görevlilerinin kendisine doğru yaklaştıklarını gördü. Varıp kralın önünde yüzüstü yere kapandı. ²¹Sonra, “Efendim kral niçin kulunun yanına geldi?” diye sordu.

Davut, “RAB’be bir sunak kurmak üzere harman yerini senden satın almak için” diye yanıtladı, “Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalsın.”

²²Aravna, “Efendim kral uygun gördüğünü alıp RAB’be sunsun” dedi, “İşte yakmalık sunu* için öküzler ve odun için düvenlerle öküzlerin takımları! ²³Ey kral, Aravna bütün bunları sana veriyor.” Sonra ekledi: “RAB Tanrının senden hoşnut olsun!”

²⁴Ne var ki kral, “Olmaz!” dedi, “Senden malını kesinlikle bir ücret karşılığında satın alacağım. Çünkü Tanrım RAB’be karşılığını ödemediği için yakmalık sunular sunmam.”

Böylece Davut harman yerini ve öküzleri elli şekel* gümüş karşılığında satın aldı. ²⁵Davut orada RAB’be bir sunak kurup yakmalık sunuları* ve esenlik sunularını* sundu. RAB de ülkeyle ilgili yakarışı yanıtladı ve salgın hastalık İsrail’den kaldırdı.

1.KRALLAR

GİRİŞ

İsrail'de Samuel kitaplarıyla başlayan krallığın tarihine 1.Krallar Kitabı'nda devam edilir. Kitabı üç bölüme ayırabiliriz:

1. Süleyman'ın İsrail Kralı olması, babası Davut'un ölümü.
2. Süleyman'ın krallığı ve yaptığı işler, özellikle Yerusolim'de yaptırdığı tapınak.
3. Krallığın kuzey (İsrail) ve güney (Yahuda) krallığı olarak ikiye bölünmesi ve İ.Ö. 9. yüzyılın ortalarına kadar krallıkları yöneten kralların tarihi.

1. ve 2.Krallar kitaplarında her kral Tanrı'ya bağlı olup olmamasına göre değerlendiriliyor, ulusal başarı bu bağlılığa dayanıyor, putperestlikle sadakatsizlik felaketin öncüsü olarak görülüyor. Kuzey kralları zorluklar karşısında Tanrı'ya bağlı kalmayıp başarısız olurken, güney kralları yer yer daha başarılı olur.

Kitaplardaki önemli olaylardan biri Rab'bin yürekli peygamberlerinin halkı putlara tapmamaları ve Tanrı'ya itaatsizlik etmemeleri için uyarmalarıdır. Özellikle İlyas'ın, Baal'ın peygamberleriyle yaptığı savaşımın öyküsü büyük önem taşır (18. bölüm).

1. ve 2.Krallar kitapları Septuaginta'da 3. ve 4.Krallar diye bilinir.

Ana Hatlar:

- 1:1-2:12 Davut'un krallığının sonu
2:13-46 Süleyman'ın kral olması
3:1-11:43 Süleyman'ın krallığı
a. 3:1-4:34 Krallığın ilk yılları
b. 5:1-8:66 Tapınağın yapımı
c. 9:1-11:43 Krallığın son yılları
12:1-22:53 Bölünen krallıklar

- a. 12:1-14:20 Kuzeydeki oymakların ayaklanması
b. 14:21-16:34 Yahuda ve İsrail krallıkları
c. 17:1-19:21 Peygamber İlyas
ç. 20:1-22:40 İsrail Kralı Ahav
d. 22:41-53 Yahuda Kralı Yehoşafat'la İsrail Kralı Ahazyas

Kral Davut'un Son Yılları

1 Yıllar geçmiş, Kral Davut yaşlanmıştı. Üstünü örtülerle örtmeleri-ne karşın ısınamıyordu. ²Görevlileri, "Efendimiz kral!" dediler, "Yanında kalıp sana bakacak, koynunda yatıp seni ısıtacak genç bir kız arayalım."

³Görevliler bütün İsrail'i aradılar; sonunda Şunemli Avisağ adında genç

ve güzel bir kız bulup krala getirdiler. "Çok güzel olan genç kız, krala bakıp hizmet etti. Ama kral ona hiç dokunmadı.

Adoniya Kendini Kral İlan Ediyor

⁵Hagit'in oğlu Adoniya kral olmayı düşünüyordu. Bu amaçla ortaya çıkıp kendine savaş arabaları, atlılar ve önünde koşacak elli muhafız buldu. ⁶Babası

Davut hiçbir zaman, “Neden şöyle ya da böyle davranıyorsun?” diye ona karış çıkmamıştı. Avşalom'dan sonra dünyaya gelen Adoniya çok yakışıklıydı.

⁷Adoniya, Seruya oğlu Yoav ve Kâhin* Aviyatar'la görüşüp onların desteğini sağladı. ⁸Ama Kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimi, Rei ve Davut'un muhafızları ona katılmadılar.

⁹⁻¹⁰Adoniya, Eyn-Rogel yakınlarında Sohelet Kayası denilen yerde davar, sığır ve besili buzağılar kurban edip bütün kardeşlerini, yani kralın oğullarını ve krala hizmet eden bütün Yahudalıları çağırıldı. Ama Peygamber Natan'ı, Benaya'yı, muhafızları ve kardeşi Süleyman'ı çağırmadı.

Süleyman'ın Kral İlan Edilmesi

¹¹Bunun üzerine Natan, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'ya, “Hagit oğlu Adoniya efendimiz Davut'un haberi olmadan kendini kral ilan etmiş, duymadın mı?” dedi, ¹²“Şimdi izin ver de sana kendi canınla oğlun Süleyman'ın canını nasıl kurtaracağına ilişkin öğüt vereyim. ¹³Git Kral Davut'a söyle, ‘Efendim kral, benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma o oturacak diye bana ant içmedin mi? O halde neden Adoniya kral oldu?’ ¹⁴Sen kralla konuşmanı bitirmeden ben içeri girip sözlerini doğrulayacağım.”

¹⁵Bat-Şeva yaşı çok ilerlemiş olan kralın odasına girdiğinde Şunemli Avışak ona hizmet ediyordu. ¹⁶Bat-Şeva, kralın önünde diz çöküp yere kapandı. Kral, “Ne istiyorsun?” diye sordu.

¹⁷Bat-Şeva şöyle karşılık verdi: “Efendim, ‘Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma oturacak’ diye bana Tanrın RAB adıyla ant içtin. ¹⁸Efendim kral, şu anda senin haberin olmadan Adoniya krallığını ilan etti. ¹⁹Sayırsız sığır, davar ve besili buza-

ğı kurban edip kralın bütün oğullarını, Kâhin Aviyatar'ı ve ordu komutanı Yoav'ı çağırdı, ama kulun Süleyman'ı çağırmadı. ²⁰Efendim kral, bütün İsrail'in gözü sende. Senden sonra tahtına kimin geçeceğini öğrenmek istiyorlar. ²¹Yoksa sen ölüp atalarına kavuşunca, ben ve oğlum Süleyman suçlu sayılacağız.”

²²Bat-Şeva daha kralla konuşurken Peygamber Natan geldi. ²³Krala, “Peygamber Natan geldi” dediler. Natan kralın huzuruna çıkıp yüzüstü yere kapandı.

²⁴Sonra, “Efendim kral, senden sonra Adoniya'nın kral olup tahtına geçeceğini söyledin mi?” dedi, ²⁵“Adoniya bugün gidip sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban etmiş; kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve Kâhin Aviyatar'ı çağırmış. Şu anda hepsi onun önünde yiyip içiyor ve, ‘Yaşasın Kral Adoniya!’ diye bağırıyor. ²⁶Ama Adoniya beni, Kâhin Sadok'u, Yehoyada oğlu Benaya'yı ve kulun Süleyman'ı çağırmadı. ²⁷Efendim ve kralım, gerçekten bütün bunlara sen mi karar verdin? Yoksa senden sonra tahtına kimin geçeceğini biz kullarına bildirmeden mi bunu yaptın?”

²⁸Kral Davut, “Bana Bat-Şeva'yı çağırın!” dedi. Bat-Şeva kralın huzuruna çıkıp önünde durdu.

²⁹Kral Bat-Şeva'ya, “Beni bütün sınıtlardan kurtaran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içiyorum” dedi, ³⁰“ ‘Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma geçecek’ diye İsrail'in Tanrısı RAB'bin adıyla içtiğim andı bugün yerine getireceğim.”

³¹O zaman Bat-Şeva kralın önünde diz çöküp yüzüstü yere kapandı ve, “Efendim Kral Davut sonsuza dek yaşasın!” dedi.

³²Kral Davut, “Kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı ve Yehoyada oğlu

Benaya'yı bana çağırın" dedi. Hepsini önüne gelince, ³³kral onlara şöyle dedi: "Efendinizin görevlilerini yanınıza alın ve oğlum Süleyman'ı benim katırıma bindirip Gihon'a götürün. ³⁴Orada Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu İsrail Kralı olarak meshetsinler*. Boru çalıp, 'Yaşasın Kral Süleyman!' diye bağırın. ³⁵Onun ardından gidin; çünkü o gelip tahtıma oturacak ve yetime kral olacak. Onu İsrail ve Yahuda'ya yönetici atadım."

³⁶Yehoyada oğlu Benaya, "Amin" diye karşılık verdi, "Efendim kralın Tanrısı RAB de bu kararı onaylasın. ³⁷RAB, efendim kralla birlikte olduğu gibi Süleyman'la da birlikte olsun ve onun krallığını Davut'un krallığından daha başarılı kılsın."

³⁸Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretliler'le Peletliler* gidip Süleyman'ı Kral Davut'un katırına bindirdiler ve Gihon'a kadar ona eşlik ettiler. ³⁹Kâhin Sadok, Kutsal Çadır'dan yağ dolu boynuz kabı alıp Süleyman'ı meshetti. Boru çalınca bütün halk "Yaşasın Kral Süleyman!" diye bağırды. ⁴⁰Herkes kaval çalarak Süleyman'ın ardından yürüdü. Öyle sevinçliydi ki, seslerinden adeta yer sarsılıyordu.

⁴¹Adoniya ve yanındaki konuklar yemeklerini bitirirken kalabalığın gürültüsünü duydular. Boru sesini duyan Yoav, "Kentten gelen bu gürültü de ne?" diye sordu. ⁴²Yoav daha sorusunu tamamlamadan, Kâhin Aviyatar oğlu Yonatan çıkageldi. Adoniya ona, "İçeri gir, sen yiğit bir adamsın. İyi haberler getirmiş olmalısın" dedi.

⁴³Yonatan, "Hayır, bu kez farklı" diye karşılık verdi, "Efendimiz Kral Davut, Süleyman'ı kral atadı. ⁴⁴Kral, Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya ve Keretliler'le Peletliler'in Süleyman'ı kendi katı-

rına bindirip götürmelerini istedi. ⁴⁵Gihon'a götürülen Süleyman orada Kâhin Sadok'la Peygamber Natan tarafından kral olarak meshedildi. Oradan sevinçle döndüler ve sesleri kentte yankılanmaya başladı. Duyduğunuz sesler onların sesleridir. ⁴⁶Üstelik Süleyman krallık tahtına oturdu bile. ⁴⁷Ayrıca efendimiz Kral Davut'u kutlamaya gelen görevlileri, 'Tanrın, Süleyman'ın adını senin adından daha yüce, krallığını senin krallığından daha başarılı kılsın' diyorlar. Kral yatağının üzerine kapanarak, ⁴⁸'Henüz gözlerim açıkken bugün tahtıma oturacak birini veren İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun' diyor."

⁴⁹Bunun üzerine Adoniya'nın bütün konukları korkuya kapılıp kalktılar, her biri kendi yoluna gitti. ⁵⁰Adoniya ise, Süleyman'dan korktuğu için, gidip sunağın boynuzlarına sarıldı^a. ⁵¹Durumu Süleyman'a anlattılar. "Adoniya senden korkuyor" dediler, "Sunağın boynuzlarına sarılmış ve 'İlk önce Kral Süleyman ben kulunu kılıçla öldürmeyeceğine dair ant içsin' diyor."

⁵²Süleyman, "Eğer bana bağlı kalırsa, saçının bir teline bile zarar gelmez" diye yanıtladı, "Ama içinde bir kötülük varsa öldürülür." ⁵³Sonra Kral Süleyman'ın gönderdiği adamlar Adoniya'yı sunaktan indirip getirdiler. Adoniya gelip önünde yere kapanınca, ona, "Evine dön!" dedi.

Davut'un Süleyman'a Verdiği Görevler

2 Davut'un ölümü yaklaşınca, oğlu Süleyman'a şunları söyledi:

²"Herkes gibi ben de yakında bu dünyadan ayrılacağım. Güçlü ve kararlı ol. ³Tanrın RAB'bin verdiği görevleri yerine getir. Onun yollarında yürü ve Musa'nın yasasında yazıldığı gibi Tanrı'nın kurallarına, buyruklarına, il-

kelerine ve öğütlerine uy ki, yaptığın her şeyde ve gittiğin her yerde başarılı olasin. ⁴O zaman RAB bana verdiği şu sözü yerine getirecektir: 'Eğer soyun nasıl yaşadığına dikkat eder, candan ve yürekten bana bağlı kalarak yollarımda yürürse, İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir.'

⁵"Seruya oğlu Yoav'ın bana ve İsrail ordusunun iki komutanı Ner oğlu Avner'le Yeter oğlu Amasa'ya neler yaptığını biliyorsun. Sanki savaş varmış gibi onları öldürerek barış döneminde kan döktü. Belindeki kemerle ayağındaki çarıklara kan bulaştırdı. ⁶Sen aklına uyanı yap, ama onun ak saçlı başının esenlik içinde ölümler diyarına gitmesine izin verme.

⁷"Gilatlı Barzillay'ın oğullarına iyi davran, sofranda yemek yiyenlerin arasında onlara da yer ver. Çünkü ben ağabeyin Avşalom'un önünden kaçtığım zaman onlar bana yardım etmişlerdi.

⁸"Mahanayim'e gittiğim gün beni çok ağır biçimde lanetleyen Benyamin oymağından Bahurimli Gera'nın oğlu Şimi de yanında. Beni Şeria Irmağı kıyısında karşılamaya geldiğinde, 'Seni kılıçla öldürmeyeceğim' diye RAB'bin adıyla ona ant içmiştim. ⁹Ama sen sakın onu cezasız bırakma. Ona ne yapacağını bilecek kadar akıllıdır. Onun ak saçlı başını ölümler diyarına kanlar içinde gönder."

'Davut'un Ölümü

(1Ta.29:26-28)

¹⁰Davut ölüp atalarına kavuşunca, kendi adıyla bilinen kentte gömüldü. ¹¹Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık yaptı. ¹²Babası Davut'un tahtına geçen Süleyman'ın krallığı çok sağlam temellere oturmuştu.

Adoniya'nın Ölümü

¹³Hagit oğlu Adoniya, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'nın yanına gitti. Bat-Şeva ona, "Dostça mı geldin?" diye sordu.

Adoniya, "Dostça" diye karşılık verdi. ¹⁴Ve ekledi: "Sana söyleyeceklerim var."

Bat-Şeva, "Söyle!" dedi.

¹⁵Adoniya, "Bildığın gibi, daha önce krallık benim elimdeydi" dedi, "Bütün İsrail benim kral olmamı bekliyordu. Ancak her şey değişti ve krallık kardeşimin eline geçti. Çünkü RAB'bin isteği buydu. ¹⁶Ama benim senden bir dileğim var. Lütfen geri çevirme."

Bat-Şeva, "Söyle!" dedi.

¹⁷Adoniya, "Kral Süleyman seni kırmaz" dedi, "Lütfen ona söyle, Şunemli Avişak'ı bana eş olarak versin."

¹⁸Bat-Şeva, "Peki, senin için kralla konuşacağım" diye karşılık verdi.

¹⁹Bat-Şeva, Adoniya'nın dileğini iletmek üzere Kral Süleyman'ın yanına gitti. Süleyman annesini karşılamak için ayağa kalkıp önünde eğildikten sonra tahtına oturdu. Annesi için de sağ tarafına bir taht koydurdu. ²⁰Tahtına oturan annesi, "Senden küçük bir dileğim var, lütfen beni boş çevirme" dedi.

Kral, "Söyle anne, seni kırmam" diye karşılık verdi.

²¹Bat-Şeva, "Şunemli Avişak ağabeyin Adoniya'ya eş olarak verilsin" dedi.

²²Kral Süleyman, "Neden Şunemli Avişak'ın Adoniya'ya verilmesini istiyorsun?" dedi, "Krallığı da ona vermemi iste bari! Ne de olsa o benim büyüğüm. Üstelik Kâhin Aviyatar'la Seruya oğlu Yoav da ondan yana."

²³Bu olay üzerine Kral Süleyman RAB'bin adıyla ant içti: "Eğer Ado-

niya bu dileğini hayatıyla ödemezse, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! ²⁴Beni güçlendirip babam Davut'un tahtına oturtan, verdiği sözü tutup bana bir hanedan kuran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, Adoniya bugün öldürülecek!" ²⁵Böylece Kral Süleyman Yehoyada oğlu Benaya'yı Adoniya'yı öldürmekle görevlendirdi. Benaya da gidip Adoniya'yı öldürdü.

Aviyatar'ın Sürgüne

Gönderilmesi, Yoav'ın Ölümü

²⁶Kral, Kâhin Aviyatar'a, "Anatot'taki tarlana dön" dedi, "Aslında ölümü hak ettin. Ama seni şimdi öldürmeyeceğim. Çünkü sen babam Davut'un önünde Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* taşıdın ve babamın çektiği bütün sıkıntıları onunla paylaştın." ²⁷Eli'nin ailesi hakkında RAB'bin Şilo'da söylediği sözün gerçekleşmesi için, Süleyman Aviyatar'ı RAB'bin kâhinliğinden uzaklaştırdı.

²⁸Haber Yoav'a ulaştı. Yoav daha önce ayaklanan Avşalom'u desteklemediği halde Adoniya'yı destekledi. Bu nedenle RAB'bin Çadırı'na kaçtı ve sunağın boynuzlarına sarıldı. ²⁹Yoav'ın RAB'bin Çadırı'na kaçıp sunağın yanında olduğu Kral Süleyman'a bildirildi. Süleyman, Yehoyada oğlu Benaya'ya, "Git, onu vur!" diye buyruk verdi.

³⁰Benaya RAB'bin Çadırı'na gitti ve Yoav'a, "Kral dışarı çıkmanı buyuruyor!" dedi.

Yoav, "Hayır, burada ölmek istiyorum" karşılığını verdi.

Benaya gidip Yoav'ın kendisini nasıl yanıtladığını krala bildirdi.

³¹Kral, "Onun istediği gibi yap" dedi, "Onu orada öldür ve göm. Yoav'ın boş yere döktüğü kanın sorumluluğunu benim ve babamın soyu üstünden kaldırmış olursun. ³²RAB döktüğü

kandan ötürü onu cezalandıracaktır. Çünkü Yoav babam Davut'un bilgisi dışında, kendisinden daha iyi ve doğru olan iki kişiyi –İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avner'le Yahuda ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasa'yı– kılıçla öldürdü. ³³Böylece dökülen kanlarının sorumluluğu sonsuza dek Yoav'ın ve soyunun üstünde kalacaktır. Ama RAB, Davut'a, soyuna, ailesine ve tahtına sonsuza dek esenlik verecektir."

³⁴Yehoyada oğlu Benaya gidip Yoav'ı öldürdü. Onu ıssız bir bölgede bulunan kendi evine gömdüler. ³⁵Kral, Yoav'ın yerine Yehoyada oğlu Benaya'yı ordu komutanı yaptı. Aviyatar'ın yerine de Kâhin Sadok'u atadı.

Şimi'nin Ölümü

³⁶Sonra kral haber gönderip Şimi'yi çağırttı. Ona, "Yeruşalim'de kendine bir ev yap ve orada otur" dedi, "Hiçbir yere gitme. ³⁷Oradan ayrılıp Kidron Vadisi'nden öteye geçtiğin gün bil ki öleceksin. Sorumluluk sana ait."

³⁸Şimi krala, "Efendim kral, peki" diye karşılık verdi, "Kulun olarak söylediklerini aynen yapacağım." Şimi Yeruşalim'de uzun süre yaşadı.

³⁹Aradan üç yıl geçmişti, Şimi'nin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akiş'in yanına kaçtı. Kölelerin Gat'a kaçtığını Şimi'ye haber verdiler. ⁴⁰Bunun üzerine Şimi kalkıp eşeğine palan vurdu ve kölelerini aramak üzere Gat'a Akiş'in yanına gitti. Kölelerini bulup Gat'tan geri getirdi.

⁴¹Şimi'nin Yeruşalim'den Gat'a gidip döndüğü Süleyman'a anlatılınca, ⁴²Süleyman Şimi'yi çağırttı. "Sana RAB'bin adıyla ant içirmedi mi?" dedi, " 'Kalkıp herhangi bir yere gittiğin gün öleceğini bil!' diye seni uyarmadım mı? Sen de bana: 'Peki, sözünü dinleyeceğim' demedin mi?

⁴³Öyleyse neden RAB'bin adına içtiğin anda ve buyruğuma uymadın?”

⁴⁴Kral, Şimi'ye karşı sözlerini şöyle sürdürdü: “Babam Davut'a yaptığın bütün kötülükleri çok iyi biliyorsun. Bu yaptıklarından dolayı RAB seni cezalandıracak. ⁴⁵Ama Kral Süleyman kutsanacak ve Davut'un tahtı RAB'bin önünde sonsuza dek kurulu kalacaktır.”

⁴⁶Kral, Yehoyada oğlu Benaya'ya buyruk verdi. O da gidip Şimi'yi öldürdü.

Böylece Süleyman'ın krallığı iyice pekişti.

Süleyman Tanrı'dan Bilgelik İstiyor

(2Ta.1:3-12)

3 Süleyman, Mısır Firavunu'nun kızıyla evlendi. Böylece firavunla müttefik oldu. Eşini Davut Kenti'ne götürdü. Kendi sarayı, RAB'bin Tapınağı ve Yeruşalim'in çevre surları tamamlanıncaya kadar orada yaşadılar. ²Halk, hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde RAB'be kurban sunuyordu. Çünkü o güne dek RAB'bin adına yapılmış bir tapınak yoktu. ³Süleyman babası Davut'un kurallarına uyarak RAB'be olan sevgisini gösterdi. Ancak hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde kurban sunuyor, buhur yakıyordu.

⁴Tapınma yerlerinin en ünlüsü Givon'daydı. Kral Süleyman oraya giderek sunakta bin yakmalık sunu* sundu. ⁵RAB Tanrı, Givon'da o gece rüyada Süleyman'a görünüp, “Sana ne vermemi istersin?” diye sordu.

⁶Süleyman, “Kulun babam Davut'a büyük iyilikler yaptın” diye karşılık verdi, “O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü. Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış oldun.

⁷“Ya RAB Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik ne-

dir bilmezken bu kulunu babam Davut'un yerine kral atadın. ⁸İşte kulun kendi seçtiğin kalabalık halkın, sayılamayacak kadar büyük bir kalabalığın ortasındadır. ⁹Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!”

¹⁰Süleyman'ın bu isteği Rab'bi hoşnut etti. ¹¹⁻¹²Tanrı ona şöyle dedi: “Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir. ¹³Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın. ¹⁴Eğer sen de baban Davut gibi kurallarına ve buyruklarına uyup yollarımda yürürsen, sana uzun ömür de vereceğim.”

¹⁵Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yeruşalim'e gitti, Rab'bin Antlaşma Sandığı'nın* önünde durup yakmalık sunular ve esenlik sunuları* sundu. Ayrıca bü-tün görevlilerine de bir şölen verdi.

Süleyman Bilgece Yargılıyor

¹⁶Bir gün iki fahişe gelip kralın önünde durdu. ¹⁷Kadınlardan biri krala şöyle dedi: “Efendim, bu kadınla ben aynı evde kalıyoruz. Birlikte kaldığımız sırada ben bir çocuk doğurdum. ¹⁸İki gün sonra da o doğurdu. Evde yalnızdık, ikimizden başka kimse yoktu. ¹⁹Bu kadın geceleyin çocuğunun üzerine yattığı için çocuk ölmüş. ²⁰Gece yarısı, ben kulun uyurken, kalkıp çocuğumu almış, koynuna yatırmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma koymuş. ²¹Sabahleyin oğlu-

mu emzirmek için kalktığımda, onu ölmüş buldum. Ama sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğduğum çocuk olmadığını anladım.”

²²Öbür kadın, “Hayır! Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin!” diye çıkıştı.

Birinci kadın, “Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!” diye diretti. Kralın önünde böyle tartışıp durdular.

²³Kral, “Biri, ‘Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin’ diyor, öbürü, ‘Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan benim’ diyor. ²⁴O halde bana bir kılıç getirin!” dedi. Kılıç getirilince, ²⁵kral, “Yaşayan çocuğu ikiye bölüp yarısını birine, yarısını öbürüne verin!” diye buyurdu.

²⁶Yüreği oğlunun acısıyla sızlayan, çocuğun gerçek annesi krala, “Aman efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!” dedi.

Öbür kadınsa, “Çocuk ne benim, ne de senin olsun, onu ikiye bölsünler!” dedi.

²⁷O zaman kral kararını verdi: “Sakın çocuğu öldürmeyin! Birinci kadına verin, çünkü gerçek annesi odur.”

²⁸Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsraililer hayranlık içinde kaldı. Herkes adil bir yönetim için Süleyman'ın Tanrı'dan gelen bilgeliğe sahip olduğunu anladı.

Süleyman'ın Görevlileri

4 Süleyman bütün İsrail'in kralıydı. ²Görevlileri ise şunlardı:

Kâhin: Sadok oğlu Azarya. ³Yazmanlar: Şişa'nın oğulları Elihoref ve Ahiya. Devlet tarihçisi: Ahilut oğlu Yehoşafat. ⁴Ordu komutanı: Yehoyada oğlu Benaya. Kâhinler: Sadok ve Aviyatar. ⁵Baş vali: Natan oğlu Azarya. Kralın özel danışmanı: Natan oğlu Kâhin Zavut. ⁶Saray sorumlusu: Ahişar. Angaryacıların başı: Avda oğlu Adoniram.

⁷Süleyman'ın İsrail'de on iki bölge valisi vardı. Bunlar kralın ve sarayın yiyecek içecek gereksinimini karşılardı. Her vali yılda bir ay bu gereksinimleri karşılamakla yükümlüydü.

⁸Bu valiler şunlardı: Efrayim'in dağlık bölgesinde Ben-Hur; ⁹Makaz, Şaalvim, Beytşemeş ve Elon-Beythanan bölgelerinde Ben-Deker; ¹⁰Arubbot, Soko ve bütün Hefer bölgesinde Ben-Heset; ¹¹Nafat-Dor bölgesinde Süleyman'ın kızı Tafat'la evli olan Ben-Avinadav; ¹²Taanak, Megiddo, Yizreel'in altında Saretan'ın yanındaki bütün Beytşean ve Beytşean'dan Avel-Mehola ve Yokmoam'ın ötelere kadar uzanan bölgede Ahilut oğlu Baana; ¹³Ramot-Gilat, Gilat'ta Manaşse oğlu Yair'in yerleşim birimleri ve Başan'daki Argov yöresinde surlar ve tunç* sürgülerle güçlendirilmiş altmış büyük kentin başında Ben-Gever; ¹⁴Mahanayim bölgesinde İddo oğlu Ahinadav; ¹⁵Naftali bölgesinde Süleyman'ın kızı Basemat'la evlenen Ahimaas; ¹⁶Aşer ve Bealot bölgelerinde Huşay oğlu Baana; ¹⁷İssakar bölgesinde Paruah oğlu Yehoşafat; ¹⁸Benjamin bölgesinde Ela oğlu Şimi; ¹⁹Gilat bölgesinde, yani Amorlular'ın Kralı Sihon'la Başan Kralı Og'un eski topraklarında Uri oğlu Gever. Ayrıca Yahuda bölgesinin^b tek valisi vardı.

Süleyman'ın Bir Günlük Gereksinimleri

²⁰Yahuda ve İsrail halkı kıyıların kumu kadar kalabalıktı. Herkes yiyip içip sevinç içinde yaşıyordu. ²¹Süleyman, Fırat Irmağı'ndan Filist'e, oradan Mısır sınırına kadar bütün ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleyman'ın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler.

²²Süleyman'ın sarayının bir günlük yiyecek gereksinimi şunlardı:

Otuz kor^c ince, altmış kor^c kepekli un; ²³onu ahırda, yirmisi çayırda yetiştirilmiş sığır ve yüz koyun; ayrıca geyikler, ceylanlar, karacalar ve semiz kuşlar. ²⁴Tıfsah'tan Gazze'ye kadar, Fırat Irmağı'nın batısındaki bütün krallıkları Süleyman yönetiyordu. Her tarafta barış vardı. ²⁵Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar Yahuda ve İsrail halkının her bireyi Süleyman'ın yaşamı boyunca kendi asması ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı.

²⁶Süleyman'ın savaş arabalarının atları için dört bin^d ahırı ve on iki bin atlısı vardı.

²⁷Bölge valilerinin her biri kendine düşen bir ay boyunca, Kral Süleyman'a ve sofrasına oturan herkese yiyecek sağlar, hiçbir şeyi eksik etmezdi. ²⁸Her vali kendisine verilen buyruk uyarınca, savaş arabalarının atlarıyla öbür atlar için belirli bir yere arpa ve saman getirirdi.

Süleyman'ın Eşsiz Bilgeliği

²⁹Tanrı, Süleyman'a bilgelik, derin bir sezgi, kıyılarıdaki kum kadar anlayış verdi. ³⁰Süleyman'ın bilgeliği, bütün doğuluların ve Mısırlılar'ın bilgeliğinden daha üstündü. ³¹O, Ezrahlı Etan, Mahol'un oğulları Heman, Kal-kol ve Darda dahil herkesten daha bilgeydi. Ünü çevredeki bütün uluslara yayılmıştı. ³²Üç bin özdeyişi ve bin beş ezgisi vardı. ³³Lübnan sedir ağacından duvarlarda biten mercanköşkötüne kadar bütün ağaçlardan söz ettiği gibi, hayvanlar, kuşlar, sürüngenler* ve balıklardan da söz edebiliyordu. ³⁴Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerdi.

Tapınağın Yapım Hazırlıkları

(2Ta.2:1-18)

5 Sur Kralı Hiram, Süleyman'ın babası Davut'un yerine kral olarak meshedildiğini* duyunca, elçilerini Süleyman'a gönderdi. Çünkü Davut'la hep dostça geçinmişti. ²Süleyman Hiram'a şu haberi gönderdi: ³"Bildığın gibi, babam Davut çevresindeki savaşlar yüzünden Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapamadı. Bu savaşlarda RAB, Davut'un düşmanlarını onun ayakları altına serdi. ⁴Oysa şimdi Tanrım RAB her yönden bana rahatlık verdi. Ne bir düşmanım var, ne de kötü bir olay. ⁵RAB, babam Davut'a, 'Tahtına oturtacağım oğlun benim adıma bir tapınak yapacak' diye söz verdi. Ben de Tanrım RAB'bin adına bir tapınak yapmaya karar verdim.

⁶"Şimdi bana Lübnan'dan sedir ağaçları kesmeleri için adamlarına buyruk ver. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın. Adamların için istediğin ücreti vereceğim. Aramızda Saydalılar kadar ağaç kesmede usta adamlar olmadığını biliyorsun."

⁷Hiram, Süleyman'dan bu haberi alınca çok sevindi ve, "Bugün, o büyük ulusu yönetmek üzere Davut'a bir oğul veren RAB'be övgüler olsun!" dedi.

⁸Sonra Hiram Süleyman'a şu haberi gönderdi: "Gönderdiğin haberi aldım. Sedir ve çam ağaçlarıyla ilgili bütün dileklerini yerine getireceğim. ⁹Adamlarım tomrukları Lübnan'dan denize indirecekler, ben de onları salar halinde bağlatıp belirteceğin yere kadar yüzdüreceğim. Orada adamlarım onları çözer, sen de alıp götürürsün. Sarayımın yiyecek gereksinimini

c 4:22 "Otuz kor": Yaklaşık 4 ton. **ç** 4:22 "Altmış kor": Yaklaşık 8 ton. **d** 4:26 Septuaginta "Dört bin", Masoretik metin "Kırk bin". **4:26** 1Kr.10:26; 2Ta.1:14; 9:25 **4:31** Mez.89:0 **4:32** Özd.1:1; 10:1; 25:1; Ezg.1:1 **5:5** 2Sa.7:12-13; 1Ta.17:11-12

karşılama, sen de benim dileğimi yerine getirmiş olursun.”

¹⁰Hiram Süleyman'a istediği kadar sedir ve çam tomruğu sağladı. ¹¹Süleyman her yıl Hiram'a sarayının yiyecek gereksinimi olarak yirmi bin kor buğday^e, yirmi kor^f saf zeytinyağı verirdi. ¹²RAB, verdiği söz uyarınca, Süleyman'a bilgelik verdi. Süleyman'la Hiram arasında barış vardı. Aralarında bir antlaşma yaptılar.

¹³Kral Süleyman angaryasına çalıştırmak üzere bütün İsrail'den otuz bin adam topladı. ¹⁴Sırayla her ay on binini Lübnan'a gönderiyordu. Bir ay Lübnan'da, iki ay evlerinde kalıyorlardı. Angaryasına çalışan adamların başında Adoniram vardı. ¹⁵Süleyman'ın yük taşıyan 70 000, dağlarda taş kesen 80 000 adamı vardı. ¹⁶Ayrıca, işin yürütmesini sağlayan ve işçileri yöneten 3 300 görevlisi vardı. ¹⁷İşçiler, kralın buyruğu uyarınca, tapınağın temelini yontma taşlarla atmak üzere ocaktan büyük ve kaliteli taşlar kesip çıkardılar. ¹⁸Süleyman'ın ve Hiram'ın yapıcılarıyla Gevallılar, tapınağın yapımı için taşlarla keresteleri kesip hazırladılar.

Tapınağın Yapılışı

(2Ta.3:1-14)

6 İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman, krallığının dördüncü yılının ikinci ayı* olan Ziv ayında RAB'in Tapınağı'nın yapımına başladı.

²Kral Süleyman'ın RAB için yaptığı tapınağın uzunluğu altmış^g, genişliği yirmi^h, yüksekliği otuz arşındıⁱ. ³Tapınağın ana bölümünün önündeki eyvan tapınağın genişliğinde olup yirmi arşındı. Eyvan tapınağın önünden

ileriye doğru on arşındı^j. ⁴Süleyman tapınakta dışa doğru daralan kafesli pencereler yaptırdı. ⁵Tapınağın dış cephesine bitişik, ana bölümün ve iç odanın çevresindeki duvarlara bitişik, odalardan oluşan katlar yaptırdı. ⁶Alt kat beş arşın^j, orta kat altı arşın^k, üst kat yedi arşın^l genişliğindeydi. Kirişler tapınağın duvarlarına girmesin diye duvarların çevresinde dışarıya doğru çıkıntılar bıraktı.

⁷Tapınağın yapımında kullanılan taşlar taş ocaklarında yontulmuştu. Onun için yapım halindeki tapınakta çekiç ve balta dahil hiçbir demir aletin sesi duyulmadı. ⁸Aşağı^m yan katın girişi tapınağın güneyindeydi. Döner bir merdivenle orta kata, oradan da üçüncü kata çıkılırdı. ⁹Süleyman tapınağı yapıp tamamladı. Üstünü sedir ağacından direklerle, kalın tahtalarla kapattı. ¹⁰Dış duvarlara bitişik katlar tapınağın çevresini kapsıyordu. Her birinin yükseklği beş arşındıⁿ. Bunlar sedir ağacından kirişlerle tapınağa eklendi.

¹¹RAB, Süleyman'a şöyle seslendi: ¹²“Bu tapınağı yapmaktasın. Kurallarıma, ilkelerime ve bütün buyruklarıma uyup onlara bağlı kalırsan, baban Davut'a verdiğim sözü senin aracılığıyla yerine getireceğim. ¹³Halkım İsrail'in arasında yaşayıp onları hiç terk etmeyeceğim.”

¹⁴Süleyman tapınağı yapıp bitirdi. ¹⁵Tapınağın iç duvarlarının yüzeyini sedir ağaçlarıyla döşeyip üstlerini tabandan tavana kadar tahtalarla kapladı. Tapınağın zeminini ise çam tahtalarla döşetti. ¹⁶En Kutsal Yer* olarak adlandırılan iç oda, tapınağın arka bölümünde yapıldı. Tabandan tavana kadar sedir tahtasından oluşan

e 5:11 “Yirmi bin kor buğday”: Yaklaşık 3 500 ton. **f 5:11** “Yirmi kor”: Yaklaşık 4 400 lt.

g 6:2 “Altmış arşın”: Yaklaşık 27 m. **h 6:2,3,16,20** “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m.

i 6:2 “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m. **j 6:3,23,24,25,26** “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m.

j 6:6,24 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m. **k 6:6** “Altı arşın”: Yaklaşık 2.7 m. **l 6:6** “Yedi arşın”:

Yaklaşık 3.2 m. **m 6:8** Septuaginta “Aşağı”, Masoretik metin “Orta”. **n 6:10** “Beş arşın”:

Yaklaşık 2.3 m. **6:16** Çık.26:33-34

bir duvarla öbür bölümlerden ayrıldı. Bu bölümün uzunluğu yirmi arşındı. ¹⁷Bu iç odanın önündeki ana bölümün uzunluğu ise kırk arşındı^o. ¹⁸Taşlar görünmesin diye tapınağın içi, üzerine sukabağı ve çiçek motifleri oyulmuş sedir tahtalarıyla kaplandı.

¹⁹Tapınağın içinde RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* konacağı iç oda hazırlandı. ²⁰Bu odanın içten içe uzunluğu, genişliği ve yüksekliği yirmi arşındı. Süleyman odayı saf altınla kaplattı. Sunağı da sedir tahtalarla döşetti. ²¹Tapınağın içini saf altınla kaplattı; iç odanın önüne altın zincirler asıp orayı da altınla kaplattı. ²²Böylece iç odadaki sunak dahil, tapınağın içini tamamen altınla kaplatmış oldu.

²³İç odada her biri on arşın yüksekliğinde, iğde ağacından iki Keruv* yaptı. ²⁴Her kanadı beşer arşın olan Keruv'un açık kanatları bir uçtan öbür uca toplam on arşındı. ²⁵Öbür Keruv'un kanat açıklığı da on arşındı. Her iki Keruv'un da ölçüsü ve görünüşü aynıydı. ²⁶İkisinin de yüksekliği on arşındı. ²⁷Süleyman Keruvlar'ı tapınağın iç odasına yerleştirdi. Keruvlar'dan birinin açık kanadı bir duvara, ötekini kanadı karşı duvara erişirken, öbür kanatları da odanın ortasında birbirine değiyordu. ²⁸Süleyman Keruvlar'ı da altınla kaplattı.

²⁹Tapınağın iç ve dış odalarının bütün duvarlarını kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleriyle süsletti. ³⁰Tapınağın hem iç, hem de dış odasının döşemelerini altınla kaplattı.

³¹İç odanın girişine iğde ağacından iki kanatlı söveli bir kapı yaptırdı. Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi^ö. ³²İğde ağacından yapılan iki kapı kanadının üstüne

kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydu. Keruvlar ve hurma ağaçlarını altınla kaplattı. ³³Aynı biçimde ana bölümün girişine de iğde ağacından kapı söveleri yaptırdı. Bu söveli kapı tapınağın genişliğinin dörtte biriydi. ³⁴Ayrıca, çam ağacından, her biri iki kanatlı, katlanabilen iki kapı yaptırdı. ³⁵Bunların da üstüne Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydu. Oymaların üzerine düzgün biçimde altınla kaplattı.

³⁶İç avlunun duvarlarını üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir ağacı kirişleriyle yaptırdı.

³⁷RAB'bin Tapınağı'nın temeli dördüncü yılın Ziv ayında atıldı. ³⁸On birinci yılın sekizinci ayı olan Bul ayında tapınak tasarlandığı biçimde bütün ayrıntılarıyla tamamlandı. Tapınağın yapımı Süleyman'ın yedi yılını almıştı.

Süleyman'ın Sarayı

7 Süleyman kendine, yapımı on üç yıl süren bir saray yaptırdı.

²Uzunluğu yüz^p, genişliği elli^r, yüksekliği otuz arşın^s olan Lübnan Ormanı adında bir saray daha yaptırdı. Saray sedir kirişler yerleştirilmiş dört sıra halindeki sedir sütunların üzerine yapılmıştı. ³Sütunların üstündeki kırk beş kirişin üstü sedir tahtalarıyla kaplanmıştı. Bir sıra on beş kirişten oluşuyordu. ⁴Kafesli pencereler üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı. ⁵Kapılar ve kapı söveleri dört köşeliydi. Pencereler ise üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı.

⁶Süleyman elli arşın uzunluğunda otuz arşın genişliğinde sütunlu bir eyvan yaptırdı. Eyvanın önünde sütunlarla desteklenmiş asma tavan vardı.

o 6:17 "Kırk arşın": Yaklaşık 18 m. ö 6:31 "Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi" ya da "Kapı söveleri beş köşeliydi." Benzer ifade 33. ayette de geçmektedir.

p 7:2 "Yüz arşın": Yaklaşık 45 m. r 7:2,6 "Elli arşın": Yaklaşık 22.5 m. s 7:2,6 "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. 6:22 Çık.30:1-3 6:23-28 Çık.25:18-20

⁷Taht Eyvanı'nı, yani kararların ve rileyceği Yargı Eyvanı'nı da yaptırdı. Bu eyvan da baştan aşağı sedir tahtalarıyla kaplıydı. ⁸Eyvanın arkasında öbür avludaki kendi oturacağı saray da aynı biçimde yapılmıştı. Süleyman, karısı olan firavunun kızı için de bu eyvanın benzeri bir saray yaptırdı.

⁹Dışarıdan büyük avluya, temelden çatıya kadar bütün bu yapılar kaliteli taşlarla yapılmıştı. Taşlar testereyle kesilmiş, ön ve arka yüzleri yontulmuş, belirli ölçülere göre hazırlanmıştı. ¹⁰Temeller sekiz^s ve on arşın^t uzunluğunda büyük, seçme taşlardan atılmıştı. ¹¹Üstlerinde belirli ölçülere göre kesilmiş kaliteli taşlar ve sedir kirişler vardı. ¹²Büyük avlu üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir kirişlerinden oluşan bir duvarla çevrilmişti. RAB'in Tapınağı'nın iç avlusuyla eyvanın duvarları da aynı yapıdaydı.

Hiram'ın Görevi

(2Ta.3:17; 4:2-6,10-5:1)

¹³Kral Süleyman haber gönderip Sur'dan Hiram'ı getirtti. ¹⁴Hiram'ın annesi Naftali oymağından dul bir kadın, babası ise Surlu bir tunç* işçisiydi. Hiram tunç işlemede bilgili, deneyimli, usta biriydi. Gelip Kral Süleyman'ın bütün işlerini yaptı.

¹⁵Hiram her birinin yüksekliği on sekiz^u arşın ve çevresi on iki arşın^ü olan iki tunç sütun döktü. ¹⁶Sütunların üzerine koymak için beşer arşın^v yüksekliğinde dökme tunçtan iki sütun başlığı yaptı. ¹⁷⁻¹⁸Sütun başlıklarının her biri ağla kaplanmıştı. Ağın üzeri yedi sıra örgülü zincirle ve iki sıra nar motifleriyle bezenmişti. ¹⁹Eyvanında bulunan dört arşın^y yüksek-

liğindeki sütun başlıkları da nilüfer biçimindeydi. ²⁰Her iki sütun başlığında, örgülü ağa yakın çıkıntının yukarısında çepeçevre diziler halinde iki yüz nar motifi vardı.

²¹Hiram sütunları tapınağın eyvanına dikip sağdakine Yakın^z, soldakine Boaz^a adını verdi. ²²Sütun başlıkları nilüfer biçimindeydi. Böylece sütunların işi tamamlanmış oldu.

²³Hiram dökme tunçtan on arşın^b çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın^c yuvarlak bir havuz yaptı.

²⁴Havuz, kenarlarının altındaki iki sıra sukabağı motifleriyle birlikte dökmüştü. Her arşında onar tane olan bu motifler havuzu çepeçevre kuşatıyordu.

²⁵Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü. ²⁶Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. İki bin bat^f su alıyordu.

²⁷Hiram her biri dört arşın uzunluğunda, dört arşın genişliğinde ve üç arşın^d yüksekliğinde on adet tunç ayaklık yaptı. ²⁸Ayaklıklar aynalıklarla döşenmiş, aynalıklar da çerçeve içine alınmıştı. ²⁹Aynalıklar aslan, boğa, Keruv* motifleriyle süslenmişti. Çerçeveler de böyleydi, yalnız aslanlarla boğaların üstünde ve altında sarkık çelenk işlemeleri vardı. ³⁰Her bir ayaklığın dört tunç tekerleği ve dingilleri vardı. Dört köşeye de kazan için destekler yapılmıştı. Her dökme destek çelenklerle süslenmişti. ³¹Ayaklığın üst yüzeyinde kazan için bir arşın^e yüksekliğinde yuvarlak çerçeveli

§ 7:10 "Sekiz arşın": Yaklaşık 3.6 m. t 7:10 "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. u 7:15 "On sekiz arşın": Yaklaşık 8.1 m. ü 7:15 "On iki arşın": Yaklaşık 5.4 m. v 7:16,23 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. y 7:19,27,38 "Dört arşın": Yaklaşık 1.8 m. z 7:21 "Yakın": "Pekiştirir" anlamına gelir. a 7:21 "Boaz": "Güç O'ndadır (Tanrı'dadır)" anlamına gelebilir. b 7:23 "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. c 7:23 "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. ç 7:26 "İki bin bat": Yaklaşık 44 000 lt. d 7:27 "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m. e 7:31 "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. 7:8 1Kr.3:1

bir boşluk vardı. Boşluğun tabanı bir buçuk arşın^f genişliğindeydi. Çevresinde oymalar vardı. Ayaklıkların aynalıkları yuvarlak değil, kareydi.

³²Aynalıkların altındaki dört tekerleğin dingilleri ayaklıklara bağlıydı. Her tekerleğin çapı bir buçuk arşındı. ³³Tekerlekler savaş arabalarının tekerlekleri gibiydi. Dingilleri, jantları, parmakları ve göbeklerinin hepsi dökümdü.

³⁴Her ayaklığın dört köşesinde de kendinden dört destek vardı. ³⁵Ayaklıkların üstünde yarım arşın^g yüksekliğinde yuvarlak birer halka vardı. Ayaklıkların başındaki dayanaklar ve yan aynalıklar da ayaklıklara bitişikti. ³⁶Hiram dayanakların ve aynalıklarının genişliği oranında her birinin yüzeyine Keruvlar, aslanlar, hurma ağaçları, çevrelerine de çelenkler oydu. ³⁷Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi aynıydı.

³⁸Hiram ayrıca on ayaklığın üzerine oturan dörder arşın genişliğinde on tunç kazan yaptı. Her kazan kırk bat^h su alıyordu. ³⁹Ayaklıkların beşini tapınağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.

⁴⁰Hiram kazanlar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstenmiş olduğu RAB'bin Tapınağı'yla ilgili bütün işleri tamamlamış oldu:

⁴¹İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,

⁴²Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi,

⁴³On kazan ve ayaklıkları,

⁴⁴Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,

⁴⁵Kovalar, kürekler, çanaklar.

Hiram'ın Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün bu eşyalar parlak tunçtandı.

⁴⁶Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Saretan arasındaki killi topraklarda döktürmüştü. ⁴⁷Eşyalar o kadar çoktu ki, Süleyman hepsini tartmadı. Kullanılan tuncun hesabı tutulmadı.

⁴⁸Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı:

Sunak, ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masa,

⁴⁹İç odanın girişine, beşi sağa, beşi sola yerleştirilen saf altın kandillikler, çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar,

⁵⁰Saf altın taslar, fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar.

Tapınaktaki iç odanın, yani En Kutsal Yer'in* ve ana bölümün kapı menetşeleri de altındandı.

⁵¹RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Kral Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip tapınağın hazine odalarına yerleştirdi.

Antlaşma Sandığı'nın Tapınağa Getirilmesi

(2Ta.5:2-6:2)

8 Kral Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Davut Kenti olan Siyon'dan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yeruşalim'e çağır-
dı. ²Hepsi yedinci ay* olan Etanim ayındaki bayramda Kral Süleyman'ın önünde toplandı. ³İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, bazı kâhinler Antlaşma Sandığı'nı yerden kaldırdılar. ⁴Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve çadır-
daki bütün kutsal eşyaları kâhinlerle Levililer tapınağa taşıdılar. ⁵Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Ant-

f 7:31,32 "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. g 7:35 "Yarım arşın": Yaklaşık 22.5 cm.

h 7:38 "Kırk bat": Yaklaşık 880 lt. 7:38 Çık.30:17-21 7:48 Çık.30:1-3 7:48 Çık.25:23-30

7:49 Çık.25:31-40 7:51 2Sa.8:11; 1Ta.18:11 8:1 2Sa.6:12-16; 1Ta.15:25-29

laşma Sandığı'nın önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.

⁶Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e* taşıyıp Keruvlar'ın* kanatlarının altına yerleştirdiler. ⁷Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırtıklarını da örtüyordu. ⁸Sırtıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önündeki Kutsal Yer'den* görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır. ⁹Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki taş levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsraililer'le yaptığı antlaşmanın taş levhalarıydı.

¹⁰Kâhinler Kutsal Yer'den çıkınca, RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu. ¹¹Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB'bin görkemi tapınağı doldurmuştu.

Süleyman'ın Halka Verdiği Söylev

(2Ta.6:1-11)

¹²O zaman Süleyman şöyle dedi:

“Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin. ¹³Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım.”

¹⁴Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra şöyle dedi: ¹⁵“Babam Davut'a verdiği sözü tutan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! RAB demişti ki, ¹⁶‘Halkım İsrail'i Mısır'dan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım' bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. Ancak halkım İsrail'i yönetmesi için Davut'u seçtim.’

¹⁷“Babam Davut İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapma-

yı yürekten istiyordu. ¹⁸Ama RAB, babam Davut'a, ‘Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey’ dedi, ¹⁹‘Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.’

²⁰“RAB verdiği sözü yerine getirdi. RAB'bin sözü uyarınca, babam Davut'tan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına tapınağı ben yaptırdım. ²¹Ayrıca, RAB'bin atalarımızı Mısır'dan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandık için tapınakta bir yer hazırladım.”

Süleyman'ın Duası

(2Ta.6:12-42)

²²Süleyman RAB'bin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı. ²³“Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur” dedi, “Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın. ²⁴Ağzınla kulun babam Davut'a verdiğin sözün bugün ellerinle yerine getirdin.

²⁵“Şimdi, ya RAB, İsrail'in Tanrısı, kulun babam Davut'a verdiğin öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, ‘Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların önümde senin gibi dikkatle yürüsünler’ demiştin. ²⁶Ey İsrail'in Tanrısı, şimdi kulun babam Davut'a verdiğin sözleri yerine getirmeni istiyorum.

²⁷“Tanrı gerçekten yeryüzünde yasar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki! ²⁸Ya RAB Tanrım, kulunun bugün ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver.

1 8:16 “İçinde bulunacağım”: İbranice “Adım orada bulunacak”. Benzer ifadeler 8:29,44; 9:3; 11:36'da da geçer. 8:9 Yas.10:5 8:10-11 Çık.40:34-35 8:16 2Sa.7:4-11; 1Ta.17:3-10 8:17-18 2Sa.7:1-3; 1Ta.17:1-2 8:19 2Sa.7:12-13; 1Ta.17:11-12 8:25 1Kr.2:4 8:27 2Ta.2:6

²⁹Gözlerin gece gündüz, 'Orada bulunacağım!' dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit. ³⁰Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrail'in yalvarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver; duyunca bağışla.

³¹"Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse, ³²göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçlunun cezasını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.

³³"Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa, ³⁴göklerden kulak ver, halkın İsrail'in günahını bağışla. Onları atalarına verdiği ülkeye yine kavuştur.

³⁵"Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse, ³⁶göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrail'in günahlarını bağışla. Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiği ülkeye yağmurlarını gönder.

³⁷"Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sarıldığında, ³⁸halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi ayırmsar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa, ³⁹göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki, ⁴⁰atalarımıza verdiği bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar.

⁴¹"Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını, ⁴²gücünü, kudreti-

ni duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse, ⁴³göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, senin adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu⁴⁴ öğrensin.

⁴⁴"Halkın düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse, ⁴⁵dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.

⁴⁶"Sana karşı günah işlediklerinde -günah işlemeyen tek kişi yoktur- sen öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürerek düşmanlarının eline teslim edersen, ⁴⁷onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, 'Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık' diyerek sana yakarırlarsa, ⁴⁸tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiği ülkelere, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağına yönelip dua ederlerse, ⁴⁹göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. ⁵⁰Sana karşı günah işlemiş olan halkını ve işledikleri bütün suçları bağışla. Düşmanlarının onlara acımasını sağla. ⁵¹Çünkü onlar demir eritme ocağında, Mısır'dan çıkardığın kendi halkın, kendi mirasıdır.

⁵²"Sana her yalvarışlarında onlara kulak ver, bu kulunun ve halkın İsrail'in yalvarışlarını dinle. ⁵³Ey Egemen RAB, atalarımızı Mısır'dan çıkardığında kulun Musa aracılığıyla dediğin gibi, onları dünyanın bütün halkları arasından kendine miras olarak seçtin."

⁵⁴Süleyman, RAB'be duasını ve yalvarışını bitirince, elleri göklere açık, dizleri üzerine çökmüş olduğu RAB'bin sunağının önünden kalktı.

⁵⁵ Ayakta durup bütün İsrail topluluğunu yüksek sesle şöyle kutsadı:

⁵⁶ “Sözünü tutup halkı İsrail'e esenlik veren RAB'be övgüler olsun. Kulu Musa aracılığıyla verdiği iyi sözlerin hiçbirisi boşa çıkmadı. ⁵⁷ Tanrımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle de olsun ve bizi hiç bırakmasın, bizden ayrılmasın. ⁵⁸ Bütün yollarını izlememiz, atalarımıza verdiği buyruklara, kurallara, ilkelere uymamız için RAB yüreklerimizi kendine yöneltsin. ⁵⁹ Ya RAB Tanrımız, önünde yalvarırken söylediğim bu sözleri gece gündüz anımsa. Kulunu ve halkın İsrail'i her durumda koru. ⁶⁰ Sonunda dünyanın bütün ulusları bilsinler ki, tek Tanrı RAB'dir ve O'ndan başka Tanrı yoktur. ⁶¹ Bugünkü gibi O'nun kurallarına göre yaşamak ve buyruklarına uymak için bütün yüreğinizi Tanrımız RAB'be adayın.”

Tapınağın Adanması

(2Ta.7:4-10)

⁶² Kral ve bütün İsrail halkı RAB'bin önünde kurban kestiler. ⁶³ Süleyman, esenlik kurbanı olarak RAB'be yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve bütün İsrail halkı, RAB'bin Tapınağı'nı adama işini tamamlamış oldu. ⁶⁴ Aynı gün kral, tapınağın önündeki avlunun orta kısmını da kutsadı. Yakmalık sunuları*, tahıl sunularını* ve esenlik sunularının* yağlarını orada sundu. Çünkü RAB'bin önündeki tunç* sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını alamayacak kadar küçüktü.

⁶⁵ Süleyman, Levo-Hamat'tan Mısır Vadisi'ne kadar her yerden gelen İsrailîliler'in oluşturduğu büyük toplulukla birlikte Tanrımız RAB'bin önünde art arda yedişer gün, toplam on dört gün bayram yaptı. ⁶⁶ Kral sekizinci gün halkı evlerine gönderdi. Onlar da

kralı kutsayıp RAB'bin, kulu Davut ve halkı İsrail için yapmış olduğu bütün iyiliklerden dolayı sevinç duyarak mutluluk içinde evlerine döndüler.

Rab Süleyman'a Yine Görünüyor

(2Ta.7:11-22)

9 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve yapmayı istediği bütün işleri bitirince, ² RAB daha önce Givon'da olduğu gibi ona yine görünerek ³ şöyle dedi: “Duanı ve yakarışını duydum. Adım sürekli orada bulunsun diye yaptığın bu tapınağı kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır. ⁴ Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi, bütün yüreğinle ve doğrulukla yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarına ve ilkelerime uyar-san, ⁵ baban Davut'a, ‘İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir’ diye verdiğim sözü tutup krallığını sonsuza dek pekiştireceğim.

⁶ “Ama siz ya da çocuklarınız yollarımdan sapar, buyruklarına ve kurallarına uymaz, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, ⁷ size verdiğim bu ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; İsrail bütün uluslar arasında aşağılanıp alay konusu olacak. ⁸ Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler, hayret ve dehşet içinde, ‘RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?’ diye soracaklar. ⁹ Ve, diyecekler ki, ‘İsrail halkı, atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bütün bu kötülükleri başlarına getirdi.’ ”

Süleyman'ın Öbür Etkinlikleri

(2Ta.8:1-18)

¹⁰ Süleyman iki yapıyı –RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını– yirmi

yılda bitirdi. ¹¹Bu yapılar için istediği sedir ve çam ağaçlarıyla altını sağlayan Sur Kralı Hiram'a Celile bölgesinde yirmi kent verdi. ¹²Hiram gidip Süleyman'ın kendisine verdiği kentleri görünce onları beğenmedi. ¹³Süleyman'a, "Bunlar mı bana verdiğin kentler, kardeşim!" dedi. Bu yüzden o bölge bugün de "Kavul'" diye bilinir. ¹⁴Oysa Hiram, Kral Süleyman'a yüz yirmi talant* altın göndermişti.

¹⁵Kral Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, kendi sarayını, Millo'yu* ve Yeruşalim'in surlarını yaptırmak; ayrıca Hasor, Megiddo ve Gezer kentlerini onarıp güçlendirmek amacıyla angaryacıları toplamıştı. ¹⁶Mısır Firavunu gidip Gezer'i ele geçirmiş ve ateşe vermişti. Orada yaşayan Kenanlılar'ı öldürerek kenti Süleyman'la evlenen kızına armağan etmişti. ¹⁷Süleyman Gezer'i, Aşağı Beythoron'u, ¹⁸Baalat'ı ve kırsal bir bölgede bulunan Tamar'la birlikte ¹⁹bütün ambarlı kentleri, ayrıca savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu.

²⁰İsrail halkından olmayan Amorlular, Hititler*, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular'dan artakalanlara gelince, ²¹Süleyman İsrail halkının tamamen yok edemediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor. ²²Ancak Süleyman İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, görevli, komutan, subay, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar. ²³Süleyman'ın yapılan işlerin başında duran ve çalışanları denetleyen beş yüz elli görevlisi vardı.

²⁴Firavunun kızı, Davut Kenti'nden Süleyman'ın kendisi için yaptırdığı saraya taşındıktan sonra, Süleyman Millo'yu yaptırdı.

²⁵Süleyman RAB için yaptırdığı sunakta yılda üç kez yakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sunardı. Ayrıca RAB'bin önündeki sunağın üstünde buhur da yakardı. Böylece Süleyman tapınağın yapımını tamamlamış oldu.

²⁶Kral Süleyman Edomlular'ın ülkesinde, Kamış Denizi* kıyısında Eyilat yakınlarındaki Esyon-Gever'de gemiler yaptırdı. ²⁷Hiram denizi bilen gemicilerini Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e gönderdi. ²⁸Ofir'e giden bu gemiciler, Kral Süleyman'a 420 talant¹ altın getirdiler.

Saba Kraliçesi Süleyman'ı Ziyaret Ediyor

(2Ta.9:1-12)

10 Saba Kraliçesi, RAB'bin adından ötürü Süleyman'ın artan ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamaya geldi. ²Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yeruşalim'e gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu. ³Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. ⁴⁻⁵Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, sakilerini ve RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları* gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı.

⁶Krala, "Ülkemdeyken yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş" dedi, ⁷"Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek inan-

j 9:13 "Kavul": "Değersiz" anlamına gelir. k 9:14 "Yüz yirmi talant": Yaklaşık 4.1 ton. l 9:28 "420 talant": Yaklaşık 14.5 ton. 9:25 Çık.23:17; 34:23; Yas.16:16 10:1-13 Mat.12:42; Luk.11:31

mamıştım. Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliliğin de, zenginliğin de duyduklarımın kat kat fazla. ⁸Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliliğine tanık oluyorlar. ⁹Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun! RAB İsrail'e sonsuz sevgi duyduğundan, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni kral yaptı.”

¹⁰Saba Kraliçesi krala 120 talant^m altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala o kadar baharat armağan etti ki, bir daha bu kadar çok baharat görülmedi.

¹¹Bu arada Hiram'ın gemileri Ofir'den altın ve büyük miktarda almugⁿ kerestesiyle değerli taşlar getirdiler. ¹²Kral, RAB'in Tapınağı'yla sarayın tırabzanlarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu almug kerestesinden yaptırdı. Bugüne dek o kadar almug ağacı ne gelmiş, ne de görülmüştür.

¹³Kral Süleyman Saba Kraliçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Ayrıca ona gönülden kopan birçok armağan verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.

Kral Süleyman'ın Zenginliği

(2Ta.1:14-17; 9:13-28)

¹⁴Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı^o buluyordu. ¹⁵Alım satımla uğraşanlarla tüccarların kazançlarından ve Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valilerinden gelenler bunun dışındaydı.

¹⁶Kral Süleyman her biri altı yüz şekel^a ağırlığında dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı. ¹⁷Ayrıca

her biri üç mina^p ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.

¹⁸Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı. ¹⁹Tahtın altı basamağı, arka kısmında yuvarlak bir başlığı vardı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu. ²⁰Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. ²¹Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu. ²²Hiram'ın gemilerinin yanısıra, kralın da denizde ticaret gemileri vardı. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla^r yüklü olarak dönerlerdi.

²³Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi. ²⁴Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeliği dinlemek için bütün dünya onu görmek isterdi. ²⁵Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.

²⁶Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yerusallim'e yerleştirdi. ²⁷Krallığı döneminde Yerusallim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaşta. ²⁸Süleyman'ın atları Mısır ve Keve'den^s getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keve'den satın alırdı.

m 10:10 “120 talant”: Yaklaşık 4.1 ton. **n 10:11,12** “Almug”: Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıc ağacı olduğu sanılıyor. **o 10:14** “666 talant”: Yaklaşık 23 ton. **ö 10:16,29** “Altı yüz şekel”: Yaklaşık 6.9 kg. **p 10:17** “Üç mina”: Yaklaşık 1.7 kg. **r 10:22** “Türlü maymunlarla” ya da “Maymunlar ve tavuskuşlarıyla”. **s 10:28** “Keve”: Büyük bir olasılıkla “Kilikya”, yani “Çukurova bölgesi”. **10:26** 1Kr.4:26 **10:27** Yas.17:17 **10:28** Yas.17:16

²⁹Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz^ş, bir at yüz elli şekel' gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit* ve Aram kral-larına satarlardı.

Süleyman Tanrı'dan Uzaklaşıyor

11 Kral Süleyman firavunun kızı-nın yanısıra Moavlı, Ammon-lu, Edomlu, Saydalı ve Hititli* bir-çok yabancı kadın sevdi. ²Bu kadınlar RAB'bin İsrail halkına, “Ne siz onla-rın arasına girin, ne de onlar sizin ara-nıza girsinler; çünkü onlar kesinlikle sizi kendi ilahlarının ardınca yürümek üzere saptıracaklardır” dediği uluslar-dandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı. ³Süleyman'ın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onu yolundan saptırdılar. ⁴Süleyman yaşlandıkça, ka-rıları onu başka ilahların ardınca yürü-mek üzere saptırdılar. Böylece Süley-man bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan babası Davut gibi yaşamadı. ⁵Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e* ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e* taptı. ⁶Böylece RAB'bin gözünde kö-tü olanı yaptı, RAB'bin yolunda yürü-yen babası Davut gibi tam anlamıyla RAB'bi izlemedi. ⁷Yeruşalim'in doğu-sundaki tepede Moavlılar'ın iğrenç ila-hı Kemoş'a ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e tapmak için bir yer yap-tırdı. ⁸İlahlarına buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karıları için de aynı şeyleri yaptı.

⁹⁻¹⁰İsrail'in Tanrısı RAB, kendisi-ne iki kez görünüp, “Başka ilahlara tapma!” demesine karşın, Süleyman RAB'bin yolundan saptı ve O'nun buyruğuna uymadı. Bu yüzden RAB Süleyman'a öfkelenerek, ¹¹“Seninle yaptığım antlaşmaya ve kurallarıma bilerek uymadığın için krallığı elin-

den alacağım ve görevlilerinden biri-ne vereceğim” dedi, ¹²“Ancak baban Davut'un hatırı için, bunu senin yaşa-dığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım. ¹³Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut'un ve kendi seçtiğim Yeruşalim'in hatırı için oğluna bir oy-mak bırakacağım.”

Süleyman'ın Düşmanları

¹⁴RAB kral soyundan gelen bir düş-manı, Edomlu Hadat'ı Süleyman'a karşı ayaklandırdı. ¹⁵Daha önce, Da-vut Edomlular'la savaşırken, ölüleri gömmeye giden ordu komutanı Yoav Edom'daki bütün erkekleri öldürmüş-tü. ¹⁶Yoav ile İsraililer Edom'daki er-keklerin hepsini yok edinceye dek, al-tı ay orada kalmışlardı. ¹⁷Ancak genç Hadat, babasının görevlilerinden bazı Edomlular'la birlikte Mısır'a kaçmış-tı. ¹⁸Sonra Midyan'dan ayrılıp Paran'a gitmişler, oradan bazı Paranlılar'ı da yanlarına alıp Mısır'a, firavunun ya-nına gelmişlerdi. Firavun Hadat'a ba-rınak, yiyecek ve toprak sağlamıştı.

¹⁹Hadat firavunun dostluğunu ka-zandı. Bunun üzerine firavun, kendi karısı Kraliçe Tahpenes'in kızkarde-şini Hadat'la evlendirdi. ²⁰Tahpenes'in kızkardeşi Hadat'a Genuvat adlı bir oğul doğurdu. Tahpenes çocuğu sa-rayda firavunun çocuklarıyla birlik-te büyüttü.”

²¹Hadat Davut'la ordu komutanı Yoav'ın ölüm haberini Mısır'da duy-du. Firavuna, “İzin ver, kendi ülkeme döneyim” dedi.

²²Firavun, “Bir eksişin mi var, ne-den ülkene dönmek istiyorsun?” di-ye sordu.

Hadat, “Hayır, ama lütfen gitmeme izin ver” diye yanıtladı.

§ 10:16,29 “Altı yüz şekel”: Yaklaşık 6.9 kg. t 10:29 “Yüz elli şekel”: Yaklaşık 1.7 kg.

u 11:20 Masoretik metin “Büyüttü”, Septuaginta “Sütten kesti”.

11:1 Yas.17:17 11:2 Çık.34:16; Yas.7:3-4

²³Tanrı, efendisi Sova Kralı Hada-
dezer'den kaçan bir düşmanı, Elyada
oğlu Rezon'u Süleyman'a karşı ayak-
landırdı. ²⁴Davut Sovalılar'a saldır-
dığında, Rezon çevresine haydutları
toplayıp onlara önderlik etmişti. Bir-
likte Şam'a gitmişler, orada kalıp yö-
netimi ele geçirmişlerdi. ²⁵Hadat'ın
yaptığı kötülüğün yanı sıra, Rezon Sü-
leyman yaşadığı sürece İsrail'in düş-
manı oldu; Aram'da krallık yaparak
İsrail'den nefret etti.

Yarovam'ın Süleyman'a Karşı Ayaklanması

²⁶Efrayim oymağından Nevat oğlu
Seredalı Yarovam Kral Süleyman'a
karşı ayaklandı. Yarovam Süleyman'ın
görevlilerindendi. Annesi Serua adlı
dul bir kadındı.

²⁷Yarovam'ın krala karşı ayaklan-
masının öyküsü şöyleydi: Süleyman
Millo'yu* yaptırdı babası Davut'un
Kenti'ndeki surların gediğini kapat-
mıştı. ²⁸Yarovam çok yetenekli biri-
di. Süleyman bu genç adamın ne den-
li çalışkan olduğunu görünce, Yusuf
soyunun bütün ağır işlerinin sorum-
luluğunu ona verdi.

²⁹Bir gün Yarovam Yeruşalim'in
dışına çıktı. Yolda Şilolu Peygamber
Ahiya ile karşılaştı. Ahiya yeni giysi-
sini giymişti. İkisi kent dışında yalnız-
dılar. ³⁰Ahiya üzerindeki giysiyi yırtıp
on iki parçaya ayırdı ³¹ve Yarovam'a,
"On parçayı kendine al" dedi, "Çünkü
İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben,
Süleyman'ın elinden krallığı alıp on
oymağı sana vereceğim. ³²Ama ku-
lum Davut'un ve İsrail oymaklarının
yaşadığı kentler arasından seçtiğim
Yeruşalim Kenti'nin hatırı için bir oy-
mağı onda bırakacağım. ³³Çünkü Sü-
leyman bana sırt çevirip Saydalılar'ın
tanrıçası Aştoret'e*, Moavlılar'ın ila-
hı Kemoş'a ve Ammonlular'ın ilahı

Molek'e* taptı. Kurallarına, ilkeleri-
me uyup gözümde doğru olanı yapan
babası Davut gibi yollarımı izleme-
di. ³⁴Ama buyruklarına, kurallarına
bağlı kalan, seçtiğim kulum Davut'un
hatırı için Süleyman'ın elinden bütün
krallığı almayacağım. Yaşamı bo-
yunca onu önder yapacağım. ³⁵An-
cak krallığı oğlunun elinden alıp on
oymağı sana vereceğim. ³⁶Adımı yer-
leştirmek için kendime seçtiğim Ye-
ruşalim Kenti'nde kulum Davut için
önümde sönmeyen bir ışık olmak üze-
re Süleyman'ın oğluna bir oymak ve-
receğim. ³⁷Sana gelince, seni İsrail
Kralı yapacağım. İsrail'i dilediğin gi-
bi yöneteceksin. ³⁸Kulum Davut gi-
bi isteklerimi yerine getirir, kuralla-
rına ve buyruklarına uyar, gözümde
doğru olanı yapar, yollarımı izlersen,
seninle birlikte olacağım. Davut'a
yaptığım gibi senin için de güçlü bir
hanedan kurup İsrail'i sana vereceğim.
³⁹Süleyman'ın günahından ötürü Da-
vut soyunun gururunu kıracağım, an-
cak sonsuza dek değil.' "

Süleyman'ın Ölümü

(2Ta.9:29-31)

⁴⁰Süleyman Yarovam'ı öldürmeye ça-
lıştı. Ama Yarovam Mısır'a kaçıp Mısır
Kralı Şişak'a sığındı. Süleyman'ın ölü-
müne kadar orada kaldı.

⁴¹Süleyman'ın krallığı döneminde-
ki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve
bilgeligi Süleyman'ın tarihinde yazılı-
dır. ⁴²Süleyman kırk yıl süreyle bütün
İsrail'i Yeruşalim'den yönetti. ⁴³Süley-
man ölüp atalarına kavuşunca babası
Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine
oğlu Rehavam kral oldu.

İsrailliler Rehavam'a Başkaldırıyor

(2Ta.10:1-19)

12 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü
bütün İsrailliler kendisini kral

ilan etmek için orada toplanmışlardı.

²Kral Süleyman'dan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'da kalmaya karar verdi.

³İsrail topluluğu Yarovam'ı çağırttı. Birlikte gidip Rehavam'a şöyle dediler: "Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz."

⁵Rehavam, "Şimdi gidin, üç gün sonra yine gelin" yanıtını verince halk yanından ayrıldı.

⁶Kral Rehavam, babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, "Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?" diye sordu.

⁷İleri gelenler, "Bugün bu halka hizmet eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar" diye karşılık verdiler.

⁸Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı: ⁹"Siz ne yapmamı öğütlersiniz? 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?"

¹⁰Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: "Sana 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen halka de ki, 'Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır. 'Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuza daha da ağırlaştıracam. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.'"

¹²Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üç gün sonra yine gelin" sözü üzerine, üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler. ¹³⁻¹⁴İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: 'Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracam. Babam

sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim." ¹⁵Kral halkı dinlemedi. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.

¹⁶Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsraililer,

"İşay oğlu, Davut'la ne ilgimiz, Ne de payımız var!" diye

bağırdılar,

"Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim!

Davut'un soyu başının çaresine baksın."

Böylece herkes evine döndü.

¹⁷Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsraililer'e krallık yapmaya başladı.

¹⁸İsraililer Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı Adoram'ı tassa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yerusolim'e kaçtı. ¹⁹İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

²⁰Yarovam'ın Mısır'dan döndüğünü duyunca, bütün İsraililer haber gönderip kendisini toplantıya çağırdılar ve onu İsrail Kralı ilan ettiler. Yahuda oymağından başka hiç kimse Davut soyunu izlemedi.

Şemaya'nın Peygamberliği

(2Ta.11:1-4)

²¹Süleyman oğlu Rehavam Yerusolim'e varınca, İsrail oymaklarıyla savaşp onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla bütün Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşı topladı.

²²Bu arada Tanrı adamı Şemaya'ya Tanrı şöyle seslendi: ²³"Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, bütün Yahudalılar'a, Benyaminliler'e ve orada yaşayan öteki insanlara şunu söyle: ²⁴'RAB diyor ki, İsraili kardeşleri-

nize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.’ ” RAB'bin bu sözlerini duyan halk O'nun buyruğuna uyup evine döndü.

Beytel ve Dan'daki Altın Buzağlar

²⁵Yarovam Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem Kenti'ni onarıp orada yaşamaya başladı. Daha sonra oradan ayrılıp Penuel Kenti'ni onardı. ²⁶Yarovam, “Şimdi krallık yine Davut soyunun eline geçebilir” diye düşündü, ²⁷“Eğer bu halk Yerusâlim'e gidip RAB'bin Tapınağı'nda kurbanlar sunarsa, yürekleri efendileri, Yahuda Kralı Rehavam'a döner. Beni öldürüp yeniden Rehavam'a bağlanırlar.”

²⁸Kral, danışmanlarına danıştıktan sonra, iki altın buzağı yaptırıp halkına, “Tapınmak için artık Yerusâlim'e gitmeniz gerek yok” dedi, “Ey İsrail halkı, işte sizi Mısır'dan çıkaran ilahlarınız!” ²⁹Altın buzağılardan birini Beytel, ötekini Dan Kenti'ne yerleştirdi. ³⁰Bu günahı. Böylece halk buzağıya tapmak için Dan'a kadar gitmeye başladı. ³¹Yarovam ayrıca tapınma yerlerinde tapınaklar yaptırdı. Levililer'in dışında her türlü insanlardan kâhinler atadı.

³²Yarovam sekizinci ayın on beşinci günü Yahuda'daki bayrama benzer bir bayram başlattı. Dan'daki sunakta ve Beytel'de yaptırdığı altın buzağılara kurbanlar sundu; orada kurmuş olduğu tapınma yerlerine kâhinler yerleştirdi. ³³Kendi kendine uydurduğu sekizinci ayın on beşinci günü, Beytel'de yaptırdığı sunağa gitti, kurban sunup buhur yaktı. Ve o günü İsrail halkı için bayram ilan etti.

Yahudalı Tanrı Adamı

13 Yarovam buhur yakmak için sunağın yanında dururken, bir Tanrı adamı RAB'bin buyruğu üzerine

Yahuda'dan Beytel'e geldi. ¹RAB'bin buyruğu uyarınca sunağa karşı şöyle seslendi: “Sunak, ey sunak! RAB diyor ki, ‘Davut'un soyundan Yoşiya adında bir erkek çocuk doğacak. Buhur yakan, tapınma yerlerinde görevli kâhinleri senin üstünde kurban edecek. Üstünde insan kemikleri yakılacak.’ ” ³Aynı gün Tanrı adamı bir belirti göstererek konuşmasını şöyle sürdürdü: “RAB'bin bana açıkladığı belirti şudur: Bu sunak parçalanacak, üstündeki küller çevreye savrulacak.”

⁴Kral Yarovam, Tanrı adamının Beytel'de sunağa karşı söylediklerini duyunca, elini ona doğru uzatarak, “Yakalayın onu!” diye buyruk verdi. Ancak Tanrı adamına uzattığı eli felç oldu ve düzelmedi. ⁵Tanrı adamının RAB'bin buyruğuyla gösterdiği belirti uyarınca, sunak parçalandı, üstündeki küller çevreye savruldu.

⁶O zaman Kral Yarovam, Tanrı adamına, “Lütfen benim için dua et, Tanrının RAB'be yalvar ki, elim eski halini alsın” dedi. Tanrı adamı RAB'be yalvarınca kralın eli iyileşip eski halini aldı.

⁷Kral, Tanrı adamına, “Benimle eve kadar gel de bir şeyler ye” dedi, “Sana bir armağan vereceğim.”

⁸Tanrı adamı, “Varlığının yarısını bile versen, seninle gelmem” diye karşılık verdi, “Burada ne yer, ne de içirim. ⁹Çünkü RAB bana, ‘Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme’ diye buyruk verdi.” ¹⁰Böylece Tanrı adamı, Beytel'e gelmiş olduğu yoldan değil, başka bir yoldan gitti.

Beytelli Yaşlı Peygamber

¹¹O sıralarda Beytel'de yaşayan yaşlı bir peygamber vardı. Çocukları gelip o gün Tanrı adamının Beytel'de yaptıklarını ve krala söylediklerini babalarına anlattılar. ¹²Yaşlı baba, “Tanrı adamı hangi yoldan gitti?” diye sor-

du. Çocuklar Yahuda'dan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini ona gösterdiler. ¹³Bunun üzerine yaşlı baba, "Eşeğimi hazırlayın" dedi. Çocuklar eşeğe palan vurunca, binip ¹⁴Tanrı adamının ardına düştü. Onun bir yabanıl fıstık ağacının altında oturduğunu görünce, "Yahuda'dan gelen Tanrı adamı sen misin?" diye sordu.

Adam, "Evet, benim" diye karşılık verdi.

¹⁵Yaşlı peygamber, "Gel benimle eve gidelim, bir şeyler ye" dedi.

¹⁶Tanrı adamı şöyle karşılık verdi: "Yolumdan dönüp seninle gelemem. Burada ne yer, ne de içerim. ¹⁷Çünkü RAB bana, 'Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme' diye buyruk verdi."

¹⁸Bunun üzerine yaşlı peygamber, "Ben de senin gibi peygamberim" dedi, "RAB'bin buyruğu üzerine bir melek bana, 'Onu evine götür ve yiyip içmesini sağla' dedi." Ne var ki yalan söyleyerek Tanrı adamını kandırdı. ¹⁹Böylece Tanrı adamı onunla birlikte geri döndü ve evinde yiyip içmeye başladı.

²⁰Sofrada otururlarken, RAB, Tanrı adamını yolundan döndüren peygambere seslendi. ²¹O da Yahuda'dan gelen Tanrı adamına şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Madem RAB'bin sözünü dinlemedin, Tanrının RAB'bin sana verdiği buyruğa uymayıp ²²yolundan döndün; sana yiyip içme dediği yerde yiyip içtin, cesedin atalarının mezarlığına gömülmeyecek.' "

²³Tanrı adamı yiyip içtikten sonra yaşlı peygamber onun için eşeği hazırladı. ²⁴Tanrı adamı giderken yolda bir aslanla karşılaştı. Aslan onu oracıkta öldürdü. Eşekle aslan yere serilen cesedin yanında duruyordu. ²⁵Yoldan geçenler yerde yatan cesetle yanında duran aslanı gördüler. Gidip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte gördüklerini anlattılar.

²⁶Tanrı adamını yolundan döndüren yaşlı peygamber olanları duyunca, şöyle dedi: "RAB'bin sözünü dinlemeyen Tanrı adamı budur. Bu yüzden RAB, sözü uyarınca, onun üzerine bir aslan gönderdi. Aslan onu parçalayıp öldürdü." ²⁷⁻²⁸Peygamber, çocuklarına, "Eşeği hazırlayın!" dedi. Çocukların hazırladığı eşeğe binip gitti. Eşekle aslanı yerde yatan Tanrı adamının cesedi başında buldu. Ancak aslan cesedi yemediği gibi eşeğe de dokunmamıştı. ²⁹Yaşlı peygamber Tanrı adamının cesedini eşeğin sırtına attı ve ona ağıt yakıp gömmek için kendi kentine götürdü. ³⁰Cesedi kendi mezarına gömdü. "Ah kardeşim!" diyerek ardından ağıt yaktılar.

³¹Tanrı adamını gömdükten sonra, yaşlı peygamber çocuklarına şöyle dedi: "Ben ölünce beni bu Tanrı adamının yanına gömün, kemiklerimi de onun kemiklerinin yanına koyun. ³²Çünkü onun Beytel'deki sunağa ve Samiriye kentlerindeki tapınma yerlerinde bulunan bütün tapınaklara karşı RAB'bin buyruğuyla yaptığı uyarılar kesinlikle yerine gelecektir."

Yarovam'ın Büyük Günahı

³³Bu olaya karşın Yarovam gittiği kötü yoldan ayrılmadı. Yine her türlü insanı tapınma yerlerine kâhin olarak atadı ve buralara kâhin olmak isteyen herkese görev verdi. ³⁴Yarovam'ın soyu günah işledi. Bu günahlar onların yeryüzünden silinip yok edilmesine neden oldu.

Yarovam'ın Oğlunun Ölümü

14 O sıralarda İsrail Kralı Yarovam'ın oğlu Aviya hastalandı. ²Yarovam, karısına, "Kalk, Yarovam'ın karısı olduğunu anlamamaları için kılığını değiştirip Şilo'ya git" dedi, "Bu halkın kralı olacağımı bana bildiren Peygamber Ahiya orada otu-

ruyor. ³Ona on ekmek, birkaç çörek, bir tulum bal götür. Çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir.”

⁴Yarovam'ın karısı denileni yaptı; kalkıp Şilo'ya, Ahiya'nın evine gitti. Ahiya'nın gözleri yaşlılıktan görmez olmuştu. ⁵RAB, Ahiya'ya şöyle dedi: “Şimdi Yarovam'ın karısı gelecek. Hastalanan oğlunun durumunu senden soracak. Onu söylediğin gibi yanıtlayacaksın. O geldiğinde kendini sana başka biriymiş gibi gösterecek.”

⁶Ahiya, kapıdan içeri giren kadının ayak seslerini duyunca, “Gel, Yarovam'ın karısı!” dedi, “Neden başka kılığa giriyorsun? Sana kötü haberlerim var. ⁷Git Yarovam'a de ki, ‘İsrail'in Tanrısı RAB, Ben seni halkın arasından seçip kendi halkıma, İsraililer'e önder yaptım, diyor, ⁸Kralığı Davut'un soyundan alıp sana verdim. Ama sen buyruklarıma uyan, gözümde yalnız doğru olanı yapan ve bütün yüreğiyle yollarımı izleyen kulum Davut'a benzemedin. ⁹Senden önce yaşayanların hepsinden çok kötülük yaptın. Beni reddettin; kendine başka ilahlar buldun, dökme putlar yaparak beni öfkeliendirdin.

¹⁰“ ‘Bundan dolayı Yarovam'ın ailesini sıkıntılara sokup İsrail'de onun soyundan gelen genç yaşlı’^ü bütün erkekleri öldüreceğim. Yarovam'ın ailesini gübre yakarcasına kökünden kurutacağım. ¹¹Yarovam'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdaki ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.’ RAB böyle konuştu.

¹²“Sana gelince, kalk, evine dön. Kente ayak basar basmaz çocuk ölecek. ¹³Bütün İsrail halkı ağıt yakıp onu gömecek. Yarovam'ın ailesinden yalnız o gömülecek. Çünkü Yarovam ailesi içinde İsrail'in Tanrısı RAB'bi hoşnut eden nitelikler yalnız onda bulundu.

¹⁴“RAB İsrail'e bir kral atayacak. Bu kral aynı gün Yarovam'ın ailesine son verecek. Ne zaman mı? Hemen şimdi. ¹⁵RAB İsrail halkını cezalandıracak. İsrail halkı suda sallanan bir kamışa dönecek. RAB onları atalarına vermiş olduğu bu iyi topraklardan söküp Fırat Irmağı'nın ötelere dağıtacak. Çünkü Aşera* putlarını dikerek RAB'bi öfkeliendirdiler. ¹⁶Yarovam'ın işlediği ve İsrail halkını sürüklediği günahlar yüzünden RAB İsrail'i terk edecek.”

¹⁷Yarovam'ın karısı oradan ayrılp Tirsaya döndü. Evinin eşğine varınca çocuk öldü. ¹⁸Bütün İsrail halkı, RAB'bin kulu Peygamber Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, çocuğu gömüp onun için ağıt yaktı.

Yarovam'ın Ölümü

¹⁹Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, nasıl savaştığı, ülkesini nasıl yönettiği İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ²⁰Yarovam yirmi iki yıl krallık yaptı. Ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Nadav kral oldu.

Rehavam'ın Krallığı

(2Ta.11:5-12:15)

²¹Süleyman oğlu Rehavam Yahuda Kralı olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yerusolım Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı.

²²Yahudalılar RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, işledikleri günahlarla Tanrı'yı atalarından daha çok öfkeliendirdiler. ²³Ayrıca kendilerine her yüksek tepenin üstüne ve bol yapraklı her ağacın altına tapınma yerleri, dikili taşlar ve Aşera* putları yaptılar. ²⁴Ülkedeki putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekler bile vardı.

^ü 14:10 “Genç yaşlı” ya da “Köle olsun, özgür olsun”.

14:10 1Kr.15:29 14:23 2Kr.17:9-10 14:24 Yas.23:17

Yahudalılar RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu ulusların yaptığı bütün iğrençlikleri yaptılar.

²⁵Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yerusolim'e saldırdı. ²⁶Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü. ²⁷Kral Rehavam bunların yerine tunç* kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti. ²⁸Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşır, sonra muhafız odasına götürürlerdi.

²⁹Rehavam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ³⁰Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. ³¹Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Annesi Ammonlu Naama'ydı. Rehavam'ın yerine oğlu Aviyam kral oldu.

Aviyam'ın Krallığı

(2Ta.13:1-14:1)

15 Nevat oğlu İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviyam Yahuda Kralı oldu. ²Yerusolim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi Avşalom'un kızı Maaka'ydı.

³Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlara Aviyam da katıldı. Bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan atası Davut gibi değildi. ⁴Buna karşın Tanrısı RAB, Davut'un hatırına Yerusolim'i güçlendirmek için kendisinden sonra oğlunu kral atayarak ona Yerusolim'de bir ışık verdi. ⁵Çünkü RAB'bin gözünde doğru olanı yapan Davut, Hititli* Uriya olayı dışında, yaşamı boyunca RAB'bin buyruklarının hiçbirinden sapmamıştı.

⁶Rehavam'la Yarovam arasındaki savaş Aviyam'ın yaşamı boyunca sürüp gitti. ⁷Aviyam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Aviyam'la Yarovam arasındaki savaş sürüp gitti. ⁸Aviyam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu.

Asa'nın Krallığı

(2Ta.15:16-16:6)

⁹İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirminci yılında Asa Yahuda Kralı oldu. ¹⁰Yerusolim'de kırk bir yıl krallık yaptı. Büyükannesi Avşalom'un kızı Maaka'ydı. ¹¹Atası Davut gibi RAB'bin gözünde doğru olanı yapan Asa, ¹²putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekleri ülkeden kovdu. Atalarının yapmış olduğu bütün putları yok etti. ¹³Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera* için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip Kidron Vadisi'nde yakıtı. ¹⁴Ancak puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı. ¹⁵Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları RAB'bin Tapınağı'na getirdi.

¹⁶Asa'yla İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti. ¹⁷İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Yahuda Kralı Asa'nın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı.

¹⁸Bunun üzerine Asa, Şam'da oturan Hezyon oğlu Tavrımon oğlu Aram Kralı Ben-Hadat'a, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki bütün altın ve gümüşü görevlileri aracılığıyla şu haberle birlikte gönderdi: ¹⁹"Babamla baban arasında oldu-

ğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana armağan olarak gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarım-dan askerlerini çeksin.”

²⁰Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Beytmaaka'yı ve bütün Naftali bölgesiyle birlikte Kinrot'u ele geçirdi. ²¹Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurup Tirs'a'ya çekildi. ²²Kral Asa istisnasız bütün Yahudalılar'ı kapsayan bir çağrı yaptı. Baaşa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Kral Asa bunlarla Benyamin bölgesindeki Geva ve Mispa kentlerini onardı.

²³⁻²⁴Asa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları, bütün yaptıkları ve kurduğu kentler Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yaşlılığında ayaklarından hastalanan Asa, ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü; yerine oğlu Yehoşafat kral oldu.

Nadav'ın Krallığı

²⁵Yahuda Kralı Asa'nın krallığının ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrail Kralı oldu ve İsrail'de iki yıl krallık yaptı. ²⁶O da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının yolunu izledi ve babasının İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.

²⁷Nadav ve İsrail ordusu Filistliler'in Gibbeton Kenti'ni kuşatırken, İssakar oymağından Ahiya oğlu Baaşa, Nadav'a düzen kurup onu Gibbeton'da öldürdü. ²⁸Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Nadav'ı öldüren Baaşa, onun yerine kral oldu.

²⁹Baaşa kral olur olmaz, Yarovam'ın bütün ailesini ortadan kaldırdı. RAB'bin, kulu Şilolu Ahiya aracılığıyla

la söylediği söz uyarınca, Yarovam'ın bütün ailesi yok edildi; sağ kalan olmadı. ³⁰Bütün bunlar İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkeliendiren Yarovam'ın işlediği ve İsrail'i sürüklediği günahlar yüzünden oldu.

³¹Nadav'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ³²Yahuda Kralı Asa ile İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.

Baaşa'nın Krallığı

³³Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Ahiya oğlu Baaşa Tirs'a'da bütün İsrail'in Kralı oldu ve yirmi dört yıl krallık yaptı. ³⁴Baaşa, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Yarovam'ın yolunu izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.

16 RAB Hanani oğlu Yehu aracılığıyla İsrail Kralı Baaşa'ya şunları bildirdi: ²“Sen önemsiz biriyken, ben seni halkım İsrail'e önder yaptım. Ama sen Yarovam'ın yolunu izleyip halkım İsrail'i günaha sürükledin. Günahlarınız beni öfkeliendirdi. ³Onun için Nevat oğlu Yarovam'a yaptığım gibi, senin ve ailenin kökünü kurutacağım. ⁴Baaşa'nın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdada ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.”

⁵Baaşa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ⁶Baaşa ölüp atalarına kavuşunca, Tirs'a'da gömüldü ve yerine oğlu Ela kral oldu.

⁷Baaşa'nın RAB'bin gözünde yaptığı her kötülükten ötürü RAB, Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla ona ve ailesine karşı yargısını bildirdi. Baaşa yaptığı kötülüklerle RAB'bi öfkeliendirmiş, Yarovam'ın ailesine benze-miş ve bu aileyi ortadan kaldırmıştı.

Ela'nın Krallığı

⁸Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi altıncı yılında Baaşa oğlu Ela Tirs'a'da İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı. ⁹Savaş arabalarının yarısına komuta eden Zimri adındaki bir görevlisi ona düzen kurdu. Ela o sırada Tirs'a'da sarayının sorumlusu Arsa'nın evinde içip sarhoş olmuştu. ¹⁰Zimri içeri girip Ela'yı öldürdü ve onun yerine kral oldu. Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılıydı.

¹¹Zimri İsrail Kralı olup tahta geçince, Baaşa'nın bütün ailesini yok etti. Dost ve akrabalarından hiçbir erkeği sağ bırakmadı. ¹²⁻¹³Baaşa'yla oğlu Ela, değersiz putlara tapmışları için İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelen-dirmişlerdi. Onların işlediği ve İsrail'i sürükledikleri günahlardan dolayı RAB'bin Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya karşı söylediği söz uyarınca, Zimri Baaşa'nın bütün ailesini ortadan kaldırdı.

¹⁴Ela'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Zimri'nin Krallığı

¹⁵Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılında Zimri Tirs'a'da yedi gün krallık yaptı. İsrail ordusu Filistliler'in Gibbeton Kenti yakınlarında ordugah kurmuştu. ¹⁶Ordugah-ta bulunan İsrailliler, Zimri'nin düzen kurup kralı öldürdüğünü duyunca, ordu komutanı Omri'yi o gün orada İsrail Kralı yaptılar. ¹⁷Omri ve yanındaki bütün İsrailliler Gibbeton'dan çıkıp Tirs'a'yı kuşattılar. ¹⁸Zimri kentin alındığını görünce, sarayın kalesine girip sarayı ateşe verdi ve orada öldü. ¹⁹Çünkü o RAB'bin gözünde kötü olanı yapmış, Yarovam'ın yolunu izle-

miş, onun işlediği ve İsrail'i sürüklediği günahlara katılmıştı.

²⁰Zimri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve krala kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Omri'nin Krallığı

²¹İsrail halkı ikiye bölündü. Halkın yarısı Ginat'ın oğlu Tivni'yi kral yapmak isterken, öbür yarısı Omri'yi destekliyordu. ²²Sonunda Omri'yi destekleyenler Ginat oğlu Tivni'yi destekleyenlerden daha güçlü çıktı. Tivni öldü, Omri kral oldu.

²³Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz birinci yılında Omri İsrail Kralı oldu ve altı yılı Tirs'a'da olmak üzere toplam on iki yıl krallık yaptı. ²⁴Omri, Şemer adlı birinden Samiriye Tepesi'ni iki talant* gümüşe satın alıp üstüne bir kent yaptırdı. Tepenin eski sahibi Şemer'in adından dolayı kente Samiriye adını verdi.

²⁵RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı. ²⁶Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yollarını izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katılıp değersiz putlara taparak İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelen-dirdi.

²⁷Omri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ²⁸Omri ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü ve yerine oğlu Ahav kral oldu.

Ahav'ın Krallığı

²⁹Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz sekizinci yılında Omri oğlu Ahav İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de yirmi iki yıl krallık yaptı. ³⁰RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün kralardan daha çok kötülük yaptı. ³¹Nevat

oğlu Yarovam'ın günahlarını izlemek yetmezmiş gibi, bir de Sayda Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'le evlendi. Gidip Baal'a* hizmet ederek ona taptı. ³²Baal için Samiriye'de yaptırdığı tapınağın içine bir sunak kurdu. ³³Ayrıca bir Aşera* putu yaptırdı. Ahav İsrail'in Tanrısı RAB'bi kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha çok öfkeliendirdi.

³⁴Ahav'ın krallığı döneminde, Beytelli Hiel Eriha Kenti'ni yeniden inşa etti. RAB'bin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Hiel ilk oğlu Aviram'ı kaybetme pahasına kentin temelini attı; en küçük oğlu Seguv'u kaybetme pahasına da kentin kapılarını taktı.

İlyas ve Kuraklık

17 Gilat'ın Tişbe Kenti'nden olan İlyas, Ahav'a şöyle dedi: "Hizmet ettiğim İsrail'in Tanrısı yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, ben söylemedikçe önümüzdeki yıllarda ne yağmur yağacak, ne de çiy düşecek."

²O zaman RAB, İlyas'a şöyle seslendi: ³"Buradan ayrıl, doğuya git. Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'nde gizlen. ⁴Dereden su içeceksin ve buyruk verdiğim kargaların getirdiklerini yiyeceksin."

⁵RAB'bin söylediklerini yapan İlyas, gidip Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'ne yerleşti. ⁶Dereden su içiyor, kargaların sabah akşam getirdiği et ve ekmekle besleniyordu. ⁷Ancak ülkede yağmur yağmadığı için bir süre sonra dere kurudu.

İlyas ve Sarefatlı Dul Kadın

⁸O zaman RAB, İlyas'a, ⁹"Şimdi kalk git, Sayda yakınlarındaki Sarefat Kenti'ne yerleş" dedi, "Orada sana yiyecek sağlaması için dul bir kadına buyruk verdim." ¹⁰Sarefat'a giden İlyas kentin kapısına varınca, orada

dul bir kadının odun topladığını gördü. Kadına: "Bana içmek için biraz su verebilir misin?" dedi. ¹¹Kadın su getirmeye giderken İlyas yine seslendi: "Lütfen bir parça da ekmek getir."

¹²Kadın, "Senin Tanrın yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim, hiç ekmeğim yok" diye karşılık verdi, "Yalnız küpte bir avuç un, çömleğin dibinde de azıcık yağ var. Görüyorsun, bir iki parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim için bir şeyler hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gideceğiz."

¹³İlyas kadına, "Korkma, git yiyeceğini hazırla" dedi, "Yalnız önce bana küçük bir pide yapıp getir. Sonra oğlunla kendin için yaparsın. ¹⁴İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Toprağa yağmur düşünceye dek küpten un, çömlekten yağ eksilmeyecek.'"

¹⁵Kadın gidip İlyas'ın söylediklerini yaptı. Hep birlikte günlerce yiyip içtiler. ¹⁶RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, küpten un, çömlekten yağ eksilmedi.

¹⁷Bir süre sonra ev sahibi dul kadının oğlu gittikçe ağırlaşan kötü bir hastalığa yakalandı, sonunda öldü. ¹⁸Kadın İlyas'a, "Ey Tanrı adamı, alıp veremediğimiz nedir?" dedi, "Günahlarımı Tanrı'ya anımsatıp oğlumun ölümüne neden olmak için mi buraya geldin?"

¹⁹İlyas, "Oğlunu bana ver" diyerek çocuğu kadının kucağından aldı, kaldığı yukarı odaya çıkardı ve yatağına yatırdı. ²⁰Sonra RAB'be şöyle yalvarı: "Ya RAB Tanrım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu kötülüğü yaptın?" ²¹İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RAB'be şöyle dua etti: "Ya RAB Tanrım, bu çocuğa yeniden can ver."

²²RAB İlyas'ın yalvarışını duydu. Çocuk dirilip yeniden yaşama döndü. ²³İlyas çocuğu yukarı odadan indirip

annesine verirken, “İşte oğlun yaşıyor!” dedi.

²⁴Bunun üzerine kadın, “Şimdi anladım ki, sen Tanrı Adam’sın ve söylediğin söz gerçekten RAB’bin sözdür” dedi.

İlyas ile Ovadya

18 Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyas’a, “Git, Ahav’ın huzuruna çık” dedi, “Toprağı yağmursuz bırakmayacağım.” ²İlyas Ahav’ın huzuruna çıkmaya gitti.

Samiriye’de kıtlık şiddetlenmişti.

³Ahav sarayının sorumlusu Ovadya’yı çağırırdı. —Ovadya RAB’den çok korkardı.

⁴İzebel RAB’bin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi yanına alıp ellışer ellışer mağaralara gizlemiş ve yiyecek, içecek gereksinimlerini karşılamıştı. —

⁵Ahav, Ovadya’ya, “Haydi gidip ülkedeki bütün su kaynaklarıyla vadilere bakalım” dedi, “Belki atlarla katırların yaşamasını sağlayacak kadar ot buluruz da onları ölüme terk etmemiş oluruz.” ⁶Ahav’la Ovadya, araştırma yapmak üzere ülkeyi aralarında bölüştükten sonra, her biri yalnız başına bir yöne gitti.

⁷Ovadya giderken yolda İlyas’la karşılaştı. İlyas’ı tanıyınca yüzüstü yere kapanarak, “Efendim İlyas sen misin?” diye sordu.

⁸İlyas, “Evet, benim. Git efendine, İlyas burada’ de” diye karşılık verdi.

⁹Ovadya, “Ne günah işledim ki, beni öldürsün diye Ahav’a gönderiyorsun?” dedi ve ekledi: ¹⁰“Tanrın yaşayan RAB’bin adıyla derim ki, efendimin seni aramak için adam göndermediği ulus ve krallık kalmadı. Ahav ülkelerinde olmadığını söyleyen herkese, seni bulamadıklarına dair ant içirdi.

¹¹Oysa sen şimdi, ‘Git, efendine İlyas burada de’ diyorsun. ¹²Ben senin yanından ayrıldığımda, RAB’bin Ruhu

seni bilmediğim bir yere götürebilir. Durumu Ahav’a bildirince, gelip seni bulamazsa beni öldürür. Ben kulun gençliğimden beri RAB’den korkan biriyim. ¹³Efendim, İzebel RAB’bin peygamberlerini öldürdüğünde yaptıklarını duymadın mı? RAB’bin peygamberlerinden yüzünü ellışer ellışer iki mağaraya saklayıp onların yiyecek, içecek gereksinimlerini karşıladım. ¹⁴Ama sen şimdi, ‘Git, efendine İlyas burada de’ diyorsun. O zaman beni öldürür!’”

¹⁵İlyas şöyle karşılık verdi: “Hizmetinde bulunduğum yaşayan ve Her Şeye Egemen RAB’bin adıyla diyorum, bugün Ahav’ın huzuruna çıkacağım.”

İlyas Karmel Dağı’nda

¹⁶Ovadya gidip Ahav’ı gördü, ona durumu anlattı. Bunun üzerine Ahav İlyas’ı karşılamaya gitti. ¹⁷İlyas’ı görünce, “Ey İsrail’i sıkıntıya sokan adam, sen misin?” diye sordu.

¹⁸İlyas, “İsrail’i sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsrail’i sıkıntıya soktunuz” diye karşılık verdi, “RAB’bin buyruklarını terk edip Baallar’ın* ardınca gittiniz. ¹⁹Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı, İzebel’in sofrasında yiyip içen Baal’ın dört yüz elli peygamberi ve Aşera’nın* dört yüz peygamberi Karmel Dağı’na gelip önünde toplansın.”

²⁰Ahav bütün İsrail’e haber salarak peygamberlerin Karmel Dağı’nda toplanmalarını sağladı. ²¹İlyas halka doğru ilerleyip, “Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?” dedi, “Eğer RAB Tanrı’ysa, O’nu izleyin; yok eğer Baal Tanrı’ysa, onun ardınca gidin.” Halk İlyas’a hiç karşılık vermedi.

²²İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: “RAB’bin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal’ın dört yüz elli peygamberi var. ²³Bize iki boğa

getirin. Birini Baal'ın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayacağım. ²⁴Sonra siz kendi ilahınızı adıyla çağırın, ben de RAB'bi adıyla çağırayım. Hangisi ateşle karşılık verirse, Tanrı odur.”

Bütün halk, “Peki, öyle olsun” dedi.

²⁵İlyas, Baal'ın peygamberlerine, “Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınızı adıyla çağırın” dedi, “Ama ateş yakmayın.”

²⁶Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal'ın peygamberleri sabahdan öğlene kadar, “Ey Baal, bize karşılık ver!” diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar.

²⁷Öğleyin İlyas onlarla alay etmeye başladı: “Bağırın, yüksek sesle bağırın! O tanrıymış. Belki dalgındır, ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!” ²⁸Böylece yüksek sesle bağıldılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akitincaya dek bedenlerini yaraladılar. ²⁹Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı.

³⁰O zaman İlyas bütün halka, “Bana yaklaşın” dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas RAB'bin yıkılan sunağını onarmaya başladı. ³¹On iki taş aldı. Bu sayı RAB'bin Yakup'a, “Senin adın İsrail olacak” diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı. ³²İlyas bu taşlarla RAB'bin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki sea^y tohum alacak kadar bir hende kazdı. ³³Sunağın üzerine odunları

dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. “Dört küp su doldurup yakmalık sunuyla* odunların üzerine dökün” dedi.

³⁴Sonra, “Bir daha yapın” dedi. Bir daha yaptılar.

“Bir kez daha yapın” dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar. ³⁵O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu.

³⁶Akşam sunusu saatinde, Peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti: “Ey İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı olan RAB! Bugün bilinsin ki, sen İsrail'in Tanrısı'sın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyruklarınla yaptım. ³⁷Ya RAB, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.”

³⁸O anda gökten RAB'bin ateşi düştü. Düşen ateş yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendeki suyu kuruttu.

³⁹Halk olanları görünce yüzüstü yere kapandı. “RAB Tanrı'dır, RAB Tanrı'dır!” dediler.

⁴⁰İlyas, “Baal'ın peygamberlerini yakalayın, hiçbirini kaçırmayın” diye onlara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı, İlyas onları Kışon Vadisi'ne götürüp orada öldürdü.

Kuraklığın Sonu

⁴¹Sonra İlyas, Ahav'a, “Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var” dedi. ⁴²Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, İlyas Karmel Dağı'nın tepesine çıktı. Yere kapana-rak başını dizlerinin arasına koydu.

⁴³Sonra uşağına, “Haydi git, denize doğru bak!” dedi.

Uşağı gidip denize baktı ve, “Hiçbir şey görmedim” diye karşılık verdi.

İlyas, uşağına yedi kez, “Git, bak” dedi.

⁴⁴Yedinci kez gidip bakan uşak, “Denizden avuç kadar küçük bir bulut çıkıyor” dedi.

İlyas şöyle dedi: “Git, Ahav'a, ‘Yağmura yakalanmadan arabanı al ve geri dön’ de.”

⁴⁵Tam o sırada gökyüzü bulutlarla karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreel'e gitti. ⁴⁶Üzerine RAB'in gücü inen İlyas kemerini kuşanıp Yizreel'e kadar Ahav'ın önünde koştu.

İlyas'ın Kaçışı

19 Ahav, İlyas'ın bütün yaptıklarını, peygamberleri nasıl kılıçtan geçirdiğini İzebel'e anlattı. ²İzebel, İlyas'a, “Yarın bu saate kadar senin peygamberlere yaptığını ben de sana yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın” diye haber gönderdi.

³İlyas can korkusuyla Yahuda'nın Beer-Şeva Kenti'ne kaçıp uşağını orada bıraktı. ⁴Bir gün boyunca çölde yürüdü, sonunda bir retem çalısının altına oturdu ve ölmek için dua etti: “Ya RAB, yeter artık, canımı al, ben atalarımдан daha iyi değilim.”

⁵Sonra retem çalısının altına yatıp uykuya daldı. Ansızın bir melek ona dokunarak, “Kalk yemek ye” dedi. ⁶İlyas çevresine bakınca yanbaşında, kızgın taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü. Yiyecekten sonra yine uzandı.

⁷RAB'in meleği ikinci kez geldi, ona dokunarak, “Kalk yemeğini ye. Gideceğin yol çok uzun” dedi. ⁸İlyas kalktı, yiyecek içti. Yediklerinden aldığı güçle kırk gün kırk gece Tanrı Dağı Horev'e kadar yürüdü. ⁹Geceyi orada bulunan bir mağarada geçirdi.

Rab İlyas'a Görünüyor

RAB, “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” diye sordu.

¹⁰İlyas, “RAB'be, Her Şeye Ege-men Tanrı'ya büyük bir istekle kul-luk ettim” diye karşılık verdi, “Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

¹¹RAB, “Dağa çık ve önümde dur, yanından geçeceğim” dedi.

RAB'in önünde çok güçlü bir rüzgar dağları yarıp kayaları parçaladı. Ancak RAB rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından bir deprem oldu, RAB depremin içinde de değildi. ¹²Depremden sonra bir ateş çıktı, ancak RAB ateşin içinde de değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu. ¹³İlyas bu sesi duyunca, cüppesiyle yüzünü örttü, çıkıp mağaranın girişinde durdu.

O sırada bir ses, “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” dedi.

¹⁴İlyas, “RAB'be, Her Şeye Ege-men Tanrı'ya büyük bir istekle kul-luk ettim” diye karşılık verdi, “Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

¹⁵⁻¹⁶ RAB, “Geldiğin yoldan geri dön, Şam yakınındaki kırlara git” dedi, “Oraya vardığında, Hazael'i Aram Kralı olarak, Nimşi oğlu Yehu'yu İsrail Kralı olarak, Avel-Meholalı Şafat'ın oğlu Elişa'yı da kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin*.” ¹⁷Hazael'in kılıcından kurtulani Yehu, Yehu'nun kılıcından kurtulanı Elişa öldürecek. ¹⁸Ancak İsrail'de Baal'ın* önünde diz çöküp onu öpmemiş yedi bin kişiyi sağ bırakacağım.”

Elişa'ya Çağrı

¹⁹İlyas oradan ayrıлып gitti, Şafat oğlu Elişa'yı buldu. Elişa, on iki çift öküzle saban sürenlerin ardından on

ikinci çifti sürüyordu. İlyas Elişa'nın yanından geçerek kendi cüppesini onun üzerine attı. ²⁰Elişa öküzleri bırakıp İlyas'ın ardından koştu ve, "İzin ver, annemle babamı öpeyim, sonra seninle geleyim" dedi.

İlyas, "Geri dön, ben sana ne yaptım ki?" diye karşılık verdi.

²¹Böylece Elişa gidip sürdüğü çiftin öküzlerini kesti. Boyunduruklarıyla ateş yakıp etleri pişirdikten sonra, yesinler diye halka dağıttı. Sonra, İlyas'ın ardından gidip ona hizmet etti.

Ben-Hadat Samiriye'ye Saldırıyor

20 Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı. Atları, savaş arabaları ve kendisini destekleyen otuz iki kralla birlikte Samiriye'nin üzerine yürüyerek kenti kuşattı. ²Ben-Hadat, kentte bulunan İsrail Kralı Ahav'a haberciler göndererek şöyle buyruk verdi: ³"Ben-Hadat diyor ki, 'Altınını, gümüşünü, karılarını ve en gülbüz çocuklarını bana teslim et.' "

⁴İsrail Kralı, "Efendim kralın dediklerini kabul ediyorum" diye karşılık verdi, "Beni ve sahip olduğum her şeyi alabilirsin."

⁵Haberciler yine gelip Ahav'a şöyle dediler: "Ben-Hadat diyor ki, 'Sana altınını, gümüşünü, karılarını ve çocuklarını bana vereceksin diye haber göndermişim. ⁶Ayrıca yarın bu saatlerde sarayında ve görevlilerinin evlerinde arama yapmak üzere kendi görevlilerimi göndereceğim. Değerli olan her şeyini alıp getirecekler.' "

⁷İsrail Kralı ülkenin bütün ileri gelenlerini toplayarak, "Bakın, bu adam nasıl bela arıyor!" dedi, "Bana haber gönderip altınımı, gümüşümü, karılarımı, çocuklarımı istedi, reddetmedim."

⁸Bütün ileri gelenler ve halk, "Onu dinleme, isteklerini de kabul etme" diye karşılık verdiler.

⁹Böylece Ahav, Ben-Hadat'ın habercilerine, "Efendimiz krala ilk isteklerinin hepsini kabul edeceğimi, ama ikincisini kabul edemeyeceğimi söyleyin" dedi. Haberciler gidip Ben-Hadat'a durumu bildirdiler.

¹⁰O zaman Ben-Hadat Ahav'a başka bir haber gönderdi: "O kadar çok adamla senin üstüne yürüyeceğim ki, Samiriye'yi yerle bir edeceğim. Kentin tozları askerlerimin avuçlarını bile dolduramayacak. Eğer bunu yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"

¹¹İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: "Kralınıza deyin ki, 'Zırhını kuşanmadan önce değil, kuşandıktan sonra övünsün.' "

¹²Ben-Hadat bunu duyduğunda, kendisini destekleyen krallarla birlikte çadırda içki içiyordu. Hemen adamlarına buyruk verdi: "Saldırıya hazırlanın." Böylece Samiriye'ye karşı saldırı hazırlıklarına giriştiler.

Ahav Ben-Hadat'ı Bozguna Uğratiyor

¹³O sırada bir peygamber gelip İsrail Kralı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu büyük orduyu görüyor musun? Onları bugün senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.' "

¹⁴Ahav, "Kimin aracılığıyla olacak bu?" diye sordu.

Peygamber şu karşılığı verdi: "RAB diyor ki, 'İlçe komutanlarının genç askerleri bunu başaracak.' "

Ahav, "Savaşa kim başlayacak?" diye sordu.

Peygamber, "Sen başlayacaksın" dedi.

¹⁵Ahav ilçe komutanlarının genç askerlerini çağırıp saydı. İki yüz otuz iki kişiydiler. Sonra bütün İsrail ordusunu toplayıp saydı, onlar da yedi bin kişiydiler.

¹⁶Öğleyin Ben-Hadat ile kendisini destekleyen otuz iki kral çadırlarda içip sarhoş olmuşken İsrail saldırısı başladı. ¹⁷Önce genç askerler saldırıya geçti. Ben-Hadat'ın gönderdiği gözcüler, "Samiriyeliler geliyor" diye ona haber getirdiler.

¹⁸Ben-Hadat, "İster barış, ister savaş için gelsinler, onları canlı yakalayın" dedi.

¹⁹Genç askerler arkalarındaki İsrail ordusuyla birlikte kentten çıkıp saldırıya geçtiler. ²⁰Herkes önüne geleni öldürdü. Aramlılar kaçmaya başlayınca, İsraililer peşlerine düştü. Ama Aram Kralı Ben-Hadat, atına binerek atlılarla birlikte kaçıp kurtuldu. ²¹İsrail Kralı atlarla savaş arabalarına büyük zararlar vererek Aramlılar'ı ağır bir yenilgiye uğrattı.

²²Daha sonra peygamber gelip İsrail Kralı'na, "Git, gücünü pekiştir ve ne-ler yapman gerektiğini iyi düşün" dedi, "Çünkü önümüzdeki ilkbaharda Aram Kralı sana yine saldıracak."

Aramlılar'ın İkinci Saldırısı

²³Bu arada görevlileri Aram Kralı'nın kendisine, "İsrail'in ilahı dağ ilahıdır" dediler, "Bu nedenle bizden güçlü çıktılar. Ama ovada savaşırsak, onları kesinlikle yeneriz. ²⁴Şimdi bütün kral-ları görevlerinden al, onların yerine ye-ni komutanlar ata. ²⁵Kaybettiğin kadar at ve savaş arabası toplayarak kendi-ne yeni bir ordu kur. İsraililerle ova-da savaşalım. O zaman onları kesinlikle yeneriz." Aram Kralı Ben-Hadat bütün söylenenleri kabul edip yerine getirdi. ²⁶İlkbaharda Aramlılar'ı topla-yıp İsraililerle savaşmak üzere Afek Kenti'ne gitti. ²⁷İsrail halkı da toplanıp yiyeceğini hazırladı. Aramlılar'la savaşmak üzere yola çıkıp onların karşı-sına ordugah kurdu. Ülkeyi dolduran Aramlılar'ın karşısında İsraililer iki küçük oğlak sürüsü gibi kalıyordu.

²⁸Bir Tanrı adamı gidip İsrail Kralı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Aramlılar, RAB dağların Tanrısı'dır, ovaların değil, dedikleri için bu güçlü ordunun tümünü senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.' "

²⁹Birbirlerine karşı ordugah kuran Aramlılar'la İsraililer yedi gün beklediler. Yedinci gün savaş başladı. İsraililer bir gün içinde yüz bin Aramlı yaya asker öldürdü. ³⁰Sağ kalanlar Afek Kenti'ne kaçtılar. Orada da yirmi yedi bin kişinin üstüne surlar yıkıldı. Ben-Hadat kentin içine kaçıp bir iç odaya saklandı.

³¹Görevlileri Ben-Hadat'a şöyle dediler: "Duyduğumuza göre, İsrail kralları iyi yürekli krallarmış. Haydi bellerimize çul kuşanıp başlarımızı za ip saralım ve İsrail Kralı'nın huzuruna çıkalım. Belki senin canını bağışlar."

³²Bellerine çul kuşanıp başlarına da ip bağladılar ve İsrail Kralı'nın huzuruna çıkarak, "Kulun Ben-Hadat 'Canımı bağışla' diye yalvarıyor" dediler.

Ahav, "Ben-Hadat hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim sayılır" diye karşılık verdi.

³³Adamlar bunu olumlu bir belirti sayarak hemen sözü ağızından aldılar ve, "Evet, Ben-Hadat kardeşin sayılır!" dediler.

Kral, "Gidin, onu getirin" diye buyruk verdi. Ben-Hadat gelince, Ahav onu kendi savaş arabasına aldı.

³⁴Ben-Hadat, "Babamın babandan almış olduğu kentleri geri vereceğim" dedi, "Babam nasıl Samiriye'de çarşılar kurduysa, sen de Şam'da çarşılar kurabilirsin."

Bunun üzerine Ahav, "Ben de bu şartlara dayanarak sana özgürlüğünü veriyorum" dedi. Böylece onunla bir antlaşma yaparak gitmesine izin verdi.

Bir Peygamberin Ahav'ı Suçlaması

³⁵Peygamberlerden biri, RAB'bin sözüne uyarak arkadaşına, “Lütfen, beni vur!” dedi. Ama arkadaşını vurmak istemedi.

³⁶O zaman peygamber arkadaşına şöyle dedi: “Sen RAB'bin buyruğunu dinlemediğin için, yanımdan ayrılır ayrılmaz bir aslan seni öldürecek.” Adam oradan ayrıldıktan sonra aslan onu yakalayıp öldürdü.

³⁷Bunun üzerine aynı peygamber, başka bir adama giderek, “Lütfen beni vur!” dedi. Adam da onu vurup yaraladı. ³⁸Peygamber gitti, kılığını değiştirmek için gözlerini bağladı. Yol kenarında kralın geçmesini beklemeye başladı. ³⁹Kral oradan geçerken, peygamber ona şöyle seslendi: “Ben kulun, tam savaşın içindeyken, askerin biri bana bir tutsak getirip, ‘Bu adamı iyi koru’ dedi, ‘Kaçacak olursa, karşılığını ya canınla, ya da bir talant² gümüşle ödersin.’” ⁴⁰Ama ben oraya bu raya bakarken, adam kayboldu.”

İsrail Kralı, “Sen kendini yargılamış oldun” diye karşılık verdi, “Cezanı çekeceksin.”

⁴¹Peygamber, hemen gözlerindeki sargıyı çıkardı. O zaman İsrail Kralı onun bir peygamber olduğunu anladı. ⁴²Bunun üzerine peygamber krala şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Ölüme mahkûm ettiğim adamı salıverdiğin için onun yerine sen öleceksin. Onun halkının başına gelecekler senin halkının başına gelecek.’” ⁴³Keyfi kaçan İsrail Kralı öfkeyle Samiriye'deki sarayına döndü.

Navot'un Bağı

21 ¹⁻²Yizreel'de Samiriye Kralı Ahav'ın sarayının yanında Yizreelli Navot'un bir bağı vardı. Bir gün Ahav, Navot'a şunu önerdi: “Bağını ba-

na ver. Sarayıma yakın olduğu için orayı sebze bahçesi olarak kullanmak istiyorum. Karşılığında ben de sana daha iyi bir bağ vereyim, ya da istersen değerini gümüş olarak ödeyeyim.”

³Ama Navot, “Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermekten RAB beni esirgesin” diye karşılık verdi.

⁴“Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermem” diyen Yizreelli Navot'un bu sözlerine sıkılıp öfkelenen Ahav sarayına döndü. Asık bir yüzle yatağına uzanıp hiçbir şey yemedi.

⁵Karısı İzebel yanına gelip, “Neden bu kadar sıkılıyorsun? Neden yemek yemiyorsun?” diye sordu.

⁶Ahav karısına şöyle karşılık verdi: “Yizreelli Navot'a, ‘Sen bağını gümüş karşılığında bana sat, istersen ben de onun yerine sana başka bir bağ vereyim’ dedim. Ama o, ‘Hayır, bağımı sana vermem’ dedi.”

⁷İzebel, “Sen İsrail'e böyle mi krallık yapıyorsun?” dedi, “Kalk, yemeğini ye, keyfini bozma. Yizreelli Navot'un bağını sana ben vereceğim.”

⁸İzebel Ahav'ın mührünü kullanarak onun adına mektuplar yazdı, Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soylularına gönderdi. ⁹Mektuplarda şunları yazdı:

“Oruç* ilan edip Navot'u halkın önüne oturtun. ¹⁰Karşısına da, ‘Navot Tanrı'ya ve krala sövdü’ diyen iki yalancı tanık koyun. Sonra onu dışarı çıkarıp taşıyarak öldürün.”

¹¹Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soyluları İzebel'in gönderdiği mektuplarda yazdıklarını uyguladılar. ¹²Oruç ilan edip Navot'u halkın önüne oturtular. ¹³Sonra iki kötü adam gelip Navot'un karşısına oturdu ve halkın önünde: “Navot, Tanrı'ya ve krala sövdü” diyerek yalan yere tanıklık etti. Bunun üzerine onu kentin dışına çıkardılar ve taş-

layarak öldürdüler. ¹⁴Sonra İzebel'e, "Navot taşlanarak öldürüldü" diye haber gönderdiler.

¹⁵İzebel, Navot'un taşlanıp öldürüldüğünü duyar duymaz, Ahav'a, "Kalk, Yizreelli Navot'un sana gümüş karşılığında satmak istemediği bağını sahiplen" dedi, "Çünkü o artık yaşamıyor, öldü." ¹⁶Ahav, Yizreelli Navot'un öldüğünü duyunca, onun bağını alma-ya gitti.

¹⁷O zaman RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: ¹⁸"Kalk, Samiriyeli İsrail Kralı Ahav'ı karşılamaya git. Şu anda Navot'un bağındadır. Orayı alma-ya gitti. ¹⁹Ona de ki, RAB şöyle diyor: 'Hem adamı öldürdün, hem de bağını aldın, değil mi? Navot'un kanını köpekler nerede yaladıysa, senin kanını da orada yalayacak.'"

²⁰Ahav, İlyas'a, "Ey düşmanım, beni buldun, değil mi?" dedi.

İlyas şöyle karşılık verdi: "Evet, buldum. Çünkü sen RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini sattın. ²¹RAB diyor ki, 'Seni sıkıntılara sokacak ve yok edeceğim. İsrail'de senin soyundan gelen genç yaşlı' bütün erkeklerin kökünü kurutacağım. ²²Beni öfkeliendirip İsrail'i günaha sürüklediğin için senin ailen de Nevat oğlu Yarovam'ın ve Ahiya oğlu Baaşa'nın ailelerinin akıbetine uğrayacak.'

²³"RAB İzebel için de, 'İzebel'i Yizreel Kenti'nin surları dibinde köpekler yiyecek' diyor. ²⁴Ahav'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdı ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.'"

²⁵—Ahav kadar, RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini satan hiç kimse olmadı. Karısı İzebel onu her konuda kışkırtıyordu. ²⁶Ahav RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu Amorlular'ın her yaptığına uyarak putların ardınca yürüdü ve iğrenç işler yaptı.—

²⁷Ahav bu sözleri dinledikten sonra, giysilerini yırttı, çula sarınıp oruç tutmaya başladı. Çul içinde yatıp kalkarak, alçakgönüllü bir yol tuttu.

²⁸RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: ²⁹"Ahav'ın önümde ne denli alçakgönüllü davrandığını gördün mü? Bu alçakgönüllülüğünden ötürü yaşamı boyunca ben de onu sıkıntıya sokmayacağım. Ama oğlunun zamanında ailesine sıkıntı vereceğim."

Peygamber Mikaya Ahav'ı Uyarıyor

(2Ta.18:2-27)

22 Üç yıl boyunca Aram ile İsrail arasında savaş çıkmadı. ²Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat, İsrail Kralı'nı görmeye gitti. ³İsrail Kralı Ahav, görevlilerine, "Ramot-Gilat'ın bize ait olduğunu bilmiyor musunuz?" dedi, "Biz onu Aram Kralı'ndan geri almak için bir şey yapmadık."

⁴Sonra Yehoşafat'a, "Ramot-Gilat'a karşı benimle birlikte savaşır mısınız?" diye sordu.

Yehoşafat, "Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say" diye yanıtladı, ⁵"Ama önce RAB'be danışalım" diye ekledi.

⁶İsrail Kralı dört yüz kadar peygamberi toplayıp, "Ramot-Gilat'a karşı savaşayım mı, yoksa vaz mı geçeyim?" diye sordu.

Peygamberler, "Savaş, çünkü Rab kenti senin eline teslim edecek" diye yanıtladılar.

⁷Ama Yehoşafat, "Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka peygambere ri yok mu?" diye sordu.

⁸İsrail Kralı, "Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var" diye yanıtladı, "Onun aracılığıyla RAB'be danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, yalnız kötü şeyler söyler."

Yehoşafat, “Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!” dedi.

⁹İsrail Kralı bir görevli çağırıp, “Hemen Yimla oğlu Mikaya’yı getir!” diye buyurdu.

¹⁰İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriyeye Kapısı’nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu. ¹¹Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Aramlılar’ı yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.’”

¹²Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: “Ramot-Gilat’a saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek.”

¹³Mikaya’yı çağırmaya giden görevli ona, “Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar” dedi, “Rica ederim, senin sözün de onlarınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle.”

¹⁴Mikaya, “Yaşayan RAB’bin hakkı için, RAB bana ne derse onu söyleyeceğim” diye karşılık verdi.

¹⁵Mikaya gelince kral, “Mikaya, Ramot-Gilat’a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçelim?” diye sordu.

Mikaya, “Saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek” diye yanıtladı.

¹⁶Bunun üzerine kral, “RAB’bin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?” diye sordu.

¹⁷Mikaya şöyle karşılık verdi: “İsrailliler’i dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, ‘Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün’ dedi.”

¹⁸İsrail Kralı Yehoşafat’a, “Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydim?” dedi.

¹⁹Mikaya konuşmasını sürdürdü: “Öyleyse RAB’bin sözünü dinle! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu. ²⁰RAB sordu: ‘Ramot-Gilat’a saldırıp ölsün diye Ahav’ı kim kandıracak?’”

“Kimi şöyle, kimi böyle derken, ²¹bir ruh çıkıp RAB’bin önünde durdu ve, ‘Ben onu kandıracağım’ dedi.

“RAB, ‘Nasıl?’ diye sordu.

²²“Ruh, ‘Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav’ın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim’ diye karşılık verdi.

“RAB, ‘Onu kandırmayı başaracaksınız!’ dedi, ‘Git, dediğini yap.’”

²³“İşte RAB bütün bu peygamberlerin ağızına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi.”

²⁴Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya’nın yüzüne bir tokat attı. “RAB’bin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?” dedi.

²⁵Mikaya, “Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin” diye yanıtladı.

²⁶Bunun üzerine İsrail Kralı, “Mikaya’yı kentin yöneticisi Amon’a ve kralın oğlu Yoaş’a götürün” dedi, ²⁷“Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermelerini söyleyin!”

²⁸Mikaya, “Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir” dedi ve, “Herkes bunu duysun!” diye ekledi.

Ahav’ın Ölümü

(2Ta.18:28-34)

²⁹İsrail Kralı Ahav’la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat’a saldırarak için yola çıktılar. ³⁰İsrail Kralı, Yehoşafat’a, “Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giy-

silerini giy” dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirip savaşa girdi.

³¹Aram Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, “İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!” diye buyruk vermişti.

³²Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat’ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. ³³Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.

³⁴O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı’nı zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, “Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım” dedi. ³⁵Savaş o gün şiddetlendi. İsrail Kralı, arabasında Aramlılar’a karşı akşama kadar dayandı ve akşamleyin öldü. Yarasından akan kanlar arabasının içinde kaldı. ³⁶Güneş batarken ordugahta, “Herkes kendi kentine, ülkesine dönsün!” diye bağırdılar.

³⁷Kral ölmüştü. Onu Samiriye’ye getirip orada gömdüler. ³⁸Arabası fahişelerin yıkandığı Samiriye Havuzu’nun kenarında temizlenirken RAB’bin sözü uyarınca köpekler kanını yaladı.

³⁹Ahav’ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, yaptırdığı fildişi süslemeli saray ve bütün kentler İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ⁴⁰Ahav ölüp atalarına kavuşunca yerine oğlu Ahazya kral oldu.

Yehoşafat’ın Krallığı

(2Ta.20:31-21:1)

⁴¹İsrail Kralı Ahav’ın krallığının dördüncü yılında Asa oğlu Yehoşafat Yahuda Kralı oldu. ⁴²Yehoşafat otuz beş

yaşında kral oldu ve Yerusalım’de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi’nin kızı Azuva’ydı. ⁴³Babası Asa’nın bütün yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RAB’bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak alışlagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ oralarda kurban kesip buhur yakıyordu. ⁴⁴Yehoşafat İsrail Kralı ile barış yaptı.

⁴⁵Yehoşafat’ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları ve savaşları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

⁴⁶Yehoşafat babası Asa’nın döneminden kalan, putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkeklerin hepsini ülkeden süpürüp attı. ⁴⁷Edom’da kral yoktu, yerine bir vekil bakıyordu.

⁴⁸Yehoşafat altın almak için Ofir’e gitmek üzere ticaret gemileri yaptırdı. Ancak gemiler oraya gidmeden Esyon-Gever’de parçalandı. ⁴⁹O zaman Ahav oğlu Ahazya, Yehoşafat’a, “Benim adamlarım gemilerde seninkilerle birlikte gitsinler” dedi. Ama Yehoşafat kabul etmedi.

⁵⁰Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve atası Davut’un Kenti’nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

Ahazya’nın Krallığı

⁵¹Yahuda Kralı Yehoşafat’ın krallığının on yedinci yılında Ahav oğlu Ahazya Samiriye’de İsrail Kralı oldu. İki yıl krallık yaptı. ⁵²RAB’bin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının, annesinin ve İsrail’i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam’ın yolunda yürüdü. ⁵³Baal’a* hizmet edip taptı. Babasının her yaptığına uyarak İsrail’in Tanrısı RAB’bi öfkelenirdi.

2.KRALLAR

GİRİŞ

2.Krallar Kitabı İsrail ve Yahuda krallıklarının tarihine 1.Krallar Kitabı'nda kaldığı yerden devam eder. Kitap iki bölüme ayrılabilir:

1. İki krallığın tarihi, İ.Ö. 9. yüzyıl ortalarından Samiriye'nin düşüşü ve İsrail (kuzey krallığı) halkının Asur'a sürgün edilmesine kadar (İ.Ö. 722).
2. Yahuda krallığının tarihi, İsrail krallığının yıkılışından Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yeruşalim'i ele geçirip yıkmasına, Yahuda halkını Babil'e sürmesine kadar (İ.Ö. 586). Kitap Babil yönetimindeki Yahuda Valisi Gedalya'nın öldürülmesiyle ve Yahuda Kralı Yehoyakin'in Babil'deki tutukevinden saliverilmesi haberiyle son buluyor.

Bu ulusal felaketler Yahuda ve İsrail krallarının ve halklarının sadakatsizliği yüzünden yaşanmaktadır. Yeruşalim'in yıkılışıyla Yahudalılar'dan birçok kişinin sürgüne gitmesi İsrail tarihinde büyük dönüm noktalarından biridir.

2.Krallar Kitabı'nda en önemli iki peygamber İlyas'ın yerine geçen Elişa ve Yeşaya'dır.

Ana Hatlar:

- 1:1-17:41 Bölünen krallıklar
a. 1:1-8:15 Peygamber Elişa
b. 8:16-17:4 Yahuda ve İsrail kralları
c. 17:5-41 Samiriye'nin düşüşü

- 18:1-25:30 Yahuda krallığı
a. 18:1-21:26 Hizkiya'dan Yoşiya'ya
b. 22:1-23:30 Yoşiya'nın krallığı
c. 23:31-24:20 Yahuda'nın son kralları
ç. 25:1-30 Yeruşalim'in düşüşü

Rab Kral Ahazya'yı Cezalandırıyor

1 İsrail Kralı Ahav'ın ölümünden sonra Moavlılar İsrail'e karşı ayaklandı.

²İsrail Kralı Ahazya Samiriye'de yaşadığı sarayın üst katındaki kafesli pencereden düşüp yaralandı. Habercilerine, “Gidin, Ekron ilahı Baalzevuv'a* danışın, yaralarımın iyileşip iyileşmeyeceğini öğrenin” dedi.

³Ama RAB'bin meleği, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: “Kalk, Samiriye Kralı'nın habercilerini karşıla ve onla-

ra de ki, ‘İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv'a danışmaya gidiyorsunuz?’ ⁴Kralınıza deyin ki, ‘RAB, Yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin! diyor.’” Böylece İlyas oradan ayrıldı. ⁵Haberciler kralın yanına döndüler. Kral, “Neden geri döndünüz?” diye sordu.

⁶Şöyle karşılık verdiler: “Yolda bir adamla karşılaştık. Bize dedi ki, ‘Gidin, sizi gönderen krala RAB şöyle diyor deyin: İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv'a danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden

yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!” ”

⁷Kral, “Sizi karşılayıp bu sözleri söyleyen nasıl bir adamdı?” diye sordu.

⁸“Üzerinde tüylü bir giysi, belinde deri bir kuşak vardı” diye yanıtladılar.

Kral, “O Tişbeli İlyas’tır” dedi.

⁹Sonra bir komutanla birlikte elli adamını İlyas’a gönderdi. Komutan tepenin üstünde oturan İlyas’ın yanına çıkıp ona, “Ey Tanrı adamı, kral aşağı inmeni istiyor” dedi.

¹⁰İlyas, “Eğer ben Tanrı adamıysam, şimdi göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edecek!” diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.

¹¹Bunun üzerine kral, İlyas’a başka bir komutanla birlikte elli adam daha gönderdi. Komutan İlyas’a, “Ey Tanrı adamı, kral hemen aşağı inmeni istiyor!” dedi.

¹²İlyas, “Eğer ben Tanrı adamıysam, göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edecek!” diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.

¹³Kral üçüncü kez bir komutanla eli adam gönderdi. Üçüncü komutan çıkıp İlyas’ın önünde diz çöktü ve ona şöyle yalvardı: “Ey Tanrı adamı, lütfen bana ve adamlarıma acı, canımızı bağışla!” ¹⁴Göklerden yağan ateş daha önce gelen iki komutanla ellişer adamını yakıp yok etti, ama lütfen bana acı.”

¹⁵RAB’bin meleği, İlyas’a, “Onunla birlikte aşağı in, korkma” dedi. İlyas kalkıp komutanla birlikte kralın yanına gitti ¹⁶ve ona şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘İsrail’de danışacak Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv’a danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!’ ”

¹⁷RAB’bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca Kral Ahazya öldü. Oğlu olmadığı için yerine kardeşi Yoram geçti. Bu olay Yahuda Kralı Yehoşafat oğlu Yehoram’ın krallığının ikinci yılında oldu.

¹⁸Ahazya’nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

İlyas’ın Göklere Alınışı

2 RAB İlyas’ı kasırgayla göklere çıkarmadan önce, İlyas ile Elişa Gilgal’dan ayrılıp yola çıkmışlardı. ²İlyas Elişa’ya, “Lütfen sen burada kal, çünkü RAB beni Beytel’e gönderdi” dedi.

Elişa, “Yaşayan RAB’bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam” diye karşılık verdi. Böylece Beytel’e birlikte gittiler.

³Beytel’deki peygamber topluluğu Elişa’nın yanına geldi. “RAB bugün efendini senin başından alacak, biliyor musun?” diye ona sordular.

Elişa, “Evet, biliyorum, konuşmıyorum!” diye karşılık verdi.

⁴İlyas, “Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni Eriha’ya gönderdi” dedi.

Elişa, “Yaşayan RAB’bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam” diye karşılık verdi. Böylece birlikte Eriha’ya gittiler.

⁵Eriha’daki peygamber topluluğu Elişa’nın yanına geldi. “RAB efendini bugün senin başından alacak, biliyor musun?” diye ona sordular.

Elişa, “Evet, biliyorum, konuşmıyorum!” diye karşılık verdi.

⁶Sonra İlyas, “Lütfen, burada kal, çünkü RAB beni Şeria Irmağı kıyısına gönderdi” dedi.

Elişa, “Yaşayan RAB’bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam” diye karşılık verdi. Böylece ikisi birlikte yollarına devam et-

ti. ⁷Elli peygamber de onları Şeria Irmağı'na kadar izledi. İlyas ile Elişa Şeria Irmağı'nın kıyısında durdular. Peygamberler de biraz ötede, onların karşısında durdu. ⁸İlyas cüppesini dörp sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı. Elişa ile İlyas kuru toprağın üzerinden yürüyerek karşıya geçtiler. ⁹Karşı yakaya geçtikten sonra İlyas Elişa'ya, "Söyle, yanından alınmadan önce senin için ne yapabilirim?" dedi.

Elişa, "İzin ver, senin ruhundan iki pay miras^a alayım" diye karşılık verdi.

¹⁰İlyas, "Zor bir şey istedin" dedi, "Eğer yanından alındığımı görürsen olur, yoksa olmaz."

¹¹Onlar yürüyüp konuşurlarken, ansızın ateşten bir atlı araba göründü, onları birbirinden ayırdı. İlyas kasırgayla göklere alındı. ¹²Olanları gören Elişa şöyle bağırdı: "Baba, baba, İsrail'in arabası ve atlıları!" İlyas'ı bir daha göremedi. Giysilerini yırtıp paramparça etti. ¹³Sonra İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi alıp geri döndü ve Şeria Irmağı'nın kıyısında durdu. ¹⁴İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi sulara vurarak, "İlyas'ın Tanrısı RAB nerede?" diye seslendi. Cüppeyi sulara vurunca ırmak ikiye ayrıldı, Elişa karşı yakaya geçti.

¹⁵Erihalı peygamberler karşıdan Elişa'yı görünce, "İlyas'ın ruhu Elişa'nın üzerinde!" dediler. Sonra onu karşılamaya giderek önünde yere kapandılar. ¹⁶"Yanımızda elli güçlü adam var" dediler, "İzin ver, gidip efendini arayalım. Belki RAB'in Ruhunu dağların ya da vadilerin birine atmıştır."

Elişa, "Hayır, onları göndermeyin" dedi.

¹⁷Ama o kadar direttiler ki, sonunda Elişa dayanamadı, "Peki, gönderin" dedi. Elli adam gidip üç gün İlyas'ı

aradılarsa da bulamadılar. ¹⁸Sonra Eriha'ya, Elişa'nın yanına döndüler. Elişa onlara, "Ben size gitmeyin demedim mi?" dedi.

Elişa Suları Paklıyor

¹⁹Erihalılar Elişa'ya, "Efendimiz, gördüğün gibi bu kentin yeri iyi ama suyu kötü, toprağı da verimsiz" dediler.

²⁰Elişa, "Yeni bir kabın içine tuz koyup bana getirin" dedi. Kap getirilince, ²¹Elişa suyun kaynağına çıktı, tuzu suya atıp şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu suyu paklıyorum, artık onda ölüm ve verimsizlik olmayacak.'" ²²Elişa'nın söylediği gibi, su bugüne dek temiz kaldı.

Elişa'yı Alaya Alan Çocuklar

²³Elişa oradan ayrılıp Beytel'e giderken kentin çocukları yola döküldüler. "Defol, defol, kel kafalı!" diyerek onunla alay ettiler.

²⁴Elişa arkasına dönüp çocuklara baktı ve RAB'in adıyla onları lanetledi. Bunun üzerine ormandan çıkan iki dişi ayı çocuklardan kırk ikisini parçaladı.

²⁵Elişa oradan Karmel Dağı'na gitti, sonra Samiriye'ye döndü.

Moavlular'ın Ayaklanması

3 Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on sekizinci yılında Ahav oğlu Yoram Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on iki yıl krallık yaptı. ²Yoram RAB'in gözünde kötü olanı yaptıysa da annesiyle babası kadar kötü değildi. Çünkü babasının yaptırdığı Baal'ın* simgeleyen dikili taşı kaldırıp attı. ³Bununla birlikte Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlara o da katıldı ve bu günahlardan ayrılmadı.

⁴Moav Kralı Meşa koyun yetiştirdi. İsrail Kralı'na her yıl yüz bin kuzu, yüz bin de koç yünü sağlamak zorundaydı. ⁵Ama Ahav'ın ölümünden sonra, Moav Kralı İsrail Kralı'na karşı ayaklandı. ⁶O zaman Kral Yoram Samiriye'den ayrıldı ve bütün İsrailiiler'i bir araya topladı. ⁷Yahuda Kralı Yehoşafat'a da şu haberi gönderdi: "Moav Kralı bana başkaldırdı, benimle birlikte Moavlılar'a karşı savaşır mısın?"

Yehoşafat, "Evet, savaşırım. Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say" dedi. ⁸Sonra, "Hangi yönden saldırılam?" diye sordu.

Yoram, "Edom kırlarından" diye karşılık verdi.

⁹İsrail, Yahuda ve Edom kralları birlikte yola çıktılar. Dolambaçlı yollarda yedi gün ilerledikten sonra suları tükendi. Askerler ve hayvanlar susuz kaldı. ¹⁰İsrail Kralı, "Eyvah!" diye bağırdı, "RAB, Moavlılar'ın eline teslim etmek için mi üçümüzü bir araya topladı?"

¹¹Yehoşafat, "Burada RAB'bin peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla RAB'be danışalım" dedi.

İsrail Kralı'nın adamlarından biri, "Şafat oğlu Elişa burada. İlyas'ın eline o su dökerdi" diye yanıtladı.

¹²Kral Yehoşafat, "O, RAB'bin ne düşündüğünü bilir" dedi. Bunun üzerine Yehoşafat, İsrail ve Edom kralları birlikte Elişa'nın yanına gittiler.

¹³Elişa İsrail Kralı'na, "Ne diye bana geldin?" dedi, "Git, annenle babanın peygamberlerine danış."

İsrail Kralı, "Olmaz! Demek RAB üçümüzü Moavlılar'ın eline teslim etmek için bir araya toplamış" diye karşılık verdi.

¹⁴Elişa şöyle dedi: "Hizmetinde olduğum, Her Şeye Egemen, yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, Yahuda Kralı Yehoşafat'a saygım olmasaydı, sana ne bakardım, ne de ilgilenirdim. ¹⁵Şimdi bana lir çalan bir adam getirin."

Getirilen adam lir çalarken, RAB-bingücü Elişa'nın üzerine indi. ¹⁶Elişa şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu vadinin başından sonuna kadar hendekler kazın. ¹⁷Ne rüzgar göreceksiniz, ne yağmur. Öyleyken vadi suyla dolup taşacak. Sizler, sürüleriniz ve öteki hayvanlarınız doyaya içeceksiniz. ¹⁸RAB için bunu yapmak kolaydır. O, Moavlılar'ı da sizin elinize teslim edecek. ¹⁹Onların önemli surlu kentlerinin tümünü ele geçireceksiniz. Meyve ağaçlarının hepsini kesecek, su kaynaklarını kurutacak, verimli tarlalarına taş dolduracaksınız.' "

²⁰Ertesi sabah, sununun sunulduğu saatte, Edom yönünden akan sular her yeri doldurdu.

²¹Moavlılar kralların kendilerine saldırmak üzere yola çıktıklarını duyular. Genç, yaşlı eli silah tutan herkes bir araya toplanıp sınırda beklemeye başladı. ²²Ertesi sabah erkenden kalktılar. Güneş ışınlarının kızılattığı suyu kan sanarak, ²³"Kan bu!" diye haykırdılar, "Krallar kendi aralarında savaşıp birbirlerini öldürmüş olsalar gerek. Haydi, Moavlılar, yağmaya!"

²⁴Ama Moavlılar İsrail ordugahına vardıklarında, İsrailiiler saldırıp onları püskürttü. Moavlılar kaçmaya başladı. İsrailiiler peşlerine düşüp onları öldürdüler. ²⁵Kentlerini yıktılar. Her İsraili verimli tarlalara taş attı. Bütün tarlalar taşla doldu. Su kaynaklarını kuruttular, meyve ağaçlarını kestiler. Yalnız Kır-Hereset'in taşları yerinde kaldı. Sapan-cılar kenti kuşatıp saldırıya geçti.

²⁶Moav Kralı, savaş kaybettiğini anlayınca, yanına yedi yüz kılıçlı adam aldı; Edom kuvvetlerini yarıp kaçmak istediye de başaramadı. ²⁷Bunun üzerine tahtına geçecek en büyük oğlunu surların üzerine götürüp yakmalık sunu* olarak sundu. İsrailiiler bu olaydan doğan büyük öfke karşısında oradan ayrılıp ülkelerine döndüler.

Elişa'nın Yoksul Bir Dula Yardımı

4 Bir gün, peygamber topluluğundan bir adamın karısı gidip Elişa'ya şöyle yakardı: "Efendim, kocam öldü! Bildiğin gibi RAB'be tapınırdı⁶. Şimdi bir alacaklısı geldi, iki oğlumu benden alıp köle olarak götürmek istiyor."

²Elişa, "Senin için ne yapsam?" diye karşılık verdi, "Söyle bana, evinde neler var?"

Kadın, "Azıcık zeytinyağı dışında, kulunun evinde hiçbir şey yok" dedi.

³Elişa, "Bütün komşularına git, ne kadar boş kapları varsa iste" dedi, ⁴"Sonra oğullarınla birlikte eve git. Kapıyı üzerinize kapayın ve bütün kapları yağla doldurun. Doldurduklarınızı bir kenara koyun."

⁵Kadın oradan ayrılıp oğullarıyla birlikte evine gitti, kapıyı kapadı. Oğullarının getirdiği kapları doldurmaya başladı. ⁶Bütün kaplar dolunca oğullarından birine, "Bana bir kap daha getir" dedi.

Oğlu, "Başka kap kalmadı" diye karşılık verdi. O zaman zeytinyağının akışı durdu. ⁷Kadın gidip durumu Tanrı adamı Elişa'ya bildirdi. Elişa, "Git, zeytinyağını sat, borcunu öde" dedi, "Kalan parayla da oğullarınla birlikte yaşamını sürdür."

Elişa ile Şunemli Zengin Kadın

⁸Elişa bir gün Şunem'e gitti. Orada zengin bir kadın vardı. Elişa'yı yemeğe alıkoymdu. O günden sonra Elişa ne zaman Şunem'e gitse, yemek için oraya uğradı. ⁹Kadın kocasına, "Bize sık sık gelen bu adamın kutsal bir Tanrı adamı olduğunu anladım" dedi, ¹⁰"Gel, damda onun için küçük bir oda yapalım; içine yatak, masa, sandalye, bir de kandil koyalım. Bize geldiğinde orada kalsın."

¹¹Bir gün Elişa geldi, yukarı odaya çıkıp uzandı. ¹²Uşağı Gehazi'ye, "Şunemli kadını çağır" dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, ¹³Elişa Gehazi'ye şöyle dedi: "Ona de ki, 'Bizim için katlandığın bunca zahmetlere karşılık ne yapabilirim? Senin için kralla ya da ordu komutanıyla konuşayım mı?' "

Kadın, "Ben halkımın arasında mutlu yaşıyorum" diye karşılık verdi.

¹⁴Elişa, "Öyleyse ne yapabilirim?" diye sordu.

Gehazi, "Kadının oğlu yok, kocası da yaşlı" diye yanıtladı.

¹⁵Bunun üzerine Elişa, "Kadını çağır" dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelip kapının eşliğinde durdu. ¹⁶Elişa, kadına, "Gelecek yıl bu zaman kucağında bir oğlun olacak" dedi.

Kadın, "Olamaz, efendim!" diye karşılık verdi, "Sen ki bir Tanrı adamısın, lütfen kuluna yalan söyleme!"

¹⁷Ama kadın gebe kaldı ve bir yıl sonra, Elişa'nın söylediği günlerde bir oğul doğurdu.

¹⁸Çocuk büyüdü. Bir gün orakçılardan başında bulunan babasının yanına gitti. ¹⁹"Başım ağrıyor, başım!" diye bağırmaya başladı.

Babası uşağına, "Onu annesine götür" dedi. ²⁰Uşak çocuğu alıp annesine götürdü. Çocuk öğlene kadar annesinin dizlerinde yattıktan sonra öldü.

²¹Annesi onu yukarı çıkardı, Tanrı adamının yatağına yatırdı, sonra kapıyı kapayıp dışarıya çıktı. ²²Kocasını çağırıp şöyle dedi: "Lütfen bir eşekle birlikte uşaklarından birini bana gönder. Tanrı adamının yanına gitmeliyim. Hemen dönerim."

²³Kocası, "Neden bugün gidiyorsun?" dedi, "Ne Yeni Ay, ne de Şabat* bugün."

Kadın, "Zarar yok" karşılığını verdi.

²⁴Eşeğe palan vurup uşağına, “Haydi yürü, ben sana söylemedikçe yaşıla” dedi.

²⁵Karmel Dağı'na varıp Tanrı adamının yanına çıktı.

Tanrı adamı, kadını uzaktan görünce, uşağı Gehazi'ye, “Bak, Şunemli kadın geliyor!” dedi, ²⁶“Haydi koş, onu karşıla, ‘Nasılsın, kocanla oğlun nasıllar?’ diye sor.”

Kadın Gehazi'ye, “Herkes iyi” dedi.

²⁷Kadın dağa çıkıp Tanrı adamının yanına varınca, onun ayaklarına sarıldı. Gehazi kadını uzaklaştırmak istediye de Tanrı adamı, “Kadını rahat bırak!” dedi, “Çünkü acı çekiyor. RAB bunun nedenini benden gizledi, açıklamadı.”

²⁸Kadın ona, “Efendim, ben senden çocuk istedim mi?” dedi, “Beni umutlandırma demedim mi?”

²⁹Elişa Gehazi'ye, “Hemen kemeri ni kuşan, değneğimi al, koş” dedi, “Biriyle karşılaşırsan selam verme, biri seni selamlarsa karşılık verme. Git, değneğimi çocuğun yüzüne tut.”

³⁰Çocuğun annesi, “Yaşayan RAB bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmayacağım” dedi. Sonra Gehazi'yle birlikte yola çıktı. ³¹Gehazi önden gidip değneği çocuğun yüzüne tuttu, ama ne bir ses vardı, ne de bir yanıt. Bunun üzerine Gehazi geri dönüp Elişa'yı karşıladı ve ona, “Çocuk dirilmedi” diye haber verdi.

³²Elişa eve vardığında, çocuğu yatağında ölü buldu. ³³İçeri girdi, kapıyı kapayıp RAB'be yalvarmaya başladı.

³⁴Sonra ağzı çocuğun ağzının, gözleriyle elleri de çocuğun gözleriyle ellerinin üzerine gelecek biçimde yatağa, çocuğun üzerine kapandı. Çocuğun bedeni ısınmaya başladı. ³⁵Elişa kalkıp odanın içinde sağa sola gezindi, sonra yine dönüp çocuğun üzerine kapandı. Çocuk yedi kez aksırdı ve gözlerini açtı. ³⁶Elişa Gehazi'ye, “Şunem-

li kadını çağır” diye seslendi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, Elişa, “Al oğlunu” dedi. ³⁷Kadın Elişa'nın ayaklarına kapandı, yerlere kadar eğildi, sonra çocuğunu alıp gitti.

İki Mucize Daha

³⁸Elişa Gilgal'a döndü. Ülkede kıtlık vardı. Elişa bir peygamber topluluğuyla otururken uşağına, “Büyük tencereyi ateşe koy, peygamberlere çorba pişir” dedi. ³⁹Biri ot toplamak için tarlaya gitti ve yabancı bir bitki buldu. Bitkiden bir etek dolusu yaban kabağı topladı, getirip tencereye doğradı. Bunların ne olduğunu kimse bilmiyordu. ⁴⁰Çorba yenmek üzere boşaltıldı. Ama adamlar çorbayı tadarak tatmaz, “Ey Tanrı adamı, zehirli bu!” diye bağırdılar ve yiyemediler.

⁴¹Elişa, “Biraz un getirin” dedi. Unu tencereye atıp, “Koy önlerine, yesinler” dedi. Tencerede zararlı bir şey kalmadı.

⁴²Baal-Şalişa'dan bir adam geldi. Tanrı adamına o yıl ilk biçilen arpadan yapılmış yirmi ekmekle taze buğday başağı getirdi. Elişa uşağına, “Bunları halka dağıt, yesinler” dedi.

⁴³Uşak, “Nasıl olur, bu yüz kişinin önüne konur mu?” diye sordu.

Elişa, “Halka dağıt, yesinler” diye karşılık verdi, “Çünkü RAB diyor ki, ‘Yiyecekler, birazı da artacak.’ ” ⁴⁴Bunun üzerine uşak yiyecekleri halkın önüne koydu. RAB'bin sözü uyarınca halk yedi, birazı da arttı.

Naaman Deri Hastalığından Nasıl Kurtuldu

5 Aram Kralı'nın ordu komutanı Naaman efendisinin gözünde saygın, değerli bir adamdı. Çünkü RAB onun aracılığıyla Aramlılar'ı zafere ulaştırmıştı. Naaman yiğit bir askerdi, ama bir deri hastalığına yakalanmıştı.

²Aramlılar düzenledikleri akınlar sırasında İsrail'den küçük bir kızı tutsak almışlardı. Bu kız Naaman'ın karısının hizmetine verilmişti. ³Bir gün hanımına, "Keşke efendim Samiriye'deki peygamberin yanına gitse! Peygamber onu deri hastalığından kurtarırdı" dedi.

⁴Naaman gidip İsraili kızın söylediklerini efendisi krala anlattı. ⁵Aram Kralı şöyle karşılık verdi: "Kalk git, seninle İsrail Kralı'na bir mektup göndereceğim." Naaman yanına on talant^c gümüş, altı bin şekel^c altın ve on takım giysi alıp gitti. ⁶Mektubu İsrail Kralı'na verdi. Mektupta şunlar yazılıydı: "Bu mektupla birlikte sana kulum Naaman'ı gönderiyorum. Onu deri hastalığından kurtarmanı dilerim."

⁷İsrail Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırtıp şöyle haykırdı: "Ben Tanrı mıyım, can alıp can vereyim? Nasıl bana bir adam gönderip onu deri hastalığından kurtar der? Görüyor musunuz, açıkça benimle kavga çıkarmaya çalışıyor!"

⁸İsrail Kralı'nın giysilerini yırttığını duyan Tanrı adamı Elisha ona şu haberi gönderdi: "Neden giysilerini yırttın? Adam bana gelsin, İsrail'de bir peygamber olduğunu anlasın!"

⁹Böylece Naaman atları ve savaş arabalarıyla birlikte gidip Elisha'nın evinin kapısı önünde durdu. ¹⁰Elisha ona şu haberi gönderdi: "Git, Şeria Irmağı'nda yedi kez yıkan. Tenin eski halini alacak, tertemiz olacaksın."

¹¹Gelgelelim Naaman oradan öfkeyle ayrıldı. "Sandım ki dışarı çıkıp yanıma gelecek, Tanrısı RAB'bi adıyla çağırarak eliyle hastalıklı derime dokunup beni iyileştirecek" dedi, ¹²"Şam'ın Avana ve Farpar ırmakları İsrail'in bütün ırmaklarından daha iyi değil mi? Oralarda yıkanıp paklanamaz mıydım sanki?" Sonra öfkeyle dönüp gitti.

¹³Naaman'ın görevlileri yanına varıp, "Efendim, peygamber senden daha zor bir şey istemiş olsaydı, yapmaz mıydın?" dediler, "Oysa o sana sadece, 'Yıkan, temizlen' diyor." ¹⁴Bunun üzerine Naaman Tanrı adamının sözü uyarınca gidip Şeria Irmağı'nda yedi kez suya daldı. Teni eski haline döndü, bebek teni gibi tertemiz oldu.

¹⁵Naaman adamlarıyla birlikte Tanrı adamının yanına döndü. Onun önünde durup şöyle dedi: "Şimdi anladım ki, İsrail dışında dünyanın hiçbir yerinde Tanrı yoktur. Lütfen, bu kulunun armağanını kabul et."

¹⁶Elisha, "Hizmetinde olduğum yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, hiçbir şey alamam" diye karşılık verdi. Naaman directtiyse de, Elisha almak istemedi.

¹⁷Bunun üzerine Naaman, "Madem armağan istemiyorsun, öyleyse buradan iki katır yükü toprak alma izin ver" dedi, "Çünkü bu kulun artık RAB'bin dışında başka ilahlara yakmalık sunu* ve kurban sunmayacaktır. ¹⁸Ama RAB kulunu bir konuda bağışlasın. Efendim tapınmak için Rimmon Tapınağı'na girip kendisine eşlik etmemi isteyince, tapınakta onunla birlikte yere kapandığımda RAB bu kulunu bağışlasın."

¹⁹Elisha ona, "Esenlikle git" dedi.

Naaman oradan ayrılıp biraz uzaklaşınca, ²⁰Tanrı adamı Elisha'nın uşağı Gehazi, "Efendim, Aramlı Naaman'a çok yumuşak davrandı; getirdiği armağanları kabul etmedi" dedi, "Yaşayan RAB'bin hakkı için, peşinden koşup ondan bir şey alacağım."

²¹Böylece Gehazi Naaman'ın peşine düştü. Naaman ardından birinin koştuğunu görünce, arabasından inip onu karşıladı ve, "Ne oldu?" diye sordu.

²²Gehazi, "Bir şey yok" dedi, "Yalnız efendimin bir ricası var. Biraz önce Efrayim'in dağlık bölgesinden iki

genç peygamber geldi. Efendim onlara bir talant^d gümüşle iki takım giysi vermen için beni gönderdi.”

²³Naaman, “Lütfen iki talant^e al!” dedi ve ısrarla iki talant gümüşü iki torbaya koyup bağladı. Ayrıca iki uşağına da birer takım giysi verdi. Uşaklar Gehazi'nin önüsüne bunları taşıdılar. ²⁴Tepeye varınca Gehazi eşyaları ellerinden alıp eve koydu, adamları da geri gönderdi. ²⁵Sonra gidip efendisi Elisha'nın huzuruna çıktı. Elisha, “Neredeydin, Gehazi?” diye sordu.

Gehazi, “Kulun hiçbir yere gitmedi” diye karşılık verdi.

²⁶Bunun üzerine Elisha, “O adam arasından inip seni karşılarken ruhum seninle değil miydi?” diye sordu, “Şimdi gümüş ya da giysi, zeytinlik, bağ, koyun, sığır, erkek ve kadın köle almanın zamanı mı? ²⁷Bu yüzden Naaman'ın deri hastalığı sonsuza dek senin ve soyunun üzerinde kalacak.” Böylece Gehazi Elisha'nın huzurundan kar gibi beyaz bir deri hastalığıyla ayrıldı.

Balta Demirinin Su Yüzüne Çıkması

6 Bir gün peygamber topluluğu Elisha'ya, “Bak, yaşadığımız yer bize küçük geliyor” dedi, ²“Lütfen izin ver, Şeria Irmağı kıyısına gidelim, ağaç kesip kendimize ev yapalım.”

Elisha, “Gidin” dedi.

³Peygamberlerden biri, “Lütfen kullarınla birlikte sen de gel” dedi.

Elisha, “Olur, gelirim” diye karşılık verdi ⁴ve onlarla birlikte gitti.

Şeria Irmağı kıyısına varınca ağaç kesmeye başladılar. ⁵Biri ağaç keserken balta demirini suya düşürdü. “Eyvah, efendim! Onu ödünç almıştım” diye bağırdı.

⁶Tanrı adamı, “Nereye düştü?” diye sordu. Adam ona demirin düştüğü yeri gösterdi. Elisha bir dal kesip oraya atınca, balta demiri su yüzüne çık-

tı. ⁷Elisha, “Al onu!” dedi. Adam elini uzatıp balta demirini aldı.

Aram Ordusu ve Elisha

⁸Aram Kralı İsrail'le savaş halindeydi. Görevlilerine danıştıktan sonra, “Ordugahımı kuracak bir yer seçtim” dedi.

⁹Tanrı adamı Elisha, İsrail Kralı'na şu haberi gönderdi: “Sakın oradan geçmeyin, çünkü Aramlılar oraya doğru iniyorlar.” ¹⁰İsrail Kralı adam gönderip oradaki durumu denetledi. Böylece Tanrı adamı İsrail Kralı'nı birkaç kez uyardı. Kral da önlem aldı.

¹¹Bu durum Aram Kralı'nı çok öfkeliyordu. Görevlilerini çağırıp, “İçinizden hanginizin İsrail Kralı'ndan yana olduğunu söylemeyecek misiniz?” dedi.

¹²Görevlilerden biri, “Hiçbirimiz, efendimiz kral” diye karşılık verdi, “Yalnız İsrail'de yaşayan Peygamber Elisha senin yatak odanda söylediklerini bile İsrail Kralı'na bildiriyor.”

¹³Aram Kralı şöyle buyurdu: “Gidip onun nerede olduğunu öğrenin. Adam gönderip onu yakalayacağım.” Elisha'nın Dotan'da olduğu bildirilince, ¹⁴kral oraya atlılar, savaş arabaları ve büyük bir kuvvet gönderdi. Geceleyin varıp kenti kuşattılar.

¹⁵Tanrı adamının uşağı erkenden kalktı. Dışarıya çıkınca kentin askerler, atlılar ve savaş arabalarının kuşatıldığını gördü. Dönüp Elisha'ya, “Eyvah, efendim, ne yapacağız?” diye sordu.

¹⁶Elisha, “Korkma, çünkü bizim yandaşlarımız onlarınkinden daha çok” diye karşılık verdi.

¹⁷Sonra şöyle dua etti: “Ya RAB, lütfen onun gözlerini aç, görsün!” RAB uşağın gözlerini açtı. Uşak Elisha'nın çevresindeki dağların atlılarla, ateşten savaş arabalarıyla dolu olduğunu gördü.

¹⁸Aramlılar kendisine doğru ilerleyince Elişa RAB'be şöyle yalvardı: "Ya RAB, lütfen bu halkı kör et." RAB Elişa'nın yalvarışını duydu ve onları kör etti.

¹⁹Bunun üzerine Elişa onlara, "Yanlış yoldasınız" dedi, "Aradığınız kent bu değil. Beni izleyin, sizi aradığınız adama götüreyim." Sonra onları Samiriye'ye götürdü.

²⁰Samiriye'ye girdiklerinde Elişa şöyle dua etti: "Ya RAB, bu adamların gözlerini aç, görsünler." RAB gözlerini açınca adamlar Samiriye'nin ortasında olduklarını anladılar.

²¹İsrail Kralı adamları görünce Elişa'ya, "Onları öldüreyim mi? Öldüreyim mi, baba?" dedi.

²²Elişa, "Hayır, öldürme" diye karşılık verdi, "Kendi kılıç ve yayla tutsak aldığın insanları nasıl öldürürsün. Önlerine yiyecek içecek bir şeyler koy, yiyip içtikten sonra izin ver, krallarına dönsünler."

²³Bunun üzerine İsrail Kralı adamlara büyük bir şölen verdi, yedirip içirdikten sonra da onları krallarına gönderdi. Aramlı akıncılar bir daha İsrail topraklarına ayak basmadılar.

Samiriye'de Kuluk

²⁴Bir süre sonra, Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu toplayıp İsrail'e girdi ve Samiriye'yi kuşattı. ²⁵Samiriye'de büyük bir kıtlık oldu. Kuşatma sonunda bir eşek kellesinin fiyatı seksen şekel^f gümüşe, dörtte bir kav^g güvercin gübresinin^h fiyatı ise beş şekelⁱ gümüşe çıktı.

²⁶İsrail Kralı surların üzerinde yürürken, bir kadın, "Efendim kral, bana yardım et!" diye seslendi.

²⁷Kral, "RAB sana yardım etmiyorsa, ben nasıl yardım edebilirim ki?" diye karşılık verdi, "Buğday mı, yoksa şarap mı istersin? ²⁸Derdin ne?"

Kadın şöyle yanıtladı: "Geçen gün şu kadın bana dedi ki, 'Oğlunu ver, bugün yiyelim, yarın da benim oğlumu yeriz.' ²⁹Böylece oğlumu pişirip yedik. Ertesi gün ona, 'Oğlunu ver de yiyelim' dedim. Ama o, oğlunu gizledi."

³⁰Kadının bu sözlerini duyan kral giysilerini yırttı. Surların üzerinde yürürken, halk onun giysilerinin altına çul giydiğini gördü. ³¹Kral, "Eğer bugün Şafat oğlu Elişa'nın başı yerinde kalırsa, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" dedi.

³²Elişa o sırada halkın ileri gelenleriyle birlikte evinde oturuyordu. Kral önden bir haberci gönderdi. Ama daha haberci gelmeden, Elişa ileri gelenlere, "Görüyor musunuz caniyi?" dedi, "Kalkmış, başımı kestirmek için adam gönderiyor! Haberci geldiğinde kapıyı kapayın, onu içeri almayın. Çünkü ardından efendisi kral da gelecek."

³³Elişa konuşmasını bitirmeden, haberci yanına geldi ve, "Bu felaket RAB'dendir" dedi, "Neden hâlâ RAB'bi bekleyeyim?"

7 Elişa, "RAB'bin sözüne kulak verin!" dedi, "RAB diyor ki, 'Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea ince unⁱ da, iki sea arpa^j da birer şekele^k satılacak.' "

²Kralın özel yardımcısı olan komutan, Tanrı adamına, "RAB göklerin kapaklarını açsa bile olacak şey değil bu!" dedi.

Elişa, "Sen her şeyi gözlerinle göreceksin, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!" diye karşılık verdi.

f 6:25 "Seksan şekel": Yaklaşık 920 gr. **g** 6:25 "Dörtte bir kav": Yaklaşık 0.3 litrelik bir ölçek. **h** 6:25 "Güvercin gübresi" ya da "Keçiboynuzu tohumu".

i 6:25 "Beş şekel": Yaklaşık 57.5 gr. **j** 7:1 "Bir sea ince un": Yaklaşık 7.5 lt. **j** 7:1 "İki sea arpa": Yaklaşık 15 lt. **k** 7:1 "Bir şekel": Yaklaşık 11.5 gr. gümüş. **6:29** Yas.28:57

Kuşatmanın Kaldırılması

³Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dört adam vardı. Birbirlerine, “Ne diye ölene dek burada kalalım?” diyorlardı, ⁴“Kente girelim desek, orada kıtlık var, ölüyoruz; burada kalsak da öleceğiz. Bari gidip Aram ordugahına teslim olalım. Canımızı bağışlarsa yaşarız, öldürürlerse de öldürsünler.”

⁵Akşam karanlığında kalkıp Aram ordugahına doğru gittiler. Ordugaha yaklaştıklarında, orada kimseyi görmediler. ⁶Çünkü Rab Aram ordugahında savaş arabalarıyla, atlarıyla yaklaşan büyük bir ordunun çıkardığı seslerin duyulmasını sağlamıştı. Aramlılar da birbirlerine, “Bakın, İsrail Kralı bize saldırmak için Hitit* ve Mısır krallarını kiralamış!” demişlerdi. ⁷Böylece, gün batarken çadırlarını, atlarını, eşeklerini bırakıp kaçmışlar, canlarını kurtarmak için ordugahı olduğu gibi bırakmışlardı.

⁸Deri hastalığına yakalanmış adamlar ordugaha varıp çadırların birine girdiler. Yiyip içtikten sonra oradaki altın, gümüş ve giysileri götürüp gizlediler. Sonra dönüp başka bir çadıra girdiler, orada bulduklarını da götürüp gizlediler.

⁹Ardından birbirlerine, “Yaptığımız doğru değil” dediler, “Bugün müjde günü. Oysa biz susuyoruz. Gün doğuncaya kadar beklersek, cezaya çarptırılacağımız kesin. Haydi sara ya gidip durumu bildirelim.”

¹⁰Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçilere seslendiler. “Aram ordugahına gittik” dediler, “Hiç kimseyi görmedik; ne de bir insan sesi duyduk. Yalnızca bağlı atlar, eşekler vardı. Çadırları da olduğu gibi bırakıp gitmişler.” Kapı nöbetçileri ha-

beri duyurdu. Haber kralın sarayına ulaştırıldı.

¹²Kral gece kalkıp görevlilerine, “Aramlılar'ın ne tasarladığını size söyleyeyim” dedi, “Aç kaldığımızı biliyorlar. Onun için ordugahlarını bırakıp kırdaki gizlenmişler. Kentin dışına çıktığımızda, bizi canlı yakalayıp kenti ele geçirmeyi düşünüyorlar.”

¹³Görevlilerden biri, “Kentte kalan beş atla birkaç adam gönderelim, o zaman durumu anlarız” dedi, “Nasıl olsa gidecek olanlar da burada, kentte kalan nice İsraili gibi ölüme mahkûm!”

¹⁴Adamlar yanlarına iki atla beraber aldılar. Kral, “Gidin, ne olduğunu öğrenin” diyerek onları Aram ordusunun ardından gönderdi. ¹⁵Adamlar Şeria Irmağı'na kadar Aram ordusunu izlediler. Yol baştan sona kadar Aramlılar'ın kaçarken attıkları giysi ve eşyalarla doluydu. Haberciler dönüp krala durumu bildirdiler. ¹⁶Bunun üzerine halk kentten çıkıp Aram ordugahını yağmaladı. RAB'bin dediği gibi, bir sea' ince unun da, iki sea arpa'nın^m da fiyatı bir şekeleⁿ düştü.

¹⁷Kral özel yardımcısı olan komutanı kentin kapısında bırakmıştı. Halk onu kapının ağzında çiğneyerek öldürdü. Kral Elişa'nın evine gittiğinde, Tanrı adamı ona olacakları önceden bildirmişti. ¹⁸Her şey Tanrı adamının krala dediği gibi oldu. “Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea ince un da, iki sea arpa da birer şekele satılacak” demişti.

¹⁹Komutan da Tanrı adamına şöyle karşılık vermişti: “RAB göklerin kapaklarını açsa bile, olacak şey değil bu!” Elişa, “Sen her şeyi gözlerinle göreceksin, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!” demişti. ²⁰Tam dediği gibi oldu. Komutan kentin kapısında halk tarafından çiğnenerek öldü.

l 7:16,18 “Bir sea”: Yaklaşık 7.5 lt. m 7:16,18 “İki sea arpa”: Yaklaşık 15 lt.

n 7:16,18 “Bir şekele”: Yaklaşık 11.5 gr. gümüş.

Şunemli Kadının Dönüşü

8 Elişa, oğlunu diriltmiş olduğu Şunemli kadına şöyle demişti: “Kalk, ailenle birlikte buradan git, geçici olarak kalabileceğin bir yer bul. Çünkü RAB ülkeye yedi yıl sürecek bir kıtlık göndermeye karar verdi.” ²Kadın Tanrı adamının öğüdüne uyarak ailesiyle birlikte kalkıp Filist ülkesine gitti ve orada yedi yıl kaldı.

³Yedi yıl sonra Filist'ten döndü. Evini, tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye gitti. ⁴O sırada kral Tanrı adamının uşağı Gehazi'yle konuşuyor, “Bana Elişa'nın yaptığı bütün mucizeleri anlat” diyordu. ⁵İşte Gehazi tam Elişa'nın ölüyü nasıl dirilttiğini krala anlatırken, oğlu diriltile kadın eviyle tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye geldi. Gehazi krala, “Efendim kral, sözünü ettiğim kadın budur. Yanındaki oğlu da Elişa'nın dirilttiği çocuktur” dedi. ⁶Kral kadına sorunca kadın her şeyi anlattı. Bunun üzerine kral bir görevli çağırıp şu buyruğu verdi: “Bu kadına her şeyini, ülkeden ayrıldığı günden bugüne kadar biriken bütün geliriyle birlikte tarlasını geri verin.”

Elişa ile Aram Kralı Ben-Hadat

⁷Aram Kralı Ben-Hadat hastalandığı sırada Elişa Şam'a gitti. Tanrı adamının Şam'a geldiği krala bildirildi. ⁸Kral, Hazael'e, “Bir armağan al, Tanrı adamını karşılamaya git” dedi, “Onun aracılığıyla RAB'be danış, bu hastalıktan kurtulup kurtulamayacağımı sor.”

⁹Hazael, Şam'ın en iyi mallarından oluşan kırk deve yükü armağanı yanına alarak, Tanrı adamını karşılamaya gitti. Elişa'nın önünde durup şöyle dedi: “Kulun Aram Kralı Ben-Hadat, hastalığından kurtulup kurtulamayacağını sormam için beni gönderdi.”

¹⁰Elişa, “Git ona, ‘Kesinlikle iyileşeceksin’ de; ama RAB bana onun kesinlikle öleceğini açıkladı” diye karşılık verdi. ¹¹Tanrı adamı, Hazael'i utandırıcaya kadar dik dik yüzüne baktı. Ardından ağlamaya başladı.

¹²Hazael, “Efendim, niçin ağlıyorsun?” diye sordu.

Elişa, “Senin İsrail halkına yapacağın kötülükleri biliyorum” diye yanıtladı, “Kalelerini ateşe verecek, gençlerini kılıçtan geçirecek, çocuklarını yere çalıp öldürecek, gebe kadınlarının karınlarını deşeceksin.”

¹³Hazael, “Bir köpekten farksız olan bu kulun, bütün bu işleri nasıl yapabilir?” dedi.

Elişa, “RAB bana senin Aram Kralı olacağını gösterdi” diye yanıtladı.

¹⁴Bunun üzerine Hazael Elişa'dan ayrılıp efendisi Ben-Hadat'ın yanına döndü. Ben-Hadat ona, “Elişa sana ne söyledi?” diye sordu.

Hazael, “Kesinlikle iyileşeceğini söyledi” diye yanıtladı. ¹⁵Gelgelelim ertesi gün Hazael ıslattığı bir örtüyü kralın yüzüne kapatıp onu boğdu. Böylece kral öldü, yerine Hazael geçti.

Yehoram'ın Yahuda Krallığı

(2Ta.21:1-20)

¹⁶İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının beşinci yılında, Yehoşafat'ın Yahuda Kralı olduğu sırada, Yehoşafat'ın oğlu Yehoram Yahuda'yı yönetmeye başladı. ¹⁷Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. ¹⁸Karısı Ahav'ın kızı olduğu için, o da Ahav'ın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ¹⁹Ama RAB kulu Davut'un hatırı için Yahuda'yı yok etmek istemedi. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.

²⁰Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar'a karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular. ²¹Yehoram bütün savaş arabalarınıyla Sair'e gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. Askerleri de kaçarak evlerine döndü. ²²O sırada Livna Kenti ayaklandı. Edomlular'ın Yahuda'ya karşı başkaldırması bugün de sürüyor. ²³Yehoram'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ²⁴Yehoram ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahazya kral oldu.

Ahazya'nın Yahuda Krallığı

(2Ta. 22:1-6)

²⁵İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on ikinci yılında Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu. ²⁶Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de bir yıl krallık yaptı. Annesi İsrail Kralı Omri'nin torunu Atalya'ydı. ²⁷Ahazya evlilik yoluyla Ahav'a akraba olduğu için Ahav ailesinin yolunu izledi ve onlar gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ²⁸Ahazya, Aram Kralı Hazael'le savaşmak üzere Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gilat'a gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar. ²⁹Kral Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.

Yehu'nun İsrail Kralı Oluşu

9 Peygamber Elişa, peygamberler topluluğundan bir adam çağırıp, "Kemerini kuşan, bu yağ kabını alıp Ramot-Gilat'a git" dedi, ²"Oraya varın-

ca Nimşi oğlu, Yehoşafat oğlu Yehu'yu ara. Onu kardeşlerinin arasından alıp başka bir odaya götür. ³Zeytinyağını başına dök ve ona RAB şöyle diyor de: 'Seni İsrail Kralı olarak meshettim*.' Sonra kapıyı aç ve koş, oyalanma!"

⁴Böylece peygamberin uşağı Ramot-Gilat'a gitti. ⁵Oraya vardığında ordu komutanlarının bir arada oturduklarını gördü. "Komutanım, sana bir haberim var" dedi.

Yehu, "Hangimize söylüyorsun?" diye sordu.

Uşak, "Sana, efendim" diye yanıtladı.

⁶Yehu kalkıp eve girdi. Uşak yağı Yehu'nun başına döküp ona şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Seni halkım İsrail'in kralı olarak meshettim. ⁷Efendin Ahav'ın ailesini öldüreceksin. Bana hizmet eden peygamberlerin ve bütün kullarımın dökülen kanının öcünü İzebel'den alacağım. ⁸Ahav'ın bütün soyu ortadan kalkacak. İsrail'de genç yaşlı^o Ahav'ın soyundan gelen bütün erkeklerin kökünü kurutaacağım. ⁹Nevat oğlu Yarovam'la Ahiya oğlu Baaşa'nın ailelerine ne yaptıysa, Ahav'ın ailesine de aynısını yapacağım. ¹⁰Yizreel topraklarında İzebel'in ölüsünü köpekler yiyecek ve onu gömen olmayacak.' " Uşak bunları söyledikten sonra kapıyı açıp kaçtı.

¹¹Yehu komutan arkadaşlarının yanına döndü. İçlerinden biri, "Her şey yolunda mı? O delinin seninle ne işi vardı?" diye sordu.

Yehu, "Onu tanıyorsunuz, neler saçmaladığını bilirsiniz" diye karşılık verdi.

¹²"Hayır, bilmiyoruz, ne söyledi? Anlat bize!" dediler.

Yehu şöyle yanıtladı: "Bana RAB şöyle diyor dedi: 'Seni İsrail Kralı olarak meshettim.' "

^o 9:8 "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun özgür olsun".

8:20 Yar.27:40 9:6 1Kr.19:16 9:10 1Kr.21:23

¹³Bunun üzerine hepsi hemen cüppe-lerini çıkarıp merdivenin başında du-ran Yehu'nun ayaklarına serdi. Boru ça-larak, "Yehu kraldır!" diye bağıldılar.

Yehu'nun Yoram'ı Öldürmesi

¹⁴Nimşi oğlu Yehoşafat oğlu Yehu Yoram'a karşı bir düzen kurdu. O sıra-larda Yoram ile İsrail halkı Aram Kra-lı Hazael'e karşı Ramot-Gilat'ı savu-nuyordu. ¹⁵Ancak Kral Yoram, Aram Kralı Hazael'le savaşıırken Aramlı-lar onu yaralamıştı. Yoram da yarala-rın iyileşmesi için Yizreel'e dönmüş-tü. Yehu arkadaşlarına, "Eğer siz de benimle aynı görüşteyseniz, hiç kim-senin kentten kaçmasına ve gidip du-rumu Yizreel'e bildirmesine izin ver-meyin" dedi. ¹⁶Yehu savaş arabasına binip Yizreel'e gitti. Çünkü Yoram orada hasta yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazya da Yoram'ı görmek için ora-ya gitmişti.

¹⁷Yizreel'de kulede nöbet tutan göz-cü, Yehu'nun ordusuyla yaklaştığını görünce, "Bir kalabalık görüyorum!" diye bağırdı.

Yoram, "Bir atlı gönder, onu karşı-lasın, barış için gelip gelmediğini sor-sun" dedi.

¹⁸Atlı Yehu'yu karşılamaya gitti ve ona, "Kralımız, 'Barış için mi geldin?' diye soruyor" dedi.

Yehu, "Barıştan sana ne! Sen beni izle" diye karşılık verdi.

Gözcü durumu krala bildirdi: "Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi."

¹⁹Bu kez ikinci bir atlı gönderildi. Atlı onlara varıp, "Kralımız, 'Barış için mi geldin?' diye soruyor" dedi.

Yehu, "Barıştan sana ne! Sen beni izle" diye karşılık verdi.

²⁰Gözcü durumu krala bildirdi: "Ulak onlara vardı, ama geri dönme-di. Komutanları savaş arabasını Nim-şi oğlu Yehu gibi delicesine sürüyor."

²¹Kral Yoram, "Arabamı hazırla-yın!" diye buyruk verdi. Arabası ha-zırlandı. İsrail Kralı Yoram ile Yahu-da Kralı Ahazya arabalarına binip Yehu'yu karşılamaya gittiler. Yizreel-li Navot'un topraklarında onunla kar-şılaştılar. ²²Yoram Yehu'yu görünce, "Barış için mi geldin?" diye sordu.

Yehu, "Annen İzebel'in yaptığı bun-ca putperestlik ve büyücülük sürüp giderken barıştan söz edilir mi?" di-ye karşılık verdi.

²³Yoram, "Hainlik bu, Ahazya!" di-ye bağırdı ve arabasının dizginlerini çevirip kaçtı.

²⁴Yehu var gücüyle yayını çekip Yoram'ı sırtından vurdu. Ok Yoram'ın kalbini delip geçti. Yoram arabasının içine yığılıp kaldı. ²⁵Yehu yardımcısı Bidkar'a, "Onun cesedini al, Yizreelli Navot'un toprağına at" dedi, "Anım-sa, senle ben birlikte Yoram'ın babası Ahav'ın ardından savaş arabasıyla gi-derken, RAB Ahav'a, ²⁶'Dün Navot'la oğullarının kanını gördüm. Seni de bu topraklarda cezalandıracağım' de-mişti. Şimdi RAB'bin sözü uyarınca, Yoram'ın cesedini al, Navot'un topra-ğına at!"

Yahuda Kralı Ahazya'nın Öldürülmesi

(2Ta.22:7-9)

²⁷Yahuda Kralı Ahazya olanları gö-rünce Beythaggan'a doğru kaçmaya başladı. Yehu ardına takılıp, "Onu da öldürün!" diye bağırdı. Ahazya'yı Yiv-learn yakınlarında, Gur yolunda, ara-basının içinde vurdular. Yaralı olarak Megiddo'ya kadar kaçıp orada öldü. ²⁸Adamları Ahazya'nın cesedini bir savaş arabasına koyup Yeruşalim'e gö-türdüler. Onu Davut Kenti'nde ataları-nın yanına, kendi mezarına gömdüler.

²⁹Ahazya Ahav oğlu Yoram'ın kral-lığının on birinci yılında Yahuda Kra-lı olmuştu.

İzabel'in Öldürülmesi

³⁰Sonra Yehu Yizreel'e gitti. İzabel bunu duyunca, gözlerine sürme çekti, saçlarını tarayıp pencereden dışarıyı gözlemeye başladı. ³¹Yehu kentin kapısından içeri girince, İzabel, "Ey efendisini öldüren Zimri, barış için mi geldin?" diye seslendi.

³²Yehu pencereye doğru bakıp, "Kim benden yana?" diye bağırdı. İki üç görevli yukarıdan ona baktı. ³³Yehu, "Atın onu aşağı!" dedi. Görevliler İzabel'i aşağıya attılar. Kanı surların ve bedenini çiğneyen atların üzerine sıçradı.

³⁴Yehu içeri girip yedi, içti. Sonra, "O lanet olası kadını alıp gömün, ne de olsa bir kral kızıdır" dedi. ³⁵Ama İzabel'i gömmeye giden adamlar başından, ayaklarından, ellerinden başka bir şey bulamadılar. ³⁶Geri dönüp durumu Yehu'ya bildirdiler. Yehu onlara şöyle dedi: "Kulu Tişbeli İlyas aracılığıyla konuşan RAB'bin sözü yerine geldi. RAB, 'Yizreel topraklarında İzabel'in ölüsünü köpekler yiyecek' demişti. ³⁷'İzabel'in leşi Yizreel topraklarına gübre olacak ve kimse, bu İzabel'dir, diyemeyecek.' "

Ahav'ın Ailesinin Öldürülmesi

10 Ahav'ın Samiriye'de yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yazıp Samiriye'ye gönderdi. Yizreel'in yöneticilerine, ileri gelenlere ve Ahav'ın çocuklarını koruyanlara yazdığı mektuplarda Yehu şöyle diyordu: ²"Efendinizin oğulları sizinle birlikte. Savaş arabalarınız, atlarınız, silahlarınız var. Surlu bir kentte yaşıyorsunuz. Bu mektup size ulaşır ulaşmaz, ³efendinizin oğullarından en iyi ve en uygun olanı seçip babasının tahtına oturtun. Ve efendinizin ailesini korumak için savaşın."

⁴Ama onlar dehşete düştüler. "İki kral Yehu'yla başa çıkamadı, biz nasıl çıkarız?" dediler.

⁵Saray sorumlusu, kent valisi, ileri gelenler ve Ahav'ın çocuklarını koruyanlar Yehu'ya şu haberi gönderdi: "Biz senin kullarınız, söyleyeceğin her şeyi yapmaya hazırız. Kimseyi kral yapmaya niyetimiz yok. Kendin için en iyi olan neyse onu yap."

⁶Yehu onlara ikinci bir mektup yazdı: "Eğer siz benden yana ve bana bağlıysanız, efendinizin oğullarının başını kesip yarın bu saatlerde Yizreel'e, bana getirin."

Kral Ahav'ın yetmiş oğlu, onları yetiştirmekle görevli kent ileri gelenlerinin koruması altındaydı. ⁷Yehu'nun mektubu kent ileri gelenlerine ulaşınca, Ahav'ın yetmiş oğlunu öldürüp başlarını küfelere koydular ve Yizreel'e, Yehu'ya gönderdiler. ⁸Ulak gelip Yehu'ya, "Kral oğullarının başlarını getirdiler" diye haber verdi.

Yehu, "Onları iki yığın halinde kent kapısının girişine bırakın, sabaha kadar orada kalsınlar" dedi.

⁹Ertesi sabah Yehu halkın önüne çıkıp şöyle dedi: "Efendime düzen kurup onu öldüren benim, sizin suçunuz yok. Ama bunları kim öldürdü? ¹⁰Bu olay gösteriyor ki, RAB'bin Ahav'ın ailesine ilişkin söylediği hiçbir söz boşa çıkmayacaktır. RAB, kulu İlyas aracılığıyla verdiği sözü yerine getirdi." ¹¹Sonra Yizreel'de Ahav'ın öteki akrabalarının hepsini, bütün yüksek görevlilerini, yakın arkadaşlarını ve kâhinlerini* öldürdü. Sağ kalan olmadı.

Kral Ahazya'nın Akrabalarının Öldürülmesi

(2Ta. 22:8)

¹²Yehu Yizreel'den ayrılıp Samiriye'ye doğru yola çıktı. Yolda çobanların Beyteket adını verdiği yerde, ¹³Yahuda Kralı

Ahazy'a'nın akrabalarıyla karşılaştı. Onlara, “Siz kimsiniz?” diye sordu.

“Biz Ahazy'a'nın akrabalarıyız” diye karşılık verdiler, “Kralın ve ana kraliçe İzebel'in çocuklarına saygılarımızı sunmaya gidiyoruz.”

¹⁴Yehu adamlarına, “Bunları diri yakalayın!” diye buyruk verdi. Onları diri yakalayıp Beyteket Kuyusu yakınında kılıçtan geçirdiler. Öldürülenler kırk iki kişiydi. Sağ kalan olmadı.

Ahav'ın Öteki Akrabalarının Öldürülmesi

¹⁵Yehu oradan ayrıldı. Yolda kendisine doğru gelen Rekav oğlu Yehonadav'la karşılaştı. Ona selam vererek, “Ben sana karşı iyi duygular besliyorum, sen de aynı duygulara sahip misin?” diye sordu.

Yehonadav, “Evet” diye yanıtladı.

Yehu, “Öyleyse elini ver” dedi. Yehonadav elini uzattı. Yehu onu arabasına alarak, ¹⁶“Benimle gel ve RAB için nasıl çaba harcadığımı gör” dedi. Sonra onu arabasıyla Samiriye'ye götürdü. ¹⁷Samiriye'ye varınca Yehu RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Ahav'ın orada kalan akrabalarının hepsini öldürdü.

Baal'a Tapanların Öldürülmesi

¹⁸Yehu, bütün halkı toplayarak, “Ahav Baal'a* az kulluk etti, ben daha çok edeceğim” dedi, ¹⁹“Baal'ın bütün peygamberlerini, kâhinlerini, ona tapan herkesi çağırın. Hiçbiri gelmezlik etmesin. Çünkü Baal'a büyük bir kurban sunacağım. Kim gelmezse öldürülecek.” Gerçekte Yehu Baal'a tapanları yok etmek için bir düzen kurmaktaydı.

²⁰Yehu, “Baal'ın onuruna bir toplantı yapılacağını duyurun” dedi. Duyuru yapıldı. ²¹Yehu bütün İsrail'e haber saldı. Baal'a tapanların hepsi geldi, gelme-

yen kalmadı. Baal'ın tapınağı hıncahınc doldu. ²²Yehu, kutsal giysiler görevlisi-ne, “Baal'a tapanların hepsine giysi çıkar” diye buyruk verdi. Görevli herkes giysi getirdi. ²³O zaman Yehu Rekav oğlu Yehonadav'la birlikte Baal'ın tapınağına girdi. İçerdekilere, “Çevrenize iyi bakın” dedi, “Aranızda RAB'be tapanlardan kimse olmasın, sadece Baal'a tapanlar olsun.” ²⁴Ardından Yehu'yla Yehonadav kurban ve yakmalık sunu* sunmak üzere içeri girdiler. Yehu tapınağın çevresine seksen kişi yerleştirmiş ve onlara şu buyruğu vermişti: “Elinize teslim ettiğim bu adamlardan biri kaçarsa, bunu canınızla ödersiniz!”

²⁵Yakmalık sununun sunulması biter bitmez, Yehu muhafızlarla komutanlara, “İçeriye girin, hepsini öldürün, hiçbiri kaçmasın!” diye buyruk verdi. Muhafızlarla komutanlar hepsini kılıçtan geçirip ölümlerini dışarı attılar. Sonra Baal'ın tapınağının iç bölümüne girdiler. ²⁶Baal'ın tapınağındaki dikili taşları çıkarıp yaktılar. ²⁷Baal'ın dikili taşını ve tapınağını ortadan kaldırdılar. Halk orayı helaya çevirdi. Orası bugüne kadar da öyle kaldı.

²⁸Böylece Yehu İsrail'de Baal'a tapmaya son verdi. ²⁹Ne var ki, Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan –Beytel ve Dan'daki altın buzağılara tapmaktan– vazgeçmedi.

³⁰RAB Yehu'ya, “Gözümde doğru olanı yaparak başarılı oldun” dedi, “Ahav'ın ailesine istediğim her şeyi yaptın. Bunun için senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak.” ³¹Gelgelelim Yehu İsrail'in Tanrısı RAB'bin yasasını yürekten izlemedi, önemsemedi. Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

Yehu'nun Ölümü

³²⁻³³RAB o günlerde İsrail topraklarını küçültmeye başladı. Aram Kra-

lı Hazael Şeria Irmağı'nın doğusunda Gadlılar, Rubenliler ve Manaşşeliler'in yaşadığı bütün Gilat bölgesini, Arnon Vadisi'ndeki Aroer'den Gilat ve Başan'a kadar bütün İsrail topraklarını ele geçirdi.

³⁴Yehu'nun krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

³⁵Yehu ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü. Yerine oğlu Yehoahaz kral oldu. ³⁶Yehu Samiriye'de yirmi sekiz yıl İsrail krallığı yaptı.

Atalya Yönetime El Koyuyor

(2Ta.22:10-23:15)

11 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı. ²Ne var ki, Kral Yehoram'ın kızı, Ahazya'nın üvey kız-kardeşi Yehoşeva, Ahazya oğlu Yoaş'ı kralın öldürülmek istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Çocuğu Atalya'dan gizleyerek kurtarmış oldu. ³Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca RAB'bin Tapınağı'nda dadısıyla birlikte gizlendi.

Atalya'ya Karşı Ayaklanma

(2Ta.23:1-16)

⁴Yedinci yıl Yehoyada haber gönderip Karyalılar'ın⁶ ve muhafızların yüzbaşılarını çağırttı. Onları RAB'bin Tapınağı'nda toplayarak onlarla bir antlaşma yaptı. Hepsine RAB'bin Tapınağı'nda ant içirdikten sonra kralın oğlu Yoaş'ı kendilerine gösterdi. ⁵Onlara şu buyrukları verdi: “Şabat Günü* göreve gidenlerin üçte biri kral sarayını koruyacak, ⁶üçte biri Sur Kapısı'nda, üçte biri de muhafızların arkasındaki kapıda bulunacak. Sırayla tapınak nöbeti tutacaksınız. ⁷Şabat Günü görev-

leri biten öbür iki bölükteki askerlerin tümü RAB'bin Tapınağı'nın çevresinde durup kralı koruyacak. ⁸Herkes ya-lın kılıç kralın çevresini sarsın, yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin.”

⁹Yüzbaşılar Kâhin Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını alıp Yehoyada'nın yanına gittiler. ¹⁰Kâhin RAB'bin Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalan mızraklarla kalkanları yüzbaşılara dağıttı. ¹¹Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar silahlı muhafızlar yerleştirildi. ¹²Yehoyada kralın oğlu Yoaş'ı dışarı çıkarıp başına taç koydu. Tanrı'nın Yasası'nı da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu mes-hedip* alkışlayarak, “Yaşasın kral!” diye bağıldılar.

¹³Atalya muhafızlarla halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RAB'bin Tapınağı'nda toplananların yanına gitti. ¹⁴Baktı, kral geleneğe uygun olarak sütunun yanında duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyordu. Atalya giysilerini yırtarak, “Hainlik! Hainlik!” diye bağırdı.

¹⁵Kâhin Yehoyada yüzbaşılara, “O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin” diye buyruk verdi. Çünkü kadının RAB'bin Tapınağı'nda öldürülmesini istemiyordu. ¹⁶Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı'na götürülüp öldürüldü.

Kâhin Yehoyada'nın Yaptığı Yenilikler

(2Ta.23:16-21)

¹⁷Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için RAB ile kral ve halk arasında bir antlaşma yaptı. Ayrıca halkla kral arasında da bir antlaşma yaptı. ¹⁸Ül-

⁶ II:4 “Karyalılar”: O dönemde güneybatı Anadolu'dan gelen paralı askerler.

ke halkı gidip Baal'ın* tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baal'ın Kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler.

Kâhin Yehoyada RAB'bin Tapınağı'na nöbetçiler yerleştirdi. ¹⁹Sonra yüzbaşılı, Karyalılar'ı, muhafızları ve halkı yanına aldı. Kralı RAB'bin Tapınağı'ndan getirdiler. Muhafızlar Kapısı'ndan geçerek sarayına götürdüler, kral tahtına oturtular. ²⁰Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya sarayda kılıçla öldürülmüştü.

Yoaş Tapınağı Onarıyor

(2Ta. 24:1-27)

12 İsrail Kralı Yehu'nun krallığının yedinci yılında Yoaş Yahuda Kralı oldu. Yedi yaşında^a kral oldu ve Yerusâlim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivya'ydı. ²Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Çünkü Kâhin Yehoyada ona yol gösteriyordu. ³Ancak alışılâ gelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

⁴Yoaş kâhinlere şöyle dedi: “RAB'bin Tapınağı için yapılan bağışları: Nüfus sayımından elde edilen geliri, kişi başına düşen vergiyi ve halkın gönüllü olarak RAB'bin Tapınağı'na sunduğu paraları toplayın. ⁵Her kâhin bunları hazine görevlilerinden alsın. Tapınağın neresinde yıkık bir yer varsa, onarılın.”

⁶Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında kâhinler tapınağı hâlâ onarmamışlardı. ⁷Bunun üzerine Kral Yoaş, Kâhin Yehoyada ile öbür kâhinleri çağırıp, “Neden RAB'bin Tapınağı'nı onarmıyorsunuz?” diye sordu, “Hazine görevlilerinden artık para alma-

yın. Aldığınız paraları da RAB'bin Tapınağı'nın onarımına devredin.” ⁸Böylece kâhinler halktan para toplamamayı ve tapınağın onarım işlerine karışmamayı kabul ettiler.

⁹Kâhin Yehoyada bir sandık aldı. Kapağına bir delik açıp sunağın yanına, RAB'bin Tapınağı'na girenlerin sağına yerleştirdi. Kapıda görevli kâhinler RAB'bin Tapınağı'na getirilen bütün paraları sandığa atıyorlardı. ¹⁰Sandıkta çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıya başkâhin RAB'bin Tapınağı'na getirilen paraları sayıp torbalara koyarlardı. ¹¹Sayılan paralar RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan adamlara verilir. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'nda çalışan marangozlara, yapıcılara, ¹²duvarcılara, taşçılara öder, tapınağı onarmak için kereste ve yontma taş alımında kullanır ve onarım için gereken öbür malzemelere harcarlardı. ¹³RAB'bin Tapınağı'nda toplanan paralar, tapınak için gümüş tas, fitil maşaları, çanak, borazan, altın ya da gümüş eşya yapımında kullanılmadı. ¹⁴Bu para yalnız işçilere ödendi ve tapınağın onarımına harlandı. ¹⁵Tapınakta çalışanlara para ödemekle görevli kişiler öyle dürüst insanlardı ki, onlara hesap bile sorulmazdı. ¹⁶Suç ve günah sunusu* olarak verilen paralar RAB'bin Tapınağı'na getirilmezdi; bunlar kâhinlere aitti.

¹⁷O sırada Aram Kralı Hazael, Gat Kenti'ne saldırıp kenti ele geçirdi. Sonra Yerusâlim'e saldırmaya karar verdi. ¹⁸Yahuda Kralı Yoaş, ataları olan öbür Yahuda krallarından Yehoşafat'ın, Yehoram'ın, Ahazya'nın ve kendisinin RAB'be adanmış olduğu bütün kutsal armağanları, RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulunan bütün altınları Aram Kralı Hazael'e gönder-

p 12:1 11.bölümün son cümlesi 12.bölümün ilk ayetine eklenmiştir.

12:4 Çık.30:11-16, Lev.27:1-25 12:16 Lev.7:7

di. Bunun üzerine Hazael Yerusalim'e saldırmaktan vazgeçti.

¹⁹Yoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

²⁰Kral Yoaş'ın görevlileri düzen kurup onu Silla'ya inen yolda, Beytmillo'da öldürdüler. ²¹Yoaş'ı öldürenler, görevlilerinden Şimat oğlu Yozakar'la Şomer oğlu Yehozavat'tı. Yoaş Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

Yehoahaz'ın İsrail Krallığı

13 Yahuda Kralı Ahazya oğlu Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında Yehu oğlu Yehoahaz Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on yedi yıl krallık yaptı. ²Yehoahaz RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı. Bu günahlardan ayrılmadı. ³İşte bu yüzden RAB'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi ve RAB onları uzun süre Aram Kralı Hazael'le oğlu Ben-Hadat'ın egemenliği altına soktu. ⁴Bunun üzerine Yehoahaz RAB'be yakardı. RAB onun yakarışını kabul etti. Çünkü İsrail'in çektiği sıkıntıyı, Aram Kralı'nın onlara neler yaptığını görüyordu. ⁵RAB İsrail'e bir kurtarıcı gönderdi. Böylece halk Aramlılar'ın egemenliğinden kurtuldu ve önceki gibi evlerinde yaşamaya başladı. ⁶Ne var ki Yarovam ailesinin İsrail'i sürüklediği günahları izlediler, bu günahlardan ayrılmadılar. Aşera* putu da Samiriye'de dikili kaldı.

⁷Yehoahaz'ın elli atlı, on savaş arabası, on bin de yaya asker dışında gücü kalmamıştı. Çünkü Aram Kralı ötekileri harman tozu gibi ezip yok etmişti. ⁸Yehoahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ⁹Yehoahaz ölüp atalarına ka-

vuşunca, Samiriye'de gömüldü ve yerine oğlu Yehoaş kral oldu.

Yehoaş'ın İsrail Krallığı

¹⁰Yahuda Kralı Yoaş'ın krallığının otuz yedinci yılında Yehoahaz oğlu Yehoaş Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on altı yıl krallık yaptı. ¹¹RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı; onun yolunu izledi. ¹²Yehoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ¹³Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de İsrail krallarının yanına gömüldü ve tahtına Yarovam'ı geçti.

Eliş'a'nın Ölümü

¹⁴Eliş'a ölümcül bir hastalığa yakalandı. İsrail Kralı Yehoaş gidip onu ziyaret etti, "Baba, baba, İsrail'in arabası ve atlıları!" diyerek ağladı.

¹⁵Eliş'a ona, "Bir yayla birkaç ok al" dedi. Kral yayla okları aldı. ¹⁶Eliş'a, "Yayı hazırla" dedi. Kral yayı hazırlayınca, Eliş'a ellerini kralın elleri üzerine koydu. ¹⁷"Doğuya bakan pencereyi aç" dedi. Kral pencereyi açtı. Eliş'a, "Oku at!" dedi. Kral oku atınca, Eliş'a, "Bu ok Aramlılar'a karşı sizi zafere ulaştıracak RAB'bin kurtarış okudur" dedi, "Afek'te onları kesin bozguna uğratacaksınız."

¹⁸Sonra, "Öbür okları al" dedi. İsrail Kralı okları alınca, Eliş'a, "Onları yere vur" dedi. Kral okları üç kez yere vurdu ve durdu. ¹⁹Buna öfkelenen Tanrı adamı Eliş'a, "Beş altı kez vurmalyydın, o zaman Aramlılar'a karşı kesin bir zafer kazanırdın" dedi, "Ama şimdi Aramlılar'ı ancak üç kez bozguna uğratacaksın."

²⁰Eliş'a öldü ve gömüldü.

Her ilkbaharda Moav akıncıları İsrail topraklarına girerlerdi. ²¹Bir keresinde İsraililer, ölü gömerken akıncıların geldiğini görünce, ölüyü Elişa'nın mezarına atıp kaçtılar. Ölü Elişa'nın kemiklerine dokununca dirilip ayağa kalktı.

İsrail ile Aram Arasındaki Savaş

²²Aram Kralı Hazael Yehoahaz'ın krallığı boyunca İsraililer'e baskı yaptı. ²³Ama RAB, İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmadan ötürü, İsraililer'e iyilik etti. Onlara acıyıp yardım etti. Yok olmalarına izin vermedi. Onları şimdiye kadar huzurundan atmadı.

²⁴Aram Kralı Hazael ölünce yerine oğlu Ben-Hadat kral oldu. ²⁵Bunun üzerine İsrail Kralı Yehoaş, babası Yehoahaz'ın krallığı döneminde Hazael oğlu Ben-Hadat'ın savaşta ele geçirmiş olduğu kentleri geri aldı. Onu üç kez bozguna uğratıp İsrail kentlerine yeniden sahip oldu.

Amatsya'nın Yahuda Krallığı

(2Ta.25:1-24)

14 İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın krallığının ikinci yılında Yoaş oğlu Amatsya Yahuda Kralı oldu. ²Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddan'dı. ³Amatsya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptıysa da atası Davut gibi değildi. Her konuda babası Yoaş'ı örnek aldı. ⁴Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

⁵Amatsya krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri ortadan kaldırdı. ⁶Ancak Musa'nın Kitabı'ndaki yasaya uyarak katillerin

çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, "Ne babalar çocuklarının yerine öldürülecek, ne de çocuklar babalarının yerine. Herkes kendi günahı için öldürülecek" diye buyurmuştu.

⁷Amatsya Tuz Vadisi'nde on bin Edomlu asker öldürdü. Savaşarak Se-la'yı ele geçirdi ve oraya Yokteel adını verdi. Orası hâlâ aynı adla anılmaktadır.

⁸Bundan sonra Amatsya, Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoaş'a, "Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi.

⁹İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberi gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver' diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner. ¹⁰Edomlular'ı bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Bu zaffer sana yeter. Otur evinde! Niçin belâ arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın."

¹¹Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerine yürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytşemeş Kenti'nde karşılaştı. ¹²İsraililer'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine kaçtı. ¹³İsrail Kralı Yehoaş, Ahazyas oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yı Beytşemeş'te yakaladı. Sonra Yeruşalim'e girip Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşınlık bölümünü yıktırdı. ¹⁴RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulduğu altını, gümüşü ve bütün eşyaları aldı. Ayrıca bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye döndü.

¹⁵Yehoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken göster-

diği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ¹⁶Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de İsrail krallarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yarovam kral oldu.

Yahuda Kralı Amatsya'nın Ölümü

(2Ta.25:25-28)

¹⁷Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı. ¹⁸Amatsya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

¹⁹Yeruşalim'de Amatsya'ya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakiş'e kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler. ²⁰Ölüsü at sırtında Yeruşalim'e getirildi, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü.

²¹Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu Azarya'yı¹ kral yaptı. ²²Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Azarya Eyal Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı.

II. Yarovam'ın İsrail Krallığı

²³Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya'nın krallığının on beşinci yılında Yehoaş oğlu Yarovam Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve kırk bir yıl krallık yaptı. ²⁴Yarovam RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın² İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. ²⁵İsrail'in Tanrısı RAB'bin, kulu Gat-Heferli Amittay oğlu Yunus Peygamber aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam Levo-Hamat'tan Arava Gölü'ne³ kadar İsrail topraklarını yeniden ele geçirdi.

²⁶RAB İsrail'in çektiği sıkıntıyı görmüştü. Genç yaşlı⁴ herkès acı içinde kıvranıyordu. İsrail'e yardım

edecek kimse yoktu. ²⁷RAB İsrail'in adını yeryüzünden silmek istemiyordu. Onun için, Yehoaş oğlu Yarovam aracılığıyla onları kurtardı.

²⁸Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, askeri başarıları, eskiden Yahuda'ya ait olan Şam ve Hama kentlerini yeniden İsrail topraklarına katışı İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ²⁹Yarovam ölüp ataları olan İsrail krallarına kavuştu. Yerine oğlu Zekeriya kral oldu.

Azarya'nın Yahuda Krallığı

(2Ta.26:1-23)

15 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirmi yedinci yılında Amatsya oğlu Azarya Yahuda Kralı oldu. ²Azarya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yekolya'ydı. ³Babası Amatsya gibi, Azarya da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. ⁴Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

⁵RAB Kral Azarya'yı cezalandırdı. Kral ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.

⁶Azarya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ⁷Azarya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

Zekeriya'nın İsrail Krallığı

⁸Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz sekizinci yılında Yarovam oğlu Zekeriya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve altı ay krallık yaptı. ⁹Ataları gibi, RAB'bin gözünde kötü olanı

t 14:21 "Azarya": Uzziya diye de bilinir. u 14:24 "Nevat oğlu Yarovam": I. Yarovam.
ü 14:25 "Arava Gölü": Lut Gölü. v 14:26 "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun özgür olsun".
14:25 Yun.1:1 15:7 Yşa.6:1

yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. ¹⁰Yaveş oğlu Şallum Zekeriya'ya bir düzen kurdu; halkın önünde saldırıp onu öldürdü, yerine kendisi kral oldu.

¹¹Zekeriya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ¹²Böylece RAB'bin Yehu'ya, "Senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak" diye verdiği söz yerine gelmiş oldu.

Şallum'un İsrail Krallığı

¹³Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılında Yaveş oğlu Şallum İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de bir ay krallık yaptı. ¹⁴Gadi oğlu Menahem Tirsa'dan Samiriye'ye gelip Yaveş oğlu Şallum'a saldırdı. Onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.

¹⁵Şallum'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

¹⁶O sırada Menahem, Tirsa Kenti'nden başlayarak, Tıfsah Kenti'ne ve çevresinde yaşayan herkese saldırdı. Çünkü kentin kapısını kendisine açmamışlardı. Herkesi öldürüp gebe kadınların karınlarını bile yardı.

Menahem'in İsrail Krallığı

¹⁷Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılında Gadi oğlu Menahem İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de on yıl krallık yaptı. ¹⁸RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve yaşamı boyunca Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

¹⁹Asur Kralı Tiglat-Pileser' İsrail'e saldırdı. Menahem, Tiglat-Pileser'in desteğini sağlayıp krallığını güçlendirmek için, ona bin talant² gümüş verdi. ²⁰İsrail'deki bütün zenginleri adam başı elli shekel^a gümüş ödemekle yükümlü kılarak Asur Kralı'na ve-

rilen gümüşü karşıladı. Böylece Asur Kralı İsrail topraklarından çekilip ülkesine döndü.

²¹Menahem'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ²²Menahem ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Pekahya kral oldu.

Pekahya'nın İsrail Krallığı

²³Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının ellinci yılında Menahem oğlu Pekahya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı. ²⁴Pekahya RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. ²⁵Komutanlarından biri olan Remalya'nın oğlu Pekah kendisine düzen kurdu. Argov ve Arye'nin işbirliğiyle yanına Gilatlı elli adam alarak Pekahya'yı Samiriye'deki sarayın kalesinde öldürdü, yerine kendisi kral oldu.

²⁶Pekahya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Pekah'ın İsrail Krallığı

²⁷Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının elli ikinci yılında Remalya oğlu Pekah Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve yirmi yıl krallık yaptı. ²⁸RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

²⁹İsrail Kralı Pekah'ın krallığı sırasında, Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'in İyon, Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali bölgelerini ele geçirerek halkı Asur'a sürdü. ³⁰Yahuda Kralı Azarya oğlu Yotam'ın krallığının yirminci yılında Ela oğlu Hoşea, Remalya oğlu Pekah'a düzen kurdu ve onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.

y **15:19** "Tiglat-Pileser": Pül diye de bilinir. (Tiglat-Pileser'in Babilce adı.) z **15:19** "Bin talant": Yaklaşık 34.5 ton. a **15:20** "Elli shekel": Yaklaşık 575 gr. **15:12** 2Kr.10:30

³¹Pekah'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Yotam'ın Yahuda Krallığı

(2Ta.27:1-9)

³²İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının ikinci yılında Azarya oğlu Yotam Yahuda Kralı oldu.

³³Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yerusâ'ydı. ³⁴Babası Azarya gibi, Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. ³⁵Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'nı onardı.

³⁶Yotam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ³⁷RAB işte o günlerde Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ı Yahuda üzerine göndermeye başladı. ³⁸Yotam ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

Ahaz'ın Yahuda Krallığı

(2Ta.28:1-27)

16 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının on yedinci yılında Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı oldu. ²Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de on altı yıl krallık yaptı. Tanrısı RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı. ³İsrail krallarının yolunu izledi; hatta RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğlunu ateşte kurban etti. ⁴Putâ tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı.

⁵Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah Yerusâlim'e yü-

rüdüler. Kenti kuşattılsa da Ahaz'ı yenemediler. ⁶O sırada Aram Kralı Resin Eylat'ı geri alıp Yahudalılar'ı oradan sürdü. Edomlular Eylat'a yerleşti. Bugün de orada yaşıyorlar.

⁷Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'e: "Senin kulun kölenim; gel, bana saldıran Aram ve İsrail krallarının elinden beni kurtar" diye ulaklar gönderdi. ⁸RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulunan altın ve gümüşü armağan olarak Asur Kralı'na gönderdi. ⁹Asur Kralı Ahaz'ın isteğini olumlu karşıladı, saldırıp Şam'ı ele geçirdi. Kent halkını Kîr'e sürüp Resin'i öldürdü.

¹⁰Kral Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'i karşılamak için Şam'a gittiğinde, oradaki sunağı gördü. Aynısını yaptırmak için sunağın bütün ayrıntılarını gösteren bir planı ve maketi Kâhin Uriya'ya gönderdi. ¹¹Kâhin Uriya, Kral Ahaz Şam'dan dönünceye kadar, onun göndermiş olduğu maketin tıpkısı bir sunak yaptı. ¹²Kral Şam'dan dönünce sunağı gördü, yaklaşıp üzerinde sunular sundu. ¹³Yakmalık sunuları* ve tahıl sunularını* sundu, dökmelek sunuyu boşalttı, esenlik sunusunun* kanını sunağın üzerine döktü. ¹⁴RAB'bin huzurundaki tunç* sunağı tapınağın önünden, yeni sunakla tapınağın arasındaki yerinden getirip yeni sunağın kuzeyine yerleştirdi.

¹⁵Kral Ahaz Kâhin Uriya'ya şu buyrukları verdi: "Sabahın yakmalık sunusuyla akşamın tahıl sunusunu, kralın yakmalık ve tahıl sunusunu, ayrıca ülke halkının yakmalık, tahıl ve dökmelek sunularını bu büyük sunağın üzerinde sun; yakmalık sunuların ve kurbanların kanını onun üzerine dök. Ama tunç sunağı geleceği bilmek için kendim kullanacağım." ¹⁶Kâhin Uriya Kral Ahaz'ın bütün buyruklarını yerine getirdi.

¹⁷Kral Ahaz tapınaktaki kazanların üzerine oturduğu ayaklıkların yan aynalıklarını sökü� kazanları kaldırdı. Havuzu tunç boğaların üzerinden indirip taş bir döşeme üzerine yerleştirdi. ¹⁸Asur Kralı'nı hoşnut etmek için RAB'bin Tapınağı'na konan kral kürsüsünün setini^b kaldırıp kralın tapınağa girmek için kullandığı özel kapıyı kapattı.

¹⁹Ahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallığının tarihinde yazılıdır. ²⁰Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

İsrail'in Son Kralı Hoşea

17 Yahuda Kralı Ahaz'ın krallığının on ikinci yılında Ela oğlu Hoşea Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve dokuz yıl krallık yaptı. ²RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrail kralları kadarkötü değildi.

³Asur Kralı Şalmaneser Hoşea'ya savaş açtı. Hoşea teslim olup haraç ödemeye başladı. ⁴Ancak Asur Kralı Hoşea'nın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşea Mısır Firavunu So'nun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik her yıl ödemesi gereken haraçları da Asur Kralı'na ödemişti. Bunun üzerine Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı.

Samiriye'nin Düşmesi

⁵Asur Kralı İsrail topraklarına saldırdı. Samiriye'yi kuşattı. Kuşatma üç yıl sürdü. ⁶Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Asur Kralı Samiriye'yi ele geçirdi. İsrail halkını Asur'a sürdü. Onları Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi.

⁷Bütün bunlar kendilerini Mısır Firavunu'nun boyunduruğundan kurtarıp Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'be karşı günah işledikleri için İsraililer'in başına geldi. Çünkü başka ilahlara tapmışlar, ⁸RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların törelerine ve İsrail krallarının koyduğu kurallara göre yaşamışlardı. ⁹Tanrıları RAB'bin onaylamadığı bu işleri gizlilik içinde yapmışlar, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde tapınma yerleri kurmuşlardı. ¹⁰Her yüksek tepenin üzerine, bol yapraklı her ağacın altına dikili taşlar, Aşera* putları diktiler. ¹¹RAB'bin onların önünden kovmuş olduğu ulusların yaptığı gibi, bütün tapınma yerlerinde buhur yaktılar. Yaptıkları kötülüklerle RAB'bi öfkeliendirdiler. ¹²RAB'bin, "Bunu yapmayacaksınız" demiş olmasına karşın putlara taptilar. ¹³RAB İsrail ve Yahuda halkını bütün peygamberler ve biliciler* aracılığıyla uyarılmış, onlara, "Bu kötü yollarınızdan dönün" demişti, "Atalarınıza buyurduğum ve kullarım peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim Kutsal Yasa'nın tümüne uyarak buyruklarımı, kurallarımı yerine getirin."

¹⁴Ama dinlemediler, Tanrıları RAB'be güvenmeyen ataları gibi inat ettiler. ¹⁵Tanrı'nın kurallarını, uyarılarını ve atalarıyla yaptığı anlaşmayı hiçe sayarak değersiz putların ardınca gittiler, böylece kendi değerlerini de yitirdiler. Çevrelerindeki uluslar gibi yaşamamaları için RAB kendilerine buyruk verdiği halde, ulusların törelerine göre yaşadılar.

¹⁶Tanrıları RAB'bin bütün buyruklarını terk ettiler. Tapınmak için kendilerine iki dökme buzağı ve Aşera* putu yapturdılar. Gök cisimlerine taptilar.

b 16:18 Septuaginta "RAB'bin Tapınağı'na konan kral kürsüsünün seti", Masoretik metin "Şabat günleri RAB'bin Tapınağı'na gitmek için kullanılan üstü kapalı yol."

Baal'a* kulluk ettiler. ¹⁷Oğullarını, kızlarını ateşte kurban ettiler. Falcılık, büyüculük yaptılar. RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar, kendilerini kötülüğe adayarak O'nu öfkeliendirdiler. ¹⁸RAB İsraililer'e çok kızdı, Yahuda oymağı dışında hepsini huzurundan kovdu.

¹⁹Yahudalılar bile Tanrıları RAB'bin buyruklarına uymadılar. İsraililer'in benimsediği törelere göre yaşadılar. ²⁰Bundan dolayı RAB İsrail soyundan olan herkesi reddetti. Çapulcuların eline teslim ederek onları cezalandırdı. Hepsini huzurundan kovdu.

²¹RAB İsrail'i Davut soyunun elinden aldıktan sonra, İsraililer Nevat oğlu Yarovam'ı kral yaptılar. Yarovam İsraililer'i RAB'bin yolundan saptırarak büyük günaha sürükledi. ²²İsraililer Yarovam'ın işlediği bütün günahlara katıldılar ve bunlardan ayrılmadılar. ²³Sonunda RAB kulları peygamberler aracılığıyla uyarmış olduğu gibi, onları huzurundan kovdu. İsraililer kendi topraklarından Asur'a sürüldüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

Samiriye'ye Yerleşenler

²⁴Asur Kralı İsraililer'in yerine Babil, Kuta, Avva, Hama ve Sefarvayim'den insanlar getirtip Samiriye kentlerine yerleştirdi. Bunlar Samiriye'yi mülk edinip oradaki kentlerde yaşamaya başladılar. ²⁵Oraları ilk yerleştiklerinde RAB'be tapınmadılar. Bu yüzden RAB aslanlar göndererek bazılarını öldürttü. ²⁶Asur Kralı'na, "Sürdüğün ve Samiriye kentlerine yerleştirdiğin uluslar Samiriye ilahının yasasını bilmiyorlar. O da üzerlerine aslanlar gönderiyor" diye haber salındı, "Bu yüzden aslanlara yem oluyorlar. Çünkü ülke ilahının yasasından haberleri yok."

²⁷Bunun üzerine Asur Kralı şu buyruğu verdi: "Samiriye'den sürülen

kâhinlerden birini geri gönderin, gidip orada yaşasın ve ülke ilahının yasasını onlara öğretsin." ²⁸Samiriye'den sürülen kâhinlerden biri gelip Beytel'e yerleşti ve RAB'be nasıl tapınacaklarını onlara öğretmeye başladı.

²⁹Gelgelelim Samiriye kentlerine yerleşen her ulus kendi ilahlarını yaptı. Samiriyeliler'in yapmış olduğu tapınma yerlerindeki yapılara bu ilahları koydular. ³⁰Babil halkı Sukkot-Benot, Kuta halkı Nergal, Hama halkı Aşima, ³¹Avva halkı ise Nivhaz ve Tartak adındaki ilahlarını yaptılar. Sefarvayim halkı ise oğullarını ilahları Adrammelek ve Anammelek'e yakarak kurban ettiler. ³²Bir yandan RAB'be tapınıyor, öte yandan tapınma yerlerindeki yapılarda görev yapmak üzere aralarından rasgele kâhinler seçiyorlardı. ³³Böylece hem RAB'be tapınıyorlar, hem de aralarından geldikleri ulusların törelerine göre kendi ilahlarına kulluk ediyorlardı.

³⁴Bugün de eski törelerine göre yaşıyorlar. Ne RAB'be tapınıyorlar, ne de RAB'bin İsrail adını verdiği Yakup'un oğulları için koymuş olduğu kurallara, ilkelere, yasalara, buyruklara uyuyorlar. ³⁵RAB Yakupoğulları'yla antlaşma yapmış ve onlara şöyle buyurmuştu: "Başka ilahlara tapmayacak, önlerinde eğilmeyecek, onlara kulluk etmeyecek, kurban kesmeyeceksiniz. ³⁶Yalnızca ulu gücüyle her yere erişen eliyle sizleri Mısır'dan çıkaran RAB'be tapınacaksınız. O'nun önünde eğilip O'na kurban keseceksiniz. ³⁷Sizler için yazmış olduğu kuralları, ilkeleri, yasaları, buyrukları her zaman yerine getirmeye özen gösterecek ve başka ilahlara tapmayacaksınız. ³⁸Sizinle yaptığım antlaşmayı unutmayacak ve başka ilahlara tapmayacaksınız. ³⁹Yalnız Tanrınız RAB'be tapacaksınız. O sizi bütün düşmanlarınızın elinden kurtaracak."

⁴⁰Ne var ki Samiriye'ye yerleşenler buna kulak asmadılar ve eski törelerine göre yaşamaya devam ettiler. ⁴¹Bu uluslar aynı zamanda hem RAB'be, hem de putlarına tapıyorlardı. Çocukları ve torunları da bugüne dek ataları gibi yaşıyorlar.

Hizkiya'nın Yahuda Krallığı

(2Ta.29:1-2; 31:1)

18 İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın krallığının üçüncü yılında Ahaz oğlu Hizkiya Yahuda Kralı oldu. ²Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı. ³Atası Davut gibi, o da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. ⁴Alışılabilen tapınma yerlerini kaldırdı, dikili taşları, Aşera* putlarını parçaladı. Musa'nın yapmış olduğu Nehuştan* adındaki tunç* yılanı da parçaladı. Çünkü İsraililer o güne kadar ona buhur yakıyorlardı.

⁵Hizkiya İsrail'in Tanrısı RAB'be güvendi. Kendisinden önceki ve sonraki Yahuda kralları arasında onun gibisi yoktu. ⁶RAB'be çok bağlıydı, O'nun yolundan ayrılmadı, RAB'bin Musa'ya vermiş olduğu buyrukları yerine getirdi. ⁷RAB onunla birlikteydi. Yaptığı her işte başarılı oldu. Asur Kralı'na karşı ayaklandı ve ona kulluk etmedi. ⁸Gazze ve çevresine, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde Filistliler'i bozguna uğrattı.

⁹Hizkiya'nın krallığının dördüncü yılında –İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın krallığının yedinci yılı– Asur Kralı Şalmaneser Samiriye'ye yürüyerek kenti kuşattı. ¹⁰Kuşatma üç yıl sürdü. Sonunda Samiriye'yi ele geçirdiler. Hizkiya'nın krallığının altıncı yılı, İsrail Kralı Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Samiriye alındı.

¹¹Asur Kralı İsraililer'i Asur'a sürerek Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi. ¹²Çünkü Tanrıları RAB'bin sözünü dinlememişler, O'nun antlaşmasını ve RAB'bin kulu Musa'nın buyruklarını çiğnemişlerdi. Ne kulak asmışlar, ne de buyrukları yerine getirmişlerdi.

Sanherib'in Tehdidi

(2Ta.32:9-19; Ysa.36:1-22)

¹³Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib, Yahuda'nın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi. ¹⁴Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş Kenti'ndeki Asur Kralı'na şu haberi gönderdi: “Suçluyum, üzerimden kuvvetlerini çek, ne istersen ödeyeceğim.” Asur Kralı Yahuda Kralı Hizkiya'yı üç yüz talant^c gümüş ve otuz talant^d altın ödemekle yükümlü kıldı. ¹⁵Hizkiya RAB'bin Tapınağı'nda ve kral sarayının hazinelerinde bulunan bütün gümüşü ona verdi. ¹⁶Daha önce yaptırmış olduğu RAB'bin Tapınağı'nın kapıları ile kapı pervazlarının üzerindeki altın kaplamaları da çıkarıp Asur Kralı'na verdi. ¹⁷Asur Kralı başkomutan, askeri danışman ve komutanını büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, Kral Hizkiya'ya gönderdi. Yeruşalim'e varan ordu Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuz'un su yolunun yanında durdu. ¹⁸Haber gönderip Kral Hizkiya'yı çağırdılar. Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah Asurlular'ı karşılamaya çıktı.

¹⁹Komutan onlara şöyle dedi: “Hizkiya'ya söyleyin. ‘Büyük kral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun? ²⁰Savaş tasarıların ve gücün olduğunu söylüyorsun, ama bunlar boş sözler. Kime güveniyorsun

c 18:4 “Nehuştan”: İbranice'de hem “tunç” hem de “yılan” sözcüklerini çağırıştırır.

ç 18:14 “Üç yüz talant”: Yaklaşık 10.4 ton. **d 18:14** “Otuz talant”: Yaklaşık 1 ton. **18:4 Say.21:9**

da bana karşı ayaklanıyorsun? ²¹İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Bu değnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deller. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir. ²²Yoksa bana, Tanrımız RAB'be güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız Yeruşalim'de, bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?"

²³"Haydi, efendim Asur Kralı'yla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen sana iki bin at veririm. ²⁴Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yene mezsin! ²⁵Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan mı saldırıp burayı yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, 'Git, o ülkeyi yık' dedi."

²⁶Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, "Lütfen biz kullarınla Aramice* konuş" diye karşılık verdiler, "Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudi dilinde konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor."

²⁷Komutan, "Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?" dedi, "Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi."

²⁸Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: "Büyük kralın, Asur Kralı'nın söylediklerini dinleyin! ²⁹Kral diyor ki, 'Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi benim elimden kurtarmaz. ³⁰RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın eline geçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanmayın, RAB'be güvenmeyin. ³¹⁻³²Hizkiya'yı dinlemeyin.' Çünkü Asur Kralı diyor ki, 'Teslim olun, bana gelin. Böylece ben ge-

lip sizi zeytinyağı ve bal ülkesi olan kendi ülkeniz gibi bir ülkeye –tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye– götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek. Yaşamı seçin, ölümü değil. RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmaya çalışan Hizkiya'yı dinlemeyin. ³³Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralı'nın elinden kurtarabildi mi? ³⁴Hani nerede Hama'nın, Arpat'ın ilahları? Sefarvayim'in*, Hena ve İvv'a'nın ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? ³⁵Bütün ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yeruşalim'i elimden kurtarabilsin?" "

³⁶Halk sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, "Karşılık vermeyin" diye buyurmuştu. ³⁷Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

Hizkiya Yeşaya'ya Başvuruyor

(Yşa.37:1-13)

19 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RAB'bin Tapınağı'na girdi. ²Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman Şevna'yı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsî çul kuşanmıştı. ³Yeşaya'ya şöyle dediler: "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok. ⁴Yaşayan Tanrı'yı aşışlamak için efendisi Asur Kralı'nın gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.' "

⁵⁻⁶Yeşaya, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere şöyle dedi: "Efendinize şunları söyleyin: 'RAB diyor ki, Asur Kralı'nın adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma. ⁷Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.' "

⁸Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrılıp Livna'ya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti. ⁹Kûş* Kralı Tirhaka'nın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiya'ya yine ulaklar göndererek şöyle dedi: ¹⁰"Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin Tanrın, Yerusâlim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın. ¹¹Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun? ¹²Atalarımın yok ettiği ulusları –Gozanlılar'ı, Harranlılar'ı, Resefliler'i, Telassar'da yaşayan Edenliler'i– ilahları kurtarıldı mı? ¹³Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?' "

Hizkiya'nın Duası

(Yşa.37:14-20)

¹⁴Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayarak ¹⁵şöyle dua etti: "Ey Keruvlar* arasında taht kuran İsrail'in Tanrısı RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın. ¹⁶Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanherib'in söylediklerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy. ¹⁷Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları birçok ulusu ve ülkelerini viraneye çevirdiler. ¹⁸İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle

biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı. ¹⁹Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek Tanrı olduğunu anlasın."

Yeşaya'nın Sözleri Gerçekleşiyor

(2Ta.32:20-21; Yşa.37:21-38)

²⁰⁻²¹Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi: "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Asur Kralı Sanherib'le ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, " 'Erden kız Siyon seni hor görüyor, Alay ediyor seninle.

Yerusâlim kızı* ardından alayla baş sallıyor.

²²Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin?

Kime sesini yükselttin?
İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın!

²³Ulakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın.

Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine,
Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin.

Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim,
Lübnan'ın en iç noktalarına,
Gür ormanlarına ulaştım.

²⁴Yabancı ülkelerde kuyular kazdım, sular içtim,
Mısır'ın bütün kanallarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin.

²⁵" 'Bütün bunları çoktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı?

Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni

Şimdi ben gerçekleştirdim.

²⁶O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı.

Yılgınlık ve utanç içindeydiler;

Kır otuna, körpe filizlere,
Damlarda büyümeden kavrulup
giden ota döndüler.

²⁷Senin oturuşunu, kalkışını,
Ne zaman gidip geldiğini,
Bana nasıl öfkeli olduğunu
biliyorum.

²⁸Bana duyduğun öfkeden,
Kulağıma erişen küstahlığından
ötürü

Halkımı burnuna, gemimi
ağızına takacak,
Seni geldiğin yoldan geri
çevireceğim.

²⁹“ ‘Senin için belirti şu olacak, ey
Hizkiya:

Bu yıl kendiliğinden yetişeni
yiyeceksiniz,
İkinci yıl ise ardından biteni.
Üçüncü yıl ekip biçin,
Bağlar dikip ürününü yiyin.

³⁰Yahudalılar'ın kurtulup sağ
kalanları

Yine aşağıya doğru kök salacak,
Yukarıya doğru meyve verecek.

³¹Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim'den,
Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan
çıkacak.

Her Şeye Egemen RAB'bin
gayretiyle olacak bu.’

³²“Bundan dolayı RAB Asur
Kralı'na ilişkin şöyle diyor:
‘Bu kente girmeyecek, ok
atmayacak.

Kente kalkanla yaklaşmayacak,
Karşısında rampa kurmayacak.

³³Geldiği yoldan dönecek ve kente
girmeyecek’ diyor RAB,

³⁴‘Kendim için ve kulum Davut'un
hatırı için
Bu kenti savunup kurtaracağım’
diyor.”

³⁵O gece RAB'bin meleği gidip Asur
ordugahında yüz seksen beş bin kişi-
yi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt

cesetlerle karşılaştılar. ³⁶Bunun üze-
rine Asur Kralı Sanherib ordugahını
bırakıp çekildi. Ninova'ya döndü ve
orada kaldı. ³⁷Bir gün ilahı Nisrok'un
tapınağında tapınırken, oğullarından
Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öl-
dürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine
oğlu Esarhaddon kral oldu.

Hizkiya'nın Hastalığı

(2Ta.32:24-26; Ysa.38:1-8; 21-22)

20 O günlerde Hizkiya ölümcül
bir hastalığa yakalandı. Amots
oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip
şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Ev işleri-
ni düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek,
öleceksin.’ ”

²Hizkiya yüzünü duvara dönüp
RAB'be yalvardı: ³“Ya RAB, yürek-
ten bir sadakatle önünde nasıl yaşa-
dığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı
anımsa lütfen.” Sonra acı acı ağlama-
ya başladı.

⁴Yeşaya sarayın orta avlusundan
çıkmadan önce RAB ona şöyle de-
di: ⁵“Geri dön ve halkımı yöneten
Hizkiya'ya şunu söyle: ‘Atan Davut'un
Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işit-
tim, gözyaşlarını gördüm, seni sağ-
lığına kavuşturacağım. Üç gün için-
de RAB'bin Tapınağı'na çıkacaksın.
⁶Ömrünü on beş yıl daha uzatacağım.
Seni de kenti de Asur Kralı'nın elin-
den kurtaracağım. Kendim için ve ku-
lum Davut'un hatırı için bu kenti sa-
vunacağım.’ ”

⁷Sonra Yeşaya, “İncir pestili geti-
rin” dedi. Getirip çıbanına koydular
ve Hizkiya iyileşti.

⁸Hizkiya Yeşaya'ya, “RAB'bin be-
ni iyileştireceğine ve üç gün içinde
RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma iliş-
kin belirti nedir?” diye sormuştu.

⁹Yeşaya şöyle karşılık vermişti:
“RAB'bin verdiği sözü tutacağına iliş-
kin belirti şu olacak: Gölge on basa-
mak uzasın mı, kısalsın mı?”

¹⁰Hizkiya, “Gölgenin on basamak uzaması kolaydır, on basamak kısal-sın” demişti.

¹¹Bunun üzerine Peygamber Yeşaya RAB'be yakardı ve RAB Ahaz'ın merdiveninden aşağı düşmüş olan gölgeyi on basamak kısaltmıştı.

Hizkiya'nın Akılsızlığı

(2Ta.32:32-33; Yşa.39:1-8)

¹²O sırada Hizkiya'nın hastalandığını duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi. ¹³Hizkiya elçileri kabul etti. Deposundaki bütün değerli eşyaları –altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi– elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.

¹⁴Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'ya gidip, “Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?” diye sordu.

Hizkiya, “Uzak bir ülkeden, Babil-den gelmişler” diye karşılık verdi.

¹⁵Yeşaya, “Sarayında ne gördüler?” diye sordu.

Hizkiya, “Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı” diye yanıtladı.

¹⁶Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: “RAB'bin sözüne kulak ver. ¹⁷RAB diyor ki, ‘Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. ¹⁸Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralı'nın sarayında hadım edilecek.’”

¹⁹Hizkiya, “RAB'den ilettiğin bu söz iyi” dedi. Çünkü, “Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak” diye düşünüyordu.

²⁰Hizkiya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün başarıları, bir havuz ve tünel yaparak suyu kente nasıl getirdiği, Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ²¹Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Manaşşe kral oldu.

Manaşşe'nin Yahuda Krallığı

(2Ta.33:1-20)

21 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yeruslaim'de elli beş yıl krallık yaptı. Annesinin adı Hefsvah'tı. ²RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ³Babası Hizkiya'nın yok ettiği puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. İsrail Kralı Ahav gibi, Baal* için sunaklar kurdu, Aşera* putu yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti. ⁴RAB'bin, “Yeruslaim'de buluna-cağım” dediği RAB'bin Tapınağı'nda sunaklar kurdu. ⁵Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı. ⁶Oğlunu ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RAB'bin gözünde çok kötülük yaparak O'nu öfkeliendirdi.

⁷Manaşşe yaptırdığı Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'na yerleştirdi. Oysa RAB tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a şöyle demişti: “Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasında seçtiğim Yeruslaim'de adım sonsuza dek anılacak. ⁸Buyruklarımı dikkatle yerine getirir ve kulum Musa'nın kendilerine verdiği Kutsal Yasa'yı tam uygularlarsa, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.” ⁹Ama halk kulak asmadı. Manaşşe onları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail halkı-

nın önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.

¹⁰RAB, kulları peygamberler aracılığıyla şöyle dedi: ¹¹⁻¹²“Yahuda Kralı Manaşşe bu iğrenç işleri yaptığı, kendisinden önceki Amorlular'dan daha çok kötülük ettiği, putlar dikerek Yahudalıları günaha sürüklediği için İsrail'in Tanrısı RAB, 'Yeruşalim'in ve Yahuda'nın başına öyle bir felaket getireceğim ki, duyanların hepsi şaşkına dönecek' diyor, ¹³'Samiriye'yi ve Ahav'ın soyunu nasıl cezalandırdımsa, Yeruşalim'i cezalandırırken de aynı ölçü ipini, aynı çekülü kullanacağım. Bir adam tabağını nasıl temizler, silip yüzüstü kapatırsa, Yeruşalim'i de öyle silip süpüreceğim. ¹⁴Halkımdan sağ kalanları terk edeceğim ve düşmanlarının eline teslim edeceğim. Yeruşalim halkı yağmalanıp ganimet olarak götürülecek. ¹⁵Çünkü gözümde kötü olanı yaptılar. Atalarının Mısır'dan çıktığı günden bugüne kadar beni öfkeliendirdiler.’”

¹⁶Manaşşe RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak Yahudalıları günaha sürüklemekle kalmadı, Yeruşalim'i bir uçtan öbür uca dolduracak kadar çok sayıda suçsuzun kanını döktü.

¹⁷Manaşşe'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve işlediği günahlar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ¹⁸Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, sarayının Uzza adındaki bahçesine gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu.

Amon'un Yahuda Krallığı

(2Ta.33:21-25)

¹⁹Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı. Annesi Yotvalı Harus'un kızı Meşulmet'ti. ²⁰Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ²¹Babasının yürüdüğü yollarda yü-

rüdü, aynı putlara taptı ve hizmet etti. ²²Atalarının Tanrısı RAB'bi terk etti, O'nun yolunda yürümedi.

²³Kral Amon'un görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler. ²⁴Ülke halkı Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

²⁵Amon'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ²⁶Amon Uzza bahçesinde kendi mezarına gömüldü. Yerine oğlu Yoşiya kral oldu.

Yoşiya'nın Yahuda Krallığı

(2Ta.34:1-2; 8-28)

22 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık yaptı. Annesi Boskatlı Adaya'nın kızı Yedida'ydı. ²Yoşiya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davut'un bütün yollarını izledi.

³Kral Yoşiya, krallığının on sekizinci yılında Meşullam oğlu Asalya oğlu Yazman Şafan'ı RAB'bin Tapınağı'na gönderirken ona şöyle dedi: ⁴“Başkâhin Hilkiya'nın yanına çık. Kapı nöbetçilerinin halktan toplayıp RAB'bin Tapınağı'na getirdikleri paraları saysin. ⁵⁻⁶RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan denetçilere versin. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki çatlakları onaranlara, marangozlara, yapıcılara, duvarcılara ödesinler. Tapınağın onarımı için gerekli keresteyi, yontma taşı da bu parayla alsınlar. ⁷Onlara verilen paranın hesabı sorulmasın, çünkü dürüstçe çalışıyorlar.”

⁸Başkâhin Hilkiya Yazman Şafan'a, “RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum” diyerek kitabı ona verdi. Şafan kitabı okudu. ⁹Sonra krala giderek, “Görevlilerin tapınaktaki paraları alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başın-

da bulunan adamlara verdiler” diye durumu bildirdi. ¹⁰Ardından, “Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi” diyerek kitabı krala okudu. ¹¹Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı. ¹²Kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mikaya oğlu Akbor'a, Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya şöyle buyurdu: ¹³“Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, bütün Yahuda halkı için de RAB'be danışın. RAB'bin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız bu kitabın sözlerine kulak asmadılar, bizler için yazılan bu sözlere uymadılar.”

¹⁴Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akbor, Şafan ve Asaya varıp tapındaki giysilerin nöbetçisi Harhas oğlu Tikva oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya danıştılar. Hulda Yerusâlim'de, İkinci Mahalle'de oturuyordu.

¹⁵Hulda onlara şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB, ‘Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin’ diyor: ¹⁶‘Yahuda Kralı'nın okuduğu kitapta yazılı olduğu gibi, buraya da, burada yaşayan halkın başına da felaket getireceğim. ¹⁷Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.’

¹⁸“RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: ‘İsrail'in Tanrısı RAB duyduğunuz sözlerle ilişkin diyor ki: ¹⁹Madem yıkılıp lanetle anılacak olan burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurunda ağladın, ben de yalvarışını işittim. ²⁰Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.’” Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala ilettiler.

Yoşıya Putperestliği Kaldırıyor

(2Ta.34:3-7; 29-33)

23 Kral Yoşıya haber gönderip Yahuda ve Yerusâlim'in bütün ileri gelenlerini yanına topladı. ²Sonra Yahudalılar, Yerusâlim'de yaşayanlar, kâhinler, peygamberler, büyük küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin Tapınağı'nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nı baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu. ³Sütünun yanında durarak RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı.

⁴Kral Yoşıya Baal*, Aşera* ve gök cisimleri için yapılmış olan bütün eşyaları RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarmak üzere Başkâhin Hilkiya'ya, kâhin yardımcılarına ve kapı nöbetçilerine buyruk verdi. Bunları Yerusâlim'in dışına çıkarıp Kidron Vadisi'nde yaktı, küllerini Beytel'e götürdü. ⁵Yahuda kralarının kentlerde ve Yerusâlim'in çevresindeki tapınma yerlerinde buhur yakınsınlar diye atamış olduğu putperest kâhinleri, Baal'a, güneşe, aya, takım-yıldızlara –bütün gök cisimlerine– buhur yakınları ortadan kaldırdı. ⁶Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarıp Yerusâlim'in dışında Kidron Vadisi'nde yaktı, ezip toza çevirdi. Bu tozu sıradan halkın mezarlarına serpti. ⁷FuHuş yapan kadın ve erkeklerin RAB'bin Tapınağı alanındaki odalarını yıktı. Kadınlar orada Aşera için kumaş dokurlardı.

⁸Yoşıya Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirtti. Geva'dan Beer-Şeva'ya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti. Adını kent yöneticisinden alan Yeşu Kapısı'nın

girişinde, kentin ana kapısının solunda kalan kapılardaki tapınma yerlerini de yıktı. ⁹Tapınma yerlerinin kâhinleri, Yerusâlim'deki RAB'bin sunağına çıkmaz, ancak öbür kâhinlerle birlikte mayasız ekmek yerlerdi.

¹⁰Yoşiya, kimse oğlunu ya da kızını ilah Molek* için ateşte kurban etmesin diye, Ben-Hinnom Vadisi'ndeki Tofet'i* kirletti. ¹¹Yahuda krallarının güneşe adanmış olduğu atları RAB'bin Tapınağı'nın girişinden kaldırdı. Atlar tapınağın avlusunda, hadım Natan-Melek'in odasının yanındaydı. Yoşiya güneşe adanmış savaş arabalarını da ateşe verdi.

¹²Ahaz'ın yukarı odasının damında Yahuda krallarının yaptırdığı sunakları da, RAB'bin Tapınağı'nın iki avlusunda Manaşşe'nin yaptırdığı sunakları da yıktı; onları kırıp parçalayarak tozlarını Kidron Vadisi'ne saçtı. ¹³Yerusâlim'in doğusunda, Yıkım Dağı'nın/güneyinde İsrail Kralı Süleyman'ın Saydalılar'ın iğrenç putu Aştoret*, Moavlılar'ın iğrenç putu Kemoş ve Ammonlular'ın iğrenç putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti. ¹⁴Dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı; yerlerini insan kemikleriyle doldurdu.

¹⁵Bundan başka İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yaptırdığı Beytel'deki tapınma yerini ve sunağı bile yıktı. Tapınma yerini ateşe verip toz duman etti. Aşera putunu yaktı.

¹⁶Yoşiya çevresine bakındı. Tepedeki mezarları görünce, adamlarını gönderip mezarlardaki kemikleri çıkarttı. Olacakları önceden bildiren Tanrı adamının açıkladığı RAB'bin sözü uyarınca, kemikleri sunağın üzerinde yakarak sunağı kirletti.

¹⁷Kral, "Orada görünen anıt nedir?" diye sordu.

Kent halkı, "Orası Yahuda'dan gelen ve senin Beytel'deki sunağa yaptıklarını bildiren Tanrı adamının mezarıdır" diye yanıtladı.

¹⁸Kral, "Ona dokunmayın" dedi, "Kimse onun kemiklerini rahatsız etmesin." Böylece Tanrı adamının kemiklerine de, Samiriye'den gelmiş olan peygamberin kemiklerine de dokunmadılar.

¹⁹Yoşiya Beytel'de yaptığı gibi, İsrail krallarının Samiriye kentlerinde yaptırdığı RAB'bi öfkeliendiren tapınma yerlerindeki bütün yapıları ortadan kaldırdı. ²⁰O kentlerdeki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerini sunakların üzerinde kurban etti. Sunakların üzerinde insan kemikleri yaktıktan sonra Yerusâlim'e döndü.

Yoşiya Fısh Bayramını Kutluyor

(2Ta.35:1-19)

²¹Kral, "Tanrınız RAB için Fısh Bayramı'nı* bu Antlaşma Kitabı'nda yazılanlara uygun biçimde kutlayın" diye halka buyruk verdi. ²²İsrail'e önderlik etmiş olan hâkimler döneminden bu yana, ne İsrail, ne de Yahuda kralları döneminde, böyle bir Fısh Bayramı kutlanmamıştı. ²³RAB için düzenlenen bu Fısh Bayramı Kral Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında Yerusâlim'de kutlandı.

Yoşiya'nın Getirdiği Öteki Yenilikler

²⁴Bundan başka Yoşiya, Kâhin Hilkiya'nın RAB'bin Tapınağı'nda bulunduğu kitapta yazılı yasanın ilkelerini yerine getirmek amacıyla, cincileri, ruhçuları, aile putlarını, öteki putları, ayrıca Yahuda ve Yerusâlim'de görülen bütün iğrençlikleri silip süpürdü.

²⁵Ne ondan önce, ne de sonra onun

f 23:13 "Yıkım Dağı": Zeytin Dağı olduğu sanılıyor.

23:10 Lev.18:21 23:10 Yer.7:31; 19:1-6; 32:35 23:12 2Kr.21:5; 2Ta.33:5 23:13 1Kr.11:7

23:15 1Kr.12:33 23:16 1Kr.13:2 23:17 1Kr.13:30-32

gibi candan ve yürekten var gücüyle RAB'be yönelen ve Musa'nın yasasına uyan bir kral çıktı.

²⁶Oysa Manaşşe işlediği suçlarla RAB'bi öyle öfkeliendirmişti ki, RAB Yahuda'ya karşı alevlenen öfkesinden vazgeçmedi ²⁷ve “İsrail'i nasıl huzurumdan attımsa, Yahuda'yı da öyle atacağım” dedi, “Seçtiğim bu kenti, Yeruşalim'i ve ‘Orada bulunacağım’ dediğim tapınağı kendimden uzaklaştıracam.”

Yoşiya'nın Ölümü

(2Ta.35:20-36:1)

²⁸Yoşiya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

²⁹Yoşiya'nın krallığı sırasında Mısır Firavunu Neko Asur Kralı'na yardım etmek üzere Fırat'a doğru yola çıktı. Kral Yoşiya da Neko'nun üzerine yürüdü. Megiddo'da karşılaştılar. Neko Yoşiya'yı öldürdü. ³⁰Görevlileri Yoşiya'nın cesedini savaş arabasıyla Megiddo'dan Yeruşalim'e getirip mezarına gömdüler. Yahuda halkı Yoşiya'nın oğlu Yehoahaz'ı mesheder* babasının yerine kral yaptı.

Yehoahaz'ın Yahuda Krallığı

(2Ta.36:2-4)

³¹Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. Annesi Lıvna'lı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. ³²Yehoahaz ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ³³Yeruşalim'de krallık yapmasın diye, Firavun Neko, Hama ülkesinde, Rivla'da Yehoahaz'ı zincire vurdu. Ülke halkını yüz talant^g gümüş ve bir talant^h altın ödemekle yükümlü kıldı. ³⁴Firavun Neko Yoşiya'nın oğlu Elyakim'i babasının yerine kral yaptı

ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra Yehoahaz'ı alıp Mısır'a döndü. Yehoahaz orada öldü. ³⁵Yehoyakim firavunun istediği altın ve gümüşü ödedi. Bu parayı bulmak için firavunun buyruğuna uyarak ülkeyi vergiye bağladı. Firavun Neko'ya verilmek üzere Yahuda halkından herkesin gücü oranında altın ve gümüş topladı.

Yehoyakim'in Yahuda Krallığı

(2Ta.36:5-8)

³⁶Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Rumalı Pedaya'nın kızı Zevuda'ydı. ³⁷Yehoyakim ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

24 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığı döneminde Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'ya saldırdı. Yehoyakim üç yıl ona boyun eğdiyse de sonradan fikrini değiştirerek Nebukadnessar'a başkaldırdı. ²RAB, kulları peygamberler aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yahuda'yı yok etmek üzere Kildani*, Aramlı, Moavlı ve Ammonlu akıncıları ona karşı gönderdi. ³⁻⁴Bütün bunlar RAB'bin buyruğuyla Yahudalılar'ın başına geldi. Manaşşe'nin işlediği bütün günahlar, döktüğü suçsuz kan yüzünden RAB Yahudalılar'ı huzurundan atmak istedi. Çünkü Manaşşe Yeruşalim'i suçsuzların kanıyla doldurmuştu ve RAB bunu bağışlamak niyetinde değildi.

⁵Yehoyakim'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ⁶Yehoyakim ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.

⁷Mısır Kralı bir daha ülkesinden dışarı çıkamadı. Çünkü Babil Kralı Mısır Vadisi'nden Fırat'a kadar daha ön-

g 23:33 “Yüz talant”: Yaklaşık 3.45 ton. h 23:33 “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg.

23:29 Zek.12:11; Va.16:16 23:34 Yer.22:11-12 23:36 Yer.22:18-19; 26:1-6; 35:1-19

24:1 Yer.25:1-38; Dan.1:1-2

ce Mısır Firavunu'na ait olan bütün toprakları ele geçirmişti.

Yehoyakin'in Yahuda Krallığı

(2Ta.36:9-10)

⁸Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yerus alim'de    ay krallık yaptı. Annesi Yerus alimli Elnatan'ın kızı Nehu ta'ydı. ⁹O da babası gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

¹⁰O sırada Babil Kralı Nebukadnessar'ın askerleri Yerus alim'in üzerine yürüyüp kenti ku attı. ¹¹Ku atma sürerken Nebukadnessar geldi. ¹²Yahuda Kralı Yehoyakin, annesi, görevlileri, yöneticileri ve hadımlarıyla birlikte, Nebukadnessar'a teslim oldu. Babil Kralı krallığının sekizinci yılında Yehoyakin'i tutsak etti. ¹³RAB'bin sözü uyarınca, Nebukadnessar RAB'bin Tapınağı'nın ve kral sarayının bütün hazinelerini bo alttı,  srail Kralı Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyaların tümünü parçaladı. ¹⁴B t n Yerus alim halkını, komutanları, yiğıt savaşçıları, zanaatçıları, demircileri, toplam on bin kişiyi sürgün etti. Yahuda halkının en yoksul kesimi dışında kimse kalmadı.

¹⁵⁻¹⁶Babil Kralı Nebukadnessar Yehoyakin'i tutsak olarak Babil'e götürdü. Onunla birlikte annesini, karılarını, hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini de Yerus alim'den Babil'e sürdü. Ayrıca yedi bin deneyimli yiğıt sava  ıyı ve bin zanaat ıyla demirciyi Babil'e sürgün etti. ¹⁷Yehoyakin'in yerine amcası Mattanya'yı kral yaptı ve adını değı tirip Sidkiya koydu.

Sidkiya'nın Yahuda Krallığı

(2Ta.36:11-12; Yer.52:1-3a)

¹⁸Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yerus alim'de on bir yıl krallık

yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. ¹⁹Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ²⁰RAB Yerus alim'le Yahuda'ya  fkeleendiğı için onları huzurundan attı.

Yerus alim'in D     

(2Ta.36:13-21; Yer.39:1-8; 52:3b-11)

Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı.

25 Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın* onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yerus alim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar. ²Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı. ³D rd nc  ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. ⁴Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler* kenti çepeçevre ku atmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna  ıktılar. ⁵Ama Kildani ordusu kralın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yeti ti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı. ⁶Kral Sidkiya yakalanıp Rivla'da Babil Kralı'nın huzuruna çıkarıldı ve hakkında karar verildi. ⁷Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını öldürdüler; kendisinin de gözlerini oyduklar, zincire vurup Babil'e götürdüler.

Tapınağın Yıkılı ı

(Yer.52:12-23)

⁸Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın* yedinci günü muhafız birliğı komutanı, Babil Kralı'nın görevlisi Nebu-

24:12 Yer.22:24-30; 24:1-10; 29:1-2 **24:15-18** Hez.17:12 **24:17** Yer.37:1; Hez.17:13

24:18 Yer.27:1-22; 28:1-17 **24:20** Hez.17:15 **25:1** Yer.21:1-10; 34:1-5; Hez.24:2

25:4 Hez.33:21 **25:7** Hez.12:13

zaradan Yeruslm'e girdi. ⁹RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve Yeruslm'deki bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı. ¹⁰Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani* ordusu Yeruslm'i çevreleyen surları yıktı. ¹¹Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, Babil Kralı'nın safına geçen kaçakları ve geri kalan halkı sürgün etti. ¹²Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı.

¹³Kildaniler RAB'bin Tapınağı'nda-ki tunç* sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunları Babil'e götürdüler. ¹⁴Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitil maşalarını, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar. ¹⁵Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş buhurdanları, çanakları alıp götürdü.

¹⁶RAB'bin Tapınağı için Süleyman'ın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı. ¹⁷Her sütun on sekiz arşın' yksekliliğindeydi, üzerlerinde tunç birer başlık vardı. Başlığın yüksekliliği  arşındı', vresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da ağ motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.

Yahuda Halkı Babil'e Sürülüyor

(Yer.52:24-27)

¹⁸Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin Yardımcısı Sefanya'yı ve  kapı nöbetçisini tutsak aldı. ¹⁹Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın beş danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış kişiyi tutsak etti. ²⁰Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü. ²¹Babil Kralı Hama lkesinde, Rivla'da onları idam etti.

Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.

Yahuda Valisi Gedalya

(Yer.40:7-9; 41:1-3; 16-18)

²²Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'da kalan halkın üzerine şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı vali atadı. ²³Ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı'nın Gedalya'yı vali atadığını duyunca, Misp'a'ya, Gedalya'nın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah oğlu Yohanan, Netofalı Tanhumet oğlu Seraya, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı. ²⁴Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, "Kildani* yetkililerden korkmayın" dedi, "lkeye yerleşip Babil Kralı'na hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur."

²⁵O yılın yedinci ayında* kral soyundan Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail on adamıyla birlikte Misp'a'ya gidip Gedalya'yı öldürdü. Ayrıca, Gedalya'yı destekleyen Yahudiler'i ve Kildaniler'i de kılıçtan geçirdi. ²⁶Bunun zerine büyük kk bütün halk ordu komutanlarıyla birlikte Mısır'a kaçtı. Çünkü Kildaniler'den korkuyorlardı.

Yehoyakin Serbest Bırakılıyor

(Yer.52:31-34)

²⁷Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının* yirmi yedinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'i cezaevinden çıkardı. ²⁸Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi. ²⁹Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil Kralı'nın sofrasında yer aldı. ³⁰Yařamı boyunca kral tarafından günlük yiyeceği sürekli karşlandı.

1 25:17 "On sekiz arşın": Yaklaşık 8.1 m. 2 25:17 " arşın": Yaklaşık 1.4 m.

25:13 1Kr.7:15-22; 2Ta.3:15-17 25:13 1Kr.7:23-26; 2Ta.4:2-5 25:14 1Kr.7:45; 2Ta.4:16

25:22-24 Yer.40:7-9 25:25 Yer.41:1-3 25:26 Yer.43:5-7

1.TARİHLER

GİRİŞ

Tarihler diye bilinen kitaplar Samuel ve Krallar kitaplarında geçen olayların başka bir görüş açısından tekrarıdır. Tarihler kitaplarında İsrail'in krallık tarihlerinin öyküsü gerisinde önemli bir amaç vardır:

İsrail ve Yahuda üzerine gelen felaketlere karşı Tanrı kendi halkına olan vaatlerini koruyor ve onları reddetmiyor.

1.Tarihler Kitabı'nın baş kısmı Adem'den Davut'a kadarki tarihi soyağacı biçiminde özetler (1-9 bölümleri). Kitabın ikinci kısmı (10-29 bölümleri) Davut'un krallığını, özellikle tapınağın Yerusolim'de inşası için yaptığı hazırlıkları vurgular.

Ana Hatlar:

1:1-9:44 Soy listeleri

10:1-14 Saul'un ölümü

11:1-29:30 Davut'un krallığı

a. 11:1-22:1 Zorluklar ve başarılar

b. 22:2-29:30 Tapınağı kurma hazırlıkları

Adem'in Soy

(Yar.10:2-31; 11:10-26)

1 Adem, Şit, Enoş, ²Kenan, Mahalalel, Yeret, ³Hanok, Metuşelah, Lemek, ⁴Nuh.

Nuh'un oğulları^a: Sam, Ham, Yafet.

⁵Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.

⁶Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma.

⁷Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim, Rodanim.

⁸Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.

⁹Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka.

Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan.

¹⁰Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı.

¹¹⁻¹²Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlular'ın, Naftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı.

¹³⁻¹⁶Kenan ilk oğlu Sidon'un^b babası ve Hititler'in*, Yevuslular'ın, Amurlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Semarlular'ın, Hamalılar'ın atasıydı.

¹⁷Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram, Ūs, Hul, Geter, Meşek. ¹⁸Arpakşat Şelah'ın babasıydı^c. Şelah'tan Ever oldu. ¹⁹Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti^f, çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı.

²⁰⁻²³Yoktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'in, Hadoram'ın,

a 1:4 Septuaginta "Nuh'un oğulları". Bu sözler Masoretik metinde geçmemektedir.

b 1:13-16 "Sidon": Saydalılar'ın atası. **c** 1:18 Masoretik metin "Arpakşat Şelah'ın babasıydı", Septuaginta "Arpakşat Kenan'ın babasıydı, Kenan Şelah'ın babasıydı." **ç** 1:19 "Pelek": "Bölünme" anlamına gelir.

Uzal'ın, Dikla'nın, Eval'in, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yoktan'ın soyundandı.

²⁴Sam, Arpakşat, Şelah, ²⁵Ever, Pelek, Reu, ²⁶Seruk, Nahor, Terah, ²⁷Avram –İbrahim-.

İbrahim'in Soy

(Yar. 25:1-4; 12-16)

²⁸İbrahim'in oğulları: İshak, İsmail.

²⁹İsmailoğulları'nın soyu: İsmail'in ilk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbel, Mivsam, ³⁰Mişma, Duma, Massa, Hadat, Tema, ³¹Yetur, Nafiş, Kedema gelir. Bunlar İsmail'in oğullarıydı.

³²İbrahim'in cariyesi Ketura'nın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah.

Yokşan'ın oğulları: Şeva, Dedan.

³³Midyan'ın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı.

Esav'ın Soy

(Yar. 36:10-18)

³⁴İshak İbrahim'in oğluydu.

İshak'ın oğulları: Esav, İsrail.

³⁵Esav'ın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam, Korah.

³⁶Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz ve Timna'dan doğan Amalek^d.

³⁷Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.

Seir'in Soy

(Yar. 36:20-28)

³⁸Seir'in oğulları: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, Dişon, Eser, Dişan.

³⁹Lotan'ın oğulları: Hori, Homam. Timna Lotan'ın kızkardeşiydi.

⁴⁰Şoval'ın oğulları: Ayan, Manahat, Eval, Şefi, Onam.

Sivon'un oğulları: Aya, Âna.

⁴¹Âna'nın oğlu: Dişon.

Dişon'un oğulları: Hamran, Eşban, Yitrar, Keran.

⁴²Eser'in oğulları: Bilhan, Zaavan, Yaakan.

Dişan'ın oğulları şunlardı: Ūs, Aran.

Edom Kralları

(Yar. 36:31-43)

⁴³İsraililer'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu kralar yönetti: Beor oğlu Bala. Kentinin adı Din hava'ydı. ⁴⁴Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti. ⁴⁵Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu. ⁴⁶Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'ti. ⁴⁷Hadat ölünce, yerine Masrekali Samla geçti. ⁴⁸Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti. ⁴⁹Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti. ⁵⁰Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pai'ydi. Karısı, Me-Zahav kızı Matret'in kızı Mehetavel'di. ⁵¹Sonunda Hadat da öldü.

Edom beyleri şunlardı: Timna, Alva, Yetet, ⁵²Oholivama, Ela, Pinon, ⁵³Kenaz, Teman, Mivsar, ⁵⁴Magdiel, İram. Edom beyleri bunlardı.

İsrailoğulları

2 İsrail'in oğulları şunlardır: Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun, ²Dan, Yusuf, Benyamin, Naftali, Gad, Aşer.

Yahudaoğulları

(Rut 4:18-22; Mat. 1:3-6; Luk. 3:31-33)

³Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela. Bu üç oğlu Yahuda'ya Kenanlı Şua'nın kızı doğurdu. Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.

⁴Yahuda'nın gelini Tamar ona Peres ve Zerah'ı doğurdu. Yahuda'nın toplam beş oğlu vardı.

⁵Peres'in oğulları: Hesron, Hamul.

⁶Zerahoğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, Darda. Toplam beş kişiydi.

⁷Karmi'nin oğlu: Yok edilmeye adanmış eşyalar konusunda RAB'be ihanet etmekle İsrail'i yıkıma sürükleyen Akan.

⁸Etam'ın oğlu: Azarya.

⁹Hesron'un oğulları: Yerahmeel, Ram, Kalev.

¹⁰Amminadav Ram'ın oğluydu. Yahudalılar'ın önderi Nahşon Amminadav'ın oğluydu.

¹¹Salma^e Nahşon'un oğluydu. Boaz Salma'nın,

¹²Ovet Boaz'ın, İşay Ovet'in oğluydu.

¹³İşay'ın yedi oğlu oldu: Birincisi Eliav, ikincisi Avinadav, üçüncüsü Şima, ¹⁴dördüncüsü Netanel, beşincisi Radday, ¹⁵altıncısı Osem, yedincisi Davut. ¹⁶Kızkardeşleri Seruya ile Avigayil'di.

Seruya'nın üç oğlu vardı: Avişay, Yoav, Asahel. ¹⁷İsmaili Yeter'le evlenen Avigayil Amasa'yı doğurdu.

¹⁸Hesron oğlu Kalev'in, karısı Azuva'dan ve Yeriot'tan oğulları oldu.

Karısından doğan oğullar şunlardır: Yeşer, Şovav, Ardon. ¹⁹Azuva ölünce, Kalev kendisine Hur'u doğuran Efrat'la evlendi.

²⁰Uri Hur'un oğluydu, Besalel Uri'nin oğluydu.

²¹Daha sonra Hesron, Gilat'ın babası Makir'in kızıyla yattı. Altmış yaşındayken evlendiği bu kadın'ona Seguv'u doğurdu. ²²Yair Seguv'un oğluydu; Gilat ülkesinde yirmi üç kenti vardı. ²³Ama Geşur'la Aram Havvot-Yair'i^f ve Kenat ile çevresindeki köy-

leri, toplam altmış kenti ele geçirdiler. Buralarda yaşayan bütün halk Gilat'ın babası Makir'in soyundandı. ²⁴Hesron Kaleb-Efrata'da öldükten sonra, karısı Aviya Tekoa'nın kurucusu^g olan Aşhur'u doğurdu.

²⁵Hesron'un ilk oğlu Yerahmeel'in oğulları: İlk oğlu Ram, Buna, Oren, Osem, Ahiya. ²⁶Yerahmeel'in Atara adında başka bir karısı vardı; O da Onam'ın annesiydi.

²⁷Yerahmeel'in ilk oğlu Ram'ın oğulları: Maas, Yamin, Eker.

²⁸Onam'ın oğulları: Şammay, Yada. Şammay'ın oğulları: Nadav, Avişur. ²⁹Avişur'un Avihayil adında bir karısı vardı; ona Ahban'ı ve Molit'i doğurdu.

³⁰Nadav'ın oğulları: Selet, Appayim. Selet çocuksuz öldü.

³¹Appayim'in oğlu: Yişi.

Yişi'nin oğlu: Şeşan.

Şeşan'ın oğlu: Ahlay.

³²Şammay'ın kardeşi Yada'nın oğulları: Yeter ve Yonatan. Yeter çocuksuz öldü.

³³Yonatan'ın oğulları: Pelet, Zaza. Bunlar Yerahmeel'in soyundan geliyordu. ³⁴Şeşan'ın oğlu olmadıysa da kızları vardı. Şeşan'ın Yarha adında Mısırlı bir uşağı vardı. ³⁵Şeşan kızını uşağı Yarha'yla evlendirdi. Kadın ona Attay'ı doğurdu.

³⁶Natan Attay'ın oğluydu.

Zavat Natan'ın,

³⁷Eflal Zavat'ın,

Ovet Eflal'ın,

³⁸Yehu Ovet'in,

Azarya Yehu'nun,

³⁹Heles Azarya'nın,

Elasa Heles'in,

⁴⁰Sismay Elasa'nın,

Şallum Sismay'ın,

⁴¹Yekamy Şallum'un,

Elişama Yekamy'nın oğluydu.

e 2:11 "Salma": Septuaginta "Salmon" (bkz. Rut 4:21). f 2:23 "Havvot-Yair": "Yair'in yerleşim birimleri" anlamına gelir. g 2:24 "Kurucusu" ya da "Atası". 2:7 Yşu.7:l

⁴²Yerahmeel'in kardeşi Kaleb'in oğulları: İlk oğlu Zif'in kurucusu Meşa ve Hevron'un kurucusu Meraşa.

⁴³Hevron'un oğulları: Korah, Tapuah, Rekem, Şema.

⁴⁴Raham Şema'nın oğluydu.

Yorkoam Raham'ın,

Şammay Rekem'in,

⁴⁵Maon Şammay'ın oğluydu.

Beytsur'un kurucusu Maon'du.

⁴⁶Kaleb'in cariyesi Efa ona Haran'ı, Mosa'yı ve Gazez'i doğurdu. Gazez Haran'ın oğluydu.

⁴⁷Yahday'ın oğulları: Regem, Yotam, Geşan, Pelet, Efa, Şaaf.

⁴⁸Kaleb'in öbür cariyesi Maaka ona Şever'i ve Tirhana'yı doğurdu.

⁴⁹Maaka Madmanna'nın kurucusu Şaaf'ı, Makbena ve Giva'nın kurucusu Şeva'yı da doğurdu. Kaleb'in Aksa adında bir de kızı oldu.

⁵⁰Kaleb'in soyundan gelenler: Efat'ın ilk oğlu Hur'un oğulları:

Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval,

⁵¹Beytlehem'in kurucusu Salma,

Beytgader'in kurucusu Haref.

⁵²Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval, Haroeliler'in ve Menuhot'ta yaşayan halkın yarısının atasıydı.

⁵³Kiryat-Yearim'in boyları: Yeterliler, Pûtlular, Şumatlılar, Mişralılar. Soralılar'la Eştaollular da bu boyların soyundan geldi.

⁵⁴Salma'nın soyundan gelenler: Beytlehemliler, Netofalılar, Atrot-Beytyoavlılar, Manahatlılar'ın yarısı ve Sorlular.

⁵⁵Yabes'te yaşayan yazmanların boyları: Tiratlılar, Şimatlılar, Sukatlılar. Bunlar Rekav halkının atası Hammat'ın soyundan gelen Kenliler'dir.

Davut'un Çocukları

(2Sa.3:2-5; 5:14-16; 1Ta.14:4-7)

3 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli

Ahinoam'dan Amnon, ikincisi Karmelli Avigayil'den Daniel, ²üçüncüsü Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, dördüncüsü Hagit'ten Adoniya, ³beşincisi Avital'dan Şefatya, altıncısı karısı Egl'a'dan Yitream. ⁴Davut'un bu altı oğlu Hevron'da doğdular. Davut orada yedi yıl altı ay, Yerusâlim'de de otuz üç yıl krallık yaptı.

⁵Davut'un Yerusâlim'de doğan oğulları: Şima, Şovav, Natan, Süleyman. Bu dördü Ammiel'in kızı Bat-Şeva'dan doğdular. ⁶Öbür oğulları: Yivhar, Elişama, Elifelet, ⁷Nogah, Nefek, Yafia, ⁸Elişama, Elyada, Elifelet. Toplam dokuz kişiydiler.

⁹Bütün bunlar, Davut'un cariyelerinden doğanlar dışındaki oğullarıydı. Tamar onların kızkardeşidir.

Yahuda Krallarının Soy

¹⁰Rehavam Süleyman'ın oğluydu.

Aviya Rehavam'ın,

Asa Aviya'nın,

Yehoşafat Asa'nın,

¹¹Yehoram Yehoşafat'ın,

Ahazy Yehoram'ın,

Yoaş Ahazy'nın,

¹²Amatsya Yoaş'ın,

Azarya Amatsya'nın,

Yotam Azarya'nın,

¹³Ahaz Yotam'ın,

Hizkiya Ahaz'ın,

Manaşşe Hizkiya'nın,

¹⁴Amon Manaşşe'nin,

Yoşiya Amon'un oğluydu.

¹⁵Yoşiya'nın oğulları:

İlk oğlu Yohanan,

İkincisi Yehoyakim,

Üçüncüsü Sidkiya,

Dördüncüsü Şallum.

¹⁶Yehoyakim'in oğulları: Yehoyakin ve Sidkiya.

¹⁷Sürgün edilen Yehoyakin'in torunları: Şealtiel, ¹⁸Malkiram, Pedaya, Şenassar, Yekamya, Hoşama, Nedavya.

¹⁹Pedaya'nın oğulları: Zerubbabil, Şimi.

Zerubbabil'in çocukları: Meşulam, Hananya ve kızkardeşleri Şelomit. ²⁰Zerubbabil'in beş oğlu daha vardı: Haşuva, Ohel, Bereky, Hasadya, Yuşav-Heset.

²¹Hananya'nın oğulları: Pelatya, Yeşaya.

Yeşaya Refaya'nın,

Refaya Arnan'ın,

Arnan Ovadya'nın,

Ovadya Şekanya'nın babasıydı.

²²Şekanya'nın oğlu: Şemaya.

Şemaya'nın oğulları: Hattuş, Yigal, Bariah, Nearya, Şafat. Toplam altı kişiydi.

²³Nearya'nın oğulları: Elyoenay, Hizkiya, Azrikam. Toplam üç kişiydi.

²⁴Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkuv, Yohanan, Delaya, Anani. Toplam yedi kişiydi.

Yahuda'nın Soy

4 Yahuda oğulları: Peres, Hesron, Karmi, Hur, Şoval. ²Şoval oğlu Reaya Yahat'ın babasıydı. Yahat Ahumay'ın ve Lahat'ın babasıydı. Soralı boylar bunlardı.

³Etam'ın oğulları ^h: Yizreel, Yişma, Yidbaş. Kızkardeşlerinin adı Haselelponi'dir. ⁴Penuel Gedor'un babasıydı. Ezer Huşa'nın babasıydı. Bunlar Beytlehem'in kurucusu ve Efrat'ın ilk oğlu Hur'un torunlarıydı.

⁵Tekoa'nın kurucusu Aşhur'un Helah ve Naara adında iki karısı vardı.

⁶Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştari'yi doğurdu. Bunlar Naara'nın oğullarıydı.

⁷Helah'ın oğulları: Seret, Yishar, Etan ⁸ve Anuv'la Hassoveva'nın babası Kos. Kos Harum oğlu Aharhel boylarının atasıydı.

⁹Yabes' kardeşlerinden daha saygın biriydi. Annesi, "Onu acı çekerek doğurdum" diyerek adını Yabes koymuştu. ¹⁰Yabes, İsrail'in Tanrısı'na, "Ne olur, beni kutsa, sınırlarımı genişlet!" diye yakardı, "Elin üzerimde olsun, beni kötülükten koru. Öyle ki, acı çekmeyeyim." Tanrı onun yakarışını duydu.

¹¹Şuha'nın kardeşi Keluv, Eşton'un babası Mehir'in babasıydı. ¹²Eşton Beytrafa'nın, Paseah'ın ve İr-Nahaş'ın kurucusu Tehinna'nın babasıydı. Bunlar Rekalılar'dır.

¹³⁻¹⁴Kenaz'ın oğulları: Otniel, Seraya.

Otniel'in oğulları: Hatat ve Meonotay. Meonotay Ofra'nın babasıydı. Seraya Ge-Haraşim'in kurucusu Yoav'ın babasıydı. Bunlar el işlerinde becerikli kişilerdi.

¹⁵Yefunne oğlu Kalev'in oğulları: İru, Ela, Naam.

Ela'nın oğlu: Kenaz.

¹⁶Yehallelel'in oğulları: Zif, Zifa, Tirya, Asarel.

¹⁷Ezra'nın oğulları: Yeter, Meret, Efer, Yalon. Meret'in karılarından biri Miryam'ı, Şamma'yı ve Eştemoa'nın kurucusu Yişbah'ı doğurdu. ¹⁸Bunlar Meret'in evlendiği firavunun kızı Bitya'nın doğurduğu çocuklardı. Meret'in Yahudalı karısı, Gedor'un kurucusu Yeret'i, Soko'nun kurucusu Hever'i, Zanoah'ın kurucusu Yekutieli doğurdu.

¹⁹Hodiya Naham'ın kızkardeşiyle evlendi. Ondan doğan oğulları Keila'da yaşayan Garm ve Eştemoa'da yaşayan Maaka boylarının atasıydı.

²⁰Şimon'un oğulları: Amnon, Rinna, Ben-Hanan, Tilon.

Yiş'i'nin torunları: Zohet ve Ben-Zohet.

²¹Yahuda oğlu Sela'nın oğulları: Leka'nın kurucusu Er, Mareşa'nın ku-

^h 4:3 Septuaginta, Vulgata "Oğulları", Masoretik metin "Atası" ya da "Kurucusu".

¹ 4:9 "Yabes": İbranice "Acı" sözcüğünün kökünden gelmektedir.

rucusu Lada, Beytaşbea'da ince keten işinde çalışanların boyları, ²²Yokim, Kozevalılar, Moavlı kadınlarla evlenen Yoaş'la Saraf ve Yaşuvi-Lehem. Bu kayıtlar eskidir. ²³Netayim ve Geder'a'da oturur, çömlekçilik yapar ve kral için çalışırlardı.

Şimon Soy

(Yşu.19:2-10)

²⁴Şimonoğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah, Şaul. ²⁵Şallum Şaul'un oğluydu. Mivsam Şallum'un, Mişma da Mivsam'ın oğluydu.

²⁶Mişma'nın torunları: Hammuel Mişma'nın oğluydu. Zakkur Hammuel'in, Şimi de Zakkur'un oğluydu. ²⁷Şimi'nin on altı oğlu, altı kızı vardı. Ancak kardeşlerinin çok sayıda çocukları yoktu. Bu yüzden Şimon oymağı, sayıca Yahuda oymağı kadar artmadı. ²⁸⁻³¹Şimonoğulları Beer-Şeva, Molada, Hasar-Şual, Bilha, Esem, Tolat, Betuel, Horma, Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susim, Beytbiri ve Şaarayim kentlerinde yaşadılar. Davut dönemine dek kentleri bunlardı. ³²Ayrıca şu beş ilçede de yaşadılar: Etam, Ayin, Rimmon, Token, Aşan. ³³Baalat'aⁱ kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler Şimonoğulları'na aitti. Ailelerinin soy kütüğünü de tuttular.

³⁴Meşovav, Yamlek, Amatsya oğlu Yoşa, ³⁵Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu Yoşivya oğlu Yehu, ³⁶Elyoenay, Yaa-kova, Yeşohaya, Asaya, Adiel, Yesimiel, Benaya ³⁷ve Şemaya oğlu Şimri oğlu Yedaya oğlu Allon oğlu Şifi oğlu Ziza. ³⁸Yukarıda adı geçenlerin her biri, ait olduğu boyun başıydı. Aileleri sayıca çoğaldılar. ³⁹Sürülerine otlak aramak için Gedor yakınlarına, vadinin doğusuna kadar gittiler. ⁴⁰Orada çok zengin otlaklar buldular.

Ülke geniş, rahat ve huzur doluydu. Eskiden orada Ham'ın soyundan gelenler yaşırdı.

⁴¹Yukarıda adı yazılı olanlar, Yahuda Kralı Hizkiya döneminde geldiler. Hamlılar'ın çadırlarına ve orada yaşayan Meunlular'a saldırıp tümünü öldürdüler. Sonra ülkelerine yerleştiler. Bugün de oradalar. Çünkü orada sürüleri için otlak vardı. ⁴²Yiş'i'nin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya, Uzziel önderliğinde Şimon oymağından beş yüz kişi Seir dağlık bölgesine gidip ⁴³Amalekliler'den sağ kalanları öldürdüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

Ruben Soy

5 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları. –Ruben ilk doğandır. Babasının yatağına yatıp onu kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrail oğlu Yusuf'un oğullarına verildi. Bu yüzden Ruben soy kütüğüne ilk oğulluk hakkına göre yazılmadı. ²Yahuda kardeşleri arasında en güçlü olandı, önderlik hep onun soyundan çıktı. Ama ilk oğulluk hakkı Yusuf'a aitti.–

³İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.

⁴⁻⁶Yoel'in soyu:

Şemaya Yoel'in,
Gog Şemaya'nın,
Şimi Gog'un,
Mika Şimi'nin,
Reaya Mika'nın,
Baal Reaya'nın,
Beera Baal'in oğluydu.

Asur Kralı Tiglat-Pileser'in sürgüne gönderdiği Beera Rubenliler'in önderiydi. ⁷Boylarına göre aile soy kütüğüne yazılan akrabaları şunlardır: Önder Yeiel, Zekeriya, ⁸Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bala. Bunlar Aroer'de, Nevo ve Baal-Meon'a kadar uzanan topraklarda yaşadılar.

⁹Doğuda Fırat'tan çöle kadar uzanan topraklara yayıldılar. Çünkü Gilat bölgesinde sığırları çoğalmıştı.

¹⁰Rubenliler Saul döneminde Hacerliler'e karşı savaş açtı. Onları yenilgiye uğratıp Gilat'ın doğusunda kalan topraklardaki çadırlarını ele geçirdiler.

Gad Soyu

¹¹Gadlılar, Başan'da, Selka'ya kadar uzanan topraklarda Rubenliler'in karşısında yaşadılar. ¹²Önderleri Yoel'di; ikinci derecede önemli Şafam, Başan'da ise Yanay ve Şafat'tı.

¹³Boylarına göre akrabaları şunlardır: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan, Zia, Ever. Toplam yedi kişiydi. ¹⁴Bunlar Bûz oğlu Yahdo oğlu Yeşişay oğlu Mikael oğlu Gilat oğlu Yaroah oğlu Huri oğlu Avihayil'in oğullarıydı.

¹⁵Guni oğlu Avdiel oğlu Ahi bu boyların başıydı. ¹⁶Gadlılar Gilat'ta, Başan'da, çevredeki köylerde ve Şaron'un bütün otlaklarında yaşadılar. ¹⁷Bunların hepsi Yahuda Kralı Yotam'ın ve İsrail Kralı Yarovam'ın döneminde soy kütüğüne yazıldılar.

¹⁸Rubenliler'in, Gadlılar'ın ve Manaşşe oymağının yarısının kalkan ve kılıç kullanabilen, ok atabilen, savaş için eğitilmiş 44 760 yiğit askeri vardı. ¹⁹Hacerliler'e, Yetur'a, Nafiş'e, Nodav'a karşı savaş açtılar. ²⁰Onlarla savaşırken yardım gördüler. Tanrı Hacerliler'i ve onlarla birlikte olanları ellerine teslim etti. Çünkü savaş sırasında Tanrı'ya yalvarmışlar, O'na güvenmişlerdi. Bu yüzden Tanrı yalvarışlarını yanıtladı. ²¹Hacerliler'in hayvanlarını ele geçirdiler: Elli bin deve, iki yüz eli bin davar, iki bin eşek. Tutsak olarak da yüz bin kişi aldılar. ²²Savaş Tanrı'nın isteğiyle olduğu için düşmandan birçok kişiyi öldürdüler. Sürgün dönemine dek Hacerliler'in topraklarında yaşadılar.

Manaşşe Oymağının Yarısı

²³Manaşşe oymağının yarısı Başan'dan Baal-Hermon'a, Senir, yani Hermon Dağı'na kadar uzanan topraklarda yaşadı ve sayıca çoğaldı. ²⁴Boy başları şunlardı:

Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya, Yahdiel. Bunlar yiğit savaşçılar, ünlü kişiler ve boy başlarıydı. ²⁵Ne var ki atalarının Tanrısı'na bağlı kalmadılar. Tanrı'ya ihanet ederek önderlerinden yok ettiği ulusların ilahlarına yöneldiler. ²⁶Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Tiglat-Pileser diye bilinen Asur Kralı Pûl'u harekete geçirdi. Asur Kralı Rubenliler'i, Gadlılar'ı, Manaşşe oymağının yarısını tutsak edip Halah'a, Habur'a, Hara'ya, Gozan Irmağı'na sürdü. Onlar bugün de oralarda yaşıyorlar.

Levi Soyu

6 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.

²Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.

³Amram'ın çocukları: Harun, Musa, Miryam.

Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar.

⁴Pinehas Elazar'ın oğluydu.

Avişua Pinehas'ın,

⁵Bukki Avişua'nın,

Uzzi Bukki'nin,

⁶Zerahya Uzzi'nin,

Merayot Zerahya'nın,

⁷Amarya Merayot'un,

Ahituv Amarya'nın,

⁸Sadok Ahituv'un,

Ahimaas Sadok'un,

⁹Azarya Ahimaas'ın,

Yohanan Azarya'nın,

¹⁰Azarya Yohanan'ın oğluydu.

—Süleyman'ın Yeruşalim'de yaptığı tapınakta kâhinlik eden oydu.—

- ¹¹ Amarya Azarya'nın,
Ahituv Amarya'nın,
¹² Sadok Ahituv'un,
Şallum Sadok'un,
¹³ Hilkiya Şallum'un,
Azarya Hilkiya'nın,
¹⁴ Seraya Azarya'nın,
Yehosadak Seraya'nın oğluydu.
¹⁵ RAB Nebukadnessar aracılığıyla
Yahuda ve Yerusâlim halkını sürdür-
ğünde Yehosadak da sürgüne gitmişti.
¹⁶ Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat,
Merari.
¹⁷ Gerşon'un oğulları: Livni, Şimi.
¹⁸ Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar,
Hevron, Uzziel.
¹⁹ Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi.
Soylarına göre yazılan Levi oyma-
ğının boyları şunlardır:
²⁰ Gerşon'un soyu:
Livni Gerşon'un,
Yahat Livni'nin,
Zimma Yahat'ın,
²¹ Yoah Zimma'nın,
İddo Yoah'ın,
Zerah İddo'nun,
Yeateray Zerah'ın oğluydu.
²² Kehat'ın soyu:
Amminadav Kehat'ın,
Korah Amminadav'ın,
Assir Korah'ın,
²³ Elkana Assir'in,
Evyasaf Elkana'nın,
Assir Evyasaf'ın,
²⁴ Tahat Assir'in,
Uriel Tahat'ın,
Uzziya Uriel'in,
Şaul Uzziya'nın oğluydu.
²⁵ Elkana'nın öbür oğulları: Ama-
say, Ahimot.
²⁶ Elkana Ahimot'un,
Sofay Elkana'nın,
Nahat Sofay'ın,
²⁷ Eliav Nahat'ın,

- Yeroham Eliav'ın,
Elkana Yeroham'ın,
Samuel/ Elkana'nın oğluydu.
²⁸ Samuel'in oğulları: İlk oğlu Yoel^k,
ikincisi Aviya.
²⁹ Merari'nin soyu:
Mahli Merari'nin,
Livni Mahli'nin,
Şimi Livni'nin,
Uzza Şimi'nin,
³⁰ Şima Uzza'nın,
Hagiya Şima'nın,
Asaya Hagiya'nın oğluydu.

Tapınağın Ezgicileri

³¹ Antlaşma Sandığı* RAB'bin Tapı-
nağı'na taşındıktan sonra Davut'un
orada görevlendirdiği ezgiciler şunlar-
dır. ³² Bunlar Süleyman Yerusâlim'de
RAB'bin Tapınağı'nı kurana dek Bu-
luşma Çadırı'nda ezgi okuyarak hiz-
met eder, belirlenmiş kurallar uyarın-
ca görevlerini yerine getirirlerdi.

³³⁻³⁸ Oğullarıyla birlikte görev yapan
kişiler şunlardır:

Kehatoğulları'ndan: Ezgici Heman.
Heman, İsrail oğlu Levi oğlu Kehat
oğlu Yishar oğlu Korah oğlu Evya-
saf oğlu Assir oğlu Tahat oğlu Sefan-
ya oğlu Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana
oğlu Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana
oğlu Suf oğlu Toah oğlu Eliel oğlu Ye-
roham oğlu Elkana oğlu Samuel oğlu
Yoel'in oğluydu.

³⁹⁻⁴³ Heman'ın sağ yanında görev
yapan akrabası Asaf. Asaf, Levi oğ-
lu Gerşon oğlu Yahat oğlu Şimi oğ-
lu Zimma oğlu Etan oğlu Adaya oğ-
lu Zerah oğlu Etni oğlu Malkiya oğlu
Baaseya oğlu Mikael oğlu Şima oğlu
Berekya'nın oğluydu.

⁴⁴⁻⁴⁷ Heman'ın solunda görev yapan
kardeşleri Merarioğulları'ndan: Etan.
Etan, Levi oğlu Merari oğlu Muşi oğ-

j 6:27 Bazı Septuaginta elyazmaları "Samuel". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.
k 6:28 Bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice "Yoel". Bu ad Masoretik metinde
geçmemektedir. 6:16-19 Çık.6:16-19

lu Mahli oğlu Şemer oğlu Bani oğlu Amsi oğlu Hilkiya oğlu Amatsya oğlu Haşavya oğlu Malluk oğlu Avdi oğlu Kiyşi'nin oğluydu.

⁴⁸Bunların Levili akrabaları, çadırın, Tanrı'nın Tapınağı'nın bütün görevlerini yerine getirmek üzere atandılar. ⁴⁹Ancak, Tanrı kulu Musa'nın buyruğu uyarınca, yakmalık sunu* sunağında ve buhur sunağında sunu sunanlar Harun'la oğullarıydı. En Kut-sal Yer'de* yapılan hizmetlerden ve İsraililer'in bağışlanması için sunulan kurbanlardan onlar sorumluydu.

Harun'un Soyü

⁵⁰Harunoğulları şunlardır: Harun'un oğlu Elazar, onun oğlu Pinehas, onun oğlu Avisa, ⁵¹onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya, ⁵²onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv, ⁵³onun oğlu Sado, onun oğlu Ahimaas.

Levililer'in Yaşadığı Kentler

(Yşu.21:4-39)

⁵⁴İlk kurayı çeken Kehat boyundan Harunoğulları'nın sınırlarına göre yerleşim yerleri şunlardır: ⁵⁵Yahuda topraklarındaki Hevron'la çevresindeki otlaklar onlara verildi. ⁵⁶Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kaleb'e verildi.

⁵⁷⁻⁵⁹Sığınak kent seçilen Hevron, Livna, Yattir, Eştemoa, Hilan, Devir, Aşan, Yutta', Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları Harunoğulları'na verildi. ⁶⁰Benyamin oymağından da Givon^m, Geva, Alemet, Anatot ve bunların otlakları verildi. Kehat boylarına verilen bu kentlerin toplam sayısı on üçtü.

⁶¹Geri kalan Kehatoğulları'na Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.

⁶²Gerşonoğulları'na boy sayısına göre İssakar, Aşer, Naftali ve Başan'daki

Manaşşe oymağından alınan on üç kent verildi.

⁶³Merarioğulları'na boy sayısına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent kurayla verildi.

⁶⁴İsraililer bu kentleri otlaklarıyla birlikte Levililer'e verdiler. ⁶⁵Yahuda, Şimon, Benyamin oymaklarından alınan ve yukarıda adları sayılan kentler kurayla verildi.

⁶⁶Kehat boyundan bazı ailelere Efrayim oymağından alınan kentler verildi. ⁶⁷⁻⁶⁹Efrayim dağlık bölgesinde sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, Yokmoam, Beythoron, Ayalon, Gat-Rimmon ve bunların otlakları verildi.

⁷⁰İsraililer Manaşşe oymağının yarısından alınan Aner, Bilam ve bunların otlaklarını Kehat boyunun öbür ailelerine verdiler.

⁷¹Aşağıdaki kentler Gerşonoğulları'na verildi: Manaşşe oymağının yarısına ait Başan'daki Golan, Aştarot ve bunların otlakları.

⁷²⁻⁷³İssakar oymağından Kedeş, Daverat, Ramot, Anem ve bunların otlakları.

⁷⁴⁻⁷⁵Aşer oymağından Maşal, Avdon, Hukok, Rehov ve bunların otlakları.

⁷⁶Naftali oymağından Celile'deki Kedeş, Hammon, Kiryatayim ve bunların otlakları.

⁷⁷Merarioğulları'na –geri kalan Levililer'e– aşağıdaki kentler verildi: Zevulun oymağından Rimmono, Tavor ve bunların otlakları.

⁷⁸⁻⁷⁹Ruben oymağından Eriha'nın ötesinde, Şeria Irmağı'nın doğusundaki kırdaki bulunan Beser, Yahsa, Kedemot, Mefaat ve bunların otlakları.

⁸⁰⁻⁸¹Gad oymağından Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon, Yazer ve bunların otlakları.

İssakar Soy

7 İssakar'ın dört oğlu vardı: Tola, Pua, Yaşuv, Şimron.

²Tola'nın oğulları: Uzzi, Refaya, Yerial, Yahmay, Yivsam, Samuel. Bunlar Tola boyunun başlarıydı. Soy kütüğüne göre yiğit savaşçılardı. Davut döneminde sayıları 22 600'dü.

³Uzzi'nin oğlu: Yizrahya.

Yizrahya'nın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel, Yişşiya. Beşi de boy başıydı. ⁴Soy kütüğüne göre, aralarında savaşa hazır 36 000 kişi vardı. Hepsinin çok sayıda karısı ve çocuğu vardı. ⁵Soy kütüğüne göre İssakar boylarına bağlı akrabalarından savaşacak durumda olanların sayısı 87 000'di.

Benyamin Soy

⁶Benyamin'in üç oğlu vardı: Bala, Beker, Yediael.

⁷Bala'nın beş oğlu vardı: Esbon, Uzzi, Uzziel, Yerimot, İyri. Bunlar boy başıydı. Soy kütüğüne kayıtlı yiğit savaşçıların sayısı 22 034 kişiydi.

⁸Beker'in oğulları: Zemira, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya, Anatot, Alemet. Hepsisi Beker'in oğullarıydı. ⁹Bunların soy kütüğüne kayıtlı aile başlarının ve yiğit savaşçıların sayısı 20 200'dü.

¹⁰Yediael'in oğlu: Bilhan.

Bilhan'ın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehut, Kenaana, Zetan, Tarşış, Ahişahar. ¹¹Yediael'in bütün oğulları boy başlarıydı. Aralarında savaşa hazır 17 200 yiğit savaşçı vardı. ¹²Şuppim ve Huppim İr'in, Huşim ise Aher'in oğluydu.

Naftali Soy

¹³Naftali'nin oğulları: Yahasiel, Guni, Yeser, Şallum. Bunlar Bilha'nın soyundandı.

Manaşşe Soy

¹⁴Manaşşe'nin oğulları: Aramlı cariyenin doğurduğu Asriel, Makir. Makir Gilat'ın babasıydı. ¹⁵Makir Huppim'le Şuppim'in kızkardeşi Maaka'yı karı olarak aldı. Makir'in ikinci oğlunun adı Selofhat'tı. Selofhat'ın yalnız kızları oldu.

¹⁶Makir'in karısı Maaka, Pereş ve Şereş adında iki oğul doğurdu. Şereş'in de Ulam ve Rekem adında iki oğlu oldu.

¹⁷Ulam'ın oğlu: Bedan.

Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat'ın oğulları bunlardır.

¹⁸Gilat'ın kızkardeşi Hammoleket İşhot'u, Aviezer'i, Mahla'yı doğurdu.

¹⁹Şemida'nın oğulları: Ahyan, Şekem, Likhi, Aniam.

Efrayim Soy

²⁰⁻²¹Efrayim'in oğulları: Şutelah, Ezer ve Elat.

Beret Şutelah'ın,

Tahat Beret'in,

Elada Tahat'ın,

Tahat Elada'nın,

Zavat Tahat'ın,

Şutelah da Zavat'ın oğluydu.

Ülkede doğup büyüyen Gatlılar Ezer'le Elat'ı öldürdüler. Çünkü onların sürülerini çalmaya gitmişlerdi.

²²Babaları Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu avutmaya geldiler.

²³Efrayim karısıyla yine yattı. Kadın gebe kalıp bir oğul doğurdu. Evinde talihsizlik var diye babası oğlana Beria^o adını verdi. ²⁴Kızı Aşağı ve Yukarı Beythoron'u, Uzen-Şeera'yı kuran Şeera'ydı.

²⁵⁻²⁷Beria'nın Refah adında bir oğlu vardı.

Refah Beria'nın,

Reşef Refah'ın,

Telah Reşef'in,

Tahan Telah'ın,
Ladan Tahan'ın,
Ammihut Ladan'ın,
Elişama Ammihut'un,
Nun Elişama'nın,
Yeşu da Nun'un oğluydu.

²⁸Efrayimliler'in yerleştikleri top-
raklar Beytel'i ve çevresindeki köy-
leri, doğuda Naaran'ı, batıda Gezer'i
ve köylerini, Şekem, Aya ve köylerini
kapsıyordu. ²⁹Manaşe oymağının sı-
nırında Beytsean, Taanak, Megiddo,
Dor ve bunlara ait köyler vardı. İsrail
oğlu Yusuf'un soyu buralarda yaşadı.

Aşer Soyu

³⁰Aşer'in oğulları: Yimna, Yişva,
Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah.

³¹Beriaoğulları: Hever ve Birzayit'in
kurucusu Malkiel.

³²Hever Yaflet, Şomer, Hotam ve
kızkardeşleri Şua'nın babasıydı.

³³Yafletoğulları: Pasak, Bimhal,
Aşvat. Yaflet'in oğulları bunlardı.

³⁴Şomeroğulları: Ahi, Rohga, Ye-
hubba, Aram.

³⁵Kardeşi Helem'in oğulları: Sofah,
Yimna, Şeleş, Amal.

³⁶Sofahoğulları: Suah, Harnefer,
Şual, Beri, Yimra, ³⁷Beser, Hod, Şam-
ma, Şilşa, Yitran, Beera.

³⁸Yeteroğulları: Yefunne, Pispas, Ara.

³⁹Ulla'nın oğulları: Arah, Hanniel,
Risya.

⁴⁰Bunların hepsi Aşer soyundandı.
Boy başları, seçkin kişiler, yiğit sa-
vaşçılar ve tanınmış önderlerdi. Soy
kütüğüne kayıtlı savaşa hazır olanla-
rın sayısı yirmi altı bindi.

Benyamin Soyu

8 Benyamin'in ilk oğlu Bala,
İkinci oğlu Aşbel,
Üçüncü oğlu Ahrah,
²Dördüncü oğlu Noha,
Beşinci oğlu Rafa'ydı.

³Bala'nın oğulları: Addar, Gera, Avi-
hut, ⁴Avişua, Naaman, Ahoah, ⁵Gera,
Şefufan, Huram.

⁶Ehutoğulları Geva'da yaşayan ailele-
rin başlarıydı. Oradan Manahat'a sürül-
düler. Adları şunlardır: ⁷Naaman, Ahi-
ya ve onları sürgüne gönderen Gera.
Gera Uzza'yla Ahihut'un babasıydı.

⁸Şaharayim, karıları Huşim'le Ba-
ara'yı boşadıktan sonra, Moav kı-
rında çocuk sahibi oldu. ⁹Yeni karı-
sı Hodeş'ten doğan oğulları şunlardır:
Yovav, Sivya, Meşa, Malkam, ¹⁰Yeus,
Sakeya, Mirma. Bunlar Şaharayim'in
oğullarıydı. Hepsi de boy başlarıydı.

¹¹Şaharayim'in karısı Huşim'den de
Avituv ve Elpaal adında iki oğlu vardı.

¹²⁻¹³Elpaal'ın oğulları: Ever, Mişam,
Ono ve Lod kentleriyle çevrelerindeki
köyleri yeniden kuran Şemet, Beria,
Şema. Beria'yla Şema Ayalon'da ya-
şayan halkın boy başlarıydı. Bunlar
Gat'ta yaşayan halkı sürdüler.

¹⁴Ahyo, Şaşak, Yeremot, ¹⁵Zevadya,
Arat, Eder, ¹⁶Mikael, Yişpa ve Yoha
Beria'nın oğullarıydı.

¹⁷Zevadya, Meşullam, Hizki, He-
ver, ¹⁸Yişmeray, Yizliya ve Yovav
Elpaal'ın oğullarıydı.

¹⁹Yakim, Zikri, Zavdi, ²⁰Elienay,
Silletay, Eliel, ²¹Adaya, Beraya ve
Şimrat Şimi'nin oğullarıydı.

²²Şaşak'ın oğulları: Yişpan, Ever, Eli-
el, ²³Avdon, Zikri, Hanan, ²⁴Hananya,
Elam, Antotiya, ²⁵Yifdeya, Penuel.

²⁶Yeroham'ın oğulları: Şamşeray,
Şeharya, Atalya, ²⁷Yaareşya, Eliya,
Zikri.

²⁸Bunların hepsi soy kütüğüne gö-
re boy başları ve önderlerdi. Yeru-
şalim'de yaşadılar.

Kral Saul'un Soyu

(1Ta.9:34-44)

²⁹Givon'un kurucusu Yeiel⁵ Givon'da
yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı. ³⁰Ye-

iel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner^p, Nadav, ³¹Gedor, Ahyo, Zeker ³²ve Şima'nın babası Miklot. Bunlar Yerusâlim'deki akrabalarının yanında yaşarlardı.

³³Ner Kiş'in, Kiş Saul'un babasıydı.

Saul Yonatan, Malkişua,
Avinadav ve Eşbaal'ın^r
babasıydı.

³⁴Yonatan Merib-Baal'ın^s, Merib-Baal Mika'nın babasıydı.

³⁵Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tarea, Ahaz.

³⁶Ahaz Yehoadda'nın babasıydı.
Yehoadda Alemet, Azmavet,
Zimri'nin,

Zimri Mosa'nın,

³⁷Mosa Binea'nın,
Binea Rafa'nın,
Rafa Elasa'nın,
Elasa da Asel'in babasıydı.

³⁸Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şe-arya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.

³⁹Asel'in kardeşi Esek'in oğulları: İlk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş, üçüncüsü Elifelet.

⁴⁰Ulam oğulları ok atmakta usta, yiğit savaşçılardı. Ulam'ın birçok oğlu, torunu vardı. Sayıları yüz elli kişiydi. Hepsî Benyamin soyundandı.

9 Bütün İsrâilliler soylarına göre kaydedilmiştir. Bu kayıtlar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Sürgünden Yerusâlim'e Dönenler

(Neh. 11:3-19)

Yahudalılar RAB'be ihanet ettikleri için Babil'e sürüldüler. ²Kentlerindeki mülklerine dönüp ilk yerleşenler bazı İsrâilliler, kâhinler*, Levililer ve tapınak görevlileriydi.

³Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe soyundan Yerusâlim'de yaşayanlar şunlardır:

⁴Yahuda oğlu Peres soyundan Bani oğlu İmri oğlu Omri oğlu Ammihut oğlu Utay.

⁵Şelaoğulları'ndan: İlk oğlu Asaya ve oğulları.

⁶Zerahoğulları'ndan: Yeuel.

Yahudalılar'ın toplamı 690 kişiydi.

⁷Benyamin soyundan gelenler:

Hassenua oğlu Hodavya oğlu Meşullam oğlu Sallu, ⁸Yeroham oğlu Yivneya, Mikri oğlu Uzzi oğlu Ela, Yivniya oğlu Reuel oğlu Şefatya oğlu Meşullam. ⁹Soylarına göre kaydedilenlerin toplamı 956 kişiydi. Bunların hepsi aile başlarıydı.

¹⁰Kâhinler:

Yedaya, Yehoyariv, Yakın, ¹¹Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Azarya, ¹²Malkiya oğlu Paşhur oğlu Yeroham oğlu Adaya, İmmer oğlu Meşillemit oğlu Meşullam oğlu Yahzera oğlu Adiel oğlu Maasay. ¹³Aile başları olan kâhin kardeşlerinin toplamı 1 760'tı. Tanrı'nın Tapınağı'ndaki hizmetlerden sorumlu yetenekli kişilerdi.

¹⁴Levililer:

Merarioğulları'ndan Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya, ¹⁵Bakbakkar, Hereş, Galal, Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya, ¹⁶Yedutun oğlu Galal oğlu Şemaya oğlu Ovadya ve Netofalılar'ın köylerinde yaşayan Elkana oğlu Asa oğlu Berekyâ.

¹⁷Tapınak kapı nöbetçileri:

Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri. Şallum başlarıydı. ¹⁸Bugüne kadar doğuya bakan Kral Kapısı'nda görevlidirler. Levili bölüklere bağlı kapı nöbetçileri bunlardı. ¹⁹Korah oğlu

p 8:30 "Ner": Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. 9:36). **r 8:33** "Eşbaal": 2Sa.2:8'de İş-Boşet diye de bilinir. **s 8:34** "Merib-Baal": Mefiboşet diye de bilinir. **9:2-3** Ezr.2:70; Neh.7:73

Evvasaf oğlu Kore oğlu Şallum ve ailesinden –Korahoğulları'ndan– olan çalışma arkadaşları Çadır'ın⁹ giriş kapısının nöbetçileriydi. Bunların ataları da RAB'bin ordugahının giriş kapısının nöbetçileriydi. ²⁰Önceleri Elazar oğlu Pinehas onların başıydı. RAB onunlaydı. ²¹Buluşma Çadırı'nın kapısında Meşelemya oğlu Zekeriya nöbet tutardı.

²²Giriş kapısına nöbetçi seçilenlerin toplamı 212'ydi. Bunlar, köylerinde bağlı oldukları soy kütüğüne yazılıdır. Davut'la Bilici* Samuel tarafından bu göreve atanmışlardı. ²³Oğullarıyla birlikte RAB'bin Tapınağı'nın, yani Çadır'ın kapılarında nöbet tutarlardı. ²⁴Nöbetçiler dört yanda –doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde– nöbet tutardı. ²⁵Köylerdeki kardeşleri zaman zaman gelir, yedi günlük bir süre için görevi onlarla paylaşırdı. ²⁶Dört kapının baş nöbetçileri Levililer'di. Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'ndaki odalardan ve hazinelerden sorumluydu. ²⁷Geceyi Tanrı'nın Tapınağı'nın çevresinde geçirirlerdi. Çünkü tapınağı koruma ve her sabah kapılarını açma görevi onlarındı.

²⁸Bazıları da tapınak hizmetinde kullanılan eşyalardan sorumluydu. Eşyaları sayarak içeri alır, sayarak dışarıya çıkarırlardı. ²⁹Öbürleri eşyalardan, kutsal yere ait nesnelerden, inceden, şaraptan, zeytinyağından, gün-nükten, baharattan sorumluydu. ³⁰Ancak baharatı karıştırıp hazırlama görevi kâhinlerindi. ³¹Korahoğulları'ndan Şallum'un ilk oğlu Levili Mattitya sacda pide pişirme görevine atanmıştı. ³²Kardeşleri Kehatoğulları'ndan bazıları da her Şabat Günü* adak ekmeklerini* hazırlamakla görevliydi.

³³Levililer'in boy başları olan ezgiciler tapınağın odalarında yaşırdı. Başka iş yapmazlardı. Çünkü yaptıkları işten gece gündüz sorumluydular.

³⁴Bunların hepsi soy kütüğüne göre Levililer'in boy başları, önderleriydi ve Yerusolim'de yaşarlardı.

Kral Saul'un Soyu

(1Ta.8:28-38)

³⁵Givon'un kurucusu Yeiel, Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı.

³⁶Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadv, ³⁷Gedor, Ahyo, Zekeriya, Miklot.

³⁸Miklot Şimam'ın babasıydı. Bunlar Yerusolim'de akrabalarının yanında yaşarlardı.

³⁹Ner Kiş'in, Kiş Saul'un babasıydı.

Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaal'in babasıydı.

⁴⁰Yonatan Merib-Baal'ın, Merib-Baal Mika'nın babasıydı.

⁴¹Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tahrea, Ahaz'.

⁴²Ahaz Yada'nın babasıydı.

Yada Alemet, Azmavet ve Zimri'nin,

Zimri Mosa'nın,

⁴³Mosa Binea'nın,

Binea Refaya'nın,

Refaya Elasa'nın,

Elasa da Asel'in babasıydı.

⁴⁴Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.

Saul'la Oğullarının Ölümü

(1Sa.31:1-13)

10 Filistliler İsraililer'le savaşa tutuştu. İsraililer Filistliler'in önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. ²Filistliler Saul'la oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp öldürdüler. ³Saul'un çevresinde savaş kızıydı. Der-

ken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve yaralandı.

⁴Saul silahını taşıyan adama, “Kılıcını çek de bana sapla” dedi, “Yoksa bu sünnetsizler* gelip benimle alay edecekler.”

Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı. ⁵Saul'un öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine atıp öldü. ⁶Böylece Saul, üç oğlu ve bütün ev halkı birlikte öldüler.

⁷Vadide oturan İsraililer, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.

⁸Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la oğullarının Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler. ⁹Saul'u soyduktan sonra başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberi putlarına ve halka duyurmaları için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler. ¹⁰Saul'un silahlarını ilahlarının tapınağına koyup başını Dagon Tapınağı'na çıktılar.

¹¹Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu. ¹²Bütün yiğitler gidip Saul'la oğullarının cesetlerini Yaveş'e getirdiler. Sonra kemiklerini Yaveş'teki yabanıl fıstık ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç* tuttular.

¹³⁻¹⁴Saul RAB'be ihanet ettiği için öldü. RAB'bin sözünü yerine getirmede. Yol göstermesi için RAB'be danışacağına bir cinciye danıştı. Bu yüzden RAB onu öldürdü. Krallığını da İşay oğlu Davut'a devretti.

Davut İsrail Kralı Oluyor

(2Sa.5:1-10)

11 İsraililer'in tümü Hebron'da bulunan Davut'a gelip şöyle

dediler: “Biz senin etin, kemiğiniz. ²Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. Tanrın RAB sana, ‘Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder olacaksın’ diye söz verdi.” ³İsrail'in bütün ileri gelenleri Hebron'a, Kral Davut'un yanına gelince, Davut RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da RAB'bin Samuel aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler*.

⁴Kral Davut'la İsraililer Yevus diye bilinen Yeruşalim'e saldırmak için yola çıktılar. Orada yaşayan Yevuslular ⁵Davut'a, “Sen buraya giremezsin” dediler. Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni, Davut Kenti'ni ele geçirdi.

⁶Davut, “Yevuslular'a ilk saldıran kişi komutan ve önder olacak” demişti. İlk saldırıyı Seruya oğlu Yoav yaptı, böylece ordu komutanı oldu.

⁷Bundan sonra Davut kalede oturmaya başladı. Bunun için oraya “Davut Kenti” adı verildi. ⁸Çevredeki bölgeyi, Millo'dan* çevre surlara kadar uzanan kesimi inşa etti. Yoav da kentin geri kalan bölümünü onardı. ⁹Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen RAB onunlaydı.

Davut'un Yiğit Askerleri

(2Sa.23:8-39)

¹⁰RAB'bin İsrail'e verdiği söz uyarınca Davut'un yiğit askerlerinin komutanları İsrail halkıyla birlikte Davut'u kral yaptılar ve krallığının güçlenmesi için onu desteklediler. ¹¹Bunların adları şöyledir:

Üçler'in* önderi Hakmonlu Yaşovam, mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırıp bir saldırıda hepsini öldürdü.

¹²İkincisi, üç yiğitlerden biri olan Ahohlul Dodo oğlu Elazar. ¹³Filistliler savaş için Pas-Dammim'de toplandık-

larında Elazar Davut'un yanındaydı. Orada bir arpa tarlası vardı. İsraililer Filistliler'in önünden kaçmıştı. ¹⁴Ama Elazar'la Davut tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistliler'i öldürmüşlerdi. RAB onlara büyük bir zarar sağlamıştı.

¹⁵Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, Adullam Mağarası'ndaki kayaya gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. ¹⁶Bu sırada Davut hisarda, başka bir Filist birliğiyle Beytlehem'deydi. ¹⁷Davut özlemle, "Keşke biri Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!" dedi. ¹⁸Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RAB'be sundu. ¹⁹"Ey Tanrım, bunu yapmak benden uzak olsun!" dedi, "Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içiyim?" Canlarını tehlikeye atarak suyu getirdikleri için Davut içmek istemedi.

Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi. ²⁰Yoav'ın kardeşi Avişay Üçler'in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi. ²¹Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçler'den sayılmadı.

²²Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlı'yı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü. ²³Beş arşın ^aboyunda iri yarı bir Mısırlı'yı da öldürdü. Mısırlı'nın elinde dokumacı sırtığı gibi bir mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü. ²⁴Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi. ²⁵Benaya Otuzlar arasında saygın bir

yer edindiyse de, Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.

²⁶Öteki yiğitler şunlardır:

Yoav'ın kardeşi Asahel,

Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,

²⁷Harorlu Şammot, Pelonlu Heles,

²⁸Tekoalı İkkeş oğlu İra, Anatotlu Aviezer,

²⁹Huşalı Sibbekay, Ahohlu İlay,

³⁰Netofalı Mahrav ve Baana oğlu Helet,

³¹Benyaminoğulları'ndan Givalı Rivay oğlu İttay, Piratonlu Benaya,

³²Gaaş vadilerinden Huray, Arvalı Aviel,

³³Baharumlu Azmavet, Şaalbonlu Elyahba,

³⁴Gizonlu Haşem'in oğulları,

Hararlı Şage oğlu Yonatan,

³⁵Hararlı Sakâr oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal,

³⁶Mekeralı Hefer, Pelonlu Ahiya,

³⁷Karmelli Hesro, Ezbay oğlu Naaray,

³⁸Natan'ın kardeşi Yoel, Hacer oğlu Mivhar,

³⁹Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Berotlu Nahrav,

⁴⁰Yattirli İra ve Garev,

⁴¹Hititli* Uriya, Ahlay oğlu Zavav,

⁴²Rubenliler'in önderi Rubenli Şıza oğlu Adina ve ona eşlik eden otuz kişi,

⁴³Maaka oğlu Hanan, Mitanlı Yoşafat,

⁴⁴Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotam'ın oğulları Şama ve Yeiel,

⁴⁵Şimri oğlu Yediael ve kardeşi Tisli Yoha,

⁴⁶Mahavlı Eliel, Elnaam'ın oğulları Yerivav ve

Yoşavya, Moavlı Yitma,

⁴⁷Eliel, Ovet, Mesovalı Yaasiel.

Davut'un Ziklak'taki Yardımcıları

12 Davut'un Kış oğlu Saul'dan gizlendiği Ziklak'ta yanına gelenler şunlardır. Bunlar savaşta onu destekleyen yiğitlerdi. ²Benjamin oymağından, Saul'un ailesindendiler. Yay taşır ve yayla ok, sapanla taş atmak için hem sağ, hem sol ellerini kullanabilirlerdi. ³Givalı Şemaa'nın oğulları Ahiezer'le Yoaş'ın komutası altındaydılar. Adları şunlardı: Azmavet'in oğulları Yeziel'le Pelet, Beraka, Anatotlu Yehu, ⁴Otuzlar'dan bir yiğit ve Otuzlar'ın önderi olan Givonlu Yişmaya, Yeremya, Yahaziel, Yohanan, Gederalı Yozavat, ⁵Eluzay, Yerimot, Bealya, Şemarya, Haruflu Şefatya, ⁶Elkana, Yişşiya, Azarel, Yoezer, Yaşovam, Korahlılar, ⁷Yoela, Zevadya, Gedorlu Yeroham'ın oğulları.

⁸Davut çölde saklandığı yerdeyken bazı Gadlılar da ona katıldı. Bunlar savaşa hazır, kalkan ve mızrak kullanabilen yiğit adamlardı. Yüzleri aslan yüzü gibiydi, dağlardaki ceylanlar kadar çevikteler.

⁹Önderleri Ezer'di. İkincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav, ¹⁰dördüncüsü Mişmanna, beşincisi Yeremya, ¹¹altıncısı Attay, yedincisi Eliel, ¹²sekinçisi Yohanan, dokuzuncusu Elzavat, ¹³onuncusu Yeremya, on birincisi de Makbannay'dı.

¹⁴Bu Gadlılar ordu komutanlarıydı. En güçsüzleri yüz, güçlüleri bin kişinin yerini tutardı. ¹⁵Birinci ay*, Şeria Irmağı her yana taşmışken, karşı yakaya geçtiler. Oradaki vadilerde oturanların tümünü doğuya, batıya kaçırdılar.

¹⁶Benjamin ve Yahudaoğulları'ndan bazı kişiler de Davut'un yanına, saklandığı yere gittiler. ¹⁷Onları karşılamaya çıkan Davut şöyle dedi: "Eğer bana yardım etmek için esenlikle geldiyse, buyrun bize katılın. Ama ben haksızlık yapmamışken beni düş-

manlarımın eline teslim etmeye geldiyse, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve sizi yargılasın."

¹⁸Tanrı'nın Ruhu Otuzlar'ın önderi Amasay'ın üzerine indi. Amasay şöyle dedi:

"Ey Davut, seniniz biz!

Ey İşay oğlu, seninleyiz!

Esenlik olsun sana, esenlik!

Seni destekleyenlere de esenlik olsun!

Tanrın sana yardım edecektir."

Davut onları iyi karşıladı ve akıncıların başı yaptı.

¹⁹Davut Filistliler'le birlikte Saul'a karşı savaşmaya gidince, Manaşşe oymağından da bazı kişiler onun yanına geçtiler. Ne var ki Davut'la adamları Filistliler'e yardım etmediler. Çünkü Filist beyleri birbirlerine dانیşıp, "Davut efendisi Saul'a dönerse başımızdan oluruz" diyerek onu geri göndermişlerdi. ²⁰Davut Ziklak'a gittiğinde yanına geçen Manaşşeliler şunlardır: Adna, Yozavat, Yediael, Mikael, Yozavat, Elihu, Silletay. Bunlar Manaşşe'de bin kişilik birliklerin komutanlarıydı. ²¹Düşman akıncılarına karşı Davut'a yardım ettiler. Hepsi de yiğit savaşçılar, ordu komutanlarıydı. ²²Her gün insanlar Davut'a yardım etmeye geliyorlardı. Davut büyük, güçlü bir orduya sahip oluncaya dek bu böyle sürdü.

Davut'un Hevron'daki Ordusu

²³RAB'bin sözü uyarınca Saul'un krallığını Davut'a vermek için Hevron'a, Davut'un yanına gelen savaşçıların sayısı şudur:

²⁴Savaşa hazır, kalkan ve mızrak taşıyan Yahudaoğulları'ndan 6 800 kişi.

²⁵Savaşa hazır, yiğit Şimonoğulları'ndan 7 100 kişi.

²⁶Levioğulları'ndan 4 600 kişi.

²⁷Harun ailesinin başı Yehoyada ve onunla birlikte olanlar 3 700 kişi.

²⁸Genç yiğit Sadok'la ailesinden 22 subay.

²⁹Saul'un soyu Benyaminitiler'den 3 000 kişi. Benyaminitiler'in çoğu o zamana dek Saul'un ailesine bağlı kalmışlardı.

³⁰Efrayimoğulları'ndan yiğit savaşçı ve boylarında ün salmış 20 800 kişi.

³¹Davut'u kral yapmak için Manaş-şe oymağının yarısından özel olarak seçilip gelenler 18 000 kişi.

³²İssakaroğulları'ndan 200 kişi. Bunlar İsraililer'in ne zaman ne yapması gerektiğini bilen kişilerdi. Boy başlarıydı ve bütün akrabalarını yönetirlerdi.

³³Zevulun'dan 50 000 kişi. Bunlar savaşa hazır, deneyimli askerlerdi. Her tür silahı kullanmada ustaydılar. Davut'a candan ve yürekten yardım ettiler.

³⁴Naftali'den 1 000 subay ile kalkan ve mızrak taşıyan 37 000 kişi.

³⁵Danlılar'dan savaşa hazır 28 600 kişi.

³⁶Aşer'den savaşa hazır, deneyimli 40 000 asker.

³⁷Şeria Irmağı'nın doğusunda yaşayan, savaş için her tür silahla donatılmış Rubenliler'den, Gadlılar'dan ve Manaş-şe oymağının yarısından 120 000 kişi.

³⁸Bunların hepsi savaşa hazır yiğit askerlerdi. Büyük bir kararlılıkla Davut'u bütün İsrail'in kralı yapmak için Hevron'a geldiler. Geri kalan İsraililer de Davut'u kral yapma konusunda aynı düşüncedeydiler. ³⁹Adamlar Davut'un yanında üç gün kaldılar. Orada yiyip içtiler. Gereksinimlerini yakınları sağlamıştı. ⁴⁰İssakar, Zevulun ve Naftali'ye kadar yayılmış olan yakınları da yiyecek yüklü eşeklerle, develerle, katırlarla, öküzlerle geldiler. Bol miktarda un, incir pestili, kuru üzüm salkımları, şarap, zeytinyağı, çok sayıda sığır ve davar getirdiler. Çünkü İsrail'de sevinç vardı.

Antlaşma Sandığı'nın Kiryat-Yearim'den Taşınması

(2Sa.6:1-11)

13 Davut binbaşılara, yüzbaşılara ve subaylarına danıştı.

²Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle seslendi: "Eğer onaylarsanız ve Tanrımız RAB'bin isteğiye, İsrail ülkesinin her yanına yayılmış öbür soydaşlarımıza ve onlarla birlikte kendi kentlerinde ve otlaklarında yaşayan kâhinlerle Levililer'e haberciler gönderelim. Onlar da gelip bize katılsınlar. ³Tanrımız'ın Sandığı'nı geri getirelim. Çünkü Saul'un krallığı döneminde ona gereken önemi vermedik." ⁴Topluluk bu öneriyi benimseyerek sandığı geri getirmeye karar verdi.

⁵Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı* Kiryat-Yearim'den geri getirmek için Mısır'daki Şihor Irmağı'ndan Levo-Hamat'a kadar bütün İsraililer'i topladı. ⁶Böylece Davut'la İsraililer Keruvlar* arasında taht kuran RAB Tanrı'nın adıyla anılan Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirmek için Yahuda'daki Baala Kenti'ne –Kiryat-Yearim'e– gittiler.

⁷Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Arabayı Uzza'yla Ahio sürüyordu. ⁸Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da Tanrı'nın önünde lir, çenk, tef, zil ve borazanlar eşliğinde ezgiler okuyarak, var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı.

⁹Kidon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp sandığı tuttu. ¹⁰RAB sandığa elini uzatan Uzza'ya öfkelenerek onu yere çaldı. Uzza orada, Tanrı'nın önünde öldü.

¹¹Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmasına öfkelenildi. O günden bu yana oraya Peres-Uzza* denilir.

¹²Davut o gün Tanrı'dan korkarak, "Tanrı'nın Sandığı'nı nasıl yanıma getirsem?" diye düşündü. ¹³Sandığı yanına, Davut Kenti'ne götüreceğine Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü. ¹⁴Tanrı'nın Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı.

Davut'un Ailesi

(2Sa.5:11-16)

14 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar ve bir saray yapmak için se-dir tomrukları, taşçılar, marangozlar gönderdi. ²Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını ve hal-kı İsrail'in hatırı için krallığını çok yücelttiğini anladı.

³Davut Yeruslaim'de kendine daha birçok karı aldı; bunlardan erkek ve kız çocukları oldu. ⁴Davut'un Yeruslaim'de doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman, ⁵Yivhar, Elişua, Elpelet, ⁶Nogah, Nefek, Yafia, ⁷Elişama, Be-elyada, Elifelet.

Filistliler Yenilgiye Uğruyor

(2Sa.5:17-25)

⁸Filistliler Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini* duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut onları karşılamaya gitti. ⁹Filistliler gelip Refaim Vadisi'nde baskın yapmışlardı. ¹⁰Davut Tanrı'ya danıştı: "Filistliler'e saldırayım mı? Onları elime teslim edecek misin?"

RAB, "Saldır" dedi, "Onları eline teslim edeceğim."

¹¹Bunun üzerine Davut'la adamları Baal-Perasim'e gittiler. Davut orada Filistliler'i bozguna uğrattı. Sonra, "Her şeyi yarıp geçen sular gibi, Tanrı düşmanlarımı benim elimle yarıp

geçti" dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim' adı verildi. ¹²Filistliler putlarını orada bıraktılar. Davut'un buyruğu uyarınca putlar yakıldı.

¹³Filistliler bir kez daha gelip vadiye baskın yaptılar. ¹⁴Davut yine Tanrı'ya danıştı. Tanrı şöyle karşılık verdi: "Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır. ¹⁵Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, saldırıya geç. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önünsıra gitmişim demektir." ¹⁶Davut Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusunu Givon'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

¹⁷Böylece Davut'un ünü her yana yayıldı. RAB bütün ulusların ondan korkmasını sağladı.

Antlaşma Sandığı'nın Yeruslaim'e Getirilişi

(2Sa.6:12-19)

15 Davut kendisine Davut Kenti'nde evler yaptı. Ardından Tanrı'nın Antlaşma Sandığı* için bir yer hazırlayıp çadır kurdu. ²Sonra, "Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı yalnız Levililer taşıyacak" dedi, "Çünkü sandığı taşımak ve sonsuza dek kendisine hizmet etmek için RAB Levililer'i seçti."

³Davut RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı hazırlamış olduğu yere getirmek için bütün İsrailliler'i Yeruslaim'de topladı. ⁴Sonra Harunoğulları'yla Levililer'i bir araya getirdi:

⁵Kehatoğulları'ndan: Önder Uriel'le 120 yakını,

⁶Merarioğulları'ndan: Önder Asaya'yla 220 yakını,

⁷Gerşonoğulları'ndan: Önder Yoel'le 130 yakını,

⁸Elisafanoğulları'ndan: Önder Şemaya'yla 200 yakını,

⁹Hevronoğulları'ndan: Önder Eliel'le 80 yakını,

¹⁰Uzzieloğulları'ndan: Önder Amminadav'la 112 yakını.

¹¹Bundan sonra Davut Kâhin Sadedok'la Kâhin Aviyatar'ı, Levili Uriel'i, Asaya'yı, Yoel'i, Şemaya'yı, Eliel'i, Amminadav'ı yanına çağırırdı. ¹²Onlara şöyle dedi: "Siz Levili boyların başlarısınız. Levili kardeşlerinizle birlikte kendinizi kutsayın, sonra İsrail'in Tanrısı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı hazırlamış olduğum yere getirin. ¹³Çünkü geçen sefer sandığı siz taşımadığınız ve biz de kurala uygun davranmadığımız için Tanrımız RAB bize öfkelen-di."

¹⁴Böylece kâhinlerle Levililer İsrail'in Tanrısı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getirmek için kendilerini kutsadılar. ¹⁵RAB'bin sözü uyarınca ve Musa'nın onlara buyurduğu gibi, Tanrı'nın Sandığı'nın sırlıklarını omuzları üzerinde taşıdılar.

¹⁶Davut Levili önderlere, kardeşlerinden çenk, lir ve zil gibi çalgılar eşliğinde yüksek sesle sevinçli ezgiler okuyacak ezgiciler atamalarını söyledi.

¹⁷Levililer de Yoel oğlu Heman'ı, akrabalarından Berekya oğlu Asaf'ı, akrabaları Merarioğulları'ndan Kuşaya oğlu Etan'ı atadılar. ¹⁸Onlara yardımcı olarak da kapı nöbetçileri kardeşlerinden Zekeriya'yı, Yaaziel'i, Şemiramot'u, Yehiel'i, Unni'yi, Eliav'ı, Benaya'yı, Maaseya'yı, Mattitya'yı, Elifelehu'yu, Mikneya'yı, Ovet-Edom'u, Yeiel'i atadılar. ¹⁹Ezgicilerden Heman, Asaf, Etan tunç* zil; ²⁰Zekeriya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya, Benaya tiz perdeli çenk çalmak; ²¹Mattitya, Elifelehu, Mikneya, Ovet-Edom, Yeiel, Azazya sekiz telli² lirle önderlik yapmak üzere seçildiler. ²²Levililer'in

önderi Kenanya ise ezgilerden sorumluydu. Bu konuda yetenekliydi.

²³Berekya ile Elkana Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi. ²⁴Şevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekeriya, Benaya, Eliezer adındaki kâhinler Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde borazan çalıyordu. Ovet-Edom ile Yehiya da Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.

²⁵Böylece Davut, İsrail ileri gelenleri ve binbaşılar RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden sevinçle getirmeye gittiler. ²⁶Tanrı, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e yardım ettiği için, yedi boğa ile yedi koç kurban ettiler. ²⁷Davut, sandığı taşıyan Levililer, ezgiciler ve ezgilerden sorumlu olan Kenanya ince ketenden cüppeler giyinmişlerdi. Davut ince keten efod* da kuşanmıştı. ²⁸Böylece İsraililer sevinç nara-ları atarak, boru, borazan, zil, çenk ve lirler çalarak RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getiriyorlardı. ²⁹RAB'bin Antlaşma Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. Oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu içinden küçümsedi.

16 Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içine koydular. Tanrı'ya yakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sundular. ²Davut yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, RAB'bin adıyla halkı kutsadı. ³Ardından erkek, kadın her İsraili'ye birer somun ekmelele birer hurma ve üzüm pestili dağıttı.

⁴RAB'bin Antlaşma Sandığı önünde hizmet etmek, İsrail'in Tanrısı RAB'bi anmak, O'na şükretmek ve övgüler sunmak için bazı Levililer'i ata-

dı. ⁵Bunların önderi Asaf, yardımcısı Zekeriya'ydı. Öbürleri Yeiel, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav, Benaya, Ovet-Edom ve Yeiel'di. Bunlar çenک ve lir, Asaf yüksek sesli zil, ⁶Kâhin Benaya ile Yahaziel de Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde sürekli borazan çalacaklardı.

Davut'un Şükür Ezgisi

(Mez.96:1-13; 105:1-15; 106:1,47-48)

⁷O gün Davut RAB'be şükretme işini ilk kez Asaf'la kardeşlerine verdi.

⁸ RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın,
Halklara duyurun yaptıklarını!
⁹ O'nu ezgilerle, ilahilerle övün,
Bütün harikalarını anlatın!
¹⁰ Kutsal adıyla övünün,
Sevinsin RAB'be yönelenler!
¹¹ RAB'be ve O'nun gücüne bakın,
Durmadan O'nun yüzünü arayın!
¹²⁻¹³ Ey sizler, kulu İsrail'in soyu,
Seçtiği Yakupoğulları,
O'nun yaptığı harikaları,
Olağanüstü işlerini
Ve ağzından çıkan yargıları
anımsayın!

¹⁴ Tanrımız RAB O'dur,
Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
¹⁵⁻¹⁶ O'nun antlaşmasını,
Bin kuşak için verdiği sözü,
İbrahim'le yaptığı antlaşmayı,
İshak için içtiği andı sonsuza
dek anımsayın.
¹⁷⁻¹⁸ “Hakkınızda düşen mülk olarak
Kenan ülkesini size vereceğim”
diyerek,
Bunu Yakup için bir kural,
İsrail'le sonsuza dek geçerli bir
antlaşma yaptı.

¹⁹ O zaman bir avuç insandınız,
Sayıca az ve ülkeye yabancıydınız.

²⁰ Bir ulustan öbürüne,
Bir ülkeden ötekine dolaşıp
durdular.
²¹ RAB kimsenin onları ezmesine
izin vermedi,
Onlar için kralları bile payladı:
²² “Meshettiklerime* dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük
etmeyin!” dedi.
²³ Ey bütün dünya, ezgiler söyleyin
RAB'be!
Her gün duyurun kurtarışını!
²⁴ Görkemini uluslara,
Harikalarını bütün halklara
anlatın!
²⁵ Çünkü RAB uludur, yalnız O
övgüye değer,
İlahlardan çok O'ndan korkulur.
²⁶ Halkların bütün ilahları bir hiçtir,
Oysa gökleri yaratan RAB'dir.
²⁷ Yücelik, ululuk O'nun
huzurundadır,
Güç ve sevinç O'nun konutundadır.
²⁸ Ey bütün halklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,
²⁹ RAB'bin görkemini adına
yaraşır biçimde övün,
Sunular getirip O'nun önüne çıkın!
Kutsal giysiler içinde RAB'be
tapının!
³⁰ Titreyin O'nun önünde, ey bütün
yeryüzündekiler!
Dünya sağlam kurulmuş,
sarsılmaz.
³¹ Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü,
Uluslar arasında, “RAB
egemenlik sürüyor!” densin.
³² Gürlesin deniz içindekilerle
birlikte,
Bayram etsin kırlar ve
üzerindekiler!
³³ O zaman RAB'bin önünde
ormanın ağaçları

Sevinçle haykıracak.
Çünkü O yeryüzünü
yargılamaya geliyor.

³⁴ RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.

³⁵ Şöyle seslenin:

“Kurtar bizi, ey kurtarıcımız
Tanrı,
Topla bizi, ulusların arasından
çık.

Kutsal adına şükredelim,
Yüceliğinle övünelim.

³⁶ İsrail'in Tanrısı RAB'be
Öncesizlikten sonsuza dek
övgüler olsun!”

Bütün halk, “Amin!” diyerek RAB-
be övgüler sundu.

Levililer Antlaşma Sandığı'nın Hizmetine Atanıyor

³⁷ Davut RAB'bin Antlaşma San-
dığı'nın* önünde günlük işlerde sürekl-
li hizmet etmeleri için Asaf'la Levili
kardeşlerini atadı. ³⁸ Onlarla birlikte
hizmet etmeleri için Ovet-Edom'la alt-
mış sekiz Levili akrabasını da atadı.
Yedutun oğlu Ovet-Edom'la Hosa ka-
pı nöbetçileriydi.

³⁹ Davut Kâhin Sadok'la öbür kâhin
kardeşlerini Givon'daki tapınma ye-
rinde, RAB'bin Çadırı'nın bulun-
duğu yerde görevlendirdi. ⁴⁰ Bunlar
RAB'bin İsrail'e verdiği yasada yazı-
lanlar uyarınca, sabah akşam, düzen-
li olarak yakmalık sunu* sunağında
RAB'be sunular sunacaklardı. ⁴¹ On-
larla birlikte Heman'la Yedutun'u ve
RAB'bin sonsuz sevgisi için şükret-
sinler diye özel olarak seçilen öbür-
lerini de görevlendirdi. ⁴² Heman'la
Yedutun borazanlardan, zillerden
ve Tanrı'yı öven ezgiler için gere-
ken öbür çalgılardan sorumluydu.
Yedutunoğulları'nı da kapıda nöbetçi
olarak görevlendirdi. ⁴³ Sonra herkes

evine döndü. Davut da ailesini kutsa-
mak için evine döndü.

Tanrı'nın Davut'a Verdiği Söz

(2Sa.7:1-17)

17 Davut sarayına yerleştikten son-
ra Peygamber Natan'a, “Bak,
ben sedir ağacından yapılmış bir sa-
rayda oturuyorum. Oysa RAB'bin
Antlaşma Sandığı* bir çadırın altın-
da duruyor!” dedi.

² Natan, “Tasarladığın her şeyi yap,
çünkü Tanrı seninledir” diye karşılık
verdi.

³ O gece Tanrı Natan'a şöyle ses-
lendi: ⁴ “Git, kulum Davut'a şöyle de:
‘RAB diyor ki, oturmam için bana ta-
pınak yapmayacaksın. ⁵ İsrail halkını
Mısır'dan çıkardığım günden bu ya-
na tapınakta oturmam. Bir çadır-
dan öbür çadıra, orada burada konak-
layarak dolaştım. ⁶ İsraililerle birlikte
dolaştığım yerlerin herhangi birinde,
halkımı gütmesini buyurduğum İsrail
önderlerinden birine, neden bana se-
dir ağacından bir konut yapmadınız
diye hiç sordum mu?”

⁷ “Şimdi kulum Davut'a şöyle diye-
ceksin: ‘Her Şeye Egemen RAB diyor
ki: Halkım İsrail'e önder olası diye
seni otlaklardan ve koyun gütmekten
aldım. ⁸ Her nereye gittiysen senin-
leydim. Önünden bütün düşmanları-
nı yok ettim. Adını dünyadaki büyük
adamların adı gibi büyük kılacağım.
⁹⁻¹⁰ Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp
onları oraya yerleştireceğim. Bundan
böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir
daha rahatsız edilmesinler. Kötü ki-
şiler de halkım İsrail'e hâkimler ata-
dığım günden bu yana yaptıkları gi-
bi, bir daha onlara baskı yapmasınlar.
Bütün düşmanlarının sana boyun eğ-
mesini sağlayacağım. RAB'bin senin
için bir soy yetiştirecek, bilesin.

¹¹“ ‘Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra oğullarından birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. ¹²Benim için tapınak kuracak olan odur. Ben de onun tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. ¹³Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Senden önceki kraldan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim. ¹⁴Onu sonsuza dek tapınağımın ve krallığımanın üzerine atayacağım; tahratı sonsuza dek sürecektir.’ ”

¹⁵Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut'a aktardı.

Davut'un Duası

(2Sa.7:18-29)

¹⁶Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi: “Ya RAB Tanrı, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin? ¹⁷Ey Tanrı, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Benimle de büyük bir adam-mışım gibi ilgilendin, ya RAB Tanrı! ¹⁸Kulunu onurlandırdın, ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü sen kulunu tanıyorsun. ¹⁹Ya RAB, kulunun hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve bu büyük vaatleri bildirdin.

²⁰“Ya RAB, bir benzerin yok, senden başka tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk. ²¹Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısır'dan kurtardığın halkın önünden ulusları kovdun. ²²Halkın İsrail'i sonsuza dek kendi halkın olarak seçtin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun.

²³“Şimdi, ya RAB, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir. ²⁴Öyle

ki, insanlar, ‘İsrail'i kayıran, Her Şeye Egemen RAB Tanrı İsrail'in Tanrısı'dır!’ diyerek adını sonsuza dek an-sınlar, yüceltsinler ve kulun Davut'un soyu da önünde sürsün.

²⁵“Sen, ey Tanrım, ben kulun için bir soy çıkaracağını bana açıkladın. Bundan dolayı kulun önünde sana dua etme yürekliliğini buldu. ²⁶Ya RAB, sen Tanrı'sın! Kuluna bu iyi sözü verdin. ²⁷Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamayı uygun gördün. Çünkü, ya RAB, onu kutsadığın için sonsuza dek kutlu kılınacak.”

Davut'un Başarıları

(2Sa.8:1-14)

18 Bir süre sonra, Davut Filistliler'i yenip boyunduruğu altına aldı; Gat'ı ve çevresindeki köyleri Filistliler'in yönetiminden çıkardı.

²Moavlılar'ı da bozguna uğrattı. Onlar Davut'un haraç ödeyen kölele-ri oldular.

³Davut Fırat'a kadar krallığını pekiştirmeye giden Sova Kralı Hadadezer'i de Hama yakınlarında yendi. ⁴Bin sa-vaş arabasını, yedi bin atısını, yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz sa-vaş arabası için gereken atların dışın-daki bütün atları da sakatladı.

⁵Sova Kralı Hadadezer'e yardıma gelen Şam Aramlıları'ndan yirmi iki bin kişiyi öldürdü. ⁶Sonra Şam Aramlıları'nın ülkesine askeri birlikler yer-leştirdi. Onlar da Davut'un haraç öde-yen köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

⁷Davut Hadadezer'in komutanları-nın taşıdığı altın kalkanları alıp Yeru-şalim'e götürdü. ⁸Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Tivhat ve Kun kentle-rinden bol miktarda tunç* aldı. Süley-man bunu havuz, sütunlar ve çeşitli eşyalar yapmak için kullandı.

⁹Hama Kralı Tou, Davut'un Sova Kralı Hadadezer'in bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydu. ¹⁰Tou Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le savaşıp yendiği için kutlamak üzere oğlu Hadoram'ı ona gönderdi. Çünkü Tou Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Hadoram Davut'a her türlü altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi. ¹¹Kral Davut bu armağanları bütün uluslardan –Edom, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amalekliler'den– ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RAB'be adadı.

¹²Seruya oğlu Avişay Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürdü.

¹³Edom'a askeri birlikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

Davut'un Görevlileri

(2Sa.8:15-18)

¹⁴Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı. ¹⁵Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. ¹⁶Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Şavşa yazmandı. ¹⁷Yehoda oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in* komutanıydı. Davut'un oğulları da sarayda yüksek görevlere atanmışlardı.

Davut Ammonlular'la Aramlılar'ı Yenilgiye Uğrattıyor

(2Sa.10:1-19)

19 Bir süre sonra Ammon Kralı Nahaş öldü, yerine oğlu kral oldu. ²Davut, “Babası bana iyilik ettiği için ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim” diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a ulaklar gönderdi.

Davut'un ulakları Hanun'a baş sağlığı dilemek için Ammonlular'ın ülkesine varınca, ³Ammon önderleri Ha-

nun'a şöyle dediler: “Davut sana baş sağlığı dileyen bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Bu ulaklar ülkeyi araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için buraya geldiler.”

⁴Bunun üzerine Hanun Davut'un ulaklarını yakalattı. Sakallarını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.

⁵Davut bunu duyunca, ulakları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü ulaklar çok utanıyorlardı. Kral, “Sakalınız uzayınca dek Eriha'da kalın, sonra dönün” diye buyruk verdi.

⁶Ammonlular Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, Hanun'la Ammonlular Aram-Naharayim, Aram-Maaka ve Sova'dan savaş arabalarıyla atlılar kiralamak için bin talant^a gümüş gönderdiler. ⁷Otuz iki bin savaş arabası ve Maaka Kralı'yla askerlerini kiraladılar. Maaka Kralı'yla askerleri gelip Medeva'nın yakınında ordugah kurdular. Ammonlular da savaşmak üzere kentlerinden çıkıp bir araya geldiler. ⁸Davut bunu duyunca, Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi. ⁹Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Yardıma gelen krallar da kırdı savaş düzenine girdiler.

¹⁰Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail'in en iyi askerlerinden bazılarını seçerek Aramlılar'ın karşısına yerleştirdi. ¹¹Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişay'ın komutasına vererek Ammonlular'a karşı yerleştirdi. ¹²Yoav, “Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımına gelirim” dedi, “Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim. ¹³Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımızın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın.”

¹⁴Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı. ¹⁵Aramlılar'ın kaçıştığını gören Ammonlular da Yoav'ın kardeşi Avisa'y'dan kaçarak kente girdiler. Yoav ise Yerusolim'e döndü.

¹⁶İsrailliler'in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar, ulaklar gönderip Fırat Irmağı'nın karşı yakasında, Hadadezer'in ordu komutanı Şofak'ın komutasındaki Aramlılar'ı çağırıldılar.

¹⁷Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'ndan geçerek onlara doğru ilerleyip karşılarında savaş düzeni aldı. Davut savaşmak için düzen alınca, Aramlılar onunla savaştılar. ¹⁸Ne var ki, Aramlılar İsrailliler'in önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi bin savaş arabası sürücüsü ile kırk bin yaya asker öldürdü. Ordu komutanı Şofak'ı da öldürdü. ¹⁹Hadadezer'in buyruğundaki krallar İsrailliler'in önünde bozguna uğradıklarını görünce, Davut'la barış yaparak ona boyun eğdiler.

Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

Rabba Kenti Ele Geçiriliyor

(2Sa.11:1; 12:26-31)

20 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde Yoav, komutasındaki orduyla birlikte yola çıktı. Ammonlular'ın ülkesini yerle bir edip Rabba Kenti'ni kuşatırken Davut Yerusolim'de kalıyordu. Yoav Rabba Kenti'ne saldırıp onu yerle bir etti. ²Davut Ammon Kralı'nın^b başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant^c altını bulan tacı Davut'un başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmala-

yıp götürdü. ³Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde çalıştırdı^f. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra ordusuyla birlikte Yerusolim'e döndü.

Filistliler'e Karşı Savaş

(2Sa.21:15-22)

⁴Bir süre sonra Filistliler'le Gezer'de savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay, Rafa soyundan Sippay'ı öldürünce, Filistliler boyun eğdiler.

⁵İsrailliler'le Filistliler arasında çıkan bir başka savaşta Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşi Lahmi'yi öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi.

⁶Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı. ⁷Adam İsrailliler'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü.

⁸Bunlar Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

Davut Sayım Yapıyor

(2Sa.24:1-25)

21 Şeytan İsrailliler'e karşı çıkıp İsrail'de sayım yapması için Davut'u kışkırttı. ²Davut Yoav'la halkın önderlerine, “Gidin, Beer-Şeva'dan Dan'a dek İsrailliler'i sayın” dedi, “Sonra bana bilgi verin ki, halkın sayısını bileyim.”

³Ama Yoav, “RAB halkını yüz kat daha çoğaltsın” diye karşılık verdi, “Ey efendim kral, bunlar hepsi senin kulların değil mi? Efendim neden bunu istiyor? Neden İsrail'i suça sürüklüyor?”

b 20:2 “Ammon Kralı'nın” ya da “Ammon'un ilahı Molek'in*”. **c 20:2** “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg. **ç 20:3** “Yapılan işlerde çalıştırdı” (bkz. 2Sa.15:31), Masoretik metin “Kesti”. **20:1** 2Sa.11:1 **20:5** 1Sa.17:4-7

⁴Gelgelelim kralın sözü Yoav'ın sözünden baskın çıktı. Böylece Yoav kralın yanından ayrılıp İsrail'in her yanını dolaşmaya gitti. Sonra Yerusâlim'e dönerek ⁵sayımın sonucunu Davut'a bildirdi: İsrail'de kılıç kuşanabilen bir milyon yüz bin, Yahuda'daysa dört yüz yetmiş bin kişi vardı.

⁶Yoav Levililer'le Benyaminitliler'i saymadı; çünkü kralın bu konudaki buyruğunu benimsememişti. ⁷Tanrı da yapılanı uygun görmedi ve bu yüzden İsrailîliler'i cezalandırdı.

⁸Davut Tanrı'ya, "Bunu yapmakla büyük günah işledim!" dedi, "Lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım."

⁹RAB Davut'un bilicisi* Gad'a şöyle dedi: ¹⁰"Gidip Davut'a de ki, 'RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.'"

¹¹Gad Davut'a gidip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Hangisini istiyorsun? ¹²Üç yıl kıtlık mı? Yoksa kılıçla seni kovalayan düşmanlarının önünde üç ay kaçıp yok olmak mı? Ya da RAB'bin kılıcının ve RAB'bin meleğinin bütün İsrail ülkesine üç gün salgın hastalık salmasını mı?' Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün."

¹³Davut, "Sıkıntım büyük" diye yanıtladı, "İnsan eline düşmektense, RAB'bin eline düşeyim. Çünkü O'nun acıması çok büyüktür."

¹⁴Bunun üzerine RAB İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Yetmiş bin İsrailî öldü. ¹⁵Tanrı Yerusâlim'i yok etmek için bir melek gönderdi. Ama melek yıkıma başlayacağı sırada RAB onu gördü. Göndereceği yıkımdan vazgeçerek halkı yok eden meleğe, "Yeter artık! Elini çek" dedi. RAB'bin meleği Yevuslu Ornan'ın harman yerinde duruyordu.

¹⁶Davut başını kaldırıp baktı. Elinde yalın bir kılıç olan RAB'bin meleğini gördü. Melek elini Yerusâlim'in üzerine uzatmış, yerle gök arasında duruyordu. Çula sarınmış Davut'la halkın ileri gelenleri yüzüstü yere kapandılar.

¹⁷Davut Tanrı'ya şöyle seslendi: "Halkın sayılmasını buyuran ben değil miydim? Günah işleyen benim, kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne yaptı ki? Ya RAB Tanrım, ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır. Bu salgın hastalığı halkın üzerinden kaldır."

¹⁸RAB'bin meleği Gad'a, Davut'un Yevuslu Ornan'ın harman yerine gidip RAB'be bir sunak kurmasını buyurdu. ¹⁹Davut RAB'bin adıyla kuşan Gad'ın sözü uyarınca oraya gitti. ²⁰Harman yerinde buğday döverken, Ornan arkasına dönüp meleği gördü. Yanındaki dört oğlu gizlendi. ²¹Davut'un yaklaştığını gören Ornan, harman yerinden çıktı, varıp Davut'un önünde yüzüstü yere kapandı.

²²Davut Ornan'a, "RAB'be bir sunak kurmak üzere harman yerini bana sat" dedi, "Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalsın. Harman yerini bana tam değerine satacaksın."

²³Ornan, "Senin olsun!" diye karşılık verdi, "Efendim kral uygun gördüğünü yapsın. İşte yakmalık sunular* için öküzleri, odun olarak düvenleri, tahıl sunusu* olarak buğday veriyorum. Hepsini veriyorum."

²⁴Ne var ki, Kral Davut, "Olmaz!" dedi, "Tam değerini ödeyip alacağım. Çünkü senin olanı RAB'be vermem. Karşılığını ödemededen yakmalık sunu sunmam."

²⁵Böylece Davut harman yeri için Ornan'a altı yüz şekel^d altın ödedi. ²⁶Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını* sundu. RAB'be yakardı.

RAB yakmalık sunu sunağında gökten gönderdiği ateşle onu yanıtladı.

²⁷Bundan sonra RAB meleğe kılıcını kınına koymasını buyurdu. Melek buyruğa uydu. ²⁸RAB'bin kendisine Yevuslu Ornan'ın harman yerinde yanıt verdiğini gören Davut, orada kurbanlar kesti. ²⁹Musa'nın çölde RAB için yaptığı çadırla yakmalık sunu sunağı o sırada Givon'daki tapınma yerindeydi. ³⁰Ama Davut Tanrı'ya danışmak için oraya gidemedi. Çünkü RAB'bin meleşinin kılıcından korkuyordu.

22 Davut, “RAB Tanrı'nın Tapınağı ve İsrail için yakmalık sunu sunağı burada olacak” dedi.

Tapınak için Hazırlıklar

²Davut İsrail'de yaşayan yabancıların toplanmasını buyurdu. Tanrı'nın Tapınağı'nı kurmak için onları yontma taşlar hazırlamakla görevlendirdi. ³Giriş kapılarının çivileri ve kenetleri için çok miktarda demir, tartılamayacak kadar çok tunç* sağladı. ⁴Ayrıca sayısız sedir tomruğu da sağladı. Çünkü Saydalılar'la Surlular Davut'a çok sedir tomruğu getirmişlerdi.

⁵Davut, “Oğlum Süleyman genç ve deneyimsiz” dedi, “RAB için kurulacak tapınak bütün ulusların gözünde çok büyük, ünlü ve görkemli olmalı. Onun için hazırlık yapmalıyım.” Böylece, ölmeden önce, tapınağın yapımı için büyük hazırlık yaptı.

⁶Davut, oğlu Süleyman'ı yanına çağırdı. Onu İsrail'in Tanrısı RAB için bir tapınak kurmakla görevlendirdi. ⁷Sonra Süleyman'a şöyle dedi: “Oğlum, Tanrım RAB'bin adına bir tapınak kurmak istedim. ⁸Ama RAB bana, ‘Sen çok kan döktün, büyük savaşlara katıldın’ dedi, ‘Benim adıma

tapınak kurmayacaksın. Çünkü yeryüzünde gözümün önünde çok kan döktün. ⁹Ama barışsever bir oğlun olacak. Onu her yandan kuşatan düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. Adı Süleyman^e olacak. Onun döneminde İsrail'in barış ve güvenlik içinde yaşamasını sağlayacağım. ¹⁰Adıma bir tapınak kuracak olan odur. O bana oğul olacak, ben de ona baba olacağım. Onun krallığının tahtını İsrail'de sonsuza dek sürdüreceğim.’

¹¹“Şimdi, oğlum, RAB seninle olsun; Tanrın RAB kendisine tapınak kurman için verdiği söz uyarınca, seni başarılı kılsın. ¹²Tanrın RAB seni İsrail'e önder atadığı zaman yasasını yerine getirmen için sana sağgörü ve anlayış versin. ¹³RAB'bin İsrail'e Musa aracılığıyla verdiği kurallara, ilkelere dikkatle uyarsan, başarılı olacaksın. Güçlü ve yürekli ol! Korkma, yılma!

¹⁴“İşte sıkıntılar içinde RAB'bin Tapınağı için yüz bin talant^f altın, bir milyon talant^g gümüş, tartılamayacak kadar çok miktarda tunç, demir, tomruk ve taş sağladım. Sen de bunlara ekleyebilirsin. ¹⁵Birçok işçin var. Taşçıların, duvarcıların, marangozların ve her tür işte hünerli adamların var. ¹⁶Ölçülemeyecek kadar altının, gümüşün, tuncun, demirin de var. Haydi, işi başlat. RAB seninle olsun!”

¹⁷Davut bütün İsrail önderlerine oğlu Süleyman'a yardım etmelerini buyurdu. ¹⁸Onlara, “Tanrınız RAB sizinle değil mi?” dedi, “Her yanda sizi rahata kavuşturmadı mı? Çünkü bu ülkede yaşayanları elime teslim etti. Bu yüzden ülke RAB'bin ve halkının yönetimi altındadır. ¹⁹Şimdi yüreğinizi ve canınızı Tanrınız RAB'be adayarak O'na yönelin. RAB Tanrı'nın Tapınağı'nı yapmaya başlayın. Öyle ki, RAB'bin

e 22:9 “Süleyman”: İbranice “Barış” sözcüğüyle aynı kökten gelmektedir.

f 22:14 “Yüz bin talant”: Yaklaşık 3450 ton. g 22:14 “Bir milyon talant”: Yaklaşık 34500 ton.

22:7-10 2Sa.7:1-16; 1Ta.17:1-14 22:13 Yşu.1:6-9

adına kuracağınız tapınağa RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* ve Tanrı'ya ait kutsal eşyaları getiresiniz.”

23 Davut çok yaşlanınca, oğlu Süleyman'ı İsrail Kralı yaptı.

Levililer'in Görevleri

²Davut İsrail'in bütün önderlerini, kâhinleri, Levililer'i bir araya topladı. ³Otuz ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı. Toplamı otuz sekiz bin erkekti. ⁴Bunlardan yirmi dört bini RAB'bin Tapınağı'nın işlerini gözecek, altı bini memur ve yargıç olacaktı; ⁵dört bini kapı nöbetçisi olacak, dört bini de Davut'un RAB'bi övmek için sağladığı çalgıları çalacaktı.

⁶Davut Levililer'i Levi'nin oğullarına göre bölümlere ayırdı: Gerşon, Kehat, Merari.

⁷Gerşonlular: Ladan, Şimi.

⁸Ladan'ın oğulları: İlk oğlu Yehiel, Zetam, Yoel. Toplam üç kişiydi.

⁹Bunlar Ladan boyunun boy başlarıydı. Şimi'nin oğulları: Şelomit, Hazi, Haran. Toplam üç kişiydi.

¹⁰Şimi'nin öbür oğulları: Yahat, Ziza, Yeuş, Beria. Bu dördü Şimi'nin oğullarıydı. ¹¹Yahat ilk, Ziza ikinci oğuldu. Ancak Yeuş'la Beria'nın çok sayıda oğulları olmadığı için bir boy sayıldılar.

¹²Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Toplam dört kişi.

¹³Amram'ın oğulları: Harun, Musa.

Harun'la oğulları en kutsal eşyaları korumak, RAB'bin önünde buhur yakmak, O'na hizmet etmek ve sonsuza dek O'nun adına halkı kutsamak için atandılar. ¹⁴Tanrı adamı Musâ'nın oğulları da Levi oymağından sayıldı.

¹⁵Musa'nın oğulları: Gerşom, Eliezer.

¹⁶Gerşom'un oğulları: Önder Şevuel.

¹⁷Eliezer'in oğlu: Önder Rehavya. Eliezer'in başka oğlu yoktu. Rehavya'nınsa birçok oğlu vardı.

¹⁸Yishar'ın oğulları: Önder Şelomit.

¹⁹Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam.

²⁰Uzziel'in oğulları: İlk oğlu Mika, ikincisi Yişşiya.

²¹Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi.

Mahli'nin oğulları: Elazar, Kiş.

²²Elazar oğul sahibi olmadan öldü. Ama kızları vardı. Amcaları Kiş'in oğulları onlarla evlendi.

²³Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder, Yeremot. Toplam üç kişi.

²⁴Boylarına göre Levioğulları bunlardı. Boy başlarının her biri kendi adıyla sayıldı. Yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer, RAB'bin Tapınağı'nın işlerinde görev aldılar. ²⁵Çünkü Davut, “İsrail'in Tanrısı RAB halkını rahata kavuşturdu” demişti, “Yeruşalim'i de sonsuza dek kendine konut seçti. ²⁶Onun için Levililer'in RAB'bin Çadırı'nı ve tapınma hizmetinde kullanılan eşyaları taşımalarına artık gerek yok.” ²⁷Davut'un son buyruğu uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı.

²⁸Levililer'in görevi RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde Harunoğulları'na yardım etmektir: Avlulardan, odalardan, kutsal eşyaların arınmasından ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki öbür hizmetlerden sorumluydular. ²⁹Adak ekmeklerinden*, tahıl sunusu* için kullanılan ince undan, mayasız ince ekmekten, sacda pişirilen yiyeceklerden ve zeytinyağıyla karıştırılan sunulardan, her tür hacim ve uzunluk ölçülerinden onlar sorumluydu. ³⁰RAB'be şükretmek, övgüler sunmak üzere her sabah ve akşam tapınakta hazır bulunacaklardı. ³¹Şabat Günü*, Yeni Ay Töreni ve öbür bay-

ramlarda RAB'be yakmalık sunular* sunulduğunda da hazır bulunacaklardı. RAB'bin önünde, kendileri için belirlenen ilkeler uyarınca uygun sayıda sürekli hizmet edeceklerdi.

³²Böylece Levililer Buluşma Çadırı'na ve kutsal yere bakma, RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde kardeşleri Harunoğulları'na yardım etme görevini üstlendiler.

Kâhinlerin Görevleri

24 Harunoğulları'nın bağlı oldukları bölükler: Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. ²Nadav'la Avihu babalarından önce, oğul sahibi olamadan öldüler. Onun için Elazar'la İtamar kâhinlik yaptılar. ³Davut Elazar soyundan Sadok'la İtamar soyundan Ahimelek'in yardımıyla Harunoğulları'nı yaptıkları göreve göre bölüklere ayırdı. ⁴Elazaroğulları arasında İtamaroğulları'ndan daha çok önder olduğundan, buna göre bölündüler: Elazaroğulları'ndan on altı boy başı, İtamaroğulları'ndan ise sekiz boy başı çıktı. ⁵Gerek Elazaroğulları, gerekse İtamaroğulları arasında kutsal yerden ve Tanrı'yla ilgili hizmetlerden sorumlu önderler vardı. Bu yüzden atanmaları kayırlmaksızın kurayla yapıldı.

⁶Levili Netanel oğlu Yazman Şemaya, kralın ve görevlileri Kâhin Sadok, Aviyatar oğlu Ahimelek, kâhinler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekimini kaydetti. Kura sırayla, bir Elazar ailesinden, bir İtamar ailesinden çekildi.

⁷Birinci kura Yehoyariv'e düştü, İkincisi Yedaya'ya.

⁸Üçüncüsü Harim'e, Dördüncüsü Seorim'e,

⁹Beşincisi Malkiya'ya, Altıncısı Miyamin'e,

¹⁰Yedincisi Hakkos'a, Sekizincisi Aviya'ya,

¹¹Dokuzuncusu Yeşu'ya, Onuncusu Şekanya'ya,

¹²On birincisi Elyasiv'e, On ikincisi Yakim'e,

¹³On üçüncüsü Huppa'ya, On dördüncüsü Yeşevav'a,

¹⁴On beşincisi Bilga'ya, On altıncısı İmmer'e,

¹⁵On yedincisi Hezir'e, On sekizincisi Happises'e,

¹⁶On dokuzuncusu Petahya'ya, Yirmincisi Yehezkel'e,

¹⁷Yirmi birincisi Yakim'e, Yirmi ikincisi Gamul'a,

¹⁸Yirmi üçüncüsü Delaya'ya, Yirmi dördüncüsü Maazy'a'ya düştü.

¹⁹İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyruğu uyarınca ataları Harun'un verdiği ilkelere göre RAB'bin Tapınağı'na gidip görev yapma sırası buydu.

²⁰Öbür Levililer:

Amramoğulları'ndan Şuvael, Şuvaeloğulları'ndan Yehdeya.

²¹Rehavyoğulları'ndan önder Yiş-şiya.

²²Yisharoğulları'ndan Şelomot, Şelomotoğulları'ndan Yahat.

²³Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yaha-ziel, dördüncüsü Yekamam.

²⁴Uzziel'in oğlu: Mika.

Mika'nın oğlu: Şamir.

²⁵Mika'nın kardeşi: Yişşiya.

Yişşiya'nın oğlu: Zekeriya.

²⁶Merarioğulları: Mahli, Muşi, Yaaziya.

²⁷Merari'nin torunlarından Yaaziya'nın oğulları: Şoham, Zakkur, İvri.

²⁸Mahli'den: Elazar. Elazar'ın oğlu olmadı.

²⁹Kiş'ten: Kiş oğlu Yerahmeel.

³⁰Muş'inin oğulları: Mahli, Eder, Yerimot.

Levi soyundan gelen boylar bunlardır. ³¹Bunlar da kardeşleri Haruno-

ğulları gibi, Kral Davut'un, Sadok'un, Ahimelek'in, kâhinler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekti. Büyük boy başları da, kardeşleri olan küçük boy başları da kura çektiler.

Ezgiciler

25 Davut'la ordu komutanları hizmet için Asaf'ın, Heman'ın, Yedutun'un bazı oğullarını ayırdılar. Bunlar lir, çenk ve ziller eşliğinde peygamberlikte bulunacaklardı. Bu görevi atanınların listesi şuydu:

²Asaf'ın oğullarından: Zakkur, Yusuf, Netanya, Aşarela. Bunlar kralın buyruğu uyarınca peygamberlikte bulunan Asaf'ın yönetimi altındaydılar.

³Yedutun'un oğullarından: Gedalya, Seri, Yeşaya, Şimi, Haşavya, Mattitya. Toplam altı kişiydi. Lir eşliğinde peygamberlikte bulunan, RAB'be şükür ve övgü sunan babaları Yedutun'un sorumluluğu altındaydılar.

⁴Heman'ın oğullarından: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şevuel, Yerimot, Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Yoşbekaşa, Malloti, Hotir, Mahaziot. ⁵Hepsi kralın bilicisi* Heman'ın oğullarıydı. Tanrı'nın sözü uyarınca bu oğullar Heman'ı güçlendirmek için ona verilmişti. Tanrı Heman'a on dört oğulla üç kız verdi. ⁶Bunların tümü babalarının sorumluluğu altında RAB Tanrı'nın Tapınağı'nda hizmet etmek için zil, çenk ve lirler eşliğinde ezgi söylerdi. Asaf, Yedutun, Heman kralın sorumluluğu altındaydı. ⁷RAB'be ezgi okumak için eğitilmiş yetenekli Levililer'in toplamı 288 kişiydi. ⁸Bunların her biri, büyük küçük, öğretmen öğrenci ayrımı yapılmaksızın, görev dağıtımı için kura çekti.

⁹Birinci kura Asaf soyundan Yusuf'a düştü; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi^h.

İkincisi Gedalya'ya; kendisi, kardeşleri ve oğullarıyla birlikte 12 kişi.

¹⁰Üçüncüsü Zakkur'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹¹Dördüncüsü Yisri'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹²Beşincisi Netanya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹³Altıncısı Bukkiya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹⁴Yedincisi Yesarela'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹⁵Sekizincisi Yeşaya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹⁶Dokuzuncusu Mattanya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹⁷Onuncusu Şimi'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹⁸On birincisi Azarel'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

¹⁹On ikincisi Haşavya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²⁰On üçüncüsü Şuvel'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²¹On dördüncüsü Mattitya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²²On beşincisi Yeremot'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²³On altıncısı Hananya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²⁴On yedincisi Yoşbekaşa'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²⁵On sekizincisi Hanani'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²⁶On dokuzuncusu Malloti'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²⁷Yirmincisi Eliata'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²⁸Yirmi birincisi Hotir'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

²⁹Yirmi ikincisi Giddalti'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

³⁰Yirmi üçüncüsü Mahaziot'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

h 25:9 Septuaginta "Oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi". Bu tümce Masoretik metinde geçmemektedir.

³¹Yirmi dördüncüsü Romamti-Ezer'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

Tapınak Kapı Nöbetçileri

26 Kapı nöbetçilerinin bölükleri: Korahlılar'dan: Asafoğulları'ndan Kore oğlu Meşelemma.

²Meşelemma'nın oğulları: İlk oğlu Zekeriya, ikincisi Yediael, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel, ³beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan, yedincisi Elyhoenay.

⁴Ovet-Edom'un oğulları: İlk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozavat, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakâr, beşincisi Netanel, ⁵altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar, sekizincisi Peulletay. Çünkü Tanrı Ovet-Edom'u kutsamıştı.

⁶Ovet-Edom'un oğlu Şemaya'nın oğulları vardı. Bunlar yetenekli olduklarından boy başlarıydılar. ⁷Şemaya'nın oğulları: Otni, Refael, Ovet, Elzavat. Şemaya'nın akrabaları Elihu ile Şemakya da yiğit adamlardı. ⁸Bunların tümü Ovet-Edom soyundan. Onlar da, oğullarıyla akrabaları da yiğit, görevlerinde becerikli kişilerdi. Ovet-Edom soyundan 62 kişi vardı.

⁹Meşelemma'nın 18 becerikli oğlu ve akrabası vardı.

¹⁰Merarioğulları'ndan Hosa'nın oğulları: İlki Şimri'ydi. –Şimri ilk oğul olmadığı halde babası onu önder atamıştı. – ¹¹İkincisi Hilkiya, üçüncüsü Tevalya, dördüncüsü Zekeriya. Hosa'nın oğullarıyla akrabalarının toplamı 13 kişiydi.

¹²RAB'bin Tapınağı'nda Levili kardeşleri gibi görev yapan kapı nöbetçisi bölükler ve başlarındaki adamlar bunlardır. ¹³Her kapı için her aile büyük, küçük ayırmadan kura çekti.

¹⁴Kurada Doğu Kapısı Şelemya'ya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekeriya için kura çekildi. Ona

Kuzey Kapısı düştü. ¹⁵Güney Kapısı Ovet-Edom'a, depo için çekilen kura da oğullarına düştü. ¹⁶Batı Kapısı ile yukarı yol üzerindeki Şalleket Kapısı için çekilen kuralar Şuppim'le Hosa'ya düştü.

Her ailenin nöbet zamanları sırayla birbirini izliyordu.

¹⁷Doğu Kapısı'nda günde altı, Kuzey Kapısı'nda dört, Güney Kapısı'nda dört, depolarda da ikişerden dört Levili nöbetçi vardı. ¹⁸Batı Kapısı'na bakan avlu içinse, yolda dört, avluda iki nöbetçi bekliyordu.

¹⁹Korah ve Merari soyundan gelen kapı nöbetçilerinin bölükleri bunlardı.

Hazinelardan Sorumlu Kişiler

²⁰Levili Ahiya Tanrı'nın Tapınağı'nın hazinelerinden ve Tanrı'ya adanmış armağanlardan sorumluydu.

²¹Ladanoğulları: Ladan soyundan gelen Gerşonoğulları, Ladan boyunun boy başları Gerşonlu Yehieli ve oğullarıydı.

²²Yehieli'nin oğulları: Zetam'la kardeşi Yoel. Bunlar RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerinden sorumluydu.

²³Amram, Yishar, Hevron, Uzziel soylarından şu kişilere görev verildi:

²⁴Musa oğlu Gerşom'un soyundan Şevuel tapınak hazinelerinin baş sorumlusuydu.

²⁵Eliezer soyundan gelen kardeşleri: Rehavya Eliezer'in oğluydu, Yeşaya Rehavya'nın oğluydu, Yoram Yeşaya'nın oğluydu, Zikri Yoram'ın oğluydu, Şelomit Zikri'nin oğluydu.

²⁶Şelomit'le kardeşleri boy başlarının, Kral Davut'un binbaşılarının, yüzbaşılarının ve öbür ordu komutanlarının verdiği armağanların saklandığı hazinelerden sorumluydular. ²⁷Bunlar savaşta yağmalanan mallardan bir kısmını RAB'bin Tapınağı'nın onarımı

için ayırdılar. ²⁸Bilici* Samuel'in, Kiş oğlu Saul'un, Ner oğlu Avner'in, Seruya oğlu Yoav'ın verdiği armağanlarla öbür armağanlardan da Şelomit'le kardeşleri sorumluydu.

Levililer'in Öbür Görevleri

²⁹Yisharlılar'dan: Kenanya ile oğulları İsrail'de memur ve yargıç olarak tapınak dışındaki işlere bakmakla görevlendirildiler.

³⁰Hevronlular'dan: Haşavya ile kardeşleri –bin yedi yüz yiğit adam– RAB'bin işlerine ve kralın hizmetine bakmak için İsrail'in Şeria Irmağı'nın batı yakasında kalan bölgesine atanmıştı. ³¹Aile soy kütüğündeki kayıtlara göre Yeriya Hevronlular'ın boy başıydı. Davut'un krallığının kırkinci yılında kayıtlar incelendi ve Gilat'taki Yazer'de Hevronlular arasında yiğit savaşçılar bulundu. ³²Yeriya'nın aile başları olan iki bin yedi yüz akraba-sı vardı. Kral Davut bu yiğit adamları Tanrı'nın ve kralın işlerine bakmaları için Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaş-şe oymağının yarısına yönetici olarak atadı.

Ordudaki Görevliler

27 İsrail'de görev yapan İsrail-li boy başlarının, binbaşılara yüzbaşılara ve görevlilerin listesi. Bunlar değişen birliklerde yıl boyunca aydan aya her konuda krala hizmet ederlerdi. Her birlik 24 000 kişiden oluşurdu.

²Birinci ay* için birinci birliğin komutanı Zavdiel oğlu Yaşovam'dı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu. ³Birinci ay için görevlendirilen ordunun başkomutanı Yaşovam, Peres soyundandı.

⁴İkinci ay için ikinci birliğin komutanı Ahohlu Doday'dı. Miklot bu birliğin baş görevlisiydi. Doday komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.

⁵Üçüncü ay için üçüncü birliğin komutanı Kâhin Yehoyada oğlu önder Benaya'ydı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu. ⁶Otuz yiğitlerden biri ve Otuzlar'ın önderi olan Benaya'ydı bu. Oğlu Ammizavav da onun birliğinde görevliydi.

⁷Dördüncü ay için dördüncü birliğin komutanı Yoav'ın kardeşi Asahel'di. Sonradan yerine oğlu Zevadya geçti. Birliğinde 24 000 kişi vardı.

⁸Beşinci ay için beşinci birliğin komutanı Yizrahlı Şamhut'tu. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

⁹Altıncı ay için altıncı birliğin komutanı Tekoalı İkkeş oğlu İra'ydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

¹⁰Yedinci ay için yedinci birliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Pelonlu Heles'ti. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

¹¹Sekizinci ay için sekizinci birliğin komutanı Zerahlılar'dan Huşalı Sibbekay'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

¹²Dokuzuncu ay için dokuzuncu birliğin komutanı Benyaminoğulları'ndan Anatotlu Aviezer'di. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

¹³Onuncu ay için onuncu birliğin komutanı Zerahlılar'dan Netofalı Mahray'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

¹⁴On birinci ay için on birinci birliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Piratonlu Benaya'ydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

¹⁵On ikinci ay için on ikinci birliğin komutanı Otniel soyundan Netofalı Helday'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

İsrail Oymaklarının Yöneticileri

¹⁶İsrail oymaklarının yöneticileri: Ruben oymağı: Zikri oğlu Eliezer. Şimon oymağı: Maaka oğlu Şefatya.

- ¹⁷ Levi oymağı: Kemuel oğlu
Haşavya.
Harunoğulları: Sadok.
¹⁸ Yahuda oymağı: Davut'un
kardeşlerinden Elihu.
İssakar oymağı: Mikael oğlu Omri.
¹⁹ Zevulun oymağı: Ovadya oğlu
Yişmaya.
Naftali oymağı: Azriel oğlu
Yerimot.
²⁰ Efrayimoğulları: Azazyia oğlu
Hoşea.
Manaşşe oymağının yarısı:
Pedaya oğlu Yoel.
²¹ Gilat'taki Manaşşe oymağının
öbür yarısı: Zekeriya oğlu
Yiddo.
Benyamin oymağı: Avner oğlu
Yaasiel.

²² Dan oymağı: Yeroham oğlu Azarel.
İsrail oymaklarının yöneticileri bun-
lardı.

²³ Davut yirmi ve daha aşağıdaki
yaştakilerin sayımını yapmadı. Çün-
kü RAB İsrail'i gökteki yıldızlar kadar
çoğaltacağına söz vermişti. ²⁴Seruya
oğlu Yoav da başladığı sayımı bitir-
medi. Bu sayımdan ötürü RAB İsrail'e
öfkeleni. Bu yüzden sayımın sonucu
Kral Davut'un tarihinde yazılmadı.

Kralın Yöneticileri

²⁵Kralın hazinelerine yönetici ola-
rak Adiel oğlu Azmavet atanmıştı.
Açık bölgelerdeki, kentlerdeki, köy-
lerdeki, kalelerdeki depolardan da Uz-
ziya oğlu Yehonatan sorumluydu.

²⁶ Toprağı süren tarım işçilerinden:
Keluv oğlu Ezri,

²⁷ Bağlardan: Ramalı Şimi,
Üzümlerden ve şarap
mahzenlerinden: Şefamalı Zavdi,

²⁸ Şefela bölgesindeki zeytinliklerden
ve yabanıl incir ağaçlarından:
Gederli Baal-Hanan,
Zeytinyağı depolarından: Yoaş,

²⁹ Şaron'da otlatılan sığırlardan:
Şaronlu Şitray,
Vadilerdeki sığırlardan: Adlay
oğlu Şafat,

³⁰ Develerden: İsmaili Ovil,
Eşeklerden: Meronotlu Yehdeya,

³¹ Davarlardan: Hacerli Yaziz
sorumluydu.

Bunların hepsi Kral Davut'un ser-
vetinden sorumlu yöneticilerdi.

³²Davut'un amcası Yehonatan anla-
yıslı bir yazman ve danışmandı.

Hakmoni oğlu Yehiel kralın oğulla-
rına bakardı.

³³Ahitofel kralın danışmanıydı.

Arklı Huşay kralın dostuydu.

³⁴Ahitofel'den sonra yerine Benaya
oğlu Yehoyada'yla Aviyatar geçti.

Yoav kralın ordu komutanıydı.

Davut'un Tapınakla İlgili Tasarıları

28 Davut İsrail'deki bütün yöneti-
cilerin –oymak başlarının, kra-
lın hizmetindeki birlik komutanlarının,
binbaşların, yüzbaşların, kralla oğul-
larına ait servetten ve sürüden sorum-
lu kişilerin, saray görevlilerinin, bütün
güçlü adamların ve yiğit savaşçıların–
Yeruşalim'de toplanmasını buyurdu.

²Kral Davut ayağa kalkıp onlara
şöyle dedi: “Ey kardeşlerim ve hal-
kım, beni dinleyin! RAB'bin Antlaş-
ma Sandığı*, Tanrımız'ın ayak basama-
ğı için kalıcı bir yer yapmak istedim.
Konutun yapımı için hazırlık yaptım.
³Ama Tanrı bana, ‘Adıma bir tapınak
kurmayacaksın’ dedi, ‘Çünkü sen sa-
vaşçı birisin, kan dökün.’

⁴“İsrail'in Tanrısı RAB, sonsuza
dek İsrail Kralı olmam için bütün ai-
lem arasından beni seçti. Önder olarak
Yahuda'yı, Yahuda oymağından da ba-
bamın ailesini seçti. Babamın oğulla-
rı arasından beni bütün İsrail'in kralı
yapmayı uygun gördü. ⁵Bütün oğul-
larım arasından –RAB bana birçok

oğul verdi- İsrail'de RAB'bin krallığının tahtına oturtmak için oğlum Süleyman'ı seçti. ⁶RAB bana şöyle dedi: 'Tapınağımı ve avlularımı yapacak olan oğlun Süleyman'dır. Onu kendime oğul seçtim. Ben de ona baba olacağım. ⁷Bugün yaptığı gibi buyruklarım, ilkelerime dikkatle uyarsa, krallığını sonsuza dek sürdüreceğim.'

⁸"Şimdi, Tanrımız'ın önünde, RAB'bin topluluğu olan bütün İsrail'in gözü önünde size sesleniyorum: Tanrınız RAB'bin bütün buyruklarına uymaya dikkat edin ki, bu verimli ülkeyi mülk edinip sonsuza dek çocuklarınıza miras olarak veresiniz.

⁹"Sen, ey oğlum Süleyman, babanın Tanrısı'nı tanı. Bütün yüreğinle ve istekle O'na kulluk et. Çünkü RAB her yüreği araştırır, her düşüncenin ardındaki amacı saptar. Eğer O'na yönelirsen, kendisini sana buldurur. Ama O'nu bırakırsan, seni sonsuza dek reddeder. ¹⁰Şimdi dinle! Tapınağı yapmak için RAB seni seçti. Yürekli ol, işe başla!"

¹¹Davut tapınağa ait eyvanın, binaların -hazine odalarının, yukarıyla iç odaların ve Bağışlanma Kapağı'nın bulunduğu yerin- tasarılarını oğlu Süleyman'a verdi. ¹²Ruh aracılığıyla kendisine açıklanan bütün tasarıları verdi: RAB'bin Tapınağı'nın avlularıyla çevredeki bütün odaların, Tanrı'nın Tapınağı'nın hazinelerinin, adanmış armağanların konulacağı yerlerin ölçülerini verdi. ¹³Kâhinlerle Levililer'in bölüklerine ilişkin kuralları, RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet ve hizmette kullanılan bütün eşyalarla ilgili ilkeleri, ¹⁴değişik hizmetlerde kullanılan altın eşyalar için saptanan altın miktarını, değişik hizmetlerde kullanılan gümüş eşyalar için saptanan gümüş miktarını, ¹⁵altın kandil-liklerle kandiller -her bir altın kan-

dillikle kandil- için saptanan altını, her kandilliğin kullanım biçimine göre gümüş kandilliklerle kandiller için saptanan gümüşü, ¹⁶adak ekmeklerinin* dizildiği masalar için belirlenen altını, gümüş masalar için gümüşü, ¹⁷büyük çatallar, çanaklar ve testiler için belirlenen saf altını, her altın tas için saptanan altını, her gümüş tas için saptanan gümüşü, ¹⁸buhur sunağı için saptanan saf altın miktarını bildirdi. Davut arabanın -RAB'bin Antlaşma Sandığı'na kanatlarını yayarak onu örten altın Keruvlar'ın*- tasarısını da verdi. ¹⁹"Bütün bunlar RAB'bin eli üzerimde olduğu için bana bildirildi" dedi, "Ben de tasarının bütün ayrıntılarını yazılı olarak veriyorum."

²⁰Sonra oğlu Süleyman'a, "Güçlü ve yürekli ol!" dedi, "İşe giriş. Korkma, yılma. Çünkü benim Tanrım, RAB Tanrı seninledir. RAB'bin Tapınağı'nın bütün yapım işleri bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak, seni bırakmayacaktır. ²¹Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işleri için kâhinlerle Levililer'in bölükleri burada hazır bekliyor. Her tür yapım işinde usta ve istekli adamlar sana yardım edecek. Önderler de bütün halk da senin buyruklarını bekliyor."

Tapınağın Yapımı için Verilen Armağanlar

29 Kral Davut bütün topluluğa şöyle dedi: "Tanrı'nın seçtiği oğlum Süleyman genç ve deneyimsizdir. İş büyüktür. Çünkü bu tapınak insan için değil, RAB Tanrı içindir. ²Tanrım'ın Tapınağı'na gereç sağlamak için var gücümle çalıştım. Altın eşyalar için altın, gümüş için gümüş, tunç* için tunç, demir için demir, ahşap için ağaç sağladım. Ayrıca oniks, kakma taşlar, süs taşları, çeşitli renklerde değerli taşlar ve çok

miktarda mermer sağladım. ³Bu kutsal tapınak için sağladıklarımın yanı sıra, Tanrım'ın Tapınağı'na sevgim yüzünden, kişisel servetimden de altın ve gümüş de veriyorum: ⁴Üç bin talantⁱ Ofir altını ve tapınağın duvarlarını kaplamak için yedi bin talantⁱ kaliteli gümüş. ⁵Bunları altın, gümüş gerektiren işlerde ve sanatkarların el işçiliğinde kullanılmak üzere veriyorum. Kim bugün kendini RAB'be adanmak istiyor?"

⁶Bunun üzerine boy başları, İsrail'in oymak önderleri, binbaşılar, yüzbaşılar ve saray yöneticileri gönülden armağanlar verdiler. ⁷Tanrı'nın Tapınağı'nın yapımı için beş bin talant^j, on bin darik^k altın, on bin talant^j gümüş, on sekiz bin talant^m tunç^{*}, yüz bin talantⁿ demir bağışladılar. ⁸Değerli taşları olanlar, Gersonlu Yehiel'in denetiminde, bunları RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine verdi. ⁹Halk verdiği armağanlar için seviniyordu. Çünkü herkes RAB'be içtenlikle ve gönülden vermişti. Kral Davut da çok sevinçliydi.

Davut'un Övgüsü

¹⁰Davut bütün topluluğun gözünde RAB'bi övdü. Şöyle dedi:

"Ey atamız İsrail'in Tanrısı

RAB,

Sonsuzluk boyunca sana övgüler olsun!

¹¹Ya RAB, büyüklük, güç, yücelik,

Zafer ve görkem senindir.

Gökte ve yerde olan her şey senindir.

Egemenlik senindir, ya RAB!

Sen her şeyden yücesin.

¹²Zenginlik ve onur senden gelir.

Her şeye egemensin.

Güç ve yetki senin elindedir.

Birini yükseltmek ve güçlendirmek

Senin elindedir.

¹³Şimdi, ey Tanrımız, sana şükrederiz,

Görkemli adını överiz.

¹⁴"Ama ben kimim, halkım kim ki, böyle gönülden armağanlar verebilelim? Her şey sendendir. Biz ancak senin elinden aldıklarımızı sana verdik. ¹⁵Senin önünde garibiz, yabancıyız atalarımız gibi. Yeryüzündeki günlerimiz bir gölge gibidir, kalıcı değildir. ¹⁶Ya RAB Tanrımız, kutsal adına bir tapınak yapmak için sağladığımız bu büyük servet senin elindedir, hepsi senindir. ¹⁷Yüreği sınadığını, doğruluktan hoşlandığını bilirim. Her şeyi içtenlikle, gönülden verdim. Şimdi burada olan halkının sana nasıl istekle bağışlar verdiğini sevinçle gördüm. ¹⁸Ya RAB, atalarımız İbrahim'in, İshak'ın, İsrail'in Tanrısı, bu isteği sonsuza dek halkının yüreğinde ve düşüncesinde tut, onların sana bağlı kalmalarını sağla. ¹⁹Oğlum Süleyman'a bütün buyruklarına, uyarılarına, kurallarına uymak, hazırlığını yaptığım tapınağı kurmak için istekli bir yürek ver."

²⁰Sonra Davut bütün topluluğa, "Tanrınız RAB'bi övün!" dedi. Böylece hepsi atalarının Tanrısı RAB'bi övdü; Tanrı'nın ve kralın önünde başlarını eğip yere kapandı.

Süleyman Kral Olarak Yağla Kutsanıyor

²¹Ertesi gün halk RAB'be kurbanlar kesip yakmalık sunular^{*} sundu: Bin boğa, bin koç, bin kuzunun yanı sıra,

ı 29:4 "Üç bin talant": Yaklaşık 100 ton. i 29:4 "Yedi bin talant": Yaklaşık 240 ton.

j 29:7 "Beş bin talant": Yaklaşık 170 ton. k 29:7 "On bin darik": Yaklaşık 85 kg.

l 29:7 "On bin talant": Yaklaşık 345 ton. m 29:7 "On sekiz bin talant": Yaklaşık 620 ton.

n 29:7 "Yüz bin talant": Yaklaşık 3450 ton. 29:11 Mat.6:13.

bütün İsraililer için dökmelik sunular ve birçok başka kurban. ²²O gün İsraililer büyük bir sevinçle RAB'bin önünde yiyip içtiler.

Bundan sonra Davut oğlu Süleyman'ı ikinci kez kral olarak onayladılar. Süleyman'ı RAB'bin önünde önder, Sadok'u da kâhin olarak meshettiler*. ²³Böylece Süleyman babası Davut'un yerine RAB'bin tahtına oturdu. Başarılı oldu. Bütün İsrail halkı onun sözüne uydu. ²⁴Yöneticilerin, güçlü kişilerin ve Davut'un oğullarının tümü Kral Süleyman'a bağlı kalacaklarına söz verdiler. ²⁵RAB bütün İsraililer'in gözünde Süleyman'ı çok yükseltti ve daha önce İsrail'de hiçbir kralın erişemediği bir krallık görke miyle donattı.

Davut'un Ölümü

(1Kr.2:10-12)

²⁶İşay oğlu Davut bütün İsrail'de krallık yaptı. ²⁷Yedi yıl Hebron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık yaptı. ²⁸Güzel bir yaşlılık döneminde öldü. Zenginlik ve onur dolu günler yaşadı. Yerine oğlu Süleyman kral oldu.

²⁹Kral Davut'un krallığı dönemindeki öteki olaylar, başından sonuna dek Bilici* Samuel'in, Peygamber Natan'ın, Bilici Gad'ın tarihinde yazılıdır. ³⁰Krallığı dönemindeki bütün ayrıntılar, ne denli güçlü olduğu, başından geçen olaylar, İsrail'de ve çevredeki ülkelerde olup bitenler bu tarihte yazılıdır.

2.TARİHLER

GİRİŞ

1.Tarihler'in devamı olan 2.Tarihler Kral Süleyman'ın yaptığı işleri ve dönemindeki olayları anlatır. Yarovam önderliğindeki kuzey oymakları Kral Süleyman'ın yerine geçen oğlu Rehavam'a karşı ayaklanır ve krallık ikiye bölünür. İ.Ö. 586 yılında Yerusolim'in düşüşüne ve Babil sürgününe dek olaylar güneydeki Yahuda krallığı etrafında gelişir. Kitap Pers Kralı Koreş'in Yahudiler'in Babil'den Yerusolim'e dönmelerine izin vermesiyle son bulur.

Ana Hatlar:

1:1-9:31 Süleyman'ın krallığı

a.1:1-17 İlk yıllar

b.2:1-7:10 Tapınak kuruluyor

c.7:11-9:31 Son yıllar

10:1-19 Kuzeydeki oymakların başkaldırışı

11:1-36:12 Yahuda kralları

36:13-21 Yerusolim'in düşüşü

36:22-23 Pers Kralı Koreş'in duyurusu

Süleyman Bilgelik Diliyor

(1Kr.3:4-15)

1 Davut oğlu Süleyman krallığını sağlamlıştırdı. Çünkü Tanrısı RAB onunlaydı ve onu çok yüceltti.

²Süleyman bütün İsrailiiler'i –binbaşılari, yüzbaşılari, yargıçları, İsrail'in boy başları olan önderleri– çağırttı. ³Sonra bütün toplulukla birlikte Givon'daki tapınma yerine gitti. Çünkü RAB'bin kulu Musa'nın çölde yaptığı Tanrı'yla Buluşma Çadırı oradaydı. ⁴Ancak Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı* Kiryat-Yearim'den getirip Yerusolim'de hazırladığı çadıra koymuştu. ⁵Hur oğlu Uri oğlu Besalel'in yaptığı tunç* sunağı da Givon'da RAB'bin Konutu'nun önüne yerleştirmişti. Süleyman'la topluluk orada RAB'be danıştılar. ⁶Süleyman RAB'bin önüne, Buluşma Çadırı'nın önündeki tunç sunağa çıkarak üzerinde bin yakmalık sunu* sundu.

⁷Tanrı o gece Süleyman'a görünüp, "Sana ne vermemi istersin?" diye sordu.

⁸Süleyman, "Babam Davut'a büyük iyilikler yaptın" diye karşılık verdi, "Beni de onun yerine kral atadın. ⁹Ya RAB Tanrı, babam Davut'a verdiğin söz yerine gelsin! Beni yeryüzünün tozu kadar çok olan bir halkın kralı yaptın. ¹⁰Şimdi bu halkı yönetebilmem için bana bilgi ve bilgelik ver. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!"

¹¹Tanrı Süleyman'a, "Demek yüreğinin dileği bu" dedi, "Zenginlik, mal mülk, onur ya da senden nefret edenlerin ölümünü istemedin, kendin için uzun ömür de istemedin. Bunların yerine seni başına kral yaptığım halkımı yönetmek için bilgi ve bilgelik istedin. ¹²Sana bilgi ve bilgelik verilecektir. Sana ayrıca öyle bir zenginlik, mal mülk ve onur vereceğim

ki, benzeri ne senden önceki krallar-da görülmüştür, ne de senden sonra-kilerde görülecektir.”

Süleyman'ın Gücü ve Zenginliği

(1Kr.10:26-29; 2Ta.9:25-28)

¹³Bundan sonra Süleyman Givon-daki tapınma yerinden, Buluşma Ça-dırı'ndan ayrılıp Yeruşalim'e gitti. İs-rail'i oradan yönetti.

¹⁴Kral Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrı-lan kentlere, bir kısmını da kendi ya-nına, Yeruşalim'e yerleştirdi. ¹⁵Kral-lığı döneminde Yeruşalim'de altın ve gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaç-ları Şefela'daki yabancı incir ağaçla-rı kadar bollaş-tı. ¹⁶Süleyman'ın atları Mısır ve Keve'den^a getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keve'den satın alırdı. ¹⁷Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz^b, bir at yüz elli şekel^c gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit* ve Aram kral-larına satarlardı.

Tapınağın Yapım Hazırlıkları

(1Kr.5:1-18)

2 Süleyman RAB adına bir tapınak, kendisi için de bir saray yaptıрма-ya karar verdi. ²Yük taşımak için yet-miş bin, dağlarda taş kesmek için sek-sen bin, bunlara gözcülük etmek için de üç bin altı yüz kişi görevlendirdi. ³Sur Kralı Hiram'a da şu haberi gön-derdi: “Babam Davut'un oturması için saray yapılırken kendisine gönderdiğin sedir tomruklarından bana da gönder. ⁴Tanrım RAB'be adamak üzere, O'nun adına bir tapınak yapıyorum. Bu tapı-nakta hoş kokulu buhur yakıp adak ek-meklerini* sürekli olarak masa'ya dize-

ceğiz. Sabah akşam, her Şabat Günü*, her Yeni Ay ve Tanrımız RAB'bin be-lirlediği bayramlarda orada yakmalık sunular* sunacağız. İsrail'e bunları sü-rekli yapması buyruldu.

⁵“Yapacağım tapınak büyük ola-cak. Çünkü Tanrımız bütün tanrılar-dan büyüktür. ⁶Ama O'na bir tapınak yapmaya kimin gücü yeter? Çünkü O göklere, göklerin göklerine bile sığ-maz. Ben kimim ki O'na bir tapınak yapayım! Ancak önünde buhur yakı-labilecek bir yer yapabilirim.

⁷“Bana bir adam gönder; Yahuda ve Yeruşalim'de babam Davut'un yetiş-tirdiği ustalarımla çalışsın. Altın, gü-müş, tunç* ve demiri işlemede; mor, kırmızı, lacivert kumaş dokumada, oymacılıkta usta olsun.

⁸“Bana Lübnan'dan sedir, çam, al-gum^e tomrukları da gönder. Adam-larının oradaki ağaçları kesmekte usta olduklarını biliyorum. Benim adam-larım da seninkilerle birlikte çalışsın. ⁹Öyle ki, bana çok sayıda tomruk sağ-layabilsinler. Çünkü yapacağım tapı-nak büyük ve görkemli olacak. ¹⁰Ağaç kesen adamlarına yirmi bin kor bul-gur^d, yirmi bin kor arpa^e, yirmi bin bat^f şarap, yirmi bin bat zeytinyağı vereceğim.”

¹¹Sur Kralı Hiram Süleyman'a mek-tupla şu yanıtı gönderdi: “RAB halkını sevdiği için, seni onların kralı yaptı.”

¹²Hiram mektubunu şöyle sürdürdü: “Yeri göğü yaratan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kral Davut'a bilge bir oğul verdi; RAB için bir ta-pınak, kendisi için de bir saray yap-a-cak akıllı ve anlayışlı bir oğul.

¹³“Sana Huram-Avi adında usta ve akıllı birini gönderiyorum. ¹⁴Annesi Danlı, babası Surlu'dur. Altın, gümüş,

a 1:16 “Keve”: Büyük bir olasılıkla “Kilikya”, yani “Çukurova bölgesi”. **b 1:17** “Altı yüz şekel”: Yaklaşık 6.9 kg. **c 1:17** “Yüz elli şekel”: Yaklaşık 1.7 kg. **ç 2:8** “Algum”: Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıc ağacı olduğu sanılıyor. **d 2:10** “Yirmi bin kor bulgur”: Yaklaşık 3 500 ton. **e 2:10** “Yirmi bin kor arpa”: Yaklaşık 2 900 ton. **f 2:10** “Yirmi bin bat”: Yaklaşık 440 000 lt. **1:14** 1Kr.4:26 **1:15** Yas.17:17 **1:16** Yas.17:16 **2:6** 1Kr.8:27; 2Ta.6:18

tunç, demir, taş ve tahta işlemekte; ince keten, mor, lacivert ve kırmızı kumaş dokumakta ustadır. Her türlü oyuncacılıkta usta olduğu gibi her tasarımı uygulayabilecek yetenektedir. Ustalarının ve babanın, efendim Davut'un yetiştirdiği ustalarla çalışacak.

¹⁵“Efendim, sözünü ettiğin buğday, arpa, zeytinyağı ve şarabı kullarına gönder. ¹⁶Biz de sana gereken bütün tomrukları Lübnan'da keser, deniz yoluyla, sallarla Yafa'ya kadar yüzdürürüz. Sonra sen tomrukları alıp Yerusallim'e götürürsün.”

¹⁷Babası Davut'un yaptığı sayımdan sonra, Süleyman da İsrail'de yaşayan bütün yabancılar arasında bir sayım yaptı. Yabancıların sayısı 153 600 kişi olarak belirlendi. ¹⁸Bunlardan 70 000'ine yük taşıma, 80 000'ine dağlarda taş kesme, 3 600'üne de işçileri çalıştırma görevi verildi.

Tapınağın Yapılışı

(1Kr.6:1-29; 7:21)

3 Süleyman bundan sonra RAB'bin Yerusallim'de babası Davut'a görüldüğü Moriya Dağı'nda RAB'bin Tapınağı'nı yaptırmaya başladı. Yevuslu Ornan'ın olan bu harman yerini Davut sağlamıştı. ²Süleyman krallığının dördüncü yılının ikinci ayının* ikinci gününde yapıyı başlattı. ³Tanrı'nın Tapınağı için attığı temel, eski ölçülere göre altmış arşın^g uzunluğunda, yirmi arşın^h genişliğindeydi. ⁴Tapınağın ön cephesini boydan boya kaplayan eyvanının genişliği yirmi arşın, yüksekliği yüz yirmi arşındıⁱ. Süleyman iç duvarları saf altınla kaplattı. ⁵Ana bölümün duvarlarını da önce çam tahtasıyla, sonra saf

altınla kaplattı; hurma ağacı ve zincir motifleriyle süsletti. ⁶Tapınağı değerli taşlarla bezetti. Kullanılan altın Parvayim'den getirilmişti. ⁷Kirişleri, kapı eşiklerini, duvarlarla kapıları altınla kaplattı. Duvarlara Keruvlar* oydu.

⁸En Kutsal Yer'i* yaptı: Uzunluğu tapınağın genişliğine eşitti; uzunluğu da genişliği de yirmişer arşındı^j. En Kutsal Yer'in iç duvarlarını altı yüz talant^k saf altınla kaplattı. ⁹Altın çivilerinin ağırlığı elli şekeldi^k. Süleyman yukarı odaları da altınla kaplattı.

¹⁰En Kutsal Yer'de iki Keruv heykeli yaptırarak altınla kaplattı. ¹¹Keruvlar'ın kanatlarının uzunluğu yirmi arşındı. Keruvlar'dan birinin kanadı beş arşındı^l ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve öteki Keruv'un kanadına değiyordu. ¹²Aynı şekilde öteki Keruv'un da kanadı beş arşındı ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve birinci Keruv'un kanadına değiyordu. ¹³Ayakta duran ve açılmış kanatlarının uzunluğu yirmi arşın olan Keruvlar'ın yüzü ana bölüme bakıyordu.

¹⁴En Kutsal Yer'in perdesi lacivert, mor, kırmızı kumaştan ve ince ketenden yapılmıştı. Üzerinde Keruv işlemleri vardı.

¹⁵Süleyman otuz beşer arşın^m yüksekliğinde iki sütun yaptırıp tapınağın önüne diktirdi. Sütun başlıkları beşer arşın yüksekliğindeydi. ¹⁶Gerdanlığa benzerⁿ zincirler yaptırarak sütunların üzerine koydurdu. Yüz nar motifini yaptırıp zincirleri taktırdı. ¹⁷Sütunları tapınağın önüne diktirip sağdakine Yakın^o, soldakine Boaz^ö adını verdi.

g 3:3 “Altmış arşın”: Yaklaşık 27 m. h 3:3,4 “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. i 3:4 “Yüz yirmi arşın”: Yaklaşık 54 m. j 3:8,11,13 “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. k 3:8 “Altı yüz talant”: Yaklaşık 20,7 ton. l 3:9 “Elli şekel”: Yaklaşık 575 gr. m 3:11,12,15 “Beş arşın”: Yaklaşık 2,3 m. n 3:17 “Otuz beş arşın”: Yaklaşık 15,8 m. o 3:16 “Gerdanlığa benzer” ya da “İç odada”. ö 3:17 “Yakın”: “Pekistirir” anlamına gelir. ö 3:17 “Boaz”: “Güç O'ndadır (Tanrı'dadır)” anlamına gelebilir. 3:8 Çık.26:33-34 3:10-13 Çık.25:18-20 3:14 Çık.26:31

Tapınağın Eşyaları

(1Kr.7:23-51)

4 Süleyman tunçtan* bir sunak yaptırdı. Sunağın eniyle uzunluğu yirmişer arşın^p, yüksekliği on arşındı^r. ²Dökme tunçtan on arşın çapında, beş arşın^s derinliğinde, çevresi otuz arşın^s yuvarlak bir havuz yaptırdı. ³Havuzun dışı boğa kabartmalarıyla kuşatılmıştı. Her arşında^r onar tane olan bu kabartmalar iki sıra halindeydi ve gövdeyle birlikte dökülmüştü. ⁴Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü. ⁵Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. Üç bin bat^u su alıyordu.

⁶Süleyman yıkama işleri için on kazan yaptırdı. Beşini sunağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Yakmalık sunuların* parçaları bunlarda yıkanırdı. Havuz ise kâhinlerin* yıkanması içindi.

⁷Süleyman tanıma uygun biçimde yaptırdığı on altın kandilliği tapınağın içine, beşi sağda, beşi solda olmak üzere yerleştirdi. ⁸Yaptırdığı on masanın beşini de tapınağın sağına, beşini soluna yerleştirdi. Ayrıca yüz altın çanak yaptırdı.

⁹Kâhinlerin avlusunu, büyük avluya kapılarını yaptırdı. Kapıları tunçla kaplattı. ¹⁰Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.

¹¹Hiram kovalar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu Tanrı'nın Tapınağı'yla ilgili işleri tamamlamış oldu:

¹²İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,

¹³Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi,

¹⁴On kazan ve ayaklıkları,

¹⁵Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,

¹⁶Kovalar, kürekler, büyük çatallar.

Huram-Avi'nin Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün eşyalar parlak tunçtandı.

¹⁷Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Seredata arasındaki killi topraklarda dökürmüştü. ¹⁸Süleyman'ın yaptırdığı eşyalar o kadar çoktu ki, kullanılan tuncun hesabı tutulmadı.

¹⁹Süleyman'ın Tanrı'nın Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı:

Altın sunak ve ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masalar,

²⁰İç odanın önüne yerleştirilen ve kurala uygun olarak yakılan saf altından kandilliklerle kandilleri,

²¹Çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar. –Bunlar saf altındandı.–

²²Saf altın fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar ve tapınağın altın kapıları. En Kutsal Yer'in* ve ana bölümün kapıları da altındandı.

5 RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip Tanrı'nın Tapınağı'nın hazine odalarına yerleştirdi.

Antlaşma Sandığı'nın Tapınağa Getirilmesi

(1Kr.8:1-11)

²Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Davut Kenti olan Siyon'dan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını

p 4:1 "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. r 4:1,2 "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. s 4:2 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. ş 4:2 "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. t 4:3 "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. u 4:5 "Üç bin bat": Yaklaşık 66 000 lt. 4:1 Çık.27:1-2 4:6 Çık.30:17-21 4:7 Çık.25:31-40 4:8 Çık.25:23-30 5:1 2Sa.8:11; 1Ta.18:11 5:2 2Sa.6:12-15; 1Ta.15:25-28

Yeruşalim'e çağırırdı. ³Hepsi yedinci aydaki* bayramda kralın önünde toplandı. ⁴İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, Levililer Antlaşma Sandığı'nı yerden kaldırdılar. ⁵Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları Levili kâhinler tapınağa taşıdılar. ⁶Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığı'nın önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.

⁷Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e* taşıyıp Keruvlar'ın* kanatlarının altına yerleştirdiler. ⁸Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırtıklarını da örtüyordu. ⁹Sırtıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önünden görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır. ¹⁰Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsraililerle yaptığı antlaşmanın levhalarıydı.

¹¹Kâhinler Kutsal Yer'den* çıktılar. Orada bulunan kâhinlerin hepsi, bölüklerinin sırasını beklemeden, kendilerini kutsamışlardı. ¹²Bütün Levili ezgiciler—Asaf, Heman, Yedutun, oğullarıyla kardeşleri—zillerle, çenk ve lirlerle, ince keten kuşanmış olarak sunağın doğusunda yerlerini almışlardı. Borazan çalan yüz yirmi kâhin onlara eşlik ediyordu. ¹³Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde RAB'be şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek RAB'bi şöyle övdüler:

“RAB iyidir;

Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.”

O anda RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu. ¹⁴Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler.

Çünkü RAB Tanrı'nın görkemi tapınağı doldurmuştu.

Süleyman'ın Halka Verdiği Söylev

(1Kr.8:12-21)

6 O zaman Süleyman şöyle dedi: “Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin. ²Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım.”

³Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra ⁴şöyle dedi: “Babam Davut'a verdiği sözü tutan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! RAB demişti ki, ⁵“Halkımı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım” bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. İçlerinden halkım İsrail'i yönetecek birini de seçmedim. ⁶Ancak adımın içinde bulunacağı yer olarak Yeruşalim'i, halkım İsrail'i yönetmesi için Davut'u seçtim.”

⁷“Babam Davut İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu. ⁸Ama RAB, babam Davut'a, ‘Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey’ dedi, ⁹‘Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.’

¹⁰“RAB verdiği sözü yerine getirdi. RAB'bin sözü uyarınca, babam Davut'tan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına tapınağı ben yaptırdım. ¹¹Ayrıca RAB'bin İsrail halkıyla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandığı oraya yerleştirdim.”

Süleyman'ın Duası

(1Kr.8:22-53; Mez.132:8-10)

¹²Süleyman RAB'bin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısın-

ü 6:5 “İçinde bulunacağım”: İbranice “Adım orada bulunacak”. Benzer ifadeler 6:6,20'de de geçer. 5:10 Yas.10:5 5:13 1Ta.16:34; 2Ta.7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11 5:13-14 Çık.40:34-35 6:4-9 2Sa.7:1-13; 1Ta.17:1-12

da durup ellerini göklere açtı. ¹³Beş arşın" uzunluğunda, beş arşın eninde, üç arşın" yüksekliğinde tunç* bir kürsü yaptırıp avlunun ortasına kurdurmıştu. Bu kürsünün üstünde durdu, İsrail topluluğunun önünde diz çöküp ellerini göklere açtı. ¹⁴"Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur" dedi, "Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın. ¹⁵Ağzınla kulun babam Davut'a verdiğin sözü bugün ellerinle yerine getirdin.

¹⁶"Şimdi, ya RAB, İsrail'in Tanrısı, kulun babam Davut'a verdiğin öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, 'Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların yasam uyarınca önümde senin gibi dikkatle yürüsünler' demiştin. ¹⁷Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, şimdi kulun Davut'a verdiğin sözü yerine getirmeni istiyorum.

¹⁸"Tanrı gerçekten yeryüzünde, insanlar arasında yaşar mı? Sen göklerle, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki! ¹⁹Ya RAB Tanrım, kulunun ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver. ²⁰Gözlerin gece gündüz, 'Adımı oraya yerleştireceğim!' dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit. ²¹Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrail'in yakarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver; duyunca bağışla.

²²"Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse, ²³göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçluya karşılığını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.

²⁴"Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa, ²⁵göklerden kulak ver, halkın İsrail'in günahını bağışla. Onları kendilerine ve atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur.

²⁶"Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse, ²⁷göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrail'in günahlarını bağışla. Onlara doğru yolda yürüme-yi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkeneye yağmurlarını gönder.

²⁸"Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında, ²⁹halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi, acıyı kavrar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa, ³⁰göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki, ³¹atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunsunlar ve senin yolunda yürüsünler.

³²"Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını, gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse, ³³göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu² öğrensın.

³⁴"Halkın, düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım

v 6:13 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. y 6:13 "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m. z 6:33 "Sana ait olduğunu": İbranice "Senin adınla çağrıldığını." 6:16 1Kr.2:4 6:18 2Ta.2:6 6:20 Yas.12:11

bu tapınağa yönelip dua ederse, ³⁵dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.

³⁶“Sana karşı günah işlediklerinde –günah işlemeyen tek kişi yoktur– öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürecek düşmanlarının eline teslim edersen, ³⁷onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, ‘Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık’ diyerek sana yakarırlarsa, ³⁸tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiği ülkelerine, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağa yönelip dua ederlerse, ³⁹göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. Sana karşı günah işlemiş olan halkını bağışla.

⁴⁰“Şimdi, ey Tanrım, bizi gör ve burada edilen duaya kulak ver.

⁴¹“Çık, ya RAB Tanrı, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen Sandık'la birlikte.

Ya RAB Tanrı, kâhinlerin kurtuluşu kuşansın, Sadık kulların iyilikleriyle sevin sinler.

⁴² Ya RAB Tanrı, meshettiğin* krala yüz çevirme.

Kulun Davut'a yaptığın iyilikleri anımsa.”

Tapınağın Adanması

(1Kr.8:62-66)

7 Süleyman duasını bitirince, gökten ateş yağdı; yakmalık sunularla* kurbanları yiyip bitirdi. RAB'bin görkemi tapınağı doldurdu. ²RAB'bin Tapınağı O'nun görkemiyle dolunca kâhinler tapınağa giremediler. ³Gökten yağan ateşi ve tapınağın üzerin-

deki RAB'bin görkemini gören İsraililer avluda yüzüstü yere kapandılar; RAB'be tapınarak O'nu övdüler:

“RAB iyidir;

Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.”

⁴Kral ve bütün halk RAB'bin önünde kurban kestiler. ⁵Kral Süleyman yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve halk Tanrı'nın Tapınağı'nı adanmış oldular. ⁶Kâhinler yerlerini almışlardı. Kral Davut'un RAB'bi övmek için yaptırdığı ve “RAB'bin sevgisi sonsuza dek kalıcıdır” diyerek överken kullandığı çalgıları alan Levililer de yerlerini almıştı. Levililer'in karşısında duran kâhinler borazanlarını çalıyorlardı. Bu sırada bütün İsraililer ayakta duruyordu. ⁷Süleyman RAB'bin Tapınağı'nın önündeki avlunun orta kısmını kutsadı. Yakmalık sunularla esenlik sunularının* yağlı parçalarını orada sundu. Çünkü yaptırdığı tunç* sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını* ve yağlı parçaları almadı.

⁸Süleyman, Levo-Hamat'tan Mısır Vadisi'ne kadar her yerden gelen İsraililer'in oluşturduğu çok büyük bir toplulukla birlikte bayramı yedi gün kutladı. ⁹Sekizinci gün kutsal bir toplantı yaptılar. Sunağı adamaya yedi gün, bayramı kutlamaya da yedi gün ayırdılar. ¹⁰Kral yedinci ayın* yirmi üçüncü günü halkı evlerine gönderdi. RAB'bin, Davut, Süleyman ve halkı İsrail için yapmış olduğu iyilikten dolayı hepsi mutluydu, sevinçle coşuyordu.

Rab Süleyman'a Yine Görünüyor

(1Kr.9:1-9)

¹¹Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayında yapmayı istediği bütün işleri başarıyla bitirince, ¹²RAB gece-

a 6:42 “Kulun Davut'a yaptığın iyilikleri anımsa” ya da “Kulun Davut'un yaptığı iyilikleri anımsa”. 7:1 Lev.9:23-24

7:3 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11

leyin ona görünerek şöyle dedi: “Du-anı duydum. Burayı kendime kurban sunulan tapınak olarak seçtim.

¹³“Yağmur yağmasın diye göğü kapadığımda, toprağın ürününü yiyip bitirmesi için çekirgelere buyruk verdiğimde ya da halkımın arasına salgın hastalık gönderdiğimde, ¹⁴adım la çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım. ¹⁵Gözlerim burada edilen duaya açık, kulaklarım işitici olacak. ¹⁶Adım sürekli orada bulunsun diye bu tapınağı seçip kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır. ¹⁷Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarına ve ilkelerime uyar-sın, ¹⁸baban Davut'la, 'İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir' diye yaptığım antlaşmaya bağ-lı kalıp krallığını pekiştireceğim.

¹⁹“Ama siz yollarımdan sapar, ku-rallarımı, buyruklarımı bırakır, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, ²⁰size verdiğim ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; burayı bütün ulusların aşağılayıp alay ettiği bir yer durumuna getireceğim. ²¹Bu gösteriş-li tapınağın önünden geçenler hayret-le, 'RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?' diye soracaklar. ²²Ve diyecekler ki, 'İsrail halkı, ataları-nı Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüz-den bu kötülükleri başlarına getirdi.' ”

Süleyman'ın Öbür Etkinlikleri

(1Kr.9:10-28)

8 Süleyman RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını yirmi yılda bitir-

di. ²Sonra Hiram'ın kendisine verdi-ği kentleri onarıp İsrailiiler'in bura-lara yerleşmesini sağladı. ³Ardından Hamat-Sova üzerine yürüyerek ora-yı ele geçirdi. ⁴Çölde Tadmor Kenti'ni onardı. Hama yöresinde yaptırdığı bü-tün ambarlı kentlerin yapımını bitirdi. ⁵Yukarı ve Aşağı Beythoron'u yeni-den kurup çevrelerini surlarla, sürgü-lü kapılarla sağlamlaştırdı. ⁶Baalat'ı ve yönetimindeki bütün ambarlı kent-leri, savaş arabalarıyla atların bulun-duğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yö-netimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu.

⁷İsrail halkından olmayan Hitit-ler*, Amorlular, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular'dan artakalanlara gelince, ⁸Süleyman İsrail halkının yok etmedi-ği bu insanların soyundan gelip ülke-de kalanları angaryaya koştı. Bu du-rum bugün de sürüyor. ⁹Ancak İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptı-rmadı. Onlar savaşçı, birlik komutanı, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar. ¹⁰Kral Süley-man adına halkı denetleyen iki yüz elli görevli de İsrail halkındandı.

¹¹Süleyman, “Karım İsrail Kralı Davut'un sarayında kalmamalı. Çün-kü RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* girdiği yerler kutsaldır” diyerek firavunun kızını Davut Kenti'nden kendi-si için yaptırdığı saraya getirtti.

¹²Tapınağın eyvanının önünde, yap-tırdığı sunakta RAB'be yakmalık su-nular* sundu. ¹³Şabat Günü*, Yeni Ay, yılın üç bayramı –Mayasız Ekmek, Haftalar ve Çardak bayramları*– için Musa'nın buyurduğu sunuları günü gününe sundu. ¹⁴Babası Davut'un koy-duğu kural uyarınca, kâhin bölükleri-ne ayrı ayrı görevler verdi. Levililer'i Tanrı'yı övme ve her günün gerek-tirdiği işlerde kâhinlere yardım etme

görevine atadı. Kapı nöbetçilerini de bölüklerine göre değişik kapılarda görevlendirdi. Çünkü Tanrı adamı Davut böyle buyurmuştu. ¹⁵Bunlar, hazine odalarına ilişkin konular dahil, hiçbir konuda kralın kâhinlerle Levililer'e verdiği buyruklardan ayrılmadılar.

¹⁶RAB'bin Tapınağı'nın temelinin atıldığı günden bitimine dek Süleyman'ın yapmak istediği her iş yerine getirildi. Böylece RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanmış oldu.

¹⁷Bundan sonra Süleyman Esyon-Gever'e, Edom kıyısındaki Eylat'a gitti. ¹⁸Hiram ona denizi bilen gemiciler ve kendi görevlileri aracılığıyla gemiler gönderdi. Kral Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e giden bu gemiciler, dört yüz elli talant^b altın getirdiler.

Saba Kraliçesi Süleyman'ı Ziyaret Ediyor

(1Kr.10:1-13)

9 Saba Kraliçesi, Süleyman'ın ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamak için Yeruşalim'e geldi. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu. ²Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. ³⁻⁴Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının ve sakilerinin özel giysileriyle yaptığı hizmeti, RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları* gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı.

⁵Krala, “Ülkemdeyken, yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş” dedi, ⁶“Ama gelip ken-

di gözlerimle görünceye dek anlatılanlara inanmamıştım. Büyük bilgeliğinin yarısı bile bana anlatılmadı. Duyduklarımdan daha üstünsün. ⁷Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. ⁸Senden hoşnut kalan, adına egemenlik sürmen için seni tahta oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun! Tanrın İsrail'i sevdiği, sonsuza dek korumak istediği için, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni İsrail'e kral yaptı.”

⁹Saba Kraliçesi krala 120 talant^c altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala armağan ettiği baharatın benzeri yoktu.

¹⁰Bu arada Hiram'ın adamlarıyla Süleyman'ın adamları Ofir'den altın, algum^e kerestesiyle değerli taşlar getirdiler. ¹¹Kral, RAB'bin Tapınağı'yla sarayın basamaklarını, çalgıcıların lirleriyle çenklilerini bu algum kerestesinden yaptırdı. Yahuda bölgesinde daha önce böylesi görülmemişti.

¹²Kral Süleyman Saba Kraliçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Kraliçenin kendisine getirdiklerinden daha fazlasını ona verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.

Kral Süleyman'ın Zenginliği

(1Kr.10:14-29; 2Ta.1:14-17)

¹³Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı^d buluyordu. ¹⁴Tüccarların ve alım satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı. Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleyman'a altın, gümüş getiriyorlardı.

¹⁵Kral Süleyman dövme altından her biri altı yüz şekel^e ağırlığında iki

b 8:18 “Dört yüz elli talant”: Yaklaşık 15.5 ton. **c 9:9** “120 talant”: Yaklaşık 4.1 ton.
ç 9:10, 11 “Algum”: Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıc ağacı olduğu sanılıyor.
d 9:13 “666 talant”: Yaklaşık 23 ton. **e 9:15** “Altı yüz şekel”: Yaklaşık 6.9 kg.
9:1-12 Mat.12:42; Luk.11:31

yüz büyük kalkan yaptırdı. ¹⁶Ayrıca her biri üç yüz şekel^f ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.

¹⁷Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı. ¹⁸Tahtın altı basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu. ¹⁹Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. ²⁰Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu. ²¹Kralın gemileri Hiram'ın adamlarının yönetiminde Tarşişe^g giderdi. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla^h yüklü olarak dönerlerdi.

²²Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi. ²³Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeliği dinlemek için dünyanın bütün kralları onu görmek isterlerdi. ²⁴Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.

²⁵Süleyman'ın atlarla savaş arabaları için dört bin ahır, on iki bin atlısı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. ²⁶Fırat Irmağı'ndan Filist bölgesine, oradan da Mısır sınırına dek uzanan bölgedeki bütün krallara egemendi. ²⁷Onun krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabani incir ağaçları kadar bollaşta. ²⁸Süleyman'ın atları Mısır'dan ve bütün öbür ülkelerden getirilirdi.

Süleyman'ın Ölümü

(1Kr.11:41-43)

²⁹Süleyman'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Peygamber Natan'ın tarihinde, Şilolu Ahiya'nın peygamberlik yazılarında ve Bilici* İddo'nun Nevat oğlu Yarovam'a ilişkin görüşlerinde yazılıdır. ³⁰Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsrail'i Yeruşalim'den yönetti. ³¹Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

İsraililer Rehavam'a Başkaldırıyor

(1Kr.12:1-20)

10 Rehavam Şkem'e gitti. Çünkü bütün İsraililer kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı. ²Kral Süleyman'dan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'dan döndü. ³İsraililer Yarovam'ı çağırttılar. Birlikte gidip Rehavam'a şöyle dediler: “Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz.”

⁵Rehavam, “Üç gün sonra yine gelin” yanıtını verince halk yanından ayrıldı.

⁶Kral Rehavam, babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, “Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?” diye sordu.

⁷İleri gelenler, “Halka iyi davranır, onları hoşnut eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar” diye karşılık verdiler.

⁸Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı: ⁹“Siz ne yapmamı öğütlersiniz? ‘Babanın

f 9:16 “Üç yüz şekel”: Yaklaşık 3.5 kg. **g 9:21** “Tarşişe” ya da “Uzun yola”.

h 9:21 “Türlü maymunlarla” ya da “Maymunlar ve tavuskuşlarıyla”.

9:25 1Kr.4:26 **9:26** Yar.15:18; 1Kr.4:21 **9:27** Yas.17:17 **9:28** Yas.17:16

üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?"

¹⁰Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: "Sana, 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen halka de ki, 'Benim küçük parmağım, babamın belinden daha kalındır. ¹¹Babam size ağır bir boyunduruk yüklediye, ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.' "

¹²Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üç gün sonra yine gelin" sözü üzerine, üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler. ¹³⁻¹⁴İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyararak halka sert bir yanıt verdi: "Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim." ¹⁵Kral halkı dinlemedi. Bu Tanrı'dandı. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.

¹⁶Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsraililer, "İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz, Ne de payımız var!" diye bağıldılar, "Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim!

Davut'un soyu başının çaresine baksın."

Böylece herkes evine döndü.

¹⁷Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsraililer'e kralık yapmaya başladı.

¹⁸İsraililer Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı Hadoram'ı tasha tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yerusolim'e kaçtı. ¹⁹İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

Şemaya'nın Peygamberliği

(1Kr.12:21-24)

11 Rehavam Yerusolim'e varınca, İsraililerle savaşıp onları yenisinden egemenliği altına almak amacıyla Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı.

²Bu arada RAB, Tanrı adamı Şemaya'ya şöyle seslendi: ³"Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, Yahuda ve Benyamin bölgesinde yaşayan bütün İsraililer'e şunu söyle: ⁴"RAB diyor ki, İsraili kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.' " RAB'bin bu sözlerini duyan halk Yarovam'a karşı savaşmaktan vazgeçti.

Rehavam Yahuda'yı Güçlendiriyor

⁵Rehavam Yerusolim'de yaşadı ve savunma amacıyla Yahuda'daki şu kentleri onardı: ⁶Beytlehem, Etam, Tekoa, ⁷Beytsur, Soko, Adullam, ⁸Gat, Mareşa, Zif, ⁹Adorayim, Lakiş, Azeka, ¹⁰Sora, Ayalon, Hevron. Bunlar Yahuda ve Benyamin bölgesinde surlu kentlerdi. ¹¹Rehavam bu kentlerin surlarını güçlendirerek buralara komutanlar atadı; yiyecek, zeytinyağı, şarap depoladı. ¹²Her kent için kalkanlar, mızraklar sağladı. Kentleri iyice güçlendirdi. Böylece Yahuda ve Benyamin bölgeleri onun denetimi altında kaldı.

¹³İsrail'in her bölgesinden kâhinlerle Levililer Rehavam'dan yana geçtiler. ¹⁴Levililer otlaklarını, mallarını bırakıp Yahuda ve Yerusolim'e gelmişlerdi. Çünkü Rehavam'la oğulları onları RAB'bin kâhinliğinden uzaklaştırmıştı. ¹⁵Yarovam tapınma yerleri ve yaptırdığı teke ve buzağı biçimindeki putlar için kâhinler atamıştı. ¹⁶İsrail'in her oymağından RAB'be, İsrail'in Tanrısı'na yönelmeye yürekten kararlı

olanlar ise, atalarının Tanrısı RAB'be kurban sunmak için kâhinlerle Levililer'in ardından Yerusâlim'e geldiler. ¹⁷Üç yıl Davut'la Süleyman'ın izinde yürüyen bu kişiler, Süleyman oğlu Rehavam'ı destekleyerek Yahuda Krallığı'nı güçlendirdiler.

Rehavam'ın Ailesi

¹⁸Rehavam Davut oğlu Yerimot'un kızı Mahalat'la evlendi. Mahalat'ın annesi Avihayil, İşay oğlu Eliav'ın kızıydı. ¹⁹Mahalat Rehavam'a şu oğulları doğurdu: Yeuş, Şemarya, Zaham. ²⁰Rehavam Mahalat'tan sonra Avşalom'un kızı Maaka ile evlendi. Maaka ona Aviya'yı, Attay'ı, Ziza'yı, Şelomit'i doğurdu. ²¹Rehavam Avşalom'un kızı Maaka'yı öbür eşleriyle cariyelerinin hepsinden daha çok severdi. Rehavam'ın on sekiz karısı, altmış cariyesi vardı. Bunlardan yirmi sekiz erkek, altmış kız çocuğu oldu.

²²Rehavam Maaka'dan doğan Aviya'yı kral yapmak amacıyla onu kardeşleri arasında önder ve tahta geçecek aday atadı. ²³Bilgece davranarak oğullarının bazılarını Yahuda ve Benyamın topraklarına, surlu kentlere dağıttı. Onlara bol yiyecek sağladı ve birçok kadınla evlendirdi.

Şişak Yerusâlim'e Saldırıyor

(1Kr.14:21-31)

12 Rehavam krallığını pekiştirip güçlenince, İsrail' halkıyla birlikte RAB'bin Yasası'na sırt çevirdi. ²Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yerusâlim'e saldırdı. Çünkü Rehavam'la halk RAB'be ihanet etmişti. ³Şişak'ın bin iki yüz savaş arabası, altmış bin atlısı ve Mısır'dan onunla birlikte gelen Luvlu, Suklu, Kûşlu* sayısız askeri vardı. ⁴Şişak Yahuda'nın surlu kentlerini ele geçirerek Yerusâlim'e kadar geldi.

⁵Bu sırada Peygamber Şemaya, Rehavam'a ve Şişak yüzünden Yerusâlim'de toplanan Yahuda önderlerine gelip şöyle dedi: "RAB, 'Siz beni bıraktınız. Ben de sizi bırakıp Şişak'ın eline teslim ettim' diyor."

⁶İsrail önderleriyle kral alçakgönüllü bir tutum takınarak, "RAB adildir" dediler.

⁷RAB onların alçakgönüllü bir tutum takındıklarını görünce, Şemaya'ya şöyle dedi: "Madem alçakgönüllü bir tutum takındılar, onları yok etmeyeceğim; biraz da olsa onları huzura kavuşturacağım. Öfkemi Şişak aracılığıyla Yerusâlim üzerine boşaltmayacağım. ⁸Ama onları Şişak'a köle edeceğim. Öyle ki, bana hizmet etmekle öbür ulusların krallarına hizmet etmek arasındaki farkı anlayabilsinler."

⁹Mısır Kralı Şişak Yerusâlim'e saldırdığında, Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü. ¹⁰Kral Rehavam bunların yerine tunç* kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti. ¹¹Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşıyarak ona eşlik eder, sonra muhafız odasına götürürlerdi.

¹²Rehavam'ın alçakgönüllü bir tutum takınması üzerine RAB'bin öfkesi dindi, onu büsbütün yok etmekten vazgeçti. Yahuda'da bazı iyi davranışlar da vardı.

¹³Kral Rehavam Yerusâlim'de krallığını pekiştirerek sürdürdü. Kral olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yerusâlim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı. ¹⁴Rehavam RAB'be yö-

nelmeye yürekten kararlı olmadığı için kötülük yaptı.

¹⁵Rehavam'ın yaptığı işler, başından sonuna dek, Peygamber Şemaya ve Bilici* İddo'nun soyla ilgili tarihinde yazılıdır. Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. ¹⁶Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü. Rehavam'ın yerine oğlu Aviya kral oldu.

Aviya'nın Yahuda Krallığı

(1Kr. 15:1-8)

13 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviya Yahuda Kralı oldu. ²Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi Givalı Uriel'in kızı Mikaya'ydı.

Aviya'yla Yarovam arasında savaş vardı. ³Aviya seçme yiğit askerlerden oluşan dört yüz bin kişilik bir orduyla savaşa çıktı. Yarovam da sekiz yüz bin seçme yiğit savaşıdan oluşan bir orduyla ona karşı savaş düzenine girdi.

⁴Aviya Efrayim dağlık bölgesindeki Semarayim Dağı'na çıkıp şöyle seslendi: “Ey Yarovam ve bütün İsraililer, beni dinleyin! ⁵İsrail'in Tanrısı RAB'bin bozulmaz bir antlaşmaylaⁱ İsrail Krallığı'nı sonsuza dek Davut'a ve soyuna verdiğini bilmiyor musunuz? ⁶Nevat oğlu Yarovam efendisi Davut oğlu Süleyman'a başkaldırdı. ⁷Bir takım işe yaramaz kötü kişiler çevresinde toplanıp Süleyman oğlu Rehavam'a baskı yaptılar. O sırada Rehavam onlara karşı koymayacak kadar genç ve deneyimsizdi.

⁸“Şimdi de siz Davut soyunun elindeki RAB'bin Krallığı'na karşı gelmeyi tasarlıyorsunuz. Büyük bir ordusunuz. Üstelik Yarovam'ın ilahlarınız olsun diye yaptırdığı altın buzağılar da yanınızda. ⁹RAB'bin kâhinlerini, Harunoğulları'yla Levililer'i kovmadınız mı? Onların yerine öbür halk-

lar gibi kendinize kâhinler atamadınız mı? Atanmak için bir boğa ve yedi koçla gelen herkes, tanrı olmayanlara kâhin olabiliyor.

¹⁰“Ama bizim Tanrımız RAB'dir, O'nu bırakmadık. RAB'be hizmet eden kâhinler Harun soyundandır. Levililer de onlara yardımcıdır. ¹¹Onlar her sabah, her akşam RAB'be yakmalık sunular* sunar, hoş kokulu buhur yakar, dinsel açıdan temiz masanın üzerine adak ekmeklerini* dizerler. Her akşam altın kandiliğin kandlelerini yakarlar. Biz Tanrımız RAB'bin buyruklarını yerine getiriyoruz. Oysa siz O'na sırt çevirdiniz. ¹²Tanrı bizimledir, O önderimizdir. O'nun kâhinleri borazanlarla size karşı savaş çağrısı yapacaklar. Ey İsrail halkı, atalarınızın Tanrısı RAB'be karşı savaşmayın; çünkü başaramazsınız.”

¹³Yarovam askerlerinin bir bölümüyle Yahudalılar'ı önden karşılarken, öbür bölümünü arkalarında pusu kurmaya göndermişti. ¹⁴Yahudalılar önden, arkadan kuşatıldıklarını görünce, RAB'be yakardılar. Kâhinler borazanlarını çaldı. ¹⁵Yahudalılar savaş çığlıkları attığı anda, Tanrı Yarovam'la İsraililer'i Aviya'yla Yahudalılar'ın önünde yenilgiye uğrattı. ¹⁶İsraililer Yahudalılar'ın önünden kaçtı. Tanrı onları Yahudalılar'ın eline teslim etti. ¹⁷Aviya'yla ordusu İsraililer'i bozguna uğrattı. İsraililer'den beş yüz bin seçme asker öldürüldü. ¹⁸Böylece İsraililer yenilgiye uğradı, Yahudalılar'sa zafer kazandı. Çünkü Yahudalılar atalarının Tanrısı RAB'be güvenmişlerdi.

¹⁹Aviya Yarovam'ı kovaladı. Yarovam'a ait Beytel, Yeşana, Efron kentleriyle çevrelerindeki köyleri ele geçirdi. ²⁰Aviya'nın krallığı döneminde Yarovam bir daha eski gücünü toparlayamadı. Sonunda RAB onu cezalandırdı, Yarovam öldü.

²¹Aviya ise gitgide krallığını güçlendirdi. On dört kadınla evlenip yirmi iki erkek, on altı kız babası oldu.

²²Aviya'nın yaptığı öbür işler, uygulamaları ve söyledikleri, Peygamber İddo'nun yorumunda yazılıdır.

14 Aviya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu. Ülke Asa'nın yönetimi altında on yıl barış içinde yaşadı.

Asa'nın Yahuda Krallığı

(1Kr.15:9-12)

²Asa Tanrısı RAB'bin gözündeki iyi ve doğru olanı yaptı. ³Yabancı ilahların sunaklarını, puta tapılan yerleri kaldırdı. Dikili taşları parçaladı, Aşera* putlarını devirdi. ⁴Yahudalılar'dan atalarının Tanrısı RAB'be yönelmelerini, O'nun yasasına ve buyruklarına uymalarını istedi. ⁵Yahuda'nın bütün kentlerinden puta tapılan yerlerle buhur sunaklarını kaldırdı. Ülke onun yönetimi altında barış içinde yaşadı. ⁶Ülke barış içinde olduğu için Asa Yahuda'daki bazı kentleri surlarla çevirdi. O yıllarda kimse ona karşı savaş açmadı. Çünkü RAB ona esenlik vermişti.

⁷Asa Yahudalılar'a, "Bu kentleri onaralım" dedi, "Onları surlarla kuşatıp kulelerle, kapılarla, sürgülerle güçlendirelim. Ülke hâlâ bizim elimizde, çünkü Tanrımız RAB'be yöneldik, O da bizi her yandan esenlikle kuşattı."

Böylece yapım işlerini başarıyla bitirdiler.

⁸Asa'nın Yahudalılar'la Benyaminitliler'den oluşan bir ordusu vardı. Yahudalılar büyük kalkan ve mızraklarla donanmış üç yüz bin kişiydi. Benyaminitliler ise küçük kalkan ve yay taşıyan iki yüz seksen bin kişiydi. Bunların hepsi yiğit savaşçılardı.

⁹Küşlu* Zerah binlerce asker ve üç yüz savaş arabasıyla Mareşa'ya iler-

ledi. ¹⁰Asa ona karşı durmak için yola çıktı. İki ordu Mareşa yakınlarında Sefata Vadisi'nde savaş düzeni aldı.

¹¹Asa, Tanrısı RAB'be, "Ya RAB, güçlünün karşısında güçsüze yardım edebilecek senden başka kimse yoktur" diye yakardı, "Ey Tanrımız RAB, bize yardım et, çünkü sana güveniyoruz. Senin adınla bu kalabalığa karşı çıktık. Ya RAB, sen bizim Tanrımız'sın. İnsanlar sana karşı zafer kazanmasın."

¹²RAB Kûşlular'ı Asa'yla Yahudalılar'ın önünde bozguna uğrattı. Kûşlular kaçmaya başladı. ¹³Asa ordusuyla onları Gerar'a kadar kovaladı. Kûşlular'dan kurtulan olmadı. RAB'bin ve ordusunun önünde kırıldılar. Yahudalılar çok miktarda mal yağmalayıp götürdüler. ¹⁴Gerar'ın çevresindeki bütün köyleri yerle bir ettiler. Çünkü RAB'bin dehşeti onları sarmıştı. Bu köylerde çok mal olduğundan onları yağmaladılar. ¹⁵Çobanların çadırlarına da saldırdılar. Çok sayıda davar ve deveyi alıp Yerusolim'e döndüler.

Asa'nın Yaptığı Yenilikler

(1Kr.15:13-15)

15 Tanrı'nın Ruhu Odet oğlu Azarya'nın üzerine indi. ²Azarya, Kral Asa'ya gidip şöyle dedi: "Ey Asa, ey Yahuda ve Benyamin halkı, beni dinleyin! RAB'le birlikte olduğunuz sürece, O da sizinle olacaktır. O'nu ararsanız bulursunuz. Ama O'nu bırakırsanız, O da sizi bırakır. ³İsrail halkı uzun süre gerçek Tanrı'dan, eğitici kâhinlerden ve yasadan uzak yaşadı. ⁴Ama sıkıntıya düştüklerinde İsrail'in Tanrısı RAB'be döndüler, O'nu arayıp buldular. ⁵O günlerde yolcuların güvenliği yoktu. Çünkü çevre ülkelerde yaşayanların tümü büyük kargaşa içindeydi. ⁶Ulus ulusu, kent kenti ezmeye çalışıyordu. Çünkü Tanrı onları çeşitli sıkıntılarla te-

dirgin ediyordu. ⁷Ama siz güçlü olun, cesaretinizi yitirmeyin. Yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız.”

⁸Asa bu sözleri, Peygamber Odet'in oğlu Azarya'nın/ peygamberliğini duyunca, cesaret buldu. Yahuda ve Ben-yamin topraklarından, Efrayim'in dağlık bölgesinde ele geçirdiği kentlerden iğrenç putları kaldırdı. RAB'bin Tapınağı'nın eyvanının önündeki RAB-bin sunağını onardı.

⁹Efrayim'den, Manaşşe'den, Şimon'dan gelen birçok İsraili, Tanrısı RAB'bin Asa'yla birlikte olduğunu görünce onun tarafına geçti. Asa bu gelenlerle Yahuda ve Benyamin halkını bir araya topladı. ¹⁰Asa'nın krallığının on beşinci yılının üçüncü ayında* Yeruşalim'de toplandılar. ¹¹Yağmalamış oldukları hayvanlardan yedi yüz sığırla yedi bin davarı o gün RAB'be kurban ettiler. ¹²Bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla atalarının Tanrısı RAB'be yönelmek için antlaşma yaptılar. ¹³Büyük küçük, kadın erkek, kim İsrail'in Tanrısı RAB'be yönelmezse öldürülecekti. ¹⁴Yüksek sesle bağırarak, borazan ve boru çalarak RAB'bin önünde ant içtiler. ¹⁵Yahudalılar bütün yürekleriyle içtikleri ant için sevindiler. RAB'bi istekle arayıp buldular. O da onları her yandan esenlikle kuşattı.

¹⁶Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera* için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip parçaladıktan sonra Kidron Vadisi'nde yaktı. ¹⁷Ancak İsrail'den* puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı. ¹⁸Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları Tanrı'nın Tapınağı'na getirdi.

¹⁹Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar savaş olmadı.

Asa'nın Son Yılları

(1Kr.15:16-24)

16 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz altıncı yılında İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Asa'nın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı.

²Bunun üzerine Asa, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki altın ve gümüşü çıkararak şu haberle birlikte Şam'da oturan Aram Kralı Ben-Hadat'a gönderdi: ³“Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin.”

⁴Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, ordu komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Mayim'i, Naftali'nin bütün ambarlı kentlerini ele geçirdiler. ⁵Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurup işe son verdi. ⁶Kral Asa bütün Yahudalılar'ı çağırttı; Baaşa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Asa bunlarla Geva ve Mispa kentlerini onardı.

⁷O sırada Bilici* Hanani Yahuda Kralı Asa'ya gelip şöyle dedi: “Tanrın RAB'be güveneceğine Aram Kralı'na güvenden. Bu yüzden Aram Kralı'nın ordusu elinden kurtuldu. ⁸Kuşlular'la* Lülvular, çok sayıda savaş arabaları, atlılarıyla büyük bir ordu değil miydiler? Ama sen RAB'be güvenden, O da onları eline teslim etti. ⁹RAB'bin gözleri bütün yürekleriyle kendisine bağlı olanlara güç vermek için her yeri görür. Akılsızca davrandın. Bundan böyle hep savaş içinde olacaksın.”

¹⁰Asa biliciye öfkelenip onu cezaevine attırdı. Çünkü söyledikleri onu kızdırmıştı. Halktan bazı kişilere de baskı yaptı.

¹¹Asa'nın yaptığı işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ¹²Asa, krallığının otuz dokuzuncu yılında ayaklarından hastalandı. Durumu çok ağırdı. Hastalığında RAB'be yöneleceğine hekimlere başvurdu. ¹³Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarına kavuştu. ¹⁴Onu özel olarak hazırlanmış, güzel kokulu çeşit çeşit baharat dolu bir sedyeye yatırarak Davut Kenti'nde kendisi için yaptırdığı mezara gömdüler. Onuruna çok büyük bir ateş yaktilar.

Yehoşafat'ın Yahuda Krallığı

17 Asa'nın yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. Yehoşafat İsrail'e karşı krallığını pekiştirdi. ²Yahuda'nın bütün surlu kentlerine askeri birlikler yerleştirdi; Yahuda'ya ve babası Asa'nın ele geçirmiş olduğu Efrayim kentlerine de asker yerleştirdi.

³RAB Yehoşafat'laydı. Çünkü Yehoşafat atası Davut'un başlangıçtaki yollarını izledi; Baallar'a* yöneleceğine, ⁴babasının Tanrısı'na yöneldi; İsrail halkının yaptıklarına değil, Tanrı'nın buyruklarına uydı. ⁵RAB onun yönetimi altındaki krallığı pekiştirdi. Bütün Yahudalılar ona armağanlar getirdi. Böylece Yehoşafat büyük zenginliğe ve onura kavuştu. ⁶Yüreği RAB'de¹ cesaret buldu, puta tapılan yerleri ve Aşera* putlarını Yahuda'dan kaldırdı.

⁷Yehoşafat krallığının üçüncü yılında halka öğretmek amacıyla görevlilerinden Ben-Hayil'i, Ovadya'yı, Zekeriya'yı, Netanel'i, Mikaya'yı Yahuda kentlerine gönderdi. ⁸Onlarla birlikte şu Levililer'i de gönderdi: Şemaya, Netanya, Zevadya, Asahel, Şe-

miramot, Yehonatan, Adoniya, Toviya, Tov-Adoniya. Kâhinlerden Elişama ile Yehoram'ı gönderdi. ⁹RAB'bin Yasa Kitabı'nı yanlarına alıp Yahuda'da halka öğrettiler. Bütün Yahuda kentlerini dolaşarak halka ders verdiler.

¹⁰Yahuda'yı çevreleyen ülkelerin krallıklarını RAB korkusu sardı. Bu yüzden Yehoşafat'a karşı savaşamadılar. ¹¹Bazı Filistliler Yehoşafat'a haraç olarak armağanlar ve gümüş verdiler. Araplar da ona davar getirdiler: Yedi bin yedi yüz koçla yedi bin yedi yüz teke. ¹²Yehoşafat giderek güçlendi. Yahuda'da kaleler, ambarlı kentler yaptırdı. ¹³Yahuda kentlerinde birçok işler yaptı. Yeruşalim'e deneyimli yiğit savaşçılar yerleştirdi. ¹⁴Bunlar boy-larına göre şöyle kaydedilmişlerdi:

Yahuda'dan binbaşılar: Komutan Adna ve komutasında 300 000 yiğit asker;

¹⁵Yanında Komutan Yehohanan ve komutasında 280 000 asker;

¹⁶Onun yanında kendini RAB'bin hizmetine adayan Zikri oğlu Amatsya ve komutasında 200 000 yiğit asker.

¹⁷Benyamin oymağından: Yiğit bir savaşçı olan Elyada ile komutasında yay ve kalkanla silahlanmış 200 000 asker;

¹⁸Yanında Yehozavat ve komutasında savaşmak üzere donatılmış 180 000 asker.

¹⁹Bunlar kralın surlu Yahuda kentlerine yerleştirdiği askerlerin yanısıra, ona hizmet ediyordılar.

Peygamber Mikaya Ahav'ı Uyarıyor

(1Kr.22:1-28)

18 Büyük bir zenginlik ve onura kavuşan Yehoşafat, evlilik bağıyla Ahav'a akraba oldu. ²Birkaç yıl sonra Samiriye Kenti'nde yaşayan Ahav'ı görmeye gitti. Ahav onun ve yanındakilerin onuruna birçok davar,

sığır keserek Ramot-Gilat'a saldırmak için onu kışkırttı.

³İsrail Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafat'a, "Ramot-Gilat'a karşı benimle birlikte savaşır mısın?" diye sordu.

Yehoşafat, "Beni kendin, halkımı halkın say. Savaşta sana eşlik edeceğim" diye yanıtladı, "Ama önce RAB-be danışalım" diye ekledi.

⁵İsrail Kralı Ahav dört yüz peygamber toplayıp, "Ramot-Gilat'a karşı savaşalım mı, yoksa vaz mı geçeyim?" diye sordu.

Peygamberler, "Savaş, çünkü Tanrı kenti senin eline teslim edecek" diye yanıtladılar.

⁶Ama Yehoşafat, "Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka peygamberi yok mu?" diye sordu.

⁷İsrail Kralı, "Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var" diye yanıtladı, "Onun aracılığıyla RAB'be danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler."

Yehoşafat, "Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!" dedi.

⁸İsrail Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen Yimla oğlu Mikaya'yı getir!" diye buyurdu.

⁹İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral gıysileriyle Samiriye Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu. ¹⁰Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Aramlılar'ı yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksınız.' "

¹¹Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: "Ramot-Gilat'a saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek."

¹²Mikaya'yı çağtırmaya giden görevli ona, "Bak! Peygamberler bir ağız-

dan kral için olumlu şeyler söylüyorlar" dedi, "Rica ederim, senin sözün de onlarınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle."

¹³Mikaya, "Yaşayan RAB'bin hakkı için, Tanrım ne derse onu söyleyeceğim" diye karşılık verdi.

¹⁴Mikaya gelince kral, "Mikaya, Ramot-Gilat'a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?" diye sordu.

Mikaya, "Saldırın, kazanacaksınız! Çünkü onlar sizin elinize teslim edilecek" diye yanıtladı.

¹⁵Bunun üzerine kral, "RAB'bin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?" diye sordu.

¹⁶Mikaya şöyle karşılık verdi: "İsrailliler'i dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, 'Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün' dedi."

¹⁷İsrail Kralı Ahav Yehoşafat'a, "Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydin?" dedi.

¹⁸Mikaya konuşmasını sürdürdü: "Öyleyse RAB'bin sözünü dinleyin! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu. ¹⁹RAB sordu: 'Ramot-Gilat'a saldırıp ölsün diye İsrail Kralı Ahav'ı kim kandıracak?'

"Kimi şöyle, kimi böyle derken, ²⁰bir ruh çıkıp RAB'bin önünde durdu ve, 'Ben onu kandıracağım' dedi.

"RAB, 'Nasıl?' diye sordu.

²¹"Ruh, 'Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav'ın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim' diye karşılık verdi.

"RAB, 'Onu kandırmayı başaracaksın' dedi, 'Git, dediğini yap.'

²²"İşte RAB bu peygamberlerinin ağızına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi."

²³Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yüzüne bir tokat attı. "RAB'bin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?" dedi.

²⁴Mikaya, "Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin" diye yanıtladı.

²⁵Bunun üzerine İsrail Kralı, "Mikaya'yı kentlin yöneticisi Amon'a ve kralın oğlu Yoaş'a götürün" dedi,

²⁶"Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini söyleyin!"

²⁷Mikaya, "Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir" dedi ve, "Herkes bunu duysun!" diye ekledi.

Ahav'ın Ölümü

(1Kr.22:29-35)

²⁸İsrail Kralı Ahav'la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat'a saldırmak için yola çıktılar. ²⁹İsrail Kralı, Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy" dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirdi, sonra savaşa girdiler.

³⁰Aram Kralı, savaş arabalarının komutanlarına, "İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!" diye buyruk vermişti. ³¹Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. RAB Tanrı ona yardım edip saldıranların yönünü değiştirdi. ³²Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.

³³O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nı zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, "Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım" dedi. ³⁴Savaş o gün şiddetlendi. Arabasında

Aramlılar'a karşı akşama kadar dayanan İsrail Kralı gün batımında öldü.

Bilici Yehu Yehoşafat'ı Paylıyor

19 Yahuda Kralı Yehoşafat ise Yeruşalim'deki sarayına güvenlik içinde döndü. ²Hanani oğlu Bilici* Yehu, Kral Yehoşafat'ı karşılamaya giderek ona şöyle dedi: "Kötülere yardım edip RAB'den nefret edenleri mi sevmen gerekir? Bunun için RAB'bin öfkesi senin üstünde olacak. ³Ancak, bazı iyi yönlerin de var. Ülkeden Aşera* putlarını kaldırıp attın ve yürekten Tanrı'ya yönelmeye karar verdin."

Yehoşafat'ın Yaptığı Yenilikler

⁴Yehoşafat Yeruşalim'de yaşadı. Beer-Şeva'dan Efrayim dağlık bölgesine kadar yine halkın arasında dolaşarak onları atalarının Tanrısı RAB'be döndürdü. ⁵Ülkeye, Yahuda'nın bütün surlu kentlerine yargıçlar atadı. ⁶Onlara, "Yaptıklarınıza dikkat edin" dedi, "Çünkü insan adına değil, yargı verirken sizinle olan RAB adına yargılayacaksınız. ⁷Onun için RAB'den korkun, dikkatle yargılayın. Çünkü Tanrımız RAB kimsenin haksızlık yapmasına, kimseyi kayırmasına, rüşvet almasına göz yummaz."

⁸RAB'bin yargılarını uygulamak, davalara bakmak için Yehoşafat Yeruşalim'e de bazı Levililer'i, kâhinleri, İsrail^m boy başlarını atadı. Bunlar Yeruşalim'de yaşadılarⁿ. ⁹Yehoşafat onlara şu buyrukları verdi: "Görevinizi RAB korkusuyla, bağlılıkla, bütün yüreğinizle yapmalısınız. ¹⁰Kentlerde yaşayan kardeşlerinizden gelen her davada—kan davası, Kutsal Yasa, buyruklar, kurallar ya da ilkelerle ilgili her konuda—onları RAB'be karşı suç işlememeleri için uyarın; öyle ki RAB size de kardeşlerinize de öfke-

lenmesin. Böyle yaparsanız suç işle-memiş olursunuz.

¹¹“RAB'be ilişkin her konuda Baş-kâhin Amarya, krala ilişkin her ko-nuda ise Yahuda oymağının önderi İsmail oğlu Zevadya size başkanlık edecek. Levililer de görevli olarak si-ze yardımcı olacaklar. Yürekli olun, bu buyrukları uygulayın. RAB doğ-ru kişiyle olsun!”

Moavlılar'la Ammonlular'a Karşı Savaş

20 Bundan sonra Moavlılar, Am-monlular ve Meunlular'ın^o bir kısmı Yehoşafat'la savaşmak için yola çıktılar. ²Birkaç kişi Yehoşafat'a gidip, “Gölün öbür yakasından, Edom'dan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. Şu anda Haseson-Tamar'da –Eyn-Gedi'de–” dediler. ³Korkuya kapılan Yehoşafat RAB'be danışma-ya karar verdi ve bütün Yahuda'da oruç* ilan etti. ⁴RAB'be yönelmek için Yahuda'nın bütün kentlerinden gelen halk toplanıp RAB'den yardım diledi.

⁵Yehoşafat RAB'bin Tapınağı'nda, yeni avlunun önünde, Yahuda ve Ye-ruşalim topluluğunun arasına gidip durdu.

⁶“Ey atalarımızın Tanrısı RAB, sen göklerde oturan Tanrı değil mi-sin?” dedi, “Ulusların bütün krallık-larını yöneten sensin. Güç, kudret se-nin elinde. Kimse sana karşı duramaz. ⁷Ey Tanrımız, bu ülkede yaşayanları halkın İsrail'in önünden kovan ve ül-keyi sonsuza dek dostun İbrahim'in soyuna veren sen değil misin? ⁸Onlar orada yaşadılar, adına bir tapınak kur-dular ve, ⁹‘Başımıza bela, savaş, yar-gı, salgın hastalık, kıtlık gelirse, adı-nın bulunduğu bu tapınağın ve senin önünde duracağız’ dediler, ‘Sıkıntıya

düştüğümüzde sana yakaracağız, sen de duyup bizi kurtaracaksın.’

¹⁰“İşte Ammonlular, Moavlılar ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlar! Mısır'dan çıktıktan sonra İsraililer'in onların ülkesine girmelerine izin ver-medin. Bu yüzden atalarımız başka yöne döndü, onları yok etmedi. ¹¹Ama bak, bunun karşılığını bize nasıl ödü-yorlar! Bize miras olarak vermiş ol-duğun mülkünden bizi kovmaya geliyorlar. ¹²Ey Tanrımız, onları yar-gılamayacak mısın? Çünkü bize sal-dıran bu büyük orduya karşı koyacak gücümüz yok. Ne yapacağımızı bile-miyoruz. Gözümüz sende.”

¹³Bütün Yahudalılar, çocuk-larıyla birlikte RAB'bin önünde du-ruyordu. ¹⁴RAB'bin Ruhu toplulu-ğun ortasında duran Asaf soyundan Mattanya oğlu Yeiel oğlu Benaya o-ğlu Zekeriya oğlu Levili Yahaziel'in üzerine indi. ¹⁵Yahaziel şöyle dedi: “Ey Kral Yehoşafat, ey Yahuda halkı ve Yerusâlim'de oturanlar, dinleyin! RAB size şöyle diyor: ‘Bu büyük or-dudan korkmayın, yılmayın! Çünkü savaş sizin değil, Tanrı'nındır. ¹⁶Yarın onlarla savaşmaya çıkın. Onları vadi-nin sonunda, Yeruel kırlarında, Sits Yokuşu'nu çıkarlarken bulacaksınız. ¹⁷Bu kez savaşmak zorunda kalmaya-caksınız. Yerinizde durup bekleyin, RAB'bin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yerusâlim hal-kı! Korkmayın, yılmayın. Yarın on-lara karşı savaşa çıkın. RAB sizinle olacak!’”

¹⁸Yehoşafat yüzüstü yere kapandı. Yahuda halkıyla Yerusâlim'de oturanlar da RAB'bin önünde yere kapanıp O'na tapındılar. ¹⁹Sonra Kehatoğulları'ndan ve Korahoğulları'ndan bazı Levililer ayağa kalkıp İsrail'in Tanrısı RAB'bi yüksek sesle övdüler.

^o 20:1 Septuaginta “Meunlular”, Masoretik metin “Ammonlular” (bkz. 26:7).

20:7 Ysa.41:8; Yak.2:23 20:10 Yas.2:4-19 20:15-17 Yas.20:1-4

²⁰Ertesi sabah erkenden kalkıp Te-ko-a kırlarına doğru yola çıktılar. Yo-la koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: “Beni dinleyin, ey Yahuda halkı ve Yerusâlim’de oturanlar! Tanrınız RAB’be güvenin, güvenlikte olursunuz. O’nun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz.”

²¹Yehoşafat halka danıştıktan sonra RAB’be ezgi okumak, O’nun kutsallığının görkemini övmek için adamlar atadı. Bunlar ordunun önünde yürüyerek şöyle diyorlardı:

“RAB’be şükredin,
Çünkü sevgisi sonsuza dek kalıcıdır!”

²²Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında, RAB Yahuda’ya saldıran Ammonlular’a, Moavlılar’a ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlara pusu kurmuştu. Hepsi bozguna uğratıldı. ²³Ammonlular’la Moavlılar, Seir dağlık bölgesinde yaşayan halkı büsbütün yok etmek için onlara saldırdılar. Seirli’leri yok ettikten sonra da birbirlerini öldürmeye başladılar.

²⁴Yahudalılar kırdaki gözcü kulesine varınca, o büyük orduya baktılar, ama sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı. ²⁵Mal-ları yağmalamaya giden Yehoşafat’la askerleri, ölümlerin arasında çok miktarda mal, giysi ve değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağma edilecek o kadar çok mal vardı ki, toplama işi üç gün sürdü. ²⁶Dördüncü gün Beraka^ö Vadisi’nde toplanarak RAB’be övgüler sundular. Bu yüzden oranın adı bugün de Beraka Vadisi olarak kaldı.

²⁷Bundan sonra bütün Yahuda ve Yerusâlim halkı Yehoşafat’ın önderliğinde sevinçle Yerusâlim’e döndü. Çünkü RAB düşmanlarını bozguna uğratarak onları sevindirmişti. ²⁸Çenk, lir ve bo-

razan çalarak Yerusâlim’e, RAB’bin Tapınağı’na gittiler. ²⁹RAB’bin İsrail’in düşmanlarına karşı savaştığını duyan ülkelerin krallıklarını Tanrı korkusu sardı. ³⁰Yehoşafat’ın ülkesi ise barış içindeydi. Çünkü Tanrısı her yandan onu esenlikle kuşatmıştı.

Yehoşafat’ın Krallığının Sonu

(1Kr. 22:41-50)

³¹Yehoşafat Yahuda’yı yönetti. Otuz beş yaşında kral oldu ve Yerusâlim’de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi’nin kızı Azuva’ydı. ³²Babası Asa’nın yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RAB’bin gözünde doğru olanı yaptı. ³³Ancak alışlagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ atalarının Tanrısı’na bütün yüreğiyle yönelmemişti.

³⁴Yehoşafat’ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, İsrail kralları tarihinin bir bölümü olan Hanani oğlu Yehu’nun tarihinde yazılıdır.

³⁵Yahuda Kralı Yehoşafat bir süre sonra kendini günaha veren İsrail Kralı Ahazya ile anlaşmaya vardı. ³⁶Tarşişe gidecek gemiler^p yapmak için anlaş-tılar. Gemileri Esyon-Gever’de yaptılar. ³⁷Mareşalı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat’a karşı şöyle peygamberlik etti: “Ahazya ile anlaşmaya vardığın için RAB işini bozacak.” Gemiler Tarşiş’e^r gidmeden parçalandı.

21 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kenti’nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

Yehoram’ın Yahuda Krallığı

(2Kr. 8:17-24)

²Yehoşafat oğlu Yehoram’ın kardeşleri şunlardı: Azarya, Yehiel, Zekeriya, Azaryahu, Mikael, Şefatya. Bunların

^ö 20:26 “Beraka”: “Övgü” ya da “Kutsama” anlamına gelir. ^p 20:36 “Tarşişe gidecek gemiler” ya da “Uzun yol gemileri”. ^r 20:37 “Tarşiş’e” ya da “Uzun yola”.

tümü İsrail⁵ Kralı Yehoşafat'ın oğullarıydı. ³Babaları onlara çok miktarda altın, gümüş, değerli eşyalar armağan etmiş, ayrıca Yahuda'da surlu kentler vermişti. Ancak, Yehoram ilk oğlu olduğundan, krallığı ona bırakmıştı.

⁴Babasının yerine geçen Yehoram güçlenince, bütün kardeşlerini ve bazı İsrail önderlerini kılıçtan geçirtti. ⁵Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de sekiz yıl krallık yaptı. ⁶Karısı Ahav'ın kızı olduğu için, o da Ahav'ın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ⁷Ama RAB Davut'la yaptığı antlaşmadan ötürü onun soyunu yok etmek istemedi. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.

⁸Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar'a karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular. ⁹Yehoram komutanları ve bütün savaş arabalarıyla oraya gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. ¹⁰Edomlular'ın Yahuda'ya karşı başkaldırması bugün de sürüyor.

O sırada Livna Kenti de ayaklandı. Çünkü Yehoram atalarının Tanrısı RAB'bi bırakmıştı. ¹¹Yahuda tepelerinde puta tapılan yerler bile yapmış, Yerusâlim halkının putlara bağlanmasına önayak olmuş, Yahuda halkını günaha sürüklemişti.

¹²Yehoram Peygamber İlyas'tan bir mektup aldı. Mektup şöyleydi:

“Atan Davut'un Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Baban Yehoşafat'ın ve Yahuda Kralı Asa'nın yollarını izlemedin. ¹³İsrail krallarının yolunu izledin. Ahav'ın ailesinin yaptığı gibi Yahuda ve Yerusâlim halkının putlara bağlan-

masına önayak oldun. Üstelik kendi aileden, senden daha iyi olan kardeşlerini öldürttün. ¹⁴Bu yüzden RAB halkını, oğullarını, karılarını ve senin olan her şeyi büyük bir yıkımla vuracak. ¹⁵Sen de korkunç bir bağırsak hastalığına yakalanacaksın. Bu hastalık yüzünden bağırsakların dışarı dökülene dek günlerce sürüneceksin.’”

¹⁶RAB Filistliler'i ve Kûşlular'ın* yanında yaşayan Araplar'ı Yehoram'a karşı kıskırttı. ¹⁷Saldırıp Yahuda'ya girdiler. Sarayda bulunan her şeyi, kralın oğullarıyla karılarını alıp götürdüler. Kralın en küçük oğlu Yeholahaz'dan⁸ başka oğlu kalmadı.

¹⁸Sonra RAB Yehoram'ı iyileşmez bir bağırsak hastalığıyla cezalandırdı. ¹⁹Zaman geçti, ikinci yılın sonunda hastalık yüzünden bağırsakları dışarı döküldü. Şiddetli acılar içinde öldü. Halkı ataları için ateş yaktığı gibi onun onuruna ateş yakmadı.

²⁰Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de sekiz yıl krallık yaptı. Ölümüne kimse üzülmeydi. Onu Davut Kenti'nde gömdülerse de, kraların mezarlığına gömmədiler.

Ahazy'a'nın Yahuda Krallığı

(2Kr.8:25-29; 9:21-28)

22 Yerusâlim halkı Yehoram'ın en küçük oğlu Ahazy'a'yı babasının yerine kral yaptı. Çünkü Araplar'la ordugaha gelen akıncılar büyük kardeşlerinin hepsini öldürmüştü. Dolayısıyla Yehoram oğlu Ahazy'a Yahuda Kralı oldu.

²Ahazy'a yirmi iki' yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de bir yıl krallık yaptı. Annesi Omri'nin torunu Atalya'ydı.

³Ahazy'a da Ahav ailesinin yollarını izledi. Annesi onu kötülüğe itiyordu.

⁴Ahav ailesi gibi RAB'bin gözünde

s 21:2,4 “İsrail”, yani “Yahuda”. § 21:17 “Yehoahaz”: Ahazy'a diye de bilinir.

t 22:2 2Kr.8:26, bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice “Yirmi iki”, Masoretik metin “Kırk iki”. 21:7 1Kr.11:36; 15:4; 2Kr.8:19; Mez.132:17 21:8 Yar.27:40

kötü olanı yaptı. Çünkü babasının ölümünden beri Ahav ailesi onu yıkıma götürecek öğütler veriyordu. ⁵Ahazy a onların öğütlerine uyarak, Aram Kralı Hazael'le savaşmak üzere İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gilat'a gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar. ⁶Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazy a da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.

⁷Yoram'ı ziyaret eden Ahazy a'yı Tanrı yıkıma uğrattı. Ahazy a oraya varınca, Yoram'la birlikte Nimşi oğlu Yehu'yu karşılamaya gitti; RAB Yehu'yu Ahav soyunu ortadan kaldırmak için meshetmişti*. ⁸Yehu, Ahav soyunu cezalandırırken, Ahazy a'ya hizmet eden Yahuda önderleriyle Ahazy a'nın yeğenlerini bulup hepsini öldürdü. ⁹Sonra Ahazy a'yı aramaya koyuldu. Onu Samiriye'de gizlenirken yakalayıp Yehu'ya getirdiler, sonra öldürdüler. Ahazy a'yı, "Bütün yüreğiyle RAB'be yönelen Yehoşafat'ın torunudur" diyerek gömdüler. Böylece Ahazy a'nın soyunda krallığı yönetebilecek güçte kimse kalmadı.

Atalya Yönetime El Koyuyor

(2Kr.11:1-3)

¹⁰Ahazy a'nın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, Yahuda'da kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı. ¹¹Ne var ki, Kral Yehoram'ın kızı Yehoşavat, Ahazy a oğlu Yoaş'ı kralın öldürülmesi istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Yehoşavat Kral Yehoram'ın kızı, Kâhin Yehoyada'nın karısı, Ahazy a'nın da üvey kızkardeşiydi. Öldürülmesin diye çocuğu Atalya'dan gizledi. ¹²Atalya ülke-

yi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca Tanrı'nın Tapınağı'nda onların yanında gizlendi.

Atalya'ya Karşı Ayaklanma

(2Kr.11:4-16)

23 Yedinci yıl gücünü gösteren Yehoyada yüzbaşı olan Yerahm oğlu Azarya, Yehohanan oğlu İsmail, Ovet oğlu Azarya, Adaya oğlu Maaseya, Zikri oğlu Elişafat'la bir antlaşma yaptı. ²Yahuda'yı dolaşarak bütün kentlerden Levililer'le İsrail^a boy başlarını topladılar. Yeruşalim'e dönen ³topluluk Tanrı'nın Tapınağı'nda krala bir antlaşma yaptı. Yehoyada onlara şöyle dedi: "Davut'un soyuna ilişkin RAB'bin verdiği söz uyarınca, kralın oğlu kral olacak. ⁴Siz şunları yapacaksınız: Şabat Günü* göreve giden kâhinlerle Levililer'in üçte biri kapılarda nöbet tutacak, ⁵üçte biri sarayda, üçte biri de Temel Kapısı'nda duracak. Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nın avlularında toplanacak. ⁶Kâhinlerle görevli Levililer'in dışında RAB'bin Tapınağı'na kimse girmesin. Onlar kutsal oldukları için girebilirler. Halk da RAB'bin buyruğunu yerine getirmeye özen gösterecek. ⁷Levililer yalın kılıç kralın çevresini saracaklar. Tapınağa yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin."

⁸Levililer'le Yahudalılar Kâhin Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını aldılar. Çünkü Kâhin Yehoyada bölüklerle izin vermemişti. ⁹Kâhin Yehoyada Tanrı'nın Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalan mızrakları ve büyük küçük kalkanları yüzbaşılara dağıttı. ¹⁰Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar bütün silahlı adamları yerleştirdi. ¹¹Yehoyada'yla oğulları

kralın oğlu Yoaş'ı dışarı çıkarıp başına taç koydular. Tanrı'nın Yasası'nı da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshederek*, “Yaşasın kral!” diye bağırıldılar.

¹²Atalya koşuşan, kralı öven halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RAB'in Tapınağı'nda toplananların yanına gitti. ¹³Baktı, kral tapınağın girişinde sütunun yanında duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyor, ezgiciler çalgılarıyla övgüleri yönetiyordu. Atalya giysilerini yırtarak, “Hainlik! Hainlik!” diye bağırıldı.

¹⁴Kâhin Yehoyada yüzbaşıları çağırarak, “O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin” diye buyruk verdi. Çünkü, “Onu RAB'in Tapınağı'nda öldürmeyin” demişti. ¹⁵Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı'na varır varmaz öldürüldü.

Kâhin Yehoyada'nın Yaptığı Yenilikler

(2Kr.11:17-20)

¹⁶Yehoyada RAB'in halkı olmaları için kendisiyle halk ve kral arasında bir antlaşma yaptı. ¹⁷Bütün halk gidip Baal'ın* tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baal'ın Kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler.

¹⁸Yehoyada Levili kâhinleri RAB'in Tapınağı'ndaki işin başına getirdi. Onları Davut tarafından atanmış oldukları görevleri yerine getirmek, Musa'nın Yasası'nda yazılanlar uyarınca RAB'be yakmalık sunular* sunmak ve Davut'un koyduğu düzene göre sevinçle ezgiler okumakla görevlendirdi. ¹⁹Ayrıca dinsel açıdan herhangi bir nedenle kirli birinin içeri girmemesi için RAB'in Tapınağı'nın kapılarına da nöbetçiler yerleştirdi. ²⁰Sonra yüz-

başıları, soyluları, halkın yöneticilerini ve ülke halkını yanına alarak kralı RAB'in Tapınağı'ndan getirdi. Yukarı Kapı'dan geçip saraya girerek kralı tahta oturttular. ²¹Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya kılıçla öldürülmüştü.

Yoaş Tapınağı Onarıyor

(2Kr.12:1-16)

24 Yoaş yedi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivya'ydı. ²Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'in gözünde doğru olanı yaptı. ³Yehoyada onu iki kadınla evlendirdi. Yoaş'ın onlardan oğulları, kızları oldu.

⁴Bir süre sonra Yoaş RAB'in Tapınağı'nı onarmaya karar verdi. ⁵Kâhinlerle Levililer'i toplayarak şöyle dedi: “Yahuda kentlerine gidip Tanrınız'ın Tapınağı'nı onarmak için gerekli yıl-lık parayı bütün İsrail halkından toplayın. Bunu hemen yapın.” Ama Levililer hemen işe girişmediler.

⁶Bunun üzerine kral, Başkâhin Yehoyada'yı çağırıp, “RAB'in kulu Musa'nın ve İsrail topluluğunun Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır için koyduğu vergiyi Yahuda ve Yeruşalim'den toptasınlar diye Levililer'i neden uyarmadın?” diye sordu.

⁷Çünkü o kötü kadının, Atalya'nın oğulları, RAB Tanrı'nın Tapınağı'na zorla girerek bütün adanmış eşyaları Baallar* için kullanmışlardı.

⁸Kralın buyruğu uyarınca bir sandık yapılarak RAB'in Tapınağı'nın kapısının dışına yerleştirildi. ⁹Tanrı'nın kulu Musa'nın çölde İsrail halkına koyduğu vergiyi RAB'be getirmeleri için Yahuda ve Yeruşalim halkına bir çağrı yapıldı. ¹⁰Bütün önderlerle halk vergilerini sevinçle getirdiler, doluncaya dek sandığın içine attılar. ¹¹Levililer, sandığı kralın görevlilerine getiriyor-

lardı. Çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıya başkâhinin görevlisine haber veriyor, onlar da gelip sandığı boşaltıyor, sonra yine yerine koyuyorlardı. Bunu her gün yaptılar ve çok para topladılar. ¹²Kral Yoaş'la Yehoyada parayı RAB'bin Tapınağı'nda yapılan işlerden sorumlu olanlara veriyorlardı. RAB'bin Tapınağı'nı onarmak için ücretle taşçılar, marangozlar, demir ve tunç* işçileri tuttular.

¹³İşten sorumlu kişiler çalışkandı, onarım işi onlar sayesinde ilerledi. Tanrı'nın Tapınağı'nı eski durumuna getirip sağlamlaştırdılar. ¹⁴Onarım işi bitince, geri kalan parayı krala ve Yehoyada'ya getirdiler. Bununla RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet ve yakmalık sunuları* sunmak için gereçler, tabaklar, altın ve gümüş eşyalar yaptılar. Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin Tapınağı'nda sürekli yakmalık sunu sunuldu.

¹⁵Yehoyada uzun yıllar yaşadıktan sonra yüz otuz yaşında öldü. ¹⁶İsrail'de Tanrı'ya ve Tanrı'nın Tapınağı'na yaptığı yararlı hizmetlerden dolayı kendisini Davut Kenti'nde kralların yanına gömdüler.

Yoaş'ın Kötülüğü

¹⁷Yehoyada'nın ölümünden sonra Yahuda önderleri gelip kralın önünde eğildiler. Kral da onları dinledi. ¹⁸Atalarının Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı terk ederek Aşera* putlarıyla öbür putlara taptılar. Suçları yüzünden RAB Yahuda ve Yerusâlim halkına öfkelen-di. ¹⁹Kendisine dönmeleri için aralarına peygamberler gönderdi. Bu peygamberler halkı uyardılsa da, onlara kulak asmadılar.

²⁰O zaman Tanrı'nın Ruhü Kâhin Yehoyada oğlu Zekeriya'nın üzerine

indi²¹. Zekeriya, halkın önünde durup seslendi: "Tanrı şöyle diyor: 'Niçin buyruklarıma karşı geliyorsunuz? İşleriniz iyi gitmeyecek. Çünkü siz beni bıraktınız, ben de sizi bıraktım.' "

²¹Bunun üzerine Zekeriya'ya düzen kurdular. Kralın buyruğuyla RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda taşa tutup onu öldürdüler. ²²Kral Yoaş Zekeriya'nın babası Yehoyada'nın kendisine yaptığı iyiliği unutup oğlunu öldürdü. Zekeriya ölürken, "RAB bu yaptığınızı görüp hesabını sorsun" dedi.

²³Yıl sonunda* Aram ordusu Yoaş'a saldırıp Yahuda ve Yerusâlim'e girdi. Halkın bütün önderlerini öldürdüler. Yağmaladıkları malların hepsini Şam Kralı'na gönderdiler. ²⁴Aram ordusu küçük bir ordu olmasına karşın, RAB çok büyük bir orduyu ellerine teslim etmişti. Çünkü Yahuda halkı, atalarının Tanrısı RAB'bi bırakmıştı. Böylece Aram ordusu Yoaş'ı cezalandırmış oldu. ²⁵Aramlılar Yoaş'ı ağır yaralı durumda bırakıp gittiler. Yoaş'ın görevlileri, Kâhin Yehoyada'nın oğlunun kanını döktüğü için, düzen kurup onu yatağında öldürdüler. Yoaş'ı Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmədiler.

²⁶Yoaş'a düzen kuranlar şunlar-dı: Ammonlu Şimat adlı kadının oğlu Zavât, Moavlı Şimrit adlı kadının oğlu Yehozavat. ²⁷Yoaş'ın oğullarının öyküsü, kendisine Tanrı'dan defalarca gelen bildiriler, Tanrı'nın Tapınağı'nın onarımıyla ilgili konular kralların tarihine ilişkin yorumda yazılıdır. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

Amatsya'nın Yahuda Krallığı

(2Kr.14:1-22)

25 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de

ü 24:20 "Zekeriya'nın üzerine indi": İbranice "Zekeriya'yı kuşandı".

v 24:23 "Yıl sonunda": O çağda kullanılan iki ayrı takvime göre ya "Sonbahar" ya da "İlkbahar" olabilir. 24:20-21 Mat.23:35; Luk.11:51; İbr.11:37

yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yerusallimli Yehoaddan'dı. ²Amatsya RAB'bin gözündeki doğru olanı yaptıysa da bütün yüreğiyle yapmadı. ³Krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri öldürttü. ⁴Ancak Musa'nın kitabındaki yasaya uyarak çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, "Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek" diye buyurmuştu.

⁵Amatsya Yahudalılar'ı topladı. Bütün Yahudalılar'la Benyaminliler'i boylarına göre binbaşılardan ve yüzbaşılardan denetimine verdi. Yaşları yirmi ve yirminin üstünde olanların sayımını yaptı. Savaşa hazır, mızrak ve kalkan kullanabilen üç yüz bin seçme asker olduğunu saptadı. ⁶Ayrıca İsrail'den yüz talant⁹ gümüş karşılığında, yüz bin yiğit savaşçı tuttu.

⁷Bu sırada bir Tanrı adamı gelip krala şöyle dedi: "Ey kral, İsrail'den gelen askerler seninle savaşa gitmesin. Çünkü RAB İsrailliler'le, yani Efrayimliler'le birlikte değil. ⁸Gidersen, yiğitçe savaşsan bile Tanrı seni düşmanın önünde bozguna uğratacak. Tanrı'nın yardım etmeye de, bozguna uğratmaya da gücü vardır."

⁹Amatsya, "Ya İsrail askerleri için ödediğim yüz talant ne olacak?" diye sordu.

Tanrı adamı, "RAB sana bundan çok daha fazlasını verebilir" diye karşılık verdi.

¹⁰Bunun üzerine Amatsya Efrayim'den gelen askerlerin evlerine dönmelerini buyurdu. Yahudalılar'a çok kızan askerler büyük bir öfke içinde evlerine döndüler.

¹¹Amatsya cesaretini toplayarak ordusunu Tuz Vadisi'ne götürdü. Yahudalılar orada on bin Seirli'yi öldürdü. ¹²Sağ olarak ele geçirdikleri on bin

kişiyi de uçurumun kenarına götürüp oradan aşağıya attılar. Hepsi paramparça oldu.

¹³Bu arada Amatsya'nın kendisiyle birlikte savaşa katılmamaları için geri gönderdiği askerler, Samiriye ile Beythoron arasındaki Yahuda kentlerine saldırdılar. Üç bin kişi öldürüp çok miktarda mal yağmaladılar.

¹⁴Amatsya, Edomlular'ı bozguna uğrattıktan sonra, dönüşte Seir halkının putlarını yanında getirdi. Kendisine ilah olarak diktiği putlara taptı ve buhur yaktı. ¹⁵RAB Amatsya'ya öfkelenildi. Ona bir peygamber göndererek, "Halkını senin elinden kurtaramayan bu halkın ilahlarına neden tapıyorsun?" diye sordu. ¹⁶Peygamber konuşmasını sürdürmekteyken Amatsya ona, "Seni krala danışman mı atadık? Sus! Yoksa öldürüleceksin" dedi.

Peygamber, "Tanrı'nın seni yok etmeye karar verdiğini biliyorum. Çünkü sen bu kötülüğü yaptın, öğüdümeye de aldırış etmedin!" dedikten sonra sustu.

¹⁷Yahuda Kralı Amatsya, danışmanlarıyla konuştuktan sonra Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoaş'a, "Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi.

¹⁸İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberi gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver' diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabani bir hayvan basıp çalıyı çiğner. ¹⁹İşte Edomlular'ı bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın."

²⁰Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Bunun böyle olması Tanrı'nın isteğiydi. Edom'un ilahlarına taptıkları için Tanrı onları düşmanın eline

teslim etmeye karar vermişti. ²¹Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerine yürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytşemeş Kenti'nde karşılaştı. ²²İsrailliler'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine kaçtı. ²³İsrail Kralı Yehoaş, Yehoahaz'ın oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yı Beytşemeş'te yakalayıp Yeruşalim'e götürdü. Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşınlık^a bölümünü yıktırdı. ²⁴Tanrı'nın Tapınağı'nda Ovet-Edom soyunun gözetimi altındaki altını, gümüşü, eşyaları, sarayın hazinelerini ve bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye döndü.

Yahuda Kralı Amatsya'nın Ölümü

(2Kr.14:17-20)

²⁵Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı. ²⁶Amatsya'nın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ²⁷RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçtiği andan başlayarak Yeruşalim'de Amatsya'ya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakişe kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler. ²⁸Ölüsü at sırtında getirildi, Yahuda Kenti'nde^b atalarının yanına gömüldü.

Uzziya'nın Yahuda Krallığı

(2Kr.14:21-22; 15:1-7)

26 Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu Uzziya'yı^c kral yaptı. ²Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Uzziya Eylat Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı. ³Uzziya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yekolya'ydı. ⁴Babası Amatsya gi-

bi, Uzziya da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. ⁵Kendisine Tanrı korkusunu öğreten Zekeriya'nın günlerinde Tanrı'ya yöneldi. RAB'be yöneldiği sürece Tanrı onu başarılı kıldı.

⁶Uzziya Filistliler'e savaşa açtı. Gat, Yavne ve Aşdot'un surlarını yıktırdı. Sonra Aşdot yakınlarında ve Filist bölgesinde kentler kurdu. ⁷Filistliler'e, Gur-Baal'da yaşayan Araplar'a ve Meunlular'a karşı Tanrı ona yardım etti. ⁸Ammonlular Uzziya'ya haraç vermeye başladılar. Gitgide güçlenen Uzziya'nın ünü Mısır sınırına dek ulaştı.

⁹Uzziya Yeruşalim'de Köşe Kapısı, Dere Kapısı ve surun köşesi üzerinde kuleler kurup bunları sağlamlaştırdı. ¹⁰Şefela'da ve ovada çok sayıda hayvanı olduğundan, kırdan gözetleme kuleleri yaptırarak birçok sarnıç açtırdı. Dağlık bölgelerde, verimli topraklarda da ırgatları, bağcıları vardı; çünkü toprağı severdi. ¹¹Uzziya'nın savaşa hazır bir ordusu vardı. Kralın komutanlarından Hananya'nın denetiminde Yazman Yeiel'le görevli Maaseya'nın yaptığı sayımın sonuçlarına göre, bu ordu bölük bölük savaşa girerdi. ¹²Yiğit savaşçıları yöneten boy başlarının sayısı 2 600'dü. ¹³Bunların komutası altında krala yardım etmek için düşmanla yiğitçe savaşacak 307 500 askerden oluşan bir ordu vardı. ¹⁴Uzziya bütün ordu için kalkan, mızrak, miğfer, zırh, yay, sapan taşı sağladı. ¹⁵Yeruşalim'de becerikli adamlarca tasarlanmış gereçler yaptırdı. Okları, büyük taşları fırlatmak için bu gereçleri kulelere ve köşelere yerleştirdi. Uzziya'nın ünü uzaklara kadar yayıldı; çünkü gördüğü olağanüstü yardım sayesinde büyük güce kavuşmuştu.

¹⁶Ne var ki, güçlenince kendisini yıkıma sürükleyecek bir gurura kapıl-

^a 25:23 "Yehoahaz": Ahazya diye de bilinir.

^b 25:28 "Yahuda Kenti", yani "Yeruşalim".

^a 25:23 "Dört yüz arşın": Yaklaşık 180 m.

^c 26:1 "Uzziya": Azarya diye de bilinir.

di. Tanrısı RAB'be ihanet etti. Buhur sunağı üzerinde buhur yakmak için RAB'bin Tapınağı'na girdi. ¹⁷Kâhin Azarya ile RAB'bin yürekli seksen kâhini de ardısına tapınağa girdiler. ¹⁸Kral Uzziya'ya karşı durarak, "Ey Uzziya, RAB'be buhur yakmaya hakkın yok!" dediler, "Ancak Harun soyundan kutsanmış kâhinler buhur yakabilir. Tapınaktan çık! Çünkü sen RAB'be ihanet ettin; RAB Tanrı da seni onurlandırmayacak!" ¹⁹Buhur yakmak için elinde buhurdan tutan Uzziya kâhinlere öfkelen-di. Öfkelenir öfkelenmez de kâhinlerin önünde, RAB'bin Tapınağı'ndaki buhur sunağı'nın yanında duran Uzziya'nın alnında deri hastalığı belirdi. ²⁰Başkâhin Azarya ile öbür kâhinler ona bakınca alnında deri hastalığı belirdiğini gördüler. Onu çabucak oradan çıkardılar. Uzziya da çıkmaya istekliydi, çünkü RAB onu cezalandırmıştı. ²¹Kral Uzziya ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı ve RAB'bin Tapınağı'na sokulmadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.

²²Uzziya'nın yaptığı öbür işleri, başından sonuna dek, Amots oğlu Peygamber Yeşaya yazmıştır. ²³Uzziya ölüp atalarına kavuşunca, deri hastalığına yakalandığı için onu atalarının yanına, kral mezarlığının ayrı bir yerine gömdüler. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

Yotam'ın Yahuda Krallığı

(2Kr.15:32-38)

27 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yerusâ'ydı. ²Babası Uzziya gibi, Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak RAB'bin Tapınağı'na gir-

medi. Ne var ki, halk kötülük yapmayı sürdürmekteydi. ³Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'nı onardı. Ofel Tepesi'ndeki surun üzerinde de birçok iş yaptı. ⁴Yahuda'nın dağlık bölgesinde kentler, ormanlık tepelelerinde kaleler ve kuleler kurdu.

⁵Ammon Kralı'yla savaşarak Ammonlular'ı yendi. Ammonlular o yıl için kendisine yüz talant^c gümüş, on bin kor buğday^d, on bin kor arpa^e verdiler. İkinci ve üçüncü yıllar için de aynı miktarı ödediler. ⁶Tanrısı RAB'bin önünde kararlı bir şekilde yürüyen Yotam giderek güçlendi.

⁷Yotam'ın yaptığı öbür işler, bütün savaşları ve uygulamaları, İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. ⁸Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de on altı yıl krallık yaptı. ⁹Yotam ölüp atalarına kavuşunca, onu Davut Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

Ahaz'ın Yahuda Krallığı

(2Kr.16:1-20)

28 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de on altı yıl krallık yaptı. RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı. ²İsrail krallarının yollarını izledi; Baallar'a* tapmak için dökme putlar bile yaptırdı. ³Ben-Hinnom Vadisi'nde buhur yaktı. RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğullarını ateşte kurban etti. ⁴Putla tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı.

⁵İşte bu nedenle Tanrısı RAB Ahaz'ı Aram Kralı'nın eline teslim etti. Aramlılar onu bozguna uğrattılar, halkından birçoğunu tutsak alıp Şam'a götürdüler.

ç 27:5 "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. d 27:5 "On bin kor buğday": Yaklaşık 1 800 ton.

e 27:5 "On bin kor arpa": Yaklaşık 1 500 ton.

26:18 Çık.30:7-8; Say.3:10 26:23 Yşa.6:1 28:5-6 2Kr.16:5; Yşa.7:1

Ayrıca onu ağır bir yenilgiye uğratan İsrail Kralı'nın eline de teslim edildi. ⁶Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah, Yahuda'da bir günde yüz yirmi bin yiğit askeri öldürdü. Çünkü Yahuda halkı atalarının Tanrısı RAB'be sırt çevirmişti. ⁷Efrayimli yiğit Zikri, kralın oğlu Maaseya'yı, saray sorumlusu Azrikam'ı ve kraldan sonra ikinci adam olan Elkana'yı öldürdü.

⁸İsraililer kardeşleri olan Yahudalılar'dan iki yüz bin kadınla çocuğu tutsak aldı. Bu arada çok miktarda malı da yağmalayıp Samiriye'ye taşıdılar. ⁹Orada RAB'bin Odetadında bir peygamberi vardı. Odet Samiriye'ye dönmekte olan ordunun karşısına çıkıp şöyle dedi: "Atalarınızın Tanrısı RAB, Yahuda halkına öfkeleniği için onları elinize teslim etti. Ama siz göklere erişen bir öfkeyle onları öldürdünüz. ¹⁰Şimdi de Yahuda ve Yerusolüm halkını kendinize kadın ve erkek köleler yapmayı düşünüyorsunuz. Tanrınız RAB'be karşı siz hiç suç işlemediniz mi? ¹¹Şimdi beni dinleyin! Kardeşlerinizden aldığınız tutsakları geri gönderin, çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerinizdedir."

¹²Efrayim halkının önderlerinden Yehohanan oğlu Azarya, Meşillemot oğlu Berekyia, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa savaştan dönenlerin karşısına çıkarak, ¹³"Tutsakları buraya getirmeyin, yoksa RAB'be karşı suç işlemiş olacağız" dediler, "Suçlarımızı, günahlarımızı çoğaltmak mı istiyorsunuz? Şimdiden yeterince suçumuz var zaten. RAB'bin kızgın öfkesi İsrail halkının üzerindedir."

¹⁴Bunun üzerine savaşçılar tutsaklarla yağmalanan malları önderlerin ve topluluğun önüne bıraktılar. ¹⁵Görevlendirilen belirli kişiler tutsakları aldılar, yağmalanmış giysilerle aralarındaki çıplakların hepsini giydirdiler.

Onlara giysi, çarık, yiyecek, içecek sağladılar. Yaralarına zeytinyağı sürdüler. Yürüyemeyecek durumda olanları eşeklere bindirdiler. Onları hurma kenti Eriha'ya, kardeşlerine geri götürdükten sonra Samiriye'ye döndüler.

¹⁶O sırada Kral Ahaz yardım istemek için Asur Kralı'na haber gönderdi. ¹⁷Edomlular yine Yahuda'ya saldırmış, onları yenip tutsak almışlardı. ¹⁸Filistliler ise Şefela bölgesiyle Yahuda'nın Negev bölgesindeki kentlere akınlar düzenleyip Beytşemeş, Ayalon, Gederot ile Soko, Timna, Gimzo ve çevre köylerini ele geçirerek buralara yerleşmişlerdi. ¹⁹RAB İsrail Kralı Ahaz yüzünden Yahuda halkını bu ezik duruma düşürmüştü. Çünkü Ahaz Yahuda'yı günaha özendirmiş ve RAB'be ihanet etmişti. ²⁰Asur Kralı Tiglat-Pileser Ahaz'a geldi, ama yardım edeceğine onu sıkıntıya düşürdü. ²¹Ahaz RAB'bin Tapınağı'ndan, saraydan ve önderlerden aldıklarını Asur Kralı'na armağan ettiyse de ona yaranamadı.

²²İşte Ahaz denen bu kral, sıkıntılı günlerinde RAB'be ihanetini artırdı. ²³Daha önce kendisini bozguna uğratan Şam ilahlarına kurbanlar sundu. "Madem ilahları Aram krallarına yardım etti, onlara kurban sunayım da bana da yardım etsinler" diye düşünüyordu. Ne var ki, bu ilahlar onun da, bütün İsrail halkının da yıkımına neden oldu. ²⁴Ahaz Tanrı'nın Tapınağı'ndaki eşyaları toplayıp parçaladı. RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını kapatıp Yerusolüm'in her köşesinde sunaklar yaptırdı. ²⁵Başka ilahlara buhur yakmak için Yahuda'nın her kentinde tapınma yerleri yaparak atalarının Tanrısı RAB'bi öfkelenirdi.

²⁶Ahaz'ın yaptığı öbür işler ve bütün uygulamaları, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının ta-

rihinde yazılıdır. ²⁷Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, onu İsrail krallarının mezarlığına gömeceklerine Yerusâlim Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

Hizkiya'nın Yahuda Krallığı

(2Kr.18:1-3)

29 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı. ²Atası Davut gibi, o da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı.

Hizkiya Tapınağı Onarıp Kutsuyor

³Hizkiya krallığının birinci yılının birinci ayında* RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açıp onardı. ⁴Sonra kâhinlerle Levililer'i çağırıp tapınağın doğusundaki alanda topladı. ⁵Onlara, "Ey Levililer, beni dinleyin!" dedi, "Şimdi kendinizi kutsayın; atalarınızın Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı da kutsayın. İğrenç olan her şeyi kutsal yerden çıkarın. ⁶Atalarımız Tanrı'ya ihanet ettiler. Tanrımız RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nu bıraktılar. Yüzlerini RAB'bin Konutu'ndan ayırıp ona sırt çevirdiler. ⁷Tapınağın eyvana açılan kapılarını kapattılar, kandilleri sönmeye bıraktılar. Kutsal yerde İsrail'in Tanrısı'na buhur yakmadılar, yakmalık sunu* da sunmadılar. ⁸Yahuda ve Yerusâlim halkı bu yüzden RAB'bin öfkesine uğradı. Gözlerinizle gördüğünüz gibi, RAB'bin onlara yaptığı, başkalarını korkuya, dehşete düşürdü. Alay konusu oldular. ⁹İşte bu yüzden, babalarımız kılıçtan geçirildi; oğullarımız, kızlarımız, karılarımız tutsak alındı. ¹⁰Şimdi, bize duyduğu kızgın öfkeyi yatıştırmak için, İsrail'in Tanrısı RAB'le bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum. ¹¹Oğullarım, artık işi savsaklamayın! Çünkü

RAB önünde durmanız, hizmet etmeniz, hizmetkârları olmanız ve buhur yakmanız için sizi seçti."

¹²İşe başlayan Levililer şunlardı:

Kehat boyundan Amasay oğlu Mahat, Azarya oğlu Yoel; Merari boyundan Avdi oğlu Kiş, Yehallelel oğlu Azarya;

Gerşon boyundan Zimma oğlu Yoah, Yoah oğlu Eden;

¹³Elisafan soyundan Şimri, Yeiel; Asaf soyundan Zekeriya,

Mattanya;

¹⁴Heman soyundan Yehiel, Şimi; Yedutun soyundan Şemaya ve

Uzziel.

¹⁵Bu Levililer kardeşlerini topladılar. Kendilerini kutsadıktan sonra, RAB'bin sözü uyarınca kralın buyruğuyla RAB'bin Tapınağı'nı dinsel açıdan arındırmak için içeri girdiler. ¹⁶RAB'bin Tapınağı'nı arındırmak için içeri giren kâhinler tapınakta buldukları bütün kirli sayılan şeyleri tapınağın avlusuna çıkardılar. Levililer bunları dışarı çıkarıp Kidron Vadisi'ne götürdüler. ¹⁷Birinci ayın ilk günü kutsamaya başladılar; ayın sekizinci günü tapınağın eyvanına vardılar. Tapınağı kutsamayı sekiz gün daha sürdürerek, birinci ayın on altıncı günü işi bitirdiler.

¹⁸Sonra Kral Hizkiya'ya giderek, "Bütün RAB'bin Tapınağı'nı, yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, adak ekmeklerinin* dizildiği masayla takımlarını arındırdık" dediler, ¹⁹"Ayrıca krallığı döneminde ihanet eden Ahaz'ın attığı bütün takımları da hazırlayıp kutsadık. Hepsi RAB'bin sunağının önünde duruyor."

²⁰Ertesi gün Kral Hizkiya erkenden kentin ileri gelenlerini toplayıp onlarla birlikte RAB'bin Tapınağı'na gitti.

²¹Kral ailesi, tapınak ve Yahuda halkı için günah sunusu* olarak yedi boğa,

yedi koç, yedi kuzu, yedi teke getirdiler. Hizkiya bunları RAB'bin sunağının üzerinde sunmaları için Harun soyundan gelen kâhinlere buyruk verdi. ²²Önce boğalar kesildi, kâhinler boğaların kanını sunağın üzerine döktüler. Sonra sırasıyla koçları ve kuzuları keserek kanlarını sunağın üzerine döktüler. ²³Tekeleri günah sunusu olarak kralla topluluğun önüne getirdiler. Kralla topluluk ellerini tekelerin üzerine koydu. ²⁴Sonra kâhinler tekeleri kestiler. Bütün İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için tekelerin kanını sunağın üzerinde günah sunusu olarak sundular. Çünkü kral yakmalık sunu ve günah sunusunu bütün İsrail halkı adına sunmaları için buyruk vermişti. ²⁵Sonra kral Davut'un, bilicisi* Gad'ın ve Peygamber Natan'ın düzene göre Levililer'i ziller, çenkler ve lirlerle RAB'bin Tapınağı'na yerleştirdi. RAB bu düzeni peygamberleri aracılığıyla vermişti. ²⁶Böylece Levililer Davut'un çalgılarıyla, kâhinler de borazanlarıyla yerlerini aldılar. ²⁷Hizkiya yakmalık sununun sunağın üzerinde yakılmasını buyurdu. Sunu sunulmaya başlayınca, borazanlar ve İsrail Kralı Davut'un çalgıları eşliğinde RAB'be ezgiler okumaya koyuldular. ²⁸Ezgiciler ezgi söylüyor, borazanlar borazan çalıyor, bütün topluluk tapınıyordu. Yakmalık sunu bitinceye dek bu böyle sürüp gitti.

²⁹Yakmalık sunular sunulduktan sonra, kralla yanındakiler yere kapanıp tapındılar. ³⁰Kral Hizkiya ile önderler, Levililer'e Davut'un ve Bilici Asaf'ın sözleriyle RAB'bi övmelerini söylediler. Onlar da sevinçle övgüler sundular, başlarını eğip tapındılar.

³¹Hizkiya, "Artık kendinizi RAB'be adanmış bulunuyorsunuz" dedi, "Gelin, RAB'bin Tapınağı'na kurbanlar, şükran sunuları getirin." Bunun üze-

rine topluluk kurban ve şükran sunuları getirdi. İçlerindeki istekli kişiler de yakmalık sunular getirdiler.

³²Topluluğun yakmalık sunu olarak getirdiği hayvanların sayısı yetmiş sığır, yüz koç, iki yüz kuzuydu. Bunların tümü RAB'be yakmalık sunu olarak sunulmak içindi. ³³Kurban olarak adanan hayvanlar altı yüz sığır, üç bin davardı. ³⁴Yakmalık sunu olarak kesilen hayvanların derilerini yüzecek kâhinlerin sayısı yetersizdi. Bu nedenle kardeşleri Levililer iş bitene ve öbür kâhinler kutsanana dek onlara yardım etti. Çünkü Levililer kendilerini kutsamaya kâhinlerden daha çok özen göstermişlerdi. ³⁵Çok sayıda yakmalık sununun yanısıra esenlik sunularının* yağı ve yakmalık sunularla birlikte sunulan dökmelik sunular da vardı.

Böylece RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet düzeni yeniden kurulmuş oldu. ³⁶Hizkiya'yla bütün halk, Tanrı'nın halk için yaptıkları karşısında sevinç içindeydi; çünkü her şey çabucak tamamlanmıştı.

Fısıh Bayramı Kutlanıyor

30 Hizkiya, bütün İsrail ve Yahu-
da halkına haber göndererek, Efrayim ve Manaşşe halkına da mektup yazarak, İsrail'in Tanrısı RAB için Fısıh Bayramı'nı* kutlamak amacıyla Yerusâlim'deki RAB'bin Tapınağı'na gelmelerini bildirdi. ²Kralla önderleri ve Yerusâlim'deki topluluk Fısıh Bayramı'nı ikinci ay* kutlamaya karar verdiler. ³Bayramı zamanında kutlayamamışlardı; çünkü ne kendini kutsamış yeterli sayıda kâhin vardı, ne de halk Yerusâlim'de toplanabilmişti. ⁴Bu tasarı kralla da topluluğa da uygun görüldü. ⁵Herkes Yerusâlim'e gelip İsrail'in Tanrısı RAB için Fısıh Bayramı'nı kutlasın diye Beer-Şeva'dan Dan'a kadar bütün İsrail ül-

kesine duyuru yapmaya karar verdiler. Çünkü bayram, yazılı olduğu gibi çok sayıda insanla kutlanmamıştı. ⁶Kralın buyruğu uyarınca ulaklar, kral ve önderlerinden aldıkları mektuplarla bütün İsrail ve Yahuda'yı koşu koşu dolaşarak şu duyuruyu yaptılar: "Ey İsrail halkı! İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı RAB'be dönün. Öyle ki, O da sağ kalanlarınıza, Asur krallarının elinden kurtulanlarınıza dönsün. ⁷Atalarının Tanrısı RAB'be ihanet eden atalarınıza, kardeşlerinize benzemeyin; gördüğünüz gibi RAB onları deşet verici bir duruma düşürdü. ⁸Atalarınız gibi inatçı olmayın, RAB'be boyun eğin. O'nun sonsuza dek kutsal kıldığı tapınağa gelin. Kızgın öfkесinin sizden uzaklaşması için Tanrınız RAB'be kulluk edin. ⁹RAB'be dönerseniz, kardeşlerinizi, oğullarınızı tutsak edenler onlara acıyıp bu ülkeye dönmelerine izin vereceklerdir. Çünkü Tanrınız RAB lütfeden, acıyan bir Tanrı'dır. O'na dönerseniz, O da yüzünü sizden çevirmeyecektir."

¹⁰Ulaklar Efrayim ve Manaşşe bölgelerinde Zevulun'a dek kent kent dolaştılar. Ne var ki, halk gülerек onlarla alay etti. ¹¹Ama Aşer, Manaşşe ve Zevulun halkından bazıları alçakgönüllü bir tutum takınarak Yerusallim'e gitti. ¹²Birlik ruhu vermek için Tanrı'nın eli Yahuda'nın üzerindeydi. Öyle ki, Tanrı kral ve önderlerin RAB'bin sözü uyarınca verdikleri buyruğa halkın uymasını sağladı.

¹³İkinci ay Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlamak için çok büyük bir topluluk Yerusallim'de toplandı. ¹⁴İşe Yerusallim'deki sunakları kaldırmakla başladılar. Bütün buhur sunaklarını kaldırıp Kidron Vadisi'ne attılar. ¹⁵İkinci ayın on dördüncü günü Fısıh* kurbanını kestiler. Kâhinlerle Levililer utanarak kendilerini kutsa-

dılar, sonra RAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular* getirdiler. ¹⁶Bunun ardından, Tanrı adamı Musa'nın Yasası uyarınca, geleneksel yerlerini aldılar. Kâhinler Levililer'in elinden aldıkları kurban kanını sunağın üstüne döktüler. ¹⁷Topluluk arasında kendini kutsamamış birçok kişi vardı; bu nedenle arınmamış olanların Fısıh kurbanını kesme ve RAB'be adama görevini Levililer üstlendi. ¹⁸⁻¹⁹Çok sayıda insan, Efrayim, Manaşşe, İssakar ve Zevulun'dan gelen halkın birçoğu kendisini dinsel açıdan arındırmamıştı; öyleyken yazılana ters düşerek Fısıh kurbanını yediler. Hizkiya onlar için şöyle dua etti: "Kutsal yerin kuralları uyarınca arınmamış bile olsa, RAB Tanrı'ya, atalarının Tanrısı'na yönelmeye yürekten kararlı olan herkesi iyi olan RAB bağışlasın." ²⁰RAB Hizkiya'nın yakarışını duydu ve hal-ki bağışladı^g.

²¹Yerusallim'deki İsraililer Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün büyük sevinçle kutladılar. Levililer'le kâhinler RAB'bi yüceltmek amacıyla kullanılan yüksek sesli çalgılarla her gün O'nu övüyorlardı.

²²Hizkiya RAB'be hizmetlerini başarıyla yerine getiren Levililer'i övdü. Yedi gün boyunca herkes esenlik kurbanlarını kesip atalarının Tanrısı RAB'be şükrederek bayramda kendisine ayrılan paydan yedi.

²³Topluluk bayramı yedi gün daha kutlamaya karar verdi. Böylece herkes bayramı yedi gün daha sevinçle kutladı. ²⁴Yahuda Kralı Hizkiya topluluğa bin boğayla yedi bin davar sağladı; önderler de topluluğa bin boğayla on bin davar daha verdiler. Birçok kâhin kendini kutsadı. ²⁵Bütün Yahuda topluluğu, kâhinler, Levililer, İsrail'den gelen topluluk, İsrail'den gelip Yahuda'ya yerleşen yabancılar

sevindi. ²⁶Yeruşalim'de büyük sevinç vardı. Çünkü İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın günlerinden bu yana Yeruşalim'de böylesi bir olay yaşanmamıştı. ²⁷Levili kâhinler ayağa kalkıp halkı kutsadılar. Tanrı onları duydu. Çünkü duaları O'nun kutsal konutuna, göklere erişmişti.

Hizkiya Dinsel Kuralları Düzenliyor

31 Bütün bunlar sona erince, oradaki İsraililer Yahuda kentlerine giderek dikili taşları parçalayıp Aşera* putlarını devirdiler. Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe bölgelerindeki puta tapılan yerlerin ve sunakların hepsini yıktılar. Sonra herkes kendi kentine, toprağına döndü.

²Hizkiya kâhinlerle Levililer'i görevlerine göre bölüklere ayırdı. Kimine yakmalık sunuları* ve esenlik sunularını* sunma, kimine hizmet etme, kimine de RAB'bin Konutu'nun kapılarında şükredip övgüler söyleme görevini verdi. ³Kral da RAB'bin Yasası uyarınca sabah akşam sunulmak üzere yakmalık sunular, Şabat* günleri, Yeni Ay ve bayramlarda sunulacak yakmalık sunular için sürüsünden hayvanlar verdi. ⁴Yeruşalim'de yaşayan halka da kâhinlerle Levililer'in paylarına düşeni vermelerini buyurdu; öyle ki, RAB'bin Yasası'na kendilerini adayabilsinler. ⁵Kralın bu buyruğunu duyar duymaz İsraililer ilk yetişen tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, bal ve bütün tarla ürünlerinden bol bol verdiler. Bunun yanı sıra her şeyin ondalığını da bol bol getirdiler. ⁶Yahuda kentlerinde yaşayan İsraililer'le Yahudalılar da sığırlarının, davarlarının, Tanrıları RAB'be adanmış oldukları kutsal armağanların ondalığını getirip bir araya yığdılar. ⁷Ondalıkların toplanması üçüncü aydan* yedinci aya kadar sürdü. ⁸Hizkiya ile önderler gelip yığın-

ları görünce, RAB'be övgüler sunup halkı İsrail'i kutsadılar.

⁹Hizkiya kâhinlerle Levililer'e yığınları sorunca, ¹⁰Sadok soyundan Başkâhin Azarya şu yanıtı verdi: "Halk RAB'bin Tapınağı'na bağış getirmeye başladıktan bu yana yiyip doyduk; üstelik artırdık da. Çünkü RAB halkını kutsadı. Bu büyük yığın da atakalandır."

¹¹Hizkiya RAB'bin Tapınağı'ndaki depoların hazırlanması için buyruk verdi. Depolar hazırlandı. ¹²Bağışlar, ondalıklar, adanan armağanlar sadakatle içeri getirildi. Bütün bu işlerin sorumlusu olarak Levili Konanya atandı; kardeşi Şimi de yardımcısı oldu. ¹³Kral Hizkiya ile Tanrı'nın Tapınağı'nın sorumlusu Azarya, Konanya ile kardeşi Şimi'nin yönetimindeki şu denetçileri atadılar: Yehiel, Azarya, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavat, Eliel, Yismakya, Mahat, Bena-ya. ¹⁴Tapınağın Doğu Kapısı'nın nöbetçisi Yimna'nın oğlu Levili Kore, Tanrı'ya gönülden verilen sunuların sorumlusuydu. RAB'be adanan bağışları ve kutsal yiyecekleri dağıtmak için bu göreve getirilmişti. ¹⁵Eden, Minyamin, Yeşua, Şemaya, Amariya ve Şekanya kâhinlerin yaşadıkları kentlerde bölükleri uyarınca büyük küçük bütün kardeşlerine bağışları dağıtma işinde Kore'ye sadakatle yardım ettiler. ¹⁶⁻¹⁸Ayrıca soyağacında adı kayıtlı üç ve daha yukarı yaştaki erkeklerle, bölüklerine ve sorumluluklarına göre RAB'bin Tapınağı'na girip günün gerektirdiği değişik görevleri yapanların tümüne; bağlı oldukları boylara göre kütüğe kayıtlı kâhinlere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer'e; kâhinlerle Levililer'in soyağacında kayıtlı küçük çocuklara, kadınlara, oğullarla kızlara, yani top-

luluğa yiyecek dağıtıyorlardı. Çünkü kendilerini sadakatle Tanrı'ya adanmışlardı. ¹⁹Kentlerinin çevresindeki kırlarda ya da herhangi bir kentte yaşayan Harun soyundan kâhinlere gelince, onlardan olan bütün erkeklerle ve Levililer'in soyağacında kayıtlı herkese yiyecek dağıtmak için belirli kişiler atanmıştı.

²⁰Hizkiya bütün Yahuda'da böyle davrandı; Tanrısı RAB'bin önünde iyi, doğru ve hakça olanı yaptı. ²¹Tanrı'nın Tapınağı'nda üstlendiği görevi bütün yüreğiyle yerine getirdi; Kutsal Yasa'ya, buyruklara uydu; Tanrısı'na yöneldi. Bu sayede başarılı oldu.

Sanherib'in Tehdidi

(2Kr. 18:13-19:13; Ysa. 36:1-37:13)

32 Hizkiya'nın RAB'be bağlılıkla yaptığı bu hizmetlerden sonra Asur Kralı Sanherib gelip Yahuda'ya saldırdı. Surlu kentleri ele geçirmek amacıyla onları kuşattı. ²Sanherib'in Yerusâlim'le savaşmaya hazırlandığını duyan Hizkiya, ³kentin dışındaki pınarları kapatma konusunda önderlerine ve ordu komutanlarına danıştı. Onlar da onu desteklediler. ⁴Böylece birçok kişi toplandı. “Neden Asur Kralı gelip bol su bulsun?” diyerek bütün pınarları ve ülkenin ortasından akan dereyi kapadılar. ⁵Hizkiya gücünü toplayarak surun yıkılmış bölümlerini onarttı, üstüne kuleler yaptırdı. Dışardan bir sur daha yaptırarak Davut Kenti'nde Millo'yu* sağlamlaştırdı. Bunların yanı sıra, çok sayıda silah ve kalkan hazırlattı.

⁶Halka komutanlar atadı. Sonra onları kent kapısı yakınındaki alanda toplayarak şöyle yüreklendirdi: ⁷“Güçlü ve yürekli olun! Asur Kralı'ndan ve yanındaki büyük ordudan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla olandan daha üstündür. ⁸Ondaki

güç insansaldır; bizdeki güç ise bize yardım eden ve bizden yana savaşan Tanrımız RAB'dir.” Yahuda Kralı Hizkiya'nın bu sözleri halka güven verdi.

⁹Asur Kralı Sanherib, bütün orduyuyla Lakiş Kenti'ni kuşatırken, subayları aracılığıyla Yahuda Kralı Hizkiya'ya ve Yerusâlim'de yaşayan Yahuda halkına şu haberi gönderdi:

¹⁰“Asur Kralı Sanherib şöyle diyor: ‘Neye güvenerek Yerusâlim'de kuşatma altında kalıyorsunuz?’ ¹¹Hizkiya, ‘Tanrımız RAB bizi Asur Kralı'nın elinden kurtaracak’ diyerek sizi kandırıyor. Sizi kıtlığa ve susuzluğa terk edip ölüme sürüklüyor. ¹²Tanrı'nın tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldıran, Yahuda ve Yerusâlim halkına, ‘Tek bir sunağın önünde tapınacak, onun üzerinde buhur yakacaksınız’ diyen Hizkiya değil mi bu? ¹³Benim ve atalarımın öbür ülkelerin halklarına neler yaptığımızı bilmiyor musunuz? Ulusların ilahlarından hangisi ülkesini benim elimden kurtarabildi? ¹⁴Atalarımın büsbütün yok ettiği bu ulusların ilahlarından hangisi halkını elimden kurtarabildi ki, Tanrınız sizi elimden kurtarabilsin? ¹⁵Hizkiya'nın sizi kandırıp aldatmasına izin vermeyin! Ona güvenmeyin! Çünkü hiçbir ulusun, krallığın ilahlarından bir teki bile halkını elimden ya da atalarımın elinden kurtaramamıştır! Tanrınız kim ki sizi elimden kurtarsın?”

¹⁶Sanherib'in subayları RAB Tanrı'ya ve kulu Hizkiya'ya karşı daha birçok şey söylediler. ¹⁷Sanherib İsrail'in Tanrısı RAB'bi aşağılamak için yazdığı mektuplarda da şöyle diyordu: “Öteki ulusların tanrıları halklarını elimden kurtaramadıkları gibi, Hizkiya'nın Tanrısı da halkını elimden kurtaramayacak.” ¹⁸Sonra kenti ele geçirmek amacıyla surun üstün-

deki Yerusllim halkını korkutup yıldırmak için Yahudi dilinde bağırdılar. ¹⁹Üstelik dünyanın öteki uluslarının insan eliyle yapılmış ilahlarından söz edencesine Yerusllim'in Tanrısı'ndan söz ettiler.

Rab Hizkiya'yı Kurtarıyor

(2Kr.19:14-37; Ysa.37:14-38)

²⁰Bunun üzerine Kral Hizkiya ile Amots oğlu Peygamber Yeşaya dua edip Tanrı'ya yalvardılar. ²¹RAB bir melek göndererek Asur Kralı'nın ordugahındaki bütün yiğit savaşçıları, önderleri, komutanları yok etti. Asur Kralı utanç içinde ülkesine döndü. Bir gün kendi ilahının tapınağına girdiğinde de oğullarından bazıları onu orada kılıçla öldürdüler. ²²Böylece RAB Hizkiya'yla Yerusllim'de yaşayanları Asur Kralı Sanherib'in ve öbür düşmanlarının elinden kurtararak her yanda güvenlik içinde yaşamalarını sağladı. ²³Yerusllim'e gelen birçok kişi RAB'be sunular, Yahuda Kralı Hizkiya'ya da değerli armağanlar getirdi. O günden sonra Hizkiya bütün uluslar arasında saygınlık kazandı.

Hizkiya'nın Hastalığı, İyileşmesi ve Ölümü

(2Kr.20:1-21; Ysa.38:1-3)

²⁴O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalanınca, RAB'be yalvardı. RAB yakarışını duyarak ona bir belirti verdi. ²⁵Ne var ki, Hizkiya kendisine yapılan bu iyiliğe yaraşır biçimde davranmayıp büyüklendi. Bu yüzden RAB hem ona, hem Yahuda'ya, hem de Yerusllim'e öfkelendi. ²⁶Hizkiya ile Yerusllim'de yaşayanlar gururu bırakıp alçakgönüllü davranmaya başladılar. Bu sayede Hizkiya'nın krallığı boyunca RAB'bin öfkesine uğramadılar.

²⁷Hizkiya çok zengin ve onurlu biydi. Altını, gümüşü, değerli taşları, baharatı, kalkanları ve çeşit çeşit değerli eşyası için hazineler yaptırdı. ²⁸Ayrıca tahıl ambarları, yeni şarap ve zeytinyağı depoları, sığırlar için ahırlar, sürüler için ağıllar yaptırdı. ²⁹Bunların yanısıra kendisi için kentler kurdu ve çok sayıda davar, sığır edindi. Tanrı ona çok büyük zenginlik vermişti. ³⁰Gihon Pınarı'nın yukarı ağzını kapayıp suyun Davut Kenti'nin batı yakasından aşağıya akmasını sağlayan da Hizkiya'dır. Üstlendiği her işte başarılı oldu. ³¹Ama Babil önderlerinin ülkede gerçekleştiren belirtiyi araştırmak için gönderdiği elçiler gelince, Tanrı Hizkiya'yı denemek ve aklından geçenlerin hepsini öğrenmek için onu bıraktı.

³²Hizkiya'nın yaptığı öbür işler ve RAB'be bağlılığı Amots oğlu Peygamber Yeşaya'nın Yahuda ve İsrail krallarının tarihindeki görünümünde yazılıdır. ³³Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, Davutoğulları'nın mezarlarının üst kesimine gömüldü. Bütün Yahuda ve Yerusllim halkı onu saygıyla andı. Yerine oğlu Manaşşe kral oldu.

Manaşşe'nin Yahuda Krallığı

(2Kr.21:1-18)

33 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yerusllim'de elli beş yıl krallık yaptı. ²RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ³Babası Hizkiya'nın ortadan kaldırdığı puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. Baal* için sunaklar kurdu, Aşera* putları yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti. ⁴RAB'bin, "Adım sonsuza dek Yerusllim'de bulunacaktır" dediği RAB'bin Tapınağı'nda sunaklar kurdu. ⁵Tapınağın iki avlu-

sunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı. ⁶Oğullarını Ben-Hinnom Vadisi'nde ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RAB'bin gözünde çok kötülük yaparak O'nu öfkelendirdi.

⁷Manaşşe yaptırdığı putu Tanrı'nın Tapınağı'na yerleştirdi. Oysa Tanrı tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a şöyle demişti: “Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yerusâlim'de adım sonsuza dek anılacak. ⁸Kendilerine Musa aracılığıyla buyurduğum Kutsal Yasa'yı, kuralları, ilkeleri dikkatle yerine getirirlerse, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.” ⁹Ancak Manaşşe Yahudîliler'la Yerusâlim'de yaşayanları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.

¹⁰RAB Manaşşe'yle halkını uyardıysa da aldırış etmediler. ¹¹Bunun üzerine RAB Asur Kralı'nın ordu komutanlarını onların üzerine gönderdi. Manaşşe'yi tutsak alıp burnuna çengel taktılar; tunç* zincirlerle bağlayıp Babil'e götürdüler. ¹²Ne var ki, Manaşşe sıkıntısında Tanrısı RAB'be yakardı ve atalarının Tanrısı önünde son derece alçakgönüllü davrandı. ¹³RAB'be yalvarınca RAB yakarışını, duasını duydu ve onu yine Yerusâlim'e, krallığına getirdi. İşte o zaman Manaşşe RAB'bin Tanrı olduğunu anladı.

¹⁴Sonra Davut Kenti için vadideki Gihon Pınarı'nın batısından Balık Kapaşı'nın girişine kadar yüksek bir dış sur yaptı; Ofel Tepesi'ni de bu surla çevirdi. Yahuda'nın bütün surlu kentlerine komutanlar yerleştirdi. ¹⁵RAB'bin Tapınağı'ndan yabancı ilahları ve dik-

tirdiği putu çıkardı; tapınağın bulunduğu tepede ve Yerusâlim'de yaptırdığı bütün sunakları kaldırıp kentin dışına attı. ¹⁶RAB'bin sunağını yenden kurup üzerinde esenlik ve şükran kurbanları kesti; Yahuda halkına İsrail'in Tanrısı RAB'be kulluk etmeleri için buyruk verdi. ¹⁷Ne var ki, halk tapınma yerlerinde kurban sunmayı sürdürdü; ancak yalnız Tanrıları RAB'be kurban sunuyorlardı.

¹⁸Manaşşe'nin yaptığı öbür işler, Tanrısı'na yakarışı ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına onu uyaran bilicilerin* sözleri, İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. ¹⁹Duası, Tanrı'nın ona yanıtı, gururundan dönmeden önce işlediği bütün günahlar, ihaneti, yaptırdığı tapınma yerleri, Aşera putlarıyla öbür putları diktirdiği yerler Hozay'ın^h tarihinde yazılıdır. ²⁰Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, kendi sarayına gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu.

Amon'un Yahuda Krallığı

(2Kr. 21:19-26)

²¹Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de iki yıl krallık yaptı. ²²Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babası Manaşşe'nin yaptırdığı putlara kurban sundu, onlara taptı. ²³Ancak RAB'bin önünde alçakgönüllülüğü takınan babası Manaşşe'nin tersine, giderek suçunu artırdı. ²⁴Görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler. ²⁵Ülke halkı Kral Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

Yoşiya'nın Yahuda Krallığı

(2Kr. 22:1-2)

34 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yerusâlim'de otuz bir yıl krallık yaptı. ²RAB'bin gözünde

doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davut'un yollarını izledi.

Yoşiya'nın Yaptığı Yenilikler

(2Kr.23:4-20)

³Yoşiya krallığının sekizinci yılında, daha gençken, atası Davut'un Tanrısı'na yönelmeye başladı. Krallığının on ikinci yılında da Yahuda ve Yerusâlim'i puta tapılan yerlerden, Aşera* putlarından, oyma ve dökme putlardan arındırmaya başladı. ⁴Yoşiya'nın gözetiminde Baallar'ın* sunaklarını yıktırıp üzerlerindeki buhur sunaklarını parçalattı. Aşera putlarını, oyma ve dökme putları da parçalayıp ezdikten sonra tozlarını onlara kurban sunanların mezarlarına serpti. ⁵Kâhinlerin kemiklerini kendi sunaklarının üstünde yaktı. Böylece Yahuda ve Yerusâlim'i arındırdı. ⁶Naftali'ye dek Manaşşe, Efrayim ve Şimon oymaklarının kentleriyle çevredeki yıkıntılarda bulunan ⁷sunakları, Aşera putlarını yıktı; toz haline gelinceye dek putları ezdi. İsrail ülkesinin her yanındaki buhur sunaklarını paramparça etti. Sonra Yerusâlim'e döndü.

Yasa Kitabı'nın Bulunuşu

(2Kr.22:3-23:3)

⁸Yoşiya ülkeyi ve tapınağı arandırdıktan sonra, krallığının on sekizinci yılında Asalya oğlu Şafan'ı, kent yöneticisi Maaseya'yı ve Yoahaz oğlu devlet tarihçisi Yoah'ı Tanrısı RAB'in Tapınağı'nı onarmaya gönderdi. ⁹Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'na getirilen paraları götürüp Başkâhin Hilkiya'ya verdiler. Kapı nöbetçileri olan Levililer bu parayı Manaşşe ve Efrayim halkından, İsrail'in geri kalanından, bütün Yahudalılar'la Benyaminitiler'den, Yerusâlim'de yaşayanlardan toplamışlardı. ¹⁰Paraları RAB'in Tapınağı'ndaki işlerin başın-

da bulunan denetçilere verdiler. Onlar da tapınağı yenileme ve onarma işinde çalışan işçilere ödediler. ¹¹Yontma taş, Yahuda krallarının yıkılmaya terk ettiği yapıların giriş ve bağlantı yerlerinin onarımı için kereste almaları için marangozlara, yapıcılara ödeme yapıldı. ¹²⁻¹³Çalışanlar işi özenle yaptılar. Başlarında yönetici olarak Levililer'den şu denetçiler vardı: Merari boyundan Yahat'la Ovadya, Kehat boyundan Zekeriya'yla Meşullam. Çalgı çalmakta usta olan Levililer yük taşıyan işçilerin sorumluluğunu aldılar ve her işi yapan işçileri denetlediler. Levililer'den bazıları da yazman, görevli, kapı nöbetçisi olarak çalıştılar.

¹⁴RAB'in Tapınağı'na getirilen parayı çıkarırlarken, Kâhin Hilkiya Musa aracılığıyla verilmiş olan RAB'in Yasa Kitabı'nı buldu. ¹⁵Yazman Şafan'a, "RAB'in Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum" diyerek kitabı ona verdi. ¹⁶Şafan kitabı krala götürerek, "Görevlilerin kendilerine verilen her işi yapıyorlar" diye haber verdi, ¹⁷"RAB'in Tapınağı'ndaki paraları alıp denetçilerle işçilere verdiler." ¹⁸Ardından, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" diyerek kitabı krala okudu. ¹⁹Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı. ²⁰Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mika oğlu Avdon'a, Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya şöyle buyurdu: ²¹"Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, İsrail ve Yahuda halkının geri kalanı için de RAB'be danışın. RAB'in bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız RAB'in sözüne kulak asmadılar, bu kitapta yazılanlara uymadılar."

²²Hilkiya ile kralın gönderdiği adamlar varıp tapındaki giysilerin nöbetçisi Hasra oğlu Tokhat oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya danıştılar.

Hulda Yerus alim'de, İkinci Mahalle'de oturuyordu.

²³Hulda onlara şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB, ‘Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin’ diyor: ²⁴‘Yahuda Kralı'nın önünde okunan kitapta yazılı bütün lanetleri, felaketi buraya da, burada yaşayan halkın başına da getireceğim. ²⁵Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.’

²⁶“RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: ‘İsrail'in Tanrısı RAB duyduğun sözlerle ilişkin diyor ki: ²⁷‘Madem burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, kendini alçalttın, evet, önümde kendini alçalttın, gıysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yalvarışını işittim. Böyle diyor RAB. ²⁸‘Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya ve burada yaşayanlara getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.’” Hilkiya ile yandaşları bu sözleri krala iletiler.

²⁹Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yerus alim'in bütün ileri gelenlerini topladı. ³⁰Sonra Yahudalılar, Yerus alim'de yaşayanlar, kâhinler, Levililer, büyük küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin Tapınağı'nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nı baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu. ³¹Özel yerinde durarak RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. ³²Sonra oradaki Yerus alim ve Benyamin halkına bu antlaşmaya bağlı kalacaklarına ilişkin ant içirtti. Yerus alim'de yaşayanlar Tanrı'nın, ata-

larının Tanrısı'nın antlaşmasına bağlı kaldılar. ³³Yoşiya İsrail topraklarından bütün iğrenç putları kaldırttı. İsrail'de kalan halkın Tanrıları RAB'be kulluk etmelerini sağladı. Kral yaşadığı sürece halk atalarının Tanrısı RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçmedi.

Yoşiya Fısh Bayramı'nı Kutluyor

(2Kr. 23:21-23)

35 Yoşiya Yerus alim'de RAB için Fısh Bayramı'nı* kutladı. Birinci ayın* on dördüncü günü Fısh* kurbanı kesildi. ²Yoşiya kâhinleri görevlerine atayarak RAB'bin Tapınağı'nda hizmet etmeleri için yüreklendirdi. ³Bütün İsrail halkını eğiten RAB'be adanmış Levililer'e, “Kutsal sandığı İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın yaptırdığı tapınağa koyun” dedi, “Bundan böyle onu omuzlarınızın üzerinde taşımayacaksınız. Şimdi Tanrınız RAB'be ve halkı İsrail'e hizmet edin. ⁴İsrail Kralı Davut'la oğlu Süleyman'ın yazılı düzeni uyarınca, boylarınıza, bölüklerinize göre hazırlanın. ⁵Kardeşleriniz olan halkın boylarına bağlı bölüklere yardım etmek üzere siz Levililer takımlar halinde kutsal yerde durun. ⁶Kendinizi kutsayın ve RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi Fısh kurbanlarını kesip kardeşleriniz için hazırlayın.”

⁷Yoşiya Fısh kurbanını sunmaları için oradaki halka sürüsünden otuz bin kuzuyla oğlak, üç bin de sığır bağışladı. ⁸Kralın önderleri de halka, kâhinlere ve Levililer'e gönülden bağışta bulundular. Tanrı Tapınağı'nın yöneticileri olan Hilkiya, Zekeriya, Yehiel de Fısh kurbanı olarak kâhinlere iki bin altı yüz kuzuyla oğlak, üç yüz sığır verdiler. ⁹Konanya, kardeşleri Şemaya ile Netanel, Levililer'in önderleri Haşavya, Yeiel ve Yozavat da Fısh kurbanı olarak Levi-

liler'e beş bin kuzuyla oğlak, beş yüz de sığır bağışladılar.

¹⁰Hizmetle ilgili hazırlıklar tamamlanınca, kralın buyruğu uyarınca kâhinlerle bölüklerine göre Levililer yerlerini aldılar. ¹¹Fışh kurbanları kesildi. Kâhinler kendilerine verilen kanı sunağın üzerine döktüler; Levililer de hayvanların derisini yüzdüler. ¹²Musa'nın kitabında yazılanlar uyarınca, RAB'be sunsunlar diye yakmalık sunular* halk boylarının bölüklerine verilmek üzere bir yana koyuldu. Sığırlara da aynısını yaptılar. ¹³Kural uyarınca, Fışh kurbanlarını ateşte kızarttılar; kutsal sunuları da tencerelerde, kazanlarda, tavalarda haşlayıp çabucak halka dağıttılar. ¹⁴Bundan sonra Levililer hem kendileri, hem de kâhinler adına hazırlık yaptılar. Çünkü Harun soyundan kâhinler akşam geç vakte kadar yakmalık sunu ve yağ sunmakla uğraşıyorlardı. Bu nedenle Levililer hem kendileri, hem de Harun soyundan gelen kâhinler için hazırlık yaptılar.

¹⁵Asaf soyundan gelen ezgiciler Davut, Asaf, Heman ve kralın bilicisi* Yedutun'un buyruğu uyarınca yerlerinde durdular. Kapı nöbetçileri de görevlerini bırakmak zorunda kalmadı, çünkü onlar için hazırlığı kardeşleri Levililer yapmıştı. ¹⁶Böylece o gün Kral Yoşiya'nın buyruğu doğrultusunda Fışh Bayramı'nı kutlamak ve RAB'in sunağı üzerinde yakmalık sunular sunmak için RAB'in hizmetiyle ilgili bütün çalışmalar tamamlandı. ¹⁷O gün orada bulunan İsrail halkı Fışh Bayramı'nı kutladı. Mayasız Ekmek Bayramı'nı* da yedi gün boyunca kutladılar. ¹⁸Peygamber Samuel'in döneminden bu yana, İsrail'de böyle bir Fışh Bayramı kutlanmamıştı. Hiçbir İsrail' kralı da Yoşiya'nın, kâhinlerin, Levililer'in, bütün Yahuda halkıyla oradaki İsraililer'in ve Yerusâlim'de yaşayanların kutladığı

gibi bir Fışh Bayramı kutlanmamıştı. ¹⁹Bu Fışh Bayramı Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında kutlandı.

Yoşiya'nın Ölümü

(2Kr. 23:28-30)

²⁰Yoşiya'nın tapınağı düzenlemesinden sonra, Mısır Kralı Neko savaşmak üzere Fırat kıyısındaki Karkamış'a yürüdü. Yoşiya da onunla savaşmak için yola çıktı. ²¹Ama Neko ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: "Benimle senin aranda bir anlaşmazlık yok, ey Yahuda Kralı! Bugün sana değil, savaş açtığım ülkeye karşı savaşmaya geldim. Tanrı ivedi davranmamı buyurdu. Benden yana olan Tanrı'dan sakın. Yoksa seni yok eder!" ²²Ne var ki, Yoşiya onunla savaşmaktan vazgeçmediği gibi, Tanrı'nın Neko aracılığıyla söylediği sözlere de aldırış etmedi. Kılık değiştirip Megiddo Ovası'nda Neko ile savaşmak üzere yola çıktı. ²³Okçular Kral Yoşiya'yı vurunca, kral görevlilerine, "Beni buradan götürün, ağır yaralıyım!" dedi. ²⁴Görevlileri onu savaş arabasından çıkarıp kendisine ait başka bir arabaya koyarak Yerusâlim'e götürdüler. Yoşiya öldü ve atalarının mezarlığına gömüldü. Bütün Yahuda ve Yerusâlim halkı onun için yas tuttu. ²⁵Yeremya Yoşiya için bir ağıt yazdı. Kadın, erkek bütün ozanlar bugüne dek ağıtlarında Yoşiya'yı anarlar. İsrail'de bir gelenek haline gelen bu ağıtlar Ağıtlar Kitabı'nda yazılıdır.

²⁶Yoşiya'nın yaptığı öbür işler, RAB'in Yasası'nda yazılanlara uygun bağlılığı, ²⁷uygulamaları, başından sonuna dek İsrail ve Yahuda kralarının tarihinde yazılıdır.

Yehoahaz'ın Yahuda Krallığı

(2Kr. 23:30-35)

36 Yahuda halkı babası Yoşiya'nın yerine oğlu Yehoahaz'ı Ye-

ruşalim'e kral yaptı. ²Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yerus̱alim'de üç ay krallık yaptı. ³⁻⁴Mısır Kralı Neko Yerus̱alim'de onu tahttan indirerek ülke halkını yüz talantⁱ gümüş ve bir talant^j altın ödemekle yükümlü kıldı. Yehoahaz'ın ağabeyi Elyakim'i de Yahuda'yla Yerus̱alim Kralı yaptı ve adını değıştirip Yehoyakim koydu. Sonra kardeşi Yehoahaz'ı alıp Mısır'a döndü.

Yehoyakim'in Yahuda Krallığı

(2Kr.23:36-24:7)

⁵Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerus̱alim'de on bir yıl krallık yaptı. Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ⁶Yehoyakim'e saldıran Babil Kralı Nebukadnessar Babil'e götürmek için onu tunç* zincirlerle bağladı. ⁷RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı eşyaları da alıp Babil'de kendi tapınağına yerleştirdi.

⁸Yehoyakim'in yaptığı öbür işler, iğrençlikleri, onunla ilgili açığa çıkan kötülükler İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.

Yehoyakin'in Yahuda Krallığı

(2Kr.24:8-17)

⁹Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yerus̱alim'de üç ay on gün krallık yaptı. O da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ¹⁰İlkbaharda Kral Nebukadnessar onu ve RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı değerli eşyaları Babil'e getirtti. Yehoyakin'in yerine akrabası Sidkiya'yı Yahuda ve Yerus̱alim Kralı yaptı.

Sidkiya'nın Yahuda Krallığı

(2Kr.24:18-20; Yer.52:1-3a)

¹¹Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yerus̱alim'de on bir yıl krallık

yaptı. ¹²Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. RAB'bin sözünü bildiren Peygamber Yeremya'nın karşısında alçakgönüllü davranmadı.

Yerus̱alim'in Düşüşü

(2Kr.25:1-21; Yer.52:3b-27)

¹³Sidkiya Tanrı adıyla kendisine bağlı kalacağına ant içiren Kral Nebukadnessar'a karşı ayaklandı. İsrail'in Tanrısı RAB'be dönmek için direnerek inat etti. ¹⁴Üstelik kâhinlerin ve halkın önderleri de öteki ulusların iğrenç törelerine uyarak ihanetlerini gitgide artırdılar ve RAB'bin Yerus̱alim'de kutsal kıldığı tapınağını kirlettiler.

¹⁵Atalarının Tanrısı RAB, halkına ve konutuna acıdığı için onları ulakları aracılığıyla defalarca uyardı. ¹⁶Ama onlar Tanrı'nın ulaklarıyla alay ederek sözlerini küçümse-diler, peygamberlerini aşağıladılar. Sonunda RAB'bin halkına karşı öfkesi kurtuluş yolu bırakmayacak kadar alevlendi.

¹⁷RAB Kildan* Kralı'nı onların üzerine saldırttı. Kildani ordusu gençlerini tapınakta kılıçtan geçirdi. Ne delikanlıya, ne genç kıza, ne yaşlıya, ne aksaçlıya acıdı. RAB hepsini Kildan Kralı'nın eline teslim etti. ¹⁸Kral, RAB Tanrı'nın Tapınağı'ndaki büyük küçük bütün eşyaları, tapınağın, Yahuda Kralı'nın ve önderlerinin hazinelerini Babil'e taşıttı. ¹⁹Tanrı'nın Tapınağı'nı ateşe verdiler, Yerus̱alim surlarını yıkıp bütün sarayları yaktılar, değerli olan her şeyi yok ettiler. ²⁰Kildan Kralı kılıçtan kurtulanları Babil'e sürdü. Bunlar Pers krallığı egemen oluncaya dek onun ve oğullarının köleleri olarak yaşadılar. ²¹Böy-

i 36:3-4 "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. j 36:3-4 "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg.

36:3-4 Yer.22:11-12 36:5 Yer.22:18-19; 26:1-6; 35:1-19

36:6 Yer.25:1-38; 36:1-32; 45:1-5; Dan.1:1-2 36:10 Yer.22:24-30; 24:1-10; 29:1-2; Hez.17:12

36:10 Yer.37:1; Hez.17:13 36:11 Yer.27:1-22; 28:1-17 36:13 Hez.17:15

36:16 Mat.5:12; Luk.6:23; Elç.7:52-53 36:17 Yer.21:1-10; 34:1-5 36:21 Yer.25:11; 29:10

lece RAB'bin Yeremya aracılığıyla söylediği söz yerine geldi: “Ülke tutulmayan Şabat yıllarını^k tamamlıncaya, yetmiş yıl doluncaya kadar ıssız kalıp dinlenecek.”

Koreş'in Duyurusu

(Ezr.1:1-3)

²²Pers Kralı Koreş'in^l krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek

amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriği duyurdu:

²³“Pers Kralı Koreş şöyle diyor: ‘Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yerus̄alim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. Aranızda O'nun halkından kim varsa oraya gitsin. Tanrısı RAB onunla olsun!’ ”

k 36:21 “Şabat yılları”: RAB, İsraililer'e her yedi yılda bir topraklarını bir yıl dinlendirmesini buyurdu. Halk buna uymadı (bkz. Lev.26:33-35; Yer.25:8-11). **l 36:22** “Koreş”: Tarihsel kayıtlarda “Keyhüsrev” diye de geçer.

36:23 Ysa.44:28.

EZRA

Giriş

Ezra Kitabı Tarihler kitaplarının devamıdır. İ.Ö. 538 yıllarında Babil'den dönen ve Yerusâlim'de tapınmayı yeniden başlatan Yahudiler'in yaptıklarını açıklıyor. Bu yapılanlar şu aşamalardan geçti:

1. Pers Kralı Koreş'in buyruğu uyarınca ilk kesim Yahudi sürgünler Babil'den dönüyor.
2. Tapınak yeniden kuruluyor ve adanıyor. Yerusâlim'de Tanrı'ya tapınma yeniden başlıyor.
3. Yıllar sonra Yasa Bilgini Ezra önderliğinde başka bir Yahudi kesimi Yerusâlim'e dönüyor. Ezra İsrail'in kutsal yasası uyarınca halkın dinsel ve sosyal yaşamını düzene sokmasına yardım ediyor.

Ana Hatlar:

1:1-2:70 Sürgünden ilk dönenler

3:1-6:22 Tapınak yeniden kuruluyor ve adanıyor

7:1-10:44 Ezra öbür sürgünlerle dönüyor

Koreş'in Duyurusu

(2Ta. 36:22-23)

1 Pers Kralı Koreş'in^a krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu:

²“Pers Kralı Koreş şöyle diyor: ‘Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yerusâlim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. ³Aranızda O'nun halkından kim varsa Tanrısı onunla olsun. Yahuda'daki Yerusâlim Kenti'ne gidip İsrail'in Tanrısı RAB'bin, Yerusâlim'deki Tanrı'nın Tapınağı'nı yeni-

den yapsınlar. ⁴Krallığımda yaşayan yerliler, sürgün oldukları yerlerde sağ kalmış olanlara altın, gümüş, mal ve hayvanlar sağlamakla birlikte Yerusâlim'deki Tanrı'nın Tapınağı'na gönülden sunular sunsun.’”

Sürgündekilerin Yerusâlim'e Dönüşü

⁵Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının boy başları, kâhinler*, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından harekete geçirilen herkes, RAB'bin Yerusâlim'deki Tapınağı'nı yeniden yapmak için gidiş hazırlıklarına girişti. ⁶Komşuları gönülden verdikleri armağanların yanı sıra, altın, gümüş kaplar, mal, hayvan ve değerli armağanlarla onları desteklediler. ⁷⁻⁸Pers Kralı Koreş de Nebukadnessar'ın Yerusâlim'deki RAB'bin Tapınağı'ndan

a 1:1 “Koreş”: Tarihsel kayıtlarda “Keyhüsrev” diye de geçer.

1:1 Yer.25:11; 29:10 **1:2** Ysa.44:28

alıp kendi ilahının tapınağına koymuş olduğu kapları çıkardı. Bunları hazine görevlisi Mitredat'a getirterek sayımını yaptırdı ve Yahuda önderi Şeşbassar'a verdi.

⁹Sayım sonucu şuydu:

30 altın leğen,

1 000 gümüş leğen,

29 tas,

¹⁰30 altın tas

ve birbirinin benzeri 410 gümüş tas,

1 000 parça değişik kap.

¹¹Altın ve gümüş eşyaların toplamı

5 400 parçaydı. Sürgünler Babil'den Yerusâlim'e dönerken Şeşbassar bunların hepsini birlikte getirdi.

Sürgünden Dönenlerin Listesi

(Neh. 7:6-73)

2 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Babil'e sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yerusâlim ve Yahuda'daki kendi kentlerine döndü. ²Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehüm ve Baana'nın önderliğinde geldiler.

Sürgünden dönen İsrailîler'in sayıları şöyleydi:

³ Paraoğulları: 2172

⁴ Şefatyoğulları: 372

⁵ Arahoğulları: 775

⁶ Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2812

⁷ Elamoğulları: 1254

⁸ Zattuoğulları: 945

⁹ Zakkayoğulları: 760

¹⁰ Baniogulları: 642

¹¹ Bevayoğulları: 623

¹² Azgatoğulları: 1222

¹³ Adonikamoğulları: 666

¹⁴ Bigvayoğulları: 2056

¹⁵ Adinoğulları: 454

¹⁶ Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98

¹⁷ Besayoğulları: 323

¹⁸ Yoraogulları: 112

¹⁹ Haşumoğulları: 223

²⁰ Gibbaroğulları: 95

²¹ Beytlehemliler: 123

²² Netofalılar: 56

²³ Anatotlular: 128

²⁴ Azmavetliler: 42

²⁵ Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743

²⁶ Ramalılar ve Gevalılar: 621

²⁷ Mikmaslılar: 122

²⁸ Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 223

²⁹ Nevolular: 52

³⁰ Magbişliler: 156

³¹ Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1254

³² Harimliler: 320

³³ Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 725

³⁴ Erihalılar: 345

³⁵ Senaalılar: 3630.

³⁶ Kâhinler:

Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973

³⁷ İmmeroğulları: 1052

³⁸ Paşhuroğulları: 1247

³⁹ Harimoğulları: 1017.

⁴⁰ Levililer:

Hodavya soyundan Yeşu ve Kadmieloğulları: 74.

⁴¹ Ezgiciler:

Asafoğulları: 128.

⁴² Tapınak kapı nöbetçileri:

Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları, toplam 139.

⁴³ Tapınak görevlileri:

Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları,

⁴⁴ Kerosoğulları, Siahaoğulları, Padonoğulları,

⁴⁵ Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Akkuvoğulları,

⁴⁶ Hagavoğulları, Şalmayoğulları, Hananoğulları,

⁴⁷ Giddeloğulları, Gaharoğulları, Reayaoğulları,

- 48 Resinoğulları, Nekodaoğulları,
 Gazzamoğulları,
 49 Uzaoğulları, Paseahoğulları,
 Besayoğulları,
 50 Asnaoğulları, Meunimoğulları,
 Nefusimoğulları,
 51 Bakbukoğulları, Hakufaoğulları,
 Harhuroğulları,
 52 Baslutoğulları, Mehidaogulları,
 Harşaoğulları,
 53 Barkosoğulları, Siseraoğulları,
 Temahoğulları,
 54 Nesiahoğulları, Hatifaoğulları.
 55 Süleyman'ın kullarının soyu:
 Sotayoğulları, Hassoferetoğulları,
 Perudaoğulları,
 56 Yalaoğulları, Darkonoğulları,
 Giddeloğulları,
 57 Şefatyaoğulları, Hattiloğulları,
 Pokeret-Hasseveyimoğulları,
 Amioğulları.
 58 Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın
 kullarının soyundan olanlar: 392.
 59 Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Ad-
 dan ve İmmer'den dönen, ancak han-
 gi aileden olduklarını ve soylarının İs-
 rail'den geldiğini kanıtlayamayanlar
 şunlardır:
 60 Delayaoğulları, Toviyaogulları,
 Nekodaoğulları: 652.
 61 Kâhinlerin soyundan:
 Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve
 Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriy-
 le evlenip kayınbabasının adını alan
 Barzillay'ın oğulları. 62 Bunlar soy
 kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir
 kayıt bulamayınca, kâhinlik göre-
 vi ellerinden alındı. 63 Vali, Urim
 ile Tummim'i* kullanan bir kâhin
 çıkıncaya dek en kutsal yiyeceklerden
 yememelerini buyurdu.
 64 Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.
 65-67 Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle,
 kadınlı erkekli 200 ezgici,

736 at,
 245 katır,
 435 deve,
 6 720 eşek vardı.

68 Bazı aile başları Yeruşalim'deki
 RAB Tanrı'nın Tapınağı'na varınca,
 tapınağın bulunduğu yerde yeniden
 kurulması için gönülden armağanlar
 verdiler. 69 Her biri gücü oranında ha-
 zineye bu iş için toplam 61 000 darik^b
 altın, 5 000 mina^c gümüş, 100 kâhin
 mintanı bağışladı.

70 Kâhinler, Levililer, halktan bazı
 kişiler –ezgiciler, tapınak görevlile-
 ri ve kapı nöbetçileri– kendi kentleri-
 ne yerleştiler. Böylece bütün İsraililer
 kentlerinde yaşamaya başladılar.

Sunak Yeniden Kuruluyor

3 İsraililer kendi kentlerine yerleş-
 tikten sonra, yedinci ay* Yeruşa-
 lim'de tek vücut halinde toplandılar.
 2 Yosadak oğlu Yeşu ve kâhin olan
 kardeşleri, Şealtiel oğlu Zerubbabil'le
 kardeşleri İsrail'in Tanrısı'nın sunağı-
 nı yeniden kurdular. Amaçları, Tan-
 rı adamı Musa'nın yasası uyarınca,
 sunağın üzerinde yakmalık sunular*
 sunmaktı. 3 Çevrelerinde yaşayan
 halklardan korkmalarına karşın, su-
 nağı eski temeli üzerine yeniden kur-
 dular. Üzerinde RAB'be sabah, akşam
 öngörülen yakmalık sunuları sundu-
 lar. 4 Sonra yazılanlara uygun biçimde
 Çardak Bayramı'nı* kutladılar. Kural
 uyarınca, her gün için belirlenen sayı-
 ya göre, yakmalık sunuları sundular.
 5 Bundan sonra da günlük yakmalık
 sunuyu, Yeni Ay sunularını, RAB'bin
 belirlediği bütün kutsal bayramların
 sunularını ve RAB'be gönülden ve-
 rilen sunuları sundular. 6 RAB'bin
 Tapınağı'nın temeli henüz atılmadı-
 ğı halde, yedinci ayın birinci günü

b 2:69 "61 000 darik": Yaklaşık 520 kg. c 2:69 "5 000 mina": Yaklaşık 2.9 ton.
 2:70 1Ta.9:2; Neh.11:3 3:1 Neh.8:1 3:2 Çık.27:1 3:3 Say.28:1-8 3:4 Say.29:12-38
 3:5 Say.28:11-29:39

RAB'be yakmalık sunular sunmaya başladılar.

Tapınağın Temelleri Atılıyor

⁷İsraililer taşçılarla marangozlara para ödediler. Ayrıca sedir tomruklarını Lübnan'dan denize indirerek Ya'fa'ya getirmeleri için Saydalılar'a ve Surlular'a yiyecek, içecek, zeytinyağı sağladılar. Bütün bunlara Pers Kralı Koreş izin vermişti. ⁸Tanrı'nın Yerusalım'deki Tapınağı'na vardıktan sonra, ikinci yılın ikinci ayında* Şealtiel oğlu Zerubbabil, Yosadak oğlu Yeşu ve bütün öteki kardeşleri, kâhinler, Levililer ve sürgünden Yerusalım'e dönenlerin tümü işe başladılar. RAB'bin Tapınağı'nın yapımını denetlemek için yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer'i görevlendirdiler. ⁹Levililer'den Yeşu, oğulları ve kardeşleri, Yahuda^c soyundan Kadmiel ile oğulları, Henadat'ın oğullarıyla torunları Tanrı'nın Tapınağı'nın yapımında çalışanları denetleme işini hep birlikte yüklendiler.

¹⁰Yapıcılar RAB'bin Tapınağı'nın temelini atınca, İsrail Kralı Davut'un kuralı uyarınca kâhinler RAB'bi övmek için tören giysilerini giymiş olarak ellerinde borazanlarla, Levili Asafoğulları da zillerle yerlerini aldılar. ¹¹RAB'be övgüler, şükranlar sunarak ezgi okudular:

“RAB iyidir;

İsrail'e sevgisi sonsuzdur.”

RAB'bin Tapınağı'nın temeli atıldığı için herkes yüksek sesle RAB'bi övmeye başladı. ¹²Eski tapınağı görmüş birçok yaşlı kâhin, Levili ve boy başı tapınağın temelini atıldığını görünce hıçkırığa hıçkırığa ağıladılar. Birçokları da sevinç çılgınlığı attı. ¹³Sevinç çılgınlık-

ları ağlama sesinden ayırt edilemiyor-du. Çünkü halk avaz avaz bağırıyordu. Ses uzak yerlerden bile duyuluyordu.

Düşmanlar Tapınağın Yapımına Karşı Koyuyor

4 Yahudalılar'la Benyaminitliler'in düşmanları, sürgünden dönenlerin İsrail'in Tanrısı RAB için bir tapınak yaptığını duyunca, ²Zerubbabil'in ve boy başlarının yanına vardılar. “Tapınağı sizinle birlikte kuralım” dediler, “Çünkü biz de, sizin gibi Tanrınız'a tapıyoruz; bizi buraya getiren Asur Kralı Esarhaddon'un döneminde bu yana sizin Tanrınız'a kurban sunuyoruz.”

³Ne var ki Zerubbabil, Yeşu ve İsrail'in öteki boy başları, “Tanrımız'a bir tapınak kurmak size düşmez” diye karşılık verdiler, “Pers Kralı Koreş'in buyruğu uyarınca, İsrail'in Tanrısı RAB için tapınağı yalnız biz kuracağız.”

⁴Bunun üzerine çevre halkı Yahudalılar'ı tapınağın yapımından caydır-mak için korkutmaya, cesaretlerini kırmaya girişti. ⁵Tasarılarına engel olmak için Pers Kralı Koreş'in döneminde Pers Kralı Darius'un krallığı-na dek rüşvetle danışmanlar tuttular.

Yerusalım'in Yeniden Kuruluşuna Karşı Engeller

⁶Ahaşveroş'un^d krallığının başlan-gıcında, Yahudalılar'ın düşmanları Yahuda ve Yerusalım'de yaşayanları suçlayan bir belge düzenlediler.

⁷Pers Kralı Artahşasta'nın^e krallığı döneminde, Bişlam, Mitredat, Taveel ve öbür çalışma arkadaşları Artahşasta'ya bir mektup yazdılar. Mektup Aramice^f yazılıp çevrildi.

ç 3:9 “Yahuda”, yani “Hodavya” (bkz. 2:40). d 4:6 “Ahaşveroş”: Kserkses diye de bilinir. e 4:7 “Artahşasta”: Artakserkses diye de bilinir. f 4:7 4:8-6:18 ayetleri o dönemin resmi dili Aramice yazılmıştır.

3:10 1Ta.25:1 3:11 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11 4:2 2Kr.19:37; Yşa.37:38 4:6 Est.1:1

⁸Vali Rehum ile Yazman Şimşay Kral Artahşasta'ya Yerusâlim'i suçlayan bir mektup yazdılar. Mektup şöyleydi:

⁹“Vali Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları, yargıçlar, yöneticiler, görevliler, Persler, Erek-liler, Babilliler, Elam topraklarından gelen Sus halkı, ¹⁰büyük ve onurlu Asurbanipal'ın^g sürüp Samiriye Kenti'yle Fırat'ın batı yakasındaki bölgeye yerleştirdiği öbür halklarından.”

¹¹İşte Kral Artahşasta'ya gönderilen mektubun örneği:

“Kral Artahşasta'ya,

“Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayan kullarından:

¹²“Yönetimindeki öbür bölgelerden çıkıp bize gelen Yahudiler Yerusâlim'e yerleşerek o asi ve kötü kenti yeniden kurmaya başladılar. Bunu bilgine sunuyoruz. Temelini pekiştiriyor, surlarını tamamlıyorlar. ¹³Ey kral, bilmelisin ki, bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Yahudiler yine vergi ödemeyecek; krallığının geliri de azalacak. ¹⁴Biz sarayının ekmeğini yedik^h. Sana zarar gelmesine izin veremeyiz. Bunun için, haberin olsun diye bu mektubu gönderiyoruz. ¹⁵Atalarının belgeleri araştırılsın. Kayıtlarda bu kentin asi, krallara, valilere zarar veren bir kent olduğunu göreceksin. Bu kent öteden beri başkaldıran bir kenttir. Yerle bir edilmesinin nedeni de budur. ¹⁶Bu yüzden, ey kral, sana bildiriyoruz: Bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Fırat'ın batı yakasındaki bölgede hiçbir payın kalmayacak.”

¹⁷Kral şu yanıtı gönderdi:

“Samiriye'de ve Fırat'ın batı yakasındaki öbür yerlerde yaşayan Vali Rehum'a, Yazman Şimşay'a ve öbür çalışma arkadaşlarına selamlar.

¹⁸“Bize gönderdiğiniz mektup çevrilip bana okundu. ¹⁹Buyruğum üzeri-

ne araştırma yapıldı. Bu kentin öteden beri krallara başkaldırdığı, isyan ettiği, ayaklandığı saptandı. ²⁰Yerusâlim'i güçlü krallar yönetti. Fırat'ın batı yakasındaki bütün bölgede egemenlik sürdüler. Oradaki halktan vergi topladılar. ²¹Şimdi işi durdurmaları için bu adamlara bir buyruk çıkarın. Öyle ki, ben buyruk vermedikçe kent yeniden kurulmasın. ²²Bu konuya özen gösterin; krallığıma daha fazla zarar gelmesin.”

²³Kral Artahşasta'nın mektubunun örneği kendilerine okunur okunmaz, Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları hemen Yerusâlim'e Yahudiler'in yanına gittiler ve zorla onları durdurdular.

²⁴Böylece Tanrı'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'nın yapımı, Pers Kralı Darius'un krallığının ikinci yılına dek askıda kaldı.

Tapınak Yeniden Kuruluyor

5 O sırada Peygamber Hagay ile İddo oğlu Peygamber Zekeriya, Yahuda ve Yerusâlim'deki Yahudiler'e İsrail Tanrısı'nın adıyla peygamberlikte bulundular. ²Bunun üzerine Şealtiel oğlu Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşu Tanrı'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'nı yeniden kurmaya giriştiler. Tanrı'nın peygamberleri de onlarla birlikteydi ve onlara yardım ediyordu.

³Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları onlara gidip, “Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?” diye sordular. ⁴Yapıyı kuranların adlarını da sordular. ⁵Ama Tanrıları Yahudi ileri gelenlerini koruyordu. Bu yüzden, Darius'a bir haber gönderilip ondan yazılı bir yanıt alınıncaya dek Yahudiler durdurulmadı.

g 4:10 “Asurbanipal”: Aramice “Osnappar”. **h 4:14** “Sarayının ekmeğini yedik”: Aramice “Sarayın tuzunu yedik.” **5:1** Ezr.6:14; Hag.1:1; Zek.1:1 **5:2** Hag.1:12; Zek.4:6-9 **5:2** Zek.3:1

⁶Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oradaki görevlilerin Kral Darius'a gönderdikleri mektubun örneği aşağıdadır. ⁷Gönderdikleri belge şöyleydi:

“Kral Darius'a candan selamlar. ⁸Yahuda İli'ne, yüce Tanrı'nın Tapınağı'na gittiğimizi krala bildiririz. Tapınağı büyük taşlarla kuruyor, duvarlarına kirişler yerleştiriyorlar. Tapınağın yapımında canla başla çalışılıyor ve yapım işi başarıyla ilerliyor.

⁹“Halkın ileri gelenlerine, ‘Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?’ diye sorduk. ¹⁰Bilgine sunmak üzere önderlerinin kim olduklarını sana yazabilmek için adlarını da sorduk.

¹¹“İşte bize verdikleri yanıt:

“ ‘Biz yerin ve göğün Tanrısı'nın kullarıyız. Uzun yıllar önce İsrail'in büyük bir kralının kurup yapımını tamamladığı tapınağı yeniden kuruyoruz. ¹²Ama atalarımız Göklerin Tanrısı'nı öfkелendirdi. Bu yüzden Tanrı onları Babil Kralı Kildani* Nebukadnessar'ın eline teslim etti. Nebukadnessar tapınağı yıktı, halkı da Babil'e sürdü. ¹³Ama Babil Kralı Koreş, krallığının birinci yılında Tanrı'nın Tapınağı'nın yeniden yapılması için buyruk verdi. ¹⁴Ayrıca Nebukadnessar'ın Tanrı'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'ndan çıkarıp Babil'deki tapınağa götürdüğü altın ve gümüş kapları da oradan çıkarak vali atadığı Şeşbassar adlı kişiye verdi. ¹⁵Koreş ona, Bu kapları al, gidip Yerusâlim'deki tapınağa yerleştirdi, Tanrı'nın Tapınağı'nı eski yerinde yeniden kur. ¹⁶Böylece Şeşbassar gelip Tanrı'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'nın temelini attı. O günden bu yana yapım işleri sürmekte, ama daha bitmedi.’

¹⁷“Kral uygun görüyorsa, Babil Sarayı'ndaki arşivde bir araştırma yapılsın. Tanrı'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'nın yeniden kurulması için Kral Koreş'in bir buyruk verip vermediği saptansın. Sonra kral bu konuya ilişkin kararını bize bildirsin.”

Darius'un Buyruğu

6 Kral Darius'un buyruğu uyarınca, Babil'de kayıtların saklandığı odada araştırma yapıldı. ²Medya İli'ndeki Ahmeta' Kalesi'nde bir tomar bulundu. Tomarın içinde şunlar yazılıydı:

³⁻⁴“Kral Koreş, krallığının birinci yılında, Tanrı'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'na ilişkin şöyle buyruk verdi: ‘Kurban kesmek üzere bu tapınağın yeniden kurulması için temel atılsın. Üç sıra büyük taş, bir sıra kiriş döşensin. Yüksekliği ve genişliği altmışar arşın' olsun. Giderler saraydan karşılansın. ⁵Nebukadnessar'ın Yerusâlim'deki Tanrı'nın Tapınağı'ndan çıkarıp Babil'e getirdiği altın ve gümüş kaplar da geri verilsin. Yerusâlim'deki tapınakta özel yerlerine götürülsün. Hepsi Tanrı'nın Tapınağı'na konsun.’ ”

⁶“Onun için siz, Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oranın görevlileri, tapınaktan uzak durun! ⁷Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerine karışmayın. Bırakın, Yahudiler'in valisiyle ileri gelenleri Tanrı'nın Tapınağı'nı eski yerinde yeniden kursunlar. ⁸Ayrıca Tanrı'nın Tapınağı'nın yeniden kurulması için Yahudi ileri gelenlerine neler yapmanız gerektiğini de size buyuruyorum: Bu adamların bütün giderleri kralın hazinesinden, Fırat'ın batı yakasındaki bölgeden toplanan vergilerden ödensin. Öyle ki, yapım işleri aksamasın.

⁹Yeruşalim'deki kâhinlerin bütün gereksinimlerini hiç aksatmadan her gün vereceksiniz: Göklerin Tanrısı'na sunulacak yakmalık sunular* için genç boğalar, koçlar, kuzular ve buğday, tuz, şarap, zeytinyağı. ¹⁰Öyle ki, Göklerin Tanrısı'nı hoşnut eden sunular sunsunlar, ben ve oğullarım sağ kalalım diye dua etsinler. ¹¹Bundan başka buyuruyorum ki, bu kararı değiştirenin evinden bir kiriş çıkarılacak ve o kişi kirişin üzerine asılacak. Evi de bu suçtan ötürü çöplüğe çevri-
lecek. ¹²Yeruşalim'i adına konut seçen Tanrı, bu kararı değiştirmeye, oradaki Tanrı Tapınağı'nı yıkmaya kalkışan her kralı ve ulusu yok etsin. Ben Darius böyle buyurdum. Buyruğum özenle yerine getirilsin."

Tapınağın Adanması

¹³Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları Kral Darius'un buyruğunu özenle yerine getirdiler. ¹⁴Peygamber Hagay ile İddo oğlu Zekeriya'nın yaptıkları peygamberlik sayesinde Yahudi ileri gelenleri yapım işlerini başarıyla ilerlettiler. İsrail Tanrısı'nın buyruğu ve Pers kralları Koreş'in, Darius'un, Artahşasta'nın buyrukları uyarınca tapınağın yapımını bitirdiler. ¹⁵Tapınak Kral Darius'un krallığının altıncı yılı, Adar ayının* üçüncü günü tamamlandı.

¹⁶İsrail halkı —kâhinler, Levililer ve sürgünden dönenlerin tümü— Tanrı'nın Tapınağı'nın adanmasını sevinçle kutladılar. ¹⁷Tanrı'nın Tapınağı'nın adanması için yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu kurban ettiler. Oymakların sayısına göre, bütün İsrailililer için günah sunusu* olarak on iki teke sundular. ¹⁸Musa'nın Kitabı'ndaki kural uyarınca Tanrı'nın Yeruşalim'deki hizmeti için kâhinlerle Levililer'i bağ-

lı oldukları bölüklere göre görevlere atadılar.

Fısıh Bayramı Kutlanıyor

¹⁹Sürgünden dönenler birinci ayın* on dördüncü günü Fısıh Bayramı'nı* kutladılar. ²⁰Kâhinlerle Levililer hep birlikte kendilerini arındırdılar; dinsel açıdan hepsi arındı. Levililer sürgünden dönenlerin tümü, kardeşleri olan kâhinler ve kendileri için Fısıh* kurbanını kestiler. ²¹Sürgünden dönen İsrailililer'le İsrail'in Tanrısı RAB'be yönelmek amacıyla kendilerini çevredekilerden ayırıp onlara katılanların hepsi kurban etinden yedi. ²²Mayasız Ekme-
mek Bayramı'nı* yedi gün sevinçle kutladılar. Çünkü RAB onları sevin-dirdi ve Asur Kralı'nın onlara iyi davranmasını, İsrail'in Tanrısı Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerinde onlara yardım etmesini sağladı.

Ezra Yeruşalim'e Geliyor

7 ¹⁻⁶Bu olaylardan sonra, Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı döneminde, Başkâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avisa oğlu Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Ezra adında biri Babil'den geldi. Ezra İsrail'in Tanrısı RAB'bin Musa'ya verdiği yasayı iyi bilen bir bilgindi. Tanrısı RAB'bin yardımıyla kral ona her istediğini verdi. ⁷Kral Artahşasta'nın krallığının yedinci yılında İsrail halkından, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden bazıları Yeruşalim'e gitti.

⁸Ezra, Artahşasta'nın krallığının yedinci yılının beşinci ayında* Yeruşalim'e vardı. ⁹Birinci ayın birinci

günü Babil'den ayrılmıştı. Tanrısı'nın koruyucu eli sayesinde beşinci ayın birinci günü Yerusâlim'e vardı. ¹⁰Ezra kendini RAB'bin Yasası'nı inceleyip uygulamaya ve İsrail'de kuralları, ilkeleri öğretmeye adanmıştı.

Kral Artahşasta'nın Ezra'ya Verdiği Mektup

¹¹Kral Artahşasta'nın RAB'bin buyruklarını, İsrail için koyduğu kuralları iyi bilen Kâhin ve Bilgin Ezra'ya verdiği mektubun bir örneği şudur: ^j

¹²“Kralların Kralı Artahşasta'dan Gökler Tanrısı'nın Yasası'nın bilgini Kâhin Ezra'ya selamlar!

¹³“Krallığımda yaşayan İsrail halkından, kâhinlerden ve Levililer'den Yerusâlim'e gitmek isteyen herkesin seninle gidebilmesi için buyruk veriyorum. ¹⁴Elindeki Tanrın'ın Yasası'nın uygulanıp uygulanmadığı konusunda Yahuda ve Yerusâlim'de araştırma yapman için, ben ve yedi danışmanım seni görevlendirdik. ¹⁵Benim ve danışmanlarımla Yerusâlim'de konut kuran İsrail'in Tanrısı'na gönülden verdiğimiz altını, gümüşü birlikte götürmelisin. ¹⁶Babil İli'nden elde edeceğin altının, gümüşün tümünü, halkın ve kâhinlerin Tanrıları'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'na gönülden verdikleri armağanları da alıp götürmelisin.

¹⁷“Bu parayla hemen boğalar, koçlar, kuzular, tahlil sunuları* ve dökmelik sunular satın alacak ve hepsini Tanrın'ın Yerusâlim'deki Tapınağı'nın sunağı üzerinde sunacaksın. ¹⁸Sen ve kardeşlerin artan altını, gümüşü Tanrınız'ın isteği uyarınca dilediğiniz gibi kullanın. ¹⁹Tanrın'ın Tapınağı'nın hizmetinde kullanılmak üzere sana verilen kapların hepsini Yerusâlim'in Tanrısı'na sun. ²⁰Tanrın'ın Tapınağı

için ödemen gereken başka bir şey varsa, giderleri kralın hazinesinden karşılaştın.

²¹“Ben, Kral Artahşasta, Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin bütün hazine görevlilerine buyruk veriyorum: Gökler Tanrısı'nın Yasası'nın bilgini Kâhin Ezra'nın sizden her istediğini özenle yerine getirin. ²²Kendisine gerektiğinde yüz talanta^k kadar gümüş, yüz kor buğday^l, yüz bat^m şarap, yüz bat zeytinyağı ve istediği kadar tuz sağlayın. ²³Göklerin Tanrısı kendi tapınağı için ne buyursa, özenle yerine getirin. Öyle ki, bana ve oğullarıma öfkelenmesin. ²⁴Şunu da bilesiniz ki, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden, Tanrı'nın Tapınağı'nın öbür hizmetkârlarından vergi almaya yetkiniz yoktur.

²⁵“Sana gelince, Ezra, sendeki Tanrı bilgeliği uyarınca yargıçlar ata. Bunlar Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayan bütün halka, Tanrın'ın yasalarını bilenlerin hepsine adalet sağlasınlar. Yasayı bilmeyenlere de siz öğreteceksiniz. ²⁶Tanrın'ın Yasası'na ve kralın buyruklarına uymayanlar ya ölümle, ya sürgünle, ya mallarına el konarak, ya da hapsedilerek cezalandırılsın.”

Ezra Tanrı'yı Övüyor

²⁷Atalarımızın Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kralın yüreğine Yerusâlim'deki tapınağını onurlandırma isteğini koydu. ²⁸Kralın, danışmanlarının, güçlü komutanlarının bana iyi davranmalarını sağladı. Tanrım RAB'bin eli üzerimde olduğundan yüreklendim. İsrail ileri gelenlerinin bazılarını toplayıp benimle Yerusâlim'e dönmelerini sağladım.

j 7:11 7:11-26 ayetleri Aramice yazılmıştır. k 7:22 “Yüz talant”: Yaklaşık 3.45 ton. l 7:22 “Yüz kor buğday”: Yaklaşık 17.6 ton. m 7:22 “Yüz bat”: Yaklaşık 2 000 lt.

Ezra ile Yerus alim'e Dönenlerin Listesi

8 Artah asta'nın krallığı döneminde ben Ezra'yla birlikte Babil'den dönen boy ba larının ve onlarla birlikte kayıtlı olanların listesi:

- ² Pinehaso ulları'ndan Ger om, İtamaro ulları'ndan Daniel, Davuto ulları'ndan Hattu .
- ³  ekanyao ulları'ndan, Paro o ulları'ndan Zekeriya ve onunla birlikte bu boydan kaydedilen 150 erkek.
- ⁴ Pahat-Moavo ulları'ndan Zerahya oğlu Elyehoenay ve onunla birlikte 200 erkek.
- ⁵ Yahaziel oğlu  ekanya'nın oğullarından 300 erkek.
- ⁶ Adino ulları'ndan Yonatan oğlu Ebet ve onunla birlikte 50 erkek.
- ⁷ Elamo ulları'ndan Atalya oğlu Yeşaya ve onunla birlikte 70 erkek.
- ⁸  efatyao ulları'ndan Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte 80 erkek.
- ⁹ Yoavo ulları'ndan Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte 218 erkek.
- ¹⁰ Yosifya oğlu  elomit'in oğullarından 160 erkek.
- ¹¹ Bevayo ulları'ndan Bevey oğlu Zekeriya ve onunla birlikte 28 erkek.
- ¹² Azgato ulları'ndan Hakkatan oğlu Yohanan ve onunla birlikte 110 erkek.
- ¹³ Adonikam'ın küçük oğullarından adları Elifelet, Yeiel, şemaya olanlar ve onlarla birlikte 60 erkek.
- ¹⁴ Bigvayo ulları'ndan Utay, Zakkur ve onlarla birlikte 70 erkek.

Yerus alim'e Dönüş

¹⁵Onları Ahava Kenti'ne doğru uzanan kanalın yanına topladım. Orada    gün konakladık. Halkın ve k h nlerin arasında yoklama yaptığımda orada Levililer'den kimse olmadığını gördüm. ¹⁶Bunun  zerine Eliezer, Ariel,  emaya, Elnatan, Yariv, Elnatan, Natan, Zekeriya, Me ullam adındaki önderleri,   retmen Yoyariv'i ve Elnatan'ı  a ırttım. ¹⁷Sonra onları Kasifya'da bulunan  nder İddo'ya gönderdim. İddo'ya ve tapınak görevlisi olan kardeşlerine neler söylemeleri gerektiğini bildirdim. Öyle ki, bize Tanrımız'ın Tapınağı'nda görev yapacak adamlar göndersinler. ¹⁸Tanrımız'ın iyiliğı sayesinde İsrail oğlu Levi oğlu Mahlio ulları'ndan  erevyaya adında bilge bir kişiyi bize gönderdiler. Kendisiyle birlikte oğulları ve kardeşleri toplam on sekiz kişi geldi. ¹⁹Ha avya'yı, Merario ulları'ndan Yeşaya'yı ve kardeşleriyle oğullarını, toplam yirmi kişiyi de gönderdiler. ²⁰Ayrıca Levililer'e yardım etmek üzere Davut'la görevlilerinin atadığı tapınak görevlilerinden iki yüz yirmi kişi gönderdiler. Hepsinin adı listeye yazılmıştı.

²¹Tanrımız'ın önünde alçakgönüllü davranmak, O'ndan kendimiz, çocuklarımız, mallarımız için güvenli bir yolculuk dilemek üzere orada, Ahava Kanalı yanında oruç* ilan ettim. ²²Yolculu umuz sırasında herhangi bir düşmandan bizi korumaları için, kraldan asker ve atlı istemeye utanıyordum. Çünkü krala, "Tanrımız kendisine yönelenlerin hepsine iyilik eder, ama kızgın öfkesi kendisini bırakanların üzerindedir" demiştik. ²³Oru  tuttuk ve bu konuda Tanrımız'a yakardık. O da yakarışımızı yanıtladı.

²⁴ erevyaya, Ha avya ve karde lerinden on kişiyle birlikte on iki önde

gelen kâhin seçtim. ²⁵Kralın, danışmanlarının, komutanlarının ve orada bulunan İsrailîlerin Tanrımız'ın Tapınağı'na bağışladığı altını, gümüşü, kapları tartıp onlara verdim. ²⁶Tartıp verdiklerim şunlardır:

650 talant^a gümüş,
100 talant^o gümüş kap,
100 talant altın,

²⁷bin dariklik^ö yirmi altın tas ve altın kadar değerli, kaliteli, parlak tunçtan* iki kap.

²⁸Onlara, "Siz RAB için kutsalsınız, bu kaplar da öyle" dedim, "Altın ve gümüş, atalarınızın Tanrısı RAB'be gönülden sunulan sunudur. ²⁹RAB'in Yeruşalim'deki Tapınağı'nın odalarında, önde gelen kâhinlerin, Levililer'in, İsrail'in boy başlarının önünde tartınca ya dek bunları iyi koruyun." ³⁰Böylece kâhinlerle Levililer Yeruşalim'e, Tanrımız'ın Tapınağı'na götürülmek için tartılan altını, gümüşü, kapları aldılar.

³¹Birinci ayın* on ikinci günü Yeruşalim'e gitmek üzere Ahava Kana'lından ayrıldık. Tanrımız'ın eli üzerimizdeydi; yol boyunca düşmandan, pusuya yatanların saldırısından bizi korudu. ³²Sonunda Yeruşalim'e vardık. Orada üç gün kaldık.

³³Dördüncü gün, Tanrımız'ın Tapınağı'na gidip altını, gümüşü, kapları tarttı ve Uriya oğlu Kâhin Meremot'a verdik. Pinehas oğlu Elazar, Levi'li Yeşu oğlu Yozavat ve Binnuy oğlu Noadya da onunla birlikteydi. ³⁴Her şey sayıldı, tartıldı; tartılanların tümü anında kayda geçirildi.

³⁵Sürgünden dönenler İsrail'in Tanrısı'na yakmalık sunular* sundular: Bütün İsrail için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu* olarak on iki teke. Bütün bunlar RAB'be yakmalık sunu olarak sunuldu. ³⁶Ayrıca kralın buyruklarını

içeren belgeyi kralın satraplarına* ve Fırat'ın batı yakasındaki valilere verdiler. Bunlar İsrail halkına ve Tanrı'nın Tapınağı'na yardım etmişlerdi.

Ezra'nın Duası

9 Bütün bunlardan sonra, önderler yanıma gelerek şöyle dediler: "İsrail halkı, kâhinlerle Levililer dahil, çevredeki halkların –Kenanlılar'in, Hititler'in*, Perizliler'in, Yevuslular'in, Ammonlular'in, Moavlular'in, Mısırlular'in, Amorlular'in– iğrenç alışkanlıklarından kendilerini ayrı tutmadı. ²Kendilerine ve oğullarına bu halklardan kız aldılar. Böylece kutsal soy çevredeki halklarla karıştı. Önderlerle görevliler bu hainlikte öncülük etti."

³Bunu duyunca giysimi ve cüppe-mi yırttım, saçımı sakalımı yoldum, dehşet içinde oturakaldım. ⁴Sürgünden dönenlerin bu hainliğinden ötürü İsrail'in Tanrısı'nın sözlerinden titreyenlerin hepsi çevremde toplandı. Bense akşam sunusu sunulana dek dehşet içinde kaldım.

⁵Akşam sunusu saati gelince üzüntümü bir yana bırakıp kalktım. Giysimle cüppem hâlâ yırtıktı. Diz çöküp ellerimi Tanrım RAB'be açtım. ⁶Şöyle dua ettim:

"Ey Tanrım, yüzümü sana çevirmeye utanıyorum, sıkılıyorum. Ey Tanrım, günahlarımızı başımızdan aşkın. Suçlarımız göklere ulaştı. ⁷Atalarımızın günlerinden bugüne dek suçlarımız içinde boğulduk. Günahlarımız yüzünden biz de, krallarımızla kâhinlerimiz de yabancı kralların eline teslim edildik. Kılıçtan geçirildik, sürgüne gönderildik. Yağmalandık. Bugün de olduğu gibi aşağılandık.

⁸"Şimdiyse Tanrımız RAB bir an için bize acıdı. Sürgünden kurtulan bir azınlık bıraktı bize. Kutsal ye-

n 8:26 "650 talant": Yaklaşık 22.4 ton. o 8:26 "100 talant": Yaklaşık 3.45 ton.

ö 8:27 "Bin darik": Yaklaşık 8.5 kg.

rinde bize sarsılmaz bir destek verdi. Gözlerimizi aydınlattı. Köleliğimizde bize yenilenme fırsatı sağladı. ⁹Köle olduğumuz halde Tanrımız bizi köle bırakmadı. Pers krallarının bize iyi davranmalarını sağladı: Tanrımız'ın Tapınağı'nı yeniden kurmak, yıkık yerleri onarmak için bize yenilenme fırsatı verdi. Yeruşalim'de ve Yahuda'da bize bir korunma duvarı verdi.

¹⁰⁻¹¹“Ey Tanrımız, bundan başka ne diyebiliriz? Kulların peygamberler aracılığıyla verdiği buyruklara uymadık. Şöyle demiştin: ‘Mülk edinmek için gitmekte olduğunuz ülke, orada yaşayan halkların iğrençlikleriyle kirlenmiştir. İğrençlikleri yüzünden ülke baştan başa murdarlıklarla* doldu. ¹²Bunun için kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onların kızlarını da oğullarınıza almayın. Hiçbir zaman onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın. Öyle ki, güç bulasınız, ülkenin iyi ürünlerini yiyesiniz ve ülkeyi sonsuza dek oğullarınıza miras bırakasınız.’

¹³“Başımıza gelenlere yaptığımız kötülükler ve büyük suçumuz neden oldu. Sen, ey Tanrımız, bizi hak ettiğimizden daha az cezalandırdın ve bize sürgünden kurtulan böyle bir azınlık bıraktın.

¹⁴“Yine buyruklarına karşı gelecek miyiz? Bu iğrençlikleri yapan halklarla evlilik bağıyla karışacak mıyız? Bunu yaparsak, tek kişi sağ kalmadan yok edinceye dek bize öfkelenmeyecek misin? ¹⁵Ey İsrail'in Tanrısı RAB, sen adilsin! Bugün sürgünden kurtulan bir azınlık olarak bırakıldık. Senin önünde durmaya hakkımız olmadığı halde, suçlarımızın içinde önünde duruyoruz.”

İsrail Halkı Günahlarını Açıklıyor

10 Ağlayarak kendini Tanrı'nın Tapınağı'nın önünde yere atan

Ezra dua edip günahlarını açıkladı. Bu arada erkek, kadın, çocuk, İsrailliler'den çok büyük bir topluluk Ezra'nın çevresine toplandı. Onlar da hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. ²Elam oğulları'ndan Yehiel oğlu Şekanya, Ezra'ya şöyle dedi: “Çevremizdeki halklardan yabancı karılar aldığımız için Tanrımız'a ihanet ettik. Buna karşın İsrail için hâlâ umut var. ³Senin ve Tanrımız'ın buyrukları karşısında titreyenlerin öğütleri uyarınca, bütün yabancı kadınları ve çocuklarını uzaklaştırmak için Tanrımız'la şimdi bir antlaşma yapalım. Bu antlaşma yasa-ya uygun olsun. ⁴Haydi kalk! Sorumluluk senin üzerinde. Biz seni destekleyeceğiz. Güçlü ol ve gerekeni yap!”

⁵Bunun üzerine yerden kalkan Ezra önde gelen Levili kâhinlere ve öbür İsrailliler'e söyleneni yapmaları için ant içirdi. Hepsi ant içti. ⁶Sonra Ezra Tanrı'nın Tapınağı'nın önünden ayrı- lıp Elyasiv oğlu Yehohanan'ın odasına gitti. Orada gecelerken ne yemek yedi, ne su içti. Sürgünden dönenler Tanrı'ya bağlı kalmadığı için yas tutuyordu.

⁷Sürgünden dönenlerin hepsinin Yeruşalim'de toplanması için Yahuda ve Yeruşalim'de bir duyuru yapıldı: ⁸Halkın önderlerinin ve ileri gelenlerinin kararı uyarınca, üç gün içinde gelmeyenin bütün malına el konulacak, kendisi de sürgünden dönenler topluluğundan atılacaktır.

⁹Bütün Yahudalı ve Benyamınlı erkekler üç gün içinde Yeruşalim'de toplandılar. Dokuzuncu ayın* yirminci günü hepsi Tanrı'nın Tapınağı'nın önündeki alandaydı. Hem durumun öneminden, hem de yağmurdan ötürü herkes titriyordu. ¹⁰Kâhin Ezra kalkıp, “Siz Tanrı'ya ihanet ettiniz” dedi, “Yabancı kadınlarla evlendiniz. İsrail'in suçuna suç kattınız. ¹¹Şimdi ataları-

nızın Tanrısı RAB'be suçunuzu açıklayın. Onun istediğini yapın. Çevredeki halklardan ve yabancı karılardan ayrılın.”

¹²Topluluk yüksek sesle şöyle karşılık verdi: “Bütün söylediklerini yapacağız. ¹³Yalnız kalabalık çok, üstelik hava da yağmurlu. Dışarda duracak gücümüz kalmadı. Hem bu bir iki günde çözülecek iş değil. Çünkü bu konuda çok günah işledik. ¹⁴Bütün topluluk adına önderlerimiz bu konuyla ilgilensin. Sonra kentlerimizde yabancı kadınla evli olan herkes saptanan bir zamanda kentin ileri gelenleri ve yargıçlarıyla birlikte gelsin. Yeter ki, Tanrımız'ın bu konudaki kızgın öfkesi üzerimizden kalsın.”

¹⁵Ancak, Asahel oğlu Yonatan, Tikva oğlu Yahzeya ve onları destekleyen Meşullam ile Levili Şabbetay buna karşı çıktılar.

¹⁶Sürgünden dönenler bu öneriye göre davrandılar. Kâhin Ezra adlarını belirterek her boydan boy başlarını seçti. Onuncu ayın birinci günü oturup konuyu incelemeye başladılar. ¹⁷Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla evlenen bütün erkeklerin durumunu incelemeyi bitirdiler.

Yabancı Kadınlarla Evlenenler

¹⁸Kâhinlerin soyundan gelip yabancı kadınlarla evlenenler şunlardı:

Yosadak oğlu Yeşu'nun oğullarından ve kardeşlerinin soyundan Maaseya, Eliezer, Yariv, Gedalya. ¹⁹Bunlar karılarını kovacaklarına söz verdiler. İşledikleri suç için suç sunusu* olarak sürüden bir koç sundular.

²⁰İmmeroğulları'ndan: Hanani, Zevadya.

²¹Harimoğulları'ndan: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel, Uzziya.

²²Paşhuroğulları'ndan: Elyoenay, Maaseya, İsmail, Netanel, Yozavat, Elasa.

²³Levililer'den: Yozavat, Şimi, Kelaya –Kelita– Petahya, Yahuda, Eliezer.

²⁴Ezgicilerden: Elyasıv.

Tapınak kapı nöbetçilerinden: Şallum, Telem, Uri.

²⁵Öbür İsraililer'den:

Paraşoğulları'ndan: Ramya, Yizziya, Malkiya, Miyamin, Elazar, Malkiya, Benaya.

²⁶Elamoğulları'ndan: Mattanya, Zekeriya, Yehiel, Avdi, Yeremot, Eliya.

²⁷Zattuogulları'ndan: Elyoenay, Elyasıv, Mattanya, Yeremot, Zavav, Aziza.

²⁸Bevayogulları'ndan: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay.

²⁹Banioğulları'ndan: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot.

³⁰Pahat-Moavogulları'ndan: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Besalel, Binnuy, Manaşşe.

³¹Harimoğulları'ndan: Eliezer, Yişşiya, Malkiya, Şemaya, Şimon, ³²Benjamin, Malluk, Şemarya.

³³Haşumoğulları'ndan: Mattenay, Mattatta, Zavav, Elifelet, Yeremay, Manaşşe, Şimi.

³⁴Banioğulları'ndan: Maaday, Amram, Uel, ³⁵Benaya, Bedeya, Keluhu,

³⁶Vanya, Meremot, Elyasıv, ³⁷Mattanya, Mattenay, Yaasay, ³⁸Bani, Binnuy, Şimi, ³⁹Şelemya, Natan, Adaya, ⁴⁰Maknadvay, Şaşay, Şaray, ⁴¹Azarel, Şelemya, Şemarya, ⁴²Şallum, Amaraya, Yusuf.

⁴³Nevoogulları'ndan: Yeiel, Mattitya, Zavav, Zevina, Yadday, Yoel, Benaya.

⁴⁴Bunların hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti. Bazılarının bu kadınlardan çocukları da vardı.

NEHEMYA

GİRİŞ

Nehemya Kitabı'ndaki olaylar, İ.Ö. 5. yüzyılda yer alıyor. Bu dönemde Yahudiler'in çoğu Babil'de sürgündeydi. Nehemya Kitabı'nı dört bölüme ayırabiliriz:

1. Yahuda'yı yönetmesi için Pers Kralı'nın Nehemya'yı vali olarak Yerus alim'e göndermesi.
2. Yerus alim surlarının onarılması.
3. Kutsal Yasa'nın Ezra tarafından yüksek sesle okunması ve halkın günahlarını itiraf etmesi.
4. Nehemya'nın vali olarak yaptığı öbür etkinlikler.

Kitapta geçen en önemli noktalardan biri Nehemya'nın Tanrı'ya derin bir ba lılık duyması ve sık sık O'na dua etmesidir.

Ana Hatlar:

- 1:1-2:20 Nehemya'nın Yerus alim'e d n   
- 3:1-7:73 Yerus alim surlarının onarılması
- 8:1-10:39 Yasa Kitabı'nın okunması ve Antlaşma'nın yenilenmesi
- 11:1-13:31 Nehemya'nın öbür etkinlikleri

Nehemya'nın Duası

1 Hakalya oğlu Nehemya'nın anlatıkları:

Pers Kralı Artah asta'nın krall  nın yirminci yılı, Kislev ayında* Sus Kalesi'nde ydim. ²Karde lerimden Hanani ve bazı Yahudalılar yanıma geldi. Onlara sürgünden kurtulup sa  kalan Yahudiler'i ve Yerus alim'in durumunu sordum. ³“Sürgünden kurtulup Yahuda İli'ne dönenler büyük sıkıntı ve utanç içinde” diye karşılık verdiler, “ stelik Yerus alim surları yıkılmış, kapıları yakılmış.”

⁴Bunları duyunca oturup a ladım, günlerce yas tuttum. Oruç* tutup Göklerin Tanrısı'na dua ettim: ⁵“Ey Göklerin Tanrısı RAB! Yüce ve görkemli

Tanrı! Seni sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yapt  n antlaşmaya ba lı kalırsın. ⁶Ya RAB, halimi g r, gece gündüz kulların İsrail halkı için ettiğim duaya kulak ver. İtiraf ediyorum, İsrail halkı günah işledi, ben ve atalarım günah işledik. ⁷Sana çok kötülük yaptık. Kulun Musa'ya verdiğin buyruklara, kurallara, ilkelere uymadık.

⁸“Kulun Musa'ya söylediklerini anımsa. Dedin ki, ‘Eğer bana ihanet ederseniz, sizi ulusların arasına da ıtaca ım. ⁹Ama bana döner, buyruklarımı özenle yerine getirirseniz, dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsa n z bile sizleri toplayıp se ti im yere, bulunaca ım yere getireceğim.’

¹⁰“Onlar senin kulların, kendi halidir. Yüce kudretin ve güçlü elinle

onları kurtardın. ¹¹Ya Rab, bu kulunun, adını yüceltmekten sevinç duyan öbür kullarının dualarına kulak ver. Beni bugün başarılı kıl ve kralın önerimi kabul etmesini sağla.”

O günlerde kralın sakisiydim.

Nehemya Yeruşalim'e Gidiyor

2 Kral Artahşasta'nın^a krallığının yirminci yılı, Nisan^b ayıydı. Krala getirilen şarabı alıp kendisine sundum. O güne kadar beni hiç üzgün görmemişti. ²Bu yüzden, “Neden böyle üzgün görünüyorsun?” diye sordu, “Hasta olmadığına göre, bir derdin olmalı.”

Çok korktum. ³Krala, “Tanrı sana uzun ömürler versin” dedim, “Atalarımın gömüldüğü kent yıkıldı, kapıları yakıldı. Nasıl üzülmem?”

⁴⁻⁵Kral, “Dileğin ne?” diye sordu.

Göklerin Tanrısı'na dua edip krala şöyle dedim: “Eğer uygun görürsün, benden hoşnut kaldıysa, lütfen beni Yahuda'ya, atalarımın gömüldüğü kente gönder; kenti onarayım.”

⁶Kral kraliçeyle birlikte oturuyordu. “Yolculuğun ne kadar sürer?” diye sordu, “Ne zaman dönersin?” Böylece kral dileğimi uygun buldu ve beni göndermeyi kabul etti. Ona ne zaman döneceğimi söyledim.

⁷Sonra şöyle dedim: “Uygun görürsün, Yahuda'ya varmamı sağlamaları için, Fırat'ın batı yakasındaki valilere birer mektup yazılсын. ⁸Bir de kralın orman sorumlusu Asaf'a bir mektup götürmek istiyorum. Tapınağın yanındaki kalenin kapıları, kent surları ve oturacağım evin yapımı için bana kereste versin.” Tanrım bana destek olduğu için kral dileklerimi yerine getirdi.

⁹Fırat'ın batı yakasındaki valilere gidip kralın mektuplarını verdim. Kral benimle birlikte komutanlar ve atlılar göndermişti. ¹⁰Horonlu Sanballat ile

Ammonlu görevlilerden Toviya, İsrail halkının iyiliği için birinin çalışmaya geldiğini duyunca çok sıkıldılar.

¹¹Yeruşalim'e gittim. Orada üç gün kaldıktan sonra, ¹²gece kalkıp birkaç adamla birlikte işe koyuldum. Yeruşalim için yapacaklarıma ilişkin Tanrı'dan aldığım esini kimseye açıklamadım. Bindiğim hayvandan başka hayvan götürmemiştim.

¹³Hâlâ karanlıktı. Dere Kapısı'ndan Ejder Pınarı'na, oradan Gübre Kapısı'na gittim. Yeruşalim'in yıkılan surlarını, yanıp kül olan kapılarını gözden geçirdim. ¹⁴Sonra Pınar Kapısı'na, Kral Havuzu'na doğru gittim. Ne var ki, yol bindiğim hayvanın geçmesine uygun değildi. ¹⁵Gece karanlığında dere boyunca ilerledim, surları gözden geçirip geri geldim. Sonunda Dere Kapısı'ndan girip yerime döndüm. ¹⁶Yetkililer nereye gittiğimi, ne yaptığımı bilmiyorlardı. Çünkü Yahudiler'e, kâhinlere*, soy-lulara, yetkililere ve öteki görevlilere henüz hiçbir şey söylememiştim.

¹⁷Sonra onlara, “İçine düştüğümüz yıkımı görüyorsunuz” dedim, “Yeruşalim yıkılmış, kapıları ateşe verilmiş. Gelin, Yeruşalim surlarını onaralım, utancımıza son verelim.” ¹⁸Onlara Tanrı'nın bana nasıl destek olduğunu ve kralın söylediklerini anlattım.

Onlar da, “Haydi, onarmaya başlayalım” dediler. Var güçleriyle bu hayırlı işe başladılar.

¹⁹Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu görevlilerden Toviya, Arap Geşem yapacaklarımızı duyunca, bizi küçümseyip alay ettiler. “Ne yapıyorsunuz? Krala baş mı kaldırıyorsunuz?” dediler.

²⁰Onları şöyle yanıtladım: “Göklerin Tanrısı bizi başarılı kılacaktır. Biz O'nun kulları olarak onarımı başlatacağız. Ama sizin Yeruşalim üzerin-

^a 2:1 “Artahşasta”: Artakserkses diye de bilinir. ^b 2:1 “Nisan” ayı o dönemde Mart sonuyla Nisan başlangıcını kapsardı. ²⁻³ 2Kr.25:8-10; 2Ta.36:19; Yer.52:12-14

de ne hakkınız, ne de payınız olacak, adınız bile anılmayacak.”

Surların Onarımı

3 Başkâhin Elyášiv ile öbür kâhinler işe koyulup Koyun Kapısı'nı onardılar, kapı kanatlarını kutsayıp yerine taktılar. Hammea^c Kulesi'ne ve Hanel Kulesi'ne kadar surları kutsadılar. ²Bitişik bölümü Erihalılar, onun yanındakini de İmri oğlu Zakkur onardı.

³Balık Kapısı'nı Senaalılar onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar. ⁴Bitişik bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onun yanındakini Meşezavel oğlu Berekyia oğlu Meşullam onardı. Onun yanındakini Baana oğlu Sadok onardı. ⁵Onun yanındakini Tekoalılar onardı; ama soylular efendilerinin buyurduğu işlere el atmadılar.

⁶Eski Kapı'yı Paseah oğlu Yoyada ile Besodya oğlu Meşullam onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar. ⁷Bitişik bölümü Givonlu Melatya, Meronotlu Yadon ve Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisinin yönetiminde yaşayan Givonlular'la Mispalılar onardı. ⁸Onların yanındakini kuyumculardan biri olan Harhaya oğlu Uzziel onardı. Onun yanındakini baharatçı Hananya onardı. Yeruşalim surlarını Geniş Duvar'a kadar onardılar. ⁹Onların yanındaki bölümü Yeruşalim'in yarısını yöneten Hur oğlu Refaya onardı. ¹⁰Bunun yanındaki bölüm Harumaf oğlu Yedaya'nın evinin karşısına düşüyordu. O bölümü Yedaya onardı. Onun yanındakini Haşavneya oğlu Hattuş onardı. ¹¹Harim oğlu Malkiya ile Pahat-Moav oğlu Haşşuv başka bir bölümü ve Fırınlar Kulesi'ni onardılar. ¹²Onların yanındaki bölümü Yeruşalim'in öbür

yarısını yöneten Halloheş oğlu Şallum kızlarıyla birlikte onardı.

¹³Dere Kapısı'nı Hanun ve Zanoah'ta yaşayanlar onardı. Kapı kanatlarını yerlerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar. Ayrıca Gübre Kapısı'na kadar uzanan surlarda bin arşınlık^c yer onardılar.

¹⁴Gübre Kapısı'nı Beythakkerem bölgesini yöneten Rekav oğlu Malkiya onardı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar.

¹⁵Pınar Kapısı'nı Mispa bölgesini yöneten Kol-Hoze oğlu Şallun onardı. Üzerini bir saçakla kapadı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktı. Kral Bahçesi'nin yanındaki Şelah^d Havuzu'nun duvarını Davut Kenti'nden inen merdivenlere kadar onardı. ¹⁶Oradan ötesini Beytsur bölgesinin yarısını yöneten Azbuk oğlu Nehemya, Davut'un aile mezarlığından yapay havuza ve Yiğitler Evi'ne kadar onardı.

¹⁷Surların sonraki bölümünü aşağıdaki Levililer onardı: Bani oğlu Rehum bir sonraki bölümü onardı. Bitişliğini Keila bölgesinin yarısını yöneten Haşavya kendi bölgesi adına onardı. ¹⁸Ondan sonraki bölümü, Keila bölgesinin öbür yarısını yöneten Henadat oğlu Bavvay yönetiminde kardeşleri onardılar. ¹⁹Onun bitişliğini –silah deposuna, surun döndüğü yere kadar çıkan yolun karşısını– Mispa'yı yöneten Yeşu oğlu Ezer onardı. ²⁰Ondan sonraki, surun döndüğü yerden Başkâhin Elyášiv'in evinin kapısına kadar uzanan bölümü büyük çaba harcayarak Zakay oğlu Baruk onardı. ²¹Ondan sonrasını, Elyášiv'in evinin kapısından evin sonuna kadar uzanan bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı.

²²Surların sonraki bölümünü çevrede yaşayan kâhinler onardı. ²³Evleri-

c 3:1 “Hammea”: “100” anlamına gelir. ç 3:13 “Bin arşın”: Yaklaşık 450 m.

d 3:15 “Şelah” ya da “Şiloah”.

nin karşısına düşen bölümü Benyamin ile Haşşuv onardılar. Onlardan sonra, evinin bitişiği olan bölümü Ananya oğlu Maaseya oğlu Azarya onardı. ²⁴Ondan sonraki, Azarya'nın evinden surun döndüğü köşeye kadar uzanan bölümü Henadat oğlu Binnuy onardı. ²⁵Uzay oğlu Palal surun döndüğü köşeden sonraki bölümü ve yukarı saray muhafız avlusunun yanındaki gözetleme kulesini onardı. Ondan sonraki bölümü Paroş oğlu Pedaya onardı; ²⁶Pedaya ile Ofel Tepesi'nde yaşayan tapınak görevlileri doğuya doğru Su Kapısı'nın önüne ve gözetleme kulesine kadarki bölümü onardılar.

²⁷Ondan sonraki, büyük gözetleme kulesinden Ofel surlarına kadar uzanan bölümü Tekoalılar onardı. ²⁸At Kapısı'nın yukarısını kâhinler onardı. Her biri kendi evinin karşısını yaptı. ²⁹Onlardan sonra, evinin karşısına düşen bölümü İmmer oğlu Sadok onardı. Ondan sonrasını Doğu Kapısı'nın nöbetçisi Şekanya oğlu Şemaya onardı. ³⁰Ondan sonraki bölümü Şelemya oğlu Hananya ile Salaf'ın altıncı oğlu Hanun onardı. Ondan sonra, odasının karşısına düşen bölümü Berekyia oğlu Meşullam onardı. ³¹Ondan sonraki bölümü, tapınak görevlileriyle tüccarların kaldığı eve, oradan Mifkat Kapısı'na, surun yukarı köşesindeki odaya kadar, kuyumculardan biri olan Malkiya onardı. ³²Surun köşesindeki odayla Koyun Kapısı arasındaki bölümü kuyumcularla tüccarlar onardılar.

Onarıma Karşı Çıkanlar

4 Sanballat surları onardığımızı duyunca öfkeden deliye döndü. Bizimle alay etmeye başladı. ²Dostlarının ve Samiriye ordusunun önünde, “Bu zavallı Yahudiler ne yaptıklarını sanıyorlar?” dedi, “Onlara izin verirler mi? Kurban mı kesecekler? Bir günde mi bitirecekler? Küle dön-

muş molozların arasından taşları mı canlandıracaklar?”

³Yanında duran Ammonlu Toviya, “Yaptıkları şu taş duvara bak!” dedi, “Üzerine bir tilki çıksa yıkılır.”

⁴O zaman şöyle dua ettim: “Ey Tanrımız, bize kulak ver! Hor görüyorlar bizi. Onların aşağılamalarını kendi başlarına döndür. Sürüldükleri ülkede yağmaya uğrasınlar. ⁵Suçlarını bağışlama, günahlarını unutma. Çünkü biz çalışanları aşağıladılar.”

⁶Surun onarımına devam ettik; yarı yüksekliğe kadar suru tamamladık. Çünkü herkes canla başla çalışıyordu.

⁷Sanballat, Toviya, Araplar, Ammonlular ve Aşdotlular Yeruşalim surlarındaki onarımın ilerlediğini, gediklerin kapanmaya başladığını duyunca çok öfkeleniler. ⁸Hepsi bir araya gelerek Yeruşalim'e karşı savaşmak ve kentte karışıklık çıkarmak için düzen kurdular. ⁹Ama biz Tanrımız'a dua ettik ve gece gündüz onları gözetlesinler diye nöbetçiler diktik.

¹⁰O sırada Yahudalılar, “Yük taşıyanların gücü tükendi” dediler, “O kadar moloz var ki, artık surların onarımını sürdüremiyoruz.”

¹¹Düşmanlarımız ise, “Onlar anlamadan, bizi görmeden aralarına girip hepsini öldürerek bu işe son verelim” diye düşünüyorlardı.

¹²Çevrede yaşayan Yahudiler gelip on kez bizi uyardılar. “Yanımıza gelin, yoksa size her yönden saldıracaklar” dediler.

¹³Bu yüzden, surların en alçak yerlerinin arkasına, tamamlanmamış yerlere, çeşitli boylardan kılıçlı, mızraklı, yaylı adamlar yerleştirdim. ¹⁴Durumu görünce ayağa kalktım; soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, “Onlardan korkmayın!” dedim, “Yüce ve görkemli Rab'bi anımsayın. Kardeşleriniz, oğullarınız, kızlarınız, karılarınız, evleriniz için savaşın.”

¹⁵Kurdukları düzeni anladığımız düşmanlarımızın kulağına gitti. Tanrı düzenlerini boşa çıkarmıştı. O zaman hepimiz surlara, işimizin başına döndük.

¹⁶O günden sonra adamlarımın yarısı çalışırken öbür yarısı mızraklı, kal kanlı, yaylı ve zırhlı olarak nöbet tuttu. Önderler Yahudalılar'ın arkasında yer almıştı. ¹⁷Duvarcılar, yükleri taşıyanlar, yükleyenler bir eliyle çalışıyor, bir eliyle silah tutuyordu. ¹⁸Yapıcılar kılıç kuşanmış, öyle çalışıyorlardı. Boru çalansa benim yanımdaydı. ¹⁹Soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, "İş çok büyük ve dağınık" dedim, "Surların üzerinde her birimiz ayrı yerde, birbirimizden uzaktayız. ²⁰Nereden boru sesini işitirseniz, orada bize katılın. Tanrımız bizim için savaşacak."

²¹İşte böyle çalışıyorduk. Yarımız gün doğumundan yıldızlar görünene kadar mızraklarla nöbet tutuyordu. ²²O sırada halka, "Herkes geceyi yardımcısıyla birlikte Yeruşalim'de geçirsin" dedim, "Gece bizim için nöbet tutsunlar, gündüz de çalışsınlar." ²³Ne ben, ne kardeşlerim, ne adamlarım, ne de yanımdaki nöbetçiler, giysilerimizi çıkarmadık. Herkes suya bile silahıyla gitti.

Nehemya Yoksullara Yardım Ediyor

5 Bir süre sonra kadınlı erkekli halk Yahudi kardeşlerinden şiddetle yakınmaya başladı. ²Bazıları, "Biz kalabalığız" diyordu, "Oğullarımız, kızlarımız çok. Yaşamak için buğdaya ihtiyacımız var."

³Bazıları da, "Kıtlıkta buğday almak için tarlalarımızı, bağlarımızı, evlerimizi ipotek ediyoruz" diyordu.

⁴Bazıları ise, "Krala vergi ödemek için tarlalarımızı, bağlarımızı karşılık gösterip borç para aldık" diyordu, ⁵"Yahudi kardeşlerimizle aynıkanı taşıyor muyuz? Bizim çocuklarımızın onlarınkinden ne farkı var?

Oğullarımızı kızlarımızı köle olarak satmak zorunda kaldık. Kızlarımızdan bazıları cariye olarak satıldı bile. Çaresiz kaldık. Çünkü tarlalarımız, bağlarımız başkalarının elinde."

⁶Onların bu dertlerini, yakınmalarını duyunca çok öfkelen dim. ⁷Düşününce soylularla yetkilileri suçlu buldum. Onlara, "Kardeşlerinizden faiz alıyorsunuz!" dedim. Onlara karşı herkesi bir araya topladım. Sonra şöyle dedim: ⁸"Biz yabancılara satılan Yahudi kardeşlerimizi elimizden geldiğince geri almaya çalışırken siz kardeşlerinizi satıyorsunuz. Yine bize satılsınlar diye mi?" Sustular, söyleyecek söz bulamadılar.

⁹Sonra, "Yaptığınız doğru değil" dedim, "Düşmanlarımız olan öteki ulusların aşağılamalarından kaçınmak için Tanrı korkusuyla yaşamamız gerekmez mi? ¹⁰Kardeşlerim, adamlarım ve ben ödünç olarak halka para ve buğday veriyoruz. Lütfen faiz almaktan vazgeçelim! ¹¹Tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, evlerini onlara hemen geri verin. Bir de faiz olarak aldığınız gümüşün, buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının yüzde birini verin."

¹²"Veririz" dediler, "Artık onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz. Sen diyorsan öyle yapacağız."

Kâhinleri çağırdım ve yetkililere kâhinlerin önünde verdikleri sözü tutacaklarına ilişkin ant içirdim. ¹³Sonra eteğimi silktim ve dedim ki, "Kim verdiği sözü tutmazsa, Tanrı da onu böyle silksin; malını mülkünü elinden alsın; tamtakır bıraksın." Herkes buna, "Amin" dedi ve RAB'be övgüler sundu. Ve sözlerini tuttular.

¹⁴Yahuda'da valilik yaptığım on iki yıl boyunca, ilk atandığım günden güne kadar, Artahasta'nın krallığının yirminci yılından otuz ikinci yılına dek, ne ben, ne kardeşlerim valiliğe

ayrılan yiyecek bütçesine dokunmadık. ¹⁵Benden önce görev yapan valiler halka yük oldular. Onlardan kırk şekel^e gümüşün yanısıra yiyecek ve şarap da aldılar. Uşakları bile halkı ezdi. Ama ben Tanrı'dan korktuğum için böyle davranmadım. ¹⁶Surların onarımını sürdürdüm. Adamlarımın hepsi işin başında durdu. Bir tarla bile satın almadık.

¹⁷Çevremizdeki uluslardan bize gelenlerin dışında Yahudiler'den ve yetkililerden yüz elli kişi soframa otururdu. ¹⁸Benim için her gün bir boğa, altı seçme koyun, tavuklar kesilir, on günde bir de her türden bolca şarap hazırlanırdı. Bütün bunlara karşın valiliğin yiyecek bütçesine dokunmadım. Çünkü halk ağır yük altındaydı.

¹⁹Ey Tanrım, bu halk uğruna yaptıklarım için beni iyilikle an.

Nehemya'ya Kurulan Düzenler

6 Surları onardığım, gediklerini kapadığım haberi Sanballat'a, Toviya'ya, Arap Geşem'e ve öbür düşmanlarımıza ulaştı. O sırada kapı kanatlarını henüz takmamıştım. ²Sanballat ile Geşem bana haber gönderecek, "Gel, Ono Ovası'ndaki köylerden birinde buluşalım" dediler. Bana kötülük yapmayı düşünüyorlardı. ³Onlara haberciler göndererek, "Büyük bir iş yapıyorum, gelemem" dedim, "Yanınıza gelirsem işi bırakmış olurum; niçin iş dursun?" ⁴Bana dört kez bu haberi gönderdiler, ben de hep aynı yanıtı verdim.

⁵Sanballat beşinci kez aynı öneriyle habercisini gönderdi. Habercinin elinde açık bir mektup vardı. ⁶İçinde şunlar yazılıydı:

"Çevredeki uluslar arasında Geşem'in de doğruladığı bir söylenti var. Sen ve Yahudiler ayaklanmayı düşündüğünüz

için surları onarıyormuşsunuz. Anlatılanlara göre kral olmak üzeresin. ⁷Yahuda Kralı olduğunu Yeruşalim'e duyurmak için peygamberler bile atamışsın. Bütün bunlar kralın kulağına gidecek. Onun için, gel de görüşelim."

⁸Ona şu yanıtı gönderdim: "Söylediklerinin hiçbirisi doğru değil. Hepsi ni kendin uyduruyorsun."

⁹Hepsi bizi korkutmaya çalışıyorlardı. "İşi bırakacaklar, onarım duracak" diye düşünüyorlardı. Ama ben, "Tanrım, ellerime güç ver" diye dua ettim.

¹⁰Bir gün Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemaya'nın evine gittim. Evine kapanmıştı. Bana, "Tanrı'nın evinde, tapınakta buluşalım" dedi, "Tapınağın kapılarını kapatalım, çünkü seni öldürmeye gelecekler. Gece seni öldürmeye gelecekler."

¹¹Ona, "Ben kaçacak adam değilim" dedim, "Benim gibi biri canını kurtarmak için tapınağa sığınır mı? Gelmeyeceğim." ¹²Anladım ki, onu Tanrı göndermemiş. Bu sözleri bir peygamber gibi, benim kötülüğüm için söylemişti. Toviya ile Sanballat onu satın almışlardı. ¹³Bu yolla gözümü korkutup bana günah işleteceklerini düşünüyorlardı. Böylece beni kötölemek için ellerine fırsat geçmiş olacaktı.

¹⁴"Ey Tanrım, Toviya'yla Sanballat'ın yaptığı kötülüğü unutma" diye dua ettim, "Beni korkutmak isteyen kadın peygamber Noadya'yla öbür peygamberlerin yaptıklarını da unutma."

Surların Onarımı Bitiyor

¹⁵Surların onarımı elli iki günde, yirmi beş Elul'da^f bitti. ¹⁶Bütün düşmanlarımız bunu duydu, çevremizdeki ulusları korku sardı. Böylece düşmanlarımız özgüvenlerini büsbütün yitirdiler. Çünkü bu işi Tanrımız'ın yardımıyla başardığımızı anladılar.

¹⁷O günlerde Yahuda soylularıyla Toviya sık sık yazışıyorlardı. ¹⁸Birçok Yahudalı Toviya'ya bağlı kalacağına ant içmişti. Çünkü Toviya, Arah oğlu Şekanya'nın damadıydı. Oğlu Yehohanan da Bereky'a oğlu Meşullam'ın kızını almıştı. ¹⁹Soylular Toviya'nın iyiliklerini bana anlatıyor, benim söylediklerimi de ona iletiyorlardı. Toviya beni yıldır- mak için sürekli mektup gönderiyordu.

7 Surların onarımı bitip kapılar ye- rine takıldıktan sonra, kapı nö- betçileri, ezgiciler ve Levililer göreve atandı. ²Kardeşim Hanani'yle kale ko- mutanı Hananya'yı Yerusâlim'e yöneti- ci atadım. Hananya güvenilir bir kişi- di. Çoğu insandan daha çok Tanrı'dan korkardı. ³Onlara, "Güneş ortalığı ısı- tıncaya kadar Yerusâlim kapıları açıl- masın" dedim, "Kapı nöbetçileri görev başındayken kapıları kapalı tutsunlar. Kapıları siz sürgüleyin ve Yerusâlim'de oturanlara nöbet görevi verin. Bazıları bu görevi yapsın, bazıları da evlerinin çevresinde nöbet tutsun."

Sürgünden Dönenlerin Listesi

(Ezr. 2:1-70)

⁴Yerusâlim geniş, büyük bir kentti, ama nüfusu azdı. İçindeki evler he- nüz onarılmamıştı. ⁵Tanrım soyları- na göre halkın sayımı yapılabilsin di- ye soyluları, yetkilileri ve bütün halkı toplamamı istedi. Sürgünden ilk dö- nenlerin soy kütüğünü buldum. İçin- de şunlar yazılıydı:

⁶Babil Kralı Nebukadnessar'ın sür- gün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yerusâlim ve Yahuda'daki kendi kent- lerine döndü. ⁷Bunlar Zerubbabil, Ye- şu, Nehemya, Azarya, Raamya, Na- hamani, Mordekay, Bilşan, Misperet, Bigvay, Nehum ve Baana'nın önderli- ğinde geldiler.

Sürgünden dönen İsraililer'in sayı- ları şöyleydi:

- ⁸ Paraoğulları: 2172
- ⁹ Şefatyaogulları: 372
- ¹⁰ Arahoğulları: 652
- ¹¹ Yeşu ve Yoav soyundan Pahat- Moavogulları: 2818
- ¹² Elamogulları: 1254
- ¹³ Zattuogulları: 845
- ¹⁴ Zakkayogulları: 760
- ¹⁵ Binnuyogulları: 648
- ¹⁶ Bevayogulları: 628
- ¹⁷ Azgatoğulları: 2322
- ¹⁸ Adonikamogulları: 667
- ¹⁹ Bigvayogulları: 2067
- ²⁰ Adinoğulları: 655
- ²¹ Hizkiya soyundan Aterogulları: 98
- ²² Haşumogulları: 328
- ²³ Besayogulları: 324
- ²⁴ Harifogulları: 112
- ²⁵ Givonlular: 95
- ²⁶ Beytlehemliler ve Netofalılar: 188
- ²⁷ Anatotlular: 128
- ²⁸ Beytazmavetliler: 42
- ²⁹ Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743
- ³⁰ Ramalılar ve Gevalılar: 621
- ³¹ Mikmaslılar: 122
- ³² Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 123
- ³³ Öbür Nevo Kenti'nden olanlar: 52
- ³⁴ Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1254
- ³⁵ Harimliler: 320
- ³⁶ Erihalılar: 345
- ³⁷ Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 721
- ³⁸ Senaalılar: 3930
- ³⁹ Kâhinler:
Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973
- ⁴⁰ İmmeroğulları: 1052
- ⁴¹ Paşhuroğulları: 1247
- ⁴² Harimoğulları: 1017
- ⁴³ Levililer:
Kadmiel ve Hodeva soyundan gelen Yeşuoğulları: 74
- ⁴⁴ Ezgiciler:
Asafoğulları: 148
- ⁴⁵ Tapınak kapı nöbetçileri:
Şallumoğulları, Aterogulları,

- Talmonoğulları, Akkuvoğulları,
 Hatitaoğulları, Şovayoğulları: 138
- ⁴⁶Tapınak görevlileri:
 Sihaoğulları, Hasufaoğulları,
 Tabbaoğulları,
- ⁴⁷Kerosoğulları, Siaoğulları,
 Padonoğulları,
- ⁴⁸Levanaoğulları, Hagavaoğulları,
 Şalmayoğulları,
- ⁴⁹Hananoğulları, Giddeloğulları,
 Gaharoğulları,
- ⁵⁰Reayaoğulları, Resinoğulları,
 Nekodaoğulları,
- ⁵¹Gazzamoğulları, Uzzaogulları,
 Paseahoğulları,
- ⁵²Besayoğulları, Meunimoğulları,
 Nefişesimoğulları,
- ⁵³Bakbukoğulları, Hakufaoğulları,
 Harhuroğulları,
- ⁵⁴Baslitoğulları, Mehidaogulları,
 Harşaoğulları,
- ⁵⁵Barkosoğulları, Siseraoğulları,
 Temahoğulları,
- ⁵⁶Nesiahogulları, Hatifaoğulları.
- ⁵⁷Süleyman'ın kullarının soyu:
 Sotayoğulları, Soferetoğulları,
 Peridaoğulları,
- ⁵⁸Yalaoğulları, Darkonoğulları,
 Giddeloğulları,
- ⁵⁹Şefatyaoğulları, Hattiloğulları,
 Pokeret-Hassevayimoğulları,
 Amonoğulları.
- ⁶⁰Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın
 kullarının soyundan olanlar: 392
- ⁶¹Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Ad-
 don ve İmmer'den dönen, ancak han-
 gi aileden olduklarını ve soylarının İs-
 rail'den geldiğini kanıtlayamayanlar
 şunlardır:
- ⁶²Delayaoğulları, Toviyaogulları,
 Nekodaoğulları: 642
- ⁶³Kâhinlerin soyundan:
 Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve
 Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriy-

le evlenip kayınbabasının adını alan
 Barzillay'ın oğulları. ⁶⁴Bunlar soy kü-
 tüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt
 bulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden
 alındı. ⁶⁵Vali, Urim ile Tummim'i* kul-
 lanan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal
 yiyeceklerden yememelerini buyurdu.

⁶⁶Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.
⁶⁷⁻⁶⁹Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle,
 kadınlı erkekli 245 ezgici,
 736 at,
 245 katır^g,
 435 deve,
 6 720 eşek vardı.

⁷⁰Bazı aile başları onarım işi için
 bağışta bulundu: Vali hazineye 1 000
 darik^h altın, 50 çanak, 530 kâhin min-
 tanı bağışladı.

⁷¹Bazı aile başları da iş için hazine-
 ye 20 000 darikⁱ altın, 2 200 minaⁱ gü-
 müş verdiler. ⁷²Halkın geri kalanı ise,
 toplam 20 000 darik altın, 2 000 mina^j
 gümüş ve 67 kâhin mintanı verdi.

⁷³Kâhinler, Levililer, tapınak gö-
 revlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler,
 sıradan insanlar ve bütün İsraililer
 kentlerine yerleştiler.

Ezra Yasa Kitabı'nı Halka Okuyor

8 İsraililer kentlerine yerleştikten
 sonra, yedinci ay* tek vücut ha-
 linde Su Kapısı'nın karşısındaki alan-
 da toplandılar. Bilgin Ezra'ya RAB'bin
 Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği
 buyrukları içeren Yasa Kitabı'nı getir-
 mesini söylediler. ²Yedinci ayın birin-
 ci günü Kâhin Ezra Yasa Kitabı'nı hal-
 kın toplandığı yere getirdi. Dinleyip
 anlayabilecek kadın erkek herkes ora-
 daydı. ³Ezra Su Kapısı'nın karşısında-
 ki alanda kadınların, erkeklerin ve an-
 layabilecek yaştaki çocukların önünde,
 sabahtan öğlene kadar Yasa Kitabı'nı
 okudu. Herkes dikkatle dinledi.

g 7:67-69 "736 at, 245 katır" sözleri Ezr.2:66'dan alınmıştır. h 7:70 "1 000 darik": Yaklaşık 8.5 kg. i 7:71,72 "20 000 darik": Yaklaşık 170 kg. j 7:71 "2 200 mina": Yaklaşık 1.3 ton. j 7:72 "2 000 mina": Yaklaşık 1.15 ton. 7:73 1Ta.9:2; İbr.11:3 8:1 Ezr.3:1

⁴Bilgin Ezra toplantı için hazırlanmış ahşap bir zemin üzerinde duruyordu. Sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve Maaseya vardı. Solunda ise Pedaya, Mişael, Malkiya, Haşum, Haşbaddana, Zekeriya ve Meşullam duruyordu.

⁵Ezra halkın gözü önünde kitabı açtı. Halktan daha yüksek bir yerde duruyordu. Kitabı açar açmaz herkes ayağa kalktı. ⁶Ezra yüce Tanrı'ya, RAB'be övgüler sundu. Bütün halk ellerini kaldırarak, "Amin! Amin!" diye karşılık verdi. Hep birlikte eğilip yere kapanarak RAB'be tapındılar.

⁷Levililer'den Yeşu, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayakta duran halka yasayı anlattılar. ⁸Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okuyup açıkladılar, herkesin anlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar.

⁹Vali Nehemya, Kâhin ve Bilgin Ezra ve halka öğretmenlik yapan Levililer, "Bugün Tanrınız RAB için kutsal bir gündür. Yas tutup ağlamanın" dediler. Çünkü bütün halk Kutsal Yasa'yı dinlerken ağlıyordu.

¹⁰Nehemya da, "Gidin, yağlı yiyip tatlı için" dedi, "Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin. RAB'bin verdiği sevinç sizi güçlü kılar."

¹¹Levililer, "Sakin olun, bugün kutsal bir gündür, üzülmeyin" diyerek halkı yatıştırdılar. ¹²Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıyla paylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine okunanları anlamışlardı.

¹³Ertesi gün bütün aile başları, kâhinler ve Levililer Kutsal Yasa'nın buyruklarını öğrenmek için Bilgin Ezra'nın çevresine toplandılar. ¹⁴Yasada RAB'bin Musa aracılığıyla verdi-

ği şu buyruğu buldular: Yedinci ayda* kutlanan bayramda İsraililer çardaklarda oturmalı. ¹⁵Bütün kentlerde ve Yeruşalim'de şu duyuru yapıl-sın: "Dağlara çıkın; yasada yazılana uygun olarak, çardak yapmak üzere zeytin, iğde, mersin ve hurma dalları, sık yapraklı ağaç dalları getirin."

¹⁶Böylece halk dalları getirip damlarında, evlerinin ve Tanrı Tapınağı'nın avlularında, Su Kapısı ve Efrayim Kapısı alanlarında çardaklar yaptı. ¹⁷Sürgünden dönen herkes yaptığı çardakta oturdu. İsraililer Nun oğlu Yeşu'nun döneminden beri böyle bir kutlama yapmamışlardı. Herkes büyük sevinç içindeydi. ¹⁸Ezra ilk günden son güne kadar, her gün Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okudu. Yedi gün bayram yaptılar. Sekizinci gün kural uyarınca kutsal toplantı yapıldı.

İsrail Halkı Günahlarını İtiraf Ediyor

9 Aynı ayın yirmi dördüncü günü İsraililer toplandı. Hepsi oruç* tutmuş, çul kuşanmış, başına toprak serpmişti. ²İsrail soyundan gelenler bütün yabancılardan ayrılmıştı. Günahlarını ve atalarının yaptığı kötülükleri ayakta itiraf ettiler. ³Oldukları yerde durup günün dörtte biri boyunca Tanrıları RAB'bin Yasa Kitabı'nı okudular. Günün öbür dörtte birindeyse günahlarını itiraf ederek Tanrıları RAB'be tapındılar. ⁴Levililer'e yüksekçe bir yer ayrılmıştı. Yeşu, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani ve Kenani orada oturuyordu. Ayağa kalkıp yüksek sesle Tanrıları RAB'be yakardılar.

⁵Levililer'den Yeşu, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya, Hodiya, Şevanya ve Petahya halka, "Ayağa kalkın!" dediler, "Başlangıçtan sonsuza kadar var olan Tanrınız RAB'be övgüler olsun. 'Ya Rab senin kutsal adın

öyle yücedir ki, bizim yüceltmelerimiz, övgülerimiz yetersiz kalır.”

⁶Halk şöyle dua etti: “Tek RAB sensin. Gökleri, göklerin göklerini, bütün gök cisimlerini, yeryüzünü ve içindeki her şeyi, denizleri ve içlerindeki her şeyi sen yarattın. Hepsine sen can verdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır.

⁷“Ya RAB, Avram'ı seçen, onu Kildaniler'in* Ur Kenti'nden çıkaran, ona İbrahim adını veren Tanrı sensin. ⁸Onu kendine yürekten bağlı buldun ve onunla bir antlaşma yaptın. Kenanlı, Hitit*, Amorlu, Perizli, Yevus ve Girgaş topraklarını onun soyuna vereceğim deyip sözünü tuttun. Çünkü sen doğrusun.

⁹“Atalarımızın Mısır'da çektiklerini gördün, Kamış Denizi'nde* yakarışlarını işittin. ¹⁰Firavuna, görevlilerine ve ülkesinin halkına karşı mucizeler, harikalar yarattın. Çünkü atalarımızı nasıl ezdiklerini biliyordun. Bugün olduğu gibi ün kazandın. ¹¹Denizi yararak atalarımıza yol açtın. Denizin ortasından, kuru topraktan geçip gittiler. Onları kovalayanları ise bir taş gibi azgın derin sulara fırlattın. ¹²Gündüzün bir bulut sütunuyla, geceleyin yollarına ışık tutmak için bir ateş sütunuyla atalarımıza yol gösterdin.

¹³“Sina Dağı'na indin, onlarla göklerden konuştun. Onlara doğru ilkeler, adil yasalar, iyi kurallar, buyruklar verdin. ¹⁴Kutsal Şabat Günü'nü* bildirdin. Kulun Musa aracılığıyla buyruklar, kurallar, yasalar verdin. ¹⁵Acıktıklarında gökten ekmek verdin, susadıklarında kayadan su çıkardın. Onlara vermeye ant içtiğin ülkeye girmelerini, orayı mülk edinmelerini buyurdun.

¹⁶“Ama atalarımız gurura kapıldı; dikbaşlılık edip buyruklarına uymadılar. ¹⁷Söz dinlemek istemediler, aralarında yaptığın harikaları unuttular. Dikbaşlılık ettiler, eski kölelik yaşamlarına dönmek için kendilerine bir önder bularak başkaldırdılar. Ama sen bağışlayan, iyilik yapan, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin bir Tanrı'sın. Onları terk etmedin. ¹⁸Kendilerine buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar, ‘Sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur!’ diyerek seni çok aşağıladılar. ¹⁹Yine de, yüce merhametinden ötürü onları çölde bırakmadın. Gündüzün yol göstermek için bulut sütununu, geceleyin yollarına ışık tutmak için ateş sütununu önlerinden eksik etmedin. ²⁰Onları eğitmek için iyi Ruhun'u verdin. Ağızlarından manı* eksiltmedin. Susadıklarında onlara su verdin. ²¹Kırk yıl onları çölde besledin. Hiç eksikleri olmadı. Ne giysileri eskidi, ne de ayakları şişti.

²²“Onlara ülkeler, uluslar verdin, aralarında bölüştürdün. Heşbon Kralı Sihon'un, Başan Kralı Og'un ülkesini mülk edindiler. ²³Onlara gökteki yıldızlar kadar çocuk verdin. Onları, mülk edinmek üzere atalarına söz verdiği ülkeye getirdin. ²⁴Çocukları Kenan ülkesini ele geçirip mülk edindiler. Ülke halkının onlara boyun eğmesini sağladın. Krallarını ve ülkedeki halkları istediklerini yapsınlar diye ellerine teslim ettin. ²⁵Surlu kentler, verimli topraklar ele geçirdiler. Güzel eşyalarla dolu evlere, kazılmış sarnıçlara, bağlara, zeytinliklere, çok sayıda meyve ağacına sahip oldular. Yediler, doydular, beslendiler ve onlara yaptığın büyük iyiliklere sevindiler.

9:7 Yar.12:1 9:7 Yar.17:5 9:8 Yar.15:18-21 9:9 Çık.3:7 9:9 Çık.14:10-12

9:10 Çık.7:8-12:32 9:11 Çık.14:21-29 9:11 Çık.15:4-5 9:12 Çık.13:21-22

9:13-14 Çık.19:18-23:33 9:15 Çık.16:4-15 9:15 Çık.17:1-7 9:15 Yas.1:21

9:16-17 Say.14:1-4; Yas.1:26-33

9:17 Çık.34:6; Say.14:18; Mez.86:15; 103:8; 145:8; Yoe.2:13; Yun.4:2 9:18 Çık.32:1-4

9:19-21 Yas.8:2-4 9:22 Say.21:21-35 9:23 Yar.15:5; 22:17 9:23 Ysa.3:14-17

9:24 Ysu.11:23 9:25 Yas.6:10-11

²⁶“Ama halkın söz dinlemedi, sana başkaldırdı. Yasana sırt çevirdiler, sana dönmeleri için kendilerini uyaran peygamberleri öldürdüler. Seni çok aşağıladılar. ²⁷Bu yüzden onları düşmanlarının eline teslim ettin. Düşmanları onları ezdi. Sıkıntıya düşünce sana feryat ettiler. Onları göklerden duydun, yüce merhametinden ötürü kurtarıcılar gönderdin. Bunlar halkı düşmanlarının elinden kurtardı.

²⁸“Ne var ki İsrail halkı rahata kavuşunca yine senin gözünde kötü olanı yaptı. Bu yüzden onları düşmanlarının eline terk ettin. Düşmanları onlara ege-men oldu. Yine sana yönelip feryat ettiler. Onları göklerden duydun ve merhametinden ötürü defalarca kurtardın.

²⁹“Onları Kutsal Yasan'a dönmele-ri için uyardınsa da, gurura kapılarak buyruklarına karşı geldiler. Kurallarını çiğneyip günah işlediler. Oysa kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur. İnatla sana sırt çevirdiler, dinlemek istemediler. ³⁰Yıllarca onlara katlandın. Ruhun'la, peygamberlerin aracılığıyla onları uyardın. Ama kulak asmadılar. Bunun üzerine onları çeşitli ülke halklarının ellerine teslim ettin. ³¹Yüce merhametinden ötürü yok olmalarına izin vermedin. Onları terk etmedin. Çünkü sen iyilik yapan, acıyan bir Tanrı'sın.

³²“Ey Tanrımız! Sen antlaşmana bağlı kalırsın. Güçlü, görkemli, yüce bir Tanrı'sın. Asur krallarının dönemin-den bugüne kadar krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, peygamberleri-miz, atalarımız ve bütün halk acı çekti. Çektiklerimizi küçümseme. ³³Başımı-za gelen bütün olaylarda sen hep adil davrandın, doğru olanı yaptın, bizse kötülük yaptık. ³⁴Krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, atalarımız ya-sana göre yaşamadılar. Verdiğin buy-

rukları, yaptığın uyarıları dinlemediler. ³⁵Ülkelerinde onlara sağladığın bolluk içinde, önerine serdiğin geniş, verimli topraklarda sana kulluk etmediler, kötülüklerinden dönmediler.

³⁶“Bak, bugün köleyiz. Meyvelerini, iyi ürünlerini yesinler diye atalarımı-za verdiğin ülkede köle olduk. ³⁷Günahlarımız yüzünden ürünlerimizin çoğunu başımıza getirdiğin krallara veriyoruz. Bizi de, hayvanlarımızı da istedikleri gibi kullanıyorlar. Büyük sıkıntı içindeyiz.”

Halk Antlaşmayı Onaylıyor

³⁸“Bütün bu olanlardan ötürü biz İs-rail halkı olarak kesin bir yazılı antlaş-ma yapıyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de antlaşmayı mühürlüyor.”

10 Antlaşmayı mühürleyenler şun-lardı:

Hakalya oğlu Vali Nehemya ve Sid-kiya.

²Kâhinler:

Seraya, Azarya, Yeremya, ³Paşhur, Amarya, Malkiya, ⁴Hattuş, Şevanya, Malluk, ⁵Harim, Meremot, Ovadya, ⁶Daniel, Ginneton, Baruk, ⁷Meşul-lam, Aviya, Miyamin, ⁸Maazy, Bil-gay, Şemaya.

⁹Levililer:

Azanya oğlu Yeşu, Henadat oğulla-rından Binnuy, Kadmiel; ¹⁰arkadaşları Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Ha-nan, ¹¹Mika, Rehov, Haşavya, ¹²Zak-kur, Şerevya, Şevanya, ¹³Hodiya, Ba-ni, Beninu.

¹⁴Halk önderleri:

Paroş, Pahat-Moav, Elam, Zattu, Ba-ni, ¹⁵Bunni, Azgat, Bevey, ¹⁶Adoniya, Bigvay, Adin, ¹⁷Ater, Hizkiya, Azzur, ¹⁸Hodiya, Haşum, Besay, ¹⁹Harif, Ana-tot, Nevay, ²⁰Magpiaş, Meşullam, Hezir,

²¹Meşezavel, Sadok, Yaddua, ²²Pelatya, Hanan, Anaya, ²³Hoşea, Hananya, Haşşuv, ²⁴Halloheş, Pilha, Şovek, ²⁵Rehum, Haşavna, Maaseya, ²⁶Ahiya, Hanan, Anan, ²⁷Malluk, Harim, Baana.

²⁸“Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, Tanrı'nın Yasası uğruna çevre halklardan ayrılmış olan herkes, karıları ve anlayıp kavrayacak yaştaki oğullarıyla, kızlarıyla birlikte ²⁹soylu kardeşlerine katıldılar. Tanrı'nın, kulu Musa aracılığıyla verdiği yasaya göre yaşamak, Egemenimiz RAB'bin bütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere ant içtiler, uymayacaklara lanet okudular.

³⁰“Çevremizdeki halklara kız verip kız almayacağız.

³¹“Çevre halklardan Şabat Günü* ya da kutsal bir gün eşya veya tahıl satmak isteyen olursa almayacağız. Yedi yılda bir toprağı sürmeyeceğiz ve bütün alacaklarımızı sileceğiz.

³²⁻³³“Tanrımız'ın Tapınağı'nın giderlerini karşılamak üzere hepimiz sorumluluk alıyoruz. Her yıl şekelin üçte birini* vereceğiz. Bu para adak ekmekleri*, günlük tahıl sunusu* ve yakmalık sunular*, Şabat günleri, Yeni Aylar ve öbür bayramlarda sunulan kurbanlar, kutsal sunular, İsrail'in günahlarını bağışlatacak sunular ve Tanrımız'ın Tapınağı'nın öteki işleri için harcanacak.

³⁴Kâhinler, Levililer ve halk hep birlikte kura çektik. Aileler her yıl Kutsal Yasa'ya uygun olarak Tanrımız RAB'bin sunağında yakılmak üzere belirli zamanlarda odun getirecek.

³⁵Ayrıca her yıl toprağımızın ve meyve ağaçlarımızın ilk ürününü RAB'bin Tapınağı'na götüreceğiz.

³⁶“Yasaya uygun olarak, ilk doğan oğullarımızı, hayvanlarımızı, ilk doğan sığırlarımızı ve davarlarımızı Tanrımız'ın Tapınağı'na, tapınakta hizmet eden kâhinlere götüreceğiz.

³⁷“Hamurlu yiyeceklerimizin, kaldırdığımız ürünlerin, bütün ağaçlarımızın meyvelerinin, yeni şarabımızın, zeytinyağımızın ilkini Tanrımız'ın Tapınağı'nın depolarına getirip kâhinlere vereceğiz. Toprağımızın ondalığını Levililer'e vereceğiz, çünkü çalıştığımız bütün kentlerde ondalıkları onlar topluyor. ³⁸Levililer ondalıkları toplarken Harun soyundan bir kâhin yanlarında bulunacak. Levililer topladıkları ondalığın onda birini Tanrımız'ın Tapınağı'ndaki depolara, hazine odalarına bırakacak. ³⁹İsrail halkıyla Levililer, buğdaydan, yeni şaraptan, zeytinyağından verilen armağanları, tapınak eşyalarının, kâhinlerin, tapınak kapı nöbetçilerinin ve ezgicilerin bulunduğu odalara koyacaklar.

“Artık Tanrımız'ın Tapınağı'nı göz ardı etmeyeceğiz.”

Yeruşalim'de Yaşayanlar

(1Ta.9:3-17)

11 Halkın önderleri Yeruşalim'e yerleşti. Geri kalanlar aralarında kura çektiler. Her on kişiden biri kutsal kente, Yeruşalim'e yerleşecek, öteki dokuz kişiye kendi kentlerinde kalacaklardı. ²Halk Yeruşalim'de yaşamaya gönüllü olanların hepsini kutladı.

³Yeruşalim'e yerleşen bölge önderleri şunlardır: –Ancak bazı İsraililer, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri, Süleyman'ın kullarının soyundan gelenler Yahuda kentlerine, her biri kendi kentindeki kendi mülküne yerleşti.

k 10:32-33 “Şekelin üçte biri”: Yaklaşık 4 gr. **10:30** Çık.34:16; Yas.7:3

10:31 Çık.23:10-11; Lev.25:1-7 **10:31** Yas.15:1-2 **10:32-33** Çık.30:11-16

10:35 Çık.23:19; 34:26; Yas.26:2 **10:36** Çık.13:2 **10:37** Say.18:21 **10:38** Say.18:26

11:3-4 Neh.7:73

⁴Yahuda ve Benyamin halkından bazılarıysa Yeruslam'de kaldı.–

Yahuda soyundan gelenler:

Peres soyundan Mahalalel oğlu Şefatya oğlu Amarya oğlu Zekeriya oğlu Uzziya oğlu Ataya, ⁵Şela soyundan Zekeriya oğlu Yoyariv oğlu Adaya oğlu Hazaya oğlu Kol-Hoze oğlu Baruk oğlu Maaseya. ⁶Peresoęulları'ndan Yeruslam'e 468 yiğit yerleştı.

⁷Benyamin soyundan gelenler:

Yeşaya oğlu İtiel oğlu Maaseya oğlu Kolaya oğlu Pedaya oğlu Yoet oğlu Meşullam oğlu Sallu. ⁸Onu Gabbay ve Sallay izledi; toplam 928 yiğit. ⁹Zikri oğlu Yoel onlara önderlik ediyordu, Hassenua oğlu Yahuda ise kentte vali yardımcısıydı.

¹⁰Kâhinler:

Yoyariv oğlu Yedaya, Yakın, ¹¹Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Seraya ¹²ve tapınağa hizmet eden kardeşleri; toplam 822 kişi. Malkiya oğlu Paşhur oğlu Zekeriya oğlu Amsi oğlu Pelalya oğlu Yeroham oğlu Adaya ¹³ve aile başları olan kardeşleri; toplam 242 kişi. İmmer oğlu Meşillemot oğlu Ahzay oğlu Azarel oğlu Amaşsay ve ¹⁴kardeşlerinden oluşan 128 cesur yiğit. Hagedolim oğlu Zavdiel onlara önderlik ediyordu.

¹⁵Levililer:

Bunni oğlu Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya. ¹⁶Levililer'in önderlerinden Şabbetay'la Yozavat Tanrı Tapınağı'nın dış işlerini yönetiyordu. ¹⁷Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya şükran duasını okuyan tapınak korosunu yönetiyordu. Kardeşlerinden Bakbukya ise ikinci derecede görevliydi. Ayrıca Yedutun oğlu Galal oğlu Şammua oğlu Avda vardı. ¹⁸Kutsal kentte* yaşıyan Levililer 284 kişiydi.

¹⁹Tapınak kapı nöbetçileri:

Kapılarda Akkuv, Talmon ve kardeşleri nöbet tutardı. Toplam 172 kişiydiler.

²⁰İsrailliler'in geri kalanı, kâhinlerle Levililer ise Yahuda'nın öbür kentlerine dağılmıştı. Herkes kendi mülküne yerleşmişti.

²¹Tapınak görevlileri Ofel'de yaşıyordu. Önderleri Siha ile Gişpa idi.

²²Tanrı'nın Tapınağı'nda ezgi söyleyenlere Asaf soyundan gelenler önderlik ediyordu. Bu soydan Mika oğlu Mattanya oğlu Haşavya oğlu Bani oğlu Uzzi Yeruslam'de, Levililer'in başında bulunuyordu. ²³Pers Kralı'nın ezgicilerle ilgili buyruğu vardı. Düzenli olarak her gün ücretlerini alacaklardı.

²⁴Yahuda oğlu Zerah'ın soyundan Meşezavel oğlu Petahya İsrail halkının genel temsilcisi olarak Pers Kralı'na yardımcı oluyordu.

Yeruslam Dışındakiler

²⁵Kırsal bölgelerde, köylerde yaşıyanlara gelince: Bazı Yahudalılar Kiryat-Arba ve köylerinde, bazıları Divon ve köylerinde, bazıları Yekavseel ve köylerinde, ²⁶bazıları Yeşua'da, Molada'da, Beytpelet'te, ²⁷Hasar-Şual'da, Beer-Şeva ve köylerinde, ²⁸bazıları Ziklak'ta, Mekona ve köylerinde, ²⁹bazıları Eyn-Rimmon'da, Sora'da, Yarmut'ta, ³⁰Zanoah'ta, Adullam ve köylerinde, bazıları Lakiş ve çevresinde, bazıları da Azeka ve köylerinde yaşıyordu. Yahudalıların yaşadığı bu yerler Beer-Şeva ile Hinnom Vadisi arasındaki toprakları kapsıyordu.

³¹Benyamin soyundan olanlar Geva'da, Mikmas'ta, Aya'da, Beytel ve köylerinde, ³²Anatot'ta, Nov'da, Ananya'da, ³³Hasor'da, Rama'da, Gittayim'de, ³⁴Hadit'te, Sevoim'de, Nevallat'ta, ³⁵Lod'da, Ono'da ve Esnaf Vadisi'nde yaşıyordu. ³⁶Bölükler halinde Yahuda'dan gelen bazı Levililer de Benyamin'e yerleşti.

Kâhinler ve Levililer

12 Şealtiel oğlu Zerubbabil ve Yeşu ile birlikte sürgünden dönen kâhinlerle Levililer şunlardı:

Kâhinler: Seraya, Yeremya, Ezra, ²Amarya, Malluk, Hattuş, ³Şekanya, Rehüm, Meremot, ⁴İddo, Ginneton, Aviya, ⁵Miyamin, Maadya, Bilga, ⁶Şemaya, Yoyariv, Yedaya, ⁷Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Bunlar Yeşu'nun döneminde kâhinlere ve öbür kardeşlerine önderlik ediyorlardı.

⁸Levililer:

Yeşu, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve şükran ezgileri sorumlusu Mattanya ile kardeşleri. ⁹Öbür kardeşleri Bakbukya ile Unni ezgiler söylerken onların karşısında dururdu.

¹⁰Yeşu Yoyakim'in babasıydı. Yoyakim Elyasıv'in babası, Elyasıv Yoyada'nın babası, ¹¹Yoyada Yonatan'ın babası, Yonatan Yaddua'nın babasıydı.

¹²Yoyakim'in döneminde, kâhin ailelerinin başları şunlardı:

Seraya ailesinin başında Meraya, Yeremya'nın Hananya, ¹³Ezra'nın Meşullam, Amarya'nın Yehohanan, ¹⁴Melikun'un Yonatan, Şevanya'nın Yusuf, ¹⁵Harim'in Adna, Merayot'un Helkay, ¹⁶İddo'nun Zekeriya, Ginneton'un Meşullam, ¹⁷Aviya'nın Zikri, Minyamin'in, Moadya'nın Piltay, ¹⁸Bilga'nın Şammua, Şemaya'nın Yehonatan, ¹⁹Yoyariv'in Mattenay, Yedaya'nın Uzzi, ²⁰Sallay'ın Kallay, Amok'un Ever, ²¹Hilkiya'nın Haşavya, Yedaya'nın Netanel.

²²Levililer'den Elyasıv, Yoyada, Yohanan ve Yaddua'nın yaşadığı günlerde, Pers Kralı Darius'un döneminde, Levili aile başlarının ve kâhinlerin kaydı tutuldu. ²³Levili aile başlarının listesi Elyasıv oğlu Yohanan'ın yaşadığı dönem kadar tarihler kitabına yazıldı.

²⁴Levili önderlerden Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yeşu bir yanda, kardeşleri öbür yanda durur, Tanrı

adamı Davut'un buyruğu uyarınca karşılıklı övgüler ve şükürler sunarlardı.

²⁵Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuv kapılarda nöbet tutarak kapılara yakın ambarları korumakla görevliydi.

²⁶Yosadak oğlu Yeşu oğlu Yoyakim'in ve Vali Nehemya ile Kâhin ve Bilgin Ezra'nın yaşadığı dönemde bu insanlar görev yaptı.

Yeruşalim Surlarının Kutsanması

²⁷Yeruşalim surları Tanrı'ya adanacağı zaman, nerede bir Levili varsa aranıp bulundu ve Yeruşalim'e getirildi. Çünkü surları sevinçle, şükranla, ezgilerle, zil, çenk ve lirlerle adamak istiyorlardı. ²⁸⁻²⁹Ezgiciler Yeruşalim çevresindeki bölgelerden, Netofalıların köylerinden, Beytgilgal'dan, Geva ve Azmavet çevresinden toplandı. Yeruşalim çevresinde köyler kurmuşlardı. ³⁰Kâhinlerle Levililer önce kendilerini, sonra halkı, kapıları ve surları paklama görevini yerine getirdiler.

³¹Yahudalı önderleri surların üzerine çıkardım. Şükrederek yürüsünler diye iki büyük gruba ayırdım. Birinci grup sağdan Gübre Kapısı'na doğru yürüdü. ³²Arkalarından Hoşaya ve Yahudalı önderlerin yarısı, ³³Azarya, Ezra, Meşullam, ³⁴Yahuda, Benyamin, Şemaya, Yeremya ³⁵ve borazan çalan bazı kâhinler izliyordu. Asaf oğlu Zakur oğlu Mikaya oğlu Mattanya oğlu Şemaya oğlu Yonatan oğlu Zekeriya ³⁶ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda ve Hanani Tanrı adamı Davut gibi çalgılarıyla yürüyorlardı. Bilgin Ezra onlara öncülük ediyordu. ³⁷Pınar Kapısı'ndan Davut Kenti'nin merdivenlerinden doğru surlara çıktılar; Davut'un sarayının üst tarafından geçerek doğruya doğru, Su Kapısı'na kadar yürüdüler.

³⁸Şükürler sunarak yürüyen öbür grupsa surların üzerinde sola doğ-

ru ilerliyordu. Halkın yarısıyla birlikte ben de onları izledim. Fırınlar Kulesi'nden geçip Geniş Duvar'a kadar yürüdük. ³⁹Efrayim Kapısı'nı, Eski Kapı'yı, Balık Kapısı'nı, Hananel Kulesi'ni, Hammea¹ Kulesi'ni geçip Koyun Kapısı'na kadar gittik. Muhafızlar Kapısı'nda durduk.

⁴⁰Şükürler sunarak yürüyen bu iki grup Tanrı Tapınağı'nda durdu. Görevlilerin yarısıyla birlikte ben de durdum. ⁴¹Benim grubumda borazan çalan şu kâhinler vardı: Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekeriya, Hananya. ⁴²Ayrıca Maaseya, Şemaya, Elazar, Uzzi, Yehohanan, Malkiya, Elam, Ezer. Ezgiciler Yizrahya'nın öncülüğünde yüksek sesle ezgiler söylediler. ⁴³O gün pek çok kurban kesildi. Halk coşku içindeydi, çünkü Tanrı onlara büyük sevinç vermişti. Kadınlarla çocuklar da bu sevince katıldılar. Yeruşalim'den gelen sevinç sesleri uzaklardan duyulabiliyordu.

⁴⁴Bu arada bağışların, ilk ürünlerin ve ondalıkların konacağı ambarları gözetecek bazı kişiler görevlendirildi. Bunlar Kutsal Yasa'nın kâhinler ve Levililer için öngördüğü yardımları kentlerin çevresindeki kırsal bölgelerden toplayıp ambarlara getirmekle sorumluydu. Yahudalılar kâhinlerle Levililer'in hizmetinden hoşnuttu. ⁴⁵Çünkü onlar Tanrıları'nın hizmetini ve paklama görevini yerine getiriyorlardı. Ezgicilerle kapı nöbetçileri de Davut'la oğlu Süleyman'ın buyruğuna uygun olarak sorumluluklarını yerine getirdiler. ⁴⁶Çünkü eskiden, Davut'un ve Asaf'ın yaşadığı yıllarda, ezgicileri yönetenler vardı. Tanrı'ya övgü ve şükür ezgileri söylenirdi. ⁴⁷Zerubbabil'in ve Nehemya'nın yaşadığı dönemde bütün İsrail halkı bağışlarıyla ezgicilerin ve kapı nöbetçilerinin ücretlerini gü-

nünde karşıladı. Levililer'in hakkını ayırdılar, Levililer de Harun soyundan gelenlerin hakkını ayırdı.

Nehemya'nın Son Yenilikleri

13 O gün Musa'nın Kitabı halka okundu. Kitapta Ammonlular'la Moavlılar'ın sonsuza dek Tanrı'nın topluluğuna giremeyeceği yazılıydı. ²Çünkü onlar İsrail halkına ekmek ve su vermemekle kalmamış, İsraililer'e lanet okuması için Balam'a da para vermişlerdi. Ancak Tanrımız laneti kutsamaya çevirmişti. ³İsrail halkı bu yasayı duyunca, bütün yabancıları ayrı tutmaya başladı.

⁴Tanrımız'ın Tapınağı'nın ambarlarına Kâhin Elyasiv bakıyordu. Elyasiv Toviya'nın akrabasıydı. ⁵Bu yüzden ona büyük bir oda vermişti. Eskiden bu odaya tahıl sunuları*, günnük, tapınak eşyaları, ayrıca Kutsal Yasa uyarınca Levililer'e, ezgicilere, tapınak kapı nöbetçilerine verilen buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondalıkları ve kâhinlere verilen bağışlar konulurdu. ⁶Ama bütün bunlar olup biterken ben Yeruşalim'de değildim. Babil Kralı Artahşasta'nın krallığının otuz ikinci yılında, onun yanına gitmiştim. Bir süre sonra yine izin istedim ⁷ve Yeruşalim'e döndüm. O zaman Elyasiv'in yaptığı kötülüğü öğrendim. Tanrı Tapınağı'nın avlusunda Toviya'ya oda vermişti. ⁸Buna çok canım sıkıldı. Toviya'nın bütün eşyalarını odadan attım. ⁹Odaları temizlemeleri için buyruk verdim. Tanrı Tapınağı'nın eşyalarını, tahıl sunularını, günnüğü yine oraya koydurdum.

¹⁰Ayrıca öğrendim ki, Levililer'in alacakları verilmemiş. Hizmeti yürüten Levililer'le ezgiciler tarlalarına geri dönmüşler. ¹¹Görevlileri azarladım. "Tanrı'nın Tapınağı neden ih-

12:39 "Hamma": "100" anlamına gelir.

12:45 1Ta.25:1-8; 1Ta.26:12 13:1-2 Yas.23:3-5

13:2 Say.22:1-6 13:10 Yas.12:19

mal edilmiş?” diye sordum. Sonra bütün gidenleri toplayıp işlerinin başına koydum. ¹²Bütün Yahuda halkı buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondallığını yine ambarlara getirmeye başladı. ¹³Bu kez ambarların başına Kâhin Şelemya'yı, Bilgin Sadok'u ve Levililer'den Pedaya'yı koydum. Matanya oğlu Zakkur oğlu Hanan onların yardımcısıydı. Bunlar güvenilir insanlardı. Görevleri kardeşlerinin paylarını bölüştürmekti.

¹⁴Ey Tanrım, beni anımsa. Tapınığın için ve oradaki hizmetler için yaptığım iyi işleri hiçe sayma.

¹⁵O günlerde Yahuda'da bazı insanların Şabat Günü* üzüm sıktıklarını gördüm. Bazıları da demet demet tahıllarını eşeklere yüklüyor, şarap, üzüm, incir ve çeşitli yüklerle birlikte Şabat Günü Yerusâlim'e getiriyorlardı. Şabat Günü bunları sattıkları için onları azarladım. ¹⁶Yerusâlim'de yaşayan Surlular balık ve çeşitli mallar getirip Şabat Günü kentte Yahudâlılar'a satıyorlardı. ¹⁷Yahudâlı soyluları azarlayarak, “Yaptığınız kötülüğe bakın!” dedim, “Şabat Günü'nü hiçe sayıyorsunuz. ¹⁸Atalarınız da aynı şeyi yapmadı mı? Bu yüzden Tanrımız bашımıza ve bu kente bela yağdırmadı mı? Siz Şabat Günü'nü hiçe sayarak Tanrı'nın öfkesini İsrail'e karşı alevlendiriyorsunuz.”

¹⁹Şabat'tan önceki akşam Yerusâlim kapılarına gölge düşünce, kapıların kapatılması ve Şabat sona erinceye kadar açılmaması için buyruk verdim. Şabat Günü kente yük sokulmasın diye bazı adamlarımı kapılara yerleştirdim. ²⁰Tüccarlarla çeşitli eşya satıcıları bir iki kez geceyi Yerusâlim'in dışında geçirdiler. ²¹Onları uyardım: “Niçin surun dibinde geceliyorsunuz?

Bir daha yaparsanız size karşı zor kulanacağım.” Bir daha Şabat Günü gelmediler. ²²Şabat Günü'nün kutsallığını korumak için Levililer'e kendilerini paklasınlar ve gidip kapılarda nöbet tutsunlar diye buyruk verdim.

Ey Tanrım, bunun için de beni anımsa ve yüce sevgin uyarınca bana merhamet et.

²³Ayrıca o günlerde Aşdotlu, Ammonlu, Moavlı kadınlarla evlenmiş Yahudiler gördüm. ²⁴Çocuklarının yarısı Aşdot dilini ya da öbür halkların dilini konuşuyor, Yahudi dilini bilmiyorlardı. ²⁵Adamları azarladım, lanet okudum. Bazılarını dövüp saçlarını yoldum. Tanrı'nın adıyla onlara ant içirdim ve, “Yabancılar kız verip kız almaya caksınız” dedim, ²⁶“Kral Süleyman bu yabancı kadınlar yüzünden günaha girmedi mi? Onca ulusun kralları arasında Süleyman gibisi yoktu. Tanrı onu öyle sevdi ki, bütün İsrail'e kral yaptı. Ama yabancı kadınlar onu bile günaha sürükledi. ²⁷Şimdi de siz yabancı kadınlarla evlenerek Tanrımız'a ihanet ediyorsunuz. Yaptığınız bu büyük kötülüğe göz mü yumalım?”

²⁸Başkâhin Elyasiv oğlu Yoyada'nın oğullarından biri Horonlu Sanballat'ın kızıyla evliydi. Bu yüzden onu yanımdan kovdum.

²⁹Ey Tanrım, onları anımsa; çünkü kâhinliği lekelediler, kâhinlerle ve Levililer'le yaptığın antlaşmayı bozdular.

³⁰Halkı bütün yabancılardan arındırdım. Kâhinlerle Levililer'e görevlerini tek tek bildirdim. ³¹Belirli zamanlarda yakılmak için armağan edilen odunları, getirilen ilk ürünleri düzene koydum.

Ey Tanrım, bütün bunları iyiliğim için anımsa.

ESTER

GİRİŞ

Ester Kitabı'nda anlatılan olaylar İ.Ö. 5. yüzyılın başlarında Pers Kralı olan Ahaşveroş'un kışlık sarayında geçer. Olayların merkezinde Ester adlı Yahudi kraliçe yer alır. Kraliçe Ester cesareti sayesinde İsrail halkının düşmanlarının tasarladığı büyük bir katliamdan kurtulmasına önayak olur. Ardından akrabası Mordekay kralın başbakanı olur. Kitap, Purim adlı Yahudi bayramının temelindeki olayları ve anlamını anlatır.

Ana Hatlar:

1:1-2:23 Ester kraliçe oluyor

3:1-5:14 Haman'ın kötü planları

6:1-7:10 Haman öldürülüyor

8:1-10:33 Yahudiler düşmanlarını yenilgiye uğratıyor

Ahaşveroş'un Şölenleri

1 Ahaşveroş^a Hoddu'dan Kûş'a^b uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilin kralıydı. ²O sırada ülkeyi Sus Kalesi'ndeki tahtından yönetiyordu. ³Krallığının üçüncü yılında bütün önderlerinin ve görevlilerinin onuruna bir şölen verdi. Pers ve Med ordu komutanları, ileri gelenler ve il valileri de oradaydı. ⁴Ahaşveroş tam yüz seksen gün süren şenliklerle krallığının sonsuz zenginliğini, büyüklüğünün görkemini ve yüceliğini gösterdi.

⁵Bunun ardından, sarayının avlusunda küçük büyük ayırmadan, Sus Kalesi'nde bulunan bütün halka yedi gün süren bir şölen verdi. ⁶Mermer sütunlar üzerindeki gümüş çemberlere mor ve beyaz renkli iplikten yapılmış sicimlerle bağlanmış beyaz ve lacivert kumaşlar asılmıştı. Somaki, mermer,

sedef ve pahalı taşlar döşenmiş avlu-ya altın ve gümüş sedirler yerleştirilmişti. ⁷Sarayın en iyi şarabı kralın cömertliğine yaraşır biçimde bol bol ve her biri değişik altın kupalar içinde sunuluyordu. ⁸Kralın buyruğu uyarınca, konuklar içki içmeye zorlanmadı. Kral saray hizmetkârlarına konukların dileklerini yerine getirmeleri için buyruk vermişti.

Kraliçe Vaştî'nin Tacını Yitirmesi

⁹O sırada Kraliçe Vaştî de Kral Ahaşveroş'un sarayındaki kadınlara bir şölen veriyordu.

¹⁰⁻¹¹Yedinci gün, şarabın etkisiyle keyiflenen Kral Ahaşveroş, hizmetindeki yedi haremağasına –Mehuman, Bizta, Harvona, Bigta, Avagta, Zetar ve Karkas'a– Kraliçe Vaştî'yi başında tacıyla huzuruna getirmelerini buyurdu. Kraliçe Vaştî güzeldi. Kral halka

a 1:1 "Ahaşveroş": Kserkses diye de bilinir. **b** 1:1 "Hoddu'dan Kûş'a": Bugünkü Pakistan'dan Sudan'a. 1:1 Ezr.4:6

ve önderlere onun ne kadar güzel olduğunu göstermek istiyordu. ¹²Ama Kraliçe Vaşti haremağalarının kraldan getirdiği buyruğu reddedip gitmedi. Bunun üzerine kral çok kızdı, öfkesinden küplere bindi.

¹³Kral yasaları^c bilen bilge kişilerle görüştü. Çünkü kralın, yasaları ve adaleti bilen kişilere danışması gelecektendi. ¹⁴Kendisine en yakın olan Karşena, Şetar, Admata, Tarşış, Meres, Marsena ve Memukan onunla yüzyüze görüşebiliyorlardı. Pers ve Med İmparatorluğu'nun bu yedi önderi krallığın en üst yöneticileriydi.

¹⁵Kral Ahaşveroş onlara, "Kralın haremağaları aracılığıyla gönderdiği buyruğa uymayan Kraliçe Vaşti'ye yasaya göre ne yapmalı?" diye sordu.

¹⁶Memukan, kralın ve önderlerin önünde şu yanıtı verdi: "Kraliçe Vaşti yalnız krala karşı değil, bütün önderlere ve kralın bütün illerindeki halklara karşı suç işledi. ¹⁷Bütün kadınlar, kraliçenin davranışıyla ilgili haberi duyunca, 'Kral Ahaşveroş Kraliçe Vaşti'nin huzuruna getirilmesini buyurdu, ama kraliçe gitmedi' diyerek kocalarını küçümsemeye başlayacaklar. ¹⁸Bugün kraliçenin davranışını öğrenen Pers ve Medli soylu kadınlar da kralın soylu adamlarına aynı biçimde davranacak. Bu da alabildiğine kadınların küçümsemesine, erkeklerin de öfke lenmesine yol açacak. ¹⁹Kral uygun görüşüorsa ferman çıkarsın; bu ferman Persler'le Medler'in değişmeyen yasalarına eklensin. Buna göre Vaşti bir daha Kral Ahaşveroş'un huzuruna çıkmasın ve kral ondan daha iyi birini kraliçeliğe seçsin. ²⁰Kralın fermanı büyük krallığının dört bir yanına ulaşınca, ister soylu ister halktan olsun, bütün kadınlar kocalarına saygı gösterecektir."

²¹Bu sözler kralın ve önderlerinin hoşuna gitti. Kral, Memukan'ın önerisine uyarak, ²²krallığın bütün illerine yazılı buyruklar gönderdi. Her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazıldı. Her erkeğin kendi evinin egemeni olduğu her dilde vurgulandı.

Ester Kraliçe Oluyor

2 Bu olaylardan sonra öfkesi dinen Kral Ahaşveroş, Vaşti'yi, yaptıklarını ve ona karşı alınan kararı anımsadı. ²Kralın özel hizmetkârları, "Kral için genç, güzel, el değmemiş kızlar aransın" dediler, ³"Kral, egemen olduğu bütün illerde görevliler atasın. Bu görevliler bütün genç, güzel, el değmemiş kızları toplayıp Sus Kalesi'ndeki hareme getirsinler, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegay'a teslim etsinler. Güzelleşmeleri için ne gerekiyorsa verilsin. ⁴Sonunda kralın hoşuna giden kız, Vaşti'nin yerine kraliçe olsun." Kral bu öneriyi beğendi ve söyleneni yaptı.

⁵Sus Kalesi'nde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Benyamin oymağından olan Mordekay, Kiş oğlu Şimi oğlu Yair'in oğluydu. ⁶Kiş, Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yahuda Kralı Yehoyakin ile birlikte Yeruşalim'den sürgün ettiği kişilerden biriydi. ⁷Mordekay'ın Hadassa adında bir amca kızı vardı. Annesiyle babasını yitiren Hadassa'yı Mordekay evlat ediniş büyütmüştü. Hadassa'nın öbür adı Ester'di; endamı ve yüzü güzeldi.

⁸Kralın buyruğu ve fermanı yayımlandıktan sonra çok sayıda genç kız Sus Kalesi'ne getirilip harem sorumlusu Hegay'a teslim edildi. Saraya getirilen kızlar arasında Ester de vardı. ⁹Hegay Ester'i beğendi ve ona ayrıcalık tanıdı. En iyi biçimde beslenip güzelleşmesi için ne gerekiyorsa hemen sağladı; ayrıca kralın sarayından seçi-

len yedi hizmetçiyi buyruğuna verdi. Sonra onu hizmetçileriyle birlikte harem en güzel bölümüne yerleştirdi.

¹⁰Ester halkını da, soyunu da açıklamadı. Çünkü Mordekay bunları açıklamasını yasaklamıştı. ¹¹Mordekay, Ester'in nasıl olduğunu ve ona nasıl davranıldığını öğrenmek için her gün harem avlusunun önünde gezinip dururdu.

¹²Her genç kız sırası geldiğinde Kral Ahaşveroş'un huzuruna çıkacaktı. Ama kızlarla ilgili kurallar uyarınca, önce on iki ay süren güzellik bakımını tamamlaması gerekiyordu. Altı ay süreyle her kıza mür* yağı sürülüyor, altı ay da kremler, losyonlar uygulanıyordu. ¹³Kralın yanına girme sırası gelen genç kız, haremden her istediğini alıp birlikte saraya götürürdü. ¹⁴Akşam kralın yanına giren kız, ertesi sabah ikinci hareme, cariyelerden sorumlu haremağası Şaaşgaz'ın yönetimindeki hareme dönerdi. Yalnız kralın beğendiği, adıyla çağırdığı kız yeniden onun yanına girebilirdi.

¹⁵Kralın yanına girme sırası Mordekay'ın evlat edindiği Ester'e –Mordekay'ın amcası Avihayil'in kızına– gelince, Ester, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegay'ın kendisine önerdiklerinden başka bir şey istemedi. Kendisini gören herkesin beğenisini kazandı. ¹⁶Ahaşveroş'un krallığının yedinci yılında, Tevet diye adlandırılan onuncu ayda*, Ester saraya, kralın yanına götürüldü.

¹⁷Kral Ester'i öbür kızlardan daha çok sevdi, en çok ondan hoşlandı, en çok ona ayrıcalık tanıdı. Kraliçelik tacını ona giydirip Vaştı'nin yerine kraliçe yaptı. ¹⁸Ardından Ester'in onuruna büyük bir şölen verdi. Bu şölende bütün önderler ve görevliler hazır bulundu. Kral bütün illerde bayram ilan etti ve krallara yaraşır cömertlikle armağanlar dağıttı.

Mordekay Kralın Hayatını Kurtarıyor

¹⁹Kızlar ikinci kez toplandıklarında Mordekay, kralın kapı görevlilerinden biri olmuştu. ²⁰Ester, Mordekay'ın verdiği buyruk uyarınca, soyunu ve halkını henüz açıklamamıştı; kendisini büyüttüğü günlerde olduğu gibi, Mordekay'ın sözünü dinlemeye devam etti.

²¹Mordekay kralın kapı görevlisiyken, kapı nöbetçilerinden ikisi, Bigtan ve Tereş, Kral Ahaşveroş'a öfkelen-diler; onu öldürmek için fırsat kollamaya başladılar. ²²Durumu öğrenen Mordekay bunu Kraliçe Ester'e ilet-ti; o da Mordekay adına krala bildirdi. ²³Durum araştırıldı; doğru olduğu anlaşılınca da iki adam darağacına asıldı ve olay kralın önünde tarih kayıtlarına geçirildi.

Haman'ın Kötü Tasarıları

3 Bu olaylardan sonra Kral Ahaşveroş, Agaklı Hammedata'nın oğlu Haman'ı yüksek bir göreve atayıp onurlandırdı. Onu bütün önderlerden daha yetkili kıldı. ²Kralın buyruğu üzerine saray kapısında çalışan herkes Haman'ın önünde eğilip yere kapanırdı. Ama Mordekay ne eğildi, ne de yere kapandı.

³Kralın kapı görevlileri Mordekay'a, “Kralın buyruğuna neden karşı geliyorsun?” diye sordular. ⁴Görevliler ona bu soruyu her gün sordularsa da Mordekay onlara kulak asmadı. Bunun üzerine durumu Haman'a bildirdiler. Çünkü Mordekay onlara kendisinin Yahudi olduğunu söylemişti ve böyle davranmaya devam edip etmeyeceğini görmek istiyorlardı. ⁵Haman, Mordekay'ın eğilip yere kapanmadığını görünce öfkeden kudurdu. ⁶Yalnız onu öldürmeyi düşünmekle kalmadı, onun hangi halktan geldiğini bildiği

için bütün halkını, Ahaşveroş'un ege-menliğinde yaşayan bütün Yahudiler'i ortadan kaldırmaya karar verdi.

⁷Bu işe en uygun ayı ve günü belirlemek için Ahaşveroş'un krallığının on ikinci yılında, birinci ay* olan Nisan^ç ayında Haman'ın önünde pur, yani kura çekildi. Kura, on ikinci ay olan Adar ayına düştü.

⁸Haman Kral Ahaşveroş'a şöyle dedi: "Krallığının bütün illerinde, öbür halkların arasına dağılmış, onlardan ayrı yaşayan bir halk var. Yasaları bütün öbür halklarınkinden farklı; kendileri de kralın yasalarına uymazlar. Onları kendi hallerine bırakmak kralın çıkarlarına uygun düşmez. ⁹Kral uygun görüyorsa, yok edilmeleri için yazılı bir buyruk verilsin. Ben de hazineye ödenmek üzere kralın memurlarına on bin talant^d gümüş vereceğim."

¹⁰Bunun üzerine kral mühür yüzüğünü parmağından çıkartıp Agaklı Hammedata'nın oğlu Yahudi düşmanı Haman'a verdi. ¹¹Ona, "Para sende kalsın; o halka da ne istersen yap" dedi.

¹²Birinci ayın on üçüncü günü kralın yazmanları çağrıldı ve Haman'ın buyruğu her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazılarak satraplara*, il valilerine ve bütün halk önderlerine gönderildi. Buyruk Kral Ahaşveroş'un adını ve yüzüğünün mührünü taşıyordu. ¹³Krallığın bütün illerine ulaklar aracılığıyla mektuplar gönderildi. Bu mektuplar, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü, genç, yaşlı, kadın, çocuk, bütün Yahudiler'in bir günde öldürülüp yok edilmesini, kökünün kurutulup mal mülklerinin de yağmalanmasını buyuruyordu. ¹⁴Bu fermanın metni her ilde yasa olarak duyurulacak ve bütün

halklara bildirilecekti. Öyle ki, herkes belirlenen gün için hazır olsun.

¹⁵Ulaklar kralın buyruğuyla hemen yola çıktılar. Ferman Sus Kalesi'nde de duyuruldu. Sus halkı şaşkınlık içindeyken kral ile Haman oturmuş içki içiyorlardı.

Mordekay Ester'den Yardım İstiyor

4 Mordekay olup bitenleri öğrenince giysilerini yırttı, çula sarınıp başından aşağı kül döktü, yüksek sesle ve acıyla feryat ederek kent merkezine geldi. ²Varıp sarayın kapısında durdu. Çünkü çula sarınmış hiç kimse bu kapıdan içeri giremezdi. ³Kralın buyruğunun ve fermanının ulaştığı her ilde Yahudiler büyük yas tuttular, ağlayıp feryat ettiler, oruç* tuttular. Birçoğu da çula sarınıp kül içinde yattı.

⁴Hizmetçileriyle haremağaları gelip Mordekay'ın durumunu anlatınca, Kraliçe Ester çok sarsıldı. Çulunu çıkartıp giyinmesi için Mordekay'a giysiler gönderdi, ama Mordekay bunları kabul etmedi. ⁵Bunun üzerine Ester kralın kendi hizmetine atadığı haremağalarından biri olan Hatak'ı çağırttı; Mordekay'dan ne olup bittiğini ve nedenini öğrenmesini buyurdu. ⁶Hatak saray kapısının açıldığı kent meydanına, Mordekay'ın yanına gitti. ⁷Mordekay başına gelen her şeyi ona anlattı. Yahudiler'in yok edilmesi için Haman'ın saray hazinesine vaat ettiği paranın miktarını bile tam tamına ona bildirdi. ⁸Ester'e gösterip açıklaması için Sus'ta yayımlanan, Yahudiler'in kökünün kurutulmasını isteyen fermanın bir kopyasını da ona verdi. Ester'in krala çıkmasını, ondan merhamet dileyip kendi halkı için yalvarmasını istedi.

⁹Hatak geri dönüp Mordekay'ın söylediklerini Ester'e bildirdi. ¹⁰Es-

ç 3:7 "Nisan" ayı o dönemde Mart sonuyla Nisan başlangıcını kapsardı.

d 3:9 "On bin talant": Yaklaşık 345 ton.

ter Mordekay'a şu haberi götürmesini buyurdu: "Kralın bütün adamları ve illerinde yaşayan halk biliyor ki, çağrılmadan sarayın iç avlusuna girip kralın yanına yaklaşan her erkek ya da kadın için tek bir ceza vardır. Kral altın esasını uzatıp canlarını bağışlamadıkça bu kişiler ölüme çarptırılır. Ben de otuz gündür kralın huzuruna çağırılmış değilim."

¹²Ester'in bu sözleri kendisine iletilince, ¹³Mordekay ona şu yanıtı götürmelerini istedi: "Sarayda yaşadığın için bütün Yahudiler içinde kurtulacak tek kişinin sen olacağını sanma. ¹⁴Şu anda susarsan, Yahudiler'e yardım ve kurtuluş başka yerden gelecektir; ama sen ve babanın ev halkı yok olacaksınız. Kim bilir, belki de böyle bir gün için kraliçe oldun."

¹⁵Bunun üzerine Ester Mordekay'a şu yanıtı gönderdi: ¹⁶"Git, Sus'taki bütün Yahudiler'i topla; benim için oruç tutun; üç gün, üç gece hiçbir şey yemeyin, içmeyin. Hizmetçilerimle ben de sizin gibi oruç tutacağız. Ardından, kurala aykırı olduğu halde kralın huzuruna çıkacağım; ölürsem ölürüm."

¹⁷Mordekay oradan ayrıldı ve Ester'in söylediği her şeyi yaptı.

Ester Dileğini Krala Bildiriyor

5 Üçüncü gün Ester kraliçe giysilerini kuşanıp sarayın iç avlusunda, taht odasının önünde durdu. Kral bu odanın giriş kapısının karşısındaki tahtında oturuyordu. ²Avluda bekleyen Kraliçe Ester'i görünce onu hoşgörüyüyle karşılayıp elindeki altın asayı ona doğru uzattı. Ester yaklaşıp asanın ucuna dokundu.

³Kral ona, "Ne istiyorsun Kraliçe Ester, dileğin ne?" diye sordu. "Krallığın yarısını bile istesen sana verilecektir."

⁴Ester, "Kral uygun görüyorsa, bugün kendisi için vereceğim şölene

Haman'la birlikte gelsin" diye karşılık verdi.

⁵Kral adamlarına, "Ester'in isteğini yerine getirmek için Haman'ı hemen çağırın" dedi.

Böylece kralla Haman Ester'in verdiği şölene gittiler. ⁶Şarap içerlerken kral yine Ester'e sordu: "Söyle, ne istiyorsun? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak."

⁷Ester, "İsteğim ve dileğim şu" diye yanıtladı, ⁸"Kral benden hoşnutsa, istediğimi vermek, dileğimi yerine getirmek istiyorsa, kral ve Haman yarın kendileri için vereceğim şölene gelsinler, o zaman kralın sorusunu yanıtlarım."

Haman'ın Öfkesi

⁹Haman o gün şöleden mutlu ve sevinçli ayrıldı. Ama Mordekay'ı sarayın kapısında görünce ve onun ayağa kalkmadığını, kendisine saygı göstermediğini farkedince öfkeden kudurdu. ¹⁰Yine de kendini tuttu ve evine gitti.

Sonra dostlarını ve eşi Zereş'i çağırttı. ¹¹Onlara sonsuz zenginliğinden, çok sayıdaki oğullarından, kralın, kendisini nasıl onurlandırdığından, öbür önderlerinden ve görevlilerinden üstün tuttuğundan söz etti. ¹²"Üstelik, Kraliçe Ester, verdiği şölene kralın yanısıra yalnız beni çağırdı" diye ekledi, "Yarınki şölene de kralla birlikte beni davet etti. ¹³Ne var ki, o Yahudi Mordekay'ı sarayın kapısında otururken gördükçe bunlardan hiçbirinin gözümde değeri kalmıyor."

¹⁴Karısı Zereş ve bütün dostları Haman'a şöyle dediler: "Elli arşın^e yüksekliğinde bir darağacı kurulsun. Sabah olunca kraldan Mordekay'ı oraya astırmasını iste. Sonra da sevinç içinde kralla birlikte şölene gidersin."

Haman öneriyi beğendi ve darağacını hemen kurdurdu.

Mordekay'ın Onurlandırılması

6 O gece kralın uykusu kaçtı; tarih kayıtlarının getirilip kendisine okunmasını buyurdu. ²Kayıtlar Kral Ahaşveroş'u öldürmeyi tasarlamış olan iki görevliden söz ediyordu. Kapı nöbetçisi olarak görev yapmış olan Bigtan ve Tereş adındaki bu iki adamı Mordekay ele vermişti.

³Kral, "Bu yaptıklarından dolayı Mordekay nasıl onurlandırıldı, ona ne ödül verildi?" diye sordu.

Hizmetkârlar, "Onun için hiçbir şey yapılmadı" diye yanıtladılar.

⁴Kral, "Avluda kim var?" diye sordu. O sırada Haman sarayın dış avlusuna yeni girmişti. Kraldan, hazırlattığı darağacına Mordekay'ın asılmasını isteyecekti.

⁵Hizmetkârlar krala, "Haman avluda bekliyor" dediler.

Kral, "Buraya gelsin" dedi.

⁶⁻⁸Haman içeri girince kral ona, "Kralın onurlandırmak istediği biri için ne yapılmalı?" diye sordu.

"Kral benden başka kimi onurlandırmak isteyebilir ki?" diye düşünen Haman şu yanıtı verdi: "Kral onurlandırmak istediği kişi için kendi giydiği bir kral giysisini ve üzerine bindiği sorguçlu atı getirtir, ⁹giysiyi ve atı en üst yöneticilerinden birine verir; o da kralın onurlandırmak istediği kişiyi giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirir. Önden giderek, 'Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır' diye bağırır."

¹⁰Kral Haman'a, "Hemen git" dedi, "Giysiyle atı al ve söylediklerini kralın kapı görevlisi Yahudi Mordekay için yap. Söylediklerinin hiçbirinde kusur etme."

¹¹Böylece Haman giysiyi ve atı aldı, Mordekay'ı giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirmeye başladı. Ön-

den giderek, "Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır" diye bağırıyordu.

¹²Sonra Mordekay saray kapısına döndü. Haman ise utanç içinde başını örterek çabucak evine gitti. ¹³Başına gelenleri karısı Zereş'e ve bütün dostlarına anlattı.

Karısı Zereş ve danışmanları ona şöyle dediler: "Önünde gerilemeye başladığın Mordekay Yahudi soyundansa, ona gücün yetmeyecek, önünde yok olup gideceksin."

¹⁴Onlar daha konuşurken, kralın hamağaları gelip Haman'ı apar topar Ester'in vereceği şölene götürdüler.

Haman'ın Ölümü

7 Böylece kral ve Haman, Kraliçe Ester'in şölenine gittiler. ²O gün şarap içerlerken kral Ester'e yine sordu: "İsteğin nedir, Kraliçe Ester? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak."

³Kraliçe Ester şöyle yanıtladı: "Ey kralım, eğer benden hoşnutsan ve uygun görüyorsan, isteğim canımı bağışlaman, dileğim de halkımı esirgemendir. ⁴Çünkü ben ve halkım öldürülüp yok edilmek, yeryüzünden silinmek üzere satıldık. Eğer köle ve cariye olarak satılmış olsaydık sesimi çıkartmazdım; böyle bir sorun için kralı rahatsız etmek uygun olmazdı."

⁵Kral Ahaşveroş Kraliçe Ester'e, "Böyle bir şeyi yapmaya cüret eden kim, nerede bu adam?" diye sordu.

⁶Ester, "Düşmanımız, hasmımız, işte bu kötü Haman'dır!" dedi.

Haman kralla kraliçenin önünde dehşete kapıldı. ⁷Kral öfkeyle içki masasından kalkıp sarayın bahçesine çıktı. Haman ise Kraliçe Ester'den canını bağışlamasını istemek için içerde

kaldı. Çünkü kralın kendisini yok etmeye kararlı olduğunu anlamıştı.

⁸Kral sarayın bahçesinden şölen salonuna dönünce, Haman'ı Ester'in uzandığı sedire kapanmış olarak gördü ve, "Bu adam sarayda, gözümün önünde kraliçeye bile el uzatmaya mı kalkıyor?" diye bağırdı. Kral sözlerini bitirir bitirmez Haman'ın yüzünü örttüler.

⁹Krala hizmet eden haremağalarından biri olan Harvona şöyle dedi: "Bakın, kralı uyarıp hayatını kurtaran Mordekay için Haman'ın hazırlattığı elli arşın^f yüksekliğindeki darağacı Haman'ın evinin önünde hazır duruyor."

Kral, "Haman o darağacına asılsın!" diye buyurdu. ¹⁰Böylece Haman Mordekay için hazırlattığı darağacına asıldı; kralın öfkesi de yatıştı.

Yahudiler Kurtuluyor

8 O gün Kral Ahaşveroş Yahudi düşmanı Haman'ın malını mülkünü Kraliçe Ester'e verdi. Ester'in Mordekay'a yakınlığını açıklaması üzerine Mordekay kralın huzuruna kabul edildi. ²Kral, Haman'dan geri almış olduğu mühür yüzüğünü parmağından çıkarıp Mordekay'a verdi. Ester de onu Haman'ın malının mülkünün yöneticisi atadı.

³Ester yine kralla görüştü. Ağlayarak onun ayaklarına kapandı. Ağaklı Haman'ın Yahudiler'e karşı kurduğu düzene ve kötü tasarıya engel olması için yalvardı. ⁴Kral altın asasını Ester'e doğru uzatınca Ester ayağa kalkıp kralın önünde durdu ⁵ve şöyle dedi: "Kral benden hoşnutsa ve uygun görüyorsa, benden hoşlanıyorsa ve dileğimi uygun buluyorsa, Ağaklı Hammedata oğlu Haman'ın krallığın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'in yok edilmesini buyurmak için yazdır-

dığı mektupları yazılı olarak geçersiz kılsın. "Halkımın felakete uğradığını görmeye nasıl dayanırım? Soydaşlarımdın öldürülmesine tanık olmaya nasıl dayanırım?"

⁷Kral Ahaşveroş, Kraliçe Ester'e ve Yahudi Mordekay'a, "Bakın" dedi, "Haman'ın malını mülkünü Ester'e verdim ve Yahudiler'i yok etmeyi tasarladığı için Haman'ı darağacına astırdım. ⁸Ama kral adına yazılmış ve onun yüzüğüyle mühürlenmiş yazıyı kimse geçersiz kılamaz. Bunun için, uygun gördüğünüz biçimde kral adına Yahudi sorunu konusunda şimdi siz yazın ve kralın yüzüğüyle mühürleyin."

⁹Bunun üzerine üçüncü ay* olan Sivan ayının yirmi üçüncü günü kralın yazmanları çağrıldı. Mordekay'ın buyurduğu her şey, Hoddu'dan Kûş'a^g dek uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudiler'e, satraplara*, vali ve önderlere yazıldı. Her il için kendi işaretleri, her halk için kendi dili kullanıldı. Yahudiler'e de kendi alfabelerinde ve kendi dillerinde yazıldı. ¹⁰Mordekay Kral Ahaşveroş adına yazdırdığı mektupları kralın yüzüğüyle mühürledi ve kralın hizmetinde kullanılmak üzere yetiştirilen atlara binmiş ulaklarla her yere gönderdi.

¹¹Kral mektuplarda Yahudiler'e bütün kentlerde toplanma ve kendilerini koruma hakkını veriyordu. Ayrıca kendilerine, çocuklarına ve kadınlarına saldırabilecek herhangi bir düşman halkın ya da ilm silahlı güçlerini öldürüp yok etmelerine, kökünü kurutmalarına ve mallarını mülklerini yağmalamalarına izin veriyordu. ¹²Bu izin Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde tek bir gün –on ikinci ayın, yani Adar ayının on üçüncü günü– geçerli olacaktı. ¹³Bütün halklara duyurulan bu fermanın metni her ilde yasa yeri ne geçecekti. Böylece Yahudiler belir-

lenen gün düşmanlarından öç almaya hazır olacaktı.

¹⁴Kralın hizmetindeki atlara binen ulaklar, kralın buyruğuna uyarak hemen dörtlü yola koyuldular. Ferman Sus Kalesi'nde de okundu.

¹⁵Mordekay, lacivert ve beyaz bir krallık giysisiyle, başında büyük bir altın taç ve sırtında ince ketenden mor bir pelerine kralın huzurundan ayrıldı. Sus Kenti sevinç çılgınlıklarıyla yankılandı. ¹⁶Yahudiler için aydınlık ve sevinç, mutluluk ve onur dolu günler başlamıştı. ¹⁷Kralın buyruğu ve fermanı ulaştığı her ilde ve her kentte Yahudiler arasında sevinç ve mutluluğa yol açtı. Şölenler düzenlendi, bir bayram havası doğdu. Ülke'deki halklardan çok sayıda kişi Yahudi oldu; çünkü Yahudi korkusu hepsini sarmıştı.

Yahudiler'in Zaferi

9 Kralın buyruğu ve fermanı, on ikinci ay* olan Adar ayının on üçüncü günü yerine getirilecekti. Yahudi düşmanları o gün Yahudiler'i alt etmeyi ummuşlardı, ama tam tersi oldu; Yahudiler kendilerinden nefret edenleri alt ettiler. ²Yahudiler kendilerini yok etmeyi tasarlayanlara saldırmak üzere Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki kentlerde bir araya geldiler. Hiç kimse onlara karşı koyamadı. Çünkü Yahudi korkusu bütün halkları sarmıştı. ³İl önderleri, satraplar*, valiler ve kralın memurları, Mordekay'dan korktukları için Yahudiler'i desteklediler. ⁴Mordekay sarayda güçlü biriydi artık; ünü bütün illere ulaşmıştı. Gücü gittikçe artıyordu.

⁵Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, öldürdüler, yok ettiler. Kendilerinden nefret edenlere lediklerini yaptılar. ⁶Sus Kalesi'nde beş yüz kişiyi öldürüp yok ettiler. ⁷⁻¹⁰Yahudi düşmanı Hammedata oğlu Haman'ın on oğlunu –Parşandata,

Dalfon, Aspata, Porata, Adalya, Aridata, Parmaştı, Arisay, Ariday ve Vayzata'yı– öldürdüler. Ama yağmaya girişmediler.

¹¹Sus Kalesi'nde öldürülenlerin sayısı aynı gün krala bildirildi. ¹²O da Kraliçe Ester'e, "Yahudiler Sus Kalesi'nde Haman'ın on oğlu dahil beş yüz kişiyi öldürüp yok etmişler" dedi, "Kim bilir, öbür illerimde neler yapmışlardır? İstedğin nedir, sana vereyim; başka dileğin var mı, yerine getirilecektir."

¹³Ester, "Eğer kral uygun görüyorsa, Sus'taki Yahudiler bugünkü fermanını yarın da uygulasinlar" dedi, "Haman'ın on oğlunun cesetleri de darağacına asılsın."

¹⁴Kral bu isteklerin yerine getirilmesini buyurdu. Sus'ta ferman çıkarıldı ve Haman'ın on oğlu asıldı. ¹⁵Sus'taki Yahudiler Adar ayının on dördüncü günü yeniden toplanarak kentte üç yüz kişi daha öldürdüler; ama yağmaya girişmediler.

¹⁶Krallığın illerinde yaşayan öbür Yahudiler de canlarını korumak ve düşmanlarından kurtulmak için bir araya geldiler. Kendilerinden nefret edenlerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler, ama yağmaya girişmediler. ¹⁷Bütün bunlar Adar ayının on üçüncü günü oldu. Yahudiler on dördüncü gün dinlendiler ve o günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler.

Purim Kutlamaları

¹⁸Sus'taki Yahudiler ise kendilerini savunmak için on üçüncü ve on dördüncü günler bir araya geldiler. On beşinci gün de dinlendiler. O günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler. ¹⁹Taşradaki kentlerde yaşayan Yahudiler işte bu nedenle Adar ayının* on dördüncü gününü şölen ve eğlence günü olarak kutlarlar ve birbirlerine yemek sunarlar.

²⁰Mordekay bu olayları kayda geçirdi. Ardından Kral Ahaşveroş'un uzak, yakın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'e mektuplar gönderdi. ²¹Her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci günlerini kutlamalarını buyurdu. ²²Çünkü o günler, Yahudiler'in düşmanlarından kurtulduğu günlerdir. O ay kederlerinin sevince, yaslarının mutluluğa dönüştüğü aydır. Mordekay o günlerde şölenler düzenleyip eğlenmelerini, birbirlerine yemek sunmalarını, yoksullara armağanlar vermelelerini buyurdu.

²³Böylece Yahudiler, Mordekay'ın buyruğunu kabul ederek başlattıkları kutlamaları sürdürdüler. ²⁴Çünkü bütün Yahudiler'in düşmanı Agaklı Hammedata oğlu Haman onları yok etmek için düzen kurmuştu. Onları ezip yok etmek için pur, yani kura çekmişti. ²⁵Ama kral durumu öğrenince, Haman'ın Yahudiler'e karşı kurduğu düzen geri tepti; kral, Haman'ın ve oğullarının darağacına asılmalrı için yazılı buyruklar verdi. ²⁶⁻²⁷Pur sözcüğünden ötürü bu günlere Purim^h adı verildi. Böylece Yahudiler, Mordekay'ın mektubunda yazılı olanlardan, görüp geçirdiklerinden ve başlarına gelenlerden ötürü bu iki günün buyrulduğu biçimde ve günlerde her yıl kutlamayı kabul ettiler. Bu gelenek kendileri için, soylarından olanlar ve onlara katılan herkes için geçerli olacaktı. ²⁸Böylece bu günler her ilde, her kentte ve her ailede ku-

şaktan kuşağa anımsanacak ve kutlanacaktı. Purim günleri Yahudiler için son bulmayacak ve bu günlerin anısı kuşaklar boyu sürecekti.

²⁹Avihayil'in kızı Kraliçe Ester ve Yahudi Mordekay Purim'le ilgili bu ikinci mektubu tam yetkiyle yazıp uygulamaya koydular. ³⁰Mordekay, Ahaşveroş'un egemenliği altındaki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudiler'e esenlik ve güvenlik dilekleriyle dolu mektuplar gönderdi. ³¹Kraliçe Ester'le birlikte daha önce kararlaştırdıkları gibi, Purim günlerini belirleyen tarihte kutlamalarını buyuruyordu. Bu kutlamalara kendilerinin de, soylarından gelenlerin de katılmalarını, oruç* tutmada ve ağıt yakmada belirlenen kurallara uymalarını istedi. ³²Purim'e ilişkin bu düzenlemeler Ester'in buyruğuyla onaylandı ve kayda geçirildi.

Ahaşveroş ve Mordekay'a Övgü

10 Kral Ahaşveroş ülkeyi en uzak kıyılarına dek haraca bağlamıştı.

²Büyüklüğü, kahramanlıkları ve Mordekay'ı her bakımdan nasıl onurlandırdığı Pers ve Med krallarının tarihinde yazılıdır. ³Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci adam olmuştu. Yahudi soydaşları arasında saygı gören ve çoğunluk tarafından sevilen biriydi. Çünkü halkının iyiliğini düşünüyor, bütün soydaşlarının esenliği için çaba gösteriyordu.

EYÜP

GİRİŞ

Eyüp Kitabı büyük felakete uğrayan doğru bir adamın çektiği acıları anlatır. Eyüp bütün çocuklarını, malını mülkünü yitirir, korkunç bir hastalığa yakalanır. Kitap, Eyüp ve üç arkadaşının bu felaketlere karşı gösterdikleri tepkiyi karşılıklı üç konuşmayla açıklamaktadır. İnsanlara yaklaşımı tartışılan Tanrı'nın bizzat kendisi sonunda Eyüp'e görünür.

Arkadaşları Eyüp'ün çektiği acıyı geleneksel dini kavramlarla açıklıyor. Tanrı'nın her zaman iyiliği ödüllendirip kötülüğü cezalandırdığını varsayıyor, Eyüp'ün günah işlediği için bu acıları çektiğini düşünüyorlar. Ama bu düşünce Eyüp'ün durumunu açıklamak için çok yetersiz kalıyor. Eyüp bu acımasız cezayı hak etmemiştir. Çünkü alışılmışın ötesinde iyi ve doğru bir insandır. Kendisi gibi birisinin başına bu denli kötülük gelmesine Tanrı'nın nasıl izin verdiğini anlayamıyor, Tanrı'ya cesurca meydan okuyor. İmanını yitirmiyor, ama Tanrı'nın önünde aklanıp yeniden iyi insan olarak onuruna kavuşmak istiyor.

Tanrı Eyüp'ün sorularına yanıt vermez, ama ilahi güç ve bilgeliğinin şiiresselliğiyle imanına karşılık verir. O zaman Eyüp Tanrı'nın yücelik ve bilgeliğini kabul eder, öfkeli ve kaba sözlerden ötürü tövbe eder.

Kitap, sonuç olarak Eyüp'ün eski gönencine nasıl kavuştuğunu, hatta daha da zengin olduğunu anlatır. Tanrı Eyüp'ün çektiği acıların nedenini anlamayan arkadaşlarını azarlar. Yalnız Eyüp Tanrı'nın üstünlüğünü sezebilmiştir.

Ana Hatlar:

1:1-2:13 Öndeyiş

3:1-31:40 Eyüp ve üç arkadaşı

a. 3:1-26 Eyüp'ün yakınması

b. 4:1-14:22 İlk karşılıklı konuşma

c. 15:1-21:34 İkinci karşılıklı konuşma

ç. 22:1-27:23 Üçüncü karşılıklı konuşma

d. 28:1-28 Bilgeliğe övgü

e. 29:1-31:40 Eyüp'ün son söyledikleri

32:1-37:24 Elihu'nun konuşması

38:1-42:6 Tanrı'nın Eyüp'e yanıtı

42:7-17 Sonsöz

1 Üs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşardı. Kusursuz, doğru bir adamdı. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınırdı. ²Yedi oğlu, üç kızı vardı. ³Yedi bin koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift öküze, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye sahipti. Doğudaki insanların en zengini oydu.

⁴Oğulları sırayla evlerinde şölen verir, birlikte yiyip içmek için üç kız-kardeşlerini de çağırırlardı. ⁵Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırıp kutsardı. Sabah erkenden kalkar, “Çocuklarım günah işlemiş, içlerinden Tanrı'ya sövmüş olabilirler” diyerek her biri için yakmalık sunu* sunardı. Eyüp hep böyle yapardı.

Eyüp'ün İlk Sınavı

⁶Bir gün ilahi varlıklar^a RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde, Şeytan da onlarla geldi. ⁷RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi.

Şeytan, "Dünyada gezip dolaşmaktan" diye yanıtladı.

⁸RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır."

⁹Şeytan, "Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?" diye yanıtladı. ¹⁰"Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın. Sürüleri bütün ülkeye yayıldı. ¹¹Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir."

¹²RAB Şeytan'a, "Peki" dedi, "Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma." Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı.

¹³Bir gün Eyüp'ün oğullarıyla kızları ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken ¹⁴bir ulak gelip Eyüp'e şöyle dedi: "Öküzler çift sürüyor, eşekler onların yanında otliyordu. ¹⁵Sabalılar baskın yaptı, hepsini alıp götürdü. Uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kaçıp kurtuldum sana durumu bildirmek için."

¹⁶O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, "Tanrı ateş yağdırdı" dedi, "Koyunlarla uşakları yakıp küle çevirdi. Yalnızca ben kaçıp kurtuldum durumu sana bildirmek için."

¹⁷O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, "Kildaniler* üç bölük halinde develere saldırdı" dedi, "Hepsini alıp götürdüler, uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnızca ben kurtuldum durumu sana bildirmek için."

¹⁸O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, "Oğullarınla kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken ¹⁹ansızın çölden şiddetli bir rüzgar esti" dedi, "Evin dört köşesine çarptı; ev gençlerin üzerine yıkıldı, hepsi öldü. Yalnız ben kurtuldum durumu sana bildirmek için."

²⁰Bunun üzerine Eyüp kalktı, kafasını yırtıp saçını sakalını kesti, yere kapanıp tapındı. ²¹Dedi ki, "Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim.

RAB verdi, RAB aldı,

RAB'bin adına övgüler olsun!"

²²Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı'yı suçlamadı.

Eyüp'ün İkinci Sınavı

2 Başka bir gün ilahi varlıklar RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde Şeytan da RAB'bin huzuruna çıkmak için onlarla gelmişti. ²RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi.

Şeytan, "Dünyada gezip dolaşmaktan" diye yanıtladı.

³RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır. Senin kışkırtmalarının sonucunda onu boş yere yıkıma uğrattım, ama o doğruluğunu hâlâ sürdürüyor."

⁴"Cana can!" diye yanıtladı Şeytan, "İnsan canı için her şeyini verir. ⁵Elini uzat da, onun etine, kemiğine dokun, yüzüne karşı sövecektir."

⁶RAB, "Peki" dedi, "Onu senin eline bırakıyorum. Yalnız canına dokunma."

⁷Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı. Eyüp'ün bedeninde tepeden tırnağa kadar kötü çibanlar çıkardı. ⁸Eyüp çibanlarını kaşımak

için bir çömlek parçası aldı. Kül için-
de oturuyordu.

⁹Karısı, “Hâlâ doğruluğunu sürdür-
rüyor musun?” dedi, “Tanrı'ya söv de
öl bari!”

¹⁰Eyüp, “Aptal kadınlar gibi konu-
şuyorsun” diye karşılık verdi, “Nasıl
olur? Tanrı'dan gelen iyiliği kabul ede-
lim de kötülüğü kabul etmeyelim mi?”

Bütün bu olaylara karşın Eyüp'ün
ağzından günah sayılabilecek bir söz
çıkmadı.

Eyüp'ün Üç Arkadaşı

¹¹Eyüp'ün üç dostu –Temanlı Eli-
faz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar–
Eyüp'ün başına gelen bunca kötülüğü
duyunca kalkıp bir araya geldiler. Acı-
sını paylaşmak, onu avutmak için ya-
nına gitmek üzere anlaştılar. ¹²Uzak-
tan onu tanıyamadılar; yüksek sesle
ağlayıp kaftanlarını yırtarak başla-
rına toprak saçtılar. ¹³Yedi gün yedi
gece onunla birlikte yere oturdular.
Kimse ağzını açmadı, çünkü ne den-
li acı çektiğini görüyorlardı.

Eyüp Konuşuyor

3 ¹⁻²Sonunda Eyüp ağzını açtı ve doğ-
duğu güne lanet edip şöyle dedi:

³“Doğduğum gün yok olsun,
‘Bir oğul doğdu’ denen gece yok
olsun!

⁴Karanlığa bürünsün o gün,
Yüce Tanrı onunla ilgilenmesin,
Üzerine ışık doğmasın.

⁵Karanlık ve ölüm gölgesi sahip
çıksın o güne,
Bulut çöksün üzerine;
Işığını karanlık söndürsün.

⁶Zifiri karanlık yutsun o geceyi,
Yılın günleri arasında sayılmasın,
Aylardan hiçbirine girmesin.

⁷Kısır olsun o gece,
Sevinç sesi duyulmasın içinde.

⁸Günleri lanetleyenler,
Livyatan'ı* uyandırmaya hazır
olanlar,
O günü lanetlesin.

⁹Akşamının yıldızları kararsın,
Boş yere aydınlığı beklesin,
Tan atışını görmesin.

¹⁰Çünkü sıkıntı yüzü görmemem için
Anamın rahminin kapılarını
üstüme kapamadı.

¹¹“Neden doğarken ölmedim,
Rahimden çıkarken son
soluğumu vermedim?

¹²Neden beni dizler,
Emeyim diye memeler karşıladı?

¹³Çünkü şimdi huzur içinde yatmış,
Uyuyup dinlenmiş olurdum;

¹⁴Yaptırdıkları kentler şimdi viran olan
Dünya kralları ve
danışmanlarıyla birlikte,

¹⁵Evlerini gümüşle dolduran
Altın sahibi önderlerle birlikte.

¹⁶Neden düşük bir çocuk gibi,
Gün yüzü görmemiş yavrular
gibi toprağa gömülmedim?

¹⁷Orada kötüler kargaşayı bırakır,
Yorgunlar rahat eder.

¹⁸Tutsaklar huzur içinde yaşar,
Angaryacının sesini duymazlar.

¹⁹Küçük de büyük de oradadır,
Köle efendisinden özgürdür.

²⁰“Niçin sıkıntı çekenlere ışık,
Acı içindekilere yaşam verilir?

²¹Oysa onlar gelmeyen ölümü özler,
Onu define arar gibi ararlar;

²²Mezara kavuşunca
Neşeden coşar, sevinç bulurlar.

²³Neden yaşam verilir nereye
gideceğini bilmeyen insana,
Çevresini Tanrı'nın çitle çevirdiği
kişiye?

²⁴Çünkü iniltim ekmekten önce
geliyor,
Su gibi dökülmekte feryadım.

- ²⁵Korktuğum,
Çekindiğim başıma geldi.
²⁶Huzur yok, sükûnet yok, rahat yok,
Yalnız kargaşa var.”

Elifaz

4 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

- ²“Biri sana bir şey söylemeye çalışsa
gücenir misin?
Kim konuşmadan durabilir?
³Evet, pek çoklarına sen ders verdin,
Zayıf elleri güçlendirdin,
⁴Tökezleyeni senin sözlerin ayakta
tuttu,
Titreyen dizleri sen pekiştirdin.
⁵Ama şimdi senin başına gelince
gücüne gidiyor,
Sana dokununca yılgınlığa
düşüyorsun.
⁶Senin güvendiğin Tanrı'dan korkun
değil mi,
Umutun kusursuz yaşamında
değil mi?

- ⁷“Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu,
Nerede doğrular yıkıma uğradı?
⁸Benim gördüğüm kadarıyla, fesat
sürenler,
Kötülük tohumu ekenler
ektiklerini biçiyor.
⁹Tanrı'nın soluğuyla yok oluyor,
Öfkesinin rüzgarıyla tükeniyorlar.
¹⁰Aslanın kükremesi, homurtusu
kesildi,
Dişleri kırıldı genç aslanların.
¹¹Aslan av bulamadığı için yok oluyor,
Dişi aslanın yavruları dağılıyor.

- ¹²“Bir söz gizlice erişti bana,
Fısıltısı kulağıma ulaştı.
¹³Gece rüyaların doğurduğu
düşünceler içinde,
İnsanları ağır uyku bastığı zaman,
¹⁴Beni dehşet ve titreme aldı,
Bütün kemiklerimi sarstı.

- ¹⁵Önümden bir ruh geçti,
Tüylerim ürperdi.
¹⁶Durdu, ama ne olduğunu
seçemedim.
Bir suret duruyordu gözümün
önünde,
Çıt çıkmazken bir ses duydum:
¹⁷“Tanrı karşısında insan doğru
olabilir mi?
Kendisini yaratanın karşısında
temiz çıkabilir mi?
¹⁸Bakın, Tanrı kullarına güvenmez,
Meleklerinde hata bulur da,
¹⁹Çamur evlerde oturanlara,
Mayası toprak olanlara,
Güveden kolay ezilenlere mi
güvenir?
²⁰Ömürleri sabahtan akşama varmaz,
Kimse farkına varmadan sonsuza
dek yok olurlar.
²¹İçlerindeki çadır ipleri çekilince,
Bilgelikten yoksun olarak ölüp
giderler.’

- 5** “Haydi çağır, seni yanıtlayan
çıkacak mı?
Meleklerin hangisine yöneleceksin?
²Aptalı üzüntü öldürür,
Budalayı kıskançlık bitirir.
³Ben aptalın kök saldığını görünce,
Hemen yurduna lanet ettim.
⁴Çocukları güvenlikten uzak,
Mahkeme kapısında ezilir,
Savunan çıkmaz.
⁵Ürününü açlar yer,
Dikenler arasındakini bile toplarlar;
Mallarını susamışlar^b yutmak ister.
⁶Çünkü dert topraktan çıkmaz,
Sıkıntı yerden bitmez.
⁷Havaya uçşan kıvılcımlar gibi
Sıkıntı çekmek için doğar insan.
⁸“Oysa ben Tanrı'ya yönelir,
Davamı O'na bıraktırdım.
⁹Anlayamadığımız büyük işler,
Sayısız şaşılması işler yapan O'dur.

- ¹⁰Yeryüzüne yağmur yağdırır,
Tarlalara sular gönderir.
- ¹¹Düşkünleri yükseltir,
Yaslıları esenliğe çıkarır.
- ¹²Kurnazların oyununu bozar,
Düzenlerini gerçekleştiremesinler diye.
- ¹³Bilgeleri kurnazlıklarında yakalar,
Düzenbazların oyunu son bulur.
- ¹⁴Gündüz karanlığa toslar,
Öğlen, geceymiş gibi el yordamıyla ararlar.
- ¹⁵Yoksulu onların kılıç gibi ağzından
Ve güçlünün elinden O kurtarır.
- ¹⁶Yoksul umutlanır,
Haksızlık ağzını kapar.
- ¹⁷“İşte, ne mutlu Tanrı'nın eğittiği insana!
Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in yola getirişini küçümseme.
- ¹⁸Çünkü O hem yaralar hem sarar,
O incitir, ama elleri sağaltır.
- ¹⁹Altı kez sıkıntıya düşsen seni kurtarır,
Yedinci kez de sana zarar vermez.
- ²⁰Kıtlıkta ölümden,
Savaşta kılıçtan seni O koruyacak.
- ²¹Kamçılایan dillerden uzak kalacak,
Yıkım gelince korkmayacaksın.
- ²²Yıkıma, açlığa gülüp geçecek,
Yabanıl hayvanlardan ürkmeyeceksin.
- ²³Çünkü tarladaki taşlarla anlaşıacaksın,
Yabanıl hayvanlar seninle barışacak.
- ²⁴Çadırının güvenlik içinde olduğunu bilecek,
Yurdunu yoklayınca eksik bulmayacaksın.
- ²⁵Çocuklarının çoğalacağını bileceksin,
Soyun ot gibi bitecek.
- ²⁶Zamanında toplanan demetler gibi,
Mezara dinç gireceksin.

- ²⁷“İşte araştırdık, doğrudur,
Onun için bunu dinle ve belle.”

Eyüp

6 Eyüp şöyle yanıtladı:

- ²“Keşke üzüntüm tartılabilse,
Acım teraziye konabilseydi!
- ³Denizlerin kumundan ağır gelirdi,
Bu yüzden abuk sabuk konuştum.
- ⁴Çünkü Her Şeye Gücü Yeten'in okları içimde,
Ruhum onların zehirini içiyor,
Tanrı'nın dehşetleri karşıma dizildi.
- ⁵Otu olan yaban eşiği anırır mı,
Yemi olan öküz böğürür mü?
- ⁶Tatsız bir şey tuzsuz yenir mi,
Yumurta akında tat bulunur mu?
- ⁷Böyle yiyeceklere dokunmak istemiyorum,
Beni hasta ediyorlar.
- ⁸“Keşke dileğim yerine gelse,
Tanrı özlediğimi bana verse!
- ⁹Kerem edip beni ezse,
Elini çabuk tutup yaşam bağımlı kesse!
- ¹⁰Yine avunur,
Amansız derdime karşın sevinirdim,
Çünkü Kutsal Olan'ın sözlerini yadsımadım.
- ¹¹Gücüm nedir ki, bekleyeyim?
Sonum nedir ki, sabredeyim?
- ¹²Taş kadar güçlü müyüm,
Etim tunçtan* mı?
- ¹³Çaresiz kalınca
Kendimi kurtaracak gücüm mü olur?
- ¹⁴“Kederli insana dost sevgisi gerekir,
Her Şeye Gücü Yeten'den korkmaktan vazgeçse bile.
- ¹⁵Kardeşlerim kuru bir dere gibi beni aldattı;

- Hani gürül gürül akan dereler vardır,
¹⁶Eriyen buzlarla taşan,
 Kar sularıyla beslenen,
¹⁷Ama kurak mevsimde akmayan,
 Sıcakta yataklarında tükenen dereler...
 İşte öyle aldattılar beni.
¹⁸⁻¹⁹O dereler için kervanlar yolundan sapar,
 Çöle çıkıp yok olurlar.
 Tema'nın kervanları su arar,
 Saba'dan gelen yolcular umutla bakar.
²⁰Ama oraya varınca umut bağladıkları için utanır,
 Hayal kırıklığına uğrarlar.
²¹Artık siz de bir hiç oldunuz,
 Dehşete kapılıp korkuyorsunuz.
²²⁻²³'Benim için bir şey verin'
 Ya da, 'Rüşvet verip Beni düşmanın elinden kurtarın,
 Acımasızların elinden alın' dedim mi?
²⁴"Bana öğretin, susayım,
 Yanlışımı gösterin.
²⁵Doğru söz acıdır!
 Ama tartışmalarınız neyi kanıtlıyor?
²⁶Sözlerimi düzeltmek mi istiyorsunuz?
 Çaresizin sözlerini boş laf mı sayıyorsunuz?
²⁷Öksüzün üzerine kura çeker,
 Arkadaşınızın üzerine pazarlık ederdiniz.
²⁸"Şimdi lütfedip bana bakın,
 Yüzünüze karşı yalan söyleyecek değilim ya.
²⁹Bırakın artık, haksızlık etmeyin,
 Bir daha düşünün, davamda haklıyım.
³⁰Ağzımdan haksız bir söz çıkıyor mu,
 Damağım kötü niyeti ayırt edemiyor mu?

- 7** "Yeryüzünde insan yaşamı savaşı andırmıyor mu,
 Günleri gündelikçinin günlerinden farklı mı?
²Gölgeyi özleyen köle,
 Ücretini bekleyen gündelikçi gibi,
³Miras olarak bana boş aylar verildi,
 Payıma sıkıntılı geceler düştü.
⁴Yatarken, 'Ne zaman kalkacağım' diye düşünüyorum,
 Ama gece uzadıkça uzuyor,
 Gün doğana dek dönüp duruyorum.
⁵Bedenimi kurt, kabuk kaplamış,
 Çatlayan derimden irin akıyor.
⁶"Günlerim dokumacının mekiğinden hızlı,
 Umutsuz tükenmekte.
⁷Ey Tanrı, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa,
 Gözüm bir daha mutluluk yüzü görmeyecek.
⁸Şu anda bana bakan gözler bir daha beni görmeyecek,
 Senin gözlerin üzerimde olacak,
 Ama ben yok olacağım.
⁹Bir bulutun dağılıp gitmesi gibi,
 Ölüler diyarına inen bir daha çıkmaz.
¹⁰Bir daha evine dönmez,
 Bulunduğu yer artık onu tanımaz.
¹¹"Bu yüzden sessiz kalmayacak,
 İçimdeki sıkıntıyı dile getireceğim;
 Canımın acısıyla yakınacağım.
¹²Ben deniz ya da deniz canavarı mıyım ki,
 Başıma bekçi koydun?
¹³Yatağım beni rahatlatır,
 Döşeğim acılarımı dindirir diye düşündüğümde,
¹⁴Beni düşlerle korkutuyor,
 Görümlerle yıldırıyor sun.
¹⁵Öyle ki, boğulmayı,
 Ölmeyi şu yaşama yeğliyorum.
¹⁶Yaşamımdan tiksiniyor,
 Sonsuza dek yaşamak istemiyorum;

Çek elini benden, çünkü
günlerimin anlamı kalmadı.

- ¹⁷“İnsan ne ki, onu büyütesin,
Üzerinde kafa yorasın,
¹⁸Her sabah onu yoklayasın,
Her an onu sınavasın?
¹⁹Gözünü üzerimden hiç
ayırmayacak mısın,
Tükürüğümü yutacak kadar bile
beni rahat bırakmayacak mısın?
²⁰Günah işledimse, ne yaptım sana,
Ey insan gözcüsü?
Niçin beni kendine hedef seçtin?
Sana yük mü oldum?
²¹Niçin isyanımı bağışlamaz,
Suçumu affetmezsin?
Çünkü yakında toprağa gireceğim,
Beni çok arayacaksın, ama ben
artık olmayacağım.”

Bildat

8 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

- ²“Ne zamana dek böyle konuşacaksın?
Sözlerin sert rüzgar gibi.
³Tanrı adaleti saptırır mı,
Her Şeye Gücü Yeten doğru olanı
çarpıtır mı?
⁴Oğulların ona karşı günah işlediyse,
İşyanlarının cezasını vermiştir.
⁵Ama sen gayretle Tanrı'yı arar,
Her Şeye Gücü Yeten'e yalvarırsan,
⁶Temiz ve doğruysan,
O şimdi bile senin için kolları
sıvayıp
Seni hak ettiğin yere geri
getirecektir.
⁷Başlangıcın küçük olsa da,
Sonun büyük olacak.

- ⁸“Lütfen, önceki kuşaklara sor,
Atalarının neler öğrendiğini iyice
araştır.
⁹Çünkü biz daha dün doğduk, bir
şey bilmeyiz,

Yeryüzündeki günlerimiz sadece
bir gölge.

- ¹⁰Onlar sana anlatıp öğretmeyecek,
İçlerindeki sözleri dile
getirmeyecek mi?
¹¹“Bataklık olmayan yerde kamış
biter mi?
Susuz yerde saz büyür mü?
¹²Henüz yeşilken, kesilmeden,
Otlardan önce kururlar.
¹³Tanrı'yı unutan herkesin sonu
böyledir,
Tanrısız insanın umudu böyle yok
olur.
¹⁴Onun güvendiği şey kırılır,
Dayanağı ise bir örümcek ağıdır.
¹⁵Örümcek ağına yaslanır, ama ağ
çöker,
Ona tutunur, ama ağ taşımaz.
¹⁶Tanrısızlar güneşte iyi sulanmış
bitkiyi andırır,
Dalları bahçenin üzerinden aşar;
¹⁷Kökleri taş yığınının sarılır,
Çakılların arasında yer aranır.
¹⁸Ama yerinden sökülürse,
Yeri, ‘Seni hiç görmedim’ diyerek
onu yadsır.
¹⁹İşte sevinci böyle son bulur,
Yerinde başka bitkiler biter.
²⁰“Tanrı kusursuz insanı reddetmez,
Kötülük edenlerin elinden tutmaz.
²¹O senin ağzını yine gülüşle,
Dudaklarını sevinç haykırışıyla
dolduracaktır.
²²Düşmanlarını utanç kaplayacak,
Kötülerin çadırı yok olacaktır.”

Eyüp

9 Eyüp şöyle yanıtladı:

- ²“Biliyorum, gerçekten öyledir,
Ama Tanrı'nın önünde insan nasıl
haklı çıkabilir?
³Biri O'nunla tartışmak istese,

Binde bir bile O'na yanıt veremez.

⁴O'nun bilgisi derin, gücü eşsizdir,
Kim O'na direndi de ayakta kaldı?

⁵O dağları yerinden oynatır da,
Dağlar farkına varmaz,
Öfkeyle altüst eder onları.

⁶Dünyayı yerinden oynatır,
Direklerini titretir.

⁷Güneşe buyruk verir, doğmaz güneş,
Yıldızları mühürler.

⁸O'dur tek başına gökleri geren,
Denizin dalgaları üzerinde
yürüyen.

⁹Büyük Ayı'yı, Oryon'u, Ülker'i,
Güney takımyıldızlarını yaratan
O'dur.

¹⁰Anlayamadığımız büyük işler,
Sayısız şaşılasi işler yapan O'dur.

¹¹İşte, yanımdan geçer, O'nu göremem,
Geçip gider, farkına bile varmam.

¹²Evet, O avını kaparsa, kim O'nu
durdurabilir?
Kim O'na, 'Ne yapıyorsun'
diyebilir?

¹³Tanrı öfkesini dizginlemez,
Rahav'ın^c yardımcıları bile
O'nun ayağına kapanır.

¹⁴"Nerde kaldı ki, ben O'na yanıt
vereyim,
O'nunla tartışmak için söz bulayım?

¹⁵Haklı olsam da O'na yanıt veremez,
Merhamet etmesi için yargıcıma
yalvarırdım ancak.

¹⁶O'nu çağırırsam, O da bana yanıt
verseydi,
Yine de inanmazdım sesime
kulak verdiğine.

¹⁷O beni kasırgayla eziyor,
Nedensiz yaralarımı çoğaltıyor.

¹⁸Soluk almama izin vermiyor,
Ancak beni acıya doyuruyor.

¹⁹Sorun güç sorunuysa, O güçlüdür!
Adalet sorunuysa, kim O'nu
mahkemeye çağırabilir?

²⁰Suçsuz olsam ağzım beni suçlar,
Kusursuz olsam beni suçlu çıkarır.

²¹"Kusursuz olsam da kendime
aldırdığım yok,
Yaşamımı hor görüyorum.

²²Hepsi bir, bu yüzden diyorum ki,
'O suçluyu da suçsuzu da yok
ediyor.'

²³Kırbaç ansızın ölüm saçınca,
O suçsuzların sıkıntısıyla eğlenir.

²⁴Dünya kötülerin eline verilmiş,
Yargıçların gözünü kapayan O'dur.
O değilse, kimdir?

²⁵"Günlerim koşucudan çabuk,
İyilik görmeden geçmekte.

²⁶Kamış sandal gibi kayıp gidiyor,
Avinin üstüne süzülen kartal gibi.

²⁷'Acılarımı unutayım,
Üzgün çehremi değiştirip
gülümseyeyim' desem,

²⁸Bütün dertlerimden yılarım,
Çünkü beni suçsuz
saymayacağını biliyorum.

²⁹Madem suçlanacağım,
Neden boş yere uğraşayım?

³⁰Sabun otuyla yıkansam,
Ellerimi kül suyuyla temizlesem,

³¹Beni yine pislige batırırsın,
Gıysilerim bile benden tiksindir.

³²O benim gibi bir insan değil ki,
O'na yanıt vereyim,
Birlikte mahkemeye gideyim.

³³Keşke aramızda bir hakem olsa da,
Elini ikimizin üstüne koysa!

³⁴Tanrı sopasını üzerimden kaldırsın,
Dehşeti beni yıldırmasın.

³⁵O zaman konuşur, O'ndan
korkmazdım,
Ama bu durumda bir şey yapamam.

10 "Yaşamımdan usandım,
Özgürce yakınacak,
İçimdeki acıyla konuşacağım.

- ²Tanrı'ya: Beni suçlama diyeceğim,
Ama söyle, niçin benimle
çekişiyorsun.
- ³Hoşuna mı gidiyor gaddarlık etmek,
Kendi ellerinin emeğini reddedip
Kötülerin tasarılarını onaylamak?
- ⁴Sende insan gözü mü var?
İnsanın gördüğü gibi mi
görüyorsun?
- ⁵Günlerin ölümlü birinin günleri gibi,
Yılların insanın yılları gibi mi ki,
- ⁶Suçumu arıyor,
Günahımı araştırıyorsun?
- ⁷Kötü olmadığımı,
Senin elinden beni kimsenin
kurtaramayacağını biliyorsun.
- ⁸“Senin ellerin bana biçim verdi,
beni yarattı,
Şimdi dönüp beni yok mu
edeceksin?
- ⁹Lütfen anımsa, balçık gibi bana sen
biçim verdin,
Beni yine toprağa mı
döndüreceksin?
- ¹⁰Beni süt gibi dökmedin mi,
Peynir gibi katılaştırmadın mı?
- ¹¹Bana et ve deri giydirdin,
Beni kemiklerle, sinirlerle ördün.
- ¹²Bana yaşam verdin, sevgi
gösterdin,
İlgin ruhumu korudu.
- ¹³“Ama bunları yüreğinde gizledin,
Biliyorum aklındakini:
- ¹⁴Günah işleseydim, beni gözlerdin,
Suçumu cezasız bırakmazdın.
- ¹⁵Suçluysam, vay başıma!
Suçsuzken bile başımı
kaldıramıyorum,
Çünkü utanç doluyum, çaresizim.
- ¹⁶Başımı kaldırsam, aslan gibi beni
avlar,
Şaşılası gücünü yine gösterirsin
üstümde.
- ¹⁷Bana karşı yeni tanıklar çıkarır,
Öfkeni artırırsın.

Orduların dalga dalga üzerime
geliyor.

- ¹⁸“Niçin doğmama izin verdin?
Keşke ölseydim, hiçbir göz beni
görmeden!
- ¹⁹Hiç var olmamış olurdum,
Rahimden mezara taşınırdım.
- ²⁰Birkaç günlük ömrüm kalmadı mı?
Beni rahat bırak da biraz yüzüm
gülsün;
- ²¹Dönüşü olmayan yere gitmeden
önce,
Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına,
- ²²Zifiri karanlık diyarına,
Ölüm gölgesi, kargaşa diyarına,
Aydınlığın karanlığı andırdığı
yere.”

Sofar

11 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:

- ²“Bunca söz yanıtsız mı kalsın?
Çok konuşan haklı mı sayılsın?
- ³Saçmalıkların karşısında sussun
mu insanlar?
Sen alay edince kimse seni
utandırmasın mı?
- ⁴Tanrı'ya, ‘İnancım arıdır’ diyorsun,
‘Senin gözünde temizim.’
- ⁵Ama keşke Tanrı konuşsa,
Sana karşı ağzını açsa da,
- ⁶Bilgeliliğin sırlarını bildirse!
Çünkü bilgelik çok yönlüdür.
Bil ki, Tanrı günahlarından
bazılarını unuttu bile.
- ⁷“Tanrı'nın derin sırlarını anlayabilir
misin?
Her Şeye Gücü Yeten'in
sınırlarına ulaşabilir misin?
- ⁸Onlar gökler kadar yüksektir,
ne yapabilirsin?
Ölümler diyarından derindir, nasıl
anlayabilirsin?
- ⁹Ölçüleri yeryüzünden uzun,
Denizden geniştir.

- ¹⁰“Gelip seni hapsedse, mahkemeye çağırsa,
Kim O'na engel olabilir?
¹¹Çünkü O yalancıları tanır,
Kötülüğü görür de dikkate almaz mı?
¹²Ne zaman yaban eşiği insan doğurursa,
Aptal da o zaman sağduyulu olur.

¹³“O'na yüreğini adar,
Ellerini açarsan,
¹⁴İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır,
Çadırında haksızlığa yer vermezsen,
¹⁵Utanmadan başını kaldırır,
Sağlam ve korkusuz olabilirsin.
¹⁶Sıkıntılarını unuttur,
Akıp gitmiş sular gibi anarsın onları.
¹⁷Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur,
Karanlık sabaha döner.
¹⁸Güven duyarsın, çünkü umudun olur,
Çevrene bakıp güvenlik içinde yatarsın.
¹⁹Uzanırsın, korkutan olmaz,
Birçokları senden lütuf diler.
²⁰Ama kötülerin gözlerinin ferisi senecek,
Kaçacak yer bulamayacaklar,
Tek umutları son soluklarını vermek olacak.”
- Eyüp**
- 12** Eyüp şöyle yanıtladı:
²“Kendinizi bir şey sandığınız belli,
Ama bilgelik de sizinle birlikte ölecek!
³Sizin kadar benim de aklım var,
Sizden aşağı kalmam.
Kim bilmez bunları?
⁴“Gülünç oldum dostlarıma,

- Ben ki, Tanrı'ya yakarırdım,
yanıtlardı beni.
Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.
⁵Kaygısızlar felaketi küçümser,
Ayağı kayanı umursamaz.
⁶Soyguncuların çadırlarında rahatlık var,
Tanrı'yı gazaba getirenler güvenlik içinde,
Tanrı'ya değil, kendi bileklerine güveniyorlar.

⁷“Ama şimdi sor hayvanlara, sana öğretsinler,
Gökte uçan kuşlara sor, sana anlatsınlar,
⁸Toprağa söyle, sana öğretsin,
Denizdeki balıklara sor, sana bilgi versinler.
⁹Hangisi bilmez
Bunu RAB'bin yaptığını?
¹⁰Her yaratığın canı,
Bütün insanlığın soluğu O'nun elindedir.
¹¹Damağın yemeği tattığı gibi
Kulak da sözleri denemez mi?
¹²Bilgelik yaşlılarda,
Akıl uzun yaşamdadır.

¹³“Bilgelik ve güç Tanrı'ya özgüdür,
O'ndadır öğüt ve akıl.
¹⁴O'nun yıktığı onarılamaz,
O'nun hapsedtiği kişi özgür olamaz.
¹⁵Suları tutarsa, kuraklık olur,
Salıverirse dünyayı sel götürür.
¹⁶Güç ve zafer O'na aittir,
Aldanan da aldatan da O'nundur.
¹⁷Danışmanları çaresiz kılar,
Yargıçları çıldırtır.
¹⁸Kralların bağladığı bağı çözer,
Bellerine kuşak bağlar.
¹⁹Kâhinleri* çaresiz kılar,
Koltuklarında yılananları devirir.
²⁰Güvenilir danışmanları susturur,
Yaşlıların aklını alır.

- ²¹Rezalet saçır soylular üzerine,
Güçlülerin kuşağını gevşetir.
²²Karanlıkların derin sırlarını açar,
Ölüm gölgesini aydınlığa çıkarır.
²³Ulusları büyütür, ulusları yok eder,
Ulusları genişletir, ulusları
sürgün eder.
²⁴Dünya önderlerinin aklını
başından alır,
Yolu izi belirsiz bir çölde
dolaştırır onları.
²⁵Karanlıkta el yordamıyla yürür,
ışık yüzü görmezler;
Sarhoş gibi dolaştırır onları.

13 “İşte, gözlerim her şeyi gördü,
Kulağım duydu, anladı.

- ²Sizin bildiğinizi ben de biliyorum,
Sizden aşağı kalmam.
³Ama ben Her Şeye Gücü Yeten'le
konuşmak,
Davamı Tanrı'yla tartışmak
istiyorum.
⁴Sizlerse yalan düzüyorsunuz,
Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
⁵Keşke büsbütün sussanız!
Sizin için bilgelik olurdu bu.
⁶Şimdi davamı dinleyin,
Yakınmama kulak verin.
⁷Tanrı adına haksızlık mı edeceksiniz?
O'nun adına yalan mı
söyleyeceksiniz?
⁸O'nun tarafını mı tutacaksınız?
Tanrı'nın davasını mı
savunacaksınız?
⁹Sizi sorguya çekerse, iyi mi olur?
İnsanları aldattığınız gibi O'nu da
mı aldatacaksınız?
¹⁰Gizlice O'nun tarafını tutarsanız,
Kuşkusuz sizi azarlar.
¹¹O'nun görkemi sizi yıldırmaz mı?
Dehşeti üzerinize düşmez mi?
¹²Anlattıklarınız kül kadar
değersizdir,

Savunduklarınızsa çamurdan
farksız.

- ¹³“Susun, bırakın ben konuşayım,
Başıma ne gelirse gelsin.
¹⁴Hayatım tehlikeye girecekse girsin,
Canım zora düşecekse düşsün.
¹⁵Beni öldürecek, umudum kalmadı^ç,
Hiç olmazsa yürüdüğüm yolun
doğruluğunu yüzüne karşı
savunayım.
¹⁶Aslında bu benim kurtuluşum
olacak,
Çünkü tanrısız bir adam O'nun
karşısına çıkamaz.
¹⁷Sözlerimi iyi dinleyin,
Kulaklarınızdan çıkmasın
söyleyeceklerim.
¹⁸İşte davamı hazırladım,
Haklı çıkacağımı biliyorum.
¹⁹Kim suçlayacak beni?
Biri varsa susar, son soluğumu
veririm.
²⁰“Yalnız şu iki şeyi lütfet, Tanrım,
O zaman kendimi senden
gizlemeyeceğim:
²¹Elini üstümden çek
Ve dehşetinle beni yıldırma.
²²Sonra beni çağır, yanıtlayayım,
Ya da bırak ben konuşayım, sen
yanıtlar.
²³Suçlarım, günahlarım ne kadar?
Bana suçumu, günahımı göster.
²⁴Niçin yüzünü gizliyorsun,
Beni düşman^d gibi görüyorsun?
²⁵Rüzgarın sürüklediği yaprağa
dönüşüm,
Beni mi korkutacaksın?
Kuru samanı mı kovalayacaksın?
²⁶Çünkü hakkımda acı şeyler
yazıyor,
Gençliğimde işlediğim günahları
bana miras veriyorsun.

ç 13:15 “Beni öldürecek, umudum kalmadı” ya da “Beni öldürse bile O'na güvenim sarsılmaz.”
d 13:24 İbranice “Düşman” sözcüğü “Eyüp” sözcüğünü çağırıştırıyor, bu yolla bir söz sanatı
yapılmış. 12:21,24 Mez.107:40

²⁷Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
Yollarımı gözetliyor,
İzimi sürüyorsun.

²⁸“Oysa insan telef olmuş, çürük
bir şey,
Güve yemiş giysi gibidir.

14 “İnsanı kadın doğurur,
Günleri sayılı ve sıkıntı doludur.

²Çiçek gibi açıp solar,
Gölge gibi gelip geçer.

³Gözlerini böyle birine mi
dikiyorsun,
Yargılamak için önüne
çağırıyorsun?

⁴Kim temizi kirliden çıkarabilir?
Hiç kimse!

⁵Madem insanın günleri belirlenmiş,
Aylarının sayısı saptanmış,
Sınır koymuşsun, öteye geçemez;

⁶Gözünü ondan ayır da,
Çalışma saatini dolduran
gündelikçi gibi rahat etsin.

⁷“Oysa bir ağaç için umut vardır,
Kesilse, yeniden sürgün verir,
Eksilmez filizleri.

⁸Kökü yerde kocasa,
Kütüğü toprakta ölse bile,

⁹Su kokusu alır almaz filizlenir,
Bir fidan gibi dal budak salar.

¹⁰İnsan ise ölüp yok olur,
Son soluğunu verir ve her şey biter.

¹¹Suyu akıp giden göl
Ya da kuruyan ırmak nasıl çöle
dönerse,

¹²İnsan da öyle, yatar, bir daha
kalkmaz,
Gökler yok oluncaya dek uyanmaz,
Uyandırılmaz.

¹³“Keşke beni ölümler diyarına gizlesen,
Öfken geçinceye dek saklasan,
Bana bir süre versen de, beni
sonra anımsasan.

¹⁴İnsan ölür de dirilir mi?

Başka biri nöbetimi devralıncaya
dek.

Savaş boyunca umutla bekledim.

¹⁵Sen çağırırdın, ben yanıtlardım,
Ellerinle yaptığın yarattığı özlerdin.

¹⁶O zaman adımlarımı sayar,
Günahımın hesabını tutmazdın.

¹⁷İsyanımı torbaya koyup mühürler,
Suçumu örterdin.

¹⁸“Ama dağın yıkılıp çöktüğü,
Kayanın yerinden taşındığı,

¹⁹Suyun taşı aşındırdığı,
Selin toprağı sürükleyip
götürdüğü gibi,
İnsanın umudunu yok ediyorsun.

²⁰Onu hep yenersin, yok olup gider,
Çehresini değiştirir, uzağa
gönderirsin.

²¹Oğulları saygı görür, onun haberi
olmaz,

Aşağılanırlar, anlamaz.

²²Ancak kendi canının acısını duyar,
Yalnız kendisi için yas tutar.”

Elifaz

15 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

²“Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı,
Karnını doğu rüzgarıyla doldurur
mu?

³Boş sözlerle tartıştır,
Yararsız söylevler verir mi?

⁴Tanrı korkusunu bile ortadan
kaldırıyor,

Tanrı'nın huzurunda düşünmeyi
engelliyorsun.

⁵Çünkü suçun ağzını kışkırtıyor,
Hilekârların diliyle konuşuyorsun.

⁶Kendi ağzın seni suçluyor, ben değil,
Dudakların sana karşı tanıklık
ediyor.

⁷“İlk doğan insan sen misin?
Yoksa dağlardan önce mi var oldun?

⁸Tanrı'nın sırrını mı dinledin de,
Yalnız kendini bilge görüyorsun?

⁹Senin bildiğin ne ki, biz bilmeyelim?
Senin anladığın ne ki, bizde
olmasın?

¹⁰Bizde ak saçlı da yaşlı da var,
Babandan bile yaşlı.

¹¹Az mı geliyor Tanrı'nın avutması
sana,
Söylediği yumuşak sözler?

¹²Niçin yüreğin seni sürüklüyor,
Gözlerin parıldıyor,

¹³Tanrı'ya öfkene gösteriyorsun,
Ağzından böyle sözler dökülüyor?

¹⁴"İnsan gerçekten temiz olabilir mi?
Kadından doğan biri doğru
olabilir mi?

¹⁵Tanrı meleklerine güvenmiyorsa,
Gökler bile O'nun gözünde temiz
değilse,

¹⁶Haksızlığı su gibi içen
İğrenç, bozuk insana mı
güvenecek?

¹⁷"Dinle beni, sana açıklayayım,
Gördüğümü anlatayım,

¹⁸Bilgelerin atalarından öğrenip
bildirdiği,
Gizlemediği gerçekleri;

¹⁹O atalar ki, ülke yalnız onlara
verilmişti,
Aralarına henüz yabancı
girmemişti.

²⁰Kötü insan yaşamı boyunca kıvranır,
Zorbaya ayrılan yıllar sayılıdır.

²¹Dehşet sesleri kulağından eksilmez,
Esenlik içindeyken soyguncunun
saldırısına uğrar.

²²Karanlıktan kurtulabileceğine
inanmaz,
Kılıç onu gözler.

²³"Nerede?" diyerek ekmek ardınca
dolaşır,
Karanlık günün yanıbaşında
olduğunu bilir.

²⁴Acı ve sıkıntı onu yıldırır,
Savaşa hazır bir kral gibi onu yener.

²⁵Çünkü Tanrı'ya el kaldırmış,
Her Şeye Gücü Yeten'e meydan
okumuş,

²⁶Kalın, yumrulu kalkarıyla
O'na inatla saldırmıştı.

²⁷"Yüzü semirdiği,
Göbeği yağ bağladığı halde,

²⁸Yıkılmış kentlerde,
Taş yığınının dönmüş oturulmaz
evlerde oturacak,

²⁹Zengin olmayacak, serveti
tükenecek,
Malları ülkeye yayılmayacaktır.

³⁰Karanlıktan kaçamayacak,
Filizlerini alev kurutacak,
Tanrı'nın ağzından çıkan solukla
yok olacaktır.

³¹Boş şeye güvenerek kendini
aldatmasın,
Çünkü ödül de boş olacaktır.

³²Gününden önce işi tamamlanacak,
Dalı yeşermeyecektir.

³³Asma gibi kuruğunu dökcek,
Zeytin ağacı gibi çiçeğini
dağıtacaktır.

³⁴Çünkü tanrısızlar sürüsü kısır olur,
Rüşvetçilerin çadırlarını ateş
yakıp yok eder.

³⁵Fesada gebe kalıp kötülük
doğururlar,
İçleri yalan doludur."

Eyüp

16 Eyüp şöyle yanıtladı:

²"Buna benzer çok şey duydum,
Oysa siz avutmuyor, sıkıntı
veriyorsunuz.

³Boş sözleriniz hiç sona ermeyecek
mi?

Nedir derdiniz, boyuna karşılık
veriyorsunuz?

⁴Yerimde siz olsaydınız,
Ben de sizin gibi konuşabilirdim;
Size karşı güzel sözler dizer,

Başımı sallayabilirdim.
 5 Ağzımdan çıkan sözlerle
 yüreklendirir,
 Dudaklarımdan dökülen avutucu
 sözlerle yatıştırırdım sizi.

6“Konuşsam bile acım dinmez,
 Sussam ne değişir?

7Ey Tanrı, beni tükettin,
 Bütün ev halkımı dağıttın.

8Beni sıkıp buruşturdun, bana karşı
 tanık oldu bu;
 Zayıflığım kalkmış tanıklık
 ediyor bana karşı.

9Tanrı öfkeyle saldırıp parçalıyor beni,
 Dişlerini gıcırdatıyor bana,
 Düşmanım gözlerini üzerime
 diyor.

10İnsanlar bana dudak büküyor,
 Aşağılayarak tokat atıyor,
 Birleşiyorlar bana karşı.

11Tanrı haksızlara teslim ediyor beni,
 Kötülerin kucağına atıyor.

12Ben rahat yaşıyordum, ama Tanrı
 parladı beni,
 Boynumdan tutup yere çaldı.
 Beni hedef yaptı kendine.

13Okçuları beni kuşatıyor,
 Acımadan böbreklerimi deşiyor,
 Ödümü yerlere döküyor.

14Bedenimde gedik üstüne gedik
 açıyor,
 Dev gibi üzerime saldırıyor.

15“Giymek için çul diktim,
 Gururumu ayak altına aldım.

16Ağlamaktan yüzüm kızardı,
 Gözlerimin altı morardı.

17Yine de ellerim şiddetten uzak,
 Duam içtendir.

18“Ey toprak, kanımı örtme,
 Feryadım asla dinmesin.

19Daha şimdiden tanıgım göklerde,
 Beni savunan yücelerdedir.

20Dostlarım benimle eğleniyor,
 Gözlerim Tanrı'ya yaş döküyor;

21Tanrı kendisiyle insan arasında
 İnsanoğluyla komşusu arasında
 hak arasın diye.

22“Çünkü birkaç yıl sonra,
 Dönüşü olmayan yolculuğa
 çıkacağım.

17 “Yaşama gücüm tükendi,
 günlerim kısaldı,
 Mezar gözlüyor beni.

2Çevremi alaycılar kuşatmış,
 Gözümü onların aşağılamasıyla
 açıp kapıyorum.

3“Ey Tanrı, kefilim ol kendine karşı,
 Başka kim var bana güvence
 verecek?

4Çünkü onların aklını anlayışa
 kapadın,
 Bu yüzden onları zafere
 kavuşturamayacaksın.

5Para için dostlarını satan adamın
 Çocuklarının gözünün ferî söner.

6“Tanrı beni insanların diline düşürdü,
 Yüzüme tükürmekteleler.

7Kederden gözümün ferî söndü,
 Kollarım bacaklarım çırpı gibi.

8Dürüst insanlar buna şaşıyor,
 Suçsuzlar tanrısızlara saldırıyor.

9Doğrular kendi yolunu tutuyor,
 Elleri temiz olanlar gittikçe
 güçleniyor.

10“Ama siz, hepiniz gelin yine
 deneyin!
 Aranızda bir bilge bulamayacağım.

11Günlerim geçti, tasarılarım,
 Dileklerim suya düştü.

12Bu insanlar geceyi gündüze
 çeviriyorlar,
 Karanlığa ‘Işık yakındır’ diyorlar.

13Ölüler diyarını evim diye
 gözlüyorsam,
 Yatağımı karanlığa seriyorsam,

14Çukura ‘Babam’,

Kurda ‘Annem, kızkardeşim’
diyorsam,

¹⁵Umudum nerede?

Kim benim için umut görebilir?

¹⁶Umut benimle ölümler diyarına mı
inecek?

Toprağa birlikte mi gireceğiz?”

Bildat

18 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

²⁴“Ne zaman bitecek bu sözler?

Biraz anlayışlı olun da konuşalım.

³Niçin hayvan yerine konuyoruz,
Gözünüzde aptal sayılıyor?

⁴Sen kendini öfkenle paralıyorsun,
Senin uğruna dünyadan vaz mı
geçilecek?

Kayalar yerini mi değiştirecek?

⁵“Evet, kötünün ışığı sönecek,
Ateşinin alevi parlamayacak.

⁶Çadırındaki ışık karanlığa dönecek,
Yanındaki kandil sönecek.

⁷Adımlarının gücü zayıflayacak,
Kurduğu düzene kendi düşecek.

⁸Ayakları onu ağa götürececek,
Kendi ayağıyla tuzağa basacak.

⁹Topuğu kapana girecek,
Tuzak onu kapacak.

¹⁰Toprağa gizlenmiş bir ilmek,
Yoluna koyulmuş bir kapan
bekliyor onu.

¹¹Dehşet saracak onu her yandan,
Her adımında onu kovalayacak.

¹²Gücünü kıtlık kemirecek,
Tökezleyince, felaket yanında
bitiverecek.

¹³Derisini hastalık yiyecek,
Kollarıyla bacaklarını ölüm
yutacak.

¹⁴Güvenli çadırından atılacak,
Dehşet kralının önüne
sürüklenecek.

¹⁵Çadırında ateş oturacak,
Yurdunun üzerine kükürt saçılacak.

¹⁶Kökleri dipten kuruyacak,
Dalları üstten solacak.

¹⁷Ülkede anısı yok olacak,
Adı dünyadan silinecek.

¹⁸Işıktan karanlığa sürülecek,
Dünyadan kovulacak.

¹⁹Ne çocuğu ne torunu kalacak halkı
arasında,
Yaşadığı yerde kimsesi
kalmayacak.

²⁰Batıdakiler onun yıkımına şaşacak,
Doğudakiler dehşet içinde bakacak.

²¹Evet, kötülerin yaşamı işte böyle
son bulur,
Tanrı’yı tanımayanların varacağı
yer budur.”

Eyüp

19 Eyüp şöyle yanıtladı:

²⁴“Ne zamana dek beni üzecek,
Sözlerinizle ezeceksiniz?

³On kez oldu beni aşağılıyor,
Hiç utanmadan saldırıyorsunuz.

⁴Yanlış yola sapmışsam,
Bu benim suçum.

⁵Kendinizi gerçekten benden üstün
görüyor,

Utancımı bana karşı
kullanıyorsanız,

⁶Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı,
Beni ağıyla kuşattı.

⁷“İşte, ‘Zorbalık bu!’ diye
haykırıyorum, ama yanıt yok,
Yardım için bağıriyorum, ama
adalet yok.

⁸Yoluma set çekti, geçemiyorum,
Yollarımı karanlığa boğdu.

⁹Üzerimden onurumu soydu,
Başımdaki tacı kaldırdı.

¹⁰Her yandan yıktı beni, tükendim,
Umudumu bir ağaç gibi
kökünden söktü.

¹¹Öfkesi bana karşı alev alev yanıyor,
Beni hasım sayıyor.

- ¹²Orduları üstüme üstüme geliyor,
Bana karşı rampalar yapıyor,
Çadırımın çevresinde ordugah
kuruyorlar.
- ¹³“Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı,
Tanıdıklarım bana büsbütün
yabancılaştı.
- ¹⁴Akrabalarım uğramaz oldu,
Yakın dostlarım beni unuttu.
- ¹⁵Evimdeki konuklarla hizmetçiler
Beni yabancı sayıyor,
Garip oldum gözlerinde.
- ¹⁶Kölemi çağırıyorum, yanıtlamıyor,
Dil döksem bile.
- ¹⁷Soluğum karımı tiksindiriyor,
Kardeşlerim benden iğreniyor.
- ¹⁸Çocuklar bile beni küçümsüyor,
Ayağa kalksam benimle
eğleniyorlar.
- ¹⁹Bütün yakın dostlarım benden
iğreniyor,
Sevdiklerim yüz çeviriyor.
- ²⁰Bir deri bir kemiğe döndüm,
Ölümün eşiğine geldim.
- ²¹“Ey dostlarım, acıyın bana, siz
acıyın,
Çünkü Tanrı'nın eli vurdu bana.
- ²²Neden Tanrı gibi siz de beni
kovalıyor,
Etime doymuyorsunuz?
- ²³“Keşke şimdi sözlerim yazılsa,
Kitaba geçseydi,
- ²⁴Demir kalemle, kurşunla
Sonsuza dek kalsın diye kayaya
kazılsaydı!
- ²⁵Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını,
Sonunda yeryüzüne geleceğini
biliyorum.
- ²⁶Derim yok olduktan sonra,
Yeni bedenimle^f Tanrı'yı
göreceğim.
- ²⁷O'nu kendim göreceğim,
Kendi gözlerimle, başkası değil.

- Yüreğim bayılıyor bağrımda!
²⁸Eğer, ‘Sıkıntının kökü onda
olduğu için
Onu kovalım’ diyorsanız,
²⁹Kılıçtan korkmalısınız,
Çünkü kılıç cezası öfkeli olur,
O zaman adaletin var olduğunu
göreceksiniz.”

Sofar

20 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:

- ²“Sıkıntılı düşüncelerim beni yanıt
vermeye zorluyor,
Bu yüzden çok heyecanlıyım.
- ³Beni utandıran bir azar işitiyorum,
Anlayışım yanıt vermemi
gerektiriyor.
- ⁴“Bilmiyor musun eskiden beri,
İnsan dünyaya geldiğinden beri,
- ⁵Kötünün zafer çılgılığı kısadır,
Tanrısızın sevinciyse bir anlıktır.
- ⁶Boyu göklere erişse,
Başı bulutlara değse bile,
- ⁷Sonsuza dek yok olacak, kendi
pisliği gibi;
Onu görmüş olanlar, ‘Nerede o?’
diyecekler.
- ⁸Düş gibi uçacak, bir daha
bulunamayacak,
Gece görümü gibi yok olacak.
- ⁹Kendisini görmüş olan gözler bir
daha onu görmeyecek,
Yaşadığı yerde artık
görünmeyecektir.
- ¹⁰Çocukları yoksulların lütfunu
dileyecek,
Malını kendi eliyle geri verecektir.
- ¹¹Kemiklerini dolduran gençlik ateşi
Kendisiyle birlikte toprakta
yatacak.
- ¹²“Kötülük ağzında tatlı gözükse,
Onu dilinin altına gizlese bile,
- ¹³Tutsa, bırakmasa,

Eyüp

21 Eyüp şöyle yanıtladı:

- Damağının altına saklasa bile,
 14 Yediği yiyecek midesinde ekşiyecek,
 İçinde kobra zehirine dönüşecek.
 15 Yuttuğu servetleri kusacak,
 Tanrı onları midesinden çıkaracak.
 16 Kobra zehiri emecek,
 Engereğin zehir dişi onu öldürecek.
 17 Akarsuların, bal ve ayran akan
 derelerin
 Sefasını süremeyecek.
 18 Zahmetle kazandığını
 Yemeden geri verecek,
 Elde ettiği kazancın tadını
 çıkaramayacak.
 19 Çünkü yoksulları ezip yüzüstü
 bıraktı,
 Kendi yapmadığı evi zorla aldı.
 20 “Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi,
 Serveti onu kurtaramayacak.
 21 Yediğinden artakalan olmadı,
 Bu yüzden bolluğu uzun
 sürmeyecek.
 22 Varlık içinde yokluk çekecek,
 Sıkıntı tepesine binecek.
 23 Karnını tıka basa doyurduğunda,
 Tanrı kızgın öfkesini ondan
 çıkaracak,
 Üzerine gazap yağdıracak.
 24 Demir silahtan kaçacak olsa,
 Tunç* ok onu delip geçecek.
 25 Çekilince ok sırtından,
 Parılayan ucu ödünden çıkacak,
 Dehşet çökecek üzerine.
 26 Koyu karanlık onun hazinelerini
 gözlüyor.
 Körüklenmemiş ateş onu yiyip
 bitirecek,
 Çadırında artakalanı tüketecek.
 27 Suçunu gökler açığa çıkaracak,
 Yeryüzü ona karşı ayaklanacak.
 28 Varlığını seller,
 Azgın sular götürecek Tanrı'nın
 öfkelendiği gün.
 29 Budur kötünün Tanrı'dan aldığı pay,
 Budur Tanrı'nın ona verdiği
 miras.”

- 2 “Sözümü dikkatle dinleyin,
 Bana verdiğiniz avuntu bu olsun.
 3 Bırakın ben de konuşayım,
 Ben konuştuktan sonra alay edin.
 4 “Yakınmam insana mı karşı?
 Niçin sabırsızlanmayayım?
 5 Bana bakın da şaşın,
 Elinizi ağzınıza koyun.
 6 Bunu düşündükçe içimi korku
 sarıyor,
 Bedenimi titreme alıyor.
 7 Kötüler niçin yaşıyor,
 Yaşlandıkça güçleri artıyor?
 8 Çocukları sapasağlam çevrelerinde,
 Soyları gözlerinin önünde.
 9 Evleri güvenlik içinde, korkudan
 uzak,
 Tanrı'nın sopası onlara
 dokunmuyor.
 10 Boğalarının çiftleşmesi hiç boşa
 çıkmaz,
 İnekleri hep doğurur, hiç düşük
 yapmaz.
 11 Çocuklarını sürü gibi salıverirler,
 Yavruları oynarlar.
 12 Tef ve lir eşliğinde şarkı söyler,
 Ney sesiyle eğlenirler.
 13 Ömürlerini bolluk içinde geçirir,
 Esenlik içinde ölümler diyarına
 inerler.
 14 Tanrı'ya, ‘Bizden uzak dur!’ derler,
 ‘Yolunu öğrenmek istemiyoruz.
 15 Her Şeye Gücü Yeten kim ki, O'na
 kulluk edelim?
 Ne kazancımız olur O'na dua
 etsek?’
 16 Ama zenginlikleri kendi ellerinde
 değil.
 Kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
 17 “Kaç kez kötülerin kandili söndü,
 Başlarına felaket geldi,

- Tanrı öfkelendiğinde paylarına
düşen kederi verdi?
- ¹⁸Kaç kez rüzgarın sürüklediği
saman gibi,
Kasırganın uçurduğu saman çöpü
gibi oldular?
- ¹⁹“Tanrı babaların cezasını
çocuklarına çektirir” diyorsunuz,
Kendilerine çektirsin de bilsinler
nasıl olduğunu.
- ²⁰Yıkımlarını kendi gözleriyle
görsünler,
Her Şeye Gücü Yeten’in gazabını
içsinler.
- ²¹Çünkü sayılı ayları sona erince
Geride bıraktıkları aileleri için
niye kaygı çeksinler?
- ²²“En yüksektekileri bile yargılayan
Tanrı’ya
Kim akıl öğretebilir?
- ²³Biri gücünün doruğunda ölür,
Büsbütün rahat ve kaygısız.
- ²⁴Bedeni iyi beslenmiş,
İlikleri dolu.
- ²⁵Ötekiyse acı içinde ölür,
İyilik nedir hiç tatmamıştır.
- ²⁶Toprakta birlikte yatarlar,
Üzerlerini kurt kaplar.
- ²⁷“Bakın, düşüncelerinizi,
Bana zarar vermek için
kurduğunuz düzenleri biliyorum.
- ²⁸‘Büyük adamın evi nerede?’
diyorsunuz,
‘Kötülerin çadırları nerede?’
- ²⁹Yolculara hiç sormadınız mı?
Anlattıklarına kulak asmadınız mı?
- ³⁰Felaket günü kötü insan esirgenir,
Gazap günü ona kurtuluş yolu
gösterilir.
- ³¹Kim davranışını onun yüzüne
vurur?
Kim yaptığının karşılığını ona
ödetir?
- ³²Mezarlığa taşınır,

- Kabri başında nöbet tutulur.
- ³³Vadi toprağı tatlı gelir ona,
Herkes ardından gider,
Önüsıra gidenlerse sayısızdır.
- ³⁴“Boş laflarla beni nasıl avutursunuz?
Yanıtlarınızdan çıkan tek sonuç
yalandır.”

Elifaz

- 22** Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
- ²“İnsan Tanrı’ya yararlı olabilir mi?
Bilge kişinin bile O’na yararı
dokunabilir mi?
- ³Doğruluğun Her Şeye Gücü Yeten’e
ne zevk verebilir,
Kusursuz yaşamın O’na ne
kazanç sağlayabilir?
- ⁴Seni azarlaması, dava etmesi
O’ndan korktuğun için mi?
- ⁵Kötülüğün büyük,
Günahların sonsuz değil mi?
- ⁶Çünkü kardeşlerinden nedensiz
rehin alıyor,
Onları soyuyordun.
- ⁷Yorguna su içirmedin,
Açtan ekmeği esirgedin;
- ⁸Ülkeye bileğinle sahip oldun,
Saygın biri olarak orada yaşadın.
- ⁹Dul kadınları eli boş çevirdin,
Öksüzlerin kolunu kanadını kırdın.
- ¹⁰Bu yüzden her yanın tuzaklarla
çevrili,
Ansızın gelen korkuyla yılıyorsun,
- ¹¹Her şey kararıyor, göremez
oluyorsun,
Seller altına alıyor seni.
- ¹²“Tanrı göklerin yükseklerinde
değil mi?
Yıldızlara bak, ne kadar
yüksekteler!
- ¹³Sen ise, ‘Tanrı ne bilir?’ diyorsun,
‘Zifiri karanlığın içinden
yargılayabilir mi?

¹⁴Koyu bulutlar O'na engeldir,
göremez,
Gökkubbenin üzerinde dolaşır.'

¹⁵Kötülerin yürüdüğü

Eski yolu mu tutacaksın?

¹⁶Onlar ki, vakitleri gelmeden
çekilip alındılar,
Temellerini sel bastı.

¹⁷Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur!'
dediler,
'Her Şeye Gücü Yeten bize ne
yapabilir?'

¹⁸Ama onların evlerini iyilikle
dolduran O'ydu.
Bunun için kötülerin öğüdü
benden uzak olsun.

¹⁹"Doğrular onların yıkımını görüp
sevinir,
Suçsuzlar şöyle diyerek eğlenir:
²⁰'Düşmanlarımız yok edildi,
Malları yanıp kül oldu.'

²¹"Tanrı'yla dost ol, barış ki,
Bolluğa eresin.
²²Ağzından çıkan öğretiyi benimse,
Sözlerini yüreğinde tut.
²³Her Şeye Gücü Yeten'e dönersen,
eski haline kavuşursun.
Kötülüşü çadırından uzak tutar,

²⁴Altınını yere,
Ofir altınını vadideki çakılların
arasına atarsan,

²⁵Her Şeye Gücü Yeten senin altının,
Değerli gümüşün olur.

²⁶O zaman Her Şeye Gücü Yeten'den
zevk alır,

Yüzünü Tanrı'ya kaldırırsın.

²⁷O'na dua edersen, dinler seni,
Adaklarını yerine getirirsin.

²⁸Neye karar verirsen yapılır,
Yollarını ışık aydınlatır.

²⁹İnsanlar seni alçaltınca, güvenini
yitirme,
Çünkü Tanrı alçakgönüllüleri
kurtarır.

³⁰O suçsuz olmayanı bile kurtarır,

Senin ellerinin temizliği
sayesinde kurtulur suçlu."

Eyüp

23 Eyüp şöyle yanıtladı:

²"Bugün de acı acı yakınacağım,
İnitime karşın Tanrı'nın
üzerimdeki eli ağırdır.

³Keşke O'nu nerede bulacağımı
bilseydim,
Tahtına varabilseydim!

⁴Davamı önünde dile getirir,
Kanıtlarımı art arda sıralardım.

⁵Bana vereceği yanıtı öğrenir,
Ne diyeceğini anlardım.

⁶Eşsiz gücüyle bana karşı mı çıkardı?
Hayır, yalnızca dinlerdi beni.

⁷Haklı kişi davasını oraya, O'nun
önüne getirebilirdi,
Ben de yargılanmaktan sonsuza
dek kurtulurdum.

⁸"Doğuya gitsem orada değil,
Batıya gitsem O'nu bulamıyorum.

⁹Kuzeyde iş görse O'nu seçemiyorum,
Güneye dönse O'nu göremiyorum.

¹⁰Ama O tuttuğum yolu biliyor,
Beni sınıadığında altın gibi
çıkacağım.

¹¹Adımlarını yakından izledim,
Sapmadan yolunu tuttum.

¹²Ağzından çıkan buyruklardan
ayrılmadım,
Günlük ekmeğimden çok ağzından
çıkan sözlerle değer verdim.

¹³"O tek başnadır, kim O'nu
caydırabilir?

Canı ne isterse onu yapar.

¹⁴Benimle ilgili kararını yerine getirir,
Daha nice tasarısı vardır.

¹⁵Bu yüzden dehşete düşerim
huzurunda,
Düşündükçe korkarım O'ndan.

¹⁶Tanrı cesaretimi kırdı,
Her Şeye Gücü Yeten beni yıldırıdı.

¹⁷Karanlık beni susturamadı,
Yüzümü örten koyu karanlık.

24 “Niçin Her Şeye Gücü Yeten
yargı için vakit saptamıyor?
Neden O’nu tanıyanlar bu günleri
görmesin?

²İnsanlar sınır taşlarını kaldırıyor,
Çaldıkları sürüleri otlatıyorlar.

³Öksüzlerin eşeğini kovuyor,
Dul kadının öküzünü rehin
alıyorlar.

⁴Yoksulları yoldan saptırıyor,
Ülkenin düşkünlerini gizlenmeye
zorluyorlar.

⁵Bakın, yoksullar çöldeki yaban
eşekleri gibi
Yiyecek bulmak için erkenden işe
çıkıyorlar,
Çocuklarına yiyeceği kırlar sağlıyor.

⁶Yemlerini tarlalardan topluyor,
Kötülerin bağındaki artıkları
eşeliyorlar.

⁷Geceyi giysisiz, çıplak geçiriyorlar,
Örtünecek şeyleri yok soğukta.

⁸Dağlara yağın sağanaktan ıslanıyor,
Sığınakları olmadığı için
kayalara sarılıyorlar.

⁹Öksüz memeden uzaklaştırılıyor,
Düşkünün bebeği rehin alınıyor.

¹⁰Giysisiz, çıplak dolaşıyor,
Aç karnına demet taşıyorlar.

¹¹Teraslar arasında zeytin eziyor,
Susuzluktan kavrulurken
Şarap için üzüm sıkıyorlar.

¹²Kentlerden insan iniltileri
yükseliyor,
Yaralı canlar feryat ediyor,
Ama Tanrı haksızlığı önemsemiyor.

¹³“Bunlar ışığa başkaldıranlardır;
Onun yolunu tanımaz,
İzinde yürümezler.

¹⁴Gün ağarınca⁸ katil kalkar,
Düşkün, yoksulu öldürür,
Hırsız gibi sıvışır geceleyin.

¹⁵Zina edenin gözü alaca karanlıktadır,
‘Beni kimse görmez’ diye düşünür,
Yüzünü örtüyle gizler.

¹⁶Hırsızlar karanlıkta evleri deler,
Gündüz gizlenir, ışık nedir
bilmezler.

¹⁷Çünkü zifiri karanlık, sabahıdır
onların,
Karanlığın dehşetiyle dostturlar.

¹⁸“Diyorsunuz ki, ‘Suyun üstündeki
köpüktür onlar,
Lanetlidir ülkedeki payları,
Kimse bağlara gitmez.

¹⁹Kuraklık ve sıcağın eriyen karı
alıp götürdüğü gibi
Ölümler diyarı da günahlıları alıp
götürür.

²⁰Rahim onları unutacak,
Kurtlara yem olacak,
Bir daha anılmayacaklar.
Haksızlık bir ağaç gibi kırılacak.

²¹Onlar çocuğu olmayan kısır
kadınları yolar,
Dul kadına iyilik etmezler.

²²Tanrı, gücüyle zorbaları yok eder,
Harekete geçince zorbaların
yaşama umudu kalmaz.

²³Tanrı onlara güven verir, O’na
güvenirler,
Ama gözü yürüdükleri yoldadır.

²⁴Kısa süre yükselir, sonra yok olurlar,
Düşerler, tıpkı ötekiler gibi alınıp
götürülür,
Başak başı gibi kesilirler.’

²⁵“Böyle değilse, kim beni yalancı
çıkarabilir,
Söylediklerimin boş olduğunu
gösterebilir?”

Bildat

25 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

²“Egemenlik ve heybet Tanrı’ya
özgüdür,

- Yüce göklerde düzen kuran O'dur.
³Orduları sayılabilir mi?
 Işığı kimin üzerine doğmaz?
⁴İnsan Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir?
 Kadından doğan biri nasıl temiz olabilir?
⁵O'nun gözünde ay parlak,
 Yıldızlar temiz değilse,
⁶Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,
 Bir böcek olan insanoğlu!"

Eyüp

26 Eyüp şöyle yanıtladı:

- ²"Çaresize nasıl yardım ettin!
 Gücsüz pazıyı nasıl kurtardın!
³Bilge olmayana ne öğütler verdin!
 Sağlam bilgiyi pek güzel öğrettin!
⁴Bu sözleri kime söyledin?
 Senin ağzından konuşan ruh
 kimin?
⁵"Suların ve sularda yaşayanların
 altında
 Ölüler titriyor.
⁶Tanrı'nın önünde ölümler diyarı
 çıplaktır,
 Yıkım diyarı örtüsüz.
⁷O boşluğun üzerine kuzey göklerini
 yayar,
 Hiçliğin üzerine dünyayı asar.
⁸Bulutların içine suları sarar,
 Bulutlar yırtılmaz onların ağırlığı
 altında.
⁹Dolunayın yüzünü örter,
 Üstüne bulutlarını serper.
¹⁰Suların yüzeyine sınır çizer
 Işıklı karanlığın ayrıldığı yerde.
¹¹Göklerin direkleri sarsılır,
 Şaşkına dönerler O azarlayınca.
¹²Gücüsü denizi çalkalar,
 Ustaca Rahav'ı^h vurur.
¹³Gökler O'nun soluğuyla açılır,
 O'nun eli parçalar kağan yılanı.

- ¹⁴Bunlar yaptıklarının küçücük
 parçaları,
 O'ndan duyduğumuz hafif bir
 fısıltıdır.
 Gürleyen gücünü kim
 anlayabilir?"'

27 Eyüp anlatmaya devam etti:

- ²"Hakkımı elimden alan Tanrı'nın
 varlığı hakkı için,
 Bana acı çektiren Her Şeye Gücü
 Yeten'in hakkı için,
³İçimde yaşam belirtisi olduğu
 sürece,
 Tanrı'nın soluğu burnumda
 olduğu sürece,
⁴Ağzımdan kötü söz çıkmayacak,
 Dilimden yalan dökülmeyecek.
⁵Size asla hak vermeyecek,
 Son soluğumu verene dek suçsuz
 olduğumu söyleyeceğim.
⁶Doğruluğuma sarılacak, onu
 bırakmayacağım,
 Yaşadığım sürece vicdanım beni
 suçlamayacak.
⁷"Düşmanlarım kötüler gibi,
 Bana saldıranlar haksızlar gibi
 cezalandırılınsın.
⁸Tanrısız insanın umudu nedir
 Tanrı onu yok ettiğinde, canını
 aldığında?
⁹Başına sıkıntı geldiğinde,
 Tanrı feryadını duyar mı?
¹⁰Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır
 mı?
 Her zaman Tanrı'ya yakarır mı?
¹¹"Tanrı'nın gücünü size öğreteceğim,
 Her Şeye Gücü Yeten'in tasarısını
 gizlemeyeceğim.
¹²Aslında siz, hepimiz gördünüz bunu,
 Öyleyse ne diye boş boş
 konuşuyorsunuz?"

h 26:12 "Rahav": Kenan efsanelerinde geçen kaos ve kötülük güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı. **ı 26:14** Birçok uzmana göre 26:5-14 ayetleri Bildat'ın sözleridir.

- ¹³“Kötünün Tanrı'dan alacağı pay,
Zorbanın Her Şeye Gücü
Yeten'den alacağı miras şudur:
¹⁴Çocukları ne kadar çok olursa
olsun, kılıçla öldürülecek,
Soyu yeterince ekmek
bulamayacaktır.
¹⁵Sağ kalanlar hastalıktan ölüp
gömülecek,
Dul karıları ağlamayacaktır.
¹⁶Kötü insan kum gibi gümüş yığsa,
Yığınla giysi biriktirse,
¹⁷Onun biriktirdiğini doğru insan
giyecek,
Gümüşü suçsuz paylaşacak.
¹⁸Evini güve kozası gibi inşa eder,
Bekçinin kurduğu çardak gibi.
¹⁹Zengin olarak yatar, ama bu öyle
sürmez,
Gözlerini açtığında hepsi yok
olup gitmiştir.
²⁰Dehşet onu sel gibi basar,
Kasırga gece kapar götürür.
²¹Doğu rüzgarı onu uçurup götürür,
Yerinden silip süpürür.
²²Acımasızca üzerine eser,
Elinden kaçmaya çalışırken.
²³Onunla alay ederek el çırpır,
Yerinden ıslık çalar.”ⁱ

Bilgelik Üzerine

- 28** Gümüş maden ocağından
elde edilir,
Altını arıtmak için de bir yer vardır.
²Demir topraktan çıkarılır,
Bakırsa taştan.
³İnsan karanlığa son verir,
Koyu karanlığın, ölüm gölgesinin
taşlarını
Son sınırına kadar araştırır.
⁴Maden kuyusunu insanların
oturduğu yerden uzakta açar,
İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,
Herkesten uzak iplere sarılıp
sallanır.
⁵Ekmek topraktan çıkar,

- Toprağın altı ise yanmış, altüst
olmuştur.
⁶Kayalarından laciverttaşı çıkar,
Yüzeyi altın tozunu andırır.
⁷Yırtıcı kuş yolu bilmez,
Doğanın gözü onu görmemiştir.
⁸Güçlü hayvanlar oraya ayak
basmamış,
Aslan oradan geçmemiştir.
⁹Madenci elini çakmak taşına uzatır,
Dağları kökünden altüst eder.
¹⁰Kayaların içinden tüneller açar,
Gözleri değerli ne varsa görür.
¹¹Irmakların kaynağını tıkar,
Gizli olanı ışığa çıkarır.
¹²Ama bilgelik nerede bulunur?
Aklın yeri neresi?
¹³İnsan onun değerini bilmez,
Yaşayanlar diyarında ona
rastlanmaz.
¹⁴Engin, “Bende değil” der,
Deniz, “Yanımda değil.”
¹⁵Onun bedeli saf altınla ödenmez,
Değeri gümüşle ölçülmez.
¹⁶Ona Ofir altınıyla, değerli oniksle,
Laciverttaşıyla değer biçilmez.
¹⁷Ne altın ne cam onunla
karşılaştırılabilir,
Saf altın kaplara değişilmez.
¹⁸Yanında mercanla billurun sözü
edilmez,
Bilgeliğin değeri mücevherden
üstündür.
¹⁹Kûş* topazı onunla denk sayılmaz,
Saf altınla ona değer biçilmez.
²⁰Öyleyse bilgelik nereden geliyor?
Aklın yeri neresi?
²¹O bütün canlıların gözünden uzaktır,
Gökte uçan kuşlardan bile saklıdır.
²²Yıkım'la Ölüm:
“Kulaklarımız ancak fisiltısını
duydu” der.
²³Onun yolunu Tanrı anlar,

Yerini bilen O'dur.

- ²⁴Çünkü O yeryüzünün uçlarına
kadar bakar,
Göklerin altındaki her şeyi görür.
²⁵Rüzgara güç verdiği,
Suları ölçtüğü,
²⁶Yağmura kural koyduğu,
Yıldırıma yol açtığı zaman,
²⁷Bilgeliği görüp değerini biçti,
Onu onaylayıp araştırdı.
²⁸İnsana, "İşte Rab korkusu, bilgelik
budur" dedi,
"Kötülükten kaçınmak akıllılıktır."

Eyüp

29 Eyüp yine anlatmaya başladı:

- ²⁴"Keşke geçen aylar geri gelseydi,
Tanrı'nın beni kolladığı,
³Kandilinin başımın üstünde
parladığı,
Işıyla karanlıkta yürüdüğüm
günler,
⁴Keşke olgunluk günlerim geri
gelseydi,
Tanrı'nın çadırımı dostça
koruduğu,
⁵Her Şeye Gücü Yeten'in henüz
benimle olduğu,
Çocuklarımla çevremde
bulunduğu,
⁶Yollarımın sütle yıkandığı,
Yanımdaki kayanın zeytinyağı
akıttığı günler!
⁷"Kent kapısına gidip
Kürsümü meydana koyduğumda,
⁸Gençler beni görüp gizlenir,
Yaşlılar kalkıp ayakta dururlardı;
⁹Önderler konuşmaktan çekinir,
Elleriyle ağızlarını kaparlardı;
¹⁰Soyluların sesi kesilir,
Dilleri damaklarına yapıştırdı.
¹¹Beni duyan kutlar,
Beni gören överdi;
¹²Çünkü yardım isteyen yoksulu,

Desteği olmayan öksüzü
kurtarırdım.

- ¹³Ölmekte olanın hayır duasını alır,
Dul kadının yüreğini sevinçten
coştururdum.
¹⁴Doğruluğu giysi gibi giyindim,
Adalet kaftanım ve sarığımdı sanki.
¹⁵Körlere göz,
Topallara ayaktım.
¹⁶Yoksullara babalık eder,
Garibin davasını üstlenirdim.
¹⁷Haksızın çenesini kırar,
Avinin dışlarının arasından
kapardım.

- ¹⁸" 'Son soluğumu yuvamda
vereceğim' diye düşünüyordum,
'Günlerim kum taneleri kadar çok.
¹⁹Köküm sulara erişecek,
Çiy geceyi dallarımda geçirecek.
²⁰Aldığım övgüler tazelenecek,
Elimdeki yay yenilenecek.'
²¹"İnsanlar beni saygıyla dinler,
Öğüdümü sessizce beklerlerdi.
²²Ben konuştuktan sonra onlar
konuşmazdı,
Sözlerim üzerlerine damlardı.
²³Yağmuru beklercesine beni bekler,
Son yağmurları içercesine
sözlerimi içerlerdi.
²⁴Kendilerine gülümsediğimde
gözlerine inanmazlardı,
Güler yüzölçümüm onlara cesaret
verirdi.
²⁵Onların yolunu ben seçer,
başlarında dururdum,
Askerlerinin ortasında kral gibi
otururdum,
Yaşlıları avutan biri gibiydim.

30 "Ama şimdi, yaşı benden
küçük olanlar
Benimle alay etmekte,
Oysa babalarını sürümün
köpeklerinin

Yanına koymaya tenezzül
etmezdim.
²Çünkü güçleri tükenmişti,
Bileklerinin gücü ne işime yarardı?
³Yoksulluktan, açlıktan bitkindiler,
Akşam çölde, ıssız çorak yerlerde
kök kemiriyorlardı.
⁴Çalılıklarda karapazı topluyor,
Retem kökü yiyorlardı.
⁵Toplumdan kovuluyorlardı,
İnsanlar hırsızmışlar gibi onlara
bağırıyordu.
⁶Korkunç vadilerde, yerdeki
deliklerde,
Kaya kovuklarında yaşıyorlardı.
⁷Çalıların arasında anırır,
Çalı altında birbirine sokulurlardı.
⁸Aptalların, adı sanı belirsiz
insanların çocuklarıydılar,
Ülkeden kovulmuşlardı.
⁹“Şimdiyse destan oldum dillerine,
Ağızlarına doladılar beni.
¹⁰Benden tiksiniyor, uzak duruyorlar,
Yüzüme tükürmekten
çekinmiyorlar.
¹¹Tanrı ipimi çözüp beni alçalttığı için
Dizginsiz davranmaya başladılar
bana.
¹²Sağımdaki ayak takımı üzerime
yürüyor,
Ayaklarımı kaydırıyor,
Bana karşı rampalar kuruyorlar.
¹³Yolumu kesiyor,
Kimseden yardım görmeden
Beni yok etmeye çalışıyorlar.
¹⁴Koca bir gedikten girer gibi ilerliyor,
Yıkıntılar arasından üzerime
yuvarlanıyorlar.
¹⁵Dehşet çıktı üzerime,
Onurum rüzgara kapılmış gibi
uçtu,
Mutluluğum bulut gibi geçip gitti.

¹⁶“Şimdi tükeniyorum,
Acı günler beni ele geçirdi.
¹⁷Geceleri kemiklerim sızlıyor,

Beni kemiren acılar hiç durmuyor.
¹⁸Tanrı'nın şiddeti
Üzerimdeki giysiye dönüştü,
Gömleğimin yakası gibi beni
sıkıyor.
¹⁹Beni çamura fırlattı,
Toza, küle döndüm.
²⁰“Sana yakarıyorum, ama yanıt
vermiyorsun,
Ayağa kalktığımda gözünü bana
dikiyorsun.
²¹Bana acımasız davranıyor,
Bileğinin gücüyle beni eziyorsun.
²²Beni kaldırıp rüzgara
bindiriyorsun,
Fırtınanın içinde darma duman
ediyorsun.
²³Biliyorum, beni ölüme,
Bütün canlıların toplanacağı yere
götüreceksin.
²⁴“Kuşkusuz düşenin dostu olmaz,
Felakete uğrayıp yardım
istediğinde.
²⁵Sıkıntıya düşenler için ağlamaz
miydım?
Yoksullar için üzülmez miydim?
²⁶Ama ben iyilik beklerken kötülük
geldi,
Işık umarken karanlık geldi.
²⁷İçim kaynıyor, rahatım yok,
Önümden acı günler var.
²⁸Yaslı yaslı dolaşıyorum, güneş yok,
Topluluk içinde kalkıp feryat
ediyorum.
²⁹Çakallarla kardeş,
Baykuşlarla arkadaş oldum.
³⁰Derim karardı, soyuluyor,
Kemiklerim ateşten yanıyor.
³¹Lirimin sesi yas feryadına,
Neyimin sesi ağlayanların sesine
döndü.

31 “Gözlerimle antlaşma yaptım
Şehvetle bir kıza bakmamak
için.

- ²Çünkü insanın yukarıdan,
Tanrı'dan payı nedir,
Yücelerden, Her Şeye Gücü
Yeten'den mirası ne?
- ³Kötüler için felaket,
Haksızlık yapanlar için bela değil
mi?
- ⁴Yürüdüğüm yolları görmüyor mu,
Attığım her adımı saymıyor mu?
- ⁵Eğer yalan yolunda yürüdümse,
Ayağım hileye seğirttiyse,
- ⁶Tanrı beni doğru teraziyle tartсын,
Kusursuz olduğumu görsün—
- ⁷Adımım yoldan saptıysa,
Yüreğim gözümü izlediyse,
Ellerim pislige bulaştıysa,
- ⁸Ektiğimi başkaları yesin,
Ekinlerim kökünden sökülsün.
- ⁹Eğer gönlümü bir kadına
kaptırdıysam,
Komşumun kapısında pusuya
yattıysam,
- ¹⁰Karım başkasının buğdayını
öğütsün,
Onunla başka erkekler yatsın.
- ¹¹Çünkü bu utanç verici,
Yargılanması gereken bir suç
olurdu.
- ¹²Yıkım diyarına dek yakan bir ateştir o,
Bütün ürünümü kökünden
kavururdu.
- ¹³Benimle ters düştüklerinde
Kölemin ve hizmetçimin hakkını
yemişsem,
- ¹⁴Tanrı yargıladığında ne yaparım?
Hesap sorduğunda ne yanıt
veririm?
- ¹⁵Beni ana karnında yaratan onu da
yaratmadı mı?
Rahimde bize biçim veren O
değil mi?
- ¹⁶Eğer yoksulların dileğini geri
çevirdimse,

- Dul kadının umudunu kırdımsa,
¹⁷Ekmeğimi yalnız yedim,
Öksüzle paylaşmadımsa,
¹⁸Gençliğimden beri öksüzü baba
gibi büyütmedimse,
Doğduğumdan beri dul kadına
yol göstermedimse,
¹⁹Giysisi olmadığı için can çekişen
birini
Ya da örtüsü olmayan bir yoksulu
gördüm de,
²⁰Koyunlarımın yünüyle
ısıtmadıysam,
O da içinden beni kutsamadıysa,
²¹Mahkemede sözümün geçtiğini
bilerek
Öksüze el kaldırdımsa,
²²Kolum omuzumdan düşsün,
Kol kemiğim kırılsın.
- ²³Çünkü Tanrı'dan gelecek beladan
korkarım,
O'nun görkeminden ötürü böyle
bir şey yapamam.
- ²⁴Eğer umudumu altına bağladımsa,
Saf altına, 'Güvencim sensin'
dedimse,
- ²⁵Servetim çok,
Varlığımı bileğimle kazandım
diye sevindimse,
- ²⁶Işıldayan güneşe,
Parılayarak hareket eden aya
bakıp da,
- ²⁷İçimden ayartıldımsa,
Elim onlara taptığımı gösteren bir
öpücük yolladıysa,
- ²⁸Bu da yargılanacak bir suç olurdu,
Çünkü yücelerdeki Tanrı'yı
yadsımış olurum.
- ²⁹Eğer düşmanımın yıkımına
sevindim,
Başına kötülük geldi diye
keyiflendimse,
- ³⁰Kimsenin canına lanet ederek
Ağzımın günah işlemesine izin
vermedim—

- ³¹ Evimdeki insanlar, ‘Eyüp’ün verdiği etle Karnını doyurmayan var mı?’ diye sormadıysa,
- ³² –Hiçbir yabancı geceyi sokakta geçirmezdi,
Çünkü kapım her zaman yolculara açıktı–
- ³³⁻³⁴ Kalabalıktan çok korktuğum, Boyların aşağılamasından yıldıgım, Susup dışarı çıkmadığım için Suçumu bağrımda gizleyip Adem gibi isyanımı örttümse,
- ³⁵ –‘Keşke beni dinleyen biri olsa! İşte savunmamı imzalıyorum, Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt versin! Hasmımın yazdığı tomar elimde olsa,
- ³⁶ Kuşkusuz onu omuzumda taşır, Taç gibi başıma koyardım.
- ³⁷ Attığım her adımı ona bildirir, Kendisine bir önder gibi yaklaştırdım.–
- ³⁸ ‘Toprağım bana feryat ediyorsa, Sabanın açtığı yarıklar bir ağızdan ağılıyorsa,
- ³⁹ Ürününü para ödmeden yedimse Ya da üzerinde oturanların kalbini kırdımsa,
- ⁴⁰ Orada buğday yerine diken, Arpa yerine delice bitsin.’

Eyüp’ün konuşması sona erdi.

Elihu

32 Böylece bu üç kişi Eyüp’e yanıt vermekten vazgeçti, çünkü Eyüp kendi doğruluğundan emindi. ²Ram ailesinden Büzlu Barakel oğlu Elihu Eyüp’e çok öfkelen-di. Çünkü Eyüp kendini Tanrı’dan haklı görüyordu. ³Elihu Eyüp’ün üç arkadaşına da öfkelen-di, çünkü Eyüp’ü suçlama-

larına karşın sağlam bir yanıt bulamamışlardı. ⁴Elihu Eyüp’le konuşmak için sırasını beklemişti, çünkü ötekiler yaşça kendisinden büyüktü. ⁵Bu üç kişinin başka bir şey söyleyemeyeceğini görünce öfkesi alevlendi.

⁶Büzlu Barakel oğlu Elihu şöyle konuştu:

“Ben yaşça küçüğüm, sizse yaşlısınız. Bu yüzden çekindim, bildiğimi söylemekten korktum.

⁷‘Çok gün görenler konuşsun’ dedim, ‘Çok yıl yaşayanlar bilgeliği öğretsin.’

⁸Oysa insana ruh, Her Şeye Gücü Yeten’in soluğu akıl verir.

⁹Akıl yaşta değil baştadır. Adaleti anlamak yaşa bakmaz.

¹⁰“Bu yüzden, ‘Beni dinleyin’ diyorum, Ben de bildiğimi söyleyeyim.

¹¹Siz konuşurken ben bekledim, Siz ne diyeceğinizi araştırırken Düşüncelerinizi dinledim.

¹²Bütün dikkatimi size çevirdim. Ama hiçbiriniz Eyüp’ün haksızlığını kanıtlayamadı, Onun söylediklerine karşılık veremedi.

¹³‘Biz bilgelige eriştik, Bırakın Tanrı onu haksız çıkarsın, insan değil’ demeyin.

¹⁴Ama Eyüp’ün sözlerinin hedefi ben değildim, Bu yüzden onu sizin sözlerinizle yanıtlamayacağım.

¹⁵“Onlar yıldız, yanıt veremiyorlar artık, Söyleyecek şeyleri kalmadı.

¹⁶Onlar konuşmuyor diye ben beklemeli miyim, Duruyor, yanıt vermiyorlar diye?

¹⁷Benim de söyleyecek sözüm var,
Ben de bildiğimi söyleyeceğim.

¹⁸Çünkü içim dolu,
İçimdeki ruh beni zorluyor.

¹⁹İçim açılmamış şarap gibi,
Yeni şarap tulumları gibi
patlamak üzere.

²⁰Konuşup rahatlamalıyım,
Ağzımı açıp yanıtlamalıyım.

²¹Kimseye ayrıcalık göstermeyecek,
Kimseye yaltaklanmayacağım.

²²Çünkü yaltaklanmayı bilsem,
Yaratıcım beni hemen yok ederdi.

33 “Ama şimdi lütfen sözümü
dinle, Eyüp,
Söyleyeceğim her şeye kulak ver.

²Ağzımı açtım açacağım,
Söyleyeceklerim dilimin ucunda.

³Sözlerim temiz bir yürekte çıkıyor,
Dudaklarım bildiklerini
içtenlikle söylüyor.

⁴Beni Tanrı'nın Ruhu yarattı,
Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu
yaşam veriyor bana.

⁵Elinden gelirse beni yanıtla,
Kendini hazırla, karşımda dur.

⁶Tanrı'nın önünde ben de tıpkı
senin gibiyim,
Ben de balçıktan yaratıldım.

⁷Onun için dehşetim seni yıldırmasın,
Baskım sana ağır gelmesin.

⁸“Sesin hâlâ kulaklarımda,
Şöyle demiştin:

⁹“Ben kusursuz ve günahsızım,
Temiz ve suçsuzum.

¹⁰Yine de Tanrı bana karşı bahane
arıyor,
Beni düşman görüyor.

¹¹Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
Yollarımı gözetliyor.’

¹²“Ama sana şunu söyleyeyim,
Bu konuda haksızsın.

Çünkü Tanrı insandan büyüktür.

¹³İnsanın hiçbir sözünü yanıtlamıyor

diye

Niçin O'nunla çekişiyorsun?

¹⁴Çünkü insan anlamasa da,
Tanrı şu ya da bu yolla konuşur.

¹⁵Rüyada, geceleyin görümde,
İnsanları ağır uyku basınca,
Yatakta yatarlarken,

¹⁶Kulaklarına konuşur,
Uyarısıyla onları korkutur;

¹⁷Onları yaptıkları kötülükten
döndürmek,

Gururdan uzak tutmak,

¹⁸Canlarını çukurdan,
Hayatlarını ölümden kurtarmak
için.

¹⁹İnsan yatağında acılarla,
Kemiklerinde dinmez sızılarla
yola getirilir.

²⁰Öyle ki, içi yemek kaldırmaz,
En lezzetli yiyecekte tiksindir.

²¹Eti erir, görünmez olur,
Gözükmeyen kemikleri ortaya
çıkır.

²²Canı çukura,
Hayatı ölüm meleklerine yaklaşır.

²³“Yine de insana doğruyu
bildirmek için
Yanında bir melek, bin melekten
biri

Arabulucu olarak bulunursa,

²⁴Ona lütfeder de,
‘Onu ölüm çukuruna inmekten
kurtar,

Ben fidyeyi buldum’ derse,

²⁵Eti çocuk eti gibi yenilenir,
Gençlik günlerine döner.

²⁶Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut
kalır,

O da Tanrı'nın yüzünü görüp
sevinir.

Tanrı onun durumunu düzeltir.

²⁷Sonra insanların önünde türkü
çağırır:

‘Günah işleyip doğru yoldan saptım,
Ama Tanrı hak ettiğim cezayı
vermedi bana,

²⁸Canımı çukura inmekten O kurtardı,
Işığı görmek için yaşayacağım.'

²⁹⁻³⁰"İşte, insanın canını çukurdan
çıkarmak,
Onu yaşam ışıyla aydınlatmak
için
Tanrı bütün bunları iki kez,
Hatta üç kez yapar.

³¹"İyi dinle, Eyüp, kulak ver,
Sen sus, ben konuşacağım.

³²Söyleyeceğin bir şey varsa söyle,
Çünkü seni haklı çıkarmak
isterim.

³³Yoksa, beni dinle,
Sus da sana bilgeliği öğreteyim."

34 Elihu konuşmasına şöyle
devam etti:

²⁴"Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin,
Kulak verin bana, ey bilgi
sahipleri.

³Çünkü damak nasıl yemeği tadarsa,
Kulak da sözleri sınar.

⁴Gelin, doğruyu seçelim,
İyi birlikte öğrenelim.

⁵"Çünkü Eyüp, 'Ben suçsuzum' diyor,
'Tanrı hakkımı elimden aldı.

⁶Haklı olduğum halde yalancı
sayılıyorrum,
Suçsuz olduğum halde okunla
yaraladın beni.'

⁷Eyüp gibisi var mı?
Alayı su gibi içiyor!

⁸Kötülük yapanlarla dostluk edip
geziyor,
Kötülerle aynı yolda yürüyor.

⁹Çünkü, 'Tanrı'yı hoşnut etmeye
çalışmak
İnsana yarar getirmez' diyor.

¹⁰"Bu yüzden, ey sağduyulu insanlar,
beni dinleyin!

Tanrı kötülük yapar mı,
Her Şeye Gücü Yeten haksızlık
eder mi? Asla!

¹¹Çünkü O herkese yaptığıının
karşılığını öder,

Hak ettiğini başına getirir.

¹²Tanrı kesinlikle kötülük etmez,
Her Şeye Gücü Yeten adaleti
saptırmaz.

¹³Kim yeryüzünü O'na emanet etti?
Kim O'nu bütün dünyanın başına
atadı?

¹⁴Eğer niyet eder de
Ruhunu ve soluğunu geri çekerse,

¹⁵Bütün insanlık bir anda yok olur,
İnsan yine toprağa döner.

¹⁶"Aklın varsa dinle,
Kulak ver sözlerime.

¹⁷Adaletten nefret eden hiç hüküm
sürebilir mi?

Adil ve güçlü olanı suçlayacak
mısın?

¹⁸Krallara, 'Değersizsiniz',
Soylulara, 'Kötüsünüz' diyen,

¹⁹Önderlere ayrıcalık tanımayan,
Zengini yoksuldan çok
önemsemeyen O değil mi?
Çünkü hepsi O'nun ellerinin işidir.

²⁰Gece yarısı bir anda ölürlər,
Herkes sarsılır, ölüp gider,
Güçlüler de insan eli değmeden
alınıp götürülür.

²¹"Tanrı'nın gözleri insanların
yolundan ayrılmaz,
Atıkları her adımı görür.

²²Kötülük yapanların gizlenebileceği
Ne karanlık bir yer vardır, ne de
ölüm gölgesi.

²³Yargılanmak için önüne gelsinler
diye,
Tanrı insanları sorgulamaya pek
gerek duymaz.

²⁴Araştırmadan güçlü insanları kırar,
Onların yerine başkalarını diker.

²⁵Çünkü ne yaptıklarını bilir,
Gece onları deviriverir, ezilirler.

²⁶Herkesin gözü önünde
Kötülükleri yüzünden onları
cezalandırır;

²⁷Artık O'nun ardından gitmedikleri,
Yollarının hiçbirini dikkate
almadıkları için.

²⁸Yoksulun feryadını O'na
duyurdular;
Düşkünlerin feryadını işitti.

²⁹Ama Tanrı sessiz kalırsa kim O'nu
suçlayabilir?
Yüzünü gizlerse kim O'nu
görebilir?

Bir ulusa karşı da bir insana karşı
da O hep aynıdır,

³⁰Tanrısız insan krallık etmesin,
Halka tuzak kurmasın diye.

³¹"Kimse Tanrı'ya,
'Suçluyum, artık kötülük
yapmayacağım' dedi mi,

³²'Göremediğimi sen bana öğret,
Haksızlık ettimse, bir daha
etmem?'

³³O'nu reddettiğin halde,
Senin keyfince mi seni
ödüllendirmeli?
Çünkü karar verecek olan sensin,
ben değil,
Öyleyse anlat bana bildiğini.

³⁴"Sağduyulu insanlar,
Beni dinleyen bilgeler
diyecekler ki,

³⁵'Eyüp bilgisizce konuşuyor,
Sözlerinin değeri yok.'

³⁶Kötü biri gibi yanıtladığı için
Keşke Eyüp'ün sınanması
sonsuz dek sürse!

³⁷Çünkü günahına isyan da ekliyor,
Önümüzde alay edercesine el
çırpıyor,
Tanrı'ya karşı konuştuğu
konuşuyor."

35 Elihu konuşmasına şöyle
devam etti:

²" 'Tanrı'nın önünde haklıyım'
diyorsun.

Doğru buluyor musun bunu?

³Ama hâlâ, 'Günah işlemezsem
Yararım ne, kazancım ne?' diye
soruyorsun.

⁴"Ben yanıtlayayım seni
Ve arkadaşlarını.

⁵Göklere bak da gör,
Üzerinde yükselen bulutlara göz
gezdir.

⁶Günah işlersen, Tanrı'ya ne zararı
olur?

İsyanların çoksa ne olur O'na?

⁷Doğruysan, O'na verdiğin nedir,
Ya da ne alır O senin elinden?

⁸Kötülüğün ancak senin gibi birine
zarar verir,
Doğruluğun ise yalnız insanoğlu
içindir.

⁹"İnsanlar ağır baskı altında feryat
ediyor,
Güçlülere karşı yardım istiyor.

¹⁰Ama kimse, 'Nerede Yaratıcım
Tanrı?' demiyor;

O Tanrı ki, gece bize ezgiler verir,

¹¹Yeryüzündeki hayvanlardan çok
bize öğretir

Ve bizi gökteki kuşlardan daha
bilge kılar.

¹²Kötülerin gururu yüzünden
insanlar feryat ediyor,

Ama yanıtlayan yok.

¹³Gerçek şu ki, Tanrı boş feryadı
dinlemez,

Her Şeye Gücü Yeten bunu
önemsemez.

¹⁴O'nu görmediğini söylediğin
zaman bile

Davan O'nun önündedir, bekle;

¹⁵Madem bu öfkeyle şimdi
cezalandırmadı,

İsyana da pek aldırmaz diyorsun.

¹⁶Bu yüzden Eyüp ağzını boş yere
açıyor,
Bilgisizce konuştuğça konuşuyor.”

36 Elihu konuşmasına şöyle
devam etti:

²“Biraz bekle, sana açıklayayım,
Çünkü Tanrı için söylenecek
daha çok söz var.

³Bilgimi geniş kaynaklardan
toplayacağım,
Yaratıcıma hak vereceğim.

⁴Kuşkusuz söylediğim hiçbir şey
yalan değil,
Karşında bilgide yetkin biri var.

⁵“Tanrı güçlüdür, ama kimseyi hor
görmez,
Güçlü ve amacında kararlı.

⁶Kötüleri yaşatmaz,
Ezilenin hakkını verir.

⁷Gözlerini doğru kişiden ayırmaz,
Onu krallarla birlikte tahta oturtur,
Sonsuza dek yükseltir.

⁸Ama insanlar zincire vurulur,
Baskı altında tutulurlarsa,

⁹Onlara yaptıklarını,
Gurura kapılıp isyan ettiklerini
bildirir.

¹⁰Öğüdünü dinletir,
Kötülükten dönmelerini buyurur.

¹¹Eğer dinler ve O'na kulluk ederlerse,
Kalan günlerini bolluk,
Yıllarını rahatlık içinde geçirirler.

¹²Ama dinlemezlerse ölür,
Ders almadan yok olurlar.

¹³“Tanrısızlar öfkelerini içlerinde
gizler,
Kendilerini bağladığında
Tanrı'dan yardım istemezler.

¹⁴Genç yaşta ölüp giderler,
Yaşamları putperest
tapınaklarında fuhşu iş edinmiş
erkekler arasında sona erer.

¹⁵Ama Tanrı acı çekenleri acı
çektikleri için kurtarır,
Düşkünlere kendini dinletir.

¹⁶“Evet, seni sıkıntıdan çeker
çıkardırdı;
Darlığın olmadığı geniş bir yere,
Zengin yiyeceklerle bezenmiş bir
sofraya.

¹⁷Oysa şimdi kötülerin hak ettiği
cezayı çekiyorsun,
Yargı ve adalet yakalamış seni.

¹⁸Dikkat et, para seni
baştan çıkarmasın,
Büyük bir rüşvet seni
saptırmassın.

¹⁹Zenginliğin ya da bütün gücün
yeter mi
Sıkıntı çekmeni önlemeye?

²⁰Halkların yeryüzünden
Yok edildiği geceyi özleme.

²¹Dikkat et, kötülüğe dönme,
Çünkü sen onu düşkünlüğe
yeğledin.

²²“İşte Tanrı gücüyle yükselir,
O'nun gibi öğretmen var mı?

²³Kim O'na ne yapması gerektiğini
söyleyebilir?
Kim O'na, ‘Haksızlık ettin’
diyebilir?

²⁴O'nun işlerini yüceltmelisin,
anımsa bunu,
İnsanların ezgilerle övdüğü
işlerini.

²⁵Bütün insanlar bunları görmüştür,
Herkes onları uzaktan izler.

²⁶Evet, Tanrı öyle büyüktür ki, O'nu
anlayamayız,
Varlığının süresi hesaplanamaz.

²⁷“Su damlalarını yukarı çeker,
Buharından yağmur damlatır.

²⁸Bulutlar nemini döker,
İnsanların üzerine bol yağmur
yağdırır.

²⁹Bulutları nasıl yaydığını,

Göksel konutundan nasıl
gürlediğini kim anlayabilir?

³⁰Şimşekleri çevresine nasıl yaydığına,
Denizin dibine dek nasıl
ulaştırdığına bakın.

³¹Tanrı halkları böyle yönetir,
Bol yiyecek sağlar.

³²Şimşegi elleriyle tutar,
Hedefine vurmasını buyurur.

³³O'nun gürleyişi fırtınayı haber verir,
Sığırlar bile fırtına kopacağını
bildirir.

37 “Yüreğim titrer buna,
Yerinden oynar.

²Dinleyin, gürleyen sesini dinleyin,
Ağzından çıkan sesi!

³Şimşegini göğün altındaki her yere,
Yeryüzünün dört bucağına salar.

⁴Ardından bir ses gümbürder,
Görkemli sesiyle gürler.
Sesi duyulunca şimşekleri
alıkoymaz.

⁵Tanrı'nın sesi şaşılacak biçimde
gürler,
O, anlayışımızın ötesinde büyük
işler yapar.

⁶Çünkü kara, ‘Yere düş’ der,
Sağanağa, ‘Bütün şiddetle
boşal.’

⁷Yarattığı bütün insanlar ne
yaptığını bilsin diye,
Herkesi işini bıraktırır.

⁸Hayvanlar kovuklarına girer,
İnlerinde otururlar.

⁹Kasırga yuvasından kopar,
Soğuk saçılan rüzgarlardan.

¹⁰Tanrı'nın soluğu suları dondurur,
Geniş sular buz tutar.

¹¹Bulutlara nem yükler,
Şimşegini her yana yayar.

¹²Yeryüzünde ne buyurursa yapmak
üzere

Bulutlar O'nun istediği yönde
döner durur.

¹³Ya insanları cezalandırmak

Ya da yeryüzünü sulayıp
sevgisini göstermek için
Yağmur gönderir.

¹⁴“Dinle, Eyüp,
Dur da düşün Tanrı'nın şaşılalı
işlerini.

¹⁵Tanrı'nın bulutları nasıl
düzenlediğini,
Şimşegini nasıl çaktırdığını
biliyor musun?

¹⁶Bulutların dengesini,
Bilgisi kusursuz olanın şaşılalı
işlerini biliyor musun?

¹⁷Dünyanın soluğu kesildiğinde
Güneyin kavurucu rüzgarı altında
Giysilerin seni terletmez mi?

¹⁸Dökme tunç* bir ayna kadar sert
olan gökkubbeyi
O'nunla birlikte yayabilir misin?

¹⁹“O'na ne söyleyeceğimizi öğret bize,
Çünkü karanlık yüzünden
sözümüze düzen veremiyoruz.

²⁰Konuşmak istediğim O'na
söylenebilir mi?
Kimse yutulmak ister mi?

²¹Rüzgar geçip göğü temizlediğinde
Gökte parıldayan ışığa kimse
bakamaz.

²²Altın parıltısı geliyor kuzeyden,
Tanrı korkunç görkeme bürünmüş.

²³Her Şeye Gücü Yeten'e biz
ulaşamayız.

Gücü yücedir,
Adaleti ve eşsiz doğruluğuyla
kimseyi ezmez.

²⁴Bu yüzden insanlar O'na saygı duyar,
Çünkü O, bilgeleri dikkate almaz.”

Tanrı Konuşuyor

38 RAB kasırganın içinden Eyüp'ü
şöyle yanıtladı:

²“Bilgisizce sözlerle
Tasarımı karartan bu adam kim?

³Şimdi erkek gibi kuşağını beline
vur da,
Ben sorayım, sen anlat.

⁴“Ben dünyanın temelini atarken sen
neredeydın?

Anlıyorsan söyle.

⁵Kim saptadı onun ölçülerini?
Kuşkusuz biliyorsun!
Kim çekti ipi üzerine?

⁶Neyin üstüne yapıldı temelleri?
Kim koydu köşe taşını,

⁷Sabah yıldızları birlikte şarkı
söylerken,
İlahi varlıklar^k sevinçle çığırışırken?

⁸“Denizin ardından kapıları kim
kapadı,
Ana rahminden fışkırdığı zaman;

⁹Ona bulutları giysi,
Koyu karanlığı kundak yaptığım,

¹⁰Sınırını koyduğum,
Kapılarıyla sürgülerini
yerleştirdiğim,

¹¹“Buraya kadar gelip öteye
geçmeyeceksin,
Gururlu dalgaların şurada
duracak’ dediğim zaman?

¹²“Sen ömründe sabaha buyruk
verdin mi,
Şafağa yerini gösterdin mi;

¹³Yeryüzünün uçlarını tutsun,
Oradaki kötüler silkilip atılsın
diye?

¹⁴Mühür basılan balçık gibi biçim
değiştirir yeryüzü,
Giysi kıvrımları gibi göze çarpar.

¹⁵Kötülerin ışıkları alınır,
Kalkan kolları kırılır.

¹⁶“Denizin kaynaklarına vardın mı,
Gezdin mi enginin diplerinde?

¹⁷Ölüm kapıları sana gösterildi mi?
Gördün mü ölüm gölgesinin
kapılarını?

¹⁸Dünyanın genişliğini kavradın mı?
Anlat bana, bütün bunları
biliyorsan.

¹⁹“Işığın bulunduğu yerin yolu nerede?
Ya karanlık, onun yeri neresi?

²⁰Onları yerlerine götürebilir misin?
Evlerinin yolunu biliyor musun?

²¹Bilmediğin şey yok zaten,
Çünkü onlarla aynı zamanda
doğmuştun!
O kadar yaşlısın!

²²“Karın ambarlarına girdin mi,
Dolunun ambarlarını gördün mü?

²³Ben onları sıkıntılı günler için,
Kavga ve savaş günleri için
saklıyorum.

²⁴Nerede ışığın dağıtıldığı,
Doğu rüzgarının yeryüzüne
saçıldığı yere giden yol?

²⁵Kim sellere kanal,
Yıldırımlara yol açtı;

²⁶Kimsenin yaşamadığı toprakları,
İnsanın bulunmadığı çölü sulasın
diye;

²⁷Kurak ve ıssız yeri doyursun,
Ot bitirsin diye?

²⁸Yağmurun babası var mı?
Çiy damlalarını kim yarattı?

²⁹Buz kimin rahminden çıktı?
Göklerden düşen kırağıyı kim
doğurdu,

³⁰Sular taş gibi katılaşıp
Enginin yüzü donunca?

³¹“Ülker yıldızlarını bağlayabilir
misin?

Oryon'un bağlarını çözebilir misin?

³²Mevsimlerinde çıkartabilir misin
takımyıldızları?

Büyük ve Küçük Ayı'ya yol
gösterebilir misin?

³³Biliyor musun göklerin yasalarını?
Tanrı'nın yönetimini yeryüzünde
kurabilir misin?

- ³⁴“Başına bol yağmur yağsın diye
Bulutlara sesini duyurabilir misin?
³⁵Varıp da, ‘Buradayız’ desinler diye,
Şimşekleri gönderebilir misin?
³⁶Kim mısırturnasına bilgelik,
Horoza’ anlayış verdi?
³⁷Kimin bulutları sayacak bilgisi var?
Kim göklerin tulumlarını
boşaltabilir,
³⁸Toprak sertleşip
Parçaları birbirine yapışınca?

- ³⁹“Dişi aslanlar için sen avlanabilir
misin,
Genç aslanların karnını
doyurabilir misin,
⁴⁰İnlerine sindikleri,
Çalılıkta pusuya yattıkları
zaman?
⁴¹Kuzguna yiyeceğini kim sağlıyor,
Yavruları Tanrı’ya feryat edip
Açlıktan kıvrandığı zaman?

39 “Dağ keçilerinin ne zaman
doğurduğunu biliyor musun?
Geyiklerin yavrudığı zamanı
sen mi gözlüyorsun?

- ²Sen mi sayıyorsun doğuruncaya
dek geçirdikleri ayları?
Doğurdıkları zamanı biliyor
musun?
³Çöküp yavrularını doğurur,
Kurtulurlar sancılarından.
⁴Güçlenir, kırdı büyür yavrular,
Gider, bir daha dönmezler.

- ⁵“Kim yaban eşeğini başı boş
gönderdi,
Kim bağlarını çözdü?
⁶Yurt olarak ona bozkırı,
Barınak olarak tuzlayı verdim.
⁷Kentteki kargaşaya güler o,
Sürücünün bağırıldığını duymaz.
⁸Otlamak için tepeleri dolaşır,
Yeşillik arar.

- ⁹“Yaban öküzü sana kulluk etmek
ister mi?
Geceyi senin yemliğinin yanında
geçirir mi?
¹⁰Sabanla yarık açsın diye ona bağ
vurabilir misin?
Arkanda, ovalarda tırmık çeker mi?
¹¹Çok güçlü diye ona bel bağlayabilir
misin?
Ağır işini ona bırakabilir misin?
¹²Ekinini getireceğine,
Buğdayını harman yerinde
toplayacağına güvenir misin?

- ¹³“Devekuşunun kanatları sevinçle
dalgalanır,
Ama leyleğin kanatları ve
tüyleriyle kıyaslanamaz.
¹⁴Devekuşu yumurtalarını yere
bırakır,
Onları kumda ısıtır,
¹⁵Ayak altında ezilebileceklerini,
Yabanıl hayvanlarca
çiğnenebileceklerini düşünmez.
¹⁶Yavrularına sert davranır, kendinin
değilmiş gibi,
Çektiği zahmetin boşa gideceğine
üzülmez.
¹⁷Çünkü Tanrı ona bilgelik
bağışlamamış,
Anlayıştan pay vermemiştir.
¹⁸Yine de koşmak için kabarcına
Ata ve binicisine güler.

- ¹⁹“Sen mi ata güç verdin,
Dalgalandıran yeleyi boynuna
giydirdin?
²⁰Sen misin onu çekirge gibi sıçratan,
Gururlu kişnesiyle korku
saçtıran?
²¹Ayakları toprağı şiddetle eşer,
Gücünden ötürü sevinçle coşar,
Savaşçının üstüne yürür.
²²Korkuya güler, hiçbir şeyden
yılmaz,

- Kılıç önünde geri adım atmaz.
²³Ok kılıfı, parıldayan mızrak ve pala
 Üzerinde takırdar atın.
²⁴Coşku ve heyecanla uzaklıkları
 yutar,
 Boru çalınca duramaz yerinde.
²⁵Boru çaldıkça, 'Hi!' diye kişner,
 Savaş kokusunu, komutanların
 gürleyen sesini,
 Savaş çılgınlıklarını uzaklardan
 duyar.
²⁶"Atmaca senin bilgeliğinle mi
 süzülüyor,
 Kanatlarını güneye doğru açıyor?
²⁷Kartal senin buyruğunla mı
 yükseliyor,
 Yuvasını yükseklerle kuruyor?
²⁸Uçurum kenarlarında konaklıyor,
 Sivri kayalar onun kalesi.
²⁹Oradan gözetliyor yiyeceğini,
 Gözleri avını uzaktan seçiyor.
³⁰Onun yavruları kanla beslenir,
 Leşler neredeyse, o da oradadır."

40 RAB Eyüp'e şöyle dedi:

- ²⁴"Her Şeye Gücü Yeten'le çatışan
 O'nu yola getirebilir mi?
 Tanrı'yı suçlayan yanıtlasın."
³⁰O zaman Eyüp RAB'bi şöyle
 yanıtladı:
⁴⁴"Bak, ben değersiz biriyim,
 Sana nasıl yanıt verebilirim?
 Ağzımı elimle kapıyorum.
⁵Bir kez konuştum, yanıt almadım,
 İkinci kez konuşamam artık."
⁶RAB kasırganın içinden Eyüp'ü
 şöyle yanıtladı:
⁷⁴"Şimdi erkek gibi kuşağını beline
 vur da,
 Ben sorayım, sen anlat.

- ⁸"Adaletimi boşa mı çıkaracaksın?
 Kendini haklı çıkarmak için beni
 mi suçlayacaksın?
⁹Sende Tanrı'nın bileği gibi bilek var
 mı?
 Sesin O'nunki gibi gürleyebilir mi?
¹⁰Öyleyse şan ve şerefe bürün,
 Görkem ve yücelik kuşan.
¹¹Gazabının ateşini saç,
 Gururluya bakıp onu alçalt.
¹²Gururluya bakıp onu çökert,
 Kötüleri bulundukları yerde ez.
¹³Hepsini birlikte toprağa göm,
 Mezarda yüzlerini kefenle sar.
¹⁴O zaman sağ kolunun seni
 kurtarabileceğini
 Ben de kabul ederim.
¹⁵"Seninle birlikte yarattığım
 Behemot'a^m bak,
 Sığır gibi ot yiyor.
¹⁶Bak, ne güç var belinde,
 Karnının kasları ne güçlü!
¹⁷Kuyruğunu sedir ağacı gibi sallıyor,
 Sımsıkıdır uyluk lifleri.
¹⁸Kemikleri tunç* borular,
 Kaburgaları demir çubuklar
 gibidir.
¹⁹Tanrı'nın yapıtları arasında ilk
 sırayı alır,
 Yalnız Yaratıcısı ona kılıçla
 yaklaşıp.
²⁰Tepeler ürünlerini ona getirir,
 Bütün yabancı hayvanlar yanında
 oynar.
²¹Hünnap çalıları altında,
 Kamışlarla örtülü bir bataklıkta
 yatar.
²²Hünnaplar onu gölgelerinde saklar,
 Vadideki kavaklar kuşatır.
²³İrmak coşsa bile o ürkmez,
 Güvenlik içindedir,
 Şeria İrnağı boğazına dayansa bile.
²⁴Gözleri açıkken kim onu tutabilir,
 Kim kancayla burnunu delebilir?"

m 40:15 "Behemot": Behemot'un hangi hayvan olduğu kesin bilinmiyor. Su aygırı, fil, timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor. **39:30** Mat.24:28; Luk.17:37

41 “Livyatan’ı” çengelle çekebilir misin,

Dilini halatla bağlayabilir misin?

²Burnuna sazdan ip takabilir misin,
Kancayla çenesini delebilir misin?

³Yalvarıp yakarır mı sana,
Tatlı tatlı konuşur mu?

⁴Seninle antlaşma yapar mı,
Onu ömür boyu köle edesin diye?

⁵Kuşla oynar gibi onunla oynayabilir misin,

Hizmetçilerin eğlensin diye ona
tasma takabilir misin?

⁶Balıkçılar onun üzerine pazarlık eder mi?

Tüccarlar aralarında onu böler mi?

⁷Derisini zıpkınlarla,
Başını mızraklarla doldurabilir misin?

⁸Elini üzerine koy da, çıkacak çingarı gör,
Bir daha yapmayacaksın bunu.

⁹Onu yakalamak için umutlanma,
Görünüşü bile insanın ödünü patlatır.

¹⁰Onu uyandıracak kadar yürekli adam yoktur.

Öyleyse benim karşımda kim durabilir?

¹¹Kim benden hesap vermemi isteyebilir?
Göklerin altında ne varsa bana aittir.

¹²“Onun kolları, bacakları,
Zorlu gücü, güzel yapısı hakkında
Konuşmadan edemeyeceğim.

¹³Onun giysisinin önünü kim açabilir?
Kim onun iki katlı zırhını delebilir?”

¹⁴Ağzının kapılarını açmaya kim yeltenebilir,
Dehşet verici dişleri karşısında?

¹⁵Sımsıkı kenetlenmiştir
Sırtındaki^o sıra sıra pullar,

¹⁶Öyle yakındır ki birbirine
Aralarından hava bile geçmez.

¹⁷Birbirlerine geçmişler,
Yapışmış, ayrılmazlar.

¹⁸Aksırması ışık saçar,
Gözleri şafak gibi parıldar.

¹⁹Ağzından alevler fışkırır,
Kıvılcımlar saçılır.

²⁰Kaynayan kazandan,
Yanan sazdan çıkan duman gibi
Burnundan duman tüter.

²¹Soluğu kömürleri tutuşturur,
Alev çıkar ağzından.

²²Boynu güçlüdür,
Dehşet önü sıra gider.

²³Etinin katmerleri birbirine yapışmış,
Sertleşmiş üzerinde,
kımıldamazlar.

²⁴Göğsü taş gibi serttir,
Değirmenin alt taşı gibi sert.

²⁵Ayağa kalktı mı güçlüler dehşete düşer,

Çıkardığı gürültüden ödleri patlar.

²⁶Üzerine gidildi mi ne kılıç işler,
Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.

²⁷Demir saman gibi gelir ona,
Tunç* çürük odun gibi.

²⁸Oklar onu kaçırmaz,
Anız gibi gelir ona sapan taşları.

²⁹Anız sayılır onun için topuzlar,
Vınlayan palaya güler.

³⁰Keskin çömlek parçaları gibidir
karnının altı,

Düven gibi uzanır çamura.

³¹Derin suları kaynayan kazan gibi fokurdattır,

Denizi merhem çömleği gibi karıştırır.

³²Ardında parlak bir iz bırakır,
İnsan enginin saçları ağarmış sanır.

n 41:1 “Livyatan”: Livyatan’ın hangi hayvan olduğu kesin olarak bilinmiyor. Timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor. **o 41:13** Olası metin “Kim onun iki katlı zırhını delebilir?” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Kim çift gem takmak için ona yaklaşabilir?” **ö 41:15** Olası metin “Sırtındaki” (bkz. Septuaginta, Vulgata), Masoretik metin “Gurur duyduğu”. **41:11** Rom.11:35

- ³³Yeryüzünde bir eşi daha yoktur,
Korkusuz bir yaratıktır.
³⁴Kendini büyük gören her varlığı
aşağılar,
Gururlu her varlığın kralı odur.”

Eyüp'ün Yeni Bir Yaşama Dönüşü

42 O zaman Eyüp RAB'bi şöyle
yanıtladı:

- ²“Senin her şeyi yapabileceğini
biliyorum,
Hiçbir amacına engel olunmaz.
³“Tasarımı bilgisizce karartan bu
adam kim?” diye sordun.
Kuşkusuz anlamadığım şeyleri
konuştum,
Beni aşan, bilmediğim şaşılası
işleri.
⁴“ ‘Dinle de konuşayım’ dedin,
‘Ben sorayım, sen anlat.’
⁵Kulaktan duymaydı bildiklerim
senin hakkında,
Şimdiyse gözlerimle gördüm seni.
⁶Bu yüzden kendimi hor görüyor,
Toz ve kül içinde tövbe ediyorum.”

Rab'bin Kararı

⁷RAB Eyüp'le konuştuktan sonra,
Temanlı Elifaz'a: “Sana ve iki dostuna
karşı öfkem alevlendi” dedi, “Çünkü
kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu
konuşmadınız. ⁸Şimdi yedi boğa, ye-
di koç alıp kulum Eyüp'ün yanına gi-
din, kendiniz için yakmalık sunu* su-

nun. Kulum Eyüp sizin için dua etsin.
Çünkü onun duasını kabul eder, ap-
tallığınızın karşılığını vermem. Ku-
lum Eyüp gibi hakkımda doğruyu ko-
nuşmadınız.” ⁹Temanlı Elifaz, Şuahlı
Bildat, Naamalı Sofar gidip RAB'bin
söylediğini yaptılar. RAB de Eyüp'ün
duasını kabul etti.

Tanrı Eyüp'ü Yeniden Bolluğa Kavuşturuyor

¹⁰Eyüp dostları için dua ettikten
sonra, RAB onu eski gönencine ka-
vuşturup ona önceki varlığının iki
katını verdi. ¹¹Bütün erkek ve kız
kardeşleri, eski tanıdıklarının hepsi
Eyüp'ün yanına gelip evinde onunla
birlikte yemek yediler. Acısını pay-
laşıp RAB'bin başına getirmiş oldu-
ğu felaketlerden ötürü onu avuttular.
Her biri ona bir parça gümüş^p, bir
de altın halka verdi. ¹²RAB Eyüp'ün
sonunu başından bereketli kıldı. On
dört bin koyuna, altı bin deveye,
bin çift öküz, bin eşeğe sahip oldu.
¹³Yedi oğlu, üç kızı oldu. ¹⁴İlk kızı-
nın adını Yemima, ikincisinin Kesia,
üçüncüsünün Keren-Happuk koydu.
¹⁵Ülkenin hiçbir yerinde Eyüp'ün
kızları kadar güzel kızlar yoktu. Ba-
baları, kardeşlerinin yanısıra onlara
da miras verdi.

¹⁶Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl
daha yaşadı, oğullarını, dört göbek
torunlarını gördü. ¹⁷Kocayıp yaşama
doyarak öldü.

MEZMURLAR

GİRİŞ

Mezmurlar (Zebur diye de bilinir) ilahi ve dua kitabıdır. Uzun bir süre içinde farklı yazarlar tarafından yazılmıştır. İsraililer bu dua ve ilahileri kendi tapınmalarında kullanıyorlardı.

Bu ilahileri birkaç sınıfa ayırabiliriz: Övgü ve tapınma ilahileri, ağutlar; yardım, korunma ve kurtuluş için edilen dualar; bağışlanmak için yalvarışlar; Tanrı'nın kutsamasına karşı şükran ilahileri; düşmanın cezalandırılması için dilekler. Bu dualar kişi ve ulus adına edilirdi. Bazıları kişinin en derin duygularını yansıtırken, bazıları da Tanrı halkının duygu ve gereksinimlerini dile getirir.

Mezmurlar şiir kitabıdır. İbrani şiirinin en belirgin özelliği paralelizmdir. Paralelizm birinci dizedeki konuyu ikinci ya da üçüncü dizelerde de farklı biçimlerde tekrarlamaktır. İkinci ve üçüncü dizeler aynı konuyu karşıt biçimde geliştirir, tasvir eder ya da doruğa ulaştırır.

9+10, 34, 37, 111, 112, 119 ve 145. mezmurlar akrostiş biçimde yazılmıştır, yani ayetler sırasıyla İbrani alfabesinin harfleriyle başlar.

1. KİTAP

1. Mezmur

¹Ne mutlu o insana ki, kötülerin
öğüdüyle yürümez,
Günahkârların yolunda durmaz,
Alaycıların arasında oturmaz.

²Ancak zevkini RAB'bin
Yasası'ndan alır
Ve gece gündüz onun üzerinde
derin derin düşünür.

³Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş
ağaca benzer,
Meyvesini mevsiminde verir,
Yaprağı hiç solmaz.
Yaptığı her işi başarır.

⁴Kötüler böyle değil,
Rüzgarın savurduğu saman
çöpüne benzerler.

⁵Bu yüzden yargılanınca aklanamaz,
Doğrular topluluğunda yer
bulamaz günahkârlar.

⁶Çünkü RAB doğruların yolunu
gözetir,
Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

2. Mezmur

¹Nedir uluslar arasındaki bu
kargaşa,
Neden boş düzenler kurar bu
halklar?

²Dünyanın kralları saf bağlıyor,
Hükümdarlar birleşiyor
RAB'be ve meshettiği* krala^a karşı.

³“Koparalım onların kayışlarını”
diyorlar,
“Atalım üzerimizden bağlarını.”

⁴Göklerde oturan Rab gülüyor,
Onlarla eğleniyor.

^a 2:2 “Meshettiği krala”: İbranice “Meshettiğine”. 1:3 Yer.17:8 2:1-2 Elç.4:25-26

⁵Sonra öfkeyle uyarıyor onları,
Gazabıyla dehşete düşürüyor
⁶Ve, “Ben kralımı
Kutsal dağım Siyon'a oturttum”
diyor.

⁷RAB'bin bildirisini ilan edeceğim:
Bana, “Sen benim oğlumsun”
dedi,
“Bugün ben sana baba oldum.
⁸Dile benden, miras olarak sana
ulusları,
Mülk olarak yeryüzünün dört
bucağını vereyim.

⁹Demir çomakla kıracaksın^b onları,
Çömlek gibi parçalayacaksın.”

¹⁰Ey krallar, akıllı olun!
Ey dünya önderleri, ders alın!
¹¹RAB'be korkuyla hizmet edin,
Titreyerek sevinin.
¹²Oğlu öpün ki öfkelenmesin,
Yoksa izlediğiniz yolda
mahvolorsunuz.
Çünkü öfkesi bir anda
alevlenir.
Ne mutlu O'na sığınanlara!

3. Mezmur

*Davut'un oğlu Aşsalom'dan kaçtığı
zaman yazdığı mezmur*

¹Ya RAB, düşmanlarım ne kadar
çoğaldı,
Hele bana karşı ayaklananlar!
²Birçoğu benim için:
“Tanrı katında ona kurtuluş yok!”
diyor. *Sela*^c
³Ama sen, ya RAB, çevremde
kalkansın,
Onurum, başımı yukarı kaldıran
sensin.
⁴RAB'be seslenirim,
Yanıtlar beni kutsal dağından. *Sela*

⁵Yatar uyurum,
Uyanır kalkarım, RAB destektir
bana.
⁶Korkum yok
Çevremi saran binlerce düşmandan.

⁷Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar
beni!
Vur bütün düşmanlarımın çenesine,
Kır kötülerin dişlerini.
⁸Kurtuluş RAB'dedir,
Halkının üzerinde olsun
bereketin! *Sela*

4. Mezmur

*Müzik şefi için - Tellî sazlarla -
Davut'un mezmuru*

¹Sana seslenince yanıtla beni,
Ey adil Tanrım!
Ferahlat beni sıkıntıya
düştüğümde,
Lütfet bana, kulak ver duama.
²Ey insanlar, ne zamana dek
Onurumu utanca çevireceksiniz?
Ne zamana dek boş şeylere gönül
verecek,
Yalan peşinde koşacaksınız? *Sela*^{*}
³Bilin ki, RAB sadık kulunu
kendine ayırmıştır,
Ne zaman seslensem, duyar beni.
⁴Öfkelenebilirsiniz, ama günah
işlemeyin;
İyi düşünün yatağınızda, susun. *Sela*
⁵Doğruluk kurbanları sunun RAB'be,
O'na güvenin.

⁶“Kim bize iyilik yapacak?” diyen çok.
Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi
aydınlata!
⁷Öyle bir sevinç verdin ki bana,

^b 2:9 Masoretik metin “Kıracaksın”, Septuaginta, Süryanice “Güdeceksin”. ^c 3:2 “Sela”:
Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğu sanılıyor.

2:7 Elç.13:32-33; İbr.1:5; 5:5 2:9 Va.2:26-28; 12:5; 19:15 3:0 2Sa.15:13-17:22 4:4 Ef.4:26

Onların bol tahıl ve yeni şaraptan
aldığı sevinçten fazla.

⁸Esenlik içinde yatar uyurum,
Çünkü yalnız sen, ya RAB,
Güvenlik içinde tutarsın beni.

5. Mezmur

*Müzik şefi için - Ney için - Davut'un
mezmuru*

¹Sözlerime kulak ver, ya RAB,
İniltilerimi işit.
²Feryadımı dinle, ey Kralım ve
Tanrım!
Duam sanadır.

³Sabah sesimi duyarsın, ya RAB,
Her sabah sana duamı sunar,
umutla beklerim.

⁴Çünkü sen kötülükten hoşlanan
Tanrı değilsin,
Kötülük senin yanında barınmaz.

⁵Böbürlenlenler önünde duramaz,
Bütün suç işleyenlerden nefret
duyar,

⁶Yalan söyleyenleri yok edersin;
Ya RAB, sen eli kanlılardan,
Aldatıcılardan tiksiniyorsun.

⁷Bense bol sevgin sayesinde
Kutsal tapınağına gireceğim;
Oraya doğru saygıyla eğileceğim.

⁸Yol göster bana doğruluğunla,
ya RAB,
Düşmanlarıma karşı!
Yolunu önümde düzle.

⁹Çünkü onların sözüne güvenilmez,
Yükleri yıkım dolu.
Ağızları açık birer mezardır,
Yaltaklanır dururlar.

¹⁰Ey Tanrı, onları suçlu çıkar!
Kurdukları düzen yıkımlarına yol
açsın.

Kov onları sayısız isyanları
yüzünden.
Çünkü sana karşı ayaklandılar.

¹¹Sevinsin sana sığınan herkes,
Sevinç çılgınlıkları atsın sürekli,
Kanat ger üzerlerine;
Sevinçle coşsun adını sevenler
sende.
¹²Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın,
ya RAB,
Çevresini kalkan gibi lütfunla
sararsın.

6. Mezmur

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla
Davut'un mezmuru*

¹Ya RAB, öfkeyle azarlama beni,
Gazapla yola getirme.

²Lütfet bana, ya RAB, bitkinim;
Şifa ver bana, ya RAB,
kemiklerim sızlıyor,

³Çok acı çekiyorum.
Ah, ya RAB!
Ne zamana dek sürecek bu?

⁴Gel, ya RAB, kurtar beni,
Yardım et sevginden dolayı.

⁵Çünkü ölümler arasında kimse seni
anmaz,
Kim şükür sunar sana ölümler
diyarından?

⁶İnleye inleye bittim,
Döşğim su içinde bütün gece
ağlamaktan,
Yatağım sırlıklam
gözyaşlarımdan.

⁷Kederden gözlerimin ferisi sönüyor,
Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım
yüzünden.

⁸Ey kötülük yapanlar,
Uzak durun benden,
Çünkü RAB ağlayışımı işitti.

ç 6:0 "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamı kesin olarak bilinmiyor.

5:9 Rom.3:13 6:1 Mez.38:1 6:8 Mat.7:23; Luk.13:27

- ⁹Yalvarışımı duydu,
Duamı kabul etti.
¹⁰Bütün düşmanlarım utanacak,
Hepsini dehşet saracak,
Ansızın geri dönecekler utanç
içinde.

7. Mezmur

*Benjaminli Kûş'un sözlerine ilişkin
Davut'un RAB'be okuduğu şigayon^d*

- ¹Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım!
Peşime düşenlerden kurtar beni,
Özgür kıl.
²Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni,
Kurtaracak biri yok diye,
Lime lime edecekler etimi.
³Ya RAB Tanrım, eğer şunu
yaptıysam:
Birine haksızlık ettiysem,
⁴Dostuma ihanet ettiysem,
Düşmanımı nedensiz soyduysam,
⁵Ardıma düşsün düşman,
Yakalasın beni,
Canımı yerde çiğnesin,
Ayak altına alsın onurumu. *Sela**
⁶Öfkeyle kalk, ya RAB!
Düşmanlarımın gazabına karşı çık!
Benim için uyan!
Buyur, adalet olsun.
⁷Uluslar topluluğu çevreni sarsın,
Onları yüce katından yönet.
⁸RAB halkları yargılar;
Beni de yargıla, ya RAB,
Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre.
⁹Ey adil Tanrım!
Kötülerin kötülüğü son bulsun,
Doğrular güvene kavuşsun,
Sen ki akılları, gönülleri sınarsın.
¹⁰Tanrı kalkan gibi yanıbaşımda,
Temiz yürekli O kurtarır.

- ¹¹Tanrı adil bir yargıçtır,
Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke
saçar.
¹²Kötüler yola gelmezse,
Tanrı kılıcını bilir,
Yayını gerip hedefine kurar.
¹³Hazır bekler ölümcül silahları,
Alevli okları.
¹⁴İşte kötü insan kötülük sancıları
çekiyor,
Fesada gebe kalmış,
Yalan doğuruyor.
¹⁵Bir kuyu açıp kazıyor,
Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.
¹⁶Kötülüğü kendi başına gelecek,
Zorbalığı kendi tepesine inecek.
¹⁷Şükredeyim doğruluğu için RAB'be,
Yüce RAB'bin adını ilahilerle
öveyim.

8. Mezmur

*Müzik şefi için - Gittit^e üzerine -
Davut'un mezmuru*

- ¹Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün
tümünde!
Gökyüzünü görkeminle kapladın.
²Çocukların, hatta emziktekilerin
sesiyle
Set çektin hasımlarına,
Düşmanı, öç alanı yok etmek için.
³Seyrederken ellerinin eseri olan
gökleri,
Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,
⁴Soruyorum kendi kendime:
"İnsan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi
gösteresin?"
⁵Nerdeyse bir tanrı yaptın onu,

d 7:0 "Şigayon": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi. **e 8:0** "Gittit": Bir müzik terimi ya da düzüm sıkma mevsiminde okunan bir ilahi olabilir. **f 8:5** "Nerdeyse bir tanrı yaptın onu" (bkz.Yar.1:26-28): Septuaginta'da "Onu meleklerden biraz aşağı kıydın" (bkz. İbr.2:6-8). **7:9** Va.2:23 **7:14** Eyü.15:35; Yşa.59:4 **8:2** Mat.21:16 **8:4** Eyü.7:17-18; Mez.144:3; İbr.2:6-8

Başına yücelik ve onur tacını
koydun.

- ⁶Ellerinin yapıtları üzerine onu
egemen kıldın,
Her şeyi ayaklarının altına serdin;
⁷Davarları, sığırları,
Yabanıl hayvanları,
⁸Gökteki kuşları, denizdeki balıkları,
Denizde kıpırdaşan bütün canlıları.

- ⁹Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün
tümünde!

9. Mezmur

*Müzik şefi için - "Oğulun Ölümü"
makamında - Davut'un mezmuru*

- ¹Ya RAB, bütün yüreğimle sana
şükredeceğim,
Yaptığın harikaların hepsini
anlatacağım.
²Sende sevinç bulacak, coşacağım,
Adını ilahilerle öveceğim, ey
Yüceler Yücesi!
³Düşmanlarım geri çekilirken,
Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.
⁴Çünkü hakkımı, davamı sen savundun,
Adil yargıç olarak tahta oturdun.
⁵Ulusları azarladın, kötülerini yok ettin,
Sonsuza dek adlarını sildin.
⁶Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek,
Kökünden söktün kentlerini,
Anıları bile silinip gitti.
⁷Oysa RAB sonsuza dek egemenlik
sürer,
Yargı için kurmuştur tahtını;
⁸O yönetir doğrulukla dünyayı,
O yargılar adaletle halkları.

- ⁹RAB ezilenler için bir sığınak,
Sıkıntılı günlerde bir kaledir.
¹⁰Seni tanıyanlar sana güvenir,

Çünkü sana yönelenleri hiç terk
etmedin, ya RAB.

- ¹¹Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle
övün!
Yaptıklarını halklar arasında
duyurun!
¹²Çünkü dökülen kanın hesabını
soran anımsar,
Ezilenlerin feryadını unutmaz.
¹³Acı bana, ya RAB!
Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran,
Benden nefret edenler yüzünden
çektiğim sıkıntıya bak!
¹⁴Öyle ki, övgüye değer işlerini
anlatayım,
Siyon Kenti'nin kapılarında
Sağladığın kurtuluşla sevineyim.
¹⁵Uluslar kendi kazdıkları kuyuya
düştü,
Ayakları gizledikleri ağa takıldı.
¹⁶Adil yargılarıyla RAB kendini
gösterdi,
Kötüler kendi kurdukları tuzağa
düştü. *Higayon^h sela**
¹⁷Kötüler ölümler diyarına gidecek,
Tanrı'yı unutan bütün uluslar...
¹⁸Ama yoksul büsbütün
unutulmayacak,
Mazlumun umudu sonsuza dek
kırılmayacak.
¹⁹Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmasın,
Huzurunda yargılansın uluslar!
²⁰Onlara dehşet saç, ya RAB!
Sadece insan olduklarını bilsin
uluslar. *Sela*

10. Mezmur

- ¹Ya RAB, neden uzak duruyorsun,
Sıkıntılı günlerde kendini
gizliyorsun?

g 9:0 Birçok İbranice elyazmasında 9. ve 10. Mezmur birleşik yazılır. h 9:16 "Higayon":
Anlamı kesin olarak bilinmeyen bir müzik terimi. 8:6 1Ko.15:27; Ef.1:22; İbr.2:8

²Kötüler gururla mazlumları avlıyor,
Mazlumlara kötülerin kurduğu
tuzağa düşüyor.

³Kötü insan içindeki isteklerle övünür,
Açgözlü insan RAB'be lanet okur,
O'nu hor görür.

⁴Kendini beğenmiş kötü insan
Tanrı'ya yönelmez,
Hep, "Tanrı yok!" diye düşünür.

⁵Kötülerin yolları her zaman
başarıya götürür.
Öyle yücedir ki senin yargıların,
Kötüler anlayamaz, düşmanına
burun kıvrır.

⁶İçinden, "Ben sarsılmam" der,
"Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem."

⁷Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu,
Dilinin altında kötülük ve fesat
saklı.

⁸Köylerin çevresinde pusu kurar,
Masumu gizli yerlerde öldürür,
Çaresizi sinsice gözler.

⁹Gizli yerlerde pusuya yatar
Çalılıktaki aslan gibi,
Kapmak için mazlumu bekler
Ve ağına düşürüp yakalar.

¹⁰Kurbanları çaresiz çöker,
Saldıranın üstün gücü altında
ezilir.

¹¹Kötü insan içinden, "Tanrı unuttu"
der,
"Örttü yüzünü, asla göremez."

¹²Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı!
Mazlumları unutma!

¹³Neden kötü insan seni hor görsün,
İçinden, "Tanrı hesap sormaz"
desin?

¹⁴Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri
görsün,
Yardım etmek için onları izlersin;

Çaresizler sana dayanır,
Öksüzün yardımcısı sensin.

¹⁵Kötünün, haksızın kolunu kır,
Sormadık hesap kalmasın yaptığı
kötülükten.

¹⁶RAB sonsuza dek kral kalacak,
Uluslar O'nun ülkesinden
temizlenecek.

¹⁷Mazlumların dileğini duyarsın, ya
RAB,
Yüreklendirirsin onları,
Kulağın hep üzerlerinde;
¹⁸Öksüze, düşküne hakkını vermek
için,
Bir daha dehşet saçmasın ölümlü
insan.

11. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹Ben RAB'be sığınırım,
Nasıl dersiniz bana,
"Kuş gibi kaç dağlara."
²Bak, kötüler yaylarını geriyor,
Temiz yürekli insanları
Karanlıkta vurmak için
Oklarını kirşine koyuyor.
³Temeller yıkılırsa,
Ne yapabilir doğru insan?"

⁴RAB kutsal tapınağındadır,
O'nun tahtı göklerde, Bütün insanları görür,
Herkesi sınar.
⁵RAB doğru insanı sınar,
Kötüden, zorbalığı seven den
tiksinir.

⁶Kötülerin üzerine kızgın korlar ve
kükürt yağdıracak,
Paylarına düşen kâse* kavurucu
rüzgar olacak.

⁷Çünkü RAB doğrudur, doğruları
sever;

Dürüst insanlar O'nun yüzünü
görecek.

12. Mezmur

*Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla¹ -
Davut'un mezmuru*

- ¹Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun
kalmadı,
Güvenilir insanlar yok oldu.
²Herkes birbirine yalan söylüyor,
Dalkavukluk, ikiyüzlülük ediyor.
³Sustursun RAB dalkavukların ağzını,
Büyüklenen dilleri.
⁴Onlar ki, "Dilimizle kazanırız,
Dudaklarımız emrimizde,
Kim bize efendilik edebilir?"
derler.
⁵"Şimdi kalkacağım" diyor RAB,
"Çünkü mazlumlara eziliyor,
Yoksullar inliyor,
Özledikleri kurtuluşu vereceğim
onlara."
⁶RAB'bin sözleri pak sözlerdir;
Toprak ocakta eritilmiş,
Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.
⁷Sen onları koru, ya RAB,
Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!
⁸İnsanlar arasında alçaklık rağbet
görünce,
Kötüler her yanda dolaşır oldu.

13. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹Ne zamana dek, ya RAB,
Sonsuza dek mi beni unatacaksın?
Ne zamana dek yüzünü benden
gizleyeceksin?
²Ne zamana dek içimde tasa,
Yüreğimde hep keder olacak?
Ne zamana dek düşmanım bana
üstün çıkacak?

- ³Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım,
Gözlerimi aç, ölüm uykusuna
dalmayayım.
⁴Düşmanlarım, "Onu yendik!"
demesin,
Sarsıldığımda hasımlarım
sevinmesin.
⁵Ben senin sevgine güveniyorum,
Yüreğim kurtarışınla coşsun.
⁶Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB,
Çünkü iyilik ettin bana.

14. Mezmur

(Mez. 53)

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der.
İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı
yürüdü,
İyilik eden yok.
²RAB göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı
diye.
³Hepsi saptı,
Tümü yozlaştı,
İyilik eden yok,
Bir kişi bile!
⁴Suç işleyenlerin hiçbiri
görmüyor mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
RAB'be yakarmıyorlar.
⁵Dehşete düşecekler yeryüzünde,
Çünkü Tanrı doğruların
yanındadır.
⁶Mazlumun tasarılarını boşa
çıkartırdınız,
Ama RAB onun sığınağıdır.
⁷Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan
gelse!
RAB halkını eski gönencine
kavuşturunca,

Yakup soyu sevinecek, İsrail
halkı coşacak.

15. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir?
Kutsal dağında kim oturabilir?

²Kusursuz yaşam süren, adil davranan,
Yürekten gerçeği söyleyen.

³İftira etmez,
Dostuna zarar vermez,
Komşusuna kara çalmaz böylesi.

⁴Aşağılık insanları hor görür,
Ama RAB'den korkanlara saygı
duyar.

Kendi zararına ant içse bile,
dönmez andından.

⁵Parasını faize vermez,
Suçsuzla karşı rüşvet almaz.
Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

16. Mezmur

Davut'un Miktamıⁱ

¹Koru beni, ey Tanrı,
Çünkü sana sığınıyorum.

²RAB'be dedim ki, "Efendim sensin.
Senden öte mutluluk yok benim
için."

³Ülkedeki kutsallara gelince,
Soyludur onlar, biricik zevkim
onlardır.

⁴Başka ilahların ardınca koşanların
derdi artacak.
Onların kan sunularını
dökmeyeceğim,
Adlarını ağızıma almayacağım.

⁵Benim payıma,
Benim kâseme düşen sensin, ya
RAB;
Yaşamım senin ellerinde.

⁶Payıma ne güzel yerler düştü,
Ne harika bir mirasım var!

⁷Övgüler sunarım bana öğüt veren
RAB'be,

Geceleri bile vicdanım uyarır beni.

⁸Gözümü RAB'den ayırmam,
Sağımda durduğu için sarsılmam.

⁹Bu nedenle içim sevinç dolu,
yüreğim coşuyor,
Bedenim güven içinde.

¹⁰Çünkü sen beni ölümler diyarına
terk etmezsin,
Sadık kulunun çürümesine izin
vermezsin^j.

¹¹Yaşam yolunu bana bildirirsin.
Bol sevinç vardır senin huzurunda,
Sağ elinden mutluluk eksilmez.

17. Mezmur

Davut'un duası

¹Haklı davamı dinle, ya RAB,
Feryadımı işit!
Hilesiz dudaklardan çıkan duama
kulak ver!

²Haklı çıkar beni,
Çünkü sen gerçeği görürsün.

³Yüreğimi yokladın,
Gece denedin,
Sınadın beni,
Kötü bir şey bulmadın;
Kararlıyım, ağızımdan kötü söz
çıkamaz,

⁴Başkalarının yaptıklarına gelince,
Ben senin sözlerine uyarak
Şiddet yollarından kaçındım.

⁵Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum,
Kaymadı ayaklarım.

⁶Sana yakarıyorum, ey Tanrı,
Çünkü beni yanıtlarsın;

ⁱ 16:0 "Miktam": Bir edebiyat ya da müzik terimi. ^j 16:10 "Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin" ya da "Sadık kulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin."

16:8-11 Elç.2:25-28 16:10 Elç.2:31; 13:35

- Kulak ver bana, dinle
söylediklerimi!
- ⁷Göster harika sevgini,
Ey sana sığınanları
saldırganlardan sağ eliyle
kurtaran!
- ⁸Koru beni gözbebeği gibi;
Kanatlarının gölgesine gizle
- ⁹Kötülerin saldırısından,
Çevremi saran ölümcül
düşmanlarımdan.
- ¹⁰Yürekleri yağ bağlamış,
Ağızları büyük laflar ediyor.
- ¹¹İzimi buldular, üzerime geliyorlar,
Yere vurmak için gözetliyorlar.
- ¹²Tıpkı parçalamak için
sabırsızlanan bir aslan,
Pusuya yatan genç bir aslan gibi.
- ¹³Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğ
başlarını!
Kılıcınla kurtar canımı
kötülerden,
- ¹⁴Elinle bu insanlardan, ya RAB,
Yaşam payı bu dünyada olan
insanlardan.
Varsın karınları vereceğin
cezalara doysun,
Çocukları da yiyip doysun,
Artanı torunlarına kalsın!
- ¹⁵Ama ben doğruluk sayesinde
yüzünü göreceğim senin,
Uyanınca suretini görmeye
doyacağım.

18. Mezmur

(2Sa.22:1-51)

*Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un
mezmuru - RAB kendisini bütün
düşmanlarının pençesinden ve
Saul'un elinden kurtardığı gün Davut
RAB'be şu ezgiyi okudu:*

¹Seni seviyorum, gücüm sensin, ya
RAB!

- ²RAB benim kayam, sığınağım,
kurtarıcımdır,
Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir,
Kalkanım, güçlü kurtarıcım,
korunağımdır!
- ³Övgüye değer RAB'be seslenir,
Kurtulurum düşmanlarımdan.
- ⁴Ölüm iplerine dolanmıştım,
Yıkım selleri basmıştı beni,
- ⁵Ölümler diyarının bağları sarmıştı,
Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma.
- ⁶Sıkıntı içinde RAB'be yakardım,
Yardıma çağırdım Tanrım'ı.
Tapınağından sesimi duydu,
Haykırışım kulaklarına ulaştı.
- ⁷O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı,
Titreyip sarsıldı dağların temelleri,
Çünkü RAB öfkelenmişti.
- ⁸Burnundan duman yükseldi,
Ağzından kavurucu ateş
Ve korlar fıskırdı.
- ⁹Kara buluta basarak
Gökleri yarıp indi.
- ¹⁰Bir Keruv'a* binip uçtu,
Rüzgar kanatlar takarak hızla
geldi.
- ¹¹Karanlığı örtündü,
Kara bulutları kendine çardak
yaptı.
- ¹²Varlığının parıltısından,
Bulutlardan dolu ve korlar
savruluyordu.
- ¹³RAB göklerden gürledi,
Duyurdu sesini Yüceler Yücesi,
Dolu ve alevli korlarla.
- ¹⁴Savurup oklarını düşmanlarını
dağıttı,
Şimşek çaktırarak onları şaşkına
çevirdi.
- ¹⁵Denizin dibi göründü,
Yeryüzünün temelleri açığa çıktı,
ya RAB,
Senin azarlamandan,
Burnundan çıkan güçlü soluktan.

¹⁶RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu,
Çıkardı beni derin sulardan.

¹⁷Beni zorlu düşmanımdan,
Benden nefret edenlerden
kurtardı,

Çünkü onlar benden güçlüydü.

¹⁸Felaket günümde karşıma dikildiler,
Ama RAB bana destek oldu.

¹⁹Beni huzura kavuşturdu,
Kurtardı, çünkü benden hoşnut
kaldı.

²⁰RAB doğruluğumun karşılığını
verdi,
Beni temiz ellerime göre
ödüllendirdi.

²¹Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm,
Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük
yapmadım.

²²O'nun bütün ilkelerini göz önünde
tuttum,
Kurallarından ayrılmadım.

²³O'nun gözünde kusursuzdum,
Suç işlemekten sakındım.

²⁴Bu yüzden RAB beni doğruluğuma
Ve gözünde pak olan ellerime
göre ödüllendirdi.

²⁵Sadık kuluna sadakat gösterir,
Kusursuz olana kusursuz
davranırsın.

²⁶Pak olanla pak olur,
Eğriye eğri davranırsın.

²⁷Alçakgönüllüleri kurtarır,
Gururluların başını eğersin.

²⁸İşığımın kaynağı sensin, ya RAB,
Tanrım!
Karanlığımı aydınlatırsın.

²⁹Desteğinle akıncılara saldırır,
Seninle surları aşarım, Tanrım.

³⁰Tanrı'nın yolu kusursuzdur,
RAB'bin sözü arıdır.
O kendisine sığınan herkesin
kalkanıdır.

³¹Var mı RAB'den başka tanrı?

Tanrımız'dan başka kaya var mı?

³²Tanrı beni güçle donatır,
Yolumu kusursuz kılar.

³³Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi,
Doruklarda tutar beni.

³⁴Bana savaşmayı öğretti,
Kollarımla tunç* bir yayı
gereyim diye.

³⁵Bana zafer kalkanını bağışlarsın,
Sağ elin destekler,
Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.

³⁶Bastığım yerleri genişletirsin,
Burkulmaz bileklerim.

³⁷Kovalayıp yetiştim düşmanlarıma,
Hepsi yok olmadan geri dönmedim.

³⁸Ezdim onları, kalkamaz oldular,
Ayaklarımın altına serildiler.

³⁹Savaş için beni güçle donattın,
Bana başkaldıranları önümde
yere serdin.

⁴⁰Düşmanlarımı kaçmak zorunda
bıraktın,
Benden nefret edenleri yok ettim.

⁴¹Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;
RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt
vermedi.

⁴²Ezdim onları, rüzgarın savurduğu
toza döndüler,
Sokak çamuru gibi savurup attım.

⁴³Halkımın çekişmelerinden beni
kurtardın,
Ulusların önderi yaptın,
Tanımadığım halklar bana kulluk
ediyor.

⁴⁴Duyar duymaz sözümü dinlediler,
Yabancılar bana yaltaklandılar.

⁴⁵Yabancıların betleri benizleri attı,
Titreyerek çıktılar kalelerinden.

⁴⁶RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler
olsun!

Yücelsin kurtarıcım Tanrı!

⁴⁷O'dur öcümü alan,
Halkları bana bağımlı kılan.

⁴⁸Düşmanlarımdan kurtarır,
Başkaldıranlardan üstün kılar beni,
Zorbaların elinden alır.

⁴⁹Bunun için uluslar arasında sana
şükredeceğim, ya RAB,
Adını ilahilerle öveceğim.

⁵⁰RAB kralını büyük zaferlere
ulaştırır,
Meshettiği* krala, Davut'a ve
soyuna
Sonsuza dek sevgi gösterir.

19. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹Gökler Tanrı'nın görkemini
açıklamakta,
Gökkubbe ellerinin eserini
duyurmakta.
²Gün güne söz söyler,
Gece geceye bilgi verir.
³Ne söz geçer orada, ne de konuşma,
Sesleri duyulmaz.
⁴Ama sesleri yeryüzünü dolaşır,
Sözleri dünyanın dört bucağına
ulaşır.

Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.
⁵Gerdekten çıkan güveye benzer
güneş,
Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.
⁶Göğün bir ucundan çıkar,
Öbür ucuna döner,
Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.

⁷RAB'bin yasaşı yetkindir, cana can
katar,
RAB'bin buyrukları güvenilirdir,
Saf adama bilgelik verir,
⁸RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği
sevindirir,
RAB'bin buyrukları arıdır,
gözleri aydınlatır.

⁹RAB korkusu paktır, sonsuza dek
kalır,

RAB'bin ilkeleri gerçek,
tamamen adildir.

¹⁰Onlara altından, bol miktarda saf
altından çok istek duyulur,
Onlar baldan, süzme petek
balından tatlıdır.

¹¹Uyarırlar kulunu,
Onlara uyanların ödülü büyüktür.

¹²Kim yanlışlarını görebilir?
Bağışla göremediğim kusurlarımı,
¹³Bilerek işlenen günahlardan koru
kulunu,
İzin verme bana egemen olmalarına!
O zaman büyük isyandan uzak,
Kusursuz olurum.

¹⁴Ağzımdan çıkan sözler,
Yüreğimdeki düşünceler,
Kabul görsün senin önünde,
Ya RAB, kayam, kurtarıcım
benim^k!

20. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹Sıkıntılı gününde RAB seni yanıtlasın,
Yakup'un Tanrısı'nın adı seni
korusun!
²Yardım göndersin sana kutsal yerden,
Siyon'dan destek versin.
³Bütün tahıl sunularını* anımsasın,
Yakmalık sunularını* kabul etsin!
Sela*

⁴Gönlünce versin sana,
Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!
⁵O zaman zaferini sevinç
çığlıklarıyla kutlayacağız,
Tanrımız'ın adıyla sancaklarımızı
dikeceğiz.
RAB senin bütün dileklerini
yerine getirsin.

⁶Şimdi anladım ki, RAB meshettiği*
kralı kurtarıyor,
Sağ elinin kurtarıcı gücüyle

k 19:14 "Kurtarıcım benim": Kurtarıcı diye çevrilen İbranice "Goel" sözcüğü "Yakın akraba" anlamına gelir (bkz. Rut 2:20). **18:49** Rom.15:8-9 **19:4** Rom.10:18

Kutsal göklerinden ona yanıt
veriyor.

⁷Bazıları savaş arabalarına,
Bazıları atlarına güvenir,
Bizse Tanrımız RAB'bin adına
güveniriz.

⁸Onlar çöküyor, düşüyorlar;
Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz.

⁹Ya RAB, kralı kurtar!
Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

21. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin
güce.

Sevinçten coşuyor verdiğin zaferle!

²Gönlünün istediğini verdin,
Ağızından çıkan dileği geri
çevirmedin. *Sela**

³Onu güzel armağanlarla karşıladın,
Başına saf altından taç koydun.

⁴Senden yaşam istedi, verdin ona:
Uzun, sonsuz bir ömür.

⁵Sağladığın zaferle büyük yüceliğe
erişti,

Onu görkem ve büyüklükle donattın.

⁶Üzerine sürekli bereket yağdırdın,
Varlığınla onu sevince boğdun.

⁷Çünkü kral RAB'be güvenir,
Yüceler Yücesi'nin sevgisi
sayesinde sarsılmaz.

⁸Elin bütün düşmanlarına erişecek,
Sağ elin senden nefret edenlere
uzanacak.

⁹Öfkelendiğin an, ya RAB,
Kızgın fırına döndüreceklerin onları;
Gazapla yutacak,
Ateşle tüketeceksin.

¹⁰Yok edeceksin çocuklarını
yeryüzünden,
Soylarını insanlar arasından.

¹¹Düzenler kursalar sana,
Aldatmaya çalışsalar,

Yine de başarılı olamazlar.

¹²Çünkü sırtlarını döndüreceklerin,
Yayını yüzlerine doğru gerince.

¹³Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle!
Ezgiler söyleyip ilahilerle
öveceğiz kudretini.

22. Mezmur

*Müzik şefi için - "Tan Geyiği"
makamında - Davut'un mezmuru*

¹Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?
Niçin bana yardım etmekten,
Haykırışıma kulak vermekten
uzak duruyorsun?

²Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum,
yanıt vermiyorsun,
Gece sesleniyorum, yine rahat
yok bana.

³Oysa sen kutsalsın,
İsrail'in övgüleri üzerine taht
kuran sensin.

⁴Sana güvendiler atalarımız,
Sana dayandılar, onları kurtardın.

⁵Sana yakarıp kurtuldular,
Sana güvendiler, aldanmadılar.

⁶Ama ben insan değil, toprak
kurduyum,
İnsanlar beni küçümsüyor, halk
hor görüyor.

⁷Beni gören herkes alay ediyor,
Sırıtır baş sallayarak diyorlar ki,

⁸"Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın
bakalım onu,
Madem onu seviyor, yardım etsin!"

⁹Oysa beni ana rahminden çıkaran,
Ana kucağındayken sana
güvenmeyi öğreten sensin.

¹⁰Doğuşumdan beri sana teslim
edildim,
Ana rahminden beri Tanrım sensin.

¹¹Benden uzak durma! Çünkü sıkıntı
yanıbaşımda,
Yardım edecek kimse yok.

- ¹²Boğalar kuşatıyor beni,
Azgın Başan boğaları sarıyor
çevremi.
- ¹³Kükreyerek avını parçalayan
aslanlar gibi
Ağızlarını açıyorlar bana.
- ¹⁴Su gibi dökülüyorum,
Bütün kemiklerim oynaklarından
çıkıyor;
Yüreğim balmumu gibi içimde
eriyor.
- ¹⁵Gücüm çömlek parçası gibi kurudu,
Dilim damağıma yapışıyor;
Beni ölüm toprağına yatırdın.
- ¹⁶Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
- ¹⁷Bütün kemiklerimi sayar oldum,
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
- ¹⁸Giysilerimi aralarında paylaşıyor,
Elbisem için kura çekiyorlar.
- ¹⁹Ama sen, ya RAB, uzak durma;
Ey gücüm benim, yardımına koş!
- ²⁰Canımı kılıçtan,
Biricik hayatımı köpeğin
pençesinden kurtar!
- ²¹Kurtar beni aslanın ağzından,
Yaban öküzlerinin boynuzundan.
Yanıt ver bana!
- ²²Adını kardeşlerime duyurayım,
Topluluğun ortasında sana
övgüler sunayım:
- ²³Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na
övgüler sunun!
Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin!
Ey İsrail soyu, O'na saygı gösterin!
- ²⁴Çünkü O mazlumun çektiği
sıkıntıyı hafife almadı,
Ondan tiksindi, yüz çevirmedi;
Kendisini yardıma çağırığında
ona kulak verdi.
- ²⁵Övgü konum sen olacaksın büyük
toplulukta,

- Senden korkanların önünde
yerine getireceğim adaklarımı.
- ²⁶Yoksullar yiyip doycak,
RAB'be yönelenler O'na övgü
sunacak.
Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!
- ²⁷Yeryüzünün dört bucağı
anımsayıp RAB'be dönecek,
Ulusların bütün soyları O'nun
önünde yere kapanacak.
- ²⁸Çünkü egemenlik RAB'bindir,
Ulusları O yönetir.
- ²⁹Yeryüzündeki bütün zenginler
doycak
Ve O'nun önünde yere kapanacak,
Toprağı gidenler,
Ölümlerine engel olamayanlar,
Eğilecekler O'nun önünde.
- ³⁰Gelecek kuşaklar O'na kulluk edecek,
Rab yeni kuşaklara anlatılacak.
- ³¹O'nun kurtarışını,
“Rab yaptı bunları” diyerek,
Henüz doğmamış bir halka
duyuracaklar.

23. Mezmur

Davut'un mezmuru

- ¹RAB çobanımdır,
Eksiğim olmaz.
- ²Beni yemyeşil çayırda yatırır,
Sakin suların kıyısına götürür.
- ³İçimi tazeler,
Adı uğruna bana doğru yollarda
öncülük eder.
- ⁴Karanlık ölüm vadisinden geçsem
bile,
Kötülükten korkmam.
Çünkü sen benimlesin.
Çomağın, değneğin güven verir
bana.
- ⁵Düşmanlarımla önünde bana sofrayı
kurarsın,
Başıma yağ sürersin,

Kâsem taşıyor.
⁶Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve
 sevgi izleyecek beni,
 Hep RAB'bin evinde
 oturacağım.

24. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹RAB'bindir yeryüzü ve içindeki
 her şey,
 Dünya ve üzerinde yaşayanlar;
²Çünkü O'dur denizler üzerinde onu
 kuran,
 Sular üzerinde durduran.
³RAB'bin dağına kim çıkabilir,
 Kutsal yerinde kim durabilir?
⁴Elleri pak, yüreği temiz olan,
 Gönlünü putlara kaptırmayan,
 Yalan yere ant içmeyen.
⁵RAB kutsar böylesini,
 Kurtarıcısı Tanrı aklar.
⁶O'na yönelenler,
 Yakup'un Tanrısı'nın yüzünü
 arayanlar
 İşte böyledir.

*Sela**

⁷Kaldırın başınızı, ey kapılar!
 Açılın, ey eski kapılar!
 Yüce Kral girsin içeri!
⁸Kimdir bu Yüce Kral?
 O RAB'dir, güçlü ve yiğit,
 Savaşta yiğit olan RAB.
⁹Kaldırın başınızı, ey kapılar!
 Açılın, ey eski kapılar!
 Yüce Kral girsin içeri!
¹⁰Kimdir bu Yüce Kral?
 Her Şeye Egemen
 RAB'dir bu Yüce Kral!

Sela

25. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹Ya RAB, bütün varlığımla sana
 yaklaşıyorum,
²Ey Tanrım, sana güveniyorum,
 utandırma beni,

Düşmanlarım zafer kahkahası
 atmasın!
³Sana umut bağlayan hiç kimse
 utanca düşmez;
 Nedensiz hainlik edenler utanır.

⁴Ya RAB, yollarını bana öğret,
 Yönlerini bildir.
⁵Bana gerçek yolunda öncülük et,
 eğit beni;
 Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin.
 Bütün gün umudum sende.
⁶Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini
 anımsa;
 Çünkü onlar öncesizlikten beri
 ayındır.
⁷Gençlik günahlarımı, isyanlarımı
 anımsama,
 Sevgine göre anımsa beni,
 Çünkü sen iyisin, ya RAB.

⁸RAB iyi ve doğrudur,
 Onun için günahkârlara yol gösterir.
⁹Alçakgönüllülere adalet yolunda
 öncülük eder,
 Kendi yolunu öğretir onlara.
¹⁰RAB'bin bütün yolları sevgi ve
 sadakate dayanır
 Antlaşmasındaki buyruklara
 uyanlar için.

¹¹Ya RAB, adın uğruna
 Suçumu bağışla, çünkü suçum
 büyük.
¹²Kim RAB'den korkarsa,
 RAB ona seçeceği yolu gösterir.
¹³Gönenç içinde yaşayacak o insan,
 Soyu ülkeyi sahiplenecek.
¹⁴RAB kendisinden korkanlarla
 paylaşır sırrını,
 Onlara açıklar antlaşmasını.
¹⁵Gözlerim hep RAB'dedir,
 Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
¹⁶Halime bak, lütfet bana;
 Çünkü garip ve mazlumum.
¹⁷Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor,

Kurtar beni dertlerimden!

¹⁸Üzüntüme, acılarıma bak,
Bütün günahlarımı bağışla!

¹⁹Düşmanlarıma bak, ne kadar
çoğaldılar,

Nasıl da benden nefret ediyorlar!

²⁰Canımı koru, kurtar beni!
Hayal kırıklığına uğratma, çünkü
sana sığınıyorum!

²¹Dürüstlük, doğruluk korusun beni,
Çünkü umudum sendedir.

²²Ey Tanrı, kurtar İsrail'i
Bütün sıkıntılarından!

26. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹Beni haklı çıkar, ya RAB,
Çünkü dürüst bir yaşam sürdürdüm;
Sarsılmadan RAB'be güvendim.

²Dene beni, ya RAB, sına;
Duygularımı, düşüncelerimi yokla.

³Çünkü sevgini hep göz önünde
tutuyor,
Senin gerçeğini yaşıyorum ben.

⁴Yalancılarla oturmam,
İkiyüzlülerin suyuna gitmem.

⁵Kötülük yapanlar topluluğundan
nefret ederim,

Fesatçıların arasına girmem.

⁶Suçsuzluğumu göstermek için
ellerimi yıkar,
Sunacağının çevresinde dönerim,
ya RAB,

⁷Yüksek sesle şükranımı duyurmak
Ve bütün harikalarını anlatmak
için.

⁸Severim, ya RAB, yaşadığın evi,
Görkemini bulunduğu yeri.

⁹Günahkârların,
Eli kanlı adamların yanısıra
canımı alma.

¹⁰Onların elleri kötülük aletidir,
Sağ elleri rüşvet doludur.

¹¹Ama ben dürüst yaşarım,
Kurtar beni, lütfet bana!

¹²Ayağım emin yerde duruyor.
Topluluk içinde sana övgüler
sunacağım, ya RAB.

27. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹RAB benim ışığım, kurtuluşumdur,
Kimseden korkmam.
RAB yaşamımın kalesidir,
Kimseden yılmam.

²Hasımlarım, düşmanlarım olan
kötüler,
Beni yutmak için üzerime gelirken
Tökezleyip düşerler.

³Karşımda bir ordu konaklasa,
Kılım kıpırdamaz,
Bana karşı savaş açılsa,
Yine güvenimi yitirmem.

⁴RAB'den tek dileğim, tek isteğim şu:
RAB'bin güzelliğini seyretmek,
Tapınağında O'na hayran olmak
için
Ömrümün bütün günlerini O'nun
evinde geçirmek.

⁵Çünkü O kötü günde beni
çardağında gizleyecek,
Çadırının emin yerinde saklayacak,
Yüksek bir kaya üzerine
çıkarmak beni.

⁶O zaman çevremi saran
düşmanlarıma karşı
Başım yukarı kalkacak,
Sevinçle haykırmak kurbanlar
sunacağım O'nun çadırında,
O'nu ezgilerle, ilahilerle öveceğim.

⁷Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak
ver sesime,
Lütfet, yanıtla beni!

⁸Ya RAB, içimden bir ses duydum:
"Yüzümü ara!" dedin,
İşte yüzünü arıyorum.

⁹Yüzünü benden gizleme,
Kulunu öfkeyle geri çevirme!
Bana hep yardımcı oldun;
Bırakma, terk etme beni,

- Ey beni kurtaran Tanrı!
¹⁰ Annemle babam beni terk etseler
 bile,
 RAB beni kabul eder.
¹¹ Ya RAB, yolunu öğret bana,
 Düşmanlarıma karşı
 Düz yolda bana öncülük et.
¹² Beni hasımlarımın keyfine
 bırakma,
 Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor
 karşıma,
 Ağızları şiddet saçıyor.

- ¹³ Yaşam diyarında
 RAB'in iyiliğini göreceğimden
 kuşum yok.
¹⁴ Umudunu RAB'be bağla,
 Güçlü ve yürekli ol;
 Umudunu RAB'be bağla!

28. Mezmur

Davut'un mezmuru

- ¹ Ya RAB, sana yakarıyorum,
 Kayam benim, kulak tıkama
 sesime;
 Çünkü sen sessiz kalırsan,
 Ölüm çukuruna inen ölümlere
 dönerim ben.
² Seni yardıma çağırdığımda,
 Ellerimi kutsal konutuna doğru
 açtığımda,
 Kulak ver yalvarışlarıma.
³ Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla
 Aynı kefeye koyup cezalandırma.
 Onlar komşularıyla dostça konuşur,
 Ama yüreklerinde kötülük beslerler.
⁴ Eylemlerine, yaptıkları kötülöklere
 göre onları yanıtlar;
 Yaptıklarının, hak ettiklerinin
 karşılığını ver.
⁵ Onlar RAB'in yaptıklarına,
 Ellerinin eserine önem vermezler;
 Bu yüzden RAB onları yıkacak,
 Bir daha ayağa kaldırmayacak.

- ⁶ RAB'be övgüler olsun!
 Çünkü yalvarışımı duydu.
⁷ RAB benim gücüm, kalkanımdır,
 O'na yürekten güveniyor ve
 yardım görüyorum.
 Yüreğim coşuyor,
 Ezgilerimle O'na şükrediyorum.

- ⁸ RAB halkının gücüdür,
 Meshettiği* kralın zafer kalesidir.
⁹ Halkını kurtar, kendi halkını kutsa;
 Çobanlık et onlara, sürekli
 destek ol!

29. Mezmur

Davut'un mezmuru

- ¹ Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün,
 RAB'in gücünü, yüceliğini
 övün,
² RAB'in görkemini adına yaraşır
 biçimde övün,
 Kutsal giysiler içinde RAB'be
 tapının!
³ RAB'in sesi sulara hükmediyor,
 Yüce Tanrı gürliyor,
 RAB engin sulara hükmediyor.
⁴ RAB'in sesi güçlüdür,
 RAB'in sesi görkemlidir.
⁵ RAB'in sesi sedir ağaçlarını kırar,
 Lübnan sedirlerini parçalar.
⁶ Lübnan'ı buzağı gibi,
 Siryon Dağı'nı yabanıl öküz
 yavrusu gibi sıçratır.
⁷ RAB'in sesi şimşek gibi çakar,
⁸ RAB'in sesi çöllu titretir,
 RAB Kadeş Çölü'nü sarsar.
⁹ RAB'in sesi geyikleri doğurtur¹,
 Ormanları çıplak bırakır.
 O'nun tapınağında herkes
 "Yücesin!" diye haykırır.
¹⁰ RAB tufan üstünde taht kurdu,
 O sonsuza dek kral kalacak.
¹¹ RAB halkına güç verir,
 Halkını esenlikle kutsar!

¹ 29:9 "Geyikleri doğurtur" ya da "Yabanıl fıstık ağaçlarını eğer".

28:4 Va.22:12 29:1-2 1Ta.16:29; Mez.96:7-9

30. Mezmur

*Tapınak adanırken söylenen bir ilahi -
Davut'un mezmuru*

- ¹Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB,
Çünkü beni kurtardın,
Düşmanlarımı bana güldürmedin.
- ²Ya RAB Tanrım,
Sana yakardım, bana şifa verdin.
- ³Ya RAB, beni ölümler diyarından
çıkardın,
Yaşam verdin bana, ölüm
çukuruna düşürmedin.
- ⁴Ey RAB'bin sadık kulları, O'nu
ilahilerle övün,
Kutsallığını anarak O'na şükredin.
- ⁵Çünkü öfkesi bir an sürer,
Lütfu ise bir ömür;
Gözyaşlarınız belki bir gece akar,
Ama sabahla sevinç doğar.
- ⁶Huzur duyunca dedim ki,
"Asla sarsılmayacağım!"
- ⁷Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir
dağ gibi
Sarsılmaz kıldın;
Ama sen yüzünü gizleyince,
Dehşete düştüm.
- ⁸Ya RAB, sana sesleniyorum,
Rab'be yalvarıyorum:
- ⁹"Ne yararı olur senin için dökülen
kanımın,
Ölüm çukuruna inersem?
Toprak sana övgüler sunar mı,
Senin sadakatini ilan eder mi?"
- ¹⁰Dinle, ya RAB, acı bana;
Yardımcım ol, ya RAB!"
- ¹¹Yasımı şenliğe döndürdün,
Çulumu çıkarıp beni sevinçle
kuşattın.
- ¹²Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle
övsün, susmasın!
Ya RAB Tanrım, sana sürekli
şükredeceğim.

31. Mezmur

(Mez.71:1-3)

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹Ya RAB, sana sığınıyorum.
Utandırma beni hiçbir zaman!
Adaletinle kurtar beni!
- ²Kulak ver bana,
Çabuk yetiş, kurtar beni;
Bir kaya ol bana sığınmam için,
Güçlü bir kale ol kurtulmam için!
- ³Madem kayam ve kalem sensin,
Öncülük et, yol göster bana
Kendi adın uğruna.
- ⁴Bana kurdukları tuzaktan uzak tut
beni,
Çünkü sığınağım sensin.
- ⁵Ruhumu ellerine bırakıyorum,
Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.
- ⁶Değersiz putlara bel bağlayanlardan
tiksinirim,
RAB'be güvenirim ben.
- ⁷Sadakatinden ötürü sevinip
coşacağım,
Çünkü düşkün halimi görüyor,
Çektiğim sıkıntıları biliyorsun,
- ⁸Beni düşman eline düşürmedin,
Bastığım yerleri genişlettin.
- ⁹Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım,
Üzüntü gözümü, canımı, içimi
kemiriyor.
- ¹⁰Ömrüm acıyla,
Yıllarım iniltiyle tükeniyor,
Suçmandan ötürü gücüm zayıflıyor,
Kemiklerim eriyor.
- ¹¹Düşmanlarım yüzünden rezil oldum,
Özellikle komşularıma.
Tanıdıklarına dehşet salar oldum;
Beni sokakta görenler benden
kaçar oldu.
- ¹²Gönülden çıkmış bir ölü gibi
unutuldum,
Kırılmış bir çömleğe döndüm.
- ¹³Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum,

Her yer dehşet içinde,
Bana karşı anlaştılar,
Canımı almak için düzen kurdular.

¹⁴Ama ben sana güveniyorum,
ya RAB,

“Tanrım sensin!” diyorum.

¹⁵Hayatım senin elinde,
Kurtar beni düşmanlarımla
pençesinden,
Ardıma düşenlerden.

¹⁶Yüzün kulunu aydınlatsın,
Sevgi göster, kurtar beni!

¹⁷Utandırma beni, ya RAB, sana
sesleniyorum;
Kötüler utansın, ölümler diyarında
sesleri kesilsin.

¹⁸Sussun o yalancı dudaklar;
Doğru insana karşı
Gururla, tepeden bakarak,
Küçümseyerek konuşan dudaklar.

¹⁹İyiliğin ne büyüktür, ya RAB,
Onu senden korkanlar için
saklarsın,
Herkesin gözü önünde,
Sana sığınanlara iyi davranırsın.

²⁰İnsanların düzenlerine karşı,
Koruyucu huzurunla üzerlerine
kanat gerersin;
Saldırgan dillere karşı
Onları çardağında gizlersin.

²¹RAB'be övgüler olsun,
Kuşatılmış bir kentte
Sevgisini bana harika biçimde
gösterdi.

²²Telaş içinde demişim ki,
“Huzurundan atıldım!”
Ama yardıma çağırınca seni,
Yalvarışımı işittin.

²³RAB'bi sevin, ey O'nun sadık
kulları!
RAB kendisine bağlı olanları korur,

Büyüklenenlerin ise tümüyle
hakkından gelir.

²⁴Ey RAB'be umut bağlayanlar,
Güçlü ve yürekli olun!

32. Mezmur

Davut'un mezmuru - Maskil^m

¹Ne mutlu isyanı bağışlanan,
Günahı örtülen insana!

²Suçtu RAB tarafından sayılmayan,
Ruhunda hile bulunmayan insana
ne mutlu!

³Sustuğum sürece
Kemiklerim eridi,
Gün boyu inlemekten.

⁴Çünkü gece gündüz
Elin üzerimde ağırlaştı.
Dermanım tükendi yaz sıcağında
gibi. *Sela**

⁵Günahımı açıkladım sana,
Suçumu gizlemedim.
“RAB'be isyanımı itiraf edeceğim”
deyince,
Günahımı, suçumu bağışladın. *Sela*

⁶Bu nedenle her sadık kulun
Ulaşılabildiği zaman sana dua
etsin.
Engin sular taşsa bile ona erişemez.

⁷Sığınağım sensin,
Beni sıkıntıdan korur,
Çevremi kurtuluş ilahileriyle
kuşatırsın. *Sela*

⁸Eğiteceğim seni, gideceğin yolu
göstereceğim,
Öğüt vereceğim sana,
Gözüm sendedir.

⁹At ya da katır gibi anlayışsız olmayın;
Onları idare etmek için gem ve
dizgin gerekir,
Yoksa sana yaklaşmazlar.

¹⁰Kötülerin acısı çoktur,

Ama RAB'be güvenenleri O'nun
sevgisi kuşatır.

¹¹Ey doğru insanlar, sevinç
kaynağınız RAB olsun, coşun;
Ey yüreği temiz olanlar,
Hepiniz sevinç çığlıkları atın!

33. Mezmur

¹Ey doğru insanlar, RAB'be sevinçle
haykırın!

Dürüstlere O'nu övmek yaraşır.

²Lir çalarak RAB'be şükredin,
On telli çenk eşliğinde O'nu
ilahilerle övün.

³O'na yeni bir ezgi söyleyin,
Sevinç çığlıklarıyla sazınızı
konuşturun.

⁴Çünkü RAB'bin sözü doğrudur,
Her işi sadakatle yapar.

⁵Doğruluğu, adaleti sever,
RAB'bin sevgisi yeryüzünü
doldurur.

⁶Gökler RAB'bin sözüyle,
Gök cisimleri ağzından çıkan
solukla yaratıldı.

⁷Deniz sularını bir araya toplar,
Engin suları ambarlara depolar.

⁸Bütün yeryüzü RAB'den korksun,
Dünyada yaşayan herkes O'na
saygı duysun.

⁹Çünkü O söyleyince, her şey var oldu;
O buyurunca, her şey belirdi.

¹⁰RAB ulusların planlarını bozar,
Halkların tasarılarını boşa çıkarır.

¹¹Ama RAB'bin planları sonsuza
dek sürer,
Yüreğindeki tasarılar kuşaklar
boyunca değişmez.

¹²Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa,
Kendisi için seçtiği halka!

¹³RAB göklerden bakar,
Bütün insanları görür.

¹⁴Oturduğu yerden,

Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.

¹⁵Herkesin yüreğini yaratan,
Yaptıkları her şeyi tartan O'dur.

¹⁶Ne büyük ordularıyla zafer
kazanen kral var,
Ne de büyük gücüyle kurtulan
yiğit.

¹⁷Zafer için at boş bir umuttur,
Büyük gücüne karşın kimseyi
kurtaramaz.

¹⁸Ama RAB'bin gözü kendisinden
korkanların,
Sevgisine umut bağlayanların
üzerindedir;

¹⁹Böylece onları ölümden kurtarır,
Kıtlıkta yaşamalarını sağlar.

²⁰Umudumuz RAB'dedir,
Yardımcımız, kalkanımız O'dur.

²¹O'nda sevinç bulur yüreğimiz,
Çünkü O'nun kutsal adına
güveniriz.

²²Madem umudumuz sende,
Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

34. Mezmur

Davut'un mezmuru

*Avimelek'in önünde kendini deli gösterip
kovulduğu, gittiği zaman*

¹Her zaman RAB'be övgüler
sunacağım,

Övgüsü dilimden düşmeyecek.

²RAB'le övünürüm,
Mazlumlar iştir sevinsin!

³Benimle birlikte RAB'bin
büyüklüğünü duyurun,
Adını birlikte yüceltelim.

⁴RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana,
Bütün korkularımdan kurtardı
beni.

⁵O'na bakanların yüzü ıslıl ıslıl parlar,
Yüzleri utançtan kızarmaz.

⁶Bu mazlum yakardı, RAB duydu,
Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.

⁷RAB'bin meleği O'ndan korkanların
çevresine ordugah kurar,
Kurtarır onları.

⁸Tadin da görün, RAB ne iyidir,
Ne mutlu O'na sığınan adama!
⁹RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları,
Çünkü O'ndan korkanın ekişiği
olmaz.
¹⁰Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur;
Ama RAB'be yönelenlerden
hiçbir iyilik esirgenmez.

¹¹Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni:
Size RAB korkusunu öğreteyim.
¹²Kim yaşamdan zevk almak,
İyi günler görmek istiyorsa,
¹³Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
¹⁴Kötülükten sakının, iyilik yapın;
Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.

¹⁵RAB'bin gözleri doğru kişilerin
üzerindedir,
Kulakları onların yakarışına
açıktır.
¹⁶RAB kötülük yapanlara karşıdır,
Onların anısını yeryüzünden siler.

¹⁷Doğrular yakarır, RAB duyar;
Bütün sıkıntılarından kurtarır
onları.
¹⁸RAB gönlü kırıklara yakındır,
Ruhu ezikleri kurtarır.

¹⁹Doğrunun dertleri çoktur,
Ama RAB hepsinden kurtarır onu.
²⁰Bütün kemiklerini korur,
Hiçbiri kırılmaz.

²¹Kötü insanın sonu kötülükle biter,
Cezasını bulur doğrulardan nefret
edenler.
²²RAB kullarını kurtarır,
O'na sığınanların hiçbiri ceza
görmez.

35. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen
uğraş,
Benimle savaşımlarla sen savaş!
²Al küçük kalkanla büyük kalkanı,
Yardıma koş!
³Kaldır mızrağını, kargını beni
kovalayanlara,
“Seni ben kurtarıyorum” de bana!
⁴Canıma kastedenler utanıp rezil olsun!
Utancla geri çekilsin bana
kötülük düşünenler!
⁵Rüzgarın sürüklediği saman
çöpüne dönsünler,
RAB'bin meleği artlarına düşsün!
⁶Karanlık ve kaygan olsun yolları,
RAB'bin meleği kovalasın onları!
⁷Madem neden yokken bana gizli
ağlar kurdular,
Nedensiz çukur kazdılar,
⁸Başlarına habersiz felaket gelsin,
Gizledikleri ağa kendileri tutulsun,
Felakete uğrasınlar.
⁹O zaman RAB'de sevinç bulacağım,
Beni kurtardığı için coşacağım.
¹⁰Bütün varlığımla şöyle diyeceğim:
“Senin gibisi var mı, ya RAB,
Mazlumu zorbanın elinden,
Mazlumu ve yoksulu
soyuncudan kurtaran?”
¹¹Kötü niyetli tanıklar türüyor,
Bilmediğim konuları soruyorlar.
¹²İyiliğime karşı kötülük ediyor,
Yalnızlığa itiyorlar beni.
¹³⁻¹⁴Oysa onlar hastalanınca ben çula
sarınır,
Oruç* tutup alçakgönüllü olurdum.
Duam yanıtız kalınca,
Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi
dolaşırdım.

- Kederden belim bükülürdü,
Annesi için yas tutan biri gibi.
- ¹⁵ Ama ben sendeleyince toplanıp
sevindiler,
Toplandı bana karşı tanımadığım
alçaklar,
Durmadan didiklediler beni.
- ¹⁶ Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi,
Dış gücirdattılar bana.
- ¹⁷ Ne zamana dek seyirci kalacaksın,
ya Rab?
Kurtar canımı bunların
saldırısından,
Hayatımı bu genç aslanlardan!
- ¹⁸ Büyük toplantıda sana şükürler
sunacağım,
Kalabalığın ortasında sana
övgüler dizeceğim.
- ¹⁹ Sevinmesin boş yere bana düşman
olanlar,
Göz kırpmasınlar birbirlerine
Nedensiz benden nefret edenler.
- ²⁰ Çünkü barış sözünü etmez onlar,
Kurnazca düzen kurarlar ülkenin
sakin insanlarına.
- ²¹ Beni suçlamak için ağızlarını
ardına kadar açtılar:
“Oh! Oh!” diyorlar, “İşte kendi
gözümüzle gördük yaptıklarını!”
- ²² Olup biteni sen de gördün,
ya RAB, sessiz kalma,
Ya Rab, benden uzak durma!
- ²³ Uyan, kalk savun beni,
Uğraş hakkı için, ey Tanrım ve
Rab'bim!
- ²⁴ Adaletin uyarınca haklı çıkar beni,
ya RAB, Tanrım benim!
Gülmesinler halime!
- ²⁵ Demesinler içlerinden:
“Oh! İşte buydu dileğimiz!”,
Konuşmasınlar ardından:
“Yedik başını!” diye.
- ²⁶ Utansın kötü halime sevinenler,

Kızarsın yüzleri hepsinin;
Gururla karşıma dikilenler
Utanca, rezalete bürünsün.

- ²⁷ Benim haklı çıkmamı isteyenler,
Sevinç çılgınlıkları atıp coşsunlar;
Şöyle desinler sürekli:
“Kulunun esenliğinden hoşlanan
RAB yücelsin!”
- ²⁸ O zaman gün boyu adaletin,
Övgülerin dilimden düşmeyecek.

36. Mezmur

*Müzik şefi için - RAB'bin kulu
Davut'un mezmuru*

- ¹ Günah fısıldar kötü insana,
Yüreğinin dibinden:
Tanrı korkusu yoktur onda.
- ² Kendini öyle beğenmiş ki,
Suçunu görmez, ondan tiksizmez.
- ³ Ağzından kötülük ve yalan akar,
Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan
vazgeçmiş.
- ⁴ Yatağında bile fesat düşünür,
Olumsuz yolda direnir,
reddetmez kötülüğü.
- ⁵ Ya RAB, sevgin göklere,
Sadakatin gökyüzüne erişir.
- ⁶ Doğruluğun ulu dağlara benzer,
Adaletin uçsuz bucaksız enginlere.
İnsanı da, hayvanı da koruyan
sensin, ya RAB.
- ⁷ Sevgin ne değerli, ey Tanrı!
Kanatlarının gölgesine sığınır
insanoğlu.
- ⁸ Evindeki bolluğa doyarlar,
Zevklerinin ırmağından içirirsin
onlara.
- ⁹ Çünkü yaşam kaynağı sensin,
Senin ışığınla aydınlanırsın.
- ¹⁰ Sürekli göster
Seni tanıyanlara sevgini,
Yüreği temiz olanlara
doğruluğunu.

¹¹ Gururlunun ayağı bana varmasın,
Kötülerin eli beni kovmasın.

¹² Kötülük yapanlar oracıkta düştüler,
Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

37. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹ Kötülük edenlere kızıp üzülme,
Suç işleyenlere özenme!

² Çünkü onlar ot gibi hemen solacak,
Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.

³ Sen RAB'be güven, iyilik yap,
Ülkede otur, sadakatle çalış.

⁴ RAB'den zevk al,
O senin yüreğinin dileklerini
yeline getirecektir.

⁵ Her şeyi RAB'be bırak,
O'na güven, O gerekeni yapar.

⁶ O senin doğruluğunu ışık gibi,
Hakkını öğle güneşi gibi
Aydınlığa çıkarır.

⁷ RAB'bin önünde sakın dur, sabırla
bekle;
Kızıp üzülme işi yolunda olanlara,
Kötü amaçlarına kavuşanlara.

⁸ Kızılmaktan kaçın, bırak öfkeyi,
Üzülme, yalnız kötülüğe sürükler
bu seni.

⁹ Çünkü kötülerin kökü kazınacak,
Ama RAB'be umut bağlayanlar
ülkeyi miras alacak.

¹⁰ Yakında kötünün sonu gelecek,
Yerini arasan da bulunmayacak.

¹¹ Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras
alacak,

Derin bir huzurun zevkini tadacak.

¹² Kötü insan doğru insana düzen kurar,
Dış gıcırdatır.

¹³ Ama Rab kötüye güler,
Çünkü bilir onun sonunun
geldiğini.

¹⁴ Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi,
Mazlumu, yoksulu yıkmak,
Doğru yolda olanları öldürmek için.

¹⁵ Ama kılıçları kendi yüreklerine
saplanacak,
Yayları kırılacak.

¹⁶ Doğrunun azıcık varlığı,
Pek çok kötünün servetinden iyidir.

¹⁷ Çünkü kötülerin gücü kırılacak,
Ama doğrulara RAB destek olacak.

¹⁸ RAB yetkinlerin her gününü gözetir,
Onların mirası sonsuza dek
sürecek.

¹⁹ Kötü günde utanmayacaklar,
Kıtlıkta karınları doyacak.

²⁰ Ama kötüler yıkıma uğrayacak;
RAB'bin düşmanları kır çiçekleri
gibi kuruyup gidecek,
Duman gibi dağılıp yok olacak.

²¹ Kötüler ödünç alır, geri vermez;
Doğrularsa cömertçe verir.

²² RAB'bin kutsadığı insanlar ülkeyi
miras alacak,
Lanetlediği insanların kökü
kazınacak.

²³ RAB insana sağlam adım attırır,
İnsanın yolundan hoşnut olursa.

²⁴ Düşse bile yıkılmaz insan,
Çünkü elinden tutan RAB'dir.

²⁵ Gençtim, ömrüm tükendi,
Ama hiç görmedim doğru insanın
terk edildiğini,
Soyunun ekmek dilendiğini.

²⁶ O hep cömertçe ödünç verir,
Soyu kutsanır.

²⁷ Kötülükten kaç, iyilik yap;
Sonsuz yaşama kavuşursun.

²⁸ Çünkü RAB doğruyu sever,
Sadık kullarını terk etmez.

Onlar sonsuza dek korunacak,
Kötülerinse kökü kazınacak.
²⁹Doğrular ülkeyi miras alacak,
Orada sonsuza dek yaşayacak.
³⁰Doğrunun ağzından bilgelik akar,
Dilinden adalet damlar.
³¹Tanrısı'nın yarası yüreğindedir,
Ayakları kaymaz.

³²Kötü, doğruya pusu kurar,
Onu öldürmeye çalışır.
³³Ama RAB onu kötünün eline
düşürmez,
Yargılanırken mahkûm etmez.
³⁴RAB'be umut bağla, O'nun yolunu
tut,
Ülkeyi miras almak üzere seni
yükseltecektir.
Kötülerin kökünün kazındığını
göreceksin.

³⁵Kötü ve acımasız adamı gördüm,
İlk dikildiği toprakta yeşeren
ağaç gibi
Dal budak salıyordu;
³⁶Geçip gitti, yok oldu,
Aradım, bulunmaz oldu.

³⁷Yetkin adamı gözle, doğru adama
bak,
Çünkü yarınlara barışseverindir.
³⁸Ama başkaldıranların hepsi yok
olacak,
Kötülerin kökü kazınacak.

³⁹Doğruların kurtuluşu RAB'den gelir,
Sıkıntılı günde onlara kale olur.
⁴⁰RAB onlara yardım eder, kurtarır
onları,
Kötülerin elinden alıp özgür kılar,
Çünkü kendisine sığınır.

38. Mezmur

Anma sunusu için Davut'un mezmuru

¹Ya RAB, öfkelenip azarlama beni,
Gazapla yola getirme!

²Okların içime saplandı,
Elin üzerime indi.
³Öfken yüzünden sağlığım bozuldu,
Günahım yüzünden rahatım kaçtı.
⁴Çünkü suçlarım başımdan aştı,
Taşınmaz bir yük gibi sırtımda
ağırlaştı.
⁵Akılsızlığım yüzünden
Yaralarım iğrenç, irinli.
⁶Eğildim, iki büklüm oldum,
Gün boyu yaslı dolaşıyorum.
⁷Çünkü belim ateş içinde,
Sağlığım bozuk.
⁸Tükendim, ezildim alabildiğine,
İnliyorum yüreğimin acısından.
⁹Ya Rab, bütün özelemlerimi bilirsin,
İniltilerim senden gizli değil.
¹⁰Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor,
Gözlerimin ferisi bile söndü.
¹¹Eşim dostum kaçır oldu derdimden,
Yakınlarım uzak duruyor benden.
¹²Canıma susayanlar bana tuzak
kuruyor,
Zararımı isteyenler kuyumu
kazıyor,
Gün boyu hileler düşünüyorlar.
¹³Ama ben bir sağır gibi duymuyorum,
Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;
¹⁴Duymaz,
Ağzında yanıt bulunmaz bir
adama döndüm.
¹⁵Umudum sende, ya RAB,
Sen yanıtlayacaksın, ya Rab,
Tanrım benim!
¹⁶Çünkü dua ediyorum:
"Halime sevinmesinler,
Ayağım kayınca böbürlenmesinler!"

¹⁷Düşmek üzereyim,
Acım hep içimde.
¹⁸Suçumu itiraf ediyorum,
Günahım yüzünden
kaygılanıyorum.
¹⁹Ama düşmanlarım güçlü ve dinç,

Yok yere benden nefret edenler çok.
 20 İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana
 karşı çıkar,
 İyiliğin peşinde olduğum için.

21 Beni terk etme, ya RAB!
 Ey Tanrım, benden uzak durma!
 22 Yardıma koş,
 Ya Rab, kurtuluşum benim!

39. Mezmur

*Müzik Şefi Yedutun için -
 Davut'un mezmuru*

1 Karar verdim: "Adımlarıma dikkat
 edeceğim,
 Dilimi günahıtan sakınacağım;
 Karşımda kötü biri olduğça,
 Ağzıma gem vuracağım."

2 Dilimi tutup sustum,
 Hep kaçındım konuşmaktan,
 yararı olsa bile.
 Acım alevlendi,

3 Yüreğim tutuştu içimde,
 Ateş aldı derin derin düşünürken,
 Şu sözler döküldü dilimden:

4 "Bildir bana, ya RAB, sonumu,
 Sayılı günlerimi;
 Bileyim ömrümün ne kadar kısa
 olduğunu!

5 Yalnız bir karış ömür verdin bana,
 Hiç kalır hayatım senin önünde.
 Her insan bir soluktur sadece,
 En güçlü çağında bile. *Sela**

6 "Bir gölge gibi dolaşır insan,
 Boş yere çırpınır,
 Mal biriktirir, kime kalacağını
 bilmeden.

7 "Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab?
 Umudum sende.

8 Kurtar beni bütün isyanlarımdan,
 Aptalların hakaretine izin verme.

9 Sustum, açmayacağım ağzımı;
 Çünkü sensin bunu yapan.

10 Uzaklaştır üzerimden yumruklarını,
 Tokadının altında mahvoldum.
 11 Sen insanı suçundan ötürü
 Azarlayarak yola getirirsin,
 Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri.
 Her insan bir soluktur sadece. *Sela*

12 "Duamı işit, ya RAB,
 Kulak ver yakarışıma,
 Gözyaşlarıma kayıtsız kalma!
 Çünkü ben bir garibim senin
 yanında,
 Bir yabancı, atalarım gibi.
 13 Uzaklaştır üzerimden bakışlarını,
 Göçüp yok olmadan mutlu
 olayım!"

40. Mezmur

(Mez. 70:1-5)

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

1 RAB'bi sabırla bekledim;
 Bana yönelip yakarışımı duydu.

2 Ölüm çukurundan,
 Balıktan çıkardı beni,
 Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu,
 Kaymayayım diye.

3 Ağzıma yeni bir ezgi,
 Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu.
 Çokları görüp korkacak
 Ve RAB'be güvenecekler.

4 Ne mutlu RAB'be güvenen insana,
 Gururluya, yalana sapana ilgi
 duymayana.

5 Ya RAB, Tanrım,
 Harikaların, düşüncelerin ne
 çoktur bizim için;
 Sana eş koşulmaz!
 Duyurmak, anlatmak istesem
 yaptıklarını,
 Saymakla bitmez.

6 Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın,
 Ama kulaklarımı açtın.
 Yakmalık sunu*, günah sunusu*
 da istemedin.

⁷⁻⁸O zaman şöyle dedim:

“İşte geldim;

Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır.

Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, Yasan yüreğimin derinliğindedir.”

⁹Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini,

Sözümü esirgemem, Ya RAB, bildiğin gibi!

¹⁰Zaferini içimde gizlemem, Bağlılığını ve kurtarışını duyururum, Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan.

¹¹Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden!

Sevgin, sadakatin hep korusun beni!

¹²Sayırsız belalar çevremi sardı, Suçlarım bana yetiştii, önümü göremiyorum; Başımdaki saçlardan daha çoklar, Çaresiz kaldım.

¹³Ne olur, ya RAB, kurtar beni! Yardımına koş, ya RAB!

¹⁴Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!

¹⁵Bana, “Oh! Oh!” çekenler Dehşete düşsün utançlarından!

¹⁶Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! “RAB yücedir!” desin hep Senin kurtarışını özleyenler!

¹⁷Bense mazlum ve yoksulum, Düşün beni, ya Rab. Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ey Tanrım!

41. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹Ne mutlu yoksulu düşünene! RAB kurtarır onu kötü günde.

²Korur RAB, yaşatır onu, Ülkede mutlu kılar, Terk etmez düşmanlarının eline.

³Destek olur RAB ona Yatağa düşünce; Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu.

⁴“Acı bana, ya RAB!” dedim, “Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!”

⁵Kötü konuşuyor düşmanlarım arımdan: “Ne zaman ölecek adı batası?” diyorlar.

⁶Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor, Fesat topluyor içinde, Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor.

⁷Benden nefret edenlerin hepsi Fısıldaşıyor aralarında bana karşı, Zararımı düşünüyorlar,

⁸“Başına öyle kötü bir şey geldi ki” diyorlar,

“Yatağından kalkamaz artık.”

⁹Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile İhanet etti bana.

¹⁰Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni.

Bunların hakkından geleyim.

¹¹Düşmanım zafer çılgılığı atmazsa, O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.

¹²Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur, Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.

¹³Öncesizlikten sonsuza dek,
Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı
RAB'be!
Amin! Amin!

2.KİTAP

42. Mezmur^a

Müzik şefi için - Korahoğullar'nın Maskili

¹Geyik akarsuları nasıl özlerse,
Canım da seni öyle özler, ey Tanrı!
²Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya
susadı;
Ne zaman görmeye gideceğim
Tanrı'nın yüzünü?
³Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece
gündüz,
Gün boyu, "Nerede senin
Tanrın?" dedikleri için.
⁴Anımsayınca içim içimi yiyor,
Nasıl toplulukla birlikte yürür,
Tanrı'nın evine kadar alaya
öncülük ederdim,
Sevinç ve şükran sesleri arasında,
Bayram eden bir kalabalıkla
birlikte.

⁵Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler
sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

⁶⁻⁷Gönlüm üzgün,
Bu yüzden seni anımsıyorum, ey
Tanrım.
Şeria yöresinde, Hermon ve
Misar dağlarında
Çağlayanların gümbürdeyince,
Enginler birbirine sesleniyor,
Bütün dalgaların, sellerin
üzerimden geçiyor.

⁸Gündüz RAB sevgisini gösterir,

Gece ilahi söyler, dua ederim
Yaşamımın Tanrısı'na.

⁹Kayam olan Tanrım'a diyorum ki,
"Neden beni unuttun?
Niçin düşmanlarımla baskısı
altında
Yaslı gezeyim?"

¹⁰Gün boyu hasımlarım: "Nerede
senin Tanrın?" diyerek
Bana sataştıkça,
Kemiklerim kırılıyor sanki.

¹¹Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler
sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

43. Mezmur

¹Hakkımı ara, ey Tanrı,
Savun beni vefasız ulusa karşı,
Kurtar hileci, haksız insandan.

²Çünkü sen Tanrım, kalemsin;
Neden beni reddettin?
Niçin düşmanlarımla baskısı
altında
Yaslı gezeyim?

³Gönder ışığını, gerçeğini,
Yol gösterebilir bana,
Senin kutsal dağına, konutuna
götürsünler beni.

⁴O zaman Tanrı'nın sunağına,
Neşe, sevinç kaynağım Tanrı'ya
gideceğim
Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim,
Lirle şükredeceğim.

⁵Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler
sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

44. Mezmur*Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili*

- ¹Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk,
Atalarımız anlattı bize,
Neler yaptığını onların gününde,
eski günlerde.
- ²Elinle ulusları kovdun,
Ama atalarımıza yer verdin;
Halkları kırdın,
Ama atalarımızın yayılmasını
sağladın.
- ³Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar,
Kendi bilekleriyle zafere
ulaşmadılar.
Senin sağ elin, bileğin, yüzünün
ışığı sayesinde oldu bu;
Çünkü sen onları sevdin.
- ⁴Ey Tanrı, kralım sensin,
Buyruk ver de Yakup soyu
kazansın!
- ⁵Senin sayende düşmanlarımızı
püskürteceğiz,
Senin adınla karşıtlarımızı
ezeceğiz.
- ⁶Çünkü ben yayıma güvenmem,
Kılıcım da beni kurtarmaz;
- ⁷Ancak sensin bizi
düşmanlarımızdan kurtaran,
Bizden nefret edenleri utanca
boğan.
- ⁸Her gün Tanrı'yla övünür,
Sonsuza dek adına şükran
sunarız.
- ⁹Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın,
Artık ordularımızla savaşa
çıkıyoruz.
- ¹⁰Düşman karşısında bizi gerilettiler,
Bizden tiksinenler bizi soydu.
- ¹¹Kasaplık koyuna çevirdin bizi,
Ulusların arasına dağıttın.
- ¹²Yok pahasına sattın halkını,
Üstelik satıştan hiçbir şey
kazanmadan.
- ¹³Bizi komşularımızın yüzkarası,

*Sela**

Çevremizdekilerin eğlencesi, alay
konusu ettin.

- ¹⁴Ulusların diline düşürdün bizi,
Gülüyor halklar halimize.
- ¹⁵Rezilliğim gün boyu karşımda,
Utancımdan yerin dibine geçtim
- ¹⁶Hakaret ve sövgü duya duya,
Öç almak isteyen düşman
karşısında.
- ¹⁷Bütün bunlar başımıza geldi,
Yine de seni unutmadık,
Antlaşmana ihanet etmedik,
- ¹⁸Döneklik etmedik,
Adımlarımız senin yolundan
sapmadı.
- ¹⁹Oysa sen bizi ezdin, ülkemizi
çakalların uğrağı ettin,
Üstümüzü koyu karanlıkla örttün.
- ²⁰Eğer Tanrımız'ın adını unutsaydık,
Yabancı bir ilaha ellerimizi açsaydık,
- ²¹Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı?
Çünkü O yürekteki gizleri bilir.
- ²²Senin uğruna her gün öldürülüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyor.
- ²³Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun?
Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!
- ²⁴Niçin yüzünü gizliyorsun?
Neden mazlum halimizi,
üzerimizdeki baskıyı
unutuyorsun?

- ²⁵Çünkü yere serildik,
Bedenimiz toprağa yapıştı.
- ²⁶Kalk, yardım et bize!
Kurtar bizi sevgin uğruna!

45. Mezmur*Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında
Korahoğulları'nın Maskili - Aşk ilahisi*

- ¹Yüreğimden güzel sözler taşıyor,
Kral için söylüyorum şiirlerimi,
Dilim usta bir yazarın kalemi
gibi olsun.

- ² Sen insanların en güzelisin,
Lütuf saçılmış dudaklarına.
Çünkü Tanrı seni sonsuza dek
kutsamış.
- ³ Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline,
Görkemine, yüceliğine bürün.
- ⁴ At sırtında görkemle, zaferle ilerle,
Gerçek ve adalet uğruna^o
Sağ elin korkunç işler gösterebilir.
- ⁵ Okların sivridir,
Kral düşmanlarının yüreğine
saplanır,
Halklar ayaklarının altına serilir.
- ⁶ Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar
boyunca kalıcıdır^ö,
Krallığının asası adalet asasıdır.
- ⁷ Doğruluğu sever, kötülükten nefret
edersin.
Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
Seni sevinç yağıyla
Arkadaşlarından daha çok
meshetti*.
- ⁸ Giysilerinin tümü mür*, öd, tarçın
kukuyor;
Fildişi saraylardan gelen çalgı
sesleri seni eğlendiriyor!
- ⁹ Kral kızları senin saygın kadınların
arasında,
Kraliçe, Ofir altınları içinde
senin sağında duruyor.
- ¹⁰ Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver,
Halkını, baba evini unut.
- ¹¹ Kral senin güzelliğine vuruldu,
Efendin olduğu için önünde eğil.
- ¹² Sur halkı armağan getirecek,
Halkın zenginleri lütfunu
kazanmak isteyecek.
- ¹³ Kral kızı odasında ıslık ıslık parlıyor,
Giysisi altınla dokunmuş.
- ¹⁴ İşlemeli giysiler içinde kralın
önüne çıkarılacak,

- Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar
sana getirilecek.
- ¹⁵ Sevinç ve coşkuyla götürülecek,
Kralın sarayına girecekler.
- ¹⁶ Atalarının yerini oğulların alacak,
Onları önder yapacaksın bütün
ülkeye.
- ¹⁷ Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım,
Böylece halklar sonsuza dek
övecek seni.

46. Mezmur

*Müzik şefi için - Tiz sesliler^P için -
Korahoğulları'nın ezgisi*

- ¹ Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür,
Sıkıntıda hep yardıma hazırız.
- ² Bu yüzden korkmayız yeryüzü
altüst olsa,
Dağlar denizlerin bağrına devrilse,
- ³ Sular kükreyip köpürse,
Kabaran deniz dağları titretse
bile. *Sela**
- ⁴ Bir ırmak var ki, suları sevinç
getirir Tanrı kentine,
Yüceler Yücesi'nin kutsal konutuna.
- ⁵ Tanrı onun ortasındadır,
Sarsılmaz o kent.
Gün doğarken Tanrı ona yardım
eder.
- ⁶ Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor,
Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip
gidiyor.
- ⁷ Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir. *Sela*
- ⁸ Gelin, görün RAB'bin yaptıklarını,
Yeryüzüne getirdiği yıkımları.
- ⁹ Savaşları durdurur yeryüzünün
dört bucağında,
Yayları kırar, mızrakları parçalar,

^o 45:4 Olası metin "Gerçek ve adalet uğruna", Masoretik metin "Gerçek ve alçakgönüllülük, adalet uğruna". ^ö 45:6 "Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır" ya da "Tanrı'nın sana armağan ettiği krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır". ^p 46:0 "Tiz sesliler": İbranice "Alamot", anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi. 45:6-7 İbr.1:8-9

Kalkanları^r yakar.

¹⁰“Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!
Uluslar arasında yüceleceğim,
Yeryüzünde yüceleceğim!”

¹¹Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir. *Sela*

47. Mezmur

Müzik şefi için -

Korahoğulları'nın mezmuru

¹Ey bütün uluslar, el çırpın!
Sevinç çığlıkları atın Tanrı'nın
onuruna!

²Ne müthiştir yüce RAB,
Bütün dünyanın ulu Kralı.

³Halkları altımıza,
Ulusları ayaklarımızın dibine serer.

⁴Sevdiği Yakup'un gururu olan
mirasımızı

O seçti bizim için. *Sela**

⁵RAB Tanrı sevinç çığlıkları,
Boru sesleri arasında yükseldi.

⁶Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler;
Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler!

⁷Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır,
Maskil^s sunun!

⁸Tanrı kutsal tahtına oturmuş,
Krallık eder uluslara.

⁹Ulusların önderleri
İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir
araya gelmiş;
Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü
kralları.
O çok yücedir.

48. Mezmur

İlahi - Korahoğulları'nın mezmuru

¹RAB büyüktür ve yalnız O
övmeye değer
Tanrımız'ın kentinde, kutsal
dağında.

²Yükselir zarafetle,

Bütün yeryüzünün sevinci Siyon
Dağı,
Safon'un^s doruğu, ulu Kral'ın
kenti.

³Tanrı onun kalelerinde
Sağlam kule olarak gösterdi
kendini.

⁴Krallar toplandı,
Birlikte Siyon'un üzerine
yürüdüler.

⁵Ama onu görünce şaşkına döndüler,
Dehşete düşüp kaçtılar.

⁶Doğum sancısı tutan kadın gibi,
Bir titreme aldı onları orada.

⁷Doğu rüzgarının parçaladığı ticaret
gemileri gibi
Yok ettin onları.

⁸Her Şeye Egemen RAB'bin kentinde,
Tanrımız'ın kentinde,
Nasıl duyduksa, öyle gördük.
Tanrı onu sonsuza dek güvenlik
içinde tutacak. *Sela**

⁹Ey Tanrı, tapınağında,
Ne kadar vefalı olduğunu
düşünüyoruz.

¹⁰Adın gibi, ey Tanrı, övgün de
Dünyanın dört bucağına varıyor.
Sağ elin zafer dolu.

¹¹Sevinsin Siyon Dağı,
Coşsun Yahuda kentleri
Senin yargılarınla!

¹²Siyon'un çevresini gezip dolanın,
Kulelerini sayın,

¹³Surlarına dikkatle bakın,
Kalelerini yoklayın ki,
Gelecek kuşağa anlatsınız:

¹⁴Bu Tanrı sonsuza dek bizim
Tanrımız olacak,
Bize hep yol gösterecektir.

r 46:9 “Kalkanları” ya da “Savaş arabalarını”. s 47:7 “Maskil”: Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veya edebiyat terimi. “Didaktik şiir” anlamına gelebilir.

ş 48:2 “Safon”: İlah Baal'ın oturduğu sanılan bir dağ. 48:2 Mat.5:34-35

49. Mezmur

*Müzik şefi için - Korahoğulları'nın
mezmuru*

- ¹Ey bütün halklar, dinleyin!
Kulak verin hepiniz, ey dünyada
yaşayanlar,
²Halk çocukları, bey çocukları,
Zenginler, yoksullar!
³Bilgelik dökülecek ağzımdan,
Anlayış sağlayacak içimdeki
düşünceler,
⁴Kulak vereceğim özdeyişlere,
Lirle yorumlayacağım bilmecemi.
⁵Niçin korkayım kötü günlerde
Niyeti bozuk düşmanlarım
çevremi sarınca?
⁶Onlar varlıklarına güvenir,
Büyük servetleriyle böbürlenirler.
⁷Kimse kimsenin hayatının bedelini
ödeyemez,
Tanrı'ya fidiye veremez.
⁸Çünkü hayatın fidyesi büyüktür,
Kimse ödemeye yeltenmemeli.
⁹Böyle olmasa,
Sonsuza dek yaşar insan,
Mezar yüzü görmez.
¹⁰Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin
öldüğünü,
Aptallarla budalaların yok
olduğunu.
Mallarını başkalarına bırakıyorlar.
¹¹Mezarları, sonsuza dek evleri,
Kuşaklar boyu konutları olacak',
Topraklarına kendi adlarını
verseler bile.
¹²Bütün gösterişine karşın geçicidir
insan,
Ölüp giden hayvanlar gibi.
¹³Budalaların yolu,
Onların sözünü onaylayanların
sonu budur. *Sela**

- ¹⁴Sürü gibi ölümler diyarına
sürülecekler,
Ölüm güdecek onları.
Tan ağarınca doğrular onlara
egemen olacak,
Cesetleri çürüyecek,
Ölümler diyarı onlara konut olacak.
¹⁵Ama Tanrı beni
Ölümler diyarının pençesinden
kurtaracak
Ve yanına alacak. *Sela*
¹⁶Korkma biri zenginleşirse,
Evinin görkemi artarsa.
¹⁷Çünkü ölümler hiçbir şey götüremez,
Görkemi onunla mezara gitmez.
¹⁸Yaşarken kendini mutlu saysa bile,
Başarılı olunca övülse bile.
¹⁹Atalarının kuşağına katılacak,
Onlar ki asla ışık yüzü
görmeyecekler.
²⁰Bütün gösterişine karşın
anlayışsızdır insan,
Ölüp giden hayvanlar gibi.

50. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

- ¹Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor;
Güneşin doğduğu yerden battığı
yere kadar
Yeryüzünün tümüne sesleniyor.
²Güzelliğin doruğu Siyon'dan
Parıldııyor Tanrı.
³Tanrımız geliyor, sessiz
kalmayacak,
Önünde yanan ateş her şeyi kül
ediyor,
Çevresinde şiddetli bir fırtına
esiyor.
⁴Halkını yargılamak için
Yere göğe sesleniyor:
⁵"Toplayın önüme sadık kullarımı,
Kurban keserek benimle antlaşma
yapanları."

t 49:11 Septuaginta, Targum, Süryanice "Mezarları, sonsuza dek evleri, kuşaklar boyu konutları olacak", Masoretik metin " 'Evlerimiz sonsuza dek kalacak' diye düşünüyorlar".

⁶Gökler O'nun doğruluğunu
duyuruyor,
Çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir.
*Sela**

⁷"Ey halkım, dinle de konuşayım,
Ey İsrail, sana karşı tanıklık
edeyim:

Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım!

⁸Kurbanlarından ötürü seni
azarlamıyorum,
Yakmalık sunuların* sürekli
önümde.

⁹Ne evinden bir boğa,
Ne de ağıllarından bir teke
alacağım.

¹⁰Çünkü bütün orman yaratıkları,
Dağlardaki bütün hayvanlar
benimdir.

¹¹Dağlardaki bütün kuşları korurum,
Kırlardaki bütün yabanıl
hayvanlar benimdir.

¹²Acıksam sana söylemezdim,
Çünkü bütün dünya ve içindekiler
benimdir.

¹³Ben boğa eti yer miyim?
Ya da keçi kanı içer miyim?

¹⁴Tanrı'ya şükran kurbanı sun,
Yüceler Yücesi'ne adadığın
adakları yerine getir.

¹⁵Sıkıntılı gününde seslen bana,
Seni kurtarırım, sen de beni
yüceltirsın.

¹⁶Ama Tanrı kötüye şöyle diyor:
"Kurallarımı ezbere okumaya
Ya da antlaşmamı ağızına almaya
ne hakkın var?"

¹⁷Çünkü yola getirilmekten nefret
ediyor,
Sözlerimi arkana atıyorsun.

¹⁸Hırsız görünce onunla dost oluyor,
Zina edenlere ortak oluyorsun.

¹⁹Ağızını kötülük için kullanıyor,
Dilini yalana koşuyorsun.

²⁰Oturup kardeşine karşı konuşur,

Annenin oğluna kara çalarsın.

²¹Sen bunları yaptın, ben sustum,
Beni kendin gibi sandın.
Seni azarlıyorum,
Suçlarını gözünün önüne seriyorum.

²²"Dikkate alın bunu, ey Tanrı'yı
unutan sizler!
Yoksa parçalarım sizi, kurtaran
olmaz.

²³Kim şükran kurbanı sunarsa beni
yüceltir;
Yolunu düzeltene kurtarışımı
göstereceğim."

51. Mezmur

*Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
Davut Bat-Şeva'yla yattıktan sonra
Peygamber Natan kendisine geldiği zaman*

¹Ey Tanrı, lütfet bana,
Sevgin uğruna;
Sil isyanlarımı,
Sınırsız merhametin uğruna.

²Tümüyle yıka beni suçumdan,
Arıt beni günahımdan.

³Çünkü biliyorum isyanlarımı,
Günahım sürekli karşımda.

⁴Sana karşı, yalnız sana karşı günah
işledim,
Senin gözünde kötü olanı yaptım.
Bu nedenle, söylediklerinde haklı,
Yargılarında adilsin.

⁵Nitekim suç içinde doğdum ben,
Günah içinde annem bana hamile
kaldı.

⁶Madem sen gönülde sadakat
istiyorsun,
Bilgelik öğret bana yüreğimin
derinliklerinde.

⁷Beni mercanköşkotuyla arıt,
paklanayım,
Yıka beni, kardan beyaz olayım.

⁸Neşe, sevinç sesini duyur bana,
Bayram etsin ezdiğin kemikler.

⁹Bakma günahlarıma,
Sil bütün suçlarımı.

¹⁰Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,
Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.

¹¹Beni huzurundan atma,
Kutsal Ruhun'u benden alma.

¹²Geri ver bana sağladığın kurtuluş
sevincini,

Bana destek ol, istekli bir ruh ver.

¹³Başkaldıranlara senin yollarını
öğreteyim,
Günahkârlar geri dönsün sana.

¹⁴Kurtar beni kan dökme suçundan,
Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı,
Dilim senin kurtarışını ilahilerle
övsün.

¹⁵Ya Rab, aç dudaklarımı,
Ağzım senin övgülerini duyursun.

¹⁶Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
Yoksa sunardım sana,
Yakmalık sunudan* hoşnut
kalmazsın.

¹⁷Senin kabul ettiğin kurban
alçakgönüllü bir ruhtur,
Alçakgönüllü ve pişman bir
yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.

¹⁸Lütfet, Siyon'a iyilik yap,
Yeruşalim'in surlarını onar.

¹⁹O zaman doğru sunulan kurbanlar,
Yakmalık sunular, tümüyle
yakmalık sunular,
Seni hoşnut kılar;
O zaman sunağında boğalar sunulur.

52. Mezmur

*Müzik şefi için - Davut'un Maskili
Edomlu Doek gelip Saul'a "Davut
Ahimelek'in evine girdi" diye
bildirdiği zaman*

¹⁻²Niçin kötülüğünle böbürlenirsin,
ey kabadayı,

Tanrı'nın sadık kullarına karşı
Bütün gün dilin yıkım tasarlar
Keskin ustura gibi, ey hilekâr.

³İyilikten çok kötülüğü,
Doğru konuşmaktan çok yalanı
seversin. *Sela**

⁴Seni hileli dil seni!
Her yıkıcı sözü seversin.

⁵Ama Tanrı seni sonsuza dek
yıkacak,
Seni kapıp çadırından fırlatacak,
Yaşam diyarından kökünü
sökecek. *Sela*

⁶Doğrular bunu görünce korkacak,
Gülerek şöyle diyecekler:

⁷"İşte bu adam, Tanrı'ya sığınmak
istemedi,
Servetinin bolluğuna güvendi,
Başkalarını yıkarak güçlendi!"

⁸Ama ben Tanrı'nın evinde yeşeren
zeytin ağacı gibiyim,
Sonsuza dek Tanrı'nın sevgisine
güvenirim.

⁹Sürekli sana şükrederim
yaptıkların için,
Sadık kullarının önünde umut
bağlarım,
Çünkü adın iyidir.

53. Mezmur

(Mez. 14)

*Müzik şefi için - Mahalat^u makamında
Davut'un Maskili*

¹Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der.
İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı
yürüdü,
İyilik eden yok.

²Tanrı göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı'ya yönelen biri var
mı diye.

³Hepsi saptı,
Tümü yozlaştı,

^u 53:0 "Mahalat": Bir müzik terimi, büyük olasılıkla "Nefesli sazlar".

52:0 1Sa.22:9-10 53:1-3 Rom.3:10-12

İyilik eden yok,
Bir kişi bile!

⁴Suç işleyenler görmüyor mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
Tanrı'ya yakarmıyorlar.

⁵Ama korkulmayacak yerde
korkacaklar,
Çünkü Tanrı seni kuşatanların
kemiklerini dağıtacak,
Onları reddettiği için hepsini
utandıracak.

⁶Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan
gelse!
Tanrı halkını eski gönencine
kavuşturunca,
Yakup soyu sevinecek, İsrail
halkı coşacak.

54. Mezmur

*Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un
Maskili - Zifliler gelip Saul'a: "Davut
aramızda gizleniyor" dedikleri zaman*

¹Ey Tanrı, beni adınla kurtar,
Gücünle akla beni!
²Ey Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.
³Çünkü küstahlar bana saldırıyor,
Zorbalar canımı almak istiyor,
Tanrı'ya aldırıyorlar. *Sela**

⁴İşte Tanrı benim yardımcımdır,
Tek desteğim Rab'dir.
⁵Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün
cezasını bulsun,
Sadakatin uyarınca yok et onları.

⁶Ya RAB, sana gönülden bir kurban
sunacağım,
Adına şükredeceğim, çünkü adın
iyidir.

⁷Beni bütün sıkıntılarımdan kurtardın,
Gözlerim düşmanlarımdan yok
oluşunu gördü.

55. Mezmur

*Müzik şefi için - Telli sazlarla
Davut'un Maskili*

¹Ey Tanrı, kulak ver duama,
Sırt çevirme yalvarışıma!
²Dikkatini çevir, yanıt ver bana.
Düşüncelerim beni rahatsız
ediyor, şaşkınlık
³Düşman sesinden, kötünün
baskısından;
Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni,
Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.

⁴Yüreğim sızlıyor içimde,
Ölüm dehşeti çöktü üzerime.
⁵Korku ve titreme sardı beni,
Ürperti kapladı içimi.
⁶"Keşke güvercin gibi kanatlarım
olsaydı!"
Dedim kendi kendime, "Uçar,
rahatlardım.

⁷Uzaklara kaçar,
Çöllerde konaklardım. *Sela**
⁸Sert rüzgara, kasırgaya karşı
Hemen bir barınak bulurdum."
⁹Şaşkına çevir kötülerini, ya Rab,
karıştır dillerini,
Çünkü kentte şiddet ve çatışma
görüyorum.
¹⁰Gece gündüz kent surları üzerinde
dolaşırlar,
Haksızlık, fesat dolu kentin içi.
¹¹Yıkıcılık kentin göbeğinde,
Zorbalık, hile eksilmez
meydanından.

¹²Beni aşağılayan bir düşman olsaydı,
Katlanabilirdim;
Bana küstahlık eden bir hasım
olsaydı,
Gizlenebilirdim.

¹³Ama sensin, bana denk,
Yoldaşım, yakın arkadaşım.
¹⁴Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder,
Toplulukla Tanrı'nın evine giderdik.

¹⁵Ölüm yakalasın düşmanlarımı
ansızın,
Diri diri ölümler diyarına insinler;
Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu.

¹⁶Bense Tanrı'ya seslenirim,
RAB kurtarır beni.

¹⁷Sabah, öğlen, akşam kederimden
feryat ederim,
O iştir sesimi.

¹⁸Bana karşı girişilen savaştan
Esenlikle kurtarır canımı,
Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.

¹⁹Öncesizlikten bu yana tahtında
oturan Tanrı,
Duyacak ve ezecek onları. *Sela*
Çünkü hiç değişmiyor
Ve Tanrı'dan korkmuyorlar.

²⁰Yoldaşım dostlarına saldırarak
Yaptığı antlaşmayı bozdu.

²¹Ağzından bal damlar,
Ama yüreğinde savaş var.
Sözleri yağdan yumuşak,
Ama yalın birer kılıçtır.

²²Yükünü RAB'be bırak,
O sana destek olur.
Asla izin vermez
Doğru insanın sarsılmasına.

²³Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna
atacaksın kötülerini,
Günlerinin yarısını görmeyecek
katillerle hainler;
Bense sana güveniyorum.

56. Mezmur

*Müzik şefi için - "Uzak Yabanıl Fıstık
Ağaçlarındaki Güvercin" makamında
Davut'un Miklatı - Gat Kenti'nde
Filistliler kendisini yakaladığı zaman*

¹Acı bana, ey Tanrı,
Çünkü ayak altında çiğniyor
insanlar beni,
Gün boyu saldırıp eziyorlar.

²Düşmanlarım ayak altında çiğniyor
beni her gün,
Küstahça saldırıyor çoğu.

³Sana güvenirim korktuğum zaman.

⁴Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya
Güvenirim ben, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?

⁵Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar,
Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar.

⁶Fesatlık için uğraşiyor, pusuya yatırıyor,
Adımlarımı gözlüyor, canımı
almak istiyorlar.

⁷Kötülüklerinin cezasından
kurtulacaklar mı?
Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal!

⁸Çektiğim acıları kaydettin,
Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin!
Bunlar defterinde yazılı değil mi?

⁹Seslendiğim zaman,
Düşmanlarım geri çekilecek.

Biliyorum, Tanrı benden yana.

¹⁰Sözünü övdüğüm Tanrı'ya,
Sözünü övdüğüm RAB'be,

¹¹Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?

¹²Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım,
Şükran kurbanları sunmalıyım
şimdi.

¹³Çünkü canımı ölümden kurtardın,
Ayaklarımı tökezlemekten korudun;
İşte yaşam ışığında, Tanrı
huzurunda yürüyorum.

57. Mezmur

(Mez.108:1-5)

*Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında
Davut'un Miklatı - Saul'dan kaçıp
mağaraya sığındığı zaman*

¹Acı bana, ey Tanrı, acı,
Çünkü sana sığınıyorum;
Felaket geçinceye kadar,
Kanatlarının gölgesine sığınacağım.

²Yüce Tanrı'ya,
Benim için her şeyi yapan
Tanrı'ya sesleniyorum.
³Gökten gönderip beni kurtaracak,
Beni ezmek isteyenleri
azarlayacak, *Sela**
Sevgisini, sadakatini gösterecektir.

⁴Aslanların arasındayım,
Alev kusan insanlar arasında
yatarım,
Mızrak gibi, ok gibi dişleri,
Keskin kılıç gibi dilleri.

⁵Yüceliğini göster göklerin üstünde,
ey Tanrı,
Görkemini bütün yeryüzünü
kaplasın!

⁶Ayaklarım için ağ serdiler,
Çöktüm;
Yoluma çukur kazdılar,
İçine kendileri düştüler. *Sela*

⁷Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım,
Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.

⁸Uyan, ey canım,
Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırayım!

⁹Halkların arasında sana şükürler
sunayım, ya Rab,
Ulusların arasında seni ilahilerle
öveyim.

¹⁰Çünkü sevgin göklere erişir,
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

¹¹Yüceliğini göster göklerin üstünde,
ey Tanrı,
Görkemini bütün yeryüzünü
kaplasın!

58. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında
Davut'un Miktamı`

¹Ey yöneticiler^a, gerçekten adil mi
karar verirsiniz?
Doğru mu yargıyorsunuz insanları?

²Hayır! Hep haksızlık tasarlıyorsunuz
içinizde,
Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.

³Kötüler daha ana rahmindeyken
yoldan çıkar,
Doğdu doğalı yalan söyleyerek
sapar.

⁴Zehirleri yılan zehiri gibidir.
Kulakları tıkalı bir kobrayı
andırırılar,

⁵Usta büyücülerin,
Afsuncuların sesini duymak
istemeyen bir kobrayı.

⁶Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini,
Sök genç aslanların azı dişlerini,
ya RAB!

⁷Akıp giden su gibi yok olsunlar.
Yaylarını gerince oklarının ucu
kırılsın.

⁸Süründükçe eriyen sümüklüböceğe
dönsünler.
Düşük çocuk gibi güneş yüzü
görmesinler.

⁹Kazanlarınız diken ateşini daha
duymadan,
Yaşı da kurusu da kasırgayla
savrulacak kötülerin.

¹⁰Doğru adam alınan öcü görünce
sevinecek
Ve ayaklarını kötünün kanında
yıkayacak.

¹¹O zaman insanlar, "Gerçekten
doğrulara ödül var" diyecek,
"Gerçekten dünyayı yargılayan bir
Tanrı var."

59. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında
Davut'un Miktamı - Saul'un Davut'u
öldürtmek için adam gönderip
evini gözetlediği zaman

¹Kurtar beni düşmanlarımdan,
ey Tanrım,

Kalem ol hasımlarıma karşı.
²Kurtar beni suç işleyenlerden,
 Uzak tut kanlı katillerden.

³Bak, canımı almak için pusu
 kuruyorlar,
 Güçlüler bana karşı birleşiyorlar,
 Oysa başkaldırmadım, günahım
 yok, ya RAB.

⁴Suç işlemediğim halde,
 Koşuşup hazırlanıyorlar.
 Kalk bana yardım etmek için,
 halime bak!

⁵Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
 İsrail'in Tanrısı,
 Uyan bütün ulusları
 cezalandırmak için,
 Acıma bu suçlu hainlere! *Sela**

⁶Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
 Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

⁷Bak, neler dökülür ağızlarından,
 Kılıç çıkar dudaklarından.
 "Kim duyacak?" derler.

⁸Ama sen onlara gülersin, ya RAB,
 Bütün uluslarla eğlenirsin.

⁹Gücüm sensin, seni gözlüyorum,
 Çünkü kalemsin, ey Tanrı.

¹⁰Tanrım sevgisiyle karşılar beni,
 Bana düşmanlarımin yıkımını
 gösterir.

¹¹Onları öldürme, yoksa halkım unuttur,
 Gücünle dağıt ve alçalt onları,
 Ya Rab, kalkanımız bizim.

¹²Ağızlarının günahı, dudaklarından
 çıkan söz yüzünden,
 Gururlarının tuzağına düşünler.
 Okudukları lanet, söyledikleri
 yalan yüzünden

¹³Yok et onları gazabınla, yok et,
 tükensinler;
 Bilsinler ki, Tanrı'nın Egemenliği
 Yakup soyundan
 Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır.

Sela

¹⁴Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
 Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.
¹⁵Yiyecek bulmak için gezerler,
 Doymazlarsa ulurlar.

¹⁶Bense gücün için sabah ezgiler
 söyleyecek,
 Sevgini sevinçle dile getireceğim.
 Çünkü sen bana kale,
 Sıkıntılı günümde sığınak oldun.
¹⁷Gücüm sensin, seni ilahilerle
 öveceğim,
 Çünkü kalem, beni seven Tanrı
 sensin.

60. Mezmur

*Müzik şefi için - "Antlaşma Zambağı"
 makamında - Davut'un öğretici Mikşamı
 Davut'un Aram-Naharayimliler ve
 Aram-Sovalılar'la çarpıştığı ve Yoav
 geri dönüp Tuz Vadisi'nde
 on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman*

¹Bizi reddettin, parladın bize karşı,
 ey Tanrı,
 Öfkelendin; eski halimize döndür
 bizi!

²Salladın yeri, yarıklar açtın;
 Onar çatlaklarını, çünkü yer
 sarsılıyor.

³Halkına sıkıntı çektirdin,
 Sersemletici bir şarap içirdin bize.

⁴Sancak verdin senden korkanlara,
 Okçulara karşı" açsınlar diye.

*Sela**

⁵Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
 Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun
 diye!

⁶Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
 "Şekem'i sevinçle bölüştüreceğ,
 Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.

⁷Gilat benimdir, Manaşşe de benim,
 Efrayim miğferim,
 Yahuda asam.

⁸Moav yıkanma leğenim,

Edom'un üzerine çarığımı
fırlatacağım',
Filist'e zaferle haykıracağım.”

- ⁹Kim beni surlu kente götürecekt?
Kim bana Edom'a kadar yol
gösterecek?
¹⁰Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımıza öncülük etmiyor
musun artık?
¹¹Yardım et bize düşmana karşı,
Çünkü boştur insan yardımı.
¹²Tanrı'yla zafer kazanırız,
O çiğner düşmanlarımızı.

61. Mezmur

*Müzik şefi için - Telli sazlarla -
Davut'un mezmuru*

- ¹Ey Tanrı, yakarışımı işit,
Duama kulak ver!
²Sana seslenirim yeryüzünün öbür
ucundan,
Yüreğime hüznün çökünce.
Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya
çıkarm beni,
³Çünkü sen benim için sığınak,
Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.
⁴Çadırında sonsuza dek oturmak
Ve kanatlarının gölgesine
sığınmak isterim. *Sela**
⁵Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı
duydun,
Adından korkanların mirasını
bana verdin.
⁶Kralın günlerine gün kat,
Yılları yüzyıllar olsun!
⁷Tanrı'nın huzurunda sonsuza dek
tahtında otursun;
Onu sevgin ve sadakatle koru!

⁸O zaman adını hep ilahilerle
öveceğim,

Her gün adaklarımı yerine
getireceğim.

62. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru

- ¹Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur,
Kurtuluşum O'ndan gelir.
²Tek kayam, kurtuluşum,
Kalem O'dur, asla sarsılmam.
³Birini ezmek için daha ne vakte kadar
Hep birlikte üstüne saldıracaksınız,
Eğri bir duvara,
Yerinden oynamış bir çite saldırır
gibi?
⁴Tek düşünceleri onu doruktan
indirmektir.
Yalandan zevk alırlar.
Ağızlarıyla hayırdüa ederken,
İçlerinden lanet okurlar. *Sela**
⁵Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul,
Çünkü umudum O'ndadır.
⁶Tek kayam, kurtuluşum,
Kalem O'dur, sarsılmam.
⁷Kurtuluşum ve onurum Tanrı'ya
bağlıdır,
Güçlü kayam, sığınağım O'dur.
⁸Ey halkım, her zaman O'na güven,
İçini dök O'na,
Çünkü Tanrı sığınağımızdır. *Sela*
⁹Sıradan insan ancak bir soluk,
Soylu insansa bir yalandır.
Tartıya konduğunda ikisi birlikte
soluktan hafiftir.
¹⁰Zorbalığa güvenmeyin, yağma
malla övünmeyin;
Varlığınız artsa bile, ona gönül
bağlamayın.

¹¹Tanrı bir şey söyledi,
Ben iki şey duydum:
Güç Tanrı'nındır,

y 60:8 “Çarığımı fırlatacağım”: Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

¹²Sevgi de senin, ya Rab!
Çünkü sen herkese, yaptığının
karşılığını verirsin.

63. Mezmur

*Yahuda kırlarında bulunduğu zaman -
Davut'un mezmuru*

¹Ey Tanrı, sensin benim Tanrım,
Seni çok özleyorum,
Canım sana susamış,
Kurak, yorucu, susuz bir diyarda,
Bütün varlığımla seni arıyorum.
²Kutsal yerde baktım sana,
Gücünü, görkemini görmek için.
³Senin sevgin yaşamdan iyidir,
Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.
⁴Ömrümce sana övgüler sunacağım,
Senin adınla ellerimi kaldıracığım.
⁵Zengin yiyeceklere doyarcasına
doyacağım sana,
Şakıyan dudaklarla ağzım sana
övgüler sunacak.

⁶Yatağıma uzanınca seni anarım,
Gece boyunca derin derin seni
düşünürüm.
⁷Çünkü sen bana yardımcı oldun,
Kanatlarının gölgesinde
sevincimi dile getiririm.
⁸Canım sana sınıksı sarılır,
Sağ elin bana destek olur.

⁹Ama canımı almak isteyenler,
Yerin derinliklerine inecek,
¹⁰Kılıcın ağzına atılacak,
Çakallara yem olacak.
¹¹Kırsal Tanrı'da sevinç bulacak.
Tanrı'nın adıyla ant içenlerin
hepsi övünecek,
Yalancıların ağzıysa kapanacak.

64. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹Ey Tanrı, kulak ver sesime
yakındığım zaman,

Hayatımı düşman korkusundan
koru.

²Kötülerin gizli tasarlarından,
O suçlu gürhün şamatasından
esirge beni.

³Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş,
Acı sözlerini ok gibi hedefe
yöneltilmişler,

⁴Pusularından masum insanın
üzerine atmak için.
Ansızın vururlar, hiç çekinmeden.

⁵Birbirlerini kötülük yapmaya iter,
Gizli tuzaklar tasarlar,ken,
“Kim görecektir?” derler.

⁶Haksızlık yapmayı düşünür,
“Kusursuz bir plan yaptık!” derler.
İnsanın içi ve yüreği derin bir
sırdır, bilinmez.

⁷Ama Tanrı onlara ok atacaktır,
Ansızın yaralanacaklar.

⁸Dilleri yüzünden yıkıma
uğrayacaklar,
Hallerini gören herkes alayla baş
sallayacak.

⁹Bütün insanlar korkuya kapılacak,
Tanrı'nın işini duyuracak,
O'nun yaptıkları üzerinde
düşünecekler.

¹⁰Doğru insan RAB'de sevinç bulacak,
O'na sığınacak,
Bütün temiz yürekli O'nu
övecek.

65. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi

¹Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor,
Yerine getirilecek sana adanan
adaklar.

²Ey sen, duaları işiten,
Bütün insanlar sana gelecek.

³Suçlarımızın altında ezildik,
Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın.

⁴Ne mutlu avlularında otursun diye
Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye!

Evinin, kutsal tapınağının
Nimetlerine doyacağız.

- ⁵Ey bizi kurtaran Tanrı,
Müthiş işler yaparak
Zaferle yanıtlarsın bizi.
Sen yeryüzünün dört bucağında,
Uzak denizlerdekilere umudusun;
⁶Kudret kuşanan,
Gücüyle dağları kuran,
⁷Denizlerin kükremesini,
Dalgaların gümbürtüsünü,
Halkların kargaşasını yatıştıran
sensin.
⁸Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar
Korkuya kapılır senin belirtilerin
karşısında.
Doğudan batıya kadar insanlara
Sevinç çığlıkları attırırsın.

- ⁹Toprağa bakar, çok verimli kılarırsın,
Onu zenginliğe boğarsın.
Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur,
İnsanlara tahıl sağlarsın,
Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:
¹⁰Sabanın açtığı yarıkları bolca sular,
Sırtlarını düzlersin.
Yağmurla toprağı yumuşatır,
Ürünlerine bereket katarsın.
¹¹İyiliklerinle yılı taçlandırırısın,
Arabalarının geçtiği yollardan
bolluk akar,
¹²Otlaklar yeşillenir,
Tepeler sevince bürünür,
¹³Çayırlar sürülerle bezenir,
Vadiler ekinle örtünür,
Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

66. Mezmur

Müzik şefi için - İlahi - Mezmur

- ¹Ey yeryüzündeki bütün insanlar,
Tanrı'ya sevinç çığlıkları atın!
²Adının yüceliğine ilahiler söyleyin,
O'na görkemli övgüler sunun!
³"Ne müthiş işlerin var!" deyin
Tanrı'ya,

"Öyle büyük gücün var ki,
Düşmanların eğiliyor önünde.
⁴Bütün yeryüzü sana tapınıyor,
İlahiler okuyor, adını ilahilerle
övüyor." *Sela**

- ⁵Gelin, bakın Tanrı'nın neler yaptığına!
Ne müthiş işler yaptı insanlar
arasında:
⁶Denizi karaya çevirdi,
Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan.
Yaptığına sevindik orada.
⁷Kudretiyle sonsuza dek egemenlik
sürer,
Gözleri ulusları süzer;
Başkaldıranlar gurura
kapılmasın! *Sela*

⁸Ey halklar, Tanrımız'a şükredin,
Övgülerini duyurun.

⁹Hayatımızı koruyan,
Ayaklarımızın kaymasına izin
vermeyen O'dur.

¹⁰Sen bizi sınadın, ey Tanrı,
Gümüş arıtır gibi arıttın.

¹¹Ağa düşürdün bizi,
Sırtımıza ağır yük vurdun.

¹²İnsanları başımıza çıkardın,
Ateşten, sudan geçtik.
Ama sonra bizi bolluğa
kavuşturdun.

¹³Yakmalık sunularla* evine gireceğim,
Adaklarımı yerine getireceğim,

¹⁴Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan
dökülen,
Ağzımdan çıkan adakları.

¹⁵Yakılan koçların dumanıyla semiz
hayvanlardan
Sana yakmalık sunular sunacağım,
Tekeler, sığırlar kurban edeceğim.

Sela

¹⁶Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrı'dan
korkanlar,

Benim için neler yaptığını size
anlatayım.

- ¹⁷Ağzımla O'na yakardım,
Övgüsü dilimden düşmedi.
¹⁸Yüreğimde kötülüğe yer verseydim,
Rab beni dinlemezdi.
¹⁹Oysa Tanrı dinledi beni,
Kulak verdi duamın sesine.
²⁰Övgüler olsun Tanrı'ya,
Çünkü duamı geri çevirmedi,
Sevgisini benden esirgemedi.

67. Mezmur

*Müzik şefi için - Telli sazlarla -
Mezmur - İlahi*

- ¹Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin,
Yüzünün ışığı üzerimize parlansın. *Sela**
²Öyle ki, yeryüzünde yolun,
Bütün uluslar arasında kurtarıcı
gücün bilinsin.
³Halklar sana şükretsın, ey Tanrı,
Bütün halklar sana şükretsın!

- ⁴Uluslar sevinisin, sevinçten çılgılık
atsın,
Çünkü sen halkları adaletle
yargıyorsın,
Yeryüzündeki uluslara yol
gösterirsin. *Sela*

- ⁵Halklar sana şükretsın, ey Tanrı,
Bütün halklar sana şükretsın!

- ⁶Toprak ürününü verdi,
Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa
kavuştursun.
⁷Tanrı bize bolluk versin,
Dünyanın dört bucağındakiler
O'ndan korksın!

68. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi

- ¹Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları,

Kaçsın önünden O'ndan nefret
edenler!

- ²Dağıtsın onları dağılan duman gibi;
Ateşin karşısında eriyen balmumu
gibi
Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde!
³Ancak doğrular sevinisin,
Bayram etsinler Tanrı'nın önünde,
Neşeyle coşsunlar.

- ⁴Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını
ilahilerle övün,
Çölleri geçecek biniciye yol
hazırlayın^a;
O'nun adı RAB'dir, bayram edin
önünde!

- ⁵Kutsal konutundaki Tanrı,
Öksüzlerin babası, dul kadınların
savunucusudur.
⁶Tanrı kimsesizlere ev verir,
Tutsakları özgürlüğe ve gönence
kavuşturur,
Ama başkaldıranlar kurak yerde
oturur.

- ⁷Ey Tanrı, sen halkına öncülük
ettiğinde,
Çölde yürüdüğünde, *Sela**

- ⁸Yer sarsıldı,
Göklerden yağmur boşandı
Tanrı'nın önünde,
Sina Dağı sarsıldı
Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın
önünde.

- ⁹Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı,
Canlandırdın yorgun düşen
yurdunu.

- ¹⁰Halkın oraya yerleşti,
İyiliğinle mazlumların geçimini
sağladın, ey Tanrı.

- ¹¹Rab buyruk verdi,
Büyük bir kadın topluluğu
duyurdu müjdeyi:

- ¹²"Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları!

^a 68:4 "Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın" ya da "Bulutlara binmiş olana ezgiler sunun".
68:7-8 Çık.19:18; Hâk.5:4-5

- Evi bekleyen kadınlar ganimeti
paylaşıyor.
- ¹³Ağlların arasında uyurken,
Kanatları gümüş, tüyleri pırıl
pırıl altınla kaplı
Bir güvercine benzersiniz.”
- ¹⁴Her Şeye Gücü Yeten, kralları
dağıtırken,
Sanki Salmon Dağı'na kar
yağıyordu.
- ¹⁵Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı!
Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ!
- ¹⁶Ey ulu dağlar, niçin yan gözle
bakıyorsunuz
Tanrı'nın yerleşmek için seçtiği
dağa?
Evet, RAB orada sonsuza dek
oturacaktır.
- ¹⁷Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır,
Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi.
- ¹⁸Sen yükseğe çıktın, tutsakları
peşine taktın,
İnsanlardan, başkaldıranlardan
bile armağanlar aldın,
Oraya yerleşmek için, ya RAB
Tanrı.
- ¹⁹Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be,
Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler
olsun. *Sela*
- ²⁰Tanrımız kurtarıcı bir Tanrı'dır,
Ölümden kurtarış yalınız Egemen
RAB'be övgüdür.
- ²¹Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının
başını,
Suçlu yaşayanların kılı kufasını
ezer.
- ²²Rab, “Onları Başan'dan,
Denizin derinliklerinden geri
getireceğim” der,
- ²³“Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının
kanına batırasın,
- Köpeklerinin dili de onlardan
payını alsın.”
- ²⁴Ey Tanrı, senin zafer alayını,
Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere
törenle gelişini gördüler:
- ²⁵Başta okuyucular, arkada çalgıcılar,
Ortada tef çalan genç kızlar.
- ²⁶“Ey sizler, İsrail soyundan gelenler,
Toplantılarınızda Tanrı'ya,
RAB'be övgüler sunun!”
- ²⁷Önde en küçük oymak Benyamin,
Kalabalık halinde Yahuda
önderleri,
Zevulun ve Naftali önderleri
oradalar!
- ²⁸⁻²⁹Ey Tanrı, Yerusallim'deki
tapınağından göster gücünü,
Bizim için kullandığın gücünü,
ey Tanrı.
Krallar sana armağanlar sunacak.
- ³⁰Azarla kamışlar arasında yaşayan
hayvanı,
Halkların buzağılarıyla boğalar
sürüsünü^b,
Çiğne ayaklarıyla gümüşe gönül
verenleri,
Dağıt savaştan zevk alan halkları!
- ³¹Mısır'dan elçiler gelecek,
Kûşlular* ellerini Tanrı'ya doğru
kaldırıverecek.
- ³²Ey yeryüzünün krallıkları,
Tanrı'ya ezgiler söyleyin,
İlahilerle övün Rab'bi, *Sela*
- ³³Göklere, kadim göklere binmiş olanı.
İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürliyor!
- ³⁴Tanrı'nın gücünü tanıyın;
O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde,
Gücü göklerde dir.
- ³⁵Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında!
İsrail'in Tanrısı'na,
Halkına güç, kudret veren
Tanrı'ya övgüler olsun!

^b 68:30 Bu dizide geçen “Hayvan” Mısır'ı, “Buzağılarla boğalar” ise irili ufaklı ulusları
simgelemektedir. 68:18 Ef.4:8

69. Mezmur

*Müzik şefi için - "Zambaklar"
makamında - Davut'un mezmuru*

- ¹Kurtar beni, ey Tanrı,
Sular boyuma ulaştı.
²Dipsiz batağa gömülüyorum,
Basacak yer yok.
Derin sulara battım,
Sellere kapıldım.
³Tükendim feryat etmekten,
Boğazım kurudu;
Gözlerimin ferisi sönüyor
Tanrım'ı beklemekten.
⁴Yok yere benden nefret edenler
Saçlarımdan daha çok.
Kalabalıktır canıma kasteden
haksız düşmanlarım.
Çalmadığım malı nasıl geri
verebilirim?
⁵Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı,
Suçlarım senden gizli değil.
⁶Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Utanmasın sana umut bağlayanlar
benim yüzümden!
Ey İsrail'in Tanrısı,
Benim yüzümden sana yönelenler
rezil olmasın!
⁷Senin uğruna hakarete katlandım,
Utanç kapladı yüzümü.
⁸Kardeşlerime yabancı,
Annemin öz oğullarına uzak kaldım.
⁹Çünkü evin için gösterdiğim gayret
beni yiyip bitirdi,
Sana edilen hakaretlere ben
uğradım.
¹⁰Oruç* tutup ağlayınca,
Yine hakarete uğradım.
¹¹Çula büründüğüm zaman
Alay konusu oldum.
¹²Kent kapısında oturanlar beni
çekiştiriyor,
Sarhoşların türküsü oldum.

- ¹³Ama benim duam sanadır, ya RAB.
Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla,
Güvenilir kurtarışınla uygun
gördüğünde
Yanıtla beni.
¹⁴Beni çamurdan kurtar,
İzin verme batmama;
Benden nefret edenlerden,
Derin sulardan kurtulayım.
¹⁵Seller beni sürüklemesin,
Engin beni yutmasın,
Ölüm çukuru ağzını üstüme
kapamasın.
¹⁶Yanıt ver bana, ya RAB,
Çünkü sevgin iyidir.
Yüzünü çevir bana büyük
merhametinle!
¹⁷Kulundan yüzünü gizleme,
Çünkü sıkıntıdayım, hemen
yanıtla beni!
¹⁸Yaklaş bana, kurtar canımı,
Al başımdan düşmanlarımı.
¹⁹Bana nasıl hakaret edildiğini,
Utandığımı, rezil olduğumu
biliyorsun;
Düşmanlarımdan hepsi senin önünde.
²⁰Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim,
Acılarımı paylaşacak birini
bekledim, çıkmadı,
Avutacak birini aradım,
bulamadım.
²¹Yiyeceğime zehir kattılar,
Sirke içirdiler susadığımda.
²²Önlerindeki sofraya tuzak olsun onlara,
Yandaşları için kapan olsun!
²³Gözleri kararsın, göremesinler!
Bellerini hep bükük tut!
²⁴Gazabını yağdır üzerlerine,
Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına!
²⁵İssiz kalsın konakları,
Çadırlarında oturan olmasın!
²⁶Çünkü senin vurduğun insanlara
zulmediyor,

Yaraladığın insanların acısını
konuşuyorlar.

- ²⁷Ceza yağıdır başlarına,
Senin tarafından aklanmasınlar!
²⁸Yaşam kitabından silinsin adları,
Doğrularla yan yana yazılmasınlar!

²⁹Bense ezilmiş ve kederliyim,
Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana
bir kale olsun!

³⁰Tanrı'nın adını ezgilerle öveceğim,
Şükranlarımla O'nu yücelteceğim.

³¹RAB'bi bir öküzden,
Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan
Daha çok hoşnut eder bu.

³²Mazlumlar bunu görünce sevin, sin,
Ey Tanrı'ya yönelen sizler,
yüreğiniz canlansın.

³³Çünkü RAB yoksulları iştir,
Kendi tutsak halkını hor görmez.

³⁴O'na övgüler sunun, ey yer, gök,
Denizler ve onlardaki bütün
canlılar!

³⁵Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak,
Yahuda kentlerini onaracak;
Halk oraya yerleşip sahibi olacak.

³⁶Kullarının çocukları orayı miras
alacak,
O'nun adını sevenler orada oturacak.

70. Mezmur

(Mez.40:13-17)

*Müzik şefi için - Anma sunusu için -
Davut'un mezmuru*

- ¹Ey Tanrı, kurtar beni!
Yardıma koş, ya RAB!
²Utansın canımı almaya çalışanlar,
Yüzleri kızarsın!
Geri dönsün zararımı isteyenler,
Rezil olsunlar!
³Bana, "Oh! Oh!" çekenler
Geri çekilsin utançlarından!

⁴Sende neşe ve sevinç bulsun
Bütün sana yönelenler!

"Tanrı yücedir!" desin hep
Senin kurtarışını özleyenler!

- ⁵Bense, mazlum ve yoksulum,
Ey Tanrı, yardıma koş!
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ya RAB!

71. Mezmur

(Mez.31:1-4)

- ¹Ya RAB, sana sığınıyorum,
Utandırma beni hiçbir zaman!
²Adaletle kurtar beni, tehlikeden
uzaklaştır,
Kulak ver bana, kurtar beni!
³Sığınacak kayam ol,
Her zaman başvurabileceğim;
Buyruk ver, kurtulayım,
Çünkü kayam ve kalem sensin.
⁴Ey Tanrım, kurtar beni
Kötünün elinden, haksızın,
gaddarın pençesinden!
⁵Çünkü umudum sensin, ey Egemen
RAB,
Gençliğimden beri dayanağım
sensin.
⁶Doğduğum günden beri sana
güveniyorum,
Beni ana rahminden çıkaran sensin.
Övgülerim hep sanadır.

- ⁷Birçokları için iyi bir örnek oldum,
Çünkü sen güçlü sığınağımsın.
⁸Ağzımdan sana övgü eksilmez,
Gün boyu yüceliğini anarım.
⁹Yaşlandığımda beni reddetme,
Gücüm tükendiğinde beni terk
etme!
¹⁰Çünkü düşmanlarım benden söz
ediyor,
Beni öldürmek isteyenler
birbirine danışıyor,
¹¹"Tanrı onu terk etti" diyorlar,
"Kovalayıp yakalayın,
Kurtaracak kimsesi yok!"

- ¹²Ey Tanrı, benden uzak durma,
Tanrım, yardımına koş!
- ¹³Utansın, yok olsun beni suçlayanlar,
Utanca, rezalete bürünsün
kötülüğümü isteyenler.
- ¹⁴Ama ben her zaman umutluyum,
Sana övgü üstüne övgü dizeceğim.
- ¹⁵Gün boyu senin zaferini,
Kurtarışını anlatacağım,
Ölçüsünü bilmesem de.
- ¹⁶Ey Egemen RAB, gelip yiğitliklerini,
Senin, yalnız senin zaferini
duyuracağım.
- ¹⁷Ey Tanrı, çocukluğumdan beri
beni sen yetiştirdin,
Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum.
- ¹⁸Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile
Terk etme beni, ey Tanrı,
Gücünü gelecek kuşağa,
Kudretini sonrakilere anlatana dek.
- ¹⁹Ey Tanrı, doğruluğun göklere
erişiyor,
Büyük işler yaptın,
Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
- ²⁰Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı
gösterdin,
Bana yeniden yaşam verecek,
Beni toprağın derinliklerinden
çıkarcaksın.
- ²¹Saygınlığımı artıracak,
Yine beni avutacaksın.
- ²²Ben de seni,
Senin sadakatini çenkle
öveceğim, ey Tanrım,
Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim,
Ey İsrail'in Kutsalı!
- ²³Seni ilahilerle överken,
Dudaklarımla, varlığımla
sevincimi dile getireceğim,
Çünkü sen beni kurtardın.
- ²⁴Dilim gün boyu senin zaferinden
söz edecek,

Çünkü kötülüğümü isteyenler
Utanıp rezil oldu.

72. Mezmur

Süleyman'ın mezmuru

- ¹Ey Tanrı, adaletini krala,
Doğruluğunu kral oğluna
armağan et.
- ²Senin halkını doğrulukla,
Mazlum kullarını adilce yargılasın!
- ³Dağlar, tepeler,
Halka adilce gönenç getirsin!
- ⁴Mazlumlara hakkını versin,
Yoksulların çocuklarını kurtarsın,
Zalimleriyle ezsün!
- ⁵Güneş ve ay durdukça,
Kral kuşaklar boyunca yaşasın^c;
- ⁶Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur
gibi,
Toprağı sulayan bereketli
yağmurlar gibi olsun!
- ⁷Onun günlerinde doğruluk serpilip
gelişsin,
Ay ısıdığı sürece esenlik artsın!
- ⁸Egemenlik sürsün denizden denize,
Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek!
- ⁹Çöl kabileleri diz çöksün önünde,
Düşmanları toz yalasın.
- ¹⁰Tarış'ın ve kıyı ülkelerinin kralları
Ona haraç getirsin,
Saba ve Seva kralları armağanlar
sunsun!
- ¹¹Bütün krallar önünde yere kapansın,
Bütün uluslar ona kulluk etsin!
- ¹²Çünkü yardım isteyen yoksulu,
Dayanağı olmayan düşkünü o
kurtarır.
- ¹³Yoksula, düşküne acır,
Düşkünlerin canını kurtarır.
- ¹⁴Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar
onları,
Çünkü onun gözünde onların
kanı değerlidir.

¹⁵Yaşasın kral!

Ona Saba altını versinler;
Durmadan dua etsinler onun için,
Gün boyu onu övsünler!

¹⁶Ülkede bol buğday olsun,
Dağ başlarında dalgalansın!
Başakları Lübnan gibi verimli
olsun,

Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!

¹⁷Kralın adı sonsuza dek yaşasın,
Güneş durdukça adı var olsun,
Onun aracılığıyla insanlar
kutsansın,
Bütün uluslar “Ne mutlu ona”
desin!

¹⁸RAB Tanrı'ya, İsrail'in Tanrısı'na
övgüler olsun,
Harikalar yaratan yalnız O'dur.

¹⁹Yüce adına sonsuza dek övgüler
olsun,
Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle
dolsun!
Amin! Amin!

²⁰İşay oğlu Davut'un duaları burada
bitiyor.

3.KİTAP

73. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

¹Tanrı gerçekten İsrail'e,
Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.

²Ama benim ayaklarım neredeyse
tökezlemiş,

Adımlarım az kalsın kaymıştı.

³Çünkü kötülerin gönencini gördükçe,
Küstahları kıskanıyordum.

⁴Onlar acı nedir bilmezler,
Bedenleri sağlıklı ve semizdir.

⁵Başkalarının derdini bilmez,
Onlar gibi çile çekmezler.

⁶Bu yüzden gurur onların gerdanlığı,

Zorbalık onları örten bir giysi
gibidir.

⁷Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar,
İçleri kötülük kazanı gibi kaynar.

⁸İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle
konuşur,
Tepeden bakar, baskıyla tehdit
ederler.

⁹Göklere karşı ağızlarını açarlar,
Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.

¹⁰Bu yüzden halk onlardan yana döner,
Sözlerini ağız açık dinler.

¹¹Derler ki, “Tanrı nasıl bilir?
Bilgisi var mı Yüceler Yücesi'nin?”

¹²İşte böyledir kötüler,
Hep tasasız, sürekli varlıklarını
artırırlar.

¹³Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz
tutmuşum,
Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye.

¹⁴Gün boyu içim içimi yiyor,
Her sabah azap çekiyorum.

¹⁵“Ben de onlar gibi konuşayım”
deseydim,
Senin çocuklarına ihanet etmiş
olurdum.

¹⁶Bunu anlamak için düşündüğümde,
Zor geldi bana,

¹⁷Tanrı'nın Tapınağı'na girene dek;
O zaman anladım sonlarının ne
olacağını.

¹⁸Gerçekten onları kaygan yere
koyuyor,
Yıkıma sürüklüyorsun.

¹⁹Nasıl da bir anda yok oluyor,
Siliniveriyorlar dehşet içinde!

²⁰Uyanan birisi için rüya nasılsa,
Sen de uyanınca, ya Rab,
Hor göreceksin onların
görüntüsünü.

²¹Kalbim kırıldığında,
İçim acı dolduğunda,

- ²² Akılsız ve bilgisizdim,
Karşında bir hayvan gibi.
- ²³ Yine de sürekli seninleyim,
Sağ elimden tutarsın beni.
- ²⁴ Öğütlerinle yol gösterir,
Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.
- ²⁵ Senden başka kimim var göklerde?
İstemem senden başkasını
yeryüzünde.
- ²⁶ Bedenim ve yüreğim tükenebilir,
Ama Tanrı yüreğimde güç,
Bana düşen paydır sonsuza dek.
- ²⁷ Kuşkusuz yok olacak senden uzak
duranlar,
Ortadan kaldıracaksın sana
vefasızlık edenleri.
- ²⁸ Ama benim için en iyisi Tanrı'ya
yakın olmaktır;
Bütün işlerini duyurayım diye
Sığınak yaptım Egemen RAB'bi
kendime.

74. Mezmur

Asaf'ın Maskili

- ¹ Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek
reddettin?
Niçin otlagının koyunlarına karşı
öfkeli tütmede?
- ² Anımsa geçmişte sahiplendiğin
topluluğu,
Kendi halkın olsun diye
kurtardığın oymağı
Ve üzerine konut kurduğun Siyon
Dağı'nı.
- ³ Yönelit adımlarını şu onarılmaz
yıkıntılara doğru,
Düşman kutsal yerdeki her şeyi
yıkıttı.
- ⁴ Düşmanların bizimle buluştuğun
yerde kükredi,
Zafer simgesi olarak kendi
bayraklarını dikti.
- ⁵ Gür bir ormana
Baltayla dalar gibiydiler.

- ⁶ Baltayla, balyozla kırdılar,
Bütün oymaları.
- ⁷ Ateşe verdiler tapınağını,
Yerle bir edip kutsallığını bozdular
Adının yaşadığı konutun.
- ⁸ İçlerinden, "Hepsini ezelim!"
dediler.
Ülkede Tanrı'yla buluşma
yerlerinin tümünü yaktılar.
- ⁹ Artık kutsal simgelerimizi
görmüyoruz,
Peygamberler de yok oldu,
İçimizden kimse bilmiyor ne
zamana dek...
- ¹⁰ Ey Tanrı, ne zamana dek düşman
sana sövecek,
Hasmın senin adını hor görecektir?
- ¹¹ Niçin geri çekiyorsun elini?
Çıkar sağ elini bağrından, yok et
onları!
- ¹² Ama geçmişten bu yana kralım
sensin, ey Tanrı,
Yeryüzünde kurtuluş sağladın.
- ¹³ Gücünle denizi yarıdın,
Canavarların kafasını sularda
parçaladın.
- ¹⁴ Livyatan'ın* başlarını ezdin,
Çölde yaşayanlara onu yem ettin.
- ¹⁵ Kaynaklar, dereler fışkırttın,
Sürekli akan ırmakları kuruttun.
- ¹⁶ Gün senindir, gece de senin,
Ay^d ve güneşi sen yerleştirdin,
- ¹⁷ Yeryüzünün bütün sınırlarını sen
saptadın,
Yazı da kışı da yaratan sensin.
- ¹⁸ Anımsa, ya RAB, düşmanın sana
nasıl sövdüğünü,
Akılsız bir halkın, adını nasıl hor
gördüğünü.
- ¹⁹ Canavara teslim etme kumrunun
canını,
Asla unutma düşkün kullarının
yaşamını.

²⁰Yaptığın antlaşmayı gözönüne al,
Çünkü ülkenin her karanlık köşesi
Zorbarın inleriyle dolmuş.
²¹Düşkünler boynu bükük geri
çevrilmesin,
Mazlumlara, yoksullara adına
övgüler dizesin.

²²Kalk, ey Tanrı, davayı savun!
Anımsa akılsızların gün boyu
sana nasıl sövdüğünü!
²³Unutma hasımlarının yaygarasını,
Sana başkaldıranların durmadan
yükselen patirtisini!

75. Mezmur

*Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında -
Asaf'ın mezmuru - İlahi*

¹Sana şükrederiz, ey Tanrı,
Şükrederiz, çünkü sen yakınsın^e,
Harikaların bunu gösterir.

²"Belirlediğim zaman gelince,
Doğrulukla yargılayacağım"
diyor Tanrı,

³"Yeryüzü altüst olunca
üzerindekilerle,
Ben pekiştireceğim onun
direklerini. *Sela**

⁴Övünenlere, 'Övünmeyin artık!'
dedim;

Kötülere, 'Kaldırmayın başınızı!'

⁵Kaldırmayın başınızı!
Tepeden konuşmayın!' "

⁶Çünkü ne doğudan, ne batıdan,
Ne de çöldeki dağlardan doğar
yargı.

⁷Yargı ancak Tanrı'dır,
Birini alçaltır, birini yükseltir.

⁸RAB elinde dolu bir kâse* tutuyor,
Köpüklü, baharat karıştırılmış
şarap döküyor;
Yeryüzünün bütün kötülere
Tortusuna dek yalayıp onu içiyor.

⁹Bense sürekli duyuracağım bunu,
Yakup'un Tanrısı'nı ilahilerle
öveceğim:

¹⁰"Kıracağım kötülerin bütün gücünü,
Doğruların gücüyle yükseltilecek."

76. Mezmur

*Müzik şefi için - Telli sazlarla -
Asaf'ın mezmuru - İlahi*

¹Yahuda'da Tanrı bilinir,
İsrail'de adı uludur;

²Konutu Şalem'dedir^g,
Yaşadığı yer Siyon'da.

³Orada kırdı alevli okları,
Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını.

*Sela**

⁴Işıl ışıl parıldıyorsun,
Avı bol dağlardan daha görkemli.

⁵Yağmaya uğradı yiğitler,
Uykularına daldılar,
En güçlüleri bile elini
kıpırdatamaz oldu.

⁶Ey Yakup'un Tanrısı, sen kükreyince,
Atlarla atlılar son uykularına
daldılar.

⁷Yalnız sensin korkulması gereken,
Öfkelenince kim durabilir
karşında?

⁸Yargını göklerden açıkladın,
Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,

⁹Ey Tanrı, sen yargılamaya,
Ülkedeki mazlumlara kurtarmaya
kalkınca. *Sela*

¹⁰İnsanların gazabı bile sana övgüler
doğuruyor,
Gazabından kurtulanları çevrene
topluyorsun.

¹¹Adaklar adayın Tanrınız RAB'be,
Yerine getirin adaklarınızı,
Armağanlar sunun korkulması
gereken Tanrı'ya,

^e 75:1 "Sen yakınsın": İbranice "Adın yakındır". ^f 75:4,5 "Başınızı": İbranice
"Boynuzunuz" (Boynuz güç simgesidir). ^g 76:2 "Şalem", yani "Yeruşalim".

Bütün çevresindekiler.

¹²RAB önderlerin soluğunu keser,
Korku salar yeryüzü krallarına.

77. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru

¹Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum,
Haykırıyorum beni duysun diye.

²Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir,
Gece hiç durmadan ellerimi
açarım,
Gönlüm avunmaz bir türlü.

³Tanrı'yı anımsayınca inlerim,
Düşündükçe içim daralır. *Sela**

⁴Açık tutuyorsun göz kapaklarımı,
Sıkıntıdan konuşmıyorum.

⁵Geçmiş günleri,
Yıllar öncesini düşünüyorum.

⁶Gece ilahilerimi anacağım,
Kendi kendimle konuşacağım,
İnceden inceye soracağım:

⁷"Rab sonsuza dek mi bizi
reddedecek?
Lütfunu bir daha göstermeyecek
mi?

⁸Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu?
Sözü geçerli değil mi artık?

⁹Tanrı unuttu mu acımayı?
Sevecenliğinin yerini öfke mi
aldı?" *Sela*

¹⁰Sonra kendi kendime, "İşte benim
derdim bu!" dedim,
"Yüceler Yücesi gücünü
göstermiyor artık."

¹¹RAB'bin işlerini anacağım,
Evet, geçmişteki harikalarını
anacağım.

¹²Yaptıkları üzerinde derin derin
düşüneceğim,
Bütün işlerin üzerinde dikkatle
duracağım.

¹³Ey Tanrı, yolun kutsaldır!
Hangi ilah Tanrı kadar uludur?

¹⁴Harikalar yaratan Tanrı sensin,
Halklar arasında gücünü gösterdin.
¹⁵Güçlü bileğinle kendi halkını,
Yakup ve Yusuf oğullarını
kurtardın. *Sela*

¹⁶Sular seni görünce, ey Tanrı,
Sular seni görünce çalkalandı,
Enginler titredi.

¹⁷Bulutlar suyunu boşalttı,
Gökler gürlledi,
Her yanda okların uçuştı.

¹⁸Kasırgada gürleyişin duyuldu,
Şimşekler dünyayı aydınlattı,
Yer titreyip sarsıldı.

¹⁹Kendine denizde,
Derin sularda yollar açtın,
Ama ayak izlerin belli değildi.

²⁰Musa ve Harun'un eliyle
Halkını bir sürü gibi güttün.

78. Mezmur

Asaf'ın Maskili

¹Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi,
Kulak ver ağızımdan çıkan sözlere.

²Özdeyişlerle söze başlayacağım,
Eski sırları anlatacağım,

³Duyduğumuzu, bildiğimizi,
Atalarımızın bize anlattığını.

⁴Torunlarından bunları
gizlemeyeceğiz;
RAB'bin övgüye değer işlerini,
Gücünü, yaptığı harikaları
Gelecek kuşağa duyuracağız.

⁵RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi,
İsrail'e yasa koydu.

Bunları çocuklarına öğretsinler
diye
Atalarımıza buyruk verdi.

⁶Öyle ki, gelecek kuşak, yeni
doğacak çocuklar bilsinler,
Onlar da kendi çocuklarına
anlatsınlar,

⁷Tanrı'ya güven duysunlar,
Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,

O'nun buyruklarını yerine
getirsinler;
8Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı,
Yüreği kararsız,
Tanrı'ya sadakatsiz bir kuşak
olmasınlar.

9Oklarla, yaylarla kuşanmış
Efrayimoğulları
Savaş günü sırtlarını döndüler.
10Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar,
O'nun yasasına göre yaşamayı
reddettiler.

11Unuttular O'nun işlerini,
Kendilerine gösterdiği harikaları.
12Mısır'da, Soan^h bölgesinde
Tanrı harikalar yapmıştı
atalarının önünde.

13Denizi yarıp geçirmişti onları,
Bir duvar gibi ayakta tutmuştu
suları.

14Gündüz bulutla,
Gece ateş ışığıyla onlara yol
göstermişti.

15Çölde kayaları yarmış,
Sanki dipsiz kaynaklardan
Onlara kana kana su içirmişti.

16Kayadan akarsular fışkırtmış,
Suları ırmak gibi akıtmıştı.

17Ama onlar çölde Yüceler Yücesi'ne
başkaldırarak
Günah işlemeye devam ettiler.

18Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek
İçlerinde Tanrı'yı denediler.

19"Tanrı çölde sofraya kurabilir mi?"
diyerek,
Tanrı'ya karşı konuştular.

20"Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı,
Dereler taşı.
Peki, ekmek de verebilir mi,
Et sağlayabilir mi halkına?"

21RAB bunu duyunca çok öfkeleni,

Yakup'a ateş püskürdü,
Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı;
22Çünkü Tanrı'ya inanmıyorlardı,
O'nun kurtarıcılığına
güvenmiyorlardı.

23Yine de RAB buyruk verdi bulutlara,
Kapaklarını açtı göklerin;
24Man* yağdırdı onları beslemek için,
Göksel tahıl verdi onlara.

25Meleklerin' ekmeğini yedi her biri,
Doyasıya yiyecek gönderdi onlara.

26Doğu rüzgarını estirdi göklerde,
Güçüyle güney rüzgarına yol
gösterdi.

27Toz gibi et yağdırdı başlarına,
Deniz kumu kadar kuş;
28Ordugahlarının ortasına,
Konakladıkları yerin çevresine
düşürdü.

29Yediler, tıka basa doydular,
İsteklerini yerine getirdi Tanrı.

30Ancak onlar isteklerine doymadan,
Daha ağızları doluyken,
31Tanrı'nın öfkesi parladı üzerlerine.
En güçlülerini öldürdü,
Yere serdi İsrail yiğitlerini.

32Yine de günah işlemeye devam
ettiler,
O'nun harikalarına inanmadılar.

33Bu yüzden Tanrı onların günlerini
boşluk,
Yıllarını dehşet içinde bitirdi.

34Tanrı onları öldürdükçe O'na
yönelmeye,
İstikle O'nu yeniden aramaya
başlıyorlardı.

35Tanrı'nın kayaları olduğunu,
Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları
olduğunu anımsıyorlardı.

36Oysa ağızlarıyla O'na yaltaklanıyor,
Dilleriyle yalan söylüyorlardı.

37O'na yürekten bağlı değillerdi,
Antlaşmasına sadık kalmadılar.

^h 78:12 "Soan": Tanis olduğu sanılıyor.

78:12 Çık.7:8-12:32 78:13 Çık.14:21-22

78:18-31 Çık.16:2-15; Say.11:4-23,31-35

1 78:25 "Meleklerin" ya da "Güçlülerin".

78:14 Çık.13:21-22 78:15-16 Çık.17:1-7; Say.20:2-13

78:24 Yu.6:31 78:37 Elç.8:21

- ³⁸Yine de Tanrı sevecendi,
Suçlarını bağışlıyor, onları yok
etmiyordu;
Çok kez öfkesini tuttu,
Bütün gazabını göstermedi.
- ³⁹Onların yalnızca insan olduğunu
anımsadı,
Geçip giden, dönmeyen bir
rüzgar gibi.
- ⁴⁰Çölde kaç kez O'na başkaldırdılar,
İssız yerlerde O'nu gücendirdiler!
- ⁴¹Defalarca denediler Tanrı'yı,
İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı.
- ⁴²Anımsamadılar O'nun güçlü elini,
Kendilerini düşmandan
kurtardığı günü,
- ⁴³Mısır'da gösterdiği belirtileri,
Soan bölgesinde yaptığı şaşılası
işleri.
- ⁴⁴Mısır'ın kanallarını kana çevirdi,
Sularını içemediler.
- ⁴⁵Gönderdiği at sinekleri yedi halkı,
Gönderdiği kurbağalar yok etti
ülkeyi.
- ⁴⁶Ekinlerini tırtıllara,
Emeklerinin ürününü çekirgelere
verdi.
- ⁴⁷Asmalarını doluyla,
Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu
taneleriyle yok etti.
- ⁴⁸Büyükbaş hayvanlarını kırgına,
Küçükbaş hayvanlarını yıldırıma
teslim etti.
- ⁴⁹Üzerlerine kızgın öfkesini,
Gazap, hışım, bela
Ve bir alay kötülük meleği gönderdi.
- ⁵⁰Yol verdi öfkesine,
Canlarını ölümden esirgemedi,
Onları salgın hastalığın
pençesine düşürdü.
- ⁵¹Mısır'da bütün ilk doğanları,
Ham'ın çadırlarında bütün ilk
çocukları vurdu.

- ⁵²Kendi halkını davar gibi götürdü,
Çölde onları bir sürü gibi götü.
- ⁵³Onlara güvenlik içinde yol
gösterdi, korkmadılar;
Düşmanlarıymısa deniz yuttu.
- ⁵⁴Böylece onları kendi kutsal
topraklarının sınırına,
Sağ elinin kazandığı dağlık
bölgeye getirdi.
- ⁵⁵Önlerinden ulusları kovdu,
Mülk olarak topraklarını
İsrail oymakları arasında
bölüştü.
- Halkını konutlarına yerleştirdi.
- ⁵⁶Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler,
O'na başkaldırdılar,
Koşullarına uymadılar.
- ⁵⁷Döneklik edip ataları gibi ihanet
ettiler,
Güvenilmez bir yay gibi bozuk
çıktılar.
- ⁵⁸Putı taptıkları yerlerle O'nu kızdırdılar,
Putlarıyla O'nu kıskandırdılar.
- ⁵⁹Tanrı bunları duyunca çok öfkeleni,
İsrail'i büsbütün reddetti.
- ⁶⁰İnsanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo'daki konutunu terk etti.
- ⁶¹Kudretiniⁱ tutsaklığa,
Görkemini düşman eline teslim
etti.
- ⁶²Halkını kılıç önüne sürdü,
Öfkesini kendi halkından çıkardı.
- ⁶³Gençlerini ateş yuttu,
Kızlarına düğün türküsü
söylenmez oldu.
- ⁶⁴Kâhinleri* kılıç altında öldü,
Dul kadınları ağlayamadı.
- ⁶⁵O zaman Rab uykudan uyanır gibi,
Şarabın rehabetinden ayılan bir
yiğit gibi oldu.
- ⁶⁶Düşmanlarını püskürttü,
Onları sonsuz utanca boğdu.

i 78:61 Bu ayette geçen "Kudret" ve "Görkem" sözcükleri Antlaşma Sandığı'nı kastetmektedir. 78:44 Çık.7:17-21; Va.16:4 78:45 Çık.8:20-24 78:45 Çık.8:1-6 78:46 Çık.10:12-15 78:47-48 Çık.9:22-25 78:51 Çık.12:29 78:52 Çık.13:17-22 78:53 Çık.14:26-28 78:54 Çık.15:17; Yşu.3:15-17 78:55 Yşu.11:16-23 78:56 Hâk.2:11-15 78:60 Yşu.18:1; Yer.7:12-14; 26:6 78:61 1Sa.4:4-22

- ⁶⁷Tanrı Yusuf soyunu reddetti,
Efrayim oymağını seçmedi;
⁶⁸Ancak Yahuda oymağını,
Sevdiği Siyon Dağı'nı seçti.
⁶⁹Tapınağını doruklar gibi,
Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü
gibi yaptı.
⁷⁰Kulu Davut'u seçti,
Onu koyun ağılından aldı.
⁷¹Halkı Yakup'u, kendi halkı İsrail'i
gütmek için,
Onu yavru kuzuların ardından
getirdi.
⁷²Böylece Davut onlara dürüstçe
çobanlık etti,
Becerikli elleriyle onlara yol
gösterdi.

79. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

- ¹Ey Tanrı, uluslar senin yurduna
saldırdı,
Kutsal tapınağını kirletti,
Yeruşalim'i taş yığınına
çevirdi.
²Kullarının ölümlerini yem olarak
yırtıcı kuşlara,
Sadık kullarının etini yabancı
hayvanlara verdiler.
³Kanlarını su gibi akıttılar
Yeruşalim'in çevresine,
Onları gömecek kimse yok.
⁴Komşularımıza yüzkarası,
Çevremizdekilere eğlence ve
oyuncak olduk.
⁵Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi süreceksin öfken,
Alev gibi yanan kıskançlığın?
⁶Öfkeni seni tanımayan ulusların,
Adını anmayan ülkelerin üzerine
dök.
⁷Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip
bitirdiler,
Yurdunu viraneye çevirdiler.

- ⁸Atalarımızın suçlarını artık
önümüze sürme,
Sevecenliğini hemen göster bize,
Çünkü tükendikçe tükendik.
⁹Yardım et bize yüce adın uğruna,
ey bizi kurtaran Tanrı,
Kurtar bizi adın uğruna, bağışla
günahlarımızı!
¹⁰Niçin uluslar, "Nerede onların
Tanrısı?" diye konuşsun,
Kullarının dökülen kanının
öcünü alacağını bilsinler,
Gözlerimizle bunu görelim!

- ¹¹Tutsakların iniltisi senin katına
erişsin,
Koru büyük gücünle ölüme
mahkûm olanları.
¹²Komşularımızın sana ettikleri
hakareti
Yedi kat iade et bağırılarına, ya Rab!
¹³Bizler, kendi halkın, otlağının
koyunları
Sonsuza dek şükredeceğiz sana,
Kuşaklar boyunca övgülerini
dilimizden düşürmeyeceğiz.

80. Mezmur

*Müzik şefi için - "Zambaklar antlaşması"
makamında - Asaf'ın mezmuru*

- ¹Kulak ver, ey İsrail'in çobanı,
Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden,
Keruvlar* arasında taht kuran,
Saç ışığını,
²Efrayim, Benyamin, Manaşşe önünde
Uyandır gücünü,
Gel, kurtar bizi!
³Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı,
Yüzünün ışıyla aydınlat,
kurtulalım!
⁴Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Ne zamana dek halkının
dualarına ateş püsküreceksin?

⁵Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin,
Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.

⁶Kavga nedeni ettin bizi
komşularımıza,
Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.

⁷Bizi eski halimize kavuştur,
Ey Her Şeye Egemen Tanrı,
Yüzünün ışığıyla aydınlat,
kurtulalım!

⁸Mısır'dan bir asma çubuğu getirdin,
Ulusları kovup onu diktin.

⁹Onun için toprağı hazırladın,
Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı.

¹⁰Gölgesi dağları,
Dalları koca sedir ağaçlarını
kapladı.

¹¹Sürgünleri Akdeniz'e,
Filizleri Fırat'a dek uzandı.

¹²Niçin yıktın bağı duvarlarını?
Yoldan geçen herkes üzümünü
koparıyor,

¹³Orman domuzları onu yoluyor,
Yabanıl hayvanlar onunla
besleniyor.

¹⁴Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur,
dön bize!

Göklerden bak ve gör,
İlgilen bu asmayla.

¹⁵İlgilen sağ elinin diktiği filizle,
Kendine seçtiğin oğulla!

¹⁶Asman kesilmiş, yakılmış,
Öfkeli bakışların yok etsin
düşmanlarını!

¹⁷Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde,
Kendine seçtiğin insanın
üzerinde olsun!

¹⁸O zaman senden asla
ayrılmayacağız;
Yaşam ver bize, adını analım!

¹⁹Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı,
Bizi eski halimize kavuştur,

Yüzünün ışığıyla aydınlat,
kurtulalım!

81. Mezmur

*Müzik şefi için - Gittit üzerine -
Asaf'ın mezmuru*

¹Sevincinizi dile getirin gücümüz
olan Tanrı'ya,
Sevinç çıkışları atın Yakup'un
Tanrısı'na!

²Çalgıya başlayın, tef çalın,
Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.

³Yeni Ay'da, dolunayda,
Boru çalın bayram günümüzde.

⁴Çünkü bu İsrail için bir kuraldır,
Yakup'un Tanrısı'nın ilkesidir.

⁵Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde,
Yusuf soyuna koydu bu koşulu.

Orada tanımadığım bir ses işittim:

⁶"Sırtındaki yükü kaldırdım,
Ellerin küfeden kurtuldu" diyordu,

⁷"Sıkıntıya düşünce seslendin, seni
kurtardım,
Gök gürlemesinin ardından sana
yanıt verdim,
Meriva' sularında seni sınadım.

*Sela**

⁸"Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum;
Ey İsrail, keşke beni dinlesen!

⁹Aranızda yabancı ilah olmasın,
Başka bir ilaha tapmayın!

¹⁰Seni Mısır'dan çıkaran
Tanrın RAB benim.
Ağzını iyice aç, doldurayım!

¹¹"Ama halkım sesimi dinlemedi,
İsrail bana boyun eğmek istemedi.

¹²Ben de onları inatçı yürekleriyle
baş başa bıraktım,
Bildikleri gibi yaşasınlar diye.

¹³Keşke halkım beni dinleseydi,
İsrail yollarımda yürüseydi!

¹⁴Düşmanlarını hemen yere serer,

j 81:7 "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7).

81:3 Say.10:10 81:7 Çık.17:7; Say.20:13 81:9 Çık.20:2-3; Yas.5:6-7

Hasımlarına el kaldırırdım!
 15Benden nefret edenler bana boyun eğdi,
 Bu böyle sonsuza dek sürerdi.
 16Oysa sizleri en iyi buğdayla besler,
 Kayadan akan balla doyururdum.”

82. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

1Tanrı yerini aldı tanrısız kuruldaki,
 Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:
 1“Ne zamana dek haksız karar verecek,
 Kötüleri kayıracaksınız? Sela*
 2Zayıfın, öksüzün davasını savunun,
 Mazlumun, yoksulun hakkını arayın.
 3Zayıfı, düşkünün kurtarın,
 Onları kötülerin elinden özgür kılın.”
 4Bilmiyor, anlamıyorlar,
 Karanlıkta dolaşıyorlar.
 Yeryüzünün temelleri sarsılıyor.
 5“Siz ilahlarsınız” diyorum,
 ‘Yüceler Yücesi’nin oğullarısınız
 hepiniz!’
 6Yine de insanlar gibi öleceksiniz,
 Sıradan bir önder gibi
 düşeceksiniz!”

7Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü!
 Çünkü bütün uluslar senindir.

83. Mezmur

İlahi - Asaf'ın mezmuru

1Ey Tanrı, susma,
 Sessiz, hareketsiz kalma!
 2Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor,
 Senden nefret edenler boy gösteriyor.
 3Halkına karşı kurnazlık peşindeler,
 Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar.

4“Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım” diyorlar,
 “İsrail’in adı bir daha anılmasın!”
 5Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor,
 Sana karşı anlaşmaya vardı:
 6Edomlular, İsmaililer,
 Moavlılar, Hacerliler,
 7Geval, Ammon, Amalek,
 Filist ve Sur halkı.
 8Asur da onlara katıldı,
 Lutoğulları'na güç verdiler. Sela*
 9Onlara Midyan'a,
 Kişon Vadisi'nde Sisera'ya ve
 Yavin'e yaptığını yap:
 10Onlar Eyn-Dor'da yok oldular,
 Toprak için gübreye döndüler.
 11Onların soylularına Orev ve Zeev'e
 yaptığını,
 Beylerine Zevah ve Salmunna'ya
 yaptığını yap.
 12Onlar: “Gelin, sahiplenelim
 Tanrı'nın otlaklarını” demişlerdi.

13Ey Tanrım, savrulan toza,
 Rüzgarın sürüklediği saman
 çöpüne çevir onları!
 14Orman yangını gibi,
 Dağları tutuşturan alev gibi,
 15Fırtınanla kovala,
 Kasırganla dehşete düşür onları!
 16Utançla kapla yüzlerini,
 Sana yönelsinler, ya RAB.
 17Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde
 kalsınlar,
 Rezil olup yok olsunlar.
 18Senin adın RAB'dir,
 Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne
 egemen en yüce Tanrı olduğunu.

84. Mezmur

*Müzik şefi için - Gittit üzerine -
 Korahoğulları'nın mezmuru*

1Ey Her Şeye Egemen RAB,
 Ne kadar severim konutunu!

k 82:1 “Tanrısız kuruldaki” ya da “Yargıçlar topluluğunda”.

82:6 Yu.10:34 83:9 Hâk.7:1-23 83:9 Hâk.4:6-22 83:11 Hâk.7:25; 8:12

²Canım senin avlularını özlüyor,
İçim çekiyor,
Yüreğim, bütün varlığım
Sana, yaşayan Tanrı'ya sevinçle
haykırıyor.

³Kuşlar bile bir yuva,
Kırlangıç, yavrularını koyacak
bir yer buldu
Senin sunaklarının yanında,
Ey Her Şeye Egemen RAB,
Kralım ve Tanrım!

⁴Ne mutlu senin evinde oturanlara,
Seni sürekli överler! *Sela**

⁵Ne mutlu gücünü senden alan insana!
Akli hep Siyon'u ziyaret etmekte.

⁶Baka Vadisi'nden geçerken,
Pınar başına çevirirler orayı,
İlk yağmurlar orayı berekete boğar.

⁷Gittikçe güçlenir,
Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar.

⁸Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
duamı dinle,
Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı!
Sela

⁹Ey Tanrı, kalkanımıza bak,
Meshettiğin* krala lütfet!

¹⁰Senin avlularında bir gün,
Başka yerdeki bin günden iyidir;
Kötülerin çadırında yaşamaktansa,
Tanrım'ın evinin eşiğinde
durmaya yeğlerim.

¹¹Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir
kalkandır.
Lütuf ve yücelik sağlar;
Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir
iyiliği esirgemez.

¹²Ey Her Şeye Egemen RAB,
Ne mutlu sana güvenen insana!

85. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

¹Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın,
Yakup soyunu eski gönencine
kavuşturdun.

²Halkının suçlarını bağışladın,
Bütün günahlarını yok saydın. *Sela**

³Bütün gazabını bir yana koydun,
Kızgın öfkenden vazgeçtin.

⁴Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski
halimize getir,
Bize karşı öfkeni dindir!

⁵Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize?
Kuşaktan kuşağa mı
sürdüreceksin öfkeni?

⁶Halkın sende sevinç bulsun diye
Bize yeniden yaşam vermeyecek
misin?

⁷Ya RAB, sevgini göster bize,
Kurtarışını bağışla!

⁸Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne
diyeceğine;
Halkına, sadık kullarına esenlik
sözü verecek,
Yeter ki, bir daha akılsızlık
etmesinler.

⁹Evet, O kendisinden korkanları
kurtarmak üzeredir,
Görkemi ülkemizde yaşasın diye.

¹⁰Sevgiyle sadakat buluşacak,
Doğrulukla esenlik öpüşecek.

¹¹Sadakat yerden bitecek,
Doğruluk gökten bakacak.

¹²Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek,
Toprağımızdan ürün fışkıracak.

¹³Doğruluk önüsıra yürüyecek,
Adımları için yol yapacak.

86. Mezmur

Davut'un duası

¹Kulak ver, ya RAB, yanıtla beni,
Çünkü mazlum ve yoksulum.

²Koru canımı, çünkü senin sadık
kulunum.

Ey Tanrım, kurtar sana güvenen
kulunu!

³Acı bana, ya Rab,
Çünkü gün boyu sana yakarıyorum.

- ⁴Sevindir kulunu, ya Rab,
Çünkü dualarımı sana
yükseltiyorum.
- ⁵Sen iyi ve bağışlayıcısın, ya Rab,
Sana yakaran herkese bol sevgi
gösterirsin.
- ⁶Kulak ver duama, ya RAB,
Yalvarışlarımı dikkate al!
- ⁷Sıkıntılı günümde sana yakarırım,
Çünkü yanıtlarsın beni.
- ⁸İlahlar arasında senin gibisi yok,
ya Rab,
Eşsizdir işlerin.
- ⁹Yarattığın bütün uluslar gelip
Sana tapınacaklar, ya Rab,
Adını yüceltecekler.
- ¹⁰Çünkü sen ulusun, harikalar
yaratırsın,
Tek Tanrı sensin.
- ¹¹Ya RAB, yolunu bana öğret,
Senin gerçeğine göre yürüyeyim,
Kararlı kıl beni, yalnız senin
adından korkayım.
- ¹²Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle
sana şükredeceğim,
Adını sonsuza dek yücelteceğim.
- ¹³Çünkü bana sevgin büyüktür,
Canımı ölümler diyarının
derinliklerinden sen kurtardın.
- ¹⁴Ey Tanrı, küstahlar bana saldırıyor,
Zorbalar sürüsü, sana
aldırmayanlar
Canımı almak istiyor,
- ¹⁵Oysa sen, ya Rab,
Sevecen, lütfeden, tez
öfkelenmeyen,
Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrı'sın.
- ¹⁶Yönel bana, acı halime,
Kuluna kendi gücünü ver,
Kurtar hizmetçinin oğlunu.
- ¹⁷İyiliğinin bir belirtisini göster bana;
Benden nefret edenler görüp
utansın;

Çünkü sen, ya RAB, bana yardım
ettin,
Beni avuttun.

87. Mezmur

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi

- ¹RAB Siyon'u kutsal dağlar üzerine
kurdu.
- ²Siyon'un kapılarını
Yakup soyunun bütün
konutlarından daha çok sever.
- ³Ey Tanrı kenti, senin için ne yüce
sözler söylenir: *Sela**
- ⁴"Beni tanıyanlar arasında
Rahav¹ ve Babil'i anacağım,
Filist'i, Sur'u, Kûş'u* da;
'Bu da Siyon'da doğdu' diyeceğim."
- ⁵Evet, Siyon için şöyle denecek:
"Şu da orada doğmuş, bu da,
Yüceler Yücesi onu sarsılmaz
kılacak."
- ⁶RAB halkları kaydederken,
"Bu da Siyon'da doğmuş" diye
yazacak. *Sela*
- ⁷Okuyucular, kavalcılar,
"Bütün kaynaklarım sendedir!"
diyecek.

88. Mezmur

*Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi -
Müzik şefi için - "Mahalat Leannot"
makamında - Ezrahlı Heman'ın Maskili*

- ¹Ya RAB, beni kurtaran Tanrı,
Gece gündüz sana yakarıyorum.
- ²Duam sana erişsin,
Kulak ver yakarışıma.
- ³Çünkü sıkıntıya doydum,
Canım ölümler diyarına yaklaştı.
- ⁴Ölüm çukuruna inenler arasında
sayılıyorum,
Tükenmiş gibiyim;

¹87:4 "Rahav": Mısır'ı simgeliyor.

^{86:9} Ya.15:3-4 ^{86:15} Çık.34:6; Say.14:18; Neh.9:17; Mez.103:8; 145:8; Yoe.2:13; Yun.4:2

- ⁵Ölüler arasına atılmış,
Artık anımsamadığın,
İlginden yoksun,
Mezarda yatan cesetler gibiyim.
- ⁶Beni çukurun dibine,
Karanlıklara, derinliklere attın.
- ⁷Öfken üzerime çöktü,
Dalga dalga kızgınlığınla beni
ezdin. *Sela**
- ⁸Yakınlarımı benden uzaklaştırdın,
İğrenç kıldın beni gözlerinde.
Kapalı kaldım, çıkamıyorum.
- ⁹Üzüntüden gözlerimin feri
sönüyor,
Her gün sana yakarıyorum, ya
RAB,
Ellerimi sana açıyorum.
- ¹⁰Harikalarını ölümlere mi
göstereceksin?
Ölümler mi kalkıp seni övecek?
Sela
- ¹¹Sevgin mezarda,
Sadakatin yıkım diyarında
duyurulur mu?
- ¹²Karanlıklarda harikaların,
Unutulmuşluk diyarında
doğruluğun bilinir mi?
- ¹³Ama ben, ya RAB, yardıma
çağırıyorum seni,
Sabah duam sana varıyor.
- ¹⁴Niçin beni reddediyorsun, ya RAB,
Neden yüzünü benden
gizliyorsun?
- ¹⁵Düşkünüm, gençliğimden beri
ölümle burun burunayım,
Dehşetlerinin altında tükendim.
- ¹⁶Şiddetli gazabın üzerimden geçti,
Saçtığın dehşet beni yedi bitirdi.
- ¹⁷Bütün gün su gibi kuşattılar beni,
Çevremi tümüyle sardılar.
- ¹⁸Eşi dostu benden uzaklaştırdın,
Tek dostum karanlık kaldı.

89. Mezmur*Ezrahlı Eytan'ın Maskili*

- ¹RAB'bin sevgisini sonsuza dek
ezgilerle öveceğim,
Sadakatini bütün kuşaklara
bildireceğim.
- ²Sevgin sonsuza dek ayakta kalır
diyeceğim,
Sadakatini gökler kadar kalıcı
kıldın.
- ³Dedin ki, "Seçtiğim adamlar
antlaşma yaptım,
Kulum Davut'a şöyle ant içtim:
⁴'Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim,
Tahtını kuşaklar boyunca sürekli
kılacağım.' " *Sela**
- ⁵Ya RAB, gökler över harikalarını,
Kutsallar topluluğunda övülür
sadakatin.
- ⁶Çünkü göklerde RAB'be kim eş
koşulur?
Kim benzer RAB'be ilahi
varlıklar arasında?
- ⁷Kutsallar topluluğunda Tanrı korku
uyandırır,
Çevresindekilerin hepsinden ulu
ve müthiş.
- ⁸Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Senin gibi güçlü RAB var mı?
Sadakatin çevreni sarar.
- ⁹Sen kudurmuş denizler üzerinde
egemenlik sürer,
Dalgalar kabardıkça onları
dindirirsin.
- ¹⁰Sen Rahav'ı^m leş ezer gibi ezdin,
Güçlü kolunla düşmanlarını
dağıttın.
- ¹¹Gökler senindir, yeryüzü de senin;
Dünyanın ve içindeki her şeyin
temelini sen attın.
- ¹²Kuzeyi, güneyi sen yarattın,
Tavor ve Hermon dağları
Sana sevincini dile getiriyor.

- ¹³Kolun güçlüdür,
Elin kudretli, sağ elin yüce.
- ¹⁴Tahtın adalet ve doğruluk üzerine
kurulu,
Sevgi ve sadakat önüsıra gider.
- ¹⁵Ne mutlu sevinç çığlıkları atmasını
bilen halka, ya RAB!
Yüzünün ışığında yürürler.
- ¹⁶Gün boyu senin adınla sevinir,
Doğruluğunla yücelirler.
- ¹⁷Çünkü sen onların gücü ve
yüceliğisin,
Lütfun sayesinde gücümüz artar.
- ¹⁸Kalkanımız RAB'be,
Kralımız İsrail'in Kutsalı'na aittir.
- ¹⁹Geçmişte bir görüm aracılığıyla,
Sadık kullarına şöyle dedin:
"Bir yiğide yardım ettim,
Halkın içinden bir genci yükselttim.
- ²⁰Kulum Davut'u buldum,
Kutsal yağım ile onu meshettim*.
- ²¹Elim ona destek olacak,
Kolum güç verecek.
- ²²Düşman onu haraca
bağlayamayacak",
Kötüler onu ezmeyecek.
- ²³Düşmanlarını onun önünde
kıracağım,
Ondan nefret edenleri vuracağım.
- ²⁴Sadakatim, sevgim ona destek
olacak,
Benim adımla gücü yükselecek.
- ²⁵Sağ elini denizin,
Irmakların üzerine egemen
kılacağım.
- ²⁶"Babam sensin" diye seslenecek bana,
'Tanrım, kurtuluşumun kayası.'
- ²⁷Ben de onu ilk oğlum,
Dünyadaki kralların en yücesi
kılacağım.
- ²⁸Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim,
Onunla yaptığım antlaşma hiç
bozulmayacak.
- ²⁹Soyunu sonsuza dek,

Tahtını gökler durduğu sürece
sürdüreceğim.

- ³⁰"Çocukları yasamdan ayrılır,
İlkelerime göre yaşamazsa;
- ³¹Kurallarımı bozar,
Buyruklarına uymazsa,
- ³²İşyanlarını sopayla,
Suçlarını dayakla cezalandıracağım.
- ³³Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek,
Sadakatime sırt çevirmeyeceğim.
- ³⁴Antlaşmamı bozmayacak,
Ağzımdan çıkan sözü
değiştirmeyeceğim.
- ³⁵Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim,
Davut'a yalan söylemeyeceğim.
- ³⁶Onun soyu sonsuza dek sürecek,
Tahtı karşımda güneş gibi duracak,
- ³⁷Göklerde güvenilir bir tanık olan
ay gibi
Sonsuza dek kalacak." *Sela*
- ³⁸Ama sen reddettin, sırt çevirdin,
Çok öfkeli oldun meshettiğin* krala.
- ³⁹Kulunla yaptığın antlaşmadan
vazgeçtin,
Onun tacını yere atıp kirlettin.
- ⁴⁰Yıktın bütün surlarını,
Viran ettin kalelerini.
- ⁴¹Yoldan geçen herkes onu yağmaladı,
Yüzkarası oldu komşularına.
- ⁴²Hasımlarının sağ elini onun üstüne
kaldırdın,
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
- ⁴³Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin,
Savaşta ona yan çıkmadın.
- ⁴⁴Görkemine son verdin,
Tahtını yere çaldın.
- ⁴⁵Gençlik günlerini kısalttın,
Onu utanca boğdun. *Sela*
- ⁴⁶Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi gizleneceksin?
Ne zamana dek öfken alev alev
yanacak?

n 89:22 "Haraca bağlayamayacak" ya da "Aldatamayacak".

89:20 1Sa.13:14; Elç.13:22 89:20 1Sa.16:12 89:27 Va.1:4-6

⁴⁷Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini,
Ne boş yaratmışsın insanoğlunu!
⁴⁸Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen,
Ölümler diyarının pençesinden
canını kurtaran? *Sela*

⁴⁹Ya Rab, nerede o eski sevgin?
Davut'a göstereceğine ant içtiğin
o sadık sevgin!
⁵⁰⁻⁵¹Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl
rezil olduğunu,
Bütün halkların hakaretini
bağrında nasıl taşıdığını,
Düşmanlarının hakaretini, ya RAB,
Meshettiğin kralın attığı adıma
edilen hakaretleri.

⁵²Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be!
Amin! Amin!

4.KİTAP

90. Mezmur

Tanrı adamı Musa'nın duası

¹Ya Rab, barınak oldun bize
Kuşaklar boyunca.
²Dağlar var olmadan,
Daha evreni ve dünyayı
yaratmadan,
Öncesizlikten sonsuzluğa dek
Tanrı sensin.
³İnsanı toprağa döndürürsün,
“Ey insanoğulları, toprağa dönün!”
diyerek.
⁴Çünkü senin gözünde bin yıl
Geçmiş bir gün, dün gibi,
Bir gece nöbeti gibidir.
⁵İnsanları bir düş gibi siler,
süpürürsün,
Sabah biten ot misali:
⁶Sabah filizlenir, büyür,
Akşam solar, kurur.
⁷Eriyip bitiyoruz senin öfkenden,
Kızgınlığından dehşete düşüyoruz.

⁸Suçlarımızı önüne,
Gizli günahlarımızı yüzünün
ışığına çıkardın.
⁹Gazabından kısıyor günlerimiz,
Bir soluk gibi tüketiyor yıllarımız.
¹⁰Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor,
Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak;
En güzel yıllar da zahmetle,
kederle geçiyor,
Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.
¹¹Kim bilir gazabının gücünü?
Çünkü öfken sana duyulan korku
kadar güçlüdür.
¹²Bu yüzden günlerimizi saymayı
bize öğret ki,
Bilgelik kazanalım.

¹³Vazgeç, ya RAB! Öfken ne
zamana dek sürecek?
Acı kullarına!
¹⁴Sabah bizi sevginle doyur,
Ömrümüz boyunca sevinçle
haykıralım.
¹⁵Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa,
Kaç yıl çile çektiirdinse,
O kadar sevindir bizi.
¹⁶Yaptıkların kullarına,
Görkemin onların çocuklarına
görünsün.
¹⁷Tanrımız Rab bizden hoşnut kalsın.
Ellerimizin emeğini boşa çıkarma.
Evet, ellerimizin emeğini boşa
çıkarma.

91. Mezmur

¹Yüceler Yücesi'nin barınağında
oturan,
Her Şeyse Gücü Yeten'in
gölgesinde barınır.
²“O benim sığınağım, kalemdir”
derim RAB için,
“Tanrım'dır, O'na güvenirim.”
³Çünkü O seni avcı tuzağından,
Ölümcül hastalıktan kurtarır.

⁴Seni kanatlarının altına alır,
Onların altına sığınırısın.
O'nun sadakati senin kalkanın,
siperin olur.
⁵Ne gecenin dehşetinden korkarsın,
Ne gündüz uçan oktan,
Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan,
Ne de öğleyin yok eden kırgından.

⁷Yanında bin kişi,
Sağında on bin kişi kırılrsa bile,
Sana dokunmaz.
⁸Sen yalnız kendi gözlerinle
seyredecek,
Kötülerin cezasını göreceksin.

⁹Sen RAB'bi kendine sığınak,
Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin
için,

¹⁰Başına kötülük gelmeyecek,
Çadırına felaket yaklaşmayacak.

¹¹Çünkü Tanrı meleklerine buyruk
verecek,
Gideceğin her yerde seni
korusunlar diye.

¹²Elleri üzerinde taşıyacaklar seni,
Ayağın bir taşla çarpmasın diye.

¹³Aslanın, kobranın üzerine basıp
geçeceksin,
Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin.

¹⁴“Beni sevdiği için
Onu kurtaracağım” diyor RAB,
“Beni iyi tanıdığı için
Ona kale olacağım.

¹⁵Bana seslenince onu yanıtlayacağım,
Sıkıntıda onun yanında olacağım,
Kurtarıp yücelteceğim onu.

¹⁶Onu uzun ömürlü doyuracak,
Ona kurtuluşımı göstereceğim.”

92. Mezmur

Mezmur - Şabat Günü için ilahi*

¹⁻³Ya RAB, sana şükretmek,
Ey Yüceler Yücesi, adını
ilahilerle övmek,

Sabah sevgini,
Gece sadakatini,
On telli sazla, çenk ve lirle
duyurmak ne güzel!
⁴Çünkü yaptıklarınla beni
sevindirdin, ya RAB,
Ellerinin işi karşısında sevinç
ilahileri okuyorum.

⁵Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB,
Düşüncelerin ne derin!

⁶Aptal insan bilemez,
Budala akıl erdiremez:

⁷Kötüler mantar gibi bitse,
Suçlular pıtrak gibi açsa bile,
Bu onların sonsuza dek yok oluşu
demektir.

⁸Ama sen sonsuza dek yücesin,
ya RAB.

⁹Ya RAB, düşmanların kesinlikle,
Evet, kesinlikle yok olacak,
Suç işleyen herkes dağılacak.

¹⁰Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın,
Taze zeytinyağını başıma döktün.

¹¹Gözlerim düşmanlarımdan
bozgununu gördü,
Kulaklarım bana saldıran
kötülerin sonunu duydu.

¹²Doğru insan hurma ağacı gibi
serpilip gelişecek,
Lübnan sediri gibi yükselecek.

¹³RAB'bin evinde dikilmiş olarak
Tanrımız'ın avlularında serpilip
büyüyecek.

¹⁴Böyleleri yaşlanınca da meyve
verecek,
Taptaze ve yeşil kalacaklar.

¹⁵“RAB doğrudur! Kayamdır benim!
O'nda haksızlık bulunmaz!” diye
duyuracaklar.

93. Mezmur

¹RAB egemenlik sürüyor, görkeme
bürünmüş,

Kudret giyinip kuşanmış.
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
2Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş,
Varlığın öncesizliğe uzanır.

3Denizler gürüyor, ya RAB,
Denizler gümbür gümbür gürüyor,
Denizler dalgalarını çınlatıyor.
4Yücelerdeki RAB engin suların
gürleyişinden,
Denizlerin azgın dalgalarından
Daha güçlüdür.

5Koşulların hep geçerlidir;
Tapınağına kutsallık yaraşır
Sonsuza dek, ya RAB.

94. Mezmur

1Ya RAB, öç alıcı Tanrı,
Saç ışığını, ey öç alıcı Tanrı!
2Kalk, ey yeryüzünün yargıcı,
Küstahlara hak ettikleri cezayı ver!
3Kötüler ne zamana dek, ya RAB,
Ne zamana dek sevinip coşacak?
4Ağızlarından küstahlık dökülüyor,
Suç işleyen herkes övünüyor.
5Halkını eziyorlar, ya RAB,
Kendi halkına eziyet ediyorlar.
6Dulu, garibi boğazlıyor,
Öksüzleri öldürüyorlar.
7“RAB görmez” diyorlar,
“Yakup'un Tanrısı dikkat etmez.”

8Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin;
Ey aptallar, ne zaman
akıllanacaksınız?
9Kulağı yaratan işitmez mi?
Göze biçim veren görmez mi?
10Ulusları yola getiren yargılamaz mı?
İnsanı eğiten bilmez mi?
11RAB insanın düşüncelerinin
Boş olduğunu bilir.
12Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin,
Yasanı öğrettiğin insana!

13Kötüler için çukur kazılınca dek,
Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp
rahatlatırsın.
14Çünkü RAB halkını reddetmez,
Kendi halkını terk etmez.
15Adalet yine doğruluk üzerine
kurulacak,
Yüreği temiz olan herkes ona
uyacak.
16Kötülere karşı beni kim savunacak?
Kim benim için suçlulara karşı
duracak?
17RAB yardımcım olmasaydı,
Şimdiye dek sessizlik diyarına
göçmüştüm bile.
18“Ayağım kayıyor” dediğimde,
Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.
19Kaygılar içimi sarınca,
Senin avutmaların gönlümü
sevindirir.
20Yasaya dayanarak haksızlık yapan
koltuk sahibi
Seninle bağdaşır mı?
21Onlar doğruya karşı birleşiyor,
Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar.
22Ama RAB bana kale oldu,
Tanrım sığındığım kaya oldu.
23Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğü
Kendi başlarına getirecek,
Kötülükleri yüzünden köklerini
kurutacak,
Evet, köklerini kurutacak.

95. Mezmur

1Gelin, RAB'be sevinçle haykıralım,
Bizi kurtaran kayaya sevinç
çığlıkları atalım,
2Şükranla huzuruna çıkalım,
O'na sevinç ilahileri yükseltelim!
3Çünkü RAB ulu Tanrı'dır,
Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.
4Yerin derinlikleri O'nun elindedir,
Dağların dorukları da O'nun.
5Deniz O'nundur, çünkü O yarattı,
Karaya da O'nun elleri biçim verdi.

“Gelin, tapınalım, eğilelim,
Bizi yaratan RAB'bin önünde diz
çökelim.
“Çünkü O Tanrımız'dır,
Bizse O'nun otlağının halkı,
Elinin altındaki koyunlarız.

Bugün sesini duyarsanız,
“Meriva'da^o, o gün çölde, Massa'da^o
olduğu gibi,
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.
“Yaptıklarımı görmelerine karşın,
Atalarınız orada beni sınavıyıp
denediler.
“Kırk yıl o kuşaktan hep öğrendim,
“Yüreği kötü yola sapan bir
halktır” dedim,
“Yollarımı bilmiyorlar.”
“Bu yüzden öfkeyle ant içtim:
“Huzur diyarıma^p asla
girmeyecekler!”

96. Mezmur

(1Ta.16:23-33)

“Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be!
Ey bütün dünya, RAB'be ezgiler
söyleyin!
“Ezgi söyleyin, RAB'bin adını övün,
Her gün duyurun kurtuluşını!
“Görkemini uluslara,
Harikalarını bütün halklara anlatın!
“Çünkü RAB uludur, yalnız O
övgüye değer,
İlahlardan çok O'ndan korkulur.
“Halkların bütün ilahları bir hiçtir,
Oysa gökleri yaratan RAB'dir.
“Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır,
Güç ve güzellik O'nun
tapınağındadır.
“Ey bütün halklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,

“RAB'bin görkemini adına yaraşır
biçimde övün,
Sunular getirip avlularına girin!
“Kutsal giysiler içinde RAB'be
tapının!
Titreyin O'nun önünde, ey bütün
yeryüzündekiler!

“Uluslara, “RAB egemenlik
sürüyor” deyin.
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
O halkları adaletle yargılar.
“Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü!
Gürlesin deniz içindekilerle
birlikte!
“Bayram etsin kırlar ve
üzzerindekiler!
O zaman RAB'bin önünde bütün
orman ağaçları
Sevinçle haykırarak.
Çünkü O geliyor!
Yeryüzünü yargılamaya geliyor.
Dünyayı adaletle,
Halkları kendi gerçeğiyle
yönetecek.

97. Mezmur

“RAB egemenlik sürüyor, coşsun
yeryüzü,
Bütün kıyı halkları sevin sin!
“Bulut ve zifiri karanlık sarmış
çevresini,
Doğruluk ve adalettir tahtının
temeli.
“Ateş yürüyor O'nun önünde,
Düşmanlarını yakıyor çevrede.
“Şimşekleri dünyayı aydınlatır,
Yeryüzü görüp titrer.
“Dağlar balmumu gibi erir,
RAB'bin, bütün yeryüzünün
Rab'bi önünde.
“Gökler O'nun doğruluğunu duyurur,
Bütün halklar görkemini görür.

o 95:8 “Meriva”: “Çıkışma” anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). o 95:8 “Massa”: “Deneme” anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). p 95:11 “Huzur diyarıma”, yani “Vaat edilen toprağa” (bkz. Say.14:26-35; İbr.4:1-7). 95:7-11 İbr.3:7-11,15; 4:3,5,7 95:8-9 Çık.17:1-7; Say.20:2-13; 95:11 Say.14:20-23; Yas.1:34-36 95:11 Yas.12:9-10 96:7-9 1Ta.16:29-30; Mez.29:1-2 96:12-13 Yşa.11:4; Va.19:11

⁷Utansın puta tapanlar,
Değersiz putlarla övünenler!
RAB'be tapın, ey bütün ilahlar!
⁸Siyon seviniyor yargılarını
duyunca, ya RAB,
Yahuda kentleri coşuyor.
⁹Çünkü sensin, ya RAB, bütün
yeryüzünün en yücesi,
Bütün ilahların üstündesin, çok
ulusun.

¹⁰Ey sizler, RAB'bi sevenler,
kötülükten tiksinişin.
O sadık kullarının canını korur,
Onları kötülerin elinden kurtarır.
¹¹Doğrulara ışık,
Temiz yürekliyle sevinç saçar.
¹²Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun,
Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98. Mezmur

Mezmur

¹Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be.
Çünkü harikalar yaptı,
Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal
koluyla.
²RAB ulusların gözü önüne serdi
kurtuluşunu,
Zaferini bildirdi.
³İsrail halkına sevgisini,
Sadakatini anımsadı;
Tanrımız'ın zaferini gördü
dünyanın dört bucağı.
⁴Sevinç çılgınlıkları yükseltin RAB'be,
ey yeryüzündekiler!
Sevinç ilahileriyle yeri göğü
çınlatın!
⁵Lirle ezgiler sunun RAB'be,
Lir ve müzik eşliğinde!
⁶Boru ve borazan eşliğinde
Sevinç çılgınlıkları atın Kral olan
RAB'bin önünde.
⁷Gürlesin deniz ve içindekiler,
Gürlesin yeryüzü ve üzerindeki.

⁸⁻⁹El çırpırsın ırmaklar,
Sevinçle haykırsın dağlar
RAB'bin önünde!
Çünkü O geliyor
Yeryüzünü yönetmeye.
Dünyayı adaletle,
Halkları doğrulukla yönetecek.

99. Mezmur

¹RAB egemenlik sürüyor, titresin
halklar!
Keruvlar* arasında tahtına oturmuş,
Sarsılsın yeryüzü!
²RAB Siyon'da uludur,
Yücedir O, bütün halklara
egemendir.
³Övsünler büyük, müthiş adını!
O kutsaldır.
⁴Ey adaleti seven güçlü kral,
Eşitliği sen sağladın,
Yakup soyunda doğru ve adil
olanı sen yaptın.
⁵Yüceltin Tanrımız RAB'bi,
Ayaklarının taburesi önünde
tapının!
O kutsaldır.
⁶Musa'yla Harun O'nun
kâhinlerindendi,
Samuel de O'nu adıyla çağırınlar
arasındaydı.
RAB'be seslenirlerdi,
O da yanıtlardı.
⁷Bulut sütunu içinden onlarla konuştu,
Uydular O'nun buyruklarına,
Kendilerine verdiği kurallara.
⁸Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin
onlara;
Bağışlayıcı bir Tanrı oldun,
Ama yaptıkları kötülüğü cezasız
bırakmadın.
⁹Tanrımız RAB'bi yüceltin,
Tapının O'na kutsal dağında!
Çünkü Tanrımız RAB kutsaldır.

100. Mezmur*Mezmur - Şükretmek için*

- ¹Ey bütün dünya, RAB'be sevinç
çığlıkları yükseltin!
²O'na neşeyle kulluk edin,
Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!

- ³Bilin ki RAB Tanrı'dır.
Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz^r,
O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız.

- ⁴Kapılarına şükranla,
Avlularına övgüyle girin!
Şükredin O'na, adına övgüler sunun!

- ⁵Çünkü RAB iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

101. Mezmur*Davut'un mezmuru*

- ¹Sevgini ve adaletini ezgilerle
anacağım,
Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB.
²Dürüst davranmaya özen
göstereceğim,
Ne zaman geleceksin bana?

- Temiz bir yaşam süreceğim evimde,
³Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim.
Tiksinirim döneğlerin işinden,
Etkilemez beni.

- ⁴Uzak olsun benden sapıklık,
Tanımak istemem kötülüğü.

- ⁵Yok ederim dostunu gizlice
çekiştireni,
Katlanamam tepeden bakan,
gururlu insana.

- ⁶Gözüm ülkenin sadık insanları
üzerinde olacak,
Yanımda oturmalarını isterim;
Bana dürüst yaşayan kişi hizmet
edecek.

- ⁷Hilekâr evimde oturmayacak,
Yalan söyleyen gözümün önünde
durmayacak.
⁸Her sabah ülkedeki kötülerini yok
ederek
Bütün haksızları RAB'bin
kentinden söküp atacağım.

102. Mezmur*Zayıf düşünce derdini RAB'be döken
mazlumun duası*

- ¹Ya RAB, duamı işit,
Yakarışım sana erişsin.
²Sıkıntılı günümde yüzünü benden
gizleme,
Kulak ver sesime,
Seslenince yanıt ver bana
hemen.

- ³Çünkü günlerim duman gibi yok
oluyor,
Kemiklerim ateş gibi yanıyor.
⁴Yüreğim kırgın yemiş ot gibi
kurudu,
Ekmek yemeyi bile unuttum.
⁵Bir deri bir kemiğe döndüm
Acı acı inlemekten.
⁶İssiz yerlerdeki ishakkuşunu
andırıyorum,
Viranelerdeki kukumav gibiyim.

- ⁷Gözümde uyku girmiyor,
Damda yalnız kalmış bir kuş
gibiyim.

- ⁸Düşmanlarım bütün gün bana
hakaret ediyor,
Bana dil uzatanlar adımları lanet
için kullanıyor.

- ⁹⁻¹⁰Kızıp öfkelendiğin için
Külü ekmek gibi yiyor,
İçeceğime gözyaşı katıyorum.
Beni kaldırıp bir yana attın.

- ¹¹Günlerim akşam uzayan gölge
gibi yitmekte,
Ot gibi sararmaktayım.

^r 100:3 “Biz de O'nunuz” ya da “Kendimiz değil”.

100:5 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11

- ¹² Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB,
Ünün kuşaklar boyu sürer.
- ¹³ Kalkıp Siyon'a sevecenlik göstereceksin,
Çünkü onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.
- ¹⁴ Kulların onun taşlarından hoşlanır, Tozunu bile severler.
- ¹⁵ Uluslar RAB'bin adından, Yeryüzü kralları görkeminden korkacak.
- ¹⁶ Çünkü RAB Siyon'u yeniden kuracak,
Görkem içinde görünecek.
- ¹⁷ Yoksulların duasına kulak verecek, Yalvarışlarını asla hor görmeyecek.
- ¹⁸ Bunlar gelecek kuşak için yazılsın, Öyle ki, henüz doğmamış insanlar RAB'be övgüler sunsun.
- ¹⁹ RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı,
Göklerden yeryüzünü gözetledi,
- ²⁰ Tutsakların iniltisini duymak, Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için.
- ²¹⁻²² Böylece halklar ve krallıklar RAB'be tapınmak için toplanınca, O'nun adı Siyon'da,
Övgüsü Yeruşalim'de duyurulacak.
- ²³ RAB gücümü kırdı yaşam yolunda, Ömrümü kısalttı.
- ²⁴ "Ey Tanrım, ömrümün ortasında canımı alma!" dedim.
"Senin yılların kuşaklar boyu sürer!"
- ²⁵ "Çok önceden attın dünyanın temellerini,
Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
- ²⁶ Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsini bir giysi gibi eskiyeceksin. Onları bir kaftan gibi değiştireceksin,

- Geçip gidecekler.
- ²⁷ Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek.
- ²⁸ Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları,
Senin önünde duracak soyları."

103. Mezmur

Davut'un mezmuru

- ¹ RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım!
- ² RAB'be övgüler sun, ey canım!
İyiliklerinin hiçbirini unutma!
- ³ Bütün suçlarını bağışlayan,
Bütün hastalıklarını iyileştiren,
- ⁴ Canını ölüm çukurundan kurtaran,
Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren,
- ⁵ Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur,
Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir.
- ⁶ RAB bütün düşkünlere Hak ve adalet sağlar.
- ⁷ Kendi yöntemlerini Musa'ya, İşlerini İsraililer'e açıkladı.
- ⁸ RAB sevecen ve lütfedendir,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
- ⁹ Sürekli suçlamaz,
Öfkesini sonsuza dek sürdürmez.
- ¹⁰ Bize günahlarımıza göre davranmaz, Suçlarımızın karşılığını vermez.
- ¹¹ Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,
Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.
- ¹² Doğu batıdan ne kadar uzaksa,
O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.
- ¹³ Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa,
RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.

- ¹⁴Çünkü mayamızı bilir,
Toprak olduğumuzu anımsar.
- ¹⁵İnsana gelince, ota benzer ömrü,
Kır çiçeği gibi serpilir;
- ¹⁶Rüzgar üzerine esince yok olur gider,
Bulunduğu yer onu tanımaz.
- ¹⁷⁻¹⁸Ama RAB kendisinden
korkanları sonsuza dek sever,
Antlaşmasına uyan
Ve buyruklarına uymayı anımsayan
soylarına adil davranır.
- ¹⁹RAB tahtını göklere kurmuştur,
O'nun egemenliği her yeri kapsar.
- ²⁰RAB'be övgüler sunun, ey sizler,
O'nun melekleri,
O'nun sözünü dinleyen,
Söylediklerini yerine getiren güç
sahipleri!
- ²¹RAB'be övgüler sunun, ey sizler,
O'nun bütün göksel orduları,
İsteğini yerine getiren kulları!
- ²²RAB'be övgüler sunun,
Ey O'nun egemen olduğu
yerlerdeki bütün yaratıklar!
RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

104. Mezmur

- ¹RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
Ya RAB Tanrım, ne ulusun!
Görkem ve yücelik kuşanmışsın,
²Bir kaftana бүрүнür gibi ışığa
бүрүнмүşсүн.
Gökleri bir çadır gibi geren,
³Evinin yukarıdaki sular üzerine kuran,
Bulutları kendine savaş arabası
yapan,
Rüzgarın kanatları üzerinde gezen,
⁴Rüzgarları kendine haberci,
Yıldırımları hizmetkâr eden'sensin^s.
- ⁵Yeryüzünü temeller üzerine kurdun,
Asla sarsılmasın diye.
- ⁶Engini ona bir giysi gibi giydirdin,

- Sular dağların üzerinde durdu.
- ⁷Sen kükreyince sular kaçtı,
Göğü gürletince hemen çekildi.
- ⁸Dağları aşır derelere aktı,
Onlar için belirlediğin yerlere
doğru.
- ⁹Bir sınır koydun önlere,
Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir
daha kaplamasınlar diye.
- ¹⁰Vadilerde fışkırttığın pınarlar,
Dağların arasından akar.
- ¹¹Bütün kır hayvanlarını suvarır,
Yaban eşeklerinin susuzluğunu
giderirler.
- ¹²Kuşlar yanlarında yuva kurar,
Dalların arasında ötüşürler.
- ¹³Gökteki evinden dağları sularsın,
Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.
- ¹⁴Hayvanlar için ot,
İnsanların yararı için bitkiler
yetiştirirsin;
İnsanlar ekmeğini topraktan
çıkarsın diye,
- ¹⁵Yüreklerini sevindiren şarabı,
Yüzlerini güldüren zeytinyağını,
Güçlerini artıran ekmeği hep sen
verirsin.

- ¹⁶RAB'bin ağaçları,
Kendi diktiği Lübnan sedirleri
suya doyar.
- ¹⁷Kuşlar orada yuva yapar,
Leyleğin evi ise çamlardadır.
- ¹⁸Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı,
Kayalar kaya tavşanlarının*
sığınağıdır.
- ¹⁹Mevsimleri göstereceğin diye ayı,
Batacağı zamanı bilen güneşi
yarattın.
- ²⁰Karartırsın ortalığı, gece olur,
Başlar kıpırdamaya orman
hayvanları.
- ²¹Genç aslan av peşinde kükrer,

* 104:4 "Rüzgarları kendine haberci, yıldırımları hizmetkâr eden sensin" ya da "Meleklerini rüzgarlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yapan sensin". 104:4 İbr.1:7

- Tanrı'dan yiyecek ister.
²²Güneş doğunca
 İnerine çekilir, yatarlar.
²³İnsan işine gider,
 Akşama dek çalışmak için.
²⁴Ya RAB, ne çok eserin var!
 Hepsini bilgece yaptın;
 Yeryüzü yarattıklarınla dolu.
²⁵İşte uçsuz bucaksız denizler,
 İçinde kaynaşan sayısız canlılar,
 Büyük küçük yaratıklar.
²⁶Orada gemiler dolaşır,
 İçinde oynaşsın diye yarattığın
 Livyatan* da orada.
²⁷Hepsi seni bekliyor,
 Yiyeceklerini zamanında veresin
 diye.
²⁸Sen verince onlar toplar,
 Sen elini açınca onlar iyiliğe
 doyar.
²⁹Yüzünü gizleyince dehşete
 kapılırlar,
 Soluklarını kesince ölüp toprak
 olurlar.
³⁰Ruhun'u gönderince var olurlar,
 Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.
³¹RAB'bin görkemi sonsuza dek
 sürsün!
 Sevinsin RAB yaptıklarıyla!
³²O bakınca yeryüzü titrer,
 O dokununca dağlar tüter.
³³Ömrümce RAB'be ezgiler
 söyleyecek,
 Var oldukça Tanrım'ı ilahilerle
 öveceğim.
³⁴Düşüncem O'na hoş görünsün,
 Sevincim RAB olsun!
³⁵Tükensin dünyadaki günahlılar,
 Yok olsun artık kötüler!
 RAB'be övgüler sun, ey
 gönlüm!
 RAB'be övgüler sunun!

105. Mezmur

(1Ta.16:8-22)

- ¹RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın,
 Halklara duyurun yaptıklarını!
²O'nu ezgilerle, ilahilerle övün,
 Bütün harikalarını anlatın!
³Kutsal adıyla övünün,
 Sevinsin RAB'be yönelenler!
⁴RAB'be ve O'nun gücüne bakın,
 Durmadan O'nun yüzünü arayın!
⁵⁻⁶Ey sizler, kulu İbrahim'in soyu,
 Seçtiği Yakupoğulları,
 O'nun yaptığı harikaları,
 Olağanüstü işlerini
 Ve ağzından çıkan yargıları
 anımsayın!
⁷Tanrımız RAB O'dur,
 Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
⁸⁻⁹O antlaşmasını,
 Bin kuşak için verdiği sözü,
 İbrahim'le yaptığı antlaşmayı,
 İshak için içtiği andı sonsuza dek
 anımsar.
¹⁰⁻¹¹"Hakkınıza düşen mülk olarak
 Kenan ülkesini size vereceğim"
 diyerek,
 Bunu Yakup için bir kural,
 İsrail'le sonsuza dek geçerli bir
 antlaşma yaptı.
¹²O zaman bir avuç insandılar,
 Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.
¹³Bir ulustan öbürüne,
 Bir ülkeden ötekine dolaşıp
 durdular.
¹⁴RAB kimsenin onları ezmesine
 izin vermedi,
 Onlar için kralları bile payladı:
¹⁵"Meshettiklerime* dokunmayın,
 Peygamberlerime kötülük
 etmeyin!" dedi.
¹⁶Ülkeye kıtlık gönderdi,

- Bütün yiyeceklerini yok etti.
¹⁷Önlerinden bir adam göndermişti,
 Köle olarak satılan Yusuf'tu bu.
¹⁸Zincir vurup incittiler ayaklarını,
 Demir halka geçirdiler boynuna,
¹⁹Söyledikleri gerçekleşinceye dek,
 RAB'in sözü onu sınadı.
²⁰Kral adam gönderip Yusuf'u
 salıverdi,
 Halklara egemen olan onu özgür
 kıldı.
²¹Onu kendi sarayının efendisi,
 Bütün varlığının sorumlusu yaptı;
²²Önderlerini istediği gibi eğitsin,
 İleri gelenlerine akıl versin diye.
²³O zaman İsrail Mısır'a gitti,
 Yakup Ham ülkesine yerleşti.
²⁴RAB halkını alabildiğine çoğalttı,
 Düşmanlarından sayıca artırdı
 onları.
²⁵Sonunda tutumunu değiştirdi
 düşmanlarının:
 Halkından tiksindiler,
 Kullarına kurnazca davrandılar.
²⁶Kulu Musa'yı,
 Seçtiği Harun'u gönderdi aralarına.
²⁷Onlar gösterdiler RAB'in
 belirtilerini,
 Ham ülkesinde şaşılasi işlerini.
²⁸Karanlık gönderip ülkeyi
 karanlığa bürüdü RAB,
 Çünkü Mısırlılar O'nun sözlerine
 karşı gelmişti.
²⁹Kana çevirdi sularını,
 Öldürdü balıklarını.
³⁰Ülkede kurbağalar kaynaştı
 Krallarının odalarına kadar.
³¹RAB buyurunca sinek sürüleri,
 Sivrisinekler üşüştü ülkenin her
 yanına.

- ³²Dolu yağdırdı yağmur yerine,
 Şimşekler çaktırdı ülkelerinde.
³³Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,
 Parçaladı ülkenin ağaçlarını.
³⁴O buyurunca çekirgeler,
 Sayısız yavrular kaynadı.
³⁵Ülkenin bütün bitkilerini yediler,
 Toprağın ürününü yiyip
 bitirdiler.
³⁶RAB ülkede ilk doğanların hepsini,
 İlk çocuklarını öldürdü.
³⁷İsraililer'i ülkeden altın ve
 gümüşle çıkardı,
 Oymaklarından tek kişi bile
 tökezlemedi.
³⁸Onlar gidince Mısır sevindi,
 Çünkü İsrail korkusu çökmüştü
 Mısır'ın üzerine.
³⁹RAB bulutu bir örtü gibi yaydı
 üzerlerine,
 Gece ateş verdi yollarını
 aydınlatın diye.
⁴⁰İstediler, bıldırcın gönderdi,
 Göksel ekmekle doyurdu
 karınlarını.
⁴¹Kayayı yardı, sular fışkırdı,
 Çorak topraklarda bir ırmak gibi
 aktı.
⁴²Çünkü kutsal sözünü,
 Kulu İbrahim'e verdiği sözü
 anımsadı.
⁴³Halkını sevinç içinde,
 Seçtiklerini sevinç çılgınlıklarıyla
 ülkeden çıkardı.
⁴⁴Ulusların topraklarını verdi onlara.
 Halkların emeğini miras aldılar;
⁴⁵Kurallarını yerine getirsinler,
 Yasalarına uysunlar diye.

RAB'be övgüler sunun!

106. Mezmur

(1Ta.16:34-36)

1 Övgüler sunun, RAB'be!RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.**2** RAB'bin büyük işlerini kim
anlatabilir,

Kim O'na yeterince övgü sunabilir?

3 Ne mutlu adalete uyanlara,
Sürekli doğru olanı yapanlara!**4** Ya RAB, halkına lütfettiğinde
anımsa beni,
Onları kurtardığında ilgilen
benimle.**5** Öyle ki, seçtiklerinin gönencini
göreyim,
Ulusunun sevincini,
Kendi halkının kıvancını
paylaşayım.**6** Atalarımız gibi biz de günah işledik,
Suç işledik, kötülük ettik.**7** Atalarımız Mısır'dayken
Yaptığın harikaları anlamadı,
Çok kez gösterdiğin sevgiyi
anımsamadı,
Denizde, Kamış Denizi'nde*
başkaldırdılar.**8** Buna karşın RAB gücünü
göstermek için,
Adı uğruna kurtardı onları.**9** Kamış Denizi'ni azarladı, kurudu
deniz,
Yürüdüler enginde O'nun
öncülüğünde,
Çölde yürür gibi.**10** Kendilerinden nefret edenlerin
elinden aldı onları,
Düşmanlarının pençesinden
kurtardı.**11** Sular yuttu hasımlarını,
Hiçbiri kurtulmadı.**12** O zaman atalarımız O'nun
sözlerine inandılar,
Ezgiler söyleyerek O'nu övdüler.**13** Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını
çabucak unuttular,
Öğüt vermesini beklemediler.**14** Özlemle kıvrandılar çölde,
Tanrı'yı denediler ıssız yerlerde.**15** Tanrı onlara istediklerini verdi,
Ama üzerlerine yıpratıcı bir
hastalık gönderdi.**16** Onlar ordugahlarında Musa'yı,
RAB'bin kutsal kulu Harun'u
kıskanınca,**17** Yer yarıldı ve Datana'yı yuttu,
Avıram'la yandaşlarının üzerine
kapandı.**18** Ateş kavurdu onları izleyenleri,
Alev yaktı kötüleri.**19** Bir buzağı heykeli yaptılar Horev'de,
Dökme bir puta tapındılar.**20** Tanrı'nın yüceliğini,
Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.**21** Unuttular kendilerini kurtaran
Tanrı'yı,**22** Ham ülkesinde yarattığı harikaları,
Kamış Denizi kıyısında yaptığı
müthiş işleri.**23** Bu yüzden onları yok edeceğini
söyledi Tanrı,
Ama seçkin kulu Musa O'nun
önündeki gedikte durarak,
Yok edici öfkesinden vazgeçirdi
O'nu.**24** Ardından hor gördüler güzelim
ülkeyi,
Tanrı'nın verdiği söze inanmadılar.**25** Çadırlarında söylendiler,
Dinlemediler RAB'bin sesini.

²⁶⁻²⁷Bu yüzden RAB elini kaldırdı
Ve çölde onları yere sereceğine,
Soylarını ulusların arasına
saçacağına,
Onları öteki ülkelere
dağıtacağına ant içti.

²⁸Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar,
Ölümlere sunulan kurbanları yediler.

²⁹Öfkelenlendirdiler RAB'bi
yaptıklarıyla,
Salgın hastalık çıktı aralarında.

³⁰Ama Pinehas kalkıp araya girdi,
Felaketi önledi.

³¹Bu doğruluk sayıldı ona,
Kuşaklar boyu, sonsuza dek
sürecek bu.

³²Yine RAB'bi öfkelenlendirdiler
Meriva suları yanında,
Musa'nın başına dert açıldı onlar
yüzünden;

³³Çünkü onu sinirlendirdiler,
O da düşünmeden konuştu.

³⁴RAB'bin onlara buyurduğu gibi
Yok etmediler halkları,

³⁵Tersine öteki uluslara karıştılar,
Onların törelerini öğrendiler.

³⁶Putlarına tapılar,
Bu da onlara tuzak oldu.

³⁷Oğullarını, kızlarını
Cinlere kurban ettiler.

³⁸Kenan putlarına kurban olsun diye
Oğullarının, kızlarının kanını,
Suçsuzların kanını döktüler;
Ülke onların kanıyla kirlendi.

³⁹Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar,
Vefasız duruma düştüler töreleriyle.

⁴⁰RAB'bin öfkesi parladı halkına karşı,
Tiksindi kendi halkından.

⁴¹Onları ulusların eline teslim etti.

Onlardan nefret edenler onlara
egemen oldu.

⁴²Düşmanları onları ezdi,
Boyun eğdirdi hepsine.

⁴³RAB onları birçok kez kurtardı,
Ama akılları fikirleri
başkaldırmaktaydı

Ve alçaltıldılar suçları yüzünden.

⁴⁴RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıyla
Yakarışlarını duyunca.

⁴⁵Antlaşmasını anımsadı onlar
uğruna,

Eşsiz sevgisinden ötürü vazgeçti
yapacaklarından.

⁴⁶Merhamet koydu onları tutsak
alanların yüreğine.

⁴⁷Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB,
Topla bizi ulusların arasından.
Kutsal adına şükredelim,
Yüceliğinle övünelim.

⁴⁸Öncesizlikten sonsuza dek,
İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler
olsun!
Bütün halk, "Amin!" desin.
RAB'be övgüler olsun!

5.KİTAP

107. Mezmur

¹RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.

²Böyle desin RAB'bin kurtardıkları,
Düşman pençesinden özgür
kıldıkları,

³Doğudan, batıdan, kuzeyden,
güneyden^s,
Bütün ülkelerden topladıkları.

⁴İssız çöllerde dolaştılar,
Yerleşecekleri kente giden bir yol
bulamadılar.

- ⁵ Aç, susuz,
Sefil oldular.
- ⁶ O zaman sıkıntı içinde RAB'be
yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
- ⁷ Yerleşecekleri bir kente varıncaya
dek,
Onlara doğru yolda öncülük etti.
- ⁸ Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için.
- ⁹ Çünkü O susamış canın
susuzluğunu giderir,
Aç canı iyiliklerle doyurur.
- ¹⁰ Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan
tutsaklar,
Karanlıkta, zifiri karanlıkta
oturmuştu.
- ¹¹ Çünkü Tanrı'nın buyruklarına
karşı çıkmışlardı,
Küçümsemişlerdi Yüceler
Yücesi'nin öğüdünü.
- ¹² Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti,
Çöktüler, yardım eden olmadı.
- ¹³ O zaman sıkıntı içinde RAB'be
yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden;
- ¹⁴ Çıkardı karanlıktan, zifiri
karanlıktan,
Kopardı zincirlerini.
- ¹⁵ Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için!
- ¹⁶ Çünkü tunç* kapıları kırdı,
Demir kapı kollarını parçaladı O.
- ¹⁷ Cezalarını buldu aptallar,
Suçları, isyanları yüzünden.
- ¹⁸ İğrenir olmuşlardı bütün
yemeklerden,
Ölümün kapılarına yaklaşmışlardı.
- ¹⁹ O zaman sıkıntı içinde RAB'be
yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
- ²⁰ Sözü'nü gönderip iyileştirdi onları,
Kurtardı ölüm çukurundan.
- ²¹ Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için!
- ²² Şükran kurbanları sunsunlar
Ve sevinç çılgınlıklarıyla
duyursunlar O'nun yaptıklarını!
- ²³ Gemilerle denize açılanlar,
Okyanuslarda iş yapanlar,
- ²⁴ RAB'bin işlerini,
Derinliklerde yaptığı harikaları
gördüler.
- ²⁵ Çünkü O buyurunca şiddetli bir
fırtına koptu,
Dalgalar şaha kalktı.
- ²⁶ Göklere yükselip diplere indi
gemiler,
Sıkıntıdan canları burunlarına
geldi gemicilerin,
- ²⁷ Sarhoş gibi sallanıp sendelediler,
Uсталıkları işe yaramadı.
- ²⁸ O zaman sıkıntı içinde RAB'be
yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
- ²⁹ Fırtınayı limanlığa çevirdi,
Yatıştı dalgalar;
- ³⁰ Rahatlayınca sevindiler,
Diledikleri limana götürdü RAB
onları.
- ³¹ Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı
harikalar için!
- ³² Yüceltsinler O'nu halk topluluğunda,
Övgüler sunsunlar ileri gelenlerin
toplantısında.
- ³³ İrmakları çöle çevirir,
Pınarları kurak toprağa,
- ³⁴ Verimli toprağı çorak alana,
Orada yaşayanların kötülüğü
yüzünden.
- ³⁵ Çölü su birikintisine çevirir,
Kuru toprağı pınara.
- ³⁶ Açları yerleştirir oraya;
Oturacak bir kent kursunlar,
- ³⁷ Tarlalar ekip bağlar diksinler,
Bol ürün alsınlar diye.

- ³⁸RAB'bin kutsamasıyla,
Çoğaldılar alabildiğine,
Eksiltmedi hayvanlarını.
- ³⁹Sonra azaldılar, alçaldılar,
Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden.
- ⁴⁰RAB rezalet saçtı soylular üzerine,
Yolu izi belirsiz bir çölde
dolaştırdı onları.
- ⁴¹Ama yoksulu sefaletten kurtardı,
Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini.
- ⁴²Doğru insanlar görüp sevinecek,
Kötülerse ağzını kapayacak.
- ⁴³Aklı olan bunları göz önünde tutsun,
RAB'bin sevgisini dikkate alsın.

108. Mezmur

(Mez. 57:7-11; 60:5-12)

Ezgi - Davut'un mezmuru

- ¹Kararlıyım, ey Tanrı,
Bütün varlığımla sana ezgiler,
ilahiler söyleyeceğim!
- ²Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırayım!
- ³Halkların arasında sana şükürler
sunayım, ya RAB,
Ulusların arasında seni ilahilerle
öveyim.
- ⁴Çünkü sevgin göklere erişir,
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
- ⁵Yüceliğini göster göklerin üstünde,
ey Tanrı,
Görkemin bütün yeryüzünü
kaplasın!
- ⁶Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun
diye!
- ⁷Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
"Şekem'i sevinçle bölüştüreceğim,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
- ⁸Gilat benimdir, Manaşşe de benim,
Efrayim miğferim,

Yahuda asam.

- ⁹Moav yıkanma leğenim,
Edom'un üzerine çarığımı
fırlatacağım¹,
Filist'e zaferle haykıracağım."
- ¹⁰Kim beni surlu kente götürecekt?
Kim bana Edom'a kadar yol
gösterecek?
- ¹¹Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımıza öncülük etmiyor
musun artık?
- ¹²Yardım et bize düşmana karşı,
Çünkü boştur insan yardımı.
- ¹³Tanrı'yla zafer kazanırsınız,
O çiğner düşmanlarımızı.

109. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹Ey övgüler sunduğum Tanrı,
Sessiz kalma!
- ²Çünkü kötüler, yalancılar
Bana karşı ağzını açtı,
Karalıyorlar beni.
- ³Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp
Yok yere bana savaş açtılar.
- ⁴Sevgime karşılık bana düşman
oldular,
Bense dua etmekteyim.
- ⁵İyiliğime kötülük,
Sevgime nefretle karşılık verdiler.
- ⁶Kötü bir adam koy düşmanın başına,
Sağında onu suçlayan biri dursun!
- ⁷Yargılanınca suçlu çıksın,
Duası bile günah sayılsın!
- ⁸Ömrü kısa olsun,
Görevini bir başkası üstlensin!
- ⁹Çocukları öksüz,
Karısı dul kalsın!
- ¹⁰Çocukları avare gezip dilensin,
Yıkık evlerinden uzakta yiyecek
arasın!
- ¹¹Bütün malları tefecinin ağına düşsün,
Emeğini yabancılar yağmalasın!

¹ 108:9 "Çarığımı fırlatacağım": Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu. 107:40 Eyü.12:21,24 109:8 Elç.1:20

- ¹²Kimse ona sevgi göstermesin,
Öksüzlerine acıyan olmasın!
- ¹³Soyu kurusun,
Bir kuşak sonra adı silinsin!
- ¹⁴Atalarının suçları RAB'bin önünde
anılsın,
Annesinin günahı silinmesin!
- ¹⁵Günahları hep RAB'bin önünde
dursun,
RAB anılarını yok etsin
yeryüzünden!
- ¹⁶Çünkü düşmanım sevgi
göstermeyi düşünmedi,
Ölesiye baskı yaptı mazluma,
yoksula,
Yüreği kırık insana.
- ¹⁷Sevdiği lanet başına gelsin!
Madem kutsamaktan hoşlanmıyor,
Uzak olsun ondan kutsamak!
- ¹⁸Laneti bir giysi gibi giydi,
Su gibi içine, yağ gibi
kemiklerine işlesin lanet!
- ¹⁹Bir giysi gibi onu örtünsün,
Bir kuşak gibi hep onu sarsın! "
- ²⁰Düşmanlarıma, beni kötüleyenlere,
RAB böyle karşılık versin!
- ²¹Ama sen, ey Egemen RAB,
Adın uğruna bana ilgi göster;
Kurtar beni, iyiliğin, sevgin
uğruna!
- ²²Çünkü düşkün ve yoksulum,
Yüreğim yaralı içimde.
- ²³Batan güneş gibi geçip gidiyorum,
Çekirge gibi silkilip atılıyorum.
- ²⁴Dizlerim titiriyor oruç* tutmaktan;
Bir deri bir kemiğe döndüm.
- ²⁵Düşmanlarıma yüzkarası oldum;
Beni görünce kafalarını sallıyorlar!
- ²⁶Yardım et bana, ya RAB Tanrım;
Kurtar beni sevgin uğruna!
- ²⁷Bilsinler bu işte senin elin olduğunu,

- Bunu senin yaptığını, ya RAB!
- ²⁸Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa
beni,
Bana saldıranlar utanacak,
Ben kulunsa sevineceğim.
- ²⁹Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar,
Kaftan giyer gibi utançlarıyla
örtünsünler!
- ³⁰RAB'be çok şükredeceğim,
Kalabalığın arasında O'na
övgüler dizeceğim;
- ³¹Çünkü O yoksulun sağında durur,
Onu yargılayanlardan kurtarmak
için.

110. Mezmur

Davut'un mezmuru

- ¹RAB Efendim'e:
"Ben düşmanlarını ayaklarının
altına serinceye dek"
Sağımda otur" diyor.
- ²RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı,
Düşmanlarının ortasında
egemenlik sür!
- ³Savaşacağın gün
Gönüllü gidecek askerlerin.
Seherin bağrından doğan çiy gibi
Kutsal giysiler içinde
Sana gelecek gençlerin.
- ⁴RAB ant içti, kararından dönmez:
"Melkisedek düzeni uyarınca
Sonsuza dek kâhinsin sen!" dedi.
- ⁵Rab senin sağındadır,
Kralları ezecek öfkeli olduğu gün.
- ⁶Ulusları yargılayacak, ortalığı
cesetler dolduracak,
Dünyanın dört bucağında başları
ezecek.
- ⁷Yol kenarındaki dereden su içecek;
Bu yüzden başını dik tutacak.

u 109:6-19 Bazı uzmanlara göre bu ayetler Davut'un düşmanlarının konuşmasıdır.

ü 110:1 "Ayaklarının altına serinceye dek": İbranice "Ayaklarına tabure yapınca dek".

109:25 Mat.27:39; Mar.15:29 110:1 Mat.22:44; Mar.12:36; Luk.20:42-43; Elç.2:34-35;
1Ko.15:25; Ef.1:18-22; Kol.3:1; İbr.1:13; 8:1-2; 10:12-13 110:4 İbr.5:6,9-10; 6:20; 7:17,21

111. Mezmur**¹Övgüler sunun RAB'be!**

Doğru insanların toplantısında,
Topluluk içinde,
Bütün yüreğimle RAB'be
şükredeceğim.

²RAB'bin işleri büyüktür,
Onlardan zevk alanlar hep onları
düşünür.

³O'nun yaptıkları yüce ve görkemlidir,
Doğruluğu sonsuza dek sürer.

⁴RAB unutulmayacak harikalar yaptı,
O sevecen ve lütfedendir.

⁵Kendisinden korkanları besler,
Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.

⁶Ulusların topraklarını kendi
halkına vermekle
Gösterdi onlara işlerinin gücünü.

⁷Yaptığı her işte sadık ve adildir,
Bütün koşulları güvenilirdir;

⁸Sonsuza dek sürer,
Sadakat ve doğrulukla yapılır.

⁹O halkının kurtuluşunu sağladı,
Antlaşmasını sonsuza dek geçerli
kıldı.
Adı kutsal ve müthişdir.

¹⁰Bilgeliliğin temeli RAB korkusudur,
O'nun kurallarını yerine getiren
herkes
Sağduyu sahibi olur.
O'na sonsuza dek övgü sunulur!

112. Mezmur**¹Övgüler sunun RAB'be!**

Ne mutlu RAB'den korkan insana,
O'nun buyruklarından büyük
zevk alana!

²Soyu yeryüzünde güç kazanacak,
Doğruların kuşağı kutsanacak.

³Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden,
Sonsuza dek sürer doğruluğu.

⁴Karanlıkta ışık doğar dürüstler için,
Lütfeden, sevecen, doğru insanlar
için.

⁵Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren,
İşlerini adaletle yürüten insana!

⁶Asla sarsılmaz,
Sonsuza dek anılır doğru insan.

⁷Kötü haberden korkmaz,
Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir.

⁸Gözü pektir, korku nedir bilmez,
Sonunda düşmanlarının
yenilgisini görür.

⁹Armağanlar dağıttı, yoksullara
verdi;
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır,
Gücü ve saygınlığı artar.

¹⁰Kötü kişi bunu görünce kudurur,
Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini
yer, bitirir.
Kötülerin dileği boşa çıkar.

113. Mezmur**¹Övgüler sunun RAB'be!**

Övgüler sunun, ey RAB'bin kulları,
RAB'bin adına övgüler sunun!

²Şimdiden sonsuza dek
RAB'bin adına şükürler olsun!

³Güneşin doğduğu yerden battığı
yere kadar
RAB'bin adına övgüler
sunulmalı!

⁴RAB bütün uluslara egemendir,
Görkemi gökleri aşar.

⁵Var mı Tanrımız RAB gibi,
Yücelerde oturan,

⁶Göklerde ve yeryüzünde olanlara
Bakmak için eğilen?

⁷Düşkünü yerden kaldırır,
Yoksulu çöplükten çıkarır;

⁸Soylularla,
Halkının soylularıyla birlikte
oturunsun diye.

⁹Kısır kadını evde oturtur,
Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar.

RAB'be övgüler sunun!

114. Mezmur

¹İsrail Mısır'dan çıktığında,
Yakup'un soyu yabancı dil konuşan
bir halktan ayrıldığında,

²Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu,
İsrail de O'nun krallığı.

³Deniz olanı görüp geri çekildi,
Şeria Irmağı tersine aktı.

⁴Dağlar koç gibi,
Tepeler kuzu gibi sıçradı.

⁵Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın?
Ey Şeria, neden tersine aktın?

⁶Ey dağlar, niçin koç gibi,
Ey tepeler, niçin kuzu gibi
sıçradınız?

⁷⁻⁸Titre, ey yeryüzü,
Kayayı havuza,
Çakmaktaşını pınara çeviren
Rab'bin önünde,
Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.

115. Mezmur

(Mez.135:13-20)

¹Bizi değil, ya RAB, bizi değil,
Sevgin ve sadakatın uğruna,
Kendi adını yücelt!

²Niçin uluslar:
“Hani, nerede onların Tanrısı?”
desin.

³Bizim Tanrımız göklerde dir,
Ne isterse yapar.

⁴Oysa onların putları altın ve
gümüşten yapılmış,
İnsan elinin eseridir.

⁵Ağızları var, konuşmazlar,
Gözleri var, görmezler,

⁶Kulakları var, duymazlar,
Burunları var, koku almazlar,

⁷Elleri var, hissetmezler,
Ayakları var, yürümezler,
Boğazlarından ses çıkmaz.

⁸Onları yapan, onlara güvenen herkes
Onlar gibi olacak!

⁹Ey İsrail halkı, RAB'be güven,
O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

¹⁰Ey Harun soyu, RAB'be güven,
O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

¹¹Ey RAB'den korkanlar, RAB'be
güvenin,
O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

¹²RAB bizi anımsayıp kutsayacak,
İsrail halkını,
Harun soyunu kutsayacak.

¹³Küçük, büyük,
Kendisinden korkan herkesi
kutsayacak.

¹⁴RAB sizi,
Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın!

¹⁵Yeri göğü yaratan RAB
Sizleri kutsasın.

¹⁶Göklerin öteleri RAB'bindir,
Ama yeryüzünü insanlara
vermiştir.

¹⁷Ölüler, sessizlik diyarına inenler,
RAB'be övgüler sunmaz;

¹⁸Biziz RAB'bi öven,
Şimdiden sonsuza dek.

RAB'be övgüler sunun!

116. Mezmur

¹RAB'bi seviyorum,
Çünkü O feryadımı duyar.

²Bana kulak verdiği için,
Yaşadığım sürece O'na
sesleneceğim.

³Ölüm iplerine dolaşmıştım,

Ölümler diyarının kâbusu yakama
yapışmıştı,
Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm.
40 O zaman RAB'bi adıyla çağırdım,
“Aman, ya RAB, kurtar canımı!”
dedim.

5 RAB lütfekâr ve adildir,
Sevecendir Tanrımız.
6 RAB saf insanları korur,
Tükendiğim zaman beni kurtardı.
7 Ey canım, yine huzura kavuş,
Çünkü RAB sana iyilik etti.

8 Sen, ya RAB, canımı ölümünden,
Gözlerimi yaştan,
Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.
9 Yaşayanların diyarında,
RAB'bin huzurunda yürüyeceğim.
10 İman ettim,
“Büyük acı çekiyorum” dediğim
zaman bile”.
11 Şaşkınlık içinde,
“Bütün insanlar yalancı” dedim.

12 Ne karşılık verebilirim RAB'be,
Bana yaptığı onca iyilik için?
13 Kurtuluş sunusu olarak kadeh
kaldırıp
RAB'bi adıyla çağıracağım.
14 Bütün halkının önünde,
RAB'be adadıklarımı yerine
getireceğim.
15 RAB'bin gözünde değerlidir
Sadık kullarının ölümü.
16 Ya RAB, ben gerçekten senin
kulunum;
Kulun, hizmetçinin oğluyum,
Sen çözdün bağlarımı.
17 Ya RAB, seni adınla çağırıp
Şükran kurbanı sunacağım.
18 RAB'be adadıklarımı yerine
getireceğim

Bütün halkının önünde,
19 RAB'bin Tapınağı'nın avlularında,
Senin orta yerinde, ey Yeruşalim!

RAB'be övgüler sunun!

117. Mezmur

1 Ey bütün uluslar, RAB'be övgüler
sunun!
Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!
2 Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür,
RAB'bin sadakati sonsuza dek
sürer.

RAB'be övgüler sunun!

118. Mezmur

1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
2 “Sonsuzdur sevgisi!” desin İsrail
halkı.
3 “Sonsuzdur sevgisi!” desin
Harun'un soyu.
4 “Sonsuzdur sevgisi!” desin
RAB'den korkanlar.
5 Sıkıntı içinde RAB'be seslendim;
Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni.
6 RAB benden yana, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?
7 RAB benden yana, benim yardımcım,
Benden nefret edenlerin sonuna
zaferle bakacağım.
8 RAB'be sığınmak
İnsana güvenmekten iyidir.
9 RAB'be sığınmak
Soylulara güvenmekten iyidir.
10 Bütün uluslar beni kuşattı,
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
11 Kuşattılar, sardılar beni,
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
12 Arılar gibi sardılar beni,

v 116:10 “İman ettim, ‘Büyük acı çekiyorum’ dediğim zaman bile” ya da “İman ettim, bu
nedenle konuştum. Büyük acı çekiyorum” (bkz. 2Ko.4:13). y 116:15 “Değerlidir” ya da
“Acıdır”. 116:10 2Ko.4:13 117:1 Rom.15:10-11

118:1 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 136:1; Yer.33:11 118:6 İbr.13:6

Ama diken ateşi gibi sönuverdiler;
 RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
¹³İtilip kakıldım^z, düşmek üzereydim,
 Ama RAB yardım etti bana.
¹⁴RAB gücüm ve ezgidir,
 O kurtardı beni.

¹⁵Sevinç ve zafer çığlıkları
 Çınılıyor doğruların çadırlarında:
 “RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!
¹⁶RAB'bin sağ eli üstündür,
 RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!”
¹⁷Ölmeyecek, yaşayacağım,
 RAB'bin yaptıklarını
 duyuracağım.
¹⁸RAB beni şiddetle yola getirdi,
 Ama ölüme terk etmedi.
¹⁹Açın bana adalet kapılarını,
 Girip RAB'be şükredeyim.

²⁰İşte budur RAB'bin kapısı!
 Doğrular girebilir oradan.
²¹Sana şükrederim, çünkü bana
 yanıt verdin,
 Kurtarıcım oldun.
²²Yapıcıların reddettiği taş,
 Köşenin baş taşı oldu.
²³RAB'bin işidir bu,
 Gözümüzde harika bir iş!
²⁴Bugün RAB'bin yarattığı gündür,
 Onun için sevinip coşalım!
²⁵Ne olur, ya RAB, kurtar bizi,
 Ne olur, başarılı kıl bizi!

²⁶Kutsansın RAB'bin adıyla gelen!
 Kutsuyoruz sizi RAB'bin evinden.
²⁷RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi.
 İplerle bağlayın bayram kurbanını^a,
 İlerleyin sunağın boynuzlarına
 kadar.

²⁸Tanrım sensin, şükrederim sana,
 Tanrım sensin, yüceltirim seni.
²⁹RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
 Sevgisi sonsuzdur.

119. Mezmur (ALEF)^b

¹Ne mutlu yolları temiz olanlara,
 RAB'bin yasasına göre
 yaşayanlara!
²Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara,
 Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere!
³Hiç haksızlık etmezler,
 O'nun yolunda yürürler.
⁴Koyduğun koşullara
 Dikkatle uyulmasını buyurdun.
⁵Keşke kararlı olsam
 Senin kurallarına uymakta!
⁶Hiç utanmayacağım,
 Bütün buyruklarını izledikçe.
⁷Şükredeceğim sana temiz yürekle,
 Adil hükümlerini öğrendikçe.
⁸Kurallarını yerine getireceğim,
 Bırakma beni hiçbir zaman!

(BEYT)

⁹Genç insan yolunu nasıl temiz tutar?
 Senin sözünü tutmakla.
¹⁰Bütün yüreğimle sana yöneliyorum,
 İzin verme buyruklarından
 sapmama!
¹¹Aklımdan çıkarmam sözünü,
 Sana karşı günah işlememek için.
¹²Övgüler olsun sana, ya RAB,
 Bana kurallarını öğret.
¹³Ağızından çıkan bütün hükümleri
 Dudaklarımla yineliyorum.
¹⁴Sevinç duyuyorum öğütlerini
 izlerken,
 Sanki benim oluyor bütün hazineler.
¹⁵Koşullarını derin derin düşünüyorum,

^z 118:13 Septuaginta, Süryanice “İtilip kakıldım”, Masoretik metin “Beni itip kaktın”.

^a 118:27 “İplerle bağlayın bayram kurbanını” ya da “Elinizde dallarla bayramı kutlayın”.

^b 119:0 Alef, beyt, vb. sözcükleri İbrani alfabesinin harfleridir. 119. Mezmur akrostiş biçimde yazılmış bir şiirdir. 118:14 Çık.15:2; Ysa.12:2 118:22 Luk.20:17; Elç.4:11; 1Pe.2:7-8

118:22-23 Mat.21:42; Mar.12:10-11 118:25 Mat.21:9; Mar.11:9; Yu.12:13

118:26 Mat.21:9; 23:39; Mar.11:9; Luk.13:35; 19:38; Yu.12:13

Yollarını izlerken.

- ¹⁶Zevk alıyorum kurallarından,
Sözünü unutmayacağım.

(GİMEL)

- ¹⁷Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım,
Sözüne uyayım.
¹⁸Gözlerimi aç,
Yasandaki harikaları göreyim.
¹⁹Garibim bu dünyada,
Buyruklarını benden gizleme!
²⁰İçim tükeniyor,
Her an hükümlerini özlemekten.
²¹Buyruklarından sapan
Lanetli küstahları azarlarsın.
²²Uzaklaştır benden küçümsemeleri,
hakaretleri,
Çünkü öğütlerini tutuyorum.
²³Önderler toplanıp beni kötöleseler
bile,
Ben kulun senin kurallarını derin
derin düşüneceğim.
²⁴Öğütlerin benim zevkimdir,
Bana akıl verirler.

(DALET)

- ²⁵Toza toprağa serildim,
Sözün uyarınca yaşam ver bana.
²⁶Yaptıklarımı açıkladım, beni
yanıtladın;
Kurallarını öğret bana!
²⁷Koşullarını anlamamı sağla ki,
Harikalarının üzerinde
düşüneyim.
²⁸İçim eriyor kederden,
Sözün uyarınca güçlendir beni!
²⁹Yalan yoldan uzaklaştır,
Yasan uyarınca lütfet bana.
³⁰Ben sadakat yolunu seçtim,
Hükümlerini uygun gördüm.
³¹Öğütlerine dört elle sarıldım,
ya RAB,
Utandırma beni!
³²İçime huzur verdiğin için
Buyrukların doğrultusunda
koşacağım.

(HE)

- ³³Kurallarını nasıl izleyeceğimi
öğret bana, ya RAB,
Öyle ki, onları sonuna kadar
izleyeyim.
³⁴Anlamamı sağla, yasana uyayım,
Bütün yüreğimle onu yerine
getireyim.
³⁵Buyrukların doğrultusunda yol
göster bana,
Çünkü yolundan zevk alırım.
³⁶Yüreğimi haksız kazanca değil,
Kendi öğütlerine yönelt.
³⁷Gözlerimi boş şeylerden^c çevir,
Beni kendi yolunda yaşat.
³⁸Senden korkulması için
Ben kuluna verdiğin sözü yerine
getir.
³⁹Korktuğum hakaretten uzak tut
beni,
Çünkü senin ilkelerin iyidir.
⁴⁰Çok özlüyorum senin koşullarını!
Beni doğruluğunun içinde yaşat!

(VAV)

- ⁴¹Bana sevgini göster, ya RAB,
Sözün uyarınca kurtar beni!
⁴²O zaman beni aşağılayanlara
Gereken yanıtı verebilirim,
Çünkü senin sözüne güvenirim.
⁴³Gerçeğini ağızımdan düşürme,
Çünkü senin hükümlerine umut
bağladım.
⁴⁴Yasana sürekli,
Sonsuza dek uyacağım.
⁴⁵Özgürce yürüyeceğim,
Çünkü senin koşullarına
yöneldim ben.
⁴⁶Kralların önünde senin
öğütlerinden söz edecek,
Utanç duymayacağım.
⁴⁷Senin buyruklarından zevk alıyor,
Onları seviyorum.
⁴⁸Saygı ve sevgi duyuyorum
buyruklarına,

Derin derin düşünüyorum
kurallarını.

(ZAYİN)

- ⁴⁹Kuluna verdiğin sözü anımsa,
Bununla umut verdin bana.
⁵⁰Acı çektiğimde beni avutan budur,
Sözün bana yaşam verir.
⁵¹Çok eğlendiler küstahlar benimle,
Yine de yasandan şaşmadım.
⁵²Geçmişte verdiğin hükümleri
anımsayınca,
Avundum, ya RAB.
⁵³Çileden çıkıyorum,
Yasani terk eden kötüler yüzünden.
⁵⁴Senin kurallarındır ezgilerimin
konusu,
Konuk olduğum bu dünyada.
⁵⁵Gece adını anarım, ya RAB,
Yasana uyarım.
⁵⁶Tek yaptığım,
Senin koşullarına uymak.

(HET)

- ⁵⁷Benim payıma düşen sensin,
ya RAB,
Sözlerini yerine getireceğim,
dedim.
⁵⁸Bütün yüreğimle sana yakardım.
Lütfet bana, sözün uyarınca.
⁵⁹Tuttuğum yolları düşündüm,
Senin öğütlerine göre adım attım.
⁶⁰Buyruklarına uymak için
Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.
⁶¹Kötülerin ipleri beni sardı,
Yasani unutmadım.
⁶²Doğru hükümlerin için
Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
⁶³Dostuyum bütün senden korkanların,
Koşullarına uyanların.
⁶⁴Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB,
Kurallarını öğret bana!

(TET)

- ⁶⁵Ya RAB, iyilik ettin kuluna,
Sözünü tuttun.
⁶⁶Bana sağduyu ve bilgi ver,

- Çünkü inanıyorum buyruklarına.
⁶⁷Acı çekmeden önce yoldan sapardım,
Ama şimdi sözüne uyuyorum.
⁶⁸Sen iyisin, iyilik edersin;
Bana kurallarını öğret.
⁶⁹Küstahlar yalanlarla beni lekeledi,
Ama ben bütün yüreğimle senin
koşullarına uyarım.
⁷⁰Onların yüreği yağ bağladı,
Bense zevk alırım yasandan.
⁷¹İyi oldu acı çekmem;
Çünkü kurallarını öğreniyorum.
⁷²Ağızından çıkan yasa benim için
Binlerce altın ve gümüşten daha
değerlidir.

(YOD)

- ⁷³Senin ellerin beni yarattı,
biçimlendirdi.
Anlamamı sağla ki buyruklarını
öğreneyim.
⁷⁴Senden korkanlar beni görünce
sevsin,
Çünkü senin sözüne umut
bağladım.
⁷⁵Biliyorum, ya RAB, hükümlerin
adildir;
Bana acı çektirirken bile sadıksın.
⁷⁶Ben kuluna verdiğin söz uyarınca,
Sevgin beni avutsun.
⁷⁷Sevecenlik göster bana, yaşayayım,
Çünkü yasandan zevk alıyorum.
⁷⁸Utansın küstahlar beni yalan yere
suçladıkları için.
Bense senin koşullarını
düşünüyorum.
⁷⁹Bana dönsün senden korkanlar,
Öğütlerini bilenler.
⁸⁰Yüreğim kusursuz uysun kurallarına,
Öyle ki, utanç duymayayım.

(KAF)

- ⁸¹İçim tükeniyor senin kurtarışını
özlerken,
Senin sözüne umut bağladım ben.
⁸²Gözümün ferî sönüyor söz
verdiklerini beklemekten,

“Ne zaman avutacaksın beni?”
diye soruyorum.

⁸³Dumandan kararımı tuluma döndüm,
Yine de unutmuyorum kurallarını.

⁸⁴Daha ne kadar bekleyecek kulun?
Ne zaman yargılayacaksın bana
zulmedenleri?

⁸⁵Çukur kazdılar benim için
Yasana uymayan küstahlar.

⁸⁶Bütün buyrukların güvenilirdir;
Haksız yere zulmediyorlar,
yardım et bana!

⁸⁷Nerdeyse sileceklerdi beni
yeryüzünden,
Ama ben senin koşullarından
ayrılmadım.

⁸⁸Koru canımı sevgin uyarınca,
Tutayım ağzından çıkan öğütleri.

(LAMET)

⁸⁹Ya RAB, sözün
Göklerde sonsuza dek duruyor.

⁹⁰Sadakatın kuşaklar boyu sürüyor,
Kurduğun yeryüzü sapasağlam
duruyor.

⁹¹Bugün hükümlerin uyarınca
ayakta duran her şey
Sana kulluk ediyor.

⁹²Eğer yasan zevk kaynağım
olmasaydı,
Çektiğim acılardan yok olurum.

⁹³Koşullarını asla unutmayacağım,
Çünkü onlarla bana yaşam verdin.

⁹⁴Kurtar beni, çünkü seninim,
Senin koşullarına yöneldim.

⁹⁵Kötüler beni yok etmeyi beklerken,
Ben senin öğütlerini inceliyorum.

⁹⁶Kusursuz olan her şeyin bir sonu
olduğunu gördüm,
Ama senin buyruğun sınır tanımaz.

(MEM)

⁹⁷Ne kadar severim yasanı!
Bütün gün düşünürüm onun
üzerinde.

⁹⁸Buyrukların beni düşmanlarımdan
bilge kılar,

Çünkü her zaman aklımdadır onlar.

⁹⁹Bütün öğretmenlerimden daha
akıllıyım,

Çünkü öğütlerin üzerinde
düşünüyorum.

¹⁰⁰Yaşlılardan daha bilgeyim,
Çünkü senin koşullarına
uyuyorum.

¹⁰¹Sakınırım her kötü yoldan,
Senin sözünü tutmak için.

¹⁰²Ayrılmam hükümlerinden,
Çünkü bana sen öğrettin.

¹⁰³Ne tatlı geliyor verdiğin sözler
damağıma,

Baldan tatlı geliyor ağzıma!

¹⁰⁴Senin koşullarına uymakla
bilgelik kazanıyorum,
Bu yüzden nefret ediyorum her
yanlış yoldan.

(NUN)

¹⁰⁵Sözün adımlarım için çıra,
Yolum için ışıktır.

¹⁰⁶Adil hükümlerini izleyeceğime
ant içtim,
Andımı tutacağım.

¹⁰⁷Çok sıkıntı çektim, ya RAB;
Koru hayatımı sözün uyarınca.

¹⁰⁸Ağzımdan çıkan içten övgüleri
Kabul et, ya RAB,
Bana hükümlerini öğret.

¹⁰⁹Hayatım her an tehlikede,
Yine de unutmam yasanı.

¹¹⁰Kötüler tuzak kurdu bana,
Yine de sapmadım senin
koşullarından.

¹¹¹Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır,
Yüreğimin sevincidir onlar.

¹¹²Kararlıyım
Sonuna kadar senin kurallarına
uymaya.

(SAMEK)

¹¹³Döneklerden tiksindir,
Senin yasanı severim.

¹¹⁴Sığınağım ve kalkanım sensin,
Senin sözüne umut bağlarım.

- ¹¹⁵Ey kötüler, benden uzak durun,
Tanrım'ın buyruklarını yerine
getireyim.
- ¹¹⁶Sözün uyarınca destek ol bana,
yaşam bulayım;
Umutumu boşa çıkarma!
- ¹¹⁷Sıkı tut beni, kurtulayım,
Her zaman kurallarını dikkate
alayım.
- ¹¹⁸Kurallarından sapan herkesi
reddedersin,
Çünkü onların hileleri boştur.
- ¹¹⁹Dünyadaki kötüler cüruf gibi
atarsın,
Bu yüzden severim senin öğütlerini.
- ¹²⁰Bedenim ürperiyor dehşetinden,
Korkuyorum hükümlerinden.

(AYİN)

- ¹²¹Adil ve doğru olanı yaptım,
Gaddarların eline bırakma beni!
- ¹²²Güven altına al kulunun
mutluluğunu,
Baskı yapmasın bana küstahlar.
- ¹²³Gözümün ferî sönüyor,
Beni kurtarmanı,
Adil sözünü yerine getirmeni
beklemekten.
- ¹²⁴Kuluna sevgin uyarınca davran,
Bana kurallarını öğret.
- ¹²⁵Ben senin kulunum, bana akıl ver ki,
Öğütlerini anlayabileyim.
- ¹²⁶Ya RAB, harekete geçmenin
zamanıdır,
Yasanı çiğniyorlar.
- ¹²⁷Bu yüzden senin buyruklarını,
Altından, saf altından daha çok
seviyorum;
- ¹²⁸Koyduğun koşulların hepsini
doğru buluyorum,
Her yanlış yoldan tiksiniyorum.

(PE)

- ¹²⁹Harika öğütlerin var,
Bu yüzden onlara candan
uyuyorum.
- ¹³⁰Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar,

- Saf insanlara akıl verir.
- ¹³¹Ağzım açık, soluk soluğayım,
Çünkü buyruklarını özlüyorum.
- ¹³²Bana lütufla bak,
Adını sevenlere her zaman
yaptığın gibi.
- ¹³³Adımlarımı pekiştir verdiğin söz
uyarınca,
Hiçbir suç bana egemen olmasın.
- ¹³⁴Kurtar beni insan baskısından,
Koşullarına uyabileyim.
- ¹³⁵Yüzün aydınlık saçsın kulunun
üzerine,
Kurallarını öğret bana.
- ¹³⁶Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden,
Çünkü uymuyorlar yasana.

(SADE)

- ¹³⁷Sen adilsin, ya RAB,
Hükümlerin doğrudur.
- ¹³⁸Buyurduğun öğütler doğru
Ve tam güvenilirdir.
- ¹³⁹Gayretim beni tüketti,
Çünkü düşmanlarım unuttu senin
sözlerini.
- ¹⁴⁰Sözün çok güvenilirdir,
Kulun onu sever.
- ¹⁴¹Önemsiz ve horlanan biriyim ben,
Ama koşullarını unutmuyorum.
- ¹⁴²Adaletin sonsuza dek doğrudur,
Yasan gerçektir.
- ¹⁴³Sıkıntıya, darlığa düştüm,
Ama buyrukların benim
zevkimdir.
- ¹⁴⁴Öğütlerin sonsuza dek doğrudur;
Bana akıl ver ki, yaşayayım.

(KOF)

- ¹⁴⁵Bütün yüreğimle haykırıyorum,
Yanıtla beni, ya RAB!
Senin kurallarına uyacağım.
- ¹⁴⁶Sana sesleniyorum,
Kurtar beni,
Öğütlerine uyayım.
- ¹⁴⁷Gün doğmadan kalkıp yardım
dilerim,
Senin sözüne umut bağladım.

- ¹⁴⁸Verdiğin söz üzerinde düşüneyim diye,
Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.
¹⁴⁹Sevgin uyarınca sesime kulak ver,
Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!
¹⁵⁰Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar,
Yasandan uzaklaşıyorlar.
¹⁵¹Oysa sen yakınsın, ya RAB, Bütün buyrukların gerçektir.
¹⁵²Çoktan beri anladım Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.

(REŞ)

- ¹⁵³Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni, Çünkü yasanı unutmadım.
¹⁵⁴Davamı savun, özgür kıl beni, Sözün uyarınca koru canımı.
¹⁵⁵Kurtuluş kötülerden uzaktır, Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.
¹⁵⁶Çok sevecensin, ya RAB, Hükümlerin uyarınca koru canımı.
¹⁵⁷Bana zulmedenler, düşmanlarım çok, Yine de sapmadım senin öğütlerinden.
¹⁵⁸Tiksinerek bakıyorum hainlere, Çünkü uymuyorlar senin sözüne.
¹⁵⁹Bak, ne kadar seviyorum koşullarını, Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.
¹⁶⁰Sözlerinin temeli gerçektir, Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.

(SİN ve ŞİN)

- ¹⁶¹Yok yere zulmediyor bana önderler, Oysa yüreğim senin sözünle titrer.
¹⁶²Ganimet bulan biri gibi Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.
¹⁶³Tiksinir, iğrenirim yalañdan, Ama senin yasanı severim.
¹⁶⁴Doğru hükümlerin için

- Seni günde yedi kez överim.
¹⁶⁵Yasanı sevenler büyük esenlik bulur, Hiçbir şey sendeletmez onları.
¹⁶⁶Ya RAB, kurtarışına umut bağlar, Buyruklarını yerine getiririm.
¹⁶⁷Öğütlerine candan uyar, Onları çok severim.
¹⁶⁸Öğütlerini, koşullarını uygulayım, Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.

(TAV)

- ¹⁶⁹Feryadım sana erişsin, ya RAB, Sözün uyarınca akıl ver bana!
¹⁷⁰Yalvarışım sana ulaşsın; Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!
¹⁷¹Dudaklarımdan övgüler aksın, Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.
¹⁷²Dilimde sözün ezgilere dönüşsün, Çünkü bütün buyrukların doğrudur.
¹⁷³Elin bana yardıma hazır olsun, Çünkü senin koşullarını seçtim ben.
¹⁷⁴Kurtarışını özlüyorum, ya RAB, Yasan zevk kaynağıdır.
¹⁷⁵Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım, Hükümlerin bana yardımcı olsun.
¹⁷⁶Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum; Kulunu ara, Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

120. Mezmur*Hac ilahisi^ç*

- ¹Sıkıntıya düşünce RAB'be seslendim; Yanıtladı beni.
²Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan, Aldatıcı dillerden!
³Ey aldatıcı dil, RAB ne verecek sana, Daha ne verecek?

^ç 120:0 "Hac İlahisi": Fısıh, Hasat, Çardak bayramlarını kutlamak için Yeruşalim'e çıkarken söylenen ezgi.

- ⁴Yiğidin sivri oklarıyla
Retem çalışından alevli korlar!
- ⁵Vay bana, Meşek'te garip kaldım
sanki,
Kedar çadırları arasında oturdum.
- ⁶Fazla kaldım
Barıştan nefret edenler arasında.
- ⁷Ben barış yanlısıyım,
Ama söze başladığımda,
Onlar savaşa kalkıyor!

121. Mezmur

Hac ilahisi

- ¹Gözlerimi dağlara kaldırıyorum,
Nereden yardım gelecek?
- ²Yeri göğü yaratan
RAB'den gelecek yardım.
- ³O ayaklarının kaymasına izin vermez,
Seni koruyan uyuklamaz.
- ⁴İsrail'in koruyucusu ne uyur ne
uyuklar.
- ⁵Senin koruyucun RAB'dir,
O sağ yanında sana gölgedir.
- ⁶Gündüz güneş,
Gece ay sana zarar vermez.
- ⁷RAB her kötülükten seni korur,
Esirger canını.
- ⁸Şimdiye sonsuza dek
RAB koruyacak gidişini, gelişini.

122. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

- ¹Bana: "RAB'bin evine gidelim"
dendikçe
Sevinirim.
- ²Ayaklarımız senin kapılarında,
Ey Yeruşalim!
- ³Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttir
Yeruşalim!
- ⁴Oymaklar çıkar oraya, RAB'bin
oymakları,
İsrail'e verilen öğüt uyarınca,

- RAB'bin adına şükretmek için.
- ⁵Çünkü orada yargı tahtları,
Davut soyunun tahtları
kurulmuştur.
- ⁶Esenlik dileyin Yeruşalim'e:
"Huzur bulsun seni sevenler!"
- ⁷Surlarına esenlik,
Saraylarına huzur egemen olsun!"
- ⁸Kardeşlerim, dostlarım için,
"Esenlik olsun sana!" derim.
- ⁹Tanrımız RAB'bin evi için
İyilik dilerim sana.

123. Mezmur

Hac ilahisi

- ¹Gözlerimi sana kaldırıyorum,
Ey göklerde taht kuran!
- ²Nasıl kulların gözleri efendilerinin,
Hizmetçinin gözleri hanımının
eline bakarsa,
Bizim gözlerimiz de RAB
Tanrımız'a öyle bakar,
O bize acıyınca dek.
- ³Acı bize, ya RAB, acı;
Gördüğümüz hakaret yeter de artar.
- ⁴Rahat yaşayanların alayları,
Küstahların hakareti
Canımıza yetti.

124. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

- ¹RAB bizden yana olmasaydı,
Desin şimdi İsrail:
- ²RAB bizden yana olmasaydı,
İnsanlar bize saldırdığında,
- ³Diri diri yutarlardı bizi,
Öfkeleri bize karşı alevlenince.
- ⁴Sular silip süpürürdü bizleri,
Seller geçerci üzerimizden.
- ⁵Kabaran sular
Aşardı başımızdan.
- ⁶Övgüler olsun
Bizi onların ağzına yem etmeyen
RAB'be!

⁷Bir kuş gibi
Kurtuldu canımız avcının
tuzağından,
Kırıldı tuzak, kurtulduk.
⁸Yeri göğü yaratan
RAB'bin adı yardımcımızdır.

125. Mezmur

Hac ilahisi

¹RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na
benzer,
Sarsılmaz, sonsuza dek durur.
²Dağlar Yeruşalim'i nasıl kuşatmışsa,
RAB de halkını öyle kuşatmıştır,
Şimdiden sonsuza dek.
³Kalmayacak kötülerin asası,
Doğruların payına düşen toprakta,
Yoksa doğrular haksızlığa el
uzatılır.
⁴İyilik et, ya RAB,
İyilere, yüreği temiz olanlara.
⁵Ama kendi halkından eğri yollara
sapanları,
RAB kötü uluslarla birlikte
kovacak.

İsrail'e esenlik olsun!

126. Mezmur

Hac ilahisi

¹RAB sürgünleri Siyon'a geri
getirince^d,
Rüya gibi geldi bize.
²Ağzımız gülüşlerle,
Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu.
“RAB onlar için büyük işler yaptı”
Diye konuşuldu uluslar arasında.
³RAB bizim için büyük işler yaptı,
Sevinç doldu içimiz.
⁴Ya RAB, eski gönencimize
kavuştur bizi,
Negev'de suya kavuşan vadiler gibi.
⁵Gözyaşları içinde ekenler,

Sevinç çığlıklarıyla biçecek;
⁶Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp
dolaşan,
Sevinç çığlıkları atarak
demetlerle dönecek.

127. Mezmur

Süleyman'ın hac ilahisi

¹Evi RAB yapmazsa,
Yapıcılar boşuna didirir.
Kenti RAB korumazsa,
Bekçi boşuna bekler.
²Boşuna erken kalkıp
Geç yatıyorsunuz.
Ey zahmetle kazanılan ekmeği
yiyenler,
RAB sevdiklerinin rahat
uyumasını sağlar.
³Çocuklar RAB'bin verdiği bir
armağandır,
Rahmin ürünü bir ödüldür.
⁴Yiğidin elinde nasılsa oklar,
Öyledir gençlikte doğan çocuklar.
⁵Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana!
Kent kapısında^e hasımlarıyla
tartışırken
Utanç duymayacaklar.

128. Mezmur

Hac ilahisi

¹Ne mutlu RAB'den korkana,
O'nun yolunda yürüyene!
²Emeğinin ürününü yiyeceksin,
Mutlu ve başarılı olacaksın.
³Eşin evinde verimli bir asma gibi
olacak;
Çocukların zeytin filizleri gibi
sofranın çevresinde.
⁴İşte RAB'den korkan kişi
Böyle kutsanacak.
⁵RAB seni Siyon'dan kutsasın!
Yeruşalim'in gönencini göresin,

^d 126:1 “RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince” ya da “RAB Siyon'u eski gönencine kavuşturunca”. ^e 127:5 “Kent kapısında”: Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

Bütün yaşamın boyunca!
 6Çocuklarının çocuklarını göresin!
 İsrail'e esenlik olsun!

129. Mezmur

Hac ilahisi

1Gençliğimden beri bana sık sık
 saldırdılar;
 Şimdi söylesin İsrail:
 2“Gençliğimden beri bana sık sık
 saldırdılar,
 Ama yenemediler beni.
 3Çiftçiler saban sürdüler sırtımda,
 Upuzun iz bıraktılar.”
 4Ama RAB adildir,
 Kesti kötülerin bağlarını.
 5Siyon'dan nefret eden herkes
 Utanç içinde geri çekilsin.
 6Damlardaki ota,
 Büyümeden kuruyan ota
 dönsünler.
 7Orakçı avucunu,
 Demetçi kucağını dolduramaz
 onunla.
 8Yoldan geçenler de,
 “RAB sizi kutsasın,
 RAB'bin adıyla sizi kutsarız”
 demezler.

130. Mezmur

Hac ilahisi

1Derinliklerden sana sesleniyorum,
 ya RAB,
 2Sesimi işit, ya Rab,
 Yalvarışıma iyi kulak ver!
 3Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan,
 Kim ayakta kalabilir, ya Rab?
 4Ama sen bağışlayıcısın,
 Öyle ki senden korkulsun.
 5RAB'bi gözlüyorum,
 Canım RAB'bi gözlüyor,

Umut bağlıyorum O'nun sözüne.
 6Sabahı gözleyenlerden,
 Evet, sabahı gözleyenlerden daha
 çok,
 Canım Rab'bi gözlüyor.

7Ey İsrail, RAB'be umut bağla!
 Çünkü RAB'de sevgi,
 Tam kurtuluş vardır.
 8İsrail'i bütün suçlarından
 Fidyeyle O kurtaracaktır.

131. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

1Ya RAB, yüreğimde gurur yok,
 Gözüm yükseklerde değil.
 Büyük işlerle,
 Kendimi aşan harika işlerle
 uğraşmıyorum.
 2Tersine, ana kucağında süttten
 kesilmiş çocuk gibi,
 Kendimi yatıştırıp huzur buldum,
 Süttten kesilmiş çocuğa döndüm.
 3Ey İsrail, RAB'be umut bağla
 Şimdiden sonsuza dek!

132. Mezmur

(2Ta.6:41-42)

Hac ilahisi

1-2Ya RAB, Davut'un hatırı için,
 Çektiği bütün zorlukları,
 Sana nasıl ant içtiğini,
 Yakup'un güçlü Tanrısı'na adak
 adadığını anımsa:
 3“Evime gitmeyeceğim,
 Yatağıma uzanmayacağım,
 4Gözlerime uykuyu girmeyecek,
 Göz kapaklarım kapanmayacak,
 5RAB'be bir yer,
 Yakup'un güçlü Tanrısı'na bir
 konut buluncaya dek.”
 6Antlaşma Sandığı'nın* Efrata'da
 olduğunu duyduk,
 Onu Yaar kırlarında bulduk.
 7“RAB'bin konutuna gidelim,

Ayağının taburesi önünde
tapınalım” dedik.

⁸Çık, ya RAB, yaşayacağın yere,
Gücünü simgeleyen sandıkla
birlikte.

⁹Kâhinlerin doğruluğu kuşansın,
Sadık kulların sevinç çılgınlıkları
atsın.

¹⁰Kulun Davut'un hatırı için,
Meshettiğin* krala yüz çevirme.

¹¹RAB Davut'a kesin ant içti,
Andından dönmez:
“Senin soyundan birini tahtına
oturtacağım.

¹²Eğer oğulların antlaşmama,
Vereceğim öğütlere uyarlarsa,
Onların oğulları da sonsuza dek
Senin tahtına oturacak.”

¹³Çünkü RAB Siyon'u seçti,
Onu konut edinmek istedi.

¹⁴“Sonsuza dek yaşayacağım yer
budur” dedi,
“Burada oturacağım, çünkü bunu
kendim istedim.

¹⁵Çok bereketli kılacağım erzağını,
Yiyeceklerle doyuracağım
yoksullarını.

¹⁶Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini;
Hep sevinç ezgileri söyleyecek
sadık kulları.

¹⁷Burada Davut soyundan güçlü bir
kral çıkaracağım,
Meshettiğim kralın soyunu
Işık olarak sürdüreceğim.

¹⁸Düşmanlarını utanca bürüyeceğim,
Ama onun başındaki taç
parıldayacak.”

133. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

¹Ne iyi, ne güzeldir,
Birlik içinde kardeşçe yaşamak!

²Başa sürülen değerli yağ gibi,
Sakaldan, Harun'un sakalından
Kaftanının yakasına dek inen yağ
gibi.

³Hermon Dağı'na yağan çiy
Siyon dağlarına yağıyor sanki.
Çünkü RAB orada bereketi,
Sonsuz yaşamı buyurdu.

134. Mezmur

Hac ilahisi

¹Ey sizler, RAB'bin bütün kulları,
RAB'bin Tapınağı'nda gece
hizmet edenler,

O'na övgüler sunun!
²Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp
RAB'be övgüler sunun!

³Yeri göğü yaratan
RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135. Mezmur

(Mez.115:4-11)

¹⁻²RAB'be övgüler sunun!
RAB'bin adına övgüler sunun,
Ey RAB'bin kulları!
Ey sizler, RAB'bin Tapınağı'nda,
Tanrımız'ın Tapınağı'nın
avlularında hizmet edenler,
Övgüler sunun!

³RAB'be övgüler sunun,
Çünkü RAB iyidir.
Adını ilahilerle övün,
Çünkü hoştur bu.

⁴RAB kendine Yakup soyunu,
Öz halkı olarak İsrail'i seçti.

⁵Biliyorum, RAB büyüktür,
Rabbimiz bütün ilahlardan
üstündür.

⁶RAB ne isterse yapar,
Göklerde, yeryüzünde,
Denizlerde, bütün derinliklerde.

⁷Yeryüzünün dört bucağından
bulutlar yükseltir,

Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.

- ⁸ İnsanlardan hayvanlara dek
Mısır'da ilk doğanları öldürdü.
⁹ Ey Mısır, senin orta yerinde,
Firavunla bütün görevlilerine
Belirtiler, şaşılması işler gösterdi.
¹⁰ Birçok ulusu bozguna uğrattı,
Güçlü kralları öldürdü:
¹¹ Amorlu kral Sihon'u,
Başan Kralı Og'u,
Bütün Kenan krallarını.
¹² Topraklarını mülk,
Evet, mülk olarak halkı İsrail'e
verdi.
¹³ Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek,
Bütün kuşaklar seni anacak.
¹⁴ RAB halkını haklı çıkarır,
Kullarına acır.
¹⁵ Ulusların putları altın ve gümüşten
yapılmış,
İnsan elinin eseridir.
¹⁶ Ağızları var, konuşmazlar,
Gözleri var, görmezler,
¹⁷ Kulakları var, duymazlar,
Soluk alıp vermezler.
¹⁸ Onları yapan, onlara güvenen
herkes
Onlar gibi olacak!
¹⁹ Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun!
Ey Harun soyu, RAB'be övgüler
sun!
²⁰ Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sun!
RAB'be övgüler sunun, ey
RAB'den korkanlar!
²¹ Yeruşalim'de oturan RAB'be
Siyon'dan övgüler sunulsun!
RAB'be övgüler sunun!

136. Mezmur

- ¹ Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur;
² Şükredin tanrılar Tanrısı'na,
Sevgisi sonsuzdur;
³ Şükredin rabler Rabbi'ne,
Sevgisi sonsuzdur;
⁴ Büyük harikalar yapan tek varlığa,
Sevgisi sonsuzdur;
⁵ Gökleri bilgece yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
⁶ Yeri sular üzerine yayana,
Sevgisi sonsuzdur;
⁷ Büyük ışıklar yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
⁸ Gündüze egemen olsun diye güneşi,
Sevgisi sonsuzdur;
⁹ Geceye egemen olsun diye ayı ve
yıldızları yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
¹⁰ Mısır'da ilk doğanları öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
¹¹⁻¹² Güçlü eli, kudretli koluyla
Sevgisi sonsuzdur;
İsrail'i Mısır'dan çıkarana,
Sevgisi sonsuzdur;
¹³ Kamış Denizi'ni* ikiye bölene,
Sevgisi sonsuzdur;
¹⁴ İsrail'i ortasından geçirene,
Sevgisi sonsuzdur;
¹⁵ Firavunla ordusunu Kamış
Denizi'ne dökene,
Sevgisi sonsuzdur;
¹⁶ Kendi halkını çölde yürütene,
Sevgisi sonsuzdur;
¹⁷ Büyük kralları vurana,
Sevgisi sonsuzdur;
¹⁸ Güçlü kralları öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
¹⁹ Amorlu kral Sihon'u,

135:15-17 Mez.115:4-7; Va.9:20

136:1 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; Yer.33:11

136:5 Yar.1:1 136:6 Yar.1:2 136:7-9 Yar.1:16 136:10 Çık.12:29 136:11-12 Çık.12:51

136:13-15 Çık.14:21-29 136:19 Say.21:21-30

Sevgisi sonsuzdur;
²⁰Başan Kralı Og'u öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
²¹⁻²²Topraklarını mülk olarak,
Sevgisi sonsuzdur;
 Kulu İsrail'e mülk verene,
Sevgisi sonsuzdur;

²³Düşkün günlerimizde bizi
 anımsayana,
Sevgisi sonsuzdur;
²⁴Düşmanlarımızdan bizi kurtarana,
Sevgisi sonsuzdur;
²⁵Bütün canlılara yiyecek verene,
Sevgisi sonsuzdur;
²⁶Şükredin Göklerin Tanrısı'na,
Sevgisi sonsuzdur.

137. Mezmur

¹Babil ırmakları kıyısında oturup
 Siyon'u andıkça ağladık;
²Çevredeki kavaklara
 Lirlerimizi astık.
³Çünkü orada bizi tutsak edenler
 bizden ezgiler,
 Bize zulmedenler bizden şenlik
 istiyor,
 “Siyon ezgilerinden birini okuyun
 bize!” diyorlardı.
⁴Nasıl okuyabiliriz RAB'bin ezgisini
 El toprağında?
⁵Ey Yeruşalim, seni unutursam,
 Sağ elim kurusun.
⁶Seni anmaz,
 Yeruşalim'i en büyük
 sevincimden üstün tutmazsam,
 Dilim damağıma yapışsın!
⁷Yeruşalim'in düştüğü gün,
 “Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!”
 Diyen Edomlular'ın tavrını
 anımsa, ya RAB.

⁸Ey sen, yıkılası Babil kızı,

Bize yaptıklarını
 Sana ödetecek olana ne mutlu!
⁹Ne mutlu senin yavrularını tutup
 Kayalarda parçalayacak insana!

138. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹Bütün yüreğimle sana şükrederim,
 ya RAB,
 İlahlar önünde seni ilahilerle
 överim.
²Kutsal tapınağına doğru eğilir,
 Adına şükrederim,
 Sevgin, sadakatin için.
 Çünkü adını ve sözünü her
 şeyden üstün tuttun.
³Seslendiğim gün bana yanıt verdin,
 İçime güç koydun, beni
 yüreklendirdin.

⁴Şükretsin sana, ya RAB, yeryüzü
 krallarının tümü,
 Çünkü ağzından çıkan sözleri
 işittiler.
⁵Yaptığın işleri ezgilerle övsünler,
 ya RAB,
 Çünkü çok yücesin.
⁶RAB yüksekse de,
 Alçakgönüllülere gözetir,
 Küstahları uzaktan tanır.

⁷Sıkıntıya düşersem, canımı korur,
 Düşmanlarımla öfkesine karşı el
 kaldırırsın,
 Sağ elin beni kurtarır.
⁸Ya RAB, her şeyi yaparsın benim
 için.
 Sevgin sonsuzdur, ya RAB,
 Elinin eserini bırakma!

139. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

¹Ya RAB, sınavı tanıdın beni.
²Oturup kalkışımı bilirsin,
 Niyetimi uzaktan anlarsın.

- ³Gittiğim yolu, yattığım yeri
inceden inceye elersin,
Bütün yaptıklarımın haberin var.
- ⁴Daha sözü ağızma almadan,
Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya
RAB.
- ⁵Beni çepeçevre kuşattın,
Elini üzerime koydun.
- ⁶Kaldıramam böylesi bir bilgiyi,
Başa çıkamam, erişemem.
- ⁷Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan,
Nereye kaçabilirim huzurundan?
- ⁸Göklere çıksam, oradasın,
Ölümler diyarına yatak sersem,
yine oradasın.
- ⁹Seherin kanatlarını alıp uçsam,
Denizin ötesine konsam,
- ¹⁰Orada bile elin yol gösterir bana,
Sağ elin tutar beni.
- ¹¹Desem ki, "Karanlık beni kaplasın,
Çevremdeki aydınlık geceye
dönsün."
- ¹²Karanlık bile karanlık sayılmaz
senin için,
Gece, gündüz gibi ışıldar,
Karanlıkla aydınlık birdir senin
için.
- ¹³İç varlığımı sen yarattın,
Annemin rahminde beni sen ördün.
- ¹⁴Sana övgüler sunarım,
Çünkü müthiş ve harika
yaratılmışım.
Ne harika işlerin var!
Bunu çok iyi bilirim.
- ¹⁵Gizli yerde yaratıldığımda,
Yerin derinliklerinde örüldüğümde,
Bedenim senden gizli değildi.
- ¹⁶Henüz döl yatağındayken gözlerin
gördü beni;
Bana ayrılan günlerin hiçbirini
gelmeden,
Hepsi senin kitabına yazılmıştı.
- ¹⁷Hakkımdaki düşüncelerin ne
değerli, ey Tanrı,

- Sayıları ne çok!
¹⁸Kum tanelerinden fazladır
saymaya kalksam.
Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.
- ¹⁹Ey Tanrı, keşke kötülerini öldürsen!
Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın
benden!
- ²⁰Çünkü senin için kötü konuşuyorlar,
Adını kötüye kullanıyor
düşmanların.
- ²¹Ya RAB, nasıl tiksiniyorum senden
tiksinenlerden?
Nasıl iğrenmem sana
başkaldıranlardan?
- ²²Onlardan tümüyle nefret ediyorum,
Onları düşman sayıyorum.
- ²³Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi,
Sına beni, öğren kaygılarımı.
- ²⁴Bak, seni gücendiren bir yönüm
var mı,
Öncülük et bana sonsuz yaşam
yolunda!

140. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

- ¹Ya RAB, kurtar beni kötü insandan,
Koru beni zorbadan.
- ²Onlar yüreklerinde kötülük tasarlar,
Savaşı sürekli körükler,
- ³Yılan gibi dillerini bilerler,
Engerek zehiri var dudaklarının
altında. *Sela**
- ⁴Ya RAB, sakın beni kötünün elinden,
Koru beni zorbadan;
Bana çelme takmayı tasarlıyorlar.
- ⁵Küstahlar benim için tuzak kurdu,
Haydutlar ağ gerdi;
Yol kenarına kapan koydular
benim için. *Sela*
- ⁶Sana diyorum, ya RAB: "Tanrım
sensin."
- Yalvarışıma kulak ver, ya RAB.
- ⁷Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım,

Savaş gününde başımı korudun.
 *Kötülerin dileklerini yerine
 getirme, ya RAB,
 Tasarılarını ileri götürme!
 Yoksa gurura kapılırlar. *Sela*

*Beni kuşatanların başını,
 Dudaklarından dökülen fesat
 kaplasın.
 *Kızgın korlar yağsın üzerlerine!
 Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar,
 Bir daha kalkamasınlar.
 *İftiracılara ülkede hayat kalmasın,
 Felaket zorbaları amansızca avlasın.
 *Biliyorum, RAB mazlumun
 davasını savunur,
 Yoksulları haklı çıkarır.
 *Kuşkusuz doğrular senin adına
 şükredecek,
 Dürüstler senin huzurunda
 oturacak.

141. Mezmur

Davut'un mezmuru

*Seni çağırıyorum, ya RAB,
 yardımına koş!
 Sana yakarınca sesime kulak ver!
 *Duam önünde yükselen buhur gibi,
 El açışım akşam sunusu gibi
 kabul görsün!

*Ya RAB, ağzıma bekçi koy,
 Dudaklarımın kapısını koru!
 *Yüreğim kötülüğe eğilim
 göstermesin,
 Suç işleyenlerin fesadına
 bulaşmayayım;
 Onların nefis yemeklerini
 tatmayayım.

*Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır,
 Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir,
 Başım reddetmez onu.
 Çünkü duam hep kötülere karşıdır.
 *Önderleri kayalardan aşağı atılınca,
 Dinleyecekler tatlı sözlerimi.

*Sabanla sürülüp yarılmış toprak gibi,
 Saçılmış kemiklerimiz ölümler
 diyarının ağzına.
 *Ancak gözlerim sende, ey Egemen
 RAB,
 Sana sığınıyorum, beni
 savunmasız bırakma!
 *Koru beni kurdukları tuzaktan,
 Suç işleyenlerin kapanlarından.
 *Ben güvenlik içinde geçip giderken,
 Kendi ağlarına düşsün kötüler.

142. Mezmur

Davut'un Maskili -

Mağaradayken ettiği dua

*Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be,
 Yüksek sesle RAB'be
 yalvarıyorum.
 *Önüme döküyorum yakınmalarımı,
 Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.
 *Bunalıma düştüğümde,
 Gideceğim yolu sen bilirsin.
 Tuzak kurdular yürüdüğüm yola.
 *Sağıma bak da gör,
 Kimse saymıyor beni,
 Sığınacak yerim kalmadı,
 Kimse aramıyor beni.
 *Sana haykırıyorum, ya RAB:
 "Sığınağım,
 Yaşadığımız bu dünyada nasibim
 sensin" diyorum.
 *Haykırışıma kulak ver,
 Çünkü çok çaresizim;
 Kurtar beni ardıma düşenlerden,
 Çünkü benden güçlüler.
 *Çıkar beni zindandan,
 Adına şükredeyim.
 O zaman doğrular çevremi saracak,
 Bana iyilik ettiğin için.

143. Mezmur

Davut'un mezmuru

*Duamı işit, ya RAB,
 Yalvarışlarıma kulak ver!

Sadakatınle, doğruluğunla
yanıtla beni!

²Kulunla yargıya girme,
Çünkü hiçbir canlı senin karşında
aklanmaz.

³Düşman beni kovalıyor,
Ezip yere seriyor.
Çoktan ölmüş olanlar gibi,
Beni karanlıklarda oturtuyor.

⁴Bu yüzden bunalıma düştüm,
Yüreğim perişan.

⁵Geçmiş günleri anıyor,
Bütün yaptıklarını derin derin
düşünüyor,
Ellerinin işine bakıp dalıyorum.

⁶Ellerimi sana açıyorum,
Canım kurak toprak gibi sana
susamış. *Sela**

⁷Çabuk yanıtla beni, ya RAB,
Tükeniyorum.
Çevirme benden yüzünü,
Yoksa ölüm çukuruna inen
ölülere dönerim.

⁸Sabahları duyur bana sevgini,
Çünkü sana güveniyorum;
Bana gideceğim yolu bildir,
Çünkü duam sanadır.

⁹Düşmanlarımdan kurtar beni,
ya RAB;
Sana sığınıyorum.

¹⁰Bana istemini yapmayı öğret,
Çünkü Tanrım'sın benim.
Senin iyi Ruhun
Düz yolda bana öncülük etsin!

¹¹Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana,
Doğruluğunla kurtar beni
sıkıntıdan.

¹²Sevginden ötürü,
Öldür düşmanlarımı,
Yok et bütün hasımlarımı,
Çünkü senin kulunum ben.

144. Mezmur

Davut'un mezmuru

¹Ellerime vuruşmayı,
Parmaklarıma savaşmayı öğreten
Kayam RAB'be övgüler olsun!

²O'dur benim vefalı dostum, kalem,
Kurtarıcım, kulem,
Kalkanım, O'na sığınırım;
O'dur halkları bana boyun eğdiren!

³Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesin,
İnsan soyu ne ki, onu düşünesin?

⁴İnsan bir soluğu andırır,
Günleri geçici bir gölge gibidir.

⁵Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in,
Dokun dağlara, tütsünler.

⁶Şimşek çaktır, dağıt düşmanı,
Savur oklarını, şaşkına çevir
onları.

⁷Yukarıdan elini uzat, kurtar beni;
Çıkar derin sulardan,
Al eloğlunun elinden.

⁸Onların ağzı yalan saçar,
Sağ ellerini kaldırır, yalan yere
ant içerler.

⁹Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi
söyleyeyim,
Seni on telli çenkle, ilahilerle
öveyim.

¹⁰Sensin kralları zafere ulaştıran,
Kulun Davut'u kötülük kılıcından
kurtaran.

¹¹Kurtar beni, özgür kıl
Eloğlunun elinden.
Onların ağzı yalan saçar,
Sağ ellerini kaldırır, yalan yere
ant içerler.

¹²O zaman gençliğinde
Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak
oğullarımız,
Sarayın oymalı sütunları gibi
olacak kızlarımız.

¹³Her türlü ürünle dolup taşacak
ambarlarımız;
Binlerce, on binlerce yavrulayacak
Çayırlarda davarlarımız.
¹⁴Semiz olacak sığırlarımız;
Surlarımıza gedik açılmayacak,
İnsanlarımız sürgün edilmeyecek,
Meydanlarımızda feryat
duyulmayacak!

¹⁵Ne mutlu bunlara sahip olan halka!
Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

145. Mezmur

Davut'un övgü ilahisi

¹Ey Tanrım, ey Kral, seni
yücelteceğim,
Adını sonsuza dek öveceğim.
²Seni her gün övecek,
Adını sonsuza dek yücelteceğim.
³RAB büyüktür, yalnız O övgüye
yaraşıktır,
Akıl ermez büyüklüğüne.
⁴Yaptıkların kuşaktan kuşağa
şükranla anılacak,
Güçlü işlerin duyurulacak.
⁵Düşüneceğim harika işlerini,
İnsanlar büyüklüğünü, yüce
görmekini konuşacak.
⁶Yaptığın müthiş işlerin gücünden
söz edecekler,
Ben de senin büyüklüğünü
duyuracağım.
⁷Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak,
Sevinç ezgileriyle övecekler
doğruluğunu.
⁸RAB lütufkâr ve sevecendir,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
⁹RAB herkese iyi davranır,
Sevecenliği bütün yapıtlarını
kapsar.
¹⁰Bütün yapıtların sana şükreder,
ya RAB,
Sadık kulların sana övgüler sunar.

¹¹Krallığının yüceliğini anlatır,
Kudretini konuşur;
¹²Herkes senin gücünü,
Krallığının yüce görkemini bilsin
diye.
¹³Senin krallığın ebedi krallıktır,
Egemenliğin kuşaklar boyunca
sürer.

RAB verdiği bütün sözleri tutar,
Her davranışı sadıktır.
¹⁴RAB her düşene destek olur,
İki büküm olanları doğrultur.
¹⁵Herkesin umudu sende,
Onlara yiyeceklerini zamanında
veren sensin.
¹⁶Elini açar,
Bütün canlıları doyurursun
dilediklerince.
¹⁷RAB bütün davranışlarında adil,
Yaptığı bütün işlerde sevecendir.
¹⁸RAB kendisine yakaran,
İçtenlikle yakaran herkese yakındır.
¹⁹Dileğini yerine getirir kendisinden
korkanların,
Feryatlarını iştir, onları kurtarır.
²⁰RAB korur kendisini seven herkesi,
Yok eder kötülerin hepsini.
²¹RAB'be övgüler sunsun ağızım!
Bütün canlılar O'nun kutsal adına,
Sonsuza dek övgüler dizesin.

146. Mezmur

¹RAB'be övgüler sunun!
Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun.
²Yaşadıkça RAB'be övgüler sunacak,
Var oldukça Tanrım'a ilahiler
söyleyeceğim.
³Önderlere,
Sizi kurtaramayacak insanlara
güvenmeyin.
⁴O son soluğunu verince toprağa
döner,
O gün tasarıları da biter.

- ⁵Ne mutlu yardımcısı Yakup'un
Tanrısı olan insana,
Umudu Tanrısı RAB'de olana!
⁶Yeri göğü,
Denizi ve içindeki her şeyi yaratan,
Sonsuza dek güvenilir olan,
⁷Ezilenlerin hakkını alan,
Açlara yiyecek sağlayan O'dur.

- RAB tutsakları özgür kılar,
⁸Körlerin gözünü açar,
İki büklüm olanları doğrultur,
Doğruları sever.
⁹RAB garipleri korur,
Öksüze, dul kadına yardım eder,
Kötülerin yolunuysa saptırır.
¹⁰RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon,
Kuşaklar boyunca egemenlik
sürecek.

RAB'be övgüler sunun!

147. Mezmur

- ¹RAB'be övgüler sunun!
Ne güzel, ne hoş Tanrımız'ı
ilahilerle övmek!
O'na övgü yaraşır.
²RAB yeniden kuruyor Yerus̱alim'i,
Bir araya topluyor İsrail'in
sürgünlerini.
³O kırık kalplileri iyileştirir,
Yaralarını sarar.
⁴Yıldızların sayısını belirler,
Her birini adıyla çağırır.
⁵Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür,
Sınırsızdır anlayışı.
⁶RAB mazlumlara yardım eder,
Kötüleri yere çalar.
⁷RAB'be şükran ezgileri okuyun,
Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün.
⁸O'dur gökleri bulutlarla kaplayan,
Yeryüzüne yağmur sağlayan,
Dağlarda ot bitiren.
⁹O yiyecek sağlar hayvanlara,

- Bağrısan kuzgun yavrularına.
¹⁰Ne atın gücünden zevk alır,
Ne de insanın yiğitliğinden
hoşlanır.
¹¹RAB kendisinden korkanlardan,
Sevgisine umut bağlayanlardan
hoşlanır.

- ¹²RAB'bi yücelt, ey Yerus̱alim!
Tanrın'a övgüler sun, ey Siyon!
¹³Çünkü senin kapılarının kol
demirlerine güç katar,
İçindeki halkı kutsar.
¹⁴Sınırlarını esenlik içinde tutar,
Seni en iyi buğdayla doyurur.
¹⁵Yeryüzüne buyruğunu gönderir,
Sözü çarçabuk yayılır.
¹⁶Yapağı gibi kar yağdırır,
Kırağıyı kül gibi saçar.
¹⁷Aşağıya iri iri dolu savurur,
Kim dayanabilir soğuşuna?
¹⁸Buyruk verir, eritir buzları,
Rüzgarını estirir, sular akmaya
başlar.
¹⁹Sözünü Yakup soyuna,
Kurallarını, ilkelerini İsrail'e
bildirir.
²⁰Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu,
Onlar O'nun ilkelerini bilmezler.

RAB'be övgüler sunun!

148. Mezmur

- ¹RAB'be övgüler sunun!
Göklerden RAB'be övgüler sunun,
Yücelerde O'na övgüler sunun!
²Ey bütün melekleri, O'na övgüler
sunun,
Övgüler sunun O'na, ey bütün
göksel orduları!
³Ey güneş, ay, O'na övgüler sunun,
Övgüler sunun O'na, ey ışıldayan
bütün yıldızlar!
⁴Ey göklerin gökleri
Ve göklerin üstündeki sular,
O'na övgüler sunun!

⁵RAB'bin adına övgüler sunsunlar,
Çünkü O buyruk verince, var
oldular;

⁶Bozulmayacak bir kural koyarak,
Onları sonsuza dek yerlerine
oturttu.

⁷Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun,
Ey deniz canavarları, bütün
enginler,

⁸Şimşek, dolu, kar, bulutlar,
O'nun buyruğuna uyan fırtınalar,

⁹Dağlar, bütün tepeler,
Meyve ağaçları, sedir ağaçları,

¹⁰Yabanıl ve evcil hayvanlar,
Sürüngenler*, uçan kuşlar,

¹¹Yeryüzünün kralları, bütün halklar,
Önderler, yeryüzünün bütün
yöneticileri,

¹²Delikanlılar, genç kızlar,
Yaşlılar, çocuklar!

¹³RAB'bin adına övgüler sunsunlar,
Çünkü yalnız O'nun adı yücedir.
O'nun yüceliği yerin göğün
üstündedir.

¹⁴RAB kendi halkını güçlü kıldı,
Bütün sadık kullarına,
Kendisine yakın olan halka,
İsrailîler'e ün kazandırdı.

RAB'be övgüler sunun!

149. Mezmur

¹RAB'be övgüler sunun!
RAB'be yeni bir ezgi söyleyin,
Sadık kullarının toplantısında
O'nu ezgilerle övün!

²İsrail Yaratıcısı'nda sevinç bulsun,
Siyon halkı Kralları'yla coşsun!

³Dans ederek övgüler sunsunlar
O'nun adına,

Tef ve lir çalarak O'nu ilahilerle
övsünler!

⁴Çünkü RAB halkından hoşlanır,
Alçakgönüllüleri zafer tacıyla
süsler.

⁵Bu onurla mutlu olsun sadık kulları,
Sevinç ezgileri okusunlar
yataklarında!

⁶Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler,
Ellerinde iki ağızlı kılıçla

⁷Uluslardan öç alsınlar,
Halkları cezalandırsınlar,

⁸Krallarını zincire,
Soylularını prangaya vursunlar!

⁹Yazılan kararı onlara uygulasinlar!
Bütün sadık kulları için onurdur bu.

RAB'be övgüler sunun!

150. Mezmur

¹RAB'be övgüler sunun!

Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler sunun!
Gücünü gösteren göklerde
övgüler sunun O'na!

²Övgüler sunun O'na güçlü işleri için!
Övgüler sunun O'na eşsiz
büyüklüğüne yaraşır biçimde!

³Boru çalarak O'na övgüler sunun!
Çenkle ve lirle O'na övgüler sunun!

⁴Tef ve dansla O'na övgüler sunun!
Saz ve neyle O'na övgüler sunun!

⁵Zillerle O'na övgüler sunun!
Çınlayan zillerle O'na övgüler
sunun!

⁶Bütün canlı varlıklar RAB'be
övgüler sunsun!

RAB'be övgüler sunun!

SÜLEYMAN'IN ÖZDEYİŞLERİ

GİRİŞ

Özdeyişler Kitabı deyimler ve özdeyişler biçiminde anlatılan ahlaksal ve dinsel öğretilerin toplamıdır. Büyük bölümü günlük yaşamla ilgili konuları içerir. Kitap, "RAB korkusudur bilginin temeli" hatırlatmasıyla başlar (1:7). Sadece dinsel ahlak kurallarına dokunmakla kalmıyor, sağduyu ve örnek davranışlar üzerinde özellikle duruyor. Kitapta yer alan kısa deyimler, akli başında kişilerin hangi durumda nasıl davranacaklarına ilişkin sezgi ve öğütleri açıklar. Bunların kimileri aile, kimileri de iş ilişkileriyle ilgilidir; yine kimileri toplumsal ilişkiler içinde önemli yer tutan görgü kurallarıyla, kimileri de kişisel özenetimi ilgilidir. Kitapta çokça söz edilen konular arasında alçakgönüllülük, sabır, yoksulların hakkını gözetme ve dostlara sadakat anılabilir.

Ana Hatlar:

1:1-6 Sunuş
1:7-9:18 Bilgeliliğin üstünlüğü
10:1-22:16 Süleyman'ın özdeyişleri
22:17-24:22 Bilgeden otuz öğüt
24:23-34 Bilgelerin öbür özdeyişleri

25:1-29:27 Süleyman'ın özdeyişlerinin
ikinci bölümü
30:1-33 Agur'un özdeyişleri
31:1-9 Kral Lemuel'in özdeyişleri
31:10-31 Erdemli kadının özellikleri

Sunuş

- 1** Davut oğlu İsrail Kralı
Süleyman'ın özdeyişleri:
²Bu özdeyişler, bilgeliliğe ve terbiyeye ulaşmak, Akıllıca sözleri anlamak,
³Başarıya götüren terbiyeyi edinip Doğru, haklı ve adil olanı yapmak,
⁴Saf kişiyi ihtiyatlı, Genç adamı bilgili ve sağgörülü kılmak içindir.
⁵⁻⁶Özdeyişlerle benzetmeleri, Bilgelerin sözleriyle bilmecelerini anlamak için Bilge kişi dinlesin ve kavrayışını artırsın, Akıllı kişi yaşam hüneri kazansın.

Ayartmalardan Kaç

- ⁷RAB korkusudur bilginin temeli. Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.
⁸Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver, Annenin öğrettiklerinden ayrılma.
⁹Çünkü bunlar başın için sevimli bir çelenk, Boyunun için gerdanlık olacaktır.
¹⁰Oğlum, seni ayartmaya çalışan günahkârlara teslim olma.
¹¹Şöyle diyebilirler: "Bizimle gel, Adam öldürmek için pusuya yatalım, Zevk uğruna masum kişileri tuzağa düşürelim.

- ¹²Onları ölümler diyarı gibi diri diri,
Ölüm çukuruna inenler gibi
Bütünüyle yutalım.
- ¹³Bir sürü değerli mal ele geçirir,
Evlerimizi ganimetle doldururuz.
- ¹⁴Gel, sen de bize katıl,
Tek bir kesemiz olacak.”
- ¹⁵Oğlum, böyleleriyle gitme,
Onların tuttuğu yoldan uzak dur.
- ¹⁶Çünkü ayakları kötülüğe koşar,
Çekinmeden kan dökerler.
- ¹⁷Kuşların gözü önünde ağ sermek
boşunadır.
- ¹⁸Başkasına pusu kuran kendi
kurdyğu pusuya düşer.
Yalnız kendi canıdır tuzağa
düşürdüğü.
- ¹⁹Haksız kazanca düşkün olanların
sonu böyledir.
Bu düşkünlük onları canlarından
eder.

Bilgelğin Sesini Dinle

- ²⁰Bilgelik dışarıda yüksek sesle
haykırıyor,
Meydanlarda sesleniyor.
- ²¹Kalabalık sokak başlarında
bağırıyor,
Kentın giriş kapılarında sözlerini
duyuruyor:
- ²²“Ey budalalar, budalalığı ne
zamana dek seveceksiniz?
Alaycılar ne zamana dek alay
etmekten zevk alacak?
Akılsızlar ne zamana dek bilgiden
nefret edecek?”
- ²³Uyardığımda yola gelin, o zaman
size yüreğimi açar,
Sözlerimi anlamanıza yardım
ederim.
- ²⁴Ama sizi çağırdığım zaman beni
reddettiniz.
Elimi uzattım, umursayan olmadı.
- ²⁵Duymazlıktan geldiniz bütün
öğütlerimi,
Uyarılarımı duymak istemediniz.

- ²⁶⁻²⁷Bu yüzden ben de felaketinize
sevineceğim.
Belaya uğradığınızda,
Bela üzerinize bir fırtına gibi
geldiğinde,
Bir kasırga gibi geldiğinde
felaketiniz,
Sıkıntıya, kaygıya düştüğünüzde,
Sizinle alay edeceğim.
- ²⁸O zaman beni çağıracaksınız,
Ama yanıtlamayacağım.
Var gücünüzle arayacaksınız beni,
Ama bulamayacaksınız.
- ²⁹Çünkü bilgiden nefret ettiniz.
RAB'den korkmayı reddettiniz.
- ³⁰Öğütlerimi istemediniz,
Uyarılarımın tümünü
küçümsediniz.
- ³¹Bu nedenle tuttuğunuz yolun
meyvesini yiyeceksiniz,
Kendi düzenbazlığınıza
doyacaksınız.
- ³²Bön adamlar döneklüklerinin
kurbanı olacak.
Akılsızlar kaygısızlıklarının
içinde yok olup gidecek.
- ³³Ama beni dinleyen güvenlik içinde
yaşayacak,
Kötülüktan korkmayacak, huzur
bulacak.”

Bilgelğin Yararları

- 2** ¹⁻²Oğlum, bilgelige kulak verip
Yürekten akla yönelerek
Sözlerimi kabul eder,
Buyruklarımı aklında tutarsan,
- ³Evet, aklı çağırır,
Ona gönülden seslenirsen,
- ⁴Gümüş ararcasına onu ararsan,
Onu ararsan define arar gibi,
- ⁵RAB korkusunu anlar
Ve Tanrı'yı yakından tanırsın.
- ⁶Çünkü bilgelığın kaynağı RAB'dir.
O'nun ağzından bilgi ve anlayış
çıkır.
- ⁷Doğru kişileri başarıya ulaştırır,

- Kalkanıdır dürüst yaşayanların.
⁸Adil olanların adımlarını korur,
 Sadık kullarının yolunu gözetir.
⁹O zaman anlarsın her iyi yolu,
 Neyin doğru, haklı ve adil
 olduğunu.
¹⁰Çünkü yüreğin bilgelikle dolacak,
 Zevk alacaksın bilgidен.
¹¹Sağgörü sana bekçilik edecek
 Ve akıl seni koruyacak.
¹²Bunlar seni kötü yoldan,
 Ahlsızın sözlerinden kurtaracak.
¹³Onlar ki karanlık yollarda
 yürümek için
 Doğru yoldan ayrılırlar.
¹⁴Kötülük yapmaktan hoşlanır,
 Zevk alırlar kötülüğün aşırısından.
¹⁵Yolları dolambaçlı,
 Yaşayışları çarpıktır.
¹⁶⁻¹⁷Bilgelik, gençken evlendiği eşini
 terk eden,
 Tanrı'nın önünde içtiği andı
 unutan ahlsız kadından,
 Sözleriyle yaltaklanan
 Vefasız kadından seni kurtaracak.
¹⁸O kadının evi insanı ölüme,
 Yolları ölümlere götürür.
¹⁹Ona gidenlerden hiçbiri geri dönmez,
 Yaşam yollarına erişmez.
²⁰Bu nedenle sen iyilerin yolunda
 yürü,
 Doğruların izinden git.
²¹Çünkü ülkede yaşayacak olan
 doğrulardır,
 Dürüst kişilerdir orada kalacak
 olan.
²²Kötüler ülkeden sürülecek,
 Hainler sökülüp atılacak.

Bilgenin Yolu

- 3** Oğlum, unutma öğrettiklerimi,
 Aklında tut buyruklarımı.
²Çünkü bunlar ömrünü uzatacak,
 Yaşam yıllarını, esenliğini
 artıracaktır.

- ³Sevgiyi, sadakati hiç yanından
 ayırma,
 Bağla onları boynuna,
 Yaz yüreğinin levhasına.
⁴Böylece Tanrı'nın ve insanların
 gözünde
 Beğeni ve saygınlık kazanacaksın.
⁵RAB'be güven bütün.yüreğinle,
 Kendi aklına bel bağlama.
⁶Yaptığın her işte RAB'bi an,
 O senin yolunu düze çıkarır.
⁷Kendini bilge biri olarak görme,
 RAB'den kork, kötülükten uzak
 dur.
⁸Böylece bedeninin sağlık
 Ve ferahlık bulur.
⁹Servetinin ve ürününün turfandasıyla
 RAB'bi onurlandır.
¹⁰O zaman ambarların tıka basa^a dolar,
 Teknelerin yeni şarapla dolup taşar.
¹¹Oğlum, RAB'bin terbiye edişini
 hafife alma,
 O'nun azarlamasından usanma.
¹²Çünkü RAB, oğlundan hoşnut bir
 baba gibi,
 Sevdliğini azarlar.
¹³Bilgelige erişene,
 Aklı bulana ne mutlu!
¹⁴Gümüş kazanmaktansa onu
 kazanmak daha iyidir.
 Onun yararı altından daha çoktur.
¹⁵Daha değerlidir mücevherden,
 Dileyeceğin hiçbir şey onunla
 kıyaslanamaz.
¹⁶Sağ elinde uzun ömür,
 Sol elinde zenginlik ve onur vardır.
¹⁷Yolları sevinç yollarıdır,
 Evet, bütün yolları esenliğe çıkarır.
¹⁸Bilgelik yaşam ağacıdır ona
 sarınlara,
 Ne mutlu ona sınıksız tutunanlara!
¹⁹RAB dünyanın temelini bilgelikle
 attı,

^a 3:10 "Tıka basa" ya da "Tahılla".

- Gökleri akıllıca yerleştirdi.
²⁰Bilgisiyle enginler yarıldı,
 Bulutlar suyunu verdi.
²¹Oğlum, sağlam öğüde, sağgörüye
 tutun.
 Sakın gözünü ayırma onlardan.
²²Onlar sana yaşam verecek
 Ve boynuna güzel bir süs olacak.
²³O zaman güvenlik içinde yol alırsın,
 Sendelemeden.
²⁴Korkusuzca yatar,
 Tatlı tatlı uyursun.
²⁵Beklenmedik felaketten,
 Ya da kötülerin uğradığı
 yıkımdan korkma.
²⁶Çünkü senin güvencen RAB'dir,
 Tuzağa düşmekten seni O
 koruyacaktır.
²⁷Elinden geldikçe,
 İyiliğe hakkı olanlardan iyiliği
 esirgeme.
²⁸Elinde varken komşuna,
 “Bugün git, yarın gel, o zaman
 veririm” deme.
²⁹Sana güvenerek yanında yaşayan
 komşuna
 Kötülük tasarlama.
³⁰Sana kötülük etmemiş biriyle
 Yok yere çekişme.
³¹Zorba kişiye imrenme,
 Onun yollarından hiçbirini seçme.
³²Çünkü RAB sapkınlardan tiksindir,
 Ama doğruların candan dostudur.
³³RAB kötülerin evini lanetler,
 Doğruların oturduğu yeriye kutsar.
³⁴RAB alaycılarla alay eder,
 Ama alçakgönüllülere lütfeder.
³⁵Bilge kişiler onuru miras alacak,
 Akılsızlara yalnız utanç kalacak.

Bilgelğin Üstünlüğü

- 4** Çocuklarım, babanızın
 uyarılarına kulak verin.
 Dikkat edin ki anlayışlı olasınız.
¹Çünkü size iyi ders veriyorum,

- Ayrılmayın öğrettiğimden.
³Ben bir çocukken babamın evinde,
 Annemin körpecek tek
 yavrusuyken,
⁴Babam bana şunu öğretti:
 “Söylediklerime yürekten sarıl,
 Buyruklarımı yerine getir ki
 yaşayasın.
⁵Bilgeligi ve akli sahiplen,
 Söylediklerimi unutma, onlardan
 sapma.
⁶Bilgelikten ayrıılma, o seni korur.
 Sev onu, seni gözetir.
⁷Bilgelige ilk adım onu
 sahiplenmektir.
 Bütün servetine mal olsa da akla
 sahip çık.
⁸Onu el üstünde tut, o da seni
 yüceltecek,
 Ona sarılırsan seni onurlandıracak.
⁹Başına zarif bir çelenk,
 Görkemli bir taç giydirecektir.”
¹⁰Dinle oğlum, sözlerimi benimse ki,
 Uzasın ömrün.
¹¹Seni bilgelik yolunda eğitir,
 Doğru yollara yöneltirir.
¹²Ayakların takılmadan yürür,
 Sürçmeden koşarsın.
¹³Aldığın terbiyeye sarıl, bırakma,
 Onu uygula, çünkü odur yaşamın.
¹⁴Kötülerin yoluna ayak basma,
 Yürüme alçakların yolunda,
¹⁵O yoldan sakın, yakınından bile
 geçme,
 Yönünü değiştirip geç.
¹⁶Çünkü kötülük etmedikçe
 uyuyamaz onlar,
 Uykuları kaçır saptırmadıkça
 birilerini.
¹⁷Yedikleri ekmek kötülük,
 İçtikleri şarap zorbalık ürünüdür.
¹⁸Oysa doğruların yolu şafak ışığı
 gibidir,
 Giderek öğle güneşinin
 parlaklığına erişir.

- ¹⁹Kötülerin yoluysa zifiri karanlık gibidir,
Neden tökezlediklerini bilmezler.
- ²⁰Oğlum, sözlerime dikkat et,
Dediklerime kulak ver.
- ²¹Aklından çıkmasın bunlar,
Onları yüreğinde sakla.
- ²²Çünkü onları bulan için yaşam,
Bedeni için şifadır bunlar.
- ²³Her şeyden önce de yüreğini koru,
Çünkü yaşam ondan kaynaklanır.
- ²⁴Yalan çıkmasın ağzından,
Uzak tut dudaklarını sapık sözlerden.
- ²⁵Gözlerin hep ileriye baksın,
Dosdoğru önüne!
- ²⁶Gideceğin yolu düzle,
O zaman bütün işlerin sağlam olur.
- ²⁷Sapma sağa sola,
Ayağını kötülükten uzak tut.

Zinaya Karşı Uyarı

- 5** Oğlum, bilgelliğime dikkat et,
Akıllıca sözlerime kulak ver.
- ²Böylelikle her zaman sağgörümlü olur,
Dudaklarıyla bilgiyi korursun.
- ³Zina eden kadının bal damlar dudaklarından,
Ağzı daha yumuşaktır zeytinyağından.
- ⁴Ama sonu pelinotu kadar acı,
İki ağızlı kılıç kadar keskindir.
- ⁵Ayakları ölüme gider,
Adımları ölümler diyarına ulaşır.
- ⁶Yaşama giden yolu hiç düşünmez,
Yolları dolaşıktır, ama farkında değil.
- ⁷Oğlum, şimdi beni dinle,
Ağzımdan çıkan sözlerden ayrılma.
- ⁸Öyle kadınlardan uzak dur,
Yaklaşma evinin kapısına.
- ⁹Yoksa onurunu başkalarına,
Yıllarını bir gaddara kaptırırsın.
- ¹⁰Varını yoğunu yer bitirir yabancılar,
Emeğin başka birinin evini bayındır kılar.

- ¹¹Ah çekip inlersin ömrünün son günlerinde,
Etin, bedeninin tükendiğinde.
- ¹²"Eğitilmekten neden bu kadar nefret ettim,
Yüreğim uyarıları neden önemsemedi?" dersin.
- ¹³"Öğretmenlerimin sözünü dinlemedim,
Beni eğitenlere kulak vermedim.
- ¹⁴Halkın ve topluluğun arasında
Tam bir yıkımın eşiğine gelmişim."
- ¹⁵Suyu kendi sarnıcından,
Kendi kuyunun kaynağından iç.
- ¹⁶Pınarların sokakları,
Akarsuların meydanları mı sulamalı?
- ¹⁷Yalnız senin olsun onlar,
Paylaşma yabancılarla.
- ¹⁸Çeşmen bereketli olsun
Ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol.
- ¹⁹Sevimli bir geyik, zarif bir ceylan gibi,
Hep seni doyursun memeleri.
- Aşkıyla sürekli coş.
- ²⁰Oğlum, neden ahlaksız bir kadınla coşasın,
Neden başka birinin karısını koynuna alasın?
- ²¹RAB insanın tuttuğu yolu gözler,
Attığı her adımı denetler.
- ²²Kötü kişiyi kendi suçları ele verecek,
Günahının kemendi kısıkvrak bağlayacak onu.
- ²³Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkaracak,
Terbiyeyi umursamadığı için ölecek.

Tuzaklara Dikkat Et!

- 6** Oğlum, eğer birine kefil oldunsa,
Onun borcunu yüklendinse,
- ²Düşünse tuzağa kendi sözlerinle,
Ağzının sözleriyle yakalandınsa,

- ³O kişinin eline düştün demektir.
Oğlum, şunu yap ve kendini kurtar:
Git, yere kapan onun önünde,
Ona yalvar yakar.
- ⁴Gözlerine uyku girmesin,
Ağırlaşmasın göz kapakların.
- ⁵Avcının elinden ceylan gibi,
Kuşbazın elinden kuş gibi kurtar
kendini.
- ⁶Ey tembel kişi, git, karıncalara bak,
Onların yaşamından bilgelik öğren.
- ⁷Başkanları, önderleri ya da
yöneticileri olmadığı halde,
- ⁸Yazın erzaklarını biriktirirler,
Yiyeceklerini toplarlar biçim
mevsiminde.
- ⁹Ne zamana dek yatacaksın, ey
tembel kişi?
Ne zaman kalkacaksın uykundan?
- ¹⁰“Biraz kestireyim, biraz
uyuklayayım,
Ellerimi kavuşturup şöyle bir
uyuyayım” demeye kalmadan,
- ¹¹Yokluk bir haydut gibi,
Yoksulluk bir akıncı gibi gelir
üzerine.
- ¹²Ağzında yalanla dolaşan kişi,
Soysuz ve fesatçıdır.
- ¹³Göz kırpar, bir sürü ayak oyunu,
El kol hareketleri yapar,
- ¹⁴Ahlaksız yüreğinde kötülük tasarlar,
Çekişmeler yaratır durmadan.
- ¹⁵Bu yüzden ansızın yıkıma
uğrayacak,
Birdenbire çaresizce yok olacak.
- ¹⁶RAB'bin nefret ettiği altı şey,
İğrendiği yedi şey vardır:
- ¹⁷Gururlu gözler,
Yalancı dil,
Suçsuz kanı döken eller,
- ¹⁸Düzenbaz yürek,
Kötülüğe seğirten ayaklar,
- ¹⁹Yalan soluyan yalancı tanık

Ve kardeşler arasında çekişme
yaratın kişi.

Zinaya Karşı Bir Uyarı Daha

- ²⁰Oğlum, babanın buyruklarına uy,
Annenin öğrettiklerinden ayrılm.
- ²¹Bunlar sürekli yüreğinin bağı olsun,
Tak onları boynuna.
- ²²Yolunda sana rehber olacak,
Seni koruyacaklar yattığın zaman;
Söyleşecekler seninle
uyandığında.
- ²³Bu buyruklar sana çıra,
Öğretilenler ışıktır.
Eğitici uyarılar yaşam yolunu
gösterir.
- ²⁴Seni kötü kadından,
Başka birinin karısının
yaltaklanan dilinden
Koruyacak olan bunlardır.
- ²⁵Böyle kadınların güzelliği seni
ayartmasın,
Bakışları seni tutsak etmesin.
- ²⁶Çünkü fahişe yüzünden insan bir
lokma ekmeğe muhtaç kalır^b,
Başkasının karısıyla yatmak da
kişinin canına mal olur.
- ²⁷İnsan koynuna ateş alır da,
Giysisi yanmaz mı?
- ²⁸Korlar üzerinde yürür de,
Ayakları kavrulmaz mı?
- ²⁹Başkasının karısıyla yatan adamın
durumu budur.
Böyle bir ilişkiye giren cezasız
kalmaz.
- ³⁰Aç hırsız karnını doyurmak için
çalıyorsa,
Kimse onu hor görmez.
- ³¹Ama yakalanırsa, çaldığının yedi
katını ödemek zorunda;
Varını yoğunu vermek anlamına
gelse bile.
- ³²Zina eden adam sağduyudan
yoksundur.
Yaptıklarıyla kendini yok eder.

^b 6:26 “Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaç kalır” ya da “Çünkü fahişenin ücreti ancak bir somun ekmektir”. 6:10-11 Özd.24:33-34

- ³³Payına düşen dayak ve
onursuzluktur,
Asla kurtulamaz utançtan.
³⁴Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini
azdırır,
Öç alırken acımasız olur.
³⁵Hiçbir fidye kabul etmez,
Gönlünü alamazsın armağanların
çokluğuyla.

- 7** Oğlum, sözlerimi yerine getir,
Aklında tut buyruklarımı.
²Buyruklarımı yerine getir ki,
yaşayasın.
Öğrettiklerimi gözünün bebeği
gibi koru.
³Onları yüzük gibi parmaklarına
geçir,
Yüreğinin levhasına yaz.
⁴Bilgeliğe, “Sen kızkardeşimsin”,
Akla, “Akrabamsın” de.
⁵Zina eden kadından,
Yaltaklanan ahlaksız kadından
seni koruyacak olan bunlardır.

- ⁶Evimin penceresinden,
Kafesin ardından dışarıyı
seyrederken,
⁷Bir sürü toy gencin arasında,
Sağduyudan yoksun bir delikanlı
çarptı gözüme.
⁸⁻⁹Akşamüzeri, alaca karanlıkta,
Akşam karanlığı çökerken,
O kadının oturduğu sokağa
saptığını,
Onun evine yöneldiğini gördüm.
¹⁰Derken kadın onu karşıladı,
Fahişe kılığıyla sinsice.
¹¹Yaygaracı, dik başlı biriydi kadın.
Bir an bile durmaz evde.
¹²Kâh sokakta, kâh meydanlardadır.
Sokak başlarını pusuya yatar.
¹³Delikanlıyı tutup öptü,
Yüzü kızarmadan ona şöyle dedi:
¹⁴“Esenlik kurbanlarımı kesmek
zorundaydım,

- Adak sözümü bugün yerine
getirdim.
¹⁵Bunun için seni karşılamaya, seni
aramaya çıktım,
İşte buldum seni!
¹⁶Döşeğime Mısır ipliğinden
dokunmuş
Renkli örtüler serdim.
¹⁷Yatağıma mür*, öd
Ve tarçın serptim.
¹⁸Haydi gel, sabaha dek doya doya
sevişelim,
Aştan zevk alalım.
¹⁹Kocam evde değil,
Uzun bir yolculuğa çıktı.
²⁰Yanına para torbasını aldı,
Dolunaydan önce eve
dönmeyecek.”
²¹Onu bir sürü çekici sözlerle baştan
çıkardı,
Tatlı diliyle peşinden sürükledi.
²²Kesimevine götürülen öküz gibi
Hemen izledi onu delikanlı;
Tuzağa düşen geyik gibi,
²³Ciğerini bir ok delene kadar;
Kapana koşan bir kuş gibi,
Bunun yaşamına mal olacağını
bilmeden.
²⁴Çocuklarım, şimdi dinleyin beni,
Kulak verin söylediklerime,
²⁵Sakın o kadına gönül vermeyin,
Onun yolundan gitmeyin.
²⁶Yere serdiği bir sürü kurbanı var,
Öldürdüğü kişilerin sayısı pek çok.
²⁷Ölümler diyarına giden yoldur onun
evi,
Ölüm odalarına götürür.

Bilgeliğe Kulak Ver

- 8** Bilgelik çağırıyor,
Akıl sesini yükseltiyor.
²Yol kenarındaki tepelerin başında,
Yolların birleştiği yerde duruyor o.
³Kentin girişinde, kapıların yanında,
Sesini yükseltiyor:
⁴“Ey insanlar, size sesleniyorum,

- Çağrım insan soyunadır!
⁵Ey bön kişiler, ihtiyatlı olmayı öğrenin;
 Sağduyulu olmayı öğrenin, ey akılsızlar!
⁶Söylediğim yetkin sözleri dinleyin, Ağzımı doğruları söylemek için açarım.
⁷Ağzım gerçeği duyurur, Çünkü dudaklarım kötülükten iğrenir.
⁸Ağzımdan çıkan her söz doğrudur, Yoktur eğri ya da sapık olanı.
⁹Apaçıktır hepsi anlayana, Bilgiye erişen, doğruluğunu bilir onların.
¹⁰Gümüş yerine terbiyeyi, Saf altın yerine bilgiyi edinin.
¹¹Çünkü bilgelik mücevherden değerlidir, Dilediğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
¹²Ben bilgelik olarak ihtiyatı kendime konut edindim. Bilgi ve sağgörü bendedir.
¹³RAB'den korkmak kötülükten nefret etmek demektir. Kibirden, küstahlıktan, Kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim.
¹⁴Öğüt ve sağlam karar bana özgüdür. Akıl ve güç kaynağı benim.
¹⁵Krallar sayemde egemenlik sürer, Hükümdarlar adil kuralları koyar.
¹⁶Önderler, adaletle yöneten soylular Sayemde yönetirler.
¹⁷Beni sevenleri ben de severim, Gayretle arayan beni bulur.
¹⁸Zenginlik ve onur, Kalıcı değerler ve bolluk bendedir.
¹⁹Meyvem altından, saf altından, Ürüm seçme gümüşten daha iyidir.
²⁰Doğruluk yolunda, Adaletin izinden yürürüm.
²¹Böylelikle, beni sevenleri servet sahibi yapar, Hazinelelerini doldururum.
²²RAB yaratma işine başladığında İlk beni yarattı,
²³Dünya var olmadan önce, Ta başlangıçta, öncesizlikte yerimi aldım.
²⁴Enginler yokken, Suları bol pınarlar yokken doğdum ben.
²⁵⁻²⁶Dağlar daha oluşmadan, Tepeler belirmeden, RAB dünyayı, kırları Ve dünyadaki toprağın zerresini yaratmadan doğdum.
²⁷RAB gökleri yerine koyduğunda oradaydım, Engin denizleri ufukla çevirdiğinde,
²⁸Bulutları oluşturduğunda, Denizin kaynaklarını güçlendirdiğinde,
²⁹Sular buyruğundan öte geçmesinler diye Denize sınır çizdiğinde, Dünyanın temellerini pekiştirdiğinde,
³⁰Baş mimar olarak O'nun yanındaydım. Gün be gün sevinçle dolup taşım, Huzurunda hep coştum.
³¹O'nun dünyası mutluluğum, İnsanları sevincimdi.
³²Çocuklarım, şimdi beni dinleyin: Yolumu izleyenlere ne mutlu!
³³Uyarılarımı dinleyin ve bilge kişiler olun, Görmezlikten gelmeyin onları.
³⁴Beni dinleyen, Her gün kapımı gözleyen, Kapımın eşiğinden ayrılmayan kişiye ne mutlu!
³⁵Çünkü beni bulan yaşam bulur Ve RAB'bin beğenisini kazanır.
³⁶Beni gözardı edense kendine zarar verir,

Benden nefret eden, ölümü
seviyor demektir.”

***Bilgeliği mi, Akılsızlığı
mı Seveceksin?***

- 9 Bilgelik kendi evini yaptı,
Yedi direğini yonttu.
2 Hayvanlarını kesti,
Şarabını hazırlayıp sofrasını kurdu.
3 Kentin en yüksek noktalarına
gönderdiği
Hizmetçileri aracılığıyla herkesi
çağırıyor:
4-5 “Kim safsa buraya gelsin” diyor.
Sağduyudan yoksun olanlara da,
“Gelin, yiyeceklerimi yiyin,
Hazırladığım şaraptan için” diyor.
6 “Saflığı bırakın da yaşayın,
Aklın yolunu izleyin.
7 “Alaycıyı paylayan aşağılanmayı
hak eder,
Kötü kişiyi azarlayan hakarete
uğrar.
8 Alaycıyı azarlama, yoksa senden
nefret eder.
Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever.
9 Bilge kişiyi eğitirsen
Daha bilge olur,
Doğru kişiye öğretirsen bilgisini
artırır.
10 RAB korkusudur bilgeliğin temeli.
Akıl Kutsal Olan'ı tanımaktır.
11 Benim sayemde günlerin çoğalacak,
Ömrüne yıllar katılacak.
12 Bilgeysen, bilgeliğinin yararı
sanadır,
Alaycı olursan acısını yalnız sen
çekersin.”
13 Akılsız kadın yaygaracı
Ve saftır, hiçbir şey bilmez.
14-15 Evinin kapısında,
Kentin en yüksek yerinde bir
iskemleye oturur;

- Yoldan geçenleri,
Kendi yollarından gidenleri
çağırarak için,
16 “Kim safsa buraya gelsin” der.
Sağduyudan yoksun olanlara da,
17 “Çalıntı su tatlı,
Gizlice yenen yemek lezzetlidir”
der.
18 Ne var ki, evine girenler ölüm
gittiklerini,
Ona konuk olanlar
Ölümler diyarının dibine
indiklerini bilmezler.

***Doğrulukla Kötülüğün
Karşılaştırılması***

- 10 Süleyman'ın özdeyişleri:
Bilge çocuk babasını sevindirir,
Akılsız çocuk annesini üzer.
2 Haksızca kazanılan servetin yararı
yoktur,
Ama doğruluk ölümden kurtarır.
3 RAB doğru kişiyi aç komaz,
Ama kötülerin isteğini boşa çıkarır.
4 Tembel eller insanı yoksullaştırır,
Çalışkan el zengin eder.
5 Akıllı başında evlat ürünü yazın toplar,
Hasatta uyuyansa ailesinin
yüzkarasıdır.
6 Bereket doğru kişinin başına yağar,
Kötülerse zorbalıklarını sözle
gizler.
7 Doğrular övgüyle,
Kötüler nefretle anılır.
8 Bilge kişi buyrukları kabul eder,
Çenesi düşük ahmaksa yıkıma
uğrar.
9 Dürüst kişi güvenlik içinde yaşar,
Ama hileli yoldan giden açığa
vurulacaktır.
10 Sinsice göz kırpan, acılara neden
olur.
Çenesi düşük ahmak da yıkıma
uğrar^c.
11 Doğru kişinin ağzı yaşam pınarıdır,

c 10:10 Masoretik metin “Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar” (bkz.10:8), Septuaginta
“Cesaretle azarlayansa esenlik sağlar”. 9:10 Eyü.28:28; Mez.111:10; Öz.d.1:7

- Kötülerse zorbalıklarını sözle gizlerler.
- ¹²Nefret çekişmeyi azdırır, Sevgi her suçu bağışlar.
- ¹³Akıllı kişinin dudaklarından bilgelik akar, Ama sağduyudan yoksun olan sırtına kötek yer.
- ¹⁴Bilge kişi bilgi biriktirir, Ahmağın ağzıysa onu yıkıma yaklaştırır.
- ¹⁵Zenginin serveti onun kalesidir, Fakirin yoksulluğu ise onu yıkıma götürür.
- ¹⁶Doğru kişinin ücreti yaşamdır, Kötünün geliriye kendisine cezadır.
- ¹⁷Terbiyeye kulak veren yaşam yolunu bulur. Uyarıları reddedense başkalarını yoldan saptırır.
- ¹⁸Nefretini gizleyen kişinin dudakları yalancıdır. İftira yayan akılsızdır.
- ¹⁹Çok konuşanın günahı eksik olmaz, Sağduyulu kişiye dilini tutar.
- ²⁰Doğru kişinin dili saf gümüş gibidir, Kötünün niyetleriye değersizdir.
- ²¹Doğru kişinin sözleri birçoklarını besler, Ahmaklarsa sağduyu yoksunluğundan ölür.
- ²²RAB'bin bereketidir kişiyi zengin eden, RAB buna dert katmaz.
- ²³Kötülük akılsızlar için eğlence gibidir. Aklı başında olanlar içinse bilgelik aynı şeydir.
- ²⁴Kötü kişinin korktuğu başına gelir, Doğru kişiye dileğine erişir:
- ²⁵Kasırga gelince kötü kişiyi silip götürür; Ama doğru kişi sonsuza dek ayakta kalır.
- ²⁶Dişler için sirke,

- Gözler için duman neyse, Tembel ulak da kendisini gönderen için öyledir.
- ²⁷RAB korkusu ömrü uzatır, Kötülerin yıllarıysa kısadır.
- ²⁸Doğrunun umudu onu sevindirir, Kötünün beklentileriye boşa çıkar.
- ²⁹RAB'bin yolu dürüst için sığınak, Fesatçı içinse yıkımdır.
- ³⁰Doğru kişi hiçbir zaman sarsılmaz, Ama kötüler ülkede kalamaz.
- ³¹Doğru kişinin ağzı bilgelik üretir, Sapık dilse kesilir.
- ³²Doğru kişinin dudakları söylenecek söz bil, Kötünün ağzındansa sapık sözler çıkar.

- 11** RAB hileli teraziden iğrenir, Hilesiz tartıdansa hoşnut kalır.
- ²Küstahlığın ardından utanç gelir, Ama bilgelik alçakgönüllülerdedir.
- ³Erdemlinin dürüstlüğü ona yol gösterir, Hainin yalancılığıysa yıkıma götürür.
- ⁴Gazap günü servet işe yaramaz, Oysa doğruluk ölümden kurtarır.
- ⁵Dürüst insanın doğruluğu onun yolunu düzler, Kötü kişiye kötülüğü yüzünden yıkılıp düşer.
- ⁶Erdemlinin doğruluğu onu kurtarır, Ama haini kendi hırsı ele verir.
- ⁷Kötü kişi öldüğünde umutları yok olur, Gündüdiği güç de biter.
- ⁸Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur, Onun yerine sıkıntıyı kötü kişi çeker.
- ⁹Tanrısız kişi başkalarını ağzıyla yıkıma götürür, Oysa doğrular bilgi sayesinde kurtulur.
- ¹⁰Doğruların başarısına kent bayram eder,

- Kötülerin ölümüne sevinç
çığlıkları atılır.
- ¹¹Dürüstlerin kutsamasıyla kent
gelişir,
Ama kötülerin ağzı kenti yerle
bir eder.
- ¹²Başkasını küçük gören
sağduyudan yoksundur,
Akıllı kişiye dilini tutar.
- ¹³Dedikoducu sır saklayamaz,
Oysa güvenilir insan sırdaş olur.
- ¹⁴Yol göstereni olmayan ulus düşer,
Danışmanı bol olan zafere gider.
- ¹⁵Yabancıya kefil olan mutlaka zarar
görür,
Kefaletten kaçınan güvenlik
içinde yaşar.
- ¹⁶Sevecen kadın onur,
Zorbalarsa yalnızca servet kazanır.
- ¹⁷İyilikseverin yararı kendinedir,
Gaddarsa kendi başına bela getirir.
- ¹⁸Kötü kişinin kazancı aldatıcıdır,
Doğruluk ekenin ödülüyse
güvenlidir.
- ¹⁹Yürekten doğru olan yaşama
kavuşur,
Kötülüğün ardından giden
ölümünü hazırlar.
- ²⁰RAB sapık yürekliden iğrenir,
Dürüst yaşayandan hoşnut kalır.
- ²¹Bilin ki, kötü kişi cezasız kalmaz,
Doğruların soyuysa kurtulur.
- ²²Sağduyudan yoksun kadının
güzelliği,
Domuzun burnundaki altın
halkaya benzer.
- ²³Doğruların isteği hep iyilikle
sonuçlanır,
Kötülerin umutlarıysa gazapla.
- ²⁴Eli açık olan daha çok kazanır,
Hak yiyenin sonuysa yoksulluktur.
- ²⁵Cömert olan bolluğa erecek,
Başkasına su verene su verilecek.
- ²⁶Halk buğday istifleyeni lanetler,
Ama buğday satanı kutsar.

- ²⁷İyiliği amaç edinen beğeni kazanır,
Kötülüğü amaç edinense
kötülüğe uğrar.
- ²⁸Zenginliğine güvenen tepetaklak
gidecek,
Oysa doğrular dalındaki yaprak
gibi gelişecek.
- ²⁹Ailesine sıkıntı çektirenin mirası
yeldir,
Ahmaklar da bilgelerin kulu olur.
- ³⁰Doğru kişinin işleri yaşam
ağacının meyvesine benzer,
Bilge kişi insanları kazanır.
- ³¹Bu dünyada doğru kişi bile
cezalandırılırsa,
Kötülerle günahlıların
cezalandırılacağı kesindir.

- 12** Terbiye edilmeyi seven bilgiyi
de sever,
Azarlanmaktan nefret eden
budaladır.
- ²İyi kişi RAB'bin lütfuna erer,
Ama düzenbazı RAB mahkûm
eder.
- ³Kötülük kişiyi güvenliğe
kavuşturmaz,
Ama doğruların kökü kazılamaz.
- ⁴Erdemli kadın kocasının tacıdır,
Edepsiz kadınsa kocasını yer bitirir.
- ⁵Doğruların tasarıları adil,
Kötülerin öğütleri aldatıcıdır.
- ⁶Kötülerin sözleri ölüm tuzağıdır,
Doğruların konuşmasıysa onları
kurtarır.
- ⁷Kötüler yıkılıp yok olur,
Doğru kişinin evi ayakta kalır.
- ⁸Kişi sağduyusu oranında övülür,
Çarpık düşünceliyse küçümsenir.
- ⁹Köle sahibi olup aşağılanan
Büyüklük taslayıp ekmeğe
muhtaç olandan yeğdir.
- ¹⁰Doğru kişi hayvanıyla ilgilenir,
Ama kötünün sevecenliği bile
zalimcedir.

¹¹Toprağını işleyen ekmeği bol olur,
Hayal peşinde koşansa
sağduyudan yoksundur.

¹²Kötü kişi kötülerin ganimetini ister,
Ama doğru kişilerin kökü ürün
verir.

¹³Kötü kişinin günahlı sözleri
kendisi için tuzaktır,
Ama doğru kişi sıkıntıyı atlatır.

¹⁴İnsan ağzının ürünüyle iyiliğe doyar,
Elinin emeğine göre de
karşılığını alır.

¹⁵Ahmağın yolu kendi gözünde
doğrudur,
Bilge kişiye öğüde kulak verir.

¹⁶Ahmak sinirlendiğini hemen belli
eder,
Ama ihtiyatlı olan aşağılanmaya
aldırmaz.

¹⁷Dürüst tanık doğruyu söyler,
Yalancı tanık hile solur.

¹⁸Düşünmeden söylenen sözler kılıç
gibi keser,
Bilgelerin diliyse şifa verir.

¹⁹Gerçek sözler sonsuza dek
kalıcıdır,
Oysa yalanın ömrü bir anlıktır.

²⁰Kötülük tasarlayanın yüreği hileci,
Barışı öğütleyenin yüreğiye
sevinçlidir.

²¹Doğru kişiye hiç zarar gelmez,
Kötünün başıysa beladan
kurtulmaz.

²²RAB yalancı dudaklardan iğrenir,
Ama gerçeğe uyanlardan hoşnut
kalır.

²³İhtiyatlı kişi bilgisini kendine saklar,
Oysa akılsızın yüreği
ahmaklığını ilan eder.

²⁴Çalışkanların eli egemenlik sürer,
Tembellikse köleliğe götürür.

²⁵Kaygılı yürek insanı çökertir,
Ama güzel söz sevindirir.

²⁶Doğru kişi arkadaşına da yol gösterir,
Kötünün tuttuğu yolsa kendini
saptırır.

²⁷Tembel kişi işini bitirmez^d,
Oysa çalışkan değerli bir servet
kazanır.

²⁸Doğru yol yaşam kaynağıdır,
Bu yol ölümsüzlüğe götürür.

13 Bilge kişi terbiye edilmeyi sever,
Alaycı kişi azarlansa da
aldırmaz.

¹İyi insan ağzından çıkan sözler için
ödüllendirilir,
Ama hainlerin soluduğu zorbalıktır.

²Dilini tutan canını korur,
Ama boşboğazın sonu yıkımdır.

³Tembel canının çektiğini elde
edemez,
Çalışkanın istekleriyle tümüyle
yerine gelir.

⁴Doğru kişi yalandan nefret eder,
Kötünün sözleriye iğrençtir,
yüzkarasıdır.

⁵Doğruluk dürüst yaşayanı korur,
Kötülük günahkârı yıkar.

⁶Kimi hiçbir şeyi yokken kendini
zengin gösterir,
Kimi serveti çokken kendini
yoksul gösterir.

⁷Kişinin serveti gün gelir canına
fidye olur,
Oysa yoksul kişi tehdiye aldırmaz.

⁸Doğruların ışığı parlak yanar,
Kötülerin çırası söner.

⁹Kibirden ancak kavga çıkar,
Öğüt dinleyense bilgedir.

¹⁰Havadan kazanılan para yok olur,
Azar azar biriktirenin serveti çok
olur.

¹¹Ertelenen umut hayal kırıklığına
uğratar,
Yerine gelen dilekse yaşam verir.

¹²Uyarılara kulak asmayan bedelini
öder,

Buyruklara saygılı olansa
ödülünü alır.

¹³Bilgelerin öğrettikleri yaşam
kaynağıdır,

- İnsanı ölüm tuzaklarından
uzaklaştırır.
- ¹⁵ Sağduyulu davranış saygınlık
kazandırır,
Hainlerin yoluysa yıkıma götürür^e.
- ¹⁶ İhtiyatlı kişi işini bilerek yapar,
Akılsız kişiye ahmaklığını sergiler.
- ¹⁷ Kötü ulak belaya düşer,
Güvenilir elçiye şifa getirir.
- ¹⁸ Terbiye edilmeye yanaşmayan
Yokluk ve utanç bekliyor,
Ama azara kulak veren
onurlandırılır.
- ¹⁹ Yerine getirilen dilek mutluluk verir.
Akılsız kötülükten uzak kalamaz.
- ²⁰ Bilgelerle oturup kalkan bilge olur,
Akılsızlarla dost olansa zarar görür.
- ²¹ Günahkârın peşini felaket bırakmaz,
Doğruların ödülüyle gönençtir.
- ²² İyi kişi torunlarına miras bırakır,
Günahkârın servetiyle doğru
kişiye kalır.
- ²³ Yoksulun tarlası bol ürün verebilir,
Ama haksızlık bunu alıp götürür.
- ²⁴ Oğlundan değneği esirgeyen, onu
sevmiyor demektir.
Seven baba özenle^f terbiye eder.
- ²⁵ Doğru kişinin yeterince yiyeceği
vardır,
Kötünün karnıysa aç kalır.

14 Bilge kadın evini yapar,
Ahmak kadın evini kendi
eliyle yıkar.

- ² Doğru yolda yürüyen, RAB'den
korkar,
Yoldan sapan, RAB'bi hor görür.
- ³ Ahmağın sözleri sırtına kötektir,
Ama bilgenin dudakları kendisini
korur.
- ⁴ Öküz yoksa yemlik boş kalır,
Çünkü bol ürünü sağlayan
öküzün gücüdür.
- ⁵ Güvenilir tanık yalan söylemez,

- Yalancı tanıkta yalan solur.
- ⁶ Alaycı bilgeliği arasa da bulamaz,
Akıllı içinse bilgi edinmek kolaydır.
- ⁷ Akılsız kişiden uzak dur,
Çünkü sana öğretecek bir şeyi yok.
- ⁸ İhtiyatlı kişinin bilgeliği, ne
yapacağını bilmektir,
Akılsızların ahmaklığıysa
aldanmaktır.
- ⁹ Ahmaklar suç sunusuyla^g alay eder,
Dürüstler ise iyi niyetlidir.
- ¹⁰ Yürek kendi acısını bilir,
Sevinciniyse kimse paylaşmaz.
- ¹¹ Kötü kişinin evi yerle bir edilecek,
Doğru kişinin konutuysa bayındır
olacak.
- ¹² Öyle yol var ki, insana düz gibi
görünür,
Ama sonu ölümdür.
- ¹³ Gülerken bile yürek sızlayabilir,
Sevinç bitince acı yine görünebilir.
- ¹⁴ Yüreği dönek olan tuttuğu yolun,
İyi kişi de yaptıklarının ödülünü
alacaktır.
- ¹⁵ Saf kişi her söze inanır,
İhtiyatlı olansa attığı her adımı
hesaplar.
- ¹⁶ Bilge kişi korktuğu için kötülükten
uzaklaşır,
Akılsızsa büyüklük taslayıp
kendine güvenir.
- ¹⁷ Çabuk öfkelenen ahmakça davranır,
Düzenbazdan herkes nefret eder.
- ¹⁸ Saf kişilerin mirası akılsızlıktır,
İhtiyatlı kişilerin tacı ise bilgidir.
- ¹⁹ Alçaklar iyilerin önünde,
Kötüler doğruların kapısında
eğilirler.
- ²⁰ Komşusu bile yoksulu sevmez,
Oysa zenginin dostu çoktur.
- ²¹ Komşuyu hor görmek günahtır,
Ne mutlu mazluma lütfedene!
- ²² Kötülük tasarlayan yolunu
şaşırmaz mı?

^e 13:15 Septuaginta, Süryanice, Vulgata “Yıkıma götürür”, Masoretik metin “Sürer” ya da “Çetindir”. ^f 13:24 “Özenle” ya da “Zamanında” veya “Erkenden”. ^g 14:9 “Suç sunusuyla” ya da “Suçla”. 14:12 Özd.16:25

- Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır.
- ²³Her emek kazanç getirir,
Ama boş lakırdı yoksulluğa götürür.
- ²⁴Bilgelerin tacı servetleridir,
Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır^h.
- ²⁵Dürüst tanık can kurtarır,
Yalancı tanık aldatıcıdır.
- ²⁶RAB'den korkan tam güvenliktedir,
RAB onun çocuklarına da sığınak olacaktır.
- ²⁷RAB korkusu yaşam kaynağıdır,
İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
- ²⁸Kralın yüceliği halkının çokluğuna bağlıdır,
Halk yok olursa hükümdar da mahv olur.
- ²⁹Geç öfkelenen akıllıdır,
Çabuk sinirlenen ahmaklığını gösterir.
- ³⁰Huzurlu yürek bedenın yaşam kaynağıdır,
Hırs ise insanı için için yer bitirir.
- ³¹Muhtacı ezen, Yaradan'ını hor görüyor demektir.
Yoksula acıyansa Yaradan'ı yüceltir.
- ³²Kötü kişi uğradığı felaketle yıkılır,
Doğru insanın ölümde bile sığınacak yeri var.
- ³³Bilgelik akıllı kişinin yüreğinde barınır,
Akılsızlar arasında bile kendini belli eder.
- ³⁴Doğruluk bir ulusu yüceltir,
Oysa günah herhangi bir halk için utançtır.
- ³⁵Kral sağduyulu kulunu beğenir,
Utanç getirene öfkelenir.
- 15** Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır,
Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir.
- ¹Bilgenin dili bilgiyi iyi kullanır,

- Akılsızın ağzındansa ahmaklık akar.
- ³RAB'bin gözü her yerde olanı görür,
Kötüleri de iyileri de gözler.
- ⁴Okşayıcı dil yaşam verirⁱ,
Çarpık dilse ruhu yaralar.
- ⁵Ahmad babasının uyarılarını küçümser,
İhtiyatlı kişi azara kulak verir.
- ⁶Doğru kişinin evi büyük hazine gibidir,
Kötünün geliriye sıkıntı kaynağıdır.
- ⁷Bilgelerin dudakları bilgi yayar,
Ama akılsızların yüreği öyle değildir.
- ⁸RAB kötülerin kurbanından iğrenir,
Ama doğruların duası O'nu hoşnut eder.
- ⁹RAB kötü kişinin yolundan iğrenir,
Doğruluğun ardından gideni sever.
- ¹⁰Yoldan sapan şiddetle cezalandırılır
Ve azarlanmaktan nefret eden ölüme gider.
- ¹¹RAB, ölüm ve yıkım diyarında olup biteni bilir,
Nerde kaldı ki insanın yüreği!
- ¹²Alaycı kişi azarlanmaktan hoşlanmaz,
Bilgelere gidip danışmaz.
- ¹³Mutlu yürek yüzü neşelendirir,
Acılı yürek ruhu ezer.
- ¹⁴Akıllı yürek bilgi arar,
Akılsızın ağzıysa ahmaklıkla beslenir.
- ¹⁵Mazlumun bütün günleri sıkıntı doludur,
Mutlu bir yürekse sahibine sürekli ziyafettir.
- ¹⁶Yoksul olup RAB'den korkmak,
Zengin olup kaygı içinde yaşamaktan yeğdir.
- ¹⁷Sevgi dolu bir ortamdaki sebze yemeği,
Nefret dolu bir ortamdaki besili danadan yeğdir.

^h 14:24 "Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır" ya da "Akılsızların çelengiyse ahmaklıktır".

ⁱ 15:4 "Yaşam verir": İbranice "Yaşam ağacı".

- ¹⁸Huysuz kişi çekişme yaratır,
Sabırlı kişi kavgayı yatıştırır.
- ¹⁹Tembelin yolu dikenli çit gibidir,
Doğrunun yoluysa ana caddeye benzer.
- ²⁰Bilge çocuk babasını sevindirir,
Akılsız çocuksa annesini küçümser.
- ²¹Sağduyudan yoksun kişi
ahmaklığıyla sevinir,
Ama akıllı insan dürüst bir yaşam sürer.
- ²²Karşılıklı danışılmazsa tasarılar
boşa çıkar,
Danışmanların çokluğuyla başarıya ulaşılır.
- ²³Uygun yanıt sahibini mutlu eder,
Yerinde söylenen söz ne güzeldir!
- ²⁴Sağduyulu kişi yukarıya, yaşama
giden yoldadır,
Bu da ölümler diyarına inmesini önler.
- ²⁵RAB kibirlinin evini yıkar,
Dul kadının sınırını korur.
- ²⁶RAB kötünün tasarılarında iğrenir,
Temiz düşüncelerden hoşnut kalırⁱ.
- ²⁷Kazanca düşkün kişi kendi evine
sıkıntı verir,
Rüşvetten nefret edense rahat yaşar.
- ²⁸Doğru kişinin aklı yanıtını iyi tartar,
Kötünün ağzı kötülük saçar.
- ²⁹RAB kötülerden uzak durur,
Oysa doğruların duasını duyar.
- ³⁰Gülen gözler yüreği sevindirir,
İyi haber bedeni ferahlatır.
- ³¹Yaşam veren uyarıları dinleyen,
Bilgeler arasında konaklar.
- ³²Terbiyeden kaçan kendine zarar
verir,
Azara kulak verense sağduyu kazanır.
- ³³RAB korkusu bilgelik öğretir,
Alçakgönüllülük de onurun önkoşuludur.

- Ama dilin vereceği yanıt
RAB'dendir.
- ²İnsan her yaptığını temiz sanır,
Ama niyetlerini tartan RAB'dir.
- ³Yapacağın işleri RAB'be emanet et,
O zaman tasarıların gerçekleşir.
- ⁴RAB her şeyi amacına uygun yapar,
Kötü kişinin yıkım gününü de O hazırlar.
- ⁵RAB yüreği küstah olandan iğrenir,
Bilin ki, öyleleri cezasız kalmaz.
- ⁶Sevgi ve bağlılık suçları bağışlatır,
RAB korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır.
- ⁷RAB kişinin yaşayışından hoşnutsa
Düşmanlarını bile onunla barıştırır.
- ⁸Doğrulukla kazanılan az şey
Haksızlıkla kazanılan büyük gelirden iyidir.
- ⁹Kişi yüreğinde gideceği yolu tasarlar,
Ama adımlarını RAB yönlendirir.
- ¹⁰Tanrı buyruklarını kralın ağzıyla
açıklar,
Bu nedenle kral adaleti çiğnememelidir.
- ¹¹Doğru terazi ve baskül RAB'bindir,
Bütün tartı ağırlıklarını O belirler.
- ¹²Krallar kötülükten iğrenir,
Çünkü tahtın güvencesi adalettir.
- ¹³Kral doğru söyleyenden hoşnut
kalır,
Dürüst konuşanı sever.
- ¹⁴Kralın öfkesi ölüm habercisidir,
Ama bilge kişi onu yatıştırır.
- ¹⁵Kralın yüzü gülüyorsa, yaşam demektir.
Lütfu son yağmuru getiren bulut gibidir.
- ¹⁶Bilgelik kazanmak altından daha değerlidir,
Akla sahip olmak da gümüşe yeğlenir.
- ¹⁷Dürüstlerin tuttuğu yol kötülükten uzaklaştırır,
Yoluna dikkat eden, canını korur.
- ¹⁸Gururun ardından yıkım,

16 İnsan aklıyla çok şey
tasarlayabilir,

- Kibirli ruhun ardından da düşüş gelir.
- ¹⁹Mazlumlarda arasında alçakgönüllü biri olmak,
Kibirliyle çapul malı paylaşmaktan iyidir.
- ²⁰Öğüde kulak veren başarıya ulaşır,
RAB'be güvenen mutlu olur.
- ²¹Bilge yürekliye akıllı denir,
Tatlı söz ikna gücünü artırır.
- ²²Sağduyu, sahibine yaşam kaynağı,
Ahmaklıksa ahmaklara cezadır.
- ²³Bilgenin akıllı diline yön verir,
Dudaklarının ikna gücünü artırır.
- ²⁴Hoş sözler petek balı gibidir,
Cana tatlı ve bedene şifadır.
- ²⁵Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür,
Ama sonu ölümdür.
- ²⁶Emekçinin iştahıdır onu çalıştıran,
Çünkü açlığı onu kamçılar.
- ²⁷Alçaklar başkalarına kötülük tasarlar,
Konuşmaları kavurucu ateş gibidir.
- ²⁸Huysuz kişi çekişmeyi körükler,
Dedikoducu can dostları ayırır.
- ²⁹Zorba kişi başkalarını ayartır
Ve onları olumsuz yola yöneltir.
- ³⁰Göz kırpmak düzenbazlığa,
Sinsi gülücükler kötülüğe işarettir.
- ³¹Ağarmış saçlar onur tacıdır,
Doğru yaşayışla kazanılır.
- ³²Sabırlı kişi yığitten üstündür,
Kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür.
- ³³İnsan kura atar,
Ama her kararı RAB verir.

17 Huzur içinde kuru bir lokma,
Kavga ve ziyafet dolu evden iyidir.

- ¹Sağduyulu köle,
Ailesini utanca sokan öğula egemen olur
Ve kardeşlerle birlikte mirastan pay alır.

- ³Altın ocakta, gümüş potada arıtılır,
Yüreği arıtansa RAB'dir.
- ⁴Kötü kişi fesat yüklü dudakları dinler,
Yalancı da yıkıcı dile kulak verir.
- ⁵Yoksulla alay eden, onu yaratanı hor görür.
Felakete sevinen cezasız kalmaz.
- ⁶Torunlar yaşlıların tacıdır,
Çocukların övücü anne babalarıdır.
- ⁷Kurumlu sözler ahmağa nasıl yakışmazsa,
Soyluya da yalancı dudaklar hiç yakışmaz.
- ⁸Sahibinin gözünde rüşvet bir tılsımdır.
Ne yapsa başarılı olur.
- ⁹Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar,
Olayı diline dolayansa can dostları ayırır.
- ¹⁰Akıllı kişiyi azarlamak,
Akılsıza yüz darbe vurmaktan etkilidir.
- ¹¹Kötü kişi ancak başkaldırmaya eğilimlidir,
Ona gönderilecek ulak acımasız olacaktır.
- ¹²Azgınlığı üstünde bir akılsızla karşılaşmak,
Yavrularından edilmiş dişi ayıyla karşılaşmaktan beterdir.
- ¹³İyiliğin karşılığını kötülükle ödeyenin
Evinden kötülük eksik olmaz.
- ¹⁴Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer,
Bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak.
- ¹⁵Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden de
RAB'bi tiksindirir.
- ¹⁶Akılsız biri bilgelik satın almak için niye para harcasın?
Zaten sağduyudan yoksun!
- ¹⁷Dost her zaman sever,
Kardeş sıkıntılı günde belli olur.

- ¹⁸ Sağduyudan yoksun kişi el sıkışıp
Başkasına kefil olur.
- ¹⁹ Başkaldırıcıyı seven kavgayı sever,
Kapısını yüksek yapan yıkımına
davetiye çıkarır.
- ²⁰ Sapık yürekli kişi iyilik beklememeli.
Diliyle aldatan da belaya düşer.
- ²¹ Akılsız kendisini doğurana derttir,
Ahmağın babası sevinç nedir
bilmez.
- ²² İç ferahlığı sağlık getirir,
Ezik ruh ise bedeni yıpratır.
- ²³ Kötü kişi adaleti saptırmak için
Gizlice rüşvet alır.
- ²⁴ Akıllı kişi gözünü bilgeliğinden
ayırılmaz,
Akılsızın gözüyse hep sağda
soldadır.
- ²⁵ Akılsız çocuk babasına üzüntü,
Annesine acı verir.
- ²⁶ Ne suçsuzca ceza kesmek iyidir,
Ne de görevliyi dürüst davrandığı
için dövmek...
- ²⁷ Bilgili kişi az konuşur,
Akıllı kişi sakın ruhludur.
- ²⁸ Çenesini tutup susan ahmak bile
Bilge ve akıllı sayılır.

- 18** Geçimsiz kişi kendi çıkarı
peşindedir,
İyi öğüde hep karşı çıkar.
- ² Akılsız kişi bir şey anlamaktan çok
Kendi düşüncelerini açmaktan
hoşlanır.
- ³ Kötülüğü aşığılanma,
Ayıbı utanç izler.
- ⁴ Bilge kişinin ağzından çıkan sözler
derin sular gibidir,
Bilgelik pınarı da coşkun bir
akarsu.
- ⁵ Kötüyü kayırmak da,
Suçsuzdan adaleti esirgemek de
iyi değildir.
- ⁶ Akılsızın dudakları çekişmeye yol
açar,
Ağız da dayacağı davet eder.

- ⁷ Akılsızın ağzı kendisini mahveder,
Dudakları da canına tuzaktır.
- ⁸ Dedikodu tatlı lokma gibidir,
İnsanın ta içine işler.
- ⁹ İşini savsaklayan kişi
Yıkıcıya kardestir.
- ¹⁰ RAB'bin adı güçlü kuledir,
Ona sığınan doğru kişi için
korunaktır.
- ¹¹ Zengin servetini bir kale,
Aşılmaz bir sur sanır.
- ¹² Yürekteki gururu düşüş,
Alçakgönüllülüğü ise onur izler.
- ¹³ Dinlemeden yanıt vermek
Ahmaklık ve utançtır.
- ¹⁴ İnsanın ruhu hastalıkta ona destektir.
Ama ezik ruh nasıl dayanabilir?
- ¹⁵ Akıllı kişi bilgiyi satın alır,
Bilgenin kulağı da bilgi peşindedir.
- ¹⁶ Armağan, verenin yolunu açar
Ve kendisini büyüklerin önüne
çıkartır.
- ¹⁷ Duruşmada ilk konuşan haklı
görünür,
Başkası çıkıp onu sorgulayana dek.
- ¹⁸ Kura çekişmeleri sona erdirir,
Güçlü rakipleri uzlaştırır.
- ¹⁹ Gücenmiş kardeş surlu kentten
daha zor elde edilir.
Çekişme sürgülü kale kapısı gibidir.
- ²⁰ İnsanın karnı ağzının meyvesiyle,
Dudaklarının ürünüyle doyar.
- ²¹ Dil ölüme de götürebilir, yaşama da;
Konuşmayı seven, dilin meyvesine
katlanmak zorundadır.
- ²² İyi bir eş bulan iyilik bulur
Ve RAB'bin lütfuna erer.
- ²³ Yoksul acınma dilenir,
Zenginin yanıtıysa serttir.
- ²⁴ Yıkıma götüren dostlar vardır,
Ama öyle dost var ki, kardeşten
yakındır insana.

- 19** Dürüst yaşayan bir yoksul
olmak,
Yalancı bir akılsız olmaktan yeğdir.

- ²Bilgisiz heves işe yaramaz,
Acelecilik insanı yanılığa düşürür.
- ³İnsanın ahmaklığı yaşamını yıkar,
Yine de içinden RAB'be öfkelenir.
- ⁴Zenginlik dost üstüne dost kazandırır.
Oysa yoksulun dostu onu yüzüstü bırakır.
- ⁵Yalancı tanık cezasız kalmaz,
Yalan soluyan kurtulamaz.
- ⁶Birçokları önemli kişinin gözüne girmek
Ve eli açık olanın dostu olmak ister.
- ⁷Yoksulun akrabaları bile onu sevmezse,
Dostlarının ondan uzak duracağı daha da kesindir.
Ne kadar yalvarsa ona yaklaşmazlar.
- ⁸Sağduyulu olan canını sever,
Akli izleyen bolluğa kavuşur.
- ⁹Yalancı tanık cezasız kalmaz,
Yalan soluyan yok olur.
- ¹⁰Akılsızın gösterişli bir yaşam sürmesi uygun değilse,
Kölelerin önderlere egemen olması Hiç uygun değildir.
- ¹¹Sağduyulu kişi sabırlıdır,
Kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır.
- ¹²Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer,
Lütfuysa otların üzerine düşen çiy gibidir.
- ¹³Akılsız çocuk babasının başına beladır,
Dırır eden kadın sürekli damlayan su gibidir.
- ¹⁴Ev ve servet babadan mirastır,
Ama sağduyulu kadın RAB'bin armağanıdır.
- ¹⁵Tembellik insanı uyuşukluğa iter,
Haylaz kişi de aç kalır.
- ¹⁶Tanrı buyruğuna uyan canını korur,
Gitmesi gereken yolları umursamayan ölür.
- ¹⁷Yoksula acıyan kişi RAB'be ödünç vermiş olur,

- Yaptığı iyilik için RAB onu ödüllendirir.
- ¹⁸Henüz umut varken çocuğunu eğit,
Onun yıkımına neden olma.
- ¹⁹Huysuz insan cezasını çekmelidir.
Onu bir kere kurtarsan da, hep aynı şeyi yapman gerekir.
- ²⁰Öğüde kulak ver, terbiyeyi kabul et ki,
Ömrünün kalan kısmı boyunca bilge olasın.
- ²¹İnsan yüreğinde çok şey tasarlar,
Ama gerçekleşen, RAB'bin amacıdır.
- ²²İnsandan istenen vefadır,
Yoksul olmak yalancı olmaktan yeğdir.
- ²³RAB korkusu
Doygun ve dertsiz bir yaşama kavuşturur.
- ²⁴Tembel sahana daldırdığı elini Ağzına geri götürmek bile istemez.
- ²⁵Alaycıyı döversen bön kişi ibret alır,
Akıllı kişiyi azarlarsan bilgisine bilgi katar.
- ²⁶Babasına saldıran, annesini kovan çocuk,
Ailesinin utancı ve yüzkarasıdır.
- ²⁷Oğlum, uyarılara kulağını tıkarsan,
Bilgi kaynağı sözlerden saparsın.
- ²⁸Niyeti bozuk tanık adaletle eğlenir,
Kötülerin ağzı fesatla beslenir.
- ²⁹Alaycılar için ceza,
Akılsızların sırtı için kötek hazırdır.

20 Şarap insanı alaycı, içki gürültücü yapar,
Onun etkisiyle yoldan sapan bilge değildir.

- ²Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer,
Onu kızdıran canından olur.
- ³Kavgadan kaçınmak insan için onurdur,
Oysa her ahmak tartışmaya hazırdır.
- ⁴Sonbaharda çift sürmeyen tembel,

- Hasatta aradığını bulamaz.
⁵İnsanın niyetleri derin bir kuyunun suları gibidir,
 Akıllı kişi onları açığa çıkarır.
⁶İnsanların çoğu, “Vefalıyım” der.
 Ama sadık birini kim bulabilir?
⁷Doğru ve dürüst bir babaya
 Sahip olan çocuklara ne mutlu!
⁸Yargı kürsüsünde oturan kral,
 Kötülüğü gözleriyle ayıklar.
⁹Kim, “Yüreğimi pak kıldım,
 Günahımdan arındım” diyebilir?
¹⁰RAB hileli tartıdan da, hileli
 ölçüden de tiksindir.
¹¹Çocuk bile eylemleriyle kendini
 belli eder,
 Yaptıkları pak ve doğru mu, değil
 mi, anlaşılır.
¹²İşiten kulağı da gören gözü de
 RAB yaratmıştır.
¹³Uykuyu seversen yoksullaşırsın,
 Uyanık durursan ekmeğin bol olur.
¹⁴Alıcı, “İşe yaramaz, işe yaramaz” der,
 Ama alıp gittikten sonra aldığıyla
 övünür.
¹⁵Bol bol altının, mücevherin olabilir,
 Ama bilgi akıtan dudaklar daha
 değerlidir.
¹⁶Tanımadığı birine kefil olanın
 giysisini al;
 Bir yabancı için yapıyorsa bunu,
 Giysisini rehin tut.
¹⁷Hileyle kazanılan yiyecek insana
 tatlı gelir,
 Ama sonra ağza dolan çakıl gibidir.
¹⁸Tasarılarını danışarak yap,
 Yöntemlere uyararak savaş.
¹⁹Dedikoducu sır saklayamaz,
 Bu nedenle ağzı gevşek olanla
 arkadaşlık etme.
²⁰Annesine ya da babasına sövenin
 Işığı zifiri karanlıkta sönecek.
²¹Tez elde edilen mirasın
 Sonu bereketli olmaz.
²²“Bu kötülüğü sana ödeteceğim”
 deme;
 RAB'bi bekle, O seni kurtarır.

- ²³RAB hileli tartıdan tiksindir,
 Hileli teraziden hoşlanmaz.
²⁴İnsanın adımlarını RAB
 yönlendirir;
 Öyleyse insan tuttuğu yolu nasıl
 anlayabilir?
²⁵Düşünmeden adakta bulunmak
 Sakıncalıdır.
²⁶Bilge kral kötülerini ayıklar,
 Harman döver gibi cezalandırır.
²⁷İnsanın ruhu RAB'bin ışığıdır,
 İç varlığın derinliklerine işler.
²⁸Sevgi ve sadakat kralın
 güvencesidir.
 Onun tahtını sağlamlaştıran
 sevgidir.
²⁹Gençlerin görkemi güçleri,
 Yaşlıların onuru ağarmış saçlardır.
³⁰Yaralayan darbeler kötülüğü
 temizler,
 Kötek iç varlığın derinliklerini
 paklar.

- 21** Kralın yüreği RAB'bin elindedir,
 Kanaldaki su gibi onu istediği
 yöne çevirir.
²İnsan izlediği her yolun doğru
 olduğunu sanır,
 Ama niyetlerini tartan RAB'dir.
³RAB kendisine kurban
 sunulmasından çok,
 Doğruluğun ve adaletin yerine
 getirilmesini ister.
⁴Küstah bakışlar ve kibirli yürek
 Kötülerin çırası ve günahıdır.
⁵Çalışkanın tasarıları hep bollukla,
 Her türlü acelecilik hep yoklukla
 sonuçlanır.
⁶Yalan dolanla yapılan servet,
 Sis gibi geçicidir ve ölüm tuzağıdır.
⁷Kötülerin zorbalığı kendilerini
 süpürüp götürür,
 Çünkü doğru olanı yapmaya
 yanaşmazlar.
⁸Suçlunun yolu dolambaçlı,
 Pak kişinin yaptıklarıysa
 dosdoğrudur.

- ⁹Kavgacı kadınla aynı evde
oturmaktansa,
Damın köşesinde oturmak yeğdir.
- ¹⁰Kötünün can attığı kötülüktür,
Hiç kimseye acımaz.
- ¹¹Alaycı cezalandırılınca bön kişi
akıllanır,
Bilge olan öğretilenden bilgi
kazanır.
- ¹²Adil Olan, kötünün evini dikkatle
gözler
Ve kötülerini yıkıma uğratar.
- ¹³Yoksulun feryadına kulağını
tıkayanın
Feryadına yanıt verilmeyecektir.
- ¹⁴Gizlice verilen armağan öfkeyi,
Koyna sokuşturulan rüşvet de
kızgın gazabı yatıştırır.
- ¹⁵Hak yerine gelince doğru kişi sevinir,
Fesatçı dehşete düşer.
- ¹⁶Sağduyudan uzaklaşan,
Kendini ölümler arasında bulur.
- ¹⁷Zevkine düşkün olan yoksullaşır,
Şaraba ve zeytinyağına düşkün
kişi de zengin olmaz.
- ¹⁸Kötü kişi doğru kişinin fidyesisidir,
Hain de dürüstün.
- ¹⁹Çölde yaşamak,
Can sıkıcı ve kavgacı kadınla
yaşamaktan yeğdir.
- ²⁰Bilgenin evi değerli eşya ve
zeytinyağıyla doludur,
Akılsızsa malını har vurup
harman savurur.
- ²¹Doğruluğun ve sevginin ardından
koşan,
Yaşam, gönenç ve onur bulur.
- ²²Bilge kişi güçlülerin kentine saldırıp
Güvendikleri kaleyi yıkar.
- ²³Ağzını ve dilini tutan
Başını beladan korur.
- ²⁴Gururlu, küstah ve alaycı:
Bunlar kaskas kasılan insanın
adlarıdır.
- ²⁵Tembelin isteği onu ölüme götürür,
Çünkü elleri çalışmaktan kaçınır;
- ²⁶Bütün gün isteklerini sıralar durur,

- Oysa doğru kişi esirgemenen verir.
- ²⁷Kötülerin sunduğu kurban iğrençtir,
Hele bunu kötü niyetle sunarlarsa.
- ²⁸Yalancı tanık yok olur,
Dinlemeyi bilen tanıklığıysa
inandırıcıdır.
- ²⁹Kötü kişi kendine güçlü bir
görünüm verir,
Erdemli insansa tuttuğu yoldan
emindir.
- ³⁰RAB'be karşı başarılı olabilecek
Bilgelik, akıl ve tasarı yoktur.
- ³¹At savaş günü için hazır tutulur,
Ama zafer sağlayan RAB'dir.

22 İyi ad büyük servetten,
Saygınlık gümüş ve altından
yeğdir.

- ²Zenginle yoksulun ortak yönü şu:
Her ikisini de RAB yarattı.
- ³İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce
saklanır,
Bönse öne atılır ve zarar görür.
- ⁴Alçakgönüllülüğün ve RAB
korkusunun ödülü,
Zenginlik, onur ve yaşamdır.
- ⁵Kötünün yolu diken ve tuzakla
doludur.
Canını korumak isteyen
bunlardan uzak durur.
- ⁶Çocuğu tutması gereken yola göre
yetiştir,
Yaşlandığında o yoldan ayrılmaz.
- ⁷Zengin yoksullara egemen olur,
Borç alan borç verenin kulu olur.
- ⁸Fesat eken dert biçer,
Gazabının değneği yok olur.
- ⁹Cömert olan kutsanır,
Çünkü yemeğini yoksullarla
paylaşır.
- ¹⁰Alaycıyı kov, kavgacı biter;
Çekişme ve aşağılamalar da sona
erer.
- ¹¹Yürek temizliğini ve güzel sözleri
seven,
Kralın dostluğunu kazanır.
- ¹²RAB bilgisiyi gözetip korur,

Hainin sözlerini ise altüst eder.

¹³Tembel der ki, "Dışarda aslan var,
Sokağa çıksam beni parçalar."

¹⁴Sokak kadınının ağzı dipsiz çukur
gibidir,
RAB'bin gazabına uğrayan oraya
düşer.

¹⁵Akılsızlık çocuğun öz yapısındadır,
Değneklerle terbiye edilirse
akılsızlıktan uzaklaşır.

¹⁶Servetini büyütme için yoksulu
ezenle
Zengine armağan verenin sonu
yoksulluktur.

Bilgeden Otuz Öğüt

¹⁷Kulak ver, bilgelerin sözlerini dinle,
Öğrettiğimi zihnine işle.

¹⁸Sözlerimi yüreğinde saklarsan
mutlu olursun,
Onlar hep hazır olsun
dudaklarında.

¹⁹RAB'be güvenmen için
Bugün bunları sana, evet sana da
bildiriyorum.

²⁰Senin için otuz söz^k yazdım,
Bilgi ve öğüt sözleri...

²¹Öyle ki, güvenilir, doğru sözleri
bilesin,
Böylece seni gönderene güvenilir
yanıt verebilesin.

(1)^l

²²Yoksulu, yoksul olduğu için
soymaya kalkma,
Düşkünün mahkemede ezme.

²³Çünkü onların davasını RAB
yüklenecek
Ve onları soyanların canını alacak.

(2)

²⁴Huysuz kişiyle arkadaşlık etme;
Tez öfkelenenle yola çıkma.

²⁵Yoksa onun yollarına alışırsın,
Kendini tuzağa düşmüş bulursun.

(3)

²⁶El sıkışıp
Başkasının borcuna kefil
olmaktan kaçın.

²⁷Ödeyecek paran olmazsa,
Altındaki döşeğe bile el koyarlar.

(4)

²⁸Atalarının belirlediği
Eski sınır taşlarının yerini
değiştirme.

(5)

²⁹İşinde usta birini görüyor musun?
Öylesi sıradan kişilere değil,
Krallara bile hizmet eder.

(6)

23 Bir önderle yemeğe
oturduğunda
Önüne konulana dikkat et.
²İştahına yenilecek olursan,
Daya bıçağı kendi boğazına.
³Onun lezzetli yemeklerini
çekmesin canın,
Böyle yemeğin ardında hile
olabilir.

(7)

⁴Zengin olmak için didinip durma,
Çıkar bunu aklından.

⁵Servet göz açıp kapayana dek yok
olur,
Kanatlanıp kartal gibi göklere
uçar.

(8)

⁶Cimrinin verdiği yemeği yeme,
Lezzetli yemeklerini çekmesin
canın.

⁷Çünkü yediğin her şeyin hesabını
tutar,
"Ye, iç" der sana,
Ama yüreği senden yana değildir.

⁸Yediğin azıcık yemeği kusarsın,
Söylediğin güzel sözler de boşa
gider.

(9)

⁹Akılsıza öğüt vermeye kalkma,
Çünkü senin sözlerindeki
sağduyuyu küçümser.

(10)

¹⁰Eski sınır taşlarının yerini
değiştirme,
Öksüzlerin toprağına el sürme.
¹¹Çünkü onların Velisi^m güçlüdür
Ve onların davasını sana karşı O
yürütür.

(11)

¹²Uyarıları zihnine işle,
Bilgi dolu sözlerle kulak ver.
¹³Çocuğunu terbiye etmekten geri
kalma,
Onu değnekle dövsen de ölmez.
¹⁴Onu değnekle döversen,
Canını ölümler diyarından
kurtarırısın.

(12)

¹⁵Oğlum, bilge yürekli olursan,
Benim yüreğim de sevinir.
¹⁶Dudakların doğru konuştuğunda
Gönlüm de coşar.

(13)

¹⁷Günahkârlara imrenmektense,
Sürekli RAB korkusunda yaşa.
¹⁸Böylece bir geleceğin olur
Ve umudun boşa çıkmaz.

¹⁹Oğlum, dinle ve bilge ol,
Yüreğini doğru yolda tut.

(14)

²⁰Aşırı şarap içenlerle,
Ete düşkün oburlarla arkadaşlık
etme.

²¹Çünkü ayyaş ve obur kişi
yoksullaşır,
Uyuşukluk da insana paçavra
giydirebilir.

(15)

²²Sana yaşam veren babanın
sözlerine kulak ver,
Yaşlandığı zaman anneni hor
görme.

(16)

²³Gerçeği satın al ve satma;
Bilgeliği, terbiyeyi, aklı da.
²⁴Doğru kişinin babası coştukça coşar,
Bilgece davranan oğulun babası
sevinir.
²⁵Annenle baban seninle coşsun,
Seni doğuran sevinisin.

(17)

²⁶Oğlum, beni yürekten dinle,
Gözünü gittiğim yoldan ayırma.
²⁷Çünkü fahişe derin bir çukur,
Ahlaksız kadın dar bir kuyudur.
²⁸Evet, soyguncu gibi pusuda bekler
Ve birçok erkeği yoldan çıkarır.

(18)

²⁹Ah çeken kim? Vah çeken kim?
Kimdir çekişip duran?
Yakınan kim? Boş yere yaralanan
kim?
Gözleri kanlı olan kim?
³⁰İçmeye oturup kalkamayanlar,
Karışık şarapları denemeye
gidenlerdir.
³¹Şarabın kızıl rengine,
Kadehte ışımasına,
Boğazdan aşağı süzülürmesine
bakma.
³²Sonunda yılan gibi ısırır,
Engerek gibi sokar.
³³Gözlerin garip şeyler görür,
Aklından ahlaksızlıklar geçer.
³⁴Kendini kâh denizin ortasında,

^m 23:11 "Velisi": İbranice sözcük "Goel" hem yakınlık, hem de kurtarıcılığı vurguluyor.

Kâh gemi direğinin tepesinde
yatıyor sanırsın.

³⁵“Dövdüler beni ama incinmedim,
Vurdular ama farketmedim” dersin,
“Yeniden içmek için ne zaman
ayılacağım?”

(19)

24 Kötülere imrenme,
Onlarla birlikte olmayı isteme.

²Çünkü yürekleri zorbalık tasarlar,
Dudakları belalardan söz eder.

(20)

³Ev bilgelikle yapılır,
Akılla pekiştirilir.

⁴Bilgi sayesinde odaları
Her türlü değerli, güzel eşyayla
dolar.

(21)

⁵Bilgelik güçten,
Bilgi kaba kuvvetten üstündürⁿ.

⁶Savaşmak için yöntem,
Zafer kazanmak için birçok
danışman gerekli.

(22)

⁷Ahmak için bilgelik ulaşılamayacak
kadar yüksektir,
Kent kurulunda ağzını açamaz.

(23)

⁸Kötülük tasarlayan kişi
Düzenbaz olarak bilinecektir.

⁹Ahmakça tasarılar günahtır,
Alaycı kişiden herkes iğrenir.

(24)

¹⁰Sıkıntılı günde cesaretini yitirirsen,
Gücün kıt demektir.

(25)

¹¹Ölüm tehlikesi içinde olanları kurtar,
Ölmek üzere olanları esirge.

¹²“İşte bunu bilmiyordum” desen de,
İnsanın yüreğindeki bilen
sezmez mi?
Senin canını koruyan anlamaz mı?
Ödetmez mi herkese yaptığını?

(26)

¹³Oğlum, bal ye, çünkü iyidir,
Süzme bal damağa tatlı gelir.

¹⁴Bilgelik de canın için öyledir,
bilmiş ol.
Bilgeliği bulursan bir geleceğin olur
Ve umudun boşa çıkmaz.

(27)

¹⁵Ey kötü adam, doğru kişinin evine
karşı pusuya yatma,
Konutunu yıkmaya kalkma.

¹⁶Çünkü doğru kişi yedi kez düşse
yine kalkar,
Ama kötüler felakette yıkılır.

(28)

¹⁷Düşmanın düşüşüne keyiflenme,
Sendelemesine sevinme.

¹⁸Yoksa RAB görür ve hoşnut kalmaz
Ve düşmanına duyduğu öfke yatıştır.

(29)

¹⁹Kötülük edenlere kızıp üzülme,
Onlara özenme.

²⁰Çünkü kötülerin geleceği yok,
Çırası sönecek onların.

(30)

²¹Oğlum, RAB'be ve krala saygı göster,
Onlara başkaldıranlarla
arkadaşlık etme.

²²Çünkü onlar ansızın felakete uğrar,
İnsanın başına ne belalar
getireceklerini kim bilir?

Bilgelerin Öbür Özdeyişleri

²³Şunlar da bilgelerin sözleridir:
Yargılarken yan tutmak iyi değildir.

ⁿ 24:5 Olası metin “Bilgelik güçten, bilgi kaba kuvvetten üstündür” (bkz. Septuaginta),
Masoretik metin “Bilge güçlü olur, bilgi sahibi gücünü artırır.”

- ²⁴Kötüye, “Suçsuzsun” diyen yargıcı
Halklar lanetler, uluslar kınar.
²⁵Ne mutlu suçluyu mahkûm edene!
Herkes onu candan kutlar.
²⁶Dürüst yanıt
Gerçek dostluğun işaretidir^a.
²⁷İlkin dışardaki işini bitirip tarlanı
hazırla,
Ondan sonra evini yap.
²⁸Başkalarına karşı nedensiz
tanıklık etme
Ve dudaklarınla aldatma.
²⁹“Bana yaptığını ben de ona
yapacağım,
Ödeteceğim bana yaptığını” deme.
³⁰Tembelin tarlasından,
Sağduyudan yoksun kişinin
bağından geçtiğimde
³¹Her yanı dikenlerin, otların
Kapladığını gördüm;
Taş duvar da yıkılmıştı.
³²Gördüklerimi derin derin düşündüm,
Seyrettiklerimden ibret aldım.
³³“Biraz kestireyim, biraz
uyuklayayım,
Ellerimi kavuşturup şöyle bir
uyuyayım” demeye kalmadan,
³⁴Yokluk bir haydut gibi,
Yoksulluk bir akıncı gibi gelir
üzerine.

*Süleyman'ın Özdeyişlerinin
İkinci Bölümü*

- 25** Bundan sonrakiler de
Süleyman'ın özdeyişleridir.
Bunları Yahuda Kralı Hizkiya'nın
adamları derledi.
¹Tanrı'yı gizli tuttuğu şeyler için,
Krallarıysa açığa çıkardıkları için
yüceltiriz.
¹Göğün yüksekliği, yerin derinliği gibi,
Kralların aklından geçen de
kestirilemez.

- ⁴Cürufu gümüşten ayırınca,
Kuyumcunun işleyeceği madde
kalır.
⁵Kötüleri kralın huzurundan
uzaklaştırırsan
Kralın tahtı adaletle pekişir.
⁶Kralın önünde kendini yüceltme,
Önemli kişiler arasında yer
edinmeye çalışma.
⁷Çünkü kralın seni bir soylunun
önünde alaşağı etmesindense,
Sana, “Yukarıya gel” demesi
yeğdir.
⁸Gördüklerinle hemencecik
mahkemeye başvurma;
Çünkü başkası seni utandırabilir,
Sonra ne yapacağını bilemezsin.
⁹Davanı doğrudan komşunla gör;
Başkasının sırrını açıklama.
¹⁰Yoksa işiten seni utandırabilir
Ve bu kötü ün yakanı bırakmaz.
¹¹Yerinde söylenen söz,
Gümüş oymalardaki altın elma^a
gibidir.
¹²Altın küpe ya da altın bir süs neyse,
Dinleyen kulak için bilgenin
azarlaması da öyledir.
¹³Hasatta kar serinliği nasılsa,
Güvenilir ulak da kendisini
gönderenler için öyledir.
Böyle biri efendilerinin canına
can katar.
¹⁴Yağmursuz bulut ve yel nasılsa,
Vermediği armağanla övünen kişi
de öyledir.
¹⁵Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir,
Tatlı dil en güçlü direnci^a kırar.
¹⁶Bal buldun mu yeteri kadar ye,
Fazla doyardan kusarsın.
¹⁷Başkalarının evine seyrek git,
Yoksa onları bezdirir, nefretini
kazanırsın.
¹⁸Başkasına karşı yalancı tanıklık eden
Topuz, kılıç ya da sivri ok gibidir.

^a 24:26 “Dürüst yanıt gerçek dostluğun işaretidir”: İbranice “Dürüst yanıt veren dudakları
öper.” ö 25:11 “Elma” ya da “Kayısı”. p 25:15 “En güçlü direnci”: İbranice “Kemiği”.
24:33-34 Özd.6:10-11 25:6-7 Luk.14:7-10

- ¹⁹Sıkıntılı günde haine güvenmek,
Çürük dişe ya da sakat ayağa
güvenmek gibidir.
- ²⁰Dertli kişiye ezgi söylemek,
Soğuk günde giysilerini
üzerinden almaya,
Ya da sodaya sirke katmaya benzer.
- ²¹Düşmanın acıkmışsa doyor,
Susamışsa su ver.
- ²²Bunu yapmakla onu utanca
boğarsın*
Ve RAB seni ödüllendirir.
- ²³Kuzeyden esen rüzgar nasıl
yağmur getirirse,
İftiracı dil de öfkeli bakışlara yol
açar.
- ²⁴Kavgacı kadınla aynı evde
oturmaktansa,
Damın köşesinde oturmak yeğdir.
- ²⁵Susamış kişi için soğuk su neyse,
Uzak ülkeden gelen iyi haber de
öyledir.
- ²⁶Kötünün önünde pes eden doğru kişi,
Suyu bulanmış pınar, kirlenmiş
kuyu gibidir.
- ²⁷Fazla bal yemek iyi değildir;
Hep yüceltmeyi beklemek de...
- ²⁸Kendini denetleyemeyen kişi
Yıkılmış sursuz kent gibidir.

26 Yaz ortasında kar, hasatta
yağmur uygun olmadığı gibi,
Akılsıza da onur yakışmaz.

- ²Öteye beriye uçuşan serçe
Ve kırlangıç gibi,
Hak edilmemiş lanet de tutmaz.
- ³Ata kırbaç, eşeğe gem,
Akılsızın sırtına da değnek gerek.
- ⁴Akılsıza ahmaklığına göre karşılık
verme,
Yoksa sen de onun düzeyine inersin.
- ⁵Akılsıza ahmaklığına uygun
karşılık ver,
Yoksa kendini bilge sanır.
- ⁶Akılsızın eliyle haber gönderen,

- Kendi ayaklarını kesen biri gibi,
Kendine zarar verir.
- ⁷Akılsızın ağzında özdeyiş,
Kötürümün sarkan bacakları
gibidir.
- ⁸Akılsız onurlandırmak,
Taşı sapana bağlamak gibidir.
- ⁹Sarhoşun elindeki dikenli dal ne ise,
Akılsızın ağzında özdeyiş de odur.
- ¹⁰Oklarını gelişigüzel fırlatan okçu
neyse,
Yoldan geçen akılsız ya da
sarhoşu ücretle tutan da öyledir.
- ¹¹Ahmaklığını tekrarlayan akılsız,
Kusmuğuna dönen köpek gibidir.
- ¹²Kendini bilge gören birini tanıyor
musun?
Akılsız bile ondan daha umut
vericidir.
- ¹³Tembel, “Yolda aslan var,
Sokaklarda aslan dolaşıyor” der.
- ¹⁴Menteşeleri üzerinde dönen kapı gibi,
Tembel de yatağında döner durur.
- ¹⁵Tembel elini sahana daldırır,
Yeniden ağzına götürmeye üşenir.
- ¹⁶Tembel kendini,
Akıllıca yanıt veren yedi kişiden
daha bilge sanır.
- ¹⁷Kendini ilgilendirmeyen bir
kavgaya bulaşan kişi,
Yoldan geçen köpeği
kulaklarından tutana benzer.
- ¹⁸⁻¹⁹Ateşli ve öldürücü oklar savuran
bir deli neyse,
Komşusunu aldatıp, “Şaka
yapıyordum”
Diyen de öyledir.
- ²⁰Odon bitince ateş söner,
Dedikoducu yok olunca kavga
diner.
- ²¹Kor için kömür, ateş için odun neyse,
Çekismeyi alevlendirmek için
kavgacı da öyledir.
- ²²Dedikodu tatlı lokma gibidir,
İnsanın ta içine işler.

- ²³Oksayıcı dudaklarla kötü yürek,
Sırlanmış toprak kaba benzer.
- ²⁴Yüreği nefret dolu kişi sözleriyle
niyetini gizlemeye çalışır,
Ama içi hile doludur.
- ²⁵Güzel sözlerine kanma,
Çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey
vardır.
- ²⁶Nefretini hileyle örtse bile,
Kötülüğü toplumun önünde
ortaya çıkar.
- ²⁷Başkasının kuyusunu kazan içine
kendi düşer,
Taşı yuvarlayan altında kalır.
- ²⁸Yalancı dil incittiği kişilerden
nefret eder,
Yaltaklanan ağızdan yıkım gelir.

27 Yarınla övünme,
Çünkü ne getireceğini
bilemezsin.

- ¹Seni kendi ağzın değil, başkaları
övsün,
Kendi dudakların değil, yabancı
övsün.
- ¹Taş ağırdır, kum bir yükür,
Ama ahmağın kışkırtması
ikisinden de ağırdır.
- ⁴Öfke zalim, hiddet azgındır,
Ama kıskançlığa kim dayanabilir?
- ¹Açık bir azar,
Gizli tutulan sevgiden iyidir.
- ⁶Düşmanın öpücükleri aldaticıdır,
Ama dostun seni iyiliğin için yaralar.
- ⁷Tok insanın canı balı bile çekmez,
Aç kişiye en acı şey tatlı gelir.
- ⁸Yuvasından uzak kalan kuş nasılsa,
Yurdundan uzak kalan insan da
öyledir.
- ⁹Güzel koku ve buhur canı ferahlatır,
Dostun verdiği öğüt insana tatlı
gelir.
- ¹⁰Kendi dostunu da babanın dostunu
da bırakma
Ve felakete uğradığın gün
kardeşinin evine gitme;

- Yakın komşun uzaktaki kardeşten
yeğdir.
- ¹¹Oğlum, bilgece davran ki yüreğim
sevsin,
Beni ayıplayana yanıt vereyim.
- ¹²İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce
saklanır,
Bönse öne atılır ve zarar görür.
- ¹³Tanımadığı birine kefil olanın
giysisini al;
Bir yabancı için yapıyorsa bunu,
Giysisini rehin tut.
- ¹⁴Sabah sabah komşuya verilen
gürültülü bir selam
Küfür sayılır.
- ¹⁵Kavgacı kadının dırdırı
Yağmurlu günde damlaların
dinmeyen sesi gibidir.
- ¹⁶Böyle bir kadını dizginlemeye
kalkmak,
Rüzgarı ya da yağı avuçta
tutmaya çalışmak gibidir.
- ¹⁷Demir demiri bilir,
İnsan da insanı...
- ¹⁸İncir ağacını budayan meyvesini yer,
Efendisine hizmet eden
onurlandırılır.
- ¹⁹Su görüntümüzü nasıl yansıtıyorsa,
Yürek de insanın içini yansıtır.
- ²⁰Ölüm ve yıkım diyarı insana
doymaz,
İnsanın gözü de hiç doymaz.
- ²¹Altın ocakta, gümüş potada sınanır,
İnsansa aldığı övgüyle sınanır.
- ²²Ahmağı buğdayla birlikte dibekte
tokmakla dövsen bile,
Ahmaklığından kurtulmaz.
- ²³Davarına iyi bak,
Sığırlarına dikkat et.
- ²⁴Çünkü zenginlik kalıcı değildir
Ve taç kuşaktan kuşağa geçmez.
- ²⁵Çayır biçilince, yeni çimen çıkınca,
Dağlardaki otlar toplanınca,
- ²⁶Kuzular seni giydirir,
Tekeler tarlanın bedeli olur.
- ²⁷Keçilerin sütü yalnız seni değil,

Ev halkını, hizmetçilerini de
doyurmaya yeter.

28 Kötü kişi kendisini kovalayan
olmasa bile kaçar,

Doğrularsa genç aslan gibi
yürekli.

²Ayaklanan ülke çok başlı olur,
Ama akıllı, bilgili kişi düzeni sağlar.

³Yoksulu ezen yoksul,
Ürünü harap eden sağanak
yağmur gibidir.

⁴Yasayı terk eden kötüyü över,
Yerine getirense kötüye karşı çıkar.

⁵Kötüler adaletten anlamaz,
RAB'be yönelenlerse her yönüyle
anlar.

⁶Dürüst bir yoksul olmak,
Yolsuzlukla zengin olmaktan yeğdir.

⁷Kutsal Yasa'yı yerine getiren çocuk
akıllıdır,
Oburlarla arkadaşlık edense
babasını utandırır.

⁸Faiz ve tefecilikle malına mal katan
kişi,
Bunu yoksullara acıyan için
biriktirir.

⁹Yasaya kulağını tıkayanın
Duası da iğrençtir.

¹⁰Dürüst kişileri kötü yola saptıran
Kendi kazdığı çukura düşer.
İyiliği, özü sözü bir olanlar miras
alacak.

¹¹Zengin kendini bilge sanır,
Ama akıllı yoksul onun içini okur.

¹²Doğruların zaferi coşkuyla kutlanır,
Ama kötüler egemen olunca insan
kaçacak yer arar.

¹³Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,
İtiraf edip bırakansa merhamet
bulur.

¹⁴Günahtan çekinen ne mutludur!
İnatçılık edense belaya düşer.

¹⁵Yoksul halkı yöneten kötü kişi
Kükreyen aslan, saldırgan ayı
gibidir.

¹⁶Gaddar önderin aklı kıttır;

Haksız kazançtan nefret edense
uzun ömürlü olur.

¹⁷Adam öldürmekten vicdan azabı
çeken, mezara dek kaçacaktır;
Kimse ona yardım etmesin.

¹⁸Alnı ak yaşayan kurtulur,
Yolsuzluk yapan ansızın yıkıma
uğrar.

¹⁹Toprağını işleyen ekmeği bol olur,
Hayal peşinde koşansa
yoksulluğa doyar.

²⁰Güvenilir kişi bolluğa erer,
Zengin olmaya can atansa
beladan kurtulamaz.

²¹Hatır gözetmek iyi değildir,
Çünkü insan bir lokma ekmek
için bile suç işler.

²²Cimri servet peşinde koşar,
Yoksulluğa uğrayacağını düşünmez.

²³Başkasını azarlayan sonunda
Pohpohlayandan daha çok beğeni
kazanır.

²⁴Annesini ya da babasını soymayı
günah saymayan,
Haydutla birdir.

²⁵Açgözlü kavga çıkarır,
RAB'be güvenense bolluk içinde
yaşar.

²⁶Kendine güvenen akılsızdır,
Bilgece davranan güvenlikte olur.

²⁷Yoksula verenin eksigi olmaz,
Yoksulu görmezden gelense bir
sürü lanete uğrar.

²⁸Kötüler egemen olunca insan
kaçacak yer arar,
Ama kötüler yok olunca doğrular
çoğalır.

29 Defalarca azarlandığı halde
dikbaşlılık eden,
Ansızın yıkıma uğrayacak, çare yok.

²Doğru kişiler çoğalınca halk sevinir,
Kötü kişi hükümdar olunca halk
inler.

³Bilgiyi seven babasını sevindirir,
Fahişelerle dostluk eden malını
yitirir.

- ⁴Adaletle yöneten kral ülkesini
ayakta tutar,
Rüşvet alansa çökertir.
- ⁵Başkasını pohpohlayan kişi,
Ona tuzak olur.
- ⁶Kötünün başkaldırısı kendine tuzak
olur,
Doğru kişiye ezgi söyler ve
sevinir.
- ⁷Doğru kişi yoksulların hakkını verir,
Kötü kişi hak hukuk nedir bilmez.
- ⁸Alaycı kişiler kentleri bile karıştırır,
Bilgelerse öfkeyi yatıştırır.
- ⁹Bilge kişiyle davası olan ahmak
Kızır, alay eder ve rahat vermez.
- ¹⁰Kana susamışlar dürüst kişiden
nefret eder,
Doğrularsa onun canını korur.
- ¹¹Akılsız hep patlamaya hazırdır,
Bilgeyse öfkesini dizginler.
- ¹²Hükümdar yalana kulak verirse,
Bütün görevlileri de kötü olur.
- ¹³Zorbayla yoksulun ortak bir
noktası var:
İkisinin de gözünü açan RAB'dir.
- ¹⁴Yoksulları adaletle yöneten kralın
Tahtı hep güvenlikte olur.
- ¹⁵Değnekle terbiye bilgelik kazandırır,
Kendi haline bırakılan çocuksa
annesini utandırır.
- ¹⁶Kötüler çoğalınca başkaldırı da
çoğalır,
Ama doğrular onların düşüşünü
görecektir.
- ¹⁷Oğlunu terbiye et, o da sana huzur
verecek
Ve gönlünü hoşnut edecektir.
- ¹⁸Tanrısız esinden yoksun olan halk
Sınır tanımaz olur.
Ne mutlu Kutsal Yasa'yı yerine
getirene!
- ¹⁹Köle salt sözle terbiye edilemez,
Çünkü anlasa da kulak àsmaz.
- ²⁰Sözünü tartmadan konuşan birini
tanıyor musun?

- Akılsızın durumu bile onunkinden
daha umut vericidir.
- ²¹Çocukluğundan beri kölesini
şımartan,
Sonunda cezasını çeker.
- ²²Öfkeli kişi çekişme yaratır,
Huysuz kişinin başkaldırısı eksik
olmaz.
- ²³Kibir insanı küçük düşürür,
Alçakgönüllülükse onur
kazandırır.
- ²⁴Hırsızla ortak olanın düşmanı
kendisidir,
Mahkemede yemin etse de
bildiğini söylemez.
- ²⁵İnsandan korkmak tuzaktır,
Ama RAB'be güvenen güvenlikte
olur.
- ²⁶Hükümdarın gözüne girmek
isteyen çoktur,
Ama RAB'dir insana adalet
sağlayan.
- ²⁷Doğrular haksızlardan iğrenir,
Kötüler de dürüst yaşayanlardan.

Agur'un Özdeyişleri

- 30** Massalı Yake oğlu Agur'un
sözleri:
Bu adam şöyle diyor:
“Yorulдум, ey Tanrım, yorulдум
ve tükendim^s.”
- ²Gerçekten ben insanların en
cahiliyim,
Bende insan aklı yok.
- ³Bilgeliği öğrenmedim,
Kutsal Olan'a ilişkin bilgiden de
yoksunum.
- ⁴Kim göklere çıkıp indi?
Kim yeli avuçlarında topladı?
Suları giysisiyle sarıp sarmalayan
kim?
Kim belirledi dünyanın sınırlarını?
Adı nedir, oğlunun adı nedir,
biliyorsan söyle!
- ⁵Tanrı'nın her sözü güvenilirdir,

^s 30:1 “Bu adam şöyle diyor: ‘Yorulдум, ey Tanrım, yorulдум ve tükendim’ ” ya da “Bu adam İtief'e, İtief'e ve Ukkal'a şöyle diyor”.

- O kendisine sığınan herkese
kalkandır.
- ⁶O'nun sözüne bir şey katma,
Yoksa seni azarlar, yalancı çıkarsın.
- ⁷Ey Tanrı, iki şey diledim senden:
Ben ölmeden bunları esirgeme
benden.
- ⁸Sahtekârlığı, yalanı benden uzak tut,
Bana ne yoksulluk ne de
zenginlik ver;
Payıma düşen ekmeği ver, yeter.
- ⁹Yoksa bolluktan, 'Kimmiş RAB?'
diye seni yadsır,
Ya da yoksulluktan çalar
Ve Tanrım'ın adını lekelemiş
olurum.
- ¹⁰"Köleyi efendisine çekiştirme,
Yoksa sana lanet eder, sen de
suçlu çıkarsın.
- ¹¹Öyleleri var ki, babalarına lanet eder,
Annelerine değer vermezler.
- ¹²Öyleleri var ki, kendilerini
tertemiz sanırlar,
Oysa kötülüklerinden arınmış
değiller.
- ¹³Öyleleri var ki, kendilerinden
üstün kimse yok sanır,
Herkese tepeden bakarlar.
- ¹⁴Öyleleri var ki, dişleri kılıç,
çeneleri bıçaktır,
Mazlumlarla yoksulları yutup
yeryüzünden yok ederler.
- ¹⁵Sülüğün iki kızı vardır, adları
'Ver, ver' dir.
Hiç doymayan üç şey,
'Yeter' demeyen dört şey vardır:
- ¹⁶Ölüler diyarı, kısır rahim,
Suya doymayan toprak ve 'Yeter'
demeyen ateş.
- ¹⁷Babasıyla alay edenin, annesinin
sözünü hor görenin
Gözünü vadideki kargalar oyacak;
O akbabalara yem olacak.
- ¹⁸Aklımın ermediği üç şey,

- Anlamadığım dört şey var:
- ¹⁹Kartalın gökyüzünde,
Yılanın kayada,
Geminin denizde izlediği yol
Ve erkeğin genç kızla tuttuğu yol.
- ²⁰Zina eden kadının yolu da şöyledir:
Yer, ağzını siler,
Sonra da, 'Suç işlemedim' der.
- ²¹Yeryüzü üç şeyin altında sarsılır;
Katlanamadığı dört şey vardır:
- ²²Kölenin kral olması,
Budalanın doyması,
- ²³Nefret edilen kadının evlenmesi
Ve hizmetçinin hanımının yerine
geçmesi.
- ²⁴"Dünyada dört küçük yaratık var ki,
Çok bilgece davranırlar:
- ²⁵Karıncalar güçlü olmayan bir
topluluktur,
Ama yiyeceklerini yazdan
biriktirirler.
- ²⁶Kaya tavşanları* da güçsüz bir
topluluktur,
Ama yuvalarını kaya
kovuklarında yaparlar.
- ²⁷Çekirgelerin kralı yoktur,
Ama bölük bölük ilerlerler.
- ²⁸Kertenkele elle bile yakalanır,
Ama kral saraylarında bulunur.
- ²⁹"Yürüyüşü gösterişli üç yaratık,
Davranışı gösterişli dört yaratık
var:
- ³⁰Hayvanların en güçlüsü olan
Ve hiçbir şeyin önünde pes
etmeyen aslan,
- ³¹Tazı¹, teke
Ve ordusunun başındaki kral.
- ³²"Eğer budala gibi kendini yüceltirse
Ya da kötülük tasarladınsa,
Dur ve düşün'!
- ³³Çünkü nasıl sütü dövünce tereyağı,
Burnu sıkınca kan çıkarsa,

§ 30:31 "Tazı" ya da "Horoz" veya "Savaş atı". İbranice sözcüğün anlamı tam bilinmiyor.

t 30:32 "Dur ve düşün": İbranice "Elini ağzına koy".

Öfkeyi kurcalayınca da kavgaya çıkar.”

Lemuel'in Özdeyişleri

31 Massa Kralı Lemuel'in sözleri, Annesinin ona öğrettikleri:

- 2“Oğlum, rahmimin ürünü, ne diyeyim?
Adaklarımın yanıtı oğlum, ne diyeyim?
3Gücünü kadınlara,
Gençliğini kralları mahvedenlere kaptırma!
4“Şarap içmek krallara yakışmaz, ey Lemuel,
Krallara yakışmaz!
İçkiyi özlemek hükümdarlara yaraşmaz.
5Çünkü içince kuralları unuttur,
Mazlumun hakkını yerler.
6İçkiyi çaresize,
Şarabı kaygı çekene verin.
7İçsin ki yoksulluğunu unutsun,
Artık sefaletini anmasın.
8Ağzını hakkını savunamayan için,
Kimsesizin davasını gütmek için aç.
9Ağzını aç ve adaletle yargıla,
Mazlumun, yoksulun hakkını savun.”

Erdemli Kadın

- 10Erdemli kadını kim bulabilir?
Onun değeri mücevherden çok üstündür.
11Kocasına yürekten güvenir
Ve kazancı eksilmez.
12Kadın ona kötülükle değil,
Yaşamı boyunca iyilikle karşılık verir.
13Yün, keten bulur,
Zevkle elleriyle işler.
14Ticaret gemileri gibidir,

- Yiyeceğini uzaktan getirir.
15Gün ağarmadan kalkar,
Ev halkına yiyecek,
hizmetçilerine paylarını verir.
16Bir tarlayı gözüne kestirip satın alır,
El emeğiyle kazandığı parayla bağ diker.
17Giyinip kollarını sıvar,
Canla başla çalışır.
18Ticaretinin kârlı olduğunu bilir,
Çırası gece boyunca yanar.
19Eliyle örekeyi tutar,
Avucunda iği tutar.
20Mazluma kollarını açar,
Yoksula elini uzatır.
21Kar yağınca ev halkı için kaygılanmaz,
Çünkü hepsinin iki kat^u giysisi vardır.
22Yatak örtüleri dokur,
Kendi giysileri ince mor ketendendir.
23Kocasını ülkenin ileri gelenleriyle oturup kalkar,
Kent kurulunda iyi tanınır.
24Kadın diktığı keten giysilerle Ördüğü kuşakları tüccara satar.
25Güç ve onurla kuşanmıştır,
Geleceğe güvenle bakar.
26Ağzından bilgelik akar,
Dili iyilik öğütler.
27Ev halkının işlerini yönetir,
Tembellik nedir bilmez.
28Çocukları önünde ayağa kalkıp onu kutlar,
Kocasını över.
29“Soylu işler yapan çok kadın var,
Ama sen hepsinden üstünsün” der.
30Çekicilik aldatıcı, güzellik boştur;
Ama RAB'be saygılı kadın övülmeye layıktır.
31Ellerinin hak ettiğini verin kendisine,
Yaptıkları için kent kurulunda övülsün.

u 31:10-31 ayetleri akrostiş biçimde yazılmıştır. Yani her satır sırayla İbranice alfabenin değişik bir harfiyle başlar. ü 31:21 “İki kat” ya da “Kırmızı”.

VAİZ

GİRİŞ

Vaiz Kitabı insan ömrünün ne kadar kısa ve çelişkilerle dolu olduğunu, nedeni belirsiz haksızlık ve umutsuzluğu, sonuç olarak da yaşamın "boş" olduğunu içtenlikle anlatan bir vaizin düşüncelerine yer veriyor. Ama bu vaiz insanlığı gözeten Tanrı'nın yollarını anlamada güçlük çekti. Buna karşın çok çalışmayı ve Tanrı'nın bağışladıklarıyla mümkün olduğunca mutlu olmayı insanlara öğütledi.

Bu düşüncelerin çoğu olumsuz ve üzücü gözüküyor, ama bu kitabın Kutsal Kitap'ta bulunması Kutsal Kitap inancının böyle karamsarlık ve kuşkuları da dikkate alacak kadar çok boyutlu olduğunu göstermektedir. Birçokları Vaiz Kitabı'nın aynasında kendilerine bakarak teselli bulmakta ve bu düşünceleri yansıtan Kutsal Kitap'ın aynı zamanda yaşam kaynağı Tanrısal umudun derin anlamını da keşfetmektedirler.

Ana Hatlar:

1:1-2:26 Yaşamın anlamını araştırmak

3:1-22 Her şeyin zamanı var

4:1-8:17 Yaşam her zaman güzel olmayabilir, bilgece yaşayın

9:1-11:8 Gelecekte neler olacağını kimse bilmez

11:9-12:14 Tanrı'ya saygı duy ve itaat et

Her Şey Bomboş

1 Bunlar Yeruşalim'de krallık yapan Davut oğlu Vaiz'in sözleridir:

²"Her şey boş, bomboş, bomboş!" diyor Vaiz.

³Ne kazancı var insanın
Güneşin altında harcadığı onca emekten?

⁴Kuşaklar gelir, kuşaklar geçer,
Ama dünya sonsuza dek kalır.

⁵Güneş doğar, güneş batar,
Hep doğduğu yere koşar.

⁶Rüzgar güneye gider, kuzeye döner,
Döne döne eserek
Hep aynı yolu izler.

⁷Bütün ırmaklar denize akar,
Yine de deniz dolmaz.

İrmaklar hep çıktıkları yere döner.
⁸Her şey yorucu,
Sözcüklerle anlatılamayacak kadar.

Göz görmekle doymuyor,
Kulak işitmekle dolmuyor.

⁹Önce ne olduysa, yine olacak.
Önce ne yapıldıysa, yine yapılacak.
Güneşin altında yeni bir şey yok.

¹⁰Var mı kimsenin, "Bak bu yeni!"
diyebileceği bir şey?

Her şey çoktan, bizden yıllar
önce de vardı.

¹¹Geçmiş kuşaklar anımsanmıyor,
Gelecek kuşaklar da
kendilerinden sonra gelenlerce
anımsanmayacak.

Bilgelik Boştur

¹²Ben Vaiz, Yeruşalim'de İsrail kralıyken ¹³kendimi göklerin altında yapılan her şeyi bilgece araştırıp incelemeye adadım. Tanrı'nın uğraşınlar diye insanlara verdiği çetin bir zahmettir bu. ¹⁴Güneşin altında yapılan bütün işleri gördüm; hepsi boştur, rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır! ¹⁵Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz.

¹⁶Kendi kendime, “İşte, bilgeliğimi benden önce Yeruşalim'de krallık yapan herkesten çok artırdım” dedim, “Alabildiğine bilgi ve bilgelik edindim.” ¹⁷Kendimi bilgi ve bilgeliği, deliliği ve akılsızlığı anlamaya adadım. Gördüm ki, bu da yalnızca rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. ¹⁸Çünkü çok bilgelik çok keder doğurur, bilgi arttıkça acı da artar.

Zevklerin Anlamsızlığı

2 Kendi kendime, “Gel, zevki tat. İyi mi, değil mi, gör” dedim. Ama gördüm ki, o da boş. ²Gülmeye, “Delilik”, zevke, “Ne işe yarar?” dedim. ³İnsanların göklerin altında geçirdiği birkaç günlük ömürleri boyunca, yapacakları iyi bir şey olup olmadığını görünceye dek, bilgeliğimin önderliğinde, bedenimi şarapla nasıl canlandırayım, akılsızlığı nasıl ele alayım diye düşündüm durdum.

⁴Büyük işlere girdim. Kendime evler inşa ettim, bağlar diktim. ⁵Bahçeler, parklar yaptım, oralara türlü türlü meyve ağaçları diktim. ⁶Dal budak salan orman ağaçlarını sulamak için havuzlar yaptım. ⁷Kadın, erkek köleler satın aldım; evimde doğan kölelerim de vardı. Ayrıca benden önce Yeruşalim'de yaşayan herkesten çok sığra, davara sahip oldum. ⁸Altın, gü-

müş biriktirdim; kralların, illerin hazinelerini topladım. Kadın, erkek şarkıcılar ve erkeklerin özlemi olan bir harem edindim. ⁹Böylece büyük üne kavuştum, benden önce Yeruşalim'de yaşayanların hepsini aştım. Bilgelimden de bir şey yitirmedim.

¹⁰Gözümün dilediği hiçbir şeyi kendimden esirgemedim.

Gönlümü hiçbir zevkten alıkoymadım.

Yaptığım her işten zevk aldım gönlüm.

Bütün emeğimin ödülü bu oldu.

¹¹Yaptığım bütün işlere, Çektiğim bütün emeklere bakınca, Gördüm ki, hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş.

Bilgelik Akılsızlıktan Üstündür

¹²Sonra bilgelik, delilik, akılsızlık nedir diye baktım;

Çünkü kralın yerine geçecek kişi Zaten yapılanın ötesinde ne yapabilir ki?

¹³Işığın karanlıktan üstün olduğu gibi

Bilgelğin de akılsızlıktan üstün olduğunu gördüm.

¹⁴Bilge nereye gittiğini görür, Ama akılsız karanlıkta yürür. İkisinin de aynı sonu paylaştığını gördüm.

¹⁵“Akılsızın başına gelen, benim de başıma gelecek”

Dedim kendi kendime, “Öyleyse kazancım ne bilgelikten?”

“Bu da boş” dedim içimden.

¹⁶Çünkü akılsız gibi, bilge de uzun süre anılmaz,

Gelecekte ikisi de unutulur.

Nitekim bilge de akılsız gibi ölür!

Çalışmanın Anlamsızlığı

¹⁷Böylece hayattan nefret ettim.

Çünkü güneşin altında yapılan iş
çetindi bence.

Her şey boş ve rüzgarı
kovalamaya kalkışmakmış.

¹⁸Güneşin altında harcadığım bütün emekten nefret ettim. Çünkü her şeyi benden sonra gelecek olana bırakmak zorundayım. ¹⁹Kim bilir, bilge mi olacak, akılsız mı? Güneşin altında bilgeliğimi kullanarak harcadığım bütün emek üzerinde saltanat sürecek. Bu da boş. ²⁰Bu yüzden güneşin altında harcadığım onca emeğe üzülmeye başladım. ²¹Çünkü biri bilgelik, bilgi ve beceriyle çalışır, sonunda her şeyini hiç emek vermemiş başka birine bırakmak zorunda kalır. Bu da boş ve büyük bir hüsrandır. ²²Çünkü ne kazancı var adamın, güneşin altında harcadığı bunca emekten, bunca kafa yormaktan? ²³Günler boyunca çektiği zahmet acı ve dert doğurur. Gece bile iyi rahat etmez. Bu da boş.

²⁴İnsan için yemekten, içmekten ve yaptığı işten zevk almaktan daha iyi bir şey yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrı'dandır. ²⁵O'nsuz kim yiyebilir, kim zevk alabilir? ²⁶Çünkü Tanrı bilgiyi, bilgeliği, sevinci hoşnut kaldığı insana verir. Günahkâra ise, yığma, biriktirme zahmeti verir; biriktirdiklerini Tanrı'nın hoşnut kaldığı insanlara bıraksın diye. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.

Her Şeyin Zamanı Var

3 Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır.

²Doğmanın zamanı var, ölmenin zamanı var.

Dikmenin zamanı var, sökmenin zamanı var.

³Öldürmenin zamanı var, şifa vermenin zamanı var.

Yıkmanın zamanı var, yapmanın zamanı var.

⁴Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var.

Yas tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var.

⁵Taş atmanın zamanı var, taş toplamanın zamanı var.

Kucaklaşmanın zamanı var, kucaklaşmamanın zamanı var.

⁶Aramanın zamanı var, vazgeçmenin zamanı var.

Saklamanın zamanı var, atmanın zamanı var.

⁷Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var.

Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var.

⁸Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var.

Savaşın zamanı var, barışın zamanı var.

⁹Çalışanın harcadığı emekten ne kazancı var? ¹⁰Tanrı'nın uğraşsınlar diye insanlara verdiği zahmeti gördüm. ¹¹O her şeyi zamanında güzel yaptı. İnsanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu. Yine de insan Tanrı'nın yaptığı işi başından sonuna dek anlayamaz.

¹²İnsan için yaşamı boyunca mutlu olmaktan, iyi yaşamaktan daha iyi bir şey olmadığını biliyorum. ¹³Her insanın yiyip içmesi, yaptığı her işle doyuma ulaşması bir Tanrı armağanıdır.

¹⁴Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şey çıkarılabilir. Tanrı insanların kendisine saygı duymaları için bunu yapıyor.

¹⁵Şimdi ne oluyorsa, geçmişte de oldu, Ne olacaksa, daha önce de olmuştur. Tanrı geçmiş olayların hesabını soruyor.

¹⁶Güneşin altında bir şey daha gördüm:
Adaletin ve doğruluğun yerini
kötülük almış.

¹⁷İçimden “Tanrı doğruyu da, kötüyü
de yargılayacaktır” dedim,
“Çünkü her olayın, her eylemin
zamanını belirledi.”

¹⁸İnsanlara gelince, “Tanrı hayvan
olduklarını görsünler diye insanları
sınıyor” diye düşündüm. ¹⁹Çünkü in-
sanların başına gelen hayvanların da
başına geliyor. Aynı sonu paylaşıyor-
lar. Biri nasıl ölüyorsa, öbürü de öy-
le ölüyor. Hepsi aynı soluğu taşıyor.
İnsanın hayvandan üstünlüğü yoktur.
Çünkü her şey boş. ²⁰İkisi de aynı ye-
re gidiyor; topraktan gelmiş, toprağa
dönüyor. ²¹Kim biliyor insan ruhunun
yukarıya çıktığını, hayvan ruhunun^a
aşağıya, yeraltına indiğini?

²²Sonuçta insanın yaptığı işten
zevk almasından daha iyi bir şey ol-
madığını gördüm. Çünkü onun payı-
na düşen budur. Kendisinden sonra
olacakları görmesi için kim onu ge-
ri getirebilir?

Dünyadaki Eziyetler

4 Güneşin altında yapılan baskılara
bir daha baktım,
Ezilenlerin gözyaşlarını gördüm;
Avutanları yok,
Güç ezenlerden yana,
Avutanları yok.

²Çoktan ölmüş ölüleri,
Hâlâ sağ olan yaşayanlardan daha
mutlu gördüm.

³Ama henüz doğmamış,
Güneşin altında yapılan
kötülükleri görmemiş olan
İkisinden de mutludur.

⁴Harcanan her emeğin, yapılan her
ustaca işin ardında kıskançlık olduğ-
nu gördüm. Bu da boş ve rüzgarı ko-
valamaya kalkışmaktır.

⁵Akılsız ellerini kavuşturup kendi
kendini yer.

⁶Rahat kazanılan bir avuç dolusu
Zahmetle, rüzgarı kovalamaya
kalkışarak kazanılan
İki avuç dolusundan daha iyidir.

Yalnızlığın Anlamsızlığı

⁷Güneşin altında bir boş şey daha
gördüm:

⁸Yalnız bir adam vardı,
Oğlu da kardeşi de yoktu.
Çabaları dinmek nedir bilmezdi,
Gözü zenginliğe doymazdı.
“Kimin için çalışıyorum,
Neden kendimi zevkten yoksun
birakiyorum?” diye sormazdı.
Bu da boş ve çetin bir zahmettir.

⁹İki kişi bir kişiden iyidir,
Çünkü emeklerine iyi karşılık
alırlar.

¹⁰Biri düşerse, öteki kaldırır.
Ama yalnız olup da düşenin vay
haline!
Onu kaldıran olmaz.

¹¹Ayrıca iki kişi birlikte yatarsa,
birbirini ısıtır.
Ama tek başına yatan nasıl
ısınabilir?

¹²Yalnız biri yenik düşer,
Ama iki kişi direnebilir.
Üç kat iplik kolay kolay kopmaz.

Yükselmenin Anlamsızlığı

¹³Yoksul ama bilge bir genç artık
öğüt almayı bilmeyen kocamış akılsız
kraldan iyidir. ¹⁴Çünkü genç, ülkesin-
de yoksulluk içinde doğsa bile cezae-
vinden krallığa yükselebilir. ¹⁵Güne-
şin altında yaşayan herkesin kralın
yerine geçen genci izlediğini gördüm.
¹⁶Yeni kralın yönettiği halk sayısız ola-
bilir. Yine de sonrakiler ondan hoşnut
olmayabilir. Gerçekten bu da boş ve
rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

Tanrı'ya Karşı Tutumumuz

5 Tanrı'nın evine gittiğinde davranışına dikkat et. Yaptıkları kötülüğün farkında olmayan akılsızlar gibi kurban sunmak için değil, dinlemek için yaklaş.

²Ağzını çabuk açma,
Tanrı'nın önünde hemen konuya girme,
Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin,
Bu yüzden, az konuş.
³Çok tasa kötü düş,
Çok söz akılsızlık doğurur.

⁴Tanrı'ya adak adayınca, yerine getirmekte gecikme. Çünkü O akılsızlardan hoşlanmaz. Adağını yerine getir!
⁵Adamamak, adayıp da yerine getirmemekten iyidir. ⁶Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Ulağın^b önünde: "Adağım yanlıştı" deme. Tanrı niçin senin sözlerine öfkelenisin, yaptığın işi yok etsin? ⁷Çünkü çok düş kurmak hayalciliğe ve laf kalabalığına yol açar; Tanrı'ya saygı göster.

Zenginliğin Anlamsızlığı

⁸Bir yerde yoksullara baskı yapıldığını, adaletin ve doğruluğun çiğnendiğini görürsen şaşma; çünkü üstü gözeten daha üst biri var, onların da üstleri var. ⁹Tarlaların sürülmesini isteyen bir kral ülke için her bakımdan yararlıdır.

¹⁰Parayı seven paraya doymaz,
Zenginliği seven kazancıyla yetinmez.
Bu da boştur.

¹¹Mal çoğaldıkça yiyeni de çoğalır.
Sahibine ne yararı var,
seyretmekten başka?

¹²Az yesin, çok yesin işçi rahat uyur,
Ama zenginin malı zengini uyutmaz.

¹³⁻¹⁴Güneşin altında acı bir kötülük gördüm:
Sahibinin zararına biriktirilen
Ve bir talihsizlikle yok olup giden servet.
Böyle bir servet sahibi baba olsa bile,
Oğluna bir şey bırakamaz.
¹⁵Annesinin rahminden çıplak çıkar insan.
Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider,
Emeğinden hiçbir şey götürmez elinde.

¹⁶Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider insan.
Bu da acı bir kötülüktür.
Ne kazancı var yel için zahmet çekmekten?

¹⁷Ömrü boyunca büyük üzüntü, hastalık, öfke içinde
Karanlıkta yiyor.

¹⁸Gördüm ki, iyi ve güzel olan şu: Tanrı'nın insana verdiği birkaç günlük ömür boyunca yemek, içmek, güneşin altında harcadığı emekten zevk almak. Çünkü insanın payına düşen budur.
¹⁹Üstelik Tanrı bir insana mal mülk veriyor, onu yemesi, ödülünü alması, yaptığı işten mutluluk duyması için ona güç veriyorsa, bu bir Tanrı armağanıdır. ²⁰Bu yüzden insan, geçen ömrünü pek düşünmez. Çünkü Tanrı onun yüreğini mutlulukla meşgul eder.

6 Güneşin altında insana ağır gelen bir kötülük gördüm: ²Adam vardır, Tanrı kendisine mal, mülk, saygınlık verir, yerine gelmeyecek isteği yoktur. Ama Tanrı yemesine izin vermez; bir yabancı yer. Bu da boş ve acı bir derttir.

³Bir adam yüz çocuk babası olup uzun yıllar yaşamış, ama uzun ömrüne karşılık, zenginliğin tadını çıkaramamış, bir mezara bile gömülmemişse, düşük çocuk ondan iyidir derim. ⁴Çünkü düşük çocuk boş yere doğuyor, karanlık içinde geçip gidiyor, adı karanlığa gömülüyor. ⁵⁻⁶Ne güneş yüzü görüyor, ne de bir şey tanıyor. Öbür adam iki kez biner yıl yaşasa bile mutluluk duymaz, düşük çocuk ondan rahattır. Hepsini aynı yere gitmiyor mu?

⁷İnsan hep boğazı için çalışır, Yine de doymaz. ⁸Bilgenin akılsızdan ne üstünlüğü var? Yoksul başkasına nasıl davranacağını bilmekle ne yarar sağlar? ⁹Gözün gördüğü gönlün çektiğinden iyidir. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

¹⁰Ne varsa, adı çoktan konmuştur, İnsanın da ne olduğu biliniyor. Kimse kendinden güçlü olanla çekişemez. ¹¹Söz çoğaldıkça anlam azalır, Bunun kime yararı olur?

¹²Çünkü gölge gibi gelip geçen kısa ve boş ömründe insana neyin yararlı olduğunu kim bilebilir? Bir adama kendisinden sonra güneşin altında neler olacağını kim söyleyebilir?

Bilgelik

7 İyi ad hoş kokulu yağdan, Ölüm günü doğum gününden iyidir.

¹Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir. Çünkü her insanın sonu ölümdür, Yaşayan herkes bunu aklında tutmalı.

³Üzüntü gülmekten iyidir, Çünkü yüz mahzun olunca yürek sevinir. ⁴Bilge kişinin aklı yas evindedir, Akılsızın aklıysa şenlik evinde. ⁵Bilgenin azarını işitmek, Akılsızın türküsünü işitmekten iyidir. ⁶Çünkü akılsızın gülmesi, Kazanın altındaki çalıların çatırtısı gibidir. Bu da boştur.

⁷Haksız kazanç bilgeyi delirtir, Rüşvet karakteri bozar. ⁸Bir olayın sonu başlangıcından iyidir. Sabırlı kibirliden iyidir. ⁹Çabuk öfkelenme, Çünkü öfke akılsızların bağrında barınır. ¹⁰“Neden geçmiş günler bugünlerden iyiydi?” diye sorma, Çünkü bu bilgece bir soru değil.

¹¹Bilgelik miras kadar iyidir, Güneşi gören herkes için yararlıdır. ¹²Bilgelik siperdir, para da siper, Bilginin yararı ise şudur: Bilgelik ona sahip olan kişinin yaşamını korur.

¹³Tanrı'nın yaptığını düşün: O'nun eğrilttiğini kim doğrultabilir? ¹⁴İyi günde mutlu ol, Ama kötü günde dikkatle düşün; Tanrı birini öbürü gibi yaptı ki, İnsan kendisinden sonra neler olacağını bilmesin.

¹⁵Boş ömrümde şunları gördüm: Doğru insan doğruluğuna karşın ölüyor,

- Kötü insanın ise, kötülüğüne karşın ömrü uzuyor.
- ¹⁶Ne çok doğru ol ne de çok bilge. Niçin kendini yok edesin?
- ¹⁷Ne çok kötü ol ne de akılsız. Niçin vaktinden önce ölesin?
- ¹⁸Birini tutman iyidir, Öbüründen de elini çekme. Çünkü Tanrı'ya saygı duyan ikisini de baştırır.
- ¹⁹Bilgelik, bilge kişiyi kentteki on yöneticiden daha güçlü kılar.
- ²⁰Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan, Hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur.
- ²¹İnsanların söylediği her söze aldırma, Yoksa uşağının bile sana sövdüğünü duyabilirsin.
- ²²Çünkü sen de birçok kez Başkalarına sövdüğünü pekâlâ biliyorsun.
- ²³Bütün bunları bilgelikle denedim: “Bilge olacağım” dedim. Ama bu beni aşıyordu.
- ²⁴Bilgelik denen şey Uzak ve çok derindir, onu kim bulabilir?
- ²⁵Böylece, bilgelik ve çözüm aramaya, incelemeye, kavramaya, Kötülüğün akılsızlık, akılsızlığın delilik olduğunu anlamaya kafa yordum.
- ²⁶Kimi kadını ölümden acı buldum. O kadın ki, kendisi tuzak, yüreği kapan, elleri zincirdir. Tanrı'nın hoşnut kaldığı insan ondan kaçır, Günah işleyense ona tutsak olur.
- ²⁷Vaiz diyor ki, “Şunu gördüm: Bir çözüm bulmak için

- Bir şeyi öbürüne eklerken
- ²⁸—Araştırıp hâlâ bulamazken— Binde bir adam buldum, Ama aralarında bir kadın bulamadım.
- ²⁹Bulduğum tek şey: Tanrı insanları doğru yarattı, Oysa onlar hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar.”
- 8** Bilge insan gibisi var mı? Kim olup bitenlerin anlamını bilebilir? Bilgelik insanın yüzünü aydınlatır, Sert görünüşünü değiştirir.

Kralı Dinle

- ²Kralın buyruğuna uy, diyorum. Çünkü Tanrı'nın önünde ant içtin.
- ³Kralın huzurundan ayrılmak için acele etme. Kötülüğe bulaşma. Çünkü o dilediği her şeyi yapar. ⁴Kralın sözünde güç vardır. Kim ona, “Ne yapıyorsun?” diyebilir?
- ⁵Onun buyruğuna uyan zarar görmez. Bilge kişi bunun zamanını ve yolunu bilir.
- ⁶Çünkü her işin bir zamanı ve yolu vardır. İnsanın derdi kendine yeter.
- ⁷Kimse geleceği bilmez, Kim kime geleceği bildirebilir?
- ⁸Rüzgarı^c tutup ona egemen olmaya kimsenin gücü yetmediği gibi, Ölüm gününe egemen olmaya da kimsenin gücü yetmez. Savaştan kaçış olmadığı gibi, kötülük de sahibini kurtaramaz.
- ⁹Bütün bunları gördüm ve günün altında yapılan her iş üzerinde kafa yordum. Gün gelir, insanın insana egemenliği kendine zarar verir. ¹⁰Bir de kötülerin gömüldüğünü gördüm. Kutsal yere girip çıkar, kötülük yaptıkları kentte övülürlerdi. Bu da boş.

¹¹Suçlu çabuk yargılanmazsa, insanlar kötülük etmek için cesaret bulur. ¹²Günahlı yüz kez kötülük edip uzun yaşasa bile, Tanrı'dan korkanların, O'nun önünde saygıyla duranların iyilik göreceğini biliyorum. ¹³Oysa kötü, Tanrı'dan korkmadığı için iyilik görmeyecek, gölge gibi olan ömrü uzamayacaktır.

¹⁴Yeryüzünde boş bir şey daha var: Kötülerin hak ettiği doğruların, doğruların hak ettiğiyse kötülerin başına geliyor. Bu da boş, diyorum. ¹⁵Mutluluğu övgüye değer buldum. Çünkü güneşin altında insan için yiyip içmekten, mutlu olmaktan daha iyi bir şey yoktur. Çünkü Tanrı'nın güneşin altında kendisine verdiği ömür boyunca çektiği zahmetten insana kalacak olan budur.

¹⁶Bilgeligi ve dünyada çekilen zahmeti anlamak için kafamı yorunca öyleleri var ki, gece gündüz gözüne uyku girmez— ¹⁷Tanrı'nın yaptığı her şeyi gördüm. İnsan güneşin altında olup bitenleri keşfedemez. Arayıp bulmak için ne kadar çaba harcarsa harcasın, yine de anlamını bulamaz. Bilge kişi anladığını söylese bile gerçekten kavrayamaz.

İnsanlar Tanrı'nın Elindedir

9 Böylece bütün bunları düşünüp taşındım ve şu sonuca vardım: Doğrular, bilgiler ve yaptıkları her şey Tanrı'nın elindedir. Onları sevginin mi, nefretin mi beklediğini kimse bilmez.

²Herkesin başına aynı şey geliyor. Doğrunun, iyinin, kötünün, temizin, kirlinin, kurban sunanla sunmayanın başına gelen şey aynı.

İyi insana ne oluyorsa, günahlıya da oluyor;

Ant içene ne oluyorsa, ant içmekten korkana da aynısı oluyor.

³Güneşin altında yapılan işlerin tümünün kötü yanı şu ki, herkesin başına aynı şey geliyor. Üstelik insan-

ların içi kötülük doludur, yaşadıkları sürece içlerinde delilik vardır. Ardından ölüp gidiyorlar. ⁴Yaşayanlar arasındaki herkes için umut vardır. Evet, sağ köpek ölü aslandan iyidir!

⁵Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor, Ama ölüler hiçbir şey bilmiyor. Onlar için artık ödül yoktur, Anıları bile unutulmuştur.

⁶Sevgileri, nefretleri, Kıskançlıkları çoktan bitmiştir. Güneşin altında yapılanlardan Bir daha payları olmayacaktır.

⁷Git, sevinçle ekmeğini ye, neşeyle şarabını iç. Çünkü yaptıkların baştan beri Tanrı'nın hoşuna gitti. ⁸Giysilerin hep ak olsun. Başından zeytinyağı eksilmesin. ⁹Güneşin altında Tanrı'nın sana verdiği boş ömrün bütün günlerini, bütün anlamsız günlerini sevdiğin karınla güzel güzel yaşayarak geçir. Çünkü hayattan ve güneşin altında harcadığın emekten payına düşecek olan budur. ¹⁰Çalışmak için eline ne geçerse, var gücünle çalış. Çünkü gitmekte olduğun ölümler diyarında iş, tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur.

¹¹Güneşin altında bir şey daha gördüm: Yarışı hızlı koşanlar, Savaşı yiğitler, Ekmeği bilgiler, Serveti akıllılar, Beğeniye bilgililer kazanmaz. Ama zaman ve şans hepsinin önüne çıkar.

¹²Dahası insan kendi vaktini bilmez: Balığın acımasız ağa, kuşun kapana düştüğü gibi, İnsanlar da üzerlerine ansızın çöken kötü zamana yakalanırlar.

Bilgelik Akılsızlıktan İyidir

¹³Güneşin altında bilgelik olarak şunu da gördüm, beni çok etkiledi:

¹⁴Çok az insanın yaşadığı küçük bir kent vardı. Güçlü bir kral saldırıp onu kuşattı. Karşısına büyük rampalar kurdu. ¹⁵Kentte yoksul ama bilge bir adam vardı. Bilgeliğiyle kenti kurtardı. Ne var ki, kimse bu yoksul adamı anmadı. ¹⁶Bunun üzerine, “Bilgelik güçten iyidir” dedim, “Ne yazık ki, yoksul insanın bilgeliği küçümseniyor, söyledikleri dikkate alınmıyor.”

¹⁷Bilgenin sessizce söylediği sözler, Akılsızlar arasındaki önderin bağırışından iyidir.

¹⁸Bilgelik silahtan iyidir, Ama bir deli çıkar, her şeyi berbat eder.

10 Ölü sinekler attarın ıtırını kokutur.

Biraz aptallık da bilgeliği ve saygınlığı bastırır.

²Bilgenin yüreği hep doğruya eğilimlidir,

Akılsızın ise, hep yanlışla.

³Yolda yürürken bile akılsızın aklı kıttır,

Akılsız olduğunu herkese gösterir.

⁴Yöneticinin öfkesi sana karşı alevlenirse,

Yerinden ayrılma;

Çünkü serinkanlılık büyük yanlışları bastırır.

⁵Güneşin altında gördüğüm bir haksızlık var,

Yöneticiden kaynaklanan bir yanlış andırıyor:

⁶Zenginler düşük makamlarda otururken,

Aptallar yüksek makamlara atanıyor.

⁷Köleleri at sırasında,

Önderleri yerde köleler gibi yürürken gördüm.

⁸Çukur kazan içine kendi düşer, Duvarda gedik açanı yılan sokar. ⁹Taş çıkaran taştan incinir, Odun yaran tehlikeye girer.

¹⁰Balta körse, ağzı bilenmemişse, Daha çok güç gerektirir; Ama bilgelik başarı doğurur.

¹¹Yılan büyü yapılmadan önce sokarsa, Büyücünün yararı olmaz.

¹²Bilgenin ağzından çıkan sözler benimsenir, Oysa akılsız kendi ağzıyla yıkımına yol açar.

¹³Sözünün başı aptallık, Sonu zırdeliliktir.

¹⁴Akılsız konuştuğu konu.

Kimse ne olacağını bilmez.

Kim ona kendisinden sonra ne olacağını bildirebilir?

¹⁵Akılsızın emeği kendini öylesine yıpratır ki, Kente bile nasıl gideceğini bilemez.

¹⁶Kralın bir çocuğu, Önderlerin sabah şölen veriyorsa, vay sana, ey ülke!

¹⁷Kralın soyluysa, Önderlerin sarhoşluk için değil Güçlenmek için vaktinde yemek yiyorsa, ne mutlu sana, ey ülke!

¹⁸Tembellikten dam çöker, Miskinlikten çatı akar.

¹⁹Şölen eğlenmek için yapılır, Şarap yaşama sevinç katar, Paraysa her ihtiyacı karşılar.

²⁰İçinden bile krala sövme, Yatak odanda zengine lanet etme, Çünkü gökte uçan kuşlar haber taşır,

Kanatlı varlıklar söylediğini
aktarır.

İyilik Yap, Denize At

11 Ekmeğini suya at^d,
Çünkü günler sonra onu
bulursun.

²Yedi, hatta sekiz kişiye pay ver,
Çünkü ülkenin başına ne felaket
geleceğini bilemezsin.

³Bulutlar su yüklüyse,
Yeryüzüne döker yağmurlarını.
Ağaç ister güneye ister kuzeye
devrilsin,
Devrildiği yerde kalır.

⁴Rüzgarı gözetken ekmez,
Bulutlara bakan biçmez.

⁵Ana rahmindeki çocuğun nasıl ruh
ve beden aldığını bilmediğin gibi,
Her şeyi yaratan Tanrı'nın
yaptıklarını da bilemezsin.

⁶Tohumunu sabah ek,
Akşam da elin boş durmasın.
Çünkü bu mu iyi, şu mu,
Yoksa ikisi de aynı sonucu mu
verecek, bilemezsin.

⁷Işık tatlıdır,
Güneşi görmek güzeldir.

⁸Evet, insan uzun yıllar yaşarsa,
Sevinçle yaşasın.
Ama karanlık günleri unutmasın,
Çünkü onlar da az değil.
Gelecek her şey boştur.

Gençliğinin Değerini Bil

⁹Ey delikanlı, gençliğinin sevin,
Bırak gençlik günlerinde yüreğin
sevinç duysun.
Gönlünün isteklerini, gözünün
gördüklerini izle,

Ama bil ki, bütün bunlar için
Tanrı seni yargılayacaktır.
¹⁰Öyleyse at tasayı yüreğinden,
Uzaklaştır derdi bedeninden.
Çünkü gençlik de dinçlik de
boştur.

12 ¹⁻²Bu yüzden zor günler
gelmeden,
“Zevk almıyorum” diyeceğin
yıllar yaklaşmadan,
Güneş, ışık, ay ve yıldızlar
kararmadan
Ve yağmurdan sonra bulutlar geri
dönmeden,
Gençlik günlerinde seni yaratanı
anımsa.

³O gün, evi bekleyenler titreyecek,
Güçlüler eğilecek,
Öğütücüler azaldığı için duracak,
Pencereden bakanlar kararacak.

⁴Değirmen sesi yavaşlayınca,
Sokağa açılan çift kapı
kapanacak,
İnsanlar kuş sesiyle uyanacak^e,
Ama şarkıların sesini
duyamayacaklar.

⁵Dahası yüksek yerden,
Sokaktaki tehlikelerden
korkacaklar;
Badem ağacı çiçek açacak,
Çekirge ağırlaşacak,
Tutku zayıflayacak^f.
Çünkü insan sonsuzluk evine
gidecek,
Yas tutanlar sokakta dolaşacak.

⁶Gümüş tel kopmadan,
Altın tas kırılmadan,
Testi çeşmede parçalanmadan,
Kuyu makarası kırılmadan,
⁷Toprak geldiği yere dönmeden,
Ruh onu veren Tanrı'ya dönmeden,

^{d 11:1} “Ekmeğini suya at”: Bu ifade, “Bütün tehlikeleri göze alıp paranı ticarete yatırarak geçimini sağla” ya da “İhtiyacı olanlara ver” anlamına gelir. ^{e 12:4} “İnsanlar kuş sesiyle uyanacak” ya da “İnsanların sesi kuş gibi yükselecek”. ^{f 12:5} “Tutku zayıflayacak” ya da “Giebre tohumu patlayacak”.

Seni yaratanı anımsa.

⁸“Her şey boş” diyor Vaiz,
“Bomboş!”

Son Söz

⁹Vaiz yalnız bilge değildi, bildiklerini halka da öğretiyordu. Hesap etti, araştırdı ve birçok özdeyişi düzene soktu. ¹⁰Güzel sözler bulmaya çalıştı. Yazdıkları gerçek ve doğrudur.

¹¹Bilgelerin sözleri üvendire gibidir, derledikleri özdeyişlerse, iyi çakılan

çivi gibi; bir tek Çoban^g tarafından verilmişler. ¹²Bunların dışındakilerden sakın, evladım. Çok kitap yazmanın sonu yoktur, fazla araştırma da bedeni yıpratır.

¹³Her şey duyuldu, sonuç şu:

Tanrı'ya saygı göster,
buyruklarını yerine getir,
Çünkü her insanın görevi budur.

¹⁴Tanrı her işi, her gizli şeyi
yargılayacaktır,
İster iyi ister kötü olsun.

EZGİLER EZGİSİ

GİRİŞ

Ezgiler Ezgisi aşk şiirleridir. Büyük bir çoğunluğu iki sevgilinin, yani erkekle kadının, karşılıklı olarak söylediği şiirlerden oluşur. Kitap "Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi" diye başladığı için "Süleyman'ın Ezgisi" olarak da bilinir.

Yahudiler Ezgiler Ezgisi'ni Tanrı'yla halkı arasındaki ilişkiler olarak yorumlar-ken, Hristiyanlar Mesih'le kilise arasındaki ilişkiler olarak görmüşlerdir.

1 Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi.

Kız

¹Beni dudaklarıyla öptükçe öpsün!

Çünkü aşkın şaraptan daha tatlı.

²Ne güzel kokuyor sürdüğün esans,

Dökülmüş esans sanki adın,

Kızlar bu yüzden seviyor seni.

³Al götür beni, haydi koşalım!

Kral beni odasına götürsün.

Kızın arkadaşları

Seninle coşup seviniriz,

Aşkını şaraptan çok överiz.

Kız

Ne kadar haklılar seni sevmekte!

⁴Esmerim ben, ama güzelim,

Ey Yeruşalim kızları!

Kedar'ın çadırları gibi,

Süleyman'ın çadır bezleri gibi kara.

⁵Bakmayın esmer olduğuma,

Güneş kararttı beni.

Çünkü kızdılar bana erkek

kardeşlerim,

Bağlara bakmakla görevlendirdiler.

Ama kendi bağıma bakmadım.

⁶Ey sevgilim, söyle bana,

sürünü nerede otlatıyorsun,

Öğleyin nerede yatırıyorsun?

Neden arkadaşlarının sürüleri

yanında

Yüzünü örten bir kadın

durumuna düşeyim ^a?

Kızın Arkadaşları

⁷Ey güzeller güzeli,

Bilmiyorsan,

Sürünün izine çık,

Çobanların çadırları yanında

Oğlaklarını otlat.

Erkek

⁸Firavunun arabalarına koşulu kısırağa

benzetiyorum seni, aşkım

benim!

⁹Yanakların süslerle,

Boynun gerdanlıklarla ne güzel!

¹⁰Sana gümüş düğmelerle altın süsler

yapacağız.

Kız

¹¹Kral divandayken ^b,

Hintsümbülümün güzel kokusu

yayıldı.

¹²Memelerim arasında yatan

^a 1:7 Eski çağlarda kadının örtünmesi fahişe olduğunu gösterirdi.

^b 1:12 "Divandayken" ya da "Sofradayken". 1:1 1Kr.4:32

Mür* dolu bir kesedir benim için
sevgilim;
¹⁴Eyn-Gedi bağlarında
Bir demet kına çiçeğidir benim
için sevgilim.

Erkek

¹⁵Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne
güzel!
Gözlerin tıpkı birer güvercin!

Kız

¹⁶Ne yakışıklısın, sevgilim, ah, ne
çekici!
Yeşilliktir yatağımız.

Erkek

¹⁷Sedir ağaçlarıdır evimizin kirisleri,
Tavanımızın tahtaları ardıçlar.

Kız

2 Ben Şaron^c çiğdemiyim,
Vadilerin zambağıyım.

Erkek

²Dikenlerin arasında zambak
nasılsa
Kızların arasında öyledir aşkım.

Kız

³Orman ağaçları arasında bir elma
ağacına benzer
Delikanlıların arasında sevgilim.
Onun gölgesinde oturmaktan
zevk alırım,
Tadı damağımda kalır
meyvesinin.

⁴Ziyafet evine götürdü beni,
Üzerimdeki sancağı aşktı.
⁵Güçlendirin beni üzüm pestiliyle,
Canlandırın elmayla,
Çünkü aşk hastasıyım ben.

⁶Sol eli başımın altında,
Sağ eli sarsın beni.
⁷Dişi ceylanlar,
Yabanıl dişi geyikler üstüne

Ant içiriyorum size, ey Yerusâlim
kızları!
Aşkımı ayıltmayasınız,
uyandırmayasınız diye,
Gönlü hoş olana dek.

⁸İşte! Sevgilimin sesi!
Dağların üzerinden sekerek,
Tepelerin üzerinden sıçrayarak
geliyor.

⁹Sevgilim ceylana benzer, sanki bir
geyik yavrusu.
Bakın, duvarımızın ardında
duruyor,
Pencerelerden bakıyor,
Kafeslerden seyrediyor.

¹⁰Sevgilim şöyle dedi:
“Kalk, gel aşkım, güzelim.

¹¹Bak, kış geçti,
Yağmurların ardı kesildi,

¹²Çiçekler açtı,
Şarkı mevsimi geldi,
Kumrular ötüsmeye başladı
beldemizde.

¹³İncir ağacı ilk meyvesini verdi,
Yeşeren asmalar mis gibi kokular
saçmakta.
Kalk, gel aşkım, güzelim.”

Erkek

¹⁴Kaya kovuklarında,
Uçurum kenarlarında gizlenen
güvercinim!
Boyunu bosunu göster bana,
Sesini duyur;
Çünkü sesin tatlı, boyun bosun
güzelidir.

¹⁵Yakalayın tilkileri bizim için,
Bağları bozan küçük tilkileri;
Çünkü bağlarımız yeşerdi.

Kız

¹⁶Sevgilim benimdir, ben de onun,
Zambaklar arasında gezinir^c durur.
¹⁷Ey sevgilim, gün serinleyip
gölgeler uzayana dek,

Engabeli dağlar üzerinde bir
ceylan gibi,
Geyik yavrusu gibi ol!

- 3 Gece boyunca yatağında
Sevgilimi aradım,
Aradım, ama bulamadım.
2^a "Kalkıp kenti dolaşayım,
Sokaklarda, meydanlarda
sevgilimi arayayım" dedim,
Aradım, ama bulamadım.
3^a Kenti dolaşan bekçiler buldu beni,
"Sevgilimi gördünüz mü?" diye
sordum.
4^a Onlardan ayrılır ayrılmaz
Sevgilimi buldum.
Tuttum onu, bırakmadım;
Annemin evine,
Beni doğuran kadının odasına
götürünceye dek.
5^a Dişi ceylanlar,
Yabanıl dişi geyikler üstüne
Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim
kızları!
Aşkımı ayıltmayasınız,
uyandırmayasınız diye,
Gönlü hoş olana dek.
6^a Kimdir bu kırdan çıkan,
Bir duman sütunu gibi,
Tüccarın türlü türlü baharatıyla,
Mür* ve günnükle tütsülenmiş?
7^a İşte Süleyman'ın tahtırevanı!
İsrailli yiğitlerden
Altmış kişi eşlik ediyor ona.
8^a Hepsi kılıç kuşanmış, eğitilmiş savaşı.
Gecenin tehlikelerine karşı,
Hepsinin kılıcı belinde.
9^a Kral Süleyman tahtırevanı
Lübnan ağaçlarından yaptı.
10^a Direklerini gümüşten,
Tabanını altından yaptı.
Koltuğu mor kumaşla kaplıydı.
İçini sevgiyle döşemişti
Yeruşalim kızları.

11 Dışarı çıkın, ey Siyon kızları!
Düğününde, mutlu gününde
Annesinin verdiği tacı giymiş
Kral Süleyman'ı görün.

Erkek

- 4 Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne
güzel!
Peçenin ardındaki gözlerin
güvercinler gibi.
Siyah saçların Gilat Dağı'nın
yamaçlarından inen
Keçi sürüsü sanki.
2^a Yeni kırkılıp yıkanmış,
Sudan çıkmış koyun sürüsü gibi
dişlerin,
Hepsinin ikizi var.
Yavrusunu yitiren yok aralarında.
3^a Al kurdele gibi dudakların,
Ağzın ne güzel!
Peçenin ardındaki yanakların
Nar parçası sanki.
4^a Boynun Davut'un kulesi gibi,
Kakma taşlarla^d yapılmış,
Üzerine bin kalkan asılmış,
Hepsi de birer yiğit kalkanı.
5^a Sanki bir çift geyik yavrusu
memelerin
Zambaklar arasında otlayan
İkiz ceylan yavrusu.
6^a Gün serinleyip gölgeler uzayınca,
Mür* dağına,
Günnük tepesine gideceğim.
7^a Tepeden tırnağa güzelsin, aşkım,
Hiç kusurun yok.
8^a Benimle gel Lübnan'dan, yavuklum,
Benimle gel Lübnan'dan!
Amana doruğundan,
Senir ve Hermon doruklarından,
Aslanların inlerinden,
Parsların dağlarından geç.
9^a Çaldın gönlümü kızkardeşim,
yavuklum,
Bir bakışınla,

Gerdanlığının tek zinciriyle
çaldın gönlümü!

¹⁰ Aşkın ne güzel, kızkardeşim,
yavuklum,

Şaraptan çok daha tatlı;
Esansının kokusu her türlü
baharattan güzel!

¹¹ Ey yavuklum, bal damlar
dudaklarından,

Bal ve süt var dilinin altında,
Lübnan'ın kokusu geliyor
giysilerinden!

¹² Kapalı bahçesin sen, kızkardeşim,
yavuklum,

Kapalı bir kaynak, mühürlü bir
pınar.

¹³ Fidanların nar bahçesidir;
Seçme meyvelerle,

Kına ve hintsümbülüyle,

¹⁴ Hintsümbülü ve safranla,
Güzel kokulu kamış ve tarçınla,
her türlü günnük ağacıyla,
Mür ve ödle, her türlü seçme
baharatla.

¹⁵ Sen bir bahçe pınarısın,
Bir taze su kuyusu,
Lübnan'dan akan bir dere.

Kız

¹⁶ Uyan, ey kuzey rüzgarı,
Sen de gel, ey güney rüzgarı!
Bahçemde es de güzel kokusu
saçılısın.

Sevgilim bahçesine gelsin, seçme
meyvelerini yesin!

Erkek

5 Bahçeme girdim, kızkardeşim,
yavuklum,
Mürüm* topladım
baharatımla,
Gümecimi, balımı yedim,
Şarabımı, sütümü içtim.

Kızın Arkadaşları

Yiyin, için, ey dostlar!
Mest olun aşktan, ey sevgililer!

Kız

² Ben uyuyordum ama yüreğim
uyanıktı.

Dinleyin! Sevgilim kapıyı vuruyor.

“Aç bana, kızkardeşim, aşkım,
eşsiz güvercinim!

Sırlısıkla oldu başım çiyden,
Kaküllerim gecenin neminden.”

³ Entarimi çıkardım,
Yine giyinmeli miyim?

Ayaklarımı yıkadım,
Yine kirletmeli miyim?

⁴ Kapı deliğinden uzattı elini sevgilim,
Aşk duygularım kabardı onun için.

⁵ Kalktım, sevgilime kapıyı açayım
diye,

Mür* elimden damladı,
Parmaklarımdan aktı

Sürgü tokmakları üzerine.

⁶ Kapıyı açtım sevgilime,
Ama sevgilim yoktu, gitmişti!
Kendimden geçmişim o
konuşurken.

Aradım onu, ama bulamadım,
Seslendim, ama yanıt vermedi.

⁷ Kenti dolaşan bekçiler buldu beni,
Dövüp yaraladılar.

Sur bekçileri alıp götürdü şalım.

⁸ Size ant içiriyorum, ey Yeruşalim
kızları!

Eğer sevgilimi bulursanız,
Söyleyin ona, aşk hastasıyım ben.

Kızın Arkadaşları

⁹ Farkı ne sevgilinin öbürlerinden,
Ey güzeller güzeli?

Farkı ne ki, bize böyle ant
içiriyorsun?

Kız

¹⁰ Sevgilimin teni pembe-beyaz, ıslıl
ıslıl yanıyor!

Göze çarpıyor on binler arasında.

¹¹ Başı saf altın,
Kakülleri kıvrır kıvrır, kuzgun gibi
siyah.

- ¹² Akarsu kıyısındaki
Güvercinler gibi gözleri;
Sütle yıkanmış,
Yuvasındaki mücevher sanki.
- ¹³ Yanakları güzel kokulu tarhlar gibi,
Nefis kokular saçıyor.
Dudakları zambak gibi,
Mür* yağ damlatıyor.
- ¹⁴ Elleri, üzerine sarı yakut kakılmış
altın çubuklar,
Gövdesi laciverttaşıyla süslenmiş
cılalı fildişi.
- ¹⁵ Mermer sütun bacakları
Saf altın ayaklıklar üzerine
kurulmuş.
Boyu bosu Lübnan dağları gibi,
Lübnan'ın sedir ağaçları gibi eşsiz.
- ¹⁶ Ağzı çok tatlı,
Tepeden tırnağa güzel.
İşte böyledir sevgilim, böyledir
yarım, ey Yerusâlim kızları!

Kızın Arkadaşları

- 6** Nereye gitti sevgilin,
Ey güzeller güzeli,
Ne yana yöneldi?
Biz de onu arayalım seninle birlikte!

Kız

- ¹ Bahçesine indi sevgilim,
Güzel kokulu tarhlara,
Bahçede gezinmek^e, zambak
toplamak için.
- ¹ Ben sevgilime aitim, sevgilim de
bana,
Gezinip^f duruyor zambaklar
arasında.

Erkek

- ¹ Sevgilim, Tirsâ^g kadar güzelsin,
Yerusâlim kadar şirin,
Sancak açmış bir ordu kadar
görmekli.
- ¹ Çevir gözlerini benden,
Çünkü şaşırtıyorlar beni.

- Gilat Dağı'nın yamaçlarından
inen
Keçi sürüsünü andırıyor siyah
saçların.
- ⁶ Yeni yıkanmış, sudan çıkmış dişi
koyun sürüsü gibi dişlerin,
Hepsinin ikizi var;
Yavrusunu yitiren yok aralarında.
- ⁷ Peçenin ardındaki yanakların
Nar parçası sanki.
- ⁸ Altmış kraliçe,
Seksen cariye,
Sayısız bakire kız olabilir;
- ⁹ Ama bir tanedir benim eşsiz
güvercinim,
Biricik kızıdır annesinin,
Gözbebeği kendisini doğurmanın.
Kızlar sevgilimi görünce, "Ne
mutlu ona!" dediler.
Kraliçeler, cariyeler onu övdüler.

Kızın Arkadaşları

- ¹⁰ Kimdir bu kadın?
Şafak gibi beliren,
Ay kadar güzel,
Güneş kadar parlak,
Sancak açmış bir ordu kadar
görmekli.

Kız

- ¹¹ Ceviz bahçesine indim,
Yeşermiş vadiyi göreyim diye;
Asma tomurcuk verdi mi,
Narlar çiçek açtı mı bakayım diye.
- ¹² Nasıl oldu farkına varmadan,
Tutkum bindirdi beni soylu
halkımın savaşı arabalarına.

Kızın Arkadaşları

- ¹³ Dön, geri dön, ey Şulamı kız,
Dön, geri dön de seni seyredelim.

Erkek

- Niçin Şulamı kızını seyretmek
istiyorsunuz,

^e 6:2 "Gezinmek" ya da "Sürü otlatmak". ^f 6:3 "Gezinip" ya da "Sürü otlatıp".
^g 6:4 "Tirsâ": İsrail'in kuzey krallığındaki ilk başkenti. "Hoş, güzel" anlamına gelir.

Mahanayim oyununu^h
seyredercesine?

7 Ne güzel sandaletli ayakların,
Ey soylu kız!
Mücevher gibi yuvarlak
kalçaların,
Usta ellerin işi.

²Karışık şarabın hiç eksilmediği
Yuvarlak bir tas gibi göbeğin.
Zambaklarla kuşanmış
Buğday yığını gibi karnın.

³Sanki bir çift geyik yavrusu
memelerin,
İkiz ceylan yavrusu.

⁴Fildişi kule gibi boynun.
Bat-Rabim Kapısı yanındaki
Heşbon havuzları gibi gözlerin.
Şam'a bakan
Lübnan Kulesi gibi burnun.

⁵Karmel Dağı gibi duruyor başın,
Pırıl pırıl mora çalar saçların.
Kaküllerine tutsak oldu kral.

⁶Ne güzel, ne çekicidir aşk!
Zevkten zevke sürükler.

⁷Hurma ağacına benziyor boyun,
Salkım salkım memelerin.

⁸“Çıkayım hurma ağacına” dedim,
“Tutayım meyveli dallarını.”
Üzüm salkımları gibi olsun

memelerin,
Elma gibi koksun soluğun,
⁹En iyi şarap gibi ağzın.

Kız

Sevgilimin dudaklarına, dişlerine'
doğru kaysın.

¹⁰Ben sevgilime aitim,
O da bana tutkun.

¹¹Gel, sevgilim, kıra çıkalım,
Köylerdeⁱ geceleyelim.

¹²Bağlara gidelim sabah erkenden,
Bakalım, asma tomurcuk verdi mi?
Dalları yeşerdi mi,

Narlar çiçek açtı mı,
Orada sevişeceğim seninle.

¹³Mis gibi koku saçıyor adamotları,
Kapımızın yanbaşıda
Taze, kuru,
Her çeşit seçme meyve var.
Senin için sakladım onları,
sevgilim.

8 Keşke kardeşim olsaydın,
Annemin memelerinden süt
emmiş.

Dışarıda görünce öperdim seni,
Kimse de kınamazdı beni.

²Önüne düşer,
Beni eğiten
Annemin evine götürürdüm seni;
Sana baharatlı şarapla
Kendi narlarımın suyundan
içirirdim.

³Sol eli başımın altında,
Sağ eli sarsın beni.

⁴Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim
kızları!
Aşkımı ayıltmayasınız,
uyandırmayasınız diye,
Gönlü hoş olana dek.

Kızın Arkadaşları

⁵Kim bu,
Sevgilisine yaslanarak çölden
çıkan?

Kız

Elma ağacı altında uyandırdım seni,
Orada doğum sancıları çekti
annen,
Orada doğum sancıları çekip
doğurdu seni.

⁶Beni yüreğinin üzerine bir mühür
gibi,
Kolunun üzerine bir mühür gibi
yerleştirdi.
Çünkü sevgi ölüm kadar güçlü,

h 6:13 “Mahanayim oyunu”: “İki grup halinde oynanan bir oyun” anlamına gelebilir.

i 7:9 Septuaginta, Vulgata “Dudaklarına, dişlerine”, Masoretik metin “Uyuyanların dudakları-na”. **i 7:11** “Köylerde” ya da “Kına çalıları arasında”.

Tutku ölümler diyarı kadar katıdır.

Alev alev yanar,

Yakıp bitiren ateş gibi.

⁷Sevgiyi engin sular söndüremez,

İrmaklar süpürüp götüremez.

İnsan varını yoğunu sevgi uğruna

verse bile,

Yine de hor görülür!

Kızın Arkadaşları

⁸Küçük bir kızkardeşimiz var,

Daha memeleri çıkmadı.

Ne yapacağız kızkardeşimiz için,

Söz kesileceği gün?

⁹Eğer o bir sursa,

Üzerine gümüş mazgalı siper

yaparız;

Eğer bir kapıysa,

Sedir tahtalarıyla onu kaplarız.

Kız

¹⁰Ben bir surum, memelerim de

kuleler gibi,

Böylece hoşnut eden biri oldum
onun gözünde.

¹¹Süleyman'ın bağı vardı

Baal-Hamon'da,

Kiraya verdi bağını;

Her biri bin gümüş öderdi ürünü

için.

¹²Benim bağım kendi emrimde,

Bin gümüş senin olsun, ey

Süleyman,

İki yüz gümüş de ürününe bakan

kiracıların.

Erkek

¹³Ey sen, bahçelerde oturan kadın,

Arkadaşlar kulak veriyor sesine,

Bana da duyur onu.

Kız

¹⁴Koş, sevgilim,

Mis kokulu dağların üzerinde bir

ceylan gibi,

Geyik yavrusu gibi ol!

YEŞAYA

GİRİŞ

Yeşaya İbranice'de "Rab kurtarır" anlamına gelir. Kitabın adı olan bu ifade bir bakıma kitabın özetidir. Peygamber Yeşaya İ.Ö. 8. yüzyılın ikinci yarısında Yerusâlim'de yaşadı. Kitap üç ana bölüme ayrılabilir:

1. 1-39 arasındaki bölümler güneydeki Yahuda krallığının güçlü komşusu Asur tarafından tehdit edildiği dönemi anlatıyor. Yeşaya, Yahuda'ya yönelen gerçek tehdidin Asur'un yenilmez gücü değil, halkın günahı, Tanrı'ya başkaldırmaları ve Yahuda halkının Tanrı'ya güvensizlikleri olduğunu gördü. Peygamber çarpıcı söz ve davranışlarla Yahuda halkını doğruluğa ve adalete çağırmaktadır. Onları uyarır, Tanrı'ya kulak vermekte gecikirlerse, felaketlerin yakalarını bırakmaya çağını söyler. Yeşaya, dünya çapında barışın sağlanacağı dönemi ve Davut'un soyundan gelecek olan örnek kralın gelişini de önceden bildirdi.
2. 40-55 arasındaki bölümler değişen tarihsel durumu yansıtır. Asurlular'dan sonra bölgede egemen güç haline gelen Babilliler İ.Ö. 586'da Yerusâlim'i ele geçirir ve halkını Babil'e sürgün eder. Peygamber, Tanrı'nın kendi halkını özgür kılıp Yerusâlim'e geri götüreceğini ve yeni bir yaşama kavuşturacağını müjdelar. Bu bölümlerde öne çıkan konu, Tanrı'nın tarihi yönlendiren Egemen Rab olduğu, halkının aracılığıyla öteki ulusları da bereketleyen tasarıları olduğudur.
3. 56-66 arasındaki bölümler sürgünden Yerusâlim'e dönenlere ve Tanrı'nın halkına verdiği sözleri yerine getireceğine dair güvence bekleyenlere sesleniyor. Ayrıca doğruluk, adalet, Şabat Günü'ne uyulması ve dua konusunda kaygılar dile getiriliyor. Özet olarak kitap Tanrı'nın mutlak büyüklüğünü, üstünlüğünü vurguluyor. Bütün öbür ilahlar Rab'bin önünde sadece cansız putlar.

Ana Hatlar:

1:1-12:6 Uyarılar, vaatler

13:1-23:18 Ulusların cezalandırılması

24:1-27:13 Tanrı'nın dünyayı yargılaması

28:1-35:10 Yeni uyarılar ve vaatler

36:1-39:8 Yahuda Kralı Hizkiya ve Asurlular

40:1-55:13 Vaat ve umut bildirileri

56:1-66:24 Son uyarılar ve vaatler

1 Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yerusâlim'le ilgili görüşü:

Rab Halkını Uyarıyor

²Ey gökler dinleyin, ey yeryüzü kulak ver!

Çünkü RAB konuşuyor:
"Çocuklar yetiştirip büyüttüm,
Ama bana başkaldırdılar.
³Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir,
Ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor,
Halkım anlamıyor."

1:1 2Kr.15:1-7; 2Ta.26:1-23 1:1 2Kr.15:32-38; 2Ta.27:1-9 1:1 2Kr.16:1-20; 2Ta.28:1-27

1:1 2Kr.18:1-20:21; 2Ta.29:1-32:33

⁴Günahlı ulusun, suç yüklü halkın,
Kötülük yapan soyun,
Baştan çıkmış çocukların vay
haline!

RAB'bi terk ettiler,
İsrail'in Kutsalı'nı hor gördüler,
O'na sırt çevirdiler.

⁵Neden bir daha dövülesiniz?
Neden vefasızlığı
sürdürüyorsunuz?

Baş büsbütün hasta, yürek
büsbütün yaralı.

⁶Bedeniniz tepeden tırnağa sağlıksız,
Taze darbe izleriyle, yara bereyle
dolu,
Temizlenmemiş, yağla
yumuşatılmamış, sarılmamış.

⁷Ülkeniz ıssız, kentleriniz ateşe
verilmiş.

Yabancılar topraklarınızı
Gözünüzün önünde yiyip
bitiriyor!

Sanki ülkenin kökünü kazımışlar.

⁸Siyon kızı* bağdaki çardak,
Salatalık bostanındaki kulübe gibi,
Kuşatılmış bir kent gibi
kalakalmış.

⁹Her Şeye Egemen RAB
bazılarımızı

Sağ bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora'ya
benzerdik.

¹⁰Ey Sodom yöneticileri,
RAB'bin söylediklerini dinleyin;
Ey Gomora halkı,
Tanrımız'ın yasasına kulak verin.

¹¹"Kurbanlarınızın sayısı çokmuş,
Bana ne?" diyor RAB,
"Yakmalık koç sunularına*,
Besili hayvanların yağına
doydum.

Boğa, kuzu, teke kanı değil
istediğim.

¹²Huzuruma geldiğinizde
Avlularımı çiğnemenizi mi
istedim sizden?

¹³Anlamsız sunular getirmeyin artık.
Buhurdan iğreniyorum.
Kötülük dolu törenlere,
Yeni Ay, Şabat Günü*
kutlamalarına

Ve düzenlediğiniz toplantılara
dayanamıyorum.

¹⁴Yeni Ay törenlerinizden,
bayramlarınızdan nefret
ediyorum.

Bunlar bana yük oldu,
Onları taşımaktan yoruldum.

¹⁵"Ellerinizi açıp bana
yakardığınızda
Gözlerimi sizden kaçıracağım.
Ne kadar çok dua ederseniz edin
dinlemeyeceğim.

Ellerinizi kan dolu.

¹⁶Yıkanıp temizlenin,
Kötülük yaptığınızı gözüm
görmesin,
Kötülük etmekten vazgeçin.

¹⁷İyilik etmeyi öğrenin,
Adaleti gözetin, zorbayı yola
getirin,
Öksüzün hakkını verin,
Dul kadını savunun."

¹⁸RAB diyor ki,
"Gelin, şimdi davamızı görelim.
Günahlarınız sizi kana boyamış
bile olsa

Kar gibi ak olacaksınız.
Ellerinizi kırmız böceği gibi kızıl
olsa da

Yapağı gibi bembeyaz olacak.

¹⁹İstekli olur, söz dinlerseniz,
Ülkenin en iyi ürünlerini
yiyeceksiniz.

²⁰Ama direnip başkaldırırsanız,
Kılıç sizi yiyip bitirecek."
Bunu söyleyen RAB'dir.

Günahlı Kent

- ²¹ Sadık kent nasıl da fahişe oldu!
Adaletle doluydu, doğruluğun
barınağıydı,
Şimdiyse katillerle doldu.
- ²² Gümüşü cüruf oldu,
Şarabına su katıldı.
- ²³ Yöneticileri asilerle hırsızların
işbirlikçisi;
Hepsi rüşveti seviyor,
Armağan peşine düşmüş.
Öksüzün hakkını vermiyor,
Dul kadının davasını görmüyorlar.
- ²⁴ Bu yüzden Rab, Her Şeye Egemen
RAB,
İsrail'in Güçlüsü şöyle diyor:
"Hasımlarımı cezalandırıp rahata
kavuşıcağım,
Düşmanlarımdan öç alacağım.
- ²⁵ Sana karşı duracak,
Kül suyuyla arıtır gibi seni
cüruftan arıtıp temizleyeceğim.
- ²⁶ Eskiden, başlangıçta olduğu gibi,
Sana yöneticiler, danışmanlar
yetiştireceğim.
Ondan sonra 'Doğruluk Kenti',
'Sadık Kent' diye
adlandırılacaksın."
- ²⁷ Siyon adalet sayesinde,
Tövbe edenleri de doğruluk
sayesinde kurtulacak.
- ²⁸ Ama başkaldıranlarla günahlılar
Birlikte yıkıma uğrayacaklar.
RAB'bi terk edenler yok olacak.
- ²⁹ "Sevip altında tapındığınız yabanıl
fıstık ağaçlarından
utanacaksınız,
Putperest törenleriniz için
seçtiğiniz bahçelerden ötürü
yüzünüz kızaracak.
- ³⁰ Yaprakları solmuş yabanıl fıstık
ağacına,

Susuz bahçeye döneceksiniz.

- ³¹ Güçlü adamlarınız kıtık gibi,
Yaptıkları işler kıvılcım gibi
olacak;
İkisi birlikte yanacak ve söndüren
olmayacak."

Rab'bin Dağı

(Mik.4:1-3)

- 2** Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve
Yeruşalim'le ilgili görüşü:
- ² RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu
dağ,
Son günlerde dağların en yücəsi,
Tepelerin en yükseği olacak.
Oraya akın edecek ulusların hepsi.
- ³ Birçok halk gelecek,
"Haydi, RAB'bin Dağı'na,
Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na
çıkalım" diyecekler,
"O bize kendi yolunu öğretsin,
Biz de O'nun yolundan gidelim."
Çünkü yasa Siyon'dan,
RAB'bin sözü Yeruşalim'den
çıkacak.
- ⁴ RAB uluslar arasında yargıçlık
edecek,
Birçok halkın arasındaki
anlaşmazlıkları çözecek.
İnsanlar kılıçlarını çekiçe dövüp
saban demiri,
Mızraklarını bağcı bıçağı
yapacaklar.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak,
Savaş eğitimi yapmayacaklar
artık.
- ⁵ Ey Yakup soyu, gelin RAB'bin
ışığında yürüyelim.

Rab'bin Günü

- ⁶ Ya RAB, halkını, Yakup soyunu
terk ettin,
Çünkü yürekleri doğu kökenli
inançlarla dolu.
Filistliler gibi falcılıkla uğraşıyor,
Yabancılarla el sıkışıyorlar.

⁷Ülkeleri altınla, gümüşle dolu,
Hazinelerinin sonu yok,
Sayısız atları, savaş arabaları var.

⁸Ülkeleri putlarla dolu;
Elleriyle yaptıkları,
Parmaklarıyla biçim verdikleri
Putların önünde eğiliyorlar.

⁹Bu yüzden herkes alçaltılıp dize
getirilecek.
Onları bağışlama, ya RAB!

¹⁰RAB'bin dehşetinden,
Yüce görkeminden kaçmak için
kayalıklara gidin,
Yerin altına saklanın.

¹¹İnsanın küstah bakışları
alçaltılacak,
Gururu kırılacak.
O gün yalnız RAB yüceltilecek.

¹²Çünkü Her Şeye Egemen RAB o
gün
Kibirlieleri, gururluları, kendini
beğenmişleri alçaltacak;

¹³Lübnan'ın bütün ulu, yüksek sedir
ağaçlarını,
Başan'ın bütün meşelerini yok
edecek;

¹⁴Bütün ulu dağları, yüksek tepeleri,

¹⁵Bütün yüksek kuleleri, güçlü surları
Yerle bir edecek;

¹⁶Ticaret gemilerinin, güzel
teknelerinin hepsini yok edecek.

¹⁷İnsanların gururu, kibiri kırılacak,
O gün yalnız RAB yüceltilecek,

¹⁸Putlar tümüyle ortadan kalkacak.

¹⁹RAB kalkıp yeryüzünü sarsmaya
başlayınca,
İnsanlar O'nun dehşetinden
Ve yüce görkeminden kaçmak için
Kayalık mağaralara, yeraltı
kovuklarına saklanacaklar.

²⁰⁻²¹O gün insanlar
Yeryüzünü sarsmak üzere harekete
geçen RAB'bin dehşetinden

Ve yüce görkeminden kaçmak için
Tapmak amacıyla yaptıkları altın,
gümüş putları
Köstebeklere, yarasalara atıp
Kaya kovuklarına, uçurumlardaki
yarıklara saklanacaklar.

²²Ölümlü insana güvenmekten
vazgeçin.
Onun ne değeri var ki?

Yeruşalim'de Karışıklık

3 ¹⁻³Bakın, Rab, Her Şeye Egemen
RAB,

Her türlü yardım ve desteği,
Yani ekmek ve suyu,
Yiğitlerle savaşçıları,
Yöneticilerle peygamberleri,
Falcılarla ileri gelenleri,
Takım komutanlarıyla soyluları,
danışmanları,
Hünerli büyücülerle bilge
muskacıları
Yeruşalim'den ve Yahuda'dan
çekip alacak.

⁴Çocukları onlara yönetici atayacak,
Küçük çocuklar onlara egemen
olacak.

⁵İnsan insana, komşu komşuya
haksızlık edecek.
Genç yaşlıya,
Sıradan adam onurlu kişiye
Hayasızca davranacak.

⁶Ailede bir kardeş öbürüne sarılıp,
“Hiç olmazsa senin bir üstlüğün
var,
Önderimiz ol! Bu yıkıntıları sen
yönet” diyecek.

⁷O zaman adam şöyle yanıtlayacak:
“Ben yaranızı saramam.
Evimde ne yiyecek ne giyecek var.
Beni halkın önderi yapmayın.”

⁸Yeruşalim sendeledi, Yahuda düştü.

Çünkü söyledikleri de yaptıkları
da RAB'be karşı;

O'nun yüce varlığını aşağılıyor.

⁹Yüzlerindeki ifade onlara karşı
tanıklık ediyor.

Sodom gibi günahlarını açıkça
söylüyor, gizlemiyorlar.

Vay onların haline!

Çünkü bu felaketi başlarına
kendileri getirdiler.

¹⁰Doğru kişiye iyilik göreceğini
söyleyin.

Çünkü iyiliklerinin meyvesini
yiyecek.

¹¹Vay kötülerin haline!

Kötülük görecek, yaptıklarının
karşılığını alacaklar.

¹²Çocuklar halkımı eziyor,
Kadınlar onu yönetiyor^a.

Ey halkım, sana yol gösterenler
Seni saptırıyor, yolunu şaşırtıyorlar.

¹³RAB davasını görmek için yerini
aldı,

Halkları yargılamak için ayağa
kalkıyor.

¹⁴⁻¹⁵RAB halkının ileri gelenleri ve
önderleriyle davasını görecek.

Rab, Her Şeye Egemen RAB
onlara diyor ki,

“Bağları yiyip bitiren sizsiniz,
Evleriniz yoksullardan zorla
aldığınızı malla dolu.

Ne hakla halkımı eziyor,
Yoksulu sömürüyorsunuz?”

Yeruşalim Kadınlarına Uyarı

¹⁶RAB şöyle diyor: “Siyon kızları ki-
birlidir, burunları bir karış havada, göz
kırparak geziyor, ayaklarındaki halhal-
ları şingirdatarak kırıttıyorlar. ¹⁷Bu yüz-
den onların başlarında yaralar çıkara-
cağım, mahrem yerlerini açacağım.”

¹⁸⁻²³O gün Rab güzel halhalleri, alın
çatkılarını, hilalleri, küpeleri, bilezik-
leri, peçeleri, başlıkları, ayak zincirle-
rini, kuşakları, koku şişelerini, mus-
kaları, yüzükleri, burun halkalarını,
bayramlık giysileri, pelerinleri, şal-
ları, keseleri, el aynalarını, keten giy-
sileri, baş sargılarını, tülbentleri orta-
dan kaldıracak.

²⁴O zaman güzel kokunun yerini pis
koku,

Kuşağın yerini ip,

Lüleli saçın yerini kel kafa,

Süslü giysinin yerini çul,

Güzelliğin yerini dağlama izi
alacak.

²⁵Erkekleri kılıçtan geçirilecek,
Yiğitleri savaşta yok olacak.

²⁶Siyon'un kapıları ah çekip yas
tutacak;

Kent, yerde oturan,

Terk edilmiş bir kadın gibi olacak.

4 O gün yedi kadın bir erkeği tutup,
“Kendi yemeğimizi de giysimizi
de sağlarız; yeter ki senin adını ala-
lım. Utancımızı gider!” diyecekler.

Yeruşalim'in Geleceği

²O gün RAB'bin dalı, İsrail hal-
kından sağ kalanların güzelliği ve
gölkemi olacak; ülkenin meyvesi de
onların kıyancı ve övüncü olacak. ³Si-
yon'da, yani Yeruşalim'de sağ kalan-
lara, “Yeruşalim'de yaşıyor” diye kay-
dedilenlere, “Kutsal” denilecek. ⁴Rab
Siyon kızlarını pisliklerinden arındıra-
cak. Yeruşalim'de dökülen kanı adil ve
ateşten bir ruhla temizleyecek. ⁵Sonra
RAB Siyon Dağı'nın her yanını, orada
toplananların üzerini gündüz bulutla,
gece dumanla ve parlak alevle örtecek.
Yüceliği onların üzerinde bir örtü ola-
cak. ⁶Bu, bir çardak, gündüzün sıcağı-

^a 3:12 “Çocuklar halkımı eziyor, kadınlar onu yönetiyor” ya da “Yetkililer halkımı eziyor, tefeciler başa geçti”. 4:5 Çık.13:21; 24:16

na karşı gölge, yağmura, fırtınaya karşı sığınak ve korunak olacak.

Bağ Ezgisi

5 Sevgilimin bağı için yaktığı
ezgiyi sevgilim için okuyayım:
Toprağı verimli bir tepede
Sevgilimin bir bağı vardı.

2Toprağı belleyip taşları ayıkladı,
Seçme asmalar dikip orta yere bir
gözcü kulesi yaptı.

Üzüm sıkamak için bir çukur kazdı
Ve bağının üzüm vermesini bekledi.
Ama bağ yabancı üzüm verdi.

3Sevgilim diyor ki, "Ey Yeruşalim'de
yaşayanlar ve Yahuda halkı, lütfen be-
nimle bağım arasında hakem olun!
4Bağım için yapmadığım ne kaldı?
Ben üzüm vermesini beklerken niçin
yabancı üzüm verdi? **5**Şimdi bağıma
ne yapacağımı size söyleyeyim: Çitini
söküp atacağım, varsın yiyip bitirsin-
ler; duvarını yıkacağım, varsın çiğ-
nesinler. **6**Viraneye çevireceğim onu;
budanmayacak, çapalanmayacak; di-
kenli çalılar bitecek her yanında. Üze-
rine yağmur yağdırmasınlar diye bu-
lutlara buyruk vereceğim."

7Her Şeye Egemen RAB'in bağı
İsrail halkı,

Hoşlandığı fidan da Yahuda
halkıdır.

RAB adalet bekledi,
Zorbalık gördü;
Doğruluk bekledi,
Feryatlar duydu.

İsrail Halkının Kötülükleri

8Evlerine ev, tarlalarına tarla
katanların vay haline!

Oturacak yer kalmadı,
Ülkede bir tek siz oturuyorsunuz.

9Her Şeye Egemen RAB'in şöyle ant
ıttığını duyduğum:

"Büyük ve gösterişli çok sayıda ev
ıssız kalacak,
İçinde oturan olmayacak.

10Çünkü on dönümlük^b bağ ancak
bir bat^c şarap,
Bir homer^d tohum ancak bir efa^d
tahıl üretecek."

11Sabah erkenden kalkıp içki pe-
şinden koşanların, gece geç vakte ka-
dar şarap içip kızışanların vay haline!

12Onların şölenlerinde lir, çenk, tef ve
kaval çalınır, şarap içilir. Ama RAB-
bin yaptıklarına dikkat etmez, ellerinin
yapıtına aldırılmazlar. **13**Halkım bilgi-
sizliği yüzünden sürgün edilecek; say-
gın kişileri kıtlıktan ölecek, kalabalık-
lar susuzluktan kırılacak. **14**Bu yüzden
doymak bilmeyen ölümler diyarı ağzını
ardına kadar açtı; Yeruşalim'in soylu-
ları, sıradan insanları ve gürültülü bir
şekilde eğlenenleri oraya inecek.

15Hepsi alçaltılacak; dize getirilecek,
küstah bakışları alçaltılacak. **16**Ama
Her Şeye Egemen RAB adaletinden
ötürü yüceltilecek. Kutsal Tanrı doğ-
ruluğuyla kutsal olduğunu gösterecek.
17Kuzular kendi otlaklarındaymış gibi
otlayacak, zenginlerin ıssız kalan ko-
nutlarını yabancılar ele geçirecek.

18Suçlu yalanla örülmüş iplerle, gü-
nahı araba urganıyla çekenlerin vay
haline! **19**Diyorlar ki, "Tanrı elini ça-
buk tutup işini hızlandırsın da göre-
lim. İsrail'in Kutsalı tasarladığını yap-
sın da görelim."

20Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin,
karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine
koyanların, acıya tatlı, tatlıya acı di-
yenlerin vay haline!

21Kendilerini bilge görenlerin, akıl-
lı sananların vay haline!

22-23Şarap içmekten sınır tanımayan-
ların, içkileri karıştırıp içmekten çe-
kinmeyenlerin, rüşvet uğruna kötüyü

b 5:10 "On dönüm": İbranice "On çift öküzün bir günde işleyebileceği alan" anlamına gelir.

c 5:10 "Bir bat": Yaklaşık 22 lt. **ç 5:10** "Bir homer": Yaklaşık 220 litrelik bir ölçek.

d 5:10 "Bir efa": Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. **5:1-2** Mat.21:33; Mar.12:1; Luk.20:9

haklı çıkarılanların, haklıların hakkını elinden alanların vay haline! ²⁴Alev alev yanan ateş, samanı nasıl yiyip bitirirse, kuru ot alevin içinde nasıl birden tutuşup yok olursa, onlar da kökten çürüyüp gidecek, çiçekleri toz gibi havaya savrulacak. Çünkü Her Şeye Egemen RAB'bin yasağını reddettiler, İsrail'in Kutsal'ının sözlerini küçümsediler. ²⁵Bu yüzden RAB'bin halkına karşı öfkesi alevlendi, elini kaldırıp onları vurdu. Dağlar titriyor, cesetler çöp gibi sokaklara serildi. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, eli hâlâ kalkmış durumda.

²⁶RAB uzaktaki ulusları bir sancak işaretiyle, dünyanın en uzağındakileri ıslık sesiyle çağırarak; hızla, hemen gelecekler. ²⁷Aralarında yorulan, sendeleyemeyen olmayacak; uyuklamayacak, uyumayacaklar. Gevşek kemer, kopuk çarık bağı olmayacak. ²⁸Okları sivri, yayları kuruludur. Atlarının toynakları çıkmaktaşı, arabalarının tekerlekleri kasırğa gibidir. ²⁹Askerleri dişi aslan gibi, genç aslanlar gibi kükrüyor, homurdanarak avlarını kapıp götürüyorlar. Kimse avlarını pençelerinden kurtaramıyor.

³⁰O gün İsrail'e karşı denizin gürleyişi gibi gürleyecekler. Karaya bakan biri karanlık ve sıkıntı görecek. Işık karanlık bulutlarla kaplanacak.

Rab Yeşaya'yı Çağırıyor

6 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rab'bi gördüm; tahta oturuyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu. ²Üzerinde Seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzlerini, ikisiyle ayaklarını örtüyor, öbür ikisiyle de uçuyorlardı.

³Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı:

“Her Şeye Egemen RAB
Kutsal, kutsal, kutsaldır.

Yüceliği bütün dünyayı
dolduruyor.”

⁴Seraflar'ın sesinden kapı söveleriyle eşikler sarsıldı, tapınak dumanla doldu.

⁵“Vay başıma! Mahvoldum” dedim, “Çünkü dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın Kral'ı, Her Şeye Egemen RAB'bi gözlerimle gördüm.”

⁶Seraflar'dan biri bana doğru uçuştu, elinde sunaktan maşayla aldığı bir kor vardı; ⁷onunla ağzıma dokunarak, “İşte bu kor dudaklarına değdi, suçun silindi, günahın bağışlandı” dedi.

⁸Sonra Rab'bin sesini işittim: “Kim göndereyim? Bizim için kim gidecek?” diyordu.

“Ben! Beni gönder” dedim.

⁹“Git, bu halka şunu duyur” dedi,

“ ‘Duyacak duyacak, ama anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama görmeyeceksiniz!’

¹⁰Bu halkın yüreğini duygusuzlaştır, Kulaklarını ağırlaştır, Gözlerini kapat.

Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın

Ve bana dönüp şifa bulmasınlar.’ ”

¹¹“Ne vakte kadar, ya Rab?” diye sordum.

Rab yanıtladı:

“Kentler viraneye dönüp kimsesiz kalıncaya,
Evler ııssız oluncaya,
Toprak büsbütün kıraçlaşuncaya kadar.

¹²İnsanları çok uzaklara süreceğim, Ülke bomboş kalacak,

¹³Halkın onda biri kalsa da ülke mahvolacak.

Ama devrildiği zaman kütüğü kalan

Yabanıl fıstık ve meşe ağacı gibi,
Kutsal soy kütüğünden çıkacak.”

Kral Ahaz'a Bir İşaret: İmmanuel

7 Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı'yken, Aram Kralı Resin'le Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah Yerusâlim'e saldırdılar, ama ele geçiremediler.

²Davut'un torunları Aram'ın Efrayimliler'le güçbirliği ettiğini duydular. Ahaz'la halkının yürekleri rüzgarda sallanan orman ağaçları gibi titremeye başladı.

³Bu arada RAB Yeşaya'ya şöyle seslendi: “Ahaz'ı karşılamak için oğlun Şear-Yaşuv'la^e birlikte Yukarı Havuz'un su yolunun sonuna, Çırpıcı Tarlası'na giden yola çık. ⁴Ona de ki, ‘Dikkatli ve sakın ol, korkma! Şu tüten iki yanık odun parçasının –Aram Kralı Resin'le Remalya'nın oğlunun– öfkesinden korkma. ⁵Aram, Efrayim ve Remalya'nın oğlu sizin için kötü şeyler tasarlıyor. Diyorlar ki, ⁶Haydi, Yahuda'ya saldıralım, halkı korkutup ülkeyi ele geçirelim, Taveal'ın oğlunu kral ilan edelim.

⁷“ ‘Buna karşılık Egemen RAB diyor ki, bu tasarı asla gerçekleşmeyecek. ⁸Çünkü Şam sadece Aram'ın başkenti, Resin de sadece Şam'ın başıdır. Efrayim'e gelince, altmış beş yıl içinde paramparça edilip halk olmaktan çıkacak. ⁹Samiriye sadece Efrayim'in başkenti, Remalya'nın oğlu da sadece Samiriye'nin başıdır. Bana güvenmezseniz, güvenlikte olmazsınız.’ ”

¹⁰RAB Ahaz'a yine seslendi: ¹¹“Tanrının RAB'den bir işaret iste; ölümler diyarı kadar derin, gökler kadar yüksek olsun.”

¹²Ama Ahaz, “Hayır, istemem, RAB'bi sinamam” dedi.

¹³Bunun üzerine Yeşaya, “Dinleyn, ey Davut'un torunları!” dedi, “İnsanların sabrını taşırmamız yetmezmiş gibi şimdi de Tanrım'ın sabrını mı taşıyorsunuz? ¹⁴Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel^f koyacak. ¹⁵Çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelince tereyağı ve bal yiyecek. ¹⁶Ama çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelmeden, seni dehşete düşüren o iki kralın toprakları ıssız kalacak.

¹⁷“RAB seni, halkını ve babanın soyunu Efrayim'in Yahuda'dan ayırdığı günden bu yana görülmemiş bir felakete uğratacak; üzerinize Asur Kralı'nı saldırtacak.

¹⁸“O gün RAB Mısır ırmaklarının ta uçlarından sinekleri, Asur topraklarından arıları ısılıkla çağırarak. ¹⁹Akın akın gelip derin vadilerde, kaya kovuklarında, dikenli çalılıklarda, otlaklarda konaklayacaklar.

²⁰“O gün Rab Fırat'ın ötesinden kiraladığı usturayla –Asur Kralı'yla– sakalınızı, saçlarınızı, beden kıllarınızı tıraş edecek. ²¹O günlerde bir inekle bir çift koyun besleyen ²²aldığı bol süt sayesinde tereyağı yiyecek. Ülkede kalan herkes bal ve tereyağıyla beslenecek.

²³“O gün bin gümüş değerinde bin asmaya sahip olan her bağ dikenli çalılarla dolacak. ²⁴İnsanlar oralara okla, yayla gidecek. Çünkü ülkenin her yanını dikenli çalılarla kaplanacak. ²⁵Bir zamanlar çapalanıp ekin ekilen tepeler korkudan kimsenin giremeyeceği dikenliklere dönecek, sığırın gezindiği, davarın çiğnediği yerler olacak.”

Asur Kralı'nın Saldırısı

8 RAB bana şöyle dedi: “Büyük bir levha alıp okunaklı harfler-

^a 7:3 “Şear-Yaşuv”: “Sağ kalanlar dönecek” anlamına gelir. ^f 7:14 “İmmanuel”: “Tanrı bizimle” anlamına gelir. 7:1 2Kr.16:5; 2Ta.28:5-6 7:14 Mat.1:22-23

le üzerine, 'Maher-Şalal-Haş-Baz' yaz. ²Kâhin* Uriya ile Yeverekya oğlu Zekeriya'yı kendime güvenilir tanık seçiyorum."

³Peygamber olan karım bundan bir süre sonra gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. RAB bana, "Adını 'Maher-Şalal-Haş-Baz' koy" dedi, ⁴"Çocuk daha 'Anne, baba' demesini öğrenmeden, Şam'ın serveti ve Samiriye'nin ganimeti Asur Kralı'na götürülecek."

⁵RAB bana yine seslenip dedi ki, ⁶"Bu halk usul usul akan Şiloah sularını reddettiği, Resin'le Remalya'nın oğluyla mutlu olduğu için", ⁷ben Rab, Fırat'ın kabaran güçlü sularını –bütün dehşetiyle Asur Kralı'nı– üzerlerine salacağım. Yatağından taşan ırmak, kıyılarını su altında bırakacak. ⁸Yahuda'yı kaplayan sular her şeyi silip süpürerek adam boyu yükselecek, ülkeni boydan boya dolduracak, ey İmmanuel!"

⁹Ey halklar, yıkıma, bozguna uğrayacaksınız. Yeryüzünün en uç köşeleri, kulak verin. Savaşmaya, bozguna uğramaya hazırlanın. Evet, savaşa ve bozguna hazır olun. ¹⁰İstedığınızı tasarlaysın, hepsi boşa gidecek. İstedığınız kadar konuşun, hiçbirini gerçekleşmeyecek. Çünkü Tanrı bizimledir.

Rab'bin Uyarısı

¹¹RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetle uyarak şöyle dedi:

¹²"Onların entrika dediği her şeye Siz entrika demeyin; Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın.

¹³"Her Şeye Egemen RAB'bi kutsal sayın. Korkunuz, yalınız O'ndan olsun.

¹⁴Tapınak O olacak.

İsrail'in iki krallığı içinse Sürçme taşı ve tökezleme kayası, Yeruşalim'de yaşayanlar için Kapan ve tuzak olacak.

¹⁵Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak, Tuzağa düşüp ele geçecek."

¹⁶Ya RAB, öğrencilerim arasında bildirimi koru, Öğretimi mühürle!

¹⁷Kendini Yakup'un soyundan gizleyen RAB'bi özlemle bekliyorum, umudum O'nda. ¹⁸Ben ve RAB'bin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağı'nda oturan Her Şeye Egemen RAB'bin İsrail'deki belirtileri ve işaretleriyiz.

¹⁹Birileri size, "Fısıldaşıp mırılda-nan medyumlarla ruh çağırana danışın" dediğinde, "Halk kendi Tanrısı'na danışmaz mı; yaşayanlar için ölümlere mi danışılır?" deyin. ²⁰Tanrı'nın öğretisine ve bildirisine dönmek gerek! Böyle düşünmezlerse, onlar için hiç şafak sökmeyecek. ²¹Aç ve çaresiz, ülkede dolanıp duracaklar. Aç kalınca öfkelenip krallarına, Tanrıları'na lanet edecekler. Yukarıya da ²²dünyaya da baksalar sıkıntıdan, karanlıktan, korkunç karanlıktan başka bir şey görmeyecekler. Kovulacakları yer koyu karanlıktır.

Esenlik Önderi

9 Bununla birlikte sıkıntı çekmiş olan ülke karanlıkta kalmayacak. Geçmişte Zevulun ve Naftali bölgelerini altaltan Tanrı, gelecekte Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda, ulusların yaşadığı Celile'yi onurlandıracak.

²Karanlıkta yürüyen halk Büyük bir ışık görecek; Ölümün gölgelediği diyarda

Yaşayanların üzerine ışık
parlayacak.

- ³Ya RAB, ulusu çoğaltacak,
sevincini artıracaksın.
Ekin biçenlerin neşelendiği,
Ganimet paylaşanların coştığı
gibi,
Onlar da sevinecek senin önünde.
⁴Çünkü onlara yük olan boyunduruğu,
Omuzlarını döven değneği,
Onlara eziyet edenlerin sopasını
paramparça edeceksin;
Tıpkı Midyanlılar'ı yenilgiye
uğrattığın günkü gibi.
⁵Savaşta giyilen çizmeleri
Ve kana bulanmış giysileri
Yakılacak, ateşe yem olacak.
⁶Çünkü bize bir çocuk doğacak,
Bize bir oğul verilecek.
Yönetim onun omuzlarında olacak.
Onun adı Harika Öğütçü', Güçlü
Tanrı,
Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.
⁷Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde
egemenlik sürecek.
Egemenliğinin ve esenliğinin
büyümesi son bulmayacak.
Egemenliğini adaletle,
doğrulukla kuracak
Ve sonsuza dek sürdürecektir.
Her Şeye Egemen RAB'bin
gayreti bunu sağlayacak.

Rab'bin İsrail'e Öfkesi

- ⁸Rab İsrail için,
Yakup soyu için yargısını bildirdi.
Bu yargı yerine gelecek.
⁹Bütün halk, Efrayim ve Samiriye'de
yaşayanlar,
Rab'bin bu yargısını duyacak.
Gururlu ve küstah olan bu halk
diyor ki,
¹⁰"Kerpiç evler yıkıldı,
Ama yerlerine yontma taştan
evler yapacağız.
Yabanıl incir ağaçları kesildi,

Ama yerlerine sedir ağaçları
dikeceğiz."

- ¹¹⁻¹²Bundan dolayı RAB, Resin'in
hasımlarını
Halka karşı güçlendirecek;
Düşmanlarını, doğudan Aramlılar'ı,
Batıdan Filistliler'i ayaklandıracak.
Bunlar ağızlarını ardına kadar
açıp İsrail'i yutacaklar.
Bütün bunlara karşın RAB'bin
öfkesi dinmedi,
Eli hâlâ kalkmış durumda.
¹³Halk kendisini cezalandıran
RAB'be dönmeyecek,
Her Şeye Egemen RAB'bi
aramayacak.
¹⁴Bunun için RAB İsrail'den başı da
kuyruğu da
Hurma dalını da sazı da
Bir günde kesip atacaktır.
¹⁵Baş ileri gelen saygın kişi,
Kuyrukta öğretisi sahte olan
peygamberdir.
¹⁶Çünkü bu halkı saptıranlar ona yol
gösterenlerdir.
Onları izleyenler de yem oluyor.
¹⁷Bu yüzden Rab onların gençleri
için sevinç duymayacak,
Öksüzlerine, dul kadınlarına
acımayacak.
Çünkü hepsi tanrısızdır, kötülük
yaparlar.
Her ağız saçmalıyor.
Bütün bunlara karşın RAB'bin
öfkesi dinmedi,
Eli hâlâ kalkmış durumda.
¹⁸Kötülük dikenli çalılar yiyip
bitiren ateş gibidir.
Ormandaki çalılığı tutuşturur,
Duman sütunları yükseltir.
¹⁹Her Şeye Egemen RAB'bin öfkesi
Ülkeyi ateş gibi sardı.
Halk ateşe yem olacak,

Kardeş kardeşini esirgemeyecek.
²⁰İnsanlar şurada burada
 bulduklarını yiyecekler,
 Ama aç kalacak, doymayacaklar.
 Herkes çocuğunun etini yiyecek:
²¹Manaşşe Efrayim'i,
 Efrayim Manaşşe'yi yiyecek,
 Sonra birlikte Yahuda'nın üzerine
 yürüyecekler.
 Bütün bunlara karşın RAB'bin
 öfkesi dinmedi,
 Eli hâlâ kalkmış durumda.

10¹⁻²Yoksullardan adaleti
 esirgemek,
 Halkımın düşünlerinin hakkını
 elinden almak,
 Dulları avlamak,
 Öksüzlerin malını yağmalamak
 için
 Haksız kararlar alanların,
 Adil olmayan yasalar çıkaranların
 vay haline!
³Yargı günü
 Uzaklardan başınıza felaket
 geldiğinde ne yapacaksınız?
 Yardım için kime koşacaksınız,
 Servetinizi nereye
 saklayacaksınız?
⁴Tutsaklar arasında bir köşeye sinmek
 Ya da savaşta ölmekten başka
 çareniz kalmayacak.
 Bütün bunlara karşın RAB'bin
 öfkesi dinmedi,
 Eli hâlâ kalkmış durumda.

Tanrı'nın Asur'a İlişkin Yargısı

⁵"Vay haline Asur, öfkemin değneği!
 Elindeki sopa benim gazabımdır.
⁶Asur'u tanırsız ulusa karşı salacağım;
 Soyup yağma etmesi,
 Sokaktaki çamur gibi onları
 çiğnemesi,
 Öfkelendiğim halkın üzerine
 yürümesi için
 Buyruk vereceğim."

⁷Ama Asur Kralı bundan da
 kötüsünü düşünüyor.
 Birçok ulusun kökünü kazıyıp
 yok etmeyi tasarlıyor.
⁸"Komutanlarımla hepsi birer kral
 değil mi?" diyor,
⁹"Kalno'yu, Karkamış gibi ele
 geçirmedim mi?
 Hama'nın sonu Arpat'ınki,
 Samiriye'nin sonu Şam'ınki gibi
 olmadı mı?
¹⁰Putları Yerusolim ve
 Samiriye'ninkinden daha çok
 olan putperest ülkeleri nasıl ele
 geçirdimse,
¹¹Samiriye'ye ve putlarına ne yaptımsa,
 Yerusolim'e ve putlarına da
 yapamaz mıyım?"
¹²Rab Siyon Dağı'na ve Yerusolim'e
 karşı tasarladıklarını yapıp
 bitirdikten sonra şöyle diyecek:
 "Asur Kralı'nı kibirli yüreği,
 Övünge bakışları yüzünden
 cezalandıracağım.
¹³Çünkü, 'Her şeyi bileğimin gücüyle,
 Bilgeliğimle yaptım' diyor,
 'Akıllıyım, ulusları ayıran
 sınırları yok ettim,
 Hazinelerini yağmaladım,
 Güçlü kralları tahtlarından
 indirdim.
¹⁴Elimi yuvaya sokup kuş
 yumurtalarını toplar gibi
 Ulusların varını yoğunu topladım.
 Terk edilmiş yumurtaları nasıl
 toplarlarsa,
 Ben de bütün ülkeleri öyle
 topladım.
 Kanat çırpın, ağzını açan,
 Sesini çıkaran olmadı.'"
¹⁵Balta kendisini kullanana karşı
 övünür mü?
 Testere kendisini kullanana karşı
 büyüklenir mi?

- Sanki değnek kendisini kaldıranı
sallayabilir,
Sopa sahibini kaldırabilirmiş gibi...
- ¹⁶Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Asur'un güçlü adamlarını
Yıpratıcı hastalıkla cezalandıracak.
Orduları alev alev yanacak.
- ¹⁷İsrail'in Işığı ateş,
İsrail'in Kutsalı alev olacak;
Asur'un dikenli çalılarını
Bir gün içinde yakıp bitirecek.
- ¹⁸Görkemli ormanıya verimli tarlaları,
Ölümçül bir hastalığa yakalanmış
insan gibi
Tümüyle harap olacak.
- ¹⁹Ormanda artakalan ağaçlar
Bir çocuğun bile sayabileceği
kadar az olacak.

İsrail'in Sağ Kalanları

- ²⁰O gün İsrail'in sağ kalanları,
Yakup'un kaçıp kurtulan torunları,
Kendilerini yok etmek isteyene
değil,
Artık içtenlikle RAB'be, İsrail'in
Kutsalı'na dayanacaklar.
- ²¹Geriye kalanlar,
Yakup soyundan sağ kalanlar,
Güçlü Tanrı'ya dönecekler.
- ²²Ey İsrail, halkın denizin kumu
kadar çok olsa da,
Ancak pek azı dönecekⁱ.
Tümüyle adil bir yıkım
kararlaştırıldı.
- ²³Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Kararlaştırılan yıkımı bütün
yeryüzünde gerçekleştirecek.

Rab Asur'u Cezalandıracak

- ²⁴Bu nedenle Rab,
Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
“Ey sen, Siyon'da yaşayan halkım,
Asurlular, Mısırlılar'ın yaptığı gibi
Sana değnekle vurduklarında,

- Sopalarını sana karşı
kaldırdıklarında korkma.
- ²⁵Çünkü çok yakında gazabım sona
erecek,
Öfkem Asurlular'ın yıkımını
sağlayacak.
- ²⁶Ben, Her Şeye Egemen RAB,
Midyanlılar'ı Orev Kayası'nda alt
ettiğim gibi,
Onları da kırbaçla alt edeceğim.
Değneğimi Mısır'a karşı nasıl
denizin üzerine uzattımsa,
Şimdi yine öyle yapacağım.
- ²⁷O gün Asur'un yükü sırtınızdan,
Boyunduruğu boynunuzdan
kalkacak;
Semirdiğiniz içinⁱ boyunduruk
kırılacak.”

İşgalcilerin Saldırısı

- ²⁸Ayat Kenti'ne saldırdılar,
Migron'dan geçip ağırlıklarını
Mikmas'ta bıraktılar.
- ²⁹Geçidi aşarak Geva'da konakladılar.
Rama Kenti korkudan titredi,
Saul'un kenti Giva'da yaşayan
halk kaçıştı.
- ³⁰Ey Gallim halkı, sesini yükselt!
Ey Layşa halkı, dinle!
Zavallı Anatot halkı!
- ³¹Madmena halkı kaçıyor,
Hagevim'de yaşayanlar sığınacak
yer arıyor.
- ³²Düşman bugün Nov'da duracak;
Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa,
Yeruşalim Tepesi'ne yumruk
sallayacak.

- ³³Rab, Her Şeye Egemen RAB
düşmanı
Dal gibi kesip korkunç güçle yere
çalacak.
Uzun boyluları devirecek,
Gururluları alçaltacak.

¹ 10:22 “Pek azı dönecek”: İbranice'de geçen “Şear-Yaşuv” sözcükleri genellikle “Sağ kalanlar dönecek” diye çevrildi. Yeşaya bu sözcükleri ilk oğluna ad olarak verdi (bkz. 7:3).

² 10:27 “Semirdiğiniz için”: İbranice “Yağdan ötürü”. 10:22-23 Rom. 9:27-28

³⁴Ormandaki çalılıkları baltayla
keser gibi
Kesip devirecek onları.
Lübnan, Güçlü Olan'ın önünde
diz çökecek.

Esenlik Umudu

11 İşay'ın kütüğünden yeni bir
filiz çıkacak,
Kökünden bir fidan meyve verecek.

²RAB'bin Ruhu, bilgelik ve anlayış
ruhu,
Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB
korkusu ruhu
Onun üzerinde olacak.

³RAB korkusu hoşuna gidecek.
Gözüyle gördüğüne göre
yargılamayacak,
Kulağıyla işittiğine göre karar
vermeyecek.

⁴Yoksulları adaletle yargılayacak,
Yeryüzünde ezilenler için
dürüstçe karar verecek.
Dünyayı ağzının değneğiyle
cezalandıracak,
Kötüleri soluğuyla öldürecek.

⁵Davranışının temeli adalet ve
sadakat olacak^k.

⁶Onun döneminde kurtla kuzu bir
arada yaşayacak,
Parsla oğlak birlikte yatacak,
Buzağı, genç aslan ve besili sığır
yan yana duracak,
Onları küçük bir çocuk güdecek.

⁷İnekle ayı birlikte otlayacak,
Yavruları bir arada yatacak.
Aslan sığır gibi saman yiyecek.

⁸Emzikteki bebek kobra deliği
üzerinde oynayacak,
Sütten kesilmiş çocuk elini
engerek kovuğuna sokacak.

⁹Kutsal dağımın hiçbir yerinde
Kimse zarar vermeyecek, yok
etmeyecek.
Çünkü sular denizi nasıl
dolduruyorsa,
Dünya da RAB'bin bilgisiyle
dolacak.

Sürgünler Geri Dönecek

¹⁰O gün İşay'ın kökü ortaya çıkacak,
Halklara sancak olacak,
Uluslar ona yönelecek.
Kaldığı yer görkemli olacak.

¹¹O gün Rab, Asur'dan,
Mısır, Patros, Kûş*, Elam,
Şinar^l, Hama ve deniz kıyılarından
Halkının sağ kalanlarını
kurtarmak için
İkinci kez elini uzatacak.

¹²Uluslar için sancak kaldırarak,
Sürgün İsrailiiler'i toplayacak,
Dağılmış Yahudalılar'ı
Dünyanın dört bucağından bir
araya getirecek.

¹³Efrayim halkının kıskançlığı yok
olacak,
Yahudalılar'ı sıkıştıranlar ortadan
kalkacak.
Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak,
Yahuda Efrayim'i sıkıştırmayacak.

¹⁴Batıdaki Filistliler'e saldırıp
Hep birlikte doğudakilerin her
şeyini yağmalayacaklar.
Edom ve Moav halklarının
topraklarına el koyacak,
Ammonlular'a boyun eğdirecekler.

¹⁵RAB Mısır'ın Süveyş Körfezi'ni
tümüyle kurutacak.
Elinin bir sallayışıyla estireceği
kavurucu rüzgarla
Fırat'ı süpürüp yedi dereye bölecek.
Öyle ki, insanlar ırmak
yatağından çarıkla geçebilsin.

k 11:5 "Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak" ya da "Adalet ve sadakat belindeki kuşaktır". **11:11** "Şinar", yani "Babil".

11:1 Va.5:5; **22:16** **11:4** Mez.96:12-13; **Va.19:11** **11:4** 2Se.2:8 **11:5** Ef.6:14-15

11:6-9 Yşa.65:25 **11:9** Hab.2:14 **11:10** Rom.15:12 **11:15** Va.16:12

¹⁶RAB'bin Asur'da sağ kalan halkı için
Bir çıkış yolu olacak;
Tıpkı Mısır'dan çıktıkları gün
İsraililer'in de bir çıkış yolu olduğu gibi.

12 İsrail halkı o gün,
“Ya RAB, sana şükrederiz”
diyecek,
“Bize öfkelenmiştin ama öfken dindi,
Bizi avuttun.
¹Tanrı kurtuluşumuzdur.
O'na güvenecek, yılmayacağız.
Çünkü RAB^m gücümüz ve
ezgimizdir.
O kurtardı bizi.”

¹Kurtuluş pınarlarından sevinçle su alacaksınız.

⁴O gün diyeceksiniz ki,
“RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın,
Halklara duyurun yaptıklarını,
Adının yüce olduğunu duyurun!

¹RAB'be ezgiler söyleyin,
Çünkü görkemli işler yaptı.
Bütün dünya bilsin bunu.

⁶Ey Siyon halkı, sesini yükselt,
sevinçle haykır!
Çünkü aranızda bulunan İsrail'in
Kutsalı büyüktür.”

Tanrı Babil'i Cezalandıracak

13 Amots oğlu Yeşaya'nın Babil'le ilgili bildirisi:

¹Çıplak dağın tepesine sancak dakin!
Savaşçıları yüksek sesle çağırıp
El sallayın ki
Soylulara ayrılan kapılardan içeri
girsinler.

¹RAB seçtiklerine buyruk verdi,

O'nun yüceliğiyle övünen yığıtleri
Öfkesinin gereğini yapmaya
çağırıldı.

⁴Dağlardaki kalabalığın gürültüsünü
dinleyin!

Büyük bir halkın sesini andırıyor.
Bir araya gelmiş ulusların
Ve krallıkların gümbürtüsünü
dinleyin!

Her Şeye Egemen RAB bir
orduyu savaşa hazırlıyor.

⁵Öfkesinin araçlarıyla uzak bir
ülkeden,
Dünyanın öbür ucundan
Bütün ülkeyi yerle bir etmek
üzere geliyor.

⁶Feryat edin! Çünkü RAB'bin günü
yakındır.

Her Şeye Gücü Yeten'in
göndereceği yıkım gibi geliyor
o gün.

⁷Bu yüzden ellerde derman
kalmayacak,
Her yürek eriyecek.

⁸Herkesi dehşet saracak,
Hepsi acı ve ıstırap içinde
boğulacak,
Doğuran kadın gibi kıvrınacak,
Şaşkın şaşkın birbirlerine
bakacaklar;
Yüzleri kızaracak.

⁹İşte RAB'bin acımasız günü geliyor.
Ülkeyi viraneye çevirip
İçindeki günahkârları ortadan
kaldıracağı
Gazap ve kızgın öfke dolu gün
geliyor.

¹⁰Gökteki yıldızlarla takımyıldızlar
ışımayacak,
Doğan güneş kararacak, ay
ışığını vermez olacak.

¹¹RAB diyor ki, “Kötülüğünden
ötürü dünyayı,
Suçlarından ötürü kötülerini
cezalandıracağım.
Kibirlielerin küstahlığını sona
erdirecek,
Zalimlerin gururunu kıracağım.

¹²İnsanı saf altından,
Ofir altınından daha ender
kılacağım.

¹³Ben, Her Şeye Egemen RAB,
Gazaba geldiğim, öfkemin
alevlendiği gün
Gökleri titreteceğim, yer
yerinden oynayacak.

¹⁴“Herkes kovalanan ceylan gibi,
Çobansız koyunlar gibi halkına
dönecek,
Ülkesine kaçacak.

¹⁵Yakalananın bedeni delik deşik
edilecek,
Ele geçen kılıçtan geçirilecek.

¹⁶Yavruları gözleri önünde
parçalanacak,
Evleri yağmalanacak,
Kadınlarının ırzına geçilecek.

¹⁷“Gümüşe değer vermeyen,
Altını sevmeyen Medler’i
Onlara karşı harekete geçireceğim.

¹⁸Oklarıyla gençleri parçalayacak,
Bebeklere acımayacak,
Çocukları esirgemeyecekler.

¹⁹Ben Tanrı, Sodom ve Gomora’yı
nasıl yerle bir ettimse,
Kıldaniler’in* yüce gururu,
Krallıkların en güzeli olan Babil’i
de yerle bir edeceğim.

²⁰Orada bir daha kimse yaşamayacak,
Kuşaklar boyu kimse
oturmayacak,
Bedeviler çadır kurmayacak,
Çobanlar sürülerini
dinlendirmeyecek.

²¹Orası yabanıl hayvanlara barınak
olacak,
Evler çakallarla dolacak,
Baykuşlar yuva yapacak, tekeler”
oynaşacak orada.

²²Kalelerinde sırtlanlar,
Görkemli saraylarında çakallar
uluyacak.
Babil’in sonu yaklaştı, günleri
uzatılmayacak.”

14 Çünkü RAB Yakup soyuna
acıyacak,
İsrail halkını yine seçip
Topraklarına yerleştirecek.
Yabancılar da Yakup soyuna
katılıp onlara bağlanacak.
²Uluslar İsrail halkını
İsrail topraklarına götürecekler.
İsrail halkı RAB’bin verdiği
topraklarda onları
Erkek ve kadın köle olarak
sahiplenecek.
Kendisini tutsak edenleri tutsak
edecek,
Kendisini ezenlere egemen olacak.

³RAB İsrail halkını acıdan,
sıkıntıdan
Ve yaptığı ağır işlerden kurtardığı
gün

⁴Babil Kralı’nı alaya alarak,
“Halkı ezenin nasıl da sonu geldi!”
diyecekler,

“Zorbalığı nasıl da sona erdi!”

⁵RAB kötülerin değneğini,
Egemenlerin asasını kırdı.

⁶O asa ki, halklara gazapla vurduka
vurdu,
Ulusları öfkeyle, dinmeyen
zulümle yönetti^a.

⁷Bütün dünya esenlik ve barış içinde
Sevinçle haykırıyor.

⁸Lübnan’ın çam ve sedir ağaçları bile
Kralın yok oluşuna seviniyor.

- “Onun ölümünden beri kimse bizi kesmeye gelmiyor” diyorlar.
- ⁹Toprağın altındaki ölümler diyarı Babil Kralı'nı karşılamak için sabırsızlanıyor. Onun gelişi ölümleri, Dünyanın eski önderlerini heyecanlandırıyor; Ulusları yönetmiş kralları Tahtlarından ayağa kaldırıyor.
- ¹⁰Hepsi ona seslenip diyecekler ki, “Sen de bizim gibi gücünü yitirdin, Bize benzedin.”
- ¹¹Görkemini de çenklilerinin sesi de Ölümler diyarına indirildi. Altında kurtlar kaynaşacak, Üstünü kurtçuklar kaplayacak.
- ¹²Ey parlak yıldız[¶], seherin oğlu, Göklerden nasıl da düştün! Ey ulusları ezip geçen, Nasıl da yere yıkıldın!
- ¹³İçinden, “Göklere çıkacağım” dedin, “Tahtımı Tanrı'nın yıldızlarından daha yükseğe koyacağım; İlahların toplandığı dağda, Safon'un doruğunda oturacağım.
- ¹⁴Bulutların üstüne çıkacak, Kendimi Yüceler Yücesi'yle eşit kılacağım.”
- ¹⁵Ancak ölümler diyarına, Ölüm çukurunun dibine İndirilmiş bulunuyorsun.
- ¹⁶⁻¹⁷Seni görenler bakıp bakıp şöyle düşünecekler: “Dünyayı sarsan, ülkeleri titreten, Yeryüzünü çöle çeviren, Kentleri yerle bir eden, Tutsakları evlerine salıvermeyen adam bu mu?”
- ¹⁸Ulusların bütün kralları tek tek, Görkemli mezarlarda yatıyor.
- ¹⁹Ama sen reddedilen bir dal gibi

- Mezarından dışarı atıldın; Bedenleri kılıçla delinip Ölüm çukurunun dibine atılmış ölümlerle örtülüsün; Ayak altında çiğnenen leş gibisin.
- ²⁰Ülkeni harap edip halkını katlettiğin için Başkaları gibi gömülmeyeceksin.
- Kötülük yapan soy bir daha anılmayacak.
- ²¹Atalarının suçundan ötürü Babil Kralı'nın oğullarını boğazlamak için yer hazırlayın. Kalkıp dünyayı sahiplenmesinler, Yeryüzünü kentlerle doldurmasınlar.
- ²²“Babil halkına karşı harekete geçeceğim” Diyor Her Şeye Egemen RAB, “Babil'in adını, sağ kalanlarını, Oğullarını, torunlarını dünyadan sileceğim.” Böyle diyor RAB.
- ²³“Babil'i baykuş yuvasına, bataklığa çevirecek, Yıkım süpürgesiyle süpüreeceğim” Diyor Her Şeye Egemen RAB.
- Rab Asurlular'ı Cezalandıracak***
- ²⁴Her Şeye Egemen RAB ant içerek şöyle dedi: “Düşündüğüm gibi olacak, Tasarladığım gibi gerçekleşecek.
- ²⁵Asurlular'ı kendi ülkemde ezecek, Dağlarımda çiğneyeceğim. Halkım Asur'un boyunduruğundan, Omuzlarındaki yükten kurtulacak.
- ²⁶İşte bütün dünya için belirlenen tasarı budur. Bütün uluslara karşı elim kalkmış durumda.
- ²⁷Her Şeye Egemen RAB'bin tasarısını kim boşa çıkarabilir?

¶ 14:12 “Parlak yıldız”: “Hilal” anlamına da gelebilir. 14:12 Va.8:10; 9:1

14:13-15 Mat.11:23; Luk.10:15; Mez.48:2 14:24-27 Ysa.10:5-34; Nah.1:1-3;19; Sef.2:13-15

Kalkmış durumdaki elini kim
indirebilir?"

Tanrı Filistliler'i Cezalandıracak

²⁸Kral Ahaz'ın öldüğü yıl gelen bil-
diri:

²⁹Ey Filistliler, sizi döven değnek
kırıldı diye sevinmeyin.
Çünkü yılanın kökünden engerek
türeyecek,

Onun ürünü uçan yılan olacak.

³⁰Yoksulların en yoksulu doycak,
Düşkünler güvenlikte yatacak.
Ama sizin kökünüzü kıtlıkla
kurutacağım,

Sağ kalanlarınız da ölecek.

³¹Ulumaya başla ey kapı! Ey kent,
feryat et!
Ey Filistliler, eridiniz baştan başa.
Kuzeyden toz duman yükseliyor,
Düşman askerleri sıra sıra geliyor.

³²O ulusun elçilerine ne yanıt verilecek?
"RAB Siyon'un temelini attı,
Halkının düşkünleri oraya
sığınacak" denecek.

Moav Yıkıma Uğrayacak

(Yer.48:29-36)

15 Moav'la ilgili bildiri:
Moav'ın Ar Kenti bir gecede
viraneye döndü, yok oldu,
Moav'ın Kîr Kenti bir gecede
viraneye döndü, yok oldu.

²Bu yüzden Divon halkı ağlamak
için tapınağa,
Tapınma yerlerine çıktı.
Moav halkı, Nevo ve Medeva için
feryat ediyor.

İnsanlar saçlarını sakallarını kesiyor.

³Çul giyiyorlar sokaklarda,
Damlarda, meydanlarda herkes
feryat ediyor,
Göz yaşları sel gibi.

⁴Heşbon ve Elale'nin haykırıışları
Yahas'a ulaşıyor.
Moav askerleri bu yüzden feryat
ediyor,
Yürekları korku içinde.

⁵Yüreğim sızlıyor Moav için.
Kaçanlar Soar'a, Eglat-Şelişiya'ya
ulaştı,

Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit
Yokuşu'ndan,
Horonayim yolunda yıkımlarına
ağıt yakıyorlar.

⁶Nimrim suları kuruduğu için otlar
sararıp soldu.
Taze ot kalmadı, yeşillik yok artık.

⁷Bu yüzden halk kazanıp biriktirdiği
ne varsa,
Kavak Vadisi üzerinden taşıyacak.

⁸Haykırıışları Moav topraklarında
yankılanıyor,
Feryatları Eglayim'e, Beer-Elim'e
dek ulaştı.

⁹Çünkü Dimon suları kan dolu,
Ama başına daha beterini
getireceğim.
Moav'dan kaçıp kurtulanların,
Ülkede sağ kalanların üzerine
aslan salacağım.

16 Sela'dan çöl yoluyla Siyon
Kenti'nin kurulduğu dağa,
Ülkenin hükümdarına kuzular
gönderin.

²Moavlı kızlar yuvalarından atılmış,
Öteye beriye uçuşan kuşlar gibi
Arnon Irmağı'nın geçitlerinde
dolaşıyor.

³"Bize öğüt ver, bir karar al,
Öğle sicağında gece gibi gölge sal
üstümüze.
Kovulanları sakla, kaçakları ele
verme" diyorlar.

14:28 2Kr.16:20; 2Ta.28:27

14:29-31 Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7

15:1-16:14 Yşa.25:10-12; Yer.48:1-47; Hez.25:8-11; Amo.2:1-3; Sef.2:8-11

15:2,4-5 Yer.48:5,34,37

4“Kovulanlarım seninle birlikte yaşasın.
Kırıp geçirenlere karşı
Biz Moavlılar'a sığınak ol.”
Baskı ve yıkım son bulduğunda,
Ülkeyi çiğneyenler yok olduğunda,
Sevgiye dayanan bir yönetim kurulacak,
5Davut soyundan biri sadakatle krallık yapacak.
Yargılarken adaleti arayacak,
Doğru olanı yapmakta tez davranacak.

6Moav'ın ne denli gururlanıp büyüklendiğini,
Kendini ne denli beğendiğini,
Kibirilenip küstahlaştığını duyduk.
Övünmesi boşunadır.

7Bu yüzden Moavlılar Moav için feryat edecek,
Hepsi feryat edecek.
Kîr-Hereset'in üzüm pestillerini
Anımsayıp üzülecek, yas tutacaklar.

8Çünkü Heşbon'un tarlaları,
Sivma'nın asmaları kurudu.
Ulusların beyleri onların seçkin dallarını kırdılar.
O dallar ki, Yazer'e erişir, çöle uzanırdı,
Filizleri yayılır, gölü^p aşardı.

9Bu yüzden Yazer için,
Sivma'nın asmaları için acı acı ağlıyorum.
Sizleri gözyaşlarımla sulayacağım,
Ey Heşbon ve Elale!
Çünkü savaş çılgınlığı yaz meyvelerinizin,
Biçtiğiniz ekinin üzerine düştü.

10Meyve bahçelerindeki sevinç ve neşe yok oldu.
Bağlarda ne şarkı söyleyen olacak,
Ne sevinç çılgılığı atan.
Üzüm sıkma çukurlarında çalışan kalmayacak,

Sevinç çılgınlıklarını susturdum.
11Yüreğim bir lir gibi inliyor Moav için,
Kîr-Hereset için içim sızlıyor.
12Moav halkı tapınma yerine çıkarak kendini yoruyor,
Dua etmek için tapınağa gidiyor, ama hepsi boşuna!
13RAB'bin Moav için geçmişte söylediği budur. 14RAB şimdi diyor ki, “Moav'ın övündükleri de kalabalık halkı da tam üç yıl sonra rezil olacak. Sağ kalan çok az sayıda kişiye se güçsüz olacak.”

Tanrı Aram'ı ve İsrail'i Cezalandırarak

17 Şam'la ilgili bildiri:
İşte Şam kent olmaktan çıkacak,
Enkaz yığınınına dönecek.
2Aroer kentleri terk edilecek,
Hayvan sürüleri orada yatacak,
Onları ürküten olmayacak.
3Efrayim'de surlu kent kalmayacak,
Şam'ın egemenliği yok olacak.
Sağ kalan Aramlılar'ın onuru
İsrail'in onuru gibi kırılacak.
Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

4O gün Yakup soyunun görkemi sönecek,
Hepsi bir deri bir kemik kalacak.
5İsrail, ekinin elle biçilip
Başakların devşirildiği bir tarla,
Refaim Vadisi'nde hasattan sonra
Başakların toplandığı bir tarla gibi olacak.
6Çok az kişi kurtulacak.
Artakalanların sayısı, dövüldükten sonra tepesinde iki üç,
Dal uçlarında dört beş zeytin tanesi kalan
Zeytin ağacı gibi olacak.
İsrail'in Tanrısı RAB böyle diyor.

p 16:8 “Göl”, yani “Lut Gölü”.

16:6,8,10 Yer.48:29,32-33 17:1-3 Yer.49:23-27; Amo.1:3-5; Zek.9:1

⁷O gün insanlar kendilerini yaratana bakacaklar, gözleri İsrail'in Kutsalı'nı görecek. ⁸Elleriyle yaptıkları sunaklara, parmaklarıyla biçim verdikleri Aşera* putlarına, buhur sunaklarına bakmayacaklar.

⁹O gün İsrail'in güçlü kentleri İsraililer'den kaçan Amorlular'la Hivliler'in*
Terk ettiği kentler gibi ıssız olacak.

¹⁰Çünkü, ey İsrail, seni kurtaran Tanrı'yı unuttun,
Sığındığın Kaya'yı anmaz oldun.
Bunun yerine, güzel fidanlar,
ithal asmalar dikiyorsun*.

¹¹Onlar diktiğin gün filizlenip Ertesi sabah tomurcuklanabilir.
Ama hastalık ve dinmez acı
gününde meyve vermeyecekler.

¹²Eyvah, çok sayıda ulus kükrüyor,
Azgın deniz gibi gürliyorlar.
Halklar güçlü sular gibi çağlıyor.

¹³Halklar kabaran sular gibi
çağlayabilir,
Ama Tanrı onları azarlayınca
uzaklara kaçacaklar.
Rüzgarın önünde dağdaki saman
ufağı gibi,
Kasırganın önünde diken yumağı
gibi savrulacaklar.

¹⁴Akşam dehşet saçıyorlardı,
Sabah olmadan yok olup gittiler.
Bizi yağmalayanların, bizi
soyanların sonu budur.

Tanrı Kûş'u Cezalandırarak

18 Kûş* ırmaklarının ötesinde,
Kanat vızıltılarının duyulduğu
ülkenin vay haline!

²⁰ Ülke ki, elçilerini
Sazdan kayıklarla Nil sularından
gönderir.
Ey ayağına tez ulaklar,

İrmakların böldüğü ülkeye,
Her yana korku saçan halka,
Güçlü ve ezici ulusa,
O uzun boylu, pürüzsüz tenli
ulusa gidin!

³Ey sizler, dünyada yaşayan herkes,
Yeryüzünün ahalisi!

Sancak dağların tepesine
dikilince dikkat edin.
Boru çalınınca dinleyin.

⁴Çünkü RAB bana şöyle dedi:
“Gün ışığında duru sıcaklık gibi,
Hasat döneminin sıcaklığındaki
Çiy bulutu gibi durgun olacak
Ve bulunduğum yerden
seyredeceğim.”

⁵Bağbozumundan önce çiçekler
düşüp
Üzümler olgunlaşmaya yüz tutunca,
Asmanın dalları bıçakla kesilecek,
Çubukları koparılıp atılacak.

⁶Hepsi dağın yırtıcı kuşlarına,
Yerin yabanıl hayvanlarına terk
edilecek.
Yazın yırtıcı kuşlara,
Kışın yabanıl hayvanlara yem
olacaklar.

⁷O zaman ırmakların böldüğü ülke,
Her yana korku saçan güçlü ve
ezici halk,
O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulus,
Her Şeye Egemen RAB'be
armağanlar getirecek.
Her Şeye Egemen RAB'bin adını
koyduğu
Siyon Dağı'na getirecekler
armağanlarını.

Tanrı Mısır'ı Cezalandırarak

19 Mısır'la ilgili bildiri:
İşte RAB hızla yol alan buluta
binmiş Mısır'a geliyor!

r 17:9 Septuaginta “Amorlular'la Hivliler”, Masoretik metin “Orman ve dağ başı”.

s 17:10 “Güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun”: Bunlarla başka ulusların putları ya da başka uluslarla yapılan antlaşmalar kastediliyor. 19:1-25 Yer.46:2-26; Hez.29:1-32:32

Mısır putları O'nun önünde titriyor,
Mısırlılar'ın yüreği hopluyor.
²RAB diyor ki,
 "Mısırlılar'ı Mısırlılar'a karşı
 ayaklandıracağım;
 Kardeş kardeşe, komşu komşuya,
 kent kente,
 Ülke ülkeye karşı savaşıacak.
³Mısırlılar'ın cesareti tükenecek,
 Tasarılarını boşa çıkaracağım.
 Yardım için putlara, ölülerin
 ruhlarına,
 Medyumlarla ruh çağıranlara
 danışacaklar.
⁴Mısırlılar'ı acımasız bir efendiye
 teslim edeceğim,
 Katı yürekli bir kral onlara
 egemen olacak."
 Rab, Her Şeye Egemen RAB
 böyle diyor.
⁵Nil'in suları çekilecek,
 Kuruyup çatlayacak yatağı.
⁶Su kanalları kokacak,
 Kuruyacak ırmağın kolları,
 Kamışlarla sazlar solacak.
⁷Nil kıyısında, ırmağın ağzındaki
 sazlar,
 Nil boyunca ekili tarlalar
 kuruyacak,
 Savrulup yok olacak.
⁸Balıkçılar yas tutacak,
 Nil'e olta atanların hepsi
 ağlayacak,
 Suyun yüzüne ağ atanlar perişan
 olacak.
⁹Taranmış keten işleyenler,
 Beyaz bez dokuyanlar
 umutsuzluğa kapılacak.
¹⁰Dokumacılar bunalacak,
 Ücretliler sıkıntıya düşecek.
¹¹Soan^s Kenti'nin önderleri ne kadar
 akılsız!
 Firavunun bilge danışmanları

Saçma sapan öğütler veriyorlar.
 Nasıl olur da firavuna,
 "Biz bilgelerin oğulları,
 Eski zaman krallarının
 torunlarıyız" diyorlar?
¹²Ey firavun, hani nerede senin
 bilgelerin?
 Her Şeye Egemen RAB Mısır'a
 karşı neler tasarladı,
 Bildirsinler bakalım sana eğer
 biliyorlarsa.
¹³Soan Kenti'nin önderleri aptal olup
 çıktılar,
 Nof^t önderleri aldandılar,
 Mısır oymaklarının ileri gelenleri
 Mısır'ı saptırdılar.
¹⁴RAB onların aklını karıştırdı;
 Kendi kusmuğu içinde yalpalayan
 sarhoş nasılsa,
 Mısır'ı da her alanda saptırdılar.
¹⁵Mısır'da kimsenin yapabileceği bir
 şey kalmadı;
 Ne başın ne kuyruğun, ne hurma
 dalının ne de sazın.

Mısır Rab'be Bağlı Olacak

¹⁶O gün Mısırlılar kadın gibi olacak-
 lar; Her Şeye Egemen RAB'bin ken-
 dilerine karşı kalkan elinin önünde
 titreyip dehşete kapılacaklar. ¹⁷Yahu-
 da Mısır'ı dehşete düşürecek. Yahuda
 dendi mi, Her Şeye Egemen RAB'bin
 Mısır'a karşı tasarladıklarını anımsa-
 yan herkes dehşete kapılacak.

¹⁸O gün Mısır'da Kenan dilini ko-
 nuşan beş kent olacak. Bu kentler Her
 Şeye Egemen RAB'be bağlılık andı
 içecekler; içlerinden biri "Yıkım Ken-
 ti" diye adlandırılacak.

¹⁹O gün Mısır'ın ortasında RAB
 için bir sunak, sınırında da bir sütun
 dikilecek. ²⁰Her Şeye Egemen RAB
 için Mısır'da bir belirti ve tanık ola-
 cak bu. Halk kendine baskı yapanlar-
 dan ötürü RAB'be yakarınca, RAB

¶ 19:11 "Soan": Tanis olduğu sanılıyor. t 19:13 "Nof": Memfis diye de bilinir.

u 19:18 "Yıkım Kenti": İbrance'de "Güneş Kenti", yani Heliopolis anlamına gelebilir.

onları savunacak bir kurtarıcı gönderip özgür kılacak. ²¹RAB kendini Mısırlılar'a tanıtacak, onlar da o gün RAB'bi tanıyacak, kurbanlarla, sunularla O'na tapınacaklar. RAB'be adak adayacak ve adaklarını yerine getirecekler.

²²RAB Mısırlılar'ı hastalıkla alabileceğine cezalandıracak, sonra iyileştirecek. RAB'be yönelip yakaracaklar. RAB de onları iyileştirecek.

²³O gün Mısır'la Asur arasında bir yol olacak. Asurlu Mısır'a, Mısırlı Asur'a gidip gelecek. Mısırlılar'la Asurlular birlikte tapınacaklar.

²⁴O gün Mısır ve Asur'un yanısıra İsrail üçüncü ülke olacak. Dünya bu üçü sayesinde kutsanacak. ²⁵Her Şeye Egemen RAB, "Halkım Mısır, ellerimin işi Asur ve mirasım İsrail kutsansın" diyerek dünyayı kutsayacak.

Mısır ve Kûş'un Başına Gelenler

20 ¹⁻²Asur ordusunun başkomutanı, Asur Kralı Sargon'un buyruğuyla gelerek Aşdot'a saldırıp kenti ele geçirdiği yıl RAB Amots oğlu Yeşaya aracılığıyla şöyle dedi: "Git, belindeki çulu çöz, ayağındaki çarığı çıkar." Yeşaya denileni yaptı, çıplak ve yalınayak dolaşmaya başladı.

³RAB dedi ki, "Mısır'a ve Kûş'a* belirti ve ibret olsun diye kulum Yeşaya nasıl üç yıl çıplak ve yalınayak dolaştıysa, ⁴Asur Kralı da Mısır'a utanç olsun diye Mısırlı tutsaklarla Kûşlu sürgünleri genç yaşlı demeden, çıplak ve yalınayak, mahrem yerleri açık yürütecek. ⁵Kûş'a bel bağlayan, Mısır'la övünen halk hüsrana uğrayacak, utanç içinde kalacak. ⁶Bu kıyı bölgesinde yaşayanlar o gün, "Asur Kralı'nın elinden kurtulmak için yardımına sığındığımız, bel bağladığımız ulusların başına gelene bakın!" diyecekler, "Biz nasıl kurtulacağız?"

Babil'e İlişkin Peygamberlik

21 Deniz kıyısındaki çölle ilgili bildirir:

Negev'den fırtınalar nasıl üst üste gelirse,
Çölden, korkunç ülkeden bir istilacı öyle geliyor.

²Korkunç bir görünüm gördüm:

Hain hainlik etmede,
Harap eden harap etmede.
Ey Elam, saldır!
Ey Meday, onu kuşat!
Onun neden olduğu iniltileri sona erdireceğim.

³Gördüklerimden ötürü belime ağrı saplandı,

Doğuran kadının ağırları gibi ağırlar tuttu beni.
Duyduklarımdan sarsıldım,
Gördüklerimden dehşete düştüm.

⁴Şaşkınlığım, titremeler sardı beni.

Özlediğim alaca karanlık bana korku veriyor artık.

⁵Gördüğüm görünümde sofrayı hazırlıyor,

Halıları seriyor, yiyip içiyorlar.
Kalkın, ey önderler, kalkanları yağlayın!

⁶Rab bana dedi ki,

"Git, bir gözcü dik, gördüğünü bildirsin.

⁷Savaş arabalarının,

Atlara, eşeklere, develere binmiş insanların
Çifter çifter geldiğini görünce dikkat kesilsin."

⁸Gözcü⁴, "Ey efendim,

Her gün aralıksız gözcü kulesinde duruyor,
Her gece yerimde nöbet tutuyorum" diye bağırdı,

⁹"Bak, savaş arabalarıyla atlılar
Çifter çifter geliyor!"
Sonra, "Yıkıldı, Babil yıkıldı!"
diye haber verdi,
"Taptıkları bütün putlar yere
çalınıp parçalandı!"

¹⁰Ey halkım, harman yerinde
Buğday gibi dövülmüş olan
halkım!
Her Şeye Egemen RAB'den,
İsrail'in Tanrısı'ndan duyduklarımı
Size bildirdim.

Edom'a İlişkin Peygamberlik

¹¹Duma" ile ilgili bildiri:
Biri Seir'den bana sesleniyor:
"Ey gözcü, geceden geriye ne kaldı?
Geceden geriye ne kaldı?"

¹²Yanıtım şöyle: "Sabah olmak üzere,
Ama yine gece olacak.
Soracaksınız sorun, yine gelin."

Arabistan'a İlişkin Peygamberlik

¹³Arabistan'la ilgili bildiri:
Arabistan çalılıkalarında
geceleyeceksiniz,
Ey Dedan kervanları!
¹⁴Ey Tema'da oturanlar,
Su getirin, susamışları karşılayın,
Kaçıp kurtulana ekmek verin.
¹⁵Çünkü onlar kılıçtan, yalın kılıçtan,
Gerilmiş yaydan, çetin
çarpişmalardan kaçtılar.
¹⁶Rab bana şöyle dedi: "Kedar'ın bü-
tün övüncü tam bir yıl sonra sona ere-
cek. ¹⁷Okçulardan, Kedar savaşçıla-
rından pek az sağ kalan olacak." Bunu
söyleyen, İsrail'in Tanrısı RAB'dir.

Yeruşalim'e İlişkin Peygamberlik

22 ¹⁻²Görüm Vadisi'yle ilgili bil-
diri:

Gürültü patırtı içinde eğlenen kent
halkı,
Ne oldu size, neden hepiniz
damlara çıktınız?
Ölenleriniz ne kılıçtan geçirildi,
Ne de savaşta öldü.
³Önderleriniz hep birlikte kaçtılar,
Yaylarını kullanmadan tutsak
alındılar.
Uzağa kaçtığınız halde ele
geçenlerin hepsi tutsak edildi.
⁴Bunun için dedim ki,
"Beni yalnız bırakın, acı acı
ağlayayım.
Halkımın uğradığı yıkımdan ötürü
Beni avutmaya kalkmayın."
⁵Çünkü Rab'bin, Her Şeye Egemen
RAB'bin
Görüm Vadisi'nde kargaşa, bozgun
Ve dehşet saçacağı gün,
Duvarların yıkılacağı,
Dağlara feryat edileceği gün
geliyor.

⁶Elamlılar ok kılıflarını sırtlanıp
savaş arabalarıyla,
Atlılarıyla geldiler.
Kîr halkı kalkanlarını açtı.
⁷Verimli vadileriniz savaş
arabalarıyla doldu,
Atlılar kent kapılarının karşısına
dizildi.
⁸RAB'bin Yahuda'yı savunmasız
bıraktığı gün
Orman Sarayı'ndaki silahlara
güvündünüz.
⁹Davut Kenti'nin duvarlarında
Çok sayıda gedik olduğunu
gördünüz,
Aşağı Havuz'da su depoladınız,
¹⁰Yeruşalim'deki evleri saydınız,
Surları onarmak için evleri
yıkttınız.
¹¹Eski Havuz'un suları için

İki surun arasında bir depo yaptınız.
Ama bunu çok önceden tasarlayıp
Gerçekleştirmiş olan Tanrı'ya
güvenmediniz,
O'nu umursamadınız.

¹²Rab, Her Şeye Egemen RAB
O gün sizi ağlayıp yas tutmaya,
Saçlarınızı kesip çul kuşanmaya
çağırdı.

¹³Oysa siz keyif çatıp eğlendiniz,
“Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın
öleceğiz” diyerek
Sığır, koyun kestiniz,
Et yiyip şarap içtiniz.

¹⁴Her Şeye Egemen RAB bana,
“Siz ölene dek bu suçunuz
bağışlanmayacak” diye seslendi.
Rab, Her Şeye Egemen RAB
böyle diyor.

Şevna'ya Uyarı

¹⁵Rab, Her Şeye Egemen RAB diyor
ki,
“Haydi, o kâhyaya,
Sarayın sorumlusu Şevna'ya git
ve de ki,

¹⁶“Burada ne işin var?
Kimin var ki, kendine burada
mezar kazdın,
Yüksekte kendine mezar, kayada
konut oyduñ?

¹⁷Ey güçlü kişi,
RAB seni tuttuğu gibi şiddetle
savuracak.

¹⁸Top gibi evirip çevirip
Geniş bir ülkeye fırlatacak.
Orada öleceksin,
Gurur duyduğun arabaların orada
kalacak.

Efendinin evi için utanç nedenisin!
¹⁹Seni görevden alacak,
Makamından alaşağı edeceğim.

²⁰“ ‘O gün Hilkiya oğlu kulum
Elyakim'i çağırıp

²¹Senin cüppenini ona giydireceğim.
Senin kuşağıyla onu güçlendirip
Yetkini ona vereceğim.
Yeruşalim'de yaşayanlara
Ve Yahuda halkına o babalık
yapacak.

²²Davut'un evinin anahtarını ona
teslim edeceğim.

Açtığını kimse kapayamayacak,
Kapatıldığını kimse açamayacak.

²³Onu sağlam yere çakılmış çadır
kazığı yapacağım,
Ailesi için onur kürsüsü olacak.

²⁴Ailenin ağırlığı –soyundan
türeyen herkes–

Taslardan kâselere kadar her
küçük kap ona asılacak.’ ”

²⁵Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“O gün sağlam yere çakılmış kazık ye-
rinden çıkacak, kırılıp düşecek, ona
asılan yük de yok olacak.” Çünkü
RAB böyle diyor.

Sur Kenti'ne İlişkin Peygamberlik

23 Sur Kenti'yle ilgili bildiri:
Ey ticaret gemileri, feryat
edin!

Çünkü Sur Kenti evleriyle,
Limanlarıyla birlikte yok oldu.
Kittim'den¹ size haber geldi.

²Ey kıyı halkı ve denizcilerin
zenginleştirdiği

Sayda tüccarları, susun!

³Şihor'un² tahılı, Nil'in ürünü
Denizleri aşar, Sur'a gelir sağladı.
Ulusların kârı ona akardı.

⁴Utan, ey Sayda, ey deniz
kıyısındaki kale!

Çünkü deniz sana sesleniyor:
“Ne doğum ağrısı çektim, ne de
doğurdum.

y 23:1,12 “Kittim”: Bugünkü Kıbrıs. z 23:3 “Şihor”: Nil'in kollarından biri olduğu sanılıyor.
22:13 1Ko.15:32 22:22 Va.3:7-8
23:1-18 Hez.26:1-28:19; Yoc.3:4-8; Amo.1:9-10; Zek.9:2-4; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14

Ne delikanlılar büyüttüm, ne de kızlar.”

⁵Sur'un haberi Mısır'a ulaşınca,
Yüreği burkulacak insanların.

⁶Tarış'ı geçin, ey kıyıda oturanlar,
Feryat edin.

⁷Uzak ülkeleri yurt edinmiş,
Eğlenceye düşkün halkınız,
Eski, tarihsel kentiniz bu mu?

⁸Taçlar giydiren Sur'a karşı bu işi
kim tasarladı?

O kent ki, tüccarları prenslerdi,
İş adamları dünyanın saygın
kişileriydi.

⁹Görkeminin sonucu olan gururunu
kırmak,
Dünyaca ünlü bütün saygın
kişilerini alçaltmak için
Her Şeye Egemen RAB tasarladı
bunu.

¹⁰Kendi topraklarını Nil gibi basıp geç,
Ey Tarış kızı, artık engel yok.

¹¹RAB denizin üzerine elini uzatıp
ülkeleri titretti,
Kenan kalelerinin yıkılmasını
buyurdu.

¹²“Eğlencen sona erdi, ey Sayda,
erden kız!” dedi,
“Kırletildin.

Kalk, Kittim'e" geç,
Orada bile rahat yüzü
görmeyeceksin.”

¹³Kildan* ülkesine bak!
O halk yok artık.

Asurlular onların ülkesini yabanıl
hayvanlara verdi,
Kuşatma kuleleri diktiler,
saraylarını soydular,
Ülkeyi viraneye çevirdiler.

¹⁴Feryat edin, ey ticaret gemileri!
Çünkü sığınağınız harap oldu.

¹⁵Bundan sonra Sur Kenti yetmiş
yıl, bir kralın ömrü süresince unutu-

lacak. Yetmiş yıl bitince, fahişe için
bestelenen türküdeki gibi Sur'a şö-
le denecek:

¹⁶“Bir lir al, dolaş kenti,
Ey sen, unutulmuş fahişe!
Güzel çal seni anımsamaları için,
Türkü üstüne türkü söyle.”

¹⁷Yetmiş yıl geçince RAB Sur'la il-
gilenecek, ama Sur para için yine fa-
hişeliğe dönecek. Dünyanın bütün
krallıklarıyla fahişelik edecek. ¹⁸Ken-
tin ticaretten ve fuhuştan kazandık-
ları RAB'be adanacak. Bunlar birik-
tirilmeyecek, hazineye konmayacak.
Ticaretten kazandıklarını doyuncaya
dek yesinler, güzel güzel giyinsin-
ler diye RAB'bin önünde yaşayanlara
verilecek.

Rab Dünyayı Cezalandırarak

24 İşte RAB yeryüzünü harap
edip viraneye çevirecek,
Yeryüzünü altüst edecek,
Üzerinde yaşayanları darmadağın
edecek.

²Ayrım yapılmayacak;
Ne halkla kâhin arasında,
Ne köleyle efendi arasında,
Ne hizmetçiyle hanım arasında,
Ne alıcıyla satıcı arasında,
Ne ödünç alanla ödünç veren
arasında,
Ne faizciyle borç alan arasında.

³Dünya tümüyle yağmalanıp
viraneye çevrilecek.
RAB böyle söyledi.

⁴Dünya kuruyup büzülüyor,
Yeryüzü solup büzülüyor,
Dünyadaki soylular güçlerini
yitiriyor.

⁵Dünyada yaşayanlar onu kirletti.
Çünkü Tanrı'nın yasalarını
çığnediler,
Kurallarını ayaklar altına aldılar,
Ebedi antlaşmayı bozdular.

- ⁶Bu yüzden lanet dünyayı yiyip bitirdi,
Orada yaşayanlar suçlarının
cezasını çekiyorlar.
Yaşayanlar bu nedenle yanıyor,
pek azı kurtulacak.
- ⁷Yeni şarabın sonu geldi,
Asmalar soldu,
Bir zamanlar sevinçli olanların
hepsi inliyor.
- ⁸Tefin coşkun sesi kesildi,
Eğlenenlerin gürültüsü durdu,
Lirin coşkun sesi kesildi.
- ⁹Ezgi eşliğinde şarap içilmiyor artık,
İçkinin tadı içene acı geliyor.
- ¹⁰Yıkılan kent perişan durumda,
Kimse girmesin diye her evin
girişi kapandı.
- ¹¹İnsanlar şarap özlemiyle
sokaklarda bağışıyor,
Sevinçten eser kalmadı,
Dünyanın coşkusu yok oldu.
- ¹²Kent viraneye döndü,
Kapıları paramparça oldu.
- ¹³Çünkü zeytinler dökülsün diye
dövülen ağaç nasılsa,
Bağbozumundan artakalan
üzümler nasılsa,
Dünyadaki bütün uluslar da öyle
olacak.
- ¹⁴Sağ kalanlar seslerini yükseltip
Sevinç çığlıkları atacak,
Batıda yaşayanlar RAB'bin
büyüklüğü karşısında
Hayranlıkla bağırarak.
- ¹⁵Onun için, doğuda yaşayanlar
RAB'bi yüceltin,
Deniz kıyısındakiler,
İsrail'in Tanrısı RAB'bin adını
yüceltin.
- ¹⁶Dünyanın en uzak köşelerinden
ezgiler işitiyoruz:
“Doğru Olan'a övgüler olsun!”

Ama ben, “Bittim, bittim! Vay
halime!” dedim,
“Hainler hainliklerini sürdürüyor.

Evet, hainler sürekli hainlik
ediyorlar.”

- ¹⁷Ey dünyada yaşayanlar,
Önünüzde dehşet, çukur ve tuzak
var.
- ¹⁸Dehşet haberinden kaçan çukura
düşecek,
Çukurdan çıkan tuzığa
yakalanacak.
Göklerin kapakları açılacak,
Dünyanın temelleri sarsılacak.
- ¹⁹Yeryüzü büsbütün çatlayıp yarılacak,
Sarsıldıkça sarsılacak.
- ²⁰Dünya sarhoş gibi yalpalayacak,
Bir kulübe gibi sallanacak,
İsyanlarının ağırlığı altında
çökecek
Ve bir daha kalkamayacak.

- ²¹O gün RAB yukarıda, gökteki
güçleri
Ve aşağıda, yeryüzündeki kralları
cezalandıracak.
- ²²Zindana tıklılan tutsaklar gibi
Cezaevine kapatılacak
Ve uzun süre sonra
cezalandırılacaklar.
- ²³Ayın yüzü kızaracak, güneş
utanacak.
Çünkü Her Şeye Egemen RAB
Siyon Dağı'nda,
Yeruşalim'de krallık edecek.
Halkın ileri gelenleri
O'nun yüceliğini görecek.

Övgü İlahisi

- 25** Ya RAB, sensin benim Tanrım,
Seni yüceltir, adını överim.
Çünkü sen eskiden beri
tasarladığın harikaları
Tam bir sadakatle gerçekleştirdin.
- ²Kenti bir taş yığınına,
Surlu kenti viraneye çevirdin.
Yabancıların kalesiydi, kent
olmaktan çıktı.
Bir daha da onarılmayacak.

³Bundan ötürü güçlü uluslar seni
onurlandıracak,
Acımasız ulusların kentleri
senden korkacak.

⁴Çünkü onların öfkesi
Duvara çarpan sağanak gibi
yükselinece,
Sen yoksulun, sıkıntı içindeki
düşkünün kalesi,
Sağanağa karşı sığınak,
Sıcağa karşı gölgelik oldun.

⁵Yabancıların gürültüsünü çöl sıcağı
gibi bastırırsın.
Bulutun gölgesi sıcağı nasıl kırsa,
Bu acımasız adamların türküsü
de öyle diniyor.

Rab'bin Hazırladığı Şölen

⁶Her Şeye Egemen RAB bu dağda
Bütün uluslara yağlı yemeklerin
Ve dinlendirilmiş seçkin
şarapların sunulduğu
Zengin bir şölen verecek.

⁷Bütün halkların üzerindeki örtüyü,
Bütün ulusların üzerine örülmüş
olan örtüyü
Bu dağda kaldıracak.

⁸Ölümü sonsuza dek yutacak.
Egemen RAB bütün yüzlerden
gözyaşlarını silecek.
Halkının utancını bütün
yeryüzünden kaldıracak.
Çünkü RAB böyle diyor.

⁹O gün diyecekler ki,
"İşte Tanrımız budur;
O'na umut bağlamıştık, bizi
kurtardı,
RAB O'dur, O'na umut bağlamıştık,
O'nun kurtarışıyla sevinip coşalım."

Rab Moav'ı Cezalandıracak

¹⁰RAB'bin eli bu dağın üzerinde
kalacak,
Ama Moav gübre çukurundaki
saman gibi

Kendi yerinde çiğnenecek.

¹¹Oracıkta yüzmek isteyen biri gibi
ellerini uzatacak,
Ama kurnazlığına karşın RAB
onun gururunu kıracak.

¹²RAB surlarındaki yüksek burçları
Devirip yıkacak, yerle bir edecek.

Sevinç İlahisi

26 O gün Yahuda'da şu ilahi söy-
lenecek:

Güçlü bir kentimiz var.

Çünkü Tanrı'nın kurtarışı
Kente sur ve duvar gibidir.

²Açın kentin kapılarını,
Sadık kalan doğru ulus içeri girsin.

³Sana güvendiği için
Düşüncelerinde sarsılmaz olanı
Tam bir esenlik içinde korursun.

⁴RAB'be sonsuza dek güvenin,
Çünkü RAB, evet RAB sonsuza
dek kalıcı kayadır.

⁵Yüksekte oturanı alçaltır,
Yüce kenti yıkar,
Yerle bir eder.

⁶O kent ayak altında,
Mazlumların ayakları,
Yoksulların adımları altında
çiğnenecek.

⁷Doğru adamın yolu düzdür,
Ey Dürüst Olan, doğru adamın
yolunu sen düzlersin.

⁸Evet, ya RAB, ilkelerinin çizdiği
yolda sana umut bağladık,
Adın ve ünündür yüreğimizin
dileği,

⁹Geceleri canım sana susar,
Evet, içimde ruhum seni özler;
Çünkü senin ilkelerin
yeryüzünde oldukça,
Orada oturanlar doğruluğu öğrenir.

¹⁰Kötüler lütfedilse bile doğruluğu
öğrenmez.

Dürüstlüğün egemen olduğu
diyarda haksızlık eder,
RAB'bin büyüklüğünü görmezler.

¹¹Ya RAB, elin yükseldi, ama
görmüyorlar,
Halkın için gösterdiğin gayreti
görüp utansınlar.
Evet, düşmanların için yaktığın
ateş onları yiyip bitirecek.

¹²Ya RAB, bizi esenliğe çıkaracak
sensin,
Çünkü ne yaptysak hepsi senin
başarındır.

¹³Ey Tanrımız RAB, senden başka
efendiler bizi yönetti,
Ama yalnız sana, senin adına
yakaracağız.

¹⁴O efendiler öldü, artık yaşamıyorlar,
Dirilmeyecek onlar.
Çünkü onları cezalandırıp yok ettin,
Anılmalarına son verdin.

¹⁵Ulusı çoğalttın, ya RAB,
Evet, ulusı çoğalttın ve yüceltildin.
Her yönde ülkenin sınırlarını
genişlettin.

¹⁶Ya RAB, sıkıntıdayken seni aradılar.
Onları terbiye ettiğinde sessizce
yakarak içlerini döktüler.

¹⁷Doğum vakti yaklaşan gebe kadın
Çektiği sancıdan ötürü nasıl
kıvrırır, feryat ederse,
Senin önünde biz de öyle olduk,
ya RAB.

¹⁸Gebe kaldık, kıvrandık,
Rüzgardan başka bir şey
doğurmadık sanki.
Ne dünyaya kurtuluş sağlayabildik,
Ne de dünyada yaşayanları
yaşama kavuşturabildik.

¹⁹Ama senin ölülerin yaşayacak,
Bedenleri dirilecek.
Ey sizler, toprak altında yatanlar,
Uyanın, ezgiler söyleyin.

Çünkü senin çiyin sabah çiyine
benzer,
Toprak ölülerini yaşama
kavuşturacak.

²⁰Haydi halkım, iç odalarınıza girip
Ardınızdan kapılarınızı kapatın,
RAB'bin öfkesi geçene dek kısa
süre gizlenin.

²¹Çünkü dünyada yaşayanları
Suçlarından ötürü cezalandırmak
için
RAB bulunduğu yerden geliyor.
Dünya üzerine dökülen kanı
açığa vuracak,
Öldürülenleri artık saklamayacak.

İsrail'in Kurtuluşu

27O gün RAB Livyatan'ı*, o
kaçan yılanı,
Evet Livyatan'ı, o kıvrıla kıvrıla
giden yılanı
Acımasız, kocaman, güçlü
kılıcıyla cezalandıracak,
Denizdeki canavarı öldürecek.

²O gün RAB,
“Sevdiğim bağ için ezgiler
söyleyin” diyecek,

³“Ben RAB, bağın koruyucusuyum,
Onu sürekli sularım.
Kimse zarar vermesin diye
Gece gündüz beklerim.

⁴Kızgın değilim.
Keşke karşıma dikenli çalılar çıksa!
Onların üzerine yürür,
Tümünü ateşe verirdim.

⁵Ya da koruyuculuğuma sarılınsınlar,
Barışsınlar benimle,
Evet, benimle barışsınlar.”

⁶Yakup soyu gelecekte kök salacak,
İsrail filizlenip çiçeklenecek,
Yeryüzünü meyvesiyle dolduracak.

⁷RAB İsrailiiler'i, kendilerini
cezalandıranları cezalandırdığı
gibi cezalandırdı mı?

Ya da İsrailîliler'i başkalarını
öldürdüğü gibi öldürdü mü?

⁸RAB onları yargıladı,
Kovup sürgüne gönderdi.
Doğu rüzgarının estiği gün
Onları şiddetli soluğuyla savurdu.

⁹Böylece Yakup soyunun suçu
bağışlanacak.
Günahlarının kaldırılmasının
sonucu şöyle olacak:
Sunağın taşlarını tebeşir taşı gibi
un ufak ettiklerinde
Ne Aşera* putu ne de buhur
sunağı kalacak.

¹⁰Surlu kent terk edildi,
Çöl kadar ıssız, sahipsiz bir yurt
oldu.

Dana orada otlayıp uzanacak,
Filizlerini yiyip bitirecek.

¹¹Kuruyan dalları koparılacak,
Kadınlar gelip bunları yakacaklar.
Çünkü bu halk akıllı bir halk değil.
Bu yüzden onları yaratan
kendilerine acımayacak,
Onlara biçim veren onları
kayırmayacak.

¹²Ey İsrailoğulları, o gün RAB gürül
gürül akan Fırat ile Mısır Vadisi ara-
sında harman döver gibi, sizi birer birer
toplayacak. ¹³Evet, o gün büyük bir bo-
ru çalınacak; Asur'da yitenlerle Mısır'a
sürgün edilenler gelip kutsal dağda,
Yeruşalim'de RAB'be tapınacaklar.

Efrayim'e Uyarı

28 Vay haline verimli vadinin ba-
şındaki kentin, Efrayimli sar-
hoşların gurur tacının! Şaraba yenil-
mişlerin yüceliği ve görkemi, solmakta
olan çiçeği andırıyor. ²Rab'bin güçlü
kudretli bir adamı var. Dolu fırtına-
sı gibi, harap eden kasırga gibi, silip
süpüren güçlü sel gibi o kenti şiddet-
le yere çalacak. ³Efrayimli sarhoşların
gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek.

⁴Verimli vadinin başındaki kent, yü-
ce ve görkemli taç, artık solmakta olan
çiçeği andıran kent, mevsiminden ön-
ce olgunlaşmış incir gibi görülür gö-
rülmez koparılıp yutulacak.

⁵O gün Her Şeye Egemen RAB, hal-
kindan sağ kalanlar için yücelik tacı,
güzellik çelengi olacak. ⁶Yargı kürsü-
sünde oturanlar için adalet ruhu, kent
kapılarında saldırıları geri püskürten-
ler için cesaret kaynağı olacak.

Yeşaya'nın Uyarıları

⁷Kâhinlerle peygamberler bile şara-
bın ve içkinin etkisiyle yalpalayıp sen-
deliyor; içkinin etkisiyle yalpalayıp
sendeliyorlar, şaraba yenik düşmüş-
ler. Yanlış görüşler görüyorlar, karar-
larında tutarsızlar. ⁸Sofralar kusmuk
dolu, pislige bulaşmamış yer yok!

⁹"Kimi eğitmeye çalışıyor?" diyor-
lar, "Kime iletiyor bildirisini? Süttten
yeni kesilmiş, memeden yeni ayrılmış
çocuklara mı? ¹⁰Çünkü bütün söyledi-
ği buyruk üstüne buyruk, buyruk üs-
tüne buyruk, kural üstüne kural, ku-
ral üstüne kural, biraz şurdan, biraz
burdan..."^b

¹¹Öyle olsun, o zaman RAB bu halka
yabancı dudaklarla, anlaşılmaz bir dil-
le seslenecek. ¹²Onlara, "Rahatlık bu-
dur, yorgunların rahat etmelerini sağla-
yın, huzur budur" dedi, ama dinlemek
istemediler. ¹³Bu yüzden RAB'bin sö-
zü onlar için "Buyruk üstüne buyruk,
buyruk üstüne buyruk, kural üstüne
kural, kural üstüne kural, biraz şurdan,
biraz burdan" dır. Madem öyle, varsın
sırtüstü düşüp yaralansınlar, kapana
kısılp tutsak olsunlar.

¹⁴Bundan ötürü, ey alaycılar, Yeru-
şalim'deki bu halkı yöneten sizler,
RAB'bin sözüne kulak verin. ¹⁵Şöy-
le diyorsunuz: "Ölümlle antlaşma yap-
tık, ölümler diyarıyla uyuştuk; öyle ki,

b 28:10,13 Bu ayetlerdeki alaylı sözlerin İbranice'si şöyle: "Sav lasav, sav lasav, kav lakav, kav
lıkav, zeer şam, zeer şam!" **28:11-12** 1Ko.14:21

büyük bela ülkeden geçerken bize zarar vermeyecek. Çünkü yalanları kendimize sığınak yaptık, hilenin ardına gizlendik.” ¹⁶Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, “İşte Siyon’a sağlam temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı yerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeyecek. ¹⁷Adaleti ölçü ipi, doğruluğu çekül yapacağım. Yalanlara dayanan sığınağı dolu süpürüp götüreceksin, gizlendiğiniz yerleri sel basacak. ¹⁸Ölümlerle yaptığınız antlaşma yürürlükten kaldırılacak, ölümler diyarıyla uyuşmanız geçerli sayılmayacak. Büyük bela ülkeden geçerken sizi çiğneyecek. ¹⁹Bu bela her geldiğinde sizi süpürüp götüreceksin. Her gün, gece gündüz gelecek. Bu bildiriye anlayan dehşete kapılacak. ²⁰Yatak uzanmayacağınız kadar kısa, örtü sarınmayacağınız kadar dar olacak. ²¹Çünkü RAB, Perasim Dağı’nda olduğu gibi kalkacak, Givon Vadisi’nde olduğu gibi öfkelenicek. Ne kadar garip olsa da işini tamamlayacak, ne kadar tuhaf olsa da yapacağını yapacak. ²²Alay etmeyin artık, yoksa zincirleriniz daha da kalınlaşır. Çünkü bütün ülkenin keskin bir yıkıma uğrayacağını Rab’den, Her Şeye Egemen RAB’den duyudum.

²³Kulak verin, sesimi işitin, dikkat edin, ne söylediğimi dinleyin. ²⁴Çiftçi ekin ekmek için durmadan toprağı sürer mi, boyuna eşeleyip tırmıklar mı? ²⁵Toprağı düzledikten sonra çörekotunu, kimyonu serpmez mi? Buğdayı sıra sıra, arpayı ayırdığı yere, kızıl buğdayı da onun yanına ekmez mi? ²⁶Tanrısı ona uygun olanı gösterir, onu eğitir. ²⁷Çünkü çörekotu harmanda keskin aletle dövülmez, kimyonun üzerinden tekerlekle geçilmez. Çörekotu değnekle, kimyon çubukla dövülür. ²⁸Buğday ekmek yapmak

için öğütülür, ama boyuna dövülmez. Harmanın üzerinden tekerlek ve atlar geçse de buğdayı ezmez. ²⁹Bu işteki bilgelik de Her Şeye Egemen RAB’den gelir. O’nun tasarıları harikadır, bilgelikte üstündür.

Davut Kenti’nin Vay Haline!

- 29** Ariel^c, Ariel,
Davut’un ordugah kurduğu
kent, vay haline!
Sen yıla yıl kat, bayramların
süredursun.
- ²Ama seni sıkıntıya sokacağım.
Feryat, figan edeceksin,
Benim için sunak ocağı gibi
olacaksın.
- ³Sana karşı çepeçevre ordugah
kuracak,
Çevreni rampalarla, kulelerle
kuşatacağım.
- ⁴Alçaltılacaksın, yerin altından
konuşacak,
Toz toprak içinden boğuk boğuk
sesleneceksin.
Sesin ölü sesi gibi yerden,
Sözlerin fısıltı gibi toprağın
içinden çıkacak.
- ⁵Ama sayısız düşmanların ince toz,
Acımasız orduları savrulmuş
saman ufağı gibi olacak.
Bir anda, ansızın,
- ⁶Her Şeye Egemen RAB gök
gürlemesiyle,
Depremle, büyük gümbürtü,
kasırga ve fırtınayla,
Her şeyi yiyip bitiren ateş
aleviyle seni cezalandıracak.
- ⁷Sonra Ariel’e karşı savaşan çok
sayıda ulus,
Ona ve kalesine saldıranların hepsi,
Onu sıkıntıya sokanlar bir rüya
gibi,

^c 29:1 “Ariel”: “Sunak ocağı” ya da “Tanrı’nın aslanı” anlamına gelebilir. Yeruşalim Kenti’ni simgeliyor. **28:16** Mez.118:22-23; Rom.9:33; 1Pe.2:6 **28:21** 2Sa.5:20; 1Ta.14:11 **28:21** Yşu.10:10-12

- Gece görülen görüm gibi yok olup gidecekler.
- ⁸Rüyada yemek yediğini gören aç kişi, Uyandığında hâlâ açtır; Rüyada su içtiğini gören susuz kişi, Uyandığında susuzluktan hâlâ baygındır. İşte Siyon Dağı'na karşı savaştan Kalabalık uluslar da böyle olacak.
- ⁹Şaşırın, şaşkına dönün, Kendinizi kör edin, görmez olun. Şarap içmeden sarhoş olun, İçki içmeden sendeleyin.
- ¹⁰Çünkü RAB size uyuşukluk ruhu verdi; Gözlerinizi mühürledi, ey peygamberler, Başlarınızı örttü, ey biliciler*.
- ¹¹Sizin için bütün görüm Mühürlenmiş bir kitabın sözleri gibi oldu. İnsanlar böyle bir kitabı Okuma bilen birine verip, “Rica etsek şunu okur musun?” diye sorduklarında, “Okuyamam, çünkü mühürlenmiş” yanıtını alırlar.
- ¹²Kitabı okuma bilmeyen birine verip, “Rica etsek şunu okur musun?” diye sorduklarında ise, “Okuma bilmem” yanıtını alırlar.
- ¹³Rab diyor ki, “Bu halk bana yaklaşır Ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. Benden korkmaları da İnsanlardan öğrendikleri buyrukların sonucudur.
- ¹⁴Onun için ben de bu halkın arasında yine bir harika, Evet, şaşılacak bir şey yapacağım. Bilgelerin bilgeliği yok olacak, Akıllının akli duracak.”
- ¹⁵Tasarılarını RAB'den gizlemeye uğraşanların vay haline! Karanlıkta iş gören bu adamlar, “Bizi kim görecektir, kim tanıyacak?” diye düşünürler.
- ¹⁶Ne kadar ters düşünceler! Çömlekçi balçıkla bir tutulur mu? Yapı, kendini yapan için, “Beni o yapmadı” diyebilir mi? Çömlek kendine biçim veren için, “O bir şeyden anlamaz” diyebilir mi?
- ¹⁷Lübnan pek yakında meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana dönmeyecek mi?
- ¹⁸O gün sağır kitapların sözlerini işitecek, Körler koyu karanlıkta görecektir.
- ¹⁹Düşkünlerin RAB'de buldukları sevinç artacak, Yoksullar İsrail'in Kutsal sayesinde coşacak.
- ²⁰Çünkü acımasızlar yok olacak, alaycılar silinecek, Kötülüğe fırsat kollayanların hepsi kesilip atılacak.
- ²¹Onlar ki, insanı tek sözle davasında suçlu çıkarır, Kent kapısında haksız azarlayana tuzak kurar, Yok yere haklının hakkını çiğnerler.
- ²²Bundan dolayı, İbrahim'i kurtarmış olan RAB Yakup soyuna diyor ki, “Yakup soyu artık utanmayacak, Yüzleri korkudan sararmayacak.
- ²³Elimin yapıtı olan çocuklarını Aralarında gördüklerinde Adımı kutsal sayacaklar; Evet, Yakup'un Kutsal'ını kutsal sayacak. İsrail'in Tanrısı'ndan korkacaklar.

²⁴Yoldan sapmış olanlar kavrayışa,
Yakınıp duranlar bilgiye
kavuşacak.”

Söz Dinlemeyen Halk

30 RAB, “Vay haline bu dikbaşlı
soyun!” diyor,
“Benim değil, kendi tasarılarını
yerine getirip
Ruhuma aykırı anlaşmalar yaparak
Günah üstüne günah işliyorlar.
²Bana danışmadan firavunun
koruması altına girmek,
Mısır'ın gölgesine sığınmak için
oraya gidiyorlar.
³Ne var ki, firavunun koruması
onlar için utanç,
Mısır'ın gölgesine sığınmaları
onlar için rezillik olacak.
⁴Onderleri Soan'da^ç olduğu,
Elçileri Hanes'e ulaştığı halde,
⁵Kendilerine yararı olmayan bir halk
yüzünden hepsi utanacak.
O halkın onlara ne yardımı ne de
yararı olacak,
Ancak onları utandırıp rezil
edecek.”

⁶Negev'deki hayvanlara ilişkin bildiri:
“Elçiler erkek ve dişi aslanların,
Engereklerin, uçan yılanların
yaşadığı
Çetin ve sıkıntılı bir bölgeden
geçerler.
Servetlerini eşeklerin sırtına,
Hazinelelerini develerin hörgücüne
yükleyip
Kendilerine hiç yararı olmayan
halka taşırlar.
⁷Mısır'ın yardımı boş ve yararsızdır,
Bu yüzden Mısır'a ‘Haylaz
Rahav^d’ adını verdim.

⁸“Şimdi git, söyledigimi onların
önünde

Bir levhaya yazıp kitaba geçir ki,
Gelecekte kalıcı bir tanık olsun.
⁹Çünkü o asi bir halk, yalancı bir soy,
RAB'bin yasasını duymak
istemeyen bir soydur.
¹⁰Bilicilere*, ‘Artık görüm görmeyin’,
Görenlere, ‘Bizim için doğru
şeyler görmeyin,
Bize güzel şeyler söyleyin, asılsız
şeyler açıklayın’ diyorlar,
¹¹‘Yoldan çekilin, yolu açın,
Bizi İsrail'in Kutsalı'yla
yüzleştirmekten vazgeçin.’ ”

¹²Bu nedenle İsrail'in Kutsalı diyor ki,
“Madem bu bildiriye reddettiniz,
Baskıya ve hileye güvenip
dayandınız;
¹³Bu suçunuz yüksek bir surda
Sırt veren çatlağa benziyor.
Böyle bir sur birdenbire yıkılıverir.
¹⁴O, toprak çömlek gibi parçalanacak.
Parçalanması öyle şiddetli olacak ki,
Ocaktan ateş almaya ya da
sarnıçtan su çıkarmaya
Yetecek büyüklükte bir parça
kalmayacak.”

¹⁵Egemen RAB, İsrail'in Kutsalı
şöyle diyor:
“Bana dönün, huzur bulun,
kurtulursunuz.
Kaygılanmayın, bana güvenin,
güçlü olursunuz.
Ama bunu yapmak istemiyorsunuz.
¹⁶‘Hayır, atlara binip kaçarsız’
diyorsunuz,
Bu yüzden kaçmak zorunda
kalacaksınız.
‘Hızlı atlara bineriz’ diyorsunuz,
Bu yüzden sizi kovalayanlar da
hızlı olacak.
¹⁷Bir kişinin tehdidiyle bin kişi kaçacak,
Beş kişinin tehdidiyle hepiniz
kaçacaksınız;

ç 30:4 “Soan”: Tanis olduğu sanılıyor. d 30:7 “Rahav”: Mısır için takma ad olarak kullanılan
Rahav “Fırtına” ya da “Küstah” anlamına gelir.

Dağ başında bir gönder,
Tepede bir sancak gibi kalana dek
kaçacaksınız.

¹⁸“Yine de RAB size lütfetmeyi
özlemle bekliyor,
Size merhamet göstermek için
harekete geçiyor.
Çünkü RAB adil Tanrı'dır.
Ne mutlu O'nu özlemle
bekleyenlere!”

Rab Halkını Kutsayacak

¹⁹“Ey Yeruşalim'de oturan Siyon halkı,
Artık ağlamayacaksın!
Feryat ettiğinde Rab sana nasıl da
lütfedecek!
Feryadını duyar duymaz seni
yanıtlayacak.

²⁰Rab ekmeği sıkıntıyla,
Suyu cefayla verse de,
Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek^e,
Gözünüzle göreceksiniz onu^f.

²¹Sağa ya da sola sapacağınız zaman,
Arkanızdan, ‘Yol budur, bu
yoldan gidin’
Diyen sesini duyacaksınız.

²²Gümüş kaplı oyma putlarınızı,
Altın kaplama dökme putlarınızı
‘Kirlî’ ilan edecek,
Kirlî bir âdet bezi gibi atıp
‘Defol’ diyeceksiniz.

²³Rab toprağa ektiğiniz tohum için
yağmur verecek,
Toprağın ürünü olan yiyecek bol
ve zengin olacak.
O gün sığırlarınız geniş
otlaklarda otlanacak.

²⁴Toprağı işleyen öküzlerle eşekler
Kürekle, yabayla savrulmuş,
Tuzlanmış yem yiyecekler.

²⁵Kulelerin yıkıldığı o büyük kıyım
günü
Her yüksek dağda, her yüce tepede
Akarsular olacak.

²⁶RAB halkının kırıklarını sardığı,
Vuruşuyla açtığı yaraları
iyileştirdiği gün,
Ay güneş gibi parlayacak,
Güneş yedi kat, yedi günün
toplam parlaklığı kadar parlak
olacak.”

Rab Asur'u Cezalandırarak

²⁷Bakın, RAB'bin kendisi^g uzaktan
geliyor,
Kızgın öfkeyle kara bulut içinde.
Dudakları gazap dolu,
Dili her şeyi yiyip bitiren ateş sanki.

²⁸Soluğu adam boynuna dek
yükselmış taşkın ırmak gibi.
Ulusları elekten geçirecek,
değersizleri ayıracak,
Halkların ağzına yoldan saptıran
bir gem takacak.

²⁹Ama sizler bayram gecesini kutlar
gibi
Ezgiler söyleyeceksiniz.
RAB'bin dağına, İsrail'in Kayası'na
Kaval eşliğinde çıktığınız gibi
İçten sevineceksiniz.

³⁰RAB heybetli sesini işittirecek;
Kızgın öfkeyle, her şeyi yiyip
bitiren ateş aleviyle,
Sağanak yağmurla, fırtına ve
doluyla
Bileğinin gücünü gösterecek.

³¹Asur RAB'bin sesiyle dehşete
düşecek,
O'nun değneğiyle vurulacak.

³²RAB'bin terbiye değneğiyle onlara
indirdiği her darbeye
Tef ve lir eşlik edecek.
RAB silahlarını savura savura
onlarla savaştık.

³³Tofet* çoktan hazırlandı,
Evet, kral için hazırlandı.
Geniş ve yüksektir odun yığını,
Ateşi, odunu boldur.

^e 30:20 “Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek” ya da “Öğretmenlerinizi artık dışlamayacaksınız”.
^f 30:20 “Onu” ya da “Onları”. ^g 30:27 “Kendisi”: İbranice “Adı”.

RAB kızgın kükürt selini andıran
Soluğuyla tutuşturacak onu.

Mısır'a Güvenmeyin

31 Vay haline yardım bulmak için
Mısır'a inenlerin!
Atlara, çok sayıdaki savaş
arabalarına,
Kalabalık atlılara güveniyorlar,
Ama İsrail'in Kutsalı'na güvenmiyor,
RAB'be yönelmiyorlar.

²Oysa bilge olan RAB'dir.
Felaket getirebilir ve sözünü geri
almaz.

Kötülük yapan soya,
Suç işleyenlerin yardımına karşı
çıkar.

³Mısırlılar Tanrı değil, insandır,
Atları da ruh değil, et ve kemiktir.
RAB'bin eli kalkınca yardım
eden tökezler,
Yardım gören düşer, hep birlikte
yok olurlar.

⁴Çünkü RAB bana dedi ki,
“Avinin başında homurdanan aslan
Bir araya çağrılan çobanlar
topluluğunun
Bağırıp çağırmasından yılmadığı,
gürültüsüne aldırmadığı gibi,
Her Şeye Egemen RAB de
Siyon Dağı'nın doruğuna inip
savaşacak.

⁵Her Şeye Egemen RAB
Kanat açmış kuşlar gibi
koruyacak Yeruşalim'i.
Koruyup özgür kılacak, esirgeyip
kurtaracak onu.”

⁶Ey İsrailoğulları,
Bunca vefasızlık ettiğiniz
RAB'be dönün.

⁷Çünkü hepiniz günahkâr ellerinizle
yaptığınız
Altın ve gümüş putları o gün
reddedip atacaksınız.

⁸Asur kılıca yenik düşecek,
Ama insan kılıcına değil.
Halkı kılıçtan geçirilecek,
Ama bu insan kılıcı olmayacak.
Kimileri kaçıp kurtulacak,
Gençleri de angaryaya koşulacak.
⁹Asur Kralı^h dehşet içinde kaçacak,
Önderleri sancağı görünce
dehşete kapılacak.
Siyon'da ateşi,
Yeruşalim'de ocağı bulunan RAB
söylüyor bunları.

Adil Kral

32 İşte kral doğrulukla krallık
yapacak,
Önderler adaletle yönetecek.
²Her biri rüzgara karşı bir sığınak,
Fırtınaya karşı bir barınak, çölde
akarsu,
Çorak yerde gölge salan
Büyük bir kaya gibi olacak.
³Artık görenlerin gözleri
kapanmayacak,
Dinleyenler kulak kesilecek.
⁴Düşüncesizin aklı bilgiye erecek,
Kekeme açık seçik, akıcı konuşacak.
⁵Artık budalaya soylu,
Alçağa saygın denmeyecek.
⁶Çünkü budala saçmalıyor,
Aklı fikri hep kötülükte.
İşi gücü fesat işlemek,
RAB'be ilişkin yanlış sözler
söylemek,
Açları aç bırakmak,
Susamışlardan suyu esirgemek.
⁷Alçağın yöntemleri kötüdür;
Yoksul davasında haklı olsa da
Onu yalanlarla yok etmek için
Kötü düzenler tasarlar.
⁸Soylu kişiye soylu şeyler tasarlar,
Yaptığı soylu işlerle ayakta kalır.

Yargı ve Kurtuluş

⁹Ey tasasızca yaşayan kadınlar,
Kalkın, sesimi işitin;

- Ey kaygısız kızlar, sözüme kulak verin!
- ¹⁰Bir yıl kadar sonra sarsılacaksınız,
Ey kaygısız kadınlar.
Çünkü bağbozumu olmayacak,
Devşirecek meyve bulunmayacak.
- ¹¹Titreyin, ey tasasızca yaşayan kadınlar,
Sarsılın, ey kaygısızlar.
Giysilerinizi çıkarın, soyunup belinize çul kuşanın.
- ¹²⁻¹³Güzel tarlalar, verimli asmalar,
Halkımın diken ve çalı bitmiş toprakları için,
Neşeli kentteki mutluluk dolu evler için göğsünüzü dövin.
- ¹⁴Çünkü saray ıssız,
Kalabalık kent bomboş kalacak.
Ofel Mahallesi'yle gözcü kulesi
Sonsuza dek bozkıra dönecek;
Yaban eşeklerinin keyifle gezindiği,
Sürülerin otladığı bir yer olacak.
- ¹⁵Ta ki yukarıdan üzerimize ruh dökülene dek;
O zaman çöl meyve bahçesine,
Meyve bahçesi ormana dönecek.
- ¹⁶O zaman adalet çöle dek yayılacak,
Doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak.
- ¹⁷Doğruluğun ürünü esenlik,
Sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır.
- ¹⁸Halkım esenlik dolu evlerde,
Güvenli ve rahat yerlerde yaşayacak.
- ¹⁹Dolu ormanları harap etse,
Kent yerle bir olsa da,
- ²⁰Sulak yerde tohum eken,
Sığırını, eşeğini özgürce çayıra salan sizlere ne mutlu!

Yardım için Yakarma

- 33** Vay sana, yıkıp yok eden
Ama kendisi yıkılmamış olan!
Vay sana, ihanete uğramamış hain!
Yıkıma son verir vermez sen de yıkılacaksın,

İhanetin sona erer ermez sen de ihanete uğrayacaksın.

- ²Ya RAB, lütfet bize,
Çünkü sana umut bağladık,
Gün be gün gücümüz ol!
Sıkıntıya düştüğümüzde bizi kurtar.
- ³Kükreyişinden halklar kaçışır,
Sen ayağa kalkınca uluslar darmadağın olur.
- ⁴Çekirgeler tarlayı nasıl yağmalarsa,
Ganimetiniz de öyle yağmalanacak, ey uluslar.
Malınızın üzerine çekirge sürüsü gibi saldıracaklar.
- ⁵Yükseklerde oturan RAB yücedir,
Siyon'u adalet ve doğrulukla doldurur.
- ⁶Yaşadığınız sürenin güvencesi O'dur.
Bol bol kurtuluş, bilgi ve bilgelik sağlayacak.
Halkın hazinesi RAB korkusudur.
- ⁷İşte, en yiğitleri sokaklarda feryat ediyor,
Barış elçileri acı acı ağlıyor.
- ⁸Anayollar bomboş,
Yolculuk eden kimse kalmadı.
Düşman antlaşmayı bozdu,
kentleri hor gördü,
İnsanları hiçe saydı.
- ⁹Ülke yas tutuyor, zayıflıyor.
Lübnan utancından soldu,
Şaron Ovası çöle döndü,
Başan ve Karmel'de ağaçlar yaprak döküyor.

Rab Halkları Uyarıyor

- ¹⁰RAB diyor ki, “Şimdi harekete geçeceğim,
Ne denli yüce ve üstün olduğumu göstereceğim.
- ¹¹Samana gebe kalıp anız doğuracaksınız,

Soluğunuz sizi yiyip bitiren bir
ateş olacak.

¹²Halklar yanıp kül olacak,
Kesilip yakılan dikenli çalı gibi
olacak.

¹³“Ey uzaktakiler, ne yaptığımı işitin,
Ey yakındakiler, gücümü anlayın.”

¹⁴Siyon'daki günahkârlar dehşet içinde,
Tanrısızları titreme aldı.

“Her şeyi yiyip bitiren ateşin
yanında

Hangimiz oturabilir?

Sonsuza dek sönmeyecek alevin
yanında

Hangimiz yaşayabilir?” diye
soruyorlar.

¹⁵Ama doğru yolda yürüyüp doğru
dürüst konuşan,

Zorbalıkla edinilen kazancı
reddeden,

Elini rüşvetten uzak tutan,
Kan dökenlerin telkinlerine kulak
vermeyen,

Kötülük görmeye dayanamayan,

¹⁶Yükseklerde oturacak;

Uçurumun başındaki kaleler
onun korunağı olacak,

Ekmeği sağlanacak, hiç susuz
kalmayacak.

Kral Siyon'da

¹⁷Kralı bütün güzelliğiyle görecek,
Uçsuz bucaksız ülkeyi
seyredeceksin.

¹⁸“Haracı tartıp kaydeden nerede,
Kulelerden sorumlu olan nerede?”
diyerek

Geçmişteki dehşetli günleri
düşüneceksin.

¹⁹Garip, anlaşılmaz bir yabancı dil
konuşan

O küstah halkı artık görmeyeceksin.

²⁰Bayramlarımızın kenti olan
Siyon'a bak!

Yeruşalim'i bir esenlik yurdu,

Kazıkları asla yerinden
sökülmeyen,

Gergi ipleri hiç kopmayan,
Sarsılmaz bir çadır olarak
göreceğ gözlerin.

²¹Heybetli RAB orada bizden yana
olacak.

Orası geniş ırmakların, çayların
yeri olacak.

Bunların üzerinden ne kürekli
tekneler,

Ne de büyük gemiler geçecek.

²²Çünkü yargıcımız RAB'dir;

Yasamızı koyan RAB'dir,

Kralımız RAB'dir, bizi O
kurtaracak.

²³Senin gemilerinin halatları gevşedi,
Direklerinin dibini pekiştirmediler,
Yelkenleri açmadılar.

O zaman büyük ganimet
paylaşılacak,

Topallar bile yağmaya katılacak.

²⁴Siyon'da oturan hiç kimse

“Hastayım” demeyecek,

Orada yaşayan halkın suçu
bağışlanacak.

Rab Ulusları Cezalandırarak

34 Ey uluslar, işitmek için
yaklaşın!

Ey halklar, kulak verin!

Dünya ve üzerindeki herkes,

Yeryüzü ve ondan türeyenlerin
hepsi işitsin!

²RAB bütün uluslara öfkeleni,

Onların ordularına karşı gazaba
geldi.

Onları tümüyle mahvolmaya,
Boğazlanmaya teslim edecek.

³Ölüleri dışarı atılacak,

Pis kokacak cesetleri;

Dağlar kanlarıyla sulanacak.

⁴Bütün gök cisimleri küçülecek,

Gökler bir tomar gibi dürülecek;

Gök cisimleri, asma yaprağı,

İncir yaprağı gibi dökülecek.

⁵“Kılıcım göklerde kanıncaya kadar içti.

Şimdi de Edom'un,
Tümüyle yıkmaya karar verdiğim
halkın

Üzerine inecek” diyor RAB.

⁶RAB'bin kılıcı kana,
Kuzu ve teke kanına doydular;
Yağla, koç böbreklerinin yağıyla
kaplandı.

Çünkü RAB'bin Bosra'da bir
kurbanı,

Edom'da büyük bir kıyımı var.

⁷Onlarla birlikte yaban öküzleri,
Körpe boğalarla güçlü boğalar da
yere serilecek.

Toprakları kana doyacak, yağla
sulanacak.

⁸Çünkü RAB'bin bir öç günü, Si-
yon'un davasını güdeceği bir karşılık
yılı olacak.

⁹Edom dereleri zifte, toprağı kükür-
de dönecek; ülkenin her yanı yanan
zift olacak. ¹⁰Zift gece gündüz sönme-
yecek, dumanı hep tütecek. Ülke ku-
şaklar boyu ıssız kalacak, sonsuza dek
oradan kimse geçmeyecek. ¹¹Baykuşla-
rın mülkü olacak orası, büyük baykuş-
larla kargalar yaşayacak orada. RAB,
Edom'un üzerine kargaşa ipini, boşluk
çekülünü gerecek. ¹²Kral ilan edebi-
lecekleri soylular kalmayacak, bütün
önderlerinin sonu gelecek. ¹³Sarayla-
rında dikenler, kalelerinde ısırganlar-
la böğürtlenler bitecek. Orası çakalla-
rın barınağı, baykuşların yurdu olacak.
¹⁴Yabanıl hayvanlarla sırtlanlar orada
buluşacak, tekeler¹ karşılıklı böğüre-
cek. Lilit² oraya yerleşip rahata kavu-
şacak. ¹⁵Baykuşlar orada yuva kurup
yumurtlayacak, kuluçkaya yatıp yav-
rularını kendi gölgelerinde toplayacak.
Çaylaklar eşleşip orada toplanacaklar.

¹⁶RAB'bin kitabını okuyup araştı-
rın: Bunlardan hiçbirisi eksik kalma-
yacak, eşten yoksun hiçbir hayvan ol-
mayacak. Çünkü bu buyruk RAB'bin
ağzından çıktı, Ruhü da onları top-
layacak. ¹⁷RAB onlar için kura çekti,
ülkeyi ölçüp aralarında pay etti. Orayı
sonsuz dek sahiplenip kuşaklar boyu
orada yaşayacaklar.

Rab'bin Egemenliği

35 Çöl ve kurak toprak sevinecek,
Bozkır coşup çiğdem gibi
çiçeklenecek.

²Her yanı çiçeklenip sevinçle coşacak,
Sevincini haykıracak.
Lübnan'ın yüceliği,
Karmel ve Şaron'un görkemi ona
verilecek.

İnsanlar RAB'bin yüceliğini,
Tanrımız'ın görkemini görecek.

³Gevşek elleri güçlendirin,
Pekiştirin çözölen dizleri.

⁴Yüreği kaygılı olanlara,
“Güçlü olun, korkmayın” deyin,
“İşte Tanrınız geliyor!
Öç almaya, karşılık vermeye
geliyor.
Sizi O kurtaracak.”

⁵O zaman körlerin gözleri,
Sağrıların kulakları açılacak;

⁶Topallar geyik gibi sıçrayacak,
Sevinçle haykıracak dilsizlerin dili.
Çünkü çölde sular fışkıracak,
Irmaklar akacak bozkırda.

⁷Kızgın kum havuza,
Susuz toprak pınara dönüşecek.
Çakalların yattığı yerlerde
Kamış, saz ve ot bitecek.

⁸Orada bir yol, bir anayol olacak,
“Kutsal yol” diye anılacak,

¹ 34:14 “Teke”: Teke görünümü cin anlamına da gelebilir (bkz. Lev.17:7).

² 34:14 “Lilit”: Bir tür cin olabilir.

34:5-17 Ysa.63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Ova.1-14; Mal.1:2-5

34:10 Va.14:11; 19:3 35:3 İbr.12:12-13 35:5-6 Mat.11:5; Luk.7:22

Murdar* kişiler geçemeyecek
oradan.

O yol kurtulmuş olanların yoludur.
O yolda yürüyenler, bön kişiler
de olsa yoldan sapmayacak.

⁹Aslan olmayacak orada,
Yırtıcı hayvan o yola çıkmayacak;
Orada bulunmayacaklar.
Ancak kurtulmuş olanlar
yürüyecek o yolda.

¹⁰RAB'bin kurtardıkları dönecek,
Sevinçle haykırarak Siyon'a
varacaklar.

Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak.
Onların olacak coşku ve sevinç,
Üzüntü ve inilti kaçacak.

Sanherib'in Tehdidi

(2Kr.18:13-37; 2Ta.32:9-19)

36 Hizkiya'nın krallığının on
dördüncü yılında Asur Kralı
Sanherib, Yahuda'nın surlu kentleri-
ne saldırıp hepsini ele geçirdi. ²Ko-
mutanını büyük bir orduyla Lakiş'ten
Yeruşalim'e, Kral Hizkiya'ya gönder-
di. Komutan Çırpıcı Tarlası yolunda,
Yukarı Havuz'un su yolunun yanında
durdu. ³Saray sorumlusu Hilkiya oğ-
lu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet
tarihçisi Asaf oğlu Yoah onu karşıla-
maya çıktı.

⁴Komutan onlara şöyle dedi: “Hiz-
kiya'ya söyleyin. ‘Büyük kral, Asur
Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, ne-
ye güveniyorsun? ⁵Savaş tasarıların
ve gücün boş laftan başka bir şey de-
ğil diyorum. Kime güveniyorsun da
bana karşı ayaklanıyorsun? ⁶İşte sen
şu kırık kamış değneğe, Mısır'a güve-
niyorsun. Bu değnek kendisine yasla-
nan herkesin eline batır, deler. Firavun
da kendisine güvenenler için böyledir.
⁷Yoksa bana, Tanrımız RAB'be güve-
niyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiya'nın
Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız

bu sunağın önünde tapınacaksınız di-
yerek tapınma yerlerini, sunaklarını
ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?”

⁸“Haydi, efendim Asur Kralı'yla
bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen
sana iki bin at veririm. ⁹Mısır'ın savaş
arabalarıyla atlıları sağlayacağına gü-
vensen bile, efendimin en küçük rüt-
beli komutanlarından birini yenemez-
sin! ¹⁰Dahası var: RAB'bin buyruğu
olmadan mı saldırıp ülkeyi yıkmak
için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB,
‘Git, o ülkeyi yık’ dedi.”

¹¹Elyakim, Şevna ve Yoah, “Lütfen
biz kullarınla Aramice* konuş” diye
karşılık verdiler, “Çünkü biz bu dili
anlarız. Yahudice konuşma. Surların
üzerindeki halk bizi dinliyor.”

¹²Komutan, “Efendim bu sözleri yal-
nız size ve efendinize söyleyeyim di-
ye mi gönderdi beni?” dedi, “Surların
üzerinde oturan bu halka, sizin gibi
dışkısını yemek, idrarını içmek zorun-
da kalacak olan herkese gönderdi.”

¹³Sonra ayağa kalkıp Yahudi di-
linde bağırdı: “Büyük kralın, Asur
Kralı'nın sözlerini dinleyin! ¹⁴Kral di-
yor ki, ‘Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi
kurtaramaz. ¹⁵RAB bizi mutlaka kur-
taracak, bu kent Asur Kralı'nın eline
geçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanma-
yın, RAB'be güvenmeyin. ¹⁶⁻¹⁷Hiz-
kiya'yı dinlemeyin.’ Çünkü Asur Kra-
lı diyor ki, ‘Teslim olun, bana gelin.
Böylece ben gelip sizi kendi ülkeniz
gibi bir ülkeye –tahıl ve yeni şarap,
ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye– gö-
türene kadar herkes kendi asmasın-
dan, kendi incir ağacından yiyecek,
kendi sarnıcından içecek.

¹⁸“ ‘Hizkiya, RAB bizi kurtaracak di-
yerek sizi aldatmasın. Ulusların ilahları
ülkelerini Asur Kralı'nın elinden kur-
tarabildi mi? ¹⁹Hani nerede Hama'nın,
Arpat'ın ilahları? Sefarvayim'in/ ilah-

ları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? ²⁰Bütün bu ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yerus̱alim'i elimden kurtarabilsin?" "

²¹Herkes sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, "Karşılık vermeyin" diye buyurmuştu. ²²Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

Hizkiya Yeşaya'ya Başvuruyor

(2Kr.19:1-13)

37 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RAB'bin Tapınağı'na girdi. ²Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman Şevna'yı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı. ³Yeşaya'ya şöyle dediler: "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok. ⁴Yaşayan Tanrı'yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı'nın gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.' "

⁵⁻⁶Yeşaya, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere şöyle dedi: "Efendinize şunları söyleyin: 'RAB diyor ki, Asur Kralı'nın adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma. ⁷Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.' "

⁸Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrılıp Livna'ya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti. ⁹Kûş* Kralı Tirhaka'nın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber

alan Asur Kralı, Hizkiya'ya ulaklar göndererek şöyle dedi: ¹⁰"Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin Tanrın, Yerus̱alim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın. ¹¹Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun? ¹²Atalarımın yok ettiği ulusları –Gozanlılar'ı, Harranlılar'ı, Resefliler'i, Telassar'da yaşayan Edenliler'i– ilahları kurtarabildi mi? ¹³Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?' "

Hizkiya'nın Duası

(2Kr.19:14-19)

¹⁴Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayararak ¹⁵şöyle dua etti: ¹⁶"Ey Keruvlar* arasında taht kuran İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yaratmışsın. ¹⁷Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanherib'in söylediklerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy. ¹⁸Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları bütün ulusları ve ülkelerini viraneye çevirdiler. ¹⁹İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı. ²⁰Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek RAB olduğunu anlasın."

Yeşaya'nın Sözleri Gerçekleşiyor

(2Kr.19:20-37; 2Ta.32:20-21)

²¹⁻²²Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi: "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Asur Kralı Sanherib'le ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki,

- “ ‘Erden kız Siyon seni hor görüyor,
Alay ediyor seninle.
Yeruşalim kızı* ardından alayla
baş sallıyor.
- ²³Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin?
Kime sesini yükselttin?
İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın!
- ²⁴Uşakların aracılığıyla Rab'bi
aşağıladın.
Bir sürü savaş arabamla dağların
tepesine,
Lübnan'ın doruklarına çıktım,
dedin.
Yüksek sedir ağaçlarını, seçme
çamlarını kestim,
Lübnan'ın en uzak tepelerine,
Gür ormanlarına ulaştım.
- ²⁵Kuyular kazdım, sular içtim,
Mısır'ın bütün ırmaklarını
ayağımın tabanıyla kuruttum,
dedin.
- ²⁶“ ‘Bütün bunları çoktan yaptığımı,
Çok önceden tasarladığımı
duymadın mı?
Surlu kentleri enkaz yığınlarına
çevirmeni
Şimdi ben gerçekleştirdim.
- ²⁷O kentlerde yaşayanların kolu
kanadı kırıldı.
Yılgınlık ve utanç içindeydiler;
Kır otuna, körpe filizlere,
Damlarda büyümeden kavrulup
giden ota döndüler.
- ²⁸Senin oturuşunu, kalkışını,
Ne zaman gidip geldiğini,
Bana nasıl öfkelenişini biliyorum.
- ²⁹Bana duyduğun öfkeden,
Kulağıma erişen küstahlığından
ötürü
Halkamı burnuna, gemimi ağzına
takacak,
Seni geldiğin yoldan geri
çevireceğim.
- ³⁰“ ‘Senin için belirti şu olacak, ey
Hizkiya:

Bu yıl kendiliğinden yetişeni
yiyeceksiniz,

İkinci yıl ise ardından biteni.

Üçüncü yıl ekip biçin,

Bağlar dikip ürününü yiyeceksiniz.

³¹Yahudalılar'ın kurtulup sağ kalanları

Yine aşağıya doğru kök salacak,
Yukarıya doğru meyve verecek.

³²Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim'den,
Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan
çıkacak.

Her Şeye Egemen RAB'bin
gayretiyle olacak bu.’

³³“Bundan dolayı RAB Asur
Kralı'na ilişkin şöyle diyor:

‘Bu kente girmeyecek, ok
atmayacak.

Kente kalkanla yaklaşmayacak,
Karşısında rampa kurmayacak.

³⁴Geldiği yoldan dönecek ve kente
girmeyecek’ diyor RAB,

³⁵‘Kendim için ve kulum Davut'un
hatırı için

Bu kenti savunup kurtaracağım’
diyor.”

³⁶RAB'bin meleği gidip Asur ordu-
gahında yüz seksen beş bin kişiyi öl-
dürdü. Ertesi sabah uyananlar salt ce-
setlerle karşılaştılar. ³⁷Bunun üzerine
Asur Kralı Sanherib ordugahını bırak-
kıp çekildi. Ninova'ya döndü ve ora-
da kaldı. ³⁸Bir gün ilahı Nisrok'un ta-
pınağında tapınırken, oğullarından
Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla
öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Ye-
rine oğlu Esarhaddon kral oldu.

Hizkiya'nın Hastalığı

(2Kr.20:1-11; 2Ta.32:24-26)

38 O günlerde Hizkiya ölümcül bir
hastalığa yakalandı. Amots oğlu
Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi:
“RAB diyor ki, ‘Ev işlerini düzene sok.
Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.’”

²Hizkiya yüzünü duvara dönüp
RAB'be yalvardı: ³“Ya RAB, yürekten

bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen.” Sonra acı acı ağlamaya başladı.

⁴Bunun üzerine RAB Yeşaya'ya seslendi: ⁵“Git, Hizkiya'ya şunu söyle: ‘Atan Davut'un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm. Bak, ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. ⁶Bu kenti savunacak, seni de kenti de Asur Kralı'nın elinden kurtaracağım. ⁷Sözümü gerçekleştireceğime ilişkin sana vereceğim belirti şu olacak: ⁸RAB, batmakta olan güneşin Ahaz'ın inşa ettiği basamakların üzerine düşen gölgesini on basamak kısaltacak.’” Böylece batmakta olan güneşin gölgesi on basamak kıaldı.

⁹Yahuda Kralı Hizkiya hastalanıp iyileştikten sonra şunları yazdı:

¹⁰“Hayatımın baharında ölümler diyarının kapılarından geçip Ömrümün geri kalan yıllarından yoksun mu kalmalıyım?” demiştim,

¹¹“Yaşayanlar diyarında RAB'bi, evet, RAB'bi bir daha görmeyeceğim,

Bu dünyada yaşayanlar gibi insan yüzü görmeyeceğim bir daha.

¹²Evim bir çoban çadırı gibi bozuldu, alındı elimden.

Dokumacı gibi dürdüm yaşamımı, RAB tezgahtan beni kesti,

Bir gün içinde sonumu getiriverdi.

¹³Sabırla bekledim sabaha kadar, RAB bir aslan gibi kırdı bütün kemiklerimi,

Bir gün içinde sonumu getiriverdi.

¹⁴Kırlangıç gibi, turna gibi acı acı öttüm,

Güvercin gibi inledim, gözlerim yoruldu yukarı bakmaktan.

Ya Rab, eziyet çekiyorum, Yardım et bana.

¹⁵“Ne diyeyim? Bana seslenen de bunu yapan da Rab'dir.

Tattığım bu acılardan sonra daha dikkatli yaşayacağım.

¹⁶Ya Rab, insanlar bunlarla yaşarlar. Canım da bunların sayesinde yaşıyor.

İyileştirdin, yaşattın beni!

¹⁷Çektiğim bunca acı esenlik bulmam içindi.

Beni sevdiğin için yıkım çukuruna düşmekten alıkoydun, Günahlarımı arkana attın.

¹⁸Çünkü ölümler diyarı sana şükredemez,

Ölüm övgüler sunmaz sana.

Ölüm çukuruna inenler senin sadakatine umut bağlayamaz.

¹⁹Diriler, yalnız diriler

Bugün benim yaptığım gibi sana şükreder;

Babalar senin sadakatini çocuklarına anlatır.

²⁰Beni kurtaracak olan RAB'dir.

Ömrümüz boyunca O'nun tapınağında

Telli çalgılarımızı çalacağız.”

²¹Yeşaya, “İncir pestili getirin, Hizkiya'nın çıbanına koyun, iyileşir” demişti. ²²Hizkiya da, “RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma ilişkin belirti nedir?” diye sormuştu.

Hizkiya'nın Akılsızlığı

(2Kr. 20:12-19)

39 O sırada Hizkiya'nın hastalanıp iyileştiğini duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi. ²Bunlar Hizkiya'yı sevindirdi. O da deposundaki bütün değerli eşyaları –altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi– elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.

³Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'ya gidip, “Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?” diye sordu.

Hizkiya, “Uzak bir ülkeden, Babil’den gelmişler” diye karşılık verdi.

⁴Yeşaya, “Sarayında ne gördüler?” diye sordu.

Hizkiya, “Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı” diye yanıtladı.

⁵Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: “Her Şeye Egemen RAB’bin sözüne kulak ver. ⁶RAB diyor ki, ‘Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil’e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. ⁷Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralı’nın sarayında hadım edilecek.’ ”

⁸Hizkiya, “RAB’den ilettiğin bu söz iyi” dedi. Çünkü, “Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak” diye düşünüyordu.

Avutucu Sözler

40 “Avutun halkımı” diyor Tanrınız, “Avutun!

²Yeruşalim halkına dokunaklı sözler söyleyin.

Angaryanın bittiğini,
Suçlarının cezasını ödediklerini,
Günahlarının cezasını RAB’bin elinden
İki katıyla aldıklarını ilan edin.”

³Şöyle haykırıyor bir ses:

“Çölde RAB’bin yolunu hazırlayın,
Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın⁴.

⁴Her vadi yükseltilecek,
Her dağ, her tepe alçaltılacak.
Böylelikle engebeler düzleştirilecek,

Sarp yerler ovaya dönüştürülecek.

⁵O zaman RAB’bin yüceliği görünecek,
Bütün insanlar hep birlikte onu görecek.

Bunu söyleyen RAB’dir.”

⁶Ses, “Duyur” diyor.

“Neyi duyurayım?” diye soruyorum¹.

“İnsan soyu ota benzer,
Bütün vefası² kır çiçeği gibidir.

⁷RAB’bin soluğu esince üzerlerine,
Ot kurur, çiçek solar.

Gerçekten de halk ottan farksızdır.

⁸Ot kurur, çiçek solar,

Ama Tanrımız’ın sözü sonsuza dek durur.”

Eşsiz Tanrı

⁹Ey Siyon’a müjde getiren,

Yüksek dağa çık!

Ey Yerusâlim’e müjde getiren³,

Yükselt sesini, bağır,

Sesini yükselt, korkma.

Yahuda kentlerine, “İşte, Tanrınız!” de.

¹⁰İşte Egemen RAB gücüyle geliyor,

Kudretiyle egemenlik sürecek.

Ücreti kendisiyle birlikte,

Ödülü önündedir.

¹¹Sürüsünü çoban gibi güdecek,

Kollarına alacak kuzuları,

Bağrında taşıyacak;

Usul usul yol gösterecek emzikililere.

¹²Kim denizleri avucuyla,

Gökleri karışıyla ölçebildi?

Yerin toprağını ölçeğe sığdıran,

Dağları kantarla,

k 40:3 “Şöyle haykırıyor bir ses: ‘Çölde RAB’bin yolunu hazırlayın, bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın’ ” ya da “Çölde haykıran, ‘RAB’bin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin’ diye sesleniyor”. **1 40:6** Septuaginta, Kumran, Vulgata “Soruyorum”, Masoretik metin “Sordu”. **m 40:6** “Vefası” ya da “Güzelliği”. **n 40:9** “Ey Siyon’a müjde getiren, yüksek dağa çık! Ey Yerusâlim’e müjde getiren” ya da “Ey müjde getiren Siyon halkı, yüksek dağa çık! Ey müjde getiren Yerusâlim halkı”.

39:7 2Kr.24:10-16; 2Ta.36:10; Dan.1:1-7 **40:3** Mat.3:3; Mar.1:3; Yu.1:23 **40:3-5** Luk.3:4-6

40:6-8 Yak.1:9-11; 1Pe.1:24-25 **40:10** Yşa.62:11; Va.22:12 **40:11** Yu.10:11

- Tepeleri teraziyle tartabilen var mı?
- ¹³RAB'bin düşüncesine kim akıl erdirebildi?
- O'na öğüt verip öğretebilen var mı?
- ¹⁴Akıl almak, adalet yolunu öğrenmek için RAB kime danıştı ki?
- O'na bilgi veren, anlayış yolunu bildiren var mı?
- ¹⁵RAB için uluslar kovada bir damla su,
- Terazideki toz zerreciği gibidir.
- Adaları ince toz gibi tartar.
- ¹⁶Adakları yakmaya yetmez Lübnan ormanı,
- Yakmalık sunu* için az gelir hayvanları.
- ¹⁷RAB'bin önünde bütün uluslar bir hiç gibidir,
- Hiçten bile aşağı, değersiz sayılır.
- ¹⁸Öyleyse Tanrı'yı kime benzeteceksiniz?
- Neyle karşılaştıracaksınız O'nu?
- ¹⁹Putu döküm işçisi yapar,
- Kuyumcu altınla kaplar,
- Gümüş zincirler döker.
- ²⁰Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişi
- Çürümez bir ağaç parçası seçer.
- Yerinden kımıldamaz bir put yapsın diye
- Usta bir işçi arar.
- ²¹Bilmiyor musunuz, duymadınız mı?
- Başlangıçtan beri size bildirilmedi mi?
- Dünyanın temelleri atılalı beri anlamadınız mı?
- ²²Gökkubbenin üstünde oturan RAB'dir,
- Yeryüzünde yaşayanlarsa çekirge gibidir.
- Gökleri perde gibi geren,

- Oturmak için çadır gibi kuran O'dur.
- ²³O'dur önderleri bir hiç eden,
- Dünyanın egemenlerini sıfıra indiren.
- ²⁴O önderler ki, yeni dikilmiş, yeni ekilmiş ağaç gibi,
- Gövdeleri yere yeni kök salmışken RAB'bin soluğu onları kurutuverir,
- Kasırğa saman gibi savurur.
- ²⁵“Beni kime benzeteceksiniz ki, Eşitim olsun?” diyor Kutsal Olan.
- ²⁶Başınızı kaldırıp göklere bakın.
- Kim yarattı bütün bunları?
- Yıldızları sırayla görünür kılıyor,
- Her birini adıyla çağırıyor.
- Büyük kudreti, üstün gücü sayesinde hepsi yerli yerinde duruyor.
- ²⁷Ey Yakup soyu, ey İsrail!
- Neden, “RAB başıma gelenleri görmüyor,
- Tanrı hakkımı gözetmiyor?” diye yakınıyorsun?
- ²⁸Bilmiyor musun, duymadın mı?
- Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan,
- Ne yorulur ne de zayıflar,
- O'nun bilgisi kavranamaz.
- ²⁹Yorulanı güçlendirir,
- Takati olmayanın kudretini artırır.
- ³⁰Gençler bile yorulup zayıf düşer,
- Yiğitler tökezleyip düşerler.
- ³¹RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur,
- Kanat açıp yükselirler kartallar gibi.
- Koşar ama zayıf düşmez,
- Yürür ama yorulmazlar.

Rab'den Güvence

- 41** RAB diyor ki, “Susun karşımda, ey kıyı halkları!
- Halklar güçlerini tazelesin,
- Öne çıkıp konuşsunlar.
- Yargı için bir araya gelelim.

²“Doğudan adaleti^o harekete geçiren,
Hizmete koşan kim?
Ulusları önüne katıyor, krallara
baş eğdiriyor.

Kılıcıyla toz ediyor onları,
Yayıyla savrulan samana çeviriyor.

³Kovalıyor onları,
Ayak basmadığı bir yoldan
esenlikle geçiyor.

⁴Bunları yapıp gerçekleştiren,
Kuşakları başlangıçtan beri
çağırın kim?
Ben RAB, ilkim; sonuncularla da
yine Ben olacağım.”

⁵Kıyı halkları bunu görüp korktu.
Dünyanın dört bucağı titriyor.
Yaklaşıyor, geliyorlar.

⁶Herkes komşusuna yardım ediyor,
Kardeşine, “Güçlü ol” diyor.

⁷Zanaatçı kuyumcuğu yüreklendiriyor,
Madeni çekiçe düzleyen,
“Lehim iyi oldu” diyerek örse
vuranı yüreklendiriyor.
Kımıldamasın diye putu yerine
çiviliyor.

⁸“Ama sen, ey kulum İsrail,
Seçtiğim Yakup soyu,
Dostum İbrahim'in torunları!

⁹Sizleri dünyanın dört bucağından
topladım,
En uzak yerlerden çağırdım.
Dedim ki, ‘Sen kulumsun, seni
seçtim,
Seni reddetmedim.’

¹⁰Korkma, çünkü ben seninleyim,
Yılma, çünkü Tanrın benim.
Seni güçlendireceğim, evet, sana
yardım edeceğim;
Zafer kazanan sağ elimle sana
destek olacağım.

¹¹“Sana öfkelenenlerin hepsi
utanacak, rezil olacak.

Sana karşı çıkanlar hiçe sayılıp
yok olacak.

¹²Seninle çekişenleri arasın da
bulamayacaksın.
Seninle savaşanlar hiçten beter
olacak.
¹³Çünkü sağ elinden tutan,
‘Korkma, sana yardım edeceğim’
diyen Tanrın RAB benim.

¹⁴“Ey Yakup soyu, toprak kurdu,
Ey İsrail halkı, korkma!
Sana yardım edeceğim” diyor
RAB,
Seni kurtaran İsrail'in Kutsalı.
¹⁵“İşte, seni dişli, keskin, yepyeni bir
harman düveni yaptım.
Harman edip ufalayacaksın dağları,
Tepeleri samana çevireceksin.
¹⁶Onları savurduğunda rüzgar alıp
götürecek,
Darmadağın edecek hepsini
kasırga.
Sense RAB'de sevinç bulacak,
İsrail'in Kutsalı'yla övüneceksin.

¹⁷“Düşkünlerle yoksullar su arıyor,
ama yok.
Dilleri kurumuş susuzluktan.
Ben RAB, onları yanıtlayacağım,
Ben, İsrail'in Tanrısı, onları
bırakmayacağım.

¹⁸Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar,
Vadilerde su kaynakları yapacağım.
Çölü havuza,
Kurak toprağı pınara çevireceğim.

¹⁹Çölü sedir, akasya,
Mersin ve iğde ağaçlarına
kavuşturacağım.
Bozkıra çam, köknar
Ve selviyi bir arada dikeceğim.
²⁰Öyle ki, insanlar görüp bilsinler,
Hep birlikte düşünüp anlasınlar ki,
Bütün bunları RAB'bin eli yapmış,
İsrail'in Kutsalı yaratmıştır.”

Rab Putlara Karşı

- ²¹“Davanızı sunun” diyor RAB,
“Kanıtlarınızı ortaya koyun” diyor
Yakup'un Kralı,
²²“Putlarınızı getirin de olacakları
bildirsinler bize.
Olup bitenleri bildirsinler ki
düşünelim,
Sonuçlarını bilelim.
Ya da gelecekte olacakları
duyursunlar bize.
²³Ey putlar, bundan sonra olacakları
bize bildirin de,
İlah olduğunuzu bilelim!
Haydi bir iyilik ya da kötülük
edin de,
Hepimiz korkup dehşete düşelim.
²⁴Siz de yaptıklarınız da hiçten
betersiniz,
Sizi yeğleyen iğrençtir.
²⁵“Kuzeyden birini harekete
geçirdim, geliyor,
Gün doğusundan beni adımla
çağırın biri.
Çömlekçinin balığı çiğnediği
gibi,
Önderleri çamur gibi çiğneyecek
ayağıyla.
²⁶Hanginiz bunu başlangıçtan
bildirdi ki, bilelim,
Kim önceden bildirdi ki,
'Haklısın' diyelim?
Konuştuğunuzu bildiren de
Duyuran da
Duyan da olmadı hiç.
²⁷Siyon'a ilk, 'İşte, geldiler' diyen
benim.
Yeruşalim'e müjdeci gönderdim.
²⁸Bakıyorum, aralarında öğüt
verebilecek kimse yok ki,
Onlara danışayım, onlar da
yanıtlasınlar.
²⁹Hepsi bomboş, yaptıkları da bir hiç.

Halkın putları yalnızca yeldir,
sıfırdır.”

Rab'bin Kulu

- 42** “İşte kendisine destek
olduğum,
Gönlümün hoşnut olduğu
seçtiğim kulum!
Ruhum'u onun üzerine koydum.
Adaleti uluslara ulaştıracak.
²Bağırıp çağırmayacak,
Sokakta sesini yükseltmeyecek.
³Ezilmiş kamışı kırmayacak,
Tüten fitili söndürmeyecek.
Adaleti sadakatle ulaştıracak.
⁴Yeryüzünde adaleti sağlayana dek
Umutunu, cesaretini
yitirmeyecek.
Kıyı halkları onun yasına umut
bağlayacak.”
⁵Gökleri yaratıp geren,
Yeryüzünü ve ürününü seren,
Dünyadaki insanlara soluk,
Orada yaşayanlara ruh veren
RAB Tanrı diyor ki,
⁶“Ben, RAB, seni doğrulukla
çağırdım,
Elinden tutacak,
Seni koruyacağım.
Seni halka antlaşma,
Uluslara ışık yapacağım.
⁷Öyle ki, kör gözleri açasın,
Zindandaki tutsakları,
Cezaevi karanlığında yaşayanları
özgür kılasın.
⁸“Ben RAB'bim, adım budur.
Onurumu bir başkasına,
Övgülerimi putlara bırakmam.
⁹Bakin, önceden bildirdiklerim
gerçekleşti.
Şimdi de yenilerini bildiriyorum;
Bunlar ortaya çıkmadan önce
size duyuruyorum.”

Övgü İlahisi

- ¹⁰Ey denizlere açılanlar ve
denizlerdeki her şey,
Kıyıları ve kıyı halkları,
RAB'be yeni bir ilahi söyleyin,
Dünyanın dört bucağından O'nu
ezgilerle övün.
- ¹¹Bozkır ve bozkırdaki kentler,
Kedar köylerinde yaşayan halk
Sesini yükseltsin.
Sela'da oturanlar sevinçle
haykırınsın,
Bağırsın dağların doruklarından.
- ¹²Hepsi RAB'bi onurlandırsın,
Kıyı halkları O'nu övsün.
- ¹³Yiğit gibi çıkagelecek RAB,
Savaşçı gibi gayrete gelecek.
Bağırıp savaş çılgılığı atacak,
Düşmanlarına üstünlüğünü
gösterecek.

Rab'bin Yardım Sözü

- ¹⁴"Uzun zamandır ses çıkarmadım,
Sustum, kendimi tuttum.
Ama şimdi feryat edeceğim
doğuran kadın gibi,
Nefesim tutulacak, kesik kesik
soluyacağım.
- ¹⁵Harap edeceğim dağları, tepeleri,
Bütün yeşilliklerini kurutacağım.
Irmakları adalara çevirip
havuzları kurutacağım.
- ¹⁶Körlere bilmedikleri yolda
rehberlik edeceğim,
Onlara kılavuz olacağım
bilmedikleri yollarda,
Karanlığı önlerinde ışığa,
Engeleri düzlüğe çevireceğim.
Yerine getireceğim sözler
bunlardır.
Onlardan geri dönmem.
- ¹⁷Oyma putlara güvenenler,
Dökme putlara, 'İlahlarımız
sizsiniz' diyenlerse
Geri döndürülüp büsbütün
utandırılacaklar."

Kör, Sağır İsrail

- ¹⁸"Ey sağır, işitin,
Ey körler, bakın da görün!
- ¹⁹Kulum kadar kör olan
var mı?
Gönderdiğim ulak kadar sağır
olan var mı?
Benimle barışık olan kadar,
RAB'bin kulu kadar kör olan kim
var?
- ²⁰Pek çok şey gördünüz, ama
aldırmıyorsunuz,
Kulaklarınız açık, ama
işitmiyorsunuz."
- ²¹Kendi doğruluğu uğruna Kutsal
Yasa'yı
Büyük ve yüce kılmak RAB'bi
hoşnut etti.
- ²²Ama bu yağmalanmış, soyulmuş
bir halktır.
Hepsi deliklere, cezaevlerine
kapatılmışlardır.
Yağmalanmak için varlar,
kurtaran yok.
Soyulmak içinler, "Geri verin"
diyen yok.
- ²³Hanginiz kulak verecek?
Gelecekte kim can kulağıyla
dinleyecek?
- ²⁴Yakup soyunun soyulmasına,
İsrail'in yağmalanmasına kim
olur verdi?
Kendisine karşı günah
işlediğimiz RAB değil mi?
Çünkü O'nun yolunda yürümek
istemediler,
Yasasına kulak asmadılar.
- ²⁵Bu yüzden kızgın öfkesini,
Savaşın şiddetini üzerlerine
yağdırdı.
Ama ateş çemberi içinde
olduklarını farketmediler,
Aldırmadılar kendilerini yakıp
bitiren ateşe.

İsrail'in Tek Kurtarıcısı Rab

43 Ey Yakup soyu, seni yaratan,
Ey İsrail, sana biçim veren
RAB şimdi şöyle diyor:

- “Korkma, çünkü seni kurtardım,
Seni adınla çağırdım, sen benimsin.
²Suların içinden geçerken seninle
olacağım,
Irmakların içinden geçerken su
boyunu aşmayacak.
Ateşin içinde yürürken
yanmayacaksın,
Alevler seni yakmayacak.
³Çünkü senin Tanrın, İsrail'in Kutsalı,
Seni kurtaran RAB benim.
Fidyen olarak Mısır'ı,
Sana karşılık Kûş* ve Seva
diyarlarını verdim.
⁴Gözümde değerli ve saygın olduğun,
Seni sevdiğim için, senin yerine
insanlar,
Canın karşılığında halklar
vereceğim.
⁵Korkma, çünkü seninleyim,
Soyundan olanları doğudan
getireceğim,
Sizleri de batıdan toplayacağım.

- ⁶“Kuzeye, ‘Ver’, güneye, ‘Alıkoyma;
Oğullarımı uzaktan,
Kızlarımı dünyanın dört
bucağından getir’ diyeceğim.
⁷Yüceliğim için yaratıp biçim
verdiğim,
Adımla çağrılan herkesi,
Evet, oluşturduğum herkesi
getirin’ diyeceğim.”

Rab'bin Tanığı İsrail

- ⁸Gözleri olduğu halde kör,
Kulakları olduğu halde sağır olan
halkı öne getir.
⁹Bütün uluslar bir araya gelsin,
halklar toplansın.
İçlerinden hangisi bunları
bildirebilir,

Olup bitenleri bize duyurabilir?
Tanıklarını çağırıp haklı
olduklarını kanıtlasınlar,
Ötekiler de duyup, “Doğrudur”
desinler.

- ¹⁰“Tanıklarım sizlersiniz” diyor RAB,
“Seçtiğim kullar sizsiniz.
Öyle ki beni tanıyıp bana
güvenesiniz,
Benim O olduğumu anlayasınız.
Benden önce bir tanrı olmadı,
Benden sonra da olmayacak.

¹¹“Ben, yalnız ben RAB'bim,
Benden başka kurtarıcı yoktur.
¹²Ben bildirdim, ben kurtardım, ben
duyurdum,
Aranızdaki yabancı ilahlar değil.
Tanıklarım sizsiniz” diyor RAB,
“Tanrı benim,
¹³Gün gün olalı ben O'yum.
Elimden kimse kurtaramaz.
Ben yaparım, kim engel olabilir?”

Babil'den Kurtuluş

- ¹⁴Kurtarıcınız RAB, İsrail'in Kutsalı
diyor ki,
“Uğrunuza Babil üzerine bir ordu
göndereceğim.
Övündükleri gemilerle kaçan
bütün Kildaniler'e*
Boyun eğdireceğim.
¹⁵Kutsalınız, İsrail'in Yaratıcısı,
Kralınız RAB benim.”

- ¹⁶⁻¹⁷Denizde geçit, azgın sularda yol
açan,
Atlarla savaş arabalarını,
Yiğit savaşçıları ve orduyu
Yola çıkaran RAB şöyle diyor:
“Onlar yattı, kalkamaz oldu,
Fital gibi bastırılıp söndürüldüler.

- ¹⁸“Olup bitenlerin üzerinde durmayın,
Düşünmeyin eski olayları.
¹⁹Bakın, yeni bir şey yapıyorum!

Olmaya başladı bile, farketmiyor
musunuz?

Çölde yol, kurak topraklarda
ırmaklar yapacağım.

- ²⁰Kır hayvanları, çakallarla
baykuşlar beni yüceltecek.
Çünkü seçtiğim halkın içmesi
için çölde su,
Kurak yerlerde ırmaklar sağladım.
²¹Kendim için biçim verdiğim bu halk
Bana ait olan övgüleri ilan
edecek.”

İsrail'in Günahı

- ²²“Ne var ki, ey Yakup soyu,
Yakardığın ben değildim,
Benden usandın, ey İsrail.
²³Yakmalık sunu* için bana davar
getirmediniz,
Kurbanlarınızla beni
onurlandırmadınız.
Sizi sunularla uğraştırmadım,
Günnük isteyerek sizi
usandırmadım.
²⁴Benim için güzel kokulu kamış
satın almadınız,
Doyurmadınız beni
kurbanlarınızın yağıyla.
Tersine, beni günahlarınızla
uğraştırdınız,
Suçlarınızla usandırdınız.
²⁵Kendi uğruna suçlarınızı silen
benim, evet benim,
Günahlarınızı anmaz oldum.
²⁶“Geçmiş bana anımsatın,
hesaplaşalım,
Haklı çıkmak için davanızı
anlatın.
²⁷İlk atanız günah işledi,
Sözcüleriniz bana sağkaldırdı.
²⁸Bu yüzden tapınak görevlilerini
bayağılaştırdım;
Yakup soyunu bütünüyle yıkıma,
İsrail'i rezillığe mahkûm ettim.”

Rab Tek Tanrı'dır

- 44**“Şimdi, ey kulum Yakup soyu,
Seçtiğim İsrail halkı, dinle!
²Seni yaratan, rahimde sana biçim
veren,
Sana yardım edecek olan RAB
şöyle diyor:
‘Korkma, ey kulum Yakup soyu,
Ey seçtiğim Yeşurun’!
³“Susamış toprağı sulayacak,
Kurumuş toprakta dereler
akıtacağım.
Çocuklarının üzerine Ruhum'u
dökecek,
Soyunu kutsayacağım.
⁴Akarsu kıyısında otlar arasında
yükselen
Kavaklar gibi boy atacaklar.’
⁵“Kimi, ‘Ben RAB'be aitim’ diyecek,
Kimi Yakup adını alacak,
Kimi de eline ‘RAB'be ait’ yazıp
İsrail adını benimseyecek.”
⁶RAB, İsrail'in Kralı ve Kurtarıcısı,
Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“İlk ve son benim,
Benden başka Tanrı yoktur.
⁷Benim gibi olan var mı? Haber versin.
Ezeli halkımı var ettiğimden beri
olup bitenleri,
Bundan sonra olacakları söyleyip
sıralasın,
Evet, gelecek olayları bildirsın!
⁸Yılmayın, korkmayın!
Size çok önceden beri söyleyip
açıklamadım mı?
Tanıklarım sizsiniz.
Benden başka Tanrı var mı?
Hayır, başka Kaya yok;
Ben bir başkasını bilmiyorum.”

Putatapanlar Utanacak

- ⁹Putlara biçim verenlerin hepsi boş
insanlardır.

6 44:2 “Dürüst” anlamına gelen “Yeşurun” İsrail halkına verilen bir addır.

43:20-21 1Pe.2:9 44:6 Ysa.48:12; Va.1:17; 22:13

- Değer verdikleri nesneler hiçbir işe yaramaz.
Putların tanıkları onlardır;
Ne bir şey görür ne de bir şey bilirler.
Bunun sonucunda utanç içinde kalacaklar.
- ¹⁰Kim yararsız ilaha biçim vermek, Dökme put yapmak ister?
- ¹¹Bakin, bu putlarla uğraşanların hepsi utanacak.
Onları yapanlar salt insan.
Hepsi toplanıp yargılanmaya gelsin.
Dehşete düşecek, utanacaklar birlikte.
- ¹²Demirci aletini alır,
Kömür ateşinde çalışır,
Çekiçle demire biçim verir.
Güçlü koluyla onu işler.
Acıkır, güçsüz kalır, su içmeyince tükenir.
- ¹³Marangoz iple ölçü alır,
Tahtayı tebeşirle çizer.
Raspayla tahtayı biçimlendirir,
Pergelle işaretler, insan biçimi verir.
İnsan güzelliğinde,
Evde duracak bir put yapar.
- ¹⁴İnsan kendisi için sedir ağaçları keser,
Palamut, meşe ağaçları alır.
Ormanda kendine bir ağaç seçer.
Bir çam diker, ama ağacı büyüten yağmurdur.
- ¹⁵Sonra ağaç odun olarak kullanılır.
İnsan aldığı odunla hem ısınır,
Hem tutuşturup ekmek pişirir,
Hem de bir ilah yapıp tapınır.
Yaptığı putun önünde yere kapanır.
- ¹⁶Odunun bir kısmını yakar,
Ateşinde et kızartıp karnını doyurur.
Isınınca bir oh çeker,
“Isındım, ateşin sıcaklığını duyuyorum” der.
- ¹⁷Artakalan odundan kendine bir ilah,
Oyma put yapar;
Önünde yere kapanıp ona tapınır,

- “Beni kurtar, çünkü ilahım sensin” diye yakarır.
- ¹⁸Böyleleri anlamaz, bilmez.
Çünkü gözleri de zihinleri de öylesine kapalı ki,
Görmez, anlamazlar.
- ¹⁹Durup düşünmez, bilmez,
Anlamazlar ki şöyle desinler:
“Odunun bir kısmını yakıp
Ateşinde ekmek pişirdim, et kızartıp yedim.
Artakalanından iğrenç bir şey mi yapayım?
Bir odun parçasının önünde yere mi kapanayım?”
- ²⁰Külle besleniyorlar.
Aldanan yürekleri onları saptırıyor.
Canlarını kurtaramaz,
“Sağ elimdeki şu nesne aldatıcı değil mi?” diyemezler.

Rab Yaratıcı ve Kurtarıcıdır

- ²¹“Ey Yakup soyu, ey İsrail,
Söylediklerimi anımsayın, çünkü kulumsunuz.
Size ben biçim verdim, kulumsunuz;
Seni unutmam, ey İsrail.
- ²²İşyanlarınızı bulut gibi,
Günahlarınızı sis gibi sildim.
Bana dönün, çünkü sizi kurtardım.”
- ²³Sevinçle haykırın, ey gökler,
Çünkü bunu RAB yaptı.
Haykırın, ey yerin derinlikleri.
Ey dağlar, ey orman, ormandaki her ağaç,
Sevinç çılgınlıklarına katılın.
Çünkü RAB Yakup soyunu kurtararak
İsrail’de görkemini gösterdi.
- ²⁴⁻²⁸ Sizi kurtaran,
Size rahimde biçim veren RAB diyor ki,
“Her şeyi yaratan,

Gökleri yalnız başına geren,
 Yeryüzünü tek başına seren,
 Sahte peygamberlerin belirtilerini
 boşa çıkaran,
 Falcılarla alay eden,
 Bilgeleri geri çeviren,
 Bilgilerini saçmalığa dönüştüren,
 Kulunun sözlerini yerine getiren,
 Ulaklarının peygamberlik
 sözlerini gerçekleştiren,
 Yeruşalim için, 'İçinde oturulacak',
 Yahuda kentleri için, 'Yeniden
 kurulacak,
 Yıkıntılarını onaracağım' diyen;
 Engine, 'Kuru! Sularını
 kurutacağım' diyen,
 Koreş^p için, 'O çobanımdır,
 Her istediğimi yerine getirecek',
 Yeruşalim için, 'Yeniden kurulacak',
 Tapınak için, 'Temeli atılacak'
 diyen RAB benim."

Rab Pers Kralı Koreş'i Seçiyor

45 RAB meshettiği* kişiye,
 Sağ elinden tuttuğu Koreş'e
 sesleniyor.
 Uluslara onun önünde baş
 eğdirecek,
 Kralları silahsızlandıracak*,
 Bir daha kapanmayacak kapılar
 açacak.
 Ona şöyle diyor:
²"Senin önünsıra gidip
 Dağları düzleyecek,
 Tunç* kapıları kırıp
 Demir sürgülerini parçalayacağım.
³Seni adınla çağırının
 Ben RAB, İsrail'in Tanrısı
 olduğumu anlayasın diye
 Karanlıkta kalmış hazineleri,
 Gizli yerlerde saklı zenginlikleri
 sana vereceğim.
⁴Sen beni tanımadığın halde
 Kulum Yakup soyu ve seçtiğim
 İsrail uğruna

Seni adınla çağırıp onurlu bir
 unvan vereceğim.

⁵RAB benim, başkası yok,
 Benden başka Tanrı yok.
 Beni tanımadığın halde seni
 güçlü kılacağım.
⁶Öyle ki, doğudan batıya dek
 Benden başkası olmadığını
 herkes bilsin.
 RAB benim, başkası yok.
⁷Işığı biçimlendiren, karanlığı yapan,
 Esenliği ve felaketi yaratan,
 Bütün bunları yapan RAB benim.
⁸Ey gökler, yukarıdan doğruluk
 damlatın,
 Ey bulutlar, doğruluk yağdırın.
 Toprak yarılsın, kurtuluş meyvesi
 versin,
 Onunla birlikte doğruluk yetiştiresin.
 Bunları yaratan RAB benim."

Her Şeyi Yaratan Tanrı

⁹Kendine biçim verenle çekişenin
 vay haline!
 Kil, topraktan yapılmış çömlek
 parçası,
 Kendisine biçim verene, "Ne
 yapıyorsun?
 Yarattığın nesnenin tutacağı yok"
 diyebilir mi?
¹⁰Babasına, "Dünyaya ne getirdin?"
 Ya da annesine, "Ne biçim şey
 doğurdun?"
 Diyenin vay haline!
¹¹İsrail'in Kutsalı,
 Ona biçim veren RAB diyor ki,
 "Çocuklarımın geleceği hakkında
 beni sorgulayabilir,
 Ellerimin yapıtları hakkında bana
 buyruk verebilir misiniz?
¹²Dünyayı ben yaptım,
 Üzerindeki insanı ben yarattım.
 Benim ellerim gerdi gökleri,
 Bütün gök cisimleri benim
 buyruğumda.

¹³Koreş'i doğrulukla harekete geçirecek,
Yollarını düzleyeceğim.
Kentimi o onaracak,
Sürgünlerimi ücret ya da ödül
almadan o özgür kılacak.”
Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

¹⁴RAB diyor ki,
“Mısır'ın ürettikleri,
Kûş'un* ticaret gelirleri
Ve uzun boylu Sevalılar size
gelecek, sizin olacak.
Zincire vurulmuş olarak
ardınızsıra yürüyecekler.
Önünüzde yere kapanıp
yalvaracaklar:
'Tanrı yalnız sizinledir,
Başkası, başka Tanrı yok.' ”
¹⁵Gerçekten sen kendini gizleyen bir
Tanrı'sın,
Ey İsrail'in Tanrısı, ey Kurtarıcı!
¹⁶Put yapanların hepsi utandırılacak,
rezil olacak.
Utanç içinde uzaklaşacaklar.
¹⁷Ama İsrail RAB tarafından
kurtarılacak,
Sonsuza dek sürecek kurtuluşu.
Çağlar boyunca utandırılmayacak,
Asla rezil olmayacak.

¹⁸Çünkü gökleri yaratan RAB,
Dünyayı yaratıp biçimlendiren,
pekiştiren,
Üzerinde yaşanmasın diye değil,
yaşansın diye
Biçimlendiren RAB –Tanrı
O'dur– şöyle diyor:
“RAB benim, başkası yok.
¹⁹Ben gizlide,
Karanlıklar ülkesinin bir
köşesinde konuşmadım.
Yakup soyuna, 'Beni olmayacak
yerlerde' arayın" demedim.
Doğru olanı söyleyen, adil olanı
bildiren RAB benim.”

Tanrı ve Babil'in Putları

²⁰“Ey sizler, uluslardan kaçıp
kurtulanlar,
Toplanıp gelin, birlikte yaklaşın!
Tahtadan oyma putlar taşıyan,
Kurtaramayan ilahlara yakaranlar
bilgisizdir.
²¹Konuşun, davanızı sunun,
Birbirinize danışın.
Bunları çok önceden duyurup
bildiren kim?
Ben RAB, bildirmedim mi?
Benden başka Tanrı yok, adil
Tanrı ve Kurtarıcı benim.
Yok benden başkası.
²²“Ey dünyanın dört bucağındakiler,
Bana dönün, kurtulursunuz.
Çünkü Tanrı benim, başkası yok.
²³Kendi üzerime ant içtim,
Ağzımdan çıkan söz doğrudur,
boşa çıkmaz:
Her diz önümde çökecek,
Her dil bana ant içecek.
²⁴“Benim için şöyle diyecekler:
'Doğruluk ve güç yalnız
RAB'dedir',
İnsanlar O'na gelecek.
RAB'be öfkelenenlerin hepsi
utandırılacak.
²⁵Ama bütün İsrail soyu
RAB tarafından aklanacak,
O'nunla övünecek.
46 “İlah Bel diz çökmüş, ilah
Nebo sinmiş,
Putları hayvanlara, öküzlere
yüklenmiş gidiyor.
Taşınan bu nesneleriniz ağırlık,
Yorgun hayvana yük oldu.
²Birlikte sinmiş, diz çökmüşler,
Putlarını yük olmaktan
kurtaramıyorlar.
Sürgüne gidecek onlar.

³“Ey Yakup soyu, İsrail'in sağ
kalanları,
Doğdunuz doğal yüklendiğim,
Rahimden çıktınız çıkalı
taşıdığım sizler,
Dinleyin beni:
⁴Siz yaşlanıncaya dek ben O'yum;
Saçlarınız ağarıncaya dek
Ben yükleneceğim sizi.
Sizi ben yarattım, ben taşıyacağım,
Evet, sizi ben yüklenecek, ben
kurtaracağım.

⁵“Beni kime benzetecek,
Kime denk tutacaksınız?
Kiminle karşılaştıracaksınız ki,
benzer olalım?
⁶Kimisi bol keseden harcadığı
altından,
Terazide tarttığı gümüşten
Ücret karşılığında kuyumcuya
ilah yaptırır,
Önünde yere kapanıp tapınır.
⁷Onu omuzlayıp taşır, yerine koyar.
Öylece durur put, yerinden
kımıldamaz.
Kendisine yakarana yanıt veremez,
Onu sıkıntısından kurtaramaz.

⁸“Bunu anımsayın, ey başkaldıranlar,
Adam olun, aklınızdan çıkarmayın!
⁹Çok önceden beri olup bitenleri
anımsayın.
Çünkü Tanrı benim, başkası yok.
Tanrı benim, benzerim yok.
¹⁰Sonu ta başlangıçtan,
Henüz olmamış olayları çok
önceden bildiren,
'Tasarım gerçekleşecek,
İstediğim her şeyi yapacağım'
diyen benim.
¹¹Doğudan yırtıcı kuşu,
Uzak bir ülkeden
Tasarımı gerçekleştirecek adamı
çağırın benim.
Evet, bunları söyledim,

Kesinlikle yerine getirecek,
Tasarladığımı yapacağım mutlaka.

¹²“Ey dikbaşlılar, doğruluktan uzak
olanlar,
Dinleyin beni!
¹³Zaferim yaklaştı, uzak değil;
Kurtarışım gecikmeyecek.
Güzelliğim olan İsrail için
Siyon'u kurtaracağım.”

Babil'in Düşüşü

47 “Ey Babil, erden kız,
İn aşağı, toprağa otur.
Ey Kildani* kızı,
Tahtın yok artık, yere otur.
Bundan böyle, 'Nazik, narin'
demeyecekler sana.
²Bir çift değirmen taşı al da un öğüt,
Çıkar peçeni, kaldır eteğini.
Baldırını aç, ırmaklardan geç.
³Çıplaklığın sergilenecek, mahrem
yerlerin görünecek.
Öç alacağım, kimseyi
esirgemeyeceğim.”
⁴Bizim kurtarıcımız
İsrail'in Kutsalı'dır.
O'nun adı Her Şeye Egemen
RAB'dir.
⁵RAB diyor ki, “Ey Kildani kızı,
Karanlığa çekilip sessizce otur.
Çünkü bundan böyle 'Ülkeler
kraliçesi' demeyecekler sana.
⁶Halkıma öfkelenmiş,
Mirasım olduğu halde onu
bayağılaştırıp
Eline teslim etmiştim.
Ama sen onlara acımadın,
Yaşlılara bile çok ağır bir
boyunduruk yükledin.
⁷Sonsuza dek kraliçe olacağım'
diye düşünüyordun,
Bunları aklına getirmedin,
sonuçlarını düşünmedin.

⁸“Ey şimdi güvenlikte yaşayan zevk düşkünü,
İçinden, ‘Kraliçe benim, başkası yok;
Hiç dul kalmayacak,
Evlat acısı görmeyeceğim’ diyorsun.
Dinle şimdi:

⁹Bir gün içinde ikisi birden başına gelecek:
Çok sayıda büyüye, etkili muskalarına karşı
Hem dul kalacak,
Hem evlat acısını alabildiğine yaşayacaksın.

¹⁰“Kötülüğüne güvendin,
‘Beni gören yok’ diye düşündün.
Bilgin ve bilgeliğin seni saptırdı.
İçinden, ‘Kraliçe benim, başkası yok’ diyordun.

¹¹Ne var ki, felakete uğrayacaksın.
Onu durduracak büyü yok elinde,
Başına gelecek belayı önleyemeyeceksin.
Üzerine ansızın hiç beklemediğin bir yıkım gelecek.

¹²Gençliğinden beri emek verdiğin
Muskalarına, çok sayıda büyüye devam et;
Belki yararını görür,
Kimilerini titretirsin.

¹³Aldığın öğütlerin çokluğu
Seni tüketti.
Yıldız falcıların, yıldızbilimcilerin,
Ay başlarında ne olacağını bildirenlerin,
Şimdi kalsınlar da
Başına geleceklerden seni kurtarsınlar.

¹⁴“Bak, hepsi anızdan farksız,
Ateş yakacak onları.
Canlarını alevden kurtaramayacaklar.
Ne ısınmak için kor,
Ne de karşısında oturulacak ateş olacak.

¹⁵Emek verdiğin adamlar böyle olacak.
Gençliğinden beri alışveriş ettiğin herkes
Kendi yoluna gidecek,
Seni kurtaran olmayacak.”

İsrail'in İnatçılığı

48 “Dinle, ey Yakup soyu!
İsrail adıyla anılan, Yahuda soyundan gelen,
RAB'bin adıyla ant içen sizler,
İsrail'in Tanrısı'na yakarır,
Ama bunu doğrulukla, içtenlikle yapmazsınız.

²Kutsal kentli* olduğunuzu,
İsrail'in Tanrısı'na dayandığınızı ileri sürersiniz.
O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir.

³Olup bitenleri çok önceden bildirdim,
Ağzımı açıp duyurdum.
Ansızın yaptım ve gerçekleştiler.

⁴İnatçı olduğunuzu,
Tunç* alınlı, demir boyunlu olduğunuzu bildiğim için

⁵Bunları size çok önceden bildirdim,
Olmadan önce duyurdum.
Yoksa, ‘Bunları yapan putlarımızdır,
Olmalarını buyuran Oyma ve dökme putlarımızdır’ derdiniz.

⁶Bunları duyduunuz, hepsini inceleyin.
Peki, kabul etmeyecek misiniz?
Şimdiden size yeni şeyler,
Bilmediğiniz gizli şeyler açıklayacağım.

⁷Bunlar şimdi yaratılıyor,
Geçmişte değil;
Bugüne kadar duymadınız,
Yoksa, ‘Bunları biliyorduk’ derdiniz.

⁸Ne duyduunuz, ne de anladınız,
Öteden beri kulaklarınız tıkalı.
Ne denli hain olduğunuzu biliyorum,
Doğuştan isyankâr olduğunuz biliniyor.

- ⁹Adım uğruna öfkemi geciktiriyorum.
Ününden ötürü kendimi
tutuyorum,
Yoksa sizi yok ederdim.
- ¹⁰Bakın, gümüşü arıtır gibi olmasa
da sizleri arıttım,
Sıkıntı ocağında denedim.
- ¹¹Bunu kendim için, evet, kendim
için yapıyorum.
Adımı bayağılaştırmanızı nasıl
hoş görebilirim?
Bana ait olan onuru başkasına
vermem.”

İsrail Kurtulacak

- ¹²“Ey Yakup soyu, çağırdığım İsrail,
beni dinle:
Ben O'yum; ilk Ben'im, son da
Ben'im.
- ¹³Yeryüzünün temelini elimle attım,
Gökleri sağ elim gerdi.
Onları çağırdığımda
Birlikte önümde dikilirler.
- ¹⁴“Toplanıp dinleyin hepiniz:
Putlardan hangisi bunları
önceden bildirebildi?
RAB'bin sevdiği kişi
O'nun Babil'e karşı tasarladığını
yerine getirecek.
Gücünü Kildaniler'e* karşı
kullanacak.
- ¹⁵Ben, evet, ben söyledim, onu ben
çağırdım,
Onu getirdim, görevini başaracak.
- ¹⁶“Yaklaşın bana, dinleyin
söyleyeceklerimi:
Başlangıçtan beri açıkça konuştum,
O zamandan bu yana oradayım.”
Egemen RAB şimdi beni ve
Ruhu'nu gönderiyor.
- ¹⁷Sizleri kurtaran İsrail'in Kutsalı
RAB diyor ki,

“Yararlı olanı size öğreten,
Gitmeniz gereken yolda sizi
yürüten
Tanrınız RAB benim.

- ¹⁸“Keşke buyruklarıma dikkat
etseydiniz!
O zaman esenliğiniz ırmak gibi,
Doğruluğunuz denizin dalgaları
gibi olurdu.
- ¹⁹Soyunuz kum gibi,
Torunlarınız kum taneleri gibi
olurdu.
Adları ne unutulur,
Ne de huzurumdan yok olurdu.”
- ²⁰Babil'den çıkın, Kildaniler'den
kaçın,
Sevinç çılgınlıklarıyla ilan edin bunu,
Haberini duyurun, dünyanın dört
bucağına yayın.
“RAB, kulu Yakup'un soyunu
kurtardı” deyin.
- ²¹Onları çöllerden geçirirken
susuzluk çekmediler,
Onlar için sular akıttı kayadan,
Kayayı yardı, sular fışkırdı.
- ²²“Kötülere esenlik yoktur” diyor
RAB.

Rab'bin Kulunun Görevi

- 49** Ey kıyı halkları, işitin beni,
Uzaktaki halklar, iyi dinleyin.
RAB beni ana rahmindeyken
çağırdı,
Annemin karnındayken adımları
koydu.
- ²Ağzımı keskin kılıç yaptı,
Elinin gölgesinde gizledi beni.
Beni keskin bir ok yaptı,
Kendi ok kılıfına sakladı.
- ³Bana, “Kulumsun, ey İsrail,
Görkemimi senin aracılığıyla
göstereceğim” dedi.

⁴Ama ben, “Boşuna emek verdim” dedim,
 “Gücümü boş yere, bir hiç için tükettim.
 RAB yine de hakkımı savunur,
 Tanrım yaptıklarımın karşılığını verir.”

⁵Kulu olmam için,
 Yakup soyunu kendisine geri getirmem,
 İsrail'i önünde toplamam için
 Rahimde beni biçimlendiren
 RAB şimdi şöyle diyor:
 –O'nun gözünde onurluyum,
 Tanrım bana güç kaynağı oldu.–

⁶“Yakup'un oymaklarını
 canlandırmak,
 Sağ kalan İsrailîler'i geri getirmek için
 Kulum olman yeterli değil.
 Seni uluslara ışık yapacağım.
 Öyle ki, kurtarışım yeryüzünün
 dört bucağına ulaşsın.”

⁷İnsanların hor gördüğüne,
 Ulusların iğrendiğine,
 Egemenlerin kulu olana
 İsrail'in Kurtarıcısı ve Kutsalı
 RAB diyor ki,
 “Seni seçmiş olan İsrail'in Kutsalı
 sadık RAB'den ötürü
 Krallar seni görünce ayağa
 kalkacak,
 Önderler yere kapanacak.”

İsrail'in Rab'be Dönüşü

⁸RAB şöyle diyor:
 “Lütuf zamanında seni
 yanıtlayacağım,
 Kurtuluş günü sana yardım edecek,
 Seni koruyacağım.
 Seni halka antlaşma olarak
 vereceğim.
 Öyle ki, yıkık ülkeyi yeniden
 kurasın,

Mülk olarak yeni sahiplerine veresin.
⁹Tutsaklara, ‘Çıkın’,
 Karanlıktakilere, ‘Dışarı çıkın’
 diyeceksin.
 Yol boyunca beslenecek,
 Her çıplak tepede otlak bulacaklar.
¹⁰Acıkmayacak, susamayacaklar,
 Kavurucu sıcak ve güneş
 çarpmayacak onları.
 Çünkü onlara merhamet eden
 kendilerine yol gösterecek
 Ve onları pınarlara götürececek.
¹¹Bütün dağlarımı yola
 dönüştüreceğim,
 Anayollarım yükseltilecek.
¹²İşte halkım ta uzaklardan,
 Kimi kuzeyden, kimi batıdan,
 kimi de Sinim'den¹ gelecek.”

¹³Ey gökler, sevinçle haykırın,
 Neşeyle coş, ey yeryüzü!
 Ey dağlar, sevinç çılgınlıklarına
 katılın,
 Çünkü RAB halkını avutacak,
 Ezilene merhamet gösterecek.

¹⁴Oysa Siyon, “RAB beni terk etti,
 Rab beni unuttu” diyordu.

¹⁵Ama RAB, “Kadın emzikteki
 çocuğunu unutabilir mi?” diyor,
 “Rahminden çıkan çocuktan
 sevecenliği esirger mi?
 Kadın unutulabilir,
 Ama ben seni asla unutmam.

¹⁶Bak, adını avuçlarıma kazıdım,
 Duvarlarını gözlüyorum sürekli.

¹⁷Oğulların koşar adım geliyor,
 Seni yıkıp viran edenlerse çıkıp
 gidecek.

¹⁸Başını kaldır da çevrene bir bak:
 Hepsi toplanmış sana geliyor.
 Ben RAB, varlığım hakkı için
 diyorum ki,
 Onların hepsi senin süsün olacak,

¹ 49:12 “Sinim”: Mısır'daki Asvan bölgesi olduğu sanılıyor.

Bir gelin gibi takınacaksın onları.

¹⁹“Çünkü yıkılmış, viraneye dönmüştün,
Ülken yerle bir olmuştu.
Ama şimdi halkına dar geleceksin,
Seni harap etmiş olanlar senden uzak duracaklar.

²⁰Yitirdiğini sandığın çocuklarının sesini yine duyacaksın:
‘Burasi bize dar geliyor,
Yaşayacak bir yer ver bize’ diyecekler.

²¹O zaman içinden,
‘Kim doğurdu bunları bana?’ diyeceksin,
‘Çocuklarımı yitirmiştim,
doğuramıyordum.
Sürgüne gönderilmiş,
dışlanmışım.
Öyleyse bunları kim büyüttü?
Yapayalnız kalmışım,
Nereden çıkıp geldi bunlar?’ ”

²²Egemen RAB diyor ki,
“Bakın, uluslara elimle işaret verdiğimde,
Sancağımı yükselttiğimde halklara,
Senin oğullarını kucaklarında getirecek,
Kızlarını omuzlarında taşıyacaklar.

²³Krallar size babalık,
Prensesler sütannelik yapacak,
Yüzüstü yere kapanıp
Ayaklarının tozunu yalayacaklar.
O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.
Bana umut bağlayan utandırılmayacak.”

²⁴Güçlünün ganimeti elinden alınabilir mi?
Zorbanın’ elindeki tutsak kurtulabilir mi?

²⁵Ama RAB diyor ki,

“Evet, güçlünün elindeki tutsaklar alınacak,
Zorbanın aldığı ganimet de kurtarılacak.
Seninle çekişenle ben çekişeceğim,
Senin çocuklarını ben kurtaracağım.

²⁶Sana zulmedenlere kendi etlerini yedireceğim,
Tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar.
Böylece bütün insanlar bilecek ki
Seni kurtaran RAB benim;
Kurtarıcın, Yakup'un Güçlüsü benim.”

İsrail'in Günahı

50 RAB şöyle diyor:
“Boşadığım annenizin boşanma belgesi nerede?
Hangi alacaklıma sattım sizi?
Suçlarınız yüzünden satıldınız,
Anneniz isyanlarınız yüzünden dışlandı.

²Geldiğimde neden kimse yoktu,
Çağırdığımda niçin yanıt veren olmadı?
Sizi kurtaramayacak kadar kısa mı elim,
Ya da gücüm yok mu sizi özgür kılmaya?
Azarlayarak denizi kurutur,
Irmakları çöle çeviririm.
Su kalmayınca balıklar ölür ve kocar.

³Göklere karalar giydirir,
Çul ederim onların örtüsünü.”

Kulun Söz Dinleyişi

⁴Yorgunlara sözle destek olmayı bileyim diye
Egemen RAB bana eğitilmişlerin dilini verdi.
Eğitilenler gibi dinleyeyim diye
kulağımı uyandırır her sabah.

⁵Egemen RAB kulağımı açtı,

Karşı koymadım, geri çekilmedim.
 6Bana vuranlara sırtımı açtım,
 Yanaklarımı uzattım sakalımı
 yolanlara.
 Aşağılamalardan, tükürükten
 yüzümü gizlemedim.
 7Egemen RAB bana yardım ettiği
 için
 Utanç duymam.
 Kararımdan dönmem^u,
 Utandırılmayacağımı bilirim.
 8Beni haklı çıkaran yakınımda.
 Benden davacı olan kim,
 yüzleşelim,
 Kimdir hasmım, karşıma çıksın.
 9Bana yardım eden Egemen RAB'dir,
 Kim suçlu çıkaracak beni?
 Onların hepsi giysi gibi eskiyecek,
 Tümünü güve yiyip bitirecek.

10Aranızda RAB'den korkan,
 Kulunun sözünü dinleyen kim var?
 Karanlıkta yürüyen, ışığı olmayan,
 RAB'bin adına güvensin,
 Tanrısı'na dayansın.
 11Ama ateş yakan,
 Alevli oklar kuşanan sizler, hepiniz,
 Ateşinizin aydınlığında,
 Tutuşturduğunuz alevli okların
 arasında yürüyün.
 Benden alacağınız şudur:
 Azap içinde yatacaksınız.

Rab Siyon'u Avutuyor

51 “Doğruluğun ardından giden,
 RAB'be yönelen sizler, beni
 dinleyin:
 Yontulduğunuz kayaya,
 Çıkarıldığınız taş ocağına bakın.
 1Atanız İbrahim'e, sizi doğuran
 Sara'ya bakın.
 Çağırdığımda tek kişiydi İbrahim,
 Ama ben onu kutsayıp çoğalttım.”
 1RAB Siyon'u ve bütün yıkıntılarını
 avutacak.

Siyon çölünü Aden'e, bozkırı
 RAB'bin bahçesine döndürecek.
 Orada coşku, sevinç,
 Şükran ve ezgi olacak.

4“Beni dinle, ey halkım,
 Bana kulak ver, ey ulusum!
 Yasa benden çıkacak,
 Halklara ışık olarak adaletimi
 yerleştireceğim.
 5Zaferim yaklaştı,
 Kurtarışım ortaya çıktı.
 Halkları gücümle yöneteceğim.
 Kıyı halkları bana umut bağladı,
 Umutla gücümü bekliyorlar.
 6Başınızı kaldırıp göklere bakın,
 Aşağıya, yeryüzüne bakın.
 Çünkü bu gökler duman gibi
 dağılacak,
 Giysi gibi eskiyecek yeryüzü;
 Üzerinde yaşayanlar sinek gibi
 ölecek.
 Ama benim kurtarışım sonsuz
 olacak,
 Ardi kesilmeyecek zaferimin.
 7“Ey sizler, doğru olanı bilenler,
 Yasamı yüreğinde taşıyan halk,
 dinleyin beni!
 İnsanların aşağılamalarından
 korkmayın,
 Yılmayın sövgülerinden.
 8Güvenin yediği giysi gibi,
 Kurtçuğun yediği yapağı gibi
 yitecekler.
 Oysa zaferim sonsuza dek kalacak,
 Kurtarışım kuşaklar boyu sürecek.”

9Uyan, ey RAB'bin gücü, uyan,
 kudreti kuşan!
 Eski günlerde, önceki kuşaklar
 döneminde olduğu gibi uyan!
 Rahav'ı^u parçalayan,
 Deniz canavarının bedenini
 deşen sen değil miydin?

^u 50:7 “Kararımdan dönmem”: İbranice “Yüzümü çakmaktaşı gibi ettim”. ^ü 51:9 “Rahav”,
 yani “Mısır” (bkz. 30:7). 50:6 Mat.26:67-68; Mar.14:65 50:8-9 Rom.8:33-34

¹⁰Denizi, engin suların derinliklerini
kurutan,
Kurtulanların geçmesi için
Denizin derinliklerini yola
çeviren sen değil miydin?
¹¹RAB'bin kurtardıkları dönecek,
Sevinçle haykırarak Siyon'a
varacaklar.
Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak.
Onların olacak coşku ve sevinç,
Üzüntü ve inilti kaçacak.

¹²RAB diyor ki,
“Sizi avutan benim, evet benim.
Siz kimsiniz ki, ölümlü insandan,
Ottan farksız insanoğlundan
korkarsınız?

¹³Sizi yaratan, gökleri geren,
Dünyanın temellerini atan RAB'bi
Nasıl olur da unutursunuz?
Sizi yok etmeye hazırlanan
zalimin öfkesinden
Neden gün boyu yılıp
duruyorsunuz?
Hani nerede zalimin gazabı?

¹⁴Zincire vurulmuş tutsaklar
Çok yakında özgürlüğe kavuşacak.
Ölüm çukuruna inmeyecek,
Aç kalmayacaklar.

¹⁵Tanrınız RAB benim.
Dalgalar gürlesin diye denizi
çalkalayan benim.”
O'nun adı Her Şeye Egemen
RAB'dir!

¹⁶“Sözlerimi ağzına koydum,
Seni elimin gölgesiyle örttüm;
Gökleri yerleştirmen,
Yeryüzünün temellerini atman
Ve Siyon'a, ‘Halkım sensin’
demen için...”

Rab'bin Gazap Kâsesi

¹⁷Uyan, ey Yeruşalim, uyan, kalk
ayağa!
Sen ki, RAB'bin gazap kâsesini*
O'nun elinden içtin.

Tamamını içtin sersemleten
kâsenin.

¹⁸Doğurduğun bunca oğuldan sana
yol gösteren yok,
Elinden tutan da yok büyüttüğün
bunca oğuldan.

¹⁹Başına çifte felaket geldi, kim
başsağlığı dileyecek?
Yıkım ve kırim, kıtlık ve kılıç.
Nasıl avutayım seni?

²⁰Oğulların baygın, ağa düşmüş
ahular gibi
Her sokak başında yatıyor.
RAB'bin öfkesine de
Tanrın'ın azarlayışına da doymuşlar.

²¹Bu nedenle, ey ezilmiş Yeruşalim,
Şarapsız sarhoş olmuş halk, şunu
dinle!

²²Egemenin RAB, kendi halkını
savunan Tanrın diyor ki,
“Seni sersemleten kâseyi,
gazabımın kâsesini
Elinden aldım.
Bir daha asla içmeyeceksin ondan.

²³Onu sana eziyet edenlerin eline
vereceğim;
Onlar ki sana, ‘Yere yat da
Üzerinden geçelim’ dediklerinde,
Sırtını toprak, yol ettin.”

Tanrımız'ın Egemenliği

52 Uyan, ey Siyon, uyan,
kudretini kuşan.
Ey Yeruşalim, kutsal kent, güzel
giysilerini giy.
Çünkü sünnetsizlerle* murdarlar*
Kapılarından asla içeri
girmeyecek artık.

²Üzerindeki tozu silk!
Kalk, ey Yeruşalim, tahtına otur,
Boynundaki zinciri çöz,
Ey Siyon, tutsak kız.

³RAB diyor ki,

- “Karşılıksız satılmıştınız,
Parasız kurtulacaksınız.”
Egemen RAB diyor ki,
“Halkım gurbette yaşamak için
önce Mısır’a inmişti.
Şimdi de Asurlular onları ezdi.
Halkım boş yere alınıp götürüldü,
Benim burayla ne ilgim kaldı?”
diyor RAB,
“Yöneticileri feryat ediyor,
Adıma günboyu sövülüyor” diyor
RAB.
“Bundan ötürü halkım adımı bilecek,
O gün, ‘İşte ben’ diyenin ben
olduğumu anlayacak.”
Dağları aşıp gelen müjdecinin
ayakları ne güzeldir!
O müjdeci ki, esenlik duyuruyor.
İyilik müjdesi getiriyor, kurtuluş
haberi veriyor.
Siyon halkına, “Tanrınız egemenlik
sürüyor!” diye ilan ediyor.
Dinleyin! Bekçileriniz seslerini
yükseltiyor,
Hep birlikte sevinçle haykırıyorlar.
Çünkü RAB'bin Siyon'a dönüşünü
gözleriyle görmekteler!
Ey Yeruşalim yıkıntıları,
Hep birlikte sevinçle haykırıp
bağırın!
Çünkü RAB halkını avuttu,
Yeruşalim'i kurtardı.
Bütün ulusların gözü önünde
Kutsal kolunu sıvadı,
Dünyanın dört bucağı
Tanrımız'ın kurtuluşunu görecek.
Çekilin, çekilin, oradan çıkın,
Murdara dokunmayın.
Oradan çıkıp temizlenin,
Ey RAB'be tapınma araçlarını
taşıyan sizler!
Aceleyle çıkmayacak,

Kaçıp gitmeyeceksiniz;
Çünkü RAB önünüzden gidecek,
İsrail'in Tanrısı artçınız olacak.

Kulun Acı Çekmesi ve Yücelmesi

- ¹³Bakın, kulum başarılı olacak;
Üstün olacak, el üstünde tutulup
alabildiğine yüceltilecek.
¹⁴Birçokları onun karşısında dehşete
düşüyor;
Biçimi, görünüşü öyle bozuldu ki,
İnsana benzer yanı kalmadı;
¹⁵Pek çok ulus ona şaşacak,
Onun önünde kralların ağızları
kapanacak.
Çünkü kendilerine anlatılmamış
olanı görecek,
Duymadıklarını anlayacaklar.

53 Verdiğimiz habere kim inandı?
RAB'bin gücü kime açıklandı?

- ²O RAB'bin önünde bir fidan gibi,
Kurak yerdeki kök gibi büyüdü.
Bakılacak biçimden, güzellikten
yoksundu.
Gönlümüzü çeken bir görünüşü
de yoktu.

- ³İnsanlarca hor görüldü,
Yapayalnız bırakıldı.
Acılar adamıydı, hastalığı
yakından tanıdı.
İnsanların yüz çevirdiği biri gibi
hor görüldü,
Ona değer vermedik.

- ⁴Aslında hastalıklarımızı o üstlendi,
Acılarımızı o yükledi.
Bizse Tanrı tarafından
cezalandırıldığını,
Vurulup ezildiğini sandık.

- ⁵Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden
onun bedeni değişti,
Bizim suçlarımız yüzünden o
eziyet çekti.
Esenliğimiz için gerekli olan ceza

Ona verildi.
Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.
6Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık,
Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de RAB hepimizin cezasını
ona yükledi.

- 7 O baskı görüp eziyet çektiyse de
Ağzını açmadı.
Kesime götürülen kuzu gibi,
Kırkıcıların önünde sessizce
duran koyun gibi
Açmadı ağzını.
8 Acımasızca yargılanıp ölüme
götürüldü.
Halkımın isyanı ve hak ettiği
ceza yüzünden
Yaşayanlar diyarından atıldı.
Onun kuşağından bunu düşünen
oldu mu?
9 Şiddete başvurmadiğı,
Ağzından hileli söz çıkmadiğı
halde,
Ona kötülerin yanında bir mezar
verildi,
Ama öldüğünde zenginin
yanındaydı.
10 Ne var ki, RAB onun ezilmesini
uygun gördü,
Acı çekmesini istedi.
Canını suç sunusu* olarak sunarsa
Soyundan gelenleri görecektir ve
günleri uzayacak.
RAB'in istemi onun aracılığıyla
gerçekleşecek.
11 Canını feda ettiğı için
Gördükleriyle* hoşnut olacak.
Doğru kulun, kendisini kabul
eden* birçoklarını aklayacak.
Çünkü onların suçlarını o üstlendi.
12 Bundan dolayı ona ünlüler
arasında bir pay vereceğim,
Ganimeti güçlülerle paylaşıacak.

Çünkü canını feda etti,
başkaldıranlarla bir sayıldı.
Pek çoklarının günahını o
üzerine aldı,
Başkaldıranlar için de yalvardı.

İsrail'in Kurtuluşu

- 54 “Çocuk doğurmayan ey kısır
kadın,
Sevinç çığlıkları at;
Ey doğum ağrısı nedir bilmeyen
sen,
Sevinçle haykır, bağır.
Çünkü terk edilmiş kadının,
Evli kadından daha çok çocuğu
olacaktır” diyor RAB.
2 “Çadırının alanını genişlet,
Perdelerini uzat, çekinme.
Gergi iplerini de uzat, kazıklarını
sağlamlaştır.
3 Çünkü sağa sola yayılacaksın,
Soyundan gelenler ulusları mülk
edinecek,
İssız kentlere yerleşecek.
4 “Korkma, ayıplanmayacaksın,
Utanma, aşağılanmayacaksın.
Unutacaksın gençliğinde
yaşadığın utancı,
Dulluk ayıbını artık anmayacaksın.
5 Çünkü kocan, seni yaratandır.
O'nun adı Her Şeye Egemen
RAB'dir,
İsrail'in Kutsalı'dır seni kurtaran.
O'na bütün dünyanın Tanrısı
denir.”
6 Tanrın diyor ki, “RAB seni terk
edilmiş,
Ruhu kederli bir kadın,
Genç yaşta evlenip sonra dışlanmış
Bir kadın olarak çağırıyor:
7 Bir an için seni terk ettim,
Ama büyük sevecenlikle geri
getireceğim.

⁸Bir anlık taşkın öfkeyle senden yüz çevirmiştim,
Ama sonsuz sadakatle sana sevecenlik göstereceğim.' ”
Seni kurtaran RAB böyle diyor.

⁹“Bu benim için Nuh tufanı gibidir.
Nuh tufanının bir daha yeryüzünü
Kaplamayacağına nasıl ant içtimse,
Sana öfkelenmeyeceğime,
Seni azarlamayacağıma da ant içiyorum.

¹⁰Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılrsa da
Sadakatim senin üzerinden kalkmaz,
Esenlik antlaşmam sarsılmaz”
Diyor sana merhamet eden RAB.

¹¹“Ey kasırgaya tutulmuş,
Avuntu bulmamış ezik kent!
Taşlarını koyu harçla yerine koyacak,
Temellerini laciverttaşıyla atacağım.

¹²Kale burçlarını yakuttan,
Kapılarını mücevherden,
Surlarını değerli taşlardan yapacağım.

¹³Bütün çocuklarını ben RAB eğiteceğim,
Esenlikleri tam olacak.

¹⁴Doğrulukla güçlenecek,
Baskıdan uzak olacak,
korkmayacaksınız.
Dehşet senden uzak kalacak, sana yaklaşmayacak.

¹⁵Sana saldıran olursa, benden olmadığını bil.
Sana saldıran herkes önünde yenilgiye uğrayacak.

¹⁶“İşte, kor halindeki ateşi üfleyen,
Amaca uygun silah yapan demirciyi ben yarattım.

Yok etsin diye yıkıcıyı da ben yarattım.

¹⁷Ama sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak,
Mahkemede seni suçlayan her dili Suçlu çıkaracaksın.
RAB'be kulluk edenlerin mirası şudur:
Onların gönenci bendendir” diyor RAB.

Rab'bin Çağrısı

55 “Ey susamış olanlar, sulara gelin,
Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiye.

Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın.

²Paranızı neden ekmek olmayana, Emeğinizi doyurmayana harcıyorsunuz?
Beni iyi dinleyin ki, iyi olanı yiyesiniz,
Bolluğun tadını çıkarasınız!

³“Kulak verin, bana gelin.
Dinleyin ki yaşayasınız.
Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma, Davut'a söz verdiğim kalıcı iyilikleri içeren bir antlaşma yapayım.

⁴Bakın, onu halklara tanık, Önder ve komutan yaptım.

⁵Tanımadığınız ulusları çağıracaksınız,
Sizi tanımayan uluslar koş koş size gelecek.
Tanınız RAB'den,
İsrail'in Kutsalı'ndan ötürü gelecekler.
Çünkü RAB sizleri yüceltecek.”

⁶Bulma fırsatı varken RAB'bi arayın,
Yakındayken O'na yakarın.

⁷Kötü kişi yolunu,
Fesatçı düşüncelerini bıraksın;
RAB'be dönsün, merhamet bulur,

- Tanrımız'a dönsün, bol bol
bağışlanırlar.
- ⁸"Çünkü benim düşüncelerim
Sizin düşünceleriniz değil,
Sizin yollarınız benim yollarım
değil" diyor RAB.
- ⁹"Çünkü gökler nasıl yeryüzünden
yüksekse,
Yollarım da sizin yollarınızdan,
Düşüncelerim düşüncelerinizden
yüksektir.
- ¹⁰Gökten inen yağmur ve kar,
Toprağı sulamadan, yeri
yeşertmeden,
Ekinciye tohum, yiyene ekmek
vermeden
Nasıl göğe dönmezse,
- ¹¹Ağzımdan çıkan söz de öyle
olacaktır.
Bana boş dönmeyecek,
İstemimi yerine getirecek,
Yapması için onu gönderdiğim işi
başaracaktır.
- ¹²Sevinçle çıkacak,
Esenlikle geri götürüleceksiniz.
Dağlar, tepeler önünüzde sevinçle
çığırarak,
Kırdaki bütün ağaçlar alkış tutacak.
- ¹³Dikenli çalı yerine çam,
Isırgan yerine mersin ağacı bitecek.
Bunlar bana ün getirecek,
Yok olmayan sonsuz bir belirti
olacak."

Rab Ulusları Kabul Ediyor

- 56** RAB şöyle diyor:
"Adil ve doğru olanı koruyup
yerine getirin.
Çünkü doğruluğum gelmek,
Adaletim görünmek üzeredir.
- ²Bunu yapan insana,
Buna sınıksız sarılan insanoğluna
ne mutlu!
Şabat Günü'nü* tutar,
bayağılaştırmaz,
Her türlü kötülükten sakınır."

- ³RAB'be bağlanan hiçbir yabancı,
"Kuşkusuz RAB beni halkından
ayırarak",
Hiçbir hadım da,
"Ben kuru bir ağacım" demesin.
- ⁴Çünkü RAB diyor ki,
"Şabat günlerimi tutan,
Beni hoşnut edeni seçen,
Antlaşmama sınıksız bağlı kalan
hadıma
- ⁵Evimde, evimin dört duvarı arasında
Oğullardan da kızlardan da daha
iyi bir anıt ve ad vereceğim;
Yok edilemez, ebedi bir ad olacak
bu.
- ⁶"RAB'be hizmet etmek,
O'nun adını sevmek,
Kulu olmak için O'na bağlanan
yabancıları,
Şabat Günü'nü tutan,
bayağılaştırmayan,
Antlaşmama sınıksız bağlı kalan
herkesi,
- ⁷Kutsal dağıma getirip
Dua evimde sevindireceğim.
Yakmalık sunularıyla* kurbanları
Sunağımda kabul edilecek,
Çünkü evime 'Bütün ulusların
dua evi' denecek."
- ⁸İsrail'in sürgünlerini toplayan
Egemen RAB diyor ki,
"Toplanmış olanlara katmak üzere
Daha başkalarını da toplayacağım."

İsrail'in Kötü Önderleri Yargılanıyor

- ⁹Ey bütün kır hayvanları,
Ormanda yaşayan bütün
hayvanlar,
Yiyip bitirmek için gelin!
- ¹⁰İsrail'in bekçileri kördür, hepsi
bilgisizdir.
Havlayamayan dilsiz köpekler
gibidirler.
Uzanıp düş görürler,
Uykuyu pek severler!

- ¹¹Doymak bilmeyen azgın köpeklere benzerler,
Akli kıt çobanlar bunlar!
Kendi yollarına döndüler,
Her biri yalnız kendi çıkarını düşünüyör.
- ¹²Birbirlerine, “Haydi, şarap getirelim,
Bol bol içki içelim!
Yarın da bugün gibi geçecek,
Hatta çok daha iyi olacak” diyorlar.

Vefasız Halk

- 57** Doğru kişi ölüp gidiyor,
Kimsenin umurunda değil.
Sadık adamlar da göçüp gidiyor;
Kimse doğru kişinin göçüp gitmekle
Kötülükten kurtulduğunun farkında değil.
- ²Doğru kişi esenliğe kavuşur,
Doğru yolda yürümüş olan mezarında^z rahat uyur.
- ³Ama siz, ey falcı kadının çocukları,
Fahişelik ve zina edenlerin soyu, buraya gelin!
- ⁴⁻⁵Siz kiminle alay ediyorsunuz?
Kime dudak büküyor, dil çıkarıyorsunuz?
Ağaçlar arasında, bol yapraklı her ağacın altında
Şehvetle yanıp tutuşan,
Vadilerde, kaya kovuklarında çocuklarını kurban eden,
İşyan torunları, yalan soyu değil misiniz siz?
- ⁶Sizin payınız
Vadinin düzgün taşlarından yapılan putlardır,
Evet, sizin nasibiniz onlardır!
Onlara dökmelik sunular döktünüz,
Tahıl sunuları* sundunuz.
Bütün bunlardan sonra sizi cezalandırmaktan çekineceğimi mi sanıyorsunuz?
- ⁷Yatağınızı ulu, yüksek dağa serdiniz,

- Oraya bile kurban kesmeye gidiyorsunuz.
- ⁸Kapılarınızın, sövelerinizin arkasına İğrenç simgeler koydunuz.
Beni bıraktınız,
Yataklarınızı ardına kadar açıp içine girdiniz,
Oynaşlarınızla anlaşıp birlikte yatmaya can atıyorsunuz.
Onların çıplaklığını seyrettiniz.
- ⁹Çeşit çeşit hoş kokular sürünüp ilah Molek'e^a yağ götördünüz.
Elçilerinizi ta uzaklara gönderdiniz,
Ölümler diyarına dek alçalttınız kendinizi.
- ¹⁰Uzun yolculuklar sizi yorduğu halde, “Pes ettim” demediniz.
Gücünüzü tazeleyip durdunuz,
Bu nedenle de tükenmediniz.
- ¹¹“Sizi kaygılandıran, korkutan kim ki, Bana ihanet ediyor, beni anmıyor, Yüreğinizde bana yer vermiyorsunuz?
Benden korkmamanızın nedeni Uzun zamandır suskun kalışım değil mi?”
- ¹²Sözde doğruluğunuzu da yaptıklarınızı da ilan edeceğim,
Bunların size yararı olmayacak.
- ¹³Feryat ettiğinizde Topladığınız putlar sizi kurtarsın bakalım!
Rüzgar hepsini silip süpürecek,
Bir soluk onları alıp götürecektir.
Bana sığınsa ülkeyi mülk edinecek,
Kutsal dağımı miras alacak.”

Tanrı'nın Şifa Sözü

- ¹⁴RAB diyor ki,
“Toprak yığıp yol yapın,
Halkımın yolundaki engelleri kaldırın.”
- ¹⁵Yüce ve görkemli Olan,

Sonsuzlukta yaşayan, adı Kutsal
 Olan diyor ki,
 “Yüksek ve kutsal yerde
 yaşadığım halde,
 Alçakgönüllülerle, ezilenlerle
 birlikteyim.
 Yüreklərini sevindirmek için
 ezilenlerin yanındayım.
 16Çünkü sonsuza dek davacı ve
 öfkeli olacak değilim,
 Öyle olsa, yarattığım canlarla
 ruhlar karşımda dayanamazdı.
 17Haksız kazanç suçuna öfkelenip
 halkı cezalandırdım,
 Öfkeyle yüzümü çevirdim
 onlardan.
 Ne var ki, inatla kendi
 yollarından gittiler.

18“Yaptıklarını gördüm,
 Ama onları iyileştirip yol
 göstereceğim.
 Karşılık olarak hem onları
 Hem de aralarında yas tutanları
 avutacağım.

19Dudaklardan övgü sözleri
 döküreceğim.
 Uzaktakine de yakındakine de
 Tam esenlik olsun” diyor RAB,
 “Hepsini iyileştireceğim.”

20Ama kötüler çalkalanan deniz
 gibidir,
 O deniz ki, rahat duramaz, suları
 çamur ve pislik savurur.

21“Kötülere esenlik yoktur” diyor
 Tanrım.

Gerçek Oruç

58 “Avaz avaz bağırın, çekinmeyin,
 Sesinizi boru sesi gibi yükseltin;
 Halkıma isyanlarını,
 Yakup soyuna günahlarını bildirin.
 2Bana her gün danışıyor,
 Yollarımı öğrenmekten zevk
 duyuyorlarmış!

Doğru davranan,
 Tanrısı'nın buyruğundan
 ayrılmayan bir ulusmuş gibi...
 Benden adil yargılar diliyor,
 Bana yaklaşımdan zevk
 alıyorlarmış^b.

3Diyorlar ki, ‘Oruç* tuttuğumuzu
 neden görmüyor,
 İsteklerimizi denetlediğimizi
 neden farketmiyorsun?’

“Bakın, oruç tuttuğunuz gün
 keyfinize bakıyor,
 İşçilerinizi eziyorsunuz.

4Orucunuz kavgayla, çekişmeyle,
 Şiddetli yumruklaşmayla bitiyor.
 Bugünkü gibi oruç tutmakla
 Sesinizi yükseklerle
 duyuramazsınız.

5İstediğim oruç bu mu sanıyorsunuz?
 İnsanın isteklerini denetlemesi
 gereken gün böyle mi olmalı?
 Kamış gibi baş eğip çul ve kül
 üzerine mi oturmalı?
 Siz buna mı oruç, RAB'bi hoşnut
 eden gün diyorsunuz?

6Benim istediğim oruç,
 Haksız yere zincire, boyunduruğa
 vurulanları salıvermek,
 Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak,
 Her türlü boyunduruğu kırmak
 değil mi?

7Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi?
 Barınaksız yoksulları evinize alır,
 Çıplak gördüğünüzü giydirebilir,
 Yakınlarınızdan yardımınızı
 esirgemezseniz,

8Işığınızı tan gibi ağaracak,
 Çabucak şifa bulacaksınız.
 Doğruluğunuz önünüzden gidecek,
 RAB'bin yüceliği artçınız olacak.

9O zaman yardım çağrılarınızı RAB
 yanıtlayacak,
 Feryat ettiğinizde, ‘İşte
 buradayım’ diyecek.

“Eğer boyunduruğa, başkalarını suçlamaya^c,

Kötücül konuşmalara son verirsiniz,

¹⁰Açlar uğruna kendinizi feda eder, Yoksulların gereksinimini karşılırsanız,

Işığınız karanlıkta parlayacak, Karanlığınız öğlen gibi ışıyacak.

¹¹RAB her zaman size yol gösterecek, Kurak topraklarda sizi doyurup güçlendirecek.

İyi sulanmış bahçe gibi, Tükenmez su kaynağı gibi olacaksınız.

¹²Halkınız eski yıkıntıları onaracak, Geçmiş kuşakların temelleri üzerine Yeni yapılar dikeceksiniz. ‘Duvardaki gedikleri onaran, Sokakları oturulacak hale getiren’ denecek sizlere.

¹³“Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Günü’nü* çığnemezseniz, Şabat Günü’ne ‘Zevkli’, RAB’bin kutsal gününe ‘Onurlu’ dersiniz, Kendi yolunuzdan gitmez, Keyfinize bakmayıp boş konulara dalmaz, O günü yüceltirsенiz,

¹⁴RAB’den zevk alırsınız. O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır, Atanız Yakup’un mirasıyla doyururum.” Bunu söyleyen RAB’dır.

Günah ve İtiraf

59 Bakın, RAB’bin eli kurtaramayacak kadar kısa, Kulağı duyamayacak kadar sağır değildir.

² Ama suçlarınız sizi Tanrınız’dan ayırdı.

Günahlarınızdan ötürü O’nun yüzünü göremez, Sesinizi işittiremez oldunuz.

³Çünkü elleriniz kanla, Parmaklarınız suçla kirlendi. Dudaklarınız yalan söyledi, Diliniz kötülük mırıldanıyor.

⁴Adaletle dava açan, Davasını dürüstçe savunan yok. Boş laflara güveniyor, yalan söylüyorlar. Fesada gebe kalıp kötülük doğuruyorlar.

⁵Engerek yumurtaları üzerinde kuluçkaya yatıyor, Örümcek ağı dokuyorlar. Onların yumurtalarından yiyen ölür, Kırılan yumurtadan engerek yavrusu çıkar.

⁶Dokudukları ağdan giysi olmaz, Elleriyle yaptıklarıyla örtünemezler. Eylemleri kötü eylemlerdir, Elleri zorbalığın araçlarıdır.

⁷Ayakları kötülüğe koşar, Çekinmeden suçsuz kanı dökerler. Akılları fikirleri hep kötülükte, Şiddet ve yıkım var yollarında.

⁸Esenlik yolunu bilmezler, İzledikleri yolda adalet yoktur. Kendilerine çarpık yollar yaptılar, O yoldan gidenlerin hiçbiri esenlik nedir bilmez.

⁹Diyorlar ki, “Bu yüzden adalet bizden uzak, Doğruluk bize erişmiyor. Işık bekliyoruz, yalnız karanlık var; Parıltı bekliyor, koyu karanlıkta yürüyoruz.

¹⁰Kör gibi duvarı el yordamıyla arıyor, Yolumuzu bulmaya çalışıyoruz. Öğle vakti alaca karanlıktaymış gibi tökezliyoruz,

^c 58:9 “Baskalarını suçlamak”: İbranice “Parmakla göstermek”.

59:4 Eyü.15:35; Mez.7:14 59:7-8 Özd.1:16; Rom.3:15-17

- Güçlüler arasında ölümler gibiyiz.
¹¹ Hepimiz ayı gibi homurdanıyor,
 Güvercin gibi inim inim inliyoruz.
 Adalet bekliyoruz, ortada yok;
 Kurtuluş bekliyoruz, bizden uzak.
¹² Çünkü sana çok kez başkaldırdık,
 Günahlarımız bize karşı tanıklık
 ediyor,
 İsyanlarımız hep yanıbaşımızda.
 Suçlarımızı kabul ediyoruz.
¹³ Başkaldırıp RAB'bi yadsıdık,
 Tanrımız'ı izlemez olduk.
 Zorbalık, isyan dolu sözler
 söyledik,
 Yüreğimizde tasarladığımız
 yalanları mırıldandık.
¹⁴ Adalet püskürtüldü, doğruluk
 bizden uzak duruyor.
 Çünkü gerçek, kent meydanında
 sendeleyip düştü,
 Dürüstlük aramıza giremez oldu.
¹⁵ Hiçbir yerde gerçek yok,
 Kötülükten çekinen soyuluyor!"

Rab Halkını Kurtaracak

- RAB olanları gördü ve adaletin
 yokluğuna üzüldü.
¹⁶ Kimsenin olmadığını gördü,
 Aracılık edecek birinin
 olmadığını şaşıtı.
 Kendi gücüyle kurtuluş sağladı,
 Doğruluğu O'na destek oldu.
¹⁷ Doğruluğu göğüslük gibi kuşandı,
 Kurtuluş miğferini başına taktı,
 Öç giysisini giydi,
 Gayreti kaftan gibi sarındı.
¹⁸ Herkese yaptıklarının karşılığını
 verecek.
 Düşmanlarına öfkeyle,
 Hasımlarına ve kıyı halklarına
 cezayla karşılık verecek.
¹⁹ Böylece batıdan doğuya kadar
 insanlar
 RAB'bin adından ve
 yüceliğinden korkacak.

Çünkü düşman azgın bir ırmak
 gibi geldiğinde,
 RAB'bin Ruhunu onu kaçtıracak.

- ²⁰ RAB diyor ki, "Kurtarıcı Siyon'a,
 Yakup soyundan olup
 başkaldırmaktan vazgeçenlere
 gelecek.
²¹ Bana gelince, onlarla yapacağım
 antlaşma şudur:
 Üzerindeki Ruhum, ağzına
 koyduğum sözler
 Şimdiden sonsuza dek senin,
 çocuklarının,
 Torunlarının ağzından
 düşmeyecek."

Yeruşalim'in Görkemli Geleceği

- 60** "Kalk, parla;
 Çünkü Işığın geliyor,
 RAB'bin yüceliği üzerine doğuyor.
² Dünyayı karanlık, halkları koyu
 karanlık örtüyor;
 Oysa RAB senin üzerine doğacak,
 Yüceliği üzerinde görünecek.
³ Uluslar senin Işığına,
 Krallar üzerine doğan aydınlığa
 gelecek.
⁴ "Başını kaldır da çevrene bir bak,
 Hepsi toplanmış sana geliyor.
 Oğulların uzaktan geliyor,
 Kızların kucakta taşınıyor.
⁵ Bunu görünce yüzün parlayacak,
 Yüreğin heyecandan hızlı hızlı
 çarpacak;
 Çünkü denizin zenginlikleri
 senin olacak,
 Ulusların serveti sana akacak.
⁶ "Deve sürüleri, Midyan'ın ve
 Efa'nın deve yavruları
 Senin topraklarını dolduracak.
 Bütün Saba halkı geliyor,
 Altın ve günnük getiriyor,

ç 59:19 "Ruh": İbranice'de "Ruah" (Ruh) sözcüğü "Rüzgar", "Soluk" anlamına da gelir.

59:16 Ysa.63:5 59:17 Ef.6:14 59:17 Ef.6:17; 1Se.5:8 59:20-21 Rom.11:26-27 60:3 Va.21:24

RAB'bin erdemlerini ilan ediyorlar.
 7Kedar'ın bütün sürüleri sana gelecek,
 Nevayot'un koçları senin
 buyruğunda olacak,
 Sunağımın üzerinde kabul edilen
 sunular olarak sunulacak.
 Böylece görkemli tapınağımı
 daha görkemli kılacağım.

8“Nedir bunlar, bulut gibi,
 Yuvalarına yaklaşan güvercinler
 gibi süzülüp gelenler?
 9Bana umut bağlayan kıyı halklarının,
 Ticaret gemileri öncülüğünde
 Senin çocuklarını altınlarıyla,
 gümüşleriyle birlikte
 Tanrın RAB'bin adı için, İsrail'in
 Kutsalı için
 Uzaktan getiren gemileridir bunlar.
 RAB seni görkemli kıldı.

10“Yabancılar senin surlarını onaracak,
 Kralları sana hizmet edecek.
 Öfkeli olduğumda seni
 cezalandırırdıysam da,
 Kabul ettiğimde sana merhamet
 göstereceğim.

11Kapıların hep açık duracak,
 Ulusların serveti ve zafer alayları
 ardında yürütülen yenik krallar
 Gece gündüz açık kalan bu
 kapılardan girsin diye.

12Çünkü sana kulluk etmeyen ulus
 ya da krallık yok olacak,
 Evet, o uluslar tam bir yıkıma
 uğrayacak.

13“Lübnan'ın görkemi olan çam,
 köknar ve selvi ağaçları,
 Tapınağımı süslemek için hep
 birlikte sana taşınacak.
 Ayak bastığım yeri görkemli
 kılacağım.

14Seni ezenlerin çocukları
 Gelip önünde eğilecekler;
 Seni hor görenlerin hepsi,

‘RAB'bin kenti, İsrail'in
 Kutsalı'nın Siyon'u’
 Diyerek ayaklarına kapanacaklar.

15“Kimsenin uğramadığı, terk
 edilmiş,
 Nefret edilen bir yer olduğun halde
 Seni sonsuz bir övünç kaynağı,
 Bütün kuşakların sevinci
 kılacağım.

16Uluslar ve krallıklar
 Bir anne gibi seni emzirecekler.
 O zaman bileceksin ki, seni
 kurtaran RAB,
 Seni fidyeyle kurtaran, Yakup'un
 Güçlüsü benim.

17Sana tunç* yerine altın,
 Demir yerine gümüş, ağaç yerine
 tunç,
 Taş yerine demir getireceğim.
 Barışı yöneticin, doğruluğu
 önderin yapacağım.

18Ülkenden şiddet, sınır boylarından
 Soygun ve yıkım haberleri
 duyulmayacak artık.
 Surlarına Kurtuluş, kapılarına
 Övgü adını vereceksin.

19“Gündüz ışığın güneş olmayacak
 artık,
 Ay da aydınlatmayacak seni;
 Çünkü RAB sonsuz ışığın,
 Tanrın görkemin olacak.

20Artık güneşin batmayacak,
 ayın çekilmeyecek,
 Çünkü RAB sonsuz ışığın olacak,
 Sona erecek yas günlerin.

21Halkının hepsi doğru kişiler olacak;
 El emeğim, görkemimi göstermek
 için diktiğim fidan,
 Ülkeyi sonsuza dek mülk edinecek.

22En küçük ailen bini bulacak,
 Sayıca en az olanı koca bir ulus
 olacak.
 Ben RAB, zamanı gelince bunu
 hızlandıracacağım.”

Rab'bin Lütuf Yılı

61 ¹⁻³ Egemen RAB'bin Ruhu
üzerimdedir.

Çünkü O beni yoksullara müjde
iletmek için meshetti*.

Yüreği ezik olanların yaralarını
sarmak için,

Tutsaklara serbest bırakılacaklarını,
Zindanlarda bulunanlara

kurtulacaklarını,

RAB'bin lütuf yılını,

Tanrımız'ın öç alacağı günü ilan
etmek,

Yas tutanların hepsini avutmak,
Siyon'da yas tutanlara yardım

sağlamak

–Kül yerine çelenk,

Yas yerine sevinç yağı,

Çaresizlik ruhu yerine

Onlara övgü giysisini vermek– için
RAB beni gönderdi.

Öyle ki, RAB'bin görkemini
yansıtmak için,

Onlara “RAB'bin diktiği
doğruluk ağaçları” densin.

⁴O zaman eski yıkıntıları yeniden
inşa edecek,

Çoktan viraneye dönmüş yerleri
yeniden kuracak,

Kuşaklar boyu yıkık kalmış
kentleri onaracaklar.

⁵Yabancılar sürülerinizi güdecek,
Irgatınız, bağcınız olacaklar.

⁶Sizlerse RAB'bin kâhinleri,
Tanrımız'ın görevlileri diye
çağrılacaksınız.

Ulusların servetiyle beslenecek,
Zenginlikleriyle övüneceksiniz.

⁷Utanç yerine iki kat onur
bulacaksınız,

Aşağılanma yerine payınızla
sevineceksiniz,

Böylece ülkenizde iki kat mülk
edineceksiniz;
Sevinciniz sonsuz olacak.

⁸“Çünkü ben RAB adaleti severim,
Nefret ederim soygun ve
haksızlıktan^d.

Sözümde durup hak ettiklerini
verecek,

Onlarla ebedi bir antlaşma
yapacağım.

⁹Soylarından gelenler uluslar arasında,
Torunları halklar arasında
tanınacak.

Onları gören herkes

RAB'bin kutsadığı soy
olduklarını anlayacak.”

¹⁰RAB'de büyük sevinç bulacağım,
Tanrım'la yüreğim coşacak.

Çünkü çelenkle süslenmiş güvey
gibi,

Takılarını kuşanmış gelin gibi,
Bana kurtuluş giysisini giydirdi,

Beni doğruluk kaftanıya örttü.

¹¹Toprak filizlerini nasıl çıkartır,
Bahçe ekilen tohumları nasıl
yetiştirirse,

Egemen RAB de doğruluk ve
övgüyü

Bütün ulusların önünde öyle
yetiştirecek.

Siyon'un Yeni Adı

62 Zaferi ışık gibi parlayıncaya,
Kurtuluşu meşale gibi
yanıncaya dek

Siyon uğruna susmayacak,
Yeruşalim uğruna sessiz
kalmayacaktır.

²Uluslar senin zaferini,
Bütün krallar görkemini görecek.
RAB'bin kendi ağzıyla belirlediği
yeni bir adla anılacaksın.

d 61:8 “Soygun ve haksızlıktan” ya da “Soyguncuların getirdiği yakmalık sunulardan”.

61:1-3 Luk.4:18-19 **61:1-3** Mat.11:5; Luk.7:22 **61:1-3** Mat.5:4 **61:10** Va.21:2

62:2 Yşa.65:15; Va.2:17

³RAB'bin elinde güzellik tacı,
Tanrın'ın elinde krallık sarığı
olacaksın.

⁴Artık sana "Terk edilmiş",
Ülken "Virane" denmeyecek;
Bunun yerine sana "Sevdiğim",
Ülken "Evli" denecek.
Çünkü RAB seni seviyor,
Ülken de evli sayılacak.

⁵Bir delikanlı bir kızla nasıl evlenirse,
Oğulların da seninle öyle evlenecek^e.
Güvey gelinle nasıl sevinirse,
Tanrın da seninle öyle sevinecek.

⁶⁻⁷Ey Yeruşalim, surlarına bekçiler
diktim,
Gece gündüz hiç susmayacaklar.
Ey RAB'be sözünü anımsatanlar,
Yeruşalim'i pekiştirene,
Onu yeryüzünün övüncü kılana
dek
Durup dinlenmeden RAB'be
yakarın, O'na rahat vermeyin.

⁸RAB sağ elini, güçlü kolunu
kaldırıp ant içti:
"Tahılını bir daha düşmanlarına
yedirmeyeceğim,
Emek verdiği yeni şarabı
yabancılar içmeyecek.

⁹Tahılı devşiren yiyecek
Ve RAB'be övgüler sunacak.
Üzümü toplayan,
Şarabını kutsal avlularımda içecek."

¹⁰Geçin, geçin kent kapılarından!
Halkın yolunu açın!
Toprak yığıp yol yapın,
Taşları ayıklayın, uluslar için
sancak dikin!

¹¹RAB çağrısını dünyanın dört
bucağına duyurdu:
"Siyon kızına*", 'İşte kurtuluşun
geliyor' deyin,
'Ücreti kendisiyle birlikte, ödülü
önündedir.' "

¹²Siyon halkına, "RAB'bin fidiyeyle
kurtardığı kutsal halk"
diyecekler.

Ve sen Yeruşalim,
"Aranan, terk edilmemiş kent"
diye anılacaksın.

Rab'bin Gücü

63 Edom'dan^f, Bosra'dan^g
Al giysiler içinde bu gelen kim?
Göz kamaştırıcı giysiler içinde,
Büyük güçle yürüten^h kim?
"O benim! Adaleti duyuran,
Kurtarmaya gücü olan."

²Giysilerin neden kırmızı?
Üstün başın neden çukurda
üzüm çiğneyen biri gibi kızıla
bulanmış?

³"Çukurda üzümü tek başıma
çiğnedim,
Yanımda halklardan kimse yoktu.
Öfkeyle çiğnedim onları,
Gazapla ayaklarımın altına aldım.
Kanları giysilerime sıçradı, bütün
elbisemi kirletti.

⁴Çünkü öç alma günü yüreğimdeydi,
Halkımı kurtaracağım yıl gelmişti.

⁵Baktım, yardım edecek kimse yoktu,
Destek verecek kimsenin
olmayışına şaşıtm;
Gücüm kurtuluş sağladı,
Gazabım bana destek oldu.

⁶Öfkeyle halkları çiğnedim,

^e 62:5 "Oğulların da seninle öyle evlenecek" ya da "Sana biçim veren seninle evlenecek".

^f 63:1 Edom sözcüğü İbranice "Al" sözcüğünü, Edom'un önemli kentlerinden olan Bosra ise "İlağbozumu" sözcüğünü çağırıştırıyor. ^g 63:1 Edom sözcüğü İbranice "Al" sözcüğünü, Edom'un önemli kentlerinden olan Bosra ise "Bağbozumu" sözcüğünü çağırıştırıyor.

^h 63:1 Vulgata "Yürüyen", Masoretik metin "Eğilen". 62:11 Yşa.40:10; Va.22:12

63:1-6 Yşa.34:5-17; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Ova.1-14; Mal.1:2-5

63:3 Va.14:20; 19:15 63:3 Va.19:13 63:5 Yşa.59:16

Onları gazapla sarhoş ettim,
Yere akıttım kanlarını.”

Rab'bin İyiliği

- ⁷Şefkati ve iyiliği uyarınca
Bizim için yaptıklarından, evet,
İsrail halkı için yaptığı bütün
iyiliklerinden ötürü
RAB'bin iyiliklerini ve övülesi
işlerini anacağım.
- ⁸RAB dedi ki, “Onlar kuşkusuz
benim halkım,
Beni aldatmayacak çocuklardır.”
Böylece onların Kurtarıcısı oldu.
- ⁹Sıkıntı çektiklerinde O da sıkıntı
çekti.
Huzurundan çıkan melek onları
kurtardı.
Sevgisi ve merhametinden ötürü
onları kurtardı,
Geçmişte onları sürekli yüklenip
taşıdı.
- ¹⁰Ama başkaldırıp O'nun Kutsal
Ruhu'nu incittiler.
O da düşmanları olup onlara
karşı savaştı.
- ¹¹⁻¹³Sonra halkı eski günleri,
Musa'nın dönemini anımsadı.
“Çobanlarıyla birlikte onları
denizden geçiren,
Kutsal Ruhu'nu aralarına
yerleştiren,
Görkemli gücüyle Musa'nın
sağında yol alan,
Sonsuz onur kazanmak için
önlerinde suları yaran,
Bir at nasıl tökezlemeden kırdan
geçerse
Onları deniz yatağından öyle
geçiren RAB nerede?”
Diye sordular.
- ¹⁴Ovaya götürülen sürü gibi
RAB'bin Ruhu onları rahata
kavuşturdu.

İşte adını onurlandırmak için
Halkına böyle yol gösterdi.

Merhamet ve Yardım Dileği

- ¹⁵Ya RAB, gökten bak,
Kutsal, görkemli ve yüce
yerinden bizi gör!
Gayretin, gücün nerede?
Gönlündeki özlem ve merhameti
Bizden esirgedin.
- ¹⁶Babamız sensin.
İbrahim bizi tanımasa da,
İsrail bizi kabul etmese de,
Babamız'sın, ya RAB,
Ezelden beri adın “Kurtarıcımız”dır.
- ¹⁷Ya RAB, neden bizi yolundan
saptırıyor,
İnatçı kılıyor,
Senden korkmamızı engelliyorsun?
Kulların uğruna,
Mirasın olan oymakların uğruna
geri dön.
- ¹⁸Kutsal halkın kısa süre tapınağına
sahip oldu,
Ama düşmanlarımız onu çiğnedi.
- ¹⁹Öteden beri yönetmediğin,
Sana ait olmayan bir halk gibi
olduk.

- 64**¹⁻²Ya RAB, adını düşmanlarına
duyurmak için
Keşke gökleri yarıp insan!
Dağlar önünde sarsılsa!
Gelişin, ateşin çalıları
tutuşturmasına,
Suyu kaynatmasına benzese!
Uluslar senin önünde titrese!
- ³Beklemediğimiz olağanüstü işler
yaparak
Yeryüzüne indir, dağlar önünde
sarsıldı.
- ⁴Çünkü kendisine umut bağlayanlar
için
Etkin olan tek Tanrı sensin;
Senden başkasını hiçbir zaman
hiç kimse işitmedi,

- Hiçbir kulak duymadı, hiçbir göz görmedi.
- ⁵Doğru olanı sevinçle yapanların,
Senin yollarından yürüyüp seni
unutmayanların yardımına
koşarsın.
- Ama onlara karşı uzun süre günah
işlediğimizde öfkelenidin.
Nasıl kurtuluruz?
- ⁶Hepimiz murdar* olanlara benzedik,
Bütün doğru işlerimiz kirli
paçavra' gibi.
Yaprak gibi soluyoruz,
Suçlarımız rüzgar gibi sürükleyip
götürüyor bizi.
- ⁷Adınla seni çağıran, sana tutunmak
için çaba gösteren yok;
Çünkü bizden yüz çevirdin,
Suçlarımız yüzünden bizi tükettin.
- ⁸Yine de Babamız sensin, ya RAB,
Biz kiliz, sen çömlekçisin.
Hepimiz senin ellerinin eseriyiz.
- ⁹Ya RAB, fazla öfkelenme,
Suçlarımızı sonsuza dek anma.
Lütfen bak bize, hepimiz senin
halkınız.
- ¹⁰Kutsal kentlerin çölleşti,
Siyon çöl oldu,
Yeruşalim viraneye döndü.
- ¹¹Atalarımızın sana övgü sunduğu
Kutsal ve görkemli tapınağımız
yandı,
Değer verdiğimiz her yer
yıkıntıya döndü.
- ¹²Bunlara karşın, ya RAB,
Hâlâ kendini tutacak mısın,
Suskun kalıp bize alabildiğine
eziyet çektirecek misin?

Yargı ve Kurtuluş

- 65** “Beni sormayanlara göründüm,
Aramayanlar beni buldu.
Adımla anılmayan bir ulusa,
‘Buradayım, buradayım’ dedim.
¹Kötü yolda yürüyen,

- Kendi tasarılarının ardınca giden
Asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.
- ³O halk ki, bahçelerde kurban keserek,
Tuğlalar üzerinde buhur yakarak
Gözümün içine baka baka
boyuna öfkelenendirir beni.
- ⁴Mezarlıkta oturur,
Gizli yerlerde geceler,
Domuz eti yerler;
Kaplarında haram et var.
- ⁵Birbirlerine, ‘Uzak dur, yaklaşma’
derler,
‘Çünkü ben senden daha kutsalım.’
Böyleleri burnumda duman,
Bütün gün yanan ateştir.
- ⁶⁻⁷“Bakın, yanıt önümde yazılı duruyor.
Susmayacak, suçlarının
karşılığını vereceğim.
Onların da atalarının da
suçlarının cezasını
Başlarına getireceğim” diyor RAB.
“Çünkü dağların üzerinde buhur
yaktılar,
Tepelerin üzerinde beni aşağıladılar.
Bu nedenle eskiden yaptıklarının
karşılığını
Başlarına getireceğim.”
- ⁸RAB diyor ki, “Taneleri sulu
salkımı görünce,
Halk, ‘Salkımı yok etmeyin,
bereket onda’ diyor.
Kullarımın hatırı için ben de öyle
yapacağım,
Onların hepsini yok etmeyeceğim.
- ⁹Yakup soyunu sürdüreceğim,
Dağlarımı miras alacak olanları
Yahuda soyuna bırakacağım.
Seçtiklerim oraları miras alacak,
Kullarım orada yaşayacak.
- ¹⁰Şaron bana yönelen halkımın
sürülerine ağıl,
Akor Vadisi sığırlarına barınak
olacak.

- ¹¹ “Ama sizler, RAB’bi terk edenler,
Kutsal dağımı unutanlar,
Talih ilahına sofra kuranlar,
Kismet ilahına karışık şarap
sunanlar,
¹² Ben de sizi kılıca kismet edeceğim,
Boğazlanmak üzere eğileceksiniz
hepiniz.
Çünkü çağırdığımda yanıt
vermediniz,
Konuştuğumda dinlemediniz;
Gözümde kötü olanı yaptınız,
Hoşlanmadığımı seçtiniz.”
- ¹³ Bu yüzden Egemen RAB diyor ki,
“Bakın, kullarım yemek yiyecek,
Ama siz aç kalacaksınız.
Kullarım içecek,
Ama siz susuz kalacaksınız.
Kullarım sevinecek,
Ama sizin yüzünüz kızaracak.
- ¹⁴ Kullarım mutluluk içinde ezgiler
söyleyecek,
Ama siz yürek acısından feryat
edecek,
Ezik bir ruhla haykıracaksınız.
- ¹⁵ Adınız seçtiklerimin ağzında
ancak lanet olarak kalacak.
Egemen RAB sizi öldürecek,
Ama kullarına başka bir ad verecek.
- ¹⁶ Öyle ki, ülkede kim bereket istese
Sadık Tanrı’dan¹ isteyecek;
Ülkede kim ant içse,
Sadık Tanrı üzerine ant içecek.
Çünkü geçmiş sıkıntılar unutulup
Gözümünden saklanacak.”

Yeni Yer, Yeni Gök

- ¹⁷ “Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü,
Yeni bir gök yaratmak üzereyim;
Geçmiştekiler anılmayacak, akla
bile gelmeyecek.
- ¹⁸ Yaratacaklarımla sonsuza dek
sevinip coşun;

- Çünkü Yeruşalim’i coşku,
Halkını sevinç kaynağı olarak
yaratacağım.
- ¹⁹ Yeruşalim için sevinecek,
Halkım için coşacağım.
Orada ağlayış ve feryat
duyulmayacak artık.
- ²⁰ Orada birkaç gün yaşayıp ölen
bebekler olmayacak,
Yaşını başını almadan kimse
ölümü tatmayacak.
Yüz yaşında ölen genç,
Yüz yaşına basmayan kişi lanetli
sayılacak.
- ²¹ Evler yapıp içlerinde yaşayacak,
Bağlar dikip meyvesini yiyecekler.
- ²² Yaptıkları evlerde başkası
oturmayacak,
Diktikleri bağın meyvesini
başkası yemeyecek.
Çünkü halkım ağaçlar gibi uzun
yaşayacak,
Seçtiklerim, elleriyle ürettiklerinin
tadını çıkaracaklar.
- ²³ Emek vermeyecekler boş yere,
Felakete uğrayan çocuklar
doğurmayacaklar.
Çünkü kendileri de çocukları da
RAB’bin kutsadığı soy olacak.
- ²⁴ Onlar bana yakarmadan yanıt
verecek,
Daha konuşurlarken işiteceğim
onları.
- ²⁵ Kurtla kuzu birlikte otlayacak,
Aslan sığır gibi saman yiyecek.
Yılanın yiyeceğiye toprak olacak.
Kutsal dağımın hiçbir yerinde
Kimse zarar vermeyecek, yok
etmeyecek.”
Böyle diyor RAB.

Yargı ve Umud

66 RAB diyor ki,
“Gökler tahtım,

i 65:16 “Sadık Tanrı”: İbranice “Amin Tanrısı”.

65:15 Yşa.62:2; Va.2:17 65:17 Yşa.66:22; 2Pe.3:13; Va.21:1 65:19 Va.21:4

65:25 Yşa.11:6-9 66:1 Mat.5:34-35; 23:22 66:1-2 Elç.7:49-50

Yeryüzü ayaklarımın taburesidir.
Nerede benim için yapacağınız ev,
Neresi dinleneceğim yer?
²Çünkü bütün bunları ellerim yaptı,
Hepsi böylece var oldu” diyor
RAB.

“Ancak ben alçakgönüllüye, ruhu
ezik olana,
Sözümden titreyen kişiye değer
veririm.
³Sığır boğazlayan, adam öldüren
gibidir,
Davar kurban eden, köpek boynu
kıran,
Tahıl sunusu* getiren, domuz
kanı sunan,
Anma sunusu olarak günnük
yakan, putperest gibidir.
Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler,
Yaptıkları iğrençliklerden
hoşlanıyorlar.
⁴Ben de onlar için yıkımı seçecek,
Korktuklarını başlarına
getireceğim.
Çünkü çağırdığımda yanıt veren
olmadı,
Konuştuğumda dinlemediler,
Gözümde kötü olanı yaptılar,
Hoşlanmadığımı seçtiler.”

⁵RAB'bin sözünden titreyenler,
Kulak verin O'nun söylediklerine:
“Sizden nefret eden,
Adımdan ötürü sizi dışlayan
kardeşleriniz,
‘RAB yüceltilsin de sevincinizi
görelim!’ diyorlar.
Utandırılacak olan onlardır.
⁶Kentten gürültülü sesler,
Tapınaktan bir ses yükseliyor!
Düşmanlarına hak ettikleri
karşılığı veren
RAB'bin sesidir bu.

⁷“Doğum sancısı çekmeden doğurdu,

Sancısı tutmadan bir erkek çocuk
doğurdu.

⁸Kim böyle bir şey duydu?
Kim böyle şeyler gördü?
Bir ülke bir günde doğar mı,
Bir anda doğar mı bir ulus?
Ama Siyon, ağrısı tutar tutmaz
çocuklarını doğurdu.
⁹Doğum anına dek getiririm de
Doğuracak gücü vermez miyim?”
diyor RAB.
“Doğuracak güç veren ben,
rahmi kapatır mıyım?” diyor
Tanrın.
¹⁰“Yeruşalim’le birlikte sevinin,
Onu sevenler, hepiniz onun için
çoşun,
Yeruşalim için yas tutanlar,
onunla sevinçle coşun.
¹¹Öyle ki, onun avutucu memelerini
emip doyasınız,
Kana kana içip
Onun yüce bolluğundan zevk
alabilirsiniz.”

¹²Çünkü RAB diyor ki,
“Bakın, esenliği bir ırmak gibi,
Ulusların servetini taşkın bir
ırmak gibi ona akıtacağım.
Ondan beslenecek, kucakta
taşınacak,
Dizleri üzerinde sallanacaksınız.
¹³Çocuğunu avutan bir anne gibi
avutacağım sizi,
Yeruşalim’de avuntu bulacaksınız.
¹⁴Bunları gördüğünüzde yüreğiniz
sevinecek,
Bedenleriniz körpe ot gibi
tazelenecek.
Herkes bilecek ki, RAB'bin
koruyucu eli kullarının,
Gazabı ise düşmanlarının
üzerindedir.”

¹⁵Bakın, RAB ateşle geliyor,
Savaş arabaları kasırğa gibi.

Şiddetli öfkesini,
Azarını alev alev dökmek üzere.
16“Çünkü O bütün insanlığı ateş ve
kılıçla yargılayacak,
Pek çok kişiyi öldürecek.

17“Bahçelere girmek için kendilerini
arıtıp kutsayanlar, domuz, fare ve öte-
ki iğrenç hayvanların etini yiyenlerin
ortasında duran izleyenler hep birlik-
te yok olacaklar!” diyor RAB, 18“Çün-
kü ben onların eylemlerini de düşün-
celerini de bilirim. Bütün ulusları ve
dilleri bir araya toplayacağım an geli-
yor; gelip yüceliğimi görecekler.

19“Aralarına bir belirti koyacağım.
Onlardan kaçıp kurtulanları uluslara,
Tarşış'e, Pûl'a, Lud'a –yay gerenlere–
Tuval'a, Yâvan'a, ünümü duymamış,
yüceliğimi görmemiş uzak kıyı halk-
larına göndereceğim. Uluslar arasın-
da yüceliğimi ilan edecekler. 20İsra-

iloğulları tahıl sunularını* pak kaplar
içinde RAB'bin Tapınağı'na nasıl ge-
tiriyorsa, onlar da bütün kardeşlerini-
zi uluslardan atlarla, savaş arabalarıy-
la, at arabalarıyla, katırlarla, develerle
kutsal dağıma, Yerusâlim'e, RAB'be
sunu olarak getirecekler.” Böyle diyor
RAB. 21“Onların arasından kimileri-
ni kâhin ve Levili olarak seçeceğim”
diyor RAB.

22“Çünkü yaratacağım yeni yer ve
gök önümde nasıl duracaksa, soyu-
nuz ve adınız da öyle duracak” diyor
RAB. 23“Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şa-
bat Günü'nden* Şabat Günü'ne bütün
insanlar önüme gelip bana tapınacak-
lar” diyor RAB. 24“Dışarı çıktıkların-
da bana başkaldırmış olanların ceset-
lerini görecekler. Öylelerini kemiren
kurt ölmez, yakan ateş sönmez. Bütün
insanlar onlardan iğrenecek.”

YEREMYA

GİRİŞ

Peygamber Yeremya İ.Ö. 7. yüzyılın sonuyla 6. yüzyılın başlarında yaşadı. Uzun hizmeti sırasında Tanrı'nın halkını uyardı, yaptıkları günah ve putperestlik yüzünden başlarına gelecek büyük felaketi önceden bildirdi. Peygamberliğin yerine geldiğini –Yeruşalim'in Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline geçtiğini, kentin ve tapınağın yıkıldığını, Yahuda Kralı'yla birçok kişinin Babil'e sürgüne gittiğini– gördü. Halkın sürgünden geri dönüp eski gönencine kavuşacağını da bildirdi.

Yeremya Kitabı aşağıdaki bölümlere ayrılabilir:

1. Yeremya'nın çağrılışı.
2. Kral Yoşiya, Yehoyakim, Yehoyakin ve Sidkiya döneminde Tanrı'nın Yahuda halkına verdiği uyarılar.
3. Yeremya'nın yazmanı Baruk'un derlediği yazılarla Yeremya'nın peygamberlik sözleri ve yaşamından önemli kesitler.
4. Tanrı'nın birçok ulusa ilişkin bildirileri.
5. Yeruşalim'in düşüşü ve halkın Babil'e sürülmesi

Yeremya çok duyarlı biriydi. Halkını seiyor, halkın başına gelecek yıkımları bildirmekten hoşlanmıyordu. Birçok bölümde Tanrı onu peygamber olarak atadığı için acı duyduğunu söylüyor. Tanrı'nın sözü onun yüreğinde ateş gibiydi, onu söndüremiyordu.

Kitabın 31:31-34 ayetleri umut doludur. Yeni bir antlaşmanın olacağı bir gün gelecek. Öğreten olmadan, anımsatan olmadan halkın Tanrı sözünü yerine getireceği gün gelecek. Çünkü Tanrı sözü onların yürekleri üzerine yazılacak.

Ana Hatlar:

- 1:1-19 Yeremya'nın çağrılışı
- 2:1-25:38 Kral Yoşiya, Yehoyakim, Yehoyakin ve Sidkiya döneminde yapılan peygamberlik sözleri
- 26:1-45:5 Yeremya'nın başından geçen olaylar
- 46:1-51:64 Uluslara ilişkin bildiriler
- 52:1-34 Yeruşalim'in düşüşü

1 Benyamin topraklarında Anatot Kenti'ndeki kâhinlerden* Hilkiya oğlu Yeremya'nın sözleri. ²RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın krallığının on üçüncü yılında Yeremya'ya seslendi. ³RAB'bin Yeremya'ya sesle-

nişi Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in döneminden, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nın krallığının on birinci yılının beşinci ayına* dek, yani Yeruşalim halkının sürgüne gönderilmesine dek sürdü.

Yeremya Çağrılıyor

⁴RAB bana şöyle seslendi:

⁵“Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni.

Doğmadan önce seni ayırdım,
Uluslara peygamber atadım.”

⁶Bunun üzerine, “Ah, Egemen RAB, konuşmayı bilmiyorum, çünkü gencim” diye karşı çıktım.

⁷RAB, “‘Gencim’ deme” dedi, “Seni göndereceğim herkese gidecek, sana buyuracağım her şeyi söyleyeceksin. ⁸Onlardan korkma, çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim.” Böyle diyor RAB.

⁹Sonra RAB elini uzatıp ağzıma dokundu, “İşte sözlerimi ağzına koydum” dedi, ¹⁰“Bak, ulusların ve ülkelerin kökünden sökülmesi, yıkılıp yok olması, yerle bir edilmesi, kurulup dikilmesi için bugün sana yetki verdim.”

¹¹RAB, “Yeremya, ne görüyorsun?” diye seslendi. “Bir badem^a dalı görüyorum” diye yanıtladım.

¹²RAB, “Doğru gördün” dedi, “Çünkü sözümü yerine getirmek için gözlemlemekteyim^a.”

¹³RAB yine, “Ne görüyorsun?” diye seslendi. “Kuzeyden bu yöne bakan, kaynayan^b bir kazan görüyorum” diye yanıtladım.

¹⁴RAB şöyle dedi:

“Ülkede yaşayanların tümü üzerine Kuzeyden felaket salıverilecek^b.

¹⁵Çünkü kuzey krallıklarının bütün halklarını çağırıyorum” diyor RAB.

“Kralları gelip Yeruşalim surlarında, Bütün Yahuda kentlerinin karşısında, Yeruşalim'in kapı girişlerinde Tahtlarını kuracaklar.

¹⁶Yaptıkları kötülükten ötürü Halkımın cezasını bildireceğim:

Beni bıraktılar,
Başka ilahlara buhur yakıp
Elleriyle yaptıklarına tapındılar.

¹⁷“Sen kalk, hazırlan! Sana buyuracağım her şeyi onlara söyle. Onlardan yılma! Yoksa onların önünde ben seni yıldırırım. ¹⁸İşte, bütün ülkeye –Yahuda krallarına, önderlerine, kâhinlerine, ülke halkına– karşı bugün seni surlu bir kent, demir bir direk, tunç* bir duvar kıldım. ¹⁹Sana savaşa açacak, ama seni yenemeyecekler. Çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim.” Böyle diyor RAB.

Tanrı İsrail'i Yargılıyor

2 RAB bana şöyle seslendi: ²“Git, şunları Yeruşalim halkına duyur. RAB diyor ki,

“Gençliğindeki bağlılığını,
Gelinliğindeki sevgini,
Çölde, ekilmemiş toprakta
Beni nasıl izlediğini anımsıyorum.
³İsrail RAB için kutsal bir halk, Hasadının ilk ürünüydü.
Onu yeren herkes suçlu sayılır,
Başına felaket gelirdi’ ” diyor RAB.

⁴RAB'bin sözünü dinleyin,
Ey Yakup soyu,
İsrail'in bütün boyları!

⁵RAB diyor ki,
“Atalarınız bende ne haksızlık buldular da
Benden uzaklaştılar?
Değersiz putları izleyerek
Kendileri de değersiz oldular.

⁶“Mısır'dan bizi çıkaran,
Çölde, çukurlarla dolu çorak toprakta,
Koyu karanlıkta kalan kurak toprakta,
Kimsenin geçmediği,
Kimsenin yaşamadığı toprakta

^a 1:11,12 İbranice “Badem” ve “Gözlemekteyim” sözcükleri birbirini çağırıştırıyor.

^b 1:13,14 İbranice “Kaynayan” ve “Salıverilecek” sözcükleri birbirini çağırıştırıyor.

Bize yol gösteren RAB nerede?
 diye sormadılar.
⁷Meyvesini, en iyi ürününü
 yiyesiniz diye
 Sizi verimli bir ülkeye getirdim.
 Oysa siz gelir gelmez ülkemi
 kirlettiniz,
 Mülkümü iğrenç bir yere çevirdiniz.
⁸Kâhinler, 'RAB nerede?' diye
 sormadılar,
 Kutsal Yasa uzmanları beni
 tanımadılar,
 Yöneticiler bana başkaldırdılar;
 Peygamberler Baal* adına
 peygamberlik edip
 İşe yaramaz putların ardınca gittiler.
⁹"Bu yüzden sizden yine davacı
 olacağım" diyor RAB,
 "Torunlarınızdan da davacı
 olacağım.
¹⁰Gidin de Kittim^c kıyılarına bakın!
 Kedar^c ülkesine adam gönderip
 iyice inceleyin,
 Hiç böyle bir şey oldu mu, olmadı
 mı görün.
¹¹Hiçbir ulus ilahlarını değiştirdi mi?
 –Ki onlar zaten tanrı değildirlər–
 Ama benim halkım görkemini^d
 İşe yaramaz putlara değişti.
¹²Ey gökler, şaşın buna,
 Tır tır titreyin, şaşakalın" diyor
 RAB.
¹³"Çünkü halkım iki kötülük yaptı:
 Beni, diri suların pınarını bıraktı,
 Kendilerine sarnıçlar,
 Su tutmayan çatlak sarnıçlar
 kazdılar.
¹⁴⁻¹⁵İsrail uşak mı?
 Köle olarak mı doğdu?
 Öyleyse neden gümbür gümbür
 kükreyen
 Genç aslanlara av oldu?

Ülkeyi viraneye çevirdiler,
 Kentler yerle bir edildi, kimsesiz
 bırakıldı!
¹⁶Nof^e ve Tahpanhes halkı
 Kafanı kırdı.
¹⁷Seni yolda yürüten Tanrın RAB'bi
 bırakmakla
 Başına bunları getirdin.
¹⁸Şimdi Şihor^f suyundan içmek için
 Mısır'a gitmek size yarar sağlar mı?
 Fırat suyundan içmek için
 Asur'a gitmek size ne sağlar?
¹⁹Seni kendi kötülüğün yola getirecek,
 Dönekliğin seni paylayacak.
 Tanrın RAB'bi bırakmanın,
 Benden korkmamanın
 Ne kadar kötü, ne kadar acı
 olduğunu gör de anla."
 Rab, Her Şeye Egemen RAB
 böyle diyor.
²⁰"Boyunduruğunu çok önce kırdın,
 Bağlarını kopardın.
 'Kulluk etmeyeceğim' dedin.
 Gerçekten de her yüksek tepede,
 Her bol yapraklı ağacın altında
 Fahişe gibi yatıp kalktın.
²¹Oysa ben seni en iyi cinsten
 Seçme bir asma olarak dikmiştim.
 Nasıl oldu da yozlaşıp yabanıl
 asmaya döndün?
²²Çamaşır sodasıyla yıkansan,
 Bol kül suyu kullansan bile,
 Suçun önümde yine leke gibi
 duruyor"
 Diyor Egemen RAB.
²³"Öyleyken nasıl, 'Ben kirlenmedim,
 Baallar'ı* izlemedim' diyebilirsin?
 Vadide nasıl davrandığına bak da
 Ne yaptığını anla.
 Sen orada burada dolaşan
 Ayağı tez bir dişi devesin.
²⁴Kösnüyüp havayı koklayan

^c 2:10 "Kittim": Kıbrıs ve İsrail'in batısındaki başka ülkeleri temsil ediyor. ^ç 2:10 "Kedar": İsrail'in doğusundaki ülkeleri temsil ediyor. ^d 2:11 "Görkemini": Bazı eski İbrani din bilgilerine göre "Görkemimi". ^e 2:16 "Nof": Memfis diye de bilinir. ^f 2:18 "Şihor": Nil'in kollarından biri olduğu sanılıyor.

- Kıra alışkın yaban eşeğisin.
Azgınken kim tutabilir onu?
Peşine düşenlerin yorulması
gerekmez,
Çiftleşme zamanı gelince onu
bulurlar.
- ²⁵Yalınayak koşmaktan sakın,
Susuzluktan boğazını koru.
Ama sen, 'Boş ver!
Ben başka ilahları seviyorum,
Onları izleyeceğim' dedin.
- ²⁶"Hırsız yakalandığında nasıl
utanırsa,
İsrail'in halkı, kralları, önderleri,
Kâhinleri, peygamberleri de öyle
utanacak.
- ²⁷Onlar ağaca, 'Babamsın',
Taşa, 'Bizi sen doğurdun' derler.
Çünkü bana yüzlerini değil,
Sırtlarını çevirdiler.
Ama felakete uğrayınca,
'Kalk da bizi kurtar' diye yakarılar.
- ²⁸Hani nerede kendiniz için
yaptığınız ilahlar?
Felakete uğradığınızda
kurtarabiliyorlarsa,
Kalkıp gelsinler.
Kentlerinin sayısı kadar
İlahların var, ey Yahuda halkı."
- ²⁹"Neden bana dava açıyorsunuz?
Hepiniz bana başkaldırdınız"
diyor RAB.
- ³⁰"Halkınızı boşuna cezalandırdım,
yola gelmediler.
Kılıcınız yırtıcı aslan gibi
öldürdü peygamberlerinizi.
- ³¹"Ey siz, bu kuşağın çocukları,
RAB'bin sözünü anlayın!
Ben İsrail için bir çöl,
Kapkaranlık bir ülke mi oldum?
Öyleyse halkım neden, 'Başımıza
buyruğuz,
Artık sana dönmeyeceğiz' diyor?
³²Erden kız takılarını,

- Gelin çeyizini unutabilir mi?
Ama halkım sayısız günlerce
unuttu beni.
- ³³Aşk kovalamakta
Ne kadar beceriklisin!
Kötü kadınlara bile kendi
yöntemlerini öğretebildin.
- ³⁴Eteğin suçsuz yoksulların kanıyla
lekelenmiş,
Oysa ev soyarken yakalamadın
onları.
Bütün bunlara karşın,
³⁵'Ben suçsuzum,
Kuşkusuz RAB'bin bana öfkesi
dindi' diyorsun.
Ama 'Günah işlemedim' dediğin
için
Yargılayacağım seni.
- ³⁶Neden boyuna döneklilik yapıp
duruyorsun?
Asur'da düşkırıklığına uğradığın
gibi,
Mısır'da da düşkırıklığına
uğrayacaksın.
- ³⁷Oradan da ellerin başında çıkacaksın,
Çünkü RAB senin güvendiklerini
reddetti;
Onlardan yarar sağlamayacaksın."

Sadakatsiz İsrail

- 3**"Diyelim ki, bir adam karısını boşar,
Kadın da onu bırakıp başka
biriyle evlenir.
Adam bir daha o kadına döner mi?
Bu davranış ülkeyi büsbütün
kirlfetmez mi?
Oysa sen pek çok oynaşla
fahişelik ettin,
Yine bana mı dönmek istiyorsun?"
diyor RAB.
- ²"Çıplak tepelere bak da gör.
Sevişmediğin yer mi kaldı?
Çölde yaşayan bedevi gibi
Yol kenarlarında oynaşlarını
bekleyip durdun.
Fahişeliğinle, kötülüklerinle
ülkeyi kirllettin.

- ³Bu yüzden yağmurların ardı kesildi,
Son yağmur yağmadı.
Yüzsüz bir fahişeye benzedin,
Utanç duymak istemedin.
- ⁴"Baba, gençliğimden beri
Benim dostumsun" diye az önce
bana seslenmedin mi?
- ⁵"Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın?
Öfken sonsuza dek mi sürecek?"
Evet, böyle konuşuyor,
Ama elinden gelen her kötülüğü
yapıyorsun."

Dönek İsrail ve Yahuda

⁶Kral Yoşiya döneminde RAB bana, "Dönek İsrail'in yaptığını gördün mü?" dedi, "Her yüksek tepenin üzerine, her bol yapraklı ağacın altına gidip fahişelik etti. ⁷Bütün bunları yaptıktan sonra bana geri döneceğini düşündüm, ama dönmedi. Hain kızkardeşi Yahuda da gördü bunları. ⁸Fahişeliği yüzünden dönek İsrail'i boşayıp ona boşanma belgesini verdiğim halde, kızkardeşi hain Yahuda'nın hiç korkmadığını, gidip fahişelik ettiğini gördüm. ⁹Hiç umursamadan fahişeliğiyle ülkeyi kirletti; taşla, ağaçla zina etti. ¹⁰Bütün bunlara karşın, hain kızkardeşi Yahuda içtenlikle değil, göstermelik olarak bana döndü." Böyle diyor RAB.

¹¹RAB bana, "Dönek İsrail hain Yahuda'dan daha doğru olduğunu gösterdi" dedi, ¹²"Git, bu sözleri kuzeye duyur. De ki,

"Ey dönek İsrail, geri dön" diyor RAB.
'Size artık öfkeyle bakmayacağım,
Çünkü ben sevecenim' diyor RAB.
'Öfkemi sonsuza dek sürdürmem.

¹³Ancak suçunu kabul et:
Tanrın RAB'be başkaldırdın,
Her bol yapraklı ağacın altında
Sevgini yabancı ilahlarla paylaştın,
Beni dinlemedin.' "

Böyle diyor RAB.

¹⁴"Geri dön, ey dönek halk" diyor RAB, "Çünkü kocan benim. Birinizi kentten, ikinizi bir boydan alıp Siyon'a geri getireceğim. ¹⁵Size gönlüme göre çobanlar vereceğim; sizi bilgiyle, sağduyuyla güdecekler. ¹⁶Ülkede büyüüp sayıca çoğaldığınız günlerde" diyor RAB, "Halk artık, 'RAB'bin Antlaşma Sandığı*' demeyecek. Sandık bir daha kimsenin aklına gelmeyecek; anımsanmayacak, özlenmeyecek, bir yenisi de yapılmayacak. ¹⁷O zaman Yeruslaim'e, 'RAB'bin Tahtı' diyecekler. RAB'bin adını onurlandırmak için bütün uluslar Yeruslaim'de toplanacak. Bundan böyle kötü yüreklerinin inadı uyarınca davranmayacaklar. ¹⁸O günlerde Yahuda halkıyla İsrail halkı kuzeyde bir ülkeden birlikte yürüyecek, atalarına mülk olarak vermiş olduğum ülkede bir araya gelecekler.

¹⁹"Ben RAB, demiştim ki,
'Ne kadar isterdim
Seni çocuklarımdan saymayı;
Sana güzel ülkeyi,
Ulusların en güzel mülkünü
vermeyi!
Bana baba diyeceğini,
Benden hiç ayrılmayacağını
düşündüm.

²⁰Ama bir kadın kocasına nasıl ihanet ederse,
Sen de bana öyle ihanet ettin, ey
İsrail halkı!' "

Böyle diyor RAB.

²¹Çıplak tepelerde bir ses duyuluyor,
İsrail halkının ağlayışı ve yakarışı.
Çünkü doğru yoldan saptılar,
Tanrıları RAB'bi unuttular.

²²"Geri dönün, ey dönek çocuklar,
Dönekliğinizi iyileştireyim."

Halk, "İşte buradayız, sana
geliyoruz!" diyor,

“Çünkü Tanrımız RAB sensin.

²³Kuşkusuz dağlardan,
Tepelerden gelen tapınma sesleri
aldatıcıdır.

Kuşkusuz İsrail'in kurtuluşu
Tanrımız RAB'dedir.

²⁴Gençliğimizden bu yana
Atalarımızın emeğinin ürünü, ²⁵Davarlarını, sığırlarını,
Oğullarını, kızlarını
Utanılası putlar yedi.

²⁵Utanc içinde yatalım,
Rezilliğimiz bizi örtün!
Çünkü biz de atalarımız da
Gençliğimizden bu yana
Tanrımız RAB'be karşı günah
işledik,
Tanrımız RAB'bin sesine kulak
asmadık.”

4 “Eğer geri dönersen, ey İsrail,
Eğer bana geri dönersen” diyor
RAB,

“İğrenç putlarını gözümün
önünden uzaklaştır,
Bir daha yoldan sapmazsan;

²RAB'bin varlığı hakkı için’ diyerek
Sadakatle, adaletle, doğrulukla
ant içersen,
Uluslar O'nun aracılığıyla
kutsanacak,
O'nunla övünecekler.”

³RAB Yahuda ve Yerus alim halkına
Şöyle diyor:

“  lenmemi  toprağınızı sürün,
Dikenler arasına ekmeyin.

⁴Ey sizler, Yahuda halkı ve
Yerus alim'de yaşayanlar,
Kendinizi RAB'be adayın,
Bunu engelleyen her şeyi
y reğinziden uzaklaştırın⁸.
Yoksa yaptığınız kötülüklerden
 t r 
  kem ateş gibi yağacak,

Her şeyi yiyip bitirecek
Ve söndüren olmayacak.”

Kuzeyden Gelecek Yıkım

⁵“Yahuda'da duyurun,
Yerus alim'de ilan edin,
‘ lkede boru  alın!’ deyin,
‘Toplanın’ diye haykırın,
‘Surlu kentlere kaçalım!’
⁶Siyon'a giden yolu gösteren
Bir işaret koyun!
G venliğinizi için kaçın!
Durmayın!
Üzerinize kuzeyden felaket,
Büyük yıkım getirmek üzereyim.”

⁷Aslan ininden  ıktı,
Ulusları yok eden yola koyuldu.
 lkenizi viran etmek için
Yerinden ayrıldı.
Kentleriniz yerle bir edilecek,
  lerinde yaşayan kalmayacak.
⁸Onun için çula sarının,
D v n p haykırın,
Çünkü RAB'bin kızgın   kesi
 zerimizden kalkmadı.

⁹“O gün” diyor RAB,
“Kral da önderler de yılacak,
Kâhinler  a kına dönecek,
Peygamberler donakalacak.”

¹⁰O zaman, “Ah, Egemen RAB” de-
dim, “ ‘Esenlikte olacaksınız’ diyerek
bu halkı da Yerus alim'i de tam anla-
mıyla aldattın. Çünkü kılıç boğazı-
mıza dayandı.”

¹¹O zaman bu halka ve Yerus alim'e,
“  ldeki çıplak tepelerden halkıma
doğru sıcak bir rüzgar esiyor, ama
harman savurmak ya da ayırmak için
değil” denecek, ¹²“Benden gelen bu
rüzgar çok daha güçlü olacak. Şimdi
bu halka yargılarımı bildiriyorum.”

¹³  te d   man bulut gibi ilerliyor;
Savaş arabaları kasırğa sanki,

- Atları kartallardan daha çevik.
Vay başımıza! Mahvolduk!
- ¹⁴Ey Yerusalim, yüreğini kötülükten
arındır ki,
Kurtulasın.
Ne zamana dek yüreğinde kötü
dnceler barındıracaksın?
- ¹⁵Dan'dan bir ses bildiriyor,
Efrayim dağlarından kötü haber
duyuruyor!
- ¹⁶“Uluslara duyurun,
Yerusalim'e bildirin:
'Uzak bir ülkeden gelen ordu
evresini kuşatacak,
Yahuda kentlerine karşı
Savaş naraları atacaklar.
- ¹⁷Bir tarlayı koruyanlar gibi
Kuşatacaklar Yerusalim'i.
unk Yerusalim bana
başkaldırdı.” diyor RAB.
- ¹⁸“Kendi davranışların, kendi
yaptıkların
Başına gelmesine neden oldu
bunların.
Cezan bu.
Ne acı!
Nasıl da yüreğine işliyor!”
- ¹⁹Ah, içim, içim!
Acıdan kıvranıyorum.
Ah, yüreğim, yüreğim çarpıyor.
Sessiz duramıyorum!
unk boru sesini, savaş
naralarını işittim!
- ²⁰Felaket felaketi izliyor,
Bütün lke viran oldu.
Bir anda adırlarım,
Perdelerim yok oldu.
- ²¹Ne zamana dek düşman sancağını
görmek,
Boru sesini duymak zorunda
kalacağıım?
- ²²“Halkım akılsızdır,
Beni tanımıyor.
Aptal ocuklardır,
Akılları yok.

- Ktlık etmeyi iyi bilir,
İyilik etmeyi bilmezler” diyor RAB.
- ²³Ben Yeremya yere baktım,
şekilsizdi, boştı,
Göge baktım, ışık yoktu.
- ²⁴Dağlara baktım, titriyorlardı,
Bütün tepeler sarsılıyordu.
- ²⁵Baktım, insan yoktu,
Gökte uçan bütün kuşlar kaçmıştı.
- ²⁶Baktım, verimli toprak le dönmüş,
Bütün kentler yıkılmıştı.
Bütün bunlar RAB'bin yüzünden,
O'nun kızgın öfkesi yüzünden
olmuştı.
- ²⁷RAB diyor ki,
“Bütün lke viran olacak,
Ama onu büsbütün yok
etmeyeceğim.
- ²⁸Bu yüzden yeryüzü yasa gömülecek,
Gök kararacak;
unk ben söyledim, ben
tasarladım.
Fikrimi değıştirmeyecek,
Verdiğim karardan
dönmeyeceğim.”
- ²⁹Her kentin halkı,
Atlılarla okçuların gürültüsünden
kaçıyor.
Kimi çalılıklara giriyor,
Kimi kayalıklara tırmanıyor.
Bütün kentler terk edildi,
Oralarda kimse yaşamıyor.
- ³⁰Ey sen, viran olmuş kent,
Kırmızı giysiler giymekle,
Altın süsler bezenmekle,
Gözüne sürme çekmekle ne elde
edeceksin?
Kendini böyle gzelleştirmen
boşuna.
Oynaşların seni küçümsüyor,
Canını almak istiyorlar.
- ³¹Sancı çeken kadının haykırışını,

İlk çocuğunu doğuran kadının
çektiği acıyı,
Ellerini uzatmış, soluğu kesilmiş
Siyon kızının*,
“Eyvah! Katillerin karşısında
bayılıyorum”
Diye haykırdığını iştir gibi oldum.

Yeruşalim'in Günahı

5 “Yeruşalim sokaklarında dolaşın,
Çevrenize bakıp düşünün,
Kent meydanlarını araştırın.
Eğer adil davranan,
Gerçeği arayan bir kişi bulursanız,
Bu kenti bağışlayacağım.

2 “RAB'bin varlığı hakkı için” deseler
de,
Aslında yalan yere ant içiyorlar.”

3 Ya RAB, gözlerin gerçeği arıyor.
Onları vurdun, ama incinmediler,
Onları yiyip bitirdin,
Ama yola gelmeyi reddettiler.
Yüzlerini kayadan çok
sertleştirdiler,
Geri dönmek istemediler.

4 “Bunlar sadece yoksul kişiler,
Akılsızlar” dedim,
“Çünkü RAB'bin yolunu,
Tanrıları'nın buyruklarını
bilmiyorlar.

5 Büyüklere gidip onlarla konuşayım.
RAB'bin yolunu,
Tanrıları'nın buyruklarını bilirler
kuşkusuz.”
Gelgelelim onlar da boyunduruğu
kırmış,
Bağları koparmıştı.

6 Bu yüzden ormandan bir aslan çıkıp
onlara saldıracak,
Çölden gelen bir kurt onları parça
parça edecek,
Bir pars kentlerinin önünde pusu
kuracak,
Oradan çıkan herkes parçalanacak.
Çünkü isyanları çok,
Döneklikleri sayısızdır.

7 “Yaptıklarından ötürü neden
bağışlayayım seni?
Çocukların beni terk etti,
Tanrı olmayan ilahların adıyla ant
içtiler.

Onları doyurduğumda zina ettiler,
Fahişelerin evlerine doluştular.

8 Şehvet düşkünü, besili aygırlar!
Her biri komşusunun karısına
kişniyor.

9 Bu yüzden onları cezalandırmayayım
mı?” diyor RAB,
“Böyle bir ulustan öcümü
almayayım mı?

10 “Bağlarını dolaşıp
Asmalarını kesin,
Ama büsbütün yok etmeyin.
Dallarını koparıp atın,
Çünkü onlar RAB'be ait değil.

11 İsrail ve Yahuda halkı
Bana sürekli ihanet etti” diyor
RAB.

12 RAB için yalan söyleyerek,
“O bir şey yapmaz.
Felaket bize uğramayacak,
Kılıç da kıtlık da görmeyeceğiz”
dediler.

13 Peygamberler lafebesidir,
Tanrı'nın sözü onlarda değil.
Onlara böyle yapılacak.

14 Bu yüzden, Her Şeye Egemen
RAB Tanrı diyor ki,
“Madem böyle şeyler
konuşuyorsunuz,
Ben de sözümü ağzınıza ateş,
Bu halkı da odun edeceğim;
Ateş onları yakıp yok edecek.

15 Ey İsrail halkı,
Uzaktan gelecek bir ulusu
Üzerinize saldırtacağım” diyor
RAB,

“Köklü, eski bir ulus;
Sen onların dilini bilmez,
Ne dediklerini anlamazsın.

¹⁶Oklarının kılıfı açık bir mezar gibidir,

Hepsi birer yiğittir.

¹⁷Ürünü, yiyeceklerini tüketecek, Oğullarını, kızlarını öldürecekler; Davarlarını, sığırlarını, Asmalarının, incir ağaçlarının meyvesini yiyecek, Güvendiğin surlu kentlerini Kılıçla yerle bir edecekler.

¹⁸"Ama o günlerde bile sizi büsbütün yok etmeyeceğim" diyor RAB.

¹⁹"Tanrımız RAB neden bize bütün bunları yaptı?" diye sorduklarında, şöyle yanıtlayacaksın: 'Beni nasıl bıraktınız, ülkenizde yabancı ilahlara nasıl kulluk ettinizse, siz de kendinize ait olmayan bir ülkede yabancılara öyle kulluk edeceksiniz.'

²⁰"Yakup soyuna bildirin, Yahuda halkına duyurun:

²¹Ey gözleri olan ama görmeyen, Kulakları olan ama işitmeyen, Sağduyudan yoksun akılsız halk, Şunu dinle:

²²Benden korkman gerekmez mi?" diyor RAB,

"Huzurumda titremen gerekmez mi? Ben ki, sonsuza dek geçerli bir kuralla

Denize sınır olarak kumu koydum. Deniz sınırı geçemez; Dalgalar kabarsa da üstün gelemes, Kükrese de sınırı aşamaz.

²³Ama bu halkın yüreği asi ve inatçı. Sapmışlar, kendi yollarına gitmişler.

²⁴İçlerinden, 'İlk ve son yağmurları zamanında yağdıran, Belli ürün biçme haftalarını bizim için koruyan Tanrımız RAB'den korkalım' demiyorlar.

²⁵Bunları uzaklaştıran suçlarınızdı,

Bu iyilikten sizi yoksun bırakan günahlarınızdı.

²⁶"Halkım arasında kötü kişiler var. Kuş avlamak için pusuya yatanlar gibi

Tuzak kuruyor, insan yakalıyorlar.

²⁷Kuş dolu bir kafes nasılsa, Onların evleri de hileyle dolu. Bu sayede güçlenip zengin oldular,

²⁸Semirip parladılar, Yaptıkları kötülüklerle sınırı aştilar.

Kazanabilecekleri halde öksüzün davasına bakmıyor,

Yoksulun hakkını savunmuyorlar.

²⁹Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?" diyor RAB,

"Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?

³⁰"Ülkede korkunç, dehşet verici bir şey oldu:

³¹Peygamberler yalan peygamberlik ediyor,

Halkı başına buyruk kâhinler yönetiyor,

Halkım da bunu benimsiyor.

Ama bunun sonunda ne yapacaksınız?"

Yeruşalim Kuşatma Altında

6 "Güvenliğiniz için kaçın, ey Benyamin halkı! Yeruşalim'den kaçın! Tekoa'da boru çalın! Beythakkerem'e bir işaret koyun. Çünkü kuzeyden bir felaket, Büyük bir yıkım gelecek gibi görünüyor.

²Siyon kızını*, o güzel, narin kızı yok edeceğim.

³Çobanlar sürüleriyle ona geliyor, Çevresinde çadırlarını kuracaklar. Herkes kendi sürüsünü otlatacak."

“Yeruşalim'e karşı savaş hazırlığı yapın!
Kalkın, öğleyin saldırıya geçelim!
Vay halimize, gün kararıyor!
Akşamın gölgeleri gitgide uzuyor.
5Haydi, gece saldırıya geçelim,
Kentın kalelerini yerle bir edelim.”

6Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Ağaçları kesin,
Yeruşalim'e karşı kuşatma rampaları yapın.
Bu kent cezalandırılmalı,
İçinde zorbalıktan başka bir şey yok.

7Kuyu suyunu nasıl taze tutuyorsa,
Yeruşalim de kötülüğünü öyle taze tutuyor.
Şiddet ve yıkım yankılanıyor orada,
Karşımda hep hastalık ve yaralar var.

8Uyarılara kulak ver, ey Yeruşalim!
Yoksa seni bırakacağım,
Seni bir viraneye,
Oturulmaz bir ülkeye çevireceğim.”

9Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Asmadan nasıl üzüm toplanırsa,
İsrail halkından geride kalanları da öyle toplayacaklar.
Üzüm toplayan biri gibi
Elini yine asma dallarına uzat.”

10İşitsinler diye kiminle konuşayım,
Kimi uyarayım?
Kulakları tıkalı⁴, işitemiyorlar.
RAB'bin sözünü aşağılıyor,
Ondan hoşlanmıyorlar.

11Bu yüzden RAB'bin öfkesiyle doluyum,
Kendimi tutmaktan yorulдум.
“Sokaktaki çocukların,
Toplanan gençlerin üzerine boşalt öfkeni.
Nasıl olsa karı da koca da,

Yaşlı da yıllarca yaşamış olan da kurtulamayacak.

12Evleri, tarlaları, karıları
Başkalarına verilecek,
Çünkü ülkede yaşayanlara karşı
Elimi kaldıracacağım” diyor RAB.

13“Küçük büyük herkes kazanç peşinde,
Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor.

14Esenlik yokken,
‘Esenlik, esenlik’ diyerek
Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler.

15Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı?
Hayır, ne utanması?
Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar.
Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak,
Onları cezalandırdığımda sendeleyip düşecekler” diyor RAB.

16RAB diyor ki,
“Yol kavşaklarında durup bakın,
Eski yolları sorun,
İyi yol nerede, öğrenin,
O yolda yürüyün,
Canlarınız rahata kavuşur.
Ama onlar, ‘O yolda yürümeyiz’ dediler.

17Size bekçiler atayıp,
‘Boru sesini dinleyin’ dedim,
Ama onlar, ‘Dinlemeyiz’ dediler.

18Bundan ötürü, ey uluslar,
Başlarına neler geleceğini işitin!
Sen de anla, ey topluluk!

19Dinle, ey yeryüzü!
Bu halkın üzerine felaket,
Kendi kurduğu düzenin sonucunu getirmek üzereyim.
Çünkü sözlerime kulak asmadılar,
Kutsal Yasam'ı reddettiler.

²⁰Neden bana Saba'dan günnük,
Uzak bir ülkeden güzel kokulu
kamış getiriliyor?
Yakmalık sunularınızı* kabul
etmiyorum,
Kurbanlarınızdan hoşnut değilim.”

²¹Bu yüzden RAB diyor ki,
“Bu halkın önüne tökezler
koyacağım,
Babalar da oğullar da
Tökezleyip birlikte düşecek,
Komşu dostuyla birlikte yok
olacak.”

²²RAB diyor ki,
“İşte kuzeyden bir ordu geliyor.
Dünyanın uçlarından
Büyük bir ulus harekete geçiyor.

²³Yay, pala kuşanmışlar,
Gaddar ve acımasızlar.
Atlara binmiş gelirken,
Kükreyen denizi andırıyor sesleri.
Savaşa hazır savaşçılar
Karşına dizilecekler, ey Siyon
kızı!”

¹⁴Haberlerini aldık,
Ellerimizde derman kalmadı.
Doğuran kadın gibi
Üzüntü, sancı sardı bizi.

¹⁵Kırlara çıkmayın,
Yolda yürümeyin!
Düşmanın kılıcı orada,
Her yer dehşet içinde.

¹⁶Ey halkım, çula sarın,
Kül içinde yuvarlan.
Biricik oğul için yas tutar gibi
Acı acı dövün.
Çünkü yok edici ansızın gelecek
üzerimize.

¹⁷“Seni halkımı deneyesin diye
atadım,
Öyle ki, onları tanıyıp yollarını
sınayasın.

²⁸Hepsi de çok dikbaşlı,
Onu bunu çekiştirerek dolaşan
insanlardır,
Tunç* kadar, demir kadar
katıdırlar.

Hepsi baştan çıkmıştır.

²⁹Körük üfürdükçe üfürüyor,
Kurşunu ateşte eritiyor,
Ama boşunadır yapılan işlem,
Çünkü kötüler arınıyor.

³⁰Onlara gümüş artığı denecek,
Çünkü RAB onları reddetti.”

Tapınağa Güvenmek Yararsızdır

7 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:
²“RAB'bin Tapınağı'nın kapısını-
da durup şu sözü duyur. De ki,
“ ‘RAB'bin sözünü dinleyin, ey
RAB'be tapınmak için bu kapılardan
giren Yahuda halkı! ³İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Ya-
şantınızı ve uygulamalarınızı düzel-
tin. O zaman burada kalmanızı sağ-
larım! ⁴“RAB'bin Tapınağı, RAB'bin
Tapınağı, RAB'bin Tapınağı burada-
dır!” gibi aldatıcı sözlere güvenme-
yin. ⁵Eğer yaşantınızı ve uygulama-
larınızı gerçekten düzeltir, birbirinize
karşı adil davranır, ⁶yabancıya, öksü-
ze, dula haksızlık etmez, burada suç-
suz kanı akıtmaz, sizi yıkıma götüren
başka ilahların ardınca gitmezseniz,
⁷burada, sonsuza dek atalarınıza ver-
miş olduğum ülkede kalmanızı sağla-
rım! ⁸Ne var ki, sizler işe yaramaz al-
datıcı sözlere güveniyorsunuz.

⁹⁻¹⁰“ ‘Çalmak, adam öldürmek, zina
etmek, yalan yere ant içmek, Baal'a*
buhur yakmak, tanımadığınız başka
ilahların ardınca gitmek, bütün bu
iğrençlikleri yapmak için mi bana ait
olan tapınağa gelip önümde duruyor,
güvenlikteyiz diyorsunuz? ¹¹Bana ait
olan bu tapınak sizin için bir haydut
ini mi oldu? Ama ben görüyorum ne-
ler yaptığınızı!’ diyor RAB.

¹²“ ‘Daha önce adımı yerleştirmiş olduğum Şilo’daki yerime gidin. Hal-kım İsrail’in kötülüğü yüzünden ona ne yaptığımı görün. ¹³Bütün bunla-rı yaptınız, diyor RAB, size defalar-ca seslendim ama dinlemediniz; si-zî çağırdım ama yanıt vermediniz. ¹⁴Bu yüzden Şilo’ya ne yaptıysa, ba-na ait olan, güvendiğiniz bu tapınağa da –sizlere, atalarınıza vermiş oldu-ğum bu yere de– aynısını yapacağım. ¹⁵Kardeşlerinizi, bütün Efrayim soyu-nu nasıl attıysam, sizleri de öyle ata-cağım huzurumdan.’

¹⁶“Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; onlar için ne ya-kar ne de dilekte bulun; bana yalva-rıp yakarma, çünkü seni dinlemeye-ceğim. ¹⁷Onların Yahuda kentlerinde, Yerusâlim sokaklarında neler yaptık-larını görmüyor musun? ¹⁸Çocuklar odun topluyor, babalar ateş yakıyor, kadınlar Gök Kraliçesi’ne¹ pide pişir-mek için hamur yoğuruyor. Beni öfke-lendirmek için başka ilahlara dökme-lik sunular sunuyorlar. ¹⁹İncittikleri ben miyim, diyor RAB. Hayır, kendi-lerini inciterek utanca boğuyorlar.

²⁰“Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, ‘Buranın üzerine, insanın, hayva-nın, kırdaki ağaçların, toprağın ürü-nünün üzerine kızgın öfkemi yağdı-raacağım. Yakıp yok edecek her şeyi, sönmeyecek.’

²¹“İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Ege-men RAB diyor ki, ‘Yakmalık sunula-rınızı* öbür kurbanlarınıza ekleyin de et yiyin. ²²Çünkü atalarınızı Mısır’dan çıkardığımda, yakmalık sunularla kur-banlar hakkında onlara seslenip buy-ruk vermedim. ²³Onlara şunu buyur-dum: Sözümlü dinlerseniz, ben sizin Tanrınız, siz de benim halkım olur-sunuz. İyilik bulmanız için her konu-da size buyurduğum yolda yürüyün.

²⁴Ne var ki, dinlemediler, kulak asma-dılar; kendi isteklerinin, kötü yürekle-rinin inadı doğrultusunda yürüdüler. İleri değil, geri gittiler. ²⁵Atalarınızın Mısır’dan çıktığı günden bu yana, size her gün defalarca peygamber kulları-mı gönderdim. ²⁶Ama beni dinlemedi-niz, kulak asmadınız. İnat ederek ata-larınızdan daha çok kötülük yaptınız.’

²⁷“Onlara bütün bunları söyleyecek-sin ama seni dinlemeyecekler. Onları çağıracaksın ama yanıt vermeyecek-ler. ²⁸Bunun için onlara de ki, ‘Tanrı-sı RAB’bin sözünü dinlemeyen, ders almayan ulus işte budur. Bana bağ-lılıkları yok oldu, bağlılıktan söz et-mez oldular.

²⁹“ ‘Saçını kes ve at, ey Yerusâlim, Çıplak tepeler üzerinde ağıt yak. Çünkü RAB, öfkesine uğramış kuşağı Reddedip terk etti.’ ”

Ben-Hinnom Vadisi’nde İşlenen Günahlar

³⁰“ ‘Yahuda halkı gözümde kötü olanı yaptı, diyor RAB. Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştire-rek onu kirlettiler. ³¹Oğullarını, kız-larını ateşte kurban etmek için Ben-Hinnom Vadisi’nde, Tofet’te* puta tapılan yerler kurdular. Böyle bir şe-yi ne buyurdum ne de aklımdan geçirdim. ³²Bundan ötürü oraya artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi de-ğil, Kıyım Vadisi deneceği günler geliyor, diyor RAB. Tofet’te yer kal-mayana dek gömecekler ölüleri. ³³Bu halkın ölüleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak; onları korku-tup kaçırın kimse olmayacak. ³⁴Yahu-da kentlerinde, Yerusâlim sokakların-da sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine son vereceğim; ülke viraneye dönecek.

8 “ ‘O zaman, diyor RAB, Yahuda krallarıyla önderlerinin, kâhinlerin, peygamberlerin, Yerusâlim’de yaşamış olanların kemikleri mezarlarından çıkarılacak. ²Toplanmayacak, gömülmeyecek kemikler, toprağın üzerinde gübre gibi olacaklar. Yerusâlim halkının sevdiği, kulluk ettiği, izlediği, dâniştiği, taptığı güneşin, ayın, gök cisimlerinin önüne serilecekler. ³Bu kötü ulustan bütün sağ kalanlar, kendilerini sürdüğüm yerlerde yaşayanlar, ölümü yaşama yeğleyecekler. Her Şeye Ege-men RAB böyle diyor.’

Günah ve Ceza

4“Onlara de ki, ‘RAB şöyle diyor:
 “İnsan yere düşer de kalkmaz mı,
 Yoldan sapar da geri dönmez mi?
 5Öyleyse neden bu halk yoldan saptı?
 Neden Yerusâlim sürekli
 döneklilik ediyor?
 Hileye yapıyor,
 Geri dönmeyi reddediyorlar.
 6Dikkatle dinledim,
 Ama doğru söylemiyorlar.
 Kimse, ne yaptım, diyerek
 kötülüğünden pişmanlık
 duymuyor.
 Savaşta seğirten at gibi
 Herkes kendi yoluna gidiyor.
 7Gökteki leylek bile
 Belli mevsimlerini bilir.
 Kumru da kırlangıç da turna da
 Göç etme zamanını gözetir.
 Oysa halkım buyruklarımı bilmez.

8“ ‘Nasıl, biz bilge kişileriz,
 RAB’bin Yasası bizdedir,
 diyebiliyorsunuz?
 İşte, bilginlerin yalancı kalemî
 Yasayı yalana çevirmiş.

9Bilgeler utandırıldı,
 Yıldırılıp ele geçirildi.
 RAB’bin sözünü reddettiler.
 Nasıl bir bilgelikmiş onlarınki?

10Bundan ötürü karılarını başkalarına,
 Tarlalarını sahiplenecek yeni
 kişilere vereceğim.
 Küçük büyük herkes kazanç peşinde,
 Peygamberler, kâhinler, hepsi
 halkı aldatıyor.

11Esenlik yokken,
 Esenlik, esenlik, diyerek
 Halkımın yarasını sözde
 iyileştirdiler.

12Yaptıkları iğrençliklerden
 utandılar mı?
 Hayır, ne utanması?
 Kızarıp bozarmanın ne olduğunu
 bile bilmiyorlar.
 Bu yüzden onlar da düşenlerin
 arasında yer alacak,
 Cezalandırıldıklarında sendeleyip
 düşecekler’ diyor RAB.

13“ ‘Onları büsbütün yok edeceğim,
 diyor RAB,
 Ne asmada üzüm kalacak,
 Ne incir ağacında incir.
 Yaprakları solup kuruyacak.
 Onlara ne verdimsem,
 Elllerinden alınacak.’ ”

14“Neden burada oturup duruyoruz?
 Toplanalım da surlu kentlere
 kaçalım,
 Orada ölelim!
 Tanrımızı RAB bizi ölüme terk etti,
 Bize zehirli su içirdi.
 Çünkü O’na karşı günah işledik.
 15Esenlik bekledik, iyilik gelmedi.
 Şifa umduk, yılğnlık bulduk.

16Düşman atlarının hırıltısı
 Dan bölgesinden duyuluyor,
 Aygırlarının kişnemesinden
 Bütün ülke titriyor.
 Ülkeyi ve içindeki her şeyi,
 Kenti ve orada yaşayanları
 Yok etmeye geliyorlar.”

17“Bakın, aranızı yılanlar,

Büyüden etkilenmeyen
engerekler göndereceğim,
Sizi sokacaklar” diyor RAB.

¹⁸Üzüntüm avutulamaz,
Yüreğim baygın,
¹⁹Ülkenin en uzak köşelerinden
Halkımın feryadını dinleyin:

“RAB Siyon'da değil mi?
Kralı orada değil mi?”
RAB, “Putlarıyla,
İşe yaramaz yabancı ilahlarıyla
Neden öfkeliyorlar beni?”
diyor.

²⁰“Ürün biçme zamanı geçti,
Yaz sona erdi,
Biz ise kurtulmadık” diye
haykırıyorlar.

²¹Halkımın yarısından ben de
yaralandım.
Yasa büründüm, dehşete düştüm.

²²Gilat'ta merhem yok mu,
Hekim yok mu?
Öyleyse halkımın yarası neden
iyi edilmedi?

9 Keşke başım bir pınar,
Gözlerim bir gözyaşı kaynağı
olsa!

Halkımın öldürülenleri için
Ağlasam gece gündüz!

²Keşke halkımı bırakabilmem,
Onlardan uzaklaşabilmem için
Çölde konaklayacak bir yerim olsa!
Hepsi zina ediyor,
Hain bir topluluk!

³“Yalan söylemek için ülkede
Dillerini yay gibi geriyor,
Güçlerini gerçek yolunda
kullanmıyorlar.
Kötülük üstüne kötülük yapıyor,
Beni tanımıyorlar” diyor RAB.

⁴“Herkes dostundan sakınsın,
Kardeşlerinizin hiçbirine
güvenmeyin.

Çünkü her kardeş Yakup gibi
aldatıcı,
Her dost iftiracıdır.

⁵Dost dostu aldatıyor,
Kimse gerçeği söylemiyor.
Dillerine yalan söylemeyi
öğrettiler,
Suç işleye işleye yorgun düştüler.

⁶Sen, ey Yeremya,
Aldatıcılığın ortasında yaşıyorsun.
Aldatıcılıkları yüzünden
Beni tanımak istemiyorlar.”
Böyle diyor RAB.

⁷Bundan ötürü Her Şeye Egemen
RAB diyor ki,
“İşte, onları arıtıp sınavacağım,
Halkımın günahı yüzünden
Başka ne yapabilirim ki?

⁸Dilleri öldürücü bir ok,
Hep aldatıyor.
Komşusuna esenlik diliyor,
Ama içinden ona tuzak kuruyor.

⁹Bu yüzden onları cezalandırmayayım
mı?” diyor RAB,
“Böyle bir ulustan öcümü
almayayım mı?”

¹⁰Dağlar için ağlayıp yas tutacağım,
Otlaklar için ağıt yakacağım.
Çöle dönüştüler,
Kimse geçmiyor oralardan.
Sığırların böğürmesi duyulmuyor,
Kuşlar, yabanıl hayvanlar kaçıp
gitti.

¹¹“Yeruşalim'i taş yığını,
Çakalların barınağı haline
getireceğim.
Yahuda kentlerini
Kimsenin yaşayamayacağı bir
viraneye döndürecek.”

¹²Hangi bilge kişi buna akıl erdire-
cek? RAB'bin seslendiği kişi kim ki,
sözünü açıklayabilsin? Ülke neden yı-
kıldı? Neden kimsenin geçemediği bir
çöle dönüştü?

¹³RAB, “Kendilerine verdiğim yasayı bıraktılar, sözümü dinlemediler, yasamı izlemediler” diyor, ¹⁴“Onun yerine yüreklerinin inadinı, atalarının öğrettiği gibi Baallar’ı* izlediler.” ¹⁵Bunun için İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Bu halka pelinotu yedirecek, zehirli su içireceğim. ¹⁶Onları kendilerinin de atalarının da tanımadığı ulusların arasına dağıtacak, tümünü yok edene dek peşlerine kılıcı salacağım.”

¹⁷Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İyi düşünün!

Ağıt yakan kadınları çağırın gelsinler.

En iyilerini çağırın gelsinler.

¹⁸Hemen gelip bizim için ağıt yaksınlar;

Gözlerimiz gözyaşı döksün,

Gözkapaklarımızdan sular aksın.

¹⁹Siyon’dan ağlama sesi duyuluyor: ‘Yıkıma uğradık!

Büyük utanç içindeyiz,

Çünkü ülkemizi terk ettik, Evlerimiz yerle bir oldu.’ ”

²⁰Ey kadınlar, RAB’bin sözünü dinleyin!

Ağzından çıkan her söze kulak verin.

Kızlarınıza yas tutmayı, Komşunuza ağıt yakmayı öğretin.

²¹Ölüm pencerelerimize tırmandı, Kalelerimize girdi;

Sokakları çocuksuz,

Meydanları gençsiz bıraktı.

²²Onlara de ki, “RAB şöyle diyor:

‘İnsan cesetleri gübre gibi,

Biçicinin ardındaki demetler gibi toprağa serilecek.

Onları toplayacak kimse olmayacak.’ ”

²³RAB şöyle diyor:

“Bilge kişi bilgeliğiyle,

Güçlü kişi gücüyle, Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin.

²⁴Dünyada iyilik yapanın, Adaleti, doğruluğu sağlayanın Ben RAB olduğumu anlamakla Ve beni tanımakla övünsün övünen.

Çünkü ben bunlardan hoşlanırım” diyor RAB.

²⁵“Yalnız bedence sünnetli olanları cezalandıracağım günler geliyor” diyor RAB. ²⁶“Mısır’ı, Yahuda’yı, Edom’u, Ammon’u, Moav’ı, çölde yaşayan ve zülüflerini kesenlerin hepsini cezalandıracağım. Çünkü bütün bu uluslar gerçekte sünnetsiz*, bütün İsrail halkı da yürekte sünnetsizdir.”

Tanrı ve Putlar

(Yer. 51:15-19)

10 RAB’bin sana ne söylediğini dinle, ey İsrail halkı!

²RAB şöyle diyor:

“Ulusların yolunu öğrenmeyin, Gök belirtilerinden yılmayın; Bu belirtilerden uluslar yılsa bile.

³Ulusların töreleri yararsızdır.

Ormandan ağaç keserler,

Usta keskisiyle ona biçim verir.

⁴Altınla, gümüşle süsler,

Çekiçle, çivilerle

sağlamlaştırırlar;

Yerinden kimıldamasın diye.

⁵Salatalık bostanındaki korkuluk

gibidir putları,

Konuşamazlar;

Onları taşımak gerek, çünkü yürüyemezler.

Onlardan korkmayın, zarar veremezler;

İyilik de edemezler.”

⁶Senin gibisi yok, ya RAB,

Sen büyüksün,

Adın da büyüktür gücün sayesinde.

- ⁷Senden kim korkmaz,
Ey ulusların kralı?
Bu sana yakışır.
Ulusların bilgeleri arasında,
Bütün ülkelerinde
Senin gibisi yok.
- ⁸Hepsi budala ve akılsız.
Yararsız putlardan ne öğrenilebilir
ki?
Ağaçtan yapılmış onlar!
- ⁹Tarış'ın dövme gümüş,
Ufaz'dan altın getirilir.
Ustayla kuyumcunun yaptığı
nesnenin üzerine
Lacivert, mor giydirilir,
Hepsi usta işidir.
- ¹⁰Ama gerçek Tanrı RAB'dir.
O yaşayan Tanrı'dır,
Sonsuza dek kral O'dur.
O öfkelenince yeryüzü titrer,
Uluslar dayanamaz gazabına.
- ¹¹"Onlara şunu diyeceksin,
'Yeri, göğü yaratmayan bu ilahlar,
Yerden de göğün altından da yok
olacaklar.'"^k
- ¹²Gücüyle yeryüzünü yaratan,
Bilgeliğiyle dünyayı kuran,
Akılla gökleri yayan RAB'dir.
- ¹³O gürleyince gökteki sular
çağıldar,
Yeryüzünün dört bucağından
bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.
- ¹⁴Hepsi budala, bilgisiz,
Her kuyumcu yaptığı puttan
utanacak.
O putlar yapmacıktır,
Soluk yoktur onlarda.
- ¹⁵Yararsız, alay edilesi nesnelerdir,
Cezalandırılınca yok olacaklar.
- ¹⁶Yakup'un Payı onlara benzemez.
Her şeye biçim veren O'dur,
O'nun mirasıdır İsrail oymağı,
Her Şeye Egemen RAB'dir adı.

Yıkım Geliyor

- ¹⁷Kuşatma altında olan sizler,
Eşyalarınızı toplayın yerden.
- ¹⁸RAB diyor ki,
"İşte bu kez bu ülkede yaşayanları
Fırlatıp atacağım;
Ele geçirilmeleri için
Onları sıkıştıracağım."
- ¹⁹Yaramdan ötürü vay başıma gelen!
Derdim iyileşmez!
Ama, 'Dert benim derdim,
Dayanmalıyım' dedim.
- ²⁰Çadırım yıkıldı, ipleri koptu.
Çocuklarım benden ayrıldı,
Yok artık onlar.
Çadırımı kuracak,
Perdelerimi takacak kimse kalmadı.
- ²¹Çobanlar budala,
RAB'be danışmıyorlar.
Bu yüzden işleri yolunda gitmiyor,
Bütün sürüleri dağıldı.
- ²²Dinle! Haber geliyor!
Kuzey ülkesinden büyük patırtı
geliyor!
Yahuda kentlerini viraneye
çevirecek,
Çakallara barınak edecek.

Yeremya'nın Duası

- ²³İnsanın yaşamının kendi elinde
olmadığını,
Adımlarına yön vermenin ona
düşmediğini
Biliyorum, ya RAB.
- ²⁴Beni öfkenle değil,
Yalnız adaletle yola getir, ya RAB,
Yoksa beni hiçe indirirsin.
- ²⁵Öfkeni seni tanımayan ulusların,
Adını anmayan toplulukların
üzerine dök.
Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip
bitirdiler,
Onu tümüyle yok ettiler,
Yurdunu viraneye çevirdiler.

Antlaşma Bozuldu

11 RAB Yerehya'ya şöyle seslendi: ²“Bu antlaşmanın koşullarını dinle. Yahuda halkına ve Yerusâlim'de yaşayanlara açıkla. ³Onlara diyeceksin ki, ‘İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Bu antlaşmanın koşullarına uymayan lanet altındadır! ⁴Atalarınızı Mısır'dan, demir eritme ocağından çıkardığımda bu antlaşmaya bağlı kalmalarını buyurdum. Onlara dedim ki: Sözümü dinleyin, buyurduğum her şeyi yerine getirin. Böylece siz benim halkım olursunuz, ben de sizin Tanrınız olurum. ⁵İşte o zaman süt ve bal akan ülkeyi—bugün sizin olan ülkeyi—atalarınıza vereceğime ilişkin içtiğim andı yerine getirmiş olacağım.’”

“Amin, ya RAB” diye karşılık verdim.

⁶RAB şöyle dedi: “Söyleyeceğim her şeyi Yahuda kentlerinde, Yerusâlim sokaklarında duyur: ‘Bu antlaşmanın koşullarını dinleyin, onlara uyun. ⁷Atalarınızı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana sözümü dinlemeleri için onları defalarca uyardım. ⁸Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Bunun yerine kötü yüreklerinin inadı uyarınca davrandılar. Ben de uymalarını buyurduğum, ama uymadıkları bu antlaşmada açıklanan bütün lanetleri başlarına getirdim.’”

⁹RAB bana dedi ki, “Yahuda halkıyla Yerusâlim'de yaşayanlar bana düzen kuruyorlar. ¹⁰Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının suçlarına döndüler. Başka ilahların ardınca gidip onlara taptilar. İsrail halkıyla Yahuda halkı, atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdu. ¹¹Bu yüzden RAB, ‘Kaçıp kurtulamayacakları bir yıkım getireceğim başlarına’ diyor, ‘Bana yakarsalar da onları dinlemeyeceğim. ¹²Yahuda kentlerinde oturan halk da Yerusâlim'de yaşayanlar da gidip bu-

hur yaktıkları ilahlara yalvaracaklar. Ama yıkım geldiğinde, bu ilahlar onlara yardım edemez. ¹³Kentlerinin sayısı kadar ilahın var, ey Yahuda! O utanılası ilaha, Baal'a* buhur yakmak için Yerusâlim sokaklarının sayısı kadar sunak kurdunuz.’

¹⁴“Sana gelince, ey Yerehya, bu halk için yalvarma; ne yakar ne de dilekte bulun. Sıkıntılı zamanlarında beni çağdırdıklarında onları dinlemeyeceğim.

¹⁵“Sevgilim kötü düzenler kuruyor, Öyleyse tapınağımda işi ne?

Adaklar¹ ve kutsanmış et uğrayacağın felaketi önleyebilir mi?

Felaket gelince sevinecek misin?”

¹⁶RAB sana meyvesi ve biçimi güzel, Yaprağı bol zeytin ağacı adını vermişti.

Ama güçlü fırtına koptuğunda Ağacı tutuşturacak; Dalları kırılacak.

¹⁷Seni dikmiş olan Her Şeye Egemen RAB, Başına felaket getirmeye karar verdi.

Çünkü İsrail ve Yahuda halkları Kötülük yaptı, Baal'a buhur yakarak beni öfkeliendirdiler.

Yerehya'ya Kurulan Düzen

¹⁸Benim için kurdukları düzeni RAB bana açıkladı. Haberim vardı, çünkü ne yaptıklarını bana gösterdi. ¹⁹Kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana düzen kurduklarını anlamamıştım. Şöyle diyorlardı:

“Ağacı da meyvesini de yok edelim, Bir daha adı anılmasın diye Onu yaşayanlar diyarından kesip atalım.”

²⁰Adaletle yargılayan, Yüreği ve düşünceyi sınavan, Her Şeye Egemen RAB,

Davamı senin eline bırakıyorum.
Onlardan alacağın öcü göreyim!

²¹“Seni öldürmek isteyen Anatot halkı için RAB diyor ki, ‘Onlar, RAB-bin adına peygamberlik etme, yoksa seni öldürürüz diyorlardı.’ ²²Her Şeye Egemen RAB, ‘Onları cezalandıracağım’ diyor, ‘Gençleri kılıçtan geçirilecek, oğullarıyla kızları kıtlıktan ölecek. ²³Sağ kalan olmayacak. Cezalandırılacakları yıl Anatot halkının başına felaket getireceğim.’ ”

Yeremya Yakınıyor

12 Davamı önüne getirsem,
Haklı çıkarsın, ya RAB.
Ama adalet konusunda
Seninle tartışmak istiyorum.
Neden kötülerin işi iyi gidiyor?
Neden hainler tasasızca yaşıyor?
²Onları sen diktin, kök saldılar,
Büyüyüp ürün verdiler.
Adın ağızlarından düşmüyor,
Yürekleryse senden uzak.
³Beni tanırsın, ya RAB,
Beni görür, yüreğimin seninle
olduğunu bilirsin.
Kasaplık koyun gibi ayır onları,
Kesim gününe hazırla!
⁴İçinde yaşayanların kötülüğü
yüzünden,
Ülke ne zamana dek yas tutacak,
Otlar ne zamana dek sararıp
solacak?
Hayvanlarla kuşlar yok oldu.
Çünkü bu halk,
“O başımıza neler geleceğini
görmüyor” dedi.

Rab'bin Yeremya'ya Yanıtı

⁵“Ey Yeremya,
İnsanlarla yarışa girip
yoruldunsa,
Atlarla nasıl yarışacaksın?
Güvenli bir ülkede sendelersen,
Şeria çalılıklarıyla nasıl başa
çıkacaksın?

⁶Kardeşlerin, öz ailen bile sana
ihanet etti,
Arkandan seslerini yükselttiler.
Yüzüne karşı olumlu konuşmalar
bile onlara güvenme.
⁷Evimi terk ettim,
Mirasımı reddettim,
Sevgilimi düşmanlarının eline
verdim.
⁸Mirasım karşımda
Ormandaki aslan gibi oldu;
Kükreyip üzerime saldırdı.
Bu yüzden ondan nefret ediyorum.
⁹Mirasım sırtlan ya da yırtıcı kuş
mu oldu karşımda?
Çevresindeki yırtıcı kuşlar
saldırıyor ona.
Gidin, bütün yabancı hayvanları
toplayıp getirin,
Yiyip bitirsinler onu.
¹⁰Pek çok çoban bağımı bozdu,
Tarlamı çiğnedi,
Güzelim tarlamı ıssız çöle
döndürdü.
¹¹Onu viraneye çevirdiler,
Önümde viran olmuş ağılıyor;
Bütün ülke viran olmuş,
Yine de aldırın yok.
¹²Çöldeki çıplak tepelere
Yıkıcılar geldi.
RAB'bin kılıcı ülkeyi
Bir uçtan bir uca yiyip bitiriyor.
Kimse kavuşmayacak esenliğe.
¹³Halkım buğday ekip diken biçti,
Emek verip yarar görmedi.
RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden
Ürününüzden utanacaksınız.”
¹⁴RAB diyor ki, “Halkım İsrail'e
verdiğim mülke el koyan bütün kö-
tü komşularımı ülkelerinden söküp
atacak, Yahuda halkını da atacacağım.
¹⁵Hepsini söküp attıktan sonra Ya-
huda'ya yine acıyacak, her birini ken-
di mülküne, kendi ülkesine geri ge-
tireceğim. ¹⁶Halkıma Baal'ın* adıyla
ant içmeyi öğrettiler. Bunun gibi, hal-
kımın yolunda yürümeyi ve ‘RAB-

bin varlığı hakkı için' diyerek benim adımla ant içmeyi de iyice öğrenirlerse, halkımın arasında sağlam yerleri olacak. ¹⁷Ama kulak asmayan her ulusu kökünden söküp atacak, yok edeceğim" diyor RAB.

Keten Kuşak Simgesi

13 RAB bana, "Git, kendine keten bir kuşak satın alıp beline sar, ama suya sokma" dedi. ²RAB'bin buyruğu uyarınca bir kuşak satın alıp belime sardım.

³RAB bana ikinci kez seslendi: "Satın aldığın belindeki kuşağı al, Perat'a git. Kuşağı orada bir kaya kovuğuna gizle." ⁵RAB'bin buyruğu uyarınca gidip kuşağı Perat'a yakın bir yere gizledim.

⁶Uzun süre sonra RAB bana, "Kalk, Perat'a git, gizlemeni buyurduğum kuşağı al" dedi. ⁷Bunun üzerine Perat'a gittim, gizlediğim yeri kazıp kuşağı aldım. Ancak kuşak çürümüştü, hiçbir işe yaramazdı.

⁸RAB bana şöyle seslendi: ⁹"RAB diyor ki, 'İşte Yahuda'nın gururunu da Yerusâlim'in büyük gururunu da böyle çürüteceğim. ¹⁰Sözümü dinlemek istemeyen, yüreklerinin inatlı uyarınca davranan, başka ilahları izleyip onlara kulluk eden, tapan bu kötü halk, bu işe yaramaz kuşak gibi olacak. ¹¹Kuşak insanın beline nasıl yapışır, ben de İsrail ve Yahuda halklarını kendime öyle yapıştırdım" diyor RAB, 'Öyle ki, bana ün, övgü, onur getirecek bir halk olsunlar. Ama dinlemediler.' "

Şarap Tulumu

¹²"Onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB, Her tulum şarapla dolacak, diyor.' Eğer sana, 'Her tulumun şarapla dolacağını bilmiyor muyuz sanki?' derlerse, ¹³onlara de ki, 'Bu ülkede yaşayan herkesi -Davut'un tahtında

oturan kralları, kâhinleri, peygamberleri, Yerusâlim'de yaşayanların tümünü- sarhoş olana dek şarapla dolduracağım' diyor RAB. ¹⁴'Onları -babalarla çocukları- birbirlerine çarpacağım. Acımadan, esirgemedem, sevecenlik göstermeden hepsini yok edeceğim' diyor RAB."

Sürgün Yakın

- ¹⁵Dinleyin, kulak verin, Gururlanmayın, Çünkü RAB konuştu.
- ¹⁶Karanlık basmadan, Kararan dağlarda Ayaklarınız tökezlemeden Tanrınız RAB'bi onurlandırın. Siz ışık beklerken, RAB onu kopkoyu, zifiri karanlığa çevirecek.
- ¹⁷Ama bu uyarıyı dinlemezseniz, Gururunuz yüzünden ağlayacağım gizlice, Gözlerim acı acı gözyaşı dökcek, Gözyaşlarım sel gibi akacak. Çünkü RAB'bin sürüsü sürgüne gönderilecek.

- ¹⁸Krala ve ana kraliçeye söyle: "Tahtlarınızdan inin, Çünkü görkemli taçlarınız başınızdan düştü."
- ¹⁹Negev'deki kentler kapanacak, Onları açan olmayacak. Sürgüne gönderilecek Yahuda, Tamamı sürgüne gönderilecek.
- ²⁰Gözlerinizi kaldırıp bakın, Kuzeyden gelenleri görün. Nerede sana emanet edilen sürü? Övündüğün kuzular nerede?
- ²¹Sana dost olması için yetiştirdiğin kişileri RAB başına yönetici atayınca ne diyeceksin? Doğuran kadının çektiği sancı gibi Seni de ağrı tutmayacak mı?

- ²²“Neden bütün bunlar başıma geldi?” dersen,
Günahlarının çokluğu yüzünden
eteklerin açıldı,
Tecavüze uğradın.
- ²³Kûşlu* derisinin rengini,
Pars beneklerini değiştirebilir mi?
Kötülük etmeye alışmış olan
sizler de iyilik edemezsiniz.
- ²⁴“Çöl rüzgarının savurduğu saman
çöpü gibi
Dağıtacağım sizleri.
- ²⁵Payın, sana ayırdığım pay bu
olacak” diyor RAB.
- “Çünkü beni unuttun,
Sahte ilahlara güvendin.
- ²⁶Ayıbın ortaya çıksın diye
Eteklerini yüzüne dek kaldıracığım.
- ²⁷Kırdaki tepeler üzerinde
Yaptığın iğrençlikleri –zinalarını,
Çapkın çapkın kişneyişini,
yüzsüz fahişeliklerini– gördüm.
Vay başına geleceklere, ey
Yeruşalim!
Ne zamana dek böyle kirli
kalacaksın?”

Kuraklık ve Kılıç

14 RAB kuraklığa ilişkin
Yeremya'ya şöyle seslendi:

- ²“Yahuda yas tutuyor,
Kentleri bitkin;
Halkı karalar giymiş, yerlere
oturmuş,
Yeruşalim'in haykırışı yükseliyor.
- ³Soylular uşaklarını suya gönderiyorlar.
Sarnıçlara gidiyor, ama su
bulamıyor,
Kapları boş dönüyorlar.
Aşağılanmış, utanç içinde,
Başlarını örtüyorlar.
- ⁴Ülke yağmursuz, toprak çatlamış,
Irgatlar utanç içinde başlarını
örtüyorlar.
- ⁵Kırdaki geyik bile
Yeni doğmuş yavrusunu bırakıyor,

- Çünkü ot yok.
- ⁶Yaban eşekleri çıplak tepelerde
durmuş,
Çakal gibi soluyorlar;
Gözlerinin ferisi sönmüş,
Çünkü otlak yok.”
- ⁷Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de,
Adın uğruna bir şeyler yap, ya
RAB!
Pek çok döneklik ettik,
Sana karşı günah işledik.
- ⁸Ey İsrail'in Umudu,
Sıkıntı anlarındaki Kurtarıcısı!
Neden ülkede bir yabancı,
Ancak bir gece konaklayan yolcu
gibisin?
- ⁹Neden şaşırılmış biri gibi,
Kurtarmaya gücü yetmeyen
savaşçı gibisin?
Aramızdasın sen, ya RAB,
Seniniz, bırakma bizi!
- ¹⁰Bu halk için RAB diyor ki,
“Gezip tozmayı pek sever,
Ayaklarını dolaşmaktan
esirgemezler.
Bu yüzden RAB onlardan hoşnut
değil,
Şimdi anımsayacak suçlarını,
Günahları için onları
cezalandıracak.”
- ¹¹Sonra RAB bana, “Bu halkın iyi-
liği için yalvarma” dedi, ¹²“Oruç* tut-
salar bile feryatlarına kulak vermeye-
ceğim. Yakmalık sunu*, tahıl sunusu*
sunsalar bile kabul etmeyeceğim. Ter-
sine, kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla
yok edeceğim onları.”
- ¹³Bunun üzerine, “Ah, Egemen
RAB, peygamberler bu halka, ‘Kılıç
yüzü görmeyecek, kıtlık çekmeyecek-
siniz; burada size kalıcı esenlik sağla-
yacağım’ diyorlar” dedim.
- ¹⁴RAB, “Peygamberler benim adım-
la yalan peygamberlik ediyorlar” dedi,

“Onları ne gönderdim, ne onlara buyruk verdim, ne de seslendim. Size uydurma görümlerden, falcılıktan, boş şeylerden, akıllarından geçen hayallerden söz ediyorlar. ¹⁵ Adımla konuşan peygamberler için ben RAB diyorum ki, onları göndermediğim halde, ‘Bu ülkede kılıç da kıtlık da olmayacak’ diyorlar. Ama kendileri de kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar. ¹⁶ Peygamberlik ettikleri halk da kıtlık ve kılıç yüzünden Yerusâlim sokaklarına atılacak. Onları da karılarını, oğullarını, kızlarını da gömecek kimse olmayacak. Yaptıkları kötülüğü kendi başlarına getireceğim.

¹⁷“Onlara de ki,
 “Gözlerim gece gündüz
 Durmadan gözyaşı döksün,
 Çünkü erden kızım, halkım
 Ağır bir yara aldı,
 Ezici bir darbe yedi.
¹⁸Kıra çıksam, kılıçtan geçirilenleri,
 Kente girsem, kıtlıktan kırılanları
 görüyorum.
 Olup bitenden habersiz
 peygamberlerle kâhinlerse
 Ülkeyi dolaşıp duruyorlar.’ ”

¹⁹Yahuda'yı büsbütün mü reddettin?
 Siyon'dan tiksiniyor musun?
 Neden şifa bulmayacak kadar
 yaraladın bizi?
 Esenlik bekledik, iyilik gelmedi.
 Şifa umduk, yılgınlık bulduk.

²⁰Yaptığımız kötülükleri,
 Atalarımızın suçlarını biliyoruz,
 ya RAB;
 Gerçekten sana karşı günah işledik.

²¹Adın uğruna bizi küçümseme,
 Görkemli tahtının hor
 görülmesine izin verme.
 Bizimle yaptığın antlaşmayı
 anımsa,
 Bozma onu.

²²Ulusların değersiz putlarından
 herhangi biri
 Yağmur yağdırabilir mi?
 Gökler kendiliğinden
 Sağanak yağdırabilir mi?
 Bunu yalnız sen yapabilirsin,
 Ya RAB Tanrımız.
 Umudumuz sende,
 Çünkü bütün bunları yapan sensin.

Yahuda Halkına Yıkım

15 RAB bana dedi ki, “Musa'yla Samuel önümde durup yalvar-salar bile, bu halka acımayacağım; kov onları önümden, gitsinler! ²Sana, ‘Nereye gidelim?’ diye sorarlarsa de ki, ‘RAB şöyle diyor:

“Ölüm için ayrılanlar ölüme,
 Kılıç için ayrılanlar kılıca,
 Kıtlık için ayrılanlar kıtlığa,
 Sürgün için ayrılanlar sürgüne.’

³“Onların başına dört tür yıkım getirmeye karar verdim” diyor RAB, “Öldürmek için kılıcı, paralamak için köpekleri, yiyip bitirmek, yok etmek için yırtıcı kuşlarla yabanıl hayvanları salacağım üzerlerine. ⁴Yahuda Kralı Hizkiya oğlu Manaşe'nin Yerusâlim'de yaptıkları yüzünden bütün yeryüzü krallıklarını dehşete düşüreceğim.

⁵“Kim acıyacak sana, ey Yerusâlim?
 Kim yas tutacak senin için?
 Hal hatır sormak için
 Kim yolundan dönüp sana gelecek?

⁶Sen beni reddettin” diyor RAB,
 “Gerisingeri gidiyorsun.
 Ben de elimi sana karşı kaldırarak,
 Seni yok edeceğim;
 Merhamet ede ede yoruldum.

⁷Ülkenin kapılarında,
 Halkımı yabayla savuracak,
 Çocuksuz bırakacak, yok edeceğim;
 Çünkü yollarından dönmediler.

⁸Dul kadınlarının sayısı denizin
 kumundan çok olacak.

Gençlerinin annelerine
Öğle vakti yok ediciyi
göndereceğim;
Üzerlerine ansızın acı, dehşet
salacağım.

⁹Yedi çocuklu kadın
Bayılıp son soluğunu verecek;
Daha gündüzken güneşi batacak,
Utandırılıp alçaltılacak.
Sağ kalanları düşmanlarının
önünde
Kılıca teslim edeceğim.”
Böyle diyor RAB.

Yeremya Rab'be İcini Döküyor

¹⁰Vay başıma!
Herkesle çekişip davacı olayım diye
Doğurmuşsun beni, ey annem!
Ne ödünç aldım, ne de verdim,
Yine de herkes lanet okuyor bana.

¹¹RAB şöyle dedi:
“Kuşkun olmasın, iyilik için seni
özgür kılacağım,
Yıkım ve sıkıntı zamanında
Düşmanlarını sana yalvartacağım.

¹²“Demiri, kuzeyden gelen demiri
Ya da tuncu* kimse kırabilir mi?

¹³Ülkende işlenen günahlar yüzünden
Servetini de hazinelerini de
karşılıksız,
Çapul malı olarak vereceğim.

¹⁴Bilmediğin bir ülkede
Düşmanların köle edeceğim” seni.
Çünkü size karşı öfkem
Ateş gibi tutuşup yanacak.”

¹⁵Sen bilirsin, ya RAB,
Beni anımsa, beni kolla.
Bana eziyet edenlerden öcümü al.
Sabrınla beni canımdan etme,
Senin uğruna aşağılandığımı
unutma.

¹⁶Sözlerini bulur bulmaz yuttum,
Bana neşe, yüreğime sevinç oldu.

Çünkü seninim ben,
Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı!
¹⁷Eğlenenlerin arasında oturmadım,
Onlarla sevinip coşmadım.
Elin üzerimde olduğu için
Tek başıma oturdum,
Çünkü beni öfkeyle doldurmuştun.
¹⁸Neden sürekli acı çekiyorum?
Neden yaram ağır ve umarsız?
Benim için aldatıcı bir dere,
Güvenilmez bir pınar mı olacaksın?

¹⁹Bu yüzden RAB diyor ki,
“Eğer dönersen seni yine
hizmetime alırım;
İşe yaramaz sözler değil,
Değerli sözler söylersen,
Benim sözcüm olursun.
Bu halk sana dönecek,
Ama sen onlara dönmemelisin.

²⁰Bu halkın karşısında
Sağlamlaştırılmış tunç bir duvar
kılacağım seni;
Seninle savaştık ama
yenemeyecekler,
Çünkü yardım etmek, kurtarmak
için
Ben seninleyim” diyor RAB.

²¹“Seni kötünün elinden kurtaracak,
Acımasızın avucundan
kurtaracağım.”

Yıkım Günü

16 RAB bana şöyle seslendi:
²²“Kendine karı alma, burada
oğulların, kızların olmasın.” ³Bu ül-
kede doğan oğullarla kızlar ve anne
babaları için RAB diyor ki, ⁴“Ölüm-
cül hastalıklardan ölecekler. Onlar
için yas tutulmayacak, gömülmeye-
cekler. Cesetleri toprağın üzerinde
gübre gibi kalacak. Kılıçla, kıtlıkla
yok olacaklar; cesetleri yırtıcı kuşla-
ra, yabanıl hayvanlara yem olacak.”

⁵Çünkü RAB diyor ki, “Cenaze ye-
meğinin verildiği eve gitme, dövün-

mek için gitme, başsağlığı dileme. Çünkü ben bu halktan esenliğimi, sevgimi, sevecenliğimi geri çektim” diyor RAB. ⁶“Bu ülkede büyükler de küçükler de ölecek, gömülmeyecekler. Onlar için yas tutan, dövünüp bedenini yaralayan, başını tıraş eden olmayacak. ⁷Ölene yas tutanı avutmak için kimse onunla yemek yemeyecek. Anne babasını yitirene kimse avunç kâsesini sunmayacak.

⁸“Şölen evine de gitme, onlarla oturma, yiyip içme. ⁹Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Burada sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine senin günlerinde gözünün önünde son vereceğim.’

¹⁰“Bütün bunları bu halka bildirdiğinde, ‘RAB neden başımıza bu büyük felaketi getireceğini bildirdi? Suçumuz ne? Tanrımız RAB'be karşı işlediğimiz günah ne?’ diye sorarlarsa, ¹¹de ki, ‘Atalarınız beni terk etti’ diyor RAB, ‘Başka ilahların ardınca gittiler, onlara kulluk edip tapıldılar. Beni terk ettiler, Kutsal Yasam'a uymadılar. ¹²Sizse atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız. Beni dinleyeceğinize, kötü yüreğinizin inadı uyarınca davrandınız. ¹³Bu yüzden sizi bu ülkeden sizin de atalarınızın da bilmediği bir ülkeye atacağım. Orada gece gündüz başka ilahlara kulluk edeceksiniz, çünkü size lütfetmeyeceğim.’

¹⁴“Artık insanların, ‘İsrail halkını Mısır'dan çikaran RAB'in varlığı hakkı için’ demeyeceği günler geliyor” diyor RAB. ¹⁵“Bunun yerine, ‘İsrail halkını kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RAB'in varlığı hakkı için’ diyecekler. Çünkü atalarına vermiş olduğum topraklara onları geri getireceğim.

¹⁶“Birçok balıkçı çağırmak üzereyim. Onları yakalayacaklar” diyor RAB, “Ardından birçok avcı çağıraca-

ğım. Her dağın, her tepenin üzerinden, kaya kovuklarından avlayacaklar onları. ¹⁷Bütün yaptıklarını görüyorum; hiçbir benden gizli değil. Günahları da gözümden kaçmıyor. ¹⁸İlkin suçlarını, günahlarını iki katıyla onlara ödeteceğim. Çünkü tiksindirici cansız ilahlarıyla ülkemi kirlettiler, mülkümü iğrenç putlarıyla doldurdular.

¹⁹“Ya RAB, sen benim gücüm,

Kalem, sıkıntı gününde

sığınağımsın.

Dünyanın dört bucağından

Uluslar sana gelip,

‘Atalarımız yalnız yalanları,

Kendilerine hiçbir yararı olmayan

Değersiz putları miras aldılar’

diyecekler,

²⁰‘İnsan kendine ilah yapar mı?

Onlar ilah değil ki!’

²¹“Onun için bu kez onlara

Gücümü, kudretimi tanıtacağım.

O zaman adımın RAB olduğunu

anlayacaklar.”

Yahuda'nın Günahı

17 “Yahuda'nın günahı demir kalemle yazıldı;

Yürekerinin levhaları,

Sunaklarının boynuzları üzerine

Elmas uçlu aletle oyuldu.

²Bol yapraklı her ağacın yanında,

Her yüksek tepedeki sunaklarla,

Aşera* putlarıyla

Çocuklarıymış gibi ilgileniyorlar.

³Ey kırdaki dağım, ülkende işlenen

günahlar yüzünden

Servetini, bütün hazinelerini

Ve puta tapılan yerlerini

bırakacağım, yağmalansın.

⁴Sana verdiğim mülkü kendi suçunla yitireceksin.

Bilmediğin bir ülkede

Düşmanlarına köle edeceğim seni.

Çünkü öfkemi alevlendirdiniz,

Tutuşup sonsuza dek yanacak.”

- ⁵RAB diyor ki,
 “İnsana güvenen,
 İnsanın gücüne dayanan,
 Yüreği RAB'den uzaklaşan kişi
 lanetlidir.
- ⁶Böylesi bozkırdaki çalı gibidir,
 İyilik geldiği zaman görmeyecek;
 Kurak çöle,
 Kimsenin yaşamadığı tuzlaya
 yerleşecek.
- ⁷“Ne mutlu RAB'be güvenen insana,
 Güveni yalnız RAB olana!
- ⁸Böylesi su kıyılarına dikilmiş
 ağaca benzer,
 Köklerini akarsulara salar.
 Sıcak gelince korkmaz,
 Yaprakları hep yeşildir.
 Kuraklık yılında kaygılanmaz,
 Meyve vermekten geri durmaz.”
- ⁹Yürek her şeyden daha aldatıcıdır,
 iyileşmez,
 Onu kim anlayabilir?
- ¹⁰“Ben RAB, herkesi davranışlarına,
 Yaptıklarının sonucuna göre
 ödüllendirmek için
 Yüreği yoklar, düşüncüyü
 denerim.”
- ¹¹Yumurtlamadığı yumurtaların
 üzerinde oturan keklik nasılsa,
 Haksız servet edinen kişi de
 öyledir.
 Yaşamının ortasında serveti onu
 bırakır,
 Yaşamının sonunda kendisi aptal
 çıkar.
- ¹²Tapınağımızın yeri
 Başlangıçtan yüceltilmiş
 görkemli bir tahttır.
- ¹³Ey İsrail'in umudu RAB,
 Seni bırakanların hepsi

Utandırılacak duruma düşecek.
 Sana sırtını dönenler toprağa
 yazılacak,
 Çünkü RAB'bi, diri su pınarını
 bıraktılar.

- ¹⁴Şifa ver bana, ya RAB,
 O zaman iyi olurum;
 Kurtar beni, kurtuluş bulurum,
 Çünkü övgüm sensin.
- ¹⁵Bana, “Hani, RAB'bin sözü
 nerede?
 Haydi, gelsin yerine bakalım”
 deyip duruyorlar.
- ¹⁶Senin hizmetinde çoban olmaktan
 kaçınmadım,
 Felaket gününü de ben istemedim.
 Dudaklarımdan çıkan her söz
 bilirsin, ya RAB.
 O söz zaten senin ağzındaydı.
- ¹⁷Dehşet verme bana,
 Felaket gününde sığınağım
 sensin.
- ¹⁸Bana eziyet edenler utandırılınsın,
 Ama beni utandırma;
 Onları yıldınlığa düşür,
 Ama beni düşürme.
 Felaket gününü getir üzerlerine,
 Onları iki kat yıkımla ez.

Şabat Günü'nün Kurallarına Uymak

¹⁹RAB bana şöyle dedi: “Yahuda krallarının girip çıktığı Halk Kapısı'na ve Yerusallim'in öbür kapılarına git, orada dur. ²⁰Halka de ki, ‘Ey Yahuda kralları, Yahuda halkı, Yerusallim'de oturup bu kapılardan girenler, RAB'bin sözünü dinleyin! ²¹RAB diyor ki, Şabat Günü* yük taşımama-ya, Yerusallim kapılarından içeri bir şey sokmamaya dikkat edin. ²²Şabat Günü evinizden yük çıkarmayın, hiç iş yapmayın. Atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü'nü kutsal sayacaksınız. ²³Ne var ki, onlar sözümü dinlemediler, kulak asmadılar. Dik-

başlılık ederek beni dinlemediler, yola gelmek istemediler. ²⁴Beni iyi dinlerseniz, diyor RAB, Şabat Günü bu kentin kapılarından yük taşımayıp hiç iş yapmayarak Şabat Günü'nü kutsal sayarsanız, ²⁵Davut'un tahtında oturan krallarla önderler savaş arabalarına, atlara binip Yahuda halkı ve Yerusâlim'de yaşayanlarla birlikte bu kentin kapılarından girecekler. Bu kentte sonsuza dek insanlar yaşayacak. ²⁶Yahuda kentlerinden, Yerusâlim çevresinden, Benyamin topraklarından, Şefela'dan, dağlık bölgeden, Negev'den gelip RAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular*, kurbanlar, tahlıl sunuları*, günnük ve şükran sunuları getirecekler. ²⁷Ancak beni dinlemez, Şabat Günü Yerusâlim kapılarından yük taşıyarak girer, o günü kutsal saymazsanız, kentin kapılarını ateşe vereceğim. Yerusâlim saraylarını yakıp yok edecek, hiç sönmeyecek ateş.' ”

Cömlekçinin İşliği

18 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ²“Kalk, cömlekçinin işliğine git; orada sana sesleneceğim.” ³Bunun üzerine cömlekçinin işliğine gittim. Çark üzerinde çalışıyordu. ⁴Yaptığı balçıktan kap elinde bozulunca cömlekçi balçığa istediği biçimi vererek başka bir kap yaptı.

⁵RAB bana yine seslendi: ⁶“Bu cömlekçinin yaptığı ben de size yapamaz mıyım, ey İsrail halkı? diyor RAB. Cömlekçinin elinde balçık neyse, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrail halkı! ⁷Bir ulusun ya da krallığın kökünden söküleceğini, yıkılıp yok edileceğini duyururum da, ⁸uyardığım ulus kötülüğünden dönerse, bana felaket getirme kararımдан vazgeçerim. ⁹Öte yandan, bir ulusun ya da krallığın kurulup dikileceğini duyururum da, ¹⁰o ulus sözümü dinlemeyip gözümde kötü olanı yaparsa,

ona söz verdiğim iyiliği yapmaktan vazgeçerim.

¹¹“Bu nedenle Yahuda halkıyla Yerusâlim'de yaşayanlara da ki, ‘RAB şöyle diyor: İşte size bir felaket tasarlıyor, size karşı bir düzen kuruyorum. Onun için her biriniz kötü yolundan dönsün, yaşantınızı da davranışlarınızı da düzeltin.’ ¹²Ama onlar, ‘Boş ver! Biz kendi tasarılarımızı sürdüreceğiz; her birimiz kötü yüreğinin inadı uyarınca davranacak’ diyecekler.”

¹³Bu yüzden RAB diyor ki,

“Uluslar arasında soruşturun:

Böylesini kim duydu?

Erden kız İsrail

Çok korkunç bir şey yaptı.

¹⁴Kayalık bayırlardan

Lübnan'ın karı hiç eksik olur mu?

Uzaktan akan soğuk sular hiç

kesilir mi?

¹⁵Oysa halkım beni unuttu,

Değersiz ilahlara buhur yaktı.

Bu ilahlar gidecekleri yollarda,

Eski yollarda sendelemelerine

neden oldu;

Onları sapa, bitmemiş yollarda

yürüttü.

¹⁶Ülkeleri viran edilecek,

Sürekli alay konusu olacak;

Oradan her geçen şaşkın şaşkın

Başını sallayacak.

¹⁷Onları düşmanlarının önünde

Doğu rüzgarı gibi dağıtacağım;

Yıkım günü yüzümü değil,

Sırtımı çevireceğim onlara.”

¹⁸Bunun üzerine, “Haydi, Yeremya'ya karşı bir düzen kuralım!” dediler,

“Çünkü yasayı öğretecek kâhin,

öğüt verecek bilge, Tanrı sözünü bil-

direcek peygamber hiç eksik olmayacak. Gelin, ona sözle saldıralım, söylediklerini de dinlemeyelim.”

¹⁹Dinle beni, ya RAB,

Beni suçlayanların dediklerini işit!

²⁰İyiliğe karşı kötülük mü yapmalı?

Ama onlar bana çukur kazdılar.
Onlara duyduğun öfkeyi
yatıştırmak,
Onların iyiliğini dilemek için
Senin önünde nasıl durduğumu
anımsa.

²¹Bu yüzden çocuklarını kılığa ver,
Kılıcın ağzına at.

Karıları çocuksuz, dul kalsın,
Erkeklerini ölüm alıp götürsün,
Gençleri savaşta kılıçtan
geçirilsin.

²²Sen üzerlerine ansızın akıncılar
gönderdiğinde,
Evlerinden çılgınlık duyulsun.
Çünkü beni yakalamak için
çukur kazdılar,
Ayaklarıma gizli tuzak kurdular.

²³Beni öldürmek için kurdukları
düzenlerin hepsini
Biliyorsun, ya RAB.
Bağışlama suçlarını,
Günahlarını önünden silme.
Yığılıp kalsınlar senin önünde.
Öfkeliyken uğraş onlarla.

Kırılan Çömlek

19 RAB bana şöyle dedi: “Git, çömlekçiden bir çömlek satın al. Halkın ve kâhinlerin ileri gelenlerinden birkaçını yanına alıp ²Harsit” Kapısı’na yakın Ben-Hinnom Vadisi’ne git. Sana söyleyeceklerimi orada duyur. ³De ki, ‘RAB’bin sözünü dinleyin, ey Yahuda kralları ve Yerusâlim’de yaşayanlar! İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Dinleyin! Buraya, her duyanı şaşkına çevirecek bir felaket göndermek üzereyim. ⁴Çünkü beni terk ettiler, burayı yabancı bir ülke haline getirdiler. Kendilerinin de atalarıyla Yahuda krallarının da tanımadığı başka ilahlara burada buhur yaktılar, burayı döktükleri suçsuz kaniyle doldurdular.

⁵Çocuklarını ateşte Baal’a* kurban etmek için tapınma yerleri kurdular. Böyle bir şey ne buyurdum ne sözünü ettim ne de aklımdan geçirdim. ⁶Bundan ötürü buranın artık Tofet* ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi diye anılacağı günler geliyor, diyor RAB. ⁷Yahuda ve Yerusâlim’in tasarılarını burada boşa çıkaracağım. Onları canlarına susayanların eline verecek, düşmanlarının önünde kılıçla düşüreceğim. Cesetlerini yem olarak yırtıcı kuşlara, yabani hayvanlara vereceğim. ⁸Bu kenti viraneye çevirecek, alay konusu edeceğim; oradan her geçen şaşkın şaşkın bakıp başına gelen belalardan ötürü onunla alay edecek. ⁹Onlara oğullarının, kızlarının etini yedireceğim. Canlarına susamış düşmanları onları kuşattığında sıkıntıdan birbirlerini yiyecekler.’

¹⁰“O zaman seninle gidenlerin önünde çömleği kır ¹¹ve onlara de ki, ‘Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Çömlekçinin çömleği nasıl kırılıp bir daha onarılamazsa, ben de bu halkı ve bu kenti öyle kıracağım. Ölülerini yer kalmayana dek Tofet’te gömecekler. ¹²Bu kente de içinde yaşayanlara da böyle davranacağım, diyor RAB. Bu kenti Tofet gibi yapacağım. ¹³Yerusâlim’in evleri de Yahuda krallarının sarayları da Tofet gibi kirli sayılacak. Çünkü bu evlerin damlarında gök cisimlerine buhur yaktılar, başka ilahlara dökmelek sunular sundular.’ ”

¹⁴Peygamberlik etmesi için RAB’bin Tofet’e gönderdiği Yeremya oradan döndü. RAB’bin Tapınağı’nın avlusunda durup halka şöyle dedi: ¹⁵“İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘İşte bu kente ve çevresindeki köylere sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü dikbaşlılık edip sözümü dinlemediler.’ ”

Yeremya Kâhin Paşhur'la Çekişiyor

20 RAB'bin Tapınağı'nın baş görevlisi İmmer oğlu Kâhin Paşhur, Yeremya'nın böyle peygamberlik ettiğini duyunca, ²onun dövülüp RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Benyamin Kapısı'ndaki tomruğa vurulmasını buyurdu. ³Ertesi gün Paşhur kendisini tomruktan salıverince, Yeremya ona, "RAB sana Paşhur değil, Magor-Missaviv^a adını verdi" dedi, ⁴"RAB diyor ki, 'Seni de dostlarını da yıldıracam. Dostlarının düşman kılıcıyla düştüğünü gözlerinle göreceksin. Bütün Yahuda'yı Babil Kralı'nın eline teslim edeceğim; onları Babil'e süreceksin ya da kılıçtan geçirecek. ⁵Bu kentin bütün zenginliğini –ürününü, değerli eşyalarını, Yahuda krallarının hazinelerini– düşmanlarının eline vereceğim. Hepsini yağmalayıp Babil'e götürecekler. ⁶Sana gelince, ey Paşhur, sen de evinde yaşayanların hepsi de Babil'e sürüleceksiniz. Sen de kendilerine yalan peygamberlik ettiğin bütün dostların da orada ölüp gömüleceksiniz.' "

Yeremya'nın Yakınması

⁷Beni kandırdın, ya RAB, Ben de kandım.
Bana üstün geldin, beni yendin.
Bütün gün alay konusu oluyorum,
Herkes benimle eğleniyor.

⁸"Çünkü konuştuğca feryat ediyor,
Şiddet diye, yıkım diye
haykırıyorum.

RAB'bin sözü yüzünden bütün
gün yeriliyor,
Gülünç duruma düşüyorum,

⁹"Bir daha onu anmayacak,
O'nun adına konuşmayacağım"
desem,

Sözü kemiklerimin içine
hapsedilmiş,

Yüreğimde yanan bir ateş sanki.
Onu içimde tutmaktan yoruldum,
Yapamıyorum artık.

¹⁰Birçoğunun, "Her yer dehşet içinde!
Suçlayın! Suçlatalım onu!" diye
fısıldaştığını duydum.

Bütün güvendiğim insanlar
düşmemi gözlüyor,

"Belki kanar, onu yeneriz,
Sonra da öcümüzü alırız" diyorlar.

¹¹Ama RAB güçlü bir savaşçı gibi
benimledir.

Bu yüzden bana eziyet edenler
tökezleyecek,

Üstün gelemeyecek,
Başarısızlığa uğrayıp büyük
utanca düşecekler;

Onursuzlukları sonsuza dek
unutulmayacak.

¹²Ey doğru kişiyi sınanan,
Yüreği ve düşünceyi gören Her
Şeye Egemen RAB!

Davamı senin eline bırakıyorum.
Onlardan alacağın öcü göreyim!

¹³Ezgiler okuyun RAB'be!
Övün RAB'bi!

Çünkü yoksulun canını kötülerin
elinden O kurtardı.

¹⁴Lanet olsun doğduğum güne!

Kutlu olmasın annemin beni
doğurduğu gün!

¹⁵"Bir oğlun oldu!" diyerek babama
haber getiren,

Onu sevince boğan adama lanet
olsun!

¹⁶RAB'bin acımadan yerle bir ettiği
Kentler gibi olsun o adam!

Sabah feryatlar,
Öğlen savaş naraları duysun!

¹⁷Çünkü beni annemin rahminde
öldürmedi;

Annem mezarım olur,

^a 20:3 "Magor-Missaviv": "Her yer dehşet içinde" anlamına gelir. Aynı ifade 20:10'da da geçer.
20:10 Mez.31:13 20:14-18 Eyü.3:1-19

Rahmi hep gebe kalırdı.
¹⁸Neden ana rahminden çıktım?
 Dert, üzüntü görmek,
 Ömrümü utanç içinde geçirmek
 için mi?

Sidkiya'nın İsteği Reddediliyor

21 Kral Sidkiya Malkiya oğlu Paşhur'la Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı Yeremya'ya gönderince, RAB Yeremya'ya seslendi. Paşhur'la Sefanya ona şöyle demişti: ²“Lütfen bizim için RAB'be danış. Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar bize saldırıyor. Belki RAB bizim için şaşılacak işlerinden birini yapar da Nebukadnessar ülkemizden çekilir.”

³Yeremya şu karşılığı verdi: “Sidkiya'ya deyin ki, ⁴‘İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Surların dışında sizi kuşatan Babil Kralı ve Kildaniler'le* savaşmakta kullandığınız silahları size karşı çevireceğim; hepsini bu kentin ortasına toplayacağım. ⁵Ben de elimi size karşı kaldıracağım; kudretle, kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle sizinle savaşacağım. ⁶Bu kentte yaşayanları yok edeceğim; insan da, hayvan da korkunç bir salgın hastalıktan ölecek. ⁷Ondan sonra da, diyor RAB, Yahuda Kralı Sidkiya'yla görevlilerini, bu kentte salgından, kılıçtan, kıtlıktan sağ çıkan halkı Babil Kralı Nebukadnessar'ın ve canlarına susamış düşmanlarının eline teslim edeceğim. Hepsini kılıçtan geçirecek, canlarını bağışlamayacak, merhamet etmeyecek, acımayacak.’”

⁸“Bunun yanı sıra halka şunları da söyle: ‘RAB diyor ki: İşte yaşama giden yolu da ölüme giden yolu da önünüze koyuyorum. ⁹Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek; dışarı çıkıp kenti kuşatan Kildaniler'e teslim olansa yaşayacak, hiç değilse canını kurtarmış olacak. ¹⁰Bu kente

iyilik değil, kötülük etmeye karar verdim, diyor RAB. Bu kenti Babil Kralı ele geçirip ateşe verecek.’”

Kötü Krallara Karşı Yargı

¹¹“Yahuda Kralı'nın ailesine de ki, ‘RAB'bin sözünü dinleyin: ¹²RAB şöyle diyor, ey Davut soyu:

“‘Her sabah adaleti uygulayın,

Soyguna uğramış kişiyi zorbanın elinden kurtarın.

Yoksa yaptığınız kötülük yüzünden Öfkem ateş gibi tutuşup yanacak, Söndüren olmayacak.

¹³Ey vadinin üstünde,

Kayalık ovada oturan Yeruşalim, Sana karşıyım diyor RAB, Siz ki, kim bize saldırabilir? Sığınağımıza kim girebilir, diyorsunuz.

¹⁴Sizi yaptıklarınıza göre

cezalandıracağım, diyor RAB. Bütün çevresini yakıp yok edecek Bir ateş tutuşturacağım kentin ormanında.’”

22 RAB bana dedi ki, “Yahuda Kralı'nın sarayına gidip şu haberi bildir: ²‘RAB'bin sözünü dinleyin, ey Davut'un tahtında oturan Yahuda Kralı'yla görevlileri ve bu kapılardan giren halk! ³RAB diyor ki: Adil ve doğru olanı yapın. Soyguna uğrayanı zorbanın elinden kurtarın. Yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmeyin, şiddete başvurmayın. Burada suçsuz kanı dökmeyin. ⁴Bu buyrukları özenle yerine getirirseniz, Davut'un tahtında oturan krallar savaş arabalarıyla, atlarıyla bu sarayın kapılarından girecekler; görevlileriyle halkları da onları izleyecek. ⁵Ancak bu buyruklara uymazsanız, diyor RAB, adım üzerine ant içerim ki, bu saray viraneye dönecek.’”

⁶Çünkü Yahuda Kralı'nın sarayı için RAB diyor ki,

"Sen benim için Gilat gibisin,
Lübnan'ın doruğu gibi.
Ama hiç kuşkun olmasın, seni
çöle döndürecek,
Kimsenin yaşamadığı kentlere
çevireceğim.
7Eli silahlı yok ediciler
görevlendireceğim sana karşı.
En iyi sedir ağaçlarını kesecek,
Ateşe atacaklar.
8"Bu kentten geçen birçok ulus bir-
birlerine, 'RAB bu büyük kente neden
bunu yaptı?' diye soracaklar.
9"Yanıt şöyle olacak: 'Çünkü Tan-
rıları RAB'bin antlaşmasını bıraktılar,
başka ilahlara tapıp kulluk ettiler.' "

Kral Şallum'la İlgili Bildiri

10Ölen için ağlamayın, yasa
bürünmeyin;
Ancak sürgüne giden için ağlayın
acı acı.
Çünkü bir daha dönmeyecek,
Anayurdunu görmeyecek.
11Babası Yoşiya'nın yerine Yahuda
Kralı olan ve buradan çıkıp giden Yo-
şiya oğlu Şallum⁸ için RAB diyor ki,
"Bir daha dönmeyecek buraya. 12Sür-
güne gönderildiği yerde ölecek, bir
daha bu ülkeyi görmeyecek."

Kral Yehoyakim'le İlgili Bildiri

13"Sarayını haksızlıkla,
Yukarı odalarını adaletsizlikle
yapan,
Komşusunu parasız çalıştıran,
Ücretini ödemeyen adamın vay
başına!
14"Kendim için yukarı odaları havadar,
Geniş bir saray yapacağım'
diyenin vay başına!
Sarayına büyük pencereler açar,
Sedir ağacıyla kaplar,
Kırmızıya boyar.

15"Bol bol sedir ağacı kullandın diye
Kral mı oldun sanırsın?
Baban doyasıya yiyip içti,
Ama iyi ve doğru olanı yaptı;
Onun için de işleri iyi gitti.
16Ezilenin, yoksulun davasını
savundu,
Onun için de işleri iyi gitti.
Beni tanımak bu değil midir?"
diyor RAB.
17"Seninse gözlerin de yüreğin de
yalnız kazanca,
Suçsuz kanı dökmeye,
Baskı, zorbalık yapmaya yönelik."
18Bu yüzden RAB Yahuda Kralı
Yoşiya oğlu Yehoyakim için diyor ki,
"Onun için kimse, 'Ah kardeşim!
Vah kızkardeşim!' diye
dövünmeyecek.
Onun için kimse, 'Ah efendim!
Vah onun görkemi!' diye
dövünmeyecek.
19Sürüklenip Yeruşalim kapılarından
dışarı atılacak,
Eşek gömülür gibi gömülecek o."

Yeruşalim'le İlgili Bildiri

20"Lübnan'a git, feryat et,
Sesin Başan'dan duyulsun,
Haykır Avarim'den,
Çünkü bütün oynaşların ezildi.
21Kendini güvenlikte sandığında
seni uyardım.
Ama, 'Dinlemem' dedin.
Gençliğinden bu yana böyleydi
tutumun,
Sözümü hiç dinlemedin.
22Rüzgar bütün çobanlarını alıp
götürecek,
Oynaşların sürgüne gidecek.
İşte o zaman yaptığın kötülükler
yüzünden
Utanacak, aşağılanacaksın.
23Ey sen, Lübnan'da⁹ yaşayan,

8 22:11 "Şallum": Yehoahaz diye de bilinir (bkz. 2Kr.23:29–30). p 22:23 "Lübnan": Yeruşalim'de bir sarayın adı olduğu sanılıyor. 22:8-9 Yas.29:24-26
22:18 2Kr.23:36-24:6; 2Ta.36:5-7

Yuvasını sedir ağacından kuran adam!
Sana doğuran kadın gibi acılar,
sancılar geldiğinde,
Nasıl da inleyeceksin!”

Kral Yehoyakin’le İlgili Bildiri

²⁴“Varlığım hakkı için derim ki” diyor RAB, “Ey Yahuda Kralı Yehoyakin oğlu Yehoyakin, sağ elimdeki mühür yüzüğü olsan bile, çıkarıp atardım seni. ²⁵Seni can düşmanlarının, korktuğun kişilerin, Babil Kralı Nebukadnessar’la Kildaniler’in* eline teslim edeceğim. ²⁶Seni de seni doğuran anneni de doğmadığınız bir ülkeye atacağım; orada öleceksiniz. ²⁷Dönmeye can attığınız ülkeye bir daha dönemeyeceksiniz.”

²⁸Bu mu Yehoyakin? Bu hor görülmüş kırık çömlek, Kimsenin istemediği kap? Neden kendisi de çocukları da Bilmedikleri bir ülkeye atıldılar?

²⁹Ülke, ey ülke, RAB’bin sözünü dinle, ey ülke!

³⁰RAB diyor ki, “Bu adamı çocuksuz, Ömrünce başarısız biri olarak yazın.

Çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak, Soyundan gelen hiç kimse Davut’un tahtında oturamayacak, Yahuda’da bir daha krallık etmeyecek.”

Doğru Dal

23 “Otlağımın koyunlarını yok edip dağıtan çobanların vay başına!” diyor RAB. ²Halkımı güden çobanlar için İsrail’in Tanrısı RAB şöyle diyor: “Sürümü dağıtıp sürdünüz, onlarla ilgilenmediniz. Şimdi ben sizinle

ilgileneceğim, yaptığınız kötülük yüzünden sizi cezalandıracağım.” RAB böyle diyor. ³“Sürmüş olduğum bütün ülkelerden sürümün sağ kalanlarını toplayıp otlaklarına geri getireceğim; orada verimli olup çoğalacaklar. ⁴Onları güdecek çobanlar koyacağım başlarına. Bundan böyle korkmayacak, yılgınlığa düşmeyecekler. Bir tanesi bile eksilmeyecek” diyor RAB.

⁵“İşte Davut için doğru bir dal” Çıkaracağım günler geliyor” diyor RAB.

“Bu kral bilgece egemenlik sürecek, Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.

⁶Onun döneminde Yahuda kurtulacak, İsrail güvenlik içinde yaşayacak. O, ‘Yahve sidkenü’ adıyla anılacak.

⁷“Artık insanların, ‘İsrail halkını Mısır’dan çıkaran RAB’bin varlığı hakkı için’ demeyecekleri günler geliyor” diyor RAB. ⁸“Bunun yerine, ‘İsrail soyunu kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RAB’bin varlığı hakkı için’ diyecekler. Böylece kendi topraklarında yaşayacaklar.”

Yahuda’nın Sahte Peygamberleri

⁹Peygamberlere gelince, Yüreğim paramparça, Bütün kemiklerim titriyor. RAB’bin yüzünden, O’nun kutsal sözleri yüzünden Sarhoş gibi, Şaraba yenik düşen bir adam gibiyim.

¹⁰Çünkü ülke zina edenlerle dolu, Lanet yüzünden yas tutuyor. Otlaklar kurumuş. İzledikleri yol kötü, Güçlerini haksızca kullanıyorlar.

r 22:23 Septuaginta, Süryanice, Vulgata “İnleyeceksin”, Masoretik metin “Acınacaksın”.
s 23:5 “Dal”: Mesih’in adlarından biri. § 23:6 “Yahve sidkenü”: “RAB doğruluğumuzdur” anlamına gelir. 22:24 2Kr.24:8-15; 2Ta.36:9-10 23:5-6 Yer.33:14-16

¹¹“Peygamber de kâhin de tanrısız;
Tapınağımda bile kötülüklerini
gördüm” diyor RAB.

¹²“Bu yüzden izledikleri yol
Onlar için kaygan olacak;
Karanlığa sürülecek,
Orada tökezleyip düşecekler.
Çünkü cezalandırılacakları yıl
Başlarına felaket getireceğim”
diyor RAB.

¹³“Samiriye peygamberleri arasında
Şu iğrençliği gördüm:
Baal* adına peygamberlik ederek
Halkım İsrail’i baştan çıkarıyorlar.

¹⁴Yeruşalim peygamberleri arasında
Şu korkunç şeyi gördüm:
Zina ediyorlar, yalan peşindeler.
Kötülük edenleri
güçlendirdiklerinden,
Kimse kötülüğünden dönmüyor.
Benim için hepsi Sodom gibi,
Yeruşalim halkı Gomora gibi oldu.”

¹⁵Bu nedenle Her Şeye Egemen
RAB peygamberler için şöyle diyor:

“Onlara pelinotu yedirecek,
Zehirli su içireceğim.
Çünkü Yeruşalim peygamberleri
Tanrısızlığın bütün ülkeye
yayılmasına neden oldular.”

¹⁶Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Size peygamberlik eden
peygamberlerin
Dediklerine kulak asmayın,
Onlar sizi aldatıyor.
RAB’bin ağzından çıkanları değil,
Kendi hayal ettikleri görümleri
anlatıyorlar.

¹⁷Beni küçümseyenlere sürekli,
‘RAB diyor ki: Size esenlik
olacak!’ diyorlar.
Yüreklerinin inatçılığı
doğrultusunda davrananlara,
‘Başınıza felaket gelmeyecek’
diyorlar.

¹⁸RAB’bin sözünü duyup anlamak
için
RAB’bin meclisinde kim bulundu
ki?

O’nun sözüne kulak verip duyan
kim?

¹⁹İşte, RAB’bin fırtınası öfkeyle
kopacak,
Kasırgası döne döne kötülerin
başına patlayacak.

²⁰Aklının tasarladığını tümüyle
yapana dek
RAB’bin öfkesi dinmeyecek.
Son günlerde açıkça
anlayacaksınız bunu.

²¹Bu peygamberleri ben göndermedim,
Ama çabucak ortaya çıktılar.
Onlara hiç seslenmedim,
Yine de peygamberlik ettiler.

²²Ama meclisimde dursalardı,
Sözlerimi halkıma bildirir,
Onları kötü yollarından ve
davranışlarından
Döndürürlerdi.

²³Ben yalnızca yakındaki Tanrı
mıyım?
Uzaktaki Tanrı da değil miyim?”
diyor RAB,

²⁴“Kim gizli yere saklanır da
Onu görmem?” diyor RAB,
“Yeri göğü doldurmuyor muyum?”
diyor RAB.

²⁵“Adımla yalancı peygamberlik
edenlerin ne dediklerini duydum. ‘Bir
düş gördüm! Bir düş!’ diyorlar. ²⁶Ka-
falarından uydurdıkları hileleri akta-
ran bu yalancı peygamberler ne zama-
na dek sürdürecekler bunu? ²⁷Ataları
nasıl Baal* yüzünden adımı unuttuysa,
onlar da birbirlerine düşlerini an-
latarak halkıma adımı unutturmayı
tasarlıyorlar. ²⁸Düşü olan peygamber
düşünü anlatsın; ama sözümü alan
onu sadakatle bildirsin. Buğdayın
yanında saman nedir ki?” diyor RAB.
²⁹“Benim sözüm ateş gibi değil mi?

Kayaları paramparça eden balyoz gibi değil mi?" RAB böyle diyor.

³⁰"İşte bunun için sözlerimi birbirlerinden çalan peygamberlere karşıyım" diyor RAB. ³¹"Evet, kendi sözlerini söyleyip, 'RAB böyle diyor' diyen peygamberlere karşıyım" diyor RAB. ³²"Uydurma düşler gören peygamberlere karşıyım" diyor RAB. "Bu düşleri anlatıyor, yalanlarla, boş övünmelerle halkımı baştan çıkarıyorlar. Ben onları ne gönderdim, ne de atadım. Bu halka hiç mi hiç yararları yok" diyor RAB.

³³"Halktan biri, bir peygamber ya da kâhin, 'RAB'bin bildirisi nedir?' diye sorarsa, 'Ne bildirisi?' diye karşılık vereceksin. Sizi başımdan atacağım" diyor RAB. ³⁴"Eğer bir peygamber, kâhin ya da başka biri, 'Bu RAB'bin bildirisi'dir' derse, onu da ailesini de cezalandıracağım. ³⁵Her biriniz komşunuza ve kardeşinize, 'RAB ne yanıt verdi?' ya da, 'RAB ne söyledi?' demelisiniz. ³⁶Bundan böyle, 'RAB'bin bildirisi' lafını ağzınıza almayacaksınız. Herkesin sözü kendi bildirisi olacak. Yaşayan Tanrı'nın, Her Şeye Egemen RAB'bin, Tanrımız'ın sözlerini çarpıtıyorsunuz siz. ³⁷Bir peygambere, 'RAB sana ne yanıt verdi?' ya da, 'RAB ne söyledi?' demelisiniz. ³⁸Ama, 'RAB'bin bildirisi'dir' dersiniz, RAB diyor ki, 'RAB'bin bildirisi'dir' diyorsunuz. Oysa, 'RAB'bin bildirisi'dir' demeyeceksiniz diye sizi uyarıttım. ³⁹Bu yüzden sizi büsbütün unutaacağım, sizi de size ve atalarınıza verdiğim kenti de önümden söküp atacağım. ⁴⁰Sizi hiç unutulmayacak bir utanca düşürecek, sürekli alay konusu edeceğim."

İki Sepet İncir

24 Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu

Yehoyakin'le Yahuda önderlerini, zanaatçıları, demircileri Yerusâlim'den Babil'e sürdükten sonra, RAB bana tapınağının önüne konmuş iki sepet incir gösterdi. ²Sepetlerin birinde ilk ürüne benzer çok iyi incirler vardı; ötekindeyse çok kötü, yenmeyecek kadar çürük incirler vardı.

³RAB, "Yeremya, ne görüyorsun?" diye sordu.

"İncir" diye yanıtladım, "İyi incirler çok iyi, öbürleriyse çok kötü, yenmeyecek kadar çürük."

⁴Bunun üzerine RAB bana şöyle seslendi: ⁵"İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Buradan Kildan* ülkesine sürgüne gönderdiğim Yahuda sürgünlerini bu iyi incirler gibi iyi sayacağım. ⁶İyilik bulmaları için onları gözetecek, bu ülkeye geri getireceğim. Onları bina edeceğim, yıkmayacağım; onları dikeceğim, kökünden sökmeyeceğim. ⁷Benim RAB olduğumu anlayacak bir yürek vereceğim onlara. Onlar benim halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün yürekleriyle bana dönecekler.

⁸"Ama Yahuda Kralı Sidkiya'yla önderlerini, Yerusâlim'den sağ çıkıp da bu ülkede ya da Mısır'da yaşayanları yenmeyecek kadar çürük incir gibi yapacağım" diyor RAB, ⁹"Onları bütün ülkelerin gözünde iğrenç, korkunç bir duruma düşürecek. Onları sürdüğüm her yerde ayıplanacak, ibret olacak, alaya alınacak, lanetlenecekler. ¹⁰Kendilerine ve atalarına verdiğim topraktan yok olana dek üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık salacağım.' "

Yetmiş Yıl Sürgünlük

25 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in döneminin dördüncü yılında, RAB Yahuda halkıyla ilgili olarak Yeremya'ya seslendi.

Nebukadnessar'ın Babil Kralı oluşunun birinci yılıydı bu. ²Peygamber Yereymya Yahuda halkına ve Yerusâlim'de yaşayanlara RAB'bin sözünü aktararak şöyle dedi: ³Yirmi üç yıldır, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın döneminin on üçüncü yılından bugüne dek, RAB bana sesleniyor. Ben de RAB'bin sözünü defalarca size aktardım, ama dinlemediniz.

⁴RAB peygamber kullarını defalarca size gönderdi, ama dinlemediniz, kulak asmadınız. ⁵Sizi uyardılar, “Şimdi herkes kötü yolundan, kötü işlerinden dönsün ki, RAB'bin sonsuza dek size ve atalarınıza verdiği toprakta yaşayasınız” dediler, ⁶“Kulluk etmek, tapınmak için başka ilahların ardınca gitmeyin; elinizle yaptığınız putlarla beni öfkeliendirmeyin ki, ben de size zarar vermeyeyim.”

⁷“Ama beni dinlemediniz” diyor RAB, “Sonuç olarak elinizle yaptığınız putlarla beni öfkeliendirip kendinizi zarara soktunuz.”

⁸Bunun için Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Madem sözlerimi dinlemediniz, ⁹ben de bütün kuzeydeki halkları ve kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ı çağirtacağım” diyor RAB, “Onları bu ülkeye de burada yaşayanlarla çevresindeki bütün uluslara da karşı getireceğim. Bu halkı tamamen yok edeceğim, ülkelerini dehşet ve alay konusu edip sonsuz bir viraneye çevireceğim. ¹⁰Sevinç ve neşe sesini, gelin güvey sesini, değirmen taşlarının sesini, kandil ışığını onlardan uzaklaştıracam. ¹¹Bütün ülke bir virane, dehşet verici bir yer olacak. Bu uluslar Babil Kralı'na yetmiş yıl kuluk edecekler.

¹²“Ama yetmiş yıl doluncâ” diyor RAB, “Suçları yüzünden Babil Kralı'yla ulusunu, Kildan* ülkesini ceza-

landıracak, sonsuz bir viranelik haline getireceğim. ¹³O ülke için söylediklerimin hepsini, Yereymya'nın uluslara ettiği bu kitapta yazılı bütün peygamberlik sözlerini ülkenin başına getireceğim. ¹⁴Pek çok ulus, büyük krallar onları köle edinecek. Yaptıklarına ve ellerinden çıkan işe göre karşılık vereceğim onlara.”

Rab'bin Öfke Kâsesi

¹⁵İsrail'in Tanrısı RAB bana şöyle dedi: “Elimdeki öfke şarabıyla dolu kâseyi* al, seni göndereceğim bütün uluslara içir. ¹⁶Şarabı içince sendeleyecek, üzerlerine göndereceğim kılıç yüzünden çıldıracaklar.”

¹⁷Böylece kâseyi RAB'bin elinden alıp beni gönderdiği bütün uluslara içirdim: ¹⁸Bugün olduğu gibi viranelik, dehşet ve alay konusu, lanetlik olsunlar diye Yerusâlim'e, Yahuda kentlerine, krallarıyla önderlerine; ¹⁹Firavunla görevlilerine, önderlerine ve halkına, ²⁰Mısır'da yaşayan bütün yabancılara; Üs krallarına, Filist krallarına –Aşkelon'a, Gazze'ye, Ekron'a, Aşdot'tan sağ kalanlara– ²¹Edom'a, Moav'a, Ammon'a; ²²bütün Sur ve Sayda krallarına, deniz aşırı ülkelerin krallarına; ²³Dedan'a, Tema'ya, Bûz'a, zülûflerini* kesen bütün halklara; ²⁴Arabistan krallarına, çölde yaşayan yabancı halkın krallarına; ²⁵Zimri, Elam, Med krallarına; ²⁶sırasıyla uzak yakın bütün kuzey krallarına, yeryüzündeki bütün ulusların krallarına içirdim. Hepsinden sonra Şeşak* Kralı da içecektir.

²⁷“Sonra onlara de ki, ‘İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Üzerinize salacağım kılıç yüzünden sarhoş olana dek için, kusun, düşüp kalkmayın.’ ²⁸Eğer kâseyi elinden alır, içmek istemezlerse, de ki,

t 25:23 “Zülûflerini” ya da “Sakallarının uçlarını”. u 25:26 “Şeşak”: Babil'i simgeleyen şifreli bir söz. 25:10 Yer.7:34; 16:9; Va.18:22-23 25:11 2Ta.36:21; Yer.29:10; Dan.9:2

'Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Kesinlikle içeceksiniz! ²⁹Bana ait olan kentin üzerine felaket getirmeye başlıyorum. Cezasız kalacağınızı mı sanıyorsunuz? Sizi cezasız bırakmaya cağım. İşte dünyada yaşayan herkesin üzerine kılıcı çağırıyorum. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.'

³⁰"Bütün bu peygamberlik sözlerini onlarailet:

" 'Yükseklerden kükreyecek RAB, Kutsal konutundan gürleyecek, Ağılına şiddetle kükreyecek. Dünyada yaşayanların tümüne Üzümler gibi bağırarak.
³¹Gürültü yeryüzünün dört yanında yankılanacak. Çünkü RAB uluslara dava açacak; Herkesi yargılayacak Ve kötülerini kılıca teslim edecek' "

³²Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "İşte felaket ulustan ulusa yayılıyor! Dünyanın dört bucağından büyük kasırga kopuyor."

³³O gün RAB dünyayı bir uçtan bir uca öldürülenlerle dolduracak. Onlar için yas tutulmayacak, toplanıp gömülmeyecekler. Toprağın üzerinde gübre gibi kalacaklar.

³⁴Haykırın, ey çobanlar, Acı acı bağırın! Toprakta yuvarlanın, ey sürü başları! Çünkü boğazlanma zamanınız doldu, Değerli bir kap gibi düşüp parçalanacaksınız.

³⁵Çobanlar kaçamayacak, Sürü başları kurtulamayacak!

³⁶Duy çobanların haykırışını, Sürü başlarının bağırışını! RAB onların otlaklarını yok ediyor.

³⁷RAB'in kızgın öfkesi yüzünden Güvenlikte oldukları ağullar yok oldu.

³⁸İnini terk eden genç aslan gibi, RAB inini bıraktı. Zorbanın kılıcı Ve RAB'in kızgın öfkesi yüzünden Ülkeleri viraneye döndü.

Halk Yeremya'nın Öldürülmesini İstiyor

26 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Ye-hoyakim'in krallığının başlangıcında RAB şöyle seslendi: ²"RAB diyor ki, RAB'in Tapınağı'nın avlusunda dur, tapınmak için Yahuda kentlerinden oraya gelen herkese seslen. Sana buyurduğum her şeyi tek söz ek-siltmeden onlara bildir. ³Belki dinler de kötü yollarından dönerler. O zaman ben de yaptıkları kötülükler yüzünden başlarına getirmeyi tasarladığım felaketten vazgeçerim. ⁴Onlara de ki, 'RAB şöyle diyor: Size verdiğim yasa uyarınca yürümez, beni dinlemez, ⁵size defalarca gönderdiğim kullarım peygamberlerin sözlerine kulak vermezseniz, ki kulak vermiyorsunuz, ⁶bu tapınağa Şilo'dakine yaptığının aynısını yapar, bu kenti bütün dünya ulusları arasında lanetlik ederim.' "

⁷Kâhinler, peygamberler ve bütün halk Yeremya'nın RAB'in Tapınağı'nda söylediği bu sözleri duyular. ⁸Yeremya Tanrı'nın halka iletmesini buyurduğu sözleri bitirince, kâhinlerle peygamberler ve halk onu yakalayıp, "Ölmen gerek!" dediler, ⁹"Neden bu tapınak Şilo'daki gibi olacak, bu kent de içinde kimsenin yaşamayacağı bir viraneye dönecek diyerek RAB'in adıyla peygamberlik ediyorsun?" Bütün halk RAB'in Tapınağı'nda Yeremya'nın çevresinde toplanmıştı.

¹⁰Yahuda önderleri olup bitenleri duyunca, saraydan RAB'bin Tapınağı'na gidip tapınağın Yeni Kapı girişinde yerlerini aldılar. ¹¹Bunun üzerine kâhinlerle peygamberler, önderlere ve halka, "Bu adam ölüm cezasına çarptırılmalı" dediler, "Çünkü bu kente karşı peygamberlik etti. Kendi kulaklarınızla işittiniz bunu."

¹²Bunun üzerine Yeremya önderlerle halka, "Bu tapınağa ve kente karşı işittiğiniz peygamberlik sözlerini ilemem için beni RAB gönderdi" dedi, ¹³"Şimdi yollarınızı, davranışlarınızı düzeltin, Tanrınız RAB'bin sözüne kulak verin. O zaman RAB başınıza getireceğini söylediği felaketten vazgeçecek. ¹⁴Bana gelince, işte elinizdeyim! Gözünüzde iyi ve doğru olan neyse, bana öyle yapın. ¹⁵Ancak şunu kesinlikle bilin ki, eğer beni öldürürseniz, siz de bu kent ve içinde yaşayanlar da suçsuz birinin kanını dökmekten sorumlu tutulacaksınız. Çünkü bütün bu sözleri bildirmem için beni gerçekten RAB size gönderdi."

¹⁶Bunun üzerine önderlerle halk, kâhinlerle peygamberlere, "Bu adam ölüm cezasına çarptırılmamalı" dediler, "Çünkü bizimle Tanrımız RAB'bin adına konuştunuz."

¹⁷Halkın ileri gelenlerinden bir kaç kişi öne çıkıp orada toplanmış halka, ¹⁸"Moreşetli Mika Yahuda Kralı Hizkiya döneminde peygamberlik etti" dediler, "Yahuda halkına dedi ki, İller Şeye Egemen RAB şöyle diyor, 'Siyon tarla gibi sürülecek,

Taş yığınının dönecek Yeruşalim, Tapınağın kurulduğu dağ Çalılarla kaplanacak.'

¹⁹"Yahuda Kralı Hizkiya ya da Yahuda halkından biri onu öldürdü mü? Bunun yerine Hizkiya RAB'den korkarak O'nun lütfunu diledi. RAB de onlara bildirdiği felaketten vazgeçti.

Bizse, üzerimize büyük bir yıkım getirmek üzereyiz."

Kral Yehoyakim Uriya'yı Öldürüyor

²⁰Kiryat-Yearımlı Şemaya oğlu Uriya adında peygamberlik eden bir adam daha vardı. Tıpkı Yeremya gibi o da RAB'bin adına bu kente ve ülkeye karşı peygamberlik etti. ²¹Kral Yehoyakim'le askerleri ve komutanları Uriya'nın sözlerini duydular. Kral onu öldürmek istedi. Bunu duyan Uriya korkuya kapılarak kaçıp Mısır'a gitti. ²²Bunun üzerine Kral Yehoyakim peşinden adamlarını –Akbor oğlu Elnatan'la başkalarını– Mısır'a gönderdi. ²³Uriya'yı Mısır'dan çıkartıp Kral Yehoyakim'e getirdiler. Kral onu kılıçla öldürtüp cesedini sıradan halk mezarlığına attırdı.

²⁴Ancak Şafan oğlu Ahikam Yeremya'yı korudu. Böylece Yeremya öldürülmek üzere halkın eline teslim edilmedi.

Yahuda Nebukadnessar'a Veriliyor

27 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nın krallığının başlangıcında RAB Yeremya'ya seslendi: ²RAB bana dedi ki, "Kendine sıırımla bağlanmış tahta bir boyunduruk yap, boynuna geçir. ³Sonra Yeruşalim'e, Yahuda Kralı Sidkiya'ya gelen ulaklar aracılığıyla Edom, Moav, Ammon, Sur ve Sayda krallarına haber gönder. ⁴Efendilerine şunu bildirmelerini buyur: İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Efendilerinize söyleyin: ⁵Yeryüzünü de üstünde yaşayan insanlarla hayvanları da büyük gücümle, kudretli elimle ben yarattım. Onu uygun gördüğüm kişiye veririm. ⁶Şimdi bütün bu ülkeleri Babil Kralı kulum Nebukadnessar'a vereceğim. Yabancı hayvanları da kulluk etsinler diye ona vereceğim. ⁷Ülke-

si için saptanan zaman gelinceye dek bütün uluslar ona, oğluna, torununa kulluk edecek. Sonra birçok ulus, büyük krallar onu köle edecekler.

8“ ‘Hangi ulus ya da krallık Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk edip boyunduruğuna girmezse, o ulusu onun eline teslim edene dek⁸ kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım, diyor RAB. 9Size gelince, peygamberlerinizi, falcılarınızı, düşgörenlerinizi, medyumlarınızı, büyü-cülerinizi dinlemeyin! Onlar size, Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz diyorlar. 10Size yalan peygamberlik ediyorlar. Bunun sonucu sizi ülkenizden uzaklaştırmak oluyor. Sizi süreceğim, yok olacaksınız. 11Ama Babil Kralı'nın boyunduruğuna girip ona kulluk eden ulusu kendi toprağında bırakacağım, diyor RAB. O ulus toprağını işleyecek, orada yaşayacak.’ ”

12Yahuda Kralı Sidkiya'ya bütün bu sözleri ilettim. Dedim ki, “Boyunlarınızı Babil Kralı'nın boyunduruğu altına koyun. Ona ve halkına kulluk edin ki sağ kalasınız. 13RAB'bin Babil Kralı'na kulluk etmeyen her ulus için dediği gibi, niçin sen ve halkın kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden ölesiniz? 14Size, ‘Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz’ diyen peygamberlerin sözlerine kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. 15‘Onları ben göndermedim’ diyor RAB, ‘Adımla yalan peygamberlik ediyorlar. Bu yüzden sizi de size peygamberlik eden peygamberleri de süreceğim, hepiniz yok olacaksınız.’ ”

16Sonra kâhinlerle halka şöyle dedim: “RAB diyor ki, ‘İşte RAB'bin Tapınağı'nın eşyaları yakında Babil'den geri getirilecek’ diyen peygamberlerinize kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. 17Onları dinle-

meyin. Sağ kalmak için Babil Kralı'na kulluk edin. Bu kent neden viraneye çevrilsin? 18Eğer bunlar peygamberse ve RAB'bin sözü onlardaysa, RAB'bin Tapınağı'nda, Yahuda Kralı'nın sarayında ve Yerusâlim'de kalan eşyalar Babil'e götürülmesin diye Her Şeye Egemen RAB'be yalvarsınlar.

19-20“Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin'i Yahuda ve Yerusâlim soylularıyla birlikte Yerusâlim'den Babil'e sürdüğünde alıp götürmediği sütunlar, havuz, ayaklıklar ve kentte kalan öbür eşyalar için Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor. 21Evet, RAB'bin Tapınağı'nda, Yahuda Kralı'nın sarayında ve Yerusâlim'de kalan eşyalar için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: 22‘Bunlar Babil'e alınıp götürülecek, aldıracağım güne dek de orada kalacaklar’ diyor RAB, ‘O zaman onları alacak, yeniden buraya yerleştireceğim.’ ”

Sahte Peygamber Hananya

28 Aynı yıl Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında, dördüncü yılının beşinci ayında* Givonlu Azzur oğlu Peygamber Hananya RAB'bin Tapınağı'nda kâhinlerle bütün halkın önünde bana şöyle dedi: 2‘İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Babil Kralı'nın boyunduruğunu kıracağım. 3Babil Kralı Nebukadnessar'ın buradan alıp Babil'e götürdüğü RAB'bin Tapınağı'na ait bütün eşyaları iki yıl içinde buraya geri getireceğim. 4Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin'le Babil'e sürgüne giden bütün Yahudalıları buraya geri getireceğim’ diyor RAB, ‘Çünkü Babil Kralı'nın boyunduruğunu kıracağım.’ ”

ü 27:8 Targum, Süryanice “Onun eline teslim edene dek”, Masoretik metin “Onun eliyle yok edilişi tamamlanana dek”.

⁵Bunun üzerine Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve RAB'bin Tapınağı'ndaki halkın önünde Peygamber Hananya'yı yanıtladı. ⁶Yeremya şöyle dedi: "Amin! RAB aynısını yapsın! RAB, tapınağına ait eşyalarla bütün sürgünleri Babil'den buraya geri getirerek ettiğin peygamberlik sözlerini gerçekleştirsin! ⁷Yalnız şimdi sana ve halka söyleyeceğim şu sözün dinle: ⁸Çok önce, benden de senden de önce yaşamış peygamberler birçok ülke ve büyük krallığın başına savaş, felaket, salgın hastalık gelecek diye peygamberlik ettiler. ⁹Ancak esenlik olacağını söyleyen peygamberin sözü yerine gelirse, onun gerçekten RAB'bin gönderdiği peygamber olduğu anlaşılır."

¹⁰Bunun üzerine Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya'nın boyundan boyunduruğu çıkarıp kırıdı. ¹¹Sonra halkın önünde şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Babil Kralı Nebukadnessar'ın bütün ulusların boynuna taktığı boyunduruğu iki yıl içinde işte böyle kıracağız.'" "

Böylece Peygamber Yeremya yoluna gitti.

¹²Peygamber Hananya Peygamber Yeremya'nın boynundaki boyunduruğu kırdıktan sonra RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ¹³"Git, Hananya'ya de ki, 'RAB şöyle diyor: Sen tahtadan yapılmış boyunduruğu kırdın, ama yerine demir boyunduruk yapacaksın! ¹⁴Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk etmeleri için bütün bu ulusların boynuna demir boyunduruk geçirdim, ona kulluk edecekler. Yabancı hayvanları da onun denetimine vereceğim.'" "

¹⁵Peygamber Yeremya Peygamber Hananya'ya, "Dinle, ey Hananya!" dedi, "Seni RAB göndermedi. Ama sen bu ulusu yalana inandırdın. ¹⁶Bu nedenle

RAB diyor ki, 'Seni yeryüzünden silip atacağım. Bu yıl öleceksin. Çünkü halkı RAB'be karşı kıskırttı.'" "

¹⁷Peygamber Hananya o yılın yedinci ayında öldü.

Sürgündekilere Mektup

29 Peygamber Yeremya'nın sürgünde sağ kalan halkın ileri gelenlerine, kâhinlerle peygamberlere ve Nebukadnessar'ın Yerusallim'den Babil'e sürdüğü bütün halka Yerusallim'den gönderdiği mektubun metni aşağıda yazılıdır. ²Bu mektup Kral Yehoyakin'in, ana kraliçenin, saray görevlilerinin, Yahuda ve Yerusallim önderlerinin, zanaatçılarla demircilerin Yerusallim'den sürgüne gitmelerinden sonra, ³Yahuda Kralı Sidkiya'nın Babil Kralı Nebukadnessar'a gönderdiği Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle gönderildi:

⁴İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Yerusallim'den Babil'e sürdüğü herkese şöyle diyor: ⁵"Evler yapıp içinde oturun, bahçe dikip ürününü yiyin. ⁶Evlenin, oğullarınız, kızlarınız olsun; oğullarınızı, kızlarınızı evlendirin. Onların da oğulları, kızları olsun. Orada çoğalın, azalmayın. ⁷Sizi sürmüş olduğum kentin esenliği için uğraşın. O kent için RAB'be dua edin. Çünkü esenliğiniz onunkine bağlıdır." ⁸Evet, İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Aranızdaki peygamberlerle falcılara aldanmayın. Düş görmeye özendirdiğiniz kişilere kulak asmayın. ⁹Çünkü onlar adımı kullanarak size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben göndermedim." RAB böyle diyor.

¹⁰RAB diyor ki, "Babil'de yetmiş yılınız dolunca sizinle ilgilenecek, bura-ya sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım. ¹¹Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyor

RAB. “Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar. ¹²O zaman beni çağırarak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim. ¹³Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız. ¹⁴Kendimi size buldurtacağım” diyor RAB. “Sizi eski gönencinize kavuşturacağım. Sizi sürdüğüm bütün yerlerden ve uluslardan toplayacağım” diyor RAB. “Ve sizi sürgün ettiğim yerden geri getireceğim.”

¹⁵Madem, “RAB bizim için Babil’de peygamberler çıkardı” diyorsunuz, ¹⁶Davut’un tahtında oturan kral, bu kentte kalan halk ve sizinle sürgüne gitmeyen yurttaşlarınız için RAB şöyle diyor. ¹⁷Evet, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık göndereceğim. Onları yenilmeyecek kadar çürük, bozuk incir gibi edeceğim. ¹⁸Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla peşlerine düşeceğim. Yeryüzündeki bütün krallıklara dehşet saçacak, kendilerini sürdüğüm bütün ülkeler arasında lanetlenecek, dehşet ve alay konusu olacak, aşağılanacaklar. ¹⁹Çünkü sözlerime kulak asmadılar” diyor RAB. “Kullarım peygamberler aracılığıyla sözlerimi defalarca gönderdim, ama dinlemediniz.” RAB böyle diyor. ²⁰Bunun için, ey sizler, Yeruşalim’den Babil’e gönderdiğim sürgünler, RAB’bin sözüne kulak verin! ²¹Adımı kullanarak size yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahav’la Maaseya oğlu Sidkiya için İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Onları Babil Kralı Nebukadnessar’ın eline teslim edeceğim, gözünüzün önünde ikisini de öldürecek. ²²Onlardan ötürü Babil’deki bütün Yahuda sürgünleri, ‘RAB seni Babil Kralı’nın diri diri yaktırdığı Sidkiya ve Ahav’la aynı duruma düşürsün’ diye lanet edecek. ²³Çünkü

İsrail’de çirkin şeyler yaptılar; komşularının karılarıyla zina ettiler, onlara buyurmadığım halde adımla yalan sözler söylediler. Bunu biliyorum ve buna tanığım” diyor RAB.

Şemaya’ya Bildiri

²⁴Nehelamlı Şemaya’ya diyeceksin ki, ²⁵“İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Sen Yeruşalim halkına, Maaseya oğlu Kâhin Sefanya’yla bütün öbür kâhinlere kendi adına mektuplar göndererek şöyle yazmıştın:

²⁶“ ‘RAB tapınağın sorumlusu olarak Yehoyada yerine seni kâhin atadı. Peygamber gibi davranan her deliyi tomruğa, demir boyunduruğa vurmak görevindir. ²⁷Öyleyse aranızda kendini peygamber ilan eden Anatotlu Yeremya’yı neden azarlamadın? ²⁸Çünkü Yeremya biz Babil’dekilere şu haberi gönderdi: Sürgün uzun olacak. Onun için evler yapıp içinde oturun; bahçe dikip ürününü yiyin.’ ”

²⁹Kâhin Sefanya mektubu Peygamber Yeremya’ya okuyunca, ³⁰RAB Yeremya’ya şöyle seslendi: ³¹“Bütün sürgünlere şu haberi gönder: ‘Nehelamlı Şemaya için RAB diyor ki: Madem ben göndermediğim halde Şemaya peygamberlik edip sizleri yalana indirdi, ³²ben de Nehelamlı Şemaya’yı ve bütün soyunu cezalandıracağım: Bu halkın arasında soyundan kimse sağ kalmayacak, halkıma yapacağım iyiliği görmeyecek, diyor RAB. Çünkü o halkı bana karşı kıskırttı.’ ”

İsrail Yenilenecek

30 RAB Yeremya’ya şöyle seslendi: ²⁴“İsrail’in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Sana bildirdiğim bütün sözleri bir kitaba yaz. ³İşte halkım İsrail’i ve Yahuda’yı eski gönencilerine kavuşturacağım günler yaklaşıyor’ di-

yor RAB, 'Onları atalarına verdiğim topraklara geri getireceğim, orayı yurt edinecekler' diyor RAB."

⁴İsrail ve Yahuda için RAB'bin bildirdiği sözler şunlardır:

⁵"RAB diyor ki,

'Korku sesi duyduk,
Esenlik değil, dehşet sesi.

⁶Sorun da görün:

Erkek, çocuk doğurur mu?
Öyleyse neden doğuran kadın gibi
Her erkeğin ellerini belinde
görüyorum?

Neden her yüz solmuş?

⁷Ah, ne korkunç gün!

Onun gibisi olmayacak.
Yakup soyu için sıkıntı dönemi
olacak,
Yine de sıkıntıdan kurtulacak.

⁸" 'O gün' diyor Her Şeye Egemen RAB,

'Boyunlarındaki boyunduruğu
kırarak,
Bağlarını koparacağım.
Bundan böyle yabancılar onları
Kendilerine köle etmeyecekler.

⁹Onun yerine Tanrıları RAB'be
Ve başlarına atayacağım kralları
Davut'a
Kulluk edecekler.

¹⁰" 'Korkma, ey kulum Yakup,
Yılma, ey İsrail' diyor RAB.

'Çünkü seni uzak yerlerden,
Soyunu sürgün edildiği ülkeden
kurtaracağım.

Yakup yine huzur ve güvenlik
içinde olacak,
Kimse onu korkutmayacak.

¹¹Çünkü ben seninleyim,
Seni kurtaracağım' diyor RAB.
'Seni aralarına dağıttığım bütün
ulusları

Tümüyle yok etsem de,
Seni büsbütün yok etmeyecek,

Adaletle yola getirecek,
Hiç cezasız bırakmayacağım.'

¹²"RAB diyor ki,

'Senin yaran şifa bulmaz,
Beren iyileşmez.

¹³Davayı görececek kimse yok,
Yaran umarsız, şifa bulmaz.

¹⁴Bütün oynaşların unuttu seni,
Arayıp sormuyorlar.
Seni düşman vururcasına vurdum,
Acımasızca cezalandırdım.
Çünkü suçun çok,
Günahların sayısız.

¹⁵Neden haykırıyorsun yarandan
ötürü?

Yaran şifa bulmaz.
Suçlarının çokluğu ve sayısız
günahın yüzünden
Getirdim bunları başına.

¹⁶Ama seni yiyenlerin hepsi yem
olacak,
Bütün düşmanların sürgüne
gidecek.
Seni soyanlar soyulacak,
Yağmalayanlar yağmalanacak.

¹⁷Ama ben seni sağlığına kavuşturacak,
Yaralarını iyileştireceğim' diyor
RAB,

'Çünkü Siyon itilmiş,
Onu arayan soran yok diyorlar.'

¹⁸"RAB diyor ki,

'Yakup'un çadırlarını eski
gönencine kavuşturacağım,
Konutlarına acıyacağım.
Yeruşalim höyük üzerinde
yeniden kurulacak,
Saray kendi yerinde duracak.

¹⁹Oralardan şükran ve sevinç sesleri
duyulacak.

Sayılarını çoğaltacağım,
azalmayacaklar,
Onları onurlandıracağım,
küçümsenmeyecekler.

²⁰Çocukları eskisi gibi olacak,

- Toplulukları önümde sağlam
duracak;
Onlara baskı yapanların hepsini
cezalandıracağım.
- ²¹ Önderleri kendilerinden biri olacak,
Yöneticileri kendi aralarından
çıkacak.
Onu kendime yaklaştıracam,
Bana yaklaşacak.
Kim canı pahasına yaklaşabilir
bana?' diyor RAB.
- ²² "Böylece siz benim halkım
olacaksınız,
Ben de sizin Tanrınız olacağım.'
- ²³ İşte RAB'bin fırtınası öfkeyle
kopacak,
Şiddetli kasırgası kötülerin
başında patlayacak.
- ²⁴ Aklının tasarladığını tümüyle
yapana dek,
RAB'bin kızgın öfkesi dinmeyecek.
Son günlerde bunu
anlayacaksınız."

İsrail Halkı Yurduna Dönüyor

31 "O zaman" diyor RAB, "Bütün
İsrail boylarının Tanrısı olaca-
ğım, onlar da benim halkım olacaklar."

- ² RAB diyor ki,
"Kılıçtan kaçıp kurtulan halk
çölde lütuf buldu.
Ben İsrail'i rahata kavuşturmaya
gelirken,
- ³ Ona uzaktan görünüp şöyle dedim:
Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim,
Bu nedenle sevecenlikle seni
kendime çektim.
- ⁴ Seni yeniden bina edeceğim,
Yeniden bina edileceksin, ey
erden kız İsrail!
Yine teflerini alacak,
Sevinçle coşup oynayanlara
katılacaksın.
- ⁵ Samiriye dağlarında yine bağ
dikeceksin;
Bağ dikenler üzümünü yiyecekler.

- ⁶ Efrayim'in dağlık bölgesindeki
bekçilerin,
'Haydi, Siyon'a, Tanrımız RAB'be
çıkalım'
Diye bağıracakları bir gün var."

- ⁷ RAB diyor ki,
"Yakup için sevinçle haykırın!
Ulusların başı olan için bağırın!
Övgülerinizi duyurun!
'Ya RAB, halkını, İsrail'den sağ
kalanları kurtar' deyin.
- ⁸ İşte, onları kuzey ülkesinden
Geri getirmek üzereyim;
Onları dünyanın dört bucağından
toplayacağım.
Aralarında kör, topal,
Gebe kadın da, doğuran kadın da
olacak.
Büyük bir topluluk olarak buraya
dönecekler.
- ⁹ Ağlaya ağlaya gelecekler,
Benden yardım dileyenleri geri
getireceğim.
Akarsular boyunca
tökezlemeyecekleri
Düz bir yolda yürüteceğim onları.
Çünkü ben İsrail'in babasıyım,
Efrayim de ilk oğlumdur.
- ¹⁰ "RAB'bin sözünü dinleyin, ey
uluslar!
Uzaktaki kıyıları duyurun:
'İsrail'i dağıtan onu toplayacak,
Sürüsünü kollayan çoban gibi
kollayacak onu' deyin.
- ¹¹ Çünkü RAB Yakup'u kurtaracak,
Onu kendisinden güçlü olanın
elinden özgür kılacak.
- ¹² Siyon'un yüksek tepelerine gelip
Sevinçle haykıracaklar.
RAB'bin verdiği iyilikler karşısında
-Tahıl, yeni şarap, zeytinyağı,
Davar ve sığır yavruları karşısında-
Yüzleri sevinçle parlayacak.
Sulanmış bahçe gibi olacak,
Bir daha solmayacaklar.

¹³O zaman erden kızlar, genç yaşlı erkekler

Hep birlikte oynayıp sevinecek.
Yaşlarını coşkuya çevirecek,
Üzüntülerini avutup onları
sevindireceğim.

¹⁴Kâhinleri bol yiyeceklerle doyuracağım,
Halkım iyiliklerimle doyacak”
diyor RAB.

¹⁵RAB diyor ki,
“Rama’da bir ses duyuldu,
Ağlayış ve acı feryat sesleri!
Çocukları için ağlayan Rahel
avutulmak istemiyor.
Çünkü onlar yok artık!”

¹⁶RAB diyor ki,
“Sesini ağlamaktan,
Gözlerini yaş dökmekten alıkoy.
Çünkü verdiğin emek
ödüllendirilecek” diyor RAB.
“Halkım düşman ülkesinden geri
dönecek.

¹⁷Geleceğin için umut var” diyor RAB.
“Çocukların yurtlarına dönecekler.

¹⁸“Efrayim’in inlemelerini kuşkusuz
duydum:
‘Beni eğitilmemiş dana gibi yola
getirdin
Ve yola geldim.
Beni geri getir, döneyim.
Çünkü RAB Tanrım sensin.

¹⁹Yanlış yola saptıktan sonra pişman
oldum.
Aklım başıma gelince bağrımı
dövdüm.
Gençliğimdeki ayıplarımın
utandım,
Rezil oldum.’

²⁰“Efrayim değerli oğlum değil mi?
Hoşnut olduğum çocuk değil mi?
Kendisi için ne dersem diyeyim,
Onu hiç unutmuyorum.

Bu yüzden yüreğim sızlıyor,
Çok acıyorum ona” diyor RAB.

²¹“Kendin için yol işaretleri koy,
Direkler dik.
Yolunu, gittiğin yolu iyi düşün.
Geri dön, ey erden kız İsrail,
kentlerine dön!

²²Ne zamana dek bocalayıp
duracaksın, ey dönecek kız?
RAB dünyada yeni bir şey yarattı:
Kadın erkeği koruyacak.”

²³İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB şöyle diyor: “Yahuda ve kent-
lerindeki halkı eski gönençlerine ka-
vuşturduğum zaman yine şu sözleri
söyleyecekler:

‘RAB sizi kutsasın,
Ey doğruluk yurdu, ey kutsal dağ!’

²⁴Halk, ırgatlar, sürüleriyle dolaşan
çobanlar Yahuda’da ve kentlerinde
birlikte yaşayacak. ²⁵Yorgun cana
kana kana içirecek, bitkin canı doyu-
racacağım.”

²⁶Bunun üzerine uyanıp baktım.
Uykum bana tatlı geldi.

²⁷“İsrail ve Yahuda’da insan ve hay-
van tohumu ekeceğim günler yaklaşı-
yor” diyor RAB, ²⁸“Kökünden söküp
yok etmek, yerle bir edip yıkmak, yı-
kıma uğratmak için onları nasıl göz-
ledimse, kurup dikmek için de göz-
leyeceğim” diyor RAB. ²⁹“O günler
insanlar artık,

‘Babalar koruk yedi,
Çocukların dişleri kamaştı’
demeyecekler. ³⁰Herkes kendi suç
yüzünden ölecek. Koruk yiyenin diş-
leri kamaşacak.

³¹“İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla
Yeni bir antlaşma yapacağım
günler geliyor” diyor RAB,

³²“Atalarını Mısır’dan çıkarmak için
Ellerinden tuttuğum gün
Onlarla yaptığım antlaşmaya
benzemeyecek.

Onların kocası' olmama karşın,
Bozdular o antlaşmamı" diyor
RAB.

³³"Ama o günlerden sonra İsrail
halkıyla

Yapacağım antlaşma şudur" diyor
RAB,

"Yasamı içlerine yerleştirecek,
Yüreklerine yazacağım.
Ben onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak.

³⁴Bundan böyle kimse komşusunu
ya da kardeşini,
'RAB'bi tanıyın' diye eğitmeyecek.
Çünkü küçük büyük hepsi
Tanıyacak beni" diyor RAB.

"Çünkü suçlarını bağışlayacağım,
Günahlarını artık anmayacağım."

³⁵Gündüz ışık olsun diye güneşi
sağlayan,
Gece ışık olsun diye ayı,
yıldızları düzene koyan,
Dalgaları kükresin diye denizi
kabartan RAB
-O'nun adı Her Şeye Egemen
RAB'dir- diyor ki,

³⁶"Eğer kurulan bu düzen önümden
kalkarsa,
İsrail soyu sonsuza dek
Önümde ulus olmaktan çıkar"
diyor RAB.

³⁷RAB şöyle diyor:
"Gökler ölçülebilse,
Dünyanın temelleri incelenip
anlaşılabilse,
İsrail soyunu bütün yaptıkları
yüzünden
Reddederim" diyor RAB.

³⁸"Yeruşalim Kenti'nin Hananel
Kulesi'nden Köşe Kapısı'na dek benim
için yeniden kurulacağı günler geli-
yor" diyor RAB, ³⁹"Ölçü ipi oradan
Garev Tepesi'ne doğru uzayıp Goa'ya
dönecek. ⁴⁰Ölülerle küllerin atıldığı
bütün vadi, Kidron Vadisi'ne dek

uzanan tarlalar, doğuda At Kapısı'nın
köşesine dek RAB için kutsal olacak.
Kent bir daha kökünden sökülme-
yecek, sonsuza dek yıkılmayacak."

Yeremya Tarla Satın Alıyor

32 Yahuda Kralı Sidkiya'nın onun-
cu, Nebukadnessar'ın on seki-
zinci yılında RAB Yeremya'ya seslen-
di. ²O sırada Babil Kralı'nın ordusu
Yeruşalim'i kuşatmaktaydı. Peygam-
ber Yeremya Yahuda Kralı'nın sara-
yındaki muhafız avlusunda tutukluy-
du. ³Yahuda Kralı Sidkiya onu orada
tutuklatmıştı. "Neden böyle peygam-
berlik ediyorsun?" demişti, "Sen di-
yorsun ki, 'RAB şöyle diyor: Bu kenti
Babil Kralı'nın eline teslim etmek üze-
reyim, onu ele geçirecek. ⁴Yahuda Kra-
lı Sidkiya Kildaniler'in* elinden ka-
çıp kurtulamayacak, kesinlikle Babil
Kralı'nın eline teslim edilecek; onun-
la yüzyüze konuşacak, onu gözleriyle
görecek. ⁵Sidkiya Babil'e götürülecek,
ben onunla ilgilenene dek orada kala-
cak, Kildaniler'le savaşırsanız bile başa-
rılı olamayacaksınız diyor RAB."

⁶Yeremya, "RAB bana şöyle seslen-
di" diye yanıtladı, ⁷"Amcan Şallum
oğlu Hanamel sana gelip, 'Anatot'taki
tarlamı satın al. Çünkü en yakın ak-
rabam olarak tarlayı satın alma hakkı
senindir' diyecek.

⁸"Sonra RAB'bin sözü uyarınca
amcamın oğlu Hanamel muhafız av-
lusunda yanıma gelip, 'Benjamin böl-
gesinde, Anatot'taki tarlamı satın al'
dedi, 'Çünkü miras hakkı da en ya-
kın akrabalık hakkı da senindir. Onu
kendin için satın al.'

"O zaman RAB'bin sözünün yeri-
ne geldiğini anladım. ⁹Böylece Ana-
tot'taki tarlayı amcamın oğlu Hana-
mel'den satın aldım. Tarlaya karşılık
kendisine on yedi şekel' gümüş tartıp

ödedim. ¹⁰Satış belgesini çağırdığım tanıkların önünde imzalayıp mühürledim, gümüşü terazide tarttım. ¹¹Satış belgesini –kural ve koşulları içeren mühürlenmiş kâğıdı ve açık sözleşme belgesini– aldım. ¹²Amcamın oğlu Hanamel'in, satış belgesini imzalayan tanıkların ve muhafız avlusunda oturan bütün Yahudiler'in gözü önünde satış belgesini Mahseya oğlu Neriya oğlu Baruk'a verdim.

¹³“Hepsinin gözü önünde Baruk'a şu buyrukları verdim: ¹⁴‘İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Bu satış belgesini –mühürlenmiş, açık olanını– al, uzun süre durmak üzere bir çömleğe koy. ¹⁵Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söz veriyor, bu ülkede yine evler, tarlalar, bağlar satın alınacak’ diyor.

¹⁶“Tarlanın satış belgesini Neriya oğlu Baruk'a verdikten sonra RAB'be şöyle yakardım:

¹⁷“Ey Egemen RAB! Büyük gücünle, kudretinle yeri göğü yarattın. Yapamayacağın hiçbir şey yok. ¹⁸Binlerce insana² sevgi gösterir, ama babaların işlediği günahların karşılığını çocuklarına ödetirsin. Ey büyük ve güçlü Tanrı! Her Şeye Egemen RAB'dir senin adın. ¹⁹Tasarıların ne büyük, işlerin ne güçlü! Gözlerin insanların bütün yaptıklarına açıktır. Herkese davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre karşılığını verirsin. ²⁰Sen ki, Mısır'da, İsrail'de, bütün insanlar arasında bugüne dek mucizeler, harikalar yarattın. Bugün olduğu gibi ün kazandın. ²¹Halkın İsrail'i belirtilelerle, şaşıluslu işlerle, güçlü, kudretli elinle, büyük korku saçarak Mısır'dan çıkardın. ²²Atalarına vereceğine ant içtiğin bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi onlara verdin. ²³Gelip ülkeyi mülk edindiler, ama senin sözünü dinlemediler,

Kutsal Yasan uyarınca yürümediler. Yapmalarını buyurduğun şeylerin hiçbirini yapmadılar. Bu yüzden bütün bu felaketleri getirdin başlarına.

²⁴“İşte, kenti ele geçirmek için kuşatma rampaları yapıldı. Kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden kent saldıran Kildaniler'e teslim edilecek. Söylediklerin yerine geldi, sen de görüyorsun! ²⁵Yine de, Egemen RAB, kent Kildaniler'e teslim edileceği halde sen bana, ‘Tarlayı çağırdığın tanıklar önünde gümüşle satın al’ dedin.”

²⁶Bunun üzerine RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ²⁷“Bütün insanlığın Tanrısı RAB benim. Var mı yapamayacağım bir şey? ²⁸Bu yüzden RAB diyor ki: Bak, bu kenti Kildaniler'le Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline vermek üzereyim; onu ele geçirsin. ²⁹Kente saldıran Kildaniler gelip onu ateşe verecekler. Kenti de damlarında Baal'ın* onuruna buhur yakıp başka ilahlara dökmelik sunular sunarak beni öfkeliendirdikleri evleri de yakacaklar.

³⁰“Çünkü İsrail ve Yahuda halkları gençliklerinden beri hep gözümde kötü olanı yapıyor; İsrail halkı ellerinin yaptıklarıyla beni sürekli öfkeliendiriyor, diyor RAB. ³¹Evet, bu kent kurulduğundan bu yana beni öyle öfkeliendirdi, kızdırdı ki onu önümden söküp atacağım. ³²Çünkü İsrail ve Yahuda halklarının –kendilerinin, krallarının, önderlerinin, kâhinlerinin, peygamberlerinin, Yahuda ve Yerusâlim'de yaşayanların– beni öfkeliendirmek için yaptıkları kötülüklerin haddi hesabı yok. ³³Bana yüzlerini değil, sırtlarını çevirdiler. Onları defalarca uyarmama karşın dinlemediler, yola gelmediler. ³⁴Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerek onu kirlettiler. ³⁵Ben-Hinnom Vadisi'nde ilah Molek'e* sunu olarak oğulları-

1. 32:18 “İnsana” ya da “Kuşağa”. 32:28 2Kr.25:1-11; 2Ta.36:17-21

12:34 2Kr.23:10; Yer.7:30-31; 19:1-6 32:35 Lev.18:21 32:35 2Kr.23:10; Yer.7:31

nı, kızlarını ateşte kurban etmek için Baal'ın tapınma yerlerini kurdular. Böyle iğrenç şeyler yaparak Yahuda'yı günaha sürüklemelerini ne buyurdum, ne de aklımdan geçirdim.

³⁶“Siz bu kent için, ‘Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla Babil Kralı'nın eline veriliyor’ diyorsunuz. Ama şimdi İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: ³⁷Kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle onları sürdürdüğüm ülkelerden hepsini toplayacağım. Onları buraya geri getirip güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım. ³⁸Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. ³⁹Tek bir yürek, tek bir yaşam tarzı vereceğim onlara; gerek kendilerinin gerekse çocuklarının iyiliği için benden hep korksunlar. ⁴⁰Onlarla kalıcı bir antlaşma yapacağım: Onlara iyilik etmekten vazgeçmeyecek, benden hiç ayrılmasınlar diye yüreklerine Tanrı korkusu salacağım. ⁴¹Onlara iyilik etmekten sevinç duyacağım; gerçekten bütün yüreğimle, bütün canımla onları bu ülkede dikeceğim.

⁴²“RAB diyor ki: Bu halkın başına bütün bu büyük felaketleri nasıl getirdiysem, onlara söz verdiğim bütün iyilikleri de öyle sağlayacağım. ⁴³Sizlerin, ‘Viran olmuş, insansız, hayvansız, Kildaniler'in eline verilmiş’ dediğiniz bu ülkede yine tarlalar satın alınacak. ⁴⁴Benjamin bölgesinde, Yeruşalim çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde, dağlık bölgenin, Şefela'nın ve Negev'in kentlerinde gümüşle tarlalar satın alınacak, satış belgeleri tanıkların önünde imzalanıp mühürlenecek. Çünkü eski gönençlerine kavuşturacağım onları” diyor RAB.

Yeniden Toparlanma Umudu

33 Yeremya muhafız avlusunda tutukluyken, RAB ona ikinci kez

seslendi: ²“Dünyayı yaratan, yerini al-sın diye ona biçim veren, adı RAB olan şöyle diyor: ³‘Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri sana bildireyim.’ ⁴Kuşatma rampalarına, kılıca karşı siper olsun diye bu kentin yıkılmış olan evleriyle Yahuda krallarının sarayları için İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ⁵‘Kildaniler^a savaşmak, evleri öfke ve kızgınlıkla vurduğum insanların cesetleriyle doldurmak üzere gelecekler. O insanlar ki, yaptıkları kötülükler yüzünden bu kentten yüzümü çevirdim.

⁶“ ‘Yine de bu kenti iyileştirip sağlığa kavuşturacağım. Halkına şifa verecek, bol esenlik, güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım. ⁷Yahuda'yı ve İsrail'i eski gönencine kavuşturacak, önceden olduğu gibi bina edeceğim. ⁸Onları bana karşı işledikleri bütün günahlardan arındıracak, bana karşı işledikleri günahları da isyanlarını da bağışlayacağım. ⁹Dünyadaki bütün ulusların önünde bu kent benim için sevinç, övgü ve onur kaynağı olacak. Bu uluslar Yeruşalim halkına yaptığım iyilikleri, sağladığım gönenci duyunca, korkuya kapılıp titreyecekler.’

¹⁰⁻¹¹“RAB şöyle diyor: ‘Bu kent viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış diyorsunuz. Ne var ki, terk edilmiş, insansız, hayvansız Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında sevinç ve neşe sesi, gelin güvey sesi, RAB'bin Tapınağı'na şükran sunuları getirenlerin sesi yine duyulacak:

‘Her Şeye Egemen RAB'be şükredin,

Çünkü O iyidir,

Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.

Çünkü ülkeyi eski gönencine kavuşturacağım’ diyor RAB.

¹²“Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Viran olmuş, insansız, hayvansız

^a 33:5 Olası metin “Kildaniler”, Masoretik metin “Kildaniler”le”.

33:11 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1

kalmış bu ülkenin bütün kentlerinde çobanların sürülerini dinlendireceği otlaklar olacak yeniden. ¹³Dağlık bölgede, Şefela, Negev, Benyamin bölgesindeki kentlerde, Yerusâlim'in çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde çoban değneğinin altından geçen sürüler olacak' diyor RAB.

¹⁴"İsrail ve Yahuda halkına verdiğim güzel sözü yerine getireceğim günler geliyor' diyor RAB.

¹⁵"O günlerde, o zamanda, Davut için doğru bir dal^b yetiştireceğim;

Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.

¹⁶O günlerde Yahuda kurtulacak, Yerusâlim güvenlik içinde yaşayacak.

O, Yahve sidkenu^c adıyla anılacak.'

¹⁷RAB şöyle diyor: 'İsrail tahtı üzerinde oturan Davut soyunun ardı arkası kesilmeyecek. ¹⁸Levili kâhinlerden önümde yakmalık sunu* sunacak, tahıl sunusu* yakacak, kurban kesecek biri hiç eksik olmayacak.'

¹⁹RAB Yerehya'ya şöyle seslendi: ²⁰⁻²¹"RAB diyor ki, 'Eğer belirlenmiş zamanlarda gece ve gündüz olması için gece ve gündüzle yaptığım antlaşma bozulabilirse, tahtında oturan oğulları krallık yapsın diye kulum Davut'la ve bana hizmet eden Levili kâhinlerle yaptığım antlaşma da ancak o zaman bozulabilir. ²²Kulum Davut'un soyunu ve bana hizmet eden Levililer'i sayılmaz gök cisimleri kadar, ölçülemez deniz kumu kadar çoğaltacağım.'

²³RAB Yerehya'ya şöyle seslendi: ²⁴"Bu halkın, 'RAB seçtiği iki aileyi de reddetti' dediğini görmüyor musun? Halkımı öyle küçümseyiyorlar ki, artık bir ulus saymıyorlar onu. ²⁵RAB diyor ki, 'Gece ve gündüzle bir antlaşma yapıp yerin, göğün kurallarını sap-

tamasaydım, ²⁶Yakup soyuyla kulum Davut'u da reddeder, Davut'un oğullarından birinin İbrahim, İshak, Yakup soyuna krallık etmesini sağlamazdım. Ama ben onları eski gönençlerine kavuşturacak, onlara acıyacağım.'

Kral Sidkiya'ya Uyarı

34 Babil Kralı Nebukadnessar'la bütün ordusu, krallığı altındaki bütün uluslarla halklar, Yerusâlim ve çevresindeki kentlere karşı savaşırken RAB Yerehya'ya şöyle seslendi: ²"İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Git, Yahuda Kralı Sidkiya'ya RAB şöyle diyor de: Bu kenti Babil Kralı'nın eline teslim etmek üzereyim, onu ateşe verecek. ³Ve sen Sidkiya, onun elinden kaçıp kurtulamayacaksın; kesinlikle yakalanacak, onun eline teslim edileceksin. Babil Kralı'nı gözünle göreceksin, onunla yüzyüze konuşacaksın. Sonra Babil'e götürüleceksin.

⁴"Ancak, ey Yahuda Kralı Sidkiya, RAB'bin sözünü dinle! RAB senin için şöyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin, ⁵esenlikle öleceksin. Ataların olan senden önceki kralların onuruna ateş yaktıkları gibi, senin onuruna da ateş yakıp senin için ah efendimiz diyerek ağıt tutacaklar. Ben RAB söylüyorum bunu.'

⁶Peygamber Yerehya bütün bunları Yerusâlim'de Yahuda Kralı Sidkiya'ya söyledi. ⁷O sırada Babil Kralı'nın ordusu Yerusâlim'e ve Yahuda'nın henüz ele geçirilmemiş kentlerine –Lakiş'e, Azeka'ya– saldırmaktaydı. Yahuda'da surlu kent olarak yalnız bunlar kalmıştı.

Kölelere Özgürlük

⁸Kral Sidkiya Yerusâlim'deki halkla kölelerin özgürlüğünü ilan eden

b 33:15 "Dal": Mesih'in adlarından biri. **c 33:16** "Yahve sidkenu": "RAB doğruluğumuzdur" anlamına gelir. **33:14-16** Yer.23:5-6 **33:17** 2Sa.7:12-16; 1Kr.2:4; 1Ta.17:11-14 **33:18** Say.3:5-10 **34:1** 2Kr.25:1-11; 2Ta.36:17-21

bir antlaşma yaptıktan sonra RAB Yeremya'ya seslendi. ⁹Bu antlaşmaya göre herkes kadın, erkek İbrani kölelerini özgür bırakacak, hiç kimse Yahudi kardeşini yanında köle olarak tutmayacaktı. ¹⁰Böylece bu antlaşmanın yükümlülüğü altına giren bütün önderlerle halk kadın, erkek kölelerini özgür bırakarak antlaşmaya uyular. Artık kimseyi köle olarak tutmadılar. Antlaşmaya uyarak köleleri özgür bıraktılar. ¹¹Ama sonra düşüncelerini değiştirerek özgür bıraktıkları kadın, erkek köleleri geri alıp zorla köleleştirdiler.

¹²Bunun üzerine RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ¹³“İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: Atalarınızı Mısır'dan, köle oldukları ülkeden çıkardığımda onlarla bir antlaşma yaptım. Onlara dedim ki, ¹⁴‘Size satılıp altı yıl kölelik eden İbrani kardeşlerinizi yedinci yıl özgür bırakacaksınız.’ Ama atalarınız beni dinlemediler, kulak asmadılar. ¹⁵Sizse sonradan yola gelip gözümde doğru olanı yaptınız: Hepiniz İbrani kardeşlerinizin özgürlüğünü ilan ettiniz. Önümde, bana ait olan tapınakta bu doğrultuda bir antlaşma yapmıştınız. ¹⁶Ama düşüncenizi değiştirerek adıma saygısızlık ettiniz. Kendi isteğinizle özgür bıraktığınız kadın, erkek kölelerinizi geri alıp zorla köleleştirdiniz.

¹⁷“Bu nedenle RAB diyor ki, İbrani köle kardeşlerinizi, yurttaşlarınızı özgür bırakmayarak beni dinlemediniz. Şimdi ben size ‘özgürlük’ –kılıç, kıtlık ve salgın hastalıkla yok olmanız için ‘özgürlük’– ilan edeceğim, diyor RAB. Sizi dünyadaki bütün krallıklara dehşet verici bir örnek yapacağım. ¹⁸⁻¹⁹Antlaşmamı bozan, danayı ikiye ayırıp parçaları arasından geçerek önümde yaptıkları antlaşmanın koşullarını yerine getirmeyen bu adamları –Yahuda ve Yerusallim önderlerini,

saray görevlilerini, kâhinleri ve dana parçalarının arasından geçen bütün ülke halkını– ²⁰can düşmanlarının eline teslim edeceğim. Cesetleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak.

²¹“Yahuda Kralı Sidkiya'yla önderlerini de can düşmanlarının eline, üzerinizden çekilen Babil ordusunun eline teslim edeceğim. ²²Buyruğu ben vereceğim diyor RAB. Babilliler'i bu kente geri getireceğim. Saldırıp kenti ele geçirecek, ateşe verecekler. Yahuda kentlerini içinde kimsenin yaşamayacağı bir viraneye çevireceğim.”

Rekavlular'ın Bağlılık Örneği

35 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim döneminde RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ²“Rekavlular'ın evine gidip onlarla konuş. Onları RAB'bin Tapınağı'nın odalarından birine götürüp şarap içir.”

³Bunun üzerine Havassinya oğlu Yirmeya oğlu Yaazanya'yı, kardeşlerini, bütün çocuklarını ve Rekav ailesinin öbür üyelerini yanıma alıp ⁴Tanrı adamı Yigdalya oğlu Hanan'ın oğullarının RAB'bin Tapınağı'ndaki odasına götürdüm. Bu oda önderlerin odasının bitişiğinde, kapı görevlisi Şallum oğlu Maaseya'nın odasının üstündeydi. ⁵Rekav ailesinin üyelerinin önüne şarap dolu testiler, kâseler koyarak, “Buyrun, şarap için” dedim.

⁶Ne var ki, “Biz şarap içmeyiz” diye karşılık verdiler, “Çünkü atamız Rekav oğlu Yehonadav bize şu buyruğu verdi: ‘Siz de soyunuzdan gelenler de asla şarap içmeyeceksiniz!’ ⁷Ayrıca ev yapmayacak, tohum ekmeyecek, bağ dikmeyeceksiniz. Böyle şeyler edinmeyecek, ömür boyu çadırlarda yaşayacaksınız. Öyle ki, göç ettiğiniz topraklarda uzun süre yaşayacaksınız.’ ⁸Atamız Rekav oğlu Yehonadav'ın bize buyurduğu her şeyi yaptık. Kendi-

miz de karılarımız, oğullarımız, kızlarımız da hiç şarap içmedik. ⁹İçinde oturmak için evler yapmadık, bağlar, tarlalar, ekinler edinmedik. ¹⁰Çadırlarda yaşadık; atamız Yehonadav ne buyurduysa hepsini yaptık. ¹¹Ama Babil Kralı Nebukadnessar bu ülkeye saldırdınca, 'Haydi, Kildan* ve Aram ordusundan kaçmak için Yeruşalim'e gidelim' dedik. Bunun için Yeruşalim'de kaldık."

¹²Bundan sonra RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ¹³"İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: 'Git, Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara şunları söyle: Sözlerimi dinleyerek hiç ders almayacak mısınız, diyor RAB. ¹⁴Rekav oğlu Yehonadav, soyuna şarap içmemelerini buyurdu; buyruğuna uyuldu. Bugüne dek şarap içmediler. Çünkü atalarının buyruğuna uydular. Bense size defalarca seslendiğim halde beni dinlemediniz. ¹⁵Defalarca size kullarım peygamberleri gönderdim. Kötü yolunuzdan dönmeniz, davranışlarınızı düzeltmeniz, başka ilahların ardınca gidip onlara tapınmamanız için hepimizi uyardılar. Ancak o zaman size ve atalarınıza verdiğim toprakta yaşayacaksınız. Ama kulak verip beni dinlemediniz. ¹⁶Rekav oğlu Yehonadav'ın soyu atalarının verdiği buyruğu tuttu, ama bu halk beni dinlemedi.'

¹⁷"Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İşte, Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayan herkesin başına sözünü ettiğim her felaketi getirmek üzereyim. Çünkü onları uyardım, ama dinlemediler; onları çağırdım, ama yanıt vermediler.' "

¹⁸Yeremya Rekav ailesine şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Atanız Yehonadav'ın buyruğuna uydunuz, onun bütün uyarılarını dikkate aldınız, si-

ze buyurduğu her şeyi yaptınız.' ¹⁹Bunun için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Rekav oğlu Yehonadav'ın soyundan önümde hizmet edecek olanlar hiçbir zaman eksilmeyecek.' "

Kral Yehoyakim Tomarı Yakıyor

36 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının dördüncü yılında RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ²"Bir tomar al, Yoşiya'nın döneminden bu yana İsrail, Yahuda ve öteki uluslarla ilgili sana söylediğim her şeyi yaz. ³Belki Yahuda halkı başına getirmeyi tasarladığım bütün felaketleri duyar da kötü yolundan döner; ben de suçlarını, günahlarını bağışlarım."

⁴Yeremya Neriya oğlu Baruk'u çağırıp RAB'bin kendisine söylediği bütün sözleri tomara yazdırdı. ⁵Sonra Baruk'a şu buyruğu verdi: "Ben tutukluyum, RAB'bin Tapınağı'na gidemem. ⁶Sen oruç* günü RAB'bin Tapınağı'na git. Oradaki halka sana yazdırdığım RAB'bin sözlerini tomardan oku. Yahuda kentlerinden gelen halka da oku. ⁷Belki RAB'be yalvarır, kötü yollarından dönerler. Çünkü RAB'bin bu halka karşı sözünü ettiği öfke ve kızgınlığı büyüktür." ⁸Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın buyurduğu her şeyi yaptı. RAB'bin tomarda yazılı sözlerini tapınakta okudu.

⁹Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının beşinci yılının dokuzuncu ayı*, Yeruşalim'de yaşayan bütün halk ve Yahuda kentlerinden Yeruşalim'e gelen herkes için RAB'bin önünde oruç ilan edildi. ¹⁰Şafan oğlu Yazman Gemarya'nın yukarı avluda, tapınağın Yeni Kapısı'nın girişindeki odasında Baruk, Yeremya'nın sözlerini tomardan RAB'bin Tapınağı'ndaki bütün halka okudu.

¹¹Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya tomardan okunan RAB'bin sözlerini duyunca, ¹²aşağıya inip saraydaki yazman odasına gitti. Bütün önderler orada toplantı halindeydi: Yazman Elişama, Şemaya oğlu Delaya, Akbor oğlu Elnatan, Şafan oğlu Gemarya, Hananya oğlu Sidkiya ve öbürleri. ¹³Mikaya Baruk'un halka okuduğu tomardan duyduğu her şeyi onlara iletti. ¹⁴Bunun üzerine bütün önderler Kuşi oğlu Şelemya oğlu Netanya oğlu Yehudi'yi Baruk'a gönderdiler. Yehudi Baruk'a, "Halka okuduğun tomarı al, gel" dedi. Neriya oğlu Baruk tomarı alıp yanlarına gitti. ¹⁵Önderler, "Lütfen otur, bize de oku" dediler.

Baruk da tomarı onlara okudu. ¹⁶Bütün bu sözleri duyar duymaz, korkuyla birbirlerine bakıp Baruk'a, "Bütün bu sözleri kesinlikle krala bildirmemiz gerek" dediler. ¹⁷Sonra Baruk'a, "Söyle bize, bütün bunları nasıl yazdın? Yeremya mı yazdırdı sana?" diye sordular.

¹⁸Baruk, "Evet" diye yanıtladı, "Bütün bu sözleri o söyledi. Ben de hepsini mürekkeple tomara yazdım."

¹⁹Bunun üzerine Baruk'a, "Git, sen de Yeremya da gizlenin. Nerede olduğunuzu kimse bilmesin" dediler.

²⁰Tomarı Yazman Elişama'nın odasında bırakıp avluda bulunan kralın yanına gittiler. Ona duydukları her sözü iletiler. ²¹Kral tomarı alıp getirmesi için Yehudi'yi gönderdi. Yehudi tomarı Yazman Elişama'nın odasından getirdi. Krala ve yanındaki önderlere okudu. ²²Dokuzuncu aydı, kral kışlık sarayındaydı. Önünde mangalda ateş yanıyordu. ²³Yehudi tomardan üç dört sütun okur okumaz kral yazman çıkışıyla onları kesip mangaldaki ateşe attı. Tomarın tümü yanıp bitene dek bu işi sürdürdü. ²⁴Tomardaki sözleri duyan kralla görevlileri ne korktular ne

de giysilerini yırttılar. ²⁵Elnatan, Delaya ve Gemarya tomarı yakmaması için yalvardırlarsa da kral onları dinlemedi. ²⁶Yazman Baruk'u ve Peygamber Yeremya'yı tutuklamaları için oğlu Yerahmeel'e, Azriel oğlu Seraya'ya ve Avdeel oğlu Şelemya'ya buyruk verdi. Oysa RAB onları gizlemişti.

²⁷Kral, Yeremya'nın Baruk'a yazdığı sözleri içeren tomarı yaktıktan sonra, RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ²⁸"Başka bir tomar al, Yahuda Kralı Yehoyakim'in yaktığı ilk tomardaki bütün sözleri yazdır. ²⁹Yahuda Kralı Yehoyakim için de ki, 'RAB şöyle diyor: Babil Kralı'nın kesinlikle gelip bu ülkeyi viraneye çevireceğini, içindeki insanı da hayvanı da yok edeceğini neden tomara yazdın diye sorup tomarı yaktın. ³⁰Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyor: Davut'un tahtında oturan kimse olmayacak; ölüsü gündüzün sıcağa, gece ayaza bırakılacak. ³¹İşledikleri suçlar yüzünden kendisini de çocuklarıyla görevlilerini de cezalandıracağım. Onların, Yerusolim'de yaşayanların ve Yahuda halkının başına sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü beni dinlemediler.' "

³²Bunun üzerine Yeremya başka bir tomar alıp Neriya oğlu Yazman Baruk'a verdi. Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşe atıp yaktığı tomardaki bütün sözleri Baruk Yeremya'nın ağzından tomara yazdı. Bu sözlerle, benzer birçok söz daha eklendi.

Yeremya Tutukevinde

37 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yahuda'ya atadığı Yoşiya oğlu Sidkiya, Yehoyakim oğlu Yehoyakin'in yerine kral oldu. ²Ama kendisi de görevlileriyle ülke halkı da RAB'bin Peygamber Yeremya aracılığıyla söylediği sözleri dikkate almadılar.

³Kral Sidkiya, Şelemya oğlu Yehukal'la Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı şu haberle Peygamber Yeremya'ya gönderdi: "Lütfen bizim için Tanrımız RAB'be yalvar."

⁴O sırada Yeremya daha cezaevine konmamıştı, halk arasında dolaşıyordu. ⁵Firavunun ordusu Mısır'dan çıkmıştı. Yeruşalim'i kuşatma altında tutan Kildaniler* bu haberi duyunca Yeruşalim'den çekildiler.

⁶Derken RAB Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi: ⁷"İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: Danışmak için sizi bana gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: 'Size yardım etmek için Mısır'dan çıkıp gelen firavunun ordusu ülkesine dönecek. ⁸Kildaniler de dönecek; bu kentle savaşıp onu ele geçirecek, ateşe verecekler.'

⁹"RAB diyor ki, 'Kildaniler üzerimizden çekilip gidecek' diyerek kendinizi aldatmayın. Çünkü çekilip gitmeyecekler! ¹⁰Sizinle savaşan bütün Babil ordusunu bozguna uğratsanız, çadırlarında yalnız yaralılar kalsa bile, bunlar çadırlardan çıkıp bu kenti ateşe verecekler."

¹¹Firavunun ordusu yüzünden Babil ordusu Yeruşalim'den çekilince, ¹²⁻¹³Peygamber Yeremya Benyamın topraklarındaki halkın arasında pâyına düşen mirası almak üzere Yeruşalim'den gitmek istedi. Benyamın Kapısı'na vardığında, Hananya oğlu Şelemya oğlu bekçibaşı Yiriya, "Sen Kildaniler'in tarafına geçiyorsun!" diyerek onu tutukladı.

¹⁴Yeremya, "Yalan!" dedi, "Ben Kildaniler'in tarafına geçmiyorum." Ama Yiriya onu dinlemedi. Yeremya'yı tutuklayıp önderlere götürdü. ¹⁵Yeremya'ya öfkelenen önderler onu dövdürüp cezaevine çevirdikleri Yazman Yonatan'ın evine kapattılar. ¹⁶Böylece bodrumda bir hücreye kapatılan Yeremya uzun süre orada kaldı. ¹⁷Sonra

Kral Sidkiya Yeremya'yı sarayına getirtti. Orada kendisine gizlice, "RAB'den bir söz var mı?" diye sordu.

"Evet" diye yanıtladı Yeremya, "Babil Kralı'nın eline verileceksin." ¹⁸Sonra Kral Sidkiya'ya şöyle dedi: "Sana, görevlilerine ve bu halka karşı ne günah işledim ki beni cezaevine kapattınız? ¹⁹'Babil Kralı sana da bu ülkeye de saldırmayacak' diyen peygamberlerin hani nerede? ²⁰Şimdi lütfen beni dinle, ey efendim kral! Lütfen dileğimi kabul et. Beni Yazman Yonatan'ın evine geri gönderme. Orada ölmek istemiyorum."

²¹Bunun üzerine Kral Sidkiya Yeremya'nın muhafız avlusuna kapatılmasını, kentteki ekmek bitene dek her gün fırıncılar sokağından kendisine bir ekmek verilmesini buyurdu. Böylece Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

Yeremya Sarnıca Atılıyor

38 Mattan oğlu Şefatya, Paşhur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yehukal ve Malkiya oğlu Paşhur Yeremya'nın halka söylediği şu sözleri duydular: ²"RAB diyor ki, 'Bu kente kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek. Kildaniler'e* gidense sağ kalacak, canını kurtarıp yaşayacak.' ³RAB diyor ki, 'Bu kent kesinlikle Babil Kralı'nın ordusuna teslim edilecek, Babil Kralı onu ele geçirecek.'"

⁴Önderler krala, "Bu adam öldürülmeli" dediler, "Çünkü söylediği bu sözlerle kentte kalan askerlerin ve halkın cesaretini kırıyor. Bu adam halkın yararını değil, zararını istiyor."

⁵Kral Sidkiya, "İşte o sizin elinizde" diye yanıtladı, "Kral size engel olamaz ki."

⁶Böylece Yeremya'yı alıp kralın oğlu Malkiya'nın muhafız avlusundaki sarnıcına halatlarla sarkıtarak indirdiler. Sarnıçta su yoktu, yalnız çamur vardı. Yeremya çamura battı.

⁷Sarayda görevli hadım Kûşlu* Ebet-Melek Yeremya'nın sarnıca atıldığı-nı duydu. Kral Benyamin Kapısı'nda otururken, ⁸Ebet-Melek saraydan çıkıp kralın yanına gitti ve ona şöyle dedi: ⁹"Efendim kral, bu adamların Peygamber Yeremya'ya yaptıkları kötüdür. Onu sarnıca attılar, orada açlıktan ölecek. Çünkü kentte ekmek kalmadı."

¹⁰Bunun üzerine kral, "Buradan yanına üç adam al, Peygamber Yeremya'yı öldürmeden sarnıçtan çıkarın" diye ona buyruk verdi.

¹¹Ebet-Melek yanına adamları alarak saray hazinesinin alt odasına gitti. Oradan eski bezler, yırtık pırtık giysiler alıp halatlarla sarnıca, Yeremya'ya sarkıttı. ¹²Sonra Yeremya'ya, "Bu eski bezleri, yırtık giysileri halatlarla bağlayıp koltuklarının altına geçir" diye seslendi. Yeremya söyleneni yaptı. ¹³Onu halatlarla çekip sarnıçtan çıkardılar. Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

Sidkiya Yeremya'ya Yine Danışıyor

¹⁴Kral Sidkiya Peygamber Yeremya'yı RAB'bin Tapınağı'nın üçüncü girişine getirterek, "Sana bir şey soracağım" dedi, "Benden bir şey gizleme."

¹⁵Yeremya, "Sana bir şey bildirirsem, beni öldürmeyecek misin?" diye karşılık verdi, "Üstelik öğüt versem bile beni dinlemeyeceksin."

¹⁶Kral Sidkiya, "Bize yaşam veren RAB'bin varlığı hakkı için seni öldürmeyeceğim, canının peşinde olan bu adamların eline seni teslim etmeyeceğim" diyerek gizlice ant içti.

¹⁷Bunun üzerine Yeremya Sidkiya'ya şu karşılığı verdi: "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, 'Babil Kralı'nın komutanlarına teslim olursan, canın bağışlanacak, bu kent de ateşe verilmeyecek. Sen de ailen de sağ kalacaksınız. ¹⁸Ama Babil

Kralı'nın komutanlarına teslim olmazsan, kent Kildaniler'e* teslim edilecek, onu ateşe verecekler. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacaksın.' "

¹⁹Kral Sidkiya, "Kildaniler'in tarafına geçen Yahudiler'den korkuyorum" dedi, "Kildaniler beni onların eline verebilir, onlar da bana kötü davranırlar."

²⁰"Vermezler" diye yanıtladı Yeremya, "Lütfen sana aktardığım RAB'bin sözünü işit. O zaman sağ kalır, iyilik görürsün. ²¹Ama teslim olmak istemezsen, RAB bana şunu açıkladı: ²²Yahuda Kralı'nın sarayında kalan bütün kadınlar Babil Kralı'nın komutanlarına çıkarılacak. O kadınlar sana,

" 'Güvendiğin insanlar

Seni aldatıp yenilgiye uğrattı;

Çamura battı ayakların,

Güvendiğin insanlar seni bırakıp gitti'

diyecekler.

²³"Bütün karıların, çocukların Kildaniler'e teslim edilecek. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacak, Babil Kralı'nın eliyle yakalanacaksın. Bu kent ateşe verilecek."

²⁴Sidkiya, "Ölmek istemiyorsan, konuştuklarımızı kimse duymasın" dedi, ²⁵"Görevliler seninle konuşmuşum duyup da gelir, 'Krala ne söyledin, kral sana ne dedi, açıkla bize, bizden gizleme! Yoksa seni öldürürüz' derlerse, ²⁶'Beni Yonatan'ın evine geri gönderme, yoksa orada ölürüm diye krala yalvardım' dersin."

²⁷Bütün görevliler gelip Yeremya'yı sorguya çektiler. Yeremya kralın kendisine söylemesini buyurduğu her şeyi onlara anlattı. Sorguyu bıraktılar. Çünkü kralla yaptığı konuşma duyulmamıştı.

²⁸Yeremya Yeruşalim'in ele geçirildiği güne dek muhafız avlusunda kaldı.

Yeruşalim'in Düşüşü

(2Kr.25:1-12; Yer.52:4-16)

39 Yahuda Kralı Sidkiya'nın dokuzuncu yılının onuncu ayında* Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine gelerek kenti kuşattı. ²Sidkiya'nın krallığının on birinci yılında, dördüncü ayın dokuzuncu günü kent surlarında gedik açıldı. ³Yeruşalim ele geçirilince^d Babil Kralı'nın bütün komutanları –Samgarlı Nergal-Sareser, askeri danışman Nebo– Sarsekim, baş görevli Nergal-Sareser ve bütün öteki görevliler– içeri girip Orta Kapı'da oturdular.

⁴Yahuda Kralı Sidkiya'yla askerler onları görünce kaçtılar. Gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. ⁵Ama artlarına düşen Kildani* ordusu Eriha ovalarında Sidkiya'ya yetişti, onu yakalayıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil Kralı Nebukadnessar'ın huzuruna çıkardılar. Nebukadnessar onun hakkında karar verdi: ⁶Rivla'da Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda ileri gelenlerini öldürttü. ⁷Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. ⁸Kildaniler sarayla halkın evlerini ateşe verdiler, Yeruşalim surlarını yıktılar. ⁹Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, kendi safına geçen kaçakları ve geri kalan halkı Babil'e sürgün etti. ¹⁰Ancak hiçbir şeyi olmayan bazı yoksulları Yahuda'da bıraktı, onlara bağ ve tarla verdi.

Yeremya Özgür Bırakılıyor

¹¹Babil Kralı Nebukadnessar, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan aracılığıyla Yeremya'yla ilgili şu buyruğu verdi: ¹²“Onu sorumluluğun altına al, ona iyi bak, hiç zarar verme, senden ne dilerse yap.” ¹³Bunun üzerine mu-

hafız birliği komutanı Nebuzaradan, askeri danışman Nebuşazban, baş görevli Nergal-Sareser ve Babil Kralı'nın öbür görevlileri ¹⁴adam gönderip Yeremya'yı muhafız avlusundan getirttiler. Evine geri götürmesi için Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın koruyuculuğuna verdiler. Böylece Yeremya halkı arasında yaşamını sürdürdü.

¹⁵Yeremya daha muhafız avlusunda tutukluken RAB ona şöyle seslenmişti: ¹⁶“Git, Kûşlu* Ebet-Melek'e de ki, 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Bu kent üzerine yarar değil, zarar verecek sözlerimi yerine getirmek üzereyim. O gün olanları sen de göreceksin. ¹⁷Ama o gün seni kurtaracağım diyor RAB. Korktuğun adamların eline teslim edilmeyeceksin. ¹⁸Seni kesinlikle kurtaracağım, kılıçla öldürülmeyeceksin. Hiç değilse canını kurtarmış olacaksın. Çünkü bana güvenden, diyor RAB.’”

Yeremya Vali Gedalya'nın Yanında Kalıyor

40 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeremya'yı Rama'da salıverdikten sonra RAB Yeremya'ya seslendi. Nebuzaradan onu Babil'e sürülen Yeruşalim ve Yahuda halkıyla birlikte zincire vurulmuş olarak Rama'ya götürmüştü. ²Muhafız birliği komutanı Yeremya'yı yanına çağırıp, “Tanrın RAB buraya karşı bu felaketi belirledi” dedi, ³“Şimdi dediğini yaptı, yapacağını söylediği her şeyi yerine getirdi. Çünkü RAB'be karşı günah işlediniz, O'nun sözünü dinlemediniz. Bütün bunlar bu yüzden başınıza geldi. ⁴İşte ellerindeki zincirleri çözüyorum. Benimle Babil'e gelmeyi yeğlersen gel, sana iyi bakarım; eğer benimle Babil'e gelmek istemezsen de sorun yok. Bak, bütün ülke önünde!

İyi ve doğru bildiğin yere git. ⁵Ama burada kalırsan^e Babil Kralı'nın Yahuda kentlerine vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına dönüponunla birlikte halkın arasında yaşa ya da istediğin yere git.”

Muhafız birliği komutanı Yeremya'ya yiyecek ve armağan verip yoluna gönderdi. ⁶Yeremya Misp'a'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti. Onunla ve ülkede kalan halkla birlikte orada yaşamaya başladı.

Gedalya Öldürülüyor

(2Kr. 25:22-26)

⁷Kırdaki ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı'nın Ahikam oğlu Gedalya'yı ülkeye vali atadığını, Babil'e sürülmemiş yoksul kadın, erkek ve çocukları ona emanet ettiğini duyunca, ⁸Misp'a'ya, Gedalya'nın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah'ın oğulları Yohanan ve Yonatan, Tanhumet oğlu Seraya, Netofalı Efay'ın oğulları, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı. ⁹Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, “Kildaniler'e* kuluk etmekten korkmayın” dedi, “Ülkeye yerleşip Babil Kralı'na hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur. ¹⁰Bana gelince, Misp'a'da kalacağım, gelecek Kildaniler'in önünde sizi temsil edeceğim. Siz şarap, yaz meyveleri, zeytin yağı toplayıp kaplarınızda depolayın ve aldığınız kentlerde yaşayın.”

¹¹Moav, Ammon, Edom ve öbür ülkelerde yaşayan Yahudiler'in hepsi, Babil Kralı'nın Yahuda'da bir kesim halkı sağ bıraktığını ve Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı onlara vali atadığını duyunca, ¹²sürülmüş oldukları ülkelerden geri dönüp Yahuda'ya, Misp'a'da bulunan Gedalya'nın yanına geldiler. Sonra bol bol şarap ve yaz meyvesi topladılar.

¹³Kareah oğlu Yohanan'la kırdaki bütün ordu komutanları da Misp'a'da bulunan Gedalya'nın yanına geldiler. ¹⁴Ona, “Ammon Kralı Baalis'in seni öldürmek için Netanya oğlu İsmail'i gönderdiğini bilmiyor musun?” dediler. Gelgelelim Ahikam oğlu Gedalya onlara inanmadı. ¹⁵Kareah oğlu Yohanan Misp'a'da Gedalya'ya gizlice, “İzin ver de gidip Netanya oğlu İsmail'i öldüreyim” dedi, “Kimse bilmeyecek! Neden seni öldürsün de çevrende toplanan bütün Yahudiler dağılsın, Yahuda'da sağ kalmış olanlar yok olsun?”

¹⁶Ama Ahikam oğlu Gedalya, “Böyle bir şey yapma! İsmail'le ilgili söylediklerin yalan” dedi.

41 O yılın yedinci ayında* kral soyundan ve kralın baş görevlilerinden Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail, on adamıyla birlikte Misp'a'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti. Orada, Misp'a'da birlikte yemek yerlerken, ²Netanya oğlu İsmail'le yanındaki on adam ayağa kalkıp Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı kılıçla öldürdüler. ³İsmail Misp'a'da Gedalya'yla birlikte olan bütün Yahudiler'i ve oradaki Kildan* askerlerini de öldürdü.

⁴Gedalya öldürüldükten bir gün sonra, ölüm haberi duyulmadan önce ⁵Şekem'den, Şilo'dan, Samiriye'den sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış, bedenlerinde yaralar açmış sekse adam geldi. RAB'bin Tapınağı'nda sunmak için yanlarında tahıl, günnük getirmişlerdi. ⁶Netanya oğlu İsmail Misp'a'dan ağlaya ağlaya onları karşılamaya çıktı. Onları görünce, “Ahikam oğlu Gedalya'ya gelin” dedi. ⁷Kente girince, Netanya oğlu İsmail ve yanındakiler onları öldürüp bir sarnıca attılar. ⁸Ancak onlardan

on kişi İsmail'e, "Bizi öldürme!" dediler, "Tarlada saklı buğdayımız, arpamız, zeytinyağımız ve balımız var." Böylece İsmail vazgeçip onları öbürleriyle birlikte öldürmedi. ⁹İsmail'in öldürdüğü adamların bedenlerini atmış olduğu sarnıcı büyüktü^f. Kral Asa, bu sarnıcı İsrail Kralı Baaşa'dan korunmak için kazmıştı. Netanya oğlu İsmail orayı ölülerle doldurdu.

¹⁰İsmail, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın Ahikam oğlu Gedalya'nın sorumluluğuna bıraktığı Misp'a'daki bütün halkı ve kral kızlarını tutsak aldı. Netanya oğlu İsmail tümünü tutsak alıp Ammonlular'a sığınmak üzere yola çıktı.

Yohanan Halkı Kurtarıyor

¹¹Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanları, Netanya oğlu İsmail'in işlediği cinayetleri duyunca, ¹²bütün adamlarını alıp Netanya oğlu İsmail'le savaşıma gittiler. Givon'daki büyük havuzun yakınında ona yetiştiler. ¹³İsmail'in yanındaki adamlar, Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanlarını görünce sevindiler. ¹⁴İsmail'in Misp'a'dan tutsak olarak götürdüğü herkes geri dönüp Kareah oğlu Yohanan'a katıldı. ¹⁵Netanya oğlu İsmail ve sekiz adamıysa Yohanan'dan kaçıp Ammonlular'a sığındılar.

¹⁶Kareah oğlu Yohanan'la yanındaki ordu komutanları sağ kalanların hepsini –Ahikam oğlu Gedalya'yı öldüren Netanya oğlu İsmail'den kurtarıp Givon'dan geri getirdiği yiğit askerleri, kadınları, çocukları, saray görevlilerini– Misp'a'dan alıp götürdüler. ¹⁷⁻¹⁸Kildaniler'den* kaçmak için Mısır'a doğru yola çıktılar. Beytlehem yakınında, Gerut-Kimham'da durdular. Kildaniler'den korkuyorlardı. Çünkü Netanya oğlu İsmail, Babil

Kralı'nın ülkeye vali atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

Yeremya'nın Duası, Rab'bin Yanıtı

42 Ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğlu Azarya^g ve küçük büyük bütün halk yaklaşıp ²Peygamber Yeremya'ya şöyle dediler: "Lütfen dileğimizi kabul et! Bizim için, bütün sağ kalan bu halk için Tanrın RAB'be yakar. Çünkü bir zamanlar sayıca çok olan bizler gördüğün gibi şimdi azınlıkta kaldık. ³Tanrın RAB nereye gideceğimizi, ne yapacağımızı bize bildirsin."

⁴Peygamber Yeremya, "Olur" dedi, "İsteğiniz uyarınca Tanrınız RAB'be yakaracağım. RAB bana ne yanıt verirse, bir şey saklamadan size bildireceğim."

⁵Bunun üzerine, "Tanrın RAB'bin senin aracılığıyla bize bildireceği her sözü yerine getirmesek, RAB aramızda gerçek ve güvenilir tanık olsun" dediler, ⁶"Seni kendisine gönderdiğimiz Tanrımız RAB'bin sözünü beğensek de beğenmesek de dinleyeceğiz ki, üzerimize iyilik gelsin. Evet, Tanrımız RAB'bin sözünü dinleyeceğiz."

⁷On gün sonra RAB Yeremya'ya seslendi. ⁸Yeremya, Kareah oğlu Yohanan'la yanındaki ordu komutanlarını ve küçük büyük bütün halkı çağırırdı. ⁹Onlara şöyle dedi: "Dileğinizi önüne sunmam için beni kendisine gönderdiğiniz İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ¹⁰"Bu ülkede kalırsanız, sizi bina ederim, yıkmam; dikerim, sökmem. Çünkü başınıza getirdiğim felakete üzülüyorum. ¹¹Korktuğunuz Babil Kralı'ndan artık korkmayın, ondan korkmayın diyor RAB. Çünkü ben sizin için, sizi kurtaracak, onun elinden özgür kılacağım. ¹²Size sevecenlik göstereceğim. Şöyle ki, Babil

f 41:9 Septuaginta "Büyüktü", Masoretik metin "Gedalya'nın aracılığıyla".

g 42:1 Septuaginta "Azarya", Masoretik metin "Yezanya" (bkz. 43:2).

Kralı size acıyacak, sizi topraklarınıza geri gönderecek.’

¹³“Ama, ‘Bu ülkede kalmayacağız’ der, Tanrınız RAB’bin sözünü dinlemezseniz, ¹⁴‘Savaş görmeyeceğimiz, boru sesi duymayacağımız, açlık çekmeyeceğimiz Mısır’a gidip orada yaşayacağız’ dersiniz, ¹⁵RAB’bin sözünü dinleyin, ey Yahuda’dan sağ kalanlar! İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: ‘Eğer Mısır’a gidip orada yerleşmeye kesin kararlıysanız, ¹⁶korktuğunuz kılıç size orada yetişecek, tasalandığınız kıtlık Mısır’da yakanıza yapışacak, orada öleceksiniz. ¹⁷Yerleşmek üzere Mısır’a gitmeye kararlı olan herkes kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan ölecek. Başlarına getireceğim felaketten kurtulup sağ kalan olmayacak.’

¹⁸“İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Öfkem, kızgınlığım Yerusallim’de yaşayanların üzerine döküldüğü gibi, siz Mısır’a gidenlerin üzerine de dökülecek. Siz lanetlik, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerileceksiniz. Burayı bir daha görmeyeceksiniz.’ ¹⁹‘Ey Yahuda’dan sağ kalanlar, RAB size, ‘Mısır’a gitmeyin!’ diye buyurmuştur. Bunu iyi bilin. Bugün sizi uyarıyorum: ²⁰Beni Tanrınız RAB’be gönderip, ‘Bizim için Tanrımız RAB’be yakar. O’nun bize söyleyeceği her şeyi bildir, yapacağız’ demekle kendinizi aldatıyorsunuzuz! ²¹Bugün size bildirdim, ama Tanrınız RAB’bin benim aracılığımla size ilettiği sözlerin hiçbirini dinlemediniz. ²²Şimdi iyi bilin ki, yerleşmek üzere gitmeye can attığınız yerde kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan öleceksiniz.”

Yeremya Mısır’a Götürülüyor

43 Yeremya Tanrıları RAB’bin bütün bu sözlerini –Tanrıla-

rı RAB’bin onun aracılığıyla kendilerine ilettiği her şeyi– halka bildirmeyi bitirince ²Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün küstah adamlar ona, “Yalan söylüyor-sun!” dediler, “Tanrımız RAB, ‘Yerleşmek üzere Mısır’a gitmeyin’ demek için göndermedi seni bize. ³Bizi öldürsünler, Babil’e sürsünler diye Kildaniler’in* eline teslim etmek için Neriya oğlu Baruk seni bize karşı kışkırtıyor.” ⁴Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün ordu komutanları ve halk RAB’bin Yahuda’da kalmalarına ilişkin buyruğuna karşı geldiler. ⁵Kareah oğlu Yohanan’la bütün ordu komutanları, sürüldükleri uluslardan yerleşmek üzere Yahuda’ya geri dönen Yahuda halkını alıp götürdüler. ⁶Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan’ın Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya’nın sovrumluluğuna bırakmış olduğu bütün kadınları, erkekleri, çocukları, kral kızlarını da götürdüler. Peygamber Yeremya’yla Neriya oğlu Baruk’u da alıp ⁷RAB’bin sözünü dinlemeyerek Mısır’a gittiler. Tahpanhes’e vardılar.

⁸Tahpanhes’te RAB Yeremya’ya şöyle seslendi: “‘Yahudiler’in gözü önünde eline büyük taşlar al, Tahpanhes’te firavun sarayının girişindeki tuğla kaldırımın harcına göm. ¹⁰Onlara de ki, ‘İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: İşte kulum Babil Kralı Nebukadnessar’ı buraya getirtip tahtını harca gömdüğüm bu taşların üzerine kuracağım. Nebukadnessar otağını bu taşların üzerine kuracak. ¹¹Gelip Mısır’ı bozguna uğratacak.

Ölüm için ayrılanlar ölüme,

Sürgün için ayrılanlar sürgüne,

Kılıç için ayrılanlar kılıca gidecek.

¹²Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verip yakacak^h, ilahları alıp götür-

^h 43:12 Septuaginta, Süryanice, Vulgata “Yakacak”, Masoretik metin “Yakacağım”.

43:5-7 2Kr.25:26 43:11 Yer.15:2; Va.13:10

recek. Çoban giysisiyle kendisini nasıl örterse, o da Mısır'ı öyle örtecek. Sonra oradan sağ salım çıkacak. ¹³Mısır'daki Güneş Tapınağı'nın dikili taşlarını kıracak, Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verecek.' ”

**Yeremya Mısır'daki
Yahudiler'i Uyarıyor**

44 Mısır'ın Migdol, Tahpanhes, Nof¹ kentlerinde ve Patros bölgesinde yaşayan Yahudiler'e ilişkin RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: ²⁻³“İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Yerusâlim ve Yahuda kentlerine getirdiğim bütün felaketleri gördünüz. İşte yaptıkları kötülük yüzünden kentler bugün yıkık; içlerinde oturan yok. Sizin de kendilerinin ve atalarının da önceden tanımadığınız başka ilahlara buhur yakıp taparak beni öfkeliendirdiler. ⁴Peygamber kullarımı defalarca gönderip, ‘Nefret ettiğim bu iğrençlikleri yapmayın!’ diyerek onları uyardım. ⁵Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Kötülüklerinden dönmediler, başka ilahlara buhur yakmaktan vazgeçemediler. ⁶Bu yüzden kızgın öfkemi döktüm; Yahuda kentlerine, Yerusâlim sokaklarına karşı öfkem giderek şiddetlendi. Onlar bugün olduğu gibi yıkık ve ıssız bırakıldı.

⁷“İsrail'in Tanrısı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı şöyle diyor: Neden bu büyük felaketi başınıza getiriyorsunuz? Kadın erkek, çocuk çocuk Yahuda halkından kesilip atılacak, sizden sağ kalan olmayacak. ⁸Yerleşmek üzere geldiğiniz Mısır'da ellerinizin yaptıklarıyla, başka ilahlara buhur yakmakla beni öfkeliendiriyorsunuz. Başınıza felaket getiriyorsunuz. Dünyadaki uluslarca aşağılanacak, yeri leceksiniz. ⁹Yahuda'da, Yerusâlim sokaklarında atalarınızın, Yahuda krallarıyla karılarının, kendinizin, ka-

rılarınızın yaptığı kötülükleri unuttunuz mu? ¹⁰Bugüne dek pişmanlık duymadılar, benden korkmadılar. Size ve atalarınıza verdiğim yasa ve kurallar uyarınca yaşamadılar.

¹¹“Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Başınıza yıkım getirmeye, bütün Yahuda halkını yok etmeye kararlıyım. ¹²Yerleşmek üzere Mısır'a gelmeye kararlı olan Yahuda'nın sağ kalanlarını ele alacağım. Hepsi Mısır'da yok olacak; kılıçtan geçirilecek ya da kıtlıktan ölecek. Küçük büyük hepsi kılıçtan, kıtlıktan ölecek. Lanetlenecek, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerilecekler. ¹³Yerusâlim'i cezalandırdığım gibi, Mısır'da yaşayanları da kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım. ¹⁴Yerleşmek için Mısır'a gelen Yahuda halkının sağ kalanlarından hiçbirisi kurtulmayacak, hiç kimse sağ kalıp Yahuda'ya dönmeyecek. Yerleşmek üzere oraya dönmek isteseler de, kaçıp kurtulan birkaç kişi dışında dönen olmayacak.”

¹⁵Karılarının başka ilahlara buhur yaktığını bilen erkekler, orada duran kadınlar, Mısır'ın Patros bölgesinde yaşayan bütün halk –ki büyük bir topluluktu– Yeremya'ya şu karşılığı verdi: ¹⁶“RAB'bin adıyla bize söylediklerini dinlemeyeceğiz! ¹⁷Tersine, yapacağımızı söyledikimiz her şeyi kesinlikle yapacağız: Gök Kraliçesi'ne¹ buhur yakacak, atalarımızın, krallarımızın, önderlerimizin ve kendimizin Yahuda kentlerinde, Yerusâlim sokaklarında yaptığımız gibi ona dökmelik sunular dökeceğiz. O zamanlar bol yiyeceğimiz vardı, her işimiz yolundaydı, sıkıntı çekmiyorduk. ¹⁸Oysa Gök Kraliçesi'ne buhur yakmayı, dökmelik sunular dökmeyi bıraktığımız günden bu yana her yönden yokluk çekiyoruz; kılıçtan, kıtlıktan yok oluyoruz.”

¹⁹Kadınlar, “Evet, Gök Kraliçesi'ne buhur yakıp dökmelik sunular dökceğiz! Ona benzer pideler pişirip kendisine dökmelik sunular döktüğümüzü kocalarımız bilmiyor muydu sanki?” diye eklediler.

²⁰Bunun üzerine Yeremya ona karşılık veren kadın erkek bütün halka şöyle dedi: ²¹“Sizin, atalarınızın, krallarınızın, önderlerinizin, ülke halkının Yahuda kentlerinde, Yerusâlim sokaklarında yaktığınız buhuru RAB unuttu mu? Haberi yok muydu? ²²RAB yaptığınız kötülöklere, iğrençliklere artık dayanamadığı için, bugün olduğu gibi ölkemiz aşâğılanıp yerildi, kimsenin yaşamadığı dehşet verici bir viranelik oldu. ²³Siz başka ilahlara buhur yaktınız, RAB'be karşı günah işlediniz; O'nun sözünü dinlemediniz, yasasına, kurallarına, antlaşma koşullarına uymadınız. Bu yüzden bugün olduğu gibi başınıza felaket geldi.”

²⁴Yeremya bütün halka, özellikle de kadınlara, “RAB'bin sözüne kulak verin, ey Mısır'da yaşayan Yahudâlılar” dedi, ²⁵“İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Gök Kraliçesi'ne buhur yakacağız, dökmelik sunular dökceğiz, adaklarımızı kesinlikle yerine getireceğiz’ diyerek siz de karılarınız da verdiğiniz sözü yerine getirdiniz.

“Öyleyse verdiğiniz sözü tutun! Adadığınız adakları tümöyle yerine getirin! ²⁶Mısır'da yaşayan Yahudiler, RAB'bin sözünü dinleyin! ‘Büyük adım üzerine ant içiyorum ki’ diyor RAB, ‘Mısır'da yaşayan Yahudiler'den hiçbiri bundan böyle adımı ağzına alıp Egemen RAB'bin varlığı hakkı için diye ant içmeyecek. ²⁷Çünkü onların yararını değil, zararını gözlüyorum; Mısır'da yaşayan Yahudiler yok olana dek kılıçtan, kıtlıktan ölecek. ²⁸Kılıçtan kurtulup da Mısır'dan Yahuda'ya dönenlerin sayısı

pek az olacak. Mısır'a yerleşmeye gelen Yahuda halkından sağ kalanlar o zaman kimin sözünün yerine geldiğini anlayacak: Benim sözümün mü, yoksa onlarınkinin mi?

²⁹“ ‘Başınıza yıkım getireceğim; sözümün yerine geleceğini bilesiniz diye’ diyor RAB, ‘Sizi burada cezalandıracağıma ilişkin belirti şu olacak.’ ³⁰RAB diyor ki, ‘Yahuda Kralı Sidkiya'yı can düşmanı Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline nasıl teslim ettimse, Mısır Firavunu Hofra'yı da can düşmanlarının eline öyle teslim edeceğim.’ ”

Baruk'a Haber

45 Yahuda Kralı Yoşıya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın kendisine söylediği sözleri tomara yazdıktan sonra Yeremya ona şunları söyledi: ²“Ey Baruk, İsrail'in Tanrısı RAB sana şöyle diyor: ³Sen, ‘Vay başıma! Çünkü RAB acıma acı kattı. İnmekten bitkin düştüm, bana rahat yok’ dedin.

⁴“RAB bana, ‘Ona şöyle diyeceksin’ dedi: ‘RAB diyor ki, bütün ölkayı yıkacağım; bina ettiğimi yıkacak, diktiğimi sökeceğim. ⁵Sana gelince, büyük şeyler peşinde mi koşuyorsun? Sakın koşma! Çünkü bütün halkın üzerine felaket getirmek üzereyim’ diyor RAB, ‘Ama sen nereye gidersen git, canını bağışlayacağım.’ ”

Mısır Karkamış'ta Yenilgiye Uğruyor

46 RAB uluslara ilişkin Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi:

²Mısır'a ilişkin: Yahuda Kralı Yoşıya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Babil Kralı Nebukadnessar'ın Fırat kıyısında, Karkamış'ta yenilgiye uğrattığı Firavun Neko'nun ordu-suyla ilgili bildiri:

- ³“Küçük büyük kalkanları dizin,
Savaşmak için ilerleyin!
⁴Atları koşun, beygirlere binin!
Miğferlerinizi takın, yerinizi alın!
Mızraklarınızı cilalayın,
Zırhlarınızı kuşanın!
⁵Ne görüyorum?
Dehşete düştüler, geri çekiliyorlar!
Yiğitleri bozguna uğramış,
Arkalarına bakmadan kaçıyorlar.
Her yer dehşet içinde” diyor RAB.
⁶“Ayağı tez olan kaçamıyor,
Yiğit kaçıp kurtulamıyor.
Kuzeyde, Fırat kıyısında
Tökezleyip düştüler.
⁷Nil gibi yükselen,
Irmak gibi suları çalkalanan kim?
⁸Mısır’dır Nil gibi yükselen,
Irmak gibi suları çalkalanan.
‘Yükselip yeryüzünü kaplayacağım;
Kentleri de içlerinde oturanları da
Yok edeceğim’ diyor Mısır.
⁹Şahlanın, ey atlar!
Çılgınca saldırın, ey savaş
arabaları!
Ey kalkan taşıyan Kûşlu*, Pûtlü
yiğitler,
Yay çeken Ludlular, ilerleyin!
¹⁰“Çünkü o gün Rab’bin, Her Şeye
Egemen RAB’bin günüdür.
Düşmanlarından öç alması için
Öç günüdür.
Kılıç doyana dek yiyecek,
Kanlarını kana kana içecek.
Çünkü Rab, Her Şeye Egemen
RAB
Kuzeyde, Fırat kıyısında kurban
hazırlıyor.
¹¹“Ey erden kız Mısır,
Gilat’a git de merhem al!
Ama boşuna çok ilaç kullanıyorsun,

- Senin için şifa yok.
¹²Uluslar utancını duydu,
Feryadıyla doldu yeryüzü.
Yiğit yiğide tökezleyip
İkisi birlikte yere seriliyor.”

Nebukadnessar Mısır'a Saldırıyor

- ¹³Babil Kralı Nebukadnessar’ın ge-
lip Mısır’a saldıracağına ilişkin RAB-
bin Peygamber Yeremya’ya bildirdiği
söz şudur:
¹⁴“Mısır’da bildirin,
Migdol’da duyurun,
Nof’ta^j, Tahpanhes’te duyurun:
‘Yerini al, hazırlan,
Çünkü çevrendekileri yiyip
bitiriyor kılıç!’
¹⁵İlahın Apis^k neden kaçtı?
Boğan neden ayakta kalamadı?
Çünkü RAB onu yere serdi!’
¹⁶Boyuna tökezleyip birbirlerinin
üzerine düşecekler.
‘Kalkın, acımasızların kılıcı
yüzünden halkımıza,
Yurdumuza dönelim’ diyecekler.
¹⁷Firavun yaygaracının biri,
Fırsatı kaçırdı’ diyecekler.
¹⁸“Varlığım hakkı için” diyor Kral,
Adı Her Şeye Egemen RAB,
“Dağlar arasında Tavor Dağı nasılsa,
Karmel Dağı deniz kıyısında
nasılsa,
Size saldırarak kişi de öyledir.
¹⁹Ey sizler, Mısır’da yaşayanlar,
Toplayın eşyanızı, sürgüne
gideceksiniz!
Nof’ öyle viran olup yanacak ki,
Kimse oturmayacak içinde.
²⁰“Mısır güzel bir düve,
Ama kuzeyden at sineği geliyor ona.
²¹Ücretli askerleri besili danalar gibi.

j 46:14,19 “Nof”: Memfis diye de bilinir. k 46:15 “Apis”: Mısırlılar’ın boğa şeklindeki güç ilahı. l 46:15 Olası metin “İlahın Apis neden kaçtı? Boğan neden ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi!” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Yiğitlerin neden yere serildi? Ayakta duracak halleri yok, çünkü RAB onları yere serdi!”
46:13 Yer.43:10-13

Onlar da geri dönüp birlikte
kaçacak,

Yerlerinde durmayacaklar.
Çünkü üzerlerine yıkım günü,
Cezalandırılacakları an gelecek.

²² Düşman ordusu ilerleyince,
Mısır yılan gibi tıslayarak kaçacak.
Ağaç kesen adamlar gibi
Baltalarla ona saldıracaklar.

²³ Gür olsa bile kesecekler ormanını”
diyor RAB,
“Çünkü çekirgelerden daha çok onlar,
Sayıya vurulamazlar.

²⁴ Mısır utandırılacak,
Kuzey halkının eline teslim
edilecek.”

²⁵ İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB diyor ki, “İşte No” Kenti'nin
ilahı Amon'u, firavunu, Mısır'la
ilahlarını, krallarını ve firavuna gü-
venenleri cezalandırmak üzereyim.
²⁶ Hepsini can düşmanları Babil Kra-
lı Nebukadnessar'la görevlilerinin eli-
ne teslim edeceğim. Ama sonra, eski-
den olduğu gibi insanlar yine Mısır'da
yaşayacak” diyor RAB.

Rab Halkını Kurtaracak

²⁷ “Korkma, ey kulum Yakup,
Yılma, ey İsrail.
Çünkü seni uzak yerlerden,
Soyunu sürgün edildiği ülkeden
kurtaracağım.
Yakup yine huzur ve güvenlik
içinde olacak,
Kimse onu korkutmayacak.

²⁸ Korkma, ey kulum Yakup,
Çünkü ben seninleym” diyor RAB.
“Seni aralarına sürdüğüm
ulusların hepsini
Tümüyle yok etsem de,
Seni büsbütün yok etmeyeceğim.
Adaletle yola getirecek,
Hiç cezasız bırakmayacağım seni.”

Filistliler'le İlgili Bildiri

47 Firavun Gazze'ye saldırma-
dan önce RAB'bin Peygam-
ber Yeremya'ya bildirdiği Filistliler'e
ilişkin söz şudur:

² RAB diyor ki,
“Bakın sular kuzeyden nasıl
yükseliyor!
Taşkın bir ırmak olacak,
Ülkeyi ve içindeki her şeyi,
Kentleri ve içinde yaşayanları
kaplayacak.
İnsanlar yakaracak,
Ülkede yaşayan herkes feryat
edecek.

³ Dört nala koşan aygırların
Toynak seslerinden,
Savaş arabalarının takırtısından,
Tekerleklerin gürültüsünden
Babalar dönüp çocuklarına
bakmayacak;
Ellerinde derman kalmayacak.

⁴ Çünkü Filistliler'in yok edileceği
gün geliyor.
Sur ve Sayda'ya yardım edebilecek
Sağ kalan herkes kesilip yok
edilecek.

RAB Kaftor” kıyısından gelen
Filistliler'in
Sağ kalanlarını yok edecek.

⁵ Gazze yastan saçını yolacak,
Aşkelon susturulacak.
Ey ovada sağ kalanlar,
Ne zamana dek bedenlerinizi
yaralayacaksınız?

⁶ Ah, RAB'bin kılıcı!
Yatışmana daha ne kadar zaman
var?

Dön kınına! Dur ve sessiz ol!

⁷ Ama RAB ona buyruk vermişken,
Aşkelon'a, deniz kıyısına
Saldırmak üzere
görevlendirmişken
Kılıç nasıl yatışabilir?”

Moav'a İlişkin Bildiri**48**

Moav'a ilişkin:

İsrail'in Tanrısı, Her Şeye

Egemen RAB şöyle diyor:

“Vay Nevo'nun başına gelenlere!

Çünkü viraneye çevrilecek.

Kiryatayim utandırılacak, ele geçirilecek.

Misgav utandırılacak, kırılıp dökülecek.

²Moav artık övülmeyecek,

Heşbon'da onun yıkımı için düzen kuracak,

‘Haydi, şu Moav ulusuna son verelim’ diyecekler.

Ey Madmen^o, sen de

susturulacaksın,

Kılıç kovalayacak seni.

³Horonayim'den feryat duyulacak:

‘Kent mahvoldu, büyük yıkıma uğradı!’

⁴“Moav yıkılacak,

Yavrularının ağlayışı duyulacak.

⁵Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit

Yokuşu'ndan,

Horonayim inişinde

Yıkımın neden olduğu acı feryatlar duyuluyor.

⁶Kaçın, canınızı kurtarın!Çölde yaban eşeği^a gibi koşun!⁷“Evet, başarılarına, mal varlığına

güvendiğin için

Sen de ele geçirileceksin.

İlahın Kemoş da kâhinleri ve görevlileriyle birlikte

Sürgün edilecek.

⁸Yok edici her kente uğrayacak,

Tek kent kurtulmayacak.

Vadi yerle bir olacak,

Yayla altüst edilecek” diyor RAB.

⁹“Moav toprağına tuz dökün,

kısırlaşsın,

Kentleri öyle viran olacak ki,

Kimse yaşamayacak oralarda.

¹⁰Lanet olsun RAB'bin işini

savsaklayana!

Kılıcını kan dökmekten

alı koyana lanet olsun!

¹¹Moav gençliğinden bu yana

güvenlikteydi,

Şarap tortusu gibi durgun kaldı,

Bir kaptan öbürüne boşaltılmadı,

Sürgüne gönderilmedi.

O yüzden tadını yitirmede,

kokusu bozulmadı.

¹²“Ama onu boşaltacak adamları

göndereceğim günler geliyor” diyor

RAB, “Onu boşaltacaklar. Kapları-

nı boşaltacak, küplerini paramparça

edecekler. ¹³İsrail halkı güvendiği

Beytel'den nasıl utandıysa, Moav da

Kemoş ilahından öyle utanacak.

¹⁴“Nasıl, ‘Biz yigidiz,

Savaşa hazır askerleriz’ dersiniz?”

¹⁵Moav ve kentlerini yerle bir eden,

Saldırıya geçti.

En seçkin gençleri kesime gidecek.

Adı Her Şeye Egemen RAB olan

Kral böyle diyor.

¹⁶Moav'ın yıkımı yakında geliyor,

Uğrayacağı felaket hızla yaklaşıyor.

¹⁷Dövdünün onun için,

Ey çevresinde yaşayan, ününü

bilen sizler!

‘Kudret asası,

Görkemli değnek nasıl da kırıldı!’

deyin.

¹⁸“Ey Divon Kenti'nde yaşayan halk,

Görkeminden in,

Kuru toprak üstünde otur.

Çünkü Moav'ı yerle bir eden sana da saldıracak,

^o 48:2 Heşbon “Düzen kurmak”, Madmen “Susturmak” sözcüklerini çağırıştırıyor.^a 48:6 Septuaginta “Yaban eşeği”, Masoretik metin “İlgün ağacı”.

48:1-47 Yşa.15:1-16:14; 25:10-12; Hez.25:8-11; Amo.2:1-3; Sef.2:8-11 48:5 Yşa.15:5

Kalelerini yıkacak.

- ¹⁹Ey sen, Aroer'de oturan,
Yol kenarında dur da gözle!
Kaçan adama, kurtulan kadına,
'Ne oldu?' diye sor.
²⁰Moav utandırıldı, darmadağın oldu.
Feryat et, haykır!
Moav'ın yıkıldığını Arnon
Vadis'i'nde duyur.

²¹⁻²⁴“Yayladaki kentler –Holan, Yahas, Mefaat, Divon, Nevo, Beytdivlatayim, Kiryatayim, Beytgamul, Beytmeon, Keriyot, Bosra, uzak yakın bütün Moav kentleri– yargılana-
cak. ²⁵Moav'ın boynuzu kesildi, kolu kırıldı” diyor RAB.

- ²⁶“Moav'ı sarhoş edin,
Çünkü RAB'be büyüklük tasladı.
Moav kendi kusmuğunda
yuvarlanacak,
Alay konusu olacak.
²⁷İsrail senin için gülünesi bir ulus
mu oldu?
Hırsızlar arasında mı yakalandı ki,
Ondan söz ettikçe baş sallıyorsun?

²⁸“Ey Moav'da yaşayanlar,
Kentlerinizi terk edip kayalara
sığının.
Uçurumun ağzında yuvasını yapan
Güvercin gibi olun.

²⁹Moav'ın ne denli gururlanıp
büyüklediğini,
Kendini ne denli beğendiğini,
Kibirleşip küstahlaştığını,
Övünüp kabardığını duyduk.

³⁰Küstahlığını biliyorum” diyor RAB,
“Övünmesi boşunadır, yaptıkları da.

³¹Bu yüzden Moav için haykırarak,
Bütün Moav için feryat edeceğim.
Ağlayacağım Kîr-Hereset halkı
için.

³²Ey Sivma asması,
Senin için Yazer halkından çok
ağlayacağım.

Filizlerin gölü^p aşıp

Yazer'e ulaştı.

Yok edici yaz meyvelerini,
üzümünü yok etti.

- ³³Moav'ın meyve bahçelerinden,
tarlalarından
Sevinç ve neşe yok oldu.
Üzüm sıkma çukurlarından şarap
akışını durdurdum;
Kimse sevinç çığlıklarıyla üzüm
ezmiyor,
Çığlıklar var, ama sevinç
çığlıkları değil.

³⁴“Heşbon ve Elale'nin haykırıışları
Yahas'a ulaşıyor.
Soar'dan Horonayim'e,
Eglat-Şelişiya'ya dek çığlıklar
yükseliyor.
Çünkü Nimrim suları bile kurudu.

³⁵Moav'da puta tapılan yerlerde
Sunu sunanları,
İlahlarına buhur yakanları
Yok edeceğim” diyor RAB.

³⁶“Bu yüzden yüreğim ney gibi
İnliyor Moav için;
Kîr-Hereset halkı için ney gibi
İnliyor yüreğim.
Çünkü elde ettikleri zenginlik
uçup gitti.

³⁷“Herkes saçını sakalını kesecek,
Elini yaralayacak,
Beline çul saracak.

³⁸Moav damlarında, meydanlarında
Yalnız ağlayış var.
Çünkü Moav'ı kimsenin
beğenmediği
Bir kap gibi kırdım” diyor RAB.

³⁹“Nasıl da darmadağın oldu Moav!
Nasıl acıyla feryat ediyor!
Nasıl da sırtını dönüyor utançtan!
Moav çevresindekilere alay konusu,
Dehşet verici bir örnek oldu.”

⁴⁰RAB diyor ki,

- “Bakın! Düşman birden çullanan
bir kartal gibi
Kanatlarını Moav'ın üzerine açacak.
“Keriyot ele geçirilecek,
Kaleler alınacak.
O gün Moavlı askerlerin yüreği,
Doğum sancısı çeken kadının
yüreği gibi olacak.
“Moav yıkıma uğrayacak,
Halk olmaktan çıkacak;
Çünkü RAB'be karşı büyüklük
tasladı.
“Önünde dehşet, çukur ve tuzak var,
Ey Moav halkı!” diyor RAB.
“Dehşetten kaçan çukura düşecek,
Çukurdan çıkan tuzağa
yakalanacak;
Çünkü Moav'ın üzerine
Cezalandırma yılını getireceğim”
diyor RAB.
“Heşbon'un gölgesinde
Bitkin düşmüş kaçkınlar.
Çünkü Heşbon'dan ateş,
Sihon'un ortasından alev çıktı;
Moavlılar'ın alınlarını,
Kargaşa çıkaranların başlarını
yakıp yok etti.
“Vay sana, ey Moav!
İlah Kemoş'un halkı yok oldu,
Oğulların sürgüne gönderildi,
Kızların tutsak alındı.
“Ama son günlerde
Yine eski gönencine
kavuşturacağım Moav'ı” diyor
RAB.

Moav'ın yargısı burada sona eriyor.

Ammon'a İlişkin Bildiri

- 49** RAB Ammonlular'a ilişkin
şöyle diyor:
“İsrail'in çocukları yok mu?
Yok mu mirasçısı?
Öyleyse neden ilah Molek* Gad'ı
mülk edindi?

- Neden onun halkı Gad
kentlerinde oturuyor?
“İşte bu nedenle” diyor RAB,
“Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne
karşı
Savaş narasını işittireceğim
günler geliyor.
Rabba ıssız bir höyük olacak,
Köyleri ateşe verilecek.
Böylece İsrail, kendisini mülk
edinenleri
Mülk edinecek” diyor RAB.
“Haykır, ey Heşbon!
Ay Kenti yıkıldı!
Feryat edin, ey Rabba kızları!
Çul sarınıp yas tutun.
Duvarların arasında oraya buraya
koşuşun.
Çünkü Molek kâhinleri ve
görevlileriyle birlikte
Sürgüne gönderilecek.
“Verimli vadilerinle ne kadar
övünüyorsun,
Ey dönecek kız!
Servetine güvenerek,
‘Bana kim saldırabilir?’ diyorsun.
“Bütün çevrenden
Dehşet saçacağım üzerine”
Diyor Rab, Her Şeye Egemen RAB.
“Her biriniz apar topar sürülecek,
Kaçkınları toplayan olmayacak.
“Ama sonra Ammonlular'ı
Eski gönencine kavuşturacağım”
diyor RAB.

Edom'a İlişkin Bildiri

(Ova. 1-6)

- “Her Şeye Egemen RAB Edom'a
ilişkin şöyle diyor:
“Teman Kenti'nde bilgelik kalmadı
mı artık?
Akıllı kişilerde öğüt tükendi mi?
Bilgelikleri yozlaştı mı?
“Kaçın, geri dönün, derinliklere
sığının,

- Ey Dedan'da yaşayanlar!
Çünkü Esav'ı cezalandırdığımda
Başına felaket getireceğim.
- ⁹Üzüm toplayanlar bağına girseydi,
Birkaç salkım bırakmazlar mıydı?
Gece hırsızlar gelselerdi,
Yalnızca gereksindiklerini
çalmazlar mıydı?
- ¹⁰Oysa ben Esav'ı çırılçıplak soyacak,
Gizli yerlerini açığa çıkaracağım,
Gizlenemeyecek.
Çocukları, akrabaları, komşuları
Yıkıma uğrayacak.
Kendisi de yok olacak!
- ¹¹Öksüz çocuklarını bırak,
Ben yaşatırım onları.
Dul kadınların da bana güvensinler.”
- ¹²RAB diyor ki,
“Hak etmeyenler bile kâseyi*
içmek zorundayken,
Sen mi cezasız kalacaksın?
Hayır, cezasız kalmayacaksın,
Kesinlikle içeceksin kâseyi.
- ¹³Adım üzerine ant içerim ki” diyor
RAB,
“Bosra dehşet konusu olacak,
yerilecek,
Viraneye dönecek, aşağılanacak.
Bütün kentleri sonsuza dek yıkık
kalacak.”
- ¹⁴RAB'den bir haber aldım:
Uluslara gönderdiği haberci,
“Edom'a saldırmak için toplanın,
Savaşa hazırlanın!” diyor.
- ¹⁵“Bak, seni uluslar arasında küçük
düşüreceğim,
İnsanlar seni hor görecek.
- ¹⁶Saçtığı dehşet ve yüreğindeki gurur
Seni aldattı.
Sen ki, kaya* kovuklarında yaşıyor,
Tepenin doruğunu elinde
tutuyorsun.

- Yuvanı kartal gibi yükseklerde
kursan da,
Oradan indireceğim seni” diyor
RAB.
- ¹⁷“Edom dehşet konusu olacak,
Oradan geçen herkes şaşkın
şaşkın bakıp
Başına gelen belalardan ötürü
Onunla alay edecek.
- ¹⁸Sodom'la Gomora'yı ve çevredeki
köyleri
Nasıl yerle bir ettimse” diyor RAB,
“Orada da kimse oturmayacak,
İnsan oraya yerleşmeyecek.
- ¹⁹“Şeria çalılıklarından
Sulak otlağa çıkan aslan gibi
Edom'u bir anda yurdundan
kovacağım.
Sececeğim kişiyi ona yönetici
atayacağım.
Var mı benim gibisi?
Var mı bana dava açacak biri,
Bana karşı duracak çoban?”
- ²⁰Bu yüzden RAB'bin Edom'a karşı
ne tasarladığını,
Teman'da yaşayanlara karşı ne
amaçladığını işitin:
“Sürünün küçükleri bile sürülecek,
Halkı yüzünden Edom otlakları
çöle dönüştürülecek.
- ²¹Yıkılışlarının gürültüsünden
yeryüzü titreyecek,
Çıglıkları Kamış Denizi'ne* dek
duyulacak.
- ²²Düşman kartal gibi üzerlerine
çullanacak,
Kanatlarını Bosra'ya karşı açacak.
O gün Edomlu askerlerin yüreği,
Doğum sancısı çeken kadının
yüreği gibi olacak.”

Şam'a İlişkin Bildiri

- ²³Şam'a ilişkin:
“Hama ve Arpat utanacak,

Çünkü kötü haber işittiler.
Korkudan eridiler,
Sessiz duramayan deniz gibi
Kaygıyla sarsıldılar.

¹⁴“Şam güçsüz düştü,
Kaçmak için döndü;
Telaşa kapıldı,
Doğuran kadın gibi
Sancı ve acılar sardı onu.

¹⁵Nasıl oldu da sevinç bulduğum
ünlü kent
Terk edilmedi?

¹⁶Bu yüzden gençleri meydanlarda
düşecek,
Bütün savaşıları susturulacak o
gün”
Diyor Her Şeye Egemen RAB.

¹⁷“Şam surlarını ateşe vereceğim,
Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın
saraylarını.”

Kedar ve Hasor'a İlişkin Bildiri

²⁸Babil Kralı Nebukadnessar'ın boz-
guna uğrattığı Kedar ve Hasor kral-
lıklarına ilişkin RAB şöyle diyor:

“Kalkın, Kedar'a saldırın,
Doğu halkını yok edin.

¹⁹Çadırlarıyla sürüleri alınacak,
Çadır perdeleri,
Eşyalarıyla develeri alınıp
götürülecek.
İnsanlar, ‘Her yer dehşet içinde!’
diye bağıracaklar onlara.

¹⁰Kaçın, uzaklaşın!
Derinliklere sığının,
Ey Hasor'da oturanlar!” diyor RAB.
“Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar
Size düzen kurdu;
Sizin için bir tasarısı var.

“Kalkın, tasasız ve güvenlik içinde
Yaşayan ulusa saldırın” diyor RAB.
“Onun kent kapıları, sürgülere yok,
Halkı tek başına yaşıyor.

¹¹Develeri yağma edilecek,

Sayırsız sürüleri çapul malı olacak.
Zülflerini^s kesenleri
Dört yana dağıtacağım,
Her yandan felaket getireceğim
başlarına” diyor RAB.

³³“Çakalların uğrağı Hasor,
Sonsuza dek viran kalacak,
Orada kimse oturmayacak,
İnsan oraya yerleşmeyecek.”

Elam'a İlişkin Bildiri

³⁴Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığı-
nın başlangıcında RAB'bin Peygam-
ber Yeremya'ya bildirdiği Elam'a iliş-
kin söz şudur:

³⁵Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Bakın, Elam'ın yayını,
Asıl gücünü kıracağım.

³⁶Üzerine göğün dört ucundan
Dört rüzgarı gönderecek,
Halkını bu rüzgarlara dağıtacağım.
Elam sürgünlerinin gitmediği
Bir ulus kalmayacak.

³⁷Düşmanlarının önünde,
Can düşmanlarının önünde
Elam'ı darmadağın edeceğim.
Başlarına felaket gönderecek,
Şiddetli öfkemi yağdıracam”
diyor RAB,

“Onları büsbütün yok edene dek
Peşlerine kılıcı salacağım.

³⁸Elam'da tahtımı kuracak,
Elam Kralı'yla önderlerini
Yok edeceğim” diyor RAB.

³⁹“Ama son günlerde
Elam'ı eski gönencine
kavuşturacağım” diyor RAB.

Babil'e İlişkin Bildiri

50 RAB'bin Babil ve Kildan* ülke-
sine ilişkin Peygamber Yerem-
ya aracılığıyla bildirdiği söz şudur:

²“Uluslara duyurun, haberi bildirin!
Sancak dikip duyurun, hiçbir şey
gizlemeyin!

¶ 49:32 “Zülflerini” ya da “Sakallarının uçlarını”.

49:36 Dan.7:2; Va.7:1 50:1-51:64 Ysa.13:1-14:23; 47:1-15

'Babil ele geçirilecek' deyin,
'İlahı Bel utandırılacak,
İlahı Marduk paramparça olacak.
Putları utandırılacak,
İlahları paramparça olacak.'

³Çünkü kuzeyden gelen bir ulus ona
saldıracak,
Ülkesini viran edecek.
Orada kimse yaşamayacak,
İnsan da hayvan da kaçıp gidecek.

⁴O günlerde, o zamanda" diyor RAB,
"İsrail halkıyla Yahuda halkı
birlikte gelecek;
Tanrıları RAB'bi aramak için
Ağlaya ağlaya gelecekler.

⁵Yüzleri Siyon'a dönük,
Oraya giden yolu soracak,
Kalıcı, unutulmaz bir antlaşmayla
RAB'be bağlanmak için gelecekler.

⁶"Halkım yitik koyunlardır,
Çobanları onları baştan çıkardı.
Dağlarda başıboş dolandırdılar
onları,
Dağ, tepe avare dolaştılar,
Kendi ağıllarını unuttular.

⁷Kim bulduysa yedi onları.
Düşmanları, 'Biz suçlu değiliz'
dediler,
'Çünkü onlar gerçek otlakları olan
RAB'be,
Atalarının umudu RAB'be karşı
günah işlediler.'

⁸"Babil'den kaçıp kurtulun!
Kıldan ülkesini terk edin,
Sürüye yön veren teke gibi olun!

⁹Çünkü birbiriyle anlaşmış büyük
ulusları
Kuzeydeki topraklardan kıskırtıp
Babil'in karşısına çıkaracağım.
Babil'le savaşmak üzere karşısına
dizilecek,
Onu kuzeyden ele geçirecekler.
Okları usta savaşçı oku gibidir,
Hiçbiri boş dönmeyecek.

¹⁰Kıldan ülkesi yağmaya uğrayacak,
Onu yağmalayanlar mala
doyacak" diyor RAB.

Babil'in Çöküşü

¹¹"Ey mirasımı yağmalayan sizler!
Madem sevinip coşuyorsunuz,
Harman döven düve gibi sıçırıyor,
Aygır gibi kişniyorsunuz;
¹²Anneniz büyük utanca boğulacak,
Sizi doğuranın yüzü kızaracak.
Ulusların en önemsizi,
Kurak, bozkır, çöl olacak.
¹³RAB'bin öfkesi yüzünden kimse
yaşamayacak orada,
Büsbütün ıssız kalacak.
Her geçen, Babil'in aldığı yaraları
görünce şaşacak,
Hayrete düşecek.
¹⁴Babil'in çevresinde savaşmak
üzere dizilin,
Ey bütün yay çekenler!
Oklarla saldırın ona, oklarınızı
esirgemeyin!
Çünkü o RAB'be karşı günah işledi.
¹⁵Her yandan ona karşı savaş narası
yükseltin!
Teslim oldu, kuleleri düştü,
Surları yerle bir oldu.
Çünkü RAB'bin öcüdür bu.
Ondan öç alın.
Yaptığının aynısını yapın ona.
¹⁶Ekin ekeni biçim vakti orakçıyla
birlikte
Babil'den atın.
Zorbanın kılıcı yüzünden
Herkes halkına dönsün,
Ülkesine kaçınsın."

İsrail'in Dönüşü

¹⁷"İsrail aslanların kovaladığı
Dağılmış bir sürüdür.
Önce Asur Kralı yedi onu.
Sonra Babil Kralı Nebukadnessar
kemiklerini ezdi."
¹⁸Bu yüzden İsrail'in Tanrısı,

Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
 “Asur Kralı'nı nasıl
 cezalandırıdıysam,
 Babil Kralı'yla ülkesini de öyle
 cezalandıracağım.
¹⁹İsrail'i yeniden otlağına
 kavuşturacağım,
 Karmel'de, Başan'da otlayacak;
 Efrayim ve Gilat dağlık
 bölgelerinde
 İsteddiği kadar yiyip doycak.
²⁰O günlerde, o zamanda” diyor RAB,
 “İsrail'in suçu araştırılacak
 Ama bulunamayacak;
 Yahuda'nın günahları da
 araştırılacak
 Ama bulunamayacak.
 Çünkü sağ bıraktıklarımı
 bağışlayacağım.”

Rab Babil'i Yargılayacak

¹¹“Meratayim^s ülkesine,
 Pekot'ta^s yaşayanlara saldır.
 Onları öldür, tümüyle yok et”
 diyor RAB,
 “Sana ne buyurduysam hepsini yap.
¹²Ülkede savaş, büyük yıkım
 Gürültüsü duyuluyor.
¹³Dünyanın balyozu
 Nasıl da kırılıp paramparça oldu!
 Babil uluslar arasında nasıl
 dehşet oldu!
¹⁴Senin için tuzak kurdum, ey Babil,
 Bilmeden tuzagıma düştün.
 Bulunup yakalandın,
 Çünkü RAB'be karşı çıktın.
¹⁵RAB silahhanesini açtı,
 Öfkesinin silahlarını çıkardı.
 Rab'bin, Her Şeye Egemen
 RAB'bin
 Kildan* ülkesinde yapacağı iş var.
¹⁶Uzaktan ona saldırın.
 Ambarlarını açın,
 Mallarını tahlil gibi küme küme
 yığın.
 Tamamen yok edin onu,

Geriye hiçbir şey kalmasın.
²⁷Genç boğalarını öldürün,
 Kesime gitsinler!
 Vay başlarına!
 Çünkü onların günü,
 Cezalandırılma zamanı geldi.
²⁸Dinleyin! Tanrımız RAB'bin öç
 aldığını,
 Tapınağının öcünü aldığını
 Babil'den kaçıp kurtulanlar
 Siyon'da duyuruyorlar.
²⁹“Okçuları, yay gerenlerin hepsini
 çağırın Babil'e karşı,
 Çevresini kuşatın, kaçıp kurtulan
 olmasın.
 Yaptıklarına göre karşılık verin ona,
 Yaptıklarının aynısını yapın.
 Çünkü RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na
 Küstahlık etti.
³⁰Bu yüzden gençleri meydanlarda
 düşecek,
 Bütün savaşıları susturulacak o
 gün” diyor RAB.
³¹“İşte, sana karşıyım, ey küstah!”
 Diyor Rab, Her Şeye Egemen RAB.
 “Çünkü senin günün,
 Seni cezalandıracağım zaman
 geldi.
³²Küstah tökezleyip düşecek,
 Onu kaldıran olmayacak.
 Kentlerini ateşe vereceğim,
 Bütün çevresini yakıp yok edecek.”
³³Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
 “İsrail halkı da Yahuda halkı da
 Eziyet çekiyor.
 Onları tutsak edenler sıkı tutmuş,
 Salıvermek istemiyorlar.
³⁴Ama onların Kurtarıcısı güçlüdür,
 O'nun adı Her Şeye Egemen
 RAB'dir.
 Onların ülkesine huzur,
 Babil'de yaşayanlarsa
 kargaşalık getirmek için
 Davalarını hararetle savunacak.

- ³⁵“Kildaniler'e karşı kılıç!” diyor RAB,
“Babil'de yaşayanlara, Babil
önderlerine,
Bilgelerine karşı kılıç!
³⁶Sahte peygamberlere karşı kılıç!
Aptallıkları ortaya çıkacak.
Yiğitlerine karşı kılıç!
Şaşkına dönecek onlar.
³⁷Atlarına, savaş arabalarına
Aralarındaki yabancılara karşı
kılıç!
Hepsi kadın gibi ürkek olacak.
Hazinelerine karşı kılıç!
Yağma edilecek onlar.
³⁸Sularına kuraklık!
Kuruyacak sular.
Çünkü Babil putlar ülkesidir,
Korkunç putlar yüzünden halkı
cıldırılmış.
³⁹“Bu yüzden yabanıl hayvanlar,
çakallar,
Baykuşlar yaşayacak orada,
Artık insan yaşamayacak,
Kuşaklar boyu kimse oturmayacak.
⁴⁰Sodom'la Gomora'yı ve çevredeki
köyleri
Nasıl yerle bir ettimse” diyor RAB,
“Orada da kimse oturmayacak,
İnsan oraya yerleşmeyecek.
⁴¹İşte kuzeyden bir ordu geliyor.
Dünyanın uçlarından
Büyük bir ulus
Ve birçok kral harekete geçiyor.
⁴²Yay, pala kuşanmışlar,
Gaddar ve acımasızlar.
Atlara binmiş gelirken,
Kükreyen denizi andırıyor sesleri.
Savaşa hazır savaşçılar
Karşına dizilecekler, ey Babil kızı!
⁴³Babil Kralı onların haberini aldı,
Ellerinde derman kalmadı.
Doğuran kadın gibi
Üzüntü, sancı sardı onu.
⁴⁴Şeria çalılıklarından

- Sulak otlağa çıkan aslan gibi
Kildaniler'i bir anda yurdundan
kovacağım.
Seçeceğim kişiyi oraya yönetici
atayacağım.
Var mı benim gibisi?
Var mı bana dava açacak biri,
Bana karşı duracak çoban?”
⁴⁵Bu yüzden RAB'bin Babil'e karşı
ne tasarladığını,
Kildan ülkesine karşı ne
amaçladığını işitin:
“Sürünün küçükleri bile sürülecek,
Halkı yüzünden otlakları çöle
dönüştürülecek.
⁴⁶‘Babil düştü’ sesiyle yeryüzü
titreyecek,
Çılgılığı uluslar arasında duyulacak.”

- 51** RAB diyor ki,
“İşte Babil'e ve Lev-Kamay'da'
yaşayanlara karşı
Yok edici bir rüzgar çıkaracağım.
²Tahıl savuranları göndereceğim
Babil'e;
Onu savurup ayıklasınlar,
Ülkesini boşaltsınlar diye.
Yıkım günü her yandan
saldıracaklar ona.
³Okçu yayını germesin,
Zırhını kuşanmasın.
Onun gençlerini esirgemeyin!
Ordusunu tümüyle yok edin.
⁴Kildan ülkesinde ölümler,
Babil sokaklarında yaralılar
serilecek yere.
⁵İsrail'in Kutsalı'na karşı
Ülkeleri suçla dolu olmasına karşın,
Tanrıları Her Şeye Egemen RAB
İsrail ve Yahuda halklarını
bırakmadı.
⁶Babil'den kaçın!
Herkes canını kurtarsın!
Babil'in suçu yüzünden yok
olmayn!

Çünkü RAB'bin öç alma zamanıdır,
Ona hak ettiğini verecek.
7Babil RAB'bin elinde bir altın kâseydi*,
Bütün dünyayı sarhoş etti.
Uluslar şarabını içtiler,
Bu yüzden çıldırdılar.
8Ansızın düşüp paramparça olacak Babil,
Yas tutun onun için!
Yarasına merhem sürün, belki iyileşir.
9“Babil'i iyileştirmek istedik, ama iyileşmedi.
Bırakalım onu,
Hepimiz kendi ülkemize dönelim.
Çünkü onun yargısı göklere erişiyor,
Bulutlara kadar yükseliyor.
10“ ‘RAB haklı olduğumuzu gösterdi,
Gelin, Tanrımız RAB'bin neler yaptığını
Siyon'da anlatalım.’
11“Okuları bileyin,
Ok kılıflarını doldurun!
RAB Med krallarını harekete geçirdi,
Amacı Babil'i yok etmek.
RAB öcünü, tapınağının öcünü alacak.
12Babil surlarına karşı sancak kaldırın!
Muhafızları pekiştirin,
Nöbetçileri yerleştirin,
Pusu kurun!
Çünkü RAB Babil halkı için söylediklerini
Hem tasarladı hem de yerine getirdi.
13Ey sizler, akarsuların kıyısında yaşayan,
Hazinesi bol olanlar,

Sonunuz geldi, zamanınız doldu.
14Her Şeye Egemen RAB varlığı hakkı için ant içti:
Seni çekirge sürüsüyle doldurur gibi
Askerlerle dolduracağım.
Sana karşı zafer çığlıkları atacaklar.”

Rab'be Övgüler

15“Güçüyle yeryüzünü yaratan,
Bilgeliğiyle dünyayı kuran,
Akılla gökleri yayan RAB'dir.
16O gürleyince gökteki sular çağıldar,
Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.
17Hepsi budala, bilgisiz.
Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak.
O putlar yapmacıktır,
Soluk yoktur onlarda.
18Yararsız, alay edilesi nesnelerdir,
Cezalandırılınca yok olacaklar.
19Yakup'un Payı onlara benzemez.
Mirası olan oymak dahil
Her şeye biçim veren O'dur,
Her Şeye Egemen RAB'dir adı.

Babil Cezalandırılıyor

20“Sen benim savaş çomağım,
Savaş silahımsın.
Ulusları parçalayacak,
Krallıkları yok edeceğim seninle.
21Seninle atlarla binicilerini,
Savaş arabalarıyla sürücülerini kırıp ezeceğim.
22Erkeklerle kadınları,
Gençlerle yaşlıları,
Delikanlılarla genç kızları,
23Çobanla sürüsünü,
Çiftçiyle öküzlerini,
Valilerle yardımcılarını darmadağın edeceğim.

²⁴“Babil’de ve Kildan* ülkesinde
yaşayanlara
Siyon’da yaptıkları bütün
kötülüğün karşılığını
Gözlerinizin önünde ödeteceğim”
diyor RAB.

²⁵“Ey yıkıcı dağ, sana karşıyım,
Ey bütün dünyayı yıkan” diyor
RAB,

“Elimi sana karşı kaldırıp
Seni uçuruma yuvarlayacak,
Yanık bir dağa çevireceğim.

²⁶Senden köşe taşı, temel taşı
olmayacak,
Çünkü sonsuza dek viran
kalacaksın” diyor RAB.

²⁷“Ülkeye sancak diken!
Uluslar arasında boru çalın!
Ulusları Babil’le savaşmaya
hazırlayın.
Ararat, Minni, Aşkenaz
krallıklarını
Ona karşı toplayın.
Ona karşı bir komutan atayın,
Çekirge sürüsü kadar at gönderin
üzerine.

²⁸Ulusları –Med krallarını, valilerini,
Bütün yardımcılarını,
Yönetimi altındaki bütün
ülkeleri–
Onunla savaşmaya hazırlayın.

²⁹Ülke titreyip kıvranıyor!
Çünkü RAB’bin Babil diyarını
İssız bir viraneye çevirme amacı
Yerine gelmeli.

³⁰Babil yiğitleri savaştan vazgeçti,
Kalelerinde oturuyorlar.
Güçleri tükendi,
Ürkek kadınlara döndüler.
Oturdukları yerler ateşe verildi,
Kapı sürgüleri kırıldı.

³¹⁻³²Babil Kralı’na ulak üstüne ulak,
Haberci üstüne haberci geldi.
‘Kent bütünyle düştü,
Irmak geçitleri tutuldu,
Bataklıklar ateşe verildi,

Askerler dehşete kapıldı’ diye
haber verdiler.”

³³İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB diyor ki,
“Zamanı gelince harman yeri nasıl
çiğnenirse,
Babil kızı da öyle olacak.
Kısa süre sonra onun da
Biçim zamanı gelecek.”

³⁴⁻³⁵Siyon halkı, “Babil Kralı
Nebukadnessar yuttu bizi, ezdi,
Boş bir kaba çevirdi” diyecek,
“Canavar gibi yuttu bizi,
Güzel yemeklerimizle karnını
doyurdu,
Sonra bizi kustu.
Bize ve yurttaşlarımıza yapılan
zorbalık
Babil’in başına gelsin.”
Yeruşalim, “Dökülen kanımızın
hesabı
Kildaniler’den sorulsun” diyecek.

Rab İsrail’e Yardım Edecek

³⁶Bunun için RAB diyor ki,
“İşte davanızı ben savunacağım,
Öcünüzü ben alacağım;
Onun ırmağını kurutacak,
Kaynağını keseceğim.

³⁷Babil taş yığınına, çakal yuvasına
dönecek,
Dehşet ve alay konusu olacak.
Kimse yaşamayacak orada.

³⁸Halkı genç aslanlar gibi
kükreyecek,
Aslan yavruları gibi
homurdanacak.

³⁹Ama kızıştıklarında onlara şölen
verip
Hepsini sarhoş edeceğim;
Keyiflensinler,
Uyanmayacakları sonsuz bir
uykuya
Dalsınlar diye” diyor RAB.

⁴⁰“Onları kuzu gibi, koç ve teke gibi
Boğazlanmaya götüreceğim.”

Babil'in Sonu

- ⁴¹“Şeşak” nasıl alındı!
Bütün dünyanın övünç kaynağı
nasıl ele geçirildi!
Uluslar arasında Babil nasıl
dehşet oldu!
- ⁴²Deniz basacak Babil'i,
Kabaran dalgalar örtecek.
- ⁴³Kentleri viran olacak,
Toprakları kimsenin yaşamadığı,
geçmediği
Kurak bir çöle dönecek.
- ⁴⁴Babil ilahı Bel'i orada
cezalandıracak,
Yuttuğunu ona kusturacağım.
Artık akın akın uluslar
gelmeyecek ona.
Babil surları yıkılacak.
- ⁴⁵“Oradan çık, ey halkım!
Hepiniz canınızı kurtarın!
Kaçın RAB'bin kızgın öfkesinden!
- ⁴⁶Ülkede duyacağınız söylentiler
yüzünden
Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın.
Bir yıl bir söylenti duyulur, ertesi
yıl bir başkası;
Ülkedeki zorbalıkla,
Önderin öndere karşı çıktığıyla
İlgili söylentiler yayılır.
- ⁴⁷İşte bu yüzden Babil'in putlarını
Cezalandıracağım günler geliyor.
Bütün ülke utandırılacak,
Öldürülenler ülkenin ortasında
yere serilecek.
- ⁴⁸O zaman yer, gök ve onlardaki her
şey
Babil'in başına gelenlere sevinecek.
Çünkü kuzeyden gelen yok ediciler
Saldıracaklar ona” diyor RAB.
- ⁴⁹Yeremya şöyle diyor:
“İsrail'in öldürülenleri yüzünden
düşmelidir Babil.

- Yeryüzünde öldürülen herkes
Babil yüzünden düştü.
- ⁵⁰Ey sizler, kılıçtan kurtulanlar,
Kaçın, oyalanmayın!
RAB'bi anın uzaktan,
Yeruşalim'i düşünün!”
- ⁵¹“Rezil olduk, çünkü aşağılandık,
Yüzümüz utanç içinde.
Çünkü yabancılar RAB'bin
Tapınağı'nın
Kutsal yerlerine girmişler.”
- ⁵²“Bu yüzden” diyor RAB,
“Putlarını cezalandıracağım
günler geliyor,
Yaralıları inleyecek bütün ülkede.
- ⁵³Babil göklere çıksa,
Yüksekteki kalesini pekiştirse de,
Yok edicileri göndereceğim
üzerine” diyor RAB.
- ⁵⁴“Babil'den çılgık,
Kildan* ülkesinden büyük yıkım
sesi duyuluyor.
- ⁵⁵Çünkü RAB Babil'i yıkıma
uğrattıyor;
Şamatasını susturuyor.
Düşman engin sular gibi kükrüyor,
Seslerinin gürültüsü yankılanıyor.
- ⁵⁶Çünkü Babil'e karşı bir yok edici
çıkacak;
Yiğitleri tutsak olacak,
Yayları paramparça edilecek.
Çünkü RAB karşılık veren bir
Tanrı'dır,
Her şeyin tam karşılığını verir.
- ⁵⁷Babil önderlerini, bilgelerini,
valilerini,
Yardımcılarını, yiğitlerini öyle
sarhoş edeceğim ki,
Sonsuz bir uykuya dalacak, hiç
uyanmayacaklar”
Diyor adı Her Şeye Egemen RAB
olan Kral.
- ⁵⁸Her Şeye Egemen RAB diyor ki,

“Babil'in kalın surları yerle bir edilecek,
Yüksek kapıları ateşe verilecek.
Halkların çektiği emek boşuna,
Ulusların didinmesi ateşe yarayacak.”

Yeremya'nın Bildirisi Babil'e Ulaşıyor

⁵⁹Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının dördüncü yılında, baş görevli Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya Sidkiya'yla birlikte Babil'e gittiğinde Peygamber Yeremya ona şu buyruğu verdi. ⁶⁰Yeremya Babil'in başına gelecek bütün felaketleri, Babil'e ilişkin bütün bu sözleri bir tomara yazmıştı. ⁶¹Yeremya Seraya'ya şöyle dedi: “Babil'e varır varmaz bütün bu sözleri okumayı unutma. ⁶²De ki, ‘Ya RAB, burayı yıkacağını, içinde insan da hayvan da yaşamayacağını, ülkenin sonsuza dek viran kalacağını söyledin.’ ⁶³Okumayı bitirince tomarı bir taşa bağlayıp Fırat'a fırlat. ⁶⁴Sonra de ki, ‘Babil başına getireceğim felaket yüzünden batacak, bir daha kalkamayacak. Bitkin düşecekler.’”

Yeremya'nın sözleri burada son buluyor.

Yeruşalim'in Düşüşü

(2Kr.24:18-25:21; 2Ta.36:11-20; Yer.39:1-10)

52 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. ²Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. ³RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkelendiği için onları huzurundan attı.

Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı. ⁴Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın* onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresi-

ne rampa yaptılar. ⁵Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı.

⁶Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. ⁷Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler* kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. ⁸Ama Kildani ordusu Kral Sidkiya'nın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı. ⁹Kral Sidkiya yakalanıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil Kralı'nın huzuruna çıkarıldı. Babil Kralı onun hakkında karar verdi. ¹⁰Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda önderlerini öldürttü. ¹¹Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. Sidkiya öldüğü güne dek cezaevinde tutuldu.

¹²Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın onuncu günü muhafız birliği komutanı, Babil Kralı'nın görevlisi Nebuzaradan Yeruşalim'e girdi. ¹³RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve Yeruşalim'deki bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı. ¹⁴Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani ordusu Yeruşalim'i çevreleyen bütün surları yıktı. ¹⁵Komutan Nebuzaradan yoksullardan bazılarını, kentte sağ kalanları, Babil Kralı'nın safına geçen kaçakları ve zanaatçıları sürgün etti. ¹⁶Ancak bağcılık, çiftçilik yapıpınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı.

¹⁷Kildaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç* sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler. ¹⁸Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitil maşalarını, çanakları, tabakları, bü-

tün tunç eşyaları aldılar. ¹⁹Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş tasları, buhurdanları, çanakları, kovaları, kandillikleri, tabakları, dök-melik sunu taslarını alıp götürdü.

²⁰RAB'bin Tapınağı için Kral Süleyman'ın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve altındaki on iki tunç bo-ğa heykeliyle ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı. ²¹Her sütun on sekiz arşın^a yüksekliğindeydi, çevresi on iki arşındı^v. Her birinin kalınlığı dört parmaklı, içi boştu. ²²Üzerinde tunç bir başlık vardı. Başlığın yüksekliği beş arşındı^y, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da nar motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu. ²³Yanlarda doksan altı nar motifi vardı. Başlığı çevreleyen ağ motifinin üzerinde toplam yüz nar motifi bulunuyordu.

Yahuda Halkı Babil'e Sürülüyor
(2Kr. 25:18-21)

²⁴Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı. ²⁵Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın yedi danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulu-

nan altmış kişiyi tutsak etti. ²⁶Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü. ²⁷Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti.

Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.

²⁸Nebukadnessar'ın sürgüne götürdüğü halkın sayısı şudur:

Yedinci yıl 3 023 Yahudi;

²⁹Nebukadnessar'ın on sekizinci yılında Yeruşalim'den 832 kişi;

³⁰yirmi üçüncü yılında, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın sürdüğü 745 Yahudi. Hepsini 4 600 kişiydi.

Kral Yehoyakin Serbest Bırakılıyor
(2Kr. 25:27-30)

³¹Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının* yirmi beşinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'e lütfederek onu cezaevinden çıkardı. ³²Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi. ³³Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil Kralı'nın sofrasında yer aldı. ³⁴Yaşamı boyunca Babil Kralı tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.

ü 52:21 "On sekiz arşın": Yaklaşık 8.1 m. v 52:21 "On iki arşın": Yaklaşık 5.4 m.
y 52:22 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m.

AĞITLAR

GİRİŞ

Ağıtlar Kitabı İ.Ö. 586'da Yerus salim'in yıkılışı, sürgün ve bu yıkımın sonuçları üzerine yakılan beş ağıttan oluşmaktadır. Kitabın ilk dört bölümü akrostiş biçiminde yazılmıştır. Ayetler sırasıyla İbrani alfabesinin harfleriyle başlar. Yalnız    nc  bölümde üçer ayet aynı harfle başlıyor. Kitap genellikle yas niteliği taşımakla birlikte, geleceğe umut ve Tanrı'ya güven de görülmektedir. Ağıtlar, İ. . 586 yılında İsraililer'in yaşadığı ulusal felaketin anısına her yıl tutulan yas ve oruç günlerinde tapınmada Yahudiler'ce kullanılır.

Ana Hatlar:

- 1:1-22 Yerus salim'in acıları
- 2:1-22 Yerus salim'in cezası
- 3:1-66 Ceza ve umut
- 4:1-22 Yerus salim'in viraneye dönmesi
- 5:1-22 Merhamet için edilen dua

1. Ağıt

- 1** O kent ki, insan doluydu,
Nasıl da tek başına kaldı şimdi!
Büyüktü uluslar arasında,
Dul kadına döndü!
Soyluydu iller arasında,
Angarya altına düştü!
²Geceleyin acı acı ağlıyor,
Yanaklarında gözyaşı;
Avutan tek kişi bile yok
Bunca oynaşı arasında.
Dostları ona hainlik etti,
Düşman oldu.
³Yahuda acı çekip ağır kölelik
ettikten sonra
Sürgün edildi,
Ulusların arasında oturuyor,
Ama rahat bulamıyor.
O sıkıntıdayken ardına düşenler
ona yetişti.
⁴Siyon'a giden yollar yas tutuyor,
Çünkü bayramlara gelen yok.

- Bütün kapıları ıssız, kâhinleri*
inliyor,
Erden kızları sıkıntıda, kendisi de
acı çekiyor.
⁵Hasımları başa geçti, düşmanları
rahat içinde.
Çok isyan ettiği için RAB ona acı
 ektiriyor,
Yavruları hasımlarının gözü
 n nde sürgüne gitti.
⁶Siyon kızının* bütün güzelliği uçtu,
 nderleri otlak bulamayan
geyiklere döndü,
Dermanları kesildi
Kendilerini kovalayanların önünde.
⁷Yerus l m sıkıntı içinde başiboş
dolaşırken
Eski günlerdeki varlığını anımsıyor.
Halkı hasmının eline düşüp de
Yardımaına koşan çıkmayınca,
Hasımları haline bakıp
Yıkılışına güldüler.
⁸Yerus l m büyük günah işledi,

Bu yüzden kirlendi.
Ona saygı duyanların hepsi
Şimdi onu hor görüyor,
Çünkü onu çıplak gördüler.
O da inleyip öbür yana dönüyor.

⁹Kirliliği eteklerindeydi,
Sonunu düşünmedi;
Bu yüzden düşüşü korkunç oldu,
Avutani yok.

“Ya RAB, düşkün halimi gör,
Çünkü düşmanım kazandı!”

¹⁰Değerli her şeyine düşman el uzattı.
Tapınağına başka ulusların
girdiğini gördü,
Topluluğuna girmesini
yasakladığın uluslar.

¹¹Halkı inleyip ekmek arıyor,
Yeniden güçlerine kavuşmak için
Değerli neleri varsa ekmekle
değiştiler;
“Bak da gör, ya RAB, ne kadar
sefil oldum.”

¹²“Ey sizler, yoldan geçenler,
Sizin için önemi yok mu bunun?”
Bakın da görün, başıma gelen
dert gibisi var mı?
Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin
alevlendiği gün
Başıma yağdırdı onu.

¹³Ateş saldı yukarıdan,
Kemiklerimin içine işledi ateş;
Ağ serdi ayaklarıma,
Geri çevirdi beni;
Mahvetti, baygın kaldım bütün gün.

¹⁴İsyanlarım boyunduruğa döndü,
RAB'bin eliyle birbirine tutturulup
Boynuma geçirildi, gücüm tükendi.
Rab karşı duramadığım
İnsanların eline verdi beni.

¹⁵Hiçe saydı beni savunan yiğitleri,
Gençlerimi kırıp geçirmek için
çağrı yaptı ordulara,
Rab erden Yahuda kızını
Üzüm sıkma çukurunda çiğnedi
adeta.

¹⁶“Ağlıyorum bunlara,
Gözlerimden yaşlar boşanıyor;
Çünkü beni avutan,
Canımı tazeleyen benden uzak.
Çocuklarım şaşkına döndü,
Çünkü düşmanım üstün çıktı.”

¹⁷Siyon ellerini açmış,
Ama onu avutan yok.
RAB Yakup soyuna karşı buyruk
verdi,
Komşuları ona hasım olsun, dedi.
Yeruşalim aralarında paçavraya
döndü.

¹⁸“RAB haklıdır, çünkü buyruğuna
karşı geldim.
Şimdi dinleyin, ey halklar,
çektığım acıyı görün;
Erden kızlarım, gençlerim
sürgüne gitti.

¹⁹Oynaşlarımı çağırdım,
Ama aldattılar beni.
Yeniden güçlerine kavuşmak için
yiyecek ararken
Kâhinlerimle önderlerim kentte
can verdi.

²⁰Gör, ya RAB, ne sıkıntılar
çektığımı,
İçim kanıyor, yüreğim buruk,
Çünkü çok asilik ettim;
Dışarıda kılıç beni
çocuklarımdan ayırmakta,
İçerdeyse ölüm kol gezmekte.

²¹İnlediğimi duydular,
Beni avutan olmadı.
Bütün düşmanlarım başıma gelen
felaketi duydu,
Sen yaptın diye sevinçten coştular.
İlan ettiğin günü getir,
Onlar da benim gibi olsunlar.

²²Yaptıkları her kötülüğü anımsa,
İsyanlarımdan ötürü bana ne
yaptınsa onlara da yap;
Çünkü sürekli inliyor, baygınlık
geçiriyorum.”

2. Ağut

- 2 Rab öfkelenince Siyon kızını*
nasıl bulutla kapladı!
İsrail'in görkemini gökten yere
fırlattı,
Öfkelenildiği gün ayağının
taburesini anımsamadı.
- ²Yakup soyunun yaşadığı her yeri
acımadan yuttu,
Yahuda kızının surlu kentlerini
gazabıyla yıktı,
Yerle bir etti onları,
Krallığını ve önderlerini alçalttı.
- ³Kızgın öfkesiyle İsrail'in gücünü^b
kökünden kesti,
Düşmanın önünde sağ elini
onların üstünden çekti,
Çevresini yiyip bitiren alevli ateş
gibi Yakup soyunu yaktı.
- ⁴Düşman gibi yayını gerdi,
Hasım gibi sağ elini kaldırdı,
Göz zevkini okşayan herkesi
öldürdü,
Gazabını Siyon kızının çadırı
üstüne ateş gibi döktü.
- ⁵Rab adeta bir düşman olup İsrail'i
yuttu,
Bütün saraylarını yutup surlu
kentlerini yıktı,
Yahuda kızının feryadını,
figanını arşa çıkardı.
- ⁶Bahçe çardağını söker gibi kendi
çardağını söküp attı,
Buluşma yerini yok etti,
RAB Siyon'da bayram ve Şabat*
günlerini unutturdu,
Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da
kâhini de reddetti.
- ⁷Rab sunağını attı,
Tapınağını terk etti;
Siyon saraylarını çeviren surları
düşman eline bıraktı.
Bayram gününde olduğu gibi,
Düşman RAB'bin Tapınağı'nda
sevinç çılgınlıkları attı.

- ⁸RAB Siyon kızının surlarını
yıkmağa karar verdi,
İpi gerdi ve yıkmaktan el çekmedi,
İç ve dış surlara yas tutturdu,
İkisinin de gücü tükendi.
- ⁹Siyon'un kapıları yere battı,
RAB kapı sürgülerini kırıp yok
etti,
Kralıyla önderleri başka ulusların
arasında kaldı,
Kutsal Yasa uygulanmaz oldu,
Peygamberlerine RAB'den görün
gelmiyor artık.
- ¹⁰Siyon kızının ileri gelenleri suskun,
yere oturmuş,
Başlarına toprak saçıp çul
kuşanmışlar,
Yeruşalim'in erden kızları yere
eğmiş başlarını.
- ¹¹Gözlerim tükenmekte ağlamaktan,
İçim kanıyor;
Halkımın yıkımından
Yüreğim sızlıyor,
Çünkü kent meydanlarında
çocuklarla bebekler bayılmakta.
- ¹²Kent meydanlarında yaralılar gibi
bayılıp
Can çekişirken annelerinin
bağrında,
“Ekmekle şarap nerede?” diye
soruyorlar annelerine.
- ¹³Senin için ne diyeyim?
Ey Yeruşalim kızı*, seni neye
benzeteyim?
Ey Siyon'un erden kızı, sana neyi
örnek göstereyim de
Seni avutayım?
Sendeki gedik deniz kadar büyük,
Kim sana şifa verebilir?
- ¹⁴Peygamberlerin senin için boş ve
anlamsız görümler gördüler.
Suçunu ortaya çıkarsalardı, eski
gönencine kavuşabilirdin;
Oysa seni ayartacak boş görümler
gördüler.

¹⁵Yoldan geçen herkes el çırparak
seninle alay ediyor,
Yeruşalim kızına baş sallayıp
ıslık çalarak,
“Bütün dünyanın sevinci, güzellik
simgesi dedikleri kent bu mu?”
diyorlar.

¹⁶Düşmanlarının hepsi seninle alay
etti,
Islık çalıp diş gıcırdatarak,
“Onu yuttuk” diyorlar,
“İşte beklediğimiz gün, sonunda
gördük onu.”

¹⁷RAB düşündüğünü yaptı,
Geçmişte söylediği sözü yerine
getirdi,
Yıktı, acımadı,
Düşmanı senin haline sevindirdi,
Hasımlarını güçlü kıldı^c.

¹⁸Halk Rab'be yürekten feryat ediyor.
Ey Siyon kızının surları,
Gece gündüz gözyaşın sel gibi
aksın!
Dinlenme, gözüne uyku girmesin!

¹⁹Kalk, gece her nöbet başında haykır,
Rab'bin huzurunda yüreğini su
gibi dök!
Her sokak başında açlıktan
bayılan çocuklarının başı için
O'na ellerini aç.

²⁰“Bak, ya RAB, gör! Kime böyle
yaptın?
Kadınlar çocuklarını, sevgili
yavrularını mı yesin?
Kâhinle peygamber Rab'bin
Tapınağı'nda mı öldürülsün?

²¹Gençler, yaşlılar sokaklarda,
yerlerde yatıyor,
Kılıçtan geçirildi erden
kızlarıyla gençlerim,
Öfkелendiğin gün öldürdün
onları, acımadan boğazladın.

²²Bir bayram günü davet eder gibi
Beni dehşete düşürenleri davet
ettin her yandan.

RAB'bin öfkелendiği gün kaçıp
kurtulan,
Sağ kalan olmadı.
Sevgiyle büyüttüğüm çocuklarımı
Düşmanım yok etti.”

3. Ağut

3 RAB'bin gazap değneği altında
acı çeken adam benim.

²Beni güttü,
Işıktaki değil karanlıkta yürüttü.

³Evet, dönüp dönüp bütün gün bana
elini kaldırıyor.

⁴Etimi, derimi yıprattı, kemiklerimi
kırdı.

⁵Beni kuşattı,
Acı ve zahmetle sardı çevremi.

⁶Çoktan ölmüş ölümler gibi
Beni karanlıkta yaşattı.

⁷Çevreme duvar çekti, dışarı
çıkamıyorum,
Zincirimi ağırlaştırdı.

⁸Feryat edip yardım isteyince de
Duama set çekiyor.

⁹Yontma taşlarla yollarımı kesti,
Dolaştırdı yollarımı.

¹⁰Benim için O pusuya yatmış bir ayı,
Gizlenmiş bir aslandı.

¹¹Yollarımı saptırdı, paraladı,
Mahvetti beni.

¹²Yayını gerdi, okunu savurmak için
Beni nişangah olarak dikti.

¹³Oklarını böbreklerime sapladı.

¹⁴Halkımın önünde gülünç düştüm,
Gün boyu alay konusu oldum
türkülerine.

¹⁵Beni acıya doyurdu,
Bana doyasıya pelinsuyu içirdi.

¹⁶Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı,
Kül içinde diz çöktürdü bana.

¹⁷Esenlik yüzü görmedi canım,
Mutluluğu unuttum.

¹⁸Bu yüzden diyorum ki,
“Dermanım tükendi,
RAB'den umudum kesildi.”

¹⁹Acımı, başıboşluğumu,

Pelinotuyla ödü anımsa!

²⁰ Hâlâ onları düşünmekte
Ve sıkılmaktayım.

²¹ Ama şunu anımsadıkça
umutlanıyorum:

²² RAB'bin sevgisi hiç tükenmez,
Merhameti asla son bulmaz;

²³ Her sabah tazelenir onlar,
Sadakatin büyüktür.

²⁴ “Benim payıma düşen RAB'dir”
diyor canım,

“Bu yüzden O'na umut bağlıyorum.”

²⁵ RAB kendisini bekleyenler,
O'nu arayan canlar için iyidir.

²⁶ RAB'bin kurtarışını sessizce
beklemek iyidir.

²⁷ İnsan için boyunduruğu gençken
taşımak iyidir.

²⁸ RAB insana boyunduruk takınca,
İnsan tek başına oturup susmalı;

²⁹ Umudunu kesmeden yere kapanmalı,
³⁰ Kendisine vurana yanağını dönmüş
Utanca doymalı;

³¹ Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek
geri çevirmez.

³² Dert verse de,
Büyük sevgisinden ötürü yine
merhamet eder;

³³ Çünkü isteyerek acı çekertmez,
İnsanları üzmez.

³⁴ Ülkedeki bütün tutsakları ayak
altında ezmeyi,

³⁵ Yüceler Yücesi'nin huzurunda
insan hakkını saptırmayı,

³⁶ Davasında insana haksızlık etmeyi
Rab doğru bulmaz.

³⁷ Rab buyurmadıkça kim bir şey
söyler de yerine gelir?

³⁸ İyilikler gibi felaketler de Yüceler
Yücesi'nin ağzından çıkmıyor mu?

³⁹ İnsan, yaşayan insan
Niçin günahlarının cezasından
yakınır?

⁴⁰ Davranışlarımızı sınavı gözden
geçirelim,

Yine RAB'be dönelim.

⁴¹ Ellerimizin yanısıra yüreklerimizi
de göklerdeki Tanrı'ya açalım:

⁴² “Biz karşı çıkıp başkaldırdık,
Sen bağışlamadın.

⁴³ Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın,
Acımadan öldürdün.

⁴⁴ Dualar sana erişmesin diye
Bulutları örtündün.

⁴⁵ Uluslar arasında bizi pislige,
süprüntüye çevirdin.

⁴⁶ Düşmanlarımızın hepsi bizimle
alay etti.

⁴⁷ Dehşet ve çukur, kırgın ve yıkım
çıktı önümüze.”

⁴⁸ Kırılan halkım yüzünden
Gözlerimden sel gibi yaşlar akıyor.

⁴⁹ Durup dinmeden yaş boşanıyor
gözümden,

⁵⁰ RAB göklerden bakıp görünceye
dek.

⁵¹ Kentimdeki kızların halini gördükçe
Yüreğim sızlıyor.

⁵² Boş yere bana düşman olanlar bir
kuş gibi avladılar beni.

⁵³ Beni sarnıca atıp öldürmek istediler,
Üzerime taş attılar.

⁵⁴ Sular başımdan aştı, “Tükendim”
dedim.

⁵⁵ Sarnıcın dibinden seni adınla
çağırdım, ya RAB;

⁵⁶ Sesimi, “Ahıma, çağırma kulağını
kapama!” dediğimi duydun.

⁵⁷ Seni çağırınca yaklaş, “Korkma!”
dedin.

⁵⁸ Davamı sen savundun, ya Rab,
Canımı kurtardın.

⁵⁹ Bana yapılan haksızlığı gördün,
ya RAB,

Davamı sen gör.

⁶⁰ Benden nasıl öğ aldıklarını,
Bana nasıl dolap çevirdiklerini
gördün.

⁶¹⁻⁶² Aşağılamalarını, ya RAB,
Çevirdikleri bütün dolapları,

- Bana saldıranların dediklerini,
Gün boyu söylendiklerini duydun.
⁶³Oturup kalkışlarına bak,
Alay konusu oldum türkülerine.
⁶⁴Yaptıklarının karşılığını ver,
ya RAB.
⁶⁵İnat etmelerini sağla,
Lanetin üzerlerinden eksilmesin.
⁶⁶Göklerinin altından öfkeyle kovala,
yok et onları, ya RAB.

4. Ağut

- 4** Altın nasıl donuklaştı,
Saf altın nasıl değişti!
Kutsal taşlar sokak başlarına
dağılmış.
²Değerleri saf altınla ölçülen Siyon
çocukları
Nasıl çömlekçi işi, toprak testi
yerine sayılır oldu!
³Çakallar bile meme verip
yavrularını emzirir,
Ama halkım çöldeki devekuşları
kadar acımasız oldu.
⁴Susuzluktan emzikteki bebeklerin
dili damağına yapıyor,
Çocuklar ekmek istiyor, veren
yok.
⁵Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi,
Sokaklarda perişan oldular;
Onlar ki, al giysiler içinde
büydüler,
Çöp yığınlarını kapışır oldular.
⁶Halkımın suçu el değmeden, bir
anda yıkılan
Sodom'un günahından daha
büyüktür.
⁷Beyleri kardan temiz, süttten aktılar,
Bedence mercandan kızıl,
laciverttaşı kadar biçimliydiler.
⁸Şimdiyse görünüşleri kömürden kara,
Sokaklarda tanınmaz oldular.
Bir deri bir kemiğe döndüler,
odun gibi kurudular.
⁹Kılıçla öldürülenler kıtlıktan
ölenlerden mutludur,

- Çünkü kıtlıktan ölenler tarla
ürününün yokluğundan
yıpranarak erimekteler.
¹⁰Merhametli kadınlar çocuklarını
elleriyle pişirdiler,
Halkım kırılırken yiyecek oldu
bu kendilerine.
¹¹RAB öfkesini boşalttı, kızgın
öfkesini döktü,
Temellerini yiyip bitiren ateşi
Siyon'un içinde tutuşturdu.
¹²Dünyadaki kralların ve insanların
hiçbiri
Yeruşalim kapılarından
hasımların, düşmanların
gireceğine inanmazdı.
¹³Peygamberlerinin günahı,
kâhinlerinin suçu yüzündendi bu,
Çünkü onlar kentin ortasında
doğruların kanını döktüler.
¹⁴Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar,
Kanla kirlendikleri için kimse
giysilerine dokunamıyor.
¹⁵“Çekilin! Kirliler!” diye bağırıyorlar
onlara,
“Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!”
Kaçıp başıboş dolaştıklarında,
Öteki uluslar, “Artık burada
kalmasınlar” dediler.
¹⁶RAB kendisi dağıttı onları,
Artık yüzlerine bakmayacak.
Kâhinleri saymadılar, yaşlılara
acımadılar.
¹⁷Boş yere yardım beklemekten
gözlerimizin ferisi sönüyor,
Gözetleme kulesinde bizi
kurtaramayacak bir ulusu
bekledikçe bekledik.
¹⁸İzlerimizi sürüyorlar,
Sokaklarımızda gezemez olduk.
Sonumuz yaklaştı, günlerimiz
tükeni,
Çünkü sonumuz geldi.
¹⁹Bizi kovalayanlar gökteki
kartallardan çevikti,

Dağların üstünde kovaladılar bizi,
 Çölde bize pusu kurdular.
²⁰Yaşam soluğumuz,
 RAB'bin meshettiği* kral onların
 çukurunda yakalandı;
 Hani onun için, "Ulusların
 arasında onun gölgesinde
 yaşayacağız" dediğimiz.

²¹Ûs ülkesinde yaşayan Edom kızı,
 sevin, coş,
 Ancak kâse* sana da gelecek,
 sarhoş olup soyunacaksın.
²²Ey Siyon kızı*, suçunun cezası
 sona erdi,
 RAB bir daha seni sürgüne
 göndermeyecek.
 Ama, ey Edom kızı, suçun
 yüzünden seni cezalandırıp
 günahlarını ortaya çıkaracak.

5. Ağıt

5 Anımsa, ya RAB, başımıza geleni,
 Bak da utancımızı gör.
²Mülkümüz yabancılara geçti,
 Evlerimiz ellere.
³Öksüz kaldık, babasız,
 Annelerimiz dul kadınlara döndü.
⁴Suyumuzu parayla içtik,
 Odunumuzu parayla almak
 zorunda kaldık.
⁵Bizi kovalayanlar ensemizde,
 Yorgun düştük, rahatımız yok.
⁶Ekmek için
 Mısır'a, Asur'a el açtık.
⁷Atalarımız günah işledi,
 Ama artık onlar yok;
 Suçlarının cezasını biz yüklendik.
⁸Köleler üstümüzde saltanat sürüyor,

Bizi ellerinden kurtaracak kimse
 yok.
⁹Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzünden
 Ekmeğimizi canımız pahasına
 kazanıyoruz.
¹⁰Kıtlığın yakıcı sıcağından
 Derimiz fırın gibi kızardı.
¹¹Siyon'da kadınların,
 Yahuda kentlerinde erden kızların
 ırzına geçtiler.
¹²Önderler ellerinden asıldı,
 Yaşlılar saygı görmedi.
¹³Değirmen taşını gençler çevirdi,
 Çocuklar odun yükü altında
 tökezledi.
¹⁴Yaşlılar kent kapısında oturmaz oldu,
 Gençler saz çalmaz oldu.
¹⁵Yüreğimizin sevinci durdu,
 Oyunumuz yasa döndü.
¹⁶Taç düştü başımızdan,
 Vay başımıza!
 Çünkü günah işledik.
¹⁷Bu yüzden yüreğimiz baygın,
 Bunlardan ötürü gözlerimiz
 karardı.
¹⁸Viran olan Siyon Dağı'nın üstünde
 Çakallar geziyor!
¹⁹Ama sen, sonsuza dek tahtında
 oturursun, ya RAB,
 Egemenliğin kuşaklar boyu sürer.
²⁰Niçin bizi hep unutuyorsun,
 Neden bizi uzun süre terk
 ediyorsun?
²¹Bizi kendine döndür, ya RAB,
 döneriz,
 Eski günlerimizi geri ver.
²²Bizi büsbütün attıysan,
 Bize çok öfkelenmiş olmalısın.

HEZEKİEL

GİRİŞ

Peygamber Hezekiel İ.Ö. 586 yılında Yerus alim'in d      nden önce ve sonra Babil'de sürgünde yaşadı. Sürgünde olanlara da, Yerus alim halkına da seslendi Hezekiel. Bu kitabın altı temel noktası var:

1. Tanrı'nın Hezekiel'i peygamber seçmesi.
2. Tanrı'nın yargısı, gelecek felaket ve Yerus alim'in d      yle ilgili uyarılar.
3. İsrail halkına baskı yapan ve onları yanlış yola sürükleyen uluslara karşı Tanrı'nın bildirileri.
4. Yerus alim'in d      nden sonra İsrail halkına teselli ve daha parlak bir gelecek için Tanrı'nın vaadi.
5. Gog'a karşı söylenen peygamberlik sözleri.
6. Yeni tapınak ve İsrail ulusunun eski gönencine kavu masıyla ilgili görüm.

Hezekiel içten bir imana sahipti. Görümler aracılığıyla Tanrı'dan aldığı birçok bildiriyi halka ilettili. Bunu yaparken birçok canlı simgesel hareketlere başvurdu. Y re in de i mesinin önemini vurgulayan Hezekiel herkesin i ledi i günahtan sorumlu olduğunu dile getiriyor. Buna karşın ulusun eski gönencine kavu acağına inanıyor.

Ana Hatlar:

- 1:1-3:27 Hezekiel'in  a ırılı ı
- 4:1-24:27 Yerus alim'in yıkılacağına ilişkin bildiriler
- 25:1-32:32 Tanrı'nın uluslara karşı yargısı
- 33:1-37:28 Tanrı'nın kendi halkına vaadi
- 38:1-39:29 Gog'a karşı söylenen peygamberlik sözleri
- 40:1-48:35 Gelecekteki tapınak ve ülke ile ilgili görüm

Rab'bin Görkemi Hezekiel'e Açıklanıyor

1 Otuzuncu yılda^a, dördüncü ayın^{*} beşinci günü Kevan Irmağı kıyısında sürgünde yaşayanlar arasındayken gökler açıldı, Tanrı'dan gelen görümler gördüm. ²Kral Yehoyakin'in s rg nl   n n beşinci yılında, ayın beşinci günü, ³Kildan*  lkesinde, Kevan Irmağı kıyısında RAB B zi oğlu Kâhin* Hezekiel'e seslendi. RAB'bin eli orada onun üzerindeydi.

⁴Kuzeyden esen kasırganın göz alıcı bir ışıkla çevrelenmiş, ateş saçan büyük bir bulutla geldiğini gördüm. Ate in ortası ı ıldayan madeni andırıyordu. ⁵En ortasında insana benzer dört canlı yaratık duruyordu; ⁶her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. ⁷Bacakları dimdikti, ayakları buza ı aya ına benziyor ve cilalı tunç* gibi parlıyordu. ⁸D rt yanlarında, kanatların altında insan elleri vardı. Dördünün de yüzleri, kanatları vardı. ⁹Kanatları birbirine de erek

^a 1:1 "Otuzuncu yıl": Anlamı kesin olarak bilinmiyorsa da, Hezekiel'in ya ının otuz olduğu sanılıyor. 1:1 Va.19:11 1:2 2Kr.24:10-16; 2Ta.36:9-10 1:5 Va.4:6

dosdoğru ilerliyor, ilerlerken sağa sola dönmüyordu.

¹⁰Her yaratığın dört yüzü vardı: Önde dördünün yüzü insan yüzüne, sağda dördünün aslan yüzüne, solda dördünün öküz yüzüne, arkada dördünün kartal yüzüne benzer bir yüzü vardı.

¹¹Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarıya doğru açılmıştı. Her yaratığın iki kanadı yanda öbür yaratıkların kanadına değiyor, iki kanatla da bedenlerini örtüyordu. ¹²Her biri dosdoğru ilerliyordu. Ruhları onları nereye yönlendirirse, sağa sola sapmadan oraya gidiyorlardı. ¹³Canlı yaratıkların görünüşü yanan ateş közleri ya da meşale gibiydi. Ateş yaratıkların ortasında hareket ediyordu; ışık saçıyor ve içinden şimşekler çıkıyordu. ¹⁴Yaratıklar şimşek çakar gibi hızla ileri geri gidip geliyorlardı.

¹⁵Bu dört yüzlü yaratıklara bakarken, her birinin yanında, yere değen bir tekerlek gördüm. ¹⁶Tekerleklerin görünüşü ve yapısı şöyleydi: Sarı yakut gibi parlıyorlardı ve dördü de birbirine benziyordu. Görünüşleri ve yapıları iç içe girmiş bir tekerlek gibiydi. ¹⁷Hareket edince yaratıkların baktıkları dört yönden birine doğru sağa sola sapmadan ilerliyordu. ¹⁸Tekerleklerin kenarı yüksek ve korkunçtu; hepsi çepeçevre gözlerle doluydu.

¹⁹Canlı yaratıklar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyordu; yaratıklar yerden yükseldikçe, tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. ²⁰Ruhları onları nereye yönlendirirse oraya gidiyorlardı. Tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi. ²¹Yaratıklar hareket ettiğinde onlar da hareket ediyor, yaratıklar durduğunda onlar da duruyor, yaratıklar yerden yükseldiğinde onlar

da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.

²²Kubbeye benzer, billur gibi parlak ve korkunç bir şey canlı yaratıkların başları üzerine yayılmıştı. ²³Kubbenin altında kanatlarının biri öbürünün kanatlarına doğru açılmıştı. Her birinin bedenini örten başka iki kanadı vardı. ²⁴Yaratıklar hareket edince, kanatlarının çıkardığı sesi duydum. Gürül gürül akan suların çağılığını, Her Şeye Gücü Yeten'in sesini, bir ordunun gürültüsünü andırıyordu. Durunca kanatlarını indiriyorlardı. ²⁵Kanatları inik dururken, başları üzerindeki kubbeden bir ses duyuldu.

²⁶Başları üzerindeki kubbenin üstünde laciverttaşından yapılmış tahta benzer bir nesne vardı. Yüksekte, tahtı andıran nesnede insana benzer biri oturuyordu. ²⁷Gördüm ki, beli andıran kısmının yukarısı içi ateş dolu maden gibi ısıldıyordu, belden aşağısı ateşe benziyordu ve çevresi göz alıcı bir ışıkla kuşatılmıştı. ²⁸Görünüşü yağmurlu bir gün bulutların arasında oluşan gökkuşağına benziyordu. Öyleydi çevresini saran parlaklık.

RAB'in görkemini andıran olayın görünüşü böyleydi. Görünce, yüzüstü yere yığıldım, birinin konuştuğunu duydum.

Rab Hezekiel'i Çağırıyor

2 Bana, "Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım" dedi. ²O benimle konuşur konuşmaz Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu; benimle konuşanı duydum.

³Bana, "Ey insanoğlu, seni İsrail halkına, bana başkaldıran o asi ulusa gönderiyorum" dedi, "Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı geldiler. ⁴Bu halk dikbaşı ve inatçıdır. Seni onlara gönderiyorum. Onlara, 'Egemen

RAB şöyle diyor' diyeceksin. ⁵Bu asi halk seni ister dinlesin, ister dinlemesin, yine de aralarında bir peygamber olduğunu bilecektir. ⁶Sen, ey insanoğlu, onlardan ve sözlerinden korkma! Çevrende çalılar, dikenler olsa, akrep-ler arasında yaşasan bile korkma. Asi bir halk olsalar bile, onların söyleyeceklerinden korkma, onlar yüzünden yılğınlığa düşme. ⁷Seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara sözlerimi söyleyeceksin. Çünkü onlar asi bir halktır. ⁸Sen, ey insanoğlu, sana söyleyeceğimi dinle! Bu başkaldıran halk gibi asi olma! Ağzını aç, sana vereceğimi ye!"

⁹Baktım, bana doğru uzanmış bir el gördüm; içinde tomar halinde bir kitap vardı. ¹⁰Tomarı önümde açtı, her iki yanı da yazılıydı. Orada ağıtlar, iniltiler, figanlar yazılıydı.

3 Bana, "Ey insanoğlu, sana verile-ni ye. Bu tomarı yedikten sonra git, İsrail halkına seslen" dedi. ²Böylece ağzımı açtım, yemem için tomarı bana verdi.

³Bana, "Ey insanoğlu, sana verdiğim tomarı ye, mideni onunla doldur" dedi. Bunun üzerine tomarı yedim. Bal gibi tatlı geldi bana.

⁴Sonra şöyle dedi: "Ey insanoğlu, İsrail halkına git, onlara sözlerimi ilet. ⁵Çünkü seni konuşması anlaşılmaz, dili zor bir halka değil, İsrail halkına gönderiyorum. ⁶Evet, seni konuşması anlaşılmaz, dili zor, dediklerini anlamadığın halklara göndermiyorum. Onlara gönderseydim, seni dinlerlerdi. ⁷İsrail halkı seni dinlemek istemeyebilir, çünkü o beni dinlemek istemiyor. Bütün İsrail halkı dikbaşlı ve inatçıdır. ⁸Seni onlar kadar inatçı yapacağım, senin alnını onlarınki kadar katılaştıracam. ⁹Alnını çakmak taşından daha sert bir kaya gibi yapaca-

ğım. Her ne kadar asi bir halsalar da onlardan korkma, yılma."

¹⁰Bana, "Ey insanoğlu, iyice dinle ve sana söyleyeceklerimi yüreğine yerleştir" dedi, ¹¹"Şimdi sürgünde yaşayan halkına git ve seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara, 'Egemen RAB şöyle diyor' de."

¹²Sonra Ruh beni kaldırdı ve arkamda, "RAB'bin görkemine kendi yerinde övgüler olsun!" diye büyük bir gürleme duydum. ¹³Canlı yaratıkların birbirine çarpan kanatlarının çıkardığı sesi, yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü, büyük bir gürleme duydum. ¹⁴Ruh beni kaldırıp götürdü. RAB'bin güçlü eli üzerimde olduğu halde, üzüntüyle, öfkeyle gittim. ¹⁵Kevar Irmağı kıyısındaki Tel-Abib'de yaşayan sürgünlerin yanına geldim. Orada, yaşadıkları yerde onların arasında şaşkınlık içinde yedi gün kaldım.

İsrail Halkına Uyarı

¹⁶Yedi gün sonra RAB bana şöyle seslendi: ¹⁷"İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyara-caksın. ¹⁸Kötü kişiye, 'Kesinlikle öleceksin' dediğim zaman onu uyar-maz, yaşamını kurtarmak amacıyla onu kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım. ¹⁹Ancak kötü kişiyi uyardığın halde kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.

²⁰"Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, onu yıkıma uğratacağım, o da ölecek. Onu uyarmadığın için günahı içinde ölecek, yaptığı doğru işler anılmayacak. Ancak onun kanından seni sorumlu tutacağım. ²¹Ama doğru kişiyi günah işlemesin diye uyarırsan, o da günah iş-

lemezse, kesinlikle yaşayacak. Çünkü o uyarılara kulak vermiştir; sen de canını kurtarmış olacaksın.”

²²RAB'bin eli orada üzerimdeydi. Bana, “Kalk, ovaya git” dedi, “Orada seninle konuşacağım.” ²³Böylece kalkıp ovaya gittim. RAB'bin görkemi tıpkı Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm gibi orada durmaktaydı. Yüzüstü yere yığıldım. ²⁴Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu. Benimle şöyle konuştu: “Git, evine kapan. ²⁵Halkın arasına çıkmaman için seni halatlarla bağlayacaklar, ey insanoğlu. ²⁶Dilini damağına yapıştıracağım; konuşmayacak, onları paylamayacaksın. Çünkü bu halk asidir. ²⁷Ama seninle konuştuğumda dilini çözeceğim. Onlara, ‘Egemen RAB şöyle diyor’ diyeceksin. Dinleyen dinlesin, dinlemeyen dinlemesin. Çünkü bu halk asidir.”

Yeruşalim'in Kuşatılacağı Önceden Bildiriliyor

4 “Sen, ey insanoğlu, bir tuğla al, önüne koy, üzerine Yeruşalim Kenti'ni çiz. ²Kenti kuşat, duvarla çevir. Kente karşı toprak rampalar yap, ordugah kur, çevresine kütükler yerleştir. ³Sonra demir bir sac al; demirden bir duvar gibi kendinle kentin arasına koy. Yüzünü ona doğru çevir. Kent kuşatma altında tutulacak, onu sen kuşatacaksın. Bu İsrail halkı için bir belirti olacak.

⁴“Sonra sol yanına uzan, İsrail halkının günahını yüklen. Sol yanına uzanacağın günler kadar onların suçunun cezasını çekeceksin. ⁵Suçlarının yıl sayısı kadar sana gün ayırdım. Böylece üç yüz doksan gün İsrail halkının suçunun cezasını çekeceksin.

⁶“Bunu yaptıktan sonra, bu kez sağ yanına uzan, Yahuda halkının suçunun cezasını çek. Sana kırk gün, her yıl

için bir gün ayırdım. ⁷Yüzünü Yeruşalim kuşatmasına çevir, çıplak kollarını kaldırıp Yeruşalim'e karşı peygamberlik et. ⁸Kuşatma günlerini bitirinceye dek bir yandan öbür yana dönmemen için seni halatlarla bağlayacağım.

⁹“Buğday, arpa, bakla, mercimek, darı, kızıl buğday al, bir kaba koy. Bunlardan kendine ekmek yap. Bir yanına uzanacağın üç yüz doksan gün boyunca bu ekmekten yiyeceksin. ¹⁰Her gün belirli zamanda yemen için yirmi şekel^b ekmek tartacaksın. ¹¹Bunun gibi suyu da belirli zamanda, ölçüyle, bir hinin altıda biri^c kadar içeceksin. ¹²Yiyeceğini arpa pidesi yer gibi ye ve insan dışkısından ateş yakıp üzerinde halkın gözü önünde pişir.” ¹³RAB, “Uluslar arasına dağıtacağım İsrail halkı böylelikle kirli sayılan yiyecekleri yiyecek” dedi.

¹⁴Ben, “Eyvah, ey Egemen RAB!” diye karşılık verdim, “Hiçbir zaman kirli sayılan bir şeye dokunmadım. Gençliğimden bu yana kendiliğinden ölmüş ya da yabanıl bir hayvan tarafından öldürülmüş bir hayvanın etini yemedim, ağzıma kirli sayılan et koymadım.”

¹⁵“Peki” dedi, “Ekmeğini insan dışkısı yerine tezek yakıp üzerinde pişirmene izin vereceğim.”

¹⁶Sonra, “İnsanoğlu, Yeruşalim'i her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım” dedi, “Bu halk yiyeceğini tartıyla ve kaygı içinde yiyecek, suyunu ölçüyle ve şaşkınlık içinde içecek. ¹⁷Yiyeceği de suyu da azalacak. Hepsini şaşkınlığa düşecek, günahları içinde eriyip yok olacak.

5 “Ey insanoğlu, keskin bir kılıç al, berber usturası gibi kullanarak başını, sakalını tıraş et. Sonra bir terazi getir, kılları bölümlere ayır. ²Yeruşalim'in kuşatılması bitince, kıl-

ların üçte birini kentin ortasında yakacaksın. Üçte birini kılıçla kentin çevresine fırlatacak, kalan üçte birini de rüzgara savuracaksın. Ben de yalın kılıç onların peşine düşeceğim. ³Birkaç tel kıl bırak, giysinin kıvrımlarına tak. ⁴Yine birkaçını alıp ateşe at, yansın. O kıllardan bütün İsrail halkına ateş yayılacak.

⁵“Egemen RAB diyor ki: Bu Yeruşalim’i ulusların ortasına yerleştirdim, çevresini ülkelerle kuşattım. ⁶Öyleyken Yeruşalim çevresindeki bütün uluslardan ve ülkelerden daha çok kötülük yaparak ilkelerimi, kurallarımı çiğnedi. İlkelerime karşı geldi, kurallarım uyarınca davranmadı. ⁷Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: Çevrenizde yaşayan uluslardan daha azgındınız, kurallarımı izlemediniz, ilkelere uymadınız. Çevrenizde yaşayan ulusların ilkelerine de uymadınız.

⁸“Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: İşte ben size karşıyım, ulusların gözü önünde sizi cezalandıracağım. ⁹Yaptığınız bütün iğrençlikler yüzünden önceden yapmadığımı, bir daha yapmayacağımı size yapacağım. ¹⁰Böylece aranızda babalar çocuklarını, çocuklar da babalarını yiyecekler. Sizi cezalandıracağım, sağ kalanlarınızı her yana dağıtacağım. ¹¹Egemen RAB varlığım hakkı için diyor, madem tapınağımı iğrenç put ve uygulamalarınızla kirlettiniz, ben de sizi esirgemeyecek, size acımayacak, sizi kayırmayacağım. ¹²Kentte yaşayanlarınızın üçte biri salgın hastalık ya da kıtlık yüzünden yok olacak; üçte biriniz çevrede kılıçtan geçirilecek; üçte birinizi de her yana dağıtıp yalın kılıç peşinize düşeceğim.

¹³“Böylece kızgınlığım son bulacak, onlara karşı öfkemi yatıştıracağım. O zaman ben de rahata kavuşacağım.

Öfkemi onların üzerine boşaltınca, ben RAB’bin kıskançlığımdan onlarla konuştuğumu anlayacaklar.

¹⁴“Çevrenizdeki uluslar arasında, yoldan her geçenin gözü önünde sizi yıkıma uğratacak, aşağılayacağım. ¹⁵Öfke, kızgınlık ve acı paylamalarla sizi cezalandırdığımda çevrenizdeki uluslar arasında alay konusu olacak, aşağılanacaksınız; ders alınacak, şaşılacak bir duruma düşeceksiniz. Ben, RAB bunu söyledim. ¹⁶Sizi yok etmek için üzerinize öldürücü, yıkıcı kıtlık oklarını salacağım. Üzerinize salacağım kıtlığı daha da artıracak, sizi her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım. ¹⁷Üzerinize kıtlık ve yabani hayvanlar salacağım, sizi çocuklarınızdan edecekler. Salgın hastalık ve dökülen kan sizi süpürüp yok edecek; başınıza da kılıç getireceğim. Ben, RAB böyle söyledim.”

İsrail Dağlarındaki Putataparlık Kınanıyor

6 RAB bana şöyle seslendi: ²“Ey insanoğlu, yüzünü İsrail dağlarına doğru çevir ve onlara karşı peygamberlik et. ³De ki, ‘Ey İsrail dağları, Egemen RAB’bin sözünü dinleyin. Egemen RAB dağlara, tepelere, vadilere, derelere şöyle diyor: Üzerinize kılıç göndereceğim, tapınma yerlerinizi yıkacağım. ⁴Sunaklarınızı devirecek, buhur sunaklarınızı paramparça edeceğim. Kılıçtan geçirilmiş halkınızı putlarınızın önüne düşüreceğim. ⁵İsrailliler’in cesetlerini putlarınızın önüne atacak, kemiklerini sunaklarının çevresine dağıtacağım. ⁶Yaşadığınız her yerde kentleriniz yakılıp yıkılacak, tapınma yerleriniz yerle bir edilecek. Öyle ki, sunaklarınız devrilip yıkılsın^c, putlarınız ezilip paramparça olsun, buhur sunak-

ların yok edilsin, el emeğiniz boşa çıksın. ⁷Halkınız her yerde öldürülecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

⁸“ ‘Birkaç kişiyi ölümden kurtaracağım. Ülkelere, uluslar arasına dağıtılan bazılarınız kılıçtan kurtulacak. ⁹Kurtulanlar tutsak alındıkları uluslarda beni anımsayacaklar. Benden dönen sadakatsiz yüreklerinden, putları ardınca şehvete sürükleyen gözlerinden derin acı duydum. Yaptıkları kötülükler ve iğrenç uygulamalar yüzünden kendilerinden tiksinecekler. ¹⁰Benim RAB olduğumu, başlarına bu felaketi getireceğimi boşuna söylemediğimi anlayacaklar.

¹¹“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ellerini çırp, ayaklarını yere vur, İsrail halkının bütün kötü ve iğrenç uygulamalarından ötürü ah çek! Çünkü kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla yok olacaklar. ¹²Uzaktakiler salgın hastalıktan ölecek, yakındakiler kılıçtan geçirilecek, kuşatma sırasında sağ kalanlar kıtlıktan ölecek. Böylece onlara duyduğum öfkeye son vereceğim. ¹³Putlarının arasına, sunaklarının çevresine, her yüksek tepeye, dağ doruğuna, her yeşeren bol yapraklı ağacın altına cesetleri serilince, benim RAB olduğumu anlayacaklar. Oralarda putlarına güzel kokulu buhur sundular. ¹⁴Elimi onlara karşı uzatacak, çölden Rivla'ya kadar yaşadıkları ülkeyi yerle bir edip ıssız bırakacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

Son Yaklaştı

7 RAB bana şöyle seslendi: ²“Ey insanoğlu, Egemen RAB İsrail ülkesine şöyle diyor: Son yaklaştı! Ülkenin dört köşesinin sonu geldi. ³Senin de sonun geldi! Senin üzerine öfkemi yağdıracağım. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının

karşılığını vereceğim. ⁴Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

⁵“Egemen RAB şöyle diyor: Yıkım! İşte duyulmamış bir yıkım geliyor. ⁶Sonun geldi! Evet, sonun geldi! Sana karşı uyanıyor. İşte geliyor. ⁷Ey ülkede yaşayan halk, yıkıma uğrayacaksın. Yıkım zamanı yaklaştı! Gün yakın! Dağların üzerinden sevinç sesi yerine kargaşa sesi geliyor. ⁸Çok yakında kızgınlığımı üzerine boşaltacak, sana duyduğum öfkeyi üzerine dökceğim. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim. ⁹Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman seni cezalandıranın ben RAB olduğumu anlayacaksın.

¹⁰“İşte o gün! Gün yaklaştı! Yıkım hazır. Değnek çiçeklendi, gurur tomurcuklandı. ¹¹Zorbalık ayaklanıp kötülüğün sopası oldu. Halktan, o kalabalıktan kimse kalmayacak; mallarından, görkemlerinden bir şey kalmayacak.

¹²“Son yaklaştı! Gün geldi! Alıcı sevinmesin, satıcı üzülmesin. Çünkü öfkem bütün halkın üzerine yağacak. ¹³Satıcı yaşadığı sürece sattığını geri alamayacak. Çünkü herkesi ilgilendiren bu görüm değiştirilmeyecek. İşlediği günahlar yüzünden kimse canını koruyamayacak. ¹⁴Borazan çalındı, herkes hazır, ama kimse savaşa gitmeyecek. Çünkü öfkem bütün halkın üzerindedir.

¹⁵“İşte dışarda kılıç, içerde salgın hastalık ve kıtlık. Kentin dışındakiler kılıçla öldürülecek, kenttekilerse kıtlıktan, salgın hastalıktan yok olacak. ¹⁶Sağ kalanlar vadilerdeki güvercinler gibi dağlara kaçacak; her biri günahından ötürü inleyecek. ¹⁷Eller gevşe-

yecek, dizler titreyecek. ¹⁸Çul kuşanacak, dehşete düşecekler. Yüzleri utançtan kızaracak, başları tıraş edilecek. ¹⁹Gümüşlerini sokağa atacaklar. Altınları kirli sayılacak. RAB'bin öfkelerini boşalttığı gün onları ne altınları, ne gümüşleri kurtarabilir. Bunlarla ne açlıklarını giderebilir, ne karınlarını doyurabilirler. Altın ve gümüş onları suça sürükledi. ²⁰Mücevherlerinin güzelliğiyle gururlanırlardı. İğrenç, tiksindirici putlarını bunlardan yaptılar. Bu yüzden mücevherlerini kirli bir nesneye çevireceğim. ²¹Hepsini yağma mal olarak yabancı uluslara, ganimet olarak dünyadaki kötülere vereceğim; onları kirletecekler. ²²Yüzümü onlardan çevireceğim. Değerli tapınağımı kirletecekler; zorbalar içeri girip orayı kirletecekler.

²³“Kendinize zincirler hazırlayın! Ülkede kan akıtılıyor, kent zorbalık dolu. ²⁴Ulusların en kötülerini bura getireceğim; evlerinizi mülk edinecekler. Güçlülerin gururuna son vereceğim. Kutsal yerleri kirletilecek. ²⁵Korku gelince esenlik arayacak, ama bulamayacaklar. ²⁶Yıkım üstüne yıkım gelecek. Kötü haberler birbirini kovalayacak. Peygamberden görüm isteyecekler; kâhin Kutsal Yasa'yı öğretmeyecek, ileri gelenler öğüt veremeyecek. ²⁷Kral yas tutacak, önder umutsuzluğa düşecek, ülkedeki halkın korkudan elleri titreyecek. Onları yaptıklarına göre cezalandıracak, yargıladıkları gibi yargılayacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Rab'bin Tapınağı'nda Putataparlık

8 Sürgünlüğün altıncı yılı, altıncı ayın* beşinci günü, evde Yahuda'nın ileri gelenleriyle otururken Egemen RAB'bin eli bana dokundu. ²Baktım, insana^d benzer birini gördüm: Görünüşü, belinden aşağı-

sı ateşi andırıyor, belinden yukarısı maden gibi ısıldıyordu. ³Eli andıran bir şey uzatıp beni saçlarımdan tuttu. Ruh beni yerle gök arasına kaldırdı ve Tanrı'dan gelen görümlerde Yeruşalim'e, iç avlunun kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Tanrı'nın kıskançlığını uyandıran kıskançlık putu orada dikiliydi. ⁴Ovada gördüğüm görünümdeki gibi, İsrail'in Tanrısı'nın görkemi oradaydı.

⁵Sonra bana, “Ey insanoğlu, kuzeye bak!” dedi. Baktım, sunak kapısının kuzeye bakan giriş bölümünde duran kıskançlık putunu gördüm.

⁶Bana, “İnsanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun?” dedi, “Tapınağımdan uzaklaşayım diye İsrail halkı çok iğrenç şeyler yapıyor. Bundan daha iğrenç şeyler göreceksin.”

⁷Beni avlunun giriş bölümüne getirdi. Baktım, duvarda bir delik gördüm. ⁸Bana, “Haydi duvarı del, insanoğlu” dedi. Duvarı deldim, orada bir kapı gördüm.

⁹Bana, “İçeri gir de burada yaptıkları kötü ve iğrenç şeyleri gör” dedi. ¹⁰Böylece içeriye girip baktım. Duvarın her yanına çeşit çeşit sürüngen*, iğrenç hayvan şekilleri ve İsrail halkının bütün putları oyulmuştu. ¹¹İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişiyle Şafan oğlu Yaazanya orada, putların önünde duruyordu. Her birinin elinde bir buhurdan vardı; buhurun kokusu bulut gibi yükseliyordu.

¹²“İnsanoğlu, İsrail halkının ileri gelenlerinin kendi putlarının odalarında, karanlıkta neler yaptıklarını gördün mü?” dedi, “Onlar, ‘RAB bizi görmüyor, RAB ülkeyi bıraktı’ diyorlar.” ¹³Bana yine, “Daha iğrenç şeyler yaptıklarını da göreceksin” dedi.

¹⁴Bundan sonra beni RAB'bin Tapınağı'nın kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Orada otu-

rup Tammuz^e için ağlayan kadınları gördüm. ¹⁵Bana, “İnsanoğlu, bunu gördün mü? Bundan daha iğrenç şeyler de görecekisin” dedi.

¹⁶Beni RAB'bin Tapınağı'nın iç avlusuna götürdü. Tapınağın girişinde, eyvanla sunak arasında yirmi beş kadar adam vardı. Sırtlarını RAB'bin Tapınağı'na, yüzlerini doğuya dönmüş, güneşe tapınıyorlardı.

¹⁷Bana, “İnsanoğlu, bunları gördün mü?” dedi, “Yahuda halkı burada yaptığı iğrenç şeyler yetmiyormuş gibi, ülkeyi zorbalıkla doldurup beni sürekli öfkeliyor. Bak, dalı nasıl burunlarına uzatıyorlar! ¹⁸Bundan ötürü onlara öfkeyle davranacak, acımayacağım, onları esirgemeyeceğim. Yüksek sesle beni çağırırsalar bile onları dinlemeyeceğim.”

Yeruşalim Cezalandırılıyor

9 Sonra yüksek sesle, “Kenti cezalandıracak olanlar, ellerinde yok edici silahlarıyla buraya gelsin” diye seslendiğini duydum. ²Kuzeye bakan yukarı kapı yolundan altı kişinin geldiğini gördüm. Her birinin elinde ölümcül bir silah vardı. Aralarında keten giysili, belinde yazı takımı olan bir adam vardı. İçeriye girip tunç^e sunağın yanında durdular.

³İsrail Tanrısı'nın görkemi bulunduğu yerden, Keruvlar'ın* üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. RAB keten giysili, belinde yazı takımı olan adama seslendi: ⁴“Yeruşalim Kenti'nin içinden geç, orada yapılan iğrenç şeylerden ötürü dövünüp ağlayanların alınlarına işaret koy” dedi.

⁵Öbürlerine, “Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi esirgemeden öldürün” dediğini duydum. ⁶“Yaşlıyı, genci, genç kıyı, kadını, çocukları öldürün. Yalnız

alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın.” Onlar da tapınağın önünde duran İsrail ileri gelenlerinden işe başladılar. ⁷Onlara, “Tapınağı kirletin, avlularını cesetlerle doldurun. Haydi başlayın!” dedi. Bunun üzerine onlar gidip kenttekileri öldürmeye başladılar. ⁸Onlar halkı öldürürken ben tek başıma kaldım. Yüzüstü yere kapanıp, “Ah, ey Egemen RAB! Öfkeni Yeruşalim üzerine boşaltırken, geri kalan bütün İsraililer'i de mi yok edecek-sin?” diye haykırdım.

⁹“İsrail ve Yahuda halkının günahı pek büyük” diye karşılık verdi, “Ülke kan, kent haksızlık dolu. Onlar, ‘RAB ülkeyi bıraktı, RAB görmüyor’ diyorlar. ¹⁰Ben de onlara acımayacak, onları esirgemeyeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.”

¹¹Derken keten giysili, belinde yazı takımı olan adam, “Buyruklarını yerine getirdim” diye haber verdi.

Rab'bin Yüceliği Tapınağı Bırakıyor

10 Baktım, Keruvlar'ın* başı üzerindeki kubbenin üzerinde la-civerttaşından tahta benzer bir nesne gördüm. ²RAB keten giysili adama, “Keruvlar'ın altındaki tekerleklerin arasına gir. Avuçlarını Keruvlar'ın arasındaki ateş közleriyle doldurup kentin üzerine közleri saç” dedi. Adamın oraya girdiğini gördüm.

³Adam oraya girdiğinde, Keruvlar tapınağın güney tarafında duruyordu. Bulut tapınağın iç avlusunu doldurdu. ⁴RAB'bin görkemi Keruvlar'ın üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. Tapınak bulutla doldu. Avlu RAB'bin görkeminin parıltısıyla doluydu. ⁵Keruvlar'ın kanatlarının sesi dış avludan bile duyuluyordu; tıpkı Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın sesi gibiydi.

“RAB keten giysili adama, “Keruvlar'dan ve tekerleklerin arasından ateş al” diye buyurunca, adam oraya girip bir tekerleğin yanında durdu. ⁷Sonra Keruvlar'dan biri aralarındaki ateşe elini uzattı, biraz ateş alıp keten giysili adamın avuçlarına koydu. Adam ateşi alıp oradan ayrıldı. ⁸Keruvlar'ın kanatları altında insan eline benzer bir şekil göründü.

⁹Baktım, her Keruv'un yanında birer tane olmak üzere dört tekerlek gördüm. Tekerlekler sarı yakut gibi parlıyordu. ¹⁰Dördü de birbirine benziyor, iç içe girmiş bir tekerleği andırıyordu. ¹¹Hareket edince Keruvlar'ın baktıkları dört yönden birine doğru, sağa sola dönmeden ilerliyordu. Ön tekerlek nereye yönelirse, öbür tekerlekler de onun ardınca gidiyordu. ¹²Keruvlar'ın bedenleri –sırtları, elleri, kanatları– ve dördünün de tekerlekleri çepçevre gözlerle doluydu. ¹³Tekerleklerle “Dönen tekerlekler” dendiğini duydum. ¹⁴Her Keruv'un dört yüzü vardı: Birinci yüz öküzg yüzüne, ikincisi insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu.

¹⁵Keruvlar yukarıya doğru yükseldi. Bunlar daha önce Kevâr Irmağı kıyısında gördüğüm canlı yaratıklar. ¹⁶Keruvlar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyor, Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını açınca, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyordu. ¹⁷Keruvlar durduğunda onlar da duruyor, Keruvlar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.

¹⁸RAB'bin görkemi tapınağın eşinden ayrılıp Keruvlar'ın üzerinde durdu. ¹⁹Ben bakarken Keruvlar kanatlarını açıp yerden yükseldi, teker-

lekler de onlarla yükseldi. RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'nın girişinde durdular. İsrail Tanrısı'nın görkemi onların üzerindeydi.

²⁰Kevâr Irmağı kıyısında, İsrail Tanrısı'nın altında gördüğüm ve Keruvlar olduğunu anladığım canlı yaratıklar bunlardı. ²¹Her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. Kanatlarının altında insan elini andıran bir şey vardı. ²²Yüzleri Kevâr Irmağı kıyısında gördüğüm yüzlere benziyordu. Her biri dosdoğru ilerliyordu.

Yeruşalim'in Cezası

11 Ruh beni yine yukarıya kaldırıp RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'na götürdü. Kapının giriş bölümünde yirmi beş adam vardı. Aralarında halkın önderlerinden Azzur oğlu Yaazanya'yı, Benaya oğlu Pelatya'yı gördüm. ²RAB bana, “İnsanoğlu, bunlar kötülük tasarlayan ve bu kentte kötü öğüt veren adamlardır” dedi, ³“Onlar, ‘Yıkım yakın değil, ev yapmanın zamanıdır. Bu kent kazan, biz de etiz’ diyorlar. ⁴Bundan ötürü onları uyar, ey insanoğlu, onları uyar.”

⁵Sonra RAB'bin Ruhu üzerime inip şunları söylememi buyurdu: “RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, neler söylediğinizi ve neler düşündüğünüzü bilirim. ⁶Bu kentte birçok kişi öldürdünüz, kentin sokaklarını ölülerle doldurdunuz.

⁷“Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Oraya attığınız ölüler et, kent de kazandır. Ama sizi kentin dışına süreceğim. ⁸Kılıçtan korkunuz, ama ben üzerinize kılıç göndereceğim. Egemen RAB böyle diyor. ⁹Sizi kentten çıkarıp yabancıların eline teslim edeceğim. Sizi cezalandıracağım. ¹⁰Kılıçla öldürüleceksiniz. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. O

zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. ¹¹"Bu kent sizin için kazan olmayacak, siz de onun içinde et olmayacaksınız. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. ¹²O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Kurallarımı izlemediniz, ilkelerime uymadınız; çevrenizdeki ulusların ilkelere uydunuz."

¹³Ben peygamberlikte bulunurken Benaya oğlu Pelatya öldü. Yüzüstü yere kapanıp, "Ah, ey Egemen RAB! Geri kalan İsrailiiler'i büsbütün mü yok edeceksin?" diye yüksek sesle haykırdım.

Sürgündekiler İsrail Ülkesine Dönecek

¹⁴RAB bana şöyle seslendi: ¹⁵"Ey insanoğlu, Yeruşalim'de yaşayanlar senin kardeşlerin, akrabaların ve öbür İsrailiiler için, 'Onlar RAB'den uzaklar, bu ülke mülk olarak bize verildi' demişler."

¹⁶"Bu yüzden de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Onları uzaktaki uluslar arasına gönderdim, ülkeler arasına dağıttım. Öyleyken gittikleri ülkelerde kısa süre için onlara barınak oldum.'

¹⁷"De ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Sizi uluslar arasından toplayacak, dağılmış olduğunuz ülkelerden geri getirecek, İsrail ülkesini yeniden size vereceğim.'

¹⁸"Ülkeye dönecek, tiksindirici, iğrenç putları oradan söküp atacaktılar. ¹⁹Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım. İçlerindeki taş yüreği çıkarıp onlara etten bir yürek vereceğim. ²⁰O zaman kurallarımı izleyecek, ilkelerime uymaya özen gösterecekler. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. ²¹Tiksindirici, iğrenç putlara gönülünden yönelenlere gelince, yaptıkları

rının aynısını başlarına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB."

Rab'bin Görkemi Tapınaktan Ayrılıyorken

²²Keruvlar* kanatlarını açtı, tekerlekler yanlarında duruyordu. İsrail Tanrısı'nın görkemi onların üzerindeydi. ²³RAB'bin görkemi kentin ortasından yükselip kentin doğusundaki dağa kondu. ²⁴Görümde Tanrı'nın Ruhunu beni yukarı kaldırıp Kildan* ülkesindeki sürgünlerin yanına götürdü. Sonra gördüğüm görünüm kayboldu. ²⁵Ben de RAB'bin bana gösterdiği her şeyi sürgündekilere anlattım.

Sürgüne Gidiş Simgelerle Anlatılıyor

12 RAB bana şöyle seslendi: ²"İnsanoğlu, asi bir halkın arasında yaşıyorsun. Gözleri varken görmüyor, kulakları varken işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir.

³"Sen, insanoğlu, sürgüne gidecekmiş gibi eşyanı topla, onların gözü önünde, gündüzün yola çık, bulunduğun yerden başka bir yere git. Kim bilir, asi bir halk olmalarına karşın seni görüp anlayabilirler. ⁴Gündüzün, halkın gözü önünde topladığın sürgün eşyanı çıkar. Akşam yine onların gözü önünde sürgüne giden biri gibi yola çık. ⁵Onlar seni izlerken duvarı delip eşyanı çıkar. ⁶Seni izlerken eşyanı sırtlayıp karanlıkta taşı. Ülkeyi görmemek için yüzünü ört. Çünkü yapacakların İsrail halkı için bir uyarı olacaktır."

⁷Bana verilen buyruk uyarınca davrandım. Gündüzün sürgüne gidecekmiş gibi eşyalarımı çıkardım. Akşam elimle duvarı deldim. Eşyalarımı karanlıkta çıkarıp onlar izlerken sırtımda taşıdım.

⁸Ertesi sabah RAB bana seslendi: ⁹"İnsanoğlu, o asi İsrail halkı sana, 'Ne yapıyorsun?' diye sormadı mı?

¹⁰“Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim'deki önder ve orada yaşayan bütün İsrail halkına ilişkin bir bildiridir bu. ¹¹Ben sizin için bir uyarıyım’ de. Sana yaptığının tıpkısı onlara da yapılacak. Tutsak olarak sürgüne gidecekler.

¹²“Onların önderi karanlıkta eşyasını sırtında taşıyarak yola koyulacak. Eşyasını çıkarmak için duvarda bir gedik açacak. Ülkeyi görmemek için yüzünü örtecek. ¹³Onun üzerine ağımlı atacağım, kurduğum tuzağa düşecek. Onu Babil'e, Kildan* ülkesine götüreceğim, ama ülkeyi göremeden orada ölecek. ¹⁴Çevresindekilerin tümünü yardımcılarını, ordusunu—dünyanın dört bucağına dağıtacağım. Yalın kılıç onların peşlerine düşeceğim. ¹⁵Onları uluslar arasına dağıtıp ülkelere sürdüğümde, benim RAB olduğumu anlayacaklar. ¹⁶Gittikleri uluslarda yaptıkları bütün iğrenç uygulamaları anlatmaları için aralarından birkaç kişiyi kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan sağ bırakacağım. Böylece benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

¹⁷RAB bana şöyle seslendi: ¹⁸“İnsanoğlu, yiyeceğini titreyerek ye, suyunu korkudan ürpererek iç. ¹⁹Ülkede yaşayan halka de ki, ‘Egemen RAB İsrail ve Yeruşalim'de yaşayanlar için şöyle diyor: Yiyeceklerini umutsuzluk içinde yiyecek, sularını şaşkınlık içinde içecekler. Orada yaşayanların yaptığı zorbalık yüzünden ülke ıssız bırakılacak. ²⁰Halkın içinde yaşadığı kentler yakılacak, ülke çöle dönüşecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.’ ”

²¹RAB bana şöyle seslendi: ²²“İnsanoğlu, İsrail'de yaygın olan, ‘Günler geçiyor, her görüş boşa çıkıyor’ deyişinin anlamı nedir? ²³Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ben bu deyişe son vereceğim. Bundan böyle İsrail'de bir daha söylenmeyecek.’ Yi-

ne onlara de ki, ‘Her görüşün yerine geleceği günler yaklaştı. ²⁴Artık İsrail halkı arasında yalan görüş ya da aldatıcı falcılık olmayacak. ²⁵Ama ben RAB, ne dersem gecikmeden olacak. Siz, ey asi İsrail halkı, söylediklerimin tümünü sizin günlerinizde yerine getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.’ ”

²⁶RAB bana şöyle seslendi: ²⁷“İnsanoğlu, İsrail halkı, ‘Onun gördüğü görüş uzak günler için, peygamberlik sözleri de uzak gelecekle ilgili’ diyor.

²⁸“Bundan ötürü onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğim sözlerden hiçbirini artık gecikmeyecek, ne dersem olacak. Böyle diyor Egemen RAB.’ ”

Sahte Peygamberler Cezalandırılıyor

13 RAB bana şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, peygamberlikte bulunan İsrail peygamberlerine karşı sen peygamberlik et. Kendiliğinden peygamberlik eden o peygamberlere de ki, ‘RAB'bin sözüne kulak verin! ³Egemen RAB şöyle diyor: Hiçbir görüş görmemiş ama kurdukları hayaller uyarınca davranan akılsız peygamberlerin vay başına! ⁴Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benziyor. ⁵RAB'bin gününde İsrail halkının savaşta direnmesi için gidip duvardaki gedikleri onarmadınız. ⁶Onların görüşleri uydurmadır. Yaptıkları yalan peygamberliklere RAB'bin sözüdür diyorlar. Oysa onları ben göndermedim. Yine de söylediklerinin yerine geleceğini umuyorlar. ⁷Ben söylemediğim halde, RAB'bin sözüdür diyorsunuz. Oysa gördüğünüz görüşler uydurma, yaptığınız falcılık yalan değil mi?

⁸“ ‘Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğiniz boş sözler, gördüğünüz yalan görüşlerden ötürü size karşıyım. Böyle diyor Egemen RAB.

⁹Elim uydurma görüm gören, yalan yere falcılık eden peygamberlere karşı olacak. Onlar halkımın topluluğunda bulunmayacak, İsrail halkının kü-tüğüne yazılmayacak, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Ege-men RAB olduğumu anlayacaksınız.

¹⁰“ ‘Esenlik yokken esenlik diyerek halkımı aldatıyorlar. Biri dayanıksız bir duvar yapınca, sahte peygamberler üzerine siva vuruyorlar. ¹¹Duvarı sıvayanlara de ki: Duvar yıkılacak; sağanak yağmur yağacak, ardından dolu yağdıracağım. Şiddetli bir rüzgar çıkıp duvara karşı esecek. ¹²Duvar çökünce size, nerede duvara vurduğunuz siva demeyecekler mi?’ ”

¹³“ ‘Onun için Egemen RAB şöyle diyor: Öfkemden duvarı yerle bir etmek için şiddetli bir rüzgar göndereceğim; kızgınlığımdan sağanak yağmur ve dolu yağdıracağım. ¹⁴Sıva vurduğunuz duvarı yıkıp yerle bir edeceğim. Temeli açılıp ortaya çıkacak. Yıkılacak ve altında yok olacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. ¹⁵⁻¹⁶Böylece öfkemi duvarın ve duvara siva vuranların üzerine boşaltacağım. Size duvar da duvara siva vuran da Yeruşalim’de esenlik yokken esenlik görümleri gören İsraili peygamberler de yok oldu diyeceğim. Egemen RAB böyle diyor.’ ”

¹⁷“Sen, ey insanoğlu, kendiliğinden peygamberlik eden halkının kızlarına yüzünü çevir. Onlara karşı peygamberlik et. ¹⁸De ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları tuzağa düşürmek için herkese bilek bağı diken, her boyda baş örtüsü yapan kadınların vay başına! Kendi canınızı korurken halkımın canını mı tuzağa düşüreceksiniz? ¹⁹Birkaç avuç arpayla birkaç dilim ek-mek için halkımın arasında beni küçük düşürdünüz. Yalana kulak veren halkıma yalan söyleyerek ölümü hak

etmemiş canları öldürdünüz, ölümü hak etmiş canları yaşattınız.

²⁰“ ‘Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları kuş gibi tuzağa düşüren sihirli bilek bağlarınıza karşıyım. Onları bileklerinizden koparacağım. Kuş gibi tuzağa düşürdüğünüz insanları özgür kılacağım. ²¹Örtülerinizi yırtacak, halkımı elinizden kurtaracağım. Bir daha tuzağınıza düşmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. ²²Madem incitmek istemediğim doğru kişinin cesaretini yalanlarınızla kırdınız ve canını kurtarmak için kötü kişiyi kötü yolundan dönmemeye yüreklendirdiniz, ²³bir daha uydurma görümler görmeyecek, falcılık etmeyeceksiniz. Halkımı elinizden kurtaracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.’ ”

Rab Putataparlığı Cezalandırıyor

14 İsrail ileri gelenlerinden kimisi gelip yanıma oturdu. ²O sırada RAB bana şöyle seslendi: ³“İnsanoğlu, bu adamların yüreği putlara bağlı. Diktikleri putların kendilerini günaha sokmasına olanak veriyorlar. Öyleyse onların bana danışmasına izin vermeli miyim? ⁴Bunun için onlarla konuş ve de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Yüreğini puta bağlayan, diktiği putun kendisini günaha sokmasına olanak veren, sonra da peygambere danışmaya gelen her İsraili’ye putlarının çokluğuna göre ben RAB kendim karşılık vereceğim. ⁵Bunu, putları yüzünden bana sırt çeviren İsrail halkının yüreğini yeniden kendime çekmek için yapacağım.’ ”

⁶“Bu yüzden İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Geri dönün! Putlarınızdan vazgeçin, iğrenç uygulamalarınızı bırakın!

⁷“ ‘İsrail halkından biri ya da İsrail’de yaşayan bir yabancı benden ay-

rılır, yüreğini putlara bağlar, diktiği putların kendisini günaha sokmasına olanak verir, sonra da bana danışmak üzere bir peygambere giderse, ben RAB kendim ona karşılık vereceğim. ⁹O kişiye karşı çıkacağım. Onu bir belirti, bir alay konusu yapıp halkımın arasından atacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

⁹“ ‘Bir peygamber ayartılır da bir söz söylerse, onu ayartan benim. Elimi ona karşı uzatacağım, onu halkım İsrail'in arasından çıkarıp yok edeceğim. ¹⁰Suçlarının cezasını çecekler. Peygamber de ona danışan da aynı şekilde cezalandırılacak. ¹¹Böylece İsrail halkı bir daha benden ayrılmayacak, günahlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onlar halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Egemen RAB böyle diyor.’ ”

Kişisel Sorumluluk

¹²RAB bana şöyle seslendi: ¹³“İnsanoğlu, eğer bir ülke bana sadakatsizlik eder, günah işlerse, ben de o ülkeye karşı elimi uzatır, onu her türlü yiyecekten yoksun bırakır, üzerine kıtlık gönderir, insanları ve hayvanları yok edersem; ¹⁴şu üç adam –Nuh, Daniel^h, Eyüp– orada olsalar bile, doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Egemen RAB böyle diyor.

¹⁵“Ya da ülkeye yabanıl hayvanlar gönderirsem ve ülkeyi kimsesiz bırakırlarsa, ülke viraneye döner, hayvanlar yüzünden kimse içinden geçemezse; ¹⁶Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi o ülkede yaşasa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Ülke ise viraneye döner.

¹⁷“Ya da o ülkeye kılıç gönderir, ‘Kılıç ülkeyi yarsın’ der, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem; ¹⁸var-

lığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler.

¹⁹“O ülkeye salgın hastalık gönderir, kan dökerek öfkemi yağdırır, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem; ²⁰varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, Nuh, Daniel ve Eyüp orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler.

²¹“Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim'deki insanları ve hayvanları yok etmek için üzerine dört ağır yargımı –kılıcı, kıtlığı, yabanıl hayvanları, salgın hastalığı– gönderdiğimde daha neler neler olacak! ²²Orada sağ bırakılacak kimi oğullarınız, kızlarınız olacak, çıkıp yanınıza gelecekler. Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce, Yeruşalim'in başına getirdiğim yıkımdan ve her tür felaketten avuntu bulacaksınız. ²³Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce avutulacak, Yeruşalim'in başına getirdiklerimin amaçsız olmadığını anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.”

Yeruşalim, Yararsız Asma

15 RAB bana şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, asma odununun herhangi bir orman ağacının dalından daha fazla değeri var mı? ³Asma odunundan yararlı bir şey yapılabilir mi? Ya da üzerine eşya asmak için ondan askı yaparlar mı? ⁴Yakıt olarak ateşe atılır da ateş odunun iki ucunu yakıp ortasını kömürleştirince, işe yarar mı? ⁵Yanmadan önce işe yaramadıysa, yanıp kömür haline geldikten sonra bir işe yarar mı?

⁶“Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Orman ağaçları arasında asma odununu nasıl yakıt olarak ateşe ver-

dimse, Yerus alim'de yaşıyan halka da aynısını yapacağım. ⁷Onlara yüz çevireceğim. Şimdi ateşten kurtulsalar bile, ateş onları yine de yakıp yok edecek. Onlara yüz çevirince, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. ⁸ lkeyi viraneye çevireceğim. Çünkü bana sadakatsizlik ettiler. Egemen RAB böyle diyor.”

Sadakatsiz Yerus alim

16 RAB bana Şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, Yerus alim'e yaptığı iğrenç uygulamaları bildir. ³De ki, ‘Egemen RAB Yerus alim'e Şöyle diyor: K kenin ve doğumun açısından Kenan  lkesindensin; baban Amorlu, annense Hititli'ydi*. ⁴Dođduđun gün göbek bağın kesilmedi, temizlemek için seni yıkamadılar, tuzla ovalamadılar, kundağa sarmadılar. ⁵Kimse bunlardan birini yapacak kadar sana acımadı, sevecenlik göstermedi. Senden tik-sindikleri için doğduğun gün seni kıra attılar.

⁶“ ‘Yanımdan geçtim, senin kendi kanının içinde kımıldadığını gördüm. Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. Evet, Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. ⁷Kırda yetişen bir bitki gibi seni geliŐtirdim. GeliŐtin, büyüdün, kusursuz bir güzelliğe eriştin. Göğüslerin olduŐu, saçların uzadı. Ama  ırıl ıplaktın.

⁸“ ‘Yine yanımdan geçtim, sana baktım, sevgi  ağındı. Giysimin eteğini üzerine serdim, çıplaklığını örttüm. Sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım. Egemen RAB böyle diyor. Ve benim oldun.

⁹“ ‘Seni yıkadım, üzerindeki kanı temizledim, derine zeytinyağı sürdüm. ¹⁰Sana işlemeli giysiler giydirdim, deriden' çarık verdim. Beline ince keten kuşak bağladım, seni pahalı giysilerle örttüm, ¹¹takılarla süsledim.

Bileklerine bilezikler, boynuna gerdanlık taktım. ¹²Burnuna halka, kulaklarına küpeler, başına görkemli bir ta  taktım. ¹³Altınla gümüşle s slandın; giysilerin ince ketenden, pahalı, işlemeli kumaŐtandı. İnce unla, balla, zeytinyağıyla beslendin. Gitgide g zelleŐtin, krallığa yaraŐtın. ¹⁴G zelliđinden ötürü  n n uluslar arasında yayıldı. Çünkü seni g rkemimle donattığım için güzelliğin kusursuzdu. Egemen RAB böyle diyor.

¹⁵“ ‘Ama sen güzelliğine güvendin,  n n  kullanarak fahişelik ettin. Her geçene gönlünü kaptırdın, kendini teslim ettin. ¹⁶Giysilerinden alıp kendine süslü tapınma yerleri yaptın, oralarda fahişelik ettin. Böylesi ne olmuştur, ne de olacaktır. ¹⁷Sana verdiğim altın, gümüş süslerden erkek suretleri yaptın, onlarla fahişelik ettin. ¹⁸İŐlemeli giysilerini alıp onların üzerine  rtt n. Onlara zeytinyağımı, buhurumu sundun. ¹⁹Yemen için sağladığım yiyeceği –ince unu, zeytinyağını, balı– güzel kokulu bir sunu olarak onlara sundun. Böyle yaptın diyor Egemen RAB.

²⁰“ ‘Bana doğurduğun oğulları, kızları alıp yiyecek olarak putlara kurban ettin. Fahişelik etmen yetmiyormuş gibi, ²¹ ocuklarımla kesip sunu olarak ateşte putlara kurban ettin. ²²B t n iğrenç uygulamalarını, fahişeliklerini yaparken gençlik günlerini, çırılçıplak olduğun, kanının içinde kımıldadığın zamanı anımsamadın.

²³“ ‘Egemen RAB, vay, vay başına diyor! Yaptığın k t l klere ek olarak, ²⁴kendine fuhuş yuvaları kurdun, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaptın. ²⁵Her yolun başına kendin için yüksek tapınma yerleri kurdun, güzelliğini kirlettin, her geçene kendini teslim ettin, fahişeliklerini artırdın. ²⁶Őehvet düşkünü komŐuların Mısırlılar'la fahişelik ettin. Fahişe-

liklerini artırmakla beni öfkeli edindin. ²⁷İşte bu yüzden elimi sana karşı uzattım, yiyecek payını azalttım. Ahlsız davranışından utanç duyan düşmanların Filist kızları dilediklerini yapsınlar diye seni onlara teslim ettim. ²⁸Asurlular'la da fahişelik ettin, çünkü doymamıştın. Evet, onlarla fahişelik ettin, yine doymadın. ²⁹Fahişeliğini ticaret diyarı olan Kildan* ülkesine dek artırdın, yine de doymadın.

³⁰“ ‘Bütün bunları yaparken yüreğin ne kadar yıpranmış’ diyor Egemen RAB, ‘Yüzsüz bir fahişe gibi davrandın! ³¹Her yolun başına fuhuş yuvaları kurarken, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaparken, fahişe gibi bile değildin, ücretini küçümsedin.

³²“ ‘Kocasının yerine yabancıları yeğleyen, zina eden bir kadındın! ³³Fahişelere ücret ödenir. Oysa sen bütün oynaşlarına armağanlar dağıttın. Fahişelik etmek için her yandan sana gelinler diye rüşvet verdin. ³⁴Fahişeliğinde öbür kadınlara benzemiyorsun. Çünkü fahişelik edesin diye kimse senin peşine düşmüyor. Ücret ödeyen sensin, kimse sana ücret ödemiyor. Bu yüzden öbürlerine benzemiyorsun.

³⁵“ ‘Bu nedenle, ey fahişe, RAB'in sözünü dinle! ³⁶Egemen RAB şöyle diyor: Yüzsüzlüğün ortaya döküldüğü, oynaşlarıyla fahişelik ederken çıplaklığın meydana çıktığı için, bütün iğrenç putların yüzünden, onlara çocuklarının kanını verdiği için, ³⁷düşüp kalktığın bütün oynaşlarını –sevdiklerini de nefret ettiklerini de– toplayacağım. Sana karşı onları her yandan toplayacak, çıplaklığını onların önüne sereceğim; bütün çıplaklığını görecekler. ³⁸Sana zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayı vereceğim. Kanını akıtarak seni öfkemin ve kıskançlığımın öcüne terk edeceğim. ³⁹Seni oynaşlarının eline teslim edeceğim. Fuhuş yuvalarını yıkacak, yüksek tapınma yer-

lerini bozacaklar. Üzerindeki giysileri soyacak, güzel mücevherlerini alıp seni çıplak bırakacaklar. ⁴⁰Halkı sana karşı kıskırtacaklar. Seni taşıyacak, kılıçlarıyla delik deşik edecekler. ⁴¹Evlerini ateşe verecek, seni birçok kadının gözü önünde yargılayacaklar. Fahişeliklerine son vereceğim, artık oynaşlarına ücret ödemeyeceksin. ⁴²Böylece sana karşı öfkem yatışacak, kıskançlığım denecek. Susacak, bir daha öfkelenmeyeceğim.

⁴³“ ‘Madem gençlik günlerini anımsamadin, yaptıklarınla beni öfkeli edindin, ben de yaptıklarını senin başına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB. Bu iğrenç uygulamalarına ek olarak ahlsızlık da ettin.

⁴⁴“ ‘Herkes senin için şu deyişi söyleyecek: Annesi nasılsa kızı da öyle. ⁴⁵Sen kocasından ve çocuklarından tiksinen annenin kızıydın; kocalarından ve çocuklarından tiksinen kızkardeşlerinin kızkardeşisin. Annen Hititli, baban Amorlu'ydu. ⁴⁶Kızlarıyla senin kuzeyinde yaşayan Samiriye ablan, kızlarıyla senin güneyinde yaşayan Sodom kızkardeşindir. ⁴⁷Sen yalnız onların yolunda yürümekle, onların iğrenç uygulamalarına uymakla kalmadın, bütün yaptıklarınla kısa sürede onlardan daha büyük kötülük ettin. ⁴⁸Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, kızkardeşin Sodom'la kızları, kızlarıyla senin yaptıklarını asla yapmadılar.

⁴⁹“ ‘Kızkardeşin Sodom'un günahı şuydu: Kendisi de kızları da gururluydu, ekmeğe doymuşlardı, umursamazlardı. Düşküne, yoksula yardım elini uzatmadılar. ⁵⁰Kendilerini beğenmişlerdi. Önümde iğrenç şeyler yaptılar. Bu nedenle, gördüğün gibi onları önümden süpürüp attım. ⁵¹Samiriye işlediğin günahın yarısını bile işlemedi. Sen onlardan çok daha iğrenç şeyler yaptın. Yaptığın iğrençliklerle kızkardeşlerini suçsuz çıkardın. ⁵²Dü-

şeyeğin utanca katlanacaksın. Çünkü kızkardeşlerini haklı gibi gösterdin. İşlediğin günahlar onlarınkinden daha iğrenç olduğundan senin yanında suçsuz kalıyorlar. Bunun için utan ve düşeyeğin utanca katlan. Çünkü kızkardeşlerini suçsuz çıkardın!

⁵³“ ‘Sodom’la kızlarını, Samiriye’yle kızlarını, onlarla birlikte de seni eski gönencine kavuşturacağım. ⁵⁴Utanca boğulacaksın. Bütün yaptıklarından ötürü kızkardeşlerine avuntu olacak ve utanacaksın. ⁵⁵Kızkardeşlerin Sodom ve Samiriye ile kızları eski durumlarına dönecekler; kızlarınla sen de öyle. ⁵⁶⁻⁵⁷Kötülüğün açığa çıkma-
dan önce, gururlu olduğun günlerde kızkardeşin Sodom’un adını bile anmıyordun. Şimdi sen de Edom kızlarıyla komşuları ve Filist kızlarınca –çevrende seninle alay edenlerce– küçümseniyorsun. ⁵⁸Ahlaksızlığının ve yaptığın iğrençliklerin sonuçlarına katlanacaksın. RAB böyle diyor.

⁵⁹“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Seninle yaptığım antlaşmayı bozarak içtiğin andı küçümsedin. Ben de hak ettiğin biçimde seni cezalandıracağım. ⁶⁰Gençlik günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı anımsayacağım. Seninle sonsuza dek kalıcı bir antlaşma yapacağım. ⁶¹Büyük, küçük kızkardeşlerini yanına aldığı anda yaptıklarını anımsayacak ve utanacaksın. Seninle yaptığım antlaşmada olmadığı halde onları kızların olsunlar diye sana vereceğim. ⁶²Seninle yeniden antlaşma yapacağım, benim RAB olduğumu anlayacaksın. ⁶³Bütün yaptıklarını bağışladığımda, anımsayacak ve utanacaksın. Utancından bir daha ağzını açmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor.’ ”

Kartalla Asmanın Simgesel Öyküsü

17 RAB bana şöyle seslendi: ²“Ey insanoğlu, İsrail halkına bir bil-

mece sor, simgesel bir öykü anlat. ³De ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Kanatları uzun ve güçlü, renk renk tüylerle dolu iri bir kartal Lübnan’a geldi, bir sedir ağacının tepesine konup onu ele geçirdi. ⁴Ağacın tepesindeki filizleri koparıp ticaret ülkesine götürdü, tüccarlar kentine yerleştirdi.

⁵“ ‘Ülkenin tohumundan alıp verimli toprağa ekti; onu söğüt ağacı gibi akarsuların kıyısına dikti. ⁶Tohum filizlenip yerde yayılan bodur bir asma oldu. Dalları kartala doğru yayıldı, kökleriye aşağıya, derine indi. Böylece dal salan, filiz veren bir asma oldu.

⁷“ ‘Gelgelelim, kanatları güçlü, bol tüylü başka bir iri kartal da vardı. Asma bu kez dikildiği yerden köklerini bu kartala doğru çevirdi; sulasın diye dallarını ona doğru saldı. ⁸Dallansın, ürün versin, görkemli bir asma olsun diye akarsuların kıyısındaki verimli toprağa dikilmişti.’

⁹“Onlara da ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Asma serpilecek mi? Kurusun diye ilk kartal kökünü söküp meyvesini koparmayacak mı? Asmanın yeni filizlenen bütün dalları kuruyacak. Kökünden söküp atmak için güçlü ele ya da büyük orduya gerek duyulmayacak. ¹⁰Evet, asma dikilmiş, ama serpilip gelişecek mi? Doğu rüzgarı ona çarpınca büsbütün kurumayacak mı? Evet, filizlendiği yerde solup kuruyacak.’ ”

Simgesel Öykü Açıklanıyor

¹¹RAB bana şöyle seslendi: ¹²“O asi halka da ki, ‘Bunların ne anlama geldiğini bilmiyor musunuz?’ Onlara da ki, ‘Babil Kralı Yeruşalim’e gitti; kralını, önderlerini tutsak alıp kendisiyle birlikte Babil’e götürdü. ¹³Sonra kralın soyundan gelen birini alıp ant içirerek onunla bir antlaşma yaptı. Ülkenin önderlerini de tutsak aldı. ¹⁴Öyle ki, ülke gerilesin, bir daha yükselme-

sin, ancak yaptığı antlaşmayı yerine getirerek yaşayabilsin. ¹⁵Ne var ki, Yahuda Kralı, kendisine at ve çok sayıda asker vermesi için Mısır'a elçiler göndererek Babil Kralı'na başkaldırdı. Yahuda Kralı başaracak mı? Böyle şeyler yapan kurtulur mu? Yaptığı antlaşmayı bozan kurtulur mu?

¹⁶“ ‘Egemen RAB, varlığım hakkı için diyor, onu tahta oturtan kralın ülkesinde, Babil'de ölecek. Çünkü içtiği andı küçümsedi, yaptığı antlaşmayı bozdu. ¹⁷Babilliler birçok kişiyi yok etmek için toprak rampalar, kuşatma duvarları yaptığında, firavun güçlü ordusu ve büyük kalabalıklarla savaşta ona yardımcı olmayacak. ¹⁸Yaptığı antlaşmayı bozarak içtiği andı küçümsedi. Söz verdiği halde, bütün bunları yaptı. Bu yüzden kurtulmayacak.

¹⁹“ ‘Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, bana içtiği andı küçümsediği, antlaşmamı bozduğu için onu cezalandıracağım. ²⁰Ağımı gereceğim, tuzağıma düşecek. Onu Babil'e getirecek, bana sadakatsizliğinden ötürü orada yargılayacağım. ²¹En seçkin askerleri kılıçtan geçirecek, sağ kalanlar dünyanın dört bucağına dağılacak. O zaman konuşanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.

²²“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacının tepesinden Bir filiz alıp dikeceğim. En yüksek dallarından körpe bir çubuk koparıp Yüksek, ulu bir dağın üzerine dikeceğim.

²³Onu İsrail'in en yüksek dağının üzerine dikeceğim. Dal budak salıp ürün verecek, Görkemli bir sedir ağacı olacak. Her çeşit kuş dallarına tüneyecek, Gölgesinde barınacak.

²⁴Bütün orman ağaçları Her yüksek ağacı bodurlaştırmanın,

Her bodur ağacı yükseltenin, Her yeşil ağacı kurutanın Ve kuru ağacı yeşertenin Ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.”

Kişisel Sorumluluk

18 RAB bana şöyle seslendi: ²“İsrail için, ‘Babalar koruk yedi,

Çocukların dişleri kamaştı’ diyorsunuz.

Bu deyişle ne demek istiyorsunuz?

³“Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, İsrail'de artık bu deyişi ağzınıza almayacaksınız. ⁴Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı da benimdir. Ölecek olan, günah işleyen candır.

⁵“Diyelim ki, adil ve doğru olanı yapan doğru bir adam var.

⁶Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkının putlarına bel bağlamaz.

Komşusunun karısını kirletmez, Âdet gören kadına yaklaşmaz.

⁷Kimseye haksızlık etmez, Rehin olarak aldığını geri verir, Soygunculuk etmez, Aç olana ekmeğini verir, Çıplağı giydilir.

⁸Faizle para vermez, Aşırı kâr gütmmez. Elini kötülükten çeker, İki kişi arasında doğrulukla yargılar.

⁹Kurallarımı izler, İlkelerimi özenle uygular. İşte böyle biri doğru kişidir. O yaşayacaktır. Egemen RAB böyle diyor.

¹⁰“Diyelim ki, bu adamın zorba, kan döken,

- Kardeşine bunlardan birini yapan
bir oğlu var.
- ¹¹Babası bunlardan hiçbirini
yapmazken,
Oğul dağlarda putlara sunulan
kurbandan yer,
Komşusunun karısını kirletir.
- ¹²Düşküne, yoksula haksızlık eder,
Soygunculuk eder,
Rehini geri vermez.
Putlara bel bağlar,
İğrenç şeyler yapar.
- ¹³Faizle para verir, aşırı kâr güder.
Böyle biri yaşayacak mı?
Hayır, yaşamayacak!
Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır,
öldürülecektir.
Onun kanından kendisi sorumlu
olacaktır.
- ¹⁴“Diyelim ki, bu oğulun da bir oğlu
olur ve babasının işlediği bütün
günahları görür,
Ama hiçbirini yapmaz;
- ¹⁵Dağlarda putlara sunulan
kurbandan yemez,
İsrail halkının putlarına bel
bağlamaz,
Komşusunun karısını kirletmez;
- ¹⁶Kimseye haksızlık etmez,
Rehin almaz,
Soygunculuk etmez,
Aç olana ekmeğini verir,
Çıplağı giydirir.
- ¹⁷Böyle biri elini kötülüktenⁱ çeker,
Faiz almaz, aşırı kâr gütmaz,
Kurallarımı izler,
İlkelerimi uygularsa,
Babasının günahı yüzünden
ölmeyecek,
Kesinlikle yaşayacaktır.
- ¹⁸Ama babası kendi günahı
yüzünden ölecektir.
Çünkü zorbalık etti, kardeşini soydu,
Halkı arasında iyi olmayanı yaptı.

¹⁹“Ama siz, ‘Oğul neden babasının
işlediği suçlardan sorumlu tutulma-
sın?’ dersiniz. Bu oğul adil ve doğru
olanı yapmış, bütün kurallarımı dik-
katle izlemiştir. Böyle biri kesinlikle
yaşayacaktır. ²⁰Ölecek olan günah iş-
leyen kişidir. Oğul babasının suçun-
dan sorumlu tutulamaz, baba da oğ-
lunun suçundan sorumlu tutulamaz.
Doğru kişi doğruluğunun, kötü kişi
kötülüğünün karşılığını alacaktır.

²¹“Kötü kişi işlediği bütün günahlar-
dan döner, buyruklarıma uyar, adil ve
doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşa-
yacak, ölmeyecektir. ²²İşlediği günah-
lardan hiçbirini ona karşı anılmayacak-
tır. Doğruluğu sayesinde yaşayacaktır.
²³Ben kötü kişinin ölümünden sevinç
duymam, ancak kötü kişinin kötü yol-
larından dönüp yaşamasından sevinç
duyarım. Egemen RAB böyle diyor.

²⁴“Doğru kişi doğruluğundan döner,
günah işler, kötü kişinin yaptığı bü-
tün iğrenç şeyleri yaparsa, yaşayacak
mı? Onun yaptığı doğru işlerin hiçbi-
ri anılmayacaktır. Sadakatsizliği yü-
zünden suçludur, günahları yüzünden
ölecektir.

²⁵“Siz yine de, ‘Rab’bin yolu doğ-
ru değil’ diyorsunuz. Ey İsrail halkı,
dinle: Benim yolum mu doğru değil?
Doğru olmayan sizin yollarınız de-
ğil mi? ²⁶Doğru kişi doğruluğundan
döner de kötülük yaparsa, bu yüzden
ölecek. Evet, işlediği günah yüzün-
den ölecektir. ²⁷Ama kötü kişi, yaptığı
kötülükten döner, adil ve doğru olanı
yaparsa, canını kurtaracaktır. ²⁸Çün-
kü isyanlarının farkına varıyor ve on-
lardan dönüyor. Böyle biri kesinlikle
yaşayacak, ölmeyecektir. ²⁹Öyleyken,
İsrail halkı, ‘Rab’bin yolu doğru değil’
diyor. Ey İsrail halkı, benim yollarım
mı doğru değil? Doğru olmayan sizin
yollarınız değil mi?

³⁰“Bu yüzden, ey İsrail halkı, sizleri, her birinizi yolunuza göre yarılatacağım. Egemen RAB böyle diyor. Dönün! İsyanlarınızdan dönün! Günahın sizi yıkıma sürüklemesine izin vermeyin. ³¹İsyanlarınızı kendinizden uzaklaştırın. Yeni bir yürek, yeni bir ruh edinin. Neden öleceksin, ey İsrail halkı? ³²Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam. Egemen RAB böyle diyor. Öyleyse günahınızdan dönün de yaşayın!”

İsrail Önderleri için Ağıt

19 “Sen İsrail önderleri için şu ağıtı yak ²ve de ki,

“ ‘Annen neydi? Aslanlar arasında dişi bir aslan!

Genç aslanlar arasında yatar, Yavrularını beslerdi.

³Büyüttüğü yavrulardan biri Genç bir aslan oldu.

Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu.

⁴Haberi uluslar arasında duyuldu. Kurdukları tuzağa düştü, Onu çengellerle Mısır'a sürüklediler.

⁵Dişi aslan bekledi, umudunun boşa çıktığını görünce,

Yavrularından başka birini alıp Genç bir aslan olarak yetiştirdi.

⁶Yavru aslanlar arasında dolaşmaya başladı, Genç bir aslan oldu.

Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu.

⁷Onların kalelerini yıktı, Kentlerini viraneye çevirdi. Ülkede yaşayan herkes Onun kükreyişinden dehşete düştü.

⁸Çevredeki uluslar üzerine geldiler, Ağlarını gerdiler, Onu tuzağa düşürdüler.

⁹Çengel takıp onu kafese koydular Ve Babil Kralı'na götürdüler.

İsrail dağlarında kükreyişi bir daha duyulmasın diye Onu gözetim altında tuttular.

¹⁰“ ‘Annen su kıyısındaki bağında Dikilmiş bir asma gibiydi. Bol su sayesinde dal budak saldı, Ürün verdi.

¹¹Dalları kral asası olacak kadar güçlendi.

Asma boy attı,

Bulutlara dek yükseldi.

Yüksekliği ve dallarının çokluğu Herkesçe görüldü.

¹²Ama onu öfkeyle kökünden söküp yere attılar.

Doğu rüzgarı ürününü kuruttu.

Güçlü dalları koparılıp kurudu,

Ateş onları yakıp yok etti.

¹³Şimdi çöle,

Kurak, susuz bir yere dikildi.

¹⁴Gövdesi ateş aldı,

Filizini, ürününü yakıp yok etti.

Kral asası olacak kadar güçlü dalı kalmadı.’

Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır.”

İsrail'in Hainliği

20 Sürgünlüğümüzün yedinci yılı, beşinci ayın* onuncu günü, İsrail ileri gelenlerinden bazı kişiler RAB'be danışmak için gelip önüme oturdular.

²RAB o sırada bana seslendi: ³“İnsanoğlu, İsrail ileri gelenlerine de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Bana danışmaya mı geldiniz? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.’

⁴“Onları yargılayacak mısın? Ey insanoğlu, onları yargılayacak mısın? Öyleyse onlara atalarının iğrenç uygulamalarını anımsat. ⁵Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: İsrail'i

seçtiğim gün Yakup soyuna ant içtim ve kendimi Mısır'da onlara açıkladım. Ant içerek, Tanrınız RAB benim dedim. ⁶O gün, onları Mısır'dan çıkaracağıma, kendileri için seçtiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye götüreceğime söz verdim. ⁷Onlara, herkes bel bağladığı iğrenç putları at-sın, Mısır putlarıyla kendinizi kirletmeyin, Tanrınız RAB benim dedim.

⁸“ ‘Ne var ki, bana karşı geldiler, beni dinlemek istemediler. Bel bağladıkları iğrenç putları hiçbirini atmadı, Mısır putlarını da bırakmadılar. Bu yüzden Mısır'da öfkemi onların üzerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim. ⁹Ama aralarında yaşadıkları ulusların gözünde adım lekelenmesin diye bunu yapmadım. Bu ulusların gözü önünde İsrailîliler'i Mısır'dan çıkararak kendimi onlara açıklamıştım. ¹⁰Bu yüzden İsrailîliler'i Mısır'dan çıkarıp çöle götürdüm. ¹¹Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı onlara verdim, ilkelerimi tanıttım. ¹²Kendilerini kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlasınlar diye aramızda bir belirti olarak Şabat* günlerimi de onlara verdim.

¹³“ ‘Böyleyken İsrail halkı çölde bana başkaldırdı. Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı izlemediler, ilkelerimi reddettiler. Şabat günlerimi de hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdırıp onları yok edeceğimi söyledim. ¹⁴Ama İsrailîliler'i Mısır'dan çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım. ¹⁵Ben de kendilerine verdiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye onları götürmeyeceğime çölde ant içtim. ¹⁶Çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımı izlemediler, Şabat günlerimi hiçe saydılar. Yürekleri putlarına bağlıydı. ¹⁷Yine de onlara acıdım, onları yok etmedim,

çölde işlerine son vermedim. ¹⁸Çölde çocuklarına atalarınızın kurallarını izlemeyin, ilkelerine göre yaşamayın, putlarıyla kendinizi kirletmeyin dedim. ¹⁹Ben Tanrınız RAB'bim, benim kurallarımı izleyin, benim ilkelerim uyarınca yaşayın. ²⁰Aramızda bir belirti olsun diye Şabat günlerimi kutsal sayın. O zaman benim Tanrınız RAB olduğumu anlayacaksınız dedim.

²¹“ ‘Ne var ki, çocuklar bana karşı geldiler. Kurallarımı izlemediler. Uygulayan kişiye yaşam veren ilkelerim uyarınca dikkatle yaşamadılar. Şabat günlerimi hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim. ²²Ama elimi geri çektim, İsrailîliler'i Mısır'dan çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım. ²³Onları ulusların arasına dağıtacağıma, başka ülkelere göndereceğime çölde ant içtim. ²⁴Çünkü ilkelerimi izlemediler, kurallarımı reddettiler. Şabat günlerimi hiçe saydılar, gözlerini atalarının putlarına diktiler. ²⁵Ben de onlara iyi olmayan kurallar, yaşam vermeyen ilkeler verdim. ²⁶Her ilk doğan çocuğu ateşte kurban ederek sundukları sunularla kendilerini kirletmelerine izin verdim. Öyle ki, onları dehşete düşüreyim de benim RAB olduğumu anlasınlar.’

²⁷“Bu nedenle, ey insanoğlu, İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız yine ihanet etmekle bana küfretmiş oldular. ²⁸Kendilerine vermeye ant içtiğim ülkeye onları getirdiğimde, gördükleri her yüksek tepede, sık yapraklı her ağacın altında kurbanlarını kestiler. Beni öfkeliendiren sunularını, güzel kokulu sunularıyla dökmelik sunularını orada sundular. ²⁹Onlara gittikleri bu puta tapılan yerin ne olduğunu sor-

dum.' ” Orası bugün de Bama^k adıyla anılıyor.

Yargı ve Bağışlama

³⁰“Bu nedenle İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız gibi siz de kendinizi kirletecek misiniz? Onların putlarına gönül verecek misiniz? ³¹Şimdiye dek oğullarınızı ateşte kurban edip sunularınızı sunmakla, putlarınızla kendinizi kirlettiniz. Öyleyken gelip bana danışmanıza izin verir miyim, ey İsrail halkı? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.

³²“ ‘Siz ağaca, taşta tapan öteki uluslar gibi, dünyadaki öbür halklar gibi olmak istiyoruz diyorsunuz. Ama bu düşündükleriniz hiçbir zaman gerçekleşmeyecek. ³³Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, sizi güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle yöneteceğim. ³⁴Güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle sizi uluslar arasından çıkarcak, dağılmış olduğunuz ülkelerden toplayacağım. ³⁵Sizi ulusların çölüne getirecek, orada yüz yüze yargılayacağım. ³⁶Atalarınızı Mısır Çölü’nde nasıl yargıladıysam, sizi de öyle yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor. ³⁷Sizi yoklayıp antlaşmama bağlı kalmanızı sağlayacağım. ³⁸Aranızda bana karşı gelenlerle başkaldıranları ayıracığım. Onları yaşadıkları ülkelerden çıkaracağım. Ama İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

³⁹“ ‘Ey İsrail halkı, Egemen RAB şöyle diyor: Her biriniz gidip putlarınıza tapının! Ama sonra beni dinleyeceksiniz ve armağanlarınızla, putlarınızla bir daha kutsal adımı kirletmeyeceksiniz. ⁴⁰Çünkü kutsal dağımda, İsrail’in yüksek dağında, diyor Egemen RAB, bütün İsrail halkı ora-

da, ülkede bana kulluk edecek. Orada onları kabul edeceğim. Orada sunularınızı, seçme armağanlarınızı, bütün kutsal adaklarınızı isteyeceğim. ⁴¹Sizi ulusların arasından çıkarıp dağılmış olduğunuz ülkelerden topladığımda, beni hoşnut eden bir koku gibi kabul edeceğim. Ulusların gözü önünde aranızda kutsallığımı göstereceğim. ⁴²Sizleri atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye, İsrail ülkesine getirdiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. ⁴³Bütün yaptıklarınızı, kendinizi kirlettiğiniz bütün uygulamaları orada anımsayacak, yaptığınız kötülüklerden ötürü kendinizden tiksineceksiniz. ⁴⁴Ey İsrail halkı, kötü yollarınıza, yozlaşmış uygulamalarınıza göre değil, adım uğruna sizinle ilgilendiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.’ ”

Güneye Uyarı

⁴⁵RAB bana şöyle seslendi: ⁴⁶“İnsanoğlu, yüzünü güneye çevir, güneye seslen, Negev Ormanı’na karşı peygamberlik et. ⁴⁷Negev Ormanı’na de ki, ‘RAB’bin sözüne kulak ver. Egemen RAB şöyle diyor: Senin içinde ateş tutuşturacağım. Ateş bütün ağaçlarını –yeşil ağacı da kuru ağacı da– yiyip bitirecek. Tutuşan alev söndürülemez. Güneyden kuzeye, her yüz ateşin sıcağından kavrulacak. ⁴⁸Ateşi tutuşturanın ben RAB olduğumu herkes görecek, ateş söndürülmeyecek.’ ”

⁴⁹Bunun üzerine, “Ah, ey Egemen RAB!” dedim, “Onlar benim için, ‘Simgesel öyküler anlatan adam değil mi bu?’ diyorlar.”

Rab'bin Yargı Kılıcı

21 RAB bana şöyle seslendi: ²“Ey insanoğlu, yüzünü Yeruşalim’e çevir, kutsal yerlerine karşı konuş, İsrail ülkesine karşı peygamberlik et.

³Ona de ki, 'RAB şöyle diyor: Ben sana karşıyım! Kılıcımı kınından çıkaracak, içindeki doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok edeceğim. ⁴Doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok etmek için kılıcım kınından çıkacak ve güneyden kuzeye herkese karşı olacak. ⁵Böylece herkes kılıcını kınından çıkaranın ben RAB olduğumu anlayacak. Onu bir daha yerine koymayacağım.'

⁶"Sen, ey insanoğlu, inle! Onların gözü önünde ezik bir yürekle acı acı inle! ⁷Sana, 'Neden böyle inliyorsun?' diye sorduklarında, 'Yakında duyulacak haberdan ötürü' diye yanıtlayacaksın. 'Her yürek eriyecek, her el gevşeyecek, her ruh baygın düşecek, her dizin bağı çözülecek. Evet, haber duyulacak! Bu kesinlikle yerine gelecek.' Egemen RAB böyle diyor."

⁸RAB bana şöyle seslendi: ⁹"İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Rab şöyle diyor:

" 'Kılıç, kılıç,

Bilendi, cilalandı.

¹⁰Öldürmek için bilendi,

Şimşek gibi çaksın diye cilalandı.

Nasıl sevinebiliriz?

Kılıç oğlumun asasını sıradan bir sopa gibi küçümsedi.

¹¹Kılıç kullanılmak için

Cilalanmaya verildi;

Öldürenin eline verilsin diye bileniş cilalandı.

¹²İnsanoğlu, bağır, haykır!

Çünkü bu kılıç halkıma karşı;

Bütün İsrail önderlerine karşı.

Onlar halkımla birlikte kılıca teslim edildiler.

Bunun için bağrını döv.

¹³" 'Deneme kuşkusuz gelecek. Kılıcın küçümsediği asa varlığını sürdüremezse ne olur? Böyle diyor Egemen RAB.'

¹⁴"Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et, el çirp.

Bırak kılıç iki, üç kez vursun.

Bu öldüren bir kılıçtır,

Çok sayıda insan kıran,

İnsanı her yandan saran kılıçtır.

¹⁵Yüreklere erisin,

Tökezleyip düşenler çok olsun diye

Bütün kapılarında öldürmek için

Görevlendirdim kılıcı.

Ah, kılıç şimşek gibi parladı,

Öldürmek için bilendi.

¹⁶Ey kılıç, sağa, sonra sola savrul,

Ağzın nereye dönerse, oraya savrul!

¹⁷Ben de elimi çırpacağım

Ve öfkem dinecek.

Bunu ben RAB söylüyorum."

Babil Kralı'nın Kılıcı

¹⁸RAB bana şöyle seslendi: ¹⁹"İnsanoğlu, Babil Kralı'nın kılıcı gelsin diye iki yol belirle; ikisi de aynı ülkeden başlamalı. Kent yolunun başladığı yere bir işaret koy. ²⁰Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne ya da Yahuda'ya ve surlarla çevrili Yeruşalim'e ilerlesin diye kılıç için yol belirle. ²¹Çünkü Babil Kralı iki yolun ayrıldığı, yolların çatallaştığı yerde fala bakmak için duracak. Okları silkeleyecek, aile putlarına danışacak, kurban edilen bir hayvanın ciğerine bakacak. ²²Kütük yerleştirmek, öldür buyruğunu vermek, savaş naraları atmak, kapılara kütük yerleştirmek, toprak rampalar oluşturmak, kuşatma duvarları yapmak için sağ elinde Yeruşalim'i gösteren ok olacak. ²³Onunla ant içerek antlaşma yapanlar fala yanlış bakıldığını sanacak. Ama kral suçlarını anımsatıp onları tutsak alacak.

²⁴"Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: 'Madem suçlarınızı, isyanlarınızı anımsattırdınız, bütün uygulamalarınızda günahlarınızı açığa çıkardınız, madem bütün bunları yaptınız, siz de tutsak alınıp götürüleceksiniz.

²⁵" 'Sen, ey saygısız, kötü İsrail önderi, günün yaklaştı, sonunda yargı

günün geldi. ²⁶Egemen RAB şöyle diyor: Sarığı çıkar, tacı kaldır. Artık eskisi gibi olmayacak. Alçakgönüllü yükseltilecek, gururlu alçaltılacak. ²⁷Yıkım! Yıkım! Kenti yerle bir edeceğim! Hak sahibi gelinceye dek onarılmayacak. Kenti ona vereceğim.'

²⁸"Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Aşağılayıcı sözler söyleyen Ammonlular için Egemen RAB şöyle diyor:

"Kılıç, kılıç,
Öldürmek için kınından çekilmiş,
Yok etmek için,
Şimşek gibi parlamak için
cılalanmış!

²⁹Size ilişkin görümler aldatıcıdır,
Açılan fal yalandır.
Öldürülecek kötülerin enseleri
üzerine
Yerleştirileceksin, ey kılıç!
Onların günü yaklaştı,
Sonunda yargı günleri geldi.

³⁰Kılıç kınına koyulsun!
Yaratıldığınız yerde,
Atalarınızın ülkesinde
Yargılayacağım sizi.

³¹Öfkemi üzerinize dökeceğim,
Kızgınlığımı üzerinize
üfleyeceğim;
Acımasız adamların,
Yakıp yok etmekte usta kişilerin
eline
Teslim edeceğim sizi.

³²Ateşe yakıt olacaksınız,
Kanınız ülkenizin ortasında
dökülecek,
Bir daha anılmayacaksınız.
Çünkü bunu ben RAB
söylüyorum.' "

Yeruşalim'in Günahı

22 RAB bana şöyle seslendi: ²"İnsanoğlu, Yeruşalim'i yargılaya-

cak mısın? Kan döken bu kenti yargılayacak mısın? Öyleyse bütün iğrenç uygulamalarını ona bildir. ³Şöyle diyeceksin: 'Egemen RAB diyor ki: Ey kendi içinde kan dökerek yıkımını hazırlayan, putlar yaparak kendini kirlüten kent! ⁴Döktüğün kan yüzünden suçlu bulundun, yaptığın putlarla kirlendin. Böylece günlerin yaklaştı, yıllarının sonuna ulaştın. Bu yüzden seni uluslara alay konusu edeceğim, bütün ülkelerin gözünde seni gülünç duruma düşüreceğim. ⁵Ey adı kötüye çıkmış, kargaşa dolu kent, yakındakiler de uzaktakiler de seninle alay edecekler.

⁶" 'İşte içindeki her İsrail önderi yetkisini kullanarak kan döküyor. ⁷Senin içinde anneye, babaya kötü davrandılar, yabancıya baskı yaptılar, öksüze, dul kadına haksızlık ettiler. ⁸Benim kutsal eşyalarımaya saygısızlık ettin, Şabat* günlerimi hiçe saydın. ⁹Kan dökmek için iftira edenler, dağlarda putlara kurban edilen hayvanları yiyenler, kendilerini şehvete kaptıranlar senin içinde yaşıyor. ¹⁰Babalarının karılarıyla yatanlar, âdet gören dinsel açıdan kirli kadınlarla cinsel ilişkiler kuruyor. ¹¹Senin içinde kimi komşusunun karısıyla iğrenç şeyler yaptı; kimi utanmadan gelinini kirletti; kimi öz kızkardeşiyle ilişki kurdu. ¹²Senin içinde kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz aldın, tefecilik yaptın, zorbalıkla komşularından haksız kazanç sağladın. Beni unuttun. Egemen RAB böyle diyor.

¹³" 'Edindiğiniz haksız kazançtan, içinde döktüğünüz kandan ötürü ellerimi birbirine vuracağım. ¹⁴Sizlerle uğraşacağım gün cesaretiniz kalacak mı? Ellerinizi güçlü olabilecek mi? Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım. ¹⁵Sizi uluslar arasına

21:28-32 Yer.49:1-6; Hez.25:1-7; Amo.1:3-15; Sef.2:8-11 22:7 Çık.20:12; Yas.5:16

22:7 Çık.22:21-22; Yas.24:17 22:8 Lev.19:30; 26:2 22:10-11 Lev.18:7-20

22:12 Çık.23:8; Yas.16:19 22:12 Çık.22:25; Lev.25:36-37; Yas.23:19

dağıtıp ülkelere süreceğim. Sizdeki ruhsal kirliliğe son vereceğim. ¹⁶‘Ulusların gözünde aşağılanacak ve benim RAB olduğumu anlayacaksınız.’ ”

¹⁷RAB bana şöyle seslendi: ¹⁸“İnsanoğlu, İsrail halkı benim için cüruf gibi oldu. Hepsi potada tunç*, kalay, demir, kurşundur; gümüşün cürufudur. ¹⁹Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: ‘Hepiniz cüruf gibi olduğunuz için sizi Yeruşalim’in ortasına toplayacağım. ²⁰Eritmek için ateşi üfleyerek gümüşü, tuncu, demiri, kurşunu, kalayı nasıl potaya atıyorlarsa, ben de öfkemle, kızgınlığımla sizi toplayacak, kentin ortasına koyup eriteceğim. ²¹Sizi toplayacak, öfkemin ateşini üzerinize üfleyeceğim; siz de kentin içinde eriyip yok olacaksınız. ²²Gümüş potada nasıl erirse, siz de kentin içinde öyle eriyeceksiniz. O zaman üzerinize kızgınlığını dökenin ben, RAB olduğumu anlayacaksınız.’ ”

²³RAB bana şöyle seslendi: ²⁴“İnsanoğlu, ülkeye de ki, ‘Sen öfke günü temizlenmemiş, üzerine yağmur yağmamış bir ülkesin.’ ²⁵Önderleri’ kükreyen, avını parçalayan aslan gibi orada düzen kurdular. Canlara kıydılar, hazineler, değerli nesneler aldılar, birçok kadını dul bıraktılar. ²⁶Kâhinleri yasamı hiçe saydılar, kutsal eşyalarını kirlittiler, kutsalla bayağı arasındaki ayrımı yapmadılar, kirliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler, Şabat günlerimden gözlerini çevirdiler. Kutsallığımı önemsemediler. ²⁷Yöneticileri avını parçalayan kurt gibidir. Haksız kazanç elde etmek için kan döküyor, canlara kıyıyorlar. ²⁸Peygamberleri uydurma görüşlerle, yalan fal açarak bu suçları gizlediler; ben RAB konuşmadığım halde, ‘Egemen RAB şöyle diyor’ diyorlar. ²⁹Ülke halkı baskı uyguladı, soygunculuk etti. Düşküne,

yoksula baskı yaptı, yabancıya haksız yere kötü davrandı.

³⁰“İçlerinde duvarı örecek, gedikte durup önümde ülkeyi savunacak, onu yerle bir etmemi engelleyecek bir adam aradım, ama hiç kimseyi bulmadım. ³¹Bunun için öfkemi üzerlerine boşaltacak, kızgınlığımla onları yakıp yok edeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.” Egemen RAB böyle diyor.

İki Günahlı Kızkardeşin Simgesel Öyküsü

23 RAB bana şöyle seslendi: ²⁴“İnsanoğlu, bir anneden doğma iki kadın vardı. ³Gençliklerinde Mısır’da fahişelik ettiler. Memeleri orada okşandı, erdenliklerini orada yitirdiler. ⁴Büyüğünün adı Ohola, küçüğünün Oholiva’ydı. Benim oldular; oğullar, kızlar doğurdular. Ohola Samiriye’dir, Oholiva da Yeruşalim.

⁵⁻⁶“Ohola benimken fahişelik etti. Oynaşları olan Asurlular’a gönül verdi. Hepsi de genç, yakışıklı, lacivertler kuşanmış savaşçılar, valiler, komutanlar, atlı askerlerdi. ⁷Asurlular’ın en seçkin adamlarına fahişe olarak kendini verdi. Gönül verdiği bu kişilerin putlarına bağlanarak kendini kirletti. ⁸Mısır’da başladığı fahişeliği bırakmadı. Gençken onunla yattılar, erdenliğini bozdular, şehvetlerini onun üzerine boşalttılar.

⁹“Bu nedenle onu oynaşlarının, gönül verdiği Asurlular’ın eline teslim ettim. ¹⁰Çıplaklığını açtılar, oğullarını, kızlarını aldılar, onu kılıçla öldürdüler. Kendisine verilen cezadan ötürü kadınlar arasında adı kötüye çıktı.

¹¹“Kızkardeşi Oholiva bunu gördü, ama şehveti ve fahişelikleri kızkardeşinkinden daha utanç vericiydi. ¹²O da hepsi de genç, yakışıklı Asurlular’a

–valilere, komutanlara, iyi donanmış savaşıllara, atlılara– gönül verdi. ¹³Kendisini ne kadar kirlettiğini gördüm. İkisi de aynı yolu izlediler.

¹⁴⁻¹⁵“Oholiva fahişeliklerini gide-rek artırdı. Duvara oyulmuş insan resimlerini –bellerine kuşak, başlarına geniş sarık bağlamış kırmızı renkli Kildani* resimlerini– gördü. Hepsi kökeni Kildan ülkesine dayanan Babıl subaylarına benziyordu. ¹⁶Oholiva görür görmez onlara gönül verdi, Kildan ülkesine ulaklar gönderdi. ¹⁷Bunun üzerine Babilliler onunla yatakta sevişmek üzere geldiler, zina ederek onu kirlettiler. Onu öyle kirlettiler ki, sonunda hepsinden tiksiniş yüzünü çevirdi. ¹⁸Fahişeliklerini sergileyip çıplaklığını açınca kızkardeşinden tiksiniş yüzümü çevirdiğim gibi, ondan da tiksiniş yüzümü çevirdim. ¹⁹Gençliğinde Mısır'da yaptığı fahişelikleri anımsayarak, fahişeliğini daha da artırdı. ²⁰Erkeklik organları eşeğinkine, menileri aygırinkine benzeyen oynaşlarına gönül verdi. ²¹Öyle ki, Mısır'da gençliğindeki şehvet düşkünlüğünü özledin. Memelelerin orada okşanmış, erdenliğini orada yitirmiştin.

²²“Bundan ötürü, ey Oholiva, Ege-men RAB şöyle diyor: Tiksindiğin oynaşlarını sana karşı kışkırtacağım. Onları her yandan sana karşı ayaklandıracağım. ²³Babilliler'i, bütün Kildaniler'i, Pekotlular'ı, Şoahılar'ı, Koalılar'ı, onlarla birlikte bütün Asurlular'ı, yakışıklı gençleri –valileri, komutanları, subayları, ünlü adamları, atlıları– sana karşı ayaklandıracağım. ²⁴Silahlarla, savaş ve yük arabalarıyla, çok uluslu bir orduyla sana saldıracaklar. Seni her yandan büyük, küçük kalkanlarla, miğferlerle saracaklar. Cezalandırmaları için seni onların eline teslim edeceğim. Seni kendi kurallarına göre yargılaya-

caklar. ²⁵Öfkemi sana yönelteceğim, onların sana kızgınlıkla davranmalarını sağlayacağım. Burnunu, kulaklarını kesecekler. Sağ kalanları kılıçla öldürecekler. Oğullarını, kızlarını alacaklar, sağ kalanları ateş yakıp yok edecek. ²⁶Üzerindeki giysiyi soyacak, güzel mücevherlerini alacaklar. ²⁷Mısır'da yaptığın ahlaksızlıklara, fahişeliklere son vereceğim. Böyle şeylere özlem duymayacak, bir daha Mısır'ı anımsamayacaksın.

²⁸“Egemen RAB şöyle diyor: Seni nefret ettiğin, tiksindiğin adamların eline teslim edeceğim. ²⁹⁻³⁰Sana düşman gibi davranacak, emeğinin bütün ürününü alacaklar. Seni çıırılçıplak bırakacaklar. Böylece utanç verici fahişeliklerin açığa çıkacak. Bütün bunlar şehvet düşkünlüğünden, fahişeliğin yüzünden başına geldi. Çünkü uluslarla fahişelik ettin, onların putlarıyla kendini kirlettin. ³¹Kızkardeşinin yolunu izledin. Bu nedenle, sana onun kâsesinden* içireceğim.

³²“Egemen RAB şöyle diyor: Kızkardeşinin kâsesinden içeceksin, O derin ve geniştir; Sana gülecek, seninle alay edecekler, Dopdolu bir kâse.

³³Sarhoş olacak, umutsuzluğa boğulacaksın, Kızkardeşin Samiriye'nin kâsesi Yıkım, perişanlık kâsesidir.

³⁴Ondan içecek, tüketeceksin; Parçalarını kemirecek Ve göğsünü paralayacaksın. Bunu ben söylüyorum diyor Egemen RAB.

³⁵“Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Madem beni unuttun, bana sırt çevirdin, sen de ahlaksızlığının, fahişeliğinin cezasını yükleneceksin.”

³⁶RAB bana seslendi: “İnsanoğlu, Ohola'yla Oholiva'yı yargılayacak mısın? Öyleyse onlara iğrenç uygulama-

larını bildir. ³⁷Çünkü fahişelik ettiler, kan döktüler. Putlarıyla fahişelik ettiler; bana doğurdukları çocukları yiyecek olarak putlarına sundular. ³⁸⁻³⁹Bununla kalmayarak, şunları da yaptılar: Çocuklarını putlara sundukları gün tapınağımı kirlettiler, Şabat* günlerimi hiçe saydılar. Aynı gün tapınağıma girip onu kirlettiler. İşte tapınağımda bunları yaptılar.

⁴⁰“Siz iki kızkardeş uzaklarda yaşayan adamların gelmesi için ulaklar gönderdiniz. Adamlar gelince, onlar için yıkanıp gözlerinize sürme çektiniz, mücevherlerinizi taktınız. ⁴¹Şık bir divanın üzerine oturdunuz, önüne bir sofrayı kurup üzerine buhurumu, zeytinyağını koydunuz.

⁴²“Kaygısız kalabalığın sesi yankılandı çevresinde. Düzeysiz bir yığın kalabalıkla birlikte çölden Sabalılar getirdi. İki kızkardeşin koluna bilezikler taktılar, başlarına güzel bir taç koydular. ⁴³Fahişelikten yıpranmış kadının için, ‘Bırakın, fahişe olarak kullansınlar onu. Çünkü öyledir’ dedim. ⁴⁴Onunla yattılar. Fahişeye gider gibi, bu iki ahlaksız kadının –Ohola’yla Oholiva’nın– yanına gittiler. ⁴⁵Ama doğru adamlar zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayla onları cezalandıracaklar. Çünkü bu iki kadın fahişelik ettiler, elleri kanlıdır.

⁴⁶“Egemen RAB şöyle diyor: Onları dehşete düşürecek, mallarını yağmalayacak bir kalabalık salacağım üzerlerine. ⁴⁷Onları taş tutacak, kılıçlarıyla parçalayacaklar; oğullarını, kızlarını öldürecek, evlerini ateşe verecekler.

⁴⁸“Ülkede ahlaksızlığa son vereceğim. Öyle ki, bütün kadınlar için bir uyarı olsun bu, sizin yaptığınız ahlaksızlığı yapmasınlar. ⁴⁹Yaptığınız fahişeliklerin karşılığını ödeyecek, putlara tapınarak işlediğiniz günahların cezasını çekeceksiniz. Böyle-

ce benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.”

Paslanmış Kazan Simgesi

24 Sürgünlüğümüzün dokuzuncu yılı, onuncu ayın* onuncu günü RAB bana şöyle seslendi: ²“Ey insanoğlu, bu günü, bu günün tarihini tam olarak yaz. Çünkü Babil Kralı tam bu gün Yeruslaim'i kuşatmaya başladı. ³Bu asi halka simgesel bir öykü anlat. Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:

“‘Kazanı ateşe koyun, ateşe koyun, içine su doldurun.

⁴Etin parçalarını da koyun, Etin en iyi parçalarını, Budu ve döşü. Seçme kemikleri de doldurun.

⁵Sürünün en iyilerini seçin, Kazanın altına odun^m yığın, Bırakın su kaynasın, Kemikler pişsin.

⁶Egemen RAB diyor ki, Kan döken o kentin vay başına! Pas tutmuş, Pasından temizlenmemiş o kazanın vay başına! Kazandan eti kura çekmeden Parça parça çıkarın.

⁷Çünkü döktüğü kan ortalıkta duruyor;

Çıplak bir kayanın üzerine döktü kanı, Toprakla örtülebilecek bir yere dökmedi.

⁸Öfkeyi alevlendirmek, Öç almak için, Onun kanını çıplak bir kayanın üzerine döktüm ki, örtülemesin.

⁹Egemen RAB şöyle diyor: Kan döken kentin vay başına! Ben kendim ateş için odun yığacağım.

¹⁰Odonları yığ! Ateşi tutuştur!

Eti iyice pişir!
Baharatı kat!
Kemikler kavrulsun!

¹¹Sonra boş kazanı

Ateş közlerinin üzerine koy.
Kızgın, bakırı yansın,
İçindeki pislik erisin,
Pası yok olsun.

¹²Bütün emekler boşa çıktı,

Kazanın kalın pası çıkmıyor.
Ateş bile pası temizlemiyor.

¹³Yaptığın ahlaksızlık seni kirletti.

Seni temizlemek istedim,
Ama sen pisliğinden temizlenmek
istemedin.

Sana karşı öfkem yatışınca dek
Pisliğinden temizlenmeyeceksin.

¹⁴Bunu ben RAB söylüyorum.

Harekete geçmenin zamanı geldi,
Esirgemeyeceğim,
Acımayacak, pişman
olmayacağım.

Yollarına ve yaptıklarına göre
yargılanacaksın.

Böyle diyor Egemen RAB.' "

Hezekiel'in Karısının Ölümü

¹⁵RAB bana şöyle seslendi: ¹⁶"İnsanoğlu, en çok sevdiğin kişiyi bir vuruşta senin elinden alacağım. Yas tutmayacak, ağlamayacak, gözyaşı dökmeyeceksin. ¹⁷İçin için inle; ölümler için yas tutmayacaksın. Sarığın başında, çarığın ayaklarında kalsın; yüzünün alt kısmını örtme, yas tutanların" yiyeceğini yeme."

¹⁸Sabah halka seslendim, akşam karım öldü. Ertesi sabah bana söyleneceğini söyledim.

¹⁹Halk bana, "Bu yaptıklarının bizimle ilgisi ne? Bize açıklamayacak mısın?" diye sordu.

²⁰Bunun üzerine, "RAB bana şöyle seslendi" dedim, ²¹"İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Övün-

düğünüz güç kaynağınız, gözünüzde değerli olan, yüreğinizin üzerine titredığı tapınağımın kirletilmesine izin vereceğim. Geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçtan geçirilecek. ²²Ben ne yaptıysam, siz de aynısını yapacaksınız. Yüzünüzün alt kısmını örtmeyeceksiniz, yas tutanların yiyeceğini yemeyeceksiniz. ²³Sarıklarınız başlarınızda, çarıklarınız ayaklarınızda olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız. Ancak günahlarınızın içinde eriyip yok olacaksınız, kendi aranızda inleyip duracaksınız. ²⁴Hezekiel sizin için bir belirti olacak; o ne yaptıysa, siz de aynısını yapacaksınız. Bunlar olunca, benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.'

²⁵⁻²⁶"Övündükleri güç kaynağını, sevinçlerini, yüceliklerini, gözlerinde değerli olanı, yüreklerinin dilediğini, oğullarıyla kızlarını onlardan aldığım gün, yıkımdan kaçıp kurtulan biri gelip sana haberleri bildirecek, ey insanoğlu. ²⁷O gün dilin çözülecek, kaçıp kurtulanla konuşacak, bir daha suskun olmayacaksın. O gün onlar için bir belirti olacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

Ammon Kınanıyor

25 RAB bana şöyle seslendi: ²"İnsanoğlu, yüzünü Ammonlular'a çevir, onlara karşı peygamberlik et. ³Onlara de ki, 'Egemen RAB'bin sözünü dinleyin! Egemen RAB şöyle diyor: Madem tapınağım kirletildiği, İsrail ülkesi viraneye çevrildiği, Yahuda halkı sürgüne gittiği zaman, Hah, hah! diyerek alay ettiniz, ⁴ben de sizi miras olarak doğuda yaşayan halka teslim edeceğim. Obalarını, çadırlarını ülkenizde kuracaklar; ürününüzü yiyecek, sütünüzü içecekler. ⁵Rabba Kenti'ni develer için otlak, Ammon ül-

kesini sürüler için ağıl yapacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. ⁶Egemen RAB şöyle diyor: Madem İsrail'le alay ederek ellerinizi çırpıttınız, ayaklarınızı yere vurdunuz, bütün yüreğinizle sevindiniz, ⁷ben de size karşı elimi uzatacak, çapul malı olarak sizi uluslara teslim edeceğim. Sizi halklar arasından süpürüp atacak, ülkeler arasından sökülüp çıkarak, yok edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.’ ”

Moav Kınanıyor

⁸“Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Moav ve Seir halkı, Bakın, Yahuda halkının öteki uluslardan farkı yok, dedi, ⁹ben de Moav'ın sınırını, ülkenin süsü olan sınır kentlerini, Beyt-yeşimot, Baal-Meon ve Kiryatayim'i savunmasız bırakacağım. ¹⁰Ammonlular uluslar arasında bir daha anılmayın diye Moav'ı Ammonlular'la birlikte mülk olarak doğuda yaşayan halka vereceğim. ¹¹Böylece Moav'ı cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

Edom Kınanıyor

¹²“Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Edom Yahuda halkından öç alarak büyük suç işledi, ¹³Egemen RAB şöyle diyor: Ben de Edom'a karşı elimi uzatacak, insanları da hayvanları da yok edecek, ülkeyi viraneye çevireceğim. Teman'dan Dedan'a kadar Edomlular kılıçla vurulup yok olacaklar. ¹⁴Halkım İsrail aracılığıyla Edom'dan öç alacağım. İsraililer onlara öfkem, kızgınlığım uyarınca davranacak. Böylece Edomlular öcümü anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.’ ”

Filistliler Kınanıyor

¹⁵“Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Filistliler Yahuda'ya acımasızca davrandılar, eskiden var olan düşmanlıklarıyla onu yerle bir ederek öç aldılar, ¹⁶Egemen RAB şöyle diyor: Elim Filistliler'e karşı uzatacağım, Keretliler'i^o sökülüp atacağım, kıyıda yaşayanlardan sağ kalanlarını yok edeceğim. ¹⁷Onlardan ağır bir öç alacak, onları öfkeyle paylayacağım. Kendilerinden öç alınca, benim RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

Sur Kenti Kınanıyor

26 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, madem Sur Kenti, Yerusâlim için, ‘Oh, oh! Ulusların kapısı olan kent yıkıldı, kapıları bana açıldı. O viraneye döndü, ben zenginleşeceğim’ dedi, ³Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, sana karşıyım! Deniz dalgalarını nasıl kabartırsa, ben de ulusları senin üzerine öyle saldırtacağım. ⁴Sur'un duvarlarını yıkacak, kulelerini yerle bir edecekler. Toprağını kazıp süpürecek, seni çıplak bir kayalık haline getireceğim. ⁵Sur denizin ortasında, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacak. Egemen RAB böyle diyor. Uluslar Sur'u yağmalayacak, ⁶Sur'a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek. O zaman Surlular benim RAB olduğumu anlayacaklar.

⁷“Egemen RAB şöyle diyor: Krallar kralı Babil Kralı Nebukadnessar'ı atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla, büyük bir orduyla kuzeyden Sur'a getiriyorum. ⁸Sur'a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek, size karşı kuşatma duvarları, toprak ram-

o 25:16 “Keretliler”: Büyük olasılıkla “Giritliler”.

25:8-11 Yşa.15:1-16:14; 25:10-12; Yer.48:1-47; Amo.2:1-3; Sef.2:8-11

25:12-14 Yşa.34:5-17; 63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.35:1-15; Amo.1:11-12; Ova.1:14; Mal.1:2-5

25:15-17 Yşa.14:29-31; Yer.47:1-7; Yoe.3:4-8; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7

26:1-28:19 Yşa.23:1-18; Yoe.3:4-8; Amo.1:9-10; Zek.9:2-4; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14

palar yapacak, kalkanını size karşı kaldıracak. ⁹Duvarlarınızda gedik açmak için kütükler yerleştirecek, silahlarıyla kulelerinizi yıkacak. ¹⁰Sayıp atının çıkardığı toz sizi örtecek. Duvarlarında gedik açılmış bir kente girer gibi kent kapılarınızdan girdiğinde, atlıların, tekerleklerin, savaş arabalarının gürültüsünden duvarlarınız sarsılacak. ¹¹Atlarının tırnakları bütün sokaklarınızı çiğneyecek. Halkınız kılıçtan geçirilecek, güçlü sütunlarınız devrilecek. ¹²Servetinizi alacak, mallarınızı yağmalayacaklar. Duvarlarınızı yıkacak, güzel evlerinizi yerle bir edecekler. Taşlarınızı, kerestenizi, top-rağınızı denize atacaklar. ¹³Okuduğunuz gürültülü şarkılara son vereceğim. Lirlerinizin sesi bir daha duyulmayacak. ¹⁴Sizi çıplak bir kayalık haline getireceğim, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacaksınız. Bir daha kurulmayacaksınız. Çünkü ben RAB söylüyorum. Egemen RAB böyle diyor.

¹⁵“Egemen RAB Sur'a şöyle diyor: Yıkımının sesinden, yaralıların iniltisinden, senin içinde yapılan kıyım yüzünden kıyı halkları titreyecek. ¹⁶Kıyıda yaşayan bütün önderler tahtlarından inecek; kaftanlarını, işlemeli giysilerini çıkaracaklar. Dehşet içinde yere oturup her an titreyerek başlarına gelenlere şaşacaklar. ¹⁷Sonra senin için şöyle bir ağıt yakacaklar:

“Nasıl oldu da yıkıldın,
Ey denizcilerin oturduğu ünlü kent!
Sen ve sende oturanlar,
Denizde güçlüydünüz.
Dehşet salmıştınız
Orada yaşayan herkese.
¹⁸Yıkımın olduğu gün
Kıyı halkları titreyecek,
Orada yaşayanlar
Çöküşüne şaşacaklar.’

¹⁹“Egemen RAB şöyle diyor: Issız kalmış kentler gibi seni viran bir kent yaptığım, engin denizleri üzerine boşalttığım, derin sular seni örttüğü zaman, ²⁰ölüm çukuruna inenlerle birlikte seni eski zaman insanların yanına indireceğim. Ölüm çukuruna inenlerle birlikte eski kalıntılar arasına, yeryüzünün derinliklerine yerleştireceğim. Öyle ki, bir daha dönüp yaşayanlar diyarında yerini almayasın⁶. ²¹Seni yığınığa düşürecek, bu senin sonun olacak. Seni arayacaklar ama bulamayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.”

Sur Kenti için Yakılan Ağıt

27 RAB bana şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, Sur Kenti için bir ağıt yak. ³Denizin kıyısında kurulmuş, kıyı halklarıyla ticaret yapan Sur Kenti'ne de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:

“‘Ey Sur, güzellikte kusursuzum dedin.

⁴Sınırların denizin bağrındaydı,
Kurucuların güzelliğini doruğa ulaştırdılar.

⁵Bütün kerestelerini
Senir'in çam ağaçlarından yaptılar,
Sana direk yapmak için
Lübnan'dan sedir ağaçları aldılar.

⁶Küreklerini Başan meşelerinden,
Güverteni Kittim⁷ kıyılarından
getirilen
Selvi ağaçlarından yaptılar,
Fildişiyle süslediler.

⁷Mısır'ın işlemeli ince keteninden
yelkenin,
Bayrağın oldu senin.
Güvertenin gölgesi Elişa
kıyılarının

Lacivert, mor kumaşındandı.
⁸Kürekçilerin Saydalı ve Arvatlı'ydı,
Gemicilerin, içindeki becerikli
kişilerdi, ey Sur.

⁹Gemilerindeki gedikleri onaranlar

⁶ 26:20 Olası metin “Dönüp yaşayanlar diyarında yerini almayasın” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Dönmeyesin, yaşayanlar diyarında yücelik vereyim”. p 27:6 “Kittim”: Bugünkü Kıbrıs. 26:13 Yşa.24:8; Va.18:22 26:16-18 Va.18:9-10 26:21 Va.18:21

- Geval'ın deneyimli, usta adamlarıydı.
Denizdeki bütün gemiler ve denizciler
Mallarını değiş tokuş etmek için sana geldiler.
- ¹⁰Persli, Ludlu, Pütlu askerler
Ordunda hizmet etti.
Kalkanlarını, miğferlerini
Duvarlarına astılar,
Sana görkem kazandırdılar.
- ¹¹Arvat'tan, Helek'ten gelen adamlar
Çepeçevre duvarlarını korudular.
Gammat'tan gelen adamlar
Kulelerinde beklediler.
Kalkanlarını duvarlarına astılar.
Güzelliğini doruğa ulaştırdılar.
- ¹²“ Tarşış seninle ticaret yaptı,
Sende her çeşit mal vardı.
Mallarına karşılık
Sana gümüş, demir, kalay, kurşun verdiler.
- ¹³Yâvan, Tuval, Meşek seninle
ticaret yaptı,
Mallarına karşılık
Sana köle ve tunç* kaplar verdiler.
- ¹⁴Beyttogarma halkı
Mallarına karşılık
Sana at, savaş atı, katır verdi.
- ¹⁵Rodos' halkı seninle ticaret yaptı.
Birçok kıyı halkı senin müşterindi.
Senden aldıkları mala karşılık
Fildişi ve abanoz verdiler.
- ¹⁶Sende çok çeşit ürün olduğundan,
Edom seninle ticaret yaptı.
Mallarına karşılık
Sana firuze, mor kumaş, işlemeli giysiler,
İnce keten, mercan, yakut verdiler.
- ¹⁷Yahuda ve İsrail seninle ticaret yaptı.
Mallarına karşılık
Sana Minnit buğdayı, darı, bal, zeytinyağı, pelesenk verdiler.
- ¹⁸⁻¹⁹Ürünlerinin çeşitliliği, malının bolluğundan ötürü
Şam seninle ticaret yaptı.
Mallarına karşılık
Sana Helbon şarabıyla Sahar yünü,
Uzal'dan getirilmiş şarap tekneleri verdi*.
Sana getirilen mallar arasında
İşlenmiş demir, tarçın, güzel kokulu kamış vardı.
- ²⁰Dedan halkı mallarına karşılık
Sana eyerlik kumaş verdi.
- ²¹Arabistan ve Kedar önderleri
müşterindi,
Mallarına karşılık
Sana kuzu, koç, teke verdiler.
- ²²Saba ve Raama tüccarları seninle
ticaret yaptı,
Mallarına karşılık
Sana her çeşit baharatın en iyisini, değerli taşlar, altın verdiler.
- ²³Harran, Kanne, Eden, Saba, Aşur, Kilmat tüccarları
Seninle ticaret yaptı.
- ²⁴Pazarlarındaki mallara karşılık
Güzel giysiler, lacivert kumaş, işlemeler,
Sık dokunmuş, iplerle sarılmış renkli halılar verdiler.
- ²⁵Ticaret gemileri senin mallarını taşıdı,
Denizin bağrında büyük yüklerle doldun.
- ²⁶Kürekçilerin seni açık denizlere götürdü,
Ama doğu rüzgarı
Denizin bağrında parçaladı seni.
- ²⁷Gemin kazaya uğrayacağı gün,
Zenginliğin, malların, ticari eşyaların,
Gemicilerin, kılavuzların, kalafatçıların,
Seninle ticaret yapanlar,
Askerlerin ve gemide olan herkes

- Denizin derinliklerine batacak.
²⁸Gemicilerinin bağırışından
 Kıyıları titreyecek.
²⁹Kürekçiler gemilerini bırakacak,
 Gemicilerle kılavuzlar kıyıda
 duracak.
³⁰Yüksek sesle haykırıp
 Senin için acı acı ağlayacaklar;
 Başlarına toprak serpecek,
 Külde yuvarlanacaklar.
³¹Senin yüzünden başlarını tıraş
 edecek,
 Çul kuşanacaklar.
 Senin için acı acı ağlayacak,
 Yas tutacaklar.
³²Ağlayıp yas tutarken,
 Senin için bir ağıt yakacaklar:
 Her yanı denizle çevrili Sur Kenti
 gibi
 Susturulmuş bir kent var mı?
³³Malların denizaşırı ülkelere
 vardığında
 Birçok ulusu doyurdun,
 Büyük zenginliğin, çeşit çeşit
 malınla
 Dünya krallarını zenginleştirdin.
³⁴Şimdiyse denizde, suların
 derinliklerinde
 Darmadağın oldun,
 Malların ve çalışanlarının tümü
 Seninle birlikte battı.
³⁵Kıyı halkları
 Başına gelenlere şaşılar;
 Krallarının tüyleri korkudan
 diken diken oldu,
 Yüzleri sarardı.
³⁶Ulusların arasındaki tüccarlar,
 Başına gelenlere şaşacaklar;
 Sonun korkunç oldu.
 Bir daha var olmayacaksın.”

Sur Kralı Kınanıyor

28 RAB bana şöyle seslendi: ²“İn-
 sanoğlu, Sur önderine de ki,
 ‘Egemen RAB şöyle diyor:

- “ ‘Gurura kapılıp
 Ben tanrıyım,
 Denizlerin bağrında,
 Tanrı'nın tahtında oturuyorum
 dedin.
 Kendini Tanrı sandın,
 Oysa sen Tanrı değil, insansın.
³İşte, Daniel'den⁸ daha bilgesin,
 Kimse senden bir giz saklayamaz.
⁴Bilgeliliğin, anlayışın sayesinde,
 Kendine servet biriktirdin,
 Hazinelerine altın, gümüş yığdın.
⁵Ticaretteki üstün becerilerin
 sayesinde
 Servetini çoğalttın,
 Zenginliğin seni gurura sürükledi.
⁶Bu yüzden Egemen RAB şöyle
 diyor:
 Madem kendini Tanrı gibi bilge
 sandın,
⁷Ben de yabancıları, en acımasız
 ulusları
 Üzerine göndereceğim.
 Bilgeliliğinin güzelliğine kılıç
 çekecek,
 Görkemini kirletecekler.
⁸Seni ölüm çukuruna indirecekler,
 Denizlerin bağrında korkunç bir
 ölümle öleceksin.
⁹O zaman seni öldürenlerin önünde
 Ben Tanrı'yım diyecek misin?
 Seni öldürenlerin elinde
 Sen Tanrı değil, insansın.
¹⁰Yabancıların elinde,
 Sünnetsizin* ölümüyle öleceksin.
 Egemen RAB böyle diyor.’ ”
¹¹RAB bana şöyle seslendi: ¹²“İn-
 sanoğlu, Sur Kralı için bir ağıt yak.
 Ona diyeceksin ki, ‘Egemen RAB
 şöyle diyor:
 “ ‘Kusursuzlukta örnek biriydin,
 Bilgeliliğin ve güzelliğin eksiksizdi.
¹³Sen Tanrı'nın bahçesi Aden'deydin.
 Yakut, topaz, aya taşı,
 Sarı yakut, oniks, yeşim,

Laciverttaşı, firuze, zümrütle, çeşit
çeşit değerli taşla bezenmiştin.
Kakma ve oyma işlerin hep
altındandı.

Bunlar yaratıldığın gün
hazırlanmışlardı.

¹⁴Meshedilmiş*, koruyucu bir
Keruv* olarak

Seni oraya yerleştirdim.
Tanrı'nın kutsal dağındaydın,
Yanan taşlar arasında dolaştın.

¹⁵Yaratıldığın günden
Sende kötülük bulunana dek
Yollarında kusursuzdun.

¹⁶Ticaretinin bolluğundan
Zorbalıkla doldun
Ve günah işledin.
Bu yüzden kirli bir şey gibi
Seni Tanrı'nın dağından attım,
Yanan taşların arasından kovdum,
Ey koruyucu Keruv.

¹⁷Güzelliğinden ötürü
Gurura kapıldın,
Görkeminden ötürü
Bilgeliğini bozdun.
Böylece seni yere attım,
Kralların önünde seni yüzkarası
yaptım.

¹⁸İşlediğin pek çok günah
Ve ticaretteki hileciliğin yüzünden
Kutsal yerlerini kirlettin.
Seni yakıp yok edecek
Bir ateş çıkardım içinden,
Bütün seyredenlerin gözü önünde
Seni yeryüzünde küle çevirdim.

¹⁹Seni tanıyan bütün uluslar sana şaştı,
Sonun korkunç oldu.
Bir daha var olmayacaksın.' ”

Sayda Kenti Kınanıyor

²⁰RAB bana şöyle seslendi: ²¹“İnsanoğlu, yüzünü Sayda'ya çevir, ona karşı peygamberlik et. ²²Diyeceksin ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:

“ ‘İşte sana karşıyım, ey Sayda,
Senin içinde yüceleceğim.

Onları cezalandırınca,
Kutsallığımı onlara gösterince,
Benim RAB olduğumu
anlayacaklar.

²³Üzerine salgın hastalık gönderecek,
Sokaklarında kan akıtacağım.
Kentinde, her yanında
Kılıçla yaralananlar düşüp
ölecekler.
O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaklar.’ ”

İsrail Halkı Esenliğe Kavuşacak

²⁴“ ‘İsrail halkını küçümseyen
Çevre uluslardan hiçbiri
Bir daha İsrail için batan bir çalı,
Acıtan bir diken olmayacak.
O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaklar.

²⁵“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkını aralarına dağılmış oldukları uluslardan topladığım, ulusların gözü önünde kutsallığımı gösterdiğim zaman kulum Yakup'la verdiğim kendi ülkelerine yerleşecekler. ²⁶Ora da güvenlik içinde yaşayacak, evler yapacak, bağlar dikecekler. Onları küçümseyen bütün çevre ulusları cezalandırdığımda güvenlik içinde yaşayacaklar. O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

Mısır Kınanıyor

29 Sürgünlüğümüzün onuncu yılı, onuncu ayın* on ikinci gününü RAB bana şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, yüzünü firavuna çevir, ona ve Mısır'a karşı peygamberlik et. ³Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:

“ ‘Kendi kanallarının içinde yatan
Büyük canavar firavun,
İşte, sana karşıyım.
Sen ki, Nil benimdir,
Onu kendim için yaptım dersin.
⁴Çenelerine çengeller takacak,
Kanallarındaki balıkları

Senin pullarına yapıştıracağım.
Pullarına yapışmış balıklarla
birlikte

Seni kanallarından çıkaracağım.

⁵Seni de kanallarındaki bütün
balıkları da

Çöle atacağım.

Kırlara düşeceksin,

Toplanmayacak, gömülmeyeceksin.

Seni yem olarak yabanıl
hayvanlara

Ve yırtıcı kuşlara vereceğim.

⁶O zaman Mısır'da yaşayan herkes

Benim RAB olduğumu anlayacak.

“ ‘Çünkü sen İsrail halkına kamış
bir değnek oldun. ⁷Seni elleriyle tut-
tuklarında parçalanıp onların omuz-
larını yardım. Sana dayandıklarında
parçalanıp bellerini burktun’.

⁸“ ‘Bu yüzden Egemen RAB şöyle
diyor: Üzerine halkını ve hayvanları-
nı öldürecek bir kılıç gönderiyorum.
⁹Mısır kimsesiz bırakılacak, virane-
ye çevrilecek. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaklar.

“ ‘Madem Nil benimdir, onu ben yap-
tım dedin, ¹⁰ben de sana ve kanallarına
karşıyım. Mısır'ı Migdol'dan Asvan'a,
Kûş* sınırına dek kimsesiz bırakacak,
viraneye çevireceğim. ¹¹İçinden insan
ayağı da, hayvan ayağı da geçmeye-
cek. Kırk yıl orada kimse yaşamaya-
cak. ¹²Mısır'ı ıssız kalmış ülkeler gibi
ıssız bırakacağım. Kentleri, viran ol-
muş kentler arasında kırk yıl kimse-
siz kalacak. Mısırlılar'ı uluslar arasına
gönderecek, ülkelere dağıtacağım.

¹³“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Kırk
yıl sonra onları dağıtmış oldukları
uluslardan toplayacağım. ¹⁴Sürgün-
dekileri geri getirip Patros'a, yurtla-
rına döndürecek. Orada güçsüz bir
krallık oluşturacaklar. ¹⁵Krallıkların
en güçsüzü olacak, bir daha ulusla-
rın üzerinde egemenlik sürmeyecek.

Ulusları yönetmesinler diye onları kü-
çük düşürecek. ¹⁶Mısır bir daha İs-
rail halkının güveneceği bir yer olma-
yacak. Ancak Mısırlılar onlara Mısır'a
dönmekle işledikleri günahı anımsata-
caklar. O zaman İsraililer benim Ege-
men RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

¹⁷Sürgünlüğümüzün yirmi yedin-
ci yılı, birinci ayın birinci günü RAB
bana şöyle seslendi: ¹⁸“İnsanoğlu, Ba-
bil Kralı Nebukadnessar ordusunu
Sur Kenti'ne karşı büyük bir saldırı-
ya geçirdi; herkesin saçı döküldü, ağır
yük yüzünden omuz derileri yüzüldü.
Ama Sur'a karşı ordusunu saldırıya
geçirmesine karşın, bundan ne kendisi
ne de ordusu yararlandı. ¹⁹Bu yüzden
Egemen RAB şöyle diyor: Mısır'ı Ba-
bil Kralı Nebukadnessar'a vereceğim,
onun servetini alıp götürecekt. Ordu-
suna ücret olarak ülkeden yağmaladı-
ğı çapul malını dağıtacak. ²⁰Hizmeti-
ne karşılık Mısır'ı ona verdim; çünkü
o da ordusu da bana hizmet ettiler.
Egemen RAB böyle diyor.

²¹“O gün İsrail halkını güçle dona-
tacağım. Onların arasında senin dili-
ni çözecek. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaklar.”

Rab Mısır'ı Cezalandırarak

30 RAB bana şöyle seslendi: ²“İn-
sanoğlu, peygamberlik et ve de
ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:

“ ‘Ah o gün diye haykır.

³Çünkü o gün yakın.

RAB'bin günün yakın,

Bulutların günü,

Ulusların yıkım zamanı.

⁴Bir kılıç Mısır'a karşı çıkacak.

Kûş'u* acılar saracak.

Mısır'da vurulanlar yere serilince
Ülkenin serveti alınıp götürülecek,
Temelleri yok edilecek.

⁵Mısır'la birlikte Kûş, Pût, Lud,

† 29:7 Septuaginta, Süryanice “Burktun”, Masoretik metin “Dik durdurdun”.

29:6 2Kr.18:21; Yşa.36:6

Arabistan, Kuv^u ve antlaşma
yaptığım halkım
Kılıçtan geçirilecek.

6“ ‘RAB şöyle diyor:
Mısır'ı destekleyenler öldürülecek,
Mısır'ın övündüğü ordu çökecek,
Migdol'dan Asvan'a dek kılıçtan
geçirilecekler.

Böyle diyor Egemen RAB.

7Kimsesiz kalmış ülkeler arasında
Kimsesiz kalacaklar.
Kentleri viran olmuş kentler gibi
olacak.

8Mısır'ı ateşe verdiğimde,
Onu destekleyenler ezildiğinde,
Benim RAB olduğumu
anlayacaklar.

9“ ‘O gün kaygısız Kûşlular'ı kor-
kutmak için gemilerle ulaklar gön-
dereceğim. Mısır'ın yıkım günü gel-
diğinde korkuya kapılacaklar. İşte o
gün geliyor.

10“ ‘Egemen RAB şöyle diyor:
Babil Kralı Nebukadnessar
aracılığıyla
Mısır'ın zenginliğine son
vereceğim.

11O ve ordusu, ulusların en acımasız,
Ülkeyi yerle bir etmek için
gelecekler.
Mısır'a karşı kılıçlarını çekecek,
Ülkeyi öldürülenlerle
dolduracaklar.

12Nil'in kanallarını kurutup
Ülkeyi kötü kişilere teslim
edeceğim,
Ülkeyi de içindeki her şeyi de
Yabancılar eliyle viran edeceğim.
Bunu ben RAB söylüyorum.

13Egemen RAB şöyle diyor:
Putları yok edecek,
Nof'taki^z değersiz putlara son
vereceğim.

Mısır'da artık önder olmayacak,
Ülkeye korku salacağım.

14Patros'u viraneye çevirecek,
Soan'ı^v ateşe verecek,
No^y Kenti'ni cezalandıracağım.

15Öfkemi Mısır'ın kalesi Sin üzerine
boşaltacak,
Kalabalık No halkına son
vereceğim.

16Mısır'ı ateşe vereceğim,
Sin acıdan kıvranacak,
No Kenti'nin surları yarılacak,
Nof sürekli tedirgin olacak.

17On Kenti^z ve Pi-Beset gençleri
Kılıçtan geçirilecek,
Oradaki halk sürgüne
gönderilecek.

18Tahpanhes'te Mısır'ın
boyunduruğunu kırdığım zaman,
Orada gündüz geceye dönecek,
Övündüğü orduya son verilecek,
Kent bulutlarla kaplanacak,
Köylerindeki halk sürgüne
gönderilecek.

19Mısır'ı böyle cezalandırdığımda
Benim RAB olduğumu
anlayacaklar.’ ”

20Sürgünlüğümüzün on birinci yı-
lı, birinci ayın* yedinci günü RAB
bana şöyle seslendi: 21“İnsanoğlu, fi-
ravunun kolunu kırdım. İyileşmesin,
kılıç tutacak kadar güçlenmesin diye
kimse onu bağlamadı, sargı beziyle
sarmadı. 22Bu yüzden Egemen RAB
şöyle diyor: Firavuna karşıyım. Her
iki kolunu, sağlam olanı da kırık ola-
nı da kıracağım. Kılıcı elinden düşü-
receğim. 23Mısırlılar'ı uluslar arası-
na gönderecek, ülkelere dağıtacağım.
24Babil Kralı'nın kollarını güçlendirip
kılıcımı onun eline vereceğim. Fira-
vunun ise kollarını kıracağım. Babil
Kralı'nın önünde ağır yaralı biri gi-
bi inleyecek. 25Babil Kralı'nın gücü-

u 30:5 Masoretik metin “Kuv”, Septuaginta “Libyalılar”. ü 30:13,16 “Nof”: Memfis diye de bilinir. v 30:14 “Soan”: Tanis olduğu sanılıyor. y 30:14,16 “No”: Tebes diye de bilinir. z 30:17 “On Kenti”: Heliopolis diye de bilinir.

ne güç katacak, firavunun gücünü zayıflatacağım. Kılıcımı Babil Kralı'nın eline verdiğimde ve o kılıcı Mısır'a doğru uzattığımda, benim RAB olduğumu anlayacaklar. ²⁶Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

Sedir Ağacı Benzetmesi

31 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, üçüncü ayın* birinci günü RAB bana şöyle seslendi: ²"İnsanoğlu, firavuna ve halkına de ki, ³"Görkemde kim seninle boy ölçüşebilir?
³Asur'a bak! Lübnan'da bir sedir ağacıydı,
Ormana gölge salan güzel dalları vardı.
Çok yüksekti, tepesi bulutlara erişiyordu.
⁴Sular ağacı besledi,
Derin su kaynakları büyüttü.
Akarsular dikili olduğu yerin çevresine akıyor,
Kanalları kırdaki bütün ağaçlara erişiyordu.
⁵Kırdaki bütün ağaçlardan daha çok büyüdü.
Bol su verildiği için
Dal budak saldı, dalları uzadı.
⁶Kuşlar dallarına yuva yaptı,
Yabanıl hayvanlar dalları altında yavruladı,
Büyük uluslar gölgesinde yaşadı.
⁷Güzellikte eşsizdi.
Dalları giderek uzadı,
Çünkü kökleri bol su alıyordu.
⁸Tanrı'nın bahçesindeki sedir ağaçlarından hiçbiri
Onunla boy ölçüşemezdi,
Çam ağaçları dalları kadar bile değildi.
Çınarlar onun dallarıyla boy ölçüşemezdi.

Tanrı'nın bahçesindeki ağaçların hiçbiri

Onun kadar güzel değildi.

⁹Sık dallarla o sedir ağacını güzelleştirdim.

Tanrı'nın bahçesi Aden'deki bütün ağaçlar onu kıskandı.

¹⁰"Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Ağaç büyüyüp boy attığı, tepesi bulutlara eriştiği, büyüklüğünden ötürü gurura kapıldığı için ¹¹ben de onu kovdum, ulusların önderinin eline teslim ettim. Ona kötülüğü uyarınca davranacak. ¹²Yabancı ulusların en acımasızı onu kesip yalnız bıraktı. Dalları dağlara, derelere düştü; ülkenin vadilerinde kesilmiş duruyor. Yeryüzündeki bütün uluslar gölgesinden çekilip onu bıraktılar. ¹³Bütün kuşlar devrik ağaca kondu, yabanıl hayvanlar dalları arasına yerleşti. ¹⁴Öyle ki, suların yakınında yetişen hiçbir ağaç böylesi büyüyüp boy atmasın, tepesini bulutlara eriştirmesin; bol suyla sulanan hiçbir ağaç bu denli yükselmesin. Çünkü hepsi ölüm çukuruna inen insanlarla birlikte ölüme, yerin derinliklerine gidecek.

¹⁵"Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacı ölümler diyarına indiği gün, ona yas tutsunlar diye derin su kaynaklarını kapattım. Irmaklarını durdurdum, gür sularının önünü kestim. O ağaç yüzünden Lübnan'ı karanlığa boğdum, bütün orman ağaçlarını kuruttum. ¹⁶Ölüm çukuruna inenlerle birlikte onu ölümler diyarına indirdiğimde, yıkılışının gürültüsünden ulusları titrettim. O zaman Aden Bahçesi'ndeki bütün ağaçlar, Lübnan'ın en seçkin, en iyi, bol sulanan ağaçları yerin derinliklerinde avunç buldu. ¹⁷Gölgesinde yaşayanlar, uluslar arasında onu destekleyenler de onunla birlikte ölümler diyarına, kılıçla öldürülmüşlerin yanına indiler.

¹⁸“ ‘Aden ağaçlarından hangisi görkem ve yücelikte seninle boy ölçüşebilir? Ama sen de Aden ağaçlarıyla birlikte yerin derinliklerine indirilecek, sünnetsizlere*, kılıçla öldürülmüşlere katılacaksın.

“ ‘İşte firavunla halkının sonu böyle olacaktır.’ Egemen RAB böyle diyor.”

Firavun için Yakılan Ağıt

32 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, on ikinci ayın* birinci günü RAB bana şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, firavun için bir ağıt yak. Ona de ki,

“ ‘Uluslar arasında genç bir aslan gibi kendini öne sürdün, Ama sen denizlerdeki bir canavar gibisin.

Irmaklarını karıştırır, Ayaklarıyla suları çalkalar, Irmakları bulandırırın.’ ”

³Egemen RAB şöyle diyor:

“Büyük bir kalabalıkla Ağımı senin üzerine atacağım; Onlar seni ağımla çekecekler.

⁴Seni karaya atacak, Kırlara fırlatacağım.

Gökte uçan kuşların senin üzerine konmalarını sağlayacağım, Yeryüzündeki yabancı hayvanlara Seni yem olarak vereceğim.

⁵Bedenini dağların üzerine serecek, Vadileri çürüyen bedeninle dolduracağım.

⁶Ülkeyi dağlara dek akan kanınla ıslatacağım, Vadiler seninle dolacak.

⁷Seni ortadan kaldırdığım zaman Gökleri örtecek, Yıldızları karartacak, Güneşi bulutla kapatacağım. Ay ışığını vermeyecek.

⁸Senin yüzünden gökte ışık veren bütün cisimleri karartacak, Ülkeni karanlığa gömeceğim.”

Böyle diyor Egemen RAB.

⁹“Seni tanımadığın ülkelere, Ulusların arasına sürgüne gönderdiğimde^a, Pek çok halkın yüreği üzüntüyle sarsılacak.

¹⁰Başına gelenlerden ötürü Pek çok halkı şaşkına çevireceğim. Kılıcımı önlerinde salladığım zaman,

Senin yüzünden krallar dehşetle ürperecek.

Yıkıma uğradığın gün Hepsi kendi canı için Her an korkuyla titreyecek.

¹¹Egemen RAB şöyle diyor: Babil Kralı'nın kılıcı üzerine gelecek.

¹²Yiğitlerin, ulusların en acımasızının, Senin halkını kılıçtan geçirmesine izin vereceğim.

Mısır'ın gururunu kıracak, Bütün ordusunu yok edecekler.

¹³Bol suların yanında bütün sığırlarını yok edeceğim. Bundan böyle insan ayağı da hayvan ayağı da Suları karıştırıp bulandırmayacak.

¹⁴O zaman sularını dupduru kılacak, Irmaklarını yağ gibi akıtacağım. Egemen RAB böyle diyor.

¹⁵Mısır'ı viraneye çevirdiğimde, Ülkeyi her şeyden yoksun bıraktığımda,

Orada yaşayan herkesi yok ettiğimde,

Benim RAB olduğumu anlayacaklar.

¹⁶“Ona yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bu ağıtı yakacaklar. Mısır için, halkı için bu ağıtı yakacaklar.” Egemen RAB böyle diyor.

¹⁷Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, ayın on beşinci günü RAB bana şöyle seslendi: ¹⁸“Ey insanoğlu, Mısır halkı

için yas tut. Onları ve güçlü ulusların kızlarını ölüm çukuruna inenlerle birlikte yerin derinliklerine indir. ¹⁹Onlara de ki, 'Sen başkalarından daha mı güzelsin? Aşağı in ve oradaki sünnetsizlere* katıl.' ²⁰Mısır halkı kılıçla öldürülenlerin arasına düşecek. Kılıç hazır, bırakın Mısır bütün halkıyla birlikte sürüklensin. ²¹Güçlü önderler, ölümler diyarından, Mısır ve onu destekleyenler için, 'Aşağı indiler, kılıçla öldürülen sünnetsizlerle birlikte burada yatıyorlar' diyecekler.

²²"Asur bütün ordusuyla orada. Kılıçtan geçirilmiş, ölmüş askerlerinin mezarları çevresini sarmış. ²³Mezarları ölüm çukurunun en dibinde, ordusu mezarının çevresinde duruyor. Yaşayanlar diyarında korku salanların hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş.

²⁴"Elam bütün halkıyla kendi mezarının çevresinde duruyor. Hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş, sünnetsiz olarak yerin derinliklerine inmiş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar. ²⁵Elam için öldürülenler arasında bir yatak yapıldı. Bütün halkı mezarının çevresinde. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek ölmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar, öldürülenlerin arasına yerleştirildiler.

²⁶"Meşek ve Tual bütün halkıyla kendi mezarları çevresinde duruyor. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek öldürülmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı. ²⁷Ölümler diyarına savaş silahlarıyla inen, kılıçları başlarının altına konan, kalkanları^b kemikleri üzerine yerleştirilen öbür öldürülmüş sünnetsiz yiğitlerle birlikte mezara konmayacak mı onlar? Oysa bu yiğitler yaşayanlar diyarında korku salmışlardı.

²⁸"Sen de, ey firavun, düşecek ve kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin arasına konacaksın.

²⁹"Edom, kralları ve önderleriyle orada. Güçlü olmalarına karşın kılıçla öldürülenlerin yanına kondular. Ölüm çukuruna inenlerin, sünnetsizlerin yanında yatıyorlar.

³⁰"Bütün kuzey önderleri, bütün Saydalılar orada. Güçleriyle korku saldıkları halde öldürülenlerle birlikte utanç içinde indiler. Sünnetsiz olarak kılıçla öldürülenlerle birlikte utanç içinde ölüm çukuruna inenlerin yanına kondular.

³¹"Firavunla ordusu kılıçla öldürülmüş bu büyük kalabalığı görünce avunç bulacak." Böyle diyor Egemen RAB. ³²"Yaşayanlar diyarında korku salmasını sağladığım halde, firavunla halkı, kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin yanına konacak." Böyle diyor Egemen RAB.

Tanrı Hezekiel'i Bekçi Olarak Görevlendiriyor

33 RAB bana şöyle seslendi: ²"İnsanoğlu, kendi halkına şöyle diyeceksin: 'Bir ülkenin üzerine kılıç gönderdiğim, ülke halkı aralarından birini seçip bekçi atadığı, ³bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çaldığı zaman; ⁴kim boru sesini işitip de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç da gelip onu öldürürse, kanından kendisi sorumludur. ⁵Boru sesini duymuş, ama uyarıyı dikkate almamıştır; kanından kendisi sorumludur. Uyarıyı dikkate alsaydı, canını kurtaracaktı. ⁶Ne var ki, bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çalmazsa, kılıç da gelip halktan birini öldürürse, o kişi kendi günahı içinde öldürülmüştür; kanından bekçiye sorumlu tutacağım.'

⁷“İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyaracaksın. ⁸Kötü kişiye, ‘Ey kötü kişi, kesinlikle öleceksin’ dediğim zaman, onu uyar-maz, kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım. ⁹Ancak kötü kişiyi uyardığın halde yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.

¹⁰“İnsanoğlu, İsrail halkına de ki, ‘Siz şöyle diyorsunuz: İsyanlarımızla günahlarımız bizi çökertiyor, onlardan ötürü eriyip yok oluyoruz. Durum böyleyken nasıl yaşayabiliriz?’ ¹¹Onlara de ki, ‘Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin öle-siniz, ey İsrail halkı!’

¹²“Sen, ey insanoğlu, halkına de ki, ‘Doğru kişi Tanrı’ya başkaldırırsa, doğruluğu onu kurtarmaz. Kötü kişi kötülüğünden döndüğü zaman kötülüğü yıkımına neden olmaz. Doğru kişi Tanrı’ya başkaldırırsa, doğruluğu yaşamasını sağlamaz.’ ¹³Doğru kişi için, ‘Kesinlikle yaşayacak’ desem, ama o doğruluğuna güvenip de kötülük yapsa, yaptığı doğru işlerin hiçbirini anımsanmayacak. Yaptığı kötülükten ötürü ölecek. ¹⁴Kötü kişiye, ‘Kesinlikle öleceksin’ desem, ama o günahından dönüp adil ve doğru olanı yapsa, ¹⁵aldığı rehini geri verse, çaldığını ödeyse, yaşam veren kuralları uyarınca davranıp günah işlemese kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. ¹⁶İşlediği günahlardan hiçbirini ona karşı anımsanmayacaktır, adil ve doğru olanı yapmıştır; kesinlikle yaşayacaktır.

¹⁷“Senin halkın, ‘Rab’bin yolu doğru değil’ diyor. Oysa doğru olmayan onla-

rın yolu. ¹⁸Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, yaptığı kötülüğün içinde ölecektir. ¹⁹Kötü kişi yaptığı kötülükten döner de adil ve doğru olanı yaparsa, yaptığı bu işlerle yaşayacaktır. ²⁰Ey İsrail halkı, ‘Rab’bin yolu doğru değil’ diyorsun. Her birinizi kendi yoluna göre yargılayacağım.”

Yeruşalim’in Düşüşü Açıklanıyor

²¹Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, onuncu ayın* beşinci günü Yeruşalim’den kaçıp kurtulan biri yanıma gelip, “Kent düştü!” dedi. ²²Akşam, Yeruşalim’den kaçıp kurtulan adam gelmeden önce, RAB’bin eli üzerimdeydi, konuşmıyordum. Sabah o yanıma gelmeden RAB dilimi çözdü. Dilim açıldı, artık konuşabiliyordim.

²³RAB bana şöyle seslendi: ²⁴“İnsanoğlu, İsrail’in viran olmuş kentlerinde yaşayanlar, ‘İbrahim tek kişiyeğin ülkeyi miras almıştı. Oysa biz kalabalığız, ülke miras olarak bize verilmiştir’ diyorlar. ²⁵Bu nedenle onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Eti kaniyla yiyor, putlarınıza bel bağlıyor, kan döküyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz? ²⁶Kılıcınıza güveniyor, iğrenç şeyler yapıyor, komşunuzun karısını kirletiyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?’

²⁷“Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, viran olmuş kentlerde yaşayanlar kılıçtan geçirilecek, kırdaki yaşayanları yem olarak yabanıl hayvanlara vereceğim, kalelerde, mağaralarda yaşayanlar salgın hastalıkla yok olacak. ²⁸Ülkeyi ıssız, kimsesiz bırakacağım, övündükleri güç son bulacak. İsrail dağları ıssız kalacak, oradan kimse geçmeyecek. ²⁹Yaptıkları iğrenç şeylerden ötürü ülkeyi ıssız, kimsesiz bıraktığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.’

³⁰“Sen, ey insanoğlu, halkın duvar diplerinde, evlerin kapıları önünde senin hakkında konuşuyor. Birbirlerine, ‘Haydi, gidip RAB’den gelen sözün ne olduğunu duyalım’ diyorlar. ³¹Halk her zamanki gibi sana geliyor. Benim halkım olarak önünde oturuyor, sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar. Ağızlarıyla istekli olduklarını açıklıyorlar, ama yürekleri haksız kazanç peşinde. ³²Sen onlar için güzel sesle sevgi ezgileri okuyan, iyi çalgı çalan biri gibisin. Sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar.

³³“Bütün bunlar gerçekleşince –ki gerçekleşecek– aralarında bir peygamber bulunduğunu anlayacaklar.”

İsrail'i Güden Çobanlar

34 RAB bana şöyle seslendi: ¹“İnsanoğlu, İsrail'in çobanlarına karşı peygamberlik et ve onlara, bu çobanlara şöyle de: ‘Egemen RAB diyor ki: Vay kendi kendini güden İsrail çobanlarına! Çobanların sürüyü gütmesi gerekmez mi? ²Yağı yiyor, yünü giyiyor, besili koyunları^c kesiyorsunuz, ama sürüyü kayırmıyorsunuz. ³Zayıfları güçlendirmediniz, hastaları iyileştirmediniz, yaralıların yarasını sarmadınız. Yolunu şaşırانları geri getirmediniz, yitikleri aramadınız. Ancak sertlik ve şiddetle onlara egemen oldunuz. ⁴Çobanları olmadığı için dağıldılar, yabanıl hayvanlara yem oldular. ⁵Koyunlarım bütün dağlarda, yüksek tepelerde başıboş dolandılar. Koyunlarım yeryüzüne dağıldı. Onları ne arayan var, ne soran.

⁷“‘Bu yüzden, ey çobanlar, RAB bin sözünü dinleyin: ⁸Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, çoban olmadığından koyunlarım yağma edildi, yabanıl hayvanlara yem oldu. Çobanlarım koyunlarımı aramadılar,

onları güdeceklerine kendi kendilerini götüldüler. ⁹Onun için, ey çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin. ¹⁰Egemen RAB şöyle diyor: Ben çobanlara karıştım! Koyunlarımdan onları sorumlu tutacağım, koyunlarımı gütmelerine son vereceğim. Öyle ki, artık kendi kendilerini güdemeyecekler. Koyunlarımı onların ağzından kurtaracağım, artık onlara yem olmayacaklar.

¹¹“‘Egemen RAB şöyle diyor: Ben kendim koyunlarımı arayıp soracağım. ¹²Dağılmış koyunlarının arasındaki bir çoban sürüsüyle nasıl ilgilenirse, ben de koyunlarımla öyle ilgileneceğim. Bulutlu, karanlık bir gün dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım. ¹³Onları ulusların arasından çıkaracak, ülkelerden toplayacak, kendi yurtlarına geri getireceğim. Onları İsrail dağlarında, vadilerde, ülkenin bütün oturulabilir yerlerinde güdeceğim. ¹⁴Onları iyi bir otlakta güdeceğim; yaylaları İsrail'in yüksek dağları üzerinde olacak. Orada iyi bir otlakta yatacak, İsrail'in yüksek dağlarındaki verimli otlaklarda otlayacaklar. ¹⁵Ben kendim koyunlarımı güdeceğim, onları kendim yatıracağım. Egemen RAB böyle diyor. ¹⁶Yiteni arayacak, yolunu şaşırانını geri getireceğim. Yaralının yarasını saracak, zayıfı güçlendireceğim. Ama semizlerle güçlüleri yok edeceğim. Koyunlarımı adaletle güdeceğim.

¹⁷“‘Siz, ey benim sürüm, Egemen RAB şöyle diyor: Koyunla koyun arasında yargıyı ben vereceğim. Koçlarla tekellere gelince, ¹⁸iyi otlakta otlamaz yetmiyor mu ki, otlaklarınızın geri kalanını ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Duru su içmeniz yetmiyor mu ki, geri kalan suyu ayaklarınızla bulandırıyor musunuz? ¹⁹Koyunlarım ayaklarınızın çiğnediğini otlamak, ayaklarınızın bulandırdığını içmek zorunda kalıyor.

²⁰“ ‘Bu nedenle Egemen RAB onlara şöyle diyor: Semiz koyunla cılız koyun arasında ben kendim yargıçlık yapacağım. ²¹Madem bütün cılız koyunları kovup dağıtıncaya dek böğrünüzle vuruyor, omuzunuzla itiyor, boynuzlarınızla kakıyorsunuz, ²²ben de koyunlarımı kurtaracağım, artık çapul malı olmayacaklar. Koyunla koyun arasında ben yargıçlık yapacağım. ²³Başlarına, onları güdecek tek çoban olarak kulum Davut'u koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak. ²⁴Ben RAB onların Tanrısı olacağım, kulum Davut da onların arasında önder olacak. Ben RAB, böyle diyorum.

²⁵“ ‘Onlarla bir esenlik antlaşması yapacağım, ülkedeki yırtıcı hayvanları yok edeceğim. Çölde güvenlik içinde yaşayacak, ormanlarda uyuyacaklar. ²⁶Onları da dağımın çevresini de bereketli kılacağım. Yağmuru zamanında yağdıracağım. Bereketli yağmurlar olacak. ²⁷Kırdaki ağaçlar meyve verecek, toprak ürün verecek. Halk ülkesinde güvenlik içinde olacak. Boyunduruklarının bağlarını koparıp onları köle edenlerin elinden kurtardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. ²⁸Artık ulusların çapul malı, yabanıl hayvanların yemi olmayacaklar. Güvenlik içinde yaşayacaklar, kimse onları korkutmayacak. ²⁹Onlar için ünlü bir fidanlık yetiştireceğim. Artık ülke kıtlıktan yok olmayacak, ulusların aşağılamasına uğramayacaklar. ³⁰O zaman ben Tanrılar RAB'bin onlarla birlikte olduğumu ve İsrail soyunun da benim halkım olduğunu anlayacaklar.’ Böyle diyor Egemen RAB. ³¹‘Benim koyunlarım, otlağımın koyunları siz insanlarsınız. Ben sizin Tanrınız'ım.’ Böyle diyor Egemen RAB.”

Edom Kınanıyor

35 RAB bana şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, yüzünü Seir Dağı'na çevir, ona karşı peygamberlik et. ³Ona de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey Seir Dağı, sana karşıyım! Elimi sana karşı uzatacak, seni viran edip kimsesiz bırakacağım. ⁴Kentlerini yerle bir edeceğim, kimsesiz kalacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.

⁵“ ‘Madem İsraililer'e hep kin besledin, yıkıma uğradıklarında, cezalandırılmalarının zamanı doruğa ulaştığında, onları kılıca teslim ettin, ⁶varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, senin kanını akıtacağım, kan peşini bırakmayacak. Madem kan dökmekten nefret etmedin, kan peşini bırakmayacak. ⁷Seir Dağı'nı viran edip kimsesiz bırakacağım, oraya gidip geleni kesip atacağım. ⁸Dağlarını ölümlerle dolduracağım; kılıçtan geçirilenler senin tepelerinde, vadilerinde, derelerinde düşüp ölecekler. ⁹Seni sonsuza dek viran edeceğim, kentlerinde kimse oturmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.

¹⁰“ ‘Siz, bu iki ulus, bu iki ülke bizim olacak, onları miras alacağız demiştiniz. Oysa RAB oralardadır. ¹¹Bundan ötürü varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, beslediğiniz kin yüzünden halkıma nasıl öfkeyle, kiskançlıkla davrandıysanız, ben de size öyle davranacağım. Sizi yargıladığım zaman onlara kendimi tanıtacağım. ¹²O zaman İsrail dağlarına sövgülerinizi duyduğumu anlayacaksınız. Şöyle demiştiniz: “Yerle bir oldular, yutalım diye bize verildiler.” ¹³Bana karşı böbürlendiğinizi, saygısızca konuştuğunuzu da duydum. ¹⁴Egemen RAB şöyle diyor: Bütün yeryüzü sevinir-

ken, seni yerle bir edeceğim. ¹⁵İsrail halkının mirası yerle bir olduğunda nasıl sevindinse, ben de sana öyle davranacağım. Ey Seir Dağı, viran olacaksın; bütün Edom da viran olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

Tanrı İsrail'e Bereket Yağdırıyor

36 “İnsanoğlu, İsrail dağlarına peygamberlik et ve de ki, ‘Ey İsrail dağları, RAB'bin sözünü dinleyin! ²Egemen RAB şöyle diyor: Düşman sizin hakkınızda, Hah, hah! Bu eski tepeler mülkümüz oldu! dediği için ³peygamberlik et ve de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Dağlarınızı viran ettiler, sizi her yandan sıkıştırıp çığnediler; böylece ulusların mülkü oldunuz, dile düştünüz, alay konusu oldunuz, ⁴ey İsrail dağları, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin! Egemen RAB dağlarla tepelere, vadilerle derelere, yıkıntılara, çevrenizdeki ulusların yağmasına, alayına uğramış, terk edilmiş kentlere şöyle diyor: ⁵Egemen RAB şöyle diyor: Yüreklere sevinç dolu, aşağılayarak otlaklarınızı yağmalamak için ülkeme sahip çıkan öteki uluslara, özellikle Edom'a karşı büyük bir kıskançlıkla konuştum.’ ⁶Bu nedenle İsrail ülkesi için peygamberlik et ve dağlara, tepelere, vadilere, derelere de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ulusların aşağılamasına hedef olduğunuz için öfkeyle, kıskançlıkla konuştum. ⁷Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Ant içiyorum ki, çevrenizdeki uluslar da aşağılanacaktır.

⁸“ Ama siz, ey İsrail dağları, dal budak salacak ve halkım İsrail için ürün vereceksiniz. Çünkü halkım İsrail yakında yurduna dönecek. ⁹Sizi kayıracak, size yöneleceğim. İşlenecek, ekileceksiniz. ¹⁰Ülkenizde yaşayanların sayısını, evet, bütün İsrail halkının sayısını çoğaltacağım. Kentlerde insan-

lar yaşayacak, yıkıntılar onarılacak. ¹¹Ülkenizdeki insan ve hayvan sayısını çoğaltacağım. Verimli olacak, çoğalacaklar. Geçmişte olduğu gibi ülkeniz insanlarla dolup taşacak. Sizi eskisinden daha verimli kılacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. ¹²Ülkenize insanların, halkım İsrail'in girmesini sağlayacağım. Sizi sahiplenecekler. Siz de onların mirası olacaksınız. Onları bir daha çocuklarından yoksun bırakmayacaksınız.

¹³“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey ülke, insanlar sana insan yiyen, ulusunu çocuksuz bırakan ülke diyorlar. ¹⁴Bundan böyle artık sen insan yemeyecek, ulusunu çocuksuz bırakmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor. ¹⁵Artık ulusların aşağılamalarını size işittirmeyeceğim. Ulusların aşağılamasına uğramayacaksınız. Halkınızın bir daha tökezlemesine izin vermeyeceksiniz.’ Egemen RAB böyle diyor.”

¹⁶RAB bana şöyle seslendi: ¹⁷“İnsanoğlu, İsrail halkı kendi ülkesinde yaşarken tutumu ve davranışlarıyla ülkeyi kirletti. Onların davranışı benim gözümde âdet gören bir kadının kirliliği gibiydi. ¹⁸Bu yüzden öfkemi üzerlerine boşalttım. Çünkü ülkede kan dökümler, putlarıyla onu kirlettiler. ¹⁹Onları uluslara dağıttım, ülkelere yayıldılar. Onları tutumlarına ve davranışlarına göre yargıladım. ²⁰Ulusların arasında her gittikleri yerde kutsal adımı kirlettiler. Çünkü onlar için, ‘Bu RAB'bin halkı, öyleyken ülkesinden çıkmak zorunda kaldı’ dendi. ²¹İsrail halkının gittiği uluslar arasında kirlettiği kutsal adımın onuru için kaygılandım.

²²“Bu nedenle İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, sizin hatırınız için değil, gittiğiniz uluslar arasında kirlettiğiniz kutsal adımın hatırı için bunları yapacağım. ²³Uluslar arasında kirlenen, onlar arasında kirlettiğiniz büyük adı-

mın kutsallığını göstereceğim. Onların gözü önünde kutsallığımı sizin aracılığıyla kanıtladığımda, uluslar benim RAB olduğumu anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.

²⁴“Sizi uluslar arasından alacak, bütün ülkelerden toplayıp ülkenize geri getireceğim. ²⁵Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım. ²⁶Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkarcak, size etten bir yürek vereceğim. ²⁷Ruhumu içinize koyacağım; kuralarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım. ²⁸Atalarınıza verdiğim ülkede yaşayacak, benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım. ²⁹Sizi bütün kirliliklerinizden kurtaracağım. Buğdaya seslenecek ve onu çoğaltacağım. Artık size kıtlık göndermeyeceğim. ³⁰Ulusların arasında bir daha kıtlık utancı çekmemeniz için ağaçların meyvesini, tarlaların ürününü çoğaltacağım. ³¹O zaman kötü yollarınızı, kötü işlerinizi anımsayacaksınız. Günahlarınız, iğrenç uygulamalarınız yüzünden kendinizden tiksineceksiniz. ³²Bunu sizin hatıranız için yapmadığımı iyi bilin. Egemen RAB böyle diyor. Davranışlarınızdan utanın, yüzünüz kızarsın, ey İsrail halkı!

³³“Egemen RAB şöyle diyor: Sizi bütün günahlarınızdan arıttığım gün, kentlerinizde yaşamınızı sağlayacağım; yıkıntılar onarılacak. ³⁴Gelip geçenlerin gözünde viran olan ülkenin toprakları işlenecek. ³⁵Şöyle diyecekler: Viran olan bu ülke Aden bahçesi gibi oldu; yıkılıp yerle bir olmuş, kimsesiz kalmış kentler yeniden güçlendiriliyor, içinde oturuluyor. ³⁶O zaman çevrenizde kalan uluslar yıkılanı ye-

niden yapanın, çıplak yerleri yeniden dikenin ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.’

³⁷“Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkının benden yine yardım dilemesini sağlayacak ve onlar için şunu yapacağım: Onları bir koyun sürüsü gibi çoğaltacağım. ³⁸Bayramlarda Yeruşalim nasıl kurbanlık hayvanlarla doluyorsa, viran olmuş kentler de insan topluluklarıyla öyle dolup taşacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Kuru Kemikler

37 RAB'bin eli üzerimdeydi, Ru-hu'yla^ç beni dışarı çıkardı, kemiklerle dolu bir ovanın ortasına koydu. ²Beni onların arasında her yöne dolaştırdı. Ovada her yere yayılmış, tamamen kurumuş pek çok kemik vardı. ³RAB, “İnsanoğlu, bu kemikler canlanabilir mi?” diye sordu.

Ben, “Sen bilirsin, ey Egemen RAB” diye yanıtladım.

⁴Bunun üzerine, “Bu kemikler üzerine peygamberlik et” dedi, “Onlara de ki, ‘Kuru kemikler, RAB'bin sözünü dinleyin! ⁵Egemen RAB bu kemiklere şöyle diyor: İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. ⁶Size kaslar verecek, üzerinizde et oluşturacağım, sizi deriyle kaplayacağım. İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.’”

⁷Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Ben peygamberlik ederken bir gürültü oldu, bir takırtı duyuldu. Kemikler birbirleriyle birleşiyordu. ⁸Baktım, işte üzerlerinde kaslar, etler oluşuyor, üstlerini deri kaplıyordu. Ama onlarda ruh yoktu.

⁹Sonra bana şöyle dedi: “Rüzgara peygamberlik et, insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey rüzgar, gel dört yandan es. Bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki canlansınlar!’ ”

¹⁰Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Onların içine soluk girince canlanıp ayağa kalktılar. Çok, çok büyük bir kalabalık oluşturunyorlardı.

¹¹Sonra bana, “İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor” dedi, “Onlar, ‘Kemiklerimiz kurudu, umudumuz yok oldu, bittik’ diyorlar.

¹²Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi oradan çıkaracak, İsrail ülkesine geri getireceğim. ¹³Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız, ey halkım. ¹⁴Ruhumu içinize koyacağım, canlanacaksınız. Sizi kendi ülkenize yerleştireceğim. O zaman, bunu söyleyenin ve yapanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.’ ” Böyle diyor RAB.

Yahuda ile İsrail Birleşiyor

¹⁵RAB bana şöyle seslendi: ¹⁶“İnsanoğlu, bir değnek al, üzerine ‘Yahuda ve dostları İsraililer için’ diye yaz. Sonra başka bir değnek al, üzerine ‘Yusuf’la dostları İsraililer için Efrayim’in değneği’ diye yaz. ¹⁷İki değneği yan yana getirerek birleştir. Öyle ki, elinde bir değnek gibi olsun.

¹⁸“Halkından biri, ‘Bu yaptığının anlamı ne? Bize açıklamaz mısın?’ diye sorarsa, ¹⁹şöyle yanıtlayacaksın: ‘Egemen RAB şöyle diyor: Efrayim’in elindeki değneği –Yusuf’la dostları İsrail oymaklarının değneğini– alıp Yahuda değneğiyle birleştireceğim. İkisinden bir değnek yapıp elimde tu-

tacağım.’ ²⁰Üzerine yazdığın değnekleri görebilecekleri şekilde elinde tut.

²¹Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: İsraililer’i gittikleri ulusların içinden alacağım. Onları her yerden toplayıp ülkelerine geri getireceğim.

²²Onları ülkede, İsrail dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım. Hepsinin tek kralı olacak. Artık iki ayrı ulus olmayacaklar, iki krallığa bölünmeyecekler. ²³Artık putlarıyla, iğrenç uygulamalarıyla, isyanlarıyla kendilerini kirlletmeyecekler. Onları yerleştikleri, içinde günah işledikleri yerlerden kurtarıp arındıracağım. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.

²⁴“ ‘Kulum Davut onların kralı olacak, hepsinin tek çobanı olacak. Buyruklarımı izleyecek, kurallarına uycak, onları uygulayacaklar. ²⁵Kulum Yakup’a verdiğim, atalarınızın yaşadığı ülkeye yerleşecekler. Kendileri, çocukları, çocuklarının çocukları sonsuza dek orada yaşayacaklar. Kulum Davut da sonsuza dek onların önderi olacak. ²⁶Onlarla esenlik antlaşması yapacağım. Bu onlarla sonsuza dek geçerli bir antlaşma olacak. Onları yeniden oraya yerleştirip sayıca çoğaltacağım. Tapınagımı sonsuza dek onların ortasına kuracağım. ²⁷Konutun aralarında olacak; onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. ²⁸Tapınagım sonsuza dek onların arasında oldukça uluslar İsrail’i kutsal kılınan ben RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

Gog Kınanıyor

38 RAB bana şöyle seslendi: ²“İnsanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden Roş’un, Meşek’in, Tuval’in önderi⁴ Gog’a çevir, ona karşı peygamberlik et. ³De ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş’un, Meşek’in, Tuval’in

önderi Gog, sana karşıyım. ⁴Seni geldiğin yoldan geri çevirecek, çenelerine çengel takacağım. Seni ve bütün ordunu, atları, tam donanmış atlıları, küçük büyük kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük kalabalığı dışarıya sürükleyeceğim. ⁵Onlarla birlikte hepsi kalkanlı, miğferli Persliler'i, Kûşlular'ı*, Pûtlular'ı, ⁶Gomer'in bütün ordusunu, uzak kuzeydeki Beyttogarma'nın bütün ordusunu ve yanındaki birçok ulusu da sürükleyeceğim.

⁷“ ‘Hazır ol! Çevrende toplanmış büyük kalabalıkla birlikte hazırlan. Onları sen gözeteceksin. ⁸Uzun zaman sonra savaşa çağrılacaksın. Gelecek yıllarda, halkı birçok ulustan uzun zamandır ıssız kalmış İsrail dağlarında toplanmış, savaştan rahata kavuşmuş bir ülkeye saldıracaksın. Uluslar arasından çıkarılmış olan bu halk, şimdi güvenlik içinde yaşıyor. ⁹Sen, bütün askerlerin ve seninle olan birçok ulus çıkıp kasırga gibi geleceksiniz; ülkeyi kaplayan bulut gibi olacaksınız.

¹⁰“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: O gün aklına bazı düşünceler gelecek, kötü düzenler tasarlayacaksın. ¹¹Diyeceksin ki: Sursuz köyleri olan bir ülkeye saldıracak, esenlik ve güvenlik içinde yaşayan insanların üzerine yürüyeceğim. Bu köylerin tümü sursuz; kapıları da kapı sürgüleri de yok. ¹²Viran olmuş kentlerde yaşayan halkı soyup malını yağma edeceğim. Sürüsü, malı olan, dünyanın ortasında yaşayan bu ulusların arasından toplanmış halka karşı elimi uzatacağım. ¹³Saba, Dedan, Tarşış tüccarları ve köyleri sana, Yağmalamak için mi geldin? Çapul malı toplamak, altın, gümüş taşımak, hayvan, mal götürmek, bol ganimet elde etmek için mi bu kalabalığı topladın? diyecek.’

¹⁴“Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog'a de ki, ‘Egemen

RAB şöyle diyor: O gün halkım İsrail güvenlik içinde yaşarken bunu farketmeyecek misin? ¹⁵Sen ve seninle birlikte birçok ulustan oluşan tümü ata binmiş büyük bir kalabalık, güçlü bir ordu uzak kuzeyden geleceksiniz. ¹⁶Ülkeyi kaplayan bir bulut gibi halkım İsrail'in üzerine yürüyeceksiniz. Son günlerde, ey Gog, seni ülkeme saldırtacağım. Öyle ki, ulusların gözü önünde kutsallığımı senin aracılığıyla gösterdiğim zaman beni tanıyabilsinler.

¹⁷“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Eski günlerde kullarım İsrail peygamberleri aracılığıyla hakkında konuştuğum kişi değil misin sen? O dönemde seni onlara saldırtacağıma ilişkin yıllarca peygamberlik ettiler.

¹⁸“ ‘Gog İsrail ülkesine saldırdığı gün öfkem alevlenecek. Egemen RAB böyle diyor. ¹⁹Kıskançlığımla ve öfkenin şiddetiyle diyorum ki, o gün İsrail ülkesinde büyük bir yer sarsıntısı olacak. ²⁰Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar, kırdaki hayvanlar, yerde sürünen bütün yaratıklar ve dünyadaki bütün insanlar önümde titreyecekler. Dağlar yerle bir edilecek, kayalıklar ufalana-cak, her duvar çökecek. ²¹Bütün dağlarımda Gog'a karşı kılıcı çağıracağım. Egemen RAB böyle diyor. Herkes birine kılıç çekecek. ²²Onu salgın hastalıkla, kanla cezalandıracağım; onun, ordusunun, ondan yana olan birçok ulusun üzerine sağanak yağmur, dolu, ateşli kükürt yağdıracacağım. ²³Böylece yüklüğümü, kutsallığımı gösterecek, birçok ulusun gözünde kendimi tanıttacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

Gog Yenilgiye Uğruyor

39 “İnsanoğlu, Gog'a karşı peygamberlik et ve ona de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş'un,

Meşek'in, Tuval'in önderi^e Gog, sana karşıyım. ²Seni geri çevirip sürükleyeceğim. Seni uzak kuzeyden çıkarıp İsrail'in dağlarına getireceğim. ³Sol elindeki yayını vuracak, sağ elindeki oklarını düşüreceğim. ⁴Sen de askerlerinle senden yana olan uluslar da İsrail dağlarına serileceksiniz. Sizi yem olarak her çeşit yırtıcı kuşa, yabanıl hayvana vereceğim. ⁵Açık kırlarda düşüp öleceksiniz. Çünkü bunu ben söyledim. Egemen RAB böyle diyor. ⁶Magog'un ve kıyıda güvenlik içinde yaşayanların üzerine ateş yağdıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.

⁷“Halkım İsrail arasında kutsal adımı tanıtacağım. Bundan böyle kutsal adımın aşağılanması izin vermeyeceğim. Uluslar benim İsrail'de kutsal olan RAB olduğumu anlayacaklar. ⁸O gün yaklaştı! Söylediklerim olacak. Egemen RAB böyle diyor. Budur sözünü ettiğim gün!

⁹“O zaman İsrail kentlerinde yaşayanlar dışarı çıkıp topladıkları silahları yakacaklar. Küçük büyük kalkanları, yayları, okları, sopaları, mızrakları ateşe atacaklar. Bunlarla yedi yıl ateş yakacaklar. ¹⁰Kırdan odun toplamayacak, ormandan odun kesmeyecekler. Yakmak için silahları kullanacaklar. Mallarını yağmalayanları yağmalayacak, kendilerini soyanları soyacaklar. Egemen RAB böyle diyor.

¹¹“O gün Lut Gölü'nün doğusunda, Gezinler Deresi'nde Gog'a İsrail'de bilinen^f bir mezar yeri vereceğim. Gog'la bütün ordusu orada gömülecek. Oraya Hamon-Gog^g Vadisi adı verilecek. Oradan geçecek gezginlerin önü kesilecek. ¹²İsrail halkı ülkeyi arındırmak için onları gömecek. Bu

yedi ay sürecek. ¹³Onları bütün ülke halkı gömecek. Görkemimi açıkladığım gün onlar için onur olacak. Egemen RAB böyle diyor.

¹⁴“Ülkeyi arındırmak için adamlar görevlendirilecek. Bazıları ülkeyi sürekli dolaşacak, öbürleriye yerde kalan cesetleri gömecekler. Yedi aylık süre bitince, araştırma işine başlayacaklar. ¹⁵Bu adamlar ülkenin her yanını dolaşacak. Bir insan kemiği görünce, mezarcılar onu Hamon-Gog Vadisi'ne gömünceye dek, yanına bir işaret koyacak. ¹⁶Orada Hamona^h adında bir kent olacak. Böylelikle ülke arındırılacak.”

¹⁷“İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: Her çeşit kuşa ve yabanıl hayvana seslen: ‘Sizin için hazırlayacağım kurbanda, İsrail dağları üzerindeki büyük kurbanda gelin, her yandan toplanın! Orada et yiyecek, kan içeceksiniz. ¹⁸Başan'ın besili hayvanlarının –koçların, kuzuların, tekelerin, boğaların– etini yiyip kanını içer gibi yiğitlerin etini yiyecek, dünya önderlerinin kanını içeceksiniz. ¹⁹Sizin için hazırlayacağım kurbandan doyana dek yağ yiyeceksiniz, sarhoş oluncaya dek kan içeceksiniz. ²⁰Soframda atlardan, atlılardan, yiğitlerden ve her çeşit askerden bol bol yiyip doyacaksınız.’ Egemen RAB böyle diyor.

²¹“Görkemimi uluslar arasında açıklayacağım. Bütün uluslar kendilerine verdiğim cezayı, üzerlerine koyduğum elimi görecekler. ²²İsrail halkı o günden başlayarak benim Tanrılar RAB olduğumu anlayacak. ²³Uluslar İsrail halkının işlediği suç yüzünden, bana ihanet ettiği için sürgüne gittiğini anlayacaklar. Yüzümü onlardan gizledim, onları düşmanlarının eline teslim et-

^e 39:1 “Roş'un, Meşek'in, Tuval'in önderi” ya da “Meşek'in, Tuval'in baş önderi”.

^f 39:11 Septuaginta, Targum, Vulgata “Bilinen”, Masoretik metin “Orada”.

^g 39:11 “Hamon-Gog”: “Gog'un kalabalığı” anlamına gelir.

^h 39:16 “Hamona”: “Kalabalık” anlamına gelir. 39:17-20 Va.19:17-18

tim, hepsi kılıçtan geçirildi. ²⁴Onları kirliliklerine, isyanlarına göre cezalandırdım, yüzümü onlardan gizledim.

²⁵“Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Yakup'un sürgündeki soyunu geri getirecek, İsrail halkına acıyacağım. Kutsal adımı kıskançlıkla koruyacağım. ²⁶Ülkelerinde güvenlik içinde yaşayınca, onları korkutan kimse olmayınca, utançlarını, bana ettikleri bütün ihanetleri unutacaklar. ²⁷Onları uluslar arasından geri getirip düşman ülkelerinden topladığım zaman, onlar aracılığıyla birçok ulusa kutsallığımı göstereceğim. ²⁸O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar. Onları uluslar arasına sürgüne göndermemeye karşın, hiçbirini bırakmadan ülkelerine geri getireceğim. ²⁹Onlardan bir daha yüzümü gizlemeyeceğim, çünkü İsrail halkı üzerine Ruhum'u dökeceğim.” Egemen RAB böyle diyor.

Yeni Tapınakla İlgili Görüm

40 Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılı, yılın başında, ayın onuncu günü, Yeruşalim Kenti'nin düşüşünün on dördüncü yılı, tam o gün RAB'bin eli beni yakalayıp oraya götürdü. ²Görümde Tanrı beni İsrail ülkesine götürüp çok yüksek bir dağın üzerine koydu. Dağın güneyinde kente benzer yapılar vardı. ³Tanrı beni oraya götürdü, tunca* benzer bir adam gördüm. Elinde keten ip ve bir ölçü değneği tutarak kapının girişinde duruyordu. ⁴Bana, “İnsanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarınla işit, sana göstereceğim her şeye dikkat et” dedi, “Sen bunun için buraya getirildin. Göreceğin her şeyi İsrail halkına anlat.”

Doğu Kapısı

⁵Tapınağı çepeçevre kuşatan bir duvar gördüm. Adamın elindeki ölçü değneğinin uzunluğu altı arşındı. Her arşına bir elin eni kadar uzunluk eklenmişti¹. Adam duvarı ölçtü; kalınlığı ve yüksekliği bir ölçü değneği kadardı.

⁶Sonra doğuya bakan kapıya gitti, basamakları çıkıp kapı eşiğini ölçtü. Eni bir ölçü değneği kadardı². ⁷Bekçi odalarının her birinin uzunluğu ve genişliği bir ölçü değneği kadardı. Odaların arasındaki duvarın kalınlığı beş arşındı. Tapınağa bakan eyvanın kapı eşiği bir ölçü değneği uzunluktaydı. ⁸Eyvani ölçtü; ⁹genişliği sekiz arşın, kapı sövelerinin kalınlığı ikişer arşındı. Eyvan tapınağa bakıyordu. ¹⁰Doğu Kapısı'nın her yanında üçer bekçi odası vardı. Hepsi aynı ölçüdeydi. Odalar arasındaki duvarların ölçüsü de aynıydı.

¹¹Adam kapının genişliğini ölçtü. Genişliği on, iç girişin genişliği on üç arşındı. ¹²Her bekçi odasının önünde bir arşın yüksekliğinde bir duvar vardı. Odalar kare şeklindeydi, kenarları altışar arşındı. ¹³Sonra girişleri karşı karşıya olan odaların arka duvarlarının arasını ölçtü; yirmi beş arşındı. ¹⁴Sütunları ölçtü, altmış arşındı³. Kapının çevresindeki avlu sütunlara kadar uzanıyordu. ¹⁵Kapı girişinden eyvanın sonuna kadarki uzaklık elli arşındı. ¹⁶Her iki yandaki bekçi odalarında ve eyvanın çepeçevre duvarlarında içe bakan kafesli pencereler vardı. Bölme duvarları hurma ağacı motifleriyle kaplıydı.

ı 40:5 Yeni tapınakla ilgili bölümde kullanılan arşının uzunluğu, bir arşına bir elin eni eklenerek elde edilir (yaklaşık 53 cm). i 40:6 “Kadardı” sözcüğünden sonra Masoretik metinde şu tümce geçmektedir: “Bir kapı eşiğinin eni bir ölçü değneği kadardı.” Bu tümce Septuaginta'da yoktur. j 40:14 Masoretik metin “Sütunları ölçtü, altmış arşındı”, Septuaginta “Eyvanın açık alanını ölçtü, yirmi arşındı”.

40:2 Va.21:10-11 40:3 Va.11:1; 21:15 40:5-42:20 1Kr.6:1-38; 2Ta.3:1-9

Dış Avlu

¹⁷Adam bundan sonra beni dış avluya götürdü. Orada odalar ve dış avluyu çevreleyen taş yol vardı. Taş yol boyunca otuz oda vardı. ¹⁸Girişin iki yanındaki taş yolun genişliği kapıların uzunluğu kadardı. Bu aşağı taş yoldu. ¹⁹Avlunun genişliğini aşağı girişten iç avlunun girişine dek ölçtü. Doğu ve kuzeydeki uzaklık yüz arşındı.

Kuzey Kapısı

²⁰Adam dış avlunun kuzeye bakan kapısının uzunluğunu ve genişliğini ölçtü. ²¹İki yandaki üçer bekçi odasının, aralarındaki duvarların ve eyvanın ölçüsü, birinci kapının ölçüsünün aynısıydı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. ²²Pencerelerin, eyvanın, hurma ağacı motiflerinin ölçüsü, doğuya bakan kapının ölçüsünün aynısıydı. Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı. ²³Doğu Kapısı'na olduğu gibi, Kuzey Kapısı'na da bakan bir iç avlu kapısı vardı. Adam bu iki kapı arasındaki uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.

Güney Kapısı

²⁴Adam beni güneye doğru götürdü. Orada güneye bakan bir kapı gördüm. Adam kapının sövelerini ve eyvanı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. ²⁵Öbürlerinde olduğu gibi, bu kapının ve eyvanın her yanında da pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. ²⁶Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı. İki kapı sövesi de hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. ²⁷İç avlunun güneye bakan bir kapısı vardı. Adam bu kapıdan güneydeki dış kapıya kadar olan uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.

İç Avlunun Kapıları

²⁸Adam beni Güney Kapısı'ndan iç avluya götürdü. Güney Kapısı'nı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. ²⁹Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. ³⁰⁻³¹Eyvan^k dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.

³²Adam beni doğudaki iç avluya götürdü. Oradaki kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. ³³Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. ³⁴Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.

³⁵Sonra adam beni Kuzey Kapısı'na götürdü. Kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. ³⁶Bunun da bekçi odaları, aralarındaki duvarlar, eyvanı aynıydı. Kapının her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. ³⁷Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri her yanda hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.

Kurbanların Hazırlandığı Odalar

³⁸İç avlu girişlerindeki eyvanların yanında kapısı eyvana açılan bir oda vardı. Yakmalık sunular* burada yıkanıyor. ³⁹Eyvanın her iki yanında ikişer masa vardı. Yakmalık sunu, günah sunusu* ve suç sunusu* için hayvan-

k 40:30-31 Masoretik metinde "Eyvan" sözcüğünden önce şu tümce geçiyor: "İç avlunun çevresindeki eyvanların uzunluğu yirmi beş arşın, genişliği beş arşındı." Bu tümce bazı İbranice elyazmalarında geçmemektedir.

lar bu masaların üzerinde kesiliyordu. ⁴⁰Eyvanın dış duvarının yanında, Kuzey Kapısı'nın basamaklarının her iki yanında ikişer olmak üzere dört masa daha vardı. ⁴¹Böylece kurbanlık hayvanların kesimi için kapının her iki yanında dörder olmak üzere sekiz masa vardı. ⁴²Yakmalık sunular için yontma taştan dört masa vardı. Her masanın uzunluğu ve genişliği birer buçuk arşın, yüksekliği bir arşındı. Yakmalık sunularla öbür kurbanların kesiminde kullanılan aletleri bunların üzerine koyuyorlardı. ⁴³Odanın duvarlarına çifte çengeller asılmıştı; her biri bir el genişliğindeydi. Masalar sunulacak kurban eti için kullanılıyordu.

Kâhinler için Ayrılan Odalar

⁴⁴İç kapının dış bölümünde, iç avluda iki oda¹ vardı. Bunlardan biri Kuzey Kapısı'nın yanındaydı ve güneye bakıyordu, öbürü Güney^m Kapısı'nın yanındaydı ve kuzeye bakıyordu. ⁴⁵Adam bana, "Güneye bakan oda tapınakta hizmet görece kâhinler için" dedi, ⁴⁶"Kuzeye bakan oda da sunakta hizmet görece kâhinler için. Bunlar Levi soyundan, RAB'be hizmet etmek için O'na yaklaşan Sadokoğulları'dır." ⁴⁷Adam avluyu ölçtü. Kareydi, uzunluğu yüz arşın, genişliği yüz arşındı. Sunak tapınağın önündeydi.

Tapınak

⁴⁸Adam sonra beni tapınağın eyvanına götürüp eyvanın kapı sövelerini ölçtü. Her iki yandaki sövelerin genişliği beşer arşındı. Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındıⁿ. ⁴⁹Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği on iki arşındı^o. Oraya basamaklarla çıkılı-

yordu. Kapı sövelerinin her bir yanında sütunlar vardı.

41 Bundan sonra adam beni tapınağın ana bölümüne götürüp kapı sövelerini ölçtü. Sövelerin^o genişliği her yandan altı arşındı. ²Girişinin genişliği on arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği beşer arşındı. Ana bölümü de ölçtü. Uzunluğu kırk arşın, genişliği yirmi arşındı.

³Sonra iç odaya gidip girişin sövelerini ölçtü. Her biri iki arşın genişliğindeydi. Girişin genişliği altı arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği yedi arşındı. ⁴Ana bölümün ötesindeki iç odayı ölçtü. Uzunluğu ve genişliği yirmişer arşındı. Adam, "Bu En Kutsal Yer'dir*" dedi.

⁵Tapınağın duvarını ölçtü, kalınlığı altı arşındı. Tapınağın çevresindeki her yan odanın genişliği dört arşındı. ⁶Bu yan odalar üç kattı, her katta otuz oda vardı. Tapınağın duvarları boyunca yan odalara destek görevi yapan çıkıntılar vardı. Öyle ki, destekler tapınak duvarlarına girmesin. ⁷Tapınağın çevresindeki yan odalar yukarı kata doğru çıktıkça genişliyordu. Tapınağın çevresindeki yapının yukarıya çıkan bir merdiveni vardı. Yukarıya doğru çıktıkça yan odalar genişliyordu. Merdivenle alt kattan orta kata, oradan da üst kata çıkılıyordu.

⁸Tapınağın çevresinde yan odaların temelini oluşturan yüksek bir kaldırım gördüm. Uzunluğu bir değnek kadar, yani altı arşındı. ⁹⁻¹⁰Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı. Tapınağın yan odaları ile kâhin odaları arasındaki açık alanın genişliği tapınak çevresi boyunca yirmi arşındı. ¹¹Yan odaların girişi açık alana baki-

I 40:44 Septuaginta "İki oda", Masoretik metin "Ezgiciler için odalar". m 40:44 Septuaginta "Güney", Masoretik metin "Doğu". n 40:48 Septuaginta "Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı", Masoretik metin "Girişin iki yanının genişliği üçer arşındı". o 40:49 Septuaginta "On iki arşın", Masoretik metin "On bir arşın". ö 41:1 Olası metin "Sövelerin" (bkz. Septuaginta), Masoretik metin "Çadırın".

yordu; biri kuzeyde, öbürü güneydeydi. Açık alana bitişik temelin genişliği her yandan beş arşındı.

¹²Tapınağın batısında açık alana bakan bir yapı vardı. Genişliği yetmiş arşındı; duvarının kalınlığı her yandan beş arşın, uzunluğu doksan arşındı.

¹³Bundan sonra adam tapınağı ölçtü. Uzunluğu yüz arşındı. Tapınağın açık alanı, yapı ve duvarları yüz arşın uzunlukta idi. ¹⁴Doğuda tapınağın açık alanının tapınağın önüyle birlikte genişliği yüz arşındı.

¹⁵Adam tapınağın arkasındaki açık alana bakan yapının iki yanındaki koridorların uzunluğunu ölçtü; yüz arşındı.

Ana bölüm, iç oda, avluya bakan eyvan, ¹⁶kapı eşikleri, kafesli pencereler, eşiğin karşısındaki üç katı çevreleyen koridorlar tabandan pencerelere dek ağaç kaplıydı. Pencereler açılıp kapanabiliyordu.

¹⁷Girişin üstü, iç oda, dışarısı ve bütün iç ve dış duvarlar düzenli aralıklarla ¹⁸Keruv* ve hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. İki Keruv arasında bir hurma ağacı vardı. Her Keruv'un iki yüzü vardı: ¹⁹Bir yanda hurma ağacına bakan insan yüzü, öbür yanda hurma ağacına bakan genç aslan yüzü. Tapınak çepeçevre Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla bezenmişti. ²⁰Tabandan girişin üstündeki bölüme dek ana bölümün duvarları Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı.

²¹Ana bölümün kapı söveleri kare şeklindeydi, En Kutsal Yer'in önündeki kapı söveleri bunlara benziyordu. ²²Üç arşın yüksekliğinde, iki arşın uzunluğunda ağaçtan yapılmış bir sunak vardı. Köşeleri, ayakları^p, yanları ağaçtandı. Adam bana, "RAB'bin önündeki masa budur" dedi. ²³Ana

bölümün ve En Kutsal Yer'in çift katlı birer kapısı vardı. ²⁴Her kapının iki menteşeli kanadı vardı. ²⁵Duvarlara olduğu gibi, ana bölümün kapılarına da Keruv ve hurma ağacı oymaları yapılmıştı. Dışarda, eyvanın önünde ağaçtan bir asma tavan vardı. ²⁶Eyvanın yan duvarlarındaki kafesli pencerelerin iki yanı hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı. Tapınağın yan odalarıyla asma tavanları böyleydi.

Dış Avluda Odalar

42 Adam beni kuzeye giden yoldan dış avluya çıkardı. Tapınağın açık alanına ve dış avlunun kuzeyindeki yapılara bakan odalara götürdü. ²Kapısı kuzeye bakan bu yapının uzunluğu yüz arşın, genişliği elli arşındı. ³İç avlunun yirmi arşınlık bölümüyle dış avlunun taş yoluna bakan üç katın koridorları karşı karşıyaydı. ⁴Odaların önünde genişliği on arşın, uzunluğu yüz arşın* olan bir iç koridor vardı. Kapıları kuzeye bakıyordu. ⁵Yapının üst kattaki odaları alt ve orta kattaki odalardan daha dardı. Çünkü üst kattaki koridorlar daha çok yer kaplıyordu. ⁶Avlularda sütunlar olmasına karşın, üçüncü kattaki odaların sütunları yoktu. Bu yüzden bu odalar alt ve orta kattaki odalardan daha dardı. ⁷Odaların önünde, odalara ve dış avluya paralel bir dış duvar vardı, elli arşın uzunlukta idi. ⁸Dış avlu yanındaki sıra odaların uzunluğu elli arşınken, ana bölüme daha yakın sıra odaların uzunluğu yüz arşındı. ⁹Alt kattaki odaların dış avludan girilecek gibi doğu yönünde bir girişleri vardı.

¹⁰İç avlunun güneyi^s boyunca, açık alana ve dış avludaki yapılara bakan başka odalar vardı. ¹¹⁻¹²Kuzeydeki odalarda olduğu gibi, bu odaların

p 41:22 Septuaginta "Ayakları", Masoretik metin "Uzunluğu".

r 42:4 Septuaginta, Süryanice ve 8. ayet "Yüz arşın", Masoretik metin "Bir arşın".

s 42:10 Septuaginta "Güneyi", Masoretik metin "Doğusu".

önünde de bir geçit vardı. Odaların uzunlukları, genişlikleri aynıydı, çikışları ve boyutları kuzeydeki odalara benziyordu. Güneydeki odaların girişleri kuzeydekiler gibiydi. Geçidin başlangıcında bir giriş vardı. Arka duvarlar boyunca doğuya uzanan bu geçit odalara açılıyordu.

¹³Bundan sonra adam, "Tapınağın açık alanına bakan kuzey ve güneydeki odalar kutsaldır" dedi, "RAB'in önünde hizmet eden kâhinler orada en kutsal sunulardan yiyecekler. En kutsal sunuları –tahıl, günah ve suç sunularını*– oraya koyacaklar. Çünkü orası kutsaldır. ¹⁴Kâhinler kutsal alana girdikten sonra, hizmet ederken giydikleri giysileri orada bırakmadan dış avluya çıkmayacaklar. Çünkü bu giysiler kutsaldır. Halkın bulunduğu yerlere gitmeden önce başka giysiler giymeliler."

¹⁵Adam iç tapınağı ölçmeyi bitirince, beni Doğu Kapısı'ndan dışarıya götürdü, o alanı her yandan ölçtü. ¹⁶Doğu yanını ölçü değneğiyle ölçtü, beş yüz arşın^f kadardı. ¹⁷Kuzey yanını ölçtü, beş yüz arşın kadardı. ¹⁸Güney yanını ölçtü, beş yüz arşın kadardı. ¹⁹Sonra batıya dönüp ölçtü, beş yüz arşın kadardı. ²⁰Böylece alanın dört yanını ölçtü. Kutsal olanı kutsal olmayandan ayırmak için alanın çevresinde bir duvar vardı; uzunluğu ve genişliği beşer yüz arşındı.

Tanrı'nın Görkemi Tapınağa Dönüyor

43 Adam beni doğuya bakan kapıya götürdü. ²İsrail Tanrısı'nın görkeminin doğudan geldiğini gördüm. Sesi gürül gürül akan suların sesi gibiydi. Görkeminden yeryüzü aydınlıkla doldu. ³Gördüğüm görünüm, Tanrı kenti yok etmeye geldiğinde ve

Kear Irmağı kıyısında gördüğüm görümlere benziyordu. Yüzüstü yere düştüm. ⁴RAB'in görkemi doğuya bakan kapıdan tapınağa girdi. ⁵Ruh beni ayağa kaldırıp iç avluya götürdü. RAB'in görkemi tapınağı doldurdu.

⁶Adam orada yanımda dururken, tapınaktan birinin bana seslendiğini duydum. ⁷Bana şöyle dedi: "İnsanoğlu, tahtımın yeri, ayaklarımın basacağı, İsrail halkıyla sonsuza dek yaşayacağım yer burasıdır. Bundan böyle İsrail halkı da kralları da fahişelikleriyle ve krallarının cesetleriyle bir daha kutsal adımı kirletmeyecek. ⁸Onlar kapı eşiklerini kapı eşiğimin, sövelerini sövelerimin bitişiğine yerleştirdiler. Benimle aralarında yalnızca bir duvar vardı. İğrenç uygulamalarıyla kutsal adımı kirlettiler. Bu yüzden öfkemle onları yok ettim. ⁹Şimdi fahişeliklerini, krallarının cesetlerini benden uzaklaştırsınlar; ben de sonsuza dek aralarında yaşayayım.

¹⁰"İnsanoğlu, günahlarından utanmaları için bu tapınağı İsrail halkına tanıtt. Tapınağın tasarısını incelesinler. ¹¹Eğer bütün yaptıklarından utanırlarsa, tapınağın tasarısını –düzenlemesini, girişlerini, çıkışlarını– kurallarını, yasalarını onlara bildir. Tasarı onların gözü önünde yaz ki, bütün düzenine, kurallarına bağlılıkla uya-bilsinler. ¹²Tapınakla ilgili yasa şudur: Dağın tepesinde tapınağı çevreleyen bütün alan çok kutsal olacak. İşte tapınakla ilgili yasa böyle.

Sunak

¹³"Arşın ölçüsüyle sunağın ölçüleri şunlardır: –Bu arşın, bir arşına ek olarak bir elin eni kadardır.– Sunağı çevreleyen hendeğin derinliği bir arşın, genişliği bir arşın, çevresindeki kenarlık bir karış. Sunağın yüksekliği-

§ 42:16-19 Septuaginta "Arşın", Masoretik metin "Ölçü değneği".

43:2 Hez.10:3-4,18-19; 11:22-23 43:13-17 Çık.27:1-2; 2Ta.4:1

se şöyle: ¹⁴Sunağın yerdeki hendekten alt çıkıntıya kadarki bölümünün yüksekliği iki arşın, genişliği bir arşın, küçük çıkıntıdan büyük çıkıntıya kadarki bölümün yüksekliği dört arşın, genişliği bir arşın. ¹⁵Sunağın kurban yakılan üst bölümünün yüksekliği dört arşın; üst bölümden yukarı doğru dört boynuz uzanacak. ¹⁶Sunağın üst bölümü kare şeklinde olacak. Uzunluğu on iki arşın, genişliği on iki arşın. ¹⁷Üst çıkıntının dört yandan uzunluğu ve genişliği de on dörder arşın. Çevresindeki kenarlık yarım arşın, hendegın çevresi bir arşın. Sunağın basamakları doğuya bakacak.”

¹⁸Adam konuşmasını şöyle sürdürdü: “İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: ‘Sunak yapılacağı gün, üzerinde yakmalık sunular* sunmak ve kan dökmek için kurallar şunlardır: ¹⁹Bana hizmet etmek üzere önüme gelen Sadok soyundan Levili kâhinlere günah sunusu* olarak bir boğa vereceksin. Egemen RAB böyle diyor. ²⁰Boğanın kanından biraz alıp sunağın dört boynuzuna, çıkıntının dört köşesine ve çevresindeki kenarlığın üzerine süreceksin. Böylece sunağı pak kılıp arındıracaksın. ²¹Boğayı günah sunusu olarak alacak, tapınağın dışında, tapınak alanında belirlenen yerde yakacaksın.

²²“İkinci gün günah sunusu olarak kusursuz bir teke sunacaksın. Sunağı boğanın kanıyla arındırdığın gibi tekenin kanıyla da arındır. ²³Arındırma işlemini bitirince, sürüden kusursuz bir boğayla bir koç sunacaksın. ²⁴Bunları RAB'bin önüne getireceksin. Kâhinler üzerlerine tuz serpip yakmalık sunu olarak RAB'be sunacaklar.

²⁵“Yedi gün boyunca günah sunusu olarak her gün bir teke sağlayacaksın; kusursuz bir boğayla sürüden bir koç da sağlayacaksın. ²⁶Yedi gün sunağı arındırıp pak kılacaklar. Böyle-

ce sunak adanmış olacak. ²⁷Yedi gün bitince, kâhinler sekizinci gün ve daha sonra yakmalık ve esenlik sunularınızı* sunağın üzerinde sunacak. O zaman sizi kabul edeceğim. Egemen RAB böyle diyor.”

Hizmet Edecek Olanlar

44 Bundan sonra adam beni tapınağın doğuya bakan dış kapısına geri getirdi. Kapı kapalıydı. ²RAB bana, “Bu kapı kapalı kalacak, açılmayacak, buradan kimse girmeyecek!” dedi, “İsrail'in Tanrısı RAB bu kapıdan girdi, bu yüzden kapalı kalacak. ³Yalnız önder –önder olduğu için– RAB'bin önünde oturup etmek yemek üzere eyvandan girebilir, aynı yoldan da çıkabilir.”

⁴Adam Kuzey Kapısı yolundan tapınağın önüne getirdi beni. Baktım, RAB'bin görkeminin tapınağı doldurduğunu gördüm. Yüzüstü yere düştüm.

⁵RAB bana şöyle seslendi: “İnsanoğlu, RAB'bin Tapınağı'nın bütün kuralları ve yasalarıyla ilgili söyleyeceklerimi iyi dinle, her şeye iyi bak, kulak ver. Tapınağa kimin girip çıkacağına dikkat et. ⁶Asi İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, yaptığınız iğrençliklere bir son verin artık! ⁷Yüreği ve bedeni sünnet edilmemiş yabancıları tapınağıma aldınız, bana yiyecek olarak yağ, kan sunmakla tapınağıma kirlettiniz. Böylece iğrenç uygulamalarıyla antlaşmamı bozdunuz. ⁸Kutsal eşyalarım ilişkin sorumluluğunuza yerine getirmediniz. Tapınağımda bu eşyalara bakmaları için başkalarını görevlendirdiniz. ⁹Egemen RAB şöyle diyor: Yüreği ve bedeni sünnet edilmemişlerden, İsrail halkı arasında yaşayan yabancılardan hiçbiri tapınağıma girmeyecek.

¹⁰“ ‘İsrail kötü yola saptığı zaman beni bırakan, yoldan sapıp putlarına bağlanan Levililer'se günahlarının cezasını çekecekler. ¹¹Ama tapınağımda onlar hizmet edecek: Tapınağın kapılarından sorumlu olacaklar; tapınağın hizmetini yapacak, yakmalık sunu* ve kurbanlık hayvanları halk için kesecek, halkın önünde duracak, halka hizmet edecekler. ¹²Putlarının önünde İsrail halkına hizmet ederek halkı günaha soktular. Bu nedenle ben RAB onları günahları yüzünden cezalandıracağıma ant içtim. Egemen RAB böyle diyor. ¹³Kâhin olarak hizmet etmek üzere bana yaklaşmayacaklar. Kutsal eşyalarım, en kutsal sunularım dokunmayacaklar. İğrenç uygulamalarının utancını yüklenecekler. ¹⁴Yine de tapınağın hizmeti ve orada yapılacak bütün işler için onları görevlendireceğim.

¹⁵“ ‘Ancak İsrail beni bırakıp kötü yola saptığında tapınağımın hizmetini sadakatle yapan Sadok soyundan Levi kâhinler önümde hizmet etmek üzere bana yaklaşacak. Yağ ve kan sunularını sunmak için önümde onlar duracak. Böyle diyor Egemen RAB. ¹⁶Yalnız onlar girecek tapınağıma; önümde hizmet etmek için yalnız onlar soframa yaklaşacak, görev yapacaklar.

¹⁷“ ‘Kâhinler iç avlunun kapılarından girecekleri zaman keten giysi giyecek; iç avlunun kapılarında ya da tapınakta hizmet ederken yünlü giysi giymeyecekler. ¹⁸Başlarına keten sarık saraçak, keten don giyecekler. Kendilerini terletecek bir şey giymeyecekler. ¹⁹Dış avluya halkın yanına çıkmadan önce, hizmet ederken giydikleri giysileri çıkarıp kutsal odalara koyacak, başka giysiler giyecekler. Öyle ki, o giysilerin kutsallığını halka geçirmesinler.

²⁰“ ‘Kâhinler başlarını tıraş etmeyecek, saçlarını uzatmayacaklar. Ancak saçlarını kesip düzletecekler. ²¹İç avluya gireceği zaman hiçbir kâhin içki içmeyecek. ²²Kâhinler dul ya da boşanmış kadınla evlenmeyecek. İsrail soyundan erden bir kızla ya da başka bir kâhinden dul kalmış bir kadınla evlenebilirler. ²³Kutsalla bayağı arasındaki ayrımı halkıma onlar öğretecek, kirliyle temizi ayırt etmeyi onlar gösterecekler.

²⁴“ ‘Davalarda yargıç olarak kâhinler görev yapacak, ilkelerim uyarınca karar verecekler. Bayramlarımla ilgili yasalarım, kurallarım uyacak, Şabat* günlerimi kutsal tutacaklar.

²⁵“ ‘Kâhin bir ölünün yanına gidecek kendini kirletmeyecek; ölü annesi, babası, oğlu, kızı, kardeşi ya da evlenmemiş kızkardeşiye kendini kirletebilir. ²⁶Arındıktan sonra yedi gün bekleyecek. ²⁷Tapınakta hizmet etmek üzere iç avluya gireceği gün, kendisi için bir günah sunusu* sunacak. Egemen RAB böyle diyor.

²⁸“ ‘Kâhinlerin payı vardır, onların mirası benim. İsrail'de onlara mülk vermeyeceksiniz. Onların mirası benim. ²⁹Kâhinler tahıl, günah ve suç sunularını* yiyecekler. İsrail'de RAB'be adanan her şey onların olacak. ³⁰İlk ürünlerin en iyileri ve bütün özel armağanlarınız kâhinlerin olacak. Evimize bereket yağsın diye tahılınızın ilkinin onlara vereceksiniz. ³¹Kâhinler ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvan tarafından parçalanmış hiçbir kuş ya da hayvan yemeyecek.’ ”

Rab'bin Payı

45 “ ‘Ülkeyi mülk olarak paylaştığınız zaman, RAB'be ülkeden pay olarak 25 000 arşın' uzunlukta,

20 000 arşın^a genişlikte kutsal bir bölge ayıracaksınız. Bütün bu bölge kutsal olacak. ²Uzunluğu ve genişliği 500 arşınlık bir bölüm kutsal yer için, 50 arşınlık bir yer de çevresindeki alan için ayrılacak. ³Bu bölgeden uzunluğu 25 000 arşınlık, genişliği 10 000 arşınlık^a bir bölüm ölçeceksiniz. Tapınak, En Kutsal Yer* orada olacak. ⁴Burası tapınakta hizmet etmek üzere RAB'be yaklaşan kâhinlere ayrılacak ve ülkenin kutsal payı olacak. Kâhinlerin evleri de tapınak da o kutsal bölgede olacak. ⁵Tapınakta hizmet eden Levililer'e miras olarak 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşın genişlikte bir bölge verilecek. Orada, yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak*.

⁶“Kutsal bölgeye düşen payla birlikte kent için uzunluğu 25 000, genişliği 5 000 arşınlık^a bir pay ayıracaksınız; bu bütün İsrail halkı için olacak.

⁷“Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Batıdan batıya, doğudan doğuya doğru uzanacak. Batı sınırından doğu sınırına dek uzunluğu bir İsrail oymağına düşen pay kadardır. ⁸Bu toprak İsrail'de önderin payı olacak. Bundan böyle önderlerim halkıma bir daha baskı yapmayacak, ama oymaklarına göre İsrail halkına ülkeyi miras olarak verecekler.

⁹“Egemen RAB şöyle diyor: Yeter artık, ey İsrail önderleri! Zorbalığı, baskıyı bırakın. Adil ve doğru olanı yapın. Halkımı kendi topraklarından kovmayın. Egemen RAB böyle diyor. ¹⁰Doğru ölçüler kullanın, kullandığı-

nız efa^z ve bat^a doğru olsun. ¹¹Efa ile bat aynı ölçüde olsun. Bat homerin^b onda birine, efa da homerin onda birine eşit olmalı. İkisinin de ölçüsü homere göre olacak. ¹²Bir şekel^c yirmi geraya eşit olmalı. Altmış şekel^d de bir minaya^d eşit olmalı.”

Sunular ve Kutsal Günler

¹³“Sunacağınız sunular şunlardır: Her homer buğdaydan efanın altıda biri^e, her homer arpadan efanın altıda biri^f kadarını vereceksiniz. ¹⁴Bat ölçüsüne göre istenen zeytinyağı miktarı, her kordan^g batın onda biri^h kadardır. Bir kor on bat ya da bir homere eşittir. ¹⁵İsrail'in sulak otlaklarındaki sürüden iki yüz koyundan bir koyun alınacak. Halkın günahlarını bağışlatmak için bu koyunlar yakmalık sunular*, tahıl ve esenlik sunuları* için kullanılacak. Egemen RAB böyle diyor. ¹⁶Ülke halkı bu armağanları İsrail'deki öndere verecek. ¹⁷İsrail'de kutlanan bütün bayramlarda –şenliklerde, Yeni Ay törenlerinde, Şabat* günlerinde– tahıl sunularını*, yakmalık ve dökmelek sunuları önder sağlayacak. İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için yakmalık sunuları, günah, tahıl, esenlik sunularını sağlayacak.

¹⁸“Egemen RAB şöyle diyor: Birinci ayın* birinci günü kusursuz bir boğa alacak, tapınağı arındıracaksın. ¹⁹Kâhin günah sunusunun* kanından alıp tapınağın kapı sövelerine, sunağın üst çıkıntısının dört köşesine, iç avlunun kapı sövelerine sürecek. ²⁰Yanlışlıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen biri için

u 45:1 Septuaginta “20 000 arşın”, yaklaşık 10.6 km. Masoretik metin “10 000 arşın”, yaklaşık 5.3 km. **ü 45:3,5** “10 000 arşın”: Yaklaşık 5.3 km. **v 45:5** Septuaginta “Yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak”, Masoretik metin “Mülk olarak yirmi oda alacaklar”.

y 45:6 “5 000 arşın”: Yaklaşık 2.7 km. **z 45:10,11** “Efa”: Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.

ü 45:10,11 “Bat”: Yaklaşık 22 lt. **b 45:11** “Bir homer”: Yaklaşık 220 litrelik bir ölçek.

c 45:12 “Bir şekel”: Yaklaşık 11.5 gr. **ç 45:12** “Altmış şekel”: İbranice “Yirmi şekel, yirmi beş şekel, on beş şekel”. **d 45:12** “Altmış şekelden oluşan bir mina”: Yaklaşık 690 gr.

e 45:13 “Buğdaydan efanın altıda biri”: Yaklaşık 2.9 kg. **f 45:13** “Arpadan efanın altıda biri”:

Yaklaşık 2.4 kg. **g 45:14** “Bir kor”: Yaklaşık 220 lt. **h 45:14** “Batın onda biri”: Yaklaşık 2.2 lt. **45:10** Lev.19:36

ayın yedinci günü aynısını yapacaksın. Böylece tapınağı arındıracaksın.

²¹“ ‘Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramı’nı* yedi gün kutlayacak, mayasız ekmek yiyeceksiniz. ²²O gün önder kendisi ve ülke halkı için günah sunusu olarak bir boğa sağlayacak. ²³Yedi gün bayram boyunca her gün RAB’be yakmalık sunu* olarak kusursuz yedi boğayla yedi koç, günah sunusu olarak da bir teke sağlayacak. ²⁴Tahıl sunusu olarak her boğa ve koç için birer efa¹ tahıl, her efa için bir hin² zeytinyağı sağlayacak.

²⁵“ ‘Yedinci ayın on beşinci günü başlayan ve yedi gün süren bayramda önder yakmalık sunuları, günah ve tahıl sunularını, zeytinyağını her gün aynı miktarda sağlayacak.

46 “ ‘Egemen RAB şöyle diyor: İç avlunun doğuya bakan kapısı altı çalışma günü kapalı, Şabat Günü* ve Yeni Ay Günü ise açık kalacak. ²Önder dışarıdan eyvana girip kapı sövesinin yanında duracak. Kâhinler onun yakmalık ve esenlik sunularını sunacaklar. Önder kapı eşiğinde tapındıktan sonra çıkıp gidecek. Kapı akşama dek açık kalacak. ³Şabat günleri ve Yeni Ay törenlerinde ülke halkı bu kapının girişinde RAB’in önünde tapınacak. ⁴Önder Şabat Günü RAB’be sunacağı yakmalık sunu olarak kusursuz altı kuzu, bir koç sunacak. ⁵Koç için verilecek tahıl sunusu bir efa¹ tahıl olacak, kuzular için verebileceği kadar tahıl sunusu sunabilir. Her efa tahıl için bir hin² zeytinyağı verilecek. ⁶Yeni Ay Günü kusursuz bir boğa, altı kuzu ve bir koç sunacak. ⁷Boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl sağlayacak; kuzular için istediği kadar

tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı sağlayacak. ⁸Önder içeri gireceği zaman eyvandan girecek ve aynı yoldan dışarı çıkacak.

⁹“ ‘Ülke halkı bayramlarda RAB’in önüne geldiğinde, tapınmak için Kuzey Kapısı’ndan giren Güney Kapısı’ndan çıkacak, Güney Kapısı’ndan giren Kuzey Kapısı’ndan çıkacak. Hiç kimse girdiği kapıdan çıkmayacak. Herkes girdiği kapının karşısındaki kapıdan çıkacak. ¹⁰Önder halkın arasında olacak. Halkla birlikte girecek, halkla birlikte çıkacak.

¹¹“ ‘Bayramlarda ve kutsal günlerde boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl verecek; kuzular için verebileceği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı verecek. ¹²Önder RAB’be gönülden verilen yakmalık sunular ya da esenlik sunuları sunacağı zaman doğuya bakan kapı kendisine açılacak. Yakmalık sunuları ya da esenlik sunularını Şabat Günü sunduğu gibi sunacak. Sonra dışarı çıkacak; o çıktıktan sonra kapı kapanacak.

¹³“ ‘Her gün, her sabah yakmalık sunu olarak RAB’be bir yaşında kusursuz bir kuzu sağlayacaksın. ¹⁴Bununla birlikte her sabah tahıl sunusu olarak efanın altıda biri¹ tahıl ve ince unu ıslatmak için bir hinin üçte biri² kadar zeytinyağı sağlayacaksın. Bu tahıl sunusunun RAB’be sunulması sürekli bir kural olacak. ¹⁵Böylece günlük yakmalık sunu olarak her sabah kuzu, tahıl sunusu ve zeytinyağı sunulacak.’ ”

Öndere Düşecek Pay

¹⁶“ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Eğer önder oğullarından birine kendi mülkünden armağan ederse, bu mülk torunlarına da geçecek. Miras yoluyla bu

¹ 45:24 “Bir efa”: Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. ² 45:24 “Bir hin”: Yaklaşık 3.6 lt.

³ 46:5,7,11 “Bir efa”: Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. ⁴ 46:5,7,11 “Bir hin”: Yaklaşık 3.6 lt.

⁵ 46:14 “Efanın altıda biri”: Yaklaşık 3.6 litrelik bir ölçek. ⁶ 46:14 “Bir hinin üçte biri”:

Yaklaşık 1.2 lt. ⁷ 45:21 Çık.12:1-20; Say.28:16-25 ⁸ 45:25 Lev.23:33-36; Say.29:12-38

onların mülkü olacak. ¹⁷Önder görevlilerinden birine kendi mülkünden armağan ederse, görevli toprak parçasını özgürlük yılına dek elinde tutacak. Sonra öndere geri verecek. Önderin mirası ancak oğullarına geçebilir, onların olacak. ¹⁸Önder halkı mülkünden koruyarak miraslarından etmemeli. Oğullarına ancak kendi mülkünden miras verebilir. Öyle ki, halkımdan hiç kimse mülkünden ayrılmıyacak.”

Tapınağın Mutfakları

¹⁹Bundan sonra adam beni kapı yanındaki girişten kuzeye bakan, kâhinlere ait kutsal odalara getirdi. Bana batıda bir yer gösterdi. ²⁰“Kâhinlerin suç sunusuyla* günah sunusunun* etini haşlayacakları, tahıl sunusunu* pişirecekleri yer burası” dedi, “Öyle ki, bunları dış avluya çıkarıp kutsallıklarını halka geçirmesinler.”

²¹Daha sonra adam beni dış avluya çıkarıp sırayla avlunun dört köşesine götürdü. Avlunun her köşesinde küçük birer avlu olduğunu gördüm. ²²Dış avlunun dört köşesinde kırk arşın uzunluğunda, otuz arşın genişliğinde birer kapalı avlu vardı. Köşelerdeki avluların ölçüsü aynıydı. ²³Dört avlunun çevresinde de taş duvar vardı; duvarın dibinde yemek pişirmek için yerler yapılmıştı. ²⁴Bana, “Bunlar tapınakta hizmet edenlerin halkın sunduğu kurban etini pişirecekleri mutfaklar” dedi.

Tapınaktan Akan Irmak

47 Adam beni tapınağın girişine geri getirdi. Doğuya doğru tapınağın kapı eşiğinin altından sular aktığını gördüm. Tapınak doğuya bakıyordu. Sular tapınağın güney yanının altından, sunağın güneyinden aşağıya akıyordu. ²Beni oradan, Kuzey Kapısı'ndan çıkarıp dış yoldan do-

ğuya bakan dış kapıya götürdü. Sular güney yönünden akıyordu.

³Adam elinde bir ölçü ipiyle doğuya doğru gitti. Bin arşın ölçtüktan sonra beni ayak bileğine dek çıkan sulara getirdi. ⁴Bin arşın daha ölçtü ve beni dişe kadar çıkan sulara getirdi. Bin arşın daha ölçtü, beni bele kadar çıkan sulara getirdi. ⁵Bin arşın daha ölçtü, içinden geçemediğim bir ırmak oluştu. Sular yükselmişti, içinden yürüyerek karşıya geçilemezdi, yüzülecek kadar derin bir ırmak oluşmuştu. ⁶Bana, “İnsanoğlu, bunu gördün mü?” diye sordu.

Daha sonra beni ırmağın kıyısına geri getirdi. ⁷Oraya varınca, ırmağın her iki kıyısında birçok ağaç gördüm. ⁸Bana şöyle dedi: “Bu sular doğu bölgesine doğru akıyor, oradan Arava Vadisi'ne, sonra Lut Gölü'ne dökülüyor. Göl dökülünce oradaki sular tatlı suya dönüşecek. ⁹Irmağın aktığı yerlerde her çeşit canlı yaratık kaynaşacak. Çok sayıda balık olacak. Çünkü bu sular oraya akıyor, oradaki tuzlu suyu tatlı suya dönüştürüyor. Irmak aktığı her yere yağmır getirecek. ¹⁰Irmağın kıyısı boyunca balıkçılar duracak; Eyn-Gedi'den Eyn-Eglayim'e dek ağ gerecek yerler olacak. Akdeniz'deki gibi çok sayıda balık çeşidi olacak. ¹¹Ama Lut Gölü'nün çamurlu, bataklık kesimi tatlı suya dönüşmeyecek, tuzla olarak kalacak. ¹²Irmağın her iki yanında her çeşit meyve ağacı yetişecek. Yaprakları solmayacak, meyveleri tükenmeyecek. Her ay meyve verecekler, çünkü tapınaktan çıkan sular oraya akıyor. Meyveleri yiyecek olarak, yaprakları şifa için kullanılacak.”

Ülkenin Sınırları

¹³Egemen RAB şöyle diyor: “Ülkeyi mülk olarak İsrail'in on iki oymağına bölceğiniz sınırlar şöyle” olacak: Yusuf'a iki pay düşecek. ¹⁴Ülkeyi on

iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız. Ülkeyi atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size mülk olarak verilecek.

¹⁵“Ülkenin sınırı şöyle olacak: Kuzeyde Akdeniz'den, Hetlon yoluyla Levo-Hamat'a, Sedat'a^o, ¹⁶Berota'ya ve Şam'la Hama'nın toprakları arasında bulunan Sivrayim'e, Havran sınırında Haser-Hattikon'a kadar uzanacak. ¹⁷Sınır denizden Hasar-Enan'a, Şam'ın kuzey sınırı boyunca uzanacak, Hama sınırı kuzeyde olacak. Kuzey sınırı bu olacak.

¹⁸“Doğuda sınır Havran'la Şam arasında Gilat'ı İsrail'den ayıran Şeria Irmağı boyunca Lut Gölü'ne ve Tamar'a dek uzanacak^ö. Doğu sınırı bu olacak.

¹⁹“Güneyde sınır Tamar'dan Meriva-Kadeş sularına, Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak. Güney sınırı bu olacak.

²⁰“Batıda Levo-Hamat'ın karşısındaki noktaya dek Akdeniz sınır oluşturacak. Batı sınırı bu olacak.

²¹“Bu ülkeyi İsrail oymaklarına göre aranızda paylaşacaksınız. ²²Ülkeyi içinde yaşayan ve içindeyken çocukları olan yabancılarla kendiniz arasında mülk olarak bölüşeceksiniz. Onları İsrail'de doğan yerliler sayacaksınız. Onların da İsrail oymakları arasında sizin gibi mülkleri olacak. ²³Yabancı hangi oymağa yerleşmişse, orada ona düşen payı mülk olarak vereceksiniz.” Egemen RAB böyle diyor.

Ülkenin Paylaştırılması

48 “Oymakların adları şunlardır: Kuzey sınırında Dan'a bir pay verilecek. Dan sınırı Hetlon yolundan Levo-Hamat'a uzanacak; Hasar-Enan ve Hama'ya yakın Şam'ın kuzey sınırı

doğudan batıya uzanan sınırın bir bölümünü oluşturacak.

²⁴“Aşer'e bir pay verilecek; sınırı Dan'ın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

³“Naftali'ye bir pay verilecek; sınırı Aşer'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

⁴⁴“Manaşşe'ye bir pay verilecek; sınırı Naftali'nin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

⁵“Efrayim'e bir pay verilecek; sınırı Manaşşe'nin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

⁶“Ruben'e bir pay verilecek; sınırı Efrayim'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

⁷“Yahuda'ya bir pay verilecek; sınırı Ruben'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

⁸“Yahuda'nın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik topraklar, RAB'be ayıracığınız özel armağan olacak. Genişliği 25 000 arşın^p, doğudan batıya uzunluğu bir oymağa düşen pay kadar olacak. Tapınak bunun ortasında olacak.

⁹“RAB'be özel olarak sunacağınız payın uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın^r olacak. ¹⁰Bu kâhinler için kutsal pay olacak. Kuzeyde uzunluğu 25 000 arşın, batıda genişliği 10 000 arşın, doğuda genişliği 10 000 arşın, güneyde uzunluğu 25 000 arşın olacak. RAB'bin Tapınağı bunun ortasında olacak. ¹¹Bu bölge Sadok soyundan gelen kutsanmış kâhinler için olacak. Onlar bana bağlılıkla hizmet ettiler, İsrail halkı yoldan saptığında Levililer de yoldan saptı, ama onlar sapmadı. ¹²Orası ülkenin kutsal payından özel bir armağan olarak onlara verilecek. Levililer'in topraklarına bitişik çok kutsal bir bölge olacak.

^o 47:15 Septuaginta “Levo-Hamat'a, Sedat'a”, Masoretik metin “Levo-Sedat'a, Hama'ya”.

^ö 47:18 Süryanice “Lut Gölü'ne ve Tamar'a dek uzanacak”, Masoretik metin “Lut Gölü'ne dek ölçeceksiniz”. ^p 48:8,9,10,13,15,20,21 “25 000 arşın”: Yaklaşık 13.3 km.

^r 48:9,10,13,18 “10 000 arşın”: Yaklaşık 5.3 km.

¹³“Levililer'in kâhinlerin sınırı yakınında 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşın genişlikte bir payları olacak. Bu bölgenin uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın olacak. ¹⁴Levililer orayı satmayacak, değış tokuş etmeyecekler. Bu, ülkenin en iyi bölümüdür, başkasının eline geçmemeli. Çünkü orası RAB'be adanmıştır.

¹⁵“Bölgenin geri kalan 25 000 arşın uzunlukta, 5 000 arşın^s genişlikteki bölümü halkın yerleşmesi içindir. Orası evlere, otlaklara ayrılacak. Kent bunun ortasında kurulacak. ¹⁶Ölçüleri şöyle olacak: Kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 4 500'er arşın^f. ¹⁷Kent için ayrılan otlak da kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 250'şer arşın olacak. ¹⁸Kutsal bölgenin sınırında kalan yerin doğusu 10 000 arşın, batısı 10 000 arşın olacak. Kutsal bölgeye bitişik topraklarda yetişen ürün kente çalışanların olacak. ¹⁹İsrail'in her oymağından kentte çalışanlar toprağı işleyecekler. ²⁰Bu bölgenin tamamı kare şeklindedir. Her yanı 25 000 arşındır. Özel bir armağan olarak kentin mülküyle birlikte kutsal bölgeye düşen payı ayıracaksınız.

²¹“Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Bu topraklar kutsal bölgeye düşen 25 000 arşınlık payın doğusundan ve batısından ülkenin doğu ve batı sınırlarına uzanacak. Oymaklara düşen paylar boyunca uzanan bu iki bölge önderin olacak. Kutsal bölgeye düşen pay ile tapınak bunun ortasında olacak. ²²Böylece Levililer'e düşen pay ile kente düşen pay öndere verilen toprakların ortasında kalacak. Öndere verilecek topraklar Yahuda'yla Benyamin sınırı arasında kalacak.

²³“Geri kalan oymaklara düşen pay şöyle: Benyamin'e bir pay verilecek; sınırı doğudan batıya uzanacak.

²⁴“Şimon'a bir pay verilecek; sınırı Benyamin'in doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

²⁵“İssakar'a bir pay verilecek; sınırı Şimon'un doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

²⁶“Zevulun'a bir pay verilecek; sınırı İssakar'ın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

²⁷“Gad'a bir pay verilecek; sınırı Zevulun'un doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.

²⁸“Gad'ın güney sınırı Tamar'dan güneye, oradan Meriva-Kadeş sularına, oradan da Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak.

²⁹“Mülk olarak İsrail oymaklarına bölüştüreceğiniz ülke budur. Onlara düşecek paylar bunlardır.” Böyle diyor Egemen RAB.

Yeruşalim'in Kapıları

³⁰⁻³¹“Kentin çıkış kapıları şunlar olacak: 4 500 arşın' uzunluktaki kuzey yanında üç kapı olacak. Kentin kapılarına İsrail oymaklarının adları verilecek. Kuzeyde Ruben Kapısı, Yahuda Kapısı, Levi Kapısı olacak. ³²4 500 arşın uzunluktaki doğu yanında üç kapı olacak: Yusuf Kapısı, Benyamin Kapısı, Dan Kapısı. ³³4 500 arşın uzunluktaki güney yanında üç kapı olacak: Şimon Kapısı, İssakar Kapısı, Zevulun Kapısı. ³⁴4 500 arşın uzunluktaki batı yanında üç kapı olacak: Gad Kapısı, Aşer Kapısı, Naf-tali Kapısı.

³⁵“Kentin çevresi 18 000 arşın^u olacak ve o günden başlayarak kentin adı 'Yahve şamma'^ü olacak.”

^s 48:15 “5 000 arşın”: Yaklaşık 2.7 km. ^f 48:16 “4 500 arşın”: Yaklaşık 2.4 km.

^t 48:30-34 “4 500 arşın”: Yaklaşık 2.4 km. ^u 48:35 “18 000 arşın”: Yaklaşık 9.5 km.

^ü 48:35 “Yahve şamma”: “RAB orada” anlamına gelir. 48:30-34 Va.21:12-13

DANİEL

GİRİŞ

Daniel Kitabı'nın iki temel noktası vardır:

- 1. Kitap, Babil Kralı Nebukadnessar tarafından sürgün edilen Daniel'le üç Yahudi genç arkadaşının büyük zorluklar karşısında Tanrı'ya nasıl sadık kaldıklarını anlatır. İmanları ve Tanrı'ya bağlılıkları sayesinde düşmanlarından üstün oldular. Bu olaylar hem Babil hem de Pers krallıkları döneminde gelişti.*
- 2. Daniel tarafından görülen görümler: Bu görümlerde Babil'den başlayarak birçok krallıkların yükselip düşeceği, Tanrı'ya karşı gelen baskıcı kralın yıkıma uğrayacağı, Tanrı'nın halkının zafere ulaşacağı açıklanıyor.*

Sonuç olarak kitap Tanrı'nın dünyasal krallara egemen olduğunu vurgular.

Ana Hatlar:

1:1-6:28 Daniel'le arkadaşları

7:1-12:13 Daniel'in görümleri

a.7:1-28 Dört yaratık

b.8:1-9:27 Koçla teke

c.10:1-11:45 Göksel haberci

ç.12:1-13 Zamanın sonu

Daniel Babil'de Eğitiliyor

1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil Kralı Nebukadnessar Yeruşalim'in üzerine yürüyüp kenti kuşattı. ²Rab, Yahuda Kralı Yehoyakim'i ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki bazı eşyaları Nebukadnessar'ın eline teslim etti. Nebukadnessar bunları Şinar^a ülkesine götürüp kendi ilahının tapınağının hazinesine yerleştirdi.

³⁻⁴Kral İsrailiiler arasından kral soyundan gelme ya da soylu bazı gençlerin seçilip saraya getirilmesi için saray görevlilerinin yöneticisi Aşpenaz'a buyruk verdi. Bu gençler kusursuz,

yakışıklı, her konuda bilge, bilgili, öğrenmeye yetenekli, sarayda görev almaya uygun nitelikte kişiler olmalıydı. Aşpenaz onlara Kildaniler'in* dilini ve yazısını öğretecekti. ⁵Kral bu gençler için kendi sofrasından gündelik yiyecek ve şarap ayırdı. Üç yıl eğitildikten sonra gençler kralın önüne çıkarılacaklardı. ⁶Seçilen gençler arasında Yahudalılar'dan Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya da vardı. ⁷Saray görevlilerinin yöneticisi onlara yeni adlar koydu. Daniel'e Belteşassar, Hananya'ya Şadrak, Mişael'e Meşak, Azarya'ya Abed-Nego adını verdi.

⁸Daniel dinsel açıdan kendini kirletmemek için kralın onlara ayırdığı ye-

^a 1:2 "Şinar", yani "Babil".

1:1 2Kr.24:1; 2Ta.36:5-7 1:2-4 2Kr.20:17-18; 24:10-16; 2Ta.36:10; Yşa.39:7-8

meklerden yemeyi de şaraptan içmeyi de istemedi. Bu yoldan kendini kirletmemek için saray görevlilerinin yöneticisine ricada bulundu. ⁹Tanrı saray görevlileri yöneticisinin Daniel'e sevgiyle, sevecenlikle davranmasını sağladı. ¹⁰Adam Daniel'e, "Yiyecek içecek payınızı ayıran efendimiz kraldan korkarım" dedi, "Eğer yüzünüzü yaşıtınız olan öbür gençlerin yüzünden daha solgun görürse, başımı tehlikeye sokmuş olursunuz."

¹¹⁻¹²Daniel, saray görevlileri yöneticisinin Hananya, Mişael, Azarya ve kendisinin başına koyduğu gözeticiye gidip, "Lütfen kullarınıza on gün olanak tanıyın" dedi, "Bu on gün içinde bize yemek için sebze, içmek için de su verilsin. ¹³Sonra yüzlerimizi kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin yüzleriyle kıyaslayın ve kullarınıza gördüğünüze göre davranın." ¹⁴Gözetici bu isteği kabul etti ve onlara on gün deneme fırsatı verdi.

¹⁵On gün sonra dört genç kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin hepsinden daha sağlıklı, daha iyi beslenmiş görünüyordu. ¹⁶Böylece gözetici o günden sonra kralın gençler için ayırdığı yemekle şarabı kaldırdı ve onlara sebze vermeyi sürdürdü.

¹⁷Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi. Daniel her çeşit görümü ve düşü yorumlayabiliyordu.

¹⁸Kralın belirlediği süre tamamlanınca, saray görevlileri yöneticisi gençleri Nebukadnessar'a götürdü. ¹⁹Kral onlarla görüştü; içlerinde Daniel, Hananya, Mişael, Azarya gibisi yoktu. Bu yüzden kralın hizmetine onlar atandı. ²⁰Kral bilgelik ve anlayışla ilgili konularda onları sınavı ve dört genci ülkesindeki bütün sihirbazlardan, falcılardan on kat üstün buldu.

²¹Kral Koreş'in^b krallığının birinci yılına dek Daniel sarayda kaldı.

Nebukadnessar'ın Gördüğü Düş

2 Krallığının ikinci yılında Nebukadnessar bir düş gördü. Ruhu üzüntüyle sarsıldı, uykusu kaçtı. ²Düşünün ne olduğunu söylesinler diye sihirbazları, falcıları, büyücüleri, yıldızbilimcileri çağırttı. Hepsisi gelip kralın önünde durdular. ³Kral, "Beni üzüntüyle sarsan bir düş gördüm. Ne anlama geldiğini öğrenmek istiyorum" dedi.

⁴Yıldızbilimciler Aramice^c, "Ey kral, sen çok yaşa!" dediler, "Düşünü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim."

⁵Kral, "Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana açıklamazsanız, kararım kesin, paramparça edileceksiniz" diye karşılık verdi, "Evleriniz de çöplüğe çevrilecek. ⁶Ama düşü ve ne anlama geldiğini açıklayabilirsiniz, sizi büyük armağanlarla ödüllendirip onurlandıracağım. Onun için bana düşü ve ne anlama geldiğini açıklayın."

⁷Onlar yine, "Ey kral, düşü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim" dediler.

⁸Bunun üzerine kral, "Kararımın kesin olduğunu bildiğiniz için zaman kazanmak istediğinizi anlıyorum" dedi, ⁹"Ama düşün ne olduğunu bana açıklamazsanız, sizin için tek ceza vardır. Durumun değişeceğini umarak bana yalan yanlış şeyler söylemek için aranızda anlaşmışsınız. Şimdi bana düşün ne olduğunu söyleyin ki, ne anlama geldiğini açıklayabileceğinizi anlayayım."

¹⁰Yıldızbilimciler, "Yeryüzünde senin bu isteğini yerine getirecek tek kişi yoktur" diye yanıtladılar, "Kaldı ki, büyük, güçlü hiçbir kral bir sihirbaz-

dan, falcıdan ya da yıldızbilimciden böyle bir şey istememiştir. ¹¹Kralın isteğini yerine getirmek güçtür. İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur.”

¹²Buna çok öfkelenen kral, Babil'deki bütün bilgelerin öldürülmesini buyurdu. ¹³Böylece hepsinin öldürülmesi için buyruk çıktı. Daniel'le arkadaşlarının öldürülmesi için de adamlar gönderildi.

¹⁴Daniel Babil'in bilgelerini öldürmeye giden kralın muhafız birliği komutanı Aryok'la bilgece, akıllıca konuştu. ¹⁵Aryok'a, “Kralın buyruğu neden bu denli sert?” diye sordu. Aryok durumu Daniel'e anlattı. ¹⁶Bunun üzerine Daniel krala gidip düşünün ne anlama geldiğini söyleyebilmesi için zaman istedi.

¹⁷Sonra evine dönüp olup bitenleri arkadaşları Hananya'ya, Mişael'e, Azarya'ya anlattı. ¹⁸Göklerin Tanrısı'na yakarmalarını istedi; öyle ki, Tanrı onlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisiyle arkadaşları Babil'in öbür bilgeleriyle birlikte öldürülmesinler. ¹⁹Gece giz bir görünümde Daniel'e açıklandı. Bunun üzerine Daniel Göklerin Tanrısı'nı övdü.

²⁰Şöyle dedi:

“Tanrı'nın adına öncesizlikten sonsuzluğa dek övgüler olsun!
Bilgelik ve güç O'na özgüdü.

²¹O'dur zamanları ve mevsimleri değiştiren.

Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır.

Bilgelere bilgelik,
Anlayışlılara bilgi verir.

²²Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır,
Karanlıkta neler olduğunu bilir,
Çevresi ışıkla kuşatılmıştır.

²³Ey atalarımın Tanrısı,
Sana şükreder, seni överim.
Sen ki, bana bilgelik ve güç verdin,

Senden istediklerimizi bana bildirdin
Ve kralın düşünüyü bize açıkladın.”

Daniel Düşü Yorumluyor

²⁴Daniel, kralın Babil'in bilgelerini öldürmeye atadığı Aryok'a giderek, “Babil'in bilgelerini yok etme” dedi, “Beni krala götür, düşünün ne anlama geldiğini açıklayacağım.”

²⁵Aryok onu hemen krala götürdü ve, “Sürgündeki Yahudalılar arasında kralın düşünüyü yorumlayabilecek birini buldum” dedi.

²⁶Kral, öbür adı Belteşassar olan Daniel'e, “Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana söyleyebilir misin?” diye sordu.

²⁷Daniel şöyle yanıtladı: “Kralın açıklanmasını istediği gizi ne bir bilge, ne falcı, ne de sihirbaz açıklayabilir. ²⁸Ama gökte gizleri açıklayan bir Tanrı var. Gelecekte neler olacağını Kral Nebukadnessar'a O bildirmiştir. Yatağında yatarken gördüğün düş ve görümler şunlardır:

²⁹“Sen, ey kral, yatarken gelecekle ilgili düşüncelere daldın, gizleri açan da neler olacağını sana bildirdi. ³⁰Bana gelince, ey kral, öbür insanlardan daha bilge olduğum için değil, düşünün ne anlama geldiğini bilesin, akıldan geçenleri anlayasın diye bu giz bana açıklandı.

³¹“Ey kral, düşünde önünde duran büyük bir heykel gördün. Çok büyük ve olağanüstü parlaktı, görünüşü ür-kütücüydü. ³²Başı saf altından, göğsüyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan*, ³³bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kildendi. ³⁴Sen bakıyordun ki, bir taş insan eli değmeden kesilip heykelin demirden, kilden ayaklarına çarparak onları paramparça etti. ³⁵Demir, kil, tunç, gümüş, altın aynı anda parçalandı; yazın harman yerindeki saman

çöpleri gibi oldular. Derken bir rüzgar çıktı, hiç iz bırakmadan hepsini alıp götürdü. Heykele çarpan taşsa büyük bir dağ oldu, bütün dünyayı doldurdu.

³⁶“Gördüğün düş buydu. Şimdi de ne anlama geldiğini sana açıklayalım. ³⁷Sen, ey kral, kralların kralısın. Göklerin Tanrısı sana egemenlik, güç, kudret, yücelik verdi. ³⁸İnsanoğullarını, yabanıl hayvanları, gökte uçan kuşları senin eline teslim etti. Seni hepsine egemen kıldı. Altından baş sensin. ³⁹Senden sonra senden daha aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra bütün dünyada egemenlik sürecek tunçtan üçüncü bir krallık çıkacak. ⁴⁰Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak. Çünkü demir her şeyi kırıp ezer. Demir gibi tümünü kırıp parçalayacak. ⁴¹Ayaklarla parmakların bir kesiminin çömlekçi kilinden, bir kesiminin demirden olduğunu gördün; yani bölünmüş bir krallık olacak bu. Öyleyken onda demirin gücü de bulunacak, çünkü demiri kille karışık gördün. ⁴²Ayak parmaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden olduğu gibi, krallığın da bir bölümü güçlü, bir bölümü zayıf olacak. ⁴³Demirin kille karışık olduğunu gördüğüne göre halklar evlilik bağıyla birbirleriyle karışacaklar, ama demirin kille karışmadığı gibi onlar da birbirine bağlı kalmayacaklar.

⁴⁴“Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka hal-kin eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıkları ezip yok edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek. ⁴⁵İnsan eli değmeden dağdan kesilip gelen taşın demiri, tuncu, kili, gümüşü, altını parçaladığını gördün. Ulu Tanrı bundan sonra neler olacağını krala açıklamıştır. Düş gerçek, yorumu da güvenilirdir.”

⁴⁶Bunun üzerine Kral Nebukadnessar Daniell'in önünde yüzüstü yere kapandı. Ona bir sunu ve buhur sunulmasını buyurdu. ⁴⁷Daniel'e, “Madem bu gizi açıklayabildin, Tanrın gerçekten tanrıların Tanrısı, kralların Efendisi” dedi, “Gizleri açan O'dur.”

⁴⁸Sonra Daniel'i yüksek bir göreve getirdi; ona birçok değerli armağan verdi. Onu Babil İli'ne vali atadı, Babil'in bütün bilgelerinin başkanı yaptı. ⁴⁹Daniel'in isteği üzerine Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu da Babil İli'nde yüksek görevlere atadı. Daniel ise sarayda kaldı.

Nebukadnessar'ın Diktiği Altın Heykel

3 Kral Nebukadnessar altın bir heykel yaptı; boyu altmışç, eni altı arşındı^d. Onu Babil İli'nde, Dura Ovası'na dikti. ²Satrapları*, kaymakamları, valileri, danışmanları, haznedarları, yargıçları, güvenlik görevlilerini ve illerin bütün öbür yüksek memurlarını diktiği heykeli adama törenine çağırttı. ³Böylece satraplar, kaymakamlar, valiler, danışmanlar, haznedarlar, yargıçlar, güvenlik görevlileri ve illerin bütün öbür yüksek memurları Kral Nebukadnessar'ın diktiği heykeli adama töreni için toplanarak heykelin önünde durdular. ⁴Sonra haberci yüksek sesle bağırdı: “Ey halklar, uluslar, her dilden insanlar, size şöyle yapmanız buyruluyor: ⁵Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın dikmiş olduğu altın heykele tapınacaksınız. ⁶Her kim yere kapanıp tapınmazsa hemen kızgın fırına atılacaktır.” ⁷Bu yüzden ne zaman boru, ney, lir, kanun, arp ve her çeşit çalgı sesi duyulsa, bütün halklar, uluslar, her dilden insanlar yere kapa-

nıp Kral Nebukadnessar'ın diktiği altın heykele tapındılar.

Daniel'in Arkadaşları Suçlanıyor

⁸Bunun üzerine bazı Kildaniler* yaklaşp Yahudiler'i suçladılar. ⁹Kral Nebukadnessar'a, "Ey kral, sen çok yaşa!" dediler, ¹⁰⁻¹¹"Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyan herkes yere kapanıp altın heykele tapınacak; kim yere kapanıp tapınmazsa kızgın fırına atılacak diye bir buyruk çıkardın, ey kral. ¹²Oysa Babil İli'nde yüksek görevlere atadığın Şadrak, Meşak, Abed-Nego adında bazı Yahudiler var. Bu adamlar seni saymadılar, ey kral. Senin ilahlarına kulluk etmiyor, diktiğin altın heykele tapınmıyorlar."

¹³Büyük öfkeye kapılan Nebukadnessar, Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu çağırttı. Bu kişiler kralın yanına getirildiler. ¹⁴Nebukadnessar, "Ey Şadrak, Meşak, Abed-Nego, ilahlarınıza kulluk etmediğiniz, diktiğim altın heykele tapınmadığınız doğru mu?" diye sordu, ¹⁵"Şimdi boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp yaptığım heykele tapınmaya hazırsanız ne iyi! Ama ona tapınmazsanız, hemen kızgın fırına atılacaksınız. O zaman bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?"

¹⁶Şadrak, Meşak, Abed-Nego, "Bu konuda kendimizi savunma gereğini duymuyoruz" diye karşılık verdiler, ¹⁷"Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır. ¹⁸Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız."

Daniel'in Üç Arkadaşı Fırına Atılıyor

¹⁹Nebukadnessar Şadrak, Meşak, Abed-Nego'ya çok öfkelen-di; onlara

karşı tutumu değışti. Fırının her zamankinden yedi kat daha çok ısıtılmasını buyurdu. ²⁰Sonra ordusundaki bazı güçlü askerlere Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu bağlayıp kızgın fırına atmalarını buyurdu. ²¹Böylece bu kişiler, şalvarları, kaftanları, sarıkları ve öbür giysileriyle birlikte bağlanıp kızgın fırına atıldılar. ²²Kralın buyruğı çok sıkı, fırın da çok ısıtılmış olduğundan, Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu götüren adamları ateşin alevleri yakıp öldürdü. ²³Üç adamsa –Şadrak, Meşak, Abed-Nego– bağlı olarak kızgın fırına düştüler.

²⁴O zaman Kral Nebukadnessar şaşkınlık içinde birden ayağı kalktı. Danışmanlarına, "Biz ateşin içine bağlı üç kişi atmadık mı?" diye sordu.

Danışmanlar, "Kuşkusuz, ey kral" diye karşılık verdiler.

²⁵Kral, "Ben dört kişi görüyorum" dedi, "Ateşin içinde yürüyorlar, bağlarından çözülmüş, hiçbir zarara uğramamışlar. Dördüncünün görünümü de bir ilahi varlığa benziyor."

²⁶Sonra kızgın fırının kapısına yaklaşarak, "Ey Yüce Tanrı'nın kulları Şadrak, Meşak, Abed-Nego, dışarı çıkıp buraya gelin!" diye seslendi.

Bunun üzerine Şadrak, Meşak, Abed-Nego ateşin içinden çıktılar. ²⁷Satraplar*, kaymakamlar, valiler, kralın danışmanları onların çevresinde toplandılar. Adamların bedenlerinde ateşin hiçbir etkisi olmadığını gördüler. Başlarındaki tek saç yanmamış, giysileri değışmemiş, ateşin koku-su üzerlerine sinmemişti.

²⁸Bunun üzerine Nebukadnessar, "Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun Tanrısı'na övgüler olsun!" dedi, "Meleğini gönderip kendisine güvenen kullarını kurtardı. Onlar buyruğuma karşı geldiler, kendi Tanrıları'ndan başka bir ilaha kulluk edip tapınmamak için canlarını tehlikeye attı-

lar. ²⁹İşte buyuruyorum: Hangi halktan, ulustan ya da dilden olursa olsun, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun Tanrısı'ndan saygısızca söz eden herkes paramparça edilecek, evleri çöplüğe çevrilecek. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir tanrı yoktur.”

³⁰Sonra Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu Babil İli'nde daha yüksek görevlere atadı.

Nebukadnessar'ın İkinci Düşü

4 Kral Nebukadnessar dünyadaki bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şu bildiriği gönderdi: “Esenliğiniz bol olsun! ²Yüce Tanrı'nın benim için gerçekleştirdiği belirtileri ve şaşılasi işleri size bildirmeyi uygun gördüm.

³⁴Belirtileri ne büyük!

Şaşılasi işleri ne yüce!

Krallığı ebedi krallıktır,

Egemenliği kuşaklar boyu sürecek.

⁴⁴“Ben, Nebukadnessar, evimde huzur, sarayımda gönenç içindeydim. ⁵Beni korkutan bir düş gördüm. Yatağımda yatarken düşüncelerimle görüşlerim beni ürküttü. ⁶Düşün ne anlama geldiğini açıklamaları için Babil'in bütün bilgelerinin yanıma getirilmesini buyurdum. ⁷Sihirbazlar, yıldızbilimciler, falcılar yanıma gelince, gördüğüm düşü onlara anlattımsa da ne anlama geldiğini açıklayamadılar. ⁸Sonunda ilahımın adından gelen Belteşassar adıyla çağrılan ve kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan Daniel yanıma geldi. Gördüğüm düşü ona anlattım.

⁹“Ona şöyle dedim: Ey sihirbazların başkanı Belteşassar, sende kutsal ilahların ruhu olduğunu, her gizi açıklayabileceğini biliyorum. İşte gördüğüm düş: Ne anlama geldiğini bana açıkla. ¹⁰Yatarken gördüğüm görüşler şunlar: Dünyanın ortasında

çok yüksek bir ağaç gördüm. ¹¹Ağaç büyüdü, güçlendi, boyu göklere erişti. Dünyanın dört bucağından görülüyordu. ¹²Yaprakları güzeldi, herkese yetecek kadar bol meyvesi vardı. Yabanıl hayvanlar gölgesinde barınıyor, gökte uçan kuşlar dallarına tünüyordu. Her canlı ondan besleniyordu.

¹³“Yatağımda yatarken gördüğüm görüşlerde gökten inen bir gözcü, kutsal bir varlık gördüm. ¹⁴Yüksek sesle, ‘Ağacı ve dallarını kesin, yapraklarını yolun, meyvesini atın’ diye bağırdı, ‘Altında barınan hayvanlarla dallarına tüneyen kuşlar kaçsın. ¹⁵Ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla* çevreleyip yerde, otların içinde bırakın.

“‘Göğün çiyiyle ıslansın, hayvanlarla birlikte yerdeki otlardan pay alsın. ¹⁶Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden yedi vakit geçsin. ¹⁷Bu yargıyı gözcüler, kararı kutsallar verdi. Öyle ki, her canlı Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin.’

¹⁸“İşte ben Kral Nebukadnessar'ın gördüğü düş! Şimdi, ey Belteşassar, bunun ne anlama geldiğini söyle. Çünkü krallığımdaki bilgelerin hiçbirisi bu düşün ne anlama geldiğini bana açıklayamadı. Ama sen açıklayabilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu var sende.”

Daniel Düşü Yorumluyor

¹⁹O zaman öbür adı Belteşassar olan Daniel bir süre şaşkın şaşkın durdu, düşünceleri onu ürküttü. Bunun üzerine kral, “Ey Belteşassar, bu düş de yorumu da seni ürkütmesin” dedi.

Belteşassar, “Ey efendim, keşke bu düş senden nefret edenlerin, yorumu da düşmanlarının başına gelseydi!” diye karşılık verdi, ²⁰“Büyüyen, güçlenen, boyu göklere erişen, dün-

yadaki herkesçe görülebilen bir ağaç gördün. ²¹Yaprakları güzeldi, meyvesi herkese yetecek kadar boldu. Yabanıl hayvanlar altında barınır, gökte uçan kuşlar dallarına tünardı. ²²Ey kral, o ağaç sensin! Sen büyüdün, güçlendin. Büyüklüğün giderek göklere erişti, egemenliğin dünyanın dört bucağına yayıldı.

²³“Sen, ey kral, bir gözcünün, kutsal bir varlığın gökten indiğini gördün. ‘Ağacı kesip yok edin, ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla* çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. Göğün çiyiyle ıslansın; üzerinden yedi vakit geçinceye dek yabanıl hayvanlarla birlikte pay alsın’ diyordu.

²⁴“Ey efendim kral, düşün anlamı ve Yüce Olan’ın senin başına getireceği yargı şudur: ²⁵İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksınız; öküz gibi otla beslenecek, göğün çiyiyle ıslanacaksınız. Yüce Olan’ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek. ²⁶Köklerin bulunduğu kütüğün bırakılması için buyruk verildi. Bunun anlamı şu: Sen göklerin egemenlik sürdüğünü anlayınca krallığın sana geri verilecek. ²⁷Bu yüzden, ey kral, öğüdümü benimse: Doğru olanı yaparak günahından, düşkünlere iyilik ederek suçlarından vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer.”

Düş Gerçekleşiyor

²⁸Bunların hepsi Kral Nebukadnessar’ın başına geldi. ²⁹On iki ay sonra kral Babil Sarayı’nın damında geziniyordu. ³⁰Kral, “İşte onurum ve yüceliğim için üstün gücümle krallığımın başkenti olarak kurduğum büyük Babil!” dedi. ³¹Daha sözünü bitirmeden gökten bir ses duyuldu: “Ey Kral Nebukadnessar, krallık senden alındı. ³²İnsanlar arasından kovula-

cak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın. Öküz gibi otla besleneceksin. Yüce Olan’ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek.”

³³Nebukadnessar’a ilişkin bu söz hemen yerine geldi. İnsanlar arasından kovuldu. Öküz gibi otla beslendi. Bedeni göğün çiyiyle ıslandı. Sacı kartal tüyü, tırnakları kuş pençesi gibi uzadı.

³⁴Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan’ı övdüm. Sonsuza dek Diri Olan’ı onurlandırıp yücelttim.

O’nun egemenliği ebedi egemenliktir, Krallığı kuşaklar boyu sürecek.

³⁵Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır.

O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara da

Dilediğini yapar.

O’nun elini durduracak,

O’na, “Ne yapıyorsun?” diyecek kimse yoktur.

³⁶O anda aklım başıma geldi. Krallığımın yüceliği için onurum ve görkemim bana geri verildi. Danışmanlarım soylu adamlarım beni aradılar. Krallığıma kavuştum, bana daha büyük yücelik yerildi. ³⁷Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı’na şükrederim. O’nu över, yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.

Kral Belşassar’ın Verdiği Şölen

5 Kral Belşassar soylu adamlarından bin kişiye büyük bir şölen verdi, onlarla şarap içti. ²Şarabını keyifle içerken, atası Nebukadnessar’ın Yeruşalim’deki tapınaktan çıkarıp getirdiği altın ve gümüş kapların getirilmesini buyurdu. Öyle ki, kendisi, karıları, cariyeleri, soylu adamları

onlarla içsinler. ³Böylece Tanrı'nın Yeruşalim'deki tapınağından alınan altın kaplar getirildi; kral, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içtiler. ⁴Şaraplarını içerken altından, gümüşten, tunçtan*, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdüler.

⁵Ansızın bir insan elinin parmakları belirdi, kandillğin yanındaki saray duvarının sıvası üzerine yazmaya başladı. Kral yazan eli gördü, ⁶aklından geçenler onu ürküttü, benzi soldu; eli ayağı tutmaz oldu, dizlerinin bağı çözüldü.

⁷Yüksek sesle Babil'in bilgelerini falcılarla yıldızbilimcileri— çağırttı. Onlara, “Bu yazıyı kim okuyup ne anlama geldiğini bana açıklarsa, kendisine mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak ve ülkede üçüncü önder olacak” dedi.

⁸Kralın bütün bilgeleri geldiyse de yazıyı kimse okuyamadı, ne anlama geldiğini de açıklayamadı. ⁹Bu yüzden Kral Belşassar daha da korktu, benzi büsbütün soldu. Soylu adamlarıysa şaşkındı.

¹⁰Kralla soyluların seslerini duyan kraliçe* şölen salonuna geldi. “Çok yaşa, ey kral!” dedi, “Aklından geçenler seni ürkütmesin, benzin solmasın!”

¹¹Ülkende kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan biri var. Atan Kral Nebukadnessar'ın döneminde kavrayışa, sağduyuya, ilahlara özgü bilgelige sahip olmakla tanınırdı. Atan Kral Nebukadnessar onu sihribazların, yıldızbilimcilerin, falcıların başkanlığına atadı. ¹²Kralın Belteşassar diye çağırıldığı Daniel olağanüstü bir ruha, bilgiye, sağduyuya sahiptir. Üstelik düşleri yorumlama, bilmeceleri* çözme, gizemleri açıklama yeteneği de vardır. Daniel'i çağır, yazının ne anlama geldiğini o sana söyleyecektir.”

¹³Böylece Daniel'i kralın önüne getirdiler. Kral, “Kral atamın Yahuda'dan

getirdiği, Yahuda sürgünlerinden Daniel sen misin?” diye sordu, ¹⁴“Sende ilahların ruhu bulunduğunu, kavrayış, sağduyu ve olağanüstü bilgelikle donanmış olduğunu duydum. ¹⁵Bu yazıyı okuyup ne anlama geldiğini söylemeleri için bilgilerle falcıları çağırttım. Ama ne anlama geldiğini açıklayamadılar. ¹⁶Senin yorum yapabildiğini, gizemleri açıklayabildiğini duydum. Bu yazıyı okur, ne anlama geldiğini açıklayabilirsen, sana mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak; ülkede üçüncü önder olacaksın.”

¹⁷Daniel, “Armağanların senin olsun, ödülleri de bir başkasına ver” diye karşılık verdi, “Ama ben yine de yazıyı okuyup ne anlama geldiğini sana açıklayacağım.

¹⁸“Ey kral, Yüce Tanrı atan Nebukadnessar'a krallığı, büyüklüğü, yüceliği, görkemi verdi. ¹⁹Tanrı'nın sağladığı büyüklük yüzünden bütün halklar, uluslar, her dilden insan ondan korkup titredi. Dilediğini öldürür, dilediğini yaşatırdı; dilediğini yüceltir, dilediğini alçaltırdı. ²⁰Ne var ki, gurura kapılıp saygısızlıkta direnince krallık tahtından indirildi, yüceliği kendisinden alındı. ²¹İnsanlar arasından kovuldu ve ona hayvan yüreği verildi. Yüce Tanrı'nın insanların krallığı üzerinde egemenlik sürdüğünü, onu dilediği kişiye verdiğini anlayınca dek yaban eşekleri arasında yaşadı, öküz gibi otla beslendi, bedeni göğün çiyiyle ıslandı.

²²“Ama ey sen, onun torunu Belşassar, bunların hepsini bildiğin halde alçakgönüllülüğü benimsemedin. ²³Bunun yerine göğün Rabbi'ne karşı kendini yükselttin. O'nun tapınağından aldıkları kapları sana getirdiler. Sen, karıların, cariyelerin, soylu adamların onlarla şarap içtiniz. Görmeyen, duymayan, anlamayan altın-

dan, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdün. Soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözetten Tanrı'yı ise yüceltmedin. ²⁴Bu yüzden Tanrı o yazıyı yazan eli gönderdi.

²⁵“Yazılan yazı şudur:

MENE, MENE, TEKEL ve PAR-SİN.

²⁶“Bu sözcüklerin anlamı şudur:

MENE^f: Tanrı senin krallığının günlerini saydı ve ona son verdi.

²⁷TEKEL^g: Terazide tartıldın ve eksik bulundun.

²⁸PERES^h: Krallığın ikiye bölünerek Medler'le Persler'e verildi.”

²⁹Belşassar'ın buyruğu üzerine Daniel'e mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takıldı ve ülkede üçüncü önder ilan edildi.

³⁰Kildan* Kralı Belşassar o gece öldürüldü. ³¹Altmış iki yaşında olan Medli Darius krallığı eline geçirdi.

Daniel Aslan Çukuruna Atılıyor

6 Darius bütün ülkeyi yönetecek yüz yirmi satrap* atamayı uygun gördü. ²Bunların başına da biri Daniel olmak üzere üç bakan atadı. Krala zarar gelmemesi için bakanlar satraplardan hesap soracaklardı. ³Kendisinde bulunan olağanüstü ruh sayesinde Daniel öbür bakanlarla satraplardan üstün olduğundan, kral onu bütün ülkenin başına atamayı tasarlıyordu. ⁴Bunun üzerine öbür bakanlarla satraplar Daniel'i ülke yönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışlık bulamadılar. ⁵Sonunda, “Daniel'i Tanrı'nın Yasası'yla ilgili bir konuda suçlayamazsak, bir suçlama nedeni bulamayacağız” dediler.

⁶Bunun üzerine bakanlarla satraplar hep birlikte krala gidip, “Ey Kral Darius, çok yaşa!” dediler, ⁷“Ülkenin bütün bakanları, kaymakamları, satrapları, danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa çıkarması üzerinde anlaştık. Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın. ⁸Şimdi, ey kral, yasağı koy; Medler'le Persler'in değişmez yasası uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin.” ⁹Böylece Kral Darius yasağı içeren yasayı imzaladı.

¹⁰Daniel yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruşalim yönüne bakan pencereleri açıktı. Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrısı'na övgüler sundu. ¹¹Ona tuzak kuran adamlar hep birlikte oraya gittiklerinde, onu Tanrısı'na dua edip yalvarırken gördüler. ¹²Bunun üzerine krala gidip çıkardığı yasayla ilgili şunları söylediler: “Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın diye yasa imzalamadın mı?”

Kral, “Medler'le Persler'in değişmez yasası uyarınca çıkardığım yasa geçerlidir” diye karşılık verdi.

¹³Bunun üzerine, “Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan Daniel seni de imzaladığın yasayı da saymıyor; günde üç kez dua ediyor” dediler. ¹⁴Bunu duyan kral çok üzüldü, Daniel'i kurtarmayı kafasına koydu. Onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştı.

¹⁵O zaman adamlar toplu halde krala gidip, “Ey kral, Medler'le Persler'in yasası uyarınca, kralın koyduğu yasanın ya da yasağın değiştirilemeyeceğini bilmelisin” dediler.

f 5:26 “MENE”: “Sayılan” anlamına gelir. g 5:27 “TEKEL”: “Tartılan” anlamına gelir.

h 5:28 “PERES”: “Bölünen” anlamına gelmekle birlikte “Persler” sözcüğünü de çağrıştırır. Peres “Parsin”in tekilidir.

¹⁶Bunun üzerine kral Daniel'i getirip aslan çukuruna atmalarını buyurdu. Daniel'e de, "Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!" dedi.

¹⁷Bir taş getirip çukurun ağzına koydular. Daniel'le ilgili hiçbir şey değiştirilmesin diye kral hem kendi mühür yüzüğüyle, hem soyluların mühür yüzükleriyle taşı mühürledi. ¹⁸Sonra sarayına döndü; geceyi yemek yemeden, eğlenmeden geçirdi; uykusu kaçtı.

¹⁹Şafak sökerken kalkıp acele aslan çukuruna gitti. ²⁰Çukura yaklaşıncı üzgün bir sesle, "Ey yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?" diye haykırdı.

²¹Daniel, "Ey kral, sen çok yaşa!" diye yanıtladı, ²²"Tanrım meleğini gönderip aslanların ağzını kapadı. Beni incitmediler. Çünkü Tanrı'nın önünde suçsuz bulundum. Sana karşı da, ey kral, hiçbir yanlışlık yapmadım."

²³Kral buna çok sevindi, Daniel'i çukurdan çıkarmalarını buyurdu. Daniel çukurdan çıkarıldı. Bedeninde hiçbir yara izi bulunmadı. Çünkü Tanrısı'na güvenmişti.

²⁴Kralın buyruğu uyarınca, Daniel'i haksız yere suçlayan adamları, karılarıyla, çocuklarıyla birlikte getirip aslan çukuruna attılar. Daha çukurun dibine varmadan aslanlar onları kapıp kemiklerini kırdılar.

²⁵Kral Darius dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şöyle yazdı:

"Esenliğiniz bol olsun!

²⁶Krallığımda yaşayan herkesin Daniel'in Tanrısı'ndan korkup titremesini buyuruyorum.

O yaşayan Tanrı'dır,
Sonsuza dek var olacak.

Krallığı yıkılmayacak,
Egemenliği son bulmayacak.

²⁷O kurtarır, O yaşatır,
Gökte de yerde de
Belirtirler, şaşılasi işler yapar.
Daniel'i aslanların pençesinden
kurtaran O'dur."

²⁸Böylece Darius'un ve Persli Ko-reş'in krallığı döneminde Daniel'in işleri iyi gitti.

Daniel'in Dört Yaratıkla İlgili Düşü

7 Babil Kralı Belşassar'ın krallığının birinci yılında, Daniel yatağında yatarken bir düş ve görümler gördü. Sonra düşünün özetini yazdı; ²şöyle dedi:

"Gece bir görümde göğün dört rüzgarının büyük denize saldırdığını gördüm. ³Denizden birbirinden farklı dört büyük yaratık çıktı.

⁴"Birinci yaratık aslana benziyordu, kartal kanatları vardı. Ben bakarken kanatları koparıldı, yaratık yerden kaldırıldı, insan gibi ayakları üzerine durduruldu. Ona bir insan yüreği verildi.

⁵"İkinci yaratık ayıya benziyordu. Bir yanı üzerinde doğrulmuştu. Ağzında, dişleri arasında üç kaburga kemiği vardı. Ona, 'Haydi kalk, yiyebildiğin kadar et ye!' dediler.

⁶"Sonra baktım, parsa benzer bir başka yaratık gördüm. Sırtında dört kuş kanadı vardı. Bu yaratığın dört başı vardı ve ona egemenlik verilmişti.

⁷"Bundan sonraki gece görümlerimde korkunç, ürkütücü, çok güçlü dördüncü bir yaratık gördüm. Büyük demir dişleri vardı; yiyip parçalıyor, artakalanı ayakları altında çiğniyordu. Kendisinden önceki yaratıklara benzemiyordu. On boynuz vardı.

⁸"Ben gözümü dikmiş boynuzlara bakarken, onların arasından daha küçük başka bir boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü onun önünde söküldü. Bu boynuzun insan gözü gibi gözleri, böbürlenen bir ağzı vardı.

9“Ben bakarken
Tahtlar kuruldu,
Eskiden beri var Olan yerine
oturdu.
Giysileri kar gibi beyaz,
Başındaki saçlar yün gibi apaktı.
Tahtı alev alev,
Tekerlekleri kızgın ateş gibiydi.
10 Önünden ateşten bir ırmak çıkıp
akıyordu.
Binlerce binler
O'na hizmet ediyordu;
On binlerce on binler
Önünde duruyordu.
Mahkeme kuruldu,
Kitaplar açıldı.

11“Boynuzun söylediği övünge
sözleri duyunca baktım, yaratık gö-
zümün önünde öldürüldü, bedeni kız-
gın ateşe atıldı, yok oldu. 12Öbür ya-
ratıklara gelince, egemenlik onlardan
alınmış, ancak belirli bir süre için ya-
şamalarına izin verilmişti.

13“Gece görümlerimde insanoğlu-
na benzer birinin göğün bulutlarıyla
geldiğini gördüm. Eskiden beri var
Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun
önüne getirildi. 14Ona egemenlik, yü-
celik ve krallık verildi. Bütün halklar,
uluslar ve her dilden insan ona tapın-
dı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz
bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmaya-
cak bir krallıktır.”

Düşün Yorumu

15“Ben Daniel'e gelince, ruhum
üzüntüyle sarsıldı, gördüğüm görüm-
ler beni ürküttü. 16Orada duranlardan
birine yaklaştım, bütün bunların ger-
çek anlamını açıklamasını istedim.

“O da bana bunların ne anlama geldi-
ğini açıkladı: 17“Bu dört büyük yaratık
yeryüzünde ortaya çıkacak dört kral-

dır. 18Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalla-
rı krallığı alacak, sonsuza dek ellerinde
tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek.’

19“Bundan sonra öbürlerinden farklı,
çok korkunç, demirden dişleri, tunç-
tan* tırnakları olan, yiyip parçalayan,
artakalanı ayakları altında çiğneyen
dördüncü yaratığın ne anlama geldi-
ğini öğrenmek istedim. 20Bunun ya-
nısıra başındaki on boynuzdan son-
ra çıkan öbür boynuzun ne olduğunu
da öğrenmek istedim. Bu boynuzun
önünden üç boynuz düşmüştü, sanki
ötekilerden daha iriceydi. Gözleri ve
böbürlenlen bir ağzı vardı. 21Ben bak-
tığım sırada bu boynuz kutsallarla sa-
vaşıyor ve onları yeniyordu. 22Eskiden
beri var Olan –Yüceler Yücesi– gelip
kutsallarının lehine yargı verene dek
bu böyle sürdü. Kutsalların krallığı
alma zamanı gelmişti.

23“Bana şu açıklamayı yaptı: ‘Dör-
düncü yaratık yeryüzünde ortaya çı-
kacak dördüncü krallıktır. Bütün öbür
krallıklardan farklı olacak, bütün
dünyayı yiyip bitirecek, çiğneyip par-
çalayacak. 24On boynuz bu krallıktan
çıkacak on kraldır. Bunlardan sonra
ötekilerden farklı bir başka kral or-
taya çıkıp üç kralı tahtlarından indi-
recek. 25Yüceler Yücesi'ni kötileyen
sözler söyleyecek, O'nun kutsallarına
baskı yapacak. Belirlenen zaman-
ları, yasaları değiştirmeyi amaçlaya-
cak. Kutsallar üç buçuk yıl için' eline
teslim edilecekler.

26“‘Ama mahkeme kurulacak, onun
egemenliğine son verilecek, büsbü-
tün yok edilecek. 27Göklerin altında-
ki krallıklara özgü krallık, egemen-
lik ve büyüklük kutsallara, Yüceler
Yücesi'nin halkına verilecek. Bu hal-
kın krallığı sonsuza dek sürecek, bü-

1 7:25 “Üç buçuk yıl için”: Aramice “Bir vakte, vakitlere, yarım vakte kadar”.

7:9 Va.20:4 7:9 Va.1:14 7:10 Va.5:11 7:10 Va.20:12

7:13 Mat.24:30; 26:64; Mar.13:26; 14:62; Luk.21:27; Va.1:7,12-13; 14:14 7:14 Va.11:15

7:18 Va.22:5 7:21 Va.13:7 7:22 Va.20:4 7:24 Va.17:12 7:25 Dan.12:7; Va.12:14; 13:5

7:27 Va.20:4 7:27 Va.22:5

tün uluslar ona kulluk edip sözünü dinleyecek.'

²⁸"İşte olayın gelişimi burada bitiyor. Ben Daniel'e gelince, düşünceleirim beni çok ürküttü, benzim soldu. Ama bu olayı içimde sakladım."

Koç ve Tekeyle İlgili Görüm

8 Kral Belşassar'ın krallığının üçüncü yılında, ben Daniel daha önce gördüğüm görümden başka bir görüm gördüm. ²Görümde kendimi Elam İli'ndeki Sus Kalesi'nde, Ulay Kanalı'nın yanında gördüm. ³Gözlerimi kaldırıp bakınca kanal kıyısında duran bir koç gördüm; iki uzun boynuzu vardı. Boynuzlardan daha geç çıkanı öbüründen daha uzundu. ⁴Koçun batıya, kuzeye, güneye doğru boynuz attığını gördüm. Hiçbir hayvan ona karşı koyamıyor, kimse onun elinden kurtaramıyordu. Koç dilediği gibi davrandı ve gitgide güçlendi.

⁵Ben bu olayı düşünürken, batıdan ansızın gözleri arasında çarpıcı bir boynuzu olan bir teke geldi. Yere basmadan bütün dünyayı aştı. ⁶Güç ve öfkeyle, kanalın yanında durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koça doğru koştu. ⁷Öfkeyle saldırdığını, koça vurup boynuzlarını kırdığını gördüm. Koçun tekeye karşı duracak gücü yoktu; teke koçu yere vurup çiğnedi. Koçu onun elinden kurtaracak kimse yoktu. ⁸Teke çok güçlendi, ama en güçlü olduğu sırada büyük boynuzu kırıldı. Kırılan boynuzun yerine, göğün dört rüzgarına doğru çarpıcı dört boynuz çıktı.

⁹Bu boynuzların birinden başka bir küçük boynuz çıktı; güneye, doğuya ve Güzel Ülke'ye' doğru yayılarak çok güçlendi. ¹⁰Göklerin ordusuna erişinceye dek büyüdü. Gökteki ordudan ve yıldızlardan bazılarını yeryüzüne düşürdü, ayakları altına alıp çiğnedi.

¹¹Kendisini Gök Ordusu'nun Önderi' kadar yükseltti. Tanrı'ya sunulan günlük sunu kaldırıldı, O'nun tapınağı yıkıldı. ¹²Başkaldırı yüzünden günlük sunuya karşı çıkıldı. Gerçek ayak altında çiğnendi. Küçük boynuz yaptığı her şeyde başarılı oldu.

¹³Sonra kutsal bir varlığın konuştuğunu duydum. Başka kutsal bir varlık ona, "Bu görümde –günlük sunuyla, yıkım getiren başkaldırıyla, kutsal yerin ve ordunun ayak altında çiğnemesiyle ilgili görümde– olanlar ne zamana dek sürecektir?" diye sordu.

¹⁴Kutsal varlık bana, "2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak" dedi.

Görümün Yorumu

¹⁵Ben Daniel, gördüğüm görümün ne anlama geldiğini çözmeye çalışırken, insana benzer biri karşımda durdu. ¹⁶Bir insan sesinin Ulay Kanalı'ndan, "Ey Cebrael, görümün ne anlama geldiğini şuna açıkla" diye seslendiğini duydum. ¹⁷Cebrael durduğum yere yaklaşınca korkudan yere yığıldım. Bana, "Ey insanoğlu!" dedi, "Bu görümün sonla ilgili olduğunu anla."

¹⁸O benimle konuşurken, yüzükoyun yere uzanmış, derin bir uykuya dalmışım. Dokunup beni ayağa kaldırdı.

¹⁹Bana, "Daha sonra Tanrı'nın öfkesi sona erdiğinde neler olacağını sana söyleyeceğim" dedi, "Çünkü görüm sonun belirlenen zamanıyla ilgilidir. ²⁰Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını simgeler. ²¹Teke Grek Kralı'dır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır. ²²Kırılan boynuzun yerine çıkan dört boynuz, ulusundan çıkacak dört krallığı simgeliyor. Ama ilk kral kadar güçlü olmayacaklar.

²³“Bu dört krallığın sonu yaklaşip yapılan kötülükler doruğa varınca, sert yüzlü ve aldatmada usta bir kral ortaya çıkacak. ²⁴Kendisinden gelmeyen büyük bir güce kavuşacak. Şaşırtıcı yıkımlar yapacak, el attığı her işte başarılı olacak. Güçlülere ve kutsal halkı yok edecek. ²⁵Yapacağı işleri aldatarak başaracak, kendisini yükseltecek. Güvenlikte olan birçoklarını yok edecek, Önderler Önderi’ne^k karşı duracak. Ama kendisi insan eli değmeden yok edilecek.

²⁶“Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüm gerçektir. Ama sen görümü gizli tut. Çünkü uzak bir gelecek ile ilgilidir.”

²⁷Ben Daniel günlerce bitkin ve hasta kaldım. Sonra kalkıp kralın işlerini yapmayı sürdürdüm. Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım.

Daniel Dua Ediyor

9 ¹⁻²Medli Ahaşveroş oğlu Darius Kildan* Kralı oldu. Krallığının birinci yılında ben Daniel, RAB’bin Peygamber Yeremya’ya bildirdiği sayının –Yeruşalim’in ıssız kalacağı yılların sayısının– yetmiş olduğunu Kut-sal Yazılar’dan anladım.

³Bunun üzerine yüzümü Rab Tanrı’ya çevirdim. Duayla, yakarışla, oruçla* O’na yalvardım; çul kuşanıp külde oturdum. ⁴RAB Tanrım’a dua edip günahlarımızı itiraf ettim. Şöyle dedim:

“Ya Rab, kendisini sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığı antlaşmaya bağlı kalan yüce ve görkemli Tanrı! ⁵Buyruklarından ayrı-lıp günah, suç işledik, kötülük yaptık, başkaldırdık. ⁶Senin adına krallarmıza, önderlerimize, atalarımıza, ülkedeki bütün halka seslenen kulların peygamberleri dinlemedik.

⁷“Sen adaletlisin, ya Rab! Sadakatsizliğimiz yüzünden bizi uzak yakın

ülkelere sürdün. Oralarda yaşayan biz Yahudiler, Yeruşalim halkı, İsraili-ler bugün utanç içindeyiz. ⁸Evet, ya RAB, bizler, krallarımız, önderlerimiz, atalarımız sana karşı işlediğimiz günah yüzünden utanç içindeyiz. ⁹Sana karşı geldiğimiz halde, sen acıyan, bağışlayan Tanrımız Rab’sin. ¹⁰Tanrımız RAB’bin sözüne kulak vermedik, kulları peygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık. ¹¹Bütün İsrail halkı yasayı çiğnedi, sırtını sana dönüp seni dinlemek istemedi.

“Bu yüzden Tanrı kulu Musa’nın Yasası’nda yazılan lanet başımıza yağdı, içilen ant yerine geldi. Çünkü sana karşı günah işledik. ¹²Üzerimize büyük yıkım getirerek bizim ve bizi yöneten önderlerimiz için söylediğin sözleri yerine getirdin. Yeruşalim’in başına gelen, göğün altındaki başka hiçbir kentin başına gelmemiştir. ¹³Musa’nın Yasası’nda yazıldığı gibi, bütün bu yıkımlar başımıza geldi. Buna karşın, ey Tanrımız RAB, suçumuzdan dönüp senin gerçeklerine yönelerek lütfunu dilemedik. ¹⁴RAB üzerimize yıkım göndermekten caymadı. Çünkü Tanrımız RAB yaptığı her şeyde adildir. Bizse O’nun sözüne kulak vermedik.

¹⁵“Ey Tanrımız Rab, sen halkını Mısır’dan güçlü elinle çıkardın ve bugün olduğu gibi ün kazandın. Bizse günah işledik, kötülük yaptık. ¹⁶Ya Rab, doğru işlerin uyarınca kentin Yeruşalim’den, kutsal dağından öfkeni, kızgınlığını kaldırmayı dilerim. Günahlarımız ve atalarımızın suçları yüzünden Yeruşalim de halkın da çevremizdekilerin tümüne alay konusu oldu.

¹⁷“Şimdi, ey Tanrımız, kulunun duasını, yakarışını işit. Adın uğruna, ya Rab, yüzünü viran tapınağına çevir. ¹⁸Ey Tanrım, kulak ver ve işit! Gözlerini aç, senin olan viran kenti gör.

Doğruluğumuzdan değil, senin büyük merhametinden ötürü dilekte bulunuyoruz. ¹⁹Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davran, ya Rab! Ey Tanrım, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk senindir.”

Cebrail Açıklama Yapıyor

²⁰Ben daha konuşup dua ederken, günahımı ve halkım İsrail'in günahını açıkça kabul edip Tanrım'ın kutsal dağı için Tanrım RAB'be dilekte bulunurken, ²¹daha dua ediyorken, önceden görümde gördüğüm adam –Cebrail– akşam sunusu saatinde hızla uçarak¹ yanıma geldi. ²²“Daniel, sana anlayış vermek için geldim” diye açıkladı, ²³“Sen Tanrı'ya yalvarmaya başlar başlamaz, duan yanıtlandı; bunu bildirmeye geldim. Çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle sözün anlamını kavra ve görümü anla:

²⁴“Başkaldırıcı ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği mühürlemek, En Kutsal'ı meshetmek* için senin halkına ve kutsal kentine* yetmiş hafta^m kadar zaman saptanmıştır.

²⁵“Şunu bil ve anla: Yeruşalim'i yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, meshedilmiş* olan önderin gelişine dek yedi hafta geçecek. Altmış iki hafta içinde Yeruşalim yeniden sokaklarla, hendeklerle kurulacak. Ancak bu sıkıntılı zamanlarda olacak. ²⁶Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak. Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri yerle bir edecek. Sonu tufanla olacak: Savaş sona dek sürecek. Yıkımların da olacağı kararlaştırıldı. ²⁷Gelecek ön-

derⁿ birçoklarıyla bir haftalık sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak. Kararlaştırılan yıkım başına gelinceye dek yok edici önder tapınağın üst bölümüne yıkıcı iğrenç şeyler* yerleştirecek.”

Daniel'in Dicle Irmağı'nda Gördüğü Görüm

10 Pers Kralı Koreş'in krallığının üçüncü yılında Belteşassar diye çağrılan Daniel'e bir giz açıklandı. Büyük bir savaşla ilgili olan bu giz gerçektir. Daniel görümde kendisine açıklanan gizi anladı. ²⁰O sırada ben Daniel üç haftadır yas tutuyordum. ³Üç hafta dolana dek ağzıma ne güzel bir yiyecek ya da et koydum, ne şarap içtim, ne de yağ süründüm.

⁴Birinci ayın* yirmi dördüncü günü, Büyük İrmak'ın, yani Dicle'nin kıyısındaiken, ⁵gözlerimi kaldırıp bakınca keten giysi giyinmiş, beline Ufaz altınından kemer kuşanmış bir adam gördüm. ⁶Bedeni sarı yakut gibiydi. Yüzü şimşek gibi parlıyordu. Gözleri alevli meşalelere benziyordu. Kollarıyla bacakları cılalı tunç* gibi parlıyor, sesi büyük bir kalabalığın çıkardığı gürültüyü andırıyordu.

⁷Görümü yalnız ben Daniel gördüm. Yanımdakiler görmediler, ama dehşete düşerek gizlenmek için kaçtılar. ⁸Böylece ben yalnız kaldım. Bu büyük görümü seyrederken gücüm tükeni, benzim büsbütün soldu, kendimi toparlayamadım. ⁹Sonra adamın sesini duyunca yüzüstü yere düşüp derin bir uykuya daldım.

¹⁰Derken bir el dokundu, titredim; beni dizlerimle ellerimin üzerine kaldırdı. ¹¹Bana, “Ey Daniel, sen ki çok sevilen birisin!” dedi, “Ayağa kalk

1 9:21 “Hızla uçarak” ya da “Çok yorgun”. m 9:24 “Hafta”: Bu bölümde bir haftanın yedi yıl anlamına geldiği sanılıyor. n 9:27 “Gelecek önder”: İbranice “O”. 9:21 Dan.8:16; Luk.1:19,26 9:27 Dan.11:31; 12:11; Mat.24:15-16; Mar.13:14 10:5-6 Va.1:12-15; 2:18; 19:12

ve söyleyeceklerime iyi kulak ver. Çünkü sana gönderildim.” O bunları söyler söylemez titreyerek ayağa kalktı.

¹²“Korkma, ey Daniel!” diye devam etti, “Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrın’ın önünde alçaltmaya karar verdiğin gün duan işitildi. İşte bu yüzden geldim. ¹³Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu. Sonra baş önderlerden Mikail bana yardıma geldi, çünkü orada, Pers krallarının yanında alıkonulmuştum. ¹⁴Son günlerde halkının başına neler geleceğini sana açıklamak için geldim şimdi, çünkü bu görüm gelecekle ilgilidir.”

¹⁵O bunları söyleyince, suskun suskun yere baktım. ¹⁶Derken insanoğluna benzeyen biri dudaklarıma dokundu. Ben de ağzımı açıp konuşmaya başladım. Karşımda durana, “Ey efendim, bu görüm yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum” dedim, ¹⁷“Ben kulun nasıl seninle konuşayım? Gücüm tükendi, soğuşum kesildi.”

¹⁸İnsana benzeyen varlık yine dokunup beni güçlendirdi. ¹⁹“Ey çok sevilen adam, korkma!” dedi, “Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet, güçlü ol!”

O benimle konuşunca güçlendim. “Konuşmanı sürdür, efendim, çünkü bana güç verdin” dedim.

²⁰Bunun üzerine, “Sana neden geldiğimi biliyor musun?” dedi, “Çok yakında dönüp Pers önderiyle savaşacağım. Ben gidince Grek önderi gelecek. ²¹Ama önce Gerçek Kitap’ta neler yazıldığını sana bildireceğim. Onlara karşı önderiniz Mikail dışında bana yardım eden kimse yok.

Güney ve Kuzey Kralları

²“Şimdi sana gerçeği bildireceğim: Pers krallığında üç kral daha ortaya çıkacak. Ama dördüncü kral öbür üçünden daha zengin olacak. Zenginliği sayesinde elde edeceği güçle herkesi Grek ülkesine karşı kışkırtacak. ³Sonra güçlü bir kral çıkacak. Büyük yetkiyle krallık edecek ve dilediği gibi davranacak. ⁴Ne var ki, o gücünün doruğundayken, krallığı darmadağın edilecek, göğün dört rüzgarı gibi dört parçaya bölünecek. Krallık onun soyundan gelenlere geçmeyecek, yerine geçenlerin hiçbirisi onun gibi egemenlik sürmeyecek. Krallığı yıkılıp başkalarına verilecek.

⁵“Güney Kralı^a güçlenecek. Ancak komutanlarından biri ondan daha çok güçlenecek ve krallığı büyük olacak. ⁶Birkaç yıl sonra bu ikisi uzlaşacak. Güney Kralı yapılan uzlaşmayı onaylamak için kızını Kuzey Kralı’na^d eş olarak verecek. Ama kız gücünü koruyamayacak. Kralın ömrü de gücü de uzun sürmeyecek. Bu arada kızla babası da, ona eşlik edenlerle onu destekleyen de ele verilecek.

⁷“Babasının yerine kızın ailesinden biri ortaya çıkacak. Kuzey Kralı’nın ordusuna saldırıp kalesini alacak. Onlarla savaşıp yenecek. ⁸Onların ilahlarını, dökme putlarını, değerli altın ve gümüş kaplarını alıp Mısır’a götürecektir. Kuzey Kralı’nı birkaç yıl rahat bırakacak. ⁹Sonra Kuzey Kralı gidip Güney Kralı’nın ülkesine saldırarak, ardından kendi ülkesine dönecek. ¹⁰Kuzey Kralı’nın oğulları savaşa hazırlanarak çok büyük bir ordu toplayacaklar. Ordu sel gibi taşacak, önüne geleni alıp götürecektir, gelip Güney Kralı’nın kalesine dayanacak.

¹¹“Güney Kralı öfkeyle çıkıp Kuzey Kralı’na karşı savaşacak. Kuzey

11 “Medli Darius’un krallığının birinci yılında Mikail’i destekleyip korumak için onun yanında durdum.”

Kralı büyük bir ordu topladığı halde, bu ordu Güney Kralı'nın eline teslim edilecek. ¹²Bu büyük ordu yenilgiye uğrayınca Güney Kralı gurura kapılacak. On binlerce insanı öldürecek, ama zaferi uzun sürmeyecek. ¹³Çünkü Kuzey Kralı öncekinden daha büyük bir ordu toplayacak ve birkaç yıl sonra büyük, iyi donatılmış bir orduyla ülkeye doğru ilerleyecek.

¹⁴"Bu sırada birçokları Güney Kralı'na karşı çıkacak. Senin halkından bazı zorbalar da, görüm yerine gelsin diye ayaklanacak, ama yenilgiye uğrayacaklar. ¹⁵Sonra Kuzey Kralı gelip toprak yığarak tepelikler yapacak ve surlu kenti ele geçirecek. Güney Kralı'nın güçleri buna karşı duramayacak. En seçme askerlerinin bile karşı durmaya güçleri yetmeyecek. ¹⁶Kente saldıran Kuzey Kralı dilediği gibi davranacak, kimse ona karşı duramayacak. Güzel Ülke'yi^p yönetecek, yıkıp yok etme yetkisi onun elinde olacak. ¹⁷Krallığının bütün gücünü toplayıp Güney Kralı'nın üzerine yürümeyi amaçlayacak ve Güney Kralı'yla bir antlaşma yapacak. Ülkesini yerle bir etmek için kızını eş olarak ona verecek. Ama tasarısı^r başarılı olmayacak, ona yarar sağlamayacak. ¹⁸Bundan sonra deniz kıyısındaki bölgelere yönelecek, birçoklarını ele geçirecek. Ne var ki, bir komutan onun saygısızlıklarını sona erdirecek, saygısızlığının karşılığını verecek. ¹⁹Bunun üzerine Kuzey Kralı kendi ülkesinin kalelerine yönelecek, ama tökezleyip düşecek. Bir daha da ortaya çıkmayacak.

²⁰"Yerine geçen kral, krallığının yüceliği için zorla vergi toplayacak birini gönderecek. Ama birkaç gün içinde öfkesiz ve savaşız yok edilecek.

²¹"Yerine krallıkla onurlandırılmamış değersiz biri geçecek. Halk gü-

venlik içindeyken, kurduğu düzenler sayesinde gelip krallığı ele geçirecek. ²²Çok güçlü orduları süpürüp yok edecek; antlaşma önderi de yok edilecek. ²³Onunla antlaşma yaptıktan sonra hileye başvuracak. Az sayıda insanla gittikçe güçlenecek. ²⁴Beklenmedik bir anda ilin zengin bölgelerine saldırıp babalarının, atalarının yapmadığı şeyleri yapacak. Adamlarına yağma ve çapul malı, servetler dağıtacak. Kalelere saldırmak için düzenler kuracak, ama bu uzun sürmeyecek.

²⁵"Gücünü ve cesaretini toplayarak büyük bir orduyla Güney Kralı'na karşı çıkacak. Güney Kralı da büyük ve çok güçlü bir orduyla savaşacak. Ne var ki, kurulan düzenler yüzünden ona karşı duramayacak. ²⁶Sofrasından yiyecekler Güney Kralı'nı yıkmaya çalışacaklar; ordusu dağılacak, birçokları vurulup öldürülecek. ²⁷Her iki kral da kötülük tasarlayacak. Aynı masada oturup birbirlerine yalan söyleyecekler. Ancak bu bir yarar sağlamayacak. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek. ²⁸Kuzey Kralı büyük bir servetle ülkesine dönecek, ama amacı kutsal antlaşmaya karşı gelmek olacak. Dilediğini yaptıktan sonra ülkesine dönecek.

²⁹"Belirlenen zamanda dönüp yine Güney'e saldıracak. Ancak bu kez sonuç öncekinden farklı olacak. ³⁰Ona karşı koymak için Kittim'den gelen gemiler cesaretini kırarak. Geri dönecek ve öfkeyle kutsal antlaşmaya karşı çıkacak, kutsal antlaşmayı bakanları yine kayıracak.

³¹"Askerleri gidip tapınakla kaleyi kirletecek, günlük sunuları kaldırıp yıkıcı iğrenç şeyi* koyacaklar. ³²Kuzey Kralı antlaşmayı bozanları yaltaklanarak ayartacak, ama Tanrısı'nı

p 11:16 "Güzel Ülke": "İsrail ülkesi". r 11:17 "Tasarısı" ya da "Kızı".
11:31 Dan.9:27; 12:11; Mat.24:15-16; Mar.13:14

tanıyan halk var gücüyle ona karşı duracak.

³³“Halkın arasındaki bilge kişiler birçoklarını eğitecekler. Ama bir süre bu kişiler ya kılıçla öldürülecek, yakılacak, tutsak edilecek ya da mallarından edilecekler. ³⁴Yenilgiye uğrayınca biraz yardım görecekle. İçtenlikten uzak birçok kişi onlardan yana geçecek. ³⁵Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler^s. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek.

³⁶“Kral dilediği gibi davranacak. Kendini bütün tanrılardan daha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısı'na karşı duyulmamış sözler söyleyecek. Tanrı'nın öfkesi tamamlanıncaya dek başarılı olacak. Çünkü tasarlanan, yerine gelecektir. ³⁷Kral hiçbir tanrıya, atalarının ilahlarına da kadınların bağlandığına da ilgi göstermeyecek. Kendisini hepsinden üstün görecektir. ³⁸Bu ilahların yerine, kaleler ilahını yüceltecek. Atalarının tanımadığı bu ilaha altın, gümüş, değerli taşlar, pahalı armağanlar sunup onu onurlandıracak. ³⁹Bu yabancı ilahın yardımıyla en güçlü kalelere saldırarak; onu kabul edenleri alabildiğine onurlandıracak, onları birçoklarının başına önder atayacak, ülkeyi ödül olarak onlar arasında bölüştürecek.

⁴⁰“Son gelince, Güney Kralı Kuzey Kralı'yla savaşa tutuşacak. Kuzey Kralı savaş arabalarıyla, atlılarla, birçok gemilerle saldırarak. Her şeyi süpürüp götürün sel gibi taşarak birçok ülkeden geçecek. ⁴¹Güzel Ülke'ye^s de girecek, birçok ülke yenilgiye uğrayacak. Ancak Edom, Moav ve Ammon

önderleri onun elinden kurtulacak. ⁴²Öbür ülkelere de saldırarak. Mısır bile elinden kurtulmayacak. ⁴³Altın ve gümüş hazinelerine, Mısır'ın bütün değerli eşyalarına el koyacak. Luvlular'la Kûşlular* onun ardınca yürüyecekler. ⁴⁴Ne var ki, doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu ürkütecek. Birçoklarını yıkıp yok etmek için büyük öfkeyle yola çıkacak. ⁴⁵Denizle güzel kutsal dağ arasında saray çadırlarını kuracak. Yine de yaşamı son bulacak ve ona yardım eden olmayacak.”

Zamanın Sonu

12 “O zaman senin halkını koruyacak. O zaman büyük önder Mikail görünecek. Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak. Bu dönemde halkın –adı kitapta yazılı olanlar– kurtulacak. ²Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek. ³Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar. ⁴Ama sen, ey Daniel, son gelinceye dek bu sözleri sakla, kitabı mühürle. Bilgileri artsın diye birçokları oraya buraya gidecek.”

⁵Ben Daniel baktım, biri ırmağın bu kıyısında, öbürü öbür kıyısında duran başka iki varlık gördüm. ⁶İçlerinden biri, ırmağın suları üzerinde duran keten giysili adama, “Bu şaşırtıcı olayların son bulması ne kadar zaman alacak?” diye sordu.

⁷İrmağın suları üzerinde duran keten giysili adamın sağ ve sol elini göğze kaldırarak sonsuza dek Diri Olan'ın adıyla ant içip, “Üç buçuk yıl¹ alacak”

s 11:35 “Öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler” ya da “Öyle ki, son gelinceye dek Tanrı'nın halkı arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsin”.

ş 11:41 “Güzel Ülke”: “İsrail ülkesi”. t 12:7 “Üç buçuk yıl”: İbranice “Bir vakit, vakitler ve yarım vakit”. 11:36 2Se.2:4 11:36 Va.13:5-6 12:1 Va.12:7

12:1 Mat.24:21; Mar.13:19; Va.7:14 12:2 Mat.25:46; Yu.5:29 12:4 Va.22:10

12:7 Va.10:5 12:7 Dan.7:25; Va.12:14, 13:5

dediğini duydum, “Kutsal halkın gücü tümüyle kırılınca, bütün bu olaylar son bulacak.”

⁸Adamın söylediklerini duydumsa da anlamadım. Bunun için, “Ey efendim, bunların sonu ne olacak?” diye sordum.

⁹Şöyle yanıtladı: “Sen git, Daniel. Bu sözler son gelinceye dek saklanıp mühürlenecek. ¹⁰Birçokları kendilerini arıtp temizlenecek, lekesiz duruma

gelecek, ama kötüler kötülük etmeyi sürdürecektir. Kötülerin hiçbirisi anlamayacak, bilgeler anlayacak.

¹¹“Günlük sununun kaldırılıp yıkıcı iğrenç şeyin* konduğu zamandan başlayarak 1 290 gün geçecek. ¹²Bekleyip 1 335 güne ulaşana ne mutlu!

¹³“Sana gelince, ey Daniel, son gelinceye dek yoluna devam et. Rahatına kavuşacak ve günlerin sonunda ödülünü almak için uyanacaksın.”

HOŞEA

GİRİŞ

Efrayim diye bilinen İsrail'in kuzey krallığının başkenti Samiriye İ.Ö. 722 yılında Asurlular tarafından ele geçirildi. Peygamber Hoşea bu olaydan önceki sıkıntılı günlerde ortaya çıktı. Özellikle putperestlik ve Tanrı'ya sadakatsizlik konusuna değindi. İsrail halkının Tanrı'ya sırt çevirip başka ilahlara yönelmesi zinayla özdeşleştiriliyor. Nitekim Hoşea Tanrı'yla İsrail halkı arasındaki ilişkileri sergilemek için Tanrı tarafından zina eden bir kadınla evlenmeye yönlendiriliyor. Karısı Gomer kendisine sadakatsizlik ettiği gibi Tanrı'nın halkı da Rab'be sadakatsizlik ediyor. Bu yüzden Tanrı İsrail'i cezalandıracak. Ama sonunda Tanrı'nın sürekli sevgisi halkını yeniden kazanacak, onlarla ilişkisini düzeltecektir. Bu sevgi 11:8 ayetinde şöyle açıklanır: "Nasıl vazgeçerim senden, ey Efrayim? Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail? ... Yüreğim değişti içimde, alevlendi acıma duygularım."

Ana Hatlar:

1:1-3:5 Hoşea'nın evliliği ve ailesi

4:1-13:16 İsraililer'e karşı bildiriler

14:1-9 Tövbe ve vaat bildirisi

1 Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın Yahuda'da ve Yehoaş oğlu Yarovam'ın İsrail'de krallık ettiği dönemde RAB'bin Beerî oğlu Hoşea'ya bildirdiği sözler.

Hoşea'nın Karısı ve Çocukları

¹RAB Hoşea aracılığıyla konuşmaya başladığında ona şöyle dedi: "Git, kötü bir kadınla evlen, ondan zina çocukların olsun. Çünkü ülke halkı ben-den ayrılarak adice zina ediyor."

³Böylece Hoşea gidip Divlayim'in kızı Gomer'le evlendi. Kadın hamile kalıp kendisine bir oğul doğurdu. ⁴RAB Hoşea'ya, "Çocuğun adını Yizreel^a koy" dedi, "Çünkü çok geçmeden Yizreel'de dökülen kanın öcünü Yehu

soyundan alacağım. İsrail krallığının sonunu getireceğim. ⁵Ve o gün Yizreel Vadisi'nde İsrail'in yayını kıracağım."

⁶Gomer yine hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşea'ya, "Adını Lo-Ruhama^b koy" dedi, "Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım, onları bağışlamayacağım. ⁷Ancak Yahuda soyuna merhamet edeceğim. Ben kurtaracağım onları, ama yay, kılıç, savaş, at ve atlılar aracılığıyla değil, kendi aracılığımla."

⁸Gomer Lo-Ruhama'yı süttten ke-since yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. ⁹RAB Hoşea'ya, "Adını Lo-Ammi^c koy" dedi, "Çünkü siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin Tan-rınız değilim.

a 1:4 "Yizreel": "Tanrı ekecek" ya da "Tanrı dağıtacak" anlamına gelir. **b 1:6** "Lo-Ruhama": "Merhamete ermeyecek" anlamına gelir. **c 1:9** "Lo-Ammi": "Halkım değil" anlamına gelir.

1:1 2Kr.15:1-7; 2Ta.26:1-23 1:1 2Kr.15:32-38; 2Ta.27:1-8 1:1 2Kr.16:1-20; 2Ta.28:1-27

1:1 2Kr.18:1-20:21; 2Ta.29:1-32:33 1:1 2Kr.14:23-29 1:4 2Kr.10:11

¹⁰“Yine de İsraililer'in sayısı denizin kumu gibi sayılamaz, ölçülemez olacak. Kendilerine, ‘Siz halkım değilsiniz’ denilen yerde, ‘Yaşayan Tanrı'nın çocuklarısınız’ denecek.
¹¹Yahuda ve İsrail halkları yeniden birleşecek. Başlarına tek önder atayacaklar. Ülkeden çıkacaklar. Çünkü Yizreel günü büyük bir gün olacak.

2 “Kardeşlerinizi ‘Halkım’, kızkardeşlerinizi ‘Merhamete ermişler’ diye çağırın.”

Sadakatsiz İsrail

¹²“Azarlayın annenizi, azarlayın, Çünkü o benim karım değil artık,
 Ben de onun kocası değilim. Yüzünden akan fahişeliği, Koynundan zinaları atsin.
¹³Yoksa onu çırtlıçplak soyacak, Anneden doğma edeceğim, Çöle, çorak toprağa çevirecek, Susuzluktan öldürecek.
¹⁴Acımayacağım çocuklarına, Çünkü onlar zina çocuklarıdır.
¹⁵Anneleri zina etti, Onlara gebe kaldı, rezillik etti. ‘Oynaşlarımın ardından gideceğim’ dedi, ‘Ekmeğimi, suyum, yapağımı, ketenimi, zeytinyağımı, içkimi onlar veriyor.’
¹⁶İşte bu yüzden onun yoluna dikenli çit çekeceğim, Yolunu bulamasın diye Öñüne duvar öreceğim.
¹⁷Oynaşlarının ardına düşecek, Ama onlara erişemeyecek, Onları arayacak, Ama bulamayacak. O zaman, ‘İlk kocama döneym’ diyecek, ‘Çünkü o zamanki halim şimdikinden iyiydi!’

⁸Ama kendisine tahıl, yeni şarap, zeytinyağı verenin, Baal* için harcadığı altınla gümüşü bol bol sağlayanın Ben olduğumu bilmedi.
⁹Bu yüzden zamanında tahılımı, Mevsiminde yeni şarabımı geri alacağım; Çıplak bedenini örten yapağımı, ketenimi çekip alacağım.
¹⁰Evet, oynaslarının önünde ayıbını ortaya çıkaracağım, Kimse elimden kurtaramayacak onu.
¹¹Bütün sevincine, bayramlarına, Yeni Ay törenlerine, Şabat* günlerine, Dinsel bayramlarının tümüne son vereceğim.
¹²Viran edeceğim asmalarını, incir ağaçlarını, Hani, ‘Bunlar oynaslarımın bana verdiği ücrettir’ dediği; Çalığa çevireceğim onları, Yem olacaklar yabanıl hayvanlara.
¹³Cezalandıracağım onu, Baallar'a buhur yaktığı günler için; Halkalarla, takılarla süslenmiş, Oynaşlarının ardınca gitmiş, Beni unutmıştu”
 Diyor RAB.
¹⁴“İşte bu yüzden onu ikna edip çöle götüreceğim, Onunla dostça konuşacağım.
¹⁵Kendisine orada bağlar vereceğim, Akor* Vadisi'ni ona umut kapısı yapacağım. Gençlik günlerinde olduğu gibi, Mısır'dan çıktığı günlerde olduğu gibi, Ezgiler söyleyecek.
¹⁶Ve o gün gelecek” diyor RAB, “Bana, ‘Kocam’ diyeceksin;

- Artık, 'Efendim'^d demeyeceksin.
¹⁷Ağzından Baallar'ın adını sileceğim,
 Adları bir daha anılmayacak.
¹⁸Kırdaki hayvanlarla, gökteki
 kuşlarla,
 Toprakta yaşayan canlılarla,
 Halkım için o gün antlaşma
 yapacağım;
 Ülkeden yayı, kılıcı, savaşı
 kaldıracacağım,
 Güvenlik içinde yatıracağım onları.
¹⁹Seni sonsuza dek kendime eş
 alacağım,
 Doğruluk, adalet, sevgi,
 merhamet temelinde
 Seninle evleneceğim.
²⁰Sadakatle seninle evleneceğim,
 RAB'bi tanıyacaksın.
²¹"Ve o gün yanıt vereceğim" diyor
 RAB,
 "Göklere yanıt vereceğim;
 Onlar da yere yanıt verecek;
²²Yerse, tahıla, yeni şaraba,
 Zeytinyağına yanıt verecek,
 Onlar da Yizreel'e yanıt verecekler.
²³Onu ülkede kendim için ekeceğim,
 Merhamete ermemiş olana
 acıyacağım,
 Halkım olmayana, 'Halkımsın'
 diyeceğim;
 Onlar da bana, 'Tanrım'
 diyecekler."

Hoşea ve Vefasız Kadın

3 RAB bana şöyle dedi: "İsraili-
 ler'in başka ilahlara yönelmelerine,
 üzüm pestillerine^e gönül vermelerine
 karşın, RAB onları nasıl seviyorsa,
 sen de git, o kadını sev, başkasınca
 sevilmiş, zina etmiş olsa bile."

²Böylece onu on beş şekel^f gümüş,
 bir homer bir letek arpa^g karşılığın-

da satın aldım kendime. ³Ona, "Uzun
 süre benimle yaşayacaksın" dedim,
 "Zina etmeyecek, başka bir erkekle
 dostluk kurmayacaksın. Ben de sa-
 na öyle davranacağım." ⁴Çünkü İsraili-
 liler uzun süre kral, önder, kurban,
 dikili taş, efod*, aile putu olmadan
 yaşayacak. ⁵Sonra dönüp Tanrıları
 RAB'bi, kralları Davut'u arayacak-
 lar. Son günlerde korkarak RAB'be
 ve O'nun iyiliğine yönelecekler.

Rab İsrail'i Azarlıyor

- 4** Ey İsrailiiler, dinleyin RAB'bin
 sözünü,
 Çünkü RAB'bin davası var bu
 ülkede yaşayanlarla;
 "Yok olmuş sevgi, sadakat, Tanrı
 bilgisi.
²Lanet, yalan, adam öldürme,
 hırsızlık,
 Zina almış her şeyin yerini.
 Zorbalık ediyorlar,
 Kan üstüne kan döküyorlar.
³Bu yüzden ülke yas tutuyor,
 Tükeniyor orada yaşayan herkes,
 Kırdaki hayvanlar, gökteki kuşlar
 Denizdeki balıklar...
⁴"Ancak kimse kimseyle çekişmesin,
 Kimse kimseyi suçlamasın,
 Çünkü halkın kâhinle*
 çekişenlere benziyor.
⁵Sen gündüz tökezleyeceksin,
 Peygamber de gece seninle birlikte,
 Yok edeceğim anneni.
⁶"Yok oldu halkım bilgisizlikten,
 Sen bilgiyi reddettiğin için,
 Ben de seni reddedeceğim,
 Bana kâhinlik etmeyesin diye.
 Sen Tanrın'ın yarasını unuttuğun
 için,

d 2:16 "Efendim": İbranice "Baalım". Burada bir söz sanatı var. Baal hem bir ilahın adı hem de "Koca", "Efendi" anlamlarına gelir. **e 3:1** Üzüm pestilleri putlara sunulurdu. **f 3:2** "On beş şekel": Yaklaşık 170 gr. **g 3:2** "Bir homer bir letek arpa": Yaklaşık 220 kg. **2:23** Rom.9:25; 1Pe.2:10

Ben de senin çocuklarını
unutacağım.
7Kâhinler çoğaldıkça
Daha çok günah işlediler bana
karşı,
Onların onurunu utanca
çevireceğim^h.
8Halkımın günahlarıyla' besleniyorlar,
Onların suç işlemesini istiyorlar.
9Halkın başına gelenler kâhinlerin
başına da gelecek,
Tuttukları yol yüzünden
cezalandıracağım onları,
Yaptıklarının karşılığını vereceğim.
10Yiyecekler, ama doymayacaklar,
Zina edecekler, ama
çoğalmayacaklar.
Çünkü RAB'bi dinlemekten
vazgeçtiler.
11“Zina, yeni ve eski şarap insanın
aklını başından alır.
12Halkım tahta puta danışıyor,
Değneğinden yanıt alıyor.
Çünkü zina ruhu onları saptırdı,
Kendi Tanrıları'ndan ayrılarak
zina ettiler.
13Dağ başlarında kurban kesiyor,
Tepelerde meşe, aselbent, yabancı
fıstık ağaçları altında buhur
yakıyorlar,
Gölgeleri güzel olduğu için.
Bu yüzden kızlarınız fahişelik
ediyor,
Gelinleriniz zina.
14Fahişelik ettiklerinde kızlarınızı,
Zina ettiklerinde gelinlerinizi
cezalandırmayacağım.
Çünkü erkekleriniz fahişelerle
oynuyor,
Putların tapınağında fuhuş
yapanlarla kurban kesiyorlar.
Anlayışsız halk mahvolacak.

15“Ey İsrail, sen zina etsen de,
Yahuda suç işlemese bari.
“Gilgal'a gitmeyin,
Beytaven'eⁱ çıkmayın.
'Yaşayan RAB'bin hakkı için'
diye ant içmeyin.
16Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi
inat etti,
Şimdi RAB nasıl güder onları
otlakta kuzu gibi?
17Efrayim putlarına sarıldı,
Bırak onu!
18İçkileri tükendi,
Hâlâ zina ediyorlar;
Önderleri rezillığe gönül verdi.
19Rüzgar onları kanatlarına sardı,
Kurbanları yüzünden utanacaklar.

5 “Ey kâhinler, iştin bunu!
Ey İsraililer, dikkatle dinleyin!
Kulak verin, ey saraydakiler!
Bu yargı size uygulanacak.
Çünkü siz Mispa'da bir tuzak,
Tavor Dağı'na serilmiş bir ağ
oldunuz.
2Başkaldıranlar azıttıkça azıttı,
Ama ben hepsini yola getireceğim.
3Efrayim'i tanırım,
İsrail'de de benim için gizli bir
şey yok.
Çünkü daha yeni zina ettin, ey
Efrayim,
Kirlenmiş İsrail.
4Yaptıkları işler Tanrıları'na
dönmeye izin vermiyor,
Çünkü zina ruhu var içlerinde,
RAB'bi tanımıyorlar.
5İsrail'in gururu kendine karşı
tanıklık ediyor;
Suç içinde tökezliyor İsrail'le
Efrayim,
Yahuda da birlikte.

h 4:7 Masoretik metin “Onların onurunu utanca çevireceğim”, Süryanice ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Onurumu utanca çevirecekler”. i 4:8 “Günahlarıyla”: İbranice sözcük hem “Günah” hem de “Günah sunusu” anlamına gelir (bkz. Lev.6:25-30). i 4:15 Gilgal ve Beytaven (Beytel) Tanrı'nın benimsemediği tapınma merkezleriydi.

⁶Davarlarıyla, sığırlarıyla RAB'bi
aramaya gidecekler,
Ama bulamayacaklar.
Çünkü RAB onlardan uzaklaştı.

⁷RAB'be ihanet ettiler,
Evlilik dışı çocuk yaptılar;
Şimdi yiyip bitirecek Yeni Ay
törenleri,
Hem onları hem de tarlalarını.

⁸"Giva'da boru, Rama'da borazan
çalın,
Beytaven'de savaş çağrısı yapın;
Düşman peşinizde, ey
Benjaminliler!

⁹Azar günü Efrayim yıkıma
uğrayacak,
Kararımı bildiriyorum İsrail
oymaklarına.

¹⁰Yahuda önderleri sınır taşlarının
yerini değiştirenlere benziyor,
Gazabımı su gibi dökeceğim
üzerlerine.

¹¹Baskı gördü Efrayim,
Ezildi yargı önünde,
Çünkü bile bile boş şeylerin
ardına düştü.

¹²Ben Efrayimliler'e karşı güve,
Yahuda halkına karşı küf gibi
olacağım.

¹³"Efrayim hastalığını,
Yahuda yarasını görünce,
Efrayim Asur'a gitti,
Büyük kraldan yardım istedi.
Ama o size şifa veremez,
Yaranızı iyileştiremez.

¹⁴Çünkü ben Efrayim'e bir aslan,
Yahuda halkına genç bir aslan
gibi saldıracam.
Ben parçalayacağım onları,
Alıp götüreceğim, kurtaran
çıkmayacak.

¹⁵Sonra gidip yerime döneceğim,
Onlar suçlarını kabul edinceye,

Yüzümü arayınca dek orada
kalacağım.
Sıkıntıya düşünce gayretle beni
arayacaklar."

İsrail Tövbe Etmiyor

6 "Gelin, RAB'be dönelim.
Bizi O parçaladı,
O iyileştirecek.
Bizi O yaraladı,
Yaramızı O saracak.
²İki gün sonra bizi diriltecek,
Üçüncü gün ayağa kaldıracak,
Huzurunda yaşayalım diye.
³RAB'bi tanıyalım,
RAB'bi tanımaya gayret edelim.
O tan gibi şaşmadan doğacak,
Yağmur gibi, toprağı sulayan
Son yağmur gibi bize gelecektir."

⁴Tanrı şöyle diyor:
"Ey Efrayim, ne yapayım sana?
Ey Yahuda, sana ne yapayım?
Sevginiz sabah sisine benziyor,
Erkenden uçup giden çiy gibi.
⁵Bu yüzden sizi peygamberler
aracılığıyla lime lime doğradım,
Ağzımdan çıkan sözlerle
öldürdüm;
Yargılarım şimşek gibi ışıltıyor.
⁶Çünkü ben kurbandan değil,
bağlılıktan hoşlanırım,
Yakmalık sunulardan* çok beni
tanımanızı isterim.
⁷Oysa onlar Adam Kenti'nde/
Antlaşmaya uymadılar,
Orada bana ihanet ettiler.
⁸Gilat kötülük yapanların kentidir,
Kan izleriyle doludur.
⁹Haydut çeteleri nasıl pusuya yatarsa,
Kâhinler takımı da öyle;
Şekem yolunda adam öldürüyor,
Rezillik yapıyorlar.
¹⁰İsrail halkında korkunç bir şey
gördüm.

Efrayim zinaya kapılmış,
Kirlenmiş İsrail.

¹¹“Ey Yahuda, senin için de bir hasat
günü saptandı.

“Ne zaman halkımın durumunu
düzeltmek,

7 “İsrail'e şifa vermek istesem,
Efrayim'in suçları,
Samiriye'nin kötülükleri ortaya
çıkıyor.
Çünkü hile yapıyorlar,
Evlere hırsız giriyor,
Dışarda haydut çeteleri soygun
yapıyor.

²Ne var ki, düşünmüyorlar,
Kötülüklerini unutmadığını.
Günahları kuşatıyor onları,
Gözümün önündeler.

³“Kralı kötülükleriyle,
Önderleri yalanlarıyla
sevindiriyorlar.

⁴Hepsi zinaya düşkün,
Yoğrulan hamur ekşiyinceye dek
Fırıncının ateşini karıştırmaya gerek
duymadığı fırın gibi kızgınlar.

⁵Kralımızın şenlik gününde,
Önderler şarabın ateşinden
hastalandılar,
Kral da alaycılarla elele verdi.

⁶Fırın gibidir yürekleri,
Dolap çevirerek ona yaklaşırlar.
İçin için yanar öfkeleri
Gece boyunca.
Alevli ateş gibi parlar
Sabah olunca.

⁷Hepsi fırın gibi kızgındır,
Yutar yöneticilerini.
Bütün kralları düştü,
Kimse yardıma çağırıyor beni.

⁸“Efrayim öteki halklarla karışıyor,
Çevrilmemiş pideye döndü.

⁹Gücünü yabancılar yedi,
Farkında değil;
Saçlarına ak düştü,
Farkında değil.

¹⁰İsrail'in gururu kendine karşı
tanıklık ediyor;
Bütün bunlara karşın
Yine de dönmüyorlar bana,
Tanrıları RAB'be,
Aramıyorlar beni.

¹¹“Efrayim bön, akılsız bir güvercin
gibi,
Ya Mısır'ı yardıma çağırıyor,
Ya Asur'a gidiyor.

¹²Gittiklerinde ağımları üzerlerine atacak,
Gökte uçan kuşlar gibi onları
yere indireceğim.
Topluluklarına bildirildiği gibi,
Onları yola getireceğim.

¹³Vay onların haline,
Çünkü benden uzaklaştılar!
Felaket gelecek başlarına,
Çünkü başkaldırdılar bana!
Ben onları kurtarmak istiyorum,
Onlarsa iftira ediyor bana.

¹⁴Yürekten yakarmıyorlar,
Uluyorlar yataklarının üzerinde.
Tahıl ve yeni şarap için
kendilerini yaralıyor^k,
Bana sırt çeviriyorlar.

¹⁵Ben onları eğittim, bileklerine güç
verdim,
Onlarsa bana düzen kuruyor.

¹⁶Dönüyorlar,
Ama Yüce Olan'a değil;
Kusurlu yay gibiler.
Arsız dilleri yüzünden
Önderleri kılıçtan geçirilecek.
Mısır'da gülünç duruma
düşecekler bu yüzden.”

Tanrı Putperestleri Cezalandırıyor

8 “Boru çalmaya hazırlan!
Düşman kartal gibi dolaşıyor
evimin üzerinde;

- Çünkü İsrail antlaşmaya uymadı,
Yasama karşı çıktılar.
- ²‘Ey Tanrımız,
Biz İsraililer seni tanıyoruz!’
Diye bana yakarıyorlar.
- ³İyi olanı reddettiler,
Düşman kovalayacak onları.
- ⁴Krallar atadılar bana sormadan,
Önderler seçtiler benden habersiz.
Altın ve gümüşleriyle yıkımlarına
yol açan putlar yaptılar.
- ⁵Ey Samiriye, atın buzağı putunuzu,
Öfkem alevleniyor size karşı!
Hiç mi temiz olamayacaksınız?
- ⁶Çünkü bu İsrail'in işidir.
O buzağıyı bir usta yaptı,
Tanrı değildir o.
Samiriye'nin buzağı putu
parçalanacak.
- ⁷Çünkü rüzgar eken kasırğa biçer.
Baş vermeyen buğday un vermez.
Verse bile yabancılar yutacak onu.
- ⁸“Yutuldu İsrail,
Şimdi uluslar arasında kimsenin
beğenmediği bir kap gibi.
- ⁹Tek başına dolaşan yaban eşiği gibi
Asur'a gittiler,
Efrayim ücretli oynaşlar tuttu.
- ¹⁰Uluslar arasında oynaşlar tutsalar
da,
Şimdi onları bir araya
toplayacağım.
Çünkü azalmaya başladılar güçlü
kralın baskısı altında.
- ¹¹“Efrayim günah sunusu* sunmak
için çok sunak yaptı,
Bunlar günah işlemelerine neden
oldu.
- ¹²Yasamdaki pek çok şeyi onlar için
yazdım,
Ne var ki garipsediler bunları.
- ¹³Bana sundukları kurbanlara gelince,
Kurban kesiyor, eti kendileri
yiyorlar;

- Oysa RAB bunu yapanlardan
hoşlanmaz.
Şimdi anımsayacak suçlarını,
Günahları için onları
cezalandırarak;
Geri dönecekler Mısır'a.
- ¹⁴Çünkü İsrail Yaratıcısı'nı unuttu,
Saraylar yaptı;
Yahuda'ysa birçok kenti surlarla
çevirdi,
Ama ateş göndereceğim
kentlerinin üstüne,
Yiyip bitirsin kalelerini.”

İsrail Cezalandırılıyor

- 9** Ey İsrail, öteki halklar gibi
sevinme, coşma!
Çünkü kendi Tanrın'a vefasızlık
ederek zina ettin,
Harman yerlerinin tümünde zina
kazancına gönül verdin.
- ²Ama harman yeri, şarap teknesi
halkı doyurmayacak,
Yeni şarap umutları boşa çıkacak.
- ³RAB'bin diyarında kalmayacaklar,
Mısır'a dönecek Efrayim,
Asur'da kirli sayılan şeyleri
yiycekler.
- ⁴RAB'be şarap sunuları
dökmeyecekler,
O'nu hoşnut etmeyecek kurbanları.
Kurbanları yas yemeğine dönecek,
Kirli sayılacak onları yiyenlerin
hepsi.
- Yalnız kendi karınlarını
doyuracak yiyecekleri,
RAB'bin Tapınağı'na girmeyecek.
- ⁵Ne yapacaksınız dinsel bayramlarda,
RAB'bin bayram gününde?
- ⁶Yıkımdan kaçsalar bile,
Mısır bir araya toplayacak onları,
Mof' gömecek.
Değerli gümüş eşyalarını yabanıl
otlar saracak,
Diken bitecek çadırlarında.

- ⁷Onların ceza günleri geldi,
Hesap günleri çattı.
Bunu bilsin İsrail!
Suçunuzun çokluğundan,
Düşmanlığınızın büyüklüğü
yüzünden,
Peygamber aptal, ruhsal insan
deli sayıldı.
- ⁸Peygamber Tanrım'ın yanısıra
Efrayim'e gözcülük eder,
Ama tuzak kurulmuş bütün
yollarına,
Düşmanlık var Tanrı'nın
Tapınağı'nda.
- ⁹Alabildiğine yozlaştılar,
Giva'da olduğu gibi.
Tanrı suçlarını anımsayacak,
Günahlarının cezasını verecek.
- ¹⁰“İsrail çölde
Bir salkım üzüm gibi geldi bana,
Atalarıysa incir ağacının ilk
ürünü gibi.
Ama Baal-Peor'a geldiklerinde
Utanç dolu puta adadılar
kendilerini,
Sevdikleri şey kadar iğrenç oldular.
- ¹¹Efrayim'in görkemi bir kuş gibi
uçup gidecek,
Ne doğum ne gebelik olacak,
kimse gebe kalmayacak.
- ¹²Çocuklarını büyütteler bile,
Çocuklarından edeceğim onları,
Kimse kalmayınca dek;
Evet, vay başlarına,
Onları terk ettiğimde!
- ¹³Efrayim'i, Sur Kenti gibi,
Güzel bir yere kurulmuş gördüm.
Ama Efrayim çocuklarını
celladın önüne götürecek.”
- ¹⁴Ya RAB, ver onlara ne vereceksen!
Düşük yapan rahimler, sütsüz
memeler ver.
- ¹⁵“Gilgal'daki kötülükleri yüzünden,

Nefret ettim orada onlardan.
İşledikleri günahlardan ötürü,
Onları evimden kovacağım.
Artık sevmeyeceğim onları,
Bütün önderleri asidir.

- ¹⁶Vuruldu Efrayim,
Kökleri kurudu,
Meyve vermeyecekler artık.
Çocuk doğursalar bile,
Rahimlerinin değerli meyvelerini
öldürecekim.”

- ¹⁷Reddedecek Tanrım onları,
Çünkü O'nu dinlemediler,
Uluslar arasında dolaşıp duracaklar.

- 10** İsrail serpilen bir asmaya benzer,
Meyvesini veriyor.
Meyvesi arttıkça,
Sunakları da arttı.
Ülkesi zenginleştikçe,
Onu güzel dikili taşlarla donattı.
- ²İçleri yalan doldu,
Şimdi suçlarının cezasını
taşımalılar.
RAB sunaklarını yıkacak,
Dikili taşlarını yok edecek.

- ³O zaman, “Kralızsız kaldık” diyecekler,
“Çünkü RAB'den korkmadık.
Kralımız olsa bile,
Ne yapabilirdi bize?”

- ⁴Antlaşma yaparken,
Boş sözler veriyor, yalan yere ant
içiyorlar,
Bu yüzden davalar, sürülmüş
tarladaki zehirli ot gibi boy
veriyor.

- ⁵Samiriye'de yaşayanlar
Beytaven'deki inek putu
yüzünden korkuya kapılacak.
Halkı onun ardından yas tutacak,
Onun görkemiyle coşan putperest
kâhinler
Oradan sürgün edildiği için
dövünecek.

⁶Put armağan olarak büyük krala,
Asur'a götürülecek.
Efrayim rezil olacak,
İsrail aldığı öğütten utanacak.

⁷Samiriye, Kralı'yla birlikte
Su üstündeki çubuk gibi akıp
gidecek.

⁸İsrail'in günahı olan Aven'deki^m
puta tapılan yerler yok olacak,
Sunaklarını dikenler,
devedikenleri saracak.
O zaman dağlara, "Bizi örtün!",
Tepelere, "Üzerimize düşün!"
diyecekler.

⁹"Ey İsrail, Giva'da geçirdiğin
günlerden beri
Günah işledin.
Orada direndiniz bana.
Kötülere karşı açılan savaş
Giva'da size erişemez mi?

¹⁰İstedğim zaman onları
cezalandıracağım,
Çifte günahlarına bağlandıkları
zaman,
Uluslar toplanacak onlara karşı.

¹¹Efrayim eğitilmiş ineğe benzer,
Buğday dövmeyi sever.
Ama ben boyunduruk takacağım
onun güzel boynuna.
Koşum vuracağım Efrayim'in

sırtına,
Yahuda çift sürecek,
Yakup tırmık çekecek.

¹²Doğruluk ekin kendiniz için,
Sevgi meyveleri biçin.
Nadasa bıraktığınız toprağı
işleyin;
Çünkü RAB'be yönelme zamanıdır,
Gelip üzerinize doğruluk
yağdırıncaya dek.

¹³Ama siz kötülük ektiniz,
Fesat biçtiniz,
Yalanın meyvesini yediniz.
Çünkü kendi yolunuza,

Yiğitlerinizin çokluğuna
güvendiniz.

¹⁴Bu yüzden halkınızın arasında
savaş uğultusu çıkacak,
Yıkılacak bütün surlarınız,
Şalman'ın savaşta Beytarvel'i
yıktağı gibi.

Anneler çocuklarıyla birlikte yere
çalınıp parçalandı.

¹⁵Ey Beytel, sana da aynısı yapılacak,
Kötülüğünün büyüklüğü yüzünden.
Tan ağarırken İsrail Kralı
büsbütün yok olacak.

Tanrı'nın İsrail'e Sevgisi

11 "Çocukluğunda sevdim İsrail'i,
Oğlumu Mısır'dan çağırdım.

²Peygamberler İsrail'i çağırdıkça,
İsrail uzaklaştı onlardan.
Kurban kestiler Baallar'a*,
Buhur yaktilar putlara.

³Efrayim'e yürümeyi ben öğrettim,
Kollarıma aldım onları.
Ama kendilerine şifa verenin ben
olduğumu anlamadılar.

⁴Onları insancıl iperle,
Sevgi bağlarıyla kendime çektim;
Boyunduruklarını kaldıran biri
gibi oldum,
Eğilip yiyeceklerini verdim.

⁵"Mısır'a dönmeyecekler,
Asur kral olacak başlarına,
Çünkü bana dönmek istemediler.

⁶Fırl fırl kılıç dönecek kentlerinde,
Kapı sürgülerini yok edecek,
Tüketecek onları düzenleri
yüzünden.

⁷Halkım benden uzaklaşmaya kararlı.
Beni, Yüce Olan'ı çağırırsalar bile,
Asla yüceltmeyeceğim onları.

⁸"Nasıl vazgeçerim senden, ey
Efrayim?
Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail?

m 10:8 "Aven": "Kötülük" anlamına gelir (bkz. 4:15). **10:8** Luk.23:30; Va.6:16

10:9 Hâk.19:1-30 **10:12** Yer.4:3 **11:1** Çık.4:22; Mat.2:15 **11:8** Yas.29:23

- Adma'ya yaptığımı nasıl sana yaparım?
 Seni nasıl Sevoyim'e çeviririm?
 Yüreğim değişti içimde,
 Alevlendi acıma duygularım.
- ⁹Kızgın öfkemi başınıza
 yağdırmayacağım,
 Efrayim'i yeniden yok etmeyeceğim.
 Çünkü ben insan değil, Tanrı'yım,
 Kutsal Olan'ım aranızda,
 Artık öfkeyle üzerinize
 varmayacağım.
- ¹⁰Aslan gibi kükreyen
 RAB'bin ardınca yürüyecekler;
 O kükreyince titreyerek gelecek
 çocukları batıdan.
- ¹¹Mısır'dan kuşlar gibi,
 Asur'dan güvercinler gibi
 Titreyerek gelecekler.
 Evlerine oturtacağım onları”
 Diyor RAB.

İsrail'in Günahı

- ¹²Efrayim yalanla,
 İsrail halkı hileyle çevremi sardı.
 Yahuda'ysa hâlâ dizginsiz,
 Tanrı'ya, Kutsal ve Sadık Olan'a
 karşı.
- 12** Efrayim rüzgarı güdüyor,
 Doğu rüzgarının ardına
 düşüyor bütün gün;
 Yalanı, zorbalığı artırıyor.
 Asur'la antlaşma yapıyor,
 Mısır'a zeytinyağı gönderiyor.
- ²RAB'bin davası var Yahuda'yla,
 Yakup soyunu izlediği yola göre
 cezalandıracak,
 Yaptıklarının karşılığını verecek.
- ³Yakup ana rahminde kardeşinin
 topuğunu tuttu,
 Büyüyünce Tanrı'yla güreşti.
- ⁴⁻⁵Melekle güreşip yendi,
 Ağladı, kutsanmak istedi.
 Tanrı'yı Beytel'de buldu,

- RAB, Her Şeye Egemen Tanrı
 bizimle orada konuştu,
 O RAB diye anılır.
- ⁶Bu yüzden Tanrı'n'a dön sen,
 Sevgiye, adalete sarıl,
 Sürekli Tanrı'nı bekle.
- ⁷Efrayim tüccardır,
 Hileli terazi kullanır,
 Aldatmayı sever.
- ⁸“Çok zengin oldum” diye böbürlenir,
 “Varlığa kavuştum,
 Çok emek çektim,
 Günah denecek bir suç
 bulamayacaklar bende.”
- ⁹“Ama seni Mısır'dan çıkaran
 Tanrı'n RAB benim.
 Bayram günlerindeki gibi,
 Seni yine çadırlarda oturtacağım.
- ¹⁰Peygamberlere de söyledim,
 Çok görüşler sağladım,
 Onlar aracılığıyla örnekler verdim.”

- ¹¹Kötülük mü var Gilat'ta?
 Gerçekten değersiz bir halk!
 Gilgal'da sığır üstüne sığır
 kurban ediyorlar,
 Sunakları sürülmüş tarladaki taş
 yığınlarını andırıyor.
- ¹²Yakup Aram'a kaçtı,
 İsrail bir karı için kul oldu,
 Koyun güttü.
- ¹³RAB İsrail'i bir peygamber
 aracılığıyla Mısır'dan çıkardı,
 Yine bir peygamber korudu onları.
- ¹⁴Ama Efrayim Tanrı'yı aşırı
 öfkelenirdi.
 Rab döktükleri kanın hesabını
 soracak,
 Aşağılamalarının karşılığını
 verecek.

Rab İsrail'e Öfkeleniyor

- 13** Efrayim konuştuğunda herkes
 titrerdi,

- Yücelmişti İsrail'de.
Ama Baal'a* taparak suç işleyince
öldü.
- ²Şimdi günah üstüne günah işliyorlar,
Gümüşlerinden dökme putlar,
Akıllıca tasarlanmış putlar
yapıyorlar,
Hepsi de usta işi.
Bu insanlar hakkında,
“İnsan kurban edenler
Buzagıları öpüyor!” diye
konuşuluyor.
- ³Bu yüzden sabah sisine,
Erken uçup giden çiye,
Harman yerinden savrulan saman
çöpüne,
Bacadan tüten dumana dönecekler.
- ⁴“Ama seni Mısır'dan çıkaran
Tanrın RAB benim,
Benden başka tanrı
tanımayacaksın,
Çünkü başka kurtarıcı yoktur.
- ⁵Ben sana çölde,
Kurak topraklarda göz kulak
oldum.
- ⁶Otlaklara sahip olunca doydular,
Doyunca gurura kapıldılar;
Bu yüzden unuttular beni.
- ⁷Ben de onlara karşı bir aslan gibi
olacağım,
Bir pars gibi yol kenarında
pusuya yatacağım.
- ⁸Yavrularından edilmiş dişi ayı gibi
Karşlarına çıkacak,
Yüreklerinin zarını yırtacağım,
Dişi aslan gibi onları oracıkta
yiyip bitireceğim,
Yabanıl bir hayvan parçalayacak
onları.
- ⁹“Ey İsrail, bana, yardımcına karşı
çıkman
Yıkıma uğrattıyor seni.
- ¹⁰Nerede seni bütün kentlerinde
Kurtaracak kralın?

- Yöneticilerin nerede?
Hani, onlar için:
‘Bana bir kral ve önderler ver!’
demiştin.
- ¹¹Öfkeli olduğimde bir kral verdim
sana,
Gazaba gelince alıp götürdüm onu.
- ¹²Efrayim'in suçu birikmiş,
Günahı kayda geçmiş.
- ¹³Doğum sancıları çeken kadının
akılsız oğludur o,
Çünkü zamanı geldiğinde,
Açık rahimden çıkmıyor.
- ¹⁴“Onları fidyeyle kurtaracağım
Ölümler diyarının elinden,
Ölümden fidyeyle kurtaracağım.
Felaketin nerede, ey ölüm?
Yıkıcılığın nerede, ey ölümler diyarı?
Hiç pişmanlık duymayacağım.
- ¹⁵“Kardeşleri arasında serpilip
gelişe de,
Doğu rüzgarı, çölden esen
RAB'bin soluğu üzerine gelecek,
Onun kaynağı kuruyacak,
Pınarı kesilecek,
Değerli eşyalarının hazinesi
yağmalanacak.
- ¹⁶Samiriye halkı suçunun cezasını
çেকেcek,
Çünkü Tanrısı'na başkaldırdı.
Kılıçla yıkılacaklar,
Yere çalınıp parçalanacak
yavruları,
Gebe kadınlarının karnı
yarılacak.”

Hoşea'nın İsrail'e Yalvarışı

- 14** Tanrın RAB'be dön, ey İsrail,
Çünkü suçlarından ötürü
tökezledin.
- ²Dualarla gidin, RAB'be dönün,
O'na, “Bağışla bütün suçlarımızı”
deyin,
“Lütfet, kabul et bizi,

Öyle ki, dudaklarımızın
kurbanını" sunalım.

³Asur kurtarmaz bizi,
Savaş atlarına binmeyeceğiz.
Artık ellerimizle yaptığımıza
'Tanrımız' demeyeceğiz,
Çünkü öksüz sende merhamet
bulur."

Rab İsrail'e Umut Veriyor

⁴"Onların dönecliğini düzeltereğim,
Gönülünden seveceğim onları,
Çünkü onlara karşı öfkem dindi.
⁵Çiy gibi olacağım İsrail'e;
Zambak gibi çiçek açacak,
Lübnan sediri gibi kök salacaklar.
⁶Dallanıp budaklanacaklar,
Görkemleri zeytin ağacını,
Kokuları Lübnan sedirini andıracak.

⁷Yine insanlar oturacak gölgesinde;
Buğday gibi gelişecek,
Asma gibi serpilecekler;
Lübnan şarabı kadar ün
kazanacaklar.

⁸Ey Efrayim, artık ne işim var
putlarla?
Yanıtlayacak, seninle
ilgileneceğim.
Yeşil çam gibiyim ben,
Senin verimliliğin benden
kaynaklanıyor."

⁹Bilge kişi kavrasın bunları,
Anlayan anlasın.
Çünkü RAB'in yolları adildir;
Bu yollarda yürür doğrular,
Ama başkaldıranlar bu yollarda
sendeler.

YOEL

GİRİŞ

Peygamber Yoel korkunç bir çekirge belasından ve İsrail'deki kuraklıktan söz etmektedir. Bu olayları Rab'bin gününün –adil iradesine karşı olanları cezalandıracağı zamanın– belirtisi olarak görmektedir. Rab'bin halkını eski haline döndürmek, kutsamak için verdiği sözü, tövbe etmeleri için yaptığı çağrıyla halka iletmektedir. Önemli bir nokta da Tanrı'nın Ruh'u'nu kadın erkek, genç yaşlı herkese göndereceğine ilişkin verdiği sözdür.

Ana Hatlar:

1:1-2:17 Çekirge belası

2:18-27 Halkını eski gönencine kavuşturmak için Rab'bin verdiği söz

2:28-3:21 Rab'bin günü

1 RAB'bin Petuel oğlu Yoel'e bildirdikleri.

Çekirgelerin Saldırısı

²Ey yaşlılar, dinleyin,
Ülkede yaşayan herkes, kulak verin:
Sizin zamanınızda ya da
atalarınızın zamanında
Hiç böyle bir şey oldu mu?

³Bunu çocuklarınıza anlatın;
Çocuklarınız kendi çocuklarına,
Onların çocukları da bir sonraki
kuşağa anlatsınlar.

⁴Genç çekirgeden artakalan ürünü
olgunlaşmış çekirge yedi,
Ondan artakalanı yumurtadan
yeni çıkan çekirge yedi;
Ondan artakalanı da yavru
çekirgeler yedi.

⁵Ey sarhoşlar, ayılın ve ağlayın.
Ey şarap düşkünleri, tatlı şarap
için ağıt yakın.
Çünkü şarabınızı ağızınızdan
kaptılar.

⁶Güçlü ve sayılamayacak kadar
büyük bir çekirge ordusu
saldırdı ülkeme.

Aslan dişine benzer,
Dişi aslanın kesici dişlerine
benzer dişleri var.

⁷Asmalarımı harap ettiler,
İncir ağaçlarımı mahvettiler,
Kabuklarını soyup yere attılar.
Soyulan dallar bembeyaz.

⁸Sözlüsünü yitirip çul kuşanan bir
genç kız gibi yas tutun.

⁹RAB'bin Tapınağı'na götürülecek
Tahıl ve şarap sunusu yok artık.
RAB'be hizmet eden kâhinler*
yas tutuyorlar.

¹⁰Tarlalar harap oldu, toprak acılı.
Çünkü tahıl mahvoldu,
Yeni şarap tükendi, zeytinyağı
kesildi.

¹¹Arpa, buğday için dövünün, ey
ırgatlar,
Ağıt yakın, ey bağcılar,
Çünkü tarlaların ürünü yok oldu.

¹² Asmalar kurudu, incir ağaçları
soldu;
Nar, hurma, elma, bütün meyve
ağaçları kurudu.
İnsanoğlunun sevinci yok oldu.

Tövbeye Çağrı

¹³ Ey kâhinler, çul kuşanıp yas tutun.
Ey sunakta hizmet edenler, ağıt
yakın,
Ey Tanrım'ın hizmetkârları,
tapınağa gelin,
Çul içinde geceleyin.
Çünkü Tanrınız'ın Tapınağı için
Tahıl ve şarap sunusu kalmadı.
¹⁴ Oruç* için gün belirleyin, özel bir
toplantı yapın;
Yaşlıları ve ülkede yaşayanların
tümünü
Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na
toplayıp RAB'be yakarın.

¹⁵ Eyvahlar olsun! Çünkü RAB'bin
günü yakındır.
Her Şeye Gücü Yeten'in
göndereceği yıkım gibi geliyor
o gün.
¹⁶ Yiyeceğimiz gözümüzün önünde
yok edildi.
Tanrımız'ın Tapınağı'nda sevinç
ve coşku sona erdi.
¹⁷ Tohumlar keseklerin altında çürüdü,
Tahıl yok oldu,
Ambarlar boş kaldı, depolar yıkıldı.
¹⁸ Hayvanlar nasıl da inliyor!
Sığır sürüleri çaresiz.
Çünkü otlaklar kurudu.
Koyun sürüleri perişan oldu.
¹⁹ Ya RAB, sana yakarıyorum.
Çünkü ateş otlakları yok etti,
Bütün ağaçları kavurdu.
²⁰ Yabanıl hayvanlar bile sana
sesleniyor.
Çünkü akarsular kurudu,
Ateş otlakları yok etti.

Çekirge Ordusu

2 Siyon'da boru çalın,
Kutsal dağımda boru sesiyle
halkı uyarın.
Ülkede yaşayan herkes korkudan
titresin.
Çünkü RAB'bin günü çok
yaklaştı, geliyor.
² Zifiri karanlık bir gün olacak,
Bulutlu, koyu karanlık bir gün.
Dağların üzerine çöken karanlık
gibi
Kalabalık ve güçlü bir çekirge
ordusu^a geliyor.
Böylesi hiçbir zaman görülmedi,
Kuşaklar boyu da görülmeyecek.
³ Önlerini ateş kavuruyor,
Artları alev alev.
Önlerinde Aden bahçesi gibi
uzanan topraklar
Artlarında ıssız çöllere dönüyor.
Hiçbir şey onlardan kurtulamıyor.

⁴ Atlara benziyorlar,
Savaş atları gibi koşuyorlar.
⁵ Savaş arabalarının, anızı yiyip
bitiren alevlerin
Çıkardığı gürültüye benzer bir
sesle,
Savaşa hazırlanmış güçlü bir
ordu gibi
Sıçraya sıçraya dağları aşıyorlar.
⁶ Uluslar onların karşısında dehşete
düşüyor;
Herkesin beti benzi soluyor.
⁷ Yiğitler gibi saldırıyorlar,
Askerler gibi surları aşıyorlar.
Dosdoğru ilerliyorlar,
Yollarından sapmadan.
⁸ İtişip kakışmadan,
Her biri kendi yolundan yürüyor.
Savunma hatlarını yarıp geçiyorlar,
Sırayı bozmadan.
⁹ Kente doğru koşuyor,

^a 2:2 “Çekirge ordusu”: İbranice'de sadece “Ordu” sözcüğü geçiyor.

1:15 Yşa.13:6 2:2 Sef.1:15 2:2 Cık.10:14 2:4-5 Va.9:7-9 2:6 Nah.2:10

Surların üzerinden aşılıyorlar.
Evlere tırmanıyor ve hırsız gibi
Pencerelerden içeri süzülüyorlar.

¹⁰Yeryüzü önlerinde sarsılıyor,
Gökyüzü titriyor;
Güneş ve ay kararıyor,
Yıldızların parıltısı görünmez
oluyor.

¹¹RAB ordusunun başında gürlüyor.
Sayısızdır O'nun orduları
Ve buyruğuna uyan güçlüdür.
RAB'bin o büyük günü ne
korkunçtur!
O güne kim dayanabilir?

Rab'be Dönün

¹²RAB diyor ki,
“Şimdi oruç* tutarak, ağlayıp yas
tutarak
Bütün yüreğinizle bana dönün.
¹³Giysilerinizi değil,
Yüreklerinizi paralayın
Ve Tanrınız RAB'be dönün.
Çünkü RAB lütfeder, acır,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir,
Cezalandırmaktan vazgeçer.
¹⁴Kim bilir, belki size acır da
kararından döner.
Ardında bereket bırakır.
O zaman O'na tahıl ve şarap
sunuları sunarsınız.

¹⁵“Siyon'da boru çalın,
Oruç için gün belirleyin, özel bir
toplantı yapın.

¹⁶Halkı toplayın, topluluğu kutsal
kılın,
Yaşlıları bir araya getirin.
Çocukları, hatta emzikte olanları
toplayın.
Güvey odasından, gelin
gerdeğinden çıkıp gelsin.

¹⁷Kâhinler, RAB'bin hizmetkârları,

Tapınağın girişiyle sunak
arasında ağlaşıp,
‘Ya RAB, halkını esirge’ diye
yalvarsınlar.

‘Mirasın olan halkının
aşağılanmasına izin verme,
Uluslar onunla alay etmesin.
Halklar arasında neden,
Onların Tanrısı nerede? densin?’ ”

Rab'bin Yanıtı

¹⁸O zaman RAB halkına acıyıp
ülkesini esirgeyecek.
¹⁹Halkına şöyle yanıt verecek:
“Bakin, size tahıl, yeni şarap
Ve zeytinyağı vereceğim,
Bunlara doycaksınız.
Artık ulusların sizi aşağılamasına
izin vermeyeceğim.
²⁰Kuzeyden gelen çekirge ordusunu^b
sizden uzaklaştıracam,
Kurak ve ıssız bir ülkeye süreceğim.
Önden gidenleri Lut Gölü'ne,
Arkadan gelenleri Akdeniz'e
sürecek.
Leşleri kokacak,
Kokuları göklere yükselecek.
Çünkü korkunç şeyler yaptılar.

²¹“Ey toprak, korkma, sevinçle coş!
Çünkü RAB büyük işler yaptı.

²²Ey kır hayvanları, korkmayın!
Çünkü otlaklar yeşeriyor.
Ağaçlar meyvelerini yükleniyor,
İncir ağaçları, asmalar ürünlerini
veriyor.

²³Ey Siyon halkı,
Tanrınız RAB'de sevinç bulun,
coşun.

İlk yağmuru size tam ölçüsüyle
veriyor^c;

Daha önce olduğu gibi,
İlk ve son yağmurları yağdırıyor.

²⁴Harman yeri tahılla dolacak.

b 2:20,25 “Çekirge ordusu”: İbranice'de sadece “Ordu” sözcüğü geçiyor. **c 2:23** “İlk yağmuru size tam ölçüsüyle veriyor” ya da “Size doğruluğu öğretecek olan öğretmeni veriyor”.

2:10 Va.8:12 **2:11** Va.6:17 **2:13** Çık.34:6; Say.14:18; Neh.9:17; Mez.86:15; 103:8; 145:8; Yun.4:2

Şarap ve zeytinyağı tekneleri
taşacak.

²⁵Üzerinize gönderdiğim büyük
çekirge ordusunun,
Olgunlaşmış ve yumurtadan yeni
çıkmiş çekirgenin,
Yavrunun ve genç çekirgenin
Size kaybettirdiği yılları geri
vereceğim.

²⁶Bol bol yiyip doyacak
Ve sizin için harikalar yaratan
Tanrınız RAB'bin adını
öveceksiniz.
Halkım bir daha utandırılmayacak.
²⁷Bileceksiniz ki, İsrail halkının
arasındayım,
Tanrınız RAB benim, başka biri
yok.
Halkım bir daha utandırılmayacak.”

Rab'bin Günü

²⁸“Ondan sonra bütün insanların
üzerine
Ruhum'u dökeceğim.
Oğullarınız, kızlarınız
peygamberlikte bulunacaklar.
Yaşlılarınız düşler,
Gençleriniz görümler görecek.
²⁹O günler kadın, erkek kullarınızın
üzerine de Ruhum'u dökeceğim.
³⁰Göklerde ve yeryüzünde,
Kan, ateş ve duman sütunlarından
belirtiler göstereceğim.
³¹RAB'bin büyük ve korkunç günü
gelmeden önce
Güneş kararacak, ay kan rengine
dönecek.
³²O zaman RAB'bi adıyla çağıran
herkes kurtulacak.
RAB'bin dediği gibi,
Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de
kurtulup
Sağ kalanlar arasında

RAB'bin çağıracağı kimseler
olacak.”

Uluslar Yargılanacak

3 “O günler Yahuda ve Yeruşalim
halkını
Sürgünden geri getirdiğimde,
²Bütün ulusları toplayıp
Yehoşafat^ç Vadisi'ne indireceğim.
Mirasım olan İsrail halkını
Uluslar arasına dağıttıkları ve
ülkemi bölüştükleri için
Onları orada yargılayacağım.
³Çünkü halkım için kura çektiler,
Erkek çocukları fahişelere ücret
olarak verdiler.
İçtikleri şaraba karşılık kızları
sattılar.
⁴Ey Sur, Sayda ve bütün Filist halkı,
Bana yapmak istediğiniz nedir?
Neye karşılık vermeye
çalışıyorsunuz?
Eğer karşılık verirsiniz,
Karşılığını çarçabuk ödetirim size.
⁵Altınımı, gümüşümü alıp
Değerli eşyalarımı
tapınaklarınıza götürdünüz.
⁶Yahuda ve Yeruşalim halkını
Topraklarından uzaklaştırmak
için Grekler'e sattınız.
⁷Göreceksiniz, onları, sattığınız yerde
Harekete geçireceğim.
Onlara yaptığınızı kendi başınıza
getireceğim.
⁸Oğullarınızı, kızlarınızı
Yahuda halkına sattıracağım.
Onları uzak bir ulusa, Sabalılar'a
satacaklar.”
RAB böyle diyor.
⁹“Uluslar arasında şunu duyurun:
Savaşa hazırlanın, yiğitlerinizi
harekete geçirin.

ç 3:2 “Yehoşafat”: “RAB yargılar” anlamına gelir.

2:28-32 Elç.2:16-21 2:31 Mat.24:29; Mar.13:24-25; Luk.21:25; Va.6:12-13 2:32 Rom.10:13

3:4-8 Ysa.23:1-18; Hez.26:1-28:26; Amo.1:9-10; Zek.9:2-4; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14

3:4-8 Ysa.14:29-31; Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7

Bütün savaşçılarınız toplanıp
saldırıya geçsin.

¹⁰Saban demirlerinizi
Çekiçle dövüp kılıç yapın,
Bağcı bıçaklarınızı mızrak yapın.
Güçsüz olan 'Güçlüyüm' desin.

¹¹Ey çevredeki uluslar,
Tez gelin, bir araya toplanın.
Ya RAB, yiğitlerini oraya indir.

¹²Uluslar harekete geçip
Yehoşafat Vadisi'nde toplansınlar.
Çünkü çevredeki bütün ulusları
Yargılamak için orada olacağım.

¹³Salın orakları, ekinler olgunlaştı.
Gelin, üzümleleri çiğneyin,
Sıkma çukuru üzümle dolu, şarap
tekneleri taşıyor.

Ulusların kötülükleri bu denli
çoktur.”

¹⁴Kalabalıklar,
Yargı vadisini dolduran nice
kalabalıklar...
Yargı vadisinde RAB'bin günü
yaklaştı.

¹⁵Güneş ve ay kararıyor,
Yıldızların parıltısı görünmez
oluyor.

¹⁶RAB Siyon'dan kükreyecek,
Yeruşalim'den gürleyecek.
Gök ve yer sarsılacak.
Ama RAB kendi halkı için sığınak,
İsrailliler için kale olacak.

Rab Halkını Kutsayacak

¹⁷“O zaman bileceksiniz ki,
Siyon'da, kutsal dağımda oturan
Tanrınız RAB benim.
Yeruşalim kutsal olacak;
Yabancılar bir daha orayı ele
geçiremeyecek.

¹⁸“O gün dağlardan
Tatlı şarap damlayacak;
Tepelerde süt,
Yahuda derelerinde su akacak.
RAB'bin Tapınağı'ndan çıkan bir
pınar
Şittim^d Vadisi'ni sulayacak.

¹⁹“Ama Mısır viraneye,
Edom ıssız çöle dönecek.
Çünkü Yahudalılar'ın ülkesine
saldırıp
Suçsuz insanların kanını
döktüler.

²⁰Oysa Yahuda sonsuza dek
yaşayacak.
Yeruşalim kuşaktan kuşağa
sürecek.

²¹Akan kanların öcünü alacağım^e,
Suçluyu cezasız
bırakmayacağım.”

RAB Siyon'da oturur.

d 3:18 “Şittim”: “Akasyalar” anlamına gelir. **e 3:21** Septuaginta, Süryanice “Akan kanların öcünü alacağım”, Masoretik metin “Akan kanları cezasız bırakacağım”.

3:10 Yşa.2:4; Mik.4:3 **3:13** Va.14:15 **3:13** Va.14:19-20; 19:15 **3:16** Yer.25:30; Amo.1:2

AMOS

GİRİŞ

Amos Kutsal Kitap'ta sözleri ayrıntılarıyla kaydedilen ilk peygamberdir. Yahudali olmasına karşın, İ.Ö. 8. yüzyılın ortalarında daha çok İsrail'in kuzey krallığında yaşayan insanlara seslendi. Bu dönemde insanlar bolluk, güvenlik içinde yaşıyorlardı. Ne var ki, Amos bolluğun belirli zenginlerle sınırlı olduğunu, haksızlık ve yoksullara yapılan baskıyla beslendiğini gördü. Dinsel uygulamalar içten değildi; güvenlik görünüşte var, gerçekte yoktu. Amos cesaretle Tanrı'nın halkı cezalandıracağını duyurdu. "Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın" diye çağrı yaptı, "Belki RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Yusuf'un soyundan sağ kalanlara lütfeder" dedi (5:15).

Ana Hatlar:

1:1-2:5 İsrail'in komşularının cezalandırılması

2:6-6:14 İsrailiiler'in cezalandırılması

7:1-9:15 Beş görüm

1 Tekoalı koyun yetiştiricilerinden Amos'un sözleri. Uzziya'nın Yahuda, Yehoaş oğlu Yarovam'ın İsrail Kralı olduğu günlerde, depremde iki yıl önce Amos İsrail'le ilgili görüşler gördü. ¹Şöyle dedi:

"RAB Siyon'dan kükrüyor,
Yeruşalim'den gürlüyor.
Yas tutuyor çobanların otlakları,
Karmel Dağı'nın dorukları kuruyor."

Rab İsrail'in Komşularını Cezalandırıyor

¹RAB şöyle diyor:
"Şamlılar'ın cezasını
kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah
işlediler,
Demir düvenlerle Gilat halkını
dövdüler.

⁴Bu yüzden Hazael'in evine ateş
yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın
saraylarını.

⁵Şam'ın kapı sürgüsünü kıracağım,
Söküp atacağım
Aven Vadisi'nde oturanı,
Beyteden'de elinde asayla dolaşanı;
Kîr'e sürgün edilecek Aram halkı."
RAB diyor.

⁶RAB şöyle diyor:
"Gazzeliler'in cezasını
kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah
işlediler,
Edomlular'a teslim etmek için
Bütün halkı sürgün ettiler.

⁷Bu yüzden Gazze surlarına ateş
yağdıracağım,
Yakıp yok edecek saraylarını.

1:1 2Kr.15:1-7; 2Ta.26:1-23 1:1 2Kr.14:23-29 1:2 Yer.25:30; Yoe.3:16

1:3-5 Yşa.7:1-3; Yer.49:23-27; Zek.9:1

1:6-8 Yşa.14:29-31; Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7

⁸Söküp atacağım
Aşdot'ta oturanı,
Aşkelon'da elinde asayla
dolaşanı,
Elimin tersini göstereceğim
Ekron'a,
Yok olacak Filistliler'in sağ
kalanları!"
Egemen RAB böyle diyor.

⁹RAB şöyle diyor:
"Surlular'ın cezasını
kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah
işlediler,
Bütün halkı Edomlular'a teslim
edip sürdüler,
Dostluk antlaşmasını
anımsamadılar.
¹⁰Bu yüzden Sur Kenti'nin surlarına
ateş yağdıracağım,
Yakıp yok edecek saraylarını."

¹¹RAB şöyle diyor:
"Edomlular'ın cezasını
kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah
işlediler,
Kılıçla kovaladılar kardeşlerini,
Acıma nedir bilmediler;
Hep yırtıcıydı öfkeleri,
Sonsuza dek sürdü gazapları.
¹²Bu yüzden Teman'a ateş
yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Bosra
saraylarını."

¹³RAB şöyle diyor:
"Ammonlular'ın cezasını
kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah
işlediler,
Sınırlarını genişletmek için

Gilatlı gebe kadınların karınlarını
yardılar.

¹⁴Bu yüzden Rabba surlarını
tutuştacağım,
Savaş günü çılgınlarla,
Kasırga günü fırtınayla
Ateş yakıp yok edecek saraylarını.
¹⁵Krallarıyla görevlileri,
Hepsi sürgüne gidecek."
RAB böyle diyor.

2 RAB şöyle diyor:
"Moavlılar'ın cezasını
kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah
işlediler,
Edom Kralı'nın kemiklerini
Kireçleşinceye dek yaktılar.
²Bu yüzden Moav'a ateş
yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Keriyot
saraylarını.
Kargaşa, savaş naraları,
Boru sesleri arasında ölecek
Moav halkı.
³Söküp atacağım içinden yöneticisini,
Öldüreceğim onunla bütün
görevlilerini."
RAB böyle diyor.

⁴RAB şöyle diyor:
"Yahudalılar'ın cezasını
kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah
işlediler,
Reddetteler yasamı,
Kurallarına uymadılar;
Yalancı putlar saptırdı onları,
Atalarının da izlediği putlar.
⁵Bu yüzden Yahuda'ya ateş
yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Yerusalım
saraylarını."

Rab İsrail'i Cezalandırıyor

⁶RAB şöyle diyor:

“İsrailliler'in cezasını
kaldırmayacağım,
Çünkü günah üstüne günah
işlediler,
Doğruyu para için,
Yoksulu bir çift çarık için sattılar.

⁷Onlar ki,
Yoksulun başını toz toprak içinde
çiğner
Ve mazlumun hakkını bir yana
iterler.
Baba oğul aynı kızla yatarak
Kutsal adımı kirlетirler.

⁸Her sunağın yanına,
Rehin alınan giysilerin üzerine
uzanır,
Tanrıları'nın Tapınağı'nda
Ceza karşılığı alınan şarabı içerler.

⁹Ama ben onların önünde
Amorlular'ı yok ettim;
Sedir ağaçları kadar boylu,
Meşe kadar güçlü olsa da,
Yukarıdan meyvesini,
Aşağıdan kökünü kuruttum.

¹⁰Sizi Mısır'dan ben çıkardım,
Amor topraklarını sahiplenirsiniz
diye
Çölde kırk yıl size yol gösterdim.

¹¹Oğullarınızdan peygamberler,
Gençlerinizden bana adanmış*
kişiler atadım.
Doğru değil mi, ey İsrailliler?”
RAB böyle diyor.

¹²“Sizse bana adanmış kişilere şarap
içirdiniz
Ve peygamberlere, ‘Peygamberlik
etmeyin!’
Diye buyruk verdiniz.

¹³“Tahıl yüklü araba toprağı nasıl
ezerse,
İşte ben de sizi öyle ezeceğim.

¹⁴Hızlı koşan kaçamayacak,

Güçlü gücünü gösteremeyecek,
Yiğit canını kurtaramayacak,
¹⁵Okçu yerini koruyamayacak,
Ayağı tez olan uzaklaşamayacak,
Atlı canını kurtaramayacak,
¹⁶En yürekli yiğitler bile
O gün silahlarını bırakıp kaçacak.”
RAB böyle diyor.

3 Ey İsrailliler, kulak verin RAB'bin
size, Mısır'dan çıkardığı halka
söylediğı şu sözlerle:
²“Yeryüzündeki bütün halklar
arasından yalnız sizi tanıdım,
Bu yüzden suçlarınızı karşılıksız
bırakmayacağım.”

Tanrı Konuşursa, Peygamber Susamaz

³İki kişi anlaşmadan birlikte yürür
mü?

⁴Avı olmayan aslan ormanda kükrer
mi?
Bir şey yakalamadıkça genç aslan
ininde homurdanır mı?

⁵Tuzak kurulmamışsa,
Yerdeki kapana kuş düşer mi?
İçine bir şey düşmedikçe
Kapan yerden fırlar mı?

⁶Kentte boru çalınır da halk
korkmaz mı?
RAB'bin onayı olmadan bir
kentin başına felaket gelir mi?

⁷Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu
peygamberlere

Sırrını açmadıkça bir şey yapmaz.
⁸Aslan kükrer de kim korkmaz?
Egemen RAB söyler de kim
peygamberlik etmez?

⁹Aşdot ve Mısır saraylarına duyurun:
“Samiriye dağlarında toplanın”
deyin,
“Kentin ortasındaki büyük
kargaşayı,
İçindeki baskıyı görün.”

¹⁰RAB, “Onlar doğruluk nedir
bilmiyorlar” diyor,
“Saraylarına zorbalık ve çapul
yığmışlar.”

¹¹Bu yüzden Egemen RAB diyor ki,
“Düşman kuşatmakta ülkenizi,
Saraylarınızı yağmalayacak,
güçsüz kılacak sizi.”

¹²RAB şöyle diyor:
“Bir çoban aslanın ağzındaki
hayvanın iki bacağını
Ya da kulağının parçasını nasıl
kaparsa,
Samiriye'de sedir köşelerine,
Divan yastıklarına
Kurulan İsraililer de öyle
kurtarılacak.

¹³Dinleyin ve Yakup soyunu uyarın.”
Egemen RAB, Her Şeye Egemen
Tanrı konuşuyor:

¹⁴“İşyanlarından ötürü
İsrail'i cezalandırdığım gün,
Beytel'in sunaklarını da yok
edeceğim.
Kesilip yere düşecek sunağın
boynuzları.

¹⁵Hem kışlık hem yazlık evi
vuracağım,
Yok olacak fildişi evler,
Sonu gelecek büyük evlerin.”
RAB böyle diyor.

İsrail Rab'be Dönmüyor

4 Ey sizler, Samiriye Dağı'ndaki
Başan inekleri^a,
Yoksula baskı yapan,
Mazlumu ezen,
Beylerine, “Getir de içelim!”
diyen hanımlar!
Kulak verin şu sözlere:

²Egemen RAB kutsallığı üstüne ant
içerek şöyle dedi:
“İşte geliyor o günler;
Sizi et kancalarıyla,

En son kalanlarınızı balık
çengelleriyle götürecekleri
günler.

³Her biriniz karşınızdaki gedikten
çıkacak,
Harmon'a atılacaksınız.”
RAB böyle diyor.

⁴“Beytel'e gelip günah işleyin,
Gilgal'a gelip daha da günah işleyin!
Her sabah kurbanlarınızı,
Üç günde bir de ondalıklarınızı
getirin.

⁵Şükran sunusu olarak mayalı
ekmek yakın,
Gönülden verdiğiniz sunuları
açıklayıp duyurun!
Çünkü bundan hoşlanıyorsunuz,
ey İsraililer.”
Egemen RAB böyle diyor.

⁶“Bütün kentlerinizde açlıktan
nefesiniz koktu^b,
Bulunduğunuz her yerde size
kıtlık verdim,
Yine de bana dönmediniz.”
RAB böyle diyor.

⁷“Hasat mevsimine daha üç ay varken,
Sizden yağmuru da esirgedim.
Bir kente yağmur yağdırdım,
Öbürüne yağdırmadım.
Bir tarla yağmur aldı,
Öteki almayıp kurudu.

⁸Su bulmak için
Kent kent sersemce dolaştınız;
Suya doyamadınız,
Yine de bana dönmediniz.”
RAB böyle diyor.

⁹“Samyeli ve küfle sizi cezalandırdım,
Mahvettim^c bağlarınızı,
bahçelerinizi,
İncir ve zeytin ağaçlarınızı
çekirge yedi,
Yine de bana dönmediniz.”
RAB böyle diyor.

^a 4:1 Başan inekleri semizlikleriyle ünlüydü. ^b 4:6 “Açlıktan nefesiniz koktu”: İbranice
“Size diş temizliği verdim”. ^c 4:9 “Mahvettim” ya da “Çok kez”. 3:14 2Kr.23:15

¹⁰“Mısır'da olduğu gibi
Aranıza salgın hastalık gönderdim,
Kılıçtan geçirdim yiğitlerinizi,
Atlarınızı düşmanlarınıza verdim,
Ordugahınızın pis kokusunu
burunlarınıza doldurdum;
Yine de bana dönmediniz.”
RAB böyle diyor.

¹¹“Sodom ve Gomora'yı altüst
ettiğim gibi,
Altüst ettim içinizden bazılarını.
Ateşten kurtarılan yanık odun
parçasına döndünüz,
Yine de yönelmediniz bana.”
RAB böyle diyor.

¹²“Bu yüzden sana şunu yapacağım,
ey İsrail.
Yapacaklarım için
Tanrın'ı karışlamaya hazırlan, ey
İsrail!”

¹³“Çünkü dağlara biçim veren,
Rüzgarı yaratan, düşüncelerini
insana bildiren,
Şafağı karanlığa çeviren,
Dünyanın yüksek yerlerine ayak
basan işte O'dur,
O'nun adı RAB, Her Şeye
Egemen Tanrı'dır.

Tövbeye Çağrı

5 Ey İsrail halkı, kulak ver,
Üzerine yakacağım ağıtın sözlerine:

¹⁴“Düştü erden kız İsrail,
Bir daha kalkamaz,
Serilmiş kendi toprağına,
Kaldıran yok.”

¹⁵Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor:
“Bin kişiyle savaşa çıkan kentin
Yüz adamı sağ kalacak,
Yüz kişiyle çıkanın
On adamı kalacak İsrail halkına.”

¹⁶Bu yüzden RAB İsrail halkına
şöyle diyor:

“Bana yönelin, yaşarsınız;
⁵Beytel'e gitmeyin,
Gilgal'a girmeyin,
Beer-Şeva'ya geçmeyin,
Çünkü Gilgal halkı kesinlikle
sürgün edilecek,
Beytel bir hiç olacak.”

⁶RAB'be yönelin, yaşarsınız,
Yoksa Yusuf soyunda bir ateş gibi
parlar,
Beytel'i yakıp yok eder.
Yangını söndürecek kimse çıkmaz.

⁷Ey adaleti acı pelinotuna çevirenler,
Doğruluğu yere çalanlar!

⁸Ülker ve Oryon takımyıldızlarını
yaratan,
Zifiri karanlığı sabaha çeviren,
Gündüzü geceyle karartan,
Deniz sularını çağırıp
Yeryüzüne dökene adı RAB'dir.

⁹Kaleyi ansızın yıkar,
Surlu kenti yerle bir eder.

¹⁰Mahkemede kendilerini
azarlayandan nefret ediyor,
Doğru konuşandan iğreniyorlar.

¹¹Yoksulu ezdiğiniz,
Ondan zorla buğday kopardığınızı
için
Yaptığınız yontma taş evlerde
oturmayacak,
Diktığınız güzel bağların şarabını
içmeyeceksiniz.

¹²Çünkü isyanlarınızın çok,
Günahlarınızın sayısız olduğunu
biliyorum,
Ey doğru kişiye baskı yapan,
Rüşvet alan,
Mahkemede mazlumun hakkını
yiyenler!

¹³Bu yüzden susmak düşer akıllı
insana
Böyle bir zamanda,
Çünkü zaman kötüdür.

- ¹⁴Kötülüğe değil,
İyiliğe yönelin ki yaşayasınız;
Böylece dediğiniz gibi,
RAB, Her Şeye Egemen Tanrı
sizinle olur.
- ¹⁵Kötülükten nefret edin,
İyiliği sevin,
Mahkemede adaleti koruyun.
Belki RAB, Her Şeye Egemen
Tanrı,
Yusuf'un soyundan sağ kalanlara
lütfeder.
- ¹⁶Bu yüzden RAB,
Her Şeye Egemen Tanrı Rab
şöyle diyor:
"Bütün meydanlarda çığlık kopacak,
Sokaklarda inim inim inleyecekler;
İrgatları yas tutmaya,
Ağıtçıları feryat etmeye
çağıracaklar.
- ¹⁷Bütün bağlarda çığlık kopacak,
Çünkü ben aranızdan geçeceğim."
RAB böyle diyor.

Rab'bin Günü

- ¹⁸Vay başına, RAB'bin gününü
özlemle bekleyenlerin!
Niçin özlüyorsunuz RAB'bin
günü?
O gün aydınlık değil, karanlık
olacak.
- ¹⁹Nasıl ki, biri aslanın önünden
kaçar da karşısına ayı çıkar,
Evine döner, elini duvara dayar
da elini yılan sokar.
- ²⁰RAB'bin günü aydınlık değil,
karanlık olmayacak mı?
Hem de zifiri karanlık,
Bir parıltı bile yok.

- ²¹RAB şöyle diyor:
"İğreniyor, tiksiniyorum
bayramlarınızdan,

- Hoşlanmıyorum dinsel
toplantılarınızdan,
²²Yakmalık ve tahıl sunularınızı*
Bana sunsanız bile kabul
etmeyeceğim,
Besili hayvanlarınızdan
sunacağınız
Esenlik sunularına* dönüp
bakmayacağım.
- ²³Uzak tutun benden ezgilerinizin
gürültüsünü,
Çenklerinizin sesini
dinlemeyeceğim.
- ²⁴Bunun yerine adalet su gibi,
Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın.
- ²⁵"Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl
boyunca
Bana mı kurbanlar, sunular
sundunuz?
- ²⁶Gerçekte kralınız Sakkut'u,
putunuz Kayvan'ı^d,
Kendiniz için yaptığınız ilahın
yıldızını taşıdınız.
- ²⁷Bu yüzden sizi Şam'ın ötesine
süreceğim."
- RAB böyle diyor, O'nun adı Her
Şeye Egemen Tanrı'dır.

Vay Başına Kaygısızların

- 6** Vay başına Siyon'daki kaygısızların,
Samiriye Dağı'nda kendilerini
güvende sananların,
İsrail halkının baş vurduğu
Önder ulusun tanınmış
insanlarının!
- ²Kalne Kenti'ne gidin de görün,
Oradan büyük Hama'ya geçin,
Filistliler'in Gat Kenti'ne inin,
Sizin bu krallıklarınızdan daha
mı iyiler?
Toprakları sizinkinden daha mı
geniş?
- ³Ey sizler, kötü günü uzak sanan,

^d 5:26 "Gerçekte kralınız Sakkut'u, putunuz Kayvan'ı" ya da "Gerçekte kralınızın çadırını, putlarınızın kaidesini". Sakkut ve Kayvan İsrail'de tapılan ilahlardı. Asur ilahları olduğu sanılıyor. 5:21-22 Ysa.1:11-14 5:25-27 Elç.7:42-43

- Zorbalık tahtını yaklaştıranlar.
 4Ey sizler, fildişi süslü yataklara uzananlar,
 Sedirlere serilenler,
 Seçme kuzular, besili buzağılar yiyenler,
 5Çenk eşliğinde türkü söyleyenler, Davut gibi beste yapanlar,
 6Tas tas şarap içenler, Yağların en güzelini sürünenler, Yusuf'un yıkımına kederlenmeyenler!
 7Bu yüzden şimdi bunlar Sürgüne gideceklerin başını çekecekler; Sona erecek sedire serilenlerin cümbüşü.
 8Egemen RAB başı üzerine ant içti, Her Şeye Egemen Tanrı RAB şöyle diyor:
 "Yakup'un gururundan iğreniyor, Saraylarından tiksiniyorum. Bu yüzden içindeki her şeyle kenti Düşmana teslim edeceğim."
 9Eğer bir evden on kişi kalmışsa, Onlar da ölecek.
 10Ölünün akrabası yakmak için cesedi evden almaya gelince, Evdekine, "Yanında kimse var mı?" diye soracak, O da, "Hayır!" yanıtını alınca, "Sus!" diyecek, "RAB'in adı anılmamalı."
 11Çünkü RAB buyuruyor, Büyük ev toza, Küçük ev küle dönecek.
 12Atlar kaya üzerinde koşar mı? Kimse denizde^e öküzle çift sürer mi? Ama siz adaleti zehire, Doğruluk meyvesini pelinotuna çevirdiniz.
 13Sizler, Lo-Devar^f Kenti'ni aldık diye sevinenler,

- "Karnayim'i^g kendi bileğimizle ele geçirmedik mi?" diyenlersiniz.
 14"İşte bu yüzden, ey İsrail halkı, Üzerinize bir ulus göndereceğim" Diyor Her Şeye Egemen Tanrı RAB,
 "Levo-Hamat'tan Arava Vadisi'ne kadar ezecekler sizi."

Amos'un Görümleri

- 7 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Kralın payına düşen otlar biçilmişti. Otlar yeniden yeşermeye başlarken RAB sürüyle çekirge yarıyordu. 2Çekirgeler ülkedeki yeşil bitkileri yiyip bitirince:
 "Ey Egemen RAB, lütfen halkını başışla!" dedim,
 "Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!"
 3Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi.
 "Gerçekleşmeyecek bu" dedi.
 4Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım, Egemen RAB halkını cezalandırmak için ateşi çağırdı. Ateş enginleri yakıp tüketti, karayı yakıp tüketmeye başladı. 5O zaman, "Ey Egemen RAB, lütfen dur!" dedim,
 "Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!"
 6Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi.
 Egemen RAB, "Bu da gerçekleşmeyecek" dedi.
 7Başka bir görünümde şunu gösterdi bana: Baktım, Rab çekül kullanılarak örülmüş dümdüz bir duvarın yanında duruyor; elinde bir çekül var. 8RAB, "Ne görüyorsun, Amos?" diye sordu.
 Ben de, "Bir çekül" dedim.
 Bunun üzerine Rab, "İşte, halkım İsrail'in ortasına da bir çekül koyaca-

^e 6:12 "Denizde" ya da "Orada". ^f 6:13 "Lo-Devar": "Bir hiç" anlamına gelir.

^g 6:13 "Karnayim": "Boynuzlar" anlamına gelir. Boynuz gücün simgesidir.

ğım” dedi, “Bir daha onları esirgeme-
yeceğim.

“Yok olacak İshak soyunun
tapınma yerleri,
Yıkılacak İsrail'in kutsal yerleri,
Kılıçla yürüyeceğim Yarovam
soyunun üstüne.”

Amos ile Amatsya

¹⁰Beytel'deki Kâhin* Amatsya, İs-
rail Kralı Yarovam'a haber gönderip
şöyle dedi: “Amos İsrail'in göbeğin-
de sana düzen kurdu. Ülke onun bun-
ca sözünü kaldıramaz. ¹¹Çünkü Amos
diyor ki,

“Yarovam kılıçla öldürülecek,
İsrail halkı kesinlikle ülkesinin
dışına,
Sürgüne gönderilecek.”

¹²Bunun üzerine Amatsya Amos'a,
“Çek git, ey bilici!” dedi, “Yahuda'ya
kaç. Ekmeğini orada kazan. Orada
peygamberlik et. ¹³Bir daha Beytel'de
peygamberlik etme. Çünkü burası kra-
lın kutsal yeri, krallık tapınağıdır.”

¹⁴Amos, “Ben ne peygamberdim ne
de peygamber oğluydum” diye karşı-
lık verdi, “Yalnızca sığır yetiştirirdim.
Yabanıl incir ağaçlarına bakardım.
¹⁵RAB beni sürünün ardından aldı,
‘Git, halkım İsrail'e peygamberlik et’
dedi. ¹⁶Şimdi kulak ver RAB'bin söz-
lerine:

“İsrail'e karşı peygamberlik etme,
İshak soyuna karşı konuşma!’
diyorsun.

¹⁷Bu yüzden RAB şöyle diyor:
‘Karın kentte fahişe olacak,
Oğulların, kızların kılıçtan
geçirilecek.
Ölçü ipiyle paylaşılacak toprağın,
Sen ise kirli sayılan toprakta can
vereceksin.

İsrail halkı kesinlikle ülke dışına,
Sürgüne gönderilecek.’ ”

Bir Sepet Meyve

8 Egemen RAB bana şunu göster-
di: Baktım bir sepet olgun mey-
ve. ²Bana, “Ne görüyorsun, Amos?”
diye sordu.

“Bir sepet olgun meyve” diye yanıt-
ladım.

Bunun üzerine RAB, “Halkım İsra-
il'in sonu⁴ geldi” dedi, “Bir daha onla-
rı esirgemeyeceğim. ³O gün sarayda-
ki türküler yas çıgıllıklarına dönecek.”
Egemen RAB, “Her yer atılmış ceset-
lerle dolacak, sessizlik hüküm süre-
cek” diyor.

⁴Dinleyn bunu, ey yoksulu
çiğneyenler,
Ülkedeki mazlumları yok edenler!

⁵Diyorsunuz ki,
“Yeni Ay Töreni geçse de
tahılımızı satsak,
Şabat Günü* geçse de
buğdayımızı satışa çıkarsak.
Ölçeği¹ küçültüp fiyatı²
yükseltsek,
Hileli tartı kullanıp

⁶Yoksulları gümüş,
Mazlumları bir çift çarık
karşılığında satın alsak.
Buğday yerine süprütüsünü
satsak.”

⁷Yakup soyunun gurur duyduğu
RAB kendi başı üstüne ant içti:
“Onların yaptıklarının hiçbirini
asla unutmayacağım.

⁸Bu yüzden yer sarsılmayacak mı,
Üzerinde yaşayan herkes yas
tutmayacak mı?
Bütün yer Nil gibi yükselecek,

h 8:2 İbranice “Olgun” ve “Son” sözcükleri birbirini çağırıştırıyor. **1 8:5** “Ölçek”: İbranice “Efa”, yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. **1 8:5** “Fiyat”: İbranice “Şekel”, yaklaşık 11.5 gramlık bir ağırlık taşı.

Kabarıp yine incek Mısır'ın
ırmağı gibi.”

⁹“O gün” diyor Egemen RAB,
“Öğleyin güneşi batıracağım,
Güpegündüz yeryüzünü
karartacağım.

¹⁰Bayramlarınızı yasa,
Bütün ezgilerinizi ağta
döndüreğim.
Her bele çul kuşattıracağım,
Her başın saçını yoldurtacağım.
O günü biricik oğulun ardından
tutulan yasa çevirecek,
Sonunu acı getireceğim.

¹¹“İşte günler geliyor,
Ülkeye kıtlık göndereceğim”
Diyor Egemen RAB,
“Ekmek ya da su kıtlığı değil,
RAB'bin sözlerine susamışlık
göndereceğim.

¹²RAB'bin sözünü bulmak için
İnsanlar denizden denize,
Kuzeyden doğuya dek dolaşacak,
Oraya buraya koşacak, ama
bulamayacaklar.

¹³O gün güzel kızlar,
Yiğitler susuzluktan bayılacak.

¹⁴Samiriye tanrıçası Aşıma^j üzerine
ant içenler,
‘Ey Dan, senin ilahının başı üzerine’
Ve, ‘Beer-Şeva ilahının^k başı
üzerine’ diyenler
Düşecek ve bir daha kalkmayacak.”

İsrail Yıkıma Uğruyor

9 Rab'bi gördüm,
Sunağın yanında duruyordu.
“Sütun başlıklarına vur,
Eşikler sarsılsın” dedi,
“Başlıkları insanların başında parala.
Sağ kalanları kılıçtan geçireceğim.
Kaçan, kurtulan olmayacak,
²Ölümler diyarını delip girseler,
Elimi uzatıp onları çıkaracağım.

Göklere çıksalar,
Onları oradan indireceğim.

³Karmel Dağı'nın doruklarına
gizlenseler,
Artlarına düşüp onları
yakalayacağım.
Gözümün önünden uzağa,
denizin dibine girseler,
Orada yılanı buyruk vereceğim,
Onları sokacak.

⁴Düşmanlarınca sürgün edilseler,
Orada kılıca buyruk vereceğim,
Onları biçecek.
Gözümü üzerlerinden
ayırmayacağım,
Ama iyilik için değil, kötülük için.”

⁵Rab, Her Şeye Egemen RAB
Yere dokununca yer erir,
Üzerinde yaşayan herkes yasa
bürünür,
Bütün yeryüzü Nil gibi kabarır,
Mısır'ın ırmağı gibi yine alçalır.
⁶Yukarı odalarını gökyüzünde yapan,
Kubbesini yeryüzünde kuran,
Denizin sularını çağırıp
yeryüzüne dökten O'dur;
O'nun adı RAB'dir.

⁷“Ey İsrailililer,
Benim için Kûşlular'dan* ne
farkınız var?”
Diyor RAB.
“İsrailililer'i Mısır'dan,
Filistliler'i Kaftor'dan^l,
Aramlılar'ı Kir'den çıkaran ben
değil miyim?

⁸“İşte, Egemen RAB'bin gözleri
Bu günahlı krallığın üzerindedir.
Onu yeryüzünden söküp atacağım,
Ancak Yakup soyunu büsbütün
yok etmeyeceğim”
Diyor RAB.

⁹“İşte buyruk vereceğim,

j 8:14 “Samiriye tanrıçası Aşıma” ya da “Samiriye rezaleti”. **k 8:14** Septuaginta “İlahının”,
Masoretik metin “Yolunun”. **l 9:7** “Kaftor”: Bugünkü Girit.

Bütün uluslar arasından
İsrail'i kalburla eler gibi
eleyeceğim,
Bir çakıl bile yere düşmeyecek.
¹⁰Halkımın arasındaki bütün
günahlılar,
'Kötülük bizi bulmaz, bize
erişmez' diyenler
Kılıçtan geçirilecek."

İsrail'in Rab'be Dönüşü

"O gün Davut'un yıkık çardağını
yeniden kuracağım,
Gediklerini kapayacak,
Yıkık yerlerini onaracağım,
Onu eskisi gibi yapacağım,
¹²Öyle ki, Edomlular'ın sağ kalanlarını,
Bana ait olan bütün ulusları
sahiplensinler."

Bunu yapacak olan RAB böyle
diyor.

¹³"İşte, günler geliyor" diyor RAB,
"Çift süren orakçıya,
Üzüm basan ekin ekene erişecek,
Dağlardan tatlı şarap damlayacak,
Bütün tepelerden akacak.
¹⁴Sürgün halkım İsrail'i geri
getireceğim,
Yıkık kentleri onarıp orada
yaşayacaklar,
Bağlar dikip şarabını içecekler,
Bahçeler yapıp meyvesini
yiyecekler.
¹⁵Onları topraklarına dikeceğim,
Bir daha sökülmecekler
Kendilerine verdiğim topraktan."
Tanrınız RAB böyle diyor.

OVADYA

GİRİŞ

Kitap, Babilliler'in İ.Ö. 586'da Yerus l m'i ele geçirmesinden sonra yazıldı. Yahuda'nın düşmanı Esav soyundan gelen Edomlular Yerus l m'in düşmesine sevinmekle kalmadılar, Yahuda'nın kötü durumunu kullanarak kenti yağmalayıp işgalcilere yardım ettiler. Ovadya İsrail'in öteki düşmanları tarafından Edom'un bozguna uğratılıp cezalandırılacağına ilişkin peygamberlik etti.

Ana Hatlar:

1-14 Edom'un cezalandırılması

15-21 Rab'bin günü

Rab Edom'u Cezalandıracak

(Yer.49:7-22)

¹Ovadya'nın görümü.
Egemen RAB'bin Edom için söyle-
dikleri:

RAB'den bir haber aldık:

Uluslara gönderdiği haberci,

“Gelin, Edom'la savaşalım!” diyor.

²Edom'a, “Bak, seni uluslar arasında
k     d ş re eğim,

Herkes seni hor görecek” diyor.

³“Kaya” kovuklarında yaşayan,
Evini yükseklerde kuran sen!
Yüreğindeki gurur seni aldattı.

İçinden, ‘Beni kim yere
indirebilir?’ diyorsun.

⁴Kartal gibi y kselsen de,
Yuvanı yıldızlar arasında kursan
da,

Oradan indire eğim seni” diyor
RAB.

⁵“Hırsızlar ya da haydutlar gece
sana gelselerdi,

Yalnızca gereksindiklerini
 almazlar mıydı?

 z m toplayanlar bağına girseydi,
Birkaç salkım bırakmazlar mıydı?

Ama seni ne felaketler bekliyor;

⁶Esav'ın her şeyi yağmalanacak,
Gizli hazineleri ortaya  ıkarılacak.

⁷Seninle antlaşma yapanların hepsi
Seni toprağından sürecek.

Güvendiğin insanlar
Seni aldatıp yenilgiye uğratacak,

Ekmeğini yiyenler sana tuzak
kuracak

Ve sen farkına varmayacaksın
bile.”

⁸RAB diyor ki,
“O gün Edom'un bilge adamlarını,
Esav'ın dağlarındaki bilgi leri
yok ede eğim.

⁹Ey Teman^b, yiğitlerin öyle bir
korkuya kapılacak ki,
Esav'ın dağlarında bulunanların
hepsi

Kıyıma uğrayıp yok olacak.

a 3 “Kaya”: İbranice “Sela”. “Kaya” anlamına gelen Sela, Edom'un başkentinin adıydı.

b 9 “Teman”: Edom'un önemli kentlerinden biriydi.

1:1-14 Yşa.34:5-17; 63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Mal.1:2-5

- ¹⁰“Yakup soyundan gelen
kardeşlerine
Yaptığın zorbalıktan ötürü utanca
boğulacak
Ve sonsuza dek yok olacaksın.
¹¹Çünkü yabancılar onların malını
mülkünü yağmaladıkları gün
Uzakta durup seyrettin.
Öteki uluslar kapılarından içeri
girip
Yeruşalim için kura çıktıklarında
Sen de onlardan biri gibi
davrandın.
¹²Yahudalı kardeşlerinin o kötü
günden
Zevk almamalıydın.
Başlarına gelen yıkıma
sevinmemeli,
Sıkıntılı günlerinde onlarla alay
etmemeliydin.
¹³Halkım felakete uğradığı gün
Kente girmemeliydin,
O gün halkımın uğradığı
kötülükten zevk almamalı,
Malını mülkünü ele geçirmeye
kalkmamalıydın.
¹⁴Kaçmaya çalışanları öldürmek
için
Yol ağzında durmamalı,
O sıkıntılı günde kurtulanları
Düşmana teslim etmemeliydin.”

Tanrı Ulusları Yargılayacak

- ¹⁵“RAB'bin bütün ulusları
yargılayacağı gün yaklaştı.

Ey Edom, ne yaptıysan sana da
aynısı yapılacak.
Yaptıkların kendi başına gelecek.
¹⁶Ey Yahudalılar, kutsal dağımda
nasıl içtiyseniz,
Bütün uluslar da öyle içecekler.
İçip içip yok olacaklar,
Hiç var olmamış gibi.”

İsrail'in Zaferi

- ¹⁷“Ama kurtulanlar Siyon Dağı'nda
toplanacak
Ve orası kutsal olacak.
Yakup soyu da mirasına
kavuşacak.
¹⁸Yakup soyu ateş,
Yusuf soyu alev,
Esav soyu anız olacak.
Onları yakıp yok edecekler.
Esav soyundan kurtulan
olmayacak.”
RAB böyle diyor.
¹⁹Yahudalılar'dan Negev halkı
Esav'ın dağlarını; Şefela halkı Filist
bölgelerini; Yahudalılar'ın tümü Efra-
yim ve Samiriye topraklarını; Ben-
yaminliler Gilat'ı mülk edinecekler.
²⁰Kenan'dan sürülmüş olan İsraili sa-
vaşçılar Sarefat'a kadar uzanan toprak-
ları, Sefarat'taki Yeruşalimli sürgünler
de Negev'deki kentleri mülk edinecek-
ler. ²¹Halkı kurtaranlar Esav'ın dağla-
rını yönetimleri altına almak için Si-
yon Dağı'na çıkacaklar ve egemenlik
RAB'bin olacak.

YUNUS

GİRİŞ

Yunus Kitabı Kutsal Kitap'taki öbür peygamberlik kitaplarından farklılık göstermektedir. Tanrı'nın buyruğuna uymamaya çalışan bir peygamberin başından geçen olayları anlatan bir öyküdür. Tanrı Yunus'a İsrail'in acımasız düşmanı, Asur'un başkenti Ninova'ya gitmesini buyurdu. Ama Yunus oraya gidip Tanrı'nın söylediklerini bildirmek istemedi. Çünkü Tanrı'nın onları yok etmeyeceğini biliyordu. Başına gelenlerden sonra isteksiz olarak Tanrı'ya itaat etti. Sonunda halka bildirdiği kötü son gerçekleşmeyince suratını astı. Kitap Tanrı'nın yarattıkları üzerindeki sınırsız gücünü göstermektedir. Ama Tanrı her şeyden önce cezalandıran, yok eden bir Tanrı olmaktan çok, halkının düşmanlarını bile bağışlayıp kurtaran, seven ve acıyan Tanrı olarak tanımlanmaktadır.

Ana Hatlar:

- 1:1-17 Yunus'un çağırılması ve itaatsizliği
- 2:1-10 Yunus'un duası ve kurtulması
- 3:1-10 Yunus'un Ninova'ya karşı bildirisi
- 4:1-11 Tanrı'nın Ninova'ya acıması

Yunus Rab'den Kaçıyor

1 ¹²RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, “Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve halkı uyar” diye seslendi, “Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi.”

³Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşiş'e kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya inip Tarşiş'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşiş'e doğru yola çıktı.

⁴Yolda RAB şiddetli bir rüzgâr gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı. ⁵Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiye hafifletmek için yükleri denize atıldılar.

Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.

⁶Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, “Hey! Nasıl uyursun sen?” dedi, “Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız.”

⁷Sonra denizciler birbirlerine, “Gelin, kura çekelim” dediler, “Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi.” Kura çektiler, kura Yunus'a düştü.

⁸Bunun üzerine Yunus'a, “Söyle bize!” dediler, “Bu bela kimin yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?”

⁹Yunus, “İbrani'yim” diye karşılık verdi, “Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı RAB'be taparım^a.”

^a 1:9 “RAB'be taparım”: İbranice “RAB'den korkarım”. 1:1 2Kr.14:25

¹⁰Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. “Neden yaptın bunu?” diye sordular. Yunus’un RAB’den uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.

¹¹Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus’a, “Denizin dinmesi için sana ne yapalım?” diye sordular.

¹²Yunus, “Beni kaldırıp denize atın” diye yanıtladı, “O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtına-ya benim yüzümden yakalandınız.”

¹³Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu. ¹⁴RAB’be seslenerek, “Ya RAB, yalvarıyoruz” dediler, “Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB.” ¹⁵Sonra Yunus’u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti. ¹⁶Bu olaydan ötürü denizciler RAB’den öyle korktular ki, O’na kurbanlar sundular, adaklar adadılar.

¹⁷Bu arada RAB Yunus’u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

Yunus’un Duası

2 Yunus balığın karnından Tanrısı RAB’be şöyle dua etti:

^{2a}“Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım,

Yanıtladın beni.

Yardım istedim ölüler diyarının bağrından,

Kulak verdin sesime.

³Beni engine, denizin ta dibine fırlattın.

Sular sardı çevremi.

Azgın dalgalar geçti üzerimden.

⁴“Huzurundan kovuldum” dedim,

‘Yine de göreceğim kutsal tapınağını’^b.

⁵Sular boğacak kadar kuşattı beni, Çevremi enginler sardı, Yosunlar dolaştı başıma.

⁶Dağların köklerine kadar battım, Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan;

Ama, ya RAB, Tanrım,

Canımı sen kurtardın çukurdan.

⁷Soluğum tükenince seni andım, ya RAB,

Duam sana, kutsal tapınağına erişti.

⁸Değersiz putlara tapanlar, Vefasızlık etmiş olurlar.

⁹Ama şükranla kurban sunacağım sana,

Adağımı yerine getireceğim.

Kurtuluş senden gelir, ya RAB!”

¹⁰RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus’u karaya kustu.

Yunus Ninovalılar’a Sesleniyor

3 RAB Yunus’a ikinci kez şöyle seslendi: ^{2a}“Kalk, Ninova’ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.”

³Yunus RAB’bin sözü uyarınca kalkıp Ninova’ya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi. ⁴Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, “Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!” diye ilan etti. ⁵Ninova halkı Tanrı’ya inandı. Oruç* ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı.

⁶Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu. ⁷Ardından Ninova’da şu buyruğu yayımladı:

“Kral ve soyluların buyruğudur:

Hiçbir insan ya da hayvan –ister sıgır, ister davar olsun– ağzına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek. ⁸Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı’ya

b 2:4 “Yine de göreceğim kutsal tapınağını” ya da “Bir daha kutsal tapınağını nasıl göreceğim?”
1:17 Mat.12:40 3:4-5 Mat.12:41; Luk.11:32

yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin. ⁹Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkeden döner de yok olmayız.”

¹⁰Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

Yunus Tanrı'nın Acımasını Kınıyor

4 Yunus buna çok gücenip öfkelen-di. ²RAB'be şöyle dua etti: “Ah, ya RAB, ben daha ülkemdeyken böyle olacağını söylemedim mi? Bu yüzden Tarışî'e kaçmaya kalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin, cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrı'sın. ³Ya RAB, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir.”

⁴RAB, “Ne hakla öfkeleniyorsun?” diye karşılık verdi.

⁵Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisine

bir çardak yaptı, gölgesinde oturup kentin başına neler geleceğini görmek için beklemeye başladı. ⁶RAB Tanrı Yunus'un üzerine gölge salacak, sıkıntısını giderecek bir keneotu sağladı. Yunus buna çok sevindi. ⁷Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitki kurdu keneotunu kemirip kuruttu. ⁸Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına vuran güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek, “Benim için ölmek yaşamaktan iyidir” dedi.

⁹Ama Tanrı, “Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?” dedi.

Yunus, “Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim” diye karşılık verdi.

¹⁰RAB, “Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu” dedi, “Sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da, “ben Ninovalı'ya, o koca kente acımayayım mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var.”

MİKA

Giriş

Peygamber Mika, Yeşaya'yla aynı dönemde yaşadı. Yahuda'nın kırsal bir kentinde doğmuştu. Amos'un kuzey krallığına bildirdiği ulusal felaketin bir benzerinin aynı nedenle güney krallığı Yahuda'nın da başına geleceğinden emindi. Tanrı adaletsizlikten ötürü halkı cezalandıracaktı. Buna karşın Mika'nın peygamberliği geleceğe ilişkin açık ve net bir umut vaat ediyordu. Kitap Tanrı'nın yönetimindeki evrensel barışın altını çiziyor (4:1-4); yüce kralın Davut soyundan çıkacağını ve ulusa barış getireceğini bildiriyordu (5:2-5a). Ayrıca bir ayet de İsrail peygamberlerinin söylemek istediğini şöyle özetliyordu (6:8): "Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka Tanrınız RAB sizden ne istedi?"

Ana Hatlar:

1:1-3:12 Yahuda ve İsrail'in yargılanması

4:1-5:15 Yenilenme ve barış

6:1-7:20 Umut ve uyarı bildirisi

1 Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında RAB Moreşetli Mika'ya, Samiriye ve Yeruslaim'le ilgili olarak bir görüşünde şunu bildirdi:

²Ey halklar, hepiniz duyun;
Ey dünya ve bütün içindekiler,
dinleyin.
Egemen RAB kendi kutsal
tapınağından size karşı
tanıklık edecek.

Samiriye ve Yeruslaim'in Yargılanması

³İşte, RAB yerinden çıkıp gelecek,
Yeryüzüne inip dağ doruklarında
yürüyecek.
⁴Dağlar O'nun önünde ateş karşısında
eriyen balmumu gibi eriyecek,
Vadiler, bayır aşağı akan sular
gibi yarılacak.

⁵Bütün bunlar Yakupoğulları'nın isyanı
Ve İsrail halkının günahları

yüzünden olacak.
Yakupoğulları'nın isyanından kim
sorumlu?
Samiriye değil mi?
Yahuda'daki putperestlikten kim
sorumlu?
Yeruslaim değil mi?
⁶Bu yüzden RAB, "Samiriye'yi
kırdaki taş yığına,
Bağ dikilecek yere çevireceğim"
diyor,
"Taşlarını vadiye döküp
temellerini açacağım."
⁷Bütün putları paramparça edilecek,
Tapınaklarındaki fahişelere
verilen armağanlar yakılacak.
Samiriye'nin bütün putlarını yok
edeceğim.
Fahişelerin ücretiyle topladığı
armağanlar
Yine fahişelere ücret olacak."
⁸Ben Mika, bundan ötürü ağlayıp
ağıt yakacağım,

Çırçıplak, yalınayak dolaşacağım.
Çakal gibi uluyup baykuş gibi
öteceğim.

⁹Çünkü Samiriye'nin yaraları onmaz.
Yahuda da aynı sona uğramak üzere.
Halkımın yaşadığı Yeruşalim'in
kapılarına dayandı yıkım.

Düşman Yeruşalim'e Yaklaşıyor

¹⁰Bunu Gat'a^a duyurmayın,
Ağlamayın sakın!
Beytofra'da^b toz toprak içinde
yuvarlanın.

¹¹Ey Şafir halkı,
Çıplak ve utanç içinde geçip git.
Saanan'da^c yaşayanlar
kentlerinden çıkamayacaklar,
Beytesel halkı yas tutacak.
Kesecek sizden yardımını.

¹²Marot'ta yaşayanlar kurtulmayı
sabırsızlıkla bekliyor.
Çünkü RAB'bin gönderdiği felaket
Yeruşalim'in kapılarına dayandı.

¹³Ey Lakiş'te^f oturanlar, atları koşun
arabalara.
Siyon Kenti'ni günaha ilk
düşüren siz oldunuz.
Çünkü İsrail'in isyanını örnek
aldınız.

¹⁴Bundan ötürü Moreşet-Gat'a^d veda
armağanları^e vereceksiniz.
İsrail kralları Akziv^f Kenti'nden
boşuna yardım bekleyecek.

¹⁵Ey Mareşa'da^g yaşayanlar,
RAB kentinizi ele geçirecek olanı
üzerinize gönderecek.
İsrail'in yüce önderleri
Adullam'daki mağaraya
sığınacak.

¹⁶Sevgili çocuklarınız için
saçlarınızı yolup kazıyın.
Akbabalar gibi kafalarınızın keli
görünsün.

Çünkü çocuklarınız sizden alınıp
sürgüne götürülecek.

Halkı Sömürenlerin Cezalandırılması

2 Yatarken fesat ve kötülük
tasarlayanların vay haline!
Ortalık ağarınca tasarladıklarını
yaparlar.

Çünkü güçleri buna yeter.

²Göz diktikleri tarlaları zorla alır,
evlere el koyarlar.

Birini evinden, bir başkasını
mirasından ederler.

³Bu nedenle RAB bu halka şöyle diyor:

“Bakın, size öyle bir bela
hazırlıyorum ki,

Bundan yakanızı
kurtaramayacaksınız.

Öyle amansız bir zaman gelecek ki,
Başınız dik yürüyemeyeceksiniz.

⁴O gün sizinle alay edecekler.

Sizin için şu acıklı ezgiyi
söyleyecekler:

‘Büsbütün mahvolduk!

RAB halkımızın varını yoğunu
başkalarına bölüştürüyor,
Topraklarımızı hainlere dağıtıyor.’ ”

⁵Bu nedenle, ülkeyi kurayla
bölüştürme zamanı gelince
RAB'bin topluluğunda sizden
kimse bulunmayacak.

⁶İnsanlar, “Peygamberlik etmeyin”
diyorlar,

“Bu konularda peygamberlik
etmemeli.

Utandırılmayacağız.”

⁷Ey Yakupoğulları, böyle konuşulur mu?

“RAB'bin sabrı mı tükendi acaba?

O böyle şeyler yapar mı?

Benim sözlerim doğru yolda
yürüyenin yararına değil mi?”
diyor RAB,

a 1:10 “Gat”: “Duyurmak” sözcüğünü çağırıştır. **b 1:10** “Beytofra”: “Toz evi” anlamına gelir. **c 1:11** “Saanan”: “Çıkmak” sözcüğünü çağırıştır. **ç 1:13** “Lakiş”: “At takımı” anlamına gelir. **d 1:14** “Moreşet”: “Nişanlı” sözcüğünü çağırıştır. **e 1:14** “Veda armağanları”: Burada geline verilen veda armağanlarından söz ediliyor. **f 1:14** “Akziv”: “Aldatıcı” anlamına gelir. **g 1:15** “Mareşa”: “Ele geçiren” sözcüğünü çağırıştır.

- ⁸“Daha dün halkım düşman gibi ayaklandı.
Savaştan dönenlerin, kaygısızca önünüzden geçenlerin sırtından
Güzel giysilerini sıyırıp alırsınız.
⁹Halkımın kadınlarını rahat evlerinden kovar,
Çocuklarını yüce huzurumdan yoksun bırakırsınız.
¹⁰Kalkıp gidin, dinlenme yeriniz değil burası!
Murdarlığınız* yüzünden bu yer korkunç biçimde yıkılacak.
¹¹Yalancı, aldatıcı biri gelip,
‘Size şarap ve içkiden söz edeyim’ dese,
Bu halk onu peygamber kabul edecek.”

Kurtuluş Müjdesi

- ¹²“Ey Yakupoğulları,
Elbette hepinizi bir araya getireceğim.
İsrail'in geride kalanlarını elbette toplayacağım.
Ağıldaki davar gibi,
Otlaktaki sürü gibi bir araya getireceğim sizleri.
Topraklarınız insanlarla dolacak.”
¹³Tanrı yolu açıp halkın önünden gidecek.
Kent kapılarını kırıp dışarı çıkacaklar.
Kralları olan RAB önlerinden gidecek.

Önderlerin ve Peygamberlerin Suçu

- 3** Dedim ki,
“Ey Yakupoğulları'nın önderleri,
İsrail halkının yöneticileri,
Dinleyin! Adil olmanız gerekmez mi?
²Siz ki iyiden nefret eder, kötüyü seversiniz.
Halkımın derisini yüzer, etini kemiğinden sıyırsınız.
³Halkımın derisini yüzer, etini yersiniz.

- Kemiklerini kırar,
Tencerede, kazanda haşlanacak et gibi doğrarsınız.”
⁴Gün gelecek RAB'be yakaracaklar.
Ama O yanıtlamayacak,
Yüzünü onlardan gizleyecek.
Çünkü kötülük yaptılar.
⁵RAB diyor ki,
“Ey halkımı saptıran peygamberler,
Sizi doyuranlara esenlik diler,
Doyurmayanlara savaş açarsınız.
⁶Bu nedenle üzerinize görümsüz geceler çökecek.
Karanlıktan fal bakamayacaksınız.
Ey peygamberler, güneşiniz batacak, gününüz kararacak.
⁷Biliciler* utandırılacak.
Rezil olacak falcılar.
Utançtan yüzlerini örtecekler.
Çünkü Tanrı'dan yanıt gelmeyecek.”

- ⁸Ama Yakupoğulları'na isyanlarını, İsrail halkına günahlarını bildirmek için
Ben RAB'bin Ruhu'yla, güçle, Adalet ve cesaretle donatıldım.
⁹Adaletten nefret eden,
Doğruları çarpıtan ey Yakupoğulları'nın önderleri
Ve İsrail halkının yöneticileri, iyi dinleyin:
¹⁰Siyon'u kan dökerek,
Yeruşalim'i zorbalıkla bina ediyorsunuz.
¹¹Önderleri rüşvetle yönetir,
Kâhinleri* ücretle öğretir,
Peygamberleri para için falcılık eder.
Sonra da, “RAB bizimle birlikte değil mi?
Başımıza bir şey gelmez” diyerek RAB'be dayanmaya kalkışır.
¹²Siyon tarla gibi sürülecek sizin yüzünüzden.
Taş yığınının dönecek Yeruşalim.
Tapınağın kurulduğu dağ
Çalılarla kaplanacak.

Rab'bin Dağı

(Ysa.2:1-4)

- 4** RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ,
Son günlerde dağların en yücəsi,
Tepelerin en yükseği olacak.
Oraya akın edecek halklar.
- ²Birçok ulus gelecek,
“Haydi, RAB'bin Dağı'na,
Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na
çıkalım” diyecekler,
“O bize kendi yolunu öğretsin,
Biz de O'nun yolundan gidelim.
Çünkü yasa Siyon'dan,
RAB'bin sözü Yerusâlim'den
çıkacak.”
- ³RAB halklar arasında yargıçlık edecek,
Uzaklardaki güçlü ulusların anlaşmazlıklarını çözecek.
İnsanlar kılıçlarını çekiçe dövüp
saban demiri,
Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak,
Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.
- ⁴Herkes kendi asmasının, incir ağacının altında oturacak.
Kimse kimseyi korkutmayacak.
Bunu söyleyen, Her Şeye Egemen RAB'dir.
- ⁵Bütün halklar ilahlarının izinden gitse bile,
Biz sonsuza dek Tanrımız RAB'bin izinden gideceğiz.

**Yerusâlim Halkı
Sürgünden Dönecek**

- ⁶“Gün gelecek, düşkün, sürgüne gönderip ezdiğim halkı
Bir araya getireceğim” diyor RAB,
⁷“Düşkün, yaşatacak,
Uzaklara sürülenleri güçlü bir ulus yapacağım.

- Onları Siyon Dağı'nda bugünden sonsuza dek ben yöneteceğim.”
- ⁸Ve sen, sürünün gözcü kulesi olan ey Siyon Kenti'nin doruğu,
Eski egemenliğine kavuşacaksın.
Ey Yerusâlim, krallığını yeniden elde edeceksin.
- ⁹Neden öyle hıçkırır hıçkırır ağlıyorsun şimdi?
Doğuran kadın gibi neden acı çekiyorsun?
Kralın olmadığı için mi,
Öğütçün öldüğü için mi?
- ¹⁰Doğuran kadın gibi ağrı çek,
acıyla kıvrın, ey Siyon halkı.
Şimdi kentten çıkıp kırlarda konaklayacaksın.
Babil'e gidecek,
Orada özgürlüğe kavuşacaksın.
RAB seni orada kurtaracak düşmanlarının elinden.
- ¹¹Ama şimdi birçok ulus sana karşı birleşti.
“Siyon murdar* olsun,
Başına gelenleri gözlerimizle görelim” diyorlar.
- ¹²Ne var ki, RAB'bin ne düşündüğünü bilmiyorlar,
O'nun tasarılarını anlamıyorlar.
RAB onları harman yerinde dövülen buğday demetleri gibi cezalandırmak için topladı.
- ¹³RAB şöyle diyor:
“Ey Siyon halkı, kalk ve harmanı döv.
Çünkü seni demir boynuzlu,
Tunç* tırnaklı boğalar kadar güçlü kılacağım.
Birçok halkı ezip geçecek,
Zorbalıkla elde ettikleri serveti, zenginlikleri bana,
Yeryüzünün sahibi olan Rab'be adayacaksın.”
- 5** Ey ordular kenti, şimdi ordularını topla.
Çevremizi sardılar,

İsrail'i yönetenin yanağına
değnekle vuracaklar.

Kurtarıcı Beytlehem'den Çıkacak

² Ama sen, ey Beytlehem Efrata,
Yahuda boyları arasında önemsiz
olduğun halde,
İsrail'i benim adıma yönetecek
olan senden çıkacak.

Onun kökeni öncesizliğe,
zamanın başlangıcına dayanır.

³ Bu yüzden onu doğuracak olan
kadın doğurana dek
RAB İsrail'liler'i düşmanlarına
teslim edecek.
Sonra öbür soydaşları İsrail'liler'e
katılacak.

⁴ O gelince, halkını RAB'den aldığı
güçle
Tanrısı RAB'bin görkemli adına
yönetecek.
Halk güvenlik içinde yaşayacak.
Çünkü bütün dünya onun
büyüklüğünü kabul edecek.

⁵ Halkına esenlik getirecek.

Kurtuluş ve Yıkım

Asurlular ülkemize saldırıp
Kalelerimizi ele geçirince,
Onlara karşı çok sayıda önder^h
çıkacağız.

⁶ Asur topraklarını kılıçla,
Nemrut'un topraklarını yalın
kılıçla yönetecekler.
Ülkemize saldırıp
sınırlarımızdan içeri girecek
olan Asurlular'dan
Bizi bu önderler kurtaracak.

⁷ Yakup'un soyundan geride kalanlar,
Birçok halkın arasında
RAB'bin gönderdiği çiy gibi,
Kimseye dayanmadan, kimsenin
onayını beklemeden
Otları sulayan sağanak
yağmurları gibi olacaklar.

⁸ Orman hayvanları arasında aslan
ne ise,

Davar sürülerini paralayıp
dağıtan, kurtulma fırsatı
vermeyen genç aslan ne ise,
Yakup'un soyundan geride
kalanlar da uluslar arasında,
Halkların ortasında öyle olacaklar.

⁹ Ey İsrail'liler, düşmanlarınızı
yeneceksiniz.
Karşıtlarınızın hepsi ortadan
kalkacak.

¹⁰ RAB diyor ki,
“O gün atlarınızı elinizden alacak,
Savaş arabalarınızı yok edeceğim.
¹¹ Ülkenizdeki kentleri yıkacak,
Bütün kalelerinizi yerle bir
edeceğim.

¹² Büyü yapma gücünüzü kıracağım,
Aranızda falcı kalmayacak.

¹³ Putlarınızı, dikili taşlarınızı
kaldırıp atacağım.
Ellerinize yaptığınız putlara
artık tapmayacaksınız.

¹⁴ Aşera* putlarınızı söküp atacağım,
Yerle bir edeceğim kentlerinizi.

¹⁵ Söz dinlemeyen ulusları öfke ve
gazapla cezalandıracağım.”

Rab'bin Yargısı

6 RAB'bin söylediğine kulak verin:
Kalkın, davanızı dağların
önünde dile getirin.

Tepeler duysun sesinizi.

² Ey dağlar ve yeryüzünün sarsılmaz
temelleri,

RAB'bin suçlamasını dinleyin.
Çünkü RAB halkından davacı,
İsrail'den şikâyetçi.

³ “Ey halkım, sana ne yaptım?” diyor
RAB,

“Sana nasıl yük oldum, yanıtla.

⁴ Seni Mısır'dan ben çıkardım,
Ben kurtardım seni kölelik
diyarından.

^h 5:5 “Çok sayıda önder”: İbranice “Yedi çoban ve sekiz önder”.

5:2 Mat.2:6; Yu.7:42 5:6 Yar.10:8-11 6:4 Çık.12:50-51 6:4 Çık.4:10-16; 15:20

Sana öncülük etsinler diye
Musa'yı, Harun'u, Miryam'ı
ben gönderdim.
⁵Ey halkım, Moav Kralı Balak'ın
neler öğütlediğini,
Beor oğlu Balam'ın onu nasıl
yanıtladığını anımsa.
Şittim'den Gilgal'a dek olup biteni an.
Sizleri nasıl kurtardığımı o
zaman anlayacaksınız."

⁶RAB'bin önüne ne ile çıkayım,
Yüce Tanrı'ya nasıl tapınayım?
O'nun önüne yakmalık sunuyla* mı,
Bir yaşında danayla mı çıkayım?

⁷Binlerce koç sunsam,
Zeytinyağından on binlerce dere
akıtsam,
RAB hoşnut kalır mı?
Suçuma karşılık ilk oğlumu,
İşlediğim günah için bedenimin
ürününü versem olur mu?

⁸Ey insanlar, RAB iyi olanı size
bildirdi;
Adil davranmanızdan, sadakati
sevmenizden
Ve alçakgönüllülükle yolunda
yürümenizden başka
Tanrınız RAB sizden ne istedi?

Yeruşalim'in Suçu ve Cezası

⁹Dinleyin! RAB kente sesleniyor.
O'nun adından korkmak bilgeliktir.
Diyor ki, "Ey halk ve kent meclisi,
dinleyin".

¹⁰Kötü adamların evleri
Haksızca kazanılmış servetlerle
dolu,
Bilmiyor muyum sanıyorsunuz?
Eksik ölçek lanetlidir.

¹¹Hileli terazi kullanan,
Torbasında eksik ağırlıklar olan
adamı nasıl aklayayımı?

¹²Kentin zenginleri zorba,
Halkı da yalancıdır.

Dillerinden aldatıcı sözler dökülür.
¹³Günahlarınızdan ötürü yıkınızı,
Mahvınızı hazırladım bile.
¹⁴Yiyecek, ama doymayacaksınız.
Aç kalacak karnınız,
Biriktireceksiniz, ama
saklayamayacaksınız.
Koruyabildiğinizi kılıçla yok
edeceğim.
¹⁵Ekecek, ama biçemeyeceksiniz.
Zeytin ezecek, ama yağını
sürünemeyeceksiniz.
Üzümü sıkacak, ama şarabını
içemeyeceksiniz.
¹⁶Kral Omri'nin buyruklarına,
Ahav soyunun kötü adetlerine
uyduğunuz,
Onların törelerini izlediğiniz için
sizi utanca boğacağım, yıkıma
uğratacağım.
Halkım olarak aşağılanmaya
dayanmak zorunda
kalacaksınız."

Mika'nın Ağıtı

7 Vay halime benim! Yazın meyve
toplandıktan
Ve bağbozumundan artakalan
üzümler alındıktan sonra
Tek bir salkım bulamayan adam
gibiyim.
Canım turfanda inciri nasıl da
çekiyor!
²Ülkede Tanrı'ya sadık kul kalmadı.
İnsanlar arasında dürüst kimse yok.
Herkes kan dökmek için pusuda.
Kardeş kardeşe tuzak kuruyor.
³Kötülük yapmakta elleri ne becerikli!
Önderler armağan istiyor,
yargıçlar rüşvet alıyor.
Güçlüler her istediklerini zorla
yaptırıyor,
Düzen üstüne düzen kuruyorlar.
⁴En iyileri çalı çırpıdan değersiz,
En dürüstleri dikenli çitten beterdir.

Ama peygamberlerininⁱ uyardığı gibi,
Cezalandırılacakları gün geldi çattı.
Şaşkınlık içindeler şimdi.

⁵İnanmayın komşunuza,
Dostunuza güvenmeyin.
Koyununuzda yatan karınızın
yanında bile
Sıkı tutun ağzınızı.

⁶Çünkü oğul babasına saygısızlık
ediyor,
Kız annesine, gelin kaynanasına
karşı geliyor.
İnsanın düşmanı kendi ev halkıdır.
⁷Ama ben umutla RAB'be bakıyor,
Kurtarıcı olan Tanrı'yı bekliyorum.
Duyacak beni Tanrım.

Kurtuluş Yolu

⁸Halime sevinme, ey düşmanım!
Düşsem de kalkarım.
Karanlıkta kalsam bile RAB
bana ışık olur.
⁹RAB'be karşı günah işlediğim için,
O'nun öfkesine dayanmalıyım.
Sonunda davamı savunup
hakkımı alacak,
Beni ışığa çıkaracak, adaletini
göreceğim.
¹⁰Düşmanım da görecek ve utanç
içinde kalacak.
O düşman ki,
“Hani Tanrın RAB nerede?” diye
soruyordu bana.
Onun düşüşünü gözlerimle
göreceğim.
Sokaktaki çamur gibi ayak
altında çiğnenecek.
¹¹Ey Yeruşalim,
Surlarının onarılacağı,
Sınırlarının genişletileceği gün
gelecek.
¹²Halkımızdan olanlar o gün
Asur'dan Mısır'a,
Mısır'dan Fırat'a kadar uzanan
topraklardan,

Denizler arasında, dağlar
arasında kalan topraklardan
sana gelecekler.

¹³Ama ülke, içinde yaşayanların
yaptığı kötülükler yüzünden
viraneye dönecek.

Dua ve Teşekkür

¹⁴Ya RAB, mirasın olan
Ve Karmel'in ortasındaki ormandaⁱ
ayrı yaşayan sürünü, halkını
Değneğinle güt.
Geçmişte olduğu gibi,
Başan'da ve Gilat'ta beslensinler.
¹⁵Bizi Mısır'dan çıkardığın
günlerdeki gibi,
Harikalar yarat halkın için.
¹⁶Uluslar bunu görünce
Yaptıkları bunca zorbalıktan
utanacaklar.
Elleriyle ağızlarını kapayacak,
kulaklarını tıkayacaklar.
¹⁷Yılanlar gibi, sürüngenler* gibi
toprak yalayacak,
Titreyerek sığınaklarından
çıkacaklar.
Ey Tanrımız RAB, dehşet içinde
sana dönecek
Ve senden korkacaklar.
¹⁸Senin gibi suçları silen,
Kendi halkından geride
kalanların isyanlarını
bağışlayan başka tanrı var mı?
Sonsuza dek öfkeli kalmazsın,
Çünkü merhametten hoşlanırsın.
¹⁹Bize yine acıyacaksın,
Çiğneyeceksin suçlarımızı ayak
altında.
Bütün günahlarımızı denizin
dibine atacaksın.
²⁰Geçmişte atalarımıza ant içtiğin gibi,
Yakup'un ve İbrahim'in torunları
olan bizlere de
Verdiğin sözü tutacak ve sadık
kalacaksın.

i 7:4 “Peygamberlerinin” ya da “Gözcülerinin”. j 7:14 “Karmel'in ortasındaki ormanda” ya da “Ormandaki verimli topraklarda”. 7:6 Mat.10:35-36; Luk.12:53

NAHUM

GİRİŞ

Nahum, İsraililer'in güçlü düşmanı Asur'un başkenti Ninova'nın düşüşünü önceden bildiren bir kitaptır. Ninova'nın İ.Ö. 612 yılında yıkılması, Tanrı'nın acımasız ve gururlu bir ulusu yargılaması olarak görülmektedir.

Ana Hatlar:

1:1-15 Ninova'nın yargılanması

2:1-3:19 Ninova'nın düşüşü

1 Ninova ile ilgili bildiri, Elkoşlu Nahum'un görüşünü anlatan kitaptır.

Rab'bin Ninova'ya Öfkesi

²RAB kıskanç, öç alıcı bir Tanrı'dır.

Öç alır ve gazapla doludur.
Hasımlarından öç alır,
Düşmanlarına karşı öfkesi
sürekli.

³RAB tez öfkelenmez ve çok
güçlüdür.

Suçlunun suçunu asla yanına
koymaz.

Geçtiği yerde kasırgalar,
fırtınalar kopar.

O'nun ayaklarının tozudur bulutlar.

⁴Bir buyrukla kurutur denizi,
Kurutur bütün ırmakları.
Solar Başan'ın, Karmel Dağı'nın
yeşillikleri

Ve Lübnan'ın çiçekleri.

⁵Dağlar RAB'bin önünde titrer,
Erir tepeler.

Yer sarsılır önünde.

Dünya ve üzerinde yaşayanların
tümü titrer.

⁶O'nun gazabına kim karşı durabilir,
Kim dayanabilir kızgın öfkesine?
Ateş gibi dökülür öfkesi,

Kayaları paramparça eder.

⁷RAB iyidir,

Sığınaktır sıkıntı anında.

Korur kendisine sığınanları.

⁸Ama Ninova'yı azgın sellerle yok
edecek,

Düşmanlarını karanlığa sürecek.

⁹RAB'be karşı neler tasarlasanız,
Hepsini yok edecek.

İkinci kez kimse karşı
koyamayacak.

¹⁰Birbirine dolaşmış dikenler gibi,
Kuru anız gibi,

Yanıp biteceksiniz, ey ayyaşlar.

¹¹Ey Ninova, RAB'be karşı kötülük
tasarlayan,

Şer öğütleyen kişi senden çıktı.

¹²RAB diyor ki,

“Asurlular güçlü ve çok olsalar
bile, yok olup gidecekler.

Ey halkım, seni sıkıntıya soktuysam
da, bir daha sokmayacağım.

¹³Şimdi boyunduruğunu parçalayıp
üzerindeki bağları koparacağım.”

¹⁴RAB, “Artık soyunu sürdüreceğ
torunların olmasın”

Diye buyurdu, ey Ninova.

"Tanrılarının tapınağındaki oyma
ve dökme putları yok
edeceğim" diyor.
"Mezarını hazırlayacağım.
Çünkü sen aşağılıksın."

¹⁵ İşte, müjde getirenin ayakları
dağları aşip geliyor,
Size esenlik haberini getiriyor.
Ey Yahudalılar, bayramlarınızı
kutlayın,
Adak sözünüzü yerine getirin.
O kötü ulusun istilasına
uğramayacaksınız bir daha.
Çünkü o büsbütün yok edildi.

Ninova'nın Düşüşü

2 Saldırı altındasın, ey Ninova,
surlarını koru,
Yolu gözle, belini doğrult, topla
bütün gücünü.
² Çünkü RAB Yakup'un soyunu
İsrail'in eski görkemine
kavuşturacak;
Düşmanları onları perişan edip
asmalarını harap etmiş olsa bile.
³ Askerlerinin kalkanları kıpkızıl,
Yiğitler allar kuşanmış.
Savaş arabalarının demirleri
hazırlık günü nasıl da parılıyor!
Çam mızraklar sallanıyor havada.

⁴ Sokaklardan fırtına gibi geçiyor
savaş arabaları,
Meydanlardan koşuyorlar her
yöne,
Şimşek gibi seğirtiyorlar.
Görünüşleri meşalelerden farksız.

⁵ Ninova Kralı topluyor seçkin
askerlerini,
Ama sendeliyorlar yolda.
Saldıranlar kent surlarına doğru
seğirtiyor,
Siperler kuruluyor.
⁶ İrmakların kapıları açıldı
Ve yerle bir oldu saray.

⁷ Tanrı'nın dediği oldu, soyup
götürdüler kenti.
Güvercinler gibi iniyor kadın
köleler,
Göğüslerini döverek.
⁸ Kaçıp gidiyor Ninova halkı,
Boşalan bir havuzun suyu gibi,
"Durun, durun!" diye bağıryorlar,
Ama geri dönüp bakan yok.

⁹ Yağmalayın altınını, gümüşünü,
Yok servetinin sonu.
Her tür değerli eşyayla dolup taşıyor.

¹⁰ Yıkıldı, yerle bir oldu, viraneye
döndü Ninova.
Eriyor yürekler,
Bükülüyor dizler, titriyor bedenler,
Herkesin beti benzi soluyor.

¹¹ Aslanların inine,
Yavru aslanların beslendiği yere
ne oldu?
Aslanla dışisinin ve yavrularının
korkusuzca gezindiği yere ne
oldu?

¹² Aslan, yavrularına yetecek
kadarını avladı,
Dişileri için avını boğazladı.
Mağarasını avladıklarıyla,
İnini kurbanlarıyla doldurdu.

¹³ Her Şeye Egemen RAB, "Sana
karşıyım" diyor,
"Yakacağım savaş arabalarını,
Dumanları tütecek.
Genç aslanlarını kılıç yiyip
tükecek.
Yeryüzünde av bırakmayacağım
sana
Ulaklarının sesi işitilmeyecek
artık."

3 Elleri kanlı kentin vay haline!
Yalanla, talanla dolu.
Yağmalamaktan geri kalmıyor.

- ²Kamçı şaklamaları, tekerlek gürültüleri,
Koşan atlar, sarsılan savaş arabaları,
- ³Saldıran atlılar, çakan kılıçlar,
Parıldayan mızraklar, yığın yığın ölüler...
Sayısız ceset.
Yürürken ayaklar takılıyor ölülere.
- ⁴Her şey o alımlı, büyücü fahişenin
sınırsız ahlaksızlığından oldu.
Fahişeliğiyle ulusları, büyüleriyle
halkları kendine tutsak etti.
- ⁵Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Sana karşıyım, ey Ninova!
Savuracağım eteklerini yüzüne.
Uluslara çıplaklığını,
Halklara ayıp yerlerini
göstereceğim.
- ⁶Seni pislikle sıvayıp rezil edeceğim.
Dehşetle seyredecek herkes seni.
- ⁷Seni kim görse kaçacak.
‘Harabeye döndü Ninova’
diyecekler,
‘Kim dövünecek onun için?
Nereden bulalım onu avutacak
birilerini?’ ”
- ⁸Sen No-Amon’dan^a daha mı
üstünsün?
O kent ki, kanallar arasındaydı,
Suyla çevrelenmişti,
Kalesi Nil Irmağı, surlarıysa
sulardı.
- ⁹Kûş* ve Mısır onun sınırsız
gücünün kaynağıydı.
Pût ve Luv da yandaşlarıydı.
- ¹⁰Öyleyken tutsak düştü, halkı sürüldü.
Yavruları köşe başlarında
paramparça edildi.
Soyluları için kura çekildi,
Zincire vuruldu ileri gelenleri.
- ¹¹Acıyla kendinden geçeceksin, ey
Ninova,
Düşmanlarından korunacak yer
arayacaksın.
- ¹²Senin kalelerin incir ağacının ilk
olgunlaşan meyvesi gibidir.
Bir silkeleyişte yiyeceğin ağzına
düşecekler.
- ¹³Askerlerine bak! Kadın gibi hepsi.
Kapıların ardına kadar düşmana
açık.
Ateş yiyip bitirmiş kapı sürgülerini.
- ¹⁴Kuşatma vakti için su biriktir
kendine,
Savunmanı güçlendir.
Tuğla yapmak için kili çigne,
Kalıpları hazırla.
- ¹⁵Orada ateş seni yiyip bitirecek,
Kılıç seni kesip biçecek.
Genç çekirgelerin yiyip bitirdiği
ekin gibi yok olacaksın.
- Çekirgeler gibi, genç çekirgeler
gibi çoğalmalısın.
- ¹⁶Tüccarlarının sayısı gökteki
yıldızlardan çok.
Ama düşmanların genç çekirgeler
gibi ülkeyi talan edip gidecekler.
- ¹⁷Koruyucularınla görevlilerin serin
günlerde duvarlara konan
çekirgeler gibidir,
Güneş doğunca uçup kayıplara
karışan çekirge sürüsü gibi.
- ¹⁸Ey Asur Kralı, yöneticilerin öldü,
Uyudu sonsuza dek soyluların.
Halkın dağlara dağıldı.
Onları toplayacak kimse yok.
- ¹⁹Ugradığın felaketten kurtuluş yok,
yaraların ölümcül.
Başına gelenleri duyanlar
sevinçle el ovuşturuyorlar.
Çünkü dinmeyen vahşetinden
kim kaçabildi ki?

HABAKKUK

GİRİŞ

Peygamber Habakkuk İ.Ö. 7. yüzyılın sonlarına doğru, Babilliler'in Ortadoğ'da egemen olduğu dönemde yaşadı. Bu acımasız insanların zorbalığından çok derin rahatsızlık duyan Habakkuk Rab'be şunu sordu: "Doğrular kötülere yem olurken neden susuyorsun?" (1:13). Rab uygun bulduğu zamanda harekete geçeceğini söyledi. Aynı zamanda, "Doğru kişi sadakatıyla yaşayacaktır" dedi (2:4).

Kitabın geri kalan bölümü kötülerin başına gelecek korkunç sonu bildiriyor. Kitap, Habakkuk'un güçlü imanını dile getiren, Tanrı'nın büyüklüğünü kutlayan bir ilahiyle son buluyor.

Ana Hatlar:

1:1-2:4 Habakkuk'un yakınmaları ve Rab'in yanıtı

2:5-20 Kötülerin korkunç sonu

3:1-19 Habakkuk'un duası

1 Peygamber Habakkuk'a bir görüm-
de verilen bildiridir.

Habakkuk'un Rab'be Yakınması

²Ya RAB, ne zamana dek seni
yardıma çağıracağım,
Beni duymuyor musun?

"Zorbalık var" diye haykırıyorum
sana,

Ama kurtarmıyorsun!

³Bunca kötülüğü bana neden
gösteriyorsun,

Nasıl hoş görürsün bunca
haksızlığı?

Nereye baksam şiddet ve zorbalık
var.

Kavgaların, çekişmelerin sonu
gelmiyor.

⁴Bu yüzden yasa işlemez oldu,
Bir türlü yerini bulmuyor hak.
Kötüler doğruları kısıp almış
Ve böylece adalet saptırılıyor.

Rab'in Yanıtı

⁵"Bakin öbür uluslara,
Gördüklerinize büsbütün
şaşacaksınız.
Sizin gününüzde öyle işler
yapacağım ki,
Anlatsalar inanmayacaksınız.

⁶Başkalarına ait toprakları ele
geçirmek için
Dünyanın dört yanına yürüyen o
acımasız ve saldırgan ulusu,
Kildaniler'i* güçlendireceğim.

⁷Dehşetli ve korkunçturlar,
Gururlu ve başlarına buyrukturlar.

⁸Parstan çeviktir atları,
Aç kurttan daha azgın.
Atlıları yeri deşerek geliyor
uzaklardan,
Avına saldıran kartal gibi uçuyorlar,
⁹Yağmalamak için geliyor hepsi.
Orduları çöl rüzgarı gibi ilerliyor
Ve kum gibi tutsak topluyorlar.

¹⁰Küçümsüyorlar kralları,
Yöneticilerle alay ediyorlar.
Dudak büküyorlar bütün surlu
kentlere,
Önlerine toprak yığıp onları ele
geçiriyorlar.
¹¹Rüzgar gibi geçip gidiyorlar.
Bu suçlu adamların ilahları kendi
güçleridir.”

Habakkuk Rab'be Yine Yakınıyor

¹²Ya RAB, kutsal Tanrım,
Öncesizlikten beri var olan sen
değil misin?
Sen ölmeyeceksin^a.
Ya RAB, bizi yargılamak için
Kildaniler'i* mi seçtin?
Ey sığınağımız^b, onlara mı
verdin cezalandırma yetkisini?
¹³Kötüye bakamayacak kadar saftır
gözlerin.
Haksızlığı hoş göremezsin.
Öyleyse nasıl hoş görürsün
Bu hain adamları?
Doğrular kötülere yem olurken
Neden susuyorsun?
¹⁴İnsanları denizdeki balıklara,
Yöneticiden yoksun sürüngenlere*
çevirdin.
¹⁵Kildaniler onları iltayla, ağla,
Serpme ağla tutar gibi tutuyor
Ve sevinç çığlıkları atıyorlar.
¹⁶Kurban kesiyorlar ağlarına bu
yüzden.
Kendilerine lezzetli ve bol
yiyecek sağlayan ağları için
buhur yakıyorlar.
¹⁷Ağlarını durmadan boşaltmaya,
Ulusları acımasızca öldürmeye
devam edecekler mi?

2 Nöbet yerinde, gözcü kulesinde
durayım,
Bakayım RAB bana ne diyecek,

Yakınmalarına ne yanıt verecek
göreyim.

Rab'bin Yanıtı

²Şöyle yanıtladı RAB:
“Göreceklerini taş levhalara
oyarak yaz.
Öyle ki, herkes bir çırpıda
okusun.
³Bu olayların zamanı gelmedi henüz.
Sonun belirtileridir bunlar ve
yalan değildir.
Gecikiyormuş gibi görünse de
bekle olacakları,
Kesinlikle olacak, gecikmeyecek.
⁴Bakin şu övünge kişiye, niyeti iyi
değildir.
Ama doğru kişi sadakatiyle^c
yaşayacaktır.
⁵Servet aldatıcıdır.
Küstahlar kalıcı değildir;
Açgözlüdürler ölümler diyarı gibi
Ve ölüm gibi hiç doymazlar.
Ülkeleri ele geçirip halkları
tutsak alırlar.
⁶Tutsak alınanlar onları küçümseyip
alay etmeyecekler mi?
‘Kendisine ait olmayanı ele
geçirenin,
Haraç alarak zenginleşenin vay
haline!
Daha ne kadar sürecektir bu?’
demeyecekler mi?
⁷Haraca kestiklerinizin ansızın
ayaklanmayacak mı?
Uyanıp yakanıza
yapışmayacaklar mı?
İşte o zaman onlar için çapul malı
gibi olacaksınız.
⁸Birçok ulusu soyduğunuz,
Kan döktüğünüz,
Ülkelere, kentlere ve oralarda
yaşayan herkese zorbalık
ettiğiniz için,

^a 1:12 Olası metin “Sen ölmeyeceksin”, Masoretik metin “Biz ölmeyeceğiz”.

^b 1:12 “Sığınağımız” ya da “Kayamız”. ^c 2:4 “Sadakatiyle”: Septuaginta “Bana olan imanla”.
2:3-4 Rom.1:17; Gal.3:11; İbr.10:37-38

Halklardan sağ kalanlar da sizi
soyacaklar.

⁹Evinin haksız kazançla doldurmanın,
Felaketten kaçmak için yuvasını
yüksek yere kuranın vay haline!

¹⁰Birçok halkı kıyıma uğratmakla
Kendi soyunuzu utanca boğdunuz,
Kendi yıkımınızı hazırladınız.

¹¹Duvar taşları bile haykıracak bunu
Ve yankılanacak ahşap kirişler.

¹²Kan dökerek kentler kuranın,
Zorbalıkla beldeler yapanın vay
haline!

¹³Halkların bütün emeklerinin
yanması,
Ulusların bütün çabalarının boşa
gitmesi
Her Şeye Egemen RAB'bin işi
değil mi?

¹⁴Çünkü sular denizi nasıl
dolduruyorsa,
Dünya da RAB'bin yüceliğinin
bilgisiyle dolacak.

¹⁵Çıplak bedenlerini seyretmek için
Komşularına içki içirip sarhoş eden,
İçkiye zehir bile katan sizlerin
vay haline!

¹⁶Onur yerine utanca boğulacaksınız.
Şimdi sıra sizde, için de
çıplaklığınız görünsün.
RAB size sağ elindeki ceza dolu
kâseden* içirecek.
Onurunuz kırılacak, rezil
olacaksınız.

¹⁷Lübnan'a ettiğiniz zorbalık kendi
başınıza gelecek.
Telef ettiğiniz hayvanlar sizi
dehşete düşürecek.
Çünkü insan kanı döktünüz,
Ülkelere, kentlere ve oralarda
yaşayan herkese zorbalık ettiniz.

¹⁸İnsanın biçim verdiği oyma ya da
dökme putun ne yararı var ki
aldatmaktan başka?
Putu yapan, yaptığına güvenir,

Ama yaptığı ne ki, dilsiz puttan
başka.

¹⁹Tahta puta, 'Canlan!' diyenin,
Dilsiz taş, 'Uyan' diyenin
Vay haline!
Put yol gösterebilir mi?
Altınla, gümüşle kaplanmış,
Ama içinde yaşam soluğu yok.

²⁰Oysa RAB kutsal tapınağındadır.
Sussun bütün dünya O'nun
önünde."

Habakkuk'un Duası

3 Peygamber Habakkuk'un Duası -
Şigyonot^c Makamında

²Ya RAB, ününü duydum ve
yaptıklarının karşısında
ürperdim.
Günümüzde de aynı şeyleri yap,
ya RAB,
Şimdi herkes bilsin neler
yapabildiğini.
Öfkeliyken merhametini anımsa!

³Tanrı Teman'dan,
Kutsal Tanrı Paran Dağı'ndan
geldi. *Sela^d*
Görkemi kapladı gökleri,
O'na sunulan övgüler dünyayı
doldurdu.

⁴Güneş gibi parıldıyor,
Elleri ışık saçıyor.
Gücünün gizi ellerinde.

⁵Yayıyor salgın hastalıklar önüsıra,
Ardısıra da ölümcül hastalıklar.

⁶Duruşuyla dünyayı sarstı,
Titretti ulusları bakışıyla,
Yaşlı dağlar darmadağın oldu,
Dünya kurulu! beri var olan
tepeler O'na baş eğdi.
Tanrı'nın yolları değişmezdir.

⁷Kuşan çadırlarını çaresizlik içinde
gördüm,

ç 3:1 "Şigyonot": Bir müzik makamı ya da duygusal bir şiir biçimi olduğu sanılıyor.

d 3:3,9,13 "Sela": Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğu sanılıyor. 2:14 Yşa.11:9

- Midyan konutları korkudan
titriyordu.
- ⁸Ya RAB, nehirlerle mi öfkelenedin?
Gazabın ırmaklara mı?
Yoksa denize mi kızdın da,
Atlarına, yenilmez savaş
arabalarına bindin?
- ⁹Gerdin yayını,
Okların içtiğin antlardır. *Sela*
Yeryüzünü akarsularla yardım.
- ¹⁰Sarsıldı dağlar seni görünce,
Seller her yanı süpürüp geçti.
Engin denizler gürledi, dalgalar
yükseldi.
- ¹¹Uçuşan oklarının pırıltısından,
Parlayan mızrağının ısıltısından,
Yerlerinde durakaldı güneş ve ay.
- ¹²Gazap içinde ilerledin yeryüzünde,
Ulusları öfkeyle çiğneyip ezdin.
- ¹³Kendi halkını, seçtiğin ulusu^e
kurtarmaya geldin.
Kötü soyun başını ezdin,
Soydun onu tepeden tırnağa. *Sela*
- ¹⁴Başını kendi mızrağıyla deldin.
Askerleri fırtına gibi gelmişti bizi
dağıtmaya,
Saklanan düşkünleri yok etmiş
gibi seviniyorlardı.
- ¹⁵Sense atlarıyla çiğneyip geçtin

büyük denizleri,
Sularını köpürterek...

- ¹⁶Sesini duyunca yüreğim hopladı,
Seğirdi dudaklarım,
Kemiklerim eridi sanki,
Çözüldü dizlerimin bağı.
- Ama bize saldıran halkın felakete
uğrayacağı günü
Sabırla bekleyeceğim.
- ¹⁷Tomurcuklanmasa incir ağaçları,
Asmalar üzüm vermese,
Boşa gitse de zeytine verilen emek,
Tarlalar ürün vermese de,
Boşalsa da davar ağılları,
Sığır kalmasa da ahırlarda,
- ¹⁸Ben yine RAB sayesinde
sevineceğim,
Kurtuluşumun Tanrısı sayesinde
sevinçten coşacağım.
- ¹⁹Egemen RAB gücümdür benim.
Ayaklarıma geyik ayağının
çevikliğini verir.
Aşırtır beni yükseklerden.

*Müzik şefi için: Telli sazlar eşliğinde
söylenecek.*

^e 3:13 "Seçtiğin ulusu": İbranice "Meshettiğini*"
3:19 2Sa.22:34; Mez.18:33

SEFANYA

GİRİŞ

Peygamber Sefanya İ.Ö. 7. yüzyılın ikinci yarısında, büyük olasılıkla Kral Yoşiya'nın İ.Ö. 621 yılında yaptığı dinsel reformlardan önceki yıllarda Yahuda ve çevresindeki halklara seslendi. Kitap şu peygamberlik konularını içeriyor: Başka ilahlara tapan Yahuda'nın korkunç şekilde cezalandırılacağı gün gelecek. Tanrı öteki ulusları da cezalandıracaktır. Yerus alim kötü sona uğrasa bile, zamanla kent onarılacak, orada yaşıyan alçakgönüllü ve doğru insanlar rahata kavuşacak.

Ana Hatlar:

1:1-2:3 Rab'bin yargı günü

2:4-15 İsrail'in komşularının korkunç sonu

3:1-20 Yerus alim'in cezası ve kurtuluşu

1 RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu
Yoşiya zamanında Hizkiya oğlu
Amarya oğlu Gedalya oğlu Kuşı oğlu
Sefanya'ya şöyle seslendi:

Felakete Karşı Uyarı

²“Yeryüzünden her şeyi silip
s p receğim.
³İnsanları, hayvanları,
Gökteki kuşları,
Denizdeki balıkları,
Kötüleri ve onların günah
tuzaklarını silip s p receğim.
Yok edeceğim insanı yeryüzünden.”
İşte böyle diyor RAB.

⁴⁻⁶“Elimi Yahuda ve Yerus alim'de
yaşıyanlara karşı uzatacağım.
Baal'dan* kalan izleri,
Putperest din adamlarıyla
kâhinlerin* adını,
Damlardan gök cisimlerine
tapınanları,

Hem benim adıma, hem de Molek*
putu adına ant içip tapınanları,
Yolumdan dönenleri,
Bana y nelmeyenleri,
Kılavuzluğumu istemeyenleri
buradan yok edeceğim.”

⁷Susun Egemen RAB'bin önünde,
Çünkü O'nun günü yaklaştı.
RAB bir kurban hazırladı,
Konuklarını  ağırdı.
⁸“O kurban günü” diyor RAB,
“ nderleri, kral oğullarını,
Yabancıların geleneklerine
uyanları
Cezalandıracağım.
⁹İlahların tapınaklarını zorbalık ve
hileyle dolduran putperestleri*
O gün cezalandıracağım.

¹⁰Diyorum ki, o gün kentin Balık
Kapısı'ndan çığlıklar,
İkinci Mahalle'den feryatlar

a 1:9 “Putperestler”: İbranice “Eşiğe basmadan içeri girenler” (bkz. 1Sa.5:4-5).
1:1 2Kr.22:1-23:30; 2Ta.34:1-35:27

Ve tepelerden büyük çatırtılar
yükselsecek.”

İşte böyle diyor RAB.

¹¹“Kentin aşağı mahallesinde
oturanlar, feryat edin.
Bütün tüccarlarınız yok olacak,
Gümüş ticareti yapanların hepsi
mahvolacak.

¹²O gün kandille arayacağım
Yeruşalim'in her yanını,
İçlerinden, ‘RAB bir şey yapmaz,
Ne iyilik eder ne kötülük’
Diyen o rahatına düşkün^b
aymazları cezalandıracığım.

¹³Servetleri yağmalanacak.
Viraneye dönecek evleri.
Yaptıkları evlerde oturamayacak,
Diktikleri bağların şarabını
içemeyecekler.”

Rab'bin Büyük Günü

¹⁴RAB'bin büyük günü yaklaştı,
Yaklaştı ve çabucak geliyor.
Dinleyin, RAB'bin gününde
En yiğit asker bile acı acı feryat
edecek.

¹⁵Öfke günü o gün!
Acı ve sıkıntı,
Yıkım ve felaket,
Zifiri karanlık bir gün olacak,
Bulutlu, koyu karanlık bir gün.

¹⁶Surlu kentlere, köşelerdeki yüksek
kulelere karşı
Savaş borularının çalındığı,
Savaş naralarının atıldığı gündür.

¹⁷RAB diyor ki, “İnsanları öyle bir
felakete uğratacağım ki,
Körler gibi, nereye gittiklerini
göremeyecekler.
Çünkü bana karşı günah işlediler.
Su^c gibi akacak kanları,
Bedenleri yerde çürüyecek.”

¹⁸RAB'bin öfke gününde,

Altınları da gümüşleri de
Onları kurtaramayacak.

RAB'bin kıskançlık ateşi bütün
ülkeyi yakıp yok edecek.

RAB ülkede yaşayanların hepsini
korkunç bir sona uğratacak.

2 ¹⁻²Ey utanmaz ulus, toparlan!
Hakkında ferman çıkmadan,
Gün saman ufağı gibi geçip
gitmeden,
RAB'bin kızgın öfkesi üzerine
dökülmeden,
RAB'bin öfke günü gelmeden
toparlan.

³Ey RAB'bin ilkelerini yerine
getirenler,
Ülkedeki bütün alçakgönüllüler,
RAB'be yönelin.
Doğruluğu ve alçakgönüllülüğü
amaç edinin.
Belki RAB'bin öfke gününde
kurtulabilirsiniz.

Rab Ulusları Cezalandırıyor

⁴Gazze bomboş kalacak,
Viraneye dönecek Aşkelon,
Boşaltılacak Aşdot öğle vakti,
Ekron temelden yıkılacak.

⁵Deniz kıyısında yaşayan
Keret^c ulusunun vay haline!
Ey Filist ülkesi Kenan,
RAB'bin yargısı sana karşıdır.
Hepinizi yok edecek RAB,
Ülkede yaşayan kimse kalmayacak.

⁶Deniz kıyısındaki ülkeniz,
Çoban barınaklarıyla sürü
ağıllarının bulunduğu otlaklara
dönecek;

⁷Yahuda oymağından sağ kalanların
eline geçecek.
Orada otlatacaklar sürülerini,
Aşkelon'un evlerinde
geceleyecekler.

b 1:12 “Rahatına düşkün”: İbranice “Tortusu dibe çökmüş şarap gibi”. **c 1:17** “Su”: İbranice
“Toz”. **ç 2:5** “Keret”: Büyük olasılıkla “Girit”. **1:15** Yoe.2:2

2:4-7 Yşa.14:29-31; Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; A mo.1:6-8; Zek.9:5-7

Çünkü Tanrıları RAB onları
kayırarak.

Eski gönençlerine kavuşturacak
onları.

⁸⁻⁹ İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen
RAB şöyle diyor:

“Moavlılar'ın halkımı nasıl
aşağıladığını,

Ammon halkının onlara nasıl
hakaret ettiğini,

Onları nasıl alaya aldığını,
Topraklarını nasıl tehdit ettiğini
duydum.

Varlığım hakkı için,

Moav kesinlikle Sodom gibi,
Ammon da Gomora gibi olacak.

Otlarla, tuz çukurlarıyla dolacak,
Sonsuza dek virane kalacak.

Mallarını halkımdan geride
kalanlar yağmalayacak.

Topraklarını ulusumdan sağ
kalanlar miras alacak.”

¹⁰ Gururlanmalarının,

Her Şeye Egemen RAB'bin
halkını aşağılayıp

Alay etmelerinin karşılığı bu
olacak.

¹¹ Dehşete düşürecek RAB onları,
Yeryüzünün bütün ilahlarını yok
edecek.

Kıyılardaki bütün uluslar,
Bulundukları yerde O'na
tapınacaklar.

¹² “Ey Kûşlular*,

Siz de benim kılıcımla
öleceksiniz” diyor RAB.

¹³ RAB elini kuzeye doğru uzatıp
Asur'u yok edecek.

Ninova'yı viraneye,

Çöl gibi kurak bir alana çevirecek.

¹⁴ Orası sürülerin, her türlü hayvanın
yattığı yer olacak.

Sütun başlıklarında ishakkuşları,
kır baykuşları barınacak.

Sesleri pencerelerde yankılanacak,
Yıkıntılar dolduracak eşiklerin
önünü,

Sedir kirişler ortaya çıkacak.

¹⁵ İşte budur güvenlikte olduğunu
sanan,

“Bir ben varım, benden başkası yok”
diyen eğlence düşkününü kent.

Nasıl da viraneye döndü,

Yabanıl hayvanlara barınak oldu!

Yanından her geçen gördüğü
dehşetten irkiliyor.

Yeruşalim'in Geleceği

3 Başkaldıran, yozlaşan, acımasız
kentin vay haline!

² Söz dinlemedi, ders almadı,
RAB'be güvenmedi,
Tanrısı'na sığınmadı.

³ Yöneticileri kükreyen aslanlar,
Önderleri akşam gezen aç kurtlar
gibi,

Sabaha bir şey bırakmazlar.

⁴ Peygamberleri sorumsuz ve
güvenilmezdir.

Kâhinleri kutsal olanı kirletip,
Yasayı çarpıtırlar.

⁵ Ama adil RAB hâlâ o kentte;
O haksızlık etmez,

Aksatmadan dağıtır adaletini her
yeni günün sabahında.

Ne var ki, bu yetmiyor haksızları
utandırmaya.

⁶ RAB diyor ki, “Ulusları yok ettim,
Kalelerini yıktım, sokaklarını
harap ettim.

O sokaklardan geçen kimse yok
artık.

Kentleri viraneye döndü,
Eser kalmadı insandan.

⁷ Halkım benden korkar,
Ders alır bundan dedim.

O zaman konutlarına dokunmaz,

Onları tasarladığım cezaya
çarptırmazdım.

Ama her türlü kötülüğü yapmaya
istekli görünüyorlar.”

⁸Bu yüzden, “Bekleyin de görün”
diyor RAB,

“Ulusları yargılayacağım günü
bekleyin.

Ulusları toplamaya,
Krallıkları bir araya getirmeye,
Gazabımı, kızgın öfkemi
Üzerlerine dökmeye karar verdim.
Çünkü kıskançlığımın ateşi
bütün dünyayı yiyip bitirecek.

⁹O zaman, hep birlikte beni adımla
çağırmaları,
Omuz omuza bana hizmet
etmeleri için,
Halkların dudaklarını pak
kılacağım.

¹⁰Dağılmış olan, bana tapan halkım,
Kuş* ırmaklarının ötesinden
Bana sunular getirecek.

¹¹Halkım bana yaptığı bunca kötülük
yüzünden utandırılmayacak o
gün.

Çünkü gururlu, küstah olanları
uzaklaştıracağım aralarından.
Kutsal dağımda bir daha
böbürlenmeyecekler.

¹²Orada sadece benim adıma sığınan
uysal ve alçakgönüllüleri
bırakacağım.

¹³İsraililer'den geride kalanlar
haksızlık etmeyecek,
Yalan söylemeyecek,
Kimseyi aldatmayacak,

Tok karna yatacaklar ve onları
korkutan olmayacak.”

Sevinç Ezgisi

¹⁴Ey Siyon kızı*, ezgiler söyle!
Ey İsrail, haykır!

Yükekten sevin, sevinçle coş,
Ey Yerusâlim kızı*!

¹⁵RAB senin cezayı kaldırdı,
Kovdu düşmanlarını.
İsrail'in Kralı RAB seninle.
Korkma artık kötülükten.

¹⁶O gün Yerusâlim'e denecek ki,
“Korkma, ey Siyon, gevşemesin
ellerin.

¹⁷Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı
seninle.
Alabildiğine sevinecek senin için,
Sevgisiyle seni yenileyecek^d,
ezgilerle coşacak.”

¹⁸⁻²⁰RAB, “Bayramlar için çektiğiniz
özlemleri sona erdireceğim”
diyor,

“Bunlar sizin için ağırlık ve utançtır.
Sizi ezenlerin tümünü
cezalandıracağım o gün.

Düşkünleri kurtaracak,
sürgünleri toplayacağım.
Utanç içinde kaldıkları bütün
ülkelerde

Onları yüceltip onurlandıracağım.
O zaman sizi toplayıp yurdunuza
geri getireceğim.

Göreceksiniz, sizi yeniden
bayındır kılacak,

Dünyanın bütün halkları arasında
yüceltip onurlandıracağım.”

HAGAY

GİRİŞ

Hagay Kitabı Rab'bin Peygamber Hagay aracılığıyla İ.Ö. 520 yılında ilettiği bildirileri içerir. İsrail halkı sürgünden dönüp Yerusâlim'e yerleşerek kendi evlerini kurmuşlardı. Ama tapınak hâlâ yıkık durumdaydı. Bildiriler halkın önderlerini tapınağı yeniden kurmaları için göreve çağırıyordu. Rab de yenilenmiş ve kutlanmış halk için gönenç ve barış dolu bir gelecek vaat ediyor.

Ana Hatlar:

1:1-15 Tapınağı kurmak için çağrı

2:1-23 Teselli ve umut bildirileri

Tapınağı Yeniden Kurmak için Çağrı

1 Kral Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın* birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil ve Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'ya seslendi:

²“Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Bu halk, RAB'bin Tapınağı'nı yeniden kurmak için vakit daha gelmedi diyor.’”

³Sonra RAB, Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi: ⁴“Bu tapınak yıkık durumdayken, sizin ağaç kaplamalı evlerinizde oturmanızın sırası mı?”

⁵Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Şimdi tuttuğunuz yolları iyi düşünün! ⁶Çok ektiniz ama az biçtiniz; yiyorsunuz ama doyamıyorsunuz, içiyorsunuz ama neşelenemiyorsunuz; giyiniyorsunuz ama ısınamıyorsunuz; ücretinizi alıyorsunuz ama paranızı sanki delik keseye koyuyorsunuz.”

⁷⁻⁸Her Şeye Egemen RAB, “Tuttuğunuz yolları iyi düşünün!” diyor,

“Dağlara çıkıp kütük getirin, tapınağı yeniden kurun. Öyle ki, ondan hoşnut olayım, yüceltileyim. ⁹Bol ürün umdunuz ama az topladınız. Eve ne getirdiyseniz üfleyip dağıttım. Acaba neden?” Böyle soruyor Her Şeye Egemen RAB. “Yıkık duran tapınağımdan ötürü! Oysa hepiniz kendi evinizle uğraşıyorsunuz. ¹⁰İşte bunun içindir ki, gök çiyini, toprak ürününü sizden esirgiyor. ¹¹Ülkeyi—dağlarını, tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını, toprağın verdiği ürünleri, insanların, hayvanlarını, ellerinizin bütün emeğini—karaklıkla cezalandırdım.”

Halk Çağrıya Kulak Veriyor

¹²Şealtiel'in torunu Zerubbabil, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu ve sürgünden dönen halkın tümü Tanrılarını RAB'bin sözüne, O'nun tarafından gönderilen Peygamber Hagay'ın sözlerine kulak verdiler. Halk RAB'den korktu.

¹³Sonra RAB'bin ulağı Hagay, RAB'bin şu sözlerini halka bildirdi: “RAB, ‘Ben sizinle birlikteyim’ diyor.”

¹⁴⁻¹⁵Böylece RAB Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'i, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'yu ve sürgünden dönen halkın tümünü bu konuda harekete geçirdi. Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın* yirmi dördüncü günü gelip Tanrıları Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda işe başladılar.

Kurulacak Tapınağın Görkemi

2 Yedinci ayın* yirmi birinci gününü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi: ²“Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'e, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'ya ve sürgünden dönen halka de ki, ³'Aranızda bu tapınağı önceki görkemle gören kaldı mı? Şimdi size nasıl görünüyor? Bir hiç olarak görünmüyor mu? ⁴Şimdi sen, ey Zerubbabil, yüreklen!' RAB böyle diyor. 'Ey Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu, yüreklen! Ey ülke halkı, yüreklen!' RAB böyle diyor. 'İşi sürdürün. Çünkü ben sizinle birlikteyim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. ⁵'Mısır'dan çıktığınızda, size bu konuda söz verdim. Ruhum aranızdadır. Korkmayın!'

⁶“Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Kısa zamanda bir kez daha yeri, göğü, denizi, karayı sarsacağım. ⁷Bütün ulusları sarsacağım, değerli eşyalarını buraya getirecekler^a. Ben de bu tapınağı görkemle dolduracağım.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. ⁸'Gümüş de, altın da benim' diyor Her Şeye Egemen RAB. ⁹'Yeni tapınağın görkemi, öncekinden daha büyük olacak. Buraya esenlik vereceğim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.”

Kirli Sayılan Halk

¹⁰Darius'un krallığının ikinci yılını da, dokuzuncu ayın* yirmi dördüncü

günü RAB, Peygamber Hagay'a seslendi: ¹¹“Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Kâhinlere* yasayla ilgili şu soruyu sor: ¹²Eğer biri giysisinin kıvrımları arasında kutsanmış et taşır ve o kıvrım ekmeğe, yemeğe, şaraba, zeytinyağına ya da başka bir yiyeceğe de-ğerse, o yiyecek kutsal olur mu?’”

Kâhinler, “Hayır” diye yanıtladılar.

¹³Hagay konuşmasını şöyle sürdürdü: “Ölüye dokunduğu için kirli sayılan biri, bu yiyeceklerden birine dokunursa, o yiyecek kirlenmiş olur mu?”

Kâhinler, “Evet, kirlenmiş olur” diye karşılık verdiler.

¹⁴Bunun üzerine Hagay şöyle dedi: “RAB, ‘Bu halk, bu ulus gözümde böyledir’ diyor, ‘Her yaptıkları, sunakta her sundukları da kirlidir.’”

Rab Bereket Yağdıracak

¹⁵⁻¹⁶“Bugüne dek olanları iyi düşünün; RAB'bin Tapınağı'nda taş üstüne taş konulmadan önce, yirmi ölçeklik bir tahıl yığımına gelen biri, yalnızca on ölçek bulurdu; şarap teknesinden elli ölçek çıkarmaya varan biri, yalnızca yirmi ölçek bulurdu. ¹⁷Ellerinizin bütün emeğini samyeliyle, küfle, doluyla cezalandırdım. Yine de bana dönmediniz.’ RAB böyle diyor. ¹⁸“Bugünden, dokuzuncu ayın* yirmi dördüncü gününden, RAB'bin Tapınağı'nın temelinin atıldığı gününden başlayarak olacakları iyi düşünün. ¹⁹Amarda hiç tohum kaldı mı? Asma, incir, nar, zeytin ağaçları bugüne dek ürün verdi mi?

“ ‘Bugünden başlayarak üzerinize bereket yağdıracığım.’ ”

Rab'bin Zerubbabil'e Verdiği Söz

²⁰Ayın yirmi dördüncü günü RAB Hagay'a ikinci kez seslendi: ²¹“Yahuda Valisi Zerubbabil'e de ki, ben yeri,

^a 2:7 “Değerli eşyalarını buraya getirecekler” ya da “Onların özlediği kişi buraya gelecek.”
2:3 Ezr.3:12 2:5 Çık.29:45-46 2:6 Hag.2:21; İbr.12:26 2:13 Say.19:11-22

göğü sarsmak üzereyim. ²²Kralların tahtlarını devireceğim, yabancı ulusların gücünü yok edeceğim. Savaş arabalarıyla sürücülerini de devireceğim; atlarla binicileri düşecek, hepsi kardeşinin kılıcıyla öldürülecek.

²³“Her Şeye Egemen RAB ‘O gün seni alacağım, ey Şealtiel'in torunu kulum Zerubbabil’ diyor, ‘Ve seni mühür yüzüğü gibi yapacağım. Çünkü ben seni seçtim.’ Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.”

ZEKERİYA

GİRİŞ

Zekeriya Kitabı iki ana bölümden oluşur:

- 1) 1-8 bölümleri İ.Ö. 520-518 yılları arasında Peygamber Zekeriya'nın Tanrı'dan aldığı peygamberlikleri içerir. Bu peygamberliklerin çoğu görüm şeklindedir. Yeruşalim'de düzenin yeniden kurulacağını, tapınağın yeniden yapılacağını, Tanrı halkının kutsanacağını dile getirir.
- 2) 9-14 bölümleri beklenen Mesih'in geleceğinden ve son yargıdan söz eder.

Ana Hatlar:

- 1:1-8:23 Uyarı ve umut bildirileri
9:1-8 İsrail'in komşuları cezalandırılıyor
9:9-14:21 Gelecek gönenç ve barış

Rab Halkını Kendisine Dönmeye Çağırıyor

1 Darius'un krallığının ikinci yılının sekizinci ayında* RAB İddo oğlu Berekyia oğlu Peygamber Zekeriya aracılığıyla şöyle seslendi:

²“RAB atalarınıza çok öfkelen-di. ³Bu nedenle halka de ki, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor: Her Şeye Egemen RAB, ‘Bana dönün’ diyor; ‘Ben de size dönerim’ diyor Her Şeye Egemen RAB. ⁴Atalarınız gibi davranmayın! Önceki peygamberler, Her Şeye Egemen RAB kötü yollarınızdan ve kötü uygulamalarınızdan dönün diyor, diyerek onları uyardılar. Ne var ki, onlar dinlemediler, bana aldırış etmediler. Böyle diyor RAB. ⁵Hani atalarınız nerede? Peygamberler de sonsuza kadar mı yaşar? ⁶Peygamber kullarıma buyurduğum sözler ve kullarlar atalarınıza ulaşmadı mı?”

“Onlar da dönüp, ‘Her Şeye Egemen RAB yollarımıza ve uygulamalarımı-

za bakarak bizim için ne düşündüyse aynen yaptı’ dediler.”

Birinci Görüm: Atlı

⁷Darius'un krallığının ikinci yılında, on birinci ay* olan Şevat ayının yirmi dördüncü günü RAB İddo oğlu Berekyia oğlu Peygamber Zekeriya'ya görümlerle seslendi. ⁸Gece vadideki mersin ağaçlarının arasında kızıl ata binmiş bir adam gördüm. Arkasında kızıl, kula ve beyaz atlar vardı. ⁹“Efendim, bunlar ne?” diye sordum.

Benimle konuşan melek, “Bunların ne olduğunu sana göstereceğim” diye yanıtladı.

¹⁰Mersin ağaçları arasında duran adam da, “Bunlar dünyayı dolaşmak için RAB'bin gönderdikleridir” diye açıkladı.

¹¹Mersin ağaçları arasında duran RAB'bin meleğine, “Dünyayı dolaştık” dediler, “İşte bütün dünya esenlik ve güvenlik içinde!”

¹²Bunun üzerine RAB'bin meleği, "Ey Her Şeye Egemen RAB, yetmiş yıldır öfkeli olduğun Yeruşalim'den ve Yahuda kentlerinden sevecenliğini ne zamana dek esirgeyeceksin?" dedi. ¹³RAB benimle konuşan meleği tatlı, avutucu sözlerle yanıtladı.

¹⁴Bunun üzerine benimle konuşan melek, "Şunu duyur!" dedi, "Her Şeye Egemen RAB, 'Yeruşalim ve Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum' diyor, ¹⁵'Tasasız uluslara ise çok öfkeliyim; çünkü ben biraz öfkelenmiştim, onlarsa kötülüğe kötülük kattılar.'

¹⁶"Onun için RAB, 'Yeruşalim'e sevecenlikle döneceğim' diyor, 'Tapınağım orada yeniden kurulacak ve Yeruşalim üzerine ölçü ipi çekilecek!' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

¹⁷"Şunu da duyur: Her Şeye Egemen RAB, 'Kentlerim yine bollukla dolup taşacak' diyor, 'Ben RAB, Siyon'u yine avutacağım, Yeruşalim'i yine seçeceğim.'

İkinci Görüm: Dört Boynuzla Dört Usta

¹⁸Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, dört boynuz vardı. ¹⁹Benimle konuşan meleğe, "Bunlar ne?" diye sordum.

Melek, "Bunlar Yahuda, İsrail ve Yeruşalim halkını dağıtmış olan boynuzlardır" diye karşılık verdi.

²⁰Sonra RAB bana dört usta gösterdi. ²¹"Bunlar ne yapmaya geliyor?" diye sordum.

Melek, "Şu boynuzlar Yahuda halkını öyle dağıttı ki, kimse başını kaldıramadı" dedi, "Bu ustalar da Yahuda halkını dağıtmak için boynuz kaldıran ulusları yıldırıp boynuzlarını yere çalmaya geldiler."

Üçüncü Görüm: Ölçü İpi

2 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi tutan bir adam

vardı. ²"Nereye gidiyorsun?" diye sordum.

Adam, "Yeruşalim'i ölçmeye, genişliğinin, uzunluğunun ne kadar olduğunu öğrenmeye gidiyorum" diye yanıtladı.

³Benimle konuşan melek yanımdan ayrılınca başka bir melek onu karşılamaya çıktı. ⁴Önceki meleğe şöyle dedi: "Koş, o gence de ki, içinde barınacak sayısız insan ve hayvandan ötürü Yeruşalim sursuz bir kent olacak. ⁵RAB, 'Ben kendim onun çevresinde ateşten sur ve içindeki görkem olacağım' diyor."

⁶RAB, "Haydi! Haydi! Kuzey ülkesinden kaçın!" diyor, "Çünkü sizi bugün dört bucağına dağıttım." Böyle diyor RAB. ⁷"Babil'de oturan Siyon halkı, haydi kaçıp kurtul!" ⁸Çünkü Her Şeye Egemen RAB beni onurlandırdı ve sizi yağmalamış uluslara şu haberle gönderdi: "Size dokunan gözbebeğime^a dokunmuş olur" diyor, ⁹"Elimi onlara karşı kaldıracığımı, köleleri onları yağmalayacak." O zaman siz de beni Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız.

¹⁰RAB, "Ey Siyon kızı*, sevinçle bağır! Çünkü aranızda yaşamaya geliyorum" diyor. ¹¹O gün birçok ulus RAB'be bağlanacak, O'nun halkı olacak. O zaman RAB aranızda yaşayacak, siz de beni Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. ¹²RAB kutsal topraklarda Yahuda'yı kendi payı olarak miras edinecek ve Yeruşalim'i yine seçecek.

¹³Ey insanlar, RAB'bin önünde sessiz durun! RAB kutsal konutundan kalkmış geliyor!

Dördüncü Görüm: Başkâhin Yeşu

3 RAB, meleğinin önünde duran Başkâhin Yeşu'yu ve onu suçlamak için yanında duran Şeytan'ı bana

gösterdi. ²RAB'bin meleği⁶ Şeytan'a, "RAB seni azarlasın, ey Şeytan!" dedi, "Yeruşalim'i seçen RAB seni azarlasın! Bu adam ateşten çıkarılan yarı yanmış odun parçası değil mi?"

³Yeşu meleğin önünde çok kirli giysiler içinde duruyordu. ⁴Melek önündeki meleklerle, "Üzerinden kirli giysileri çıkarın" dedi. Sonra Yeşu'ya, "Bak, suçunu kaldırdım. Sana bayramlık giysiler giydireceğim" dedi.

⁵Ben de Yeşu'nun başına temiz bir sarık sarmalarını söyledim. Başına temiz bir sarık sarıp onu giydirdiler. RAB'bin meleği de onun yanında duruyordu.

⁶Sonra RAB'bin meleği Yeşu'yu uyardı: ⁷"Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Eğer yollarımda yürür, verdiğim görevleri yerine getirirsen, tapınağımı sen yönetecek, avlularımı sen koruyacaksın. Sana burada duranların arasına katılıp huzuruma çıkma ayrıcalığını vereceğim.

⁸" 'Ey Başkâhin Yeşu, sen ve önünde oturan kâhin* arkadaşların, dinleyin! Çünkü onlar gelecek olayların önbelirtisidir. Dal^c adındaki kulumu ortaya çıkarıyorum. ⁹Yeşu'nun önüne koyduğum taşa bakın! O tek taşın yedi gözü^c var; onun üzerine bir yazıt oyacağım' diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Bir günde bu ülkenin günahını kaldıracam. ¹⁰O gün her biriniz komşusunu asmasının, incir ağacının altında oturmaya çağırarak.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

Beşinci Görüm: Kandillik ve Zeytin Ağaçları

4 Benimle konuşan melek yine geldi ve uykudan uyandırır gibi beni uyandırdı. ²"Ne görüyorsunuz?" diye sordu.

"Som altın bir kandillik görüyorum" diye yanıtladım, "Tepesinde zeytinyağı için bir tas, üzerinde yedi kandil, kandillerde yedişer oluk var. ³Ayrıca kandilliğin yanında, biri zeytinyağı tasının sağında, öbürü solunda iki zeytin ağacı da var."

⁴Benimle konuşan meleğe, "Bunların anlamı nedir, efendim?" diye sordum.

⁵Melek, "Bunların anlamını bilmiyor musun?" diye karşılık verdi.

"Hayır, efendim" dedim.

⁶Bunun üzerine şöyle dedi: "RAB Zerubbabil'e, 'Güçle kuvvetle değil, ancak benim Ruhum'la başaracaksınız' diyor. Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. ⁷Sen kim oluyorsun, ey ulu dağ? Zerubbabil'in önünde bir düzlük olacaksın! O tapınağın son taşını çıkarırken, halk da, 'Ne güzel, ne güzel!' diye bağırarak."

⁸RAB bana yine seslendi: ⁹"Bu tapınağın temelini Zerubbabil'in elleri attı, tapınağı tamamlayacak olan da onun elleridir. O zaman beni size Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız.

¹⁰"Küçük işleri yapma gününü kim küçümsüyor? İnsanlar Zerubbabil'in elinde çekül görünceli sevinecekler.

"Bu yedi kandil RAB'bin bütün yeryüzünde dolaşan gözleridir."

¹¹Meleğe, "Kandilliğin sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı nedir?" diye sordum, ¹²"Altın gibi yağ akıtan iki altın oluğun yanındaki bu iki zeytin dalı nedir?"

¹³"Bunların anlamını bilmiyor musun?" diye karşılık verdi.

"Hayır, efendim" dedim.

¹⁴Melek, "Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet eden, zeytinyağıyla kutsanmış iki kişidir" diye açıkladı.

b 3:2 Süryanice "RAB'bin meleği", Masoretik metin "RAB".

c 3:8 "Dal": Mesih'in adlarından biri. ç 3:9 "Gözü" ya da "Yüzü".

3:2 Yah.9 3:8 Yer.23:5; 33:15; Zek.6:12 3:10 Mik.4:4 4:2 Va.4:5 4:3,11 Va.11:4

4:6 Ezr.5:2 4:10 Va.5:6

Altıncı Görüm: Uçan Tomar

5 Gözlerimi yine kaldırıp bakınca, uçan bir tomar gördüm.

²Melek, “Ne görüyorsun?” diye sordu.

“Uçan bir tomar görüyorum. Uzunluğu yirmi^d, genişliği on arşın^e” diye yanıtladım.

³Melek, “Bütün ülkeye yağacak lanettir bu” dedi, “Tomarın bir yanına yazılanlar uyarınca, hırsızlık eden herkes sökülüp atılacak; öbür yanına yazılanlar uyarınca da yalan yere ant içenler kovulacak. ⁴Her Şeye Egemen RAB, ‘Lanet yağdıracağım’ diyor, ‘Hırsızın ve benim adımla yalan yere ant içenin evi üzerine lanet yağacak. Ve lanet o evin üzerinde kalacak; kerestesiyile, taşlarıyla birlikte evin tümünü yok edecek.’ ”

Yedinci Görüm: Ölçü Kabındaki Kadın

⁵Sonra benimle konuşan melek yaklaşıp, “Gözlerini kaldır” dedi, “Ortaya çıkan şu nesnenin ne olduğuna bak.”

⁶“Nedir?” diye sordum.

“Bir ölçü kabı^f” dedi, sonra ekledi: “Bu, bütün ülke halkının suçudur.” ⁷Derken kurşun kapak kaldırıldı. Kabin içinde bir kadın oturuyordu. ⁸Melek, “İşte bu kötülüktür!” diyerek kadını gerisingeri ölçü kabına itip kurşun kapağı yerine koydu.

⁹Gözlerimi kaldırıp bakınca, rüzgarda uçarak yaklaşan iki kadın gördüm. Leylek kanatlarına benzeyen kanatları vardı. Kabı yerle gök arasına kaldırdılar.

¹⁰Benimle konuşan meleğe, “Kabı nereye götürüyorlar?” diye sordum.

¹¹“Kadın için bir ev yapmak üzere Şinar^g topraklarına” diye yanıtladı,

dı, “Ev hazır olunca kap oraya, yerine konulacak.”

Sekizinci Görüm: Dört Savaş Arabası

6 Yine gözlerimi kaldırıp baktım, iki tunç* dağın arasından çıkıp gelen dört savaş arabası gördüm. ²Birinci savaş arabasının kızıl, ikincisinin siyah, ³üçüncüsünün beyaz, dördüncüsünün benekli atları vardı. Atların hepsi güçlüydü. ⁴Benimle konuşan meleğe, “Bunlar ne, efendim?” diye sordum.

⁵Melek şöyle karşılık verdi: “Bunlar bütün dünyanın Rabbi’ne hizmet ettikleri yerden çıkan göğün dört ruhudur^h. ⁶Siyah atların çektiği savaş arabası bölgenin kuzeyine, beyaz atları batıya, benekli atları de güne doğru gidiyor.”

⁷Yola çıktıklarında güçlü atlar yeryüzünü dolaşmak üzere gitmek istiyorlardı. Melek, “Gidin, yeryüzünü dolaşın!” deyince, gidip yeryüzünü dolaştılar.

⁸Sonra melek bana seslendi: “Bak, bölgenin kuzeyine gidenler, orada öfkemi yatıştırdılar.”

Yeşu’ya Verilen Taç

⁹RAB bana şöyle seslendi: ¹⁰“Armağanları sürgünden dönenlerden –Babil’den gelen Helday, Toviya ve Yedaya’dan– al ve aynı gün Sefanya oğlu Yoşiya’nın evine git. ¹¹Aldığın altınla gümüşten bir taç yaparak Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu’nun başına tak. ¹²Ona Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor de: ‘İşte Dal andındaki adam! Bulunduğu yerde filizlenecek ve RAB’bin Tapınağı’nı kuracak. ¹³Evet, RAB’bin Tapınağı’nı kuracak olan odur. Görkemle kuşanacak, tahtında oturup egemenlik sürecek. Tah-

^d 5:2 “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. ^e 5:2 “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m. ^f 5:6 “Ölçü kabı”: İbranice “Efa”, yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. ^g 5:11 “Şinar”, yani “Babil”. ^h 6:5 “Ruhudur” ya da “Rüzgarıdır”. ^{6:2-3} Zek.1:8; Va.6:2,4 ^{6:5} Va.7:1 ^{6:12} Yer.23:5; 33:15; Zek.3:8

tında oturan kâhin olacak. İkisi arasında tam bir uyum olacak.' ¹⁴Helday 'ın', Toviya'nın, Yedaya'nın, Sefanya oğlu Yoşiya'nınⁱ anısına taç RAB'bin Tapınağı'na konulacak. ¹⁵Uzaktakiler de gelip RAB'bin Tapınağı'nın yapımında çalışacak. Böylece beni size Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. Tanrınız RAB'bin sözüne özenle uyarmanız bütün bunlar gerçekleşecektir."

Oruç Değil, Adalet ve Sevecenlik

7 Kral Darius'un krallığının dördüncü yılının dokuzuncu ayı* olan Kislev ayının dördüncü günü RAB Zekeriya'ya seslendi. ²⁻³Beytel halkı, Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'ndaki kâhinlerle peygamberlere, "Yıllardır yaptığımız gibi beşinci ay oruç* tutup ağlayalım mı?" diye sormuş ve RAB'be yalvarmaları için Sareser'i, Regem-Melek'i ve adamlarını göndermişti.

⁴Her Şeye Egemen RAB bana dedi ki, ⁵"Bütün ülke halkına ve kâhinlere sor: 'Yetmiş yıldır beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup dövündüğünüzde gerçekten benim için mi oruç tuttunuz? ⁶Yiyip içerken kendiniz için yiyip içmiyor muydunuz? ⁷Yeruşalim'le çevresindeki kentler gönenç içinde yaşarken, Negev ve Şefela insanlarla doluyken, RAB'bin önceki peygamberler aracılığıyla açıkladığı sözler bunlar değil mi?'"

⁸RAB Zekeriya'ya yine seslendi: "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Gerçek adaletle yargılayın; birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin. ¹⁰Dul kadına, öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın.'

¹¹"Ama atalarımız dinlemek istemediler; inatla sırtlarını çevirdiler,

duymamak için kulaklarını tıkadılar. ¹²Kutsal Yasa'yı ve Her Şeye Egemen RAB'bin kendi Ruhu'yla gönderdiği, önceki peygamberler aracılığıyla ilettiği sözleri dinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzden Her Şeye Egemen RAB onlara çok öfkelenildi.

¹³"'Madem ben çağırınca dinlemediler' diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Onlar çağırınca, ben de onları dinlemeyeceğim. ¹⁴Onları tanımadıkları ulusların arasına fırtına gibi dağıttım. Geride bıraktıkları ülke öyle ıssız kaldı ki, oraya kimse gidip gelemeyiz oldu. Güzelim ülkeyi viraneye çevirdiler.'"

Rab Yeruşalim'i Kutsayacağına Söz Veriyor

8 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi: ²Her Şeye Egemen RAB, "Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum" diyor, "Evet, onu şiddetle kıskanıyorum. ³Siyon'a dönecek ve Yeruşalim'de oturacağım. Yeruşalim'e Sadık Kent, Her Şeye Egemen RAB'bin dağına Kutsal Dağ denecek.

⁴⁻⁵"İlerlemiş yaşlarından ötürü ellerinde bastonlarıyla yaşlı erkeklerle kadınlar yine Yeruşalim meydanlarında oturacaklar. Kentin meydanları orada oynayan erkek ve kız çocuklarla dolacak." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

⁶Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "O günlerde sürgünden dönen halkın gözünde bu olanaksız olsa da, benim gözümde de böyle mi olmalı?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

⁷⁻⁸"Halkımı doğudaki, batıdaki ülkelerden kurtarıp geri getireceğim. Yeruşalim'de yaşayacak, halkım olacaklar; ben de onların sadık ve adil Tanrısı olacağım." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

“Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nın kurulması için temel atıldığı orada bulunan peygamberlerin bu günlerde söylediği sözleri duyan sizler yüreklenin!” diyor Her Şeye Egemen RAB, ¹⁰“O günlerden önce insan ya da hayvan için ücret yoktu. Düşman yüzünden hiç kimse güvenlik içinde gidip gelemiyordu. Çünkü herkesi birbirine düşürmüştüm. ¹¹Ama şimdi sürgünden dönen bu halka geçmiş günlerde davrandığım gibi davranmayacağım.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB, ¹²“Ekilen tohum verimli olacak; asma üzüm, toprak ürün, gökler çiy verecek. Bunların tümünü sürgünden dönen bu halka mülk olarak vereceğim. ¹³Sizi kurtaracağım, ey Yahuda ve İsrail halkı. Siz uluslar arasında nasıl lanet konusu olduysanız, şimdi de bereket kaynağı olacaksınız. Korkmayın, yürekli olun!”

¹⁴Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: “Atalarınız beni öfkeliendirdiğinde başınıza felaket getirmeyi tasarladım ve vazgeçmedim” diyor Her Şeye Egemen RAB, ¹⁵“Şimdi de Yerusâlim ve Yahuda halkına yine iyilik yapmayı tasarladım. Korkmayın! ¹⁶Yapmanız gerekenler şunlardır: Birbirinize gerçeği söyleyin, kent kapılarınızda esenliği sağlayan gerçek adaletle yargılayın, ¹⁷yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın, yalan yere ant içmekten tiksinin. Çünkü ben bütün bunlardan nefret ederim.” Böyle diyor RAB.

¹⁸Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi: ¹⁹Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu ayların* oruçları* Yahuda halkı için sevinç, coşku dolu mutlu bayramlar olacak. Bu nedenle gerçeği ve esenliği sevin.”

²⁰Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Daha birçok halk, birçok kentte yaşayanlar gelecek. ²¹Bir kentte yaşayanlar başka kente gidip, ‘RAB’be yalvarmak, Her Şeye Egemen RAB’be yönelmek için hemen yola çıkalım. Ben de gideceğim’ diyecekler. ²²Her Şeye Egemen RAB’be yönelmek, O’na yalvarmak için çok sayıda halkla birçok ulus Yerusâlim’e gelecek.”

²³Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “O günlerde her dil ve ulustan on kişi bir Yahudi’nin eteğinden tutup, ‘İzin verin, sizinle gidelim. Çünkü Tanrı’nın sizinle olduğunu duyduk’ diyecekler.”

İsrail'in Düşmanlarına Yargı

9 Bildiri: RAB'bin sözü Hadrak ülkesine ve Şam Kenti'ne yöneliktir. Çünkü insanların, özellikle bütün İsrail oymaklarının gözü RAB'be çevrilidir.

²Bu söz Hadrak sınırındaki Hama'ya, Çok becerikli olmasına karşın Sur ve Sayda kentlerine de yöneliktir.

³Sur kendine bir kale yaptı; Toprak kadar gümüş Ve sokaktaki çamur kadar altın biriktirdi.

⁴Ama Rab onun mal varlığını alıp götürecektir; Denizdeki gücünü yok edecek Ve ateş kenti yiyip bitirecek.

⁵Aşkelon bunu görünce korkacak; Gazze acıdan kıvranacak, Ekron da öyle, çünkü umudu sönecek.

Gazze kralını yitirecek, Aşkelon ıssız kalacak.

⁶Aşdot'ta melez bir halk oturacak, Filistliler'in gururunu kıracağız.

⁷Ağızlarından kanı alınmamış eti,

j 8:16 “Kent kapılarınızda”: Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

8:16 Ef.4:25 9:1 Ysa.17:1-3; Yer.49:23-27; Amo.1:3-5

9:2-4 Ysa.23:1-18; Hez.26:1-28:26; Yoe.3:4-8; Amo.1:9-10; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14

9:5-7 Ysa.14:29-31; Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7

Dişlerinin arasından yasak
yiyecekleri alacağım.
Sağ kalanlar Tanrımız'a bağlanacak
Ve Yahuda oymağında bir boy
sayılacak.

Ekron Yevuslular gibi olacak.

⁸Akın eden ordulara karşı
Evimin çevresinde ordugah
kuracağım.

Hiçbir kıyıcı
Bir daha halkımın üzerinden
geçmeyecek,
Çünkü artık halkımı ben
gözetiyorum.

Vaat Edilen Kral

⁹Ey Siyon kızı*, sevinçle coş!
Sevinç çılgınlıkları at, ey Yeruslaim
kızı*!
İşte kralın!
O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür.
Eşeğe, evet, sıpaya,
Eşek yavrusuna binmiş sana
geliyor!

¹⁰Savaş arabalarını Efrayim'den,
Atları Yeruslaim'den
uzaklaştıracacağım.
Savaş yayları kırılacak.
Kralınız uluslara barışı duyuracak,
Onun egemenliği bir denizden bir
denize,
Fırat'tan yeryüzünün uçlarına dek
uzanacak.

¹¹Size gelince,
Sizinle yaptığım kurban kanıyla
yürürlüğe girmiş antlaşma
uyarınca,
Sürgündeki halkınızı
Susuz çukurdan çıkarıp özgür
kılacağım.

¹²Kalenize dönün,
Ey siz, umut sürgünleri!
Bugün bildiriyorum ki,
Size yitirdiğinizin iki katını
vereceğim.

¹³Yahuda'yı yayımı gerer gibi
gereceğim
Ve Efrayim'i ok gibi ona
dolduracağım.
Oğullarını Grekler'e karşı
uyandıracacağım, ey Siyon
Ve seni bir savaşçının kılıcı gibi
yapacağım.

Rab Gelecek

¹⁴O zaman RAB halkının üzerinde
görünecek,
Oku şimşek gibi çakacak.
Egemen RAB boru çalacak
Ve güney fırtınalarıyla ilerleyecek.
¹⁵Onları Her Şeye Egemen RAB
koruyacak.
Düşmanlarını yok edecek
Ve sapan taşlarıyla yenecekler.
Şarap içmiş gibi içip gürleyecek
Ve kurban kanı serpmekte
kullanılan çanaklar gibi
sunağın köşelerine dolacaklar.

¹⁶O gün Tanrıları RAB
Sürüsü olan halkını kurtaracak.
O'nun ülkesinde taç mücevherleri
gibi parlayacaklar.
¹⁷Ne yakışıklı ve güzel olacaklar!
Delikanlılar tahılla,
Genç kızlar yeni şarapla
güçlenecek.

Rab Yahuda ve Efrayim'i Kayıracak

10 İlkbaharda RAB'den yağmur
dileyin.
O'dur yağmur bulutlarını oluşturan.
İnsanlara yağmur sağanakları
Ve herkese tarlada ot verir.
²Oysa aile putlarından alınan
yanıtlar boştur,
Falcılar yalan görümler görür
Ve gerçek yanı olmayan düşler
anlatarak
Boşuna avuturlar.

Bu yüzden halk sürü gibi dağınık,
Sıkıntı çekiyor, çünkü çoban yok.

³RAB şöyle diyor:

“Öfkem çobanlara karşı alevlendi,
Önderleri^k cezalandıracağım.
Her Şeye Egemen RAB kendi
sürüsünü,
Yahuda halkını kayıracak.
Görkemli savaş atı gibi yapacak
onları.

⁴Köşe taşı,
Çadır kazığı,
Savaş yayı
Ve bütün önderler Yahuda'dan
çıkacak.

⁵Savaşta düşmanlarını sokaklardaki
çamurda çiğneyen yiğitler gibi
olacaklar.
RAB onlarla olduğu için
Savaşacak ve atlıları utandıracaklar.

⁶“Yahuda halkını güçlendireceğim,
Yusuf soyunu kurtarıp
Sürgünden geri getireceğim.
Çünkü onlara acıyorum.
Sanki onları reddetmemişim gibi
olacaklar.
Çünkü ben onların Tanrısı
RAB'bim ve onları
yanıtlayacağım.

⁷Efrayimliler yiğitler gibi olacaklar,
Şarap içmiş gibi yürekleri coşacak.
Çocukları bunu görüp neşelenecek,
Yürekleri RAB'de sevinç bulacak.

⁸“Isık çalıp onları toplayacağım,
Onları kesinlikle kurtaracağım.
Eskiden olduğu gibi
Yine çoğalacaklar.

⁹Onları halklar arasına dağıtımsa da,
Uzak ülkelerde beni
anımsayacaklar;
Çocuklarıyla birlikte sağ kalacak
ve geri dönecekler.

¹⁰Onları Mısır'dan geri getirecek,
Asur'dan toplayacağım;

Gilat'a, Lübnan'a getireceğim.
Onlara yeterince yer
bulunmayacak.

¹¹Sıkıntı denizinden geçecekler,
Denizin dalgaları yatışacak,
Nil'in bütün derinlikleri kuruyacak.
Asur'un gururu alaşağı edilecek,
Mısır'ın krallık asası elinden
alınacak.

¹²Halkımı kendi gücümle
güçlendireceğim,
Adıma layık bir yaşam
sürdürecekler.”
Böyle diyor RAB.

11 Ey Lübnan, kapılarını aç ki,
Ateş sedir ağaçlarını yakıp yok
etsin!

²Ey çam ağacı, haykır!
Sedir ağacı yıkıldı,
Ulu ağaçlar yok oldu!
Haykırın, ey Başan meşeleri,
Gür ormanın ağaçları devrildi!

³Çobanların haykırışını duy,
Çünkü güzelim otlakları yok oldu!
Genç aslanların kükremesini dinle,
Çünkü Şeria Irmağı'nın
kıyısındaki ağaçlık yok oldu!

İki Çoban

⁴Tanrım RAB, “Kesime ayrılmış
sürüyü sen güt” diyor, ⁵“Sürüyü satın
alanlar koyunları kesiyor ama cezala-
rını çekmiyorlar. Koyunları satanlar
da, ‘Tanrı'ya övgüler olsun, zengin ol-
dum!’ diyorlar. Çobanlar kendi sürü-
lerine acımıyor. ‘Çünkü ülkede yaşı-
yan halka artık acımayacağım’ diyor
RAB, ‘Herkesi kendi komşusunun ve
kralının eline teslim edeceğim. Ülke-
yi ezecekler, ben de halkı ellerinden
kurtarmayacağım.’”

⁷Bunun üzerine kesime ayrılmış sü-
rünün özellikle ezilenlerini göttüm.
Elime iki değnek aldım; birine “Lü-
tuf”, ötekine “Birlik” adını koydum.

Böylece sürüyü gütmeye başladım. ⁸Bir ayda üç çobanı başımdan savdım. Çünkü ben sürüden bıkmıştım, sürü de benden tiksinimişti. ⁹Sürüye, "Artık sizi gütmeyeceğim. Ölen ölsün, kesilen kesilsin, geri kalanlar da birbirinin etini yesin" dedim.

¹⁰Sonra "Lütuf" adındaki değneğimi aldım ve bütün uluslarla yapmış olduğum antlaşmayı bozmak için kırdım. ¹¹Böylece antlaşma o gün bozuldu. Beni gözleyen sürünün ezilenleri RAB'bin sözünün yerine geldiğini anladılar.

¹²Onlara, "Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin" dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler.

¹³RAB bana, "Çömlekçiye' at" dedi. Böylece bana biçtikleri yüksek değerin karşılığı olan otuz gümüşü alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki çömlekçiye attım.

¹⁴Sonra Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozmak için "Birlik" adındaki öteki değneğimi kırdım.

¹⁵RAB bana, "Sen yine akılsız bir çoban gibi donat kendini" dedi, ¹⁶"Ülkeye öyle bir çoban atayacağım ki, yitkilere bakmayacak, dağılmışları aramayacak, yaralıları iyileştirmeyecek, sağlamları beslemeyecek. Ancak semiz koyunların etini yiyecek, tırnaklarını koparacak.

¹⁷"Sürüyü terk eden değersiz çobanın vay haline!

Kılıç kolunu ve sağ gözünü vursun!
Kolu tamamen kurusun,
Sağ gözü kör olsun!"

Yeruşalim'in Düşmanları Yok Oluyor

12 Bildiri: İşte RAB'bin İsrail'e ilişkin sözleri. Gökleri geren, yer yüzünün temelini atan, insanın içindeki ruha biçim veren RAB şöyle diyor:

²"Yeruşalim'i çevredeki bütün halkları sersemleten bir kâse* yapacağım. Yeruşalim gibi Yahuda da kuşatma altına alınacak. ³O gün Yeruşalim'i bütün halklar için ağır bir taş yapacağım. Onu kaldırmaya yeltenen herkes ağır yaralanacak. Yeryüzünün bütün ulusları Yeruşalim'e karşı birleşecek. ⁴O gün her atı dehşete düşürecek, her atlıyı çılgına döndürecek. Yahuda halkını gözeteyecek, ama öbür halkların bütün atlarını kör edeceğim. ⁵O zaman Yahuda önderleri, 'Her Şeye Egemen Tanrısı RAB'be güvenen Yeruşalim halkı güç kaynağımızdır' diye düşünecekler.

⁶"O gün Yahuda önderlerini odunların ortasında yanan bir mangal gibi, ekin demetleri arasında alev alev yanan bir meşale gibi yapacağım. Sağda solda, çevredeki bütün halkları yakıp yok edecekler. Yeruşalim ise sapasağlam yerinde duracak.

⁷"Ben RAB önce çadırlarda oturan Yahuda halkını kurtaracağım. Öyle ki, Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanlar Yahuda'dan daha çok onura kavuşmasın. ⁸Ben RAB o gün Yeruşalim'de oturanları koruyacağım. Böylece aralarındaki en güçsüz kişi Davut gibi, Davut soyu da Tanrı gibi, kendilerine öncülük eden RAB'bin meleği gibi olacak. ⁹O gün Yeruşalim'e saldıran bütün ulusları yok etmeye başlayacağım.

¹⁰"Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanların üzerine lütuf ve yakarış ruhunu dökeceğim. Bana, yani destiklerine bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çekecekler. ¹¹O gün Yeruşalim'de tutulan yas, Megiddo Ovası'nda, Hadat-Rimmon'da tutulan yas gibi büyük olacak. ¹²⁻¹⁴Ülkede her boy kendi içinde yas tutacak: Davut, Natan, Levi, Şimi boyundan

ve geri kalan boylardan aileler. Her boyun erkekleri ayrı, kadınları ayrı yas tutacak.”

Günahtan Arınma

13 “O gün Davut soyunu ve Yeruslaim’de yaşayanları günahtan ve ruhsal kirlilikten arındırmak için bir pınar açılacak. ²O gün ülkeden putların adlarını kaldıracam, bir daha anılmayacaklar” diyor Her Şeye Egemen RAB, “Sahte peygamberleri de, kirli ruhu da ülkeden uzaklaştıracam. ³Biri yine peygamberlik edecek olursa, öz annesiyle babası, ‘Öleceksin, çünkü RAB’bin adıyla yalan söylüyorsun’ diyecekler. Peygamberlik ettiğinde de öz annesi babası onun bedenini deşecekler.

⁴“O gün her peygamber peygamberlik ederken gördüğü görümden utanacak; insanları aldatmak için çuldan giysi giymeyecek. ⁵Ben peygamber değilim, çiftçiyim. Gençliğimden beri hep tarlada çalıştım” diyecek. ⁶Biri, ‘Bağrındaki bu yaralar ne?’ diye sordüğunda da, ‘Bunlar dostlarımin evinde aldığım yaralar’ diye yanıtlayacak.”

Çoban Vuruluyor

⁷“Uyan, ey kılıç!

Çobanıma, yakınıma karşı harekete geç”

Diyor Her Şeye Egemen RAB.

“Çobanı vur da

Koyunlar darmadağın olsun.

Ben de elimi küçüklere karşı kaldıracam.

⁸Bütün ülkede” diyor RAB,

“Halkın üçte ikisi vurulup ölecek,

Üçte biri sağ kalacak.

⁹Kalan üçte birini ateşten geçireceğim,

Onları gümüş gibi arıtacağım,

Altın gibi sınavacağım.

Beni adımla çağıracaklar,
Ben de onlara karşılık vereceğim,
‘Bunlar benim halkım’ diyeceğim.
Onlar da, ‘Tanrımız RAB’dir’
diyecekler.”

Mesih’in Gelişi ve Krallığı

14 İşte RAB’bin günü geliyor! Ey Yeruslaim halkı, senden yağmalanan mal gözlerinin önünde paylaşılacak.

²Yeruslaim’e karşı savaşmaları için bütün ulusları bir araya getireceğim. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınların ırzına geçilecek. Kentte yaşayanların yarısı sürgüne gönderilecek, geri kalanlar kentte kalacak.

³Sonra RAB, savaş zamanlarında yaptığı gibi, gidip bu uluslara karşı savaşacak. ⁴O gün O’nun ayakları Yeruslaim’in doğusundaki Zeytin Dağı’nın üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğuya ve batıya doğru ortadan yarılıp çok büyük bir vadi oluşturacak. Dağın yarısı kuzeye, öbür yarısı güneye çekilecek. ⁵Yarılan dağın oluştuğu vadiden kaçacaksınız, çünkü vadi Asal’a dek uzanacak. Yahuda Kralı Uzziya döneminde depremde nasıl kaçtıysanız, öyle kaçacaksınız. O zaman Tanrım RAB bütün kutsallarla birlikte gelecek!

⁶O gün ışık olmayacak, ışık veren cisimler kararacak. ⁷Özel bir gün, yalnız RAB’bin bildiği bir gün olacak. Gece de gündüz de olmayacak. Gece aydınlık olacak.

⁸O gün Yeruslaim’in içinden dırı sular akacak. Yaz kış suların yarısı Lut Gölü’ne, öbür yarısı Akdeniz’e akacak.

⁹RAB bütün dünyanın kralı olacak. O gün yalnız RAB, yalnız O’nun adı kalacak.

m 13:5 Olası metin “Gençliğimden beri hep tarlada çalıştım”, Masoretik metin “Çünkü bir adam beni gençliğimde köle olarak satın aldı”.

13:7 Mat.26:31; Mar.14:27 14:8 Hez.47:1; Yu.7:38; Va.22:1

¹⁰Bütün ülke Geva'dan Yerus̱alim'in gūneyindeki Rimmon'a dek Arava Ovası gibi olacak. Ama Yerus̱alim yükseltilecek ve Benyamin Kapısı'ndan ilk kapıya, Köşe Kapısı'na, Hananel Kulesi'nden kralın üzümlük sıklıkma çukurlarına dek yerli yerinde duracak. ¹¹İnsanlar oraya yerleşip güvenlik içinde yaşayacak. Yerus̱alim bir daha yıkıma uğramayacak.

¹²Yerus̱alim'e karşı savaşan bütün halkları RAB şu belayla cezalandıracak: Daha sağken bedenleri, gözleri, dilleri çürüyecek. ¹³O gün RAB insanları büyük dehşete düşürecek. Herkes yanındakinin elini yakalayacak, birbirlerine saldıracaklar. ¹⁴Yahudalılar da Yerus̱alim'de savaşacak. Çevredeki bütün ulusların serveti, çok miktarda altın, gümüş, giysi toplanacak. ¹⁵Düşman ordugahlarındaki bütün hayvanlar da –at, katır, deve, eşek– benzer bir belaya çarptırılacak.

¹⁶Yerus̱alim'e saldıran uluslardan sağ kalanların hepsi Her Şeye Egemen RAB olan Kral'a tapınmak ve

Çardak Bayramı'nı* kutlamak için yıldan yıla Yerus̱alim'e gidecekler. ¹⁷Yeryüzü halklarından hangisi Her Şeye Egemen RAB olan Kral'a tapınmak için Yerus̱alim'e gitmezse, ülkesine yağmur yağmayacak. ¹⁸Mısırlılar bunlara katılıp Yerus̱alim'e gitmezlerse, RAB onları da Çardak Bayramı'nı kutlamak için Yerus̱alim'e gitmeyen bütün ulusların başına getirdiği aynı belayla cezalandıracak. ¹⁹Mısırlılar'a ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için Yerus̱alim'e gitmeyen bütün uluslara verilecek ceza budur.

²⁰O gün atların çingirakları üzerine, “RAB'be adanmıştır” diye yazılacak. RAB'bin Tapınağı'ndaki kazanlar da sunağın önündeki çanaklar gibi olacak. ²¹Yerus̱alim ve Yahuda'da her kazan Her Şeye Egemen RAB'be adanacak. Kurban kesmeye gelenler bu kazanları kurban etini pişirmek için kullanacaklar. O gün Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda artık tüccar^o bulunmayacak.

MALAKİ

GİRİŞ

Malaki Kitabı'nda geçen olaylar, Yeruşalim'de tapınak kurulduktan sonra İ.Ö. 5. yüzyılda yazıldı. Peygamber Malaki'nin çağrısı, kâhinlerle halkın Tanrı'ya olan sadakatlerini yinelemeleridir. Tanrı halkının yaşamında ve Tanrı'ya tapınmasında savsaklık, günah vardı. Kâhinler ve halk Tanrı'ya verilmesi gereken ondalıkları vermemekle Tanrı'ya karşı hile yapıyor, O'na doğru yürekle sunu sunmuyordu. O'nun öğretileri uyarınca da yaşamıyordu. Ama Rab yolu hazırlamak ve antlaşmasını açıklamak için habercisini önünden gönderecek, sonra kendisi gelecek, halkını cezalandırıp arındıracak.

Ana Hatlar:

1:1-2:16 İsrail halkının günahı

2:17-4:6 Tanrı'nın yargısı ve acıması

1 RAB'bin Malaki^a aracılığıyla İsrail halkına bildirisi.

⁵Bunu gözlerinizle görünce, 'RAB İsrail sınırının ötesinde de büyüktür!' diyeceksiniz."

Rab İsrail'i Seviyor

² RAB, "Sizi sevdim" diyor.

"Oysa siz, 'Bizi nasıl sevdim?' diye soruyorsunuz."

RAB, "Esav Yakup'un ağabeyi değil mi?" diye karşılık veriyor, "Ben Yakup'u sevdim, ³Esav'dan ise nefret ettim^b. Dağlarını viraneye çevirdim, yurdunu kırın çakallarına verdim."

⁴Edomlular, "Biz ezildik, ama yıkıntıları yeniden kuracağız" deseler de, Her Şeye Egemen RAB şu karşılığı verecek: "Onlar kurabilirler, ama ben yıkacağım. Ülkeleri kötülük ülkesi, kendileri de RAB'bin her zaman lanetlediği halk olarak tanınacak.

Rab Kâhinleri Uyarıyor

⁶Her Şeye Egemen RAB, adını küçümseyen siz kâhinlere*, "Oğul babasına, kul efendisine saygı gösterir" diyor, "Eğer ben babaysam, hani bana saygınız? Eğer efendiysem, hani ben-den korkunuz?"

"Oysa siz, 'Adını nasıl küçümsedik?' diye soruyorsunuz.

⁷"Hem sunağım murdar* yiyecek getiriyor, hem de, 'Yiyeceği^c nasıl murdar ettik?' diye soruyorsunuz.

"'RAB'bin sofrası^c küçümsenir' demenizle. ⁸Kör hayvan kurban etmek kötü değil mi? Topal ya da hasta hayvan kurban etmek kötü değil mi? Böy-

^a 1:1 "Malaki": "Habercim" anlamına gelir.

^b 1:2-3 "Ben Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim": "Esav yerine Yakup'u yeğledim" anlamına gelir. ^c 1:7 Olası metin "Yiyeceği" (bkz. Septuaginta), Masoretik metin "Seni". ^ç 1:7,12 "RAB'bin sofrası", yani "RAB'be sunulan kurbanlarla sunuların tümü" ya da "RAB'bin sunağı". 1:2-3 Rom.9:13

1:2-5 Ysa.34:5-17; 63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Ova.1-14

1:8 Yas.15:21

le bir hayvanı kendi valine sun bakalım! Senden hoşnut kalır mı, ya da seni kabul eder mi?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

⁹"Şimdi bize lütfetmesi için Tanrı'ya yalvarın. Siz böyle sunular sunarken hiç sizi kabul eder mi?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

¹⁰"Ne olurdu, sunağımda boşuna ateş yakmayasınız diye aranızda tapınağın kapılarını kapatan biri olsaydı! Ben sizden hoşnut değilim" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Getireceğiniz sunuları da kabul etmeyeceğim. ¹¹Doğudan batiya kadar uluslar arasında adım büyük olacak! Her yerde adıma buhur yakılacak, temiz sunular sunulacak. Çünkü uluslar arasında adım büyük olacak!" diyor Her Şeye Egemen RAB.

¹²"'Rab'bin sofrası murdardır, yemeği de küçümsenir' diyerek adımı bayağılaştırıyorsunuz. ¹³Üstelik, 'Ne yorucu!' diyerek bana burun kıvrıyorsunuz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

"Kurban olarak çalıntıyı, topalı, hastayı getirdiğinizde, elinizden kabul mu edeyim?" diye soruyor RAB. ¹⁴"Sürüsünden adadığı erkek hayvan yerine Rab'be kusurlu hayvan kurban eden aldaticiya lanet olsun! Çünkü ben büyük bir kralım" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Ve uluslar adımdan korku duyacak."

2 "Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir. ²Her Şeye Egemen RAB diyor ki, söz dinlemez, adımı onurlandırmaya istekli olmazsanız, üzerinize lanet yağdırıp hayırdualarınızı lanete çevireceğim. Lanetledim bile. Çünkü beni onurlandırmaya istekli değilsiniz.

³"Soyunuzu paylayacağım. Bayramlarınızda kurban ettiğiniz hayvanların

gübresini yüzünüze saçacağım. Sizi önümden atacağım⁴. ⁴Levi'yle yaptığım antlaşmanın sürmesi için size bu buyruğu gönderdiğimi bilesiniz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. ⁵"Onunla yaşam ve esenlik verecek bir antlaşma yaptım ve bana saygı göstersin diye kendisine bunları verdim. Benden korkup adıma saygı gösterdi. ⁶Doğru öğüt ağzındaydı. Dudaklarında hile yoktu. Benimle esenlik ve doğruluk içinde yürüdü. Birçoklarını da suç yolundan döndürdü.

⁷"Kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve insanlar onun ağzından öğüt aramalı. Çünkü o Her Şeye Egemen RAB'bin ulağıdır. ⁸Ne var ki, siz yoldan saptınız ve öğrettiklerinizle birçoklarını suça sürüklediniz; Levi'yle yaptığım antlaşmayı bozdunuz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. ⁹"Benim yollarımı izlemediniz, Kutsal Yasa'yla ilgili konularda adam kayırdınız. Bu yüzden ben de bütün halkın önünde sizi aşağılayıp gülünç duruma düşürdüm."

Yahuda Halkının Tanrı'ya İhaneti

¹⁰Hepimizin babası bir değil mi? Bizi yaratan aynı Tanrı değil mi? Öyleyse neden atalarımızın yaptığı antlaşmayı bozarak herkes kardeşine ihanet ediyor?

¹¹Yahuda halkı haince davrandı. İsrail'de ve Yeruşalim'de iğrenç şeyler yapıldı: Yahuda yabancı ilaha tapınan kıza evlenerek RAB'bin sevdiği kutsal yeri kirletti. ¹²Bunu yapan kişi, kim olursa olsun, Her Şeye Egemen RAB'be sunular getirse bile RAB onu Yakup'un topluluğundan atsin!

¹³Yaptığınız başka bir şey var: RAB'bin sunağını gözyaşı seline boğuyorsunuz. Ağlayıp sizlanıyorsunuz. Çünkü RAB artık getirdiğiniz sunulara ilgi

göstermiyor, onları elinizden beğeniy-le kabul etmiyor. ¹⁴“Neden?” diye so-ruyorsunuz. Çünkü RAB seninle genç-ken evlendiğin karın arasında tanıktır. O yoldaşın ve evlilik antlaşmasıyla ka-rın olduğu halde ona ihanet ettin.

¹⁵Tanrı sizi tek beden ve ruh yapma-dı mı? Neden tek? Çünkü O kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için ken-dinize dikkat edin, hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin.

¹⁶İsrail'in Tanrısı RAB, “Ben bo-şanmadan nefret ederim” diyor, “Giy-sisinin üstüne bir de zorbalığı kuşa-nan kişiden de nefret ederim.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. Bunun için kendinize dikkat edin ve ihanet etmeyin.

Yargı Günü Yakındır

¹⁷Sözlerinizle RAB'bi usandırdınız.

“O'nu neyle usandırdık?” diye soru-yorsunuz.

“Kötülük yapan herkes RAB'bin gö-zünde iyidir, O onlardan hoşnuttur” ya da “Hani, adalet sağlayan Tanrı nerede?” diyerek usandırdınız.

3 “İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak. Ara-dığınız Rab ansızın tapınağına gele-cek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek” diyor Her Şeye Egemen RAB.

²Ama onun geleceği güne kim da-yanabilir? O belirince kim durabilir? Çünkü o maden arıtıcının ateşi, çama-şırıcının kül suyu gibi olacak; ³gümüş eritip arıtan gibi davranacak: Levililer'i arındırıp altın, gümüş temizler gibi te-mizleyecek. Böylece RAB'be doğ-rulukla sunular sunacaklar. ⁴Geçmiş günlerde, geçmiş yıllarda olduğu gibi, RAB Yahuda ve Yeruşalim'in sunaca-ğı sunulardan hoşnut kalacak.

⁵Her Şeye Egemen RAB, “Yargı-lamak için size yaklaşıcağım” diyor, “Büyücülere, zina edenlere, yalan ye-re ant içenlere, işçinin, dulun, öksü-zün, yabancının hakkını çiğneyenlere –benden korkmayanlara– karşı hemen tanık olacağım.”

Verilen Ondalıkları Çalmak

⁶“Ben RAB'bim, değişmem. Siz bu-nun için yok olmadınız, ey Yakup so-yu! ⁷Atalarınızın günlerinden bu yana kurallarımı çiğnediniz, onlara uyma-dınız. Bana dönün, ben de size döne-rim” diyor Her Şeye Egemen RAB.

“Oysa siz, ‘Nasıl döneriz?’ diye so-ruyorsunuz.

⁸“İnsan Tanrı'dan çalar mı? Oysa siz benden çalışıyorsunuz.

“Senden nasıl çalışıyoruz?” diye so-ruyorsunuz.

“Ondalıkları, sunuları çalışıyorsunuz.

⁹Siz lanete uğradınız. Çünkü bütün ulus benden çalışıyorsunuz. ¹⁰Tapına-ğımda yiyecek bulunması için bütün ondalıklarınızı ambara getirin. Beni bununla sınavın” diyor Her Şeye Ege-men RAB. “Göreceksiniz ki, göklerin kapaklarını size açacağım, üzerinize dolup taşan bereket yağdıracağım.

¹¹Çekirgelerin ekinlerinizi yemesi-ni engelleyeceğim. Tarlada asmanız ürünsüz kalmayacak” diyor Her Şe-ye Egemen RAB. ¹²“Bütün uluslar ne mutlu size diyecekler. Çünkü ülkeniz özlenen bir yer olacak.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

¹³“Bana karşı sert sözler söylediniz” diyor RAB.

“Oysa siz, ‘Sana karşı ne söyledik?’ diye soruyorsunuz.

¹⁴“Şunu dediniz: ‘Tanrı'ya kulluk etmek yararsızdır. Her Şeye Egemen RAB'bin isteklerini yerine getirmek, O'nun önünde yas tutar gibi davran-

mak bize ne kazanç sağlıyor? ¹⁵Şimdi kendini beğenmişlere mutlu diyoruz. Kötülük edenler başarılı oluyor, Tanrı'yı deneyenler cezadan kurtuluyor.' ”

¹⁶Bunun üzerine RAB'den korkanlar birbirleriyle konuştular. RAB dediklerine kulak verip duydu. RAB'den korkup adını sayanlar için O'nun önünde bir anma kitabı yazıldı.

¹⁷Her Şeye Egemen RAB, “Öz hal-kımı ortaya çıkardığım gün, benim olacaklar” diyor, “Bir baba kendisine hizmet eden oğlunu nasıl esirgerse ben de onları öyle esirgeyeceğim.

¹⁸O zaman siz doğru kişiyle kötü kişi, Tanrı'ya kulluk edenle etmeyen arasındaki ayrımı yine göreceksiniz.”

Rab'bin Günü

4 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşte o gün geliyor, fırın gibi ya-

nyor. Kendini beğenmişlerle kötülük yapanlar samandan farksız olacak; o gün hepsini yakacak. Onlarda ne kök, ne dal bırakılacak. ²Ama siz, adıma saygı gösterenler için ışınlarıyla şifa getiren doğruluk güneşi doğacak. Ve çıkıp ahırdan salınmış buzağılar gibi sıçrayacaksınız. ³Kötüleri ezeceksiniz. Çünkü bunları yaptığım gün, ayağınızın altında kül olacaklar.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

⁴“Kulum Musa'nın yasasını, bütün İsrail'e iletmesi için Horev Dağı'nda ona verdiğim kuralları, ilkeleri anımsayın.

⁵“RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size Peygamber İlyas'ı göndereceğim. ⁶O babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini babalarına döndürecek. Öyle ki, gelip ülkeyi lanetleyerek yok etmeyeyim.”

YENİ
ANTLAŞMA
(İncil)

MATTA

GİRİŞ

Genel Bakış: Matta'nın amacı, İsa'nın yaşamını, öğretisini, ölümünü ve dirilişini anlatmaktır. Özellikle İsa'nın peygamberlerce geleceği bildirilen ve Yahudilerce uzun zamandır beklenen Mesih olduğunu göstermek ister. Bunun için İsa'nın gelişiyi gerçekleştiren peygamberlik sözlerinden alıntılara yer verir¹. İsa'nın kurtuluş Müjdesi'nin bütün uluslar için olduğunu ayrıca vurgular².

Kitabın İçeriği: Matta, İsa'nın soyağacı ve doğumuna ilişkin bilgileri vermekle başlar (1:1-2:23). İsa'nın vaftiz oluşunu ve Şeytan tarafından nasıl denendiğini anlattıktan sonra O'nun faaliyetlerine geçer. Kendisine gelen hastaların tümünü iyileştirdiği bazı olayları kaydeder³; belirli bazı hastaları iyileştirmesinden⁴ ve öbür mucizelerinden⁵ de söz eder. Bununla birlikte ağırlık, İsa'nın beş temel bölümde⁶ toplanan öğretilerine veriliyor. Bu öğretinin odağında Göklerin Egemenliği⁷ bulunuyor. Göklerin Egemenliği, İncil'in öbür kısımlarında Tanrı'nın Egemenliği diye de geçer. İsa'nın ilk gelişiyi başlatan bu egemenlik, O'nun Kral olarak dönüşüyle tamamlanacaktır. Günahlarından dönüp İsa'yı izleyenler, egemenliğin çocukları olurlar. Bunlar, İsa'nın özellikle Dağdaki Konuşma'da açıkladığı yeni yaşama çağrılıyorlar (5-7 bölümleri). Örneğin, ön planda bulunmak yerine başkalarına hizmet etmeyi amaç edinmelidir⁸; gösterişe kapılmadan iyilik yapmalılar (6:1-18); bağışlayıcı olmalılar (18:21-35); canları pahasına da olsa İsa'yı izlemeliler⁹.

İsa, sözleri ile eylemleri arasında büyük uyumsuzluklar olan Yahudi din önderlerini şiddetle eleştirir. Onlar için şöyle der: «Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kaparlar; ne kendileri içeri girerler, ne de girmek isteyenleri bırakırlar»¹⁰. Buna karşılık İsa, doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya gelmiştir (9:13). İsa ayrıca çağın sonu, kendisinin ikinci gelişi ve son yargı konusunda açıklamalarda bulunur; izleyicilerinin bütün bu olaylara hazırlıklı olmaları gerektiğini anlatır¹¹. İsa'nın kimliğine gelince, Matta imalı ama kesin konuşur¹².

Son bölümler İsa'nın ölümünü ve dirilişini anlatır. Ondan önce İsa, nasıl öleceğini birkaç kez açıklar. Son yemeğinde, «Kanım... günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır» der (26:28). Uzun zamandan beri onu öldürmeyi tasarlayan Yahudi önderlerce tutuklanır, yargılanır ve Romalı vali tarafından çarmıha gerilir. Ölür ve dirilir. Kitap, İsa'nın izleyicilerine verdiği ünlü son buyruğuyla noktalınır: «Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin...»

Ana Hatlar:

1:1-2:23 İsa'nın doğumu ve çocukluğu
3:1-4:16 İsa'nın göreve hazırlanması
4:17-18:35 İsa'nın Celile ve çevresindeki faaliyetleri

19:1-20:34 Yeruşalim (Kudüs) yolunda
21:1-27:66 İsa'nın Yeruşalim'de öğretisini yayması, tutuklanıp çarmıha gerilmesi
28:1-20 İsa'nın dirilmesi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1367

İsa Mesih'in Soy

(Luk.3:23-38)

1 ¹⁻²İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir:

İbrahim İshak'ın babasıydı,
İshak Yakup'un babasıydı,
Yakup Yahuda ve kardeşlerinin
babasıydı,

³Yahuda, Tamar'dan doğan Peres'le
Zerah'in babasıydı,

Peres Hesron'un babasıydı,
Hesron Ram'ın babasıydı,

⁴Ram Amminadav'ın babasıydı,
Amminadav Nahşon'un babasıydı,
Nahşon Salmon'un babasıydı,

⁵Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın
babasıydı,

Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in
babasıydı,

Ovet İşay'ın babasıydı,

⁶İşay Kral Davut'un babasıydı,
Davut, Uriya'nın karısından
doğan Süleyman'ın babasıydı,

⁷Süleyman Rehavam'ın babasıydı,
Rehavam Aviya'nın babasıydı,
Aviya Asa'nın babasıydı,

⁸Asa Yehoşafat'ın babasıydı,
Yehoşafat Yehoram'ın babasıydı,
Yehoram Uzziya'nın babasıydı,

⁹Uzziya Yotam'ın babasıydı,
Yotam Ahaz'ın babasıydı,
Ahaz Hizkiya'nın babasıydı,

¹⁰Hizkiya Manaşe'nin babasıydı,
Manaşe Amon'un babasıydı,
Amon Yoşiya'nın babasıydı,

¹¹Yoşiya, Babil sürgünü* sırasında
doğan Yehoyakin'le
kardeşlerinin babasıydı,

¹²Yehoyakin, Babil sürgününden
sonra doğan Şealtiel'in babasıydı,
Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı,

¹³Zerubbabil Avihut'un babasıydı,
Avihut Elyakim'in babasıydı,

Elyakim Azor'un babasıydı,

¹⁴Azor Sadok'un babasıydı,
Sadok Ahim'in babasıydı,
Ahim Elihut'un babasıydı,

¹⁵Elihut Elazar'ın babasıydı,
Elazar Mattan'ın babasıydı,
Mattan Yakup'un babasıydı,

¹⁶Yakup Meryem'in kocası Yusuf'un
babasıydı.

Meryem'den Mesih* diye tanınan
İsa doğdu.

¹⁷Buna göre, İbrahim'den Davut'a
kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan
Babil sürgününe kadar on dört kuşak,
Babil sürgününden Mesih'e kadar on
dört kuşak vardır.

İsa Mesih'in Doğumu

(Luk.2:1-7)

¹⁸İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu:
Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıy-
dı. Ama birlikte olmalarından önce
Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe oldu-
ğu anlaşıldı. ¹⁹Nişanlısı Yusuf, doğ-
ru bir adam olduğu ve onu herkesin
önünde utandırmak istemediği için
ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi.
²⁰Ama böyle düşünmesi üzerine
Rab'bin bir meleği rüyada ona görü-
nerek şöyle dedi: “Davut oğlu Yusuf,
Meryem'i kendine eş olarak almaktan
korkma. Çünkü onun rahminde olu-
şan, Kutsal Ruh'tandır. ²¹Meryem bir
oğul doğuracak. Adını İsa^a koyacak-
sın. Çünkü halkını günahlarından O
kurtaracak.”

²²Bütün bunlar, Rab'bin peygam-
ber aracılığıyla bildirdiği şu söz yeri-
ne gelsin diye oldu: ²³“İşte, kız gebe
kalıp bir oğul doğuracak; adını İm-
manuel koyacaklar.” İmmanuel, Tan-
rı bizimle demektir.

²⁴Yusuf uyanınca Rab'bin meleği-
nin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş

a 1:21 “İsa”: “Rab kurtarır” anlamına gelir.

1:11 2Kr.24:14-15; 2Ta.36:10; Yer.27:20 1:18 Luk.1:26-27 1:21 Luk.1:31 1:22-23 Yşa.7:14

olarak yanına aldı. ²⁵ Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

Yıldızbilimcilerin Ziyareti

2 ¹⁻² İsa'nın Kral Hirodes* devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yerusâlim'e* gelip şöyle dediler: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük^b ve O'na tapınmaya geldik."

³ Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusâlim halkı da tedirgin oldu. ⁴ Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini* toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. ⁵ "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

⁶ "Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin!
Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder
Senden çıkacak." "

⁷ Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi. ⁸ "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım" diyerek onları Beytlehem'e gönderdi.

⁹ Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda^c görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. ¹⁰ Yıldız gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. ¹¹ Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na

tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür* sundular. ¹² Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.

Mısır'a Kaçış

¹³ Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak."

¹⁴ Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı. ¹⁵ Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Oğlumu Mısır'dan çağırdım."

¹⁶ Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkelenildi. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü. ¹⁷ Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

¹⁸ "Rama'da bir ses duyuldu,
Ağlayış ve acı feryat sesleri!
Çocukları için ağlayan Rahel
Avutulmak istemiyor.
Çünkü onlar yok artık!"

Nasıra'ya Dönüş

¹⁹⁻²⁰ Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü."

²¹ Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü.

b 2:1-2 "Doğuda O'nun yıldızını gördük" ya da "O'nun yıldızının doğuşunu gördük".

c 2:9 "Doğuda" ya da "Doğuşunu".

1:25 Luk.2:21 2:6 2Sa.5:2; 1Ta.11:2; Mik.5:2 2:15 Hoş.11:1 2:18 Yer.31:15

²² Ama Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüya da uyarılınca Celile bölgesine gitti. ²³Oraya varınca Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, "O'na Nasıralı denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

Yahya'nın Çağrısı

(Mar.1:1-8; Luk.3:1-18; Yu.1:19-28)

3 ¹⁻²O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrıyla yapıyordu: "Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır." ³Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti:

"Çölde haykıran,
'Rab'bin yolunu hazırlayın,
Gececeği patikaları düzleyin'
diye sesleniyor."

⁴Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı.

⁵⁻⁶Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

⁷Ne var ki, birçok Ferisi'yle Saduki'nin* vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? ⁸Bundan böyle tövbeye varışır meyveler verin. ⁹Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. ¹⁰Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. ¹¹Gerçi

ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. ¹²Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak."

İsa Vaftiz Oluyor

(Mar.1:9-11; Luk.3:21-22)

¹³Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. ¹⁴Ne var ki Yahya, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" diyerek O'na engel olmak istedi.

¹⁵İsa ona şu karşılığı verdi: "Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir." O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu.

¹⁶İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhunun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. ¹⁷Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.

İsa Deneniyor

(Mar.1:12-13; Luk.4:1-13)

4 Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü. ²İsa kırk gün kırk gece oruç* tuttuktan sonra acıktı. ³O zaman Ayartıcı⁶ yaklaşıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun" dedi.

⁴İsa ona şu karşılığı verdi: "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar" diye yazılmıştır."

ç 4:3 "Ayartıcı": Şeytan. 3:1-2 Mat.4:17; Mar.1:15 3:3 Ysa.40:3 3:4 2Kr.1:8

3:7 Mat.12:34; 23:33; Luk.3:7 3:9 Yu.8:33 3:10 Mat.7:19

3:17 Mez.2:7; Ysa.42:1; Mat.12:18; 17:5; Mar.1:11; Luk.9:35 4:1 İbr.2:18; 4:15 4:4 Yas.8:3

5-6 Sonra İblis O'nu kutsal kente* götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi, "Çünkü şöyle yazılmıştır:

'Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.'

'Ayağın bir taşla çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaktı.' "

7 İsa İblis'e şu karşılığı verdi: " 'Tanrın Rab'bi denemeyeceksin' diye de yazılmıştır."

8 İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiy-le dünya ülkelerini göstererek, "Ye-re kapanıp bana taparsan, bütün bun-ları sana vereceğim" dedi.

10 İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çe-kil git, Şeytan! 'Tanrın Rab'be tapa-cak, yalnız O'na kulluk edeceksin' di-ye yazılmıştır."

11 Bunun üzerine İblis İsa'yı bıra-kıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

İsa Müjde'yi Duyurmaya Başlıyor

(Mar.1:14-15; Luk.4:14-15)

12 İsa, Yahya'nın tutuklandığını du-yunca Celile'ye döndü. 13 Nasıra'dan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöre-sinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahum'a yerleşti. 14-15 Bu, Pey-gamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

"Zevulun ve Naftali bölgeleri,
Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz
Yolu'nda,

Ulusların yaşadığı Celile!

16 Karanlıkta yaşayan halk,

Büyük bir ışık gördü.

Ölümün gölgelediği diyarda

Yaşayanlara ışık doğdu."

17 O günden sonra İsa şu çağrıda bu-lunmaya başladı: "Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı."

İsa İlk Öğrencilerini Seçiyor

(Mar.1:16-20; Luk.5:1-11)

18 İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yü-rürken Petrus diye de anılan Simun'la kardeşi Andreas'ı gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı. 19 On-lara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizle-ri insan tutan balıkçılar yapacağım." 20 Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. 21 İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte tekne-de ağlarını onarıyorlardı. Onları da ça-ğırıldı. 22 Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Hastaları İyileştiriyor

(Luk.6:17-19)

23 İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğre-tiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyor-du. 24 Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, sara-lıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. 25 Celile, Dekapolis, Yeru-şalim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalaba-lıklar O'nun ardından gidiyordu.

Gerçek Mutluluk

(Luk.6:20-23)

5 İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanı-na geldi. 2 İsa konuşmaya başlayıp on-lara şunları öğretti:

3 "Ne mutlu ruhta yoksul olanlara!

Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

⁴Ne mutlu yaşlı olanlara!

Çünkü onlar teselli edilecekler.

⁵Ne mutlu yumuşak huylu olanlara!

Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

⁶Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara!

Çünkü onlar doyurulacaklar.

⁷Ne mutlu merhametli olanlara!

Çünkü onlar merhamet bulacaklar.

⁸Ne mutlu yüreği temiz olanlara!

Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.

⁹Ne mutlu barışı sağlayanlara!

Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.

¹⁰Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere!

Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

¹¹“Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! ¹²Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.”

Tuz ve İşık

(Mar.9:50; Luk.14:34-35)

¹³“Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.

¹⁴“Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. ¹⁵Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandillige koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. ¹⁶Si-
zin ışığınız insanların önünde öyle

parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!”

Kutsal Yasa

¹⁷“Kutsal Yasa'yı* ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. ¹⁸Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacak bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak. ¹⁹Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. ²⁰Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle* Ferisiler'inkini* aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!”

Öfke ve Cinayet

²¹“Atalarımıza, ‘Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak’ dendiğini duydunuz. ²²Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz^d söylerse, Yüksek Kurul'da* yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir. ²³⁻²⁴Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun. ²⁵Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin. ²⁶Sana doğrusunu söyleye-

d 5:22 “Aşağılayıcı bir söz”: Grekçe “Raka”, yani “Boş kafalı”.

5:4 Yşa.61:1-3 **5:5** Mez.37:11 **5:6** Yşa.55:1-2 **5:8** Mez.24:3-4 **5:10** 1Pe.3:14

5:11 1Pe.4:14 **5:12** 2Ta.36:16; Elç.7:52-53 **5:13** Mar.9:50; Luk.14:34-35 **5:14** Yu.8:12; 9:5

5:15 Mar.4:21; Luk.8:16; 11:33 **5:16** 1Pe.2:12 **5:18** Luk.16:17 **5:21** Çık.20:13; Yas.5:17

yim, borcunun son kuruşunu^e ödemedi oradan asla çıkamazsın.”

Zina ve Boşanma

²⁷“ ‘Zina etmeyeceksin’ dendiğini duydunuz. ²⁸Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur. ²⁹Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. ³⁰Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir.

³¹“ ‘Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin’ denmiştir. ³²Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.”

Ant İçmek

³³“Yine atalarımıza, ‘Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab’bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin’ dendiğini duydunuz. ³⁴⁻³⁵Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı’nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O’nun ayak taburidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral’ın kentidir. ³⁶Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz. ³⁷‘Evet’ ininiz evet, ‘hayır’ ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan’dandır.”

Göze Göz, Dişe Diş

(Luk.6:29-30)

³⁸“ ‘Göze göz, diş diş’ dendiğini duydunuz. ³⁹Ama ben size diyorum ki,

kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınıza da çevirin. ⁴⁰Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyen abanızı da verin. ⁴¹Sizi bin adım yol yürüme-ye zorlayanla iki bin adım yürüyün. ⁴²Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin.”

Düşmanlarınızı Sevin

(Luk.6:27-28,32-36)

⁴³“ ‘Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin’ dendiğini duydunuz. ⁴⁴Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. ⁴⁵Öyle ki, göklerdeki Babanız’ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. ⁴⁶Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri* de öyle yapmıyor mu? ⁴⁷Yalnız kardeşlerinize selam verirken, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? ⁴⁸Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.”

Yoksullara Yardım

6 “Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız’dan ödül alamazsınız.

²“Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. ³Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. ⁴Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli

^e 5:26 “Kuruş”: Grekçe “Kodrantis” (bkz. Birimler Cetveli). **f** 5:37 “Şeytan”: Grekçe “Kötü olan”. **5:27** Çık.20:14; Yas.5:18 **5:29** Mat.18:9; Mar.9:47 **5:30** Mat.18:8; Mar.9:43-44 **5:31-32** Yas.24:1-4; Mat.19:7-9; Mar.10:4,11-12; Luk.16:18; 1Ko.7:10-11 **5:33** Lev.19:12 **5:33** Say.30:2; Yas.23:21 **5:34-35** Mez.48:2; Ysa.66:1; Mat.23:22; Yak.5:12 **5:38** Çık.21:23-25; Lev.24:20; Yas.19:21 **5:43** Lev.19:18 **5:48** Lev.19:2; Yas.18:13 **6:1** Mat.23:5

kalsın. Gizlice yapıları gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”

Dua

(Luk.11:2-4)

⁵“Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. ⁶Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız’a dua edin. Gizlilik içinde yapıları gören Babanız sizi ödüllendirecektir. ⁷Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar. ⁸Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O’ndan dilemeden önce bilir.

⁹“Bunun için siz şöyle dua edin:

‘Göklerdeki Babamız,
Adın kutsal kılınsın.

¹⁰Egemenliğin gelsin.

Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de
Senin istediğin olsun.

¹¹Bugün bize gündelik ekmeğimizi
ver.

¹²Bize karşı suç işleyenleri
bağışladığımız gibi,
Sen de bizim suçlarımızı bağışla.

¹³Ayartılmamıza izin verme.

Bizi kötü olandan kurtar.
Çünkü egemenlik, güç ve yücelik
Sonsuzlara dek senindir! Amin^g’.

¹⁴“Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. ¹⁵Ama siz başkalarının

suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.”

Oruç

¹⁶“Oruç* tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır. ¹⁷Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. ¹⁸Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanız’a oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapıları gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”

Göksel Hazine

(Luk.12:33-36; 16:13)

¹⁹“Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar. ²⁰Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar. ²¹Hazineniz neredyse, yüreğiniz de orada olacaktır.

²²“Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa^h, bütün bedeniniz aydınlık olur. ²³Gözünüz bozuksa^t, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki ‘ışık’ karanlıksa, ne korkunçtur o karanlık!

²⁴“Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı’ya, hem de parayaⁱ kulluk edemezsiniz.”

Kaygılanmayın

(Luk.12:22-31)

²⁵“Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye ca-

g 6:13 “Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir! Amin” sözleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur. **h 6:22** “Gözünüz sağlamsa” diye çevrilen Grekçe deyim

“Cömertseniz” anlamına gelebilir. **i 6:23** “Gözünüz bozuksa” diye çevrilen Grekçe deyim “Açgözlüyseniz” anlamına gelebilir. **i 6:24** “Para”: Grekçe “Mamon”. Aramice’de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır.

6:5 Luk.18:9-14 **6:13** 1Ta.29:11 **6:14-15** Mar.11:25-26 **6:19** Yak.5:2-3

nınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de yiyecekten daha önemli değil mi? ²⁶Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? ²⁷Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir? ²⁸Yiyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. ²⁹Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildir. ³⁰Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar?

³¹“Öyleyse, ‘Ne giyeceğiz?’ ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diyerek kaygılanmayın. ³²Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. ³³Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. ³⁴O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.”

Başkasını Yargılamayın

(Luk. 6:37-38, 41-42)

7 “Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. ²Çünkü nasıl yargılasanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız. ³Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin? ⁴Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, ‘İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? ⁵Seni ikiyüzlü!

Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.

⁶“Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler.”

Tanrı'dan Dileyin

(Luk. 11:9-13)

⁷“Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. ⁸Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. ⁹Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? ¹⁰Ya da balık isterse yılan verir? ¹¹Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?

¹²“İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur.”

Dar Kapı, Geniş Kapı

(Luk. 13:24)

¹³“Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. ¹⁴Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır.”

Ağaç ve Meyvesi

(Mat. 12:33-35; Luk. 6:43-44)

¹⁵“Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır. ¹⁶Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? ¹⁷Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü mey-

ve verir. ¹⁸İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez. ¹⁹İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. ²⁰Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.

²¹"Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. ²²O gün birçokları bana diyecek ki, 'Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?' ²³O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötü-lük yapanlar!' diyeceğim."

Sağlam Temel, Çürük Temel

(Luk.6:47-49)

²⁴"İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer. ²⁵Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldıır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. ²⁶Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. ²⁷Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur."

²⁸İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. ²⁹Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor

(Mar.1:40-45; Luk.5:12-16)

8 İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti. ²Bu sırada cüzamlı* bir adam yaklaşıp, "Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin" diyerek O'nun ayaklarına kapandı.

³İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam anında

cüzamdan temizlendi. ⁴Sonra İsa adama, "Sakin kimseye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine* görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun."

Yüzbaşının İmanı

(Luk.7:1-10)

⁵⁻⁶İsa Kefarnahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, "Ya Rab" diye yalvardı, "Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor."

⁷İsa, "Gelip onu iyileştireceğim" dedi.

⁸Ama yüzbaşı, "Ya Rab, evime girmene layık değilim" dedi, "Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir. ⁹Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; köleme, 'Şunu yap' derim, yapar."

¹⁰İsa, duyduğu bu sözlerle hayran kaldı. Ardından gelenlere, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Ben İsrail'de böyle imanı olan birini görmedim. ¹¹Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliği'nde İbrahim'le, İshakla ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar. ¹²Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak." ¹³Sonra İsa yüzbaşıya, "Git, inandığın gibi olsun" dedi.

Ve uşak o anda iyileşti.

İsa Birçoklarını İyileştiriyor

(Mar.1:29-34; Luk.4:38-41)

¹⁴İsa Petrus'un evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yatığını gördü. ¹⁵Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsa'ya hizmet etmeye başladı.

¹⁶Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü

ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. ¹⁷Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Zayıflıklarımızı O kaldırdı,
Hastalıklarımızı O üstlendi.”

İsa'yı İzlemenin Bedeli

(Luk.9:57-62)

¹⁸İsa, çevresindeki kalabalığı görürnce gölün karşı yakasına geçilmesi ni buyurdu. ¹⁹O sırada din bilginlerinden* biri O'na yaklaşıp, “Öğretmenim” dedi, “Nereye gidersen, senin ardından geleceğim.”

²⁰İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun* başını yaslayacak bir yeri yok” dedi.

²¹Başka bir öğrencisi İsa'ya, “Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı görmeyim” dedi.

²²İsa ona, “Ardımdan gel” dedi. “Bırak ölüleri, kendi ölümlerini kendileri gömsün.”

İsa Fırtınayı Dindiriyor

(Mar.4:35-41; Luk.8:22-25)

²³İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi. ²⁴Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada uyuyordu. ²⁵Öğrenciler gidip O'nu uyandırarak, “Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!” dediler.

²⁶İsa, “Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?” dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sülman oldu.

²⁷Hepsi hayret içinde kaldı. “Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?” dediler.

İki Cinlinin İyileştirilmesi

(Mar.5:1-20; Luk.8:26-39)

²⁸İsa gölün karşı yakasında Gadarlılar'ın memleketine vardı. Orada

O'nu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu. ²⁹İsa'ya, “Ey Tanrı'nın Oğlu, bizden ne istiyorsun?” diye bağırdılar. “Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?”

³⁰Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. ³¹Cinler İsa'ya, “Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder” diye yalvardılar.

³²İsa onlara, “Gidin!” dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. ³³Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar. ³⁴Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

Bir Felçlinin İyileştirilmesi

(Mar.2:1-12; Luk.5:17-26)

9 İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti. ²Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, “Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı” dedi.

³Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, “Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!” dediler.

⁴Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, “Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? ⁵Hangisi daha kolay? ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? ⁶Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilersiniz diye...” Sonra felçliye, “Kalk, yatağını topla, evine git!” dedi. ⁷Adam da kalkıp evine gitti. ⁸Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler.

Matta'nın Öğrencilere Katılması

(Mar.2:13-17; Luk.5:27-32)

⁹İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, "Ardımdan gel" dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti.

¹⁰Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle* günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. ¹¹Bunu gören Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.

¹²İsa bunu duyunca şöyle dedi: "Sağlamaların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. ¹³Gidin de, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

Oruçla İlgili Soru

(Mar.2:18-22; Luk.5:33-39)

¹⁴Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, "Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?" diye sordular.

¹⁵İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarındaiken, davetliler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar. ¹⁶Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur. ¹⁷Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur."

Dirilen Kız, İyileşen Kadın

(Mar.5:21-43; Luk.8:40-56)

¹⁸İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde

yere kapanarak, "Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek" dedi. ¹⁹İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti.

²⁰Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu. ²¹İçinden, "Giysisine bir dokunsam kurtulurum" diyordu. ²²İsa arkasına dönüp onu görünce, "Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı" dedi. Ve kadın o anda iyileşti.

²³⁻²⁴İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, "Çekilin!" dedi. "Kız ölmedi, uyuyor." Onlar ise kendisiyle alay ettiler. ²⁵Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı. ²⁶Bu haber bütün bölgeye yayıldı.

İki Körle Bir Dilsizin İyileştirilmesi

²⁷İsa oradan ayrılırken iki kör, "Ey Davut Oğlu, halimize acı!" diye feryat ederek O'nun ardından gittiler. ²⁸İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, "İstedığınızı yapabileceğime inanıyor musunuz?" diye sordu.

Körler, "İnanıyoruz, ya Rab!" dediler.

²⁹Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, "İmanınıza göre olsun" dedi. ³⁰Ve adamların gözleri açıldı.

İsa, "Sakin kimse bunu bilmesin" diyerek onları sıkı sıkı uyardı. ³¹Onlar ise çıkıp İsa'yla ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.

³²Adamlar çıkarken İsa'ya dilsiz bir cinli getirdiler. ³³Cin kovulunca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, "İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir" diyordu.

³⁴Ferisiler ise, "Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı.

Ürün Bol, İşçi Az

³⁵İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. ³⁶Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar. ³⁷O zaman İsa öğrencilerine, “Ürün bol, ama işçi az” dedi, ³⁸“Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.”

İsa On İki Elçisini Göreve Gönderiyor

(Mar.3:13-19; 6:7-13; Luk.6:12-16; 9:1-6)

10 İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi.

²⁻⁴Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever* Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

⁵İsa Onikiler'i şu buyrukla halkın arasına gönderdi: “Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın. ⁶Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin. ⁷Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliği'nin yaklaştığını duyurun. ⁸Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıları* temiz kılın, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin. ⁹Kuşağınıza altın, gümüş, ya da bakır para koymayın. ¹⁰Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan, ne çarık,

ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder. ¹¹Hangi kent ya da köye giderseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılınca dek onunla kalın. ¹²Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin. ¹³Eğer evdekiler buna layıkla, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değillerse, size geri dönsün. ¹⁴Sizi kabul etmez, sözlerini dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin. ¹⁵Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom'la Gomora bölgelerinin halinden beter olacaktır.”

Gelecekteki Sıkıntılar

(Mar.13:9-13; Luk.21:12-17)

¹⁶“İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun. ¹⁷İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılayacaklar. ¹⁸Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. ¹⁹Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek. ²⁰Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanız'ın Ruhu olacak.

²¹“Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürtecek. ²²Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. ²³Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu* gelinceye dek İsrail'in bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız.

²⁴“Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir. ²⁵Öğ-

9:35 Mat.4:23; Mar.1:39; Luk.4:44

9:36 Say.27:17; 1Kr.22:17; 2Ta.18:16; Hez.34:5; Zek.10:2; Mar.6:34 9:37-38 Luk.10:2

10:7-15 Luk.10:4-12 10:10 1Ko.9:14; 1Ti.5:18 10:14 Elç.13:51 10:15 Yar.19:24-28; Mat.11:24

10:16 Luk.10:3 10:21 Mar.13:12; Luk.21:16 10:22 Mat.24:9,13

10:24 Luk.6:40; Yu.13:16; 15:20 10:25 Mat.9:34; 12:24; Mar.3:22; Luk.11:15

rencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efendisine Baalzevul* derlerse, ev halkına neler demezler!”

Kimden Korkmalı

(Luk.12:2-9)

²⁶“Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. ²⁷Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun. ²⁸Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun. ²⁹İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanız'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez. ³⁰Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. ³¹Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

³²“İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim. ³³İnsanların önünde beni inkâr eden, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim.”

İsa'ya Layık Olmak

(Mar.9:41; Luk.12:51-53; 14:26-27)

³⁴“Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. ³⁵Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. ³⁶‘İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.’ ³⁷Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. ³⁸Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir. ³⁹Canını

kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

⁴⁰“Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. ⁴¹Bir peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır. ⁴²Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödülsüz kalmayacaktır.”

İsa ve Vaftizci Yahya

(Luk.7:18-35)

11 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.

²⁻³Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, O'na gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: “Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?”

⁴İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Gidin, iştirip gördüklerinizi Yahya'ya bildirin. ⁵Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölümler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. ⁶Ben den ötürü sendeleyip düşmeye ne mutlu!”

⁷Yahya'nın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı. “Çöle ne görmeye gittiniz?” dedi. “Rüzgarda sallanan bir kamış mı? ⁸Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur. ⁹Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

¹⁰“İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;
O önden gidip senin yolunu hazırlayacak”

diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. ¹¹Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür. ¹²Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor*. ¹³Yahya'ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler. ¹⁴Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur. ¹⁵Kulağı olan, işitsin!

¹⁶⁻¹⁷“Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına,

‘Size kaval çaldık, oynamadınız;
Ağıt yaktık, dövünmediniz’

diye seslenen çocuklara benziyorlar. ¹⁸Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona ‘cinli’ diyorlar. ¹⁹İnsanoğlu* geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorlar ki, ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri* ve günahkârlarla dost oldu!’ Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır.”

Tövbe Etmeyen Kentler

(Luk.10:13-15)

²⁰⁻²¹Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı:

“Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul* kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. ²²Siz şu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır! ²³Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı. ²⁴Sana şu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!”

Yorgunlara Müjde

(Luk.10:21-22)

²⁵İsa bundan sonra şöyle dedi: “Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. ²⁶Evet Baba, senin isteğin buydu.

²⁷“Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'u, Baba'dan başka kimse tanımaz. Baba'yı da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası tanımaz.

²⁸“Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. ²⁹Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. ³⁰Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.”

Şabat Günü Sorunu

(Mar.2:23-3:6; Luk.6:1-11)

12 O sıralarda, bir Şabat Günü* İsa ekinler arasından geçiyordu.

k 11:12 “Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor” ya da “Göklerin Egemenliği zorlu biçimde geliyor, zorlu kişiler ona sahip çıkıyor”.

11:10 Mal.3:1 **11:12-13** Luk.16:16 **11:14** Mal.4:5; Mat.17:10-13; Mar.9:11-13

11:20-21 Ysa.23:1-18; Hez.26:1-28:26; Yoe.3:4-8; Amo.1:9-10; Zek.9:2-4 **11:23** Ysa.14:13-15

11:23 Yar.19:24-28; **11:24** Mat.10:15; Luk.10:12 **11:27** Yu.1:18; 3:35; 10:15 **11:29** Yer.6:16

12:1 Yas.23:25

Öğrencileri acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar. ²Bunu gören Ferisiler İsa'ya, "Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor" dediler.

³İsa onlara, "Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?" diye sordu. ⁴"Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini* yedi. ⁵Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı? ⁶Size şunu söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var. ⁷Eğer siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız. ⁸Çünkü İnsanoğlu* Şabat Günü'nün de Rabbi'dir."

⁹İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti. ¹⁰Orada eli sakat bir adam vardı. İsa'yı suçlamak amacıyla kendisine, "Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.

¹¹İsa onlara şu karşılığı verdi: "Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? ¹²İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur."

¹³Sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapaşaglam oluverdi. ¹⁴Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar.

Tanrı'nın Seçtiği Kul

¹⁵İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi. ¹⁶Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı. ¹⁷⁻¹⁸Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

"İşte Kulum, O'nu ben seçtim.
Gönlümün hoşnut olduğu sevgili
Kulum O'dur.

Ruhum'u O'nun üzerine
koyacağım,
O da adaleti uluslara bildirecek.

¹⁹Çekişip bağırmayacak,
Sokaklarda kimse O'nun sesini
duymayacak.

²⁰Ezilmiş kamışı kırmayacak,
Tüten fitili söndürmeyecek,
Ve sonunda adaleti zafere
ulaştıracak.

²¹Uluslar da O'nun adına umut
bağlayacak."

İsa ve Baalzevul

(Mar.3:20-30; Luk.6:43-45; 11:14-23)

²²Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı. ²³Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. "Bu, Davut'un Oğlu* olabilir mi?" diye soruyorlardı.

²⁴Ferisiler bunu duyunca, "Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un* gücüyle kovuyor" dediler.

²⁵Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz. ²⁶Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? ²⁷Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁸Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

²⁹"Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.

³⁰“Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. ³¹Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak; ama Ruh'a edilen küfür bağışlanmayacaktır. ³²İnsanoğlu'na* karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal Ruh'a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacaktır.

³³“Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır. ³⁴Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler. ³⁵İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. ³⁶Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. ³⁷Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız.”

Yunus'un Belirtisi

(Mar.8:11-12; Luk.11:24-26,29-32)

³⁸Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, “Öğretmenimiz, sende doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz” dediler.

³⁹İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmecektir. ⁴⁰Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu* da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır. ⁴¹Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır. ⁴²Güney Kraliçesi,

yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır.

⁴³“Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz. ⁴⁴O zaman, ‘Çıktığım eve, kendi evime döneyim’ der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. ⁴⁵Bunun üzerine gider, yanına kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur.”

İsa'nın Annesi ve Kardeşleri

(Mar.3:31-35; Luk.8:19-21)

⁴⁶İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, O'nunla konuşmak istiyorlardı. ⁴⁷Birisi İsa'ya, “Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar” dedi.

⁴⁸İsa, kendisiyle konuşana, “Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?” karşılığını verdi. ⁴⁹Eliyle öğrencilerini göstererek, “İşte annem, işte kardeşlerim!” dedi. ⁵⁰“Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.”

Tohum Benzetmesi

(Mar.4:1-20; Luk.8:4-15)

13 Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu. ²Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu. ³İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. “Bakın” dedi, “Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. ⁴Ektiği to-

humlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. ⁵Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi. ⁶Ne var ki, güneş doğunca kavrulduklar, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. ⁷Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu. ⁸Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi. ⁹Kulağı olan işitsin!”

¹⁰Öğrencileri gelip İsa'ya, “Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?” diye sordular.

¹¹İsa şöyle yanıtladı: “Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi. ¹²Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. ¹³Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü,

‘Gördükleri halde görmezler,
Duydukları halde duymaz ve
anlamazlar.’

¹⁴“Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu:

‘Duyacak duyacak, ama hiç
anlamayacaksınız,
Bakacak bakacak, ama hiç
görmeyeceksiniz!’

¹⁵Çünkü bu halkın yüreği
duygusuzlaştı,
Kulakları ağırlaştı.
Gözlerini kapadılar.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Kulakları duymasın, yürekleri
anlamasın
Ve bana dönmesinler.
Dönselerdi, onları iyileştirdim.’

¹⁶“Ama ne mutlu size ki, gözleriniz
görüyor, kulaklarınız işitiyor! ¹⁷Size

doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama görmediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.

¹⁸“Şimdi ikinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin. ¹⁹Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan* gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. ²⁰⁻²¹Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntıya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer. ²²Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller. ²³İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böyleleri elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat.”

Deliceler Benzetmesi

²⁴İsa onlara başka bir benzetme anlattı: “Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer” dedi.

²⁵“Herkes uyurken, adamın düşmanını geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti. ²⁶Ekin gelişip başak salınca, deliceler de görüldü.

²⁷“Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?’

²⁸“Mal sahibi, ‘Bunu bir düşman yapmıştır’ dedi.

“‘Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?’ diye sordu köleler.

²⁹“‘Hayır’ dedi adam. ‘Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz. ³⁰Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim.

yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.”

Hardal Tanesi ve Maya Benzetmeleri

(Mar.4:30-34; Luk.13:18-21)

³¹İsa onlara bir benzetme daha anlattı: “Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer” dedi. ³²“Hardal tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır.”

³³İsa onlara başka bir benzetme anlattı: “Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçek¹ una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabırır.”

³⁴İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. ³⁵Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım,
Dünyanın kuruluşundan beri
Gizli kalmış sırları dile
getireceğim.”

Deliceler Benzetmesi Açıklanıyor

³⁶Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, “Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla” dediler.

³⁷İsa, “İyi tohumu eken, İnsanoğlu²’dur*” diye karşılık verdi. ³⁸“Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın* oğullarıdır. ³⁹Deliceleri eken düşman, İblis’tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir.”

⁴⁰“Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır. ⁴¹⁻⁴²İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O’nun ege-

menliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırıtısı olacaktır. ⁴³Doğru kişiler o zaman Babaları’nın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!”

Define ve İnci Benzetmeleri

⁴⁴“Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğununu satıp tarlayı satın aldı.

⁴⁵“Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer. ⁴⁶Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğununu satıp o inciye satın aldı.”

Ağ Benzetmesi

⁴⁷“Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer. ⁴⁸Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar. ⁴⁹⁻⁵⁰Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırıtısı olacaktır.”

⁵¹İsa, “Bütün bunları anladınız mı?” diye sordu.

“Evet” karşılığını verdiler.

⁵²O da onlara, “İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer” dedi.

İsa Reddediliyor

(Mar.6:1-6; Luk.4:16-30)

⁵³İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı. ⁵⁴Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşıp kalmıştı. “Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?” diyorlardı. ⁵⁵“Marangozun oğlu değil

mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi? ⁵⁶Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?" ⁵⁷Ve gücenip O'nu reddettiler.

Ama İsa onlara şöyle dedi: "Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez."

⁵⁸İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.

Yahya'nın Öldürülmesi

(Mar.6:14-29; Luk.9:7-9)

14 ¹⁻²O günlerde İsa'yla ilgili haberleri duyan bölge kralı* Hiroides, adamlarına, "Bu, Vaftizci Yahya'dır" dedi. "Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur."

³Hiroides, kardeşi Filipus'un karısı Hiroduya yüzünden Yahya'yı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı. ⁴Çünkü Yahya Hiroides'e, "O kadınla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demişti. ⁵Hiroides Yahya'yı öldürtmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahya'yı peygamber sayıyordu.

⁶⁻⁷Hiroides'in doğum günü şenliği sırasında Hiroduya'nın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hiroides'in öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vereceğini söyledi. ⁸Kız, annesinin kışkırtmasıyla, "Bana şimdi, bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya'nın başını ver" dedi. ⁹Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu. ¹⁰Adam gönderip zindanda Yahya'nın başını kestirdi. ¹¹Kesik baş tepsiyle getirilip kıza verildi, kız da bunu annesine götürdü. ¹²Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve

gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor

(Mar.6:30-44; Luk.9:10-17; Yu.6:1-14)

¹³İsa bunu duyunca, tek başına tenha bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu yaya olarak izledi. ¹⁴İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi.

¹⁵Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

¹⁶İsa, "Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin" dedi.

¹⁷Öğrenciler, "Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki" dediler.

¹⁸İsa, "Onları buraya, bana getirin" dedi. ¹⁹Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar. ²⁰Herkes yiyip doydular. Artık kalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar. ²¹Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti.

İsa Su Üstünde Yürüyor

(Mar.6:45-56; Yu.6:15-21)

²²Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti. ²³Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı. ²⁴O sırada tekne kıyıdan bir hayli uzakta"

m 14:24 "Bir hayli uzakta": Grekçe "Birçok stadion uzakta" (bkz. Birimler Cetveli).

13:57 Yu.4:44 14:1-2 Mat.16:13-14; Mar.6:14-15; Luk.9:7-8 14:3-4 Luk.3:19-20

14:4 Lev.18:16; 20:21

dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu.

²⁵Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. ²⁶Öğrenciler, O'nun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. "Bu bir hayalet!" diyerek korkuyla bağıştılar.

²⁷Ama İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi.

²⁸Petrus buna karşılık, "Ya Rab" dedi, "Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim."

²⁹İsa, "Gel!" dedi.

Petrus da tekneden indi, suyun üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı.

³⁰Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı.

"Ya Rab, beni kurtar!" diye bağırdı.

³¹İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?" dedi.

³²Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi. ³³Teknedekiler, "Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun" diyerek O'na tapındılar.

³⁴Gölü aşırp Gennesar'da karaya çıktılar. ³⁵Yöre halkı İsa'yı tanıyınca çevreye haber saldı. Bütün hastaları O'na getirdiler. ³⁶Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

Töre mi, Tanrı'nın Sözü mü?

(Mar.7:1-13)

15 ¹²Bu sırada Yeruşalim'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyor?" diye sordular, "Yemekten önce ellerini yıkamıyorlar."

³İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ya siz, neden töreniz uğruna Tanrı buyruğunu çiğniyorsunuz? ⁴Çünkü Tanrı şöyle buyurdu: 'Annene babana saygı göstereceksin'; 'Annesine ya da ba-

basına söven kesinlikle öldürülecektir.' ⁵⁻⁶Ama siz, 'Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yaradım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir' diyorsunuz. Böylelikle, töreniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz. ⁷⁻⁸Ey ikiyüzlüler! Yeşaya'nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir:

'Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.

⁹Bana boşuna taparlar.

Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.' "

İnsanı Kirleten Nedir?

(Mar.7:14-23)

¹⁰İsa, halkı yanına çağırıp onlara, "Dinleyin ve şunu belleyin" dedi.

¹¹"Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır."

¹²Bu sırada öğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun?" dediler, "Ferisiler bu sözü duyunca gücendiler."

¹³İsa şu karşılığı verdi: "Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir. ¹⁴Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Eğer kör köre kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer."

¹⁵Petrus, "Bu benzetmeyi bize açıkla" dedi.

¹⁶"Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?" diye sordu İsa. ¹⁷"Ağza giren her şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz? ¹⁸Ne var ki ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur. ¹⁹Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır. ²⁰İnsanı kirleten bunlardır. Yıkınamamış ellerle yemek yemek insanı kirletmez."

Kenanlı Kadının İmanı

(Mar.7:24-30)

²¹İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti. ²²O yöreden Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda" diye fer-yat etti.

²³İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, "Sal şunu, git-sin!" diye rica ettiler. "Arkamızdan bağırıp duruyor."

²⁴İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim" diye yanıtladı.

²⁵Kadın ise yaklaşıp, "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı^o.

²⁶İsa ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir" dedi.

²⁷Kadın, "Haklısın, ya Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer."

²⁸O zaman İsa ona şu karşılığı ver-di: "Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun." Ve kadının kızı o sa-atte iyileşti.

İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor

(Mar.8:1-10)

²⁹İsa oradan ayrıldı, Celile Gölü'nün kıyısından geçerek dağa çıkıp otur-du. ³⁰Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi. ³¹Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kö-türümlerin yürüdüğünü görünce şaştı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti.

³²İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür

yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç aç evlerine göndermek iste-miyorum, yolda bayılabilirler."

³³Öğrenciler kendisine, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyura-cak ekmeği nereden bulalım?" dediler.

³⁴İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu.

"Yedi ekmekle birkaç küçük balığı-mız var" dediler.

³⁵Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. ³⁶Yedi ekmekle balıkları aldı, şükredip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. ³⁷Herkes yiyip doydular. Ar-takalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. ³⁸Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin er-kekti. ³⁹İsa, halkı evlerine gönderdik-ten sonra tekneye binip Magadan böl-gesine geçti.

Doğauştü Bir Belirti İsteniyor

(Mar.8:11-13; Luk.12:54-56)

16 Ferisiler*le Sadukiler* İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler.

²İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ak-şam, 'Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak' dersiniz. ³Sabah, 'Bu-gün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak' dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musu-nuz? ⁴Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisin-den başka bir belirti gösterilmeyecek." Sonra İsa onları bırakıp gitti.

Ferisiler*le Sadukiler'in Mayası

(Mar.8:14-21)

⁵Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmeği almayı unutmuşlar-dı. ⁶İsa onlara, "Dikkatli olun, Feri-

^o 15:25 "O'nun önünde yere kapandı" ya da "O'na tapındı".

16:1 Mat.12:38; Luk.11:16 16:4 Mat.12:39; Luk.11:29 16:6 Luk.12:1

siler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!" dedi.

⁷Onlar ise kendi aralarında tartışarak, "Ekmek almadığımız için böyle diyor" dediler.

⁸Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: "Ey kıt imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz? ⁹⁻¹⁰Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? ¹¹Ben size, 'Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının' derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?"

¹²Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar.

Petrus'un Mesih'i Tanıması

(Mar.8:27-30; Luk.9:18-21)

¹³İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk, İnsanoğlu'nun* kim olduğunu söylüyor?"

¹⁴Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor."

¹⁵İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"

¹⁶Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin*" yanıtını verdi.

¹⁷İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan^ø değil, göklerdeki Babam'dır.

¹⁸Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'sun^ø ve ben kilisemi* bu kayanın^ø üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek.

¹⁹Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak."

²⁰Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı.

İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor

(Mar.8:31-9:1; Luk.9:22-27)

²¹Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.

²²Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!" dedi.

²³Ama İsa Petrus'a dönüp, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi, "Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

²⁴Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. ²⁵Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. ²⁶İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? ²⁷İnsanoğlu*, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığı için karşılığını verecektir. ²⁸Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

8 16:17 "İnsan": Grekçe "Et ve kan". **p 16:18** "Petrus": Grekçe "Petros", yani "Kaya parçası, taş". **r 16:18** "Kaya": Grekçe "Petra", yani "Büyük taş kütle, kaya".

16:9-10 Mat.14:17-21; 15:34-38 **16:14** Mat.14:1-2; Mar.6:14-15; Luk.9:7-8 **16:16** Yu.6:68-69 **16:19** Mat.18:18; Yu.20:23 **16:21** Mat.17:22-23; 20:19; 27:62-63 **16:24** Mat.10:38; Luk.14:27 **16:25** Mat.10:39; Luk.17:33; Yu.12:25 **16:27** Mat.25:31 **16:27** Mez.62:12; Rom.2:6; Va.2:23

İsa'nın Görünümü Değişiyor

(Mar.9:2-13; Luk.9:28-36)

17 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. ²Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. ³O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. ⁴Petrus İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a."

⁵Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinle-yin!" dedi.

⁶Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. ⁷İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi. ⁸Başlarını kaldırıncâ İsa'dan başka kimseyi göremediler.

⁹Dağdan inerlerken İsa onlara, "İnsanoğlu* ölümden dirilmeden, gör-düklerinizi kimseye söylemeyin" diye buyurdu.

¹⁰Öğrencileri O'na şunu sordular: "Peki, din bilginleri* neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyor-lar?"

¹¹İsa, "İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak" diye yanıtladı. ¹²"Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir." ¹³O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.

Cinli Çocuk İyileştiriliyor

(Mar.9:14-32; Luk.9:37-45)

¹⁴Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsa'ya yaklaşıp önünde diz çöktü. ¹⁵"Ya Rab" dedi, "Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor. ¹⁶Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler."

¹⁷İsa, "Ey imansız ve sapmış kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin." ¹⁸İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti.

¹⁹Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, "Biz cini neden kovamadık?" diye sordular.

²⁰⁻²¹İsa, "İmanınız kıt olduğu için" karşılığını verdi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, 'Buradan şuraya göç' dersiniz, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır."*

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor

(Mar.9:30-32; Luk.9:43-45)

²²⁻²³Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, "İnsanoğlu*, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek" dedi.

Öğrenciler buna çok kederlendiler.

Tapınak Vergisi

²⁴Kefarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini* toplayanlar Petrus'a gelip, "Öğretmeniniz tapınak vergisini ödüyor, değil mi?" diye sordular.

²⁵Petrus, "Ödüyor" dedi.

s 17:20-21 Birçok Grekçe elyazması, "Ama bu tür cinler ancak dua ve oruçla kovulabilir" sözlerini de içerir. § 17:24 "İki dirhemlik tapınak vergisi": Grekçe "Didrahma" (bkz. Birimler Cetveli). 17:1-5 2Pe.1:17-18

17:5 Mez.2:7; Ysa.42:1; Mat.3:17; 12:18; Mar.1:11; Luk.3:21-22 17:5 Yas.18:15 17:10 Mal.4:5 17:12 Mat.11:14 17:20-21 Mat.21:21; Mar.11:23; 1Ko.13:2 17:24 Çık.30:13; 38:26

Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, "Simun, ne dersin?" dedi. "Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılarından mı?"

²⁶Petrus'un, "Yabancılardan" demesi üzerine İsa, "O halde oğullar mu aftır" dedi. ²⁷"Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe¹ bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver."

En Büyük Kim?

(Mar.9:33-37,42-48; Luk.9:46-48; 17:1-2)

18 Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, "Göklerin Egemenliği'nde en büyük kimdir?" diye sordular.

²⁻³İsa, yanına küçük bir çocuk çağdı, onu orta yere dikip şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz. ⁴Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur. ⁵Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur.

⁶"Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur. ⁷İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!

⁸"Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmadan iyidir. ⁹Eğer gözün günah iş-

lemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmadan iyidir.

¹⁰⁻¹¹"Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler."^u

Kaybolan Koyun Benzetmesi

(Luk.15:3-7)

¹²"Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşıranı aramaya gitmez mi? ¹³Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir. ¹⁴Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez."

Bir Kardeş Günah İşlerse

¹⁵"Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun. ¹⁶Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın. ¹⁷Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna* bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi* say.

¹⁸"Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak. ¹⁹Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileycekleri herhangi bir şey için anla-

t 17:27 "Dört dirhemlik bir akçe": Grekçe "Bir statir" (bkz. Birimler Cetveli).

u 18:10-11 Birçok Grekçe elyazması, "İnsanoğlu, kaybolanı kurtarmak için geldi" sözlerini de içerir. 18:1 Luk.22:24 18:2-3 Mar.10:15; Luk.18:17 18:8 Mat.5:30 18:9 Mat.5:29 18:15 Luk.17:3 18:16 Yas.19:15 18:18 Mat.16:19; Yu.20:23

şırlarsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir. ²⁰Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım.”

Acımasız Köle Benzetmesi

²¹Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, “Ya Rab” dedi, “Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlayayım? Yedi kez mi?”

²²İsa, “Yedi kez değil” dedi. “Yetmiş kere yedi kez derim sana. ²³Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. ²⁴Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi. ²⁵Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. ²⁶Köle yere kapanıp efendisine, ‘Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim’ dedi. ²⁷Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi.

²⁸“Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, ‘Borcunu öde’ diyerek boğazına sarıldı. ²⁹Bu köle yüzüstü yere kapandı, ‘Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim’ diye yalvardı. ³⁰Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı. ³¹Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün olup bitenleri anlattılar.

³²“Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. ‘Ey kötü köle!’ dedi. ‘Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. ³³Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?’ ³⁴Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti.

³⁵“Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır.”

Boşanmayla İlgili Soru

(Mar.10:1-12)

19 İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahu-diye'nin* Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. ²Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi.

³İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler*, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: “Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?”

⁴⁻⁵İsa şu karşılığı verdi: “Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı’ ve şöyle dedi: ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ ⁶Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın.”

⁷Ferisiler İsa'ya, “Öyleyse” dediler, “Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?”

⁸İsa onlara, “İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi” dedi. “Başlangıçta bu böyle değildi. ⁹Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadının evlenen de zina etmiş olur⁴.”

¹⁰Öğrenciler İsa'ya, “Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!” dediler.

¹¹İsa onlara, “Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği kişiler kabul edebilir” dedi. ¹²“Çün-

ü 19:9 “Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur” sözleri birçok Grekçe elyazmasında yoktur.

18:21-22 Luk.17:3-4 19:4-5 Yar.1:27; 2:24; 5:2 19:7 Yas.24:1-4; Mat.5:31

19:9 Mat.5:32; 1Ko.7:10-11

kü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!”

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor

(Mar.10:13-16; Luk.18:15-17)

¹³⁻¹⁴O sırada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, “Bırakın çocukları” dedi. “Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerininindir.”¹⁵Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı.

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam

(Mar.10:17-31; Luk.18:18-30)

¹⁶Adamın biri İsa'ya gelip, “Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?” diye sordu.

¹⁷İsa, “Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir.”

¹⁸⁻¹⁹“Hangi buyrukları?” diye sordu adam.

İsa şu karşılığı verdi: “ ‘Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin’ ve ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ ”

²⁰Genç adam, “Bunların hepsini yerine getirdim” dedi, “Daha ne ekşiğim var?”

²¹İsa ona, “Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazine olur. Sonra gel, beni izle” dedi.

²²Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

²³İsa öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Zengin kişi Göklerin Egemenliği'ne zor girecek.”²⁴Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.”

²⁵Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırdılar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular.

²⁶İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

²⁷Bunun üzerine Petrus O'na, “Bak” dedi, “Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?”

²⁸İsa onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu* görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardından gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız.”²⁹Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak.³⁰Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.”

Bağcı Benzetmesi

20 “Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer. ²Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi.

³“Saat* dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü. ⁴⁻⁵Onlara, ‘Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm’ dedi, onlar da bağa gittiler.

“Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı. ⁶Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, ‘Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?’ diye sordu.

⁷“Kimse bize iş vermedi ki” dediler. “Onlara, ‘Siz de bağa gidin, çalışın’ dedi.

⁸“Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, ‘İşçileri çağır’ dedi. ‘Sonuncudan başlayarak ilkinde kadar, hepsine ücretlerini ver.’

⁹“Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar. ¹⁰İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi. ¹¹Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar: ¹²‘En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı’ dediler. ‘Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!’

¹³“Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: ‘Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı? ¹⁴Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum. ¹⁵Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?’

¹⁶“İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak.”

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor

(Mar.10:32-34; Luk.18:31-34)

¹⁷⁻¹⁸İsa Yerusâlim'e giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak şunu söyledi: “Şimdi Yerusâlim'e gidiyoruz. İnsanoğlu*, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracaklar. ¹⁹O'nunla alay etmeleri, kamçılayıp çarmıha germeleri için O'nu öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.”

Bir Annenin İsteği

(Mar.10:35-45)

²⁰O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı.

Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi.

²¹İsa kadına, “Ne istiyorsun?” diye sordu.

Kadın, “Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun” dedi.

²²“Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz” diye karşılık verdi İsa. “Benim içeceğim kâseden* siz içebilir misiniz?”

“Evet, içebiliriz” dediler.

²³İsa onlara, “Elbette benim kâsemden içeceksiniz” dedi, “Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır.”

²⁴Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar. ²⁵Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler. ²⁶Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. ²⁷Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun. ²⁸Nitekim İnsanoğlu*, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi.”

İki Körün Gözleri Açılıyor

(Mar.10:46-52; Luk.18:35-43)

²⁹Eriha'dan ayrırlırlarken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gitti. ³⁰Yol kenarında oturan iki kör, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, “Ya Rab, ey Davut Oğlu*, halimize acı!” diye bağırdılar.

³¹Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediye de onlar, “Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!” diyerek daha çok bağırdılar.

³²İsa durup onları çağırdı. “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu.

³³Onlar da, “Ya Rab, gözlerimiz açılsın” dediler.

³⁴İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve O'nun ardından gittiler.

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi

(Mar.11:1-11; Luk.19:28-40; Yu.12:12-19)

21 ¹⁻²Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, “Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir sığa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. ³Size bir şey diyen olursa, ‘Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek’ dersiniz.”

⁴Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

⁵“Siyon* kızına deyin ki,
‘İşte, alçakgönüllü Kralın,
Eşeğe, evet sıpaya,
Eşek yavrusuna binmiş
Sana geliyor.’ ”

⁶Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar. ⁷Eşekle sıpayı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa sıpaya bindi. ⁸Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu. ⁹Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağıyorlardı:

“Davut Oğlu'na hozana*!
Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun,
En yücelerde hozana!”

¹⁰İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, “Bu kimdir?” diyerek çalkandı.

¹¹Kalabalıklar, “Bu, Celile'nin Nasıra Kenti'nden Peygamber İsa'dır” diyordu.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor

(Mar.11:15-19; Luk.19:45-48; Yu.2:13-22)

¹²İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların* masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi. ¹³Onlara şöyle dedi: “‘Evime dua evi denecek’ diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!”

¹⁴İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi. ¹⁵Ne var ki, başkâhinlerle din bilginleri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, “Davut Oğlu'na hozana!” diye bağırان çocukları görünce öfkelenildiler.

¹⁶İsa'ya, “Bunların ne söylediğini duyuyor musun?” diye sordular.

“Duyuyorum” dedi İsa. “Siz şu sözünü hiç okumadınız mı? ‘Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.’ ”

¹⁷İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi.

Meyvesiz İncir Ağacı

(Mar.11:12-14,20-24)

¹⁸İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı. ¹⁹Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, “Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!” dedi. İncir ağacı o anda kurudu.

²⁰Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. “İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?” diye sordular.

²¹İsa onlara şu karşılığı verdi: “Siz doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, ‘Kalk, denize atıl’ dererseniz, dediğiniz olacaktır. ²²İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız.”

İsa'nın Yetkisi

(Mar.11:27-33; Luk.20:1-8)

²³İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'nun yanına gelerek, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

²⁴İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. ²⁵Yahya'nın vaftiz etme yetkisi" nereden geldi, Tanrı'dan mı?, insanlardan mı?"

Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: " 'Tanrı'dan' dersek, bize, 'Öyleyse ona niçin inanmadınız?' diyecek. ²⁶Yok eğer 'İnsanlardan' dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor."

²⁷İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler.

İsa, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

İki Oğul Benzetmesi

²⁸"Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, 'Oğlum, git bugün bağda çalış' dedi.

²⁹"Oğlu, 'Gitmem!' dedi. Ama sonra pişman olup gitti.

³⁰"Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, 'Olur, efendim' dedi, ama gitmedi.

³¹"İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?"

"Birincisi" diye karşılık verdiler.

İsa da onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar" dedi. ³²"Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlile-

riyle fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız."

Bağ Kiracıları Benzetmesi

(Mar.12:1-12; Luk.20:9-19)

³³"Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. ³⁴Bağbozumu yaklaşıncı, üründen kendisine düşeni almaları için kölelerini bağcılara yolladı. ³⁵Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşıladı. ³⁶Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar. ³⁷Sonunda bağ sahibi, 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağcılara onu yolladı.

³⁸"Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, 'Mirasçı bu, gelin, onu öldürüp mirasına konalım' dediler. ³⁹Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler. ⁴⁰Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?"

⁴¹İsa'ya şu karşılığı verdiler: "Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak."

⁴²İsa onlara şunu sordu: "Kutsal Yazılar'da şu sözleri hiç okumadınız mı?

'Yapıcıların reddettiği taş,
İşte köşenin baş taşı oldu.
Rab'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!'

⁴³"Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.

44“Bu taşın üzerine düşen, param-parça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.”

45Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın anlattığı benzetmeleri duyunca bunları kendileri için söylediğini anladılar. 46O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk, O'nu peygamber sayıyordu.

Düğün Şöleni Benzetmesi

(Luk.14:15-24)

22 1-2 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi: “Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir krala benzer. 3Kral şölene davet ettiklerini çağırarak üzere kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi.

4“Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, ‘Davetlilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!’

5“Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. 6Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler. 7Kral öfkelen-di. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.

8“Sonra kölelerine şöyle dedi: ‘Düğün şöleni hazır, ama çağırıklarım buna layık değilmiş. 9Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.’ 10Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu.

11“Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü. 12Ona, ‘Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?’ diye sorunca, adamın dili tutuldu.

13“O zaman kral, uşaklarına, ‘Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışa-

rıya, karanlığa atın!’ dedi. ‘Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.’

14“Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.”

Sezar'ın Hakkı Sezar'a

(Mar.12:13-17; Luk.20:20-26)

15Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsa'yı, kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular. 16Hirodes* yanlılarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsa'ya gelip, “Öğretmenimiz” dediler, “Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayırım yapmazsın. 17Peki, söyle bize, sence Sezar'a* vergi vermek Kut-sal Yasa'ya uygun mu, değil mi?”

18İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, “Ey ikiyüzlüler!” dedi. “Beni neden deniyorsunuz? 19Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!” O'na bir dinar getirdiler. 20İsa, “Bu resim, bu yazı kimin?” diye sordu.

21“Sezar'ın” dediler.

O zaman İsa, “Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” dedi.

22Bu sözleri duyunca şaşılar, İsa'yı bırakıp gittiler.

Dirilişle İlgili Soru

(Mar.12:18-27; Luk.20:27-40)

23-24 Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler*, aynı gün İsa'ya gelip şunu sordular: “Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.’ 25Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı. 26İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu. 27Hepsinden sonra kadın da öldü.

²⁸Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi.”

²⁹İsa onlara, “Siz Kutsal Yazılar’ı ve Tanrı’nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz” diye karşılık verdi.

³⁰“Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler. ³¹Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı’nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı? ³²‘Ben İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısı’yım’ diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı’dır.”

³³Bunları işiten halk, O’nun öğretişine şaşır kaldı.

En Büyük Buyruk

(Mar.12:28-34; Luk.10:25-28)

³⁴Ferisiler, İsa’nın Sadukiler’i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar. ³⁵⁻³⁶Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa’yı denemek amacıyla O’na şunu sordu: “Öğretmenim, Kutsal Yasa’da en önemli buyruk hangisidir?”

³⁷İsa ona şu karşılığı verdi: “‘Tanrının Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.’ ³⁸İşte ilk ve en önemli buyruk budur. ³⁹İlkin benzeyen ikinci buyruk da şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ ⁴⁰Kutsal Yasa’nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.”

Mesih Kimin Oğlu?

(Mar.12:35-37; Luk.20:41-44)

⁴¹⁻⁴²Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: “Mesih’le* ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?”

Onlar da, “Davut’un Oğlu” dediler.

⁴³İsa şöyle dedi: “O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh’tan esinlenerek

O’ndan ‘Rab’ diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:

⁴⁴‘Rab Rabbim’e dedi ki,
Ben düşmanlarımı
Ayaklarının altına serinceye dek
Sağımda otur.’

⁴⁵Davut O’ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut’un Oğlu olur?”

⁴⁶İsa’ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O’na bir şey sormaya cesaret edemedi.

Vay Halinize!

(Mar.12:38-40; Luk.11:39-51;

13:34-35; 20:45-47)

23 ¹⁻²Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: “Din bilginleri* ve Ferisiler* Musa’nın kürsüsünde otururlar. ³Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar. ⁴Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriye bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler.

⁵“Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamailerinizi* büyük, giysilerinin püsküllerini* uzun yaparlar. ⁶Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar. ⁷Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini ‘Rabbî*’ diye çağırmasından zevk duyarlar.

⁸“Kimse sizi ‘Rabbî’ diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz. ⁹Yeryüzünde kimseye ‘Baba’ demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Baba’dır.

¹⁰Kimse sizi ‘Önder’ diye çağırmasın.

z 23:5 “Hamail”: Eski Antlaşma’dan alınan bazı ayetlerin içine konduğu, alna ya da sol kola takılan küçük kutu anlamındadır (bkz. Çık.13:9; Yas.6:8,9). **a 23:5** “Püskül”: Dindar Yahudiler, Kutsal Yasa’yı hatırlamak için giysilerinin eteğine dört püskül dikerler (bkz. Say.15:38,39; Yas.22:12). **22:32** Çık.3:6 **22:37** Yas.6:5 **22:39** Lev.19:18 **22:44** Mez.110:1

Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir. ¹¹Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun. ¹²Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.

¹³⁻¹⁴"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!"¹⁴

¹⁵"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize dönerken de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız.

¹⁶"Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, 'Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapındaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.'¹⁷Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak mı? ¹⁸Yine diyorsunuz ki, 'Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.'¹⁹Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı? ²⁰Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur. ²¹Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur. ²²Gök üzerine ant içen, Tanrı'nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur.

²³"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını –adaleti, merhame-

ti, sadakati– ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi. ²⁴Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız!

²⁵"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur. ²⁶Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar.

²⁷"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz. ²⁸Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz.

²⁹"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız. ³⁰'Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik' diyorsunuz. ³¹Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuzu kendiniz tanıklık ediyorsunuz. ³²Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin!

³³"Sizi yıılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız? ³⁴İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılایacak, kentten kente kovalayacaksınız. ³⁵Böylelikle, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdünüz Berekya oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru

b 23:13-14 Birçok Grekçe elyazması, "Vay halinize, ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Biryandan gösteriş için uzun uzun dua edersiniz, öte yandan dul kadınların malını mülkünü sömürsünüz. Bundan ötürü cezanız daha ağır olacaktır" sözlerini de içerir (bkz. Mar.12:40; Luk.20:47). **23:11** Mat.20:25-27; Mar.9:35; 10:43-44; Luk.22:25-26 **23:12** Luk.14:11; 18:14 **23:22** Ysa.66:1; Mat.5:34-35 **23:23** Lev.27:30 **23:27** Elç.23:3 **23:33** Mat.3:7; 12:34; Luk.3:7 **23:35** Yar.4:8 **23:35** 2Ta.24:20-21

kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız. ³⁶Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak^c sorumlu tutulacaktır.

³⁷“Ey Yerusâlim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yerusâlim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. ³⁸Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! ³⁹Size şunu söyleyeyim: ‘Rab’bin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

Sonun Belirtileri

(Mar.13:1-31; Luk.21:5-33)

24 İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O’na göstermek için yanına geldiler. ²İsa onlara, “Bütün bunları görüyor musunuz?” dedi. “Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!”

³İsa, Zeytin Dağı’nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. “Söyle bize” dediler, “Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?”

⁴İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sakın kimse sizi saptırmasın! ⁵Birçokları, ‘Mesih* benim’ diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar. ⁶Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. ⁷Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak. ⁸Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

⁹“O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. ¹⁰O zaman birçok kişi imandan sa-

pacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. ¹¹Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak. ¹²Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak. ¹³Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. ¹⁴Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.

¹⁵⁻¹⁶“Peygamber Daniell’in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin* kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman –okuyan anlasın– Yahudiye’de bulunanlar dağlara kaçsın. ¹⁷Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. ¹⁸Tarlada olan, abasını almak için geri dönmessin. ¹⁹O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! ²⁰Dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat Günü’ne* rastlamasın. ²¹Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. ²²O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak. ²³Eğer o zaman biri size, ‘İşte Mesih burada’, ya da ‘İşte şurada’ derse, inanmayın. ²⁴Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar. ²⁵İşte size önceden söylüyorum.

²⁶“Bunun için size, ‘İşte Mesih çölde’ derlerse gitmeyin. ‘Bakın, iç odalarda’ derlerse inanmayın. ²⁷Çünkü İnsanoğlu’nun* gelişi, doğuda çıkıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.

²⁸“Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek.

c 23:36 “Kuşak” ya da “Soy”. 23:38 Yer.12:7; 22:5; 26:6 23:39 Mez.118:26 24:9 Mat.10:22 24:13 Mat.10:22 24:15-16 Dan.9:27; 11:31; 12:11 24:17-18 Luk.17:31 24:21 Dan.12:1; Va.7:14 24:26-27 Luk.17:23-24 24:28 Eyü.39:30; Luk.17:37

²⁹“O günlerin sıkıntısından hemen sonra,

‘Güneş karacak,
Ay ışık vermez olacak,
Yıldızlar gökten düşecek,
Göksel güçler sarsılacak.’

³⁰“O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. ³¹Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar.

³²“İncir ağacından ders alın! Dallarını filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlar-sınız. ³³Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır. ³⁴Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak^ç ortadan kalkmayacak. ³⁵Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.”

Bilinmeyen Gün ve Saat

(Mar.13:32-37; Luk.12:41-48; 17:26-30,34-36)

³⁶“O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. ³⁷Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun* gelişinde de öyle olacak. ³⁸Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. ³⁹Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye'dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak. ⁴⁰O gün tarlada bulunan iki kişiden biri

alınacak, biri bırakılacak. ⁴¹Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.

⁴²“Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz. ⁴³Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez. ⁴⁴Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklediğiniz saatte gelecektir.

⁴⁵“Efendinin, hizmetkârlarına vakitinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir? ⁴⁶Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! ⁴⁷Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak. ⁴⁸⁻⁵¹Ama o köle kötü olur da içinden, ‘Efendim gecikiyor’ der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.”

On Kız Benzetmesi

25 “O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek. ²Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı. ³Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama yağ almadılar. ⁴Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar. ⁵Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp uyudular.

“Gece yarısı bir ses yankılandı: ‘İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!’ ⁷Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler.

⁸“Akılsızlar akıllılara, ‘Kandillerimiz sönüyor, bize yağ verin!’ dediler.

ç 24:34 “Kuşak” ya da “Soy”.

24:29 Ysa.13:10; 34:4; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15; Va.6:12-13 24:30 Dan.7:13; Va.1:7

24:37 Yar.6:5-8 24:39 Yar.7:6-24 24:43-44 Luk.12:39-40; Va.3:3; 16:15 25:1 Luk.12:35

⁹“Akıllılar, ‘Olmaz! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin, kendinize yağ alın’ dediler.

¹⁰“Ne var ki, onlar yağ satın almayay giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı.

¹¹“Daha sonra gelen öbür kızlar, ‘Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!’ dediler.

¹²“Güvey ise, ‘Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum’ dedi.

¹³“Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz.”

Emanet Para Benzetmesi

(Luk.19:11-27)

¹⁴“Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp malını onlara emanet etmesine benzer.

¹⁵“Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı. ¹⁶Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve beş talant daha kazandı. ¹⁷İki talant alan da iki talant daha kazandı. ¹⁸Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.

¹⁹“Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu. ²⁰Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.’

²¹“Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve güvenilir köle!’ dedi. ‘Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!’

²²“İki talant alan da geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.’

²³“Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve güvenilir köle!’ dedi. ‘Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de

seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!’

²⁴“Sonra bir talant alan geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘Senin sert bir adam olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığın yerden devşirirsin. ²⁵Bu nedenle korktum, gidip senin verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı!’

²⁶⁻²⁷“Efendisi ona şu karşılığı verdi: ‘Kötü ve tembel köle! Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım...

²⁸Haydi, elindeki talantı alın, on talantı olana verin!’ ²⁹Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak. ³⁰‘Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcırıtısı olacaktır.’ ”

Yargı Günü

³¹“İnsanoğlu* kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. ³²Ulusların hepsi O’nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak. ³³Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.

³⁴“O zaman Kral, sağındaki kişilere, ‘Sizler, Babam’ın kutsadıkları, gelin!’ diyecek. ‘Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın!’ ³⁵Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız. ³⁶Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.’

³⁷“O vakit doğru kişiler O’na şu karşılığı verecek: ‘Ya Rab, seni ne zaman

aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik? ³⁸Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik? ³⁹Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?”

⁴⁰“Kral da onları şöyle yanıtlayacak: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.’

⁴¹“Sonra solundakilere şöyle diyecek: ‘Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis’le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin! ⁴²⁻⁴³Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.’

⁴⁴“O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: ‘Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?’

⁴⁵“Kral da onlara şu yanıtı verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.’

⁴⁶“Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.”

İsa’yı Öldürme Tasarısı

(Mar. 14:1-2; Luk. 22:1-2; Yu. 11:45-53)

26 ¹⁻²İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, “İki gün sonra Fışh Bayramı* olduğunu biliyorsunuz” dedi, “İnsanoğlu* çarmıha gerilmek üzere ele verilecek.”

³Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar. ⁴İsa’yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular. ⁵Ama, “Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın” diyorlardı.

İsa Beytanya’da

(Mar. 14:3-9; Yu. 12:1-8)

⁶⁻⁷İsa Beytanya’da cüzamlı* Simunun evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmişti. İsa sofrada otururken, kadın yağı O’nun başına döktü.

⁸Öğrenciler bunu görünce kızdılar. “Nedir bu savurganlık?” dediler. ⁹“Bu yağ pahalıya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi.”

¹⁰Söylenenleri farkedene İsa, öğrencilerine, “Kadını neden üzüyorsunuz?” dedi. “Benim için güzel bir şey yaptı. ¹¹Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım. ¹²Kadın bu güzel kokulu yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı. ¹³Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.”

Yahuda’nın İhaneti

(Mar. 14:10-11; Luk. 22:3-6)

¹⁴⁻¹⁵O sırada Onikiler’den* biri –adı Yahuda İskariot olanı– başkâhinlere giderek, “O’nu ele verirsem bana ne verirsiniz?” dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler. ¹⁶Yahuda o andan itibaren İsa’yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fışh Yemeği

(Mar. 14:12-26; Luk. 22:7-23;

Yu. 13:21-30; 1Ko. 11:23-25)

¹⁷Mayasız Ekmek Bayramı’nın* ilk günü öğrenciler İsa’nın yanına geleerek, “Fışh* yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular.

¹⁸İsa onlara, “Kente varıp o adamın evine gidin” dedi. “Ona şöyle deyin:

‘Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramı’nı, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.’ ”
 19Öğrenciler, İsa’nın buyruğunu yerine getirerek Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

20Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. 21Yemek yerlerken, “Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek” dedi.

22Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, “Ya Rab, beni demek istemedin ya?” diye sormaya başladılar.

23O da, “Bana ihanet edecek olan” dedi, “Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır. 24İnsanoğlu*, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu’na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.”

25O’na ihanet edecek olan Yahuda, “Rabbî*, yoksa beni mi demek istedin?” diye sordu.

İsa ona, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi.

26Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. “Alın, yiyin” dedi, “Bu benim bedenimdir.” 27Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, “Hepiniz bundan için” dedi.

28“Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. 29Size şunu söyleyeyim, Babam’ın egemenliğinde sizinle birlikte yenisini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.”

30İlahi söyledikten sonra dışarı çıkip Zeytin Dağı’na doğru gittiler.

Petrus’un İnkârı Önceden Bildiriliyor

(Mar.14:27-31; Luk.22:31-34; Yu.13:36-38)

31Bu arada İsa öğrencilerine, “Bu gece hepiniz benden ötürü sendele-

yip düşeceksiniz” dedi. “Çünkü şöyle yazılmıştır:

‘Çobanı vuracağım,
Sürüdeki koyunlar darmadağın olacak.’

32Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile’ye gideceğim.”

33Petrus O’na, “Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem” dedi.

34“Sana doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.”

35Petrus, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem” dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Getsemani Bahçesinde

(Mar.14:32-42; Luk.22:39-46)

36Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani denen yere geldi. Öğrencilerine, “Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun” dedi. 37Petrus ile Zebedi’nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. 38Onlara, “Ölesiye kederliyim” dedi. “Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun.”

39Biraz ilerleşi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. “Baba” dedi, “Mümkünse bu kâse* benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.”

40Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus’a, “Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!” dedi. 41“Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.”

42İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. “Baba” dedi, “Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun.”

⁴³Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. ⁴⁴Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti.

⁴⁵Sonra öğrencilerin yanına dönerek, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu* günahkârların eline veriliyor. ⁴⁶Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!"

İsa Tutuklanıyor

(Mar.14:43-50; Luk.22:47-53; Yu.18:3-12)

⁴⁷İsa daha konuşurken, Onikiler'den* biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı. ⁴⁸İsa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, İsa O'dur, O'nu tutuklayın" diye onlarla sözleşmişti. ⁴⁹Dosdoğru İsa'ya gidip, "Selam, Rabbi*!" diyerek O'nu öptü.

⁵⁰İsa, "Arkadaş, ne yapacaksan yap^d!" dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsa'yı yakalayıp tutukladılar. ⁵¹İsa'yla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. ⁵²O zaman İsa ona, "Kılıcını yerine koy!" dedi. "Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek. ⁵³Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tümendenden* fazla melek gönderir. ⁵⁴Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?"

⁵⁵Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutukladınız. ⁵⁶Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin di-

ye oldu." O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde

(Mar.14:53-65; Luk.22:54-55,63-71;

Yu.18:13-14,19-24)

⁵⁷İsa'yı tutuklayanlar, O'nu Başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı. ⁵⁸Petrus, İsa'yı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu.

⁵⁹Başkâhinlerle Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı. ⁶⁰⁻⁶¹Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: "Bu adam, 'Ben Tanrı'nın Tapınağı'nı yıkıp üç günde yeniden kurabilirim' dedi."

⁶²Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" dedi. "Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?" ⁶³İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise O'na, "Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih* sen misin?" dedi.

⁶⁴İsa, "Söylediğin gibidir" karşılığını verdi. "Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun*, Kudretli Olan'ın* sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz."

⁶⁵Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, "Tanrı'ya küfredti!" dedi. "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz. ⁶⁶Buna ne diyorsunuz?"

"Ölümü hak etti!" diye karşılık verdiler.

⁶⁷⁻⁶⁸Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıla-

d 26:50 "Ne yapacaksan yap" ya da "Bunun için mi geldin?" e 26:64 "Kudretli Olan": Tanrı.
26:55 Luk.19:47; 21:37 26:60-61 Yu.2:19 26:64 Dan.7:13 26:65-66 Lev.24:16
26:67-68 Ysa.50:6

rı da O'nu tokatlayıp, “Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?” dediler.

Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor

(Mar.14:66-72; Luk.22:56-62;

Yu.18:15-18,25-27)

⁶⁹Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, “Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin” dedi.

⁷⁰Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, “Neden söz ettiğini anlamıyorum” dedi.

⁷¹Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, “Bu adam Nasırlı İsa'yla birlikteydi” dedi.

⁷²Petrus ant içerek, “Ben o adamı tanımıyorum” diye yine inkâr etti.

⁷³Orada duranlar az sonra Petrus'a yaklaşıp, “Gerçekten sen de onlardan-sın. Konuşman seni ele veriyor” dediler.

⁷⁴Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, “O adamı tanımıyorum!” dedi.

Tam o anda horoz öttü. ⁷⁵Petrus, İsa'nın, “Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

Yahuda Kendini Asıyor

(Elç.1:18-19)

27 Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar. ²O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a teslim ettiler.

³İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. ⁴“Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim” dedi.

Onlar ise, “Bundan bize ne? Onu sen düşün” dediler.

⁵Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı.

⁶Paraları toplayan başkâhinler, “Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz” dediler.

⁷Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar. ⁸Bunun için bu tarlaya bugüne dek “Kan Tarlası” denilmiştir. ⁹⁻¹⁰Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

“İsrailoğulları'ndan kimilerinin O'na biçtikleri değerin karşılığı olan Otuz gümüşü aldılar; Rab'bin bana buyurduğu gibi, Çömlekçi Tarlası'nı satın almak için harcadılar.”

İsa Vali Pilatus'un Önünde

(Mar.15:2-15; Luk.23:3-5,13-25; Yu.18:33-19:16)

¹¹İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali O'na, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu.

İsa, “Söylediğin gibidir” dedi.

¹²Başkâhinlerle ileri gelenler O'nu suçlayınca hiç karşılık vermedi. ¹³Pilatus O'na, “Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?” dedi. ¹⁴İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaşıtı.

¹⁵Her Fısıh Bayramı'nda* vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti. ¹⁶O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı. ¹⁷Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, “Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Barabba'yı mı, Mesih* denen İsa'yı mı?” diye sordu. ¹⁸İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

¹⁹Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, “O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda O'nun yü-

zünden çok sıkıntı çektim” diye haber gönderdi.

²⁰Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabba'nın salıverilmesini ve İsa'nın öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar.

²¹Vali onlara şunu sordu: “Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?”

“Barabba'yı” dediler.

²²Pilatus, “Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım?” diye sordu.

Hep bir ağızdan, “Çarmıha gerilsin!” dediler.

²³Pilatus, “O ne kötülük yaptı ki?” diye sordu.

Onlar ise daha yüksek sesle, “Çarmıha gerilsin!” diye bağrışıp durdular.

²⁴Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: “Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!”

²⁵Bütün halk şu karşılığı verdi: “O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!”

²⁶Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Askerlerin İsa'yı Aşağılaması

(Mar.15:16-20; Yu.19:2-3)

²⁷Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar. ²⁸O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler. ²⁹Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, “Selam, ey Yahudiler'in Kralı!” diyerek O'nunla alay ettiler. ³⁰Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular. ³¹O'nunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp

kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler.

İsa Çarmıha Geriliyor

(Mar.15:21-32; Luk.23:26-43; Yu.19:17-27)

³²Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsa'nın çarmıhını ona zorla taşıttılar. ³³⁻³⁴Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi.

³⁵Askerler O'nu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. ³⁶Sonra oturup yanında nöbet tuttular. ³⁷Başının üzerine,

BU, YAHUDİLER'İN KRALI İSA'DIR

diye yazan bir suç yaftası astılar.

³⁸İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi. ³⁹⁻⁴⁰Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, “Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yenden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmıhtan in!” diyorlardı.

⁴¹⁻⁴²Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay ederek, “Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor” diyorlardı. “İsrail'in Kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim. ⁴³Tanrı'ya güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, ‘Ben Tanrı'nın Oğlu'yum’ demişti.” ⁴⁴İsa'yla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü

(Mar.15:33-41; Luk.23:44-49; Yu.19:28-30)

⁴⁵Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

⁴⁶Saat* üçe doğru İsa yüksek sesle, "Eli, Eli, lema şevaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.

⁴⁷Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bu adam İlyas'ı çağırıyor" dediler.

⁴⁸İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. ⁴⁹Öbürleri ise, "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?" dediler.

⁵⁰İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.

⁵¹O anda tapınaktaki perde* yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı. ⁵²Mezarlar* açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi. ⁵³Bunlar mezarlarından çıkıp İsa'nın dirilişinden sonra kutsal kente* girdiler ve birçok kimseye göründüler.

⁵⁴İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, "Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydü!" dediler.

⁵⁵Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celile'den İsa'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi. ⁵⁶Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

İsa'nın Gömülmesi

(Mar.15:42-47; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42)

⁵⁷Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi. ⁵⁸Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu. ⁵⁹⁻⁶⁰Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oydukları kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişi-

ne büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı. ⁶¹Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı.

⁶²⁻⁶³Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden* sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, "Efendimiz" dediler, "O aldatıcının, daha yaşarken, 'Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim' dediğini hatırlıyoruz. ⁶⁴Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alınsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, 'Ölümünden dirildi' derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur."

⁶⁵Pilatus onlara, "Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın" dedi. ⁶⁶Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

İsa'nın Dirilişi

(Mar.16:1-10; Luk.24:1-12; Yu.20:1-10)

28 Şabat Günü'nü* izleyen haftanın ilk günü*, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı* görmeye gittiler.

²Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu. ³Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. ⁴Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.

⁵Melek kadınlara şöyle seslendi: "Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. ⁶O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün. ⁷Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümünden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.' İşte ben size söylemiş bulunuyorum."

⁸Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştı-

lar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler. ⁹İsa ansızın karışlarına çıktı, "Selam!" dedi. Yaklaşıp İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar. ¹⁰O zaman İsa, "Korkmayın!" dedi. "Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler."

Nöbetçilerin Getirdiği Haber

¹¹Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler. ¹²⁻¹³Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, "Siz şöyle diyeceksiniz: 'Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.' ¹⁴Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştıırır, size bir zarar gelmesini önleriz."

¹⁵Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.

Son Buyruk

(Mar. 16:14-18; Luk. 24:36-49;

Yu. 20:19-23; Elç. 1:6-8)

¹⁶On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. ¹⁷İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. ¹⁸İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökté ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. ¹⁹Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla^g vaf-tiz edin; ²⁰siz buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim."

^g 28:19 "Adıyla": Grekçe "Adı içine".

28:16 Mat. 26:32; Mar. 14:28 28:19 Elç. 1:8

MARKOS

GİRİŞ

Kitabın İçeriği: Markos, İsa'nın yaşamını anlatan İncil'in ilk dört kısmı arasında en kısa olanıdır. İsa'nın ne doğumundan, ne soyağacından, ne de çocukluğundan söz eder. Öğretiye daha az ağırlık verir. Örneğin Matta'da 21, Luka'da 26 benzetmeye karşılık Markos'ta sadece 9 benzetme vardır. Markos daha çok İsa'nın yaptıklarını yazıyor. Kısa ve öz yazar (birinci bölümde ne denli çok sayıda olayın anlatıldığına bakın). Anlatım canlı ve hareketlidir. Markos, öbür yazarlara oranla belirli bazı olayları daha ayrıntılı yazar¹. Dikkatini, özellikle insanların İsa'ya gösterdiği ilginin üzerinde yoğunlaştırır².

Kitabın konusu 1:1'de yalın bir şekilde açıklanır: «Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı.» Gerçekte Markos, İsa'yı Tanrı Oğlu³, İnsanoğlu⁴ ve çoktan beri beklenen kurtarıcı-kral Mesih⁵ diye tanıtır. Ne var ki İsa, «İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi» diyor (10:45). Böylece İsa durup dinlenmeden gezer ve öğretisini yayar, hastaları iyileştirir. Yaptığı mucizelerle kimliğini ve yetkisini kanıtlayarak⁶ kalabalıkları peşinden sürükler. Ama görevinin bu döneminde, kendisini tanıyanları sık sık uyararak kendisiyle ve mucizeleriyle ilgili haberleri yaymalarını engellemeye çalışır⁷. Dikkatini daha çok seçtiği kişileri eğitmeye verir⁸. Konuşmalarında, onu izlemenin bedelini⁹, imanı¹⁰ ve Tanrı'nın Egemenliği'ni¹¹ durmadan vurgular. Eylemleri önemli tepkilere yol açar. Bir yandan kötü ruhlara meydan okur, onları kovar¹², öte yandan Yahudi dininin ileri gelenleriyle çatışır¹³. Bunların kıskırtmasıyla gerçekleşecek ölümünden ve dirilişinden sık sık söz eder¹⁴. Kitabın neredeyse dörtte biri İsa'nın ölümünü ve dirilişini anlatır.

Ana Hatlar:

1:1-13	İsa'nın ortaya çıkışı
1:14-9:50	İsa'nın Celile ve çevresindeki faaliyetleri
10:1-52	İsa'nın Yeruşalim'e giderken yolda öğrettikleri
11:1-16:20	Yeruşalim'deki son günler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1367

Vaftizci Yahya'nın Gelişi

(Mat. 3:1-12; Luk. 3:1-18; Yu. 1:19-28)

1 Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le* ilgili Müjde'nin başlangıcı.

²Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nda şöyle yazılmıştır:

1:2 Mal.3:1 1:3 Yşa.40:3

“İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;

O senin yolunu hazırlayacak.”

³“Çölde haykıran,
'Rab'bin yolunu hazırlayın,
Gececeği patikaları düzleyin'
diye sesleniyor.”

⁴Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz* olmaya çağırıyordu. ⁵Bütün Yahudiye halkı ve Yerusallimliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

⁶Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerd. ⁷Şu haberi yayıyordu: "Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıkları'nın bağını çözmeye bile layık değilim. ⁸Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir."

İsa Görevine Başlıyor

(Mat.3:13-4:22; Luk.3:21-22; 4:1-15; 5:1-11)

⁹O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi. ¹⁰Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. ¹¹Göklerden, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

¹²O an Ruh, İsa'yı çöle gönderdi. ¹³İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan tarafından denendi. Yabani hayvanlar arasındaydı, melekler O'na hizmet ediyordu.

¹⁴Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Celile'ye gitti. ¹⁵"Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!"

¹⁶İsa, Celile Gölü'nün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreas'ı gördü. Bu adamlar balıkçıydı. ¹⁷İsa onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım." ¹⁸Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. ¹⁹İsa biraz ileri gidince Zebedi'nin

oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı. ²⁰Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Kötü Ruhları Kovuyor, Hastaları İyileştiriyor

(Mat.8:14-17; Luk.4:31-44)

²¹Kefarnahum'a girdiler. Şabat Günü* İsa havraya gidip öğretmeye başladı. ²²Halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. Çünkü onlara din bilgileri* gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu. ²³⁻²⁴Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, "Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!"

²⁵İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek kötü ruhu azarladı. ²⁶Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı.

²⁷Herkes şaşıp kaldı. Birbirlerine, "Bu nasıl şey?" diye sormaya başladılar. "Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlarla bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor." ²⁸Böylece İsa'yla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hızla yayıldı.

²⁹İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti. ³⁰Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya bildirdiler. ³¹O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı.

³²Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler. ³³Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı. ³⁴İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cin kovdu. Cinlerin konuşmasına izin

vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı.

³⁵Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. ³⁶Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar. ³⁷O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor!" dediler.

³⁸İsa onlara, "Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim" dedi. "Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim." ³⁹Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı.

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor

(Mat.8:1-4; Luk.5:12-16)

⁴⁰İsa'ya cüzamlı* biri geldi, diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsin" diye yalvardı.

⁴¹İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. ⁴²Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu.

⁴³İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı. ⁴⁴"Sakın kimseye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine* görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın bu-yurduğu sunuları sun."

⁴⁵Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.

Bir Felçlinin İyileştirilmesi

(Mat.9:1-8; Luk.5:17-26)

2 Birkaç gün sonra İsa tekrar Kafarnahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu. ²O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu. ³Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir

adamı getirdiler. ⁴Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler. ⁵İsa onların imanını görünce felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

⁶⁻⁷Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: "Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?"

⁸Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, "Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?" dedi. ⁹"Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, şiltene topla, yürü' demek mi?" ¹⁰⁻¹¹Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye... Sonra felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, şiltene topla, evine git!" dedi. ¹²Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.

Levi'nin Öğrencilere Katılması

(Mat.9:9-13; Luk.5:27-32)

¹³İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı. ¹⁴Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, "Ardımdan gel" dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti.

¹⁵Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle* günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle birçok kişi vardı. ¹⁶Ferisiler'den* bazı din bilginleri, O'nu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, "Niçin vergi görevlileri ve günah-

kârlarla birlikte yemek yiyor?” diye sordular.

¹⁷Bunu duyan İsa onlara, “Sağlam-ların değil, hastaların hekime ihtiya-cı var” dedi. “Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.”

Oruçla İlgili Soru

(Mat.9:14-17; Luk.5:33-39)

¹⁸Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsa'ya gelip, “Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden tutmuyor?” diye sordular.

¹⁹İsa şöyle karşılık verdi: “Güvey aralarında olduğu sürece davetliler oruç tutar mı? Güvey aralarında ol-dukça oruç tutmazlar! ²⁰Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o gün oruç tuta-caklar. ²¹Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. ²²Hiç kimse ye-ni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur.”

Şabat Günü Sorunu

(Mat.12:1-8; Luk.6:1-5)

²³Bir Şabat Günü* İsa ekinler arasın-dan geçiyordu. Öğrencileri yolda gi-derken başakları koparmaya başladılar. ²⁴Ferisiler İsa'ya, “Bak, Şabat Günü ya-sak olanı neden yapıyorlar?” dediler.

²⁵İsa onlara, “Davut'la yanındaki-ler aç ve muhtaç kalınca Davut'un ne yaptığını hiç okumadınız mı?” diye sordu. ²⁶“Başkâhin Aviyatar'ın za-manında Davut, Tanrı'nın evine gir-di, kâhinlerden başkasının yemesi ya-sak olan adak ekmeklerini* yedi ve yanındakilere de verdi.” ²⁷Sonra on-lara, “İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı” de-

di. ²⁸“Bu nedenle İnsanoğlu* Şabat Günü'nün de Rabbi'dir.”

Eli Sakat Bir Adam İyileştiriliyor

(Mat.12:9-14; Luk.6:6-11)

3 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı. ²Bazıları İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü* hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı. ³İsa, eli sakat adama, “Kalk, öne çık!” dedi. ⁴Sonra havrada-kilere, “Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğ-ru, can almak mı?” diye sordu. Onlar-dan ses çıkmadı.

⁵İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu O'nu ke-derlendirmişti. Adama, “Elini uzat!” dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapa-sağlam oluverdi.

⁶Bunun üzerine Ferisiler dışarı çık-tılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen görüşmeye baş-ladılar.

İsa, Celile Gölü'nün Kıyısında

⁷⁻⁸İsa, öğrencileriyle birlikte göl kı-yısına çekildi. Celile'den büyük bir ka-labalık O'nun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kala-balıklar Yahudiye'den, Yerusâlim'den, İdumeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerin-den kendisine akın etti. ⁹İsa, kalaba-lığın arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulun-durmalarını söyledi. ¹⁰Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli has-talıklara yakalananlar O'na dokun-mak için üzerine üşüşüyordu. ¹¹Kötü ruhlar O'nu görünce ayaklarına kapa-nıyor, “Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!” diye bağıryorlardı. ¹²Ama İsa, kim oldu-ğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.

İsa On İki Elçisini Seçiyor

(Mat.10:1-4; Luk.6:12-16)

¹³İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler. ¹⁴⁻¹⁹İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmaya, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever* Simun ve İsa'ya iha-net eden Yahuda İskariot.

İsa ve Baalzevul

(Mat.12:22-32; Luk.11:14-23; 12:10)

²⁰İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsa'yla öğrencileri yemek bile yiye-mediler. ²¹Yakınları bunu duyunca, "Aklını kaçırmış" diyerek O'nu al-maya geldiler.

²²Yeruşalim'den gelen din bilginle-ri ise, "Baalzevul* O'nun içine girmiş" ve "Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı.

²³Bunun üzerine İsa din bilginle-rini yanına çağırıp onlara benzetme-lelerle seslendi. "Şeytan, Şeytan'ı na-sıl kovabilir?" dedi. ²⁴"Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. ²⁵Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz. ²⁶Şeytan da kendi-ne karşı gelip kendi içinde bölünmüş-se, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir. ²⁷Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabi-lir. ²⁸⁻²⁹Size doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmaya-

cak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiş olur."

³⁰İsa bu sözleri, "O'nda kötü ruh var" dedikleri için söyledi.

İsa'nın Annesiyle Kardeşleri

(Mat.12:46-50; Luk.8:19-21)

³¹Daha sonra İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, ha-ber gönderip O'nu çağırdılar. ³²İsa'nın çevresinde oturan kalabalıktan bazı-ları, "Bak" dediler, "Annenle kardeş-lerin dışarıda, seni istiyorlar."

³³İsa buna karşılık onlara, "Kimdir annem ve kardeşlerim?" dedi. ³⁴Son-ra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: "İşte annem, işte kardeşlerim! ³⁵Tanrı'nın isteğini kim yerine geti-rirse, kardeşim, kızkardeşim ve an-nem odur."

Tohum Benzetmesi

(Mat.13:1-9; Luk.8:4-8)

4 İsa göl kıyısında halka yine öğ-retmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüz-den İsa göldeki bir tekneye binip otur-du. Bütün kalabalık göl kıyısında du-ruyordu. ²⁻³İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, "Şunu dinleyin" dedi. "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. ⁴Ektiği tohum-lardan kimi yol kenarına düştü. Kuş-lar gelip bunları yedi. ⁵Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak der-in olmadığından hemen filizlendi. ⁶Ne var ki, güneş doğunca kavruldu-lar, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. ⁷Kimi, dikenler arasına düş-tü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi. ⁸Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi." ⁹Sonra İsa şunu ekledi: "İşitecek kulağı olan işitsin!"

Benzetmelerin Amacı

(Mat.13:10-17; Luk.8:9-10)

¹⁰Onikiler'le* öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular. ¹¹O da onlara şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'nin sırrı sizlere açıklandı, ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır. ¹²Öyle ki,

'Bakıp bakıp görmesinler,
Duyup duyup anlamasınlar da,
Dönüp başıışlanmasınlar.' "

Tohum Benzetmesi Açıklanıyor

(Mat.13:18-23; Luk.8:11-15)

¹³İsa sonra onlara, "Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?" dedi. "Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? ¹⁴Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür. ¹⁵Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır götürür. ¹⁶⁻¹⁷Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir. Böylesi Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler. ¹⁸⁻¹⁹Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller. ²⁰İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir."

Kandil Kandilliğe Konur

(Luk.8:16-18)

²¹Onlara, "Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi

getirirler?" dedi. "Kandilliğe koymak için değil mi? ²²Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır. ²³İştecek kulağı olan işitsin!"

²⁴İsa şöyle devam etti: "İşittiklerimize dikkat edin! Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek. ²⁵Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak."

Filizlenen Tohum Benzetmesi

²⁶Sonra İsa şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer. ²⁷Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir. ²⁸Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. ²⁹Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir."

Hardal Tanesi Benzetmesi

(Mat.13:31-32,34; Luk.13:18-19)

³⁰İsa sonra şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim, nasıl bir benzetmeyle anlatalım? ³¹⁻³²Tanrı'nın Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir."

³³İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı. ³⁴Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı.

İsa Fırtınayı Yatıştırıyor

(Mat.8:23-27; Luk.8:22-25)

³⁵O gün akşam olunca öğrencilerine, “Karşı yakaya geçelim” dedi.

³⁶Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneye götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı. ³⁷Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu. ³⁸İsa, teknenin kış tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, “Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırıyor musun?” dediler.

³⁹İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, “Sus, sakin ol!” dedi. Rüzgar dindi, ortalık sülman oldu.

⁴⁰İsa öğrencilerine, “Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?” dedi.

⁴¹Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?” dediler.

Cinli Bir Adamın İyileştirilmesi

(Mat.8:28-34; Luk.8:26-39)

5 Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar. ²İsa tekneden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu karşıladı. ³Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu. ⁴Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu. ⁵Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlarla yarıyalıyordu.

⁶Uzaktan İsa'yı görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı. ⁷Yüksek sesle haykırarak, “Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!” dedi. ⁸Çünkü İsa,

“Ey kötü ruh, adamın içinden çık!” demişti.

⁹Sonra İsa adama, “Adın ne?” diye sordu.

“Adım Tümen*. Çünkü sayımız çok” dedi. ¹⁰Ruhları o bölgeden çıkarması için İsa'ya yalvarıp yakardı.

¹¹Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. ¹²Kötü ruhlar İsa'ya, “Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim” diye yalvardılar. ¹³İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

¹⁴Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı. ¹⁵İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, akli başına gelmiş, oturmuş görünce korktular. ¹⁶Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar. ¹⁷Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı.

¹⁸İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, “Seninle geleyim” diye yalvardı.

¹⁹Ama İsa adama izin vermedi. Ona, “Evine, yakınlarının yanına dön” dedi. “Rab'bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.” ²⁰Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşıp kalıyordu.

Dirilen Kız, İyileşen Kadın

(Mat.9:18-26; Luk.8:40-56)

²¹İsa tekneye karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu. ²²⁻²³Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, “Küçük

kızım can çekiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!” diye yalvardı. ²⁴İsa adamla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O’nu sıkıştırıyordu.

²⁵Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. ²⁶Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötülemişti. ²⁷Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O’nun arkasından gelip giysisine dokundu. ²⁸İçinden, “Giysilerine bile dokunsam kurtulurum” diyordu. ²⁹O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti. ³⁰İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, “Giysilerime kim dokundu?” diye sordu.

³¹Öğrencileri O’na, “Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, ‘Bana kim dokundu’ diye soruyorsun?” dediler.

³²İsa kendisine dokunanı görmek için çevresine bakındı. ³³Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsa’nın ayaklarına kapandı ve O’na bütün gerçeği anlattı. ³⁴İsa ona, “Kızım” dedi, “İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun.”

³⁵İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, “Kızın öldü” dediler. “Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?”

³⁶İsa bu sözlerle aldırmandan havra yöneticisine, “Korkma, yalnız iman et!” dedi.

³⁷İsa, Petrus, Yakup ve Yakup’un kardeşi Yuhanna’dan başka hiç kimse- nin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi. ³⁸Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı. ³⁹İçeri girerek onlara, “Ni-

ye gürültü edip ağlıyorsunuz?” dedi. “Çocuk ölmedi, uyuyor.” ⁴⁰Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun anesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu oda- ya girdi. ⁴¹Çocuğun elini tutarak ona, “Talita kumi!” dedi. Bu söz, “Kızım, sana söylüyorum, kalk” demektir.

⁴²On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı.

Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı. ⁴³İsa, “Bunu kimse bilmesin” diyerek onları sıkı sıkıya uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.

İsa Reddediliyor

(Mat.13:53-58; Luk.4:16-30)

6 İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler. ²Şabat Günü* olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşır kaldı. “Bu adam bunları nereden öğrendi?” diye soruyorlardı. “Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapıyor?” ³Meryem’in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun’un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?” Ve gücenip O’nu reddettiler.

⁴İsa da onlara, “Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez” dedi. ⁵Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamamıştı. ⁶Halkın imansızlığına şaşıyordu.

İsa On İki Elçisini Görevlendiriyor

(Mat.10:5-15; Luk.9:1-6)

İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu. ⁷On iki öğrencisini yanına çağır- dı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi.

⁸Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götüreceklerdi. ⁹Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, “İki mintan giymeyin” dedi.

¹⁰“Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılınca dek hep aynı evde kalın” diye devam etti. ¹¹“İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altında ki tozu silkin!”

¹²Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar. ¹³Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler.

Yahya'nın Öldürülmesi

(Mat.14:1-12; Luk.9:7-9)

¹⁴Kral Hirodes* de olup bitenleri duydu. Çünkü İsa'nın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, “Bu adam, ölümden dirilen Vaftizci Yahya'dır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur” diyordu. ¹⁵Başkaları, “O İlyas'tır” diyor, yine başkaları, “Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir” diyordu.

¹⁶Hirodes bunları duyunca, “Başını kestirdiğim Yahya dirildi!” dedi.

¹⁷⁻¹⁸Hirodes'in kendisi, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın yüzünden adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu kadınla evlenince Yahya ona, “Kardeşinin karısıyla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır” demişti. ¹⁹Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu. ²⁰Çünkü Yahya'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahya'yı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık için

de kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu.

²¹Ne var ki, Hirodes'in kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu. ²²Hirodiya'nın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodes'le konuklarının hoşuna gitti.

Kral genç kıza, “Dile benden, ne dilersen veririm” dedi. ²³Ant içerek, “Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm” dedi.

²⁴Kız dışarı çıkıp annesine, “Ne isteyeyim?” diye sordu.

“Vaftizci Yahya'nın başını iste” dedi annesi.

²⁵Kız hemen koşup kralın yanına girdi, “Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum” diyerek dileğini açıkladı.

²⁶Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi. ²⁷Hemen bir cellat gönderip Yahya'nın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahya'nın başını kesti. ²⁸Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü. ²⁹Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor

(Mat.14:13-21; Luk.9:10-17; Yu.6:1-14)

³⁰Elçiler, İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar. ³¹İsa onlara, “Gelin, tek başımıza تنها bir yere gidelim de biraz dinlenin” dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemek bile vakit bulamıyorlardı.

³²Tekneye binip tek başlarına تنها bir yere doğru yol aldılar. ³³Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk civardaki bütün kentlerden yaya ola-

rak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı. ³⁴İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı.

³⁵⁻³⁶Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsa'ya gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

³⁷İsa ise, "Onlara siz yiyecek verin" diye karşılık verdi.

Öğrenciler İsa'ya, "Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?" diye sordular.

³⁸İsa onlara, "Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın" dedi.

Öğrenip geldiler, "Beş ekmekle iki balığımız var" dediler.

³⁹İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu. ⁴⁰Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu. ⁴¹İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıttı. ⁴²⁻⁴³Herkes yiyip doydu. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar. ⁴⁴Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı.

İsa Su Üstünde Yürüyor

(Mat. 14:22-33; Yu. 6:15-21)

⁴⁵Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti. ⁴⁶Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı. ⁴⁷⁻⁴⁸Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kü-

rek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı^a İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. ⁴⁹Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce O'nu hayalet sanarak bağıştılar. ⁵⁰Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi. ⁵¹Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi. ⁵²Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti.

İsa Gennesar'da Hastaları İyileştiriyor

(Mat. 14:34-36)

⁵³İsa'yla öğrencileri gölü aştılar, Gennesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar. ⁵⁴Onlar tekneden inince, halk İsa'yı hemen tanıdı. ⁵⁵Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsa'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye başladılar. ⁵⁶Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

İnsanı Kırleten Nedir?

(Mat. 15:1-20)

7 Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsa'nın çevresinde toplandılar. ²O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar*, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler. ³Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler. ⁴Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler^b. Ayrıca kâse, testi

a 6:47-48 "Sabaha karşı": Grekçe "Gecenin dördüncü nöbetinde" (bkz. Sözlük, "Saat").

b 7:4 "Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler" ya da "Çarşıdan dönünce de, aldıklarını yıkamadan yemezler."

6:34 Say.27:17; 1Kr.22:17; 2Ta.18:16; Hez.34:5; Zek.10:2; Mat.9:36

ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar.

⁵Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?" diye sordular.

⁶İsa onları şöyle yanıtladı: "Yeşaya'nın siz ikiyezlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi,

'Bu halk, dudaklarıyla beni^c sayar, Ama yürekleri benden uzak.

⁷Bana boşuna taparlar.

Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruqlarıdır.'

⁸Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz."

⁹İsa onlara ayrıca şunu söyledi: "Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz! ¹⁰Musa, 'Annene babana saygı göstereceksin' ve, 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir' diye buyurmuştu. ¹¹⁻¹²Ama siz, 'Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok' diyorsunuz. ¹³Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz."

¹⁴İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin" dedi. ¹⁵⁻¹⁶"İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletmez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır."

¹⁷İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular. ¹⁸O da onlara, "De-

mek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?" dedi. "Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? ¹⁹Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır." İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu.

²⁰İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. ²¹⁻²²Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. ²³Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir."

Fenikeli Kadının İmanı

(Mat.15:21-28)

²⁴İsa oradan ayrılarak Sur^d bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimse-nin bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi. ²⁵Küçük kızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsa'yla ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı. ²⁶Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması için İsa'ya rica etti.

²⁷İsa ona, "Bırak, önce çocuklar doyunsunlar" dedi. "Çocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak doğru değildir."

²⁸Kadın buna karşılık, "Haklısın, Rab" dedi. "Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmek kırıntılarını yer."

²⁹İsa ona, "Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin" dedi.

³⁰Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu.

Sağır Bir Adam İyileştiriliyor

³¹Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasın-

c 7:6 "Beni": Tanrı'yı. ç 7:15-16 Birçok Grekçe elyazması, "İşitecek kulağı olan işitsin!" sözlerini de içerir (bkz. Mar.4:9,23). d 7:24 "Sur": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Sur ve Sayda" diye geçer. 7:6-7 Ysa.29:13 7:10 Çık.20:12; 21:17; Lev.20:9; Yas.5:16

dan geçerek tekrar Celile Gölü'ne geldi. ³²O'na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerine koymasına için yalvardılar.

³³İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp onun diline dokundu. ³⁴Sonra göğze bakarak içini çekti ve adama, "Effata", yani "Açıl!" dedi. ³⁵Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözöldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı.

³⁶İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar. ³⁷Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. "Yaptığı her şey iyi. Sağırın kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşturuyor!" diyorlardı.

İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor

(Mat.15:32-39)

8 ¹⁻²O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. ³Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor."

⁴Öğrencileri buna karşılık, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?" dediler.

⁵İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu.

"Yedi tane" dediler.

⁶Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. ⁷Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da dağıtmalarını söyledi.

⁸Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. ⁹⁻¹⁰Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgesine geçti.

Ferisiler'in ve Hiroses'in Mayası

(Mat.16:1-12)

¹¹Ferisiler* gelip İsa'yla tartışmaya başladılar. O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler. ¹²İsa içten bir ah çekerek, "Bu kuşak neden bir belirti istiyor?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek." ¹³Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi.

¹⁴Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir ekmek vardı. ¹⁵İsa onlara şu uyarıda bulundu: "Dikkatli olun, Ferisiler'in mayasından ve Hiroses'in* mayasından sakının!"

¹⁶Onlar ise kendi aralarında, "Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor" şeklinde tartıştılar.

¹⁷Bunun farkında olan İsa, "Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?" dedi. "Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi? ¹⁸⁻¹⁹Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?"

"On iki" dediler.

²⁰"Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek fazlası topladınız?"

"Yedi" dediler.

²¹İsa onlara, "Hâlâ anlamıyor musunuz?" dedi.

Beytsayda'da Kör Bir Adam İyileştiriliyor

²²İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar. ²³İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, "Bir şey görüyor musun?" diye sordu.

²⁴Adam başını kaldırıp, "İnsanlar görüyorum" dedi, "Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar."

²⁵Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı. ²⁶İsa, "Köye bile girmel!" diyerek onu evine gönderdi.

Petrus'un Mesih'i Tanıması

(Mat.16:13-20; Luk.9:18-21)

²⁷İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'ne bağlı köylere gitti. Yol-
da öğrencilerine, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

²⁸Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor."

²⁹O da onlara, "Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?" diye sordu.

Petrus, "Sen Mesih'sin*" yanıtını verdi.

³⁰Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onlara uyardı.

İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor

(Mat.16:21-28; Luk.9:22-27)

³¹İsa, İnsanoğlu'nun* çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince* reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi ge-

rektiğini onlara anlatmaya başladı. ³²Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı.

³³İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi. "Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

³⁴Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: "Ar-
dımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. ³⁵Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır. ³⁶İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? ³⁷İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? ³⁸Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır."

9 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti, "Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliği'nin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

İsa'nın Görünümü Değişiyor

(Mat.17:1-13; Luk.9:28-36)

²Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. ³Giyisileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu. ⁴O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı.

⁵Petrus İsa'ya, "Rabbî*, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de

İlyas'a" dedi. "Ne söyleyeceğini bilmiyordun. Çünkü çok korkmuşlardı.

⁷Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!" dedi.

⁸Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsa'dan başka kimseyi göremediler.

⁹Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu* ölümünden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı. ¹⁰Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, "Ölümünden dirilmek ne demek?" diye tartışıp durdular.

¹¹İsa'ya, "Din bilginleri* neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?" diye sordular.

¹²O da onlara şöyle dedi: "Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeneden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır? ¹³Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar."

Cinli Bir Çocuğun İyileştirilmesi

(Mat.17:14-23; Luk.9:37-45)

¹⁴Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler. ¹⁵Kalabalık İsa'yı görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nu selamladı.

¹⁶İsa öğrencilerine, "Onlarla ne tartışıyorsunuz?" diye sordu.

¹⁷Halktan biri O'na, "Öğretmenim" diye karşılık verdi, "Dilsiz bir ruha tutulan oğlumu sana getirdim. ¹⁸Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaşkati kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine başvurdum, ama başaramadılar."

¹⁹İsa onlara, "Ey imansız kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!"

²⁰Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı.

²¹İsa çocuğun babasına, "Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?" diye sordu.

"Küçüklüğünden beri böyle" dedi babası. ²²"Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!"

²³İsa ona, "Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!" dedi.

²⁴Çocuğun babası hemen, "İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!" diye feryat etti.

²⁵İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, "Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girme!" dedi.

²⁶Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, "Öldü!" diyordu. ²⁷Ama İsa elinden tutup kaldırıncaya, çocuk ayağa kalktı.

²⁸İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, "Biz kötü ruhu neden kovamadık?" diye sordular.

²⁹İsa onlara, "Bu tür ruhlar ancak duayla^e kovulabilir" yanıtını verdi.

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor

(Mat.17:22-23; Luk.9:43-45)

³⁰Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu. ³¹Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: "İnsanoğlu*, insanların eline teslim

edilecek ve öldürülecek, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.”³² Onlar bu sözleri anlamıyor, İsa'ya soru sormaktan da korkuyorlardı.

En Büyük Kim?

(Mat.18:1-5; Luk.9:46-48)

³³Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, “Yolda neyi tartışıyordunuz?” diye sordu. ³⁴Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.

³⁵İsa oturup Onikiler'i* yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: “Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.”

³⁶⁻³⁷Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara şöyle dedi: “Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.”

Bize Karşı Olmayan Bizden Yanadır

(Luk.9:49-50)

³⁸Yuhanna O'na, “Öğretmenim” dedi, “Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık.”

³⁹“Ona engel olmayın!” dedi İsa. “Çünkü benim adımla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur. ⁴⁰Bize karşı olmayan, bizden yanadır. ⁴¹Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren ödölsüz kalmayacaktır.”

Birini Günaha Sokmanın Cezası

(Mat.18:6-9; Luk.17:1-2)

⁴²“Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boy-

nuna kocaman bir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi olur. ⁴³⁻⁴⁴Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir. ⁴⁵⁻⁴⁶Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmandan iyidir. ⁴⁷Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmandan iyidir.

⁴⁸“Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez.”^f

⁴⁹Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. ⁵⁰Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!”

Boşanmayla İlgili Soru

(Mat.19:1-12; Luk.16:18)

10 İsa oradan ayrılıp Yahudiye'nin* Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu.

²Yanına gelen bazı Ferisiler O'nu denemek amacıyla, “Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular.

³İsa karşılık olarak, “Musa size ne buyurdu?” dedi.

⁴Onlar, “Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermiştir” dediler.

⁵İsa onlara, “İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı” dedi. ⁶“Tanrı, yaratılışın başlangıcından ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.’⁷⁻⁸ ‘Bu ne-

f 9:48 Bu ayet bazı Grekçe elyazmalarında ayrıca 45. ve 47. ayetlerden önce tekrarlanır.

9:34 Luk.22:24 **9:35** Mat.20:26-27; 23:11; Mar.10:43-44; Luk.22:25-26

9:36-37 Mat.10:40; Luk.10:16; Yu.13:20 **9:40** Mat.12:30; Luk.11:23 **9:41** Mat.10:42

9:43-44 Mat.5:30 **9:47** Mat.5:29 **9:48** Ysa.66:24 **9:49** Lev.2:13

9:50 Mat.5:13; Luk.14:34-35 **10:4** Yas.24:1-4; Mat.5:31 **10:6** Yar.1:27; 5:2 **10:7-8** Yar.2:24

denle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.' Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. ⁹O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın."

¹⁰Öğrencileri evde O'na yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular. ¹¹İsa onlara, "Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur" dedi. ¹²"Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur."

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor

(Mat.19:13-15; Luk.18:15-17)

¹³Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar. ¹⁴İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, "Bırakın, çocuklar bana gelsin" dedi. "Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerininindir. ¹⁵Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez." ¹⁶Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam

(Mat.19:16-30; Luk.18:18-30)

¹⁷İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

¹⁸İsa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. ¹⁹O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'"

²⁰Adam, "Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum" dedi.

²¹Ona sevgiyle bakan İsa, "Bir ekşiğin var" dedi. "Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle."

²²Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

²³İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, "Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!" dedi.

²⁴Öğrenciler O'nun sözlerine şaşıtlar. Ama İsa onlara yine, "Çocuklar" dedi, "Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür! ²⁵Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

²⁶Öğrenciler büsbütün şaşırılmışlardı. Birbirlerine, "Öyleyse kim kurtulabilir?" diyorlardı.

²⁷İsa onlara bakarak, "İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür" dedi.

²⁸Petrus O'na, "Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik" demeye başladı.

²⁹⁻³⁰"Size doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Benim ve Müjde'nin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. ³¹Ne var ki, birincilerin birçoğu da birinci olacak."

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor

(Mat.20:17-19; Luk.18:31-34)

³²⁻³³Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından ge-

lenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i* yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: "Şimdi Yerusâlim'e gidiyoruz" dedi. "İnsanoğlu*, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim edecekler. ³⁴O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek."

Yakup'la Yuhanna'nın Dileği

(Mat. 20:20-28)

³⁵Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, "Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz" dediler.

³⁶İsa onlara, "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

³⁷"Sen yüceliğine kavuşunca birmize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver" dediler.

³⁸"Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz" dedi İsa. "Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilirsiniz?"^g

³⁹⁻⁴⁰"Evet, olabiliriz" dediler.

İsa onlara, "Benim içeceğim kâseden siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız" dedi. "Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır."

⁴¹Bunu işiten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar. ⁴²İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayırlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler. ⁴³Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. ⁴⁴Aranızda

birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun. ⁴⁵Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fideye olarak vermeye geldi."

Kör Bartımay'ın Gözleri Açılıyor

(Mat. 20:29-34; Luk. 18:35-43)

⁴⁶Sonra Eriha'ya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Eriha'dan ayrılırken, Timay oğlu Bartımay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. ⁴⁷Nasıralı İsa'nın orada olduğunu duyunca, "Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!" diye bağırmağa başladı. ⁴⁸Birçok kimse onu azarlayarak susturmak istediysede o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok bağırdı.

⁴⁹İsa durdu, "Çağırın onu" dedi.

Kör adama seslenerek, "Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!" dediler. ⁵⁰Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsa'nın yanına geldi.

⁵¹İsa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

Kör adam, "Rabbuni^h, gözlerim görsün" dedi.

⁵²İsa, "Gidebilirsin, imanının seni kurtardı" dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

İsa'nın Yerusâlim'e Girişi

(Mat. 21:1-11; Luk. 19:28-40; Yu. 12:12-19)

11 ¹⁻²Yerusâlim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimse binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. ³Biri size, 'Bunu niye yapıyorsunuz?'

g 10:38 Bu ayette İsa, çekeceği acılardan ve çarmıhtaki ölümünden söz etmektedir.

h 10:51 "Rabbuni": Aramice'de* öğretmenim anlamına gelir.

10:38 Luk.12:50 **10:42-44** Mat.23:11; Mar.9:35; Luk.22:25-26

derse, 'Rab'bin ona ihtiyacı var, he-men geri gönderecek' dersiniz."

⁴Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları sıpayı çözdüler. ⁵Orada duranlardan bazıları, "Sıpayı ne diye çözüyorsunuz?" dediler.

⁶Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı. ⁷Sıpayı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa sıpayı bindi. ⁸Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler. ⁹Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyorlardı:

"Hozana*!

Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!

¹⁰Atamız Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun!
En yücelerde hozana!"

¹¹İsa Yerusâlim'e varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikiler'le* birlikte Beytanya'ya döndü.

Meyvesiz İncir Ağacı

(Mat. 21:18-19)

¹²Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa acıkmıştı. ¹³Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye yaklaştı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi. ¹⁴İsa ağaca, "Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!" dedi. Öğrencileri de bunu duydular.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kuvuyor

(Mat. 21:12-17; Luk. 19:45-48; Yu. 2:13-22)

¹⁵Oradan Yerusâlim'e geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki

alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların* masalarını, güvercin satanların sehpaalarını devirdi. ¹⁶Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi.

¹⁷Halka öğretirken şunları söyledi: "Evime, bütün ulusların dua evi देनेcek" diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz."

¹⁸Başkâhinler ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretisine hayrandı.

¹⁹Akşam olunca İsa'yla öğrencileri kentten ayrıldı.

İncir Ağacından Alınacak Ders

(Mat. 21:20-22)

²⁰Sabah erkenden incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler. ²¹Olayı hatırlayan Petrus, "Rabbî*, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!" dedi.

²²İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Tanrı'ya iman edin. ²³Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, 'Kalk, denize atıl!' der ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir. ²⁴Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dilediğiniz yerine gelecektir. ²⁵⁻²⁶Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın."¹

İsa'nın Yetkisi

(Mat. 21:23-27; Luk. 20:1-8)

²⁷⁻²⁸Yine Yerusâlim'e geldiler. İsa tapınakta gezinirken başkâhinler, din bilginleri* ve ileri gelenler O'nun yanına gelip, "Bunları hangi yetkiyle ya-

1 11:25-26 Birçok Grekçe elyazması, "Ama siz bağışlamazsanız, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz" sözlerini de içerir (bkz. Mat. 6:15; 18:35). 11:9 Mez. 118:25-26 11:17 Ysa. 56:7; Yer. 7:11 11:23 Mat. 17:20-21; 1Ko. 13:2 11:25-26 Mat. 6:14-15; 18:35

pyırsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?" diye sordular.

²⁹İsa da onlara, "Size bir soru soracağım" dedi. "Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. ³⁰Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana."

³¹Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: "Tanrı'dan" dersek, "Öyleyse ona niçin inanmadınız?" diyecek.

³²Yok eğer 'İnsanlardan' dersek..."

Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahya'yı gerçekten peygamber sayıyordu.

³³İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler.

İsa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

Bağ Kiracıları Benzetmesi

(Mat. 21:33-46; Luk. 20:9-19)

12 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. "Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkamak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. ²Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı. ³Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi. ⁴Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar. ⁵Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.

⁶"Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağcılara en son onu yolladı.

⁷"Ama bağcılar birbirlerine, 'Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bi-

zim olur' dediler. ⁸Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.

⁹"Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek. ¹⁰⁻¹¹Şu Kutsal Yazı'yı okumadınız mı?

'Yapıcıların reddettiği taş,
İşte köşenin baş taşı oldu.
Rab'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!' "

¹²İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler O'nu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için O'nu bırakıp gittiler.

Sezar'ın Hakkı Sezar'a

(Mat. 22:15-22; Luk. 20:20-26)

¹³Daha sonra İsa'yı söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hiroides yanlılarından bazılarını O'na gönderdiler. ¹⁴Bunlar gelip İsa'ya, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi kayırmadan, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a* vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?"

¹⁵Onların ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım."

¹⁶Parayı getirdiler. İsa, "Bu resim, bu yazı kimin?" diye sordu.

"Sezar'ın" dediler.

¹⁷İsa da, "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi. İsa'nın sözlerine şaşakaldılar.

Dirilişle İlgili Soru

(Mat. 22:23-33; Luk. 20:27-40)

¹⁸⁻¹⁹Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya gelip

i 11:30 "Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan": Grekçe "Yahya'nın vaftizi gökten". 31. ayette de "Tanrı'dan" diye çevrilen sözcük Grekçe "Gökten" diye geçer.

12:1 Ysa.5:1-7 12:10-11 Mez.118:22-23 12:18-19 Elç.23:8 12:18-19 Yas.25:5

şunu sordular: “Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adam ölür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp soyunu sürdürsün.’”²⁰ Yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. ²¹İkincisi aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu. ²²Yedisi de çocuk-suz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü. ²³Diriliş günü, ölümden diril-diklerinde kadın bunlardan hangisi-nin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.”

²⁴İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Ne Kutsal Yazılar’ı ne de Tanrı’nın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi? ²⁵İnsanlar ölümden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler. ²⁶Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa’nın Kitabı’nda, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrı’nın Musa’ya söylediklerini okumadınız mı? ‘Ben İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısı’yım’ diyor. ²⁷Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı’dır. Siz büyük bir yanılığ içindesiniz.”

En Büyük Buyruk

(Mat. 22:34-40; Luk. 10:25-28)

²⁸Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa’nın onlara güzel yanıt verdiği-ni gören bir din bilgini* yaklaşp O’na, “Buyrukların en önemlisi hangisidir?” diye sordu.

²⁹İsa şöyle karşılık verdi: “En önemlisi şudur: ‘Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rab’dır. ³⁰Tanrın Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.’ ³¹İkincisi de şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.”

³²Din bilgini İsa’ya, “İyi söyledin, öğretmenim” dedi. “ ‘Tanrı tektir ve O’ndan başkası yoktur’ demekle doğruyu söyledin. ³³İnsanın Tanrı’yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakma-lık sunulardan* ve kurbanlardan daha önemlidir.”

³⁴İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, “Sen Tanrı’nın Egemenliği’nden uzak değilsin” dedi.

Bundan sonra kimse O’na soru sormaya cesaret edemedi.

Mesih Kimin Oğlu?

(Mat. 22:41-46; Luk. 20:41-44)

³⁵İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: “Nasıl oluyor da din bilginleri, ‘Mesih*, Davut’un Oğlu’dur’ diyorlar?

³⁶Davut’un kendisi, Kutsal Ruh’tan esinlenerek şöyle demişti:

‘Rab Rabbim’e dedi ki,
Ben düşmanlarımı
Ayaklarının altına serinceye dek
Sağımda otur.’

³⁷Davut’un kendisi O’ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut’un Oğlu olur?”

Oradaki büyük kalabalık O’nu zevkle dinliyordu.

İsa İkiyüzlü Din Bilginlerini Kınıyor

(Mat. 23:1-36; Luk. 20:45-47)

³⁸⁻³⁹İsa öğretirken şöyle dedi: “Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının. ⁴⁰Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.”

Dul Kadının Bağışı

(Luk.21:1-4)

⁴¹İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı. ⁴²Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para^j attı.

⁴³İsa öğrencilerini yanına çağırarak, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı. ⁴⁴Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanını attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi.”

Sonun Belirtileri

(Mat.24:1-28; Luk.21:5-24)

13 İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri O'na, “Öğretmenim” dedi, “Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!”

²İsa ona, “Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” dedi.

³⁻⁴İsa, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: “Söyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?”

⁵İsa onlara anlatmaya başladı: “Sakın kimse sizi saptırmasın” dedi. ⁶“Birçokları, ‘Ben O'yum’ diyerek benim adıyla gelip birçok kişiyi saptıracaklar. ⁷Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. ⁸Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer depremler, kıt-

lıklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

⁹“Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz. ¹⁰Ne var ki, önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir. ¹¹Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak. ¹²Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölümüne teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecek. ¹³Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

¹⁴“Yıkıcı iğrenç şeyin*, bulunması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz zaman –okuyan anlasın– Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın. ¹⁵Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin. ¹⁶Tarlada olan, abasını almak için geri dönmessin. ¹⁷O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! ¹⁸Dua edin ki, kaçışınız kısa rastlamasın. ¹⁹Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın var ettiği yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. ²⁰Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır. ²¹Eğer o zaman biri size, ‘İşte Mesih* burada’, ya da, ‘İşte şurada’ derse, inanmayın. ²²Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları sap-

j 12:42 “Birkaç kuruş değerinde iki bakır para”: Grekçe “Bir kodrantis olan iki lepton” (bkz. Birimler Cetveli). 13:9-11 Mat.10:17-20; Luk.12:11-12 13:13 Mat.10:22

13:14 Dan.9:27; 11:31; 12:11 13:15-16 Luk.17:31 13:19 Dan.12:1; Va.7:14

tıracaklar. ²³Ama siz dikkatli olun. İş-
te size her şeyi önceden söylüyorum.”

Mesih'in Görkemli Gelişi

(Mat.24:29-35; Luk.21:25-33)

²⁴⁻²⁵“Ama o günlerde, o sıkıntıdan
sonra,

‘Güneş karacak,
Ay ışık vermez olacak,
Yıldızlar gökten düşecek,
Göksel güçler sarsılacak.’

²⁶“O zaman İnsanoğlu'nun* bulutlar
içinde büyük güç ve görkemle geldi-
ğini görecekler. ²⁷İnsanoğlu o zaman
meleklerini gönderecek, seçtiklerini
yeryüzünün bir ucundan göğün öbür
ucuna dek, dünyanın dört bucağından
toplayacak.

²⁸“İncir ağacından ders alın. Dalla-
rı filizlenip yaprakları sürünce, yaz
mevsiminin yakın olduğunu anlarsı-
nız. ²⁹Aynı şekilde, bu olayların ger-
çekleştiğini gördüğünüzde bilin ki
Tanrı'nın Egemenliği yakındır, kapı-
dadır. ³⁰Size doğrusunu söyleyeyim,
bütün bunlar olmadan bu kuşak* or-
tadan kalkmayacak. ³¹Yer ve gök or-
tadan kalkacak, ama benim sözlerim
asla ortadan kalkmayacaktır.”

Bilinmeyen Gün ve Saat

(Mat. 24:36-44)

³²“O günü ve o saati, ne gökteki me-
lekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan baş-
ka kimse bilmez. ³³Dikkat edin, uya-
nık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne
zaman geleceğini bilemezsiniz. ³⁴Bu,
yolculuğa çıkan bir adamın durumu-
na benzer. Evinden ayrılırken kölele-
rine yetki ve görev verir, kapıdaki nö-
betçiye de uyanık kalmasını buyurur.
³⁵Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahi-

bi ne zaman gelecek, akşam mı, gece
yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha
doğru mu, bilemezsiniz. ³⁶Ansızın ge-
lip sizi uykuda bulmasın! ³⁷Size söy-
lediklerimi herkese söylüyorum; uya-
nık kalın!”

İsa'nın Ölümü Yaklaşıyor

(Mat. 26:1-16; Luk.22:1-6; Yu.11:45-53)

14 Fısıh ve Mayasız Ekmek Bay-
ramı'na* iki gün kalmıştı. Baş-
kâhinlerle din bilginleri İsa'yı hileyle
tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arı-
yorlardı. ²“Bayramda olmasın, yok-
sa halk arasında kargaşalık çıkar” di-
yorlardı.

³İsa Beytanya'da cüzamlı* Simun'un
evinde sofrada otururken yanına bir
kadın geldi. Kadın kaymaktaşından
bir kap içinde çok değerli, saf hint-
sümbülü yağı getirmişti. Kabı kıra-
rak yağı O'nun başına döktü. ⁴⁻⁵Ba-
zıları buna kızdılar; birbirlerine, “Bu
yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç
yüz dinardan fazlaya satılabilir, para-
sı yoksullara verilebilirdi” diyerek ka-
dını azarlamaya başladılar.

⁶“Kadını rahat bırakın” dedi İsa.
“Neden üzüyorsunuz onu? Benim için
güzel bir şey yaptı. ⁷Yoksullar her za-
man aranızdadır, dilediğiniz anda on-
lara yardım edebilirsiniz; ama ben her
zaman aranızda olmayacağım. ⁸Kadın
elinden geleni yaptı, beni gömülmeye
hazırlamak üzere daha şimdiden be-
denimi yağladı. ⁹Size doğrusunu söy-
leyeyim, Müjde dünyanın neresinde
duyurulursa, bu kadının yaptığı da
onun anılması için anlatılacak.”

¹⁰Bu arada Onikiler'den* biri olan
Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek
amacıyla başkâhinlerin yanına gitti.
¹¹Onlar bunu işitince sevindiler, Ya-
huda'ya para vermeyi vaat ettiler. O

k 13:30 “Kuşak” ya da “Soy”.

13:24-25 Ysa.13:10; 34:4; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15; Va.6:12-13 13:26 Dan.7:13; Va.1:7

13:32 Mat.24:36 13:34 Luk.12:36-38 14:1 Cık.12:1-27 14:3 Luk.7:37-38 14:7 Yas.15:11

da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fışh Yemeği

(Mat.26:17-30; Luk.22:7-23; Yu.13:21-30)

¹²Fışh* kurbanının kesildiği Mayısız Ekmek Bayramı'nın* ilk günü öğrencileri İsa'ya, "Fışh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular.

¹³O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: "Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin. ¹⁴Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fışh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?' diye soruyor." ¹⁵Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın."

¹⁶Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fışh yemeği için hazırlık yaptılar. ¹⁷Akşam olunca İsa Onikiler'le* birlikte geldi. ¹⁸Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek."

¹⁹Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, "Beni demek istemedin ya?" diye sormaya başladılar.

²⁰İsa onlara, "Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır" dedi. ²¹"Evet, İnsanoğlu* kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu."

²²İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, "Alın, bu benim bedenimdir" diyerek öğrencilerine verdi. ²³Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi.

Hepsi bundan içti. ²⁴"Bu benim kanım" dedi İsa, "Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. ²⁵Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde yenisini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."

²⁶İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Petrus'un İnkârı Önceden Bildiriliyor

(Mat.26:31-35; Luk.22:31-34; Yu.13:36-38)

²⁷Bu arada İsa öğrencilerine, "Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır:

'Çobanı vuracağım,
Koyunlar darmadağın olacak.'

²⁸Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim."

²⁹Petrus O'na, "Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem" dedi.

³⁰"Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin."

³¹Ama Petrus üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Getsemani Bahçesinde

(Mat.26:36-46; Luk.22:39-46)

³²Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada oturun" dedi.

³³Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. ³⁴Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, uyanık durun."

³⁵Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Mümkünse o saati yaşamayayım" dedi. ³⁶"Abba!

1 14:36 "Abba": Aramice'de* baba anlamına gelir.

14:18 Mez.41:9 14:24 Çık.24:8; Yer.31:31-34 14:27 Zek.13:7 14:28 Mat.28:16

Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi* benden uzaklaştır.”^m Ama benim değil, senin istediğin olsun.”

³⁷Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, “Simun” dedi, “Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı? ³⁸Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.”

³⁹Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti. ⁴⁰Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı.

⁴¹İsa üçüncü kez yanlarına döndü, “Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?” dedi. “Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu* günahkârların eline veriliyor. ⁴²Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!”

İsa Tutuklanıyor

(Mat.26:47-56; Luk.22:47-53; Yu.18:3-12)

⁴³Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den* biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. ⁴⁴İsa'ya ihanet eden Yahuda, “Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün” diye onlarla sözleşmişti. ⁴⁵Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, “Rabbî*” diyerek O'nu öptü. ⁴⁶Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar. ⁴⁷İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.

⁴⁸İsa onlara, “Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?” dedi. ⁴⁹“Her gün tapınakta, yanbaşınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.” ⁵⁰O

zaman öğrencilerinin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

⁵¹İsa'nın ardından sadece keten bezle sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı. ⁵²Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde

(Mat.26:57-68; Luk.22:54-55,63-71;

Yu.18:13-14,19-24)

⁵³İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri* de orada toplandı. ⁵⁴Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusuna kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı.

⁵⁵Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı. ⁵⁶Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.

⁵⁷⁻⁵⁸Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: “Biz O'nun, ‘Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım’ dediğini işittik.” ⁵⁹Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı.

⁶⁰Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, “Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?” diye sordu. ⁶¹Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi.

Başkâhin O'na yeniden, “Yüce Olan'ın* Oğlu Mesih* sen misin?” diye sordu.

⁶²İsa, “Benim” dedi. “Ve sizler, İnsanoğlu'nun* Kudretli Olan'ın* sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.”

m 14:35-36 Grekçe, “Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp mümkünse o saatin kendisinden geçmesi için dua etti. Dedi ki, ‘Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır.’” **n 14:61** “Yüce Olan'ın”: Grekçe “Mübarek'in”, yani “Tanrı'nın”. **o 14:62** “Kudretli Olan”: Tanrı. **14:49** Luk.19:47-48; 21:37 **14:57-58** Yu.2:19 **14:62** Dan.7:13

⁶³⁻⁶⁴Başkâhin giysilerini yırtarak, "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?" dedi. "Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?"

Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler. ⁶⁵Bazıları O'nun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. "Haydi, peygamberliğini göster!" diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu araları-na alıp tokatladılar.

Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor

(Mat.26:69-75; Luk.22:56-62;

Yu.18:15-18,25-27)

⁶⁶⁻⁶⁷Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp, "Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin" dedi.

⁶⁸Petrus ise bunu inkâr ederek, "Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum" dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü.

⁶⁹Hizmetçi kız Petrus'u görünce çevrede duranlara yine, "Bu adam onlardan biri" demeye başladı.

⁷⁰Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine, "Gerçekten onlardansın; sen de Celileli'sin" dediler.

⁷¹Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, "Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum" dedi.

⁷²Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, "Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

İsa, Vali Pilatus'un Önünde

(Mat.27:1-2,11-14; Luk.23:1-5; Yu.18:28-38)

15 Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri bir danış-

ma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler.

²Pilatus O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.

İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.

³Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular. ⁴Pilatus O'na yeniden, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" diye sordu. "Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!"

⁵Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaşıtı.

İsa Ölüm Cezasına Çarptırılıyor

(Mat.27:15-26; Luk.23:13-25; Yu.18:39-19:16)

⁶Pilatus, her Fısıh Bayramı'nda* halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi. ⁷Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da vardı. ⁸Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi.

⁹Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?" dedi. ¹⁰Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. ¹¹Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar.

¹²Pilatus onlara tekrar seslenerek, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?" diye sordu.

¹³"O'nu çarmıha ger!" diye bağırdılar yine.

¹⁴Pilatus onlara, "O ne kötülük yaptı ki?" dedi.

Onlar ise daha yüksek sesle, "O'nu çarmıha ger!" diye bağırdılar.

¹⁵Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Askerlerin İsa'yı Aşağılaması

(Mat.27:27-31; Yu.19:2-3)

¹⁶Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar. ¹⁷O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler. ¹⁸"Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nu selamlamaya başladılar. ¹⁹Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı. ²⁰O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nu dışarı götürdüler.

İsa Çarmıha Geriliyor

(Mat. 27:32-44; Luk. 23:26-43; Yu. 19:17-27)

²¹Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar. ²²İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler. ²³O'na mürle* karışık şarap vermek istediler, ama içmedi. ²⁴Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.

²⁵İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. ²⁶Üzerindeki suç yaftasında,

YAHUDİLER'İN KRALI

diye yazılıydı. ²⁷⁻²⁸İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler. ²⁹⁻³⁰O'radan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!" diyorlardı.

³¹Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek ara-

larında, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diye konuşuyorlardı. ³²"İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim." İsa'yla birlikte çarmıha gerilenlerde O'na hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü

(Mat.27:45-56; Luk. 23:44-49; Yu.19:28-30)

³³Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. ³⁴Saat üçte İsa yüksek sesle, "Elohi, Elohi, le-ma şevaktani" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.

³⁵Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bakın, İlyas'ı çağırıyor" dediler.

³⁶Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?" dedi.

³⁷Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.

³⁸O anda tapınaktaki perde* yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. ³⁹İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, "Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydü" dedi.

⁴⁰Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu. ⁴¹İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yeruşalim'e gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu.

İsa'nın Gömülmesi

(Mat. 27:57-61; Luk. 23:50-56; Yu. 19:38-42)

⁴²⁻⁴³O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden* önceki gündü. Artık

8 15:27-28 Birçok Grekçe elyazması, "Böylece 'O, suçlularla bir sayıldı' diyen Kutsal Yazı yerine geldi" sözlerini de içerir (bkz. Luk.22:37). 15:21 Rom.16:13 15:24 Mez.22:18 15:29-30 Mez.22:7; 109:25 15:29-30 Mar.14:57-58; Yu.2:19 15:34 Mez.22:1 15:36 Mez.69:21 15:38 Çık.26:31-33 15:40-41 Luk.8:2-3

akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un* saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi. ⁴⁴Pilatus, İsa'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşıtı. Yüzbaşıyı çağırıp, "Öleli çok oldu mu?" diye sordu. ⁴⁵Yüzbaşidan durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi. ⁴⁶Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı. ⁴⁷Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

İsa'nın Dirilişi

(Mat.28:1-8; Luk.24:1-12; Yu.20:1-10)

16 Şabat Günü* geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. ²Haftanın ilk günü* sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler. ³Aralarında, "Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" diye konuşuyorlardı.

⁴Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler. ⁵Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar.

⁶Adam onlara, "Şaşırmayın!" dedi. "Çarmıha girilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırdıkları yer. ⁷Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Sizze bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.' "

⁸Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler.

İsa Öğrencilerine Görünüyor

(Mat.28:9-10; Luk.24:13-35; Yu.20:11-18)

⁹İsa, haftanın ilk günü* sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryem'e göründü. Ondan yedi cin kovmuştu. ¹⁰Meryem gitti, İsa'yla bulunmuş olan, şimdiyse yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi. ¹¹Ne var ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e göründüğünü duyunca inanmadılar.

¹²Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde göründü. ¹³Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar.

¹⁴İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirler'e* göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı.

İsa Öğrencilerini Bütün Dünyaya Gönderiyor

(Mat.28:16-20; Luk.24:36-53;

Yu.20:19-23; Elç.1:6-11)

¹⁵İsa onlara şöyle buyurdu: "Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun. ¹⁶İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek. ¹⁷⁻¹⁸İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adıyla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."

¹⁹Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu. ²⁰Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.^p

p 16:20 9-20 ayetleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur.

16:7 Mat.26:32; Mar.14:28 **16:15** Elç.1:8 **16:19** Elç.1:9-11

LUKA

GİRİŞ

Kitabın Amacı: Luka, daha kitabın başında amacının, İsa'nın yaşamını doğru ve ayrıntılı bir biçimde anlatmak olduğunu açıkça ortaya koyuyor (1:1-4). Luka, Elçilerin İşleri Kitabı'nda da Müjde'nin o çağda bilinen dünyanın merkezi durumundaki Roma'ya kadar nasıl yayıldığını anlatır. O devirde yazarların, yapıtlarını ileri gelen kişilere adamaları bir gelenek haline gelmişti. Nitekim Luka da her iki kitabı, adı Teofilos -«Tanrı'yı seven» anlamında- olan bir kişiye hitaben kaleme almıştır. Kuşkusuz Luka bu adamın kişiliğinde geniş bir kitleye seslenmeyi amaçlamıştır.

Kitabın İçeriği: Kitap, «Rab'bin yolunu hazırlamaya» gelen Vaftizci Yahya'nın¹ ve İsa'nın doğumuna ilişkin bilgileri vererek başlıyor. Bundan sonra İsa'nın Müjde'yi duyurduğu, öğretisini yayıp mucizeler yaptığı döneme geçiyor. Daha sonra İsa'nın, giderek artan baskılara rağmen Yeruşalim'e, bile bile ölüme gidişi anlatılıyor. Bunu, İsa'nın dirilişi ve göğe alınışını anlatan bölümler izliyor.

Luka, peygamberlik sözlerini yerine getiren Tanrı'nın, bir kurtarıcı göndermekle insanlık tarihini nasıl yönlendirdiğini vurgular². Tanrı'nın bu etkinliği, meleklerin gönderilmesi olayında³; Tanrı'nın gökten seslenişinde⁴; ve özellikle birçok inan-
lının Kutsal Ruh'la dolması olayında⁵ açıkça görülüyor. Tanrı'nın gücü, İsa'nın yaptığı mucizelerde de gözle görülür bir şekilde etkindi⁶. On altı ayrı olayda, belirli hastalıklara yakalanmış kişilerin mucizevi şekilde iyileştirildiğinden söz ediliyor. Bunun yanı sıra, İsa'nın bir arada bulunan çok sayıda hastayı iyileştirdiği, kitabın beş ayrı yerinde belirtiliyor.

Luka'nın yaklaşık yüzde kırkı İsa'nın öğretisinden oluşuyor. İsa öğretisinde birçok benzetme kullandı; Luka'da 26 benzetme var. Bunların 16'sı İncil'in öbür kısımlarında yer almaz. İsa'nın bütün öğretisini kısaca özetlemek oldukça güçtür. Şu kadarını söyleyelim ki, İsa Tanrı'nın Egemenliği'ni duyuruyor⁷. Sözü edilen egemenlik, değer yargıları yönünden tümüyle farklı, insanın yüreğinde etkin olan tanrısal egemenliktir⁸. İsa'nın kendisi, egemenliği günden güne büyüyen, ikinci gelişinde de bu egemenliği tümüyle gerçekleştirecek olan Kral olarak çıkar karşımıza⁹.

Kitapta bireye iletilmek istenen bildiri, günahların bağışlanmasıyla gerçekleşen kurtuluş müjdesidir¹⁰. Dünya malına kökten değişik bir yaklaşım içinde olan İsa¹¹, bu müjdeyle özellikle yoksullara, hastalara ve ezilmişlere sesleniyor¹². Bildirisinin o çağda hor görülen kadınlara ve Yahudi olmayan uluslara da yönelik olduğunu vurguluyor¹³. Nitekim, «Kaybolmuş olanı arayıp kurtarmaya geldim» diyordu¹⁴. Ama kişinin kurtulmaya istekli olması gerekir. Bu nedenle önce Yahya, sonra İsa, daha sonra da İsa'nın öğrencileri insanları tövbeye çağırdılar¹⁵. İsa'yı izleyecek olanlar bütün varlıklarıyla adanmış birer öğrenci olmaya¹⁶ ve sürekli bir dua yaşamı sürmeye çağırılmışlardır¹⁷.

Ana Hatlar:*1:1-4 Giriş**1:5-2:52 Vaftizci Yahya ile İsa'nın doğum ve çocuklukları**3:1-20 Vaftizci Yahya'nın görevi**3:21-4:13 İsa'nın vaftiz olması ve denenmesi**4:14-9:50 İsa'nın Celile ve çevresindeki etkinlikleri**9:51-19:27 İsa Yeruşalim yolunda**19:28-22:46 İsa'nın Yeruşalim'deki son günleri**22:47-23:56 İsa'nın tutuklanması, yargılanması ve çarmıha gerilmesi**24:1-52 İsa'nın dirilmesi ve göğe yükselmesi***Kaynak Ayetler:** Bkz. s. 1367

1 ¹⁻³Sayın Teofilos, Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişti. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize ilettiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. ⁴Öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin.

***Yahya'nın Doğumu
Önceden Bildiriliyor***

⁵Yahudiye Kralı Hirodes* zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin* vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabet'ti. ⁶Her ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı. ⁷Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti.

⁸Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölümünde olduğu bir gün, Tanrı'nın önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. ⁹Kâhinlik geleneği uyarınca Rab'bin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti. ¹⁰Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.

¹¹Bu sırada, Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zeke-

riya'ya göründü. ¹²Zekeriya onu görünce şaşırıp, korkuya kapıldı. ¹³Melek, “Korkma, Zekeriya” dedi, “Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın. ¹⁴Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek. ¹⁵O, Rab'bin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolacak. ¹⁶İsrailoğulları'ndan birçoğunu, Tanrıları Rab'be döndürecek. ¹⁷Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden gidecektir.”

¹⁸Zekeriya meleğe, “Bundan nasıl emin olabilirim?” dedi. “Çünkü ben yaşılandım, karımın da yaşı ilerledi.”

¹⁹Melek ona şöyle karşılık verdi: “Ben Tanrı'nın huzurunda duran Ceb-rail'im. Seninle konuşmak ve bu müj-deyi sana bildirmek için gönderildim. ²⁰İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın.”

²¹Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaşıtı. ²²Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman

tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu.

²³Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü. ²⁴Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. ²⁵“Bunu benim için yapan Rab'dir” dedi. “Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utançımı giderdi.”

İsa'nın Doğumu Önceden Bildiriliyor

²⁶⁻²⁷Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. ²⁸Onun yanına giren melek, “Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir” dedi.

²⁹Söylenenlere çok şaşırان Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. ³⁰Ama melek ona, “Korkma Meryem” dedi, “Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. ³¹Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. ³²O büyük olacak, kendisine ‘Yüceler Yücesi’nin Oğlu’ denecek. Rab Tanrı O’na, atası Davut’un tahtını verecek. ³³O da sonsuza dek Yakup’un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.”

³⁴Meryem meleğe, “Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki” dedi.

³⁵Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi’nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. ³⁶Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. ³⁷Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur.”

³⁸“Ben Rab'bin kuluyum” dedi Meryem, “Bana dediğin gibi olsun.”

Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.

Meryem, Elizabet'i Ziyaret Ediyor

³⁹O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kente gitti. ⁴⁰Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. ⁴¹⁻⁴²Elizabet Meryem'in selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruh'la dolan Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: “Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır! ⁴³Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanıma geldi? ⁴⁴Bak, selamın kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahminde sevinçle hopladı. ⁴⁵İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab'bin ona söylediği sözler gerçekleşecektir.”

⁴⁶⁻⁴⁷Meryem de şöyle dedi:

“Canım Rab'bi yüceltir;
Ruhum, Kurtarıcım Tanrı
sayesinde sevinçle coşar.

⁴⁸Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi.

İşte, bundan böyle bütün kuşaklar
beni mutlu sayacak.

⁴⁹Çünkü Güçlü Olan, benim için
büyük işler yaptı.

O'nun adı kutsaldır.

⁵⁰Kuşaklar boyunca kendisinden
korkanlara merhamet eder.

⁵¹Bileğiyle büyük işler yaptı;
Gururluları yüreklerindeki
kuruntularla darmadağın etti.

⁵²Hükümdarları tahtlarından indirdi,
Sıradan insanları yükseltti.

⁵³Aç olanları iyiliklerle doyurdu,
Zenginleri ise elleri boş çevirdi.

⁵⁴⁻⁵⁵Atalarımıza söz verdiği gibi,
İbrahim'e ve onun soyuna
sonsuza dek

Merhamet etmeyi unutmuyarak
Kulu İsrail'in yardımına yetiştirdi.”

⁵⁶Meryem, üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra kendi evine döndü.

Yahya'nın Doğumu

⁵⁷Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu. ⁵⁸Komşularıyla akrabaları, Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar. ⁵⁹Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi. ⁶⁰Ama annesi, "Hayır, adı Yahya olacak" dedi.

⁶¹Ona, "Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki" dediler.

⁶²Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular. ⁶³Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, "Adı Yahya'dır" diye yazdı. Herkes şaşakaldı. ⁶⁴O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı. ⁶⁵Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu. ⁶⁶Duyan herkes derin derin düşünüyor, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diyordu. Çünkü Rab^a onunla birlikteydi.

Zekeriya'nın Şükran İlahisi

⁶⁷Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruh'la dolarak şu peygamberlikte bulundu:

⁶⁸"İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun!

Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı.

⁶⁹⁻⁷¹Eski çağlardan beri

Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi,

Kulu Davut'un soyundan

Bizim için güçlü bir kurtarıcı^b çıkardı;

Düşmanlarımızdan,
Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden
Kurtuluşumuzu sağladı.

⁷²Böylece atalarımıza merhamet ederek

Kutsal antlaşmasını anmış oldu.

⁷³⁻⁷⁵Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına

Ve ömrümüz boyunca

Kendi önünde kutsallık ve

doğruluk içinde,

Korkusuzca kendisine

tapınmamızı sağlayacağına dair

Atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti.

⁷⁶⁻⁷⁷Sen de, ey çocuk,

Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın.

Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek

Ve O'nun halkına,

Günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.

⁷⁸⁻⁷⁹Çünkü Tanrımız'ın yüreği merhamet doludur.

O'nun merhameti sayesinde,

Yücelerden doğan Güneş^c,

Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak

Ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere

Yardımaımıza gelecektir."

⁸⁰Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

İsa'nın Doğumu

(Mat.1:18-25)

2 O günlerde Sezar* Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı. ²Bu ilk sayım, Kirinius'un Su-

^a 1:66 "Rab": Grekçe "Rab'bin eli". ^b 1:69-71 "Güçlü bir kurtarıcı": Grekçe "Bir kurtuluş boynuzu". (Boynuz, güç simgesidir.) ^c 1:78-79 "Doğan Güneş": Mesih* (bkz. Mal.4:2).
1:59 Lev.12:3 1:76-77 Mal.3:1 1:78-79 Ysa.9:2

riye valiliği zamanında yapıldı. ³Herkes yazılmak için kendi kentine gitti.

⁴Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. ⁵Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. ⁶⁻⁷Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. O'nu kundağa sarıp bir yemliğe yaptırdı. Çünkü handa^f yer yoktu.

Çobanlar ve Melekler

⁸Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. ⁹Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin korku çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. ¹⁰⁻¹¹Melek onlara, "Korkmayın!" dedi. "Size, bütün hal-ki çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir*. ¹²İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız."

¹³⁻¹⁴Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek,

"En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara Esenlik olsun!" dediler.

¹⁵Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, "Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim" dediler. ¹⁶Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular. ¹⁷Onları görünce,

çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler. ¹⁸Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşır kaldılar. ¹⁹Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu. ²⁰Çobanlar, işitip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.

İsa'nın Tapınakta Tanrı'ya Adanması

²¹Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi. Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi.

²²Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin^d bitiminde Yusuf'la Meryem çocuğu Rab'be adamak için Yerusolim'e* götürdüler. ²³Nitekim Rabbin Yasası'nda, "İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak" diye yazılmıştır. ²⁴Ayrıca Rab'bin Yasası'nda buyrulduğu gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu" sunacaklardı.

²⁵O sırada Yerusolim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrail'in avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi. ²⁶Rab'bin Mesih'i'ni görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti. ²⁷⁻²⁸Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde, Şimon O'nu kucağına aldı, Tanrı'yı överek şöyle dedi:

²⁹"Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttu; Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim^e.

ç 2:6-7 "Han" ya da "Konuk odası". Aynı sözcük Luk.22:11'de de böyle çevrilir.
d 2:22 "Arınma günleri": Lev.12:1-4'e göre bir kadın, bir erkek çocuk doğurduktan sonra kırk gün süreyle dinsel açıdan kirli sayılırdı. Bu dönemin sonunda bir kurban sunarak tekrar temiz hale gelirdi. e 2:29 "Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim": Grekçe "Kulunu şimdi esenlikle salıveriyorsun". 2:21 Lev.12:3 2:21 Luk.1:31 2:22-24 Lev.12:6-8 2:23 Çık.13:1-12

³⁰⁻³² Çünkü senin sağladığın,
Bütün halkların gözü önünde
hazırladığın kurtuluşu,
Ulusları aydınlatıp
Halkın İsrail'e yücelik
kazandıracak ışığı
Gözlerimle gördüm."

³³İsa'nın annesiyle babası, O'nun hakkında söylenenlere şaşıldılar. ³⁴Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryem'e şöyle dedi: "Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir. ³⁵Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğinde ki düşüncelerin açığa çıkması için olacak."

³⁶⁻³⁷Anna adında çok yaşlı bir kadının peygamber vardı. Aşer oymağının Fanuel'in kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı. ³⁸Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yerusâlim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı.

³⁹Yusuf'la Meryem, Rab'bin Yasası'nda öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. ⁴⁰Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.

İsa Tapınakta

⁴¹İsa'nın annesi babası her yıl Fısıh Bayramı'nda* Yerusâlim'e giderlerdi. ⁴²İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyararak yine gittiler. ⁴³⁻⁴⁴Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük

İsa Yerusâlim'de kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar. ⁴⁵Bulamayınca O'nu araya araya Yerusâlim'e döndüler. ⁴⁶Üç gün sonra O'nu tapınakta buldular. Din öğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu. ⁴⁷O'nu dinleyen herkes, zekâsına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyordu. ⁴⁸Annesiyle babası O'nu görünce şaşırdılar. Annesi, "Çocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk" dedi.

⁴⁹O da onlara, "Beni niçin arayıp durdunuz?" dedi. "Babam'ın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?" ⁵⁰Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar.

⁵¹İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı. ⁵²İsa bilgelikte ve boyda geliyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

Yahya Rab'bin Yolunu Hazırlıyor

(Mat. 3:1-12; Mar. 1:1-8; Yu. 1:19-28)

3 Sezar* Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celile'yi Hirodes*, İtreye ve Trahonitis bölgesini Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisaniyas yönetiyordu. ²Hanan ile Kayafa başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya seslendi. ³O da Şeria Irmağı'nın çevresindeki bütün bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz* olmaya çağırırdı. ⁴Nitekim Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kıtapta şöyle yazılmıştır:

“Çölde haykıran,
‘Rab’bin yolunu hazırlayın,
Gececeği patikaları düzleyin’
diye sesleniyor.

⁵Her vadi doldurulacak,
Her dağ ve her tepe alçaltılacak.
Dolambaçlı yollar doğrultulacak,
Engabeli yollar düzleştirilecek.

⁶Ve bütün insanlar
Tanrı’nın sağladığı kurtuluşu
görecektir.’ ”

⁷Yahya, vaftiz olmak için kendisi-
ne gelen kalabalıklara şöyle seslen-
di: “Ey engerekler soyu! Gelecek ga-
zaptan kaçmak için sizi kim uyardı?
⁸Bundan böyle tövbeye yaraşır mey-
veler verin! Kendi kendinize, ‘Biz
İbrahim’in soyundanız’ demeye kalk-
mayın. Ben size şunu söyleyeyim:
Tanrı, İbrahim’e şu taşlardan da ço-
cuk yaratabilir. ⁹Balta ağaçların kö-
küne dayanmış bile. İyi meyve verme-
yen her ağaç kesilip ateşe atılır.”

¹⁰Halk ona, “Öyleyse biz ne yapa-
lim?” diye sordu.

¹¹Yahya onlara, “İki mintanı olan
birini mintanı olmayana versin; yi-
yeceği olan yiyeceği olmayanla pay-
laşsın” yanıtını verdi.

¹²Bazı vergi görevlileri* de vaftiz
olmaya gelerek, “Öğretmenimiz, biz
ne yapalım?” dediler.

¹³Yahya, “Size buyrulandan çok
vergi almayın” dedi.

¹⁴Bazı askerler de, “Ya biz ne yapa-
lim?” diye sordular.

O da, “Kaba kuvvetle ya da yalan
suçlamalarla kimseden para koparma-
yın” dedi, “Ücretinizle yetinin.”

¹⁵Halk umut içinde bekliyordu. Yah-
ya’yla ilgili olarak herkesin aklında,
“Acaba Mesih* bu mu?” sorusu vardı.

¹⁶Yahya ise hepsine şöyle yanıt ver-
di: “Ben sizi suyla vaftiz ediyorum,

ama benden daha güçlü Olan geliyor.
Ben O’nun çarıklarının bağını çözme-
ye bile layık değilim. O sizi Kutsal
Ruh’la ve ateşle vaftiz edecek. ¹⁷Har-
man yerini temizlemek ve buğdayı
toplayıp ambarına yığmak için ya-
bası elinde hazır duruyor. Samanı ise
sönmeyen ateşte yakacak.”

¹⁸Yahya başka birçok konuda hal-
ka çağrıda bulunuyor, Müjde’yi du-
yuruyordu. ¹⁹⁻²⁰Ne var ki bölgenin
kralı* Hirodes, kardeşinin karısı Hi-
rodiya’yla ilgili olayı ve kendi yapmış
olduğu bütün kötülükleri yüzüne vu-
ran Yahya’yı hapse attırarak kötülük-
lerine bir yenisini ekledi.

İsa’nın Vaftiz Olması

(Mat. 3:13-17; Mar. 1:9-11)

²¹⁻²²Bütün halk vaftiz olduktan son-
ra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök
açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görü-
nümde, güvercin gibi O’nun üzeri-
ne indi. Gökten, “Sen benim sevgili
Oğlum’sun, senden hoşnudum” diyen
bir ses duyuldu.

İsa’nın Soy

(Mat. 1:1-17)

²³İsa görevine başladığı zaman otuz
yaşlarındaydı. Yusuf’un oğlu olduğu
sanılıyordu.

Yusuf da Eli oğlu,

²⁴Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğ-
lu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu,

²⁵Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum
oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,

²⁶Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi
oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,

²⁷Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerub-
babel oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,

²⁸Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğ-
lu, Elmadam oğlu, Er oğlu,

²⁹Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğ-
lu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

³⁰Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

³¹Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,

³²İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon/ oğlu, Nahşon oğlu,

³³Amminadav oğlu, Ram oğlu, Herson oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,

³⁴Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,

³⁵Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,

³⁶Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu,

³⁷Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,

³⁸Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'yu.

İsa'nın Çölde Denenmesi

(Mat.4:1-11; Mar.1:12-13)

4 ¹⁻²Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa, Ruh'un yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda acıktı. ³Bunun üzerine İblis O'na, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi.

⁴İsa, " 'İnsan yalnız ekmeyle yaşamaz' diye yazılmıştır" karşılığını verdi.

⁵Sonra İblis İsa'yı yükseklerle çıkarak bir anda O'na dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. ⁶O'na, "Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim kişiye veririm. ⁷Bana taparsan, hepsi senin olacak."

⁸İsa ona şu karşılığı verdi: " 'Tanrının Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır."

⁹İblis O'nu Yeruşalim'e götürüp tepenin tepesine çıkardı. "Tanrı'nın

Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at" dedi. ¹⁰"Çünkü şöyle yazılmıştır:

'Tanrı, seni korumaları için Meleklerine buyruk verecek.'

¹¹'Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.' "

¹²İsa ona şöyle karşılık verdi: " 'Tanrının Rab'bi denemeyeceksin!' diye buyrulmuştur."

¹³İblis, İsa'yı her bakımdan denedikten sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı.

İsa Celile'de

(Mat.4:12-17; Mar.1:14-15)

¹⁴İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı. ¹⁵Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.

¹⁶⁻¹⁷İsa, büyüdüğü Nasıra Kenti'ne geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü* havraya gitti. Kutsal Yazılar'ı okumak üzere ayağa kalkınca O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

¹⁸⁻¹⁹ "Rab'bin Ruhu üzerimdedir.

Çünkü O beni yoksullara

Müjde'yi iletmek için meshetti*. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için,

Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak Ve Rab'bin lütfu yılını ilan etmek için

Beni gönderdi."

²⁰Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu. ²¹İsa, "Din-

f 3:32 "Salmon": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Sala" diye geçer. g 3:33 "Ram oğlu": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Admin oğlu, Arni oğlu" diye geçer. 4:4 Yas.8:3 4:8 Yas.6:13 4:10 Mez.91:11 4:11 Mez.91:12 4:12 Yas.6:16 4:18-19 Ysa.61:1-3

lediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir” diye konuşmaya başladı.

²²Herkes İsa'yı övüyor, ağzından çıkan lütfükâr sözlere hayran kalıyordu. “Yusuf'un oğlu değil mi bu?” diyorlardı.

²³İsa onlara şöyle dedi: “Kuşkusuz bana şu deymi hatırlatacaksınız: ‘Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahum'da yaptıklarını duyduk. Aynısını burada, kendi memleketinde de yap.’”

²⁴“Size doğrusunu söyleyeyim” diye devam etti İsa, “Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. ²⁵Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kıtlığın baş gösterdiği İlyas zamanında İsrail'de çok sayıda dul kadın vardı. ²⁶İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti'nde bulunan dul bir kadına gönderildi. ²⁷Peygamber Elişa'nın zamanında İsrail'de çok sayıda cüzamlı* vardı. Bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi.”

²⁸Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular. ²⁹Ayağa kalkıp İsa'yı kentin dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. ³⁰Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.

İsa Kötü Bir Ruh Kovuyor

(Mar.1:21-28)

³¹Sonra İsa Celile'nin Kefarnahum Kenti'ne gitti. Şabat Günü* halka öğretiyordu. ³²Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşıp kaldılar.

³³⁻³⁴Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, “Ey Nasıralı İsa, bırak bizi!

Bizden ne istiyorsun?” diye bağırdı. “Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!”

³⁵İsa, “Sus, çık adamdan!” diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.

³⁶Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, “Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!” diyorlardı. ³⁷İsa'yla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı.

İsa Birçok Hastayı İyileştiriyor

(Mat.8:14-17; Mar.1:29-34)

³⁸İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsa'dan yardım istediler. ³⁹İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

⁴⁰Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsa'ya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi. ⁴¹Birçoğunun içinden cinler de, “Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!” diye bağırarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih* olduğunu biliyorlardı.

⁴²Sabah olunca İsa dışarı çıkıp ısızsız bir yere gitti. Halk ise O'nu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde O'nu yanlarında alıkoymaya çalıştılar. ⁴³Ama İsa, “Öbür kentlerde de Tanrı'nın Egemenliği*yle ilgili Müjde'yi yaymam gerek” dedi. “Çünkü bunun için gönderildim.” ⁴⁴Böylece Yahudiye'deki* havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.

h 4:44 “Yahudiye'deki”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Celile'deki” diye geçer.

4:24 Yu.4:44 **4:25** 1Kr.17:1 **4:26** 1Kr.17:8-16 **4:27** 2Kr.5:1-14 **4:32** Mat.7:28-29

İsa'nın İlk Öğrencileri

(Mat.4:18-22; Mar.1:16-20)

5 Halk, Gennesar Gölü'nün kıyısında duran İsa'nın çevresini sarmış, Tanrı'nın sözünü dinliyordu. ²İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. ³İki teknedeki Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti. ⁴Konuşmasını bitirince Simun'a, "Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın" dedi.

⁵Simun şu karşılığı verdi: "Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım."

⁶Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. ⁷Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse batıyordu.

⁸Simun Petrus bunu görünce, "Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım" diyerek İsa'nın dizlerine kapandı. ⁹Kendisi ve yanındaki, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşır kalmışlardı. ¹⁰Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la Yuhanna'yı da aynı şaşkınlık almıştı.

İsa Simun'a, "Korkma" dedi, "Bundan böyle balık yerine insan tutacaksınız." ¹¹Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor

(Mat.8:1-4; Mar.1:40-45)

¹²İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam* kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsa'yı görünce yüzüstü

yere kapanıp yalvardı: "Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin" dedi.

¹³İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu.

¹⁴İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. "Git, kâhine* görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun" dedi. ¹⁵Ne var ki, İsa'yla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsa'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu. ¹⁶Kendisi ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

Bir Felçlinin İyileştirilmesi

(Mat.9:1-8; Mar.2:1-12)

¹⁷Bir gün İsa öğretiyordu. Celile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yerusâlim'den gelen Ferisiler*le* Kut-sal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rab'bin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu. ¹⁸O sırada birkaç kişi, yatak üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsa'nın önüne koymaya çalışıyorlardı. ¹⁹Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yatakla birlikte orta yere, İsa'nın önüne indirdiler. ²⁰İsa onların imanını görünce, "Dostum, günahların bağışlandı" dedi.

²¹Din bilginleriyle* Ferisiler, "Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?" diye düşünmeye başladılar.

²²Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: "Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz? ²³Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi? ²⁴Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçli adama,

“Sana söylüyorum, kalk, yatağını toplayıp evine git!” dedi.

²⁵Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti. ²⁶Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrı'yı yüceltiyor, büyük korku içinde, “Bugün şaşılacak işler gördük!” diyorlardı.

Levi'nin Öğrencilere Katılması

(Mat.9:9-13; Mar.2:13-17)

²⁷Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini* gördü. Adama, “Ardımdan gel” dedi. ²⁸O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gitti.

²⁹Sonra Levi, evinde İsa'nın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu. ³⁰Ferisiler'le onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsa'nın öğrencilerine, “Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?” dediler.

³¹İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. ³²Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırma-ya geldim.”

Oruçla İlgili Soru

(Mat.9:14-17; Mar.2:18-22)

³³Onlar İsa'ya, “Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisiler'in öğrencileri de öyle. Senin- kiler ise yiyip içiyor” dediler.

³⁴İsa şöyle karşılık verdi: “Güvey aralarından olduğu sürece davetlilere oruç tutturabilir misiniz? ³⁵Amâ güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar.”

³⁶İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: “Hiç kimse yeni giysiden bir par-

ça yırtıp eski giysiyi yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisine uymaz. ³⁷Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. ³⁸Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gerek. ³⁹Üstelik hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. ‘Eskisi güzel’ der.”

Şabat Günü Sorunu

(Mat.12:1-14; Mar.2:23-3:6)

6 Bir Şabat Günü* İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı. ²Ferisiler'den bazıları, “Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorsunuz?” dediler.

³İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı? ⁴Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini* alıp yedi ve yanındakilere de verdi.” ⁵Sonra İsa onlara, “İnsanoğlu* Şabat Günü'nün de Rabbi'dir” dedi.

⁶Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat bir adam vardı. ⁷İsa'yı suçlamak için fırsat kollayan din bilginleriyle Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı. ⁸İsa, onların ne düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, “Ayağa kalk, öne çık” dedi. O da kalktı, orta yerde durdu.

⁹İsa onlara, “Size sorayım” dedi, “Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?” ¹⁰Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapa sağlam oluverdi. ¹¹Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve araların-

da İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar.

İsa On İki Elçisini Seçiyor

(Mat. 10:1-4; Mar. 3:13-19)

¹²O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi. ¹³⁻¹⁶Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartolomey, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever* diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

¹⁷İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, Sur'la Sayda yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı. ¹⁸İsa'yı dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu. ¹⁹Kalabalıkta herkes İsa'ya dokunmak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu.

Mutlular ve Mutsuzlar

(Mat. 5:1-12)

²⁰İsa, gözlerini öğrencilerine çevirerek şöyle dedi:

“Ne mutlu size, ey yoksullar!
Çünkü Tanrı'nın Egemenliği
sizindir.

²¹Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler!
Çünkü doyurulacaksınız.
Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar!
Çünkü güleceksiniz.

²²İnsanoğlu'na* bağlılığınız yüzünden
İnsanlar sizden nefret ettikleri,
Sizi toplum dışı edip aşağıladıkları

Ve adınızı kötüleyip sizi
reddettikleri zaman
Ne mutlu size!

²³O gün sevinin, coşkuyla zıplayın!
Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür.
Nitekim onların ataları da
Peygamberlere böyle davrandılar.

²⁴Ama vay halinize, ey zenginler,
Çünkü tesellinizi almış
bulunuyorsunuz!

²⁵Vay halinize, şimdi karnı tok olan
sizler,

Çünkü açlık çekeceksiniz!
Vay halinize, ey şimdi gülenler,
Çünkü yas tutup ağlayacaksınız!

²⁶Bütün insanlar sizin için iyi sözler
söyledikleri zaman,
Vay halinize!
Çünkü onların ataları da
Sahte peygamberlere böyle
davrandılar.”

Düşmanlarınızı Sevin

(Mat. 5:38-48; 7:12)

²⁷⁻²⁸“Ama beni dinleyen sizlere şu-
nu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin,
sizden nefret edenlere iyilik yapın, si-
ze lanet edenler için iyilik dileyin, si-
ze hakaret edenler için dua edin. ²⁹Bir
yanağınıza vurana öbür yanağınızı da
çevirin. Abanızı alandan mintanınızı
da esirgemeyin. ³⁰Sizden bir şey di-
leyen herkese verin, malınızı alandan
onu geri isteyin. ³¹İnsanların size
nasıl davranmasını istiyorsanız, siz
de onlara öyle davranın.

³²“Eğer yalnız sizi sevenleri sever-
seniz, bu size ne övgü kazandırır?
Günahkârlar bile kendilerini sevenleri
sever. ³³Size iyilik yapanlara iyilik ya-
parsanız, bu size ne övgü kazandırır?
Günahkârlar bile böyle yapar. ³⁴Ge-
ri alacağınızı umduğunuz kişilere
ödünc verirsiniz, bu size ne övgü ka-
zandırır? Günahkârlar bile verdikleri-
ni geri almak koşuluyla günahkârlara

ödünç verirler. ³⁵Ama siz düşmanla-
rınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir kar-
şılık beklemeden ödünç verin. Ala-
cağınız ödül büyük olacak, Yüceler
Yücesi'nin oğulları olacaksınız. Çün-
kü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi
yürekli. ³⁶Babanız merhametli ol-
duğu gibi, siz de merhametli olun.”

Başkasını Yargılamayın

(Mat.7:1-5)

³⁷“Başkasını yargılamayın, siz de
yargılanmazsınız. Suçlu çıkarmayın,
siz de suçlu çıkarılmazsınız. Başka-
sını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız.
³⁸Verin, size verilecektir. İyice bas-
tırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu
bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak.
Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçek-
le alacaksınız.”

³⁹İsa onlara şu benzetmeyi de anlat-
tı: “Kör köre kılavuzluk edebilir mi?
İkisi de çukura düşmez mi? ⁴⁰Öğren-
ci öğretmeninden üstün değildir, ama
eğitimi tamamlayan her öğrenci öğ-
retmeni gibi olacaktır.

⁴¹“Sen neden kardeşinin gözünde-
ki çöpü görürsün de kendi gözündeki
merteği farketmezsin? ⁴²Kendi gözün-
deki merteği görmezken, kardeşine
nasıl, ‘Kardeş, izin ver, gözündeki çö-
pü çıkarayım’ dersin? Seni ikiyüzlü!
Önce kendi gözündeki merteği çıkar,
o zaman kardeşinin gözündeki çöpü
çıkarmak için daha iyi görürsün.”

Ağaç ve Meyvesi

(Mat.7:16-20; 12:33-35)

⁴³“İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da
iyi meyve vermez. ⁴⁴Her ağaç meyve-
sinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir
toplanmaz, çalılardan üzüm devşiril-
mez. ⁴⁵İyi insan yüreğindeki iyilik ha-
zinesinden iyilik, kötü insan içindeki
kötülük hazinesinden kötülük çıkarır.
İnsanın ağzı, yüreğinden taşanı söyler.

⁴⁶“Niçin beni ‘Ya Rab, ya Rab’ di-
ye çağırıyorsunuz da söylediklerimi
yapmıyorsunuz? ⁴⁷Bana gelen ve söz-
lerimi duyup uygulayan kişinin kime
benzediğini size anlatayım. ⁴⁸Böyle
bir kişi, evini yaparken toprağı ka-
zan, derinlere inip temeli kaya üze-
rine atan adama benzer. Sel sularıya
kabaran ırmak o eve saldırırsa da, onu
sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmış-
tır. ⁴⁹Ama sözlerimi duyup da uygula-
mayan kişi, evini temel koymaksızın
toprağın üzerine kuran adama benzer.
Kabaran ırmak saldırınca ev hemen
çöker. Evin yıkılışı da korkunç olur.”

Yüzbaşının İmanı

(Mat.8:5-13)

7 İsa, kendisini dinleyen halka bü-
tün bu sözleri söyledikten sonra
Kefarnahum'a gitti. ²Orada bir yüz-
başının çok değer verdiği kölesi ölüm
döşğinde hasta yatıyordu. ³İsa'yla il-
gili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kö-
lesini iyileştirmesini rica etmek üzere
O'na Yahudiler'in bazı ileri gelenle-
rini gönderdi. ⁴Bunlar İsa'nın yanına
gelince içten bir yalvarışla O'na şöy-
le dediler: “Bu adam senin yardımına
layıktır. ⁵Çünkü ulusumuzu seviyor.
Havramızı yaptıran da kendisidir.”

⁶İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve
yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostla-
rını yollayıp O'na şu haberi gönderdi:
“Ya Rab, zahmet etme; evime girme-
ne layık değilim. ⁷Bu yüzden yanına
gelmeye de kendimi layık görmedim.
Sen yeter ki bir söz söyle, uşağım iyi-
leşir. ⁸Ben de buyruk altında bir gö-
revliyim, benim de buyruğumda asker-
lerim var. Birine, ‘Git’ derim, gider;
ötekine, ‘Gel’ derim, gelir; köleme,
‘Şunu yap’ derim, yapar.”

⁹Bu sözleri duyan İsa yüzbaşıya
hayran kaldı. Ardından gelen kalaba-
lığa dönerek, “Size şunu söyleyeyim”

dedi, “İsrail’de bile böyle iman görmedim.” ¹⁰Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular.

İsa Bir Dulun Oğlunu Diriltiyor

¹¹Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O’na eşlik ediyordu. ¹²İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi. ¹³Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, “Ağlama” dedi.

¹⁴Yaklaşp cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, “Delikanlı” dedi, “Sana söylüyorum, kalk!” ¹⁵Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi.

¹⁶Herkesi bir korku almıştı. “Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!” ve “Tanrı, halkının yardımına geldi!” diyerek Tanrı’yı yüceltmeye başladılar. ¹⁷İsa’yla ilgili bu haber bütün Yahudiye’ye ve çevre bölgelere yayıldı.

İsa ve Vaftizci Yahya

(Mat.11:2-19)

¹⁸⁻¹⁹Yahya’nın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağıran Yahya, “Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?” diye sormaları için onları Rab’be gönderdi.

²⁰Adamlar İsa’nın yanına gelince şöyle dediler: “Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. ‘Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?’ diye soruyor.”

²¹Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı. ²²Sonra Yahya’nın öğ-

rencilerine şöyle karşılık verdi: “Gidin, görüp işittiklerinizi Yahya’ya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. ²³Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!”

²⁴Yahya’nın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahya’dan söz etmeye başladı. “Çöle ne görmeye gittiniz?” dedi. “Rüzgarda sallanan bir kamış mı? ²⁵Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa şahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur. ²⁶Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Sizze şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

²⁷İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;
O önden gidip senin yolunu
hazırlayacak’

diye yazılmış olan sözler onunla ilgili-
dir. ²⁸Size şunu söyleyeyim, kadından
doğanlar arasında Yahya’dan daha
üstün olanı yoktur. Bununla birlikte,
Tanrı’nın Egemenliği’nde en küçük
olan ondan üstündür.”

²⁹Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri* bile bunu duyunca Tanrı’nın adil olduğunu doğruladılar. ³⁰Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler’le Kut-sal Yasa uzmanları, Tanrı’nın kendileriyle ilgili tasarısını reddettiler.

³¹İsa, “Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?” dedi. ³²“Çarşı meydanında oturup birbirlerine,

‘Size kaval çaldık, oynamadınız;
Ağıt yaktık, ağlamadınız’

diye seslenen çocuklara benziyorlar. ³³Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tutup şaraptan kaçındı, ona 'cinli' diyorsunuz. ³⁴İnsanoğlu* geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorsunuz ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri* ve günahkârlarla dost oldu!' ³⁵Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes tarafından doğrulanır."

İsa ve Günahkâr Kadın

³⁶Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırdı. O da Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu. ³⁷⁻³⁸O sırada, kentte günahkâr olarak tanınan bir kadın, İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsa'nın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü.

³⁹İsa'yı evine çağırılmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı" dedi.

⁴⁰Bunun üzerine İsa Ferisi'ye, "Simun" dedi, "Sana bir söyleyeceğim var."

O da, "Buyur, öğretmenim" dedi.

⁴¹"Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu. ⁴²Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?"

⁴³Simun, "Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan" diye yanıtladı.

İsa ona, "Doğru söyledin" dedi.

⁴⁴Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: "Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın

ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi. ⁴⁵Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. ⁴⁶Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü. ⁴⁷Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever."

⁴⁸Sonra kadına, "Günahların bağışlandı" dedi.

⁴⁹İsa'yla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, "Kim bu adam? Günahları bile bağışlıyor!" şeklinde konuşmaya başladılar.

⁵⁰İsa ise kadına, "İmanın seni kurtardı, esenlikle git" dedi.

İsa'yı İzleyen Kadınlar

8 Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte köy kent dolaşmaya başladı. Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurup müjdeliyordu. ²⁻³Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem, Hirodes'in* kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçokları İsa'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsa'ya ve öğrencilerine yardım ediyorlardı.

Tohum Benzetmesi

(Mat. 13:1-23; Mar. 4:1-20)

⁴⁻⁵Büyük bir kalabalığın toplandığı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu. ⁶Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti. ⁷Kimi, dikenler arasına düştü. Filizlerle bir-

likte büyüyen dikenler filizleri boğdu. ⁸Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyünce yüz kat ürün verdi.” Bunları söyledikten sonra, “İşitecek kulağı olan işitsin!” diye seslendi.

⁹⁻¹⁰İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, “Tanrı Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi” dedi. “Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle ki,

‘Gördükleri halde görmesinler,
Duydukları halde anlamasınlar.’

¹¹“Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı'nın sözüdür. ¹²Yol kenarındakiler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür. ¹³Kayalık yere düşenler, işittikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler. ¹⁴Dikenler arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir. ¹⁵İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler.”

Her Şey Işığa Çıkacak

(Mar.4:21-25)

¹⁶“Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandillğe koyar. ¹⁷Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur. ¹⁸Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yok-

sa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak.”

İsa'nın Yakınları

(Mat.12:46-50; Mar.3:31-35)

¹⁹İsa'nın annesiyle kardeşleri O'na geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşamadılar. ²⁰İsa'ya, “Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar” diye haber verildi.

²¹İsa haberi getirenlere şöyle karşılık verdi: “Annemle kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü duyup yerine getirenlerdir.”

İsa Fırtınayı Dindiriyor

(Mat.8:23-27; Mar.4:35-41)

²²Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye binerek onlara, “Gölün karşı yakasına geçelim” dedi. Böylece kıyıdan açıldılar. ²³Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler. ²⁴Gidip İsa'yı uyandırarak, “Efendimiz, Efendimiz, öleceğiz!” dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sültilman oldu.

²⁵İsa öğrencilerine, “Nerede imanınız?” dedi.

Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!” dediler.

Cinli Bir Adamın İyileştirilmesi

(Mat.8:28-34; Mar.5:1-20)

²⁶Celile'nin karşısında bulunan Gerasalılar'ın memleketine vardılar. ²⁷İsa karaya çıkınca kentten bir adam O'nu karşıladı. Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. ²⁸Adam İsa'yı görünce çılgılık atıp

önünde yere kapandı. Yüksek sesle, “Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun?” dedi. “Sana yalvarırım, bana işkence etme!” ²⁹Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve cin tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

³⁰İsa ona, “Adın ne?” diye sordu.

O da, “Tümen*” diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmişti. ³¹Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye İsa'ya yalvarıp durdular.

³²Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. ³³Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

³⁴Domuzları güdenler olup bite-ni görünce kaçtılar, kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. ³⁵Bunun üzerine halk olup bite-ni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve akıllı başına gelmiş olarak İsa'nın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular. ³⁶Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar. ³⁷O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılarak İsa'nın yanlarından ayrılmamasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi.

³⁸⁻³⁹Cinlerden kurtulan adam İsa'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama İsa, “Evine dön, Tanrı'nın senin için neler yaptığını anlat” diyerek onu salıverdi. Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

Dirilen Kız, İyileşen Kadın

(Mat.9:18-26; Mar.5:21-43)

⁴⁰Karşı yakaya dönen İsa'yı halk karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu. ⁴¹O sırada, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsa'nın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı. ⁴²Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi.

İsa oraya giderken kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu. ⁴³On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbiri onu iyileştirememişti. ⁴⁴İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi.

⁴⁵İsa, “Bana kim dokundu?” dedi.

Herkes inkâr ederken Petrus, “Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış sıkıştırıyor” dedi.

⁴⁶Ama İsa, “Birisi bana dokundu” dedi. “İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim.”

⁴⁷Yaptığını gizleyemeyeceğini anlatan kadın titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı. ⁴⁸İsa ona, “Kızım” dedi, “İmanın seni kurtardı. Esenlikle git.”

⁴⁹İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, “Kızın öldü” dedi, “Artık öğretmeni rahatsız etme.”

⁵⁰İsa bunu duyunca havra yöneticisine şöyle dedi: “Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak.”

⁵¹İsa adamın evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi. ⁵²Herkes kız için ağlıyor, dövünüyor. İsa, “Ağlamayın” dedi, “Kız ölmedi, uyuyor.”

⁵³Kızın öldüğünü bildikleri için İsa'yla alay ettiler. ⁵⁴O ise kızın elini tutarak, "Kızım, kalk!" diye seslendi. ⁵⁵Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kızı yemek verilmesini buyurdu. ⁵⁶Kızın annesiyle babası şaşkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmama-ları için onları uyardı.

İsa On İki Elçisini Görevlendiriyor

(Mat.10:5-15; Mar.6:7-13)

9 İsa, Onikiler'i* yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. ²Sonra onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi. ³Onlara şöyle dedi: "Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mintan. ⁴Hangi eve giderseniz, kentten ayrılınca dek orada kalın. ⁵Sizi kabul etmeyenlere gelince, kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin." ⁶Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjde'yi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy köy dolaştılar.

⁷⁻⁸Bölgenin kralı* Hiroides bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahya'nın ölümünden dirildiğini, bazıları İlyas'ın görüldüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu. ⁹Hirodes, "Yahya'nın başını ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?" diyor ve İsa'yı görmenin bir yolunu arıyordu.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor

(Mat.14:13-21; Mar.6:30-44; Yu.6:1-14)

¹⁰Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi. ¹¹Bunu öğ-

renen halk O'nun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrı'nın Egemenliği'nden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.

¹²Günbatımına doğru Onikiler gelip O'na, "Halkı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü ıssız bir yerdeyiz" dediler.

¹³İsa, "Onlara siz yiyecek verin" dedi. "Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok" dediler. "Yoksa bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?" ¹⁴Orada yaklaşık beş bin erke-
kek vardı.

İsa öğrencilerine, "Halkı yaklaşık el-lişer kişilik kümeler halinde yere oturtun" dedi. ¹⁵Öğrenciler öyle yapıp her-kesi yere oturtular. ¹⁶İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. ¹⁷Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı.

Petrus'un Mesih'i Tanıması

(Mat.16:13-28; Mar.8:27-9:1)

¹⁸Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

¹⁹Söyle yanıtladılar: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor."

²⁰İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"

Petrus, "Sen Tanrı'nın Mesih'i'sin*" yanıtını verdi.

²¹İsa, onları uyarak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu. ²²İn-sanoğlu'nun* çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilgin-lerinin reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söy-

ledi. ²³Sonra hepsine, “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin” dedi, ²⁴“Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. ²⁵İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? ²⁶Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır. ²⁷Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.”

İsa'nın Görünümü Değişiyor

(Mat.17:1-8; Mar.9:2-8)

²⁸Bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakup'u alarak dua etmek üzere dağa çıktı. ²⁹İsa dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü. ³⁰⁻³¹O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa'yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışınıⁱ konuşuyorlardı.

³²Petrus ile yanındakilerin üzerine uyku çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılınca İsa'nın görkemini ve yanındaki duran iki kişiyi gördüler. ³³Bunlar İsa'nın yanından ayrılırken Petrus İsa'ya, “Efendimiz” dedi, “Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.” Aslında ne söylediğinin farkında değildi.

³⁴Petrus daha bunları söylerken bir bulut gelip onlara gölge saldı. Bulut onları sarınca korktular. ³⁵Buluttan gelen bir ses, “Bu benim Oğlum'dur, seçilmiş Olan'dır. O'nu dinleyin!” de-

di. ³⁶Ses kesilince İsa'nın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördüklerinden söz etmediler.

Cinli Bir Çocuğun İyileştirilmesi

(Mat.17:14-23; Mar.9:14-32)

³⁷Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsa'yı büyük bir kalabalık karşıladı. ³⁸Kalabalığın içinden bir adam, “Öğretmenim” diye seslendi, “Yalvarırım, oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur. ³⁹Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire çığlık atıyor. Ruh onu, ağzından köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak gücbela ayrılıyor. ⁴⁰Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama başaramadılar.”

⁴¹İsa şöyle karşılık verdi: “Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir.”

⁴²Çocuk daha İsa'ya yaklaşıırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi. ⁴³⁻⁴⁴Herkes Tanrı'nın büyük gücüne şaşıp kaldı.

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor

(Mat.17:22-23; Mar.9:30-32)

Herkes İsa'nın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilerine, “Şu sözlerime iyice kulak verin” dedi. “İnsanoğlu*, insanların eline teslim edilecek.” ⁴⁵Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamı kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsa'ya bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı.

En Büyük Kim?

(Mat.18:1-5; Mar.9:33-40)

⁴⁶Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar.

i 9:30-31 “Ayrılış”: Ölüm. 9:23 Mat.10:38; Luk.14:27 9:24 Mat.10:39; Luk.17:33; Yu.12:25 9:28-35 2Pe.1:17-18 9:35 Ysa.42:1; Mat.3:17; 12:18; Mar.1:11 14:13-15

⁴⁷⁻⁴⁸ Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara şöyle dedi: “Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim ise, işte en büyük odur.”

⁴⁹Yuhanna buna karşılık, “Efendimiz” dedi, “Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olma-ya çalıştık.”

⁵⁰İsa, “Ona engel olmayın!” dedi. “Size karşı olmayan, sizden yanadır.”

Samiriyeliler İsa'yı İstemiyor

⁵¹Göge alınacağı gün yaklaşıncı İsa, kararlı adımlarla Yerusolim'e doğru yola çıktı. ⁵²Kendi önünden haberciler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyeliler'e* ait bir köye girdiler. ⁵³Ama Samiriyeliler İsa'yı kabul etmediler. Çünkü Yerusolim'e doğru gidiyordu. ⁵⁴Öğrencilerden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, “Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?” dediler.

⁵⁵Ama İsa dönüp onları azarladı. ⁵⁶Sonra[†] başka bir köye gittiler.

İsa'yı İzlemenin Bedeli

(Mat.8:19-22)

⁵⁷Yolda giderlerken bir adam İsa'ya, “Nereye gidersen, senin ardından geleceğim” dedi.

⁵⁸İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok” dedi.

⁵⁹Bir başkasına, “Ardımdan gel” dedi.

Adam ise, “İzin ver, önce gidip babamı gömeyim” dedi.

⁶⁰İsa ona şöyle dedi: “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur.”

⁶¹Bir başkası, “Ya Rab” dedi, “Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedalaşayım.”

⁶²İsa ona, “Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir” dedi.

Yetmişler'in Görevlendirilmesi

10 Bu olaylardan sonra Rab yetmiş^k kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önünden gönderdi. ²Onlara, “Ürün bol, ama işçi az” dedi, “Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldırarak işçiler göndersin. ³Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. ⁴Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda hiç kimseyle selamlaşmayın. ⁵Hangi eve giderseniz, önce, ‘Bu eve esenlik olsun!’ deyin. ⁶Orada esenliksever biri varsa, dilediğiniz esenlik onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir. ⁷Girdiğiniz evde kalın, size ne verirse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın.

⁸“Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin. ⁹Orada bulunan hastaları iyileştirin ve kendilerine, ‘Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı’ deyin. ¹⁰⁻¹¹Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o kentin caddelerine çıkıp şöyle deyin: ‘Kentinizden ayaklarımızda kalan tozu bile size karşı silkiyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı.’ ¹²Size şunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kenti'nin halinden beter olacaktır.

j 9:56 Bazı Grekçe elyazmalarında 54-56 ayetleri şöyle geçer: ...“ ‘Rab, İlyas'ın yaptığı gibi, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?’ dediler. ⁵⁵Ama İsa dönüp onları azarladı ve şöyle dedi: ‘Siz hangi ruha ait olduğunuzu bilmiyorsunuz. ⁵⁶Çünkü İnsanoğlu insanları yok etmeye değil, kurtarmaya geldi.’ Sonra...”

k 10:1,17 “Yetmiş”: Bazı Grekçe elyazmalarında “Yetmiş iki”.

¹³“Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda’da yapılmış olsaydı, çoktan çul* kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. ¹⁴Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda’nın halinden beter olacaktır. ¹⁵Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin!

¹⁶“Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.”

¹⁷Yetmişler sevinç içinde döndüler. “Ya Rab” dediler, “Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor.”

¹⁸İsa onlara şöyle dedi: “Şeytan’ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. ¹⁹Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar veremeyecektir. ²⁰Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.”

²¹O anda İsa Kutsal Ruh’un etkisiyle coşarak şöyle dedi: “Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. Evet Baba, senin isteğin buydu.

²²“Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul’un kim olduğunu Baba’dan başka kimse bilmez. Baba’nın kim olduğunu da Oğul’dan ve Oğul’un O’nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez.”

²³Sonra öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: “Sizin gördüklerinizi gören gözlerle ne mutlu! ²⁴Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin

ışittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.”

İyi Samiriyeli

²⁵Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa’yı denemek amacıyla gelip şöyle dedi: “Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?”

²⁶İsa ona, “Kutsal Yasa’da ne yazılmıştır?” diye sordu. “Orada ne okuyorsun?”

²⁷Adam şöyle karşılık verdi: “Tanrının Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin.”

²⁸İsa ona, “Doğru yanıt verdin” dedi. “Bunu yap ve yaşayacaksın.”

²⁹Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa’ya, “Peki, komşum kim?” dedi.

³⁰İsa şöyle yanıt verdi: “Adamın biri Yerusalem’den Eriha’ya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler. ³¹Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti. ³²Bir Levili* de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti. ³³O yoldan geçen bir Samiriyeli* ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sızladı. ³⁴Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi. ³⁵Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. ‘Ona iyi bak’ dedi, ‘Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.’

³⁶“Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?”

³⁷Yasa uzmanı, “Ona acıyıp yardım eden” dedi.

İsa, “Git, sen de öyle yap” dedi.

İsa, Marta ve Meryem'in Evinde

³⁸İsa, öğrencileriyle birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında bir kadın İsa'yı evinde konuk etti. ³⁹Marta'nın Meryem adındaki kızkardeşi, Rab'bin ayakları dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu. ⁴⁰Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsa'nın yanına gelerek, "Ya Rab" dedi, "Kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasına aldırmıyor musun? Ona söyle de bana yardım etsin."

⁴¹Rab ona şu karşılığı verdi: "Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun. ⁴²Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti ve bu kendisinden alınmayacak."

Nasıl Dua Etmeli

(Mat.6:9-13; 7:7-11)

11 İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, "Ya Rab" dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret."

²İsa onlara, "Dua ederken şöyle söyleyin" dedi:

"Baba, adın kutsal kılınsın.
Egemenliğin gelsin.

³Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver.

⁴Günahlarımızı bağışla.

Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz.
Ayartılmamıza izin verme."

⁵⁻⁷Sonra şöyle dedi: "Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, 'Arkadaş, bana üç ekmek ödünç ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok' derse, öbürü içerden, 'Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocuklarım da yanımda yatıyor.

Kalkıp sana bir şey veremem' der mi hiç? ⁸Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermes bile, adamın yüzüzlüğünden ötürü kalker, ihtiyacı neyse ona verir.

⁹"Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. ¹⁰Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.

¹¹"Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir? ¹²Ya da yumurta isterse ona akrep verir? ¹³Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?"

İsa ve Baalzevul

(Mat.12:22-30; Mar.3:20-27)

¹⁴İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca adamın dili çözülürdü. Halk hayret içinde kaldı. ¹⁵Ama içlerinden bazıları, "Cinleri, cinlerin önderi Baalzevul'un* gücüyle kovuyor" dediler. ¹⁶Bazıları ise O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.

¹⁷Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülkeye yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker. ¹⁸Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzevul'un gücüyle cinleri kovduğumu söylüyorsunuz. ¹⁹Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁰Ama ben cinleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

²¹"Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu süre-

ce, malları güvenlik içinde olur. ²²Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırıp onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür. ²³Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.

²⁴“Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, ‘Çıktığım eve, kendi evime döneyim’ der. ²⁵Eve gelince orayı süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. ²⁶Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur.”

²⁷İsa bu sözleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın O'na, “Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!” diye seslendi.

²⁸İsa, “Daha doğrusu, ne mutlu Tanrı'nın sözünü dinleyip uygulayanlara!” dedi.

Yunus'un Belirtisi

(Mat.12:38-42)

²⁹Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. “Şimdiki kuşak kötü bir kuşaktır” dedi. “Doğüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek. ³⁰Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti olduysa, İnsanoğlu* da bu kuşak için öyle olacaktır. ³¹Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır. ³²Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine töv-

be ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır.”

Bedenin Işığı

(Mat.5:15; 6:22-23)

³³“Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahlil ölçeğinin altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandillige koyar. ³⁴Bedenin ışığı gözdür. Gözün sağlamsa, bütün beden de aydınlık olur. Gözün bozuksa, beden de karanlık olur. ³⁵Öyleyse dikkat et, sendeki ‘ışık’ karanlık olmasın. ³⁶Eğer bütün beden aydınlık olur ve hiçbir yanı karanlık kalmazsa, kandilin seni ışınlarıyla aydınlattığı zamanki gibi, beden tümünden aydınlık olur.”

Vay Halinize, Ferisiler!

(Mat.23:1-36; 12:38-40)

³⁷İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi* O'nu evine yemeğe çağırdı. O da içeri girerek sofraya oturdu. ³⁸İsa'nın yemekten önce yıkanmadığını gören Ferisi şaştı.

³⁹Rab ona şöyle dedi: “Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur. ⁴⁰Ey akılsızlar! Dışı yapanla içi yapan aynı değil mi? ⁴¹Siz kaplarınızın içindekini¹ sadaka olarak verin, o zaman sizin için her şey temiz olur.

⁴²“Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi. ⁴³Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız. ⁴⁴Vay halinize! İnsanların, farkında

1 **11:41** “Kaplarnızın içindekini”: Grekçe “İçtekileri”.

11:23 Mar.9:40 **11:29** Mat.16:4; Mar.8:12 **11:30** Yun.3:4 **11:31** 1Kr.10:1-13; 2Ta.9:1-12

11:32 Yun.3:5 **11:33** Mar.4:21; Luk.8:16 **11:42** Lev.27:30

olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz.”

⁴⁵Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsa'ya, “Öğretmenim, bunları söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun” dedi.

⁴⁶İsa, “Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!” dedi. “İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı bile kıpırdatmazsınız. ⁴⁷Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını yaparsınız, oysa onları sizin atalarınız öldürmüştür. ⁴⁸Böylelikle atalarınızın yaptıklarına tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz. ⁴⁹İşte bunun için Tanrı'nın Bilgeligi şöyle demiştir: ‘Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.’ ⁵⁰⁻⁵¹ Böylece bu kuşak, Habil'in kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına değin, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır. ⁵²Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz.”

⁵³İsa oradan ayrılınca, din bilgileriyle Ferisiler O'nu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağzını aramaya başladılar. ⁵⁴Ağzından çıkacak bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

Uyarılar ve Teşvikler

(Mat. 10:26-31)

12 O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanmıştı. İsa önce kendi öğrenci-

lerine şunları söylemeye başladı: “Ferisiler'in mayasından –yani, ikiyüzlülüğten– kaçının. ²Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. ³Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz gün ışığında duyulacak, kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacaktır.

⁴“Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. ⁵Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun. ⁶Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir. ⁷Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

⁸“Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu* da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek. ⁹Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek. ¹⁰İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa Kutsal Ruh'a küfreden bağışlanmayacaktır.

¹¹“Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkarıldıklarında, ‘Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?’ ya da, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye kaygılanmayın. ¹²Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.”

Zengin Budala

¹³Kalabalığın içinden biri İsa'ya, “Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşsın” dedi.

¹⁴İsa ona şöyle dedi: “Ey adam! Kim beni üzerinizde yargıç ya da hakem yaptı?” ¹⁵Sonra onlara, “Dikkatli olun!” dedi. “Her türlü açgözlülüktan sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir.”

¹⁶İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi. ¹⁷Adam kendi kendine, ‘Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok’ diye düşündü. ¹⁸Sonra, ‘Şöyle yapacağım’ dedi. ‘Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım. ¹⁹Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.’

²⁰“Ama Tanrı ona, ‘Ey akılsız!’ dedi. ‘Bu gece canın senden istenecek. Biriiktirdiğin bu şeyler kime kalacak?’

²¹“Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur.”

Kaygılanmayın

(Mat.6:25-34)

²²İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. ²³Can yiyecektan, beden de giyecektan daha önemlidir. ²⁴Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değersiniz! ²⁵Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık^m uzatabilir? ²⁶Bu küçücük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz?

²⁷“Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

²⁸Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı’nın sizi de giydireceği çok daha kesindir. ²⁹‘Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?’ diye düşünüp tasalanmayın. ³⁰Dünya ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. ³¹Siz O’nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir.

³²“Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü. ³³Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve onu yer. ³⁴Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”

Uyanık ve Hazırlıklı Olun

(Mat.10:34-36; 24:42-51; Mar.10:38; 13:34-36)

³⁵“Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olun. ³⁶Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun. ³⁷Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek. ³⁸Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetindeⁿ gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu! ³⁹Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez. ⁴⁰Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu* beklemediğiniz saatte gelecektir.”

⁴¹Petrus, “Ya Rab” dedi, “Bu benzetmeyi bizim için mi anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?”

⁴²Rab de şöyle dedi: “Efendinin, uşaklarına vaktinde azık vermek için

başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir? ⁴³Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! ⁴⁴Size gerçeği söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak. ⁴⁵⁻⁴⁶Ama o köle içinden, 'Efendim gecikiyor' der, kadın ve erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır.

⁴⁷"Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek. ⁴⁸Oysa bilmeden dayağı hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.

⁴⁹"Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı! ⁵⁰Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum! ⁵¹Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim. ⁵²Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak. ⁵³Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır."

Belirtileri Anlamak

(Mat. 5:25-26; 16:2-3)

⁵⁴İsa halka şunları da söyledi: "Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, 'Sağanak geliyor' diyorsunuz, ve öyle oluyor. ⁵⁵Rüzgarın güneyden estiğini görünce, 'Çok sıcak olacak' diyorsunuz, ve öyle oluyor. ⁵⁶Sizi ikiyüzlüler! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabili-

yorsunuz da, şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz?

⁵⁷"Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz? ⁵⁸Sizden davacı olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa o sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç gardiyanın eline verir, gardiyan da sizi hapse atar. ⁵⁹Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son kuruşunu⁶ ödemedikçe oradan asla çıkamazsınız."

Tövbe Ediniz

13 O sırada bazı kişiler gelip İsa'ya bir haber getirdiler. Pilatus'un nasıl bazı Celileliler'i öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını anlattılar. ²İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Böyle acı çeken bu Celileliler'in, bütün öbür Celileliler'den daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz? ³Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız. ⁴Ya da, Şiloah'taki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yeruşalim'de yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz? ⁵Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız."

Meyve Vermeyen Ağaç

⁶İsa şu benzetmeyi anlattı: "Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı. ⁷Bağcıya, 'Bak' dedi, 'Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?'"

⁸"Bağcı, 'Efendim' diye karşılık verdi, 'Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim. ⁹Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.'"

Beli Bükük Bir Kadının İyileştirilmesi

¹⁰Bir Şabat Günü* İsa, havralardan birinde öğretiyordu. ¹¹On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büküm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu. ¹²İsa onu görünce yanına çağırdı. “Kadın” dedi, “Hastalığından kurtuldun.” ¹³Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı’yı yüceltme-ye başladı.

¹⁴İsa’nın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa seslenerek, “Çalışmak için altı gün vardır” dedi. “O günler gelip iyileşsin, Şabat Günü değil.”

¹⁵Rab ona şu karşılığı verdi: “Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi? ¹⁶Buna göre, Şeytan’ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim’in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözümlmesi gerekmez miydi?”

¹⁷İsa’nın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise O’nun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı.

Hardal Tanesi ve Maya

(Mat.13:31-33; Mar.4:30-32)

¹⁸Sonra İsa şunları söyledi: “Tanrı’nın Egemenliği neye benzer, onu neye benzeteyim? ¹⁹Tanrı’nın Egemenliği, bir adamın bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır.”

²⁰İsa yine, “Tanrı’nın Egemenliği’ni neye benzeteyim?” dedi. ²¹“O, bir kadının üç ölçek^p una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarıp.”

Dar Kapı

(Mat.7:13-14,21-23)

²²İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yerusolim’e doğru ilerliyordu. ²³⁻²⁴Biri O’na, “Ya Rab” dedi, “Kurtulanların sayısı az mı olacak?”

İsa oradakilere şöyle dedi: “Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek, ama giremeyecek. ²⁵Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıda durup, ‘Ya Rab, kapıyı aç bize!’ diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız.

“O da size, ‘Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum’ diye karşılık verecek.

²⁶“O zaman, ‘Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin’ demeye başlayacaksınız.

²⁷“O da size şöyle diyecek: ‘Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!’

²⁸“İbrahim’i, İshak’ı, Yakup’u ve bütün peygamberleri Tanrı’nın Egemenliği’nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. ²⁹İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı’nın Egemenliği’nde sofraya oturacaklar. ³⁰Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.”

Ey Yerusolim!

(Mat.23:37-39)

³¹Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa’ya, “Buradan ayrılıp başka yere git. Hirodes* seni öldürmek istiyor” dediler.

³²İsa onlara şöyle dedi: “Gidin, o tilkiye söyleyin, ‘Bugün ve yarın cinle-

p 13:21 “Ölçek”: Grekçe “Saton” (bkz. Birimler Cetveli).

13:14 Çık.20:9-10; Yas.5:13-14 **13:27** Mez.6:8 **13:28** Mat.22:13; 25:30

13:28-29 Mat.8:11-12 **13:30** Mat.19:30; 20:16; Mar.10:31

ri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün hedefime ulaşacağım.’
³³Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruşalim'in dışında ölmesi düşünülemez!

³⁴“Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. ³⁵Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: ‘Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

İsa Bir Ferisi'nin Evinde

14 Bir Şabat Günü* İsa Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkes O'nu dikkatle gözlüyordu. ²Önünde, vücudu su toplamış bir adam vardı. ³İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, “Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur, değil midir?” diye sordu. ⁴Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi.

⁵İsa onlara şöyle dedi: “Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkarmaz?” ⁶Onlar buna hiçbir karşılık veremediler.

⁷⁻⁹Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkedene İsa, onlara şu benzetmeyi anlattı: “Biri seni düğüne çağırıldığı zaman başköşeye kurulma. Belki senden daha saygın birini de çağırmıştır. İkinizi de çağırın gelip, ‘Yerini bu adama ver’ diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin. ¹⁰Bir yere çağrıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağırın gelince, ‘Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?’ desin. O zaman seninle

birlikte sofrada oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun. ¹¹Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.”

Şölen Benzetmesi

(Mat.22:1-10)

¹²İsa kendisini yemeğe çağırmış olana da şöyle dedi: “Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler. ¹³Ama ziyafet verdiğin zaman yoksulları, kötürümleri, sakatları, körleri çağır. ¹⁴Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir.”

¹⁵Sofrada oturanlardan biri bunu duyunca İsa'ya, “Tanrı'nın Egemenliği'nde yemek yiyecek olana ne mutlu!” dedi.

¹⁶İsa ona şöyle dedi: “Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırdı. ¹⁷Şölen saati gelince davetlilere, ‘Buyurun, her şey hazır’ diye haber vermek üzere kölesini gönderdi.

¹⁸“Ne var ki, hepsi anlaşılmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, ‘Bir tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör’ dedi.

¹⁹“Bir başkası, ‘Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica ederim, beni hoş gör’ dedi.

²⁰“Yine bir başkası, ‘Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum’ dedi.

²¹“Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, ‘Koş dedi, ‘Kentin caddelerine, sokaklarına çık; yoksulları, kötürümleri, körleri, sakatları buraya getir.’

²²“Köle, ‘Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var’ dedi.

²³“Efendisi köleye, ‘Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun’ dedi.

²⁴“Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.”

İsa'nın Öğrencileri

(Mat. 10:37-38)

²⁵⁻²⁶ Kalabalık halk toplulukları İsa'yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: “Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa”, öğrencim olamaz. ²⁷Çarmihini yüklenip ardından gelmeyen, öğrencim olamaz.

²⁸“Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi? ²⁹⁻³⁰Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, ‘Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi’ diyerek onunla eğlenmeye başlar.

³¹“Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz?

³²Eğer karşı koyamayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçileri gönderip barış koşullarını ister. ³³Aynı şekilde sizden kim varını yoğunlu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.

³⁴“Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir? ³⁵Ne toprağa, ne de gübreyle yarar; onu çöpe atarlar. İşitecek kulağı olan işitsin.”

Kaybolan Koyun Benzetmesi

(Mat. 18:12-14)

15 Bütün vergi görevlileriyle* günahkârlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyordu. ²Ferisiler'le din bilginleri ise, “Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor” diye söyleniyorlardı.

³⁻⁴Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi? ⁵⁻⁶Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, ‘Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!’ der. ⁷Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır.”

Kaybolan Para Benzetmesi

⁸“Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı? ⁹Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, ‘Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!’ der. ¹⁰Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar.”

Kaybolan Oğul Benzetmesi

¹¹İsa, “Bir adamın iki oğlu vardı” dedi. ¹²“Bunlardan küçüğü babasına, ‘Baba’ dedi, ‘Malından payıma düşeni ver bana.’ Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı.

r 14:25-26 “Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa”: Grekçe “Biri bana gelip de babasından, annesinden, karısından, çocuklarından, kardeşlerinden, hatta kendi canından bile nefret etmezse”.

14:27 Mat. 16:24; Mar. 8:34; Luk. 9:23 **15:1-2** Luk. 5:29-30

¹³“Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. ¹⁴Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı. ¹⁵Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı. ¹⁶Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.

¹⁷“Akıllı başına gelince şöyle dedi: ‘Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum. ¹⁸Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı’ya^s ve sana karşı günah işledim. ¹⁹Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’

²⁰“Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. ²¹Oğlu ona, ‘Baba’ dedi, ‘Tanrı’ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.’

²²“Babası ise kölelerine, ‘Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!’ dedi. ‘Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin!’ ²³Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. ²⁴Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.’ Böylece eğlenmeye başladılar.

²⁵“Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu. ²⁶Uşaklardan birini yanına çağırıp, ‘Ne oluyor?’ diye sordu.

²⁷“O da, ‘Kardeşin geldi, baban da ona sağ salım kavuştuğu için besili danayı kesti’ dedi.

²⁸⁻²⁹“Büyük oğul öfkelen-di, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: ‘Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin. ³⁰Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestini.’

³¹“Babası ona, ‘Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir’ dedi. ³²‘Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’ ”

Kurnaz Kâhya

16 İsa öğrencilerine şunları da anlattı: “Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi. ²Efendisi kâhyayı çağırıp ona, ‘Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin’ dedi.

³“Kâhya kendi kendine, ‘Ne yapacağım ben?’ dedi. ‘Efendim kâhyalığı elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanırım. ⁴Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.’

⁵“Böylelikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırdı. Birincisine, ‘Efendime ne kadar borcun var?’ dedi.

⁶“Adam, ‘Yüz ölçek^s zeytinyağı’ karşılığını verdi.

“Kâhya ona, ‘Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz’ dedi.

⁷“Sonra bir başkasına, ‘Senin borcun ne kadar?’ dedi.

“‘Yüz ölçek’ buğday’ dedi öteki.

“Ona da, ‘Borç senedini al, seksen öleşek diye yaz’ dedi.

⁸“Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü. Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, ışıktaki yürüyenlerden^u daha akıllı oluyorlar. ⁹Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı servetini^ü kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara kabul etsinler.”

Servet ve Güvenilirlik

¹⁰“En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz. ¹¹Dünyanın aldatıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder? ¹²Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir?

¹³“Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı’ya, hem paraya^v kulluk edemezsiniz.”

¹⁴Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyunca İsa’yla alay etmeye başladılar. ¹⁵O da onlara şöyle dedi: “Siz insanlar önünde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrı’ya iğrenç gelirdi.

¹⁶“Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahya’nın zamanına dek sürdü. O zamandan bu yana Tanrı’nın Egemeliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor. ¹⁷Yerin ve göğün ortadan kalkması, Kutsal Yasa’nın ufacak bir noktasının yok olmasından daha kolaydır.

¹⁸“Karısını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.”

Dilenci ile Zengin Adam

¹⁹“Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. ²⁰⁻²¹Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yalarını yalardı.

²²“Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim’in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. ²³Ölümler diyarında ısıtıp çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim’i ve onun yanında Lazar’ı gördü. ²⁴‘Ey babamız İbrahim, acı bana!’ diye seslendi. ‘Lazar’ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.’

²⁵“İbrahim, ‘Oğlum’ dedi, ‘Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar’ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. ²⁶Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.’

²⁷“Zengin adam şöyle dedi: ‘Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar’ı babamın evine gönder. ²⁸Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarın ki, onlar da bu ısırap yerine düşmesinler.’

²⁹“İbrahim, ‘Onlarda Musa’nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler’ dedi.

u 16:8 “Işıktaki yürüyenlerden”: Grekçe “Işık oğullarından”. **ü 16:9** “Dünyanın aldatıcı serveti”: Grekçe “Haksızlık mamonu”. Aramice’de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır. Buna benzer bir deyim 11. ayette de kullanılmaktadır. **v 16:13** “Para”: Grekçe “Mamon”. Aramice’de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır. **16:13** Mat.6:24 **16:16** Mat.11:12-13 **16:17** Mat.5:18 **16:18** Mat.5:32; 1Ko.7:10-11

³⁰“Zengin adam, ‘Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!’ dedi. ‘Ancak ölümler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.’

³¹“İbrahim ona, ‘Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölümler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar’ dedi.”

Günah, İman ve Görev

(Mat.18:6-7; Mar.9:42)

17 İsa öğrencilerine şöyle dedi: “İnsanı günaha düşüren tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline! ²Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha düşürecekğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur. ³Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın. ⁴Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, ‘Tövbe ediyorum’ derse, onu bağışlayın.”

⁵Elçiler Rab’be, “İmanımızı artır!” dediler.

⁶Rab şöyle dedi: “Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dut ağacına, ‘Kökünden sökül ve denizin içine dikil’ dersiniz, o da sözünüzü dinler.

⁷“Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, ‘Çabuk gel, sofraya otur’ der? ⁸Tersine ona, ‘Yemeğimi hazırla, kuşağını bağla, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen yiyip içersin’ demez mi? ⁹Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi? ¹⁰Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, ‘Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık’ deyin.”

On Cüzamlı

¹¹Yeruşalim’e doğru yoluna devam eden İsa, Samiriye ile Celile arasındaki

sınır bölgesinden geçiyordu. ¹²⁻¹³Köyün birine girerken O’nu cüzamlı* on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, “İsa, Efendimiz, halimize acı!” diye seslendiler.

¹⁴İsa onları görünce, “Gidin, kâhinlere* görünün” dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler. ¹⁵⁻¹⁶Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı’yı yücelterek geri döndü, yüzüstü İsa’nın ayaklarına kapanıp O’na teşekkür etti. Bu adam Samiriyeliydi*.

¹⁷İsa, “İyileşenler on kişi değil miydi?” diye sordu. “Öbür dokuzu nerede? ¹⁸Tanrı’yı yüceltmek için bu yabancıdan başka geri dönen olmadı mı?” ¹⁹Sonra adama, “Ayağa kalk, git” dedi. “İmanın seni kurtardı.”

Tanrı’nın Egemenliği Ne Zaman Gelecek?

(Mat.24:23-28,37-41)

²⁰Ferisiler İsa’ya, “Tanrı’nın Egemenliği ne zaman gelecek?” diye sordular.

İsa onlara şöyle yanıt verdi: “Tanrı’nın Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez. ²¹İnsanlar da, ‘İşte burada’ ya da, ‘İşte şurada’ demeyecekler. Çünkü Tanrı’nın Egemenliği aranızdadır.”

²²İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlu’nun* günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz. ²³İnsanlar size, ‘İşte orada’, ‘İşte burada’ diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın. ²⁴Şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır. ²⁵Ama önce O’nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.

²⁶“Nuh’un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu’nun günlerinde de öyle

olacak. ²⁷Nuh'un gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti. ²⁸Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı. ²⁹Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti.

³⁰“İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır. ³¹O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmessin. ³²Lut'un karısına olanları hatırlayın! ³³Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır. ³⁴Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak. ³⁵⁻³⁶Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak.”^y

³⁷Onlar İsa'ya, “Bu olaylar nerede olacak, Rab?” diye sordular.

O da onlara, “Leş neredeyse, akbalar da oraya üşüşecek” dedi.

Sürekli Dua

18 ¹⁻²İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: “Kentin birinde Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı. ³Yine o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, ‘Davacı olduğum kişiden hakkımı al’ diyordu.

⁴⁻⁵“Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, ‘Ben her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni canımdan bezdirecek’ dedi.”

⁶Rab şöyle devam etti: “Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duyduunuz. ⁷Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi? ⁸Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu* geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?”

Ferisi ve Vergi Görevlisi

⁹⁻¹⁰Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: “Biri Ferisi*, öbürü vergi görevlisi* iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı. ¹¹Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: ‘Tanrım, öbür insanlara –soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere– ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. ¹²Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.’

¹³“Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, ‘Tanrım, ben günahkâra merhamet et’ diyordu.

¹⁴“Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.”

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor

(Mat.19:13-15; Mar.10:13-16)

¹⁵Bazıları bebekleri bile İsa'ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarladılar. ¹⁶Ama İsa çocukları yanına çağırarak, “Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın!” dedi. “Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylele-

y 17:35-36 Bazı Grekçe elyazmaları, “Tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak” sözlerini de içerir (bkz. Mat.24:40).

17:27 Yar.7:6-24 17:28-29 Yar.18:20-19:25 17:31 Mat.24:17-18; Mar.13:15-16

17:32 Yar.19:26 17:33 Mat.10:39; 16:25; Mar.8:35; Luk.9:24; Yu.12:25

17:37 Eyü.39:30; Mat.24:28 18:14 Mat.23:12; Luk.14:11

rinindir. ¹⁷Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez."

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam

(Mat.19:16-30; Mar.10:17-31)

¹⁸İleri gelenlerden biri İsa'ya, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

¹⁹İsa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. ²⁰O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.' "

²¹"Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum" dedi adam.

²²İsa bunu duyunca ona, "Hâlâ bir eksiğin var" dedi. "Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle."

²³Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi.

²⁴Onun üzüntüsünü gören İsa, "Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne kadar güç!" dedi. ²⁵"Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

²⁶Bunu işitenler, "Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler.

²⁷İsa, "İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür" dedi.

²⁸Petrus, "Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik" dedi.

²⁹⁻³⁰İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur."

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor

(Mat.20:17-19; Mar.10:32-34)

³¹İsa, Onikiler'i* bir yana çekip onlara şöyle dedi: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu'yla* ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir. ³²⁻³³O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nunla alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek."

³⁴Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı.

Bir Körün Gözleri Açılıyor

(Mat.20:29-34; Mar.10:46-52)

³⁵İsa Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu. ³⁶Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, "Ne oluyor?" diye sordu.

³⁷Ona, "Nasıralı İsa geçiyor" dediler.

³⁸O da, "Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!" diye bağırdı. ³⁹Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok bağırdı.

⁴⁰⁻⁴¹İsa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaştı İsa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

O da, "Ya Rab, gözlerim görsün" dedi.

⁴²İsa, "Gözlerin görsün" dedi. "İmanın seni kurtardı." ⁴³Adam o anda yenisinden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

İsa ile Zakkay

19 İsa Eriha'ya girdi. Kentin içinden geçiyordu. ²Orada vergi görevlilerinin* başı olan, Zakkay adında

zengin bir adam vardı. ³İsa'nın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu. ⁴İsa'yı görebilmek için önden koşup bir yabanıl incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan geçecekti.

⁵İsa oraya varınca yukarı bakıp, "Zakkay, çabuk aşağı in!" dedi. "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor." ⁶Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde İsa'yı evine buyur etti.

⁷Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: "Gidip günahkâr birine konuk oldu!" dediler.

⁸Zakkay ayağa kalkıp Rab'be şöyle dedi: "Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldım, dört katını geri vereceğim."

⁹İsa dedi ki, "Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in oğludur. ¹⁰Nitekim İnsanoğlu*, kaybolanları arayıp kurtarmak için geldi."

Güvenilirlik Sınavı

(Mat. 25:14-30)

¹¹Oradakiler bu sözleri dinlerken İsa konuşmasını bir benzetmeyle sürdürdü. Çünkü Yeruşalim'e yaklaşmıştı ve onlar, Tanrı'nın Egemenliği'nin hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı. ¹²Bu nedenle İsa şöyle dedi: "Soylu bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti. ¹³Gitmeden önce kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. 'Ben dönüşüme dek bu paraları işletin' dedi.

¹⁴"Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsilciler göndererek, 'Bu adamın üzerimize kral olmasını istemiyoruz' diye haber ilettiler.

¹⁵"Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri çağırıp ne kazandıklarını öğrenmek istedi. ¹⁶Birincisi geldi,

'Efendimiz' dedi, 'Senin bir minan on mina daha kazandı.'

¹⁷"Efendisi ona, 'Aferin, iyi köle!' dedi. 'En küçük işte güvenilir olduğunu gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın.'

¹⁸"İkincisi gelip, 'Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı' dedi.

¹⁹"Efendisi ona da, 'Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın' dedi.

²⁰"Başka biri geldi, 'Efendimiz' dedi, 'İşte senin minan! Onu bir mendile sarıp sakladım. ²¹Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koymadığını alır, ekmediğini biçersin.'

²²"Efendisi ona, 'Ey kötü köle, seni kendi ağzından çıkan sözle yargılayacağım' dedi. 'Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu bildiğine göre, ²³neden parayı faize vermedin? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım.'

²⁴"Sonra çevrede duranlara, 'Elindeki minayı alın, on minası olana verin' dedi.

²⁵"Ona, 'Efendimiz' dediler, 'Onun zaten on minası var!'

²⁶"O da, 'Size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak' dedi. ²⁷'Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!'"

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi

(Mat. 21:1-11; Mar. 11:1-11; Yu. 12:12-19)

²⁸İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Yeruşalim'e doğru ilerledi. ²⁹⁻³⁰Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşıdaki köye gidin" dedi, "Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız."

nız. Onu çözüp bana getirin. ³¹Biri size, 'Onu niçin çözüyorsunuz?' diye sorarsa, 'Rab'bin ona ihtiyacı var' dersiniz."

³²Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine anlattığı gibi buldular. ³³Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, "Sıpayı niye çözüyorsunuz?" dediler.

³⁴Onlar da, "Rab'bin ona ihtiyacı var" karşılığını verdiler.

³⁵Sıpayı İsa'ya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsa'yı üstüne bindirdiler. ³⁶İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu. ³⁷İsa Zeytin Dağı'ndan aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Tanrı'yı övmeye başladılar.

³⁸"Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun!
Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!" diyorlardı.

³⁹Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, "Öğretmen, öğrencilerini sustur!" dediler.

⁴⁰İsa, "Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktı!" diye karşılık verdi.

İsa Yeruşalim için Ağlıyor

⁴¹İsa Yeruşalim'e yaklaşıp kenti görürnce ağladı. ⁴²"Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin" dedi. "Ama şimdilik bu senin gözlerinden gizlendi. ⁴³Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp her yandan sıkıştıracaklar. ⁴⁴Seni de, bağrındaki çocukları da yere çalacaklar. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın senin yaradımına geldiği zamanı farketmedin."

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor (Mat.21:12-17; Mar.11:15-19; Yu.2:12-22)

⁴⁵Sonra İsa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı. ⁴⁶Onlara, " 'Evim dua evi olacak' diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz" dedi.

⁴⁷⁻⁴⁸İsa her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

İsa'nın Yetkisi

(Mat.21:23-27; Mar.11:27-33)

20 O günlerden birinde, İsa tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri*, ileri gelenlerle birlikte çıka-geldiler. ²O'na, "Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

³⁻⁴İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahya'nın vaftiz* etme yetkisi Tanrı'dan² mıydı, insanlardan mı?"

⁵Bunu aralarında şöyle tartıştılar: " 'Tanrı'dan' dersek, 'Ona niçin inanmadınız?' diyecek. 'Yok eğer 'İnsanlardan' dersek, bütün halk bizi taşla tutacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmışlardır."

⁷Sonunda, "Nereden olduğunu bilmiyoruz" yanıtını verdiler.

⁸İsa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

Bağ Kiracıları Benzetmesi

(Mat.21:33-46; Mar.12:1-12)

⁹İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: "Adamın biri bağ

z 20:3-4 "Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan": Grekçe "Yahya'nın vaftizi gökten". 5. ayette de "Tanrı'dan" diye çevrilen sözcük Grekçe "Gökten" diye geçer.

19:38 Mez.118:26 **19:46** Yşa.56:7; Yer.7:11 **19:47-48** Luk.21:37 **20:9** Yşa.5:1-7

dikti, bunu bağcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı. ¹⁰Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı. Ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler. ¹¹Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler. ¹²Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular.

¹³“Bağın sahibi, ‘Ne yapacağım?’ dedi. ‘Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu sayarlar.’”

¹⁴“Ama bağcılar onu görünce aralarında şöyle konuştular: ‘Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.’ ¹⁵Böylece, onu bağdan dışarı atıp öldürdüler.

“Bu durumda bağın sahibi onlara ne yapacak? ¹⁶Gelip o bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.”

Halk bunu duyunca, “Tanrı korusun!” dedi.

¹⁷İsa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: “Öyleyse Kutsal Yazılar’daki şu sözün anlamı nedir?

‘Yapıcıların reddettiği taş,
İşte köşenin baş taşı oldu.’

¹⁸O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek.”

¹⁹İsa’nın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını farkedene din bilgileriyle başkâhinler O’nu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.

Sezar’ın Hakkı Sezar’a

(Mat.22:15-22; Mar.12:13-17)

²⁰İsa’yı dikkatle gözlüyorlardı. O’na, kendilerine dürüst süsü veren mühbirlere gönderdiler. O’nu, söyleyeceği bir sözle tuzağa düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim et-

mek istiyorlardı. ²¹⁻²²Muhbirler O’na, “Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayırım yapmaksızın Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar’a* vergi vermemiz Kutsal Yasa’ya uygun mu, değil mi?” diye sordular.

²³⁻²⁴Onların hilesini anlayan İsa, “Bana bir dinar gösterin” dedi. “Üzerindeki resim ve yazı kimin?”

“Sezar’ın” dediler.

²⁵O da, “Öyleyse Sezar’ın hakkını Sezar’a, Tanrı’nın hakkını Tanrı’ya verin” dedi.

²⁶İsa’yı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. Verdigi yanıtı şaşarak susup kaldılar.

Dirilişle İlgili Soru

(Mat.22:23-33; Mar.12:18-27)

²⁷⁻²⁸Ölümünden sonra dirilişi yadsıyan Sadukiler’den bazıları İsa’ya gelip şunu sordular: “Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu sürdürsün.’ ²⁹Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir eş aldı, ama çocuksuz öldü. ³⁰⁻³¹İkincisi de, üçüncüsü de kadını aldı; böylece kardeşlerin yedisinde çocuk bırakmadan öldü. ³²Son olarak kadın da öldü. ³³Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yediside de onunla evlendi.”

³⁴İsa onlara şöyle dedi: “Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler. ³⁵Ama gelecek çağa ve ölümlerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir. ³⁶Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklerle benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı’nın çocuklarıdır. ³⁷Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, ‘İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un

Tanrısı' deyimini kullanarak ölülerin dirileceğine işaret etmişti. ³⁸Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar diridir.”

³⁹⁻⁴⁰ Artık O'na başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilginlerinden bazıları, “Öğretmenimiz, güzel konuşun” dediler.

Mesih Kimin Oğlu?

(Mat.22:41-46; Mar.12:35-37)

⁴¹İsa onlara şöyle dedi: “Nasıl oluyor da, ‘Mesih* Davut'un Oğlu'dur’ diyorlar? ⁴²⁻⁴³Çünkü Davut'un kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor:

‘Rab Rabbim'e dedi ki,
Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek^a
Sağımda otur.’

⁴⁴Davut O'ndan ‘Rab’ diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?”

⁴⁵⁻⁴⁶Bütün halk dinlerken İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının. ⁴⁷Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.”

Dul Kadının Bağış

(Mar.12:41-44)

21 İsa başını kaldırdı ve bağış toplanan yerde bağışlarını bırakan zenginleri gördü. ²⁻³Yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para^b attığını görünce, “Size gerçeği söyleyeyim” dedi, “Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi. ⁴Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu

kadın ise yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi.”

Sonun Belirtileri

(Mat.24:1-35; Mar.13:1-31)

⁵⁻⁶Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğundan söz edince İsa, “Burada gördüklerinize gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” dedi.

⁷Onlar da, “Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?” diye sordular.

⁸İsa, “Sakın sizi saptırmasınlar” dedi. “Birçokları, ‘Ben O'yum’ ve ‘Zaman yaklaştı’ diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin. ⁹Savaş ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek.”

¹⁰Sonra onlara şöyle dedi: “Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak. ¹¹Şiddetli depremler, yer yer kıtlıklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve gökte olağanüstü belirtiler olacak.

¹²“Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kraların, valilerin önüne çıkarılacaksınız. ¹³Bu size tanıklık etme fırsatı olacak.

¹⁴Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun. ¹⁵Çünkü ben size öyle bir konuşma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbirini buna karşı direnemeyecek, bir şey diyemeyecek. ¹⁶Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve bazılarınızı öldürtecekler. ¹⁷Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. ¹⁸Ne var ki,

a 20:42-43 “Ayaklarının altına serinceye dek”: Grekçe “Ayaklarına tabure yapıncaya dek”.

b 21:2-3 “Bakır para”: Grekçe “Lepton” (bkz. Birimler Cetveli).

20:42-43 Mez.110:1 **21:14-15** Luk.12:11-12

başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır. ¹⁹Dayanmakla canlarınızı kazanacaksınız.

²⁰“Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kent yıkılacağı zaman yaklaşmıştır. ²¹O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmessin. ²²Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir. ²³O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gaza uğrayacaktır. ²⁴Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çiğnenecektir.

²⁵“Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler. ²⁶Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak. ²⁷O zaman İnsanoğlu'nun* bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. ²⁸Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir.”

²⁹İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: “İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın. ³⁰Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız. ³¹Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yakındır. ³²Size doğrusunu söyleyeyim; bütün bunlar olmadan, bu kuşak^c ortadan kalkmayacak. ³³Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.

³⁴⁻³⁵“Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. ³⁶Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin.”

³⁷İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çıkıp Zeytin Dağı'nda sabahlıyordu. ³⁸Sabah erkenden bütün halk O'nu tapınakta dinlemek için O'na akın ediyordu.

Yahuda'nın İhaneti

(Mat. 26:1-5, 14-15;

Mar. 14:1-2, 10-11; Yu. 11:45-53)

22 Fısıh* denilen Mayasız Ekmek Bayramı* yaklaşmıştı. ²Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı ortadan kaldırmak için bir yol arıyor, ama halktan korkuyorlardı. ³Şeytan, Onikiler'den* biri olup İskariot diye adlandırılan Yahuda'nın yüreğine girdi. ⁴Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsa'yı nasıl ele verebileceğini görüştü. ⁵Onlar buna sevindiler ve kendisine para vermeye razı oldular. ⁶Bunu kabul eden Yahuda, kalabalığın olmadığı bir zamanda İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fısıh Yemeği

(Mat. 26:17-35; Mar. 14:12-31;

Yu. 13:21-30, 36-38; 1Ko. 11:23-25)

⁷Fısıh* kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. ⁸İsa, Petrus'la Yuhanna'yı, “Gidin, Fısıh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın” diyerek önden gönderdi.

⁹O'na, “Nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular.

¹⁰⁻¹¹İsa onlara, “Bakın” dedi, “Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: ‘Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?’ diye soruyor.”
¹²Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın.”

¹³Onlar da gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

¹⁴⁻¹⁵Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi: “Ben acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım. ¹⁶Size şunu söyleyeyim, Fısıh yemeğini, Tanrı'nın Egemenliği'nde yetkinliğe erişeceği zamana dek, bir daha yemeyeceğim.”

¹⁷Sonra kâseyi alarak şükretti ve, “Bunu alın, aranızda paylaşın” dedi. ¹⁸“Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.”

¹⁹Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. “Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın” dedi.

²⁰Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: “Bu kâse, sizin uğrunuza akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. ²¹Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır. ²²İnsanoğlu*, belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!”
²³Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar.

²⁴Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu. ²⁵İsa onlara, “Ulusların

kralları, kendi uluslarına egemen keşilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırırlar” dedi. ²⁶“Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun. ²⁷Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum. ²⁸Denediğim zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz. ²⁹Babam bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik veriyorum. ³⁰Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyip içesiniz ve tahtta oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılasınız.

³¹“Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. ³²Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.”

³³Simun İsa'ya, “Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırım” dedi.

³⁴İsa, “Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin” dedi.

³⁵Sonra İsa onlara, “Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız gönderdiğim zaman, herhangi bir eksikiniz oldu mu?” diye sordu.

“Hiçbir eksikliğimiz olmadı” dediler.

³⁶O da onlara, “Şimdi ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın” dedi. “Kılıcı olmayan, abasını satıp bir kılıç alsın. ³⁷Size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: ‘O, suçlularla bir sayıldı.’ Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektedir.”

ç 22:16 “Yetkinliğe erişeceği”: Grekçe “Tamamlanacağı”.

22:20 Yer.31:31-34 22:21 Mez.41:9 22:24 Mat.18:1; Mar.9:34; Luk.9:46

22:25-26 Mat.20:25-27; 23:11; Mar.9:35; 10:42-44 22:27 Yu.13:12-15 22:30 Mat.19:28

22:35 Mat.10:9-10; Mar.6:8-9; Luk.9:3; 10:4 22:37 Ysa.53:12

³⁸“Ya Rab, işte burada iki kılıç var” dediler.

O da onlara, “Yeter!” dedi.

Zeytin Dağı'ndaki Dua

(Mat.26:36-46; Mar.14:32-42)

³⁹İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağı'na gitti. Öğrenciler de O'nun ardından gittiler. ⁴⁰O'raya varınca İsa onlara, “Dua edin ki ayartılmayasınız” dedi. ⁴¹⁻⁴²Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: “Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi* benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.” ⁴³Gökten bir melek İsa'ya görünerek O'nu güçlendirdi. ⁴⁴Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu.

⁴⁵İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu. ⁴⁶Onlara, “Niçin uyuyorsunuz?” dedi. “Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız.”

İsa Tutuklanıyor

(Mat.26:47-68; Mar.14:43-50; Yu.18:3-12)

⁴⁷⁻⁴⁸İsa daha konuşurken bir kalabalık çıkageldi. Onikiler'den* biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsa'yı öpmek üzere yaklaşınca İsa, “Yahuda” dedi, “İnsanoğlu'na* bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?”

⁴⁹İsa'nın çevresindekiler olacakları anlayınca, “Ya Rab, kılıçla vuralım mı?” dediler. ⁵⁰İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu.

⁵¹Ama İsa, “Bırakın, yeter!” dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu iyileştirdi.

⁵²İsa, üzerine yürüyen başkâhinlere, tapınak koruyucularının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: “Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve so-palarla geldiniz? ⁵³Her gün tapınakta

sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saattir.”

⁵⁴İsa'yı tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzak-tan izliyordu. ⁵⁵Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında Petrus da gelip onlarla birlikte oturdu. ⁵⁶Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatle süzerek, “Bu da O'nunla birlikteydi” dedi.

⁵⁷Ama Petrus, “Ben O'nu tanımıyorum, kadın!” diye inkâr etti.

⁵⁸Biraz sonra onu gören başka biri, “Sen de onlardansın” dedi.

Petrus, “Değilim, arkadaş!” dedi.

⁵⁹Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası ısrarla, “Gerçekten bu da O'nunla birlikteydi” dedi. “Çünkü Celileli'dir.”

⁶⁰Petrus, “Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!” dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken horoz öttü. ⁶¹⁻⁶²Rab arkasına dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus, Rab'bin kendisine, “Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

⁶³İsa'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay ediyor, O'nu dövüyorlardı. ⁶⁴Gözlerini bağlayıp, “Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?” diye soruyorlardı. ⁶⁵Kendisine daha bir sürü küfür yağırdılar.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde

(Mat.26:59-66; Mar.14:55-64; Yu.18:19-24)

⁶⁶Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri toplandılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurul'un* önüne çıkarıldı. ⁶⁷O'na, “Sen Mesih* isen, söyle bize” dediler.

İsa onlara şöyle dedi: “Size söylesem, inanmazsınız. ⁶⁸Size soru sorsam, yanıt vermezsiniz. ⁶⁹Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu*, kudretli Tanrı'nın sağında oturacaktır.”

⁷⁰Onların hepsi, “Yani, sen Tanrı'nın Oğlu musun?” diye sordular.

O da onlara, “Söylediğiniz gibi, ben O'yum” dedi.

⁷¹“Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?” dediler. “İşte kendi ağzından duyduk!”

İsa Vali Pilatus'un Önünde

(Mat. 27:1-2,11-14; Mar. 15:1-5; Yu. 18:28-38)

23 Sonra bütün kurul üyeleri kal-kıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler. ²O'nu şöyle suçlamaya başladılar: “Bu adamın ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük. Sezar'a* vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih*, yani bir kral olduğunu söylüyor.”

³Pilatus İsa'ya, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu.

İsa, “Söylediğin gibidir” yanıtını verdi.

⁴Pilatus, başkâhinlerle halka, “Bu adamda hiçbir suç görmüyorum” dedi.

⁵Ama onlar üstelediler: “Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı kışkırtıyor; Celile'den başlayıp ta buraya kadar geldi” dediler.

⁶Pilatus bunu duyunca, “Bu adam Celileli mi?” diye sordu. ⁷İsa'nın, Hi-rodese'in* yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada Yeruşalim'de bulunan Hi-rodese'ye gönderdi.

⁸Hi-rodese İsa'yı görünce çok sevindi. O'na ilişkin haberleri duyduğu için çoktandır O'nu görmek istiyor, gerçekleştireceği bir belirtiyeye tanık olmayı umuyordu. ⁹O'na birçok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi. ¹⁰Orada duran başkâhinlerle din bilginleri, İsa'yı ağır bir dille suçladılar. ¹¹Hi-rodese de askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. O'na gösterişli bir kaftan giydirip Pilatus'a geri gönderdi. ¹²Bu olaydan önce birbiri-

ne düşman olan Hi-rodese'le Pilatus, o gün dost oldular.

Pilatus'un Kararı

(Mat. 27:15-26; Mar. 15:6-15; Yu. 18:39-19:16)

¹³⁻¹⁴Pilatus, başkâhinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara, “Siz bu adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz” dedi. “Oysa ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulmadım. ¹⁵Hi-rodese de bulmamış olmalı ki, O'nu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı. ¹⁶⁻¹⁷Bu nedenle ben O'nu dövdürüp salıvereceğim.”^d

¹⁸Ama onlar hep bir ağızdan, “Yok et bu adamı, bize Barabba'yı salıver!” diye bağırıyorlardı. ¹⁹Barabba, kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.

²⁰İsa'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi. ²¹Onlar ise, “O'nu çarmıha ger, çarmıha ger!” diye bağırışıp durdular.

²²Pilatus üçüncü kez, “Bu adam ne kötülük yaptı ki?” dedi. “Ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulmadım O'nda. Bu nedenle O'nu dövdürüp salıvereceğim.”

²³⁻²⁴Ne var ki onlar, yüksek sesle bağırarak İsa'nın çarmıha gerilmesi için direttiler. Sonunda bağırışları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteğinin yerine getirilmesine karar verdi. ²⁵İstedikleri kişiyi, ayaklanmaya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi salıverdi. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı.

İsa Çarmıha Geriliyor

(Mat. 27:32-44; Mar. 15:21-32; Yu. 19:17-27)

²⁶Askerler İsa'yı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kirene-

d 23:16-17 Birçok Grekçe elyazması, “Pilatus'un her Fışh Bayramı'nda onlar için bir kişi salıvermesi gerekiyordu” sözlerini de içerir.

li bir adamı yakaladılar, çarmıhı sırtına yükleyip İsa'nın arkasından yürüttüler. ²⁷Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı. ²⁸İsa bu kadınlara dönerek, "Ey Yerusolım kızları, benim için ağlamayın" dedi. "Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. ²⁹Çünkü öyle günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!' diyecekler. ³⁰O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün!' ve tepelere, 'Bizi örtün!' diyecekler. ³¹Çünkü yaş ağaca böyle yaparlarsa, kuruya neler olacaktır?"

³²İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu. ³³Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler. ³⁴İsa, "Baba, onları bağışla" dedi. "Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar." O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.

³⁵Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa'yla alay ederek, "Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesihi*, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın" diyorlardı.

³⁶⁻³⁷Askerler de yaklaşık İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi şarap sunarak, "Sen Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!" dediler. ³⁸Başının üzerinde şu yafta vardı:

YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR

³⁹Çarmıha asılan suçlulardan biri, "Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!" diye küfredti.

⁴⁰Ne var ki, öbür suçlu onu azarladi. "Sende Tanrı korkusu da mı yok?" diye karşılık verdi. "Sen de aynı cezayı çekiyorsun. ⁴¹Nitekim biz haklı olarak

cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı." ⁴²Sonra, "Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an" dedi.

⁴³İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi.

İsa'nın Ölümü

(Mat. 27:45-56; Mar. 15:33-41; Yu. 19:28-30)

⁴⁴⁻⁴⁵Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Tapınaktaki perde* ortasından yırtıldı. ⁴⁶İsa yüksek sesle, "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!" diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

⁴⁷Olanları gören yüzbaşı, "Bu adam gerçekten doğru biriydi" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladı. ⁴⁸Olayı seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler. ⁴⁹Ama İsa'nın bütün tanıdıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş, olanları seyrediyorlardı.

İsa'nın Gömülmesi

(Mat. 27:57-61; Mar. 15:42-47; Yu. 19:38-42)

⁵⁰Yüksek Kurul* üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı. ⁵¹Bir Yahudi kenti olan Aramatya'dan olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Yusuf, Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. ⁵²Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. ⁵³Cesedi çarmıhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezaraya yatırdı. ⁵⁴Hazırlık Günü'ydü* ve Şabat Günü* başlamak üzereydi.

⁵⁵İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl

konulduğunu gördüler. ⁵⁶Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler.

İsa'nın Dirilişi

(Mat.28:1-10; Mar.16:1-8; Yu.20:1-10)

24 Kadınlar haftanın ilk günü*, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları baharatı alıp mezara gittiler. ²Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. ³Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. ⁴Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi. ⁵Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, “Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?” dediler. ⁶“O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın. ⁷İnsanoğlu'nun* günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha getirilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti.”

⁸O zaman kadınlar İsa'nın sözlerini anımsadılar. ⁹Mezardan dönüp bütün bunları Onbirler'e* ve ötekilerin hepsine bildirdiler. ¹⁰Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınlardı. ¹¹Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar. ¹²Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.

Emmaus Yolunda İki Öğrenci

(Mar.16:12-13)

¹³Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruslaim'den altmış ok atımı^e uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir

köye gitmekteydiler. ¹⁴Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. ¹⁵Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. ¹⁶Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.

¹⁷İsa, “Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?” dedi.

Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. ¹⁸Bunlardan adı Kleopas olan O'na, “Yeruslaim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?” diye karşılık verdi.

¹⁹İsa onlara, “Hangi olup bitenleri?” dedi.

O'na, “Nasıralı İsa'yla ilgili olayları” dediler. “O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. ²⁰⁻²³Baş kâhinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görümde, İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. ²⁴Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler.”

²⁵İsa onlara, “Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! ²⁶Mesih'in* bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?” dedi. ²⁷Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

^e 24:13 “Altmış ok atımı”: Yaklaşık 11 km. 23:56 Çık.20:10; Yas.5:14

24:6-7 Mat.16:21; 17:22-23; 20:17-19; Mar.8:31; 9:31; 10:32-34; Luk.9:22; 18:31-33

²⁸⁻²⁹Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, “Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere” diyerek O’nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi.

³⁰Onlarla sofrada otururken İsa ekmeğe aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi. ³¹O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu. ³²Onlar birbirine, “Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar’ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?” dediler.

³³Kalkıp hemen Yeruşalim’e döndüler. Onbirler’i* ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular. ³⁴Bunlar, “Rab gerçekten dirildi, Simun’a görünmüş!” diyorlardı. ³⁵Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsa’yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

İsa Onbirler’e Görünüyor

(Mat. 28:16-20; Mar. 16:14-18; Yu. 20:19-23; Elç. 1:6-8)

³⁶Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, “Size esenlik olsun!” dedi.

³⁷Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar. ³⁸İsa onlara, “Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkuyla doğuyor içinizde?” dedi. ³⁹“Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin

eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.”

⁴⁰Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. ⁴¹Sevinçten hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, “Sizde yiyecek bir şey var mı?” diye sordu. ⁴²Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler. ⁴³İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi.

⁴⁴Sonra onlara şöyle dedi: “Daha sizlerle birlikteyken, ‘Musa’nın Yasası’nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar’da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir’ demiştim.”

⁴⁵Bundan sonra Kutsal Yazılar’ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. ⁴⁶⁻⁴⁷Onlara dedi ki, “Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim’den başlayarak bütün uluslara O’nun adıyla duyurulacak. ⁴⁸Sizler bu olayların tanıklarısınız. ⁴⁹Ben de Babam’ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın.”

İsa’nın Göğe Yükselmesi

(Mar. 16:19-20; Elç. 1:9-11)

⁵⁰İsa onları kentin dışına, Beytan-ya’nın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak onları kutsadı. ⁵¹Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı. ⁵²Öğrencileri O’na tapındılar ve büyük sevinç içinde Yeruşalim’e döndüler. ⁵³Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı’yı övüyorlardı.

YUHANNA

GİRİŞ

Kitabın Özelliği: Yuhanna, Matta'dan, Markos'tan ve Luka'dan farklı konuları vurgular. İsa'nın doğumunu anlatarak başlayacağına, İsa'nın başlangıçtan beri Tanrı'yla birlikte bulunmuş, beden alıp aramızda yaşamış olan Tanrı Sözü olduğunu açıklamakla başlar (1:1-18). Kitapta daha az sayıda mucizeden söz edilir ve bunlar İsa'nın bildirisini doğrulayan belirtiler diye anılır. («Belirti» olarak çevrilen Grekçe sözcük dile uygunluk açısından yer yer «doğüstü belirti» ya da «mucize» olarak çevrilmiştir). Yuhanna'da birkaç yerde örnekten söz edilmekle birlikte (10:6; 16:25), benzetme sözcüğü hiç geçmez. Bunların yerine İsa'nın konuşmalarına yer verilir. Yuhanna, Celile'de geçen olayların ancak bir bölümünü anarken Yerusolimde geçen olaylara daha çok yer verir. İsa'nın, tutuklanmasından önceki son gece anlattıkları (13-16 bölümleri) ve 17. bölümdeki duası bunların en önemlileridir. İsa'nın ölüp dirildikten sonra izleyicilerine birkaç kez görünmesine bu kitapta daha çok yer verilir (20 ve 21).

Amaç ve İçerik: Yuhanna'nın farklı yaklaşımı hiç de şaşırtıcı değildir. Bizzat kendisi şöyle diyor: «İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır» (20:30-31). Görülüyor ki, iman konusu güçlü bir biçimde vurgulanıyor¹. Dinleyicilerin İsa'ya gösterdikleri ilgi, iman edip etmemeleriyle ölçülüyor². Sonsuz yaşam konusu ayrıca vurgulanıyor³. İsa diyor ki, «Ben, insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim» (10:10) ve «Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır» (17:3).

Kitapta üzerinde durulan başka bir konu, Yahudi önderlerin dinmeyen karşı koy-malarıdır⁴. Nitekim İsa'nın çarmıha gerilmesini isteyenler de bu önderler oldu.

Bununla birlikte kitabın ana amacı, İsa'nın kim olduğunu açıklamaktır. İsa'ya «Söz»⁵, «Mesih»⁶, «Tanrı Oğlu»⁷, «İnsanoğlu»⁸ ve daha birçok unvan⁹ verilir. İsa-Baba Tanrı ilişkisi konusundaki öğretisi bu açıklamalarla içiçedir¹⁰. İsa bu kitapta 109 kez Tanrı'yı «Baba» diye anar. 23 kez de Tanrı'dan, «beni gönderen» diye söz eder. İsa'nın Baba'ya dönmesinden sonra inanlılara gönderilen Kutsal Ruh'la¹¹ ilgili öğretiyi de anmalıyız. Bundan başka İsa Tanrı'yla inanlılar arasındaki harikulade ilişkilerden söz eder¹². Bu konuda şöyle diyor: «Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız» (14:23).

Ana Hatlar:

1:1-18 Giriş

1:19-51 Vaftizci Yahya ve İsa'nın ilk öğrencileri

2:1-11:57 İsa'nın konuşmaları ve yaptığı mucizeler

12:1-19:42 İsa'nın ölümünden önceki son haftası

20:1-21:25 İsa'nın dirilişinden sonra izleyicilerine görünmesi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1367

Tanrısal Söz

1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi^a ve Söz Tanrı'ydı. ²Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. ³Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nusuz olmadı. ⁴Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. ⁵Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi^b.

⁶Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı. ⁷Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. ⁸Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi. ⁹Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı. ¹⁰O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. ¹¹Kendi yurdu na geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. ¹²Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. ¹³Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular.

¹⁴Söz, insan^c olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük. ¹⁵Yahya O'na tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: “ ‘Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı’ diye sözünü ettiğim kişi budur.”

¹⁶Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık. ¹⁷Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih* aracılığıyla geldi. ¹⁸Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.

Yahya'nın Ortaya Çıkışı

(Mat.3:1-12; Mar.1:1-8; Luk.3:1-18)

¹⁹⁻²⁰Yahudi yetkililer^f Yahya'ya, “Sen kimsin?” diye sormak üzere Yeruşalim'den* kâhinlerle* Levililer'i* gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı şöyle oldu –açıkça konuştu, inkâr etmedi– “Ben Mesih* değilim” diye açıkça konuştu.

²¹Onlar da kendisine, “Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?” diye sordular.

O da, “Değilim” dedi.

“Sen beklediğimiz peygamber misin?” sorusuna,

“Hayır” yanıtını verdi.

²²Bu kez, “Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim” dediler. “Kendin için ne diyorsun?”

²³Yahya, “Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, ‘Rab'bin yolunu düzleyin’ diye çölde haykırmanın sesiyim ben” dedi.

²⁴⁻²⁵Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler* ona, “Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz* ediyorsun?” diye sordular.

²⁶Yahya onlara şöyle yanıt verdi: “Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. ²⁷Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çağırının bağına çözmeye bile layık değilim.”

²⁸Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu.

Tanrı Kuzusu

²⁹Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: “İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! ³⁰Kendisi için, ‘Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı’ dediğim

a 1:1,2 “Tanrı'yla birlikteydi” ya da “Tanrı'daydı”. **b 1:5** “Alt edemedi” ya da “Anlamadı”. **c 1:14** “İnsan” ya da “Beden”. **ç 1:19-20** “Yahudi yetkililer”: Grekçe “Yahudiler”. Yuhanna bu sözcüğü birçok yerde Yahudi yetkililer anlamında kullanıyor.

1:6 Mat.3:1-2; Mar.1:4; Luk.3:1-2 **1:21** Yas.18:15-18; Mal.4:5 **1:23** Ysa.40:3

kişi işte budur. ³¹Ben O'nu tanımıyorum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim.” ³²Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: “Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. ³³Ben O'nu tanımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, ‘Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur’ dedi. ³⁴Ben de gördüm ve ‘Tanrı'nın Oğlu budur’ diye tanıklık ettim.”

İsa'nın İlk Öğrencileri

³⁵Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. ³⁶Oradan geçen İsa'ya bakarak, “İşte Tanrı Kuzusu!” dedi.

³⁷Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. ³⁸İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, “Ne arıyorsunuz?” diye sordu.

Onlar da, “Rabbî, nerede oturuyorsun?” dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir.

³⁹İsa, “Gelin, görün” dedi.

Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat* dört sularıydı. ⁴⁰Yahya'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. ⁴¹Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, “Biz Mesih'i bulduk” dedi. Mesih, meshedilmiş* anlamına gelir.

⁴²Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, “Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağırılacaksın” dedi. Kefas, kaya^d anlamına gelir.

⁴³Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, “Arıdım dan gel” dedi.

⁴⁴Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. ⁴⁵Filipus, Natanel'i bularak ona, “Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk” dedi.

⁴⁶Natanel Filipus'a, “Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?” diye sordu.

Filipus, “Gel de gör” dedi.

⁴⁷İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, “İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsraili!” dedi.

⁴⁸Natanel, “Beni nereden tanıyor-sun?” diye sordu.

İsa, “Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm” yanıtını verdi.

⁴⁹Natanel, “Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!” dedi.

⁵⁰İsa ona dedi ki, “Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.” ⁵¹Sonra da, “Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu* üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz” dedi.

İsa'nın İlk Mucizesi

2 Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. ²İsa'yla öğrencileri de düğüne çağırılmışlardı. ³Şarap tükenince annesi İsa'ya, “Şarapları kalmadı” dedi.

⁴İsa, “Anne*, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi” dedi.

⁵Annesi hizmet edenlere, “Size ne derse onu yapın” dedi.

⁶Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre/ alan altı taş küp vardı. ⁷İsa hizmet edenlere, “Küpleri suyla doldurun” dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular. ⁸Sonra hizmet edenlere, “Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün” dedi.

Onlar da götürdüler. ⁹⁻¹⁰Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun

nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, “Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar” dedi, “Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın.”

¹¹İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Cebile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor

(Mat. 21:12-13; Mar. 11:15-17; Luk. 19:45-46)

¹²Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar.

¹³Yahudiler'in Fısıh Bayramı* yakındı. İsa da Yerusâlim'e gitti. ¹⁴Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları* gördü. ¹⁵İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi. ¹⁶Güvercin satanlara, “Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!” dedi.

¹⁷Öğrencileri, “Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek” diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

¹⁸Yahudi yetkililer İsa'ya, “Bunları yaptığa göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?” diye sordular.

¹⁹İsa şu yanıtı verdi: “Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.”

²⁰Yahudi yetkililer, “Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?” dediler.

²¹Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. ²²İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler.

²³Fısıh Bayramı'nda İsa'nın Yerusâlim'de bulunduğu sırada gerçekleştirdiği

belirtileri gören birçokları O'nun adına iman ettiler. ²⁴Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu. ²⁵İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

İsa ile Nikodim

3 ¹⁻²Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den* olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, “Rabbî*, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz” dedi.

³İsa ona şu karşılığı verdi: “Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden* doğmadıkça Tanrı'nın Egemliği'ni göremez.”

⁴Nikodim, “Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?” diye sordu.

⁵İsa şöyle yanıt verdi: “Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemliği'ne giremez. ⁶Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. ⁷Sana, ‘Yeniden doğmalısınız’ dediğime şaşma. ⁸Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir.”

⁹Nikodim İsa'ya, “Bunlar nasıl olabilir?” diye sordu.

¹⁰İsa ona şöyle yanıt verdi: “Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? ¹¹Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. ¹²Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız?

¹³Gökten inmiş olan* İnsanoğlu'ndan* başka hiç kimse göğe çıkmamıştır. ¹⁴Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. ¹⁵Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.

¹⁶“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbir mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. ¹⁷Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. ¹⁸O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. ¹⁹Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. ²⁰Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz. ²¹Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir.”

Yahya'nın Tanıklığı

²²Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz* etti. ²³Yahya da Salim yakınında ki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı. ²⁴Yahya henüz hapse atılmıyordu. ²⁵O sıralarda Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. ²⁶Öğrencileri Yahya'ya gelerek, “Rabbî” dediler, “Seria Irmağı'nın karışı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor.”

²⁷Yahya şöyle yanıt verdi: “İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. ²⁸‘Ben Mesih* değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim’ dediğime siz kendiniz tanıksınız. ²⁹Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. ³⁰O büyümeli, bense küçülmeliyim.”

³¹Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür. ³²Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez. ³³O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. ³⁴Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez. ³⁵Baba Oğul'u sever; her şeyi O'na teslim etmiştir. ³⁶Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

İsa ile Samiriyeli Kadın

4 ¹⁻³Ferisiler*, İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz* ettiğini duydular –aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı– İsa bunu öğrenince Yahudiye'den ayrılarak yine Celile'ye gitti. ⁴Giderken Samiriyeli'den geçmesi gerekiyordu. ⁵Böylece Samiriyeli'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. ⁶Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat* on iki sularıydı. ⁷Samiriyeli* bir kadın su çekmeye geldi.

İsa ona, “Bana su ver, içeyim” dedi. ⁸İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi.

⁹Samiriyeli kadın, “Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadını” dedi, “Nasıl olur da benden su istersin?” Çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur.

¹⁰İsa kadına şu yanıtı verdi: “Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, ‘Bana su ver, içeyim’ diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi.”

¹¹Kadın, “Efendim” dedi, “Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın?” ¹²Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davaları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?”

¹³İsa şöyle yanıt verdi: “Bu sudan her içen yine susayacak. ¹⁴Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak.”

¹⁵Kadın, “Efendim” dedi, “Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.”

¹⁶İsa, “Git, kocanı çağır ve buraya gel” dedi.

¹⁷Kadın, “Kocam yok” diye yanıtıladı.

İsa, “Kocam yok demekle doğruyu söyledin” dedi. ¹⁸“Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.”

¹⁹Kadın, “Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin” dedi. ²⁰“Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yerusâlim'de olduğunu söylüyorsunuz.”

²¹İsa ona şöyle dedi: “Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yerusâlim'de tapınacaksınız! ²²Siz bilmediğinize tapı-

yorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. ²³Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. ²⁴Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.”

²⁵Kadın İsa'ya, “Mesih denilen mes-hedilmiş* Olan'ın geleceğini biliyorum” dedi, “O gelince bize her şeyi bildirecek.”

²⁶İsa, “Seninle konuşan ben, O'yum” dedi.

²⁷Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadınla konuşmasına şaşıldılar. Bununla birlikte hiçbirisi, “Ne istiyorsun?” ya da, “O kadınla neden konuşuyorsun?” demedi.

²⁸⁻²⁹Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?” ³⁰Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı.

³¹Bu arada öğrencileri O'na, “Rab-bi*, yemek ye!” diye rica ediyorlardı.

³²Ama İsa, “Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var” dedi.

³³Öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?” diye sordular.

³⁴İsa, “Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır” dedi.

³⁵“Sizler, ‘Ekinleri biçmeye daha dört ay var’ demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır! ³⁶Eken ve biçen birlikte sevin-sinler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. ³⁷‘Biri eker, başkası biçer’ sö-zü bu durumda doğrudur. ³⁸Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdi-

ler, siz ise onların emeğinden yararlandınız.”

³⁹O kentten birçok Samiriyeli, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa’ya iman etti. ⁴⁰Samiriyeliler O’na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. ⁴¹O’nun sözü üzerine daha birçokları iman etti.

⁴²Bunlar kadına, “Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil” diyorlardı. “Kendimiz içittik, O’nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.”

Bir Memurun Oğlu İyileştiriliyor

⁴³Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celile’ye gitti. ⁴⁴İsa’nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. ⁴⁵Celile’ye geldiği zaman Celileliler O’nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda O’nun Yerusâlim’de yaptığı her şeyi görmüşlerdi.

⁴⁶İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile’nin Kana Köyü’ne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum’da hastaydı. ⁴⁷Adam, İsa’nın Yahudiye’den Celile’ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için O’na yalvardı.

⁴⁸İsa adama, “Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz” dedi.

⁴⁹Saray memuru İsa’ya, “Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!” dedi.

⁵⁰İsa, “Git, oğlun yaşayacak” dedi.

Adam, İsa’nın söylediği söze iman ederek gitti. ⁵¹Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler. ⁵²Adam onlara, oğlu-

nun iyileşmeye başladığı saati sordu. “Dün öğle üstü saat* birde ateşi düştü” dediler.

⁵³Baba bunun, İsa’nın, “Oğlun yaşayacak” dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti. ⁵⁴İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye’den Celile’ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

Havuzdaki Kötürüm İyileştiriliyor

5 İsa bundan sonra Yahudiler’in bir bayramı nedeniyle Yerusâlim’e gitti. ²Yerusâlim’de Koyun Kapısı yanında, İbranice’de* Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır. ³⁻⁴Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı. ⁵Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. ⁶İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, “İyi olmak ister misin?” diye sordu.

⁷Hasta şöyle yanıt verdi: “Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor.”

⁸İsa ona, “Kalk, şilteni topla ve yürü” dedi.

⁹Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı.

O gün Şabat Günü’ydü*. ¹⁰Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, “Bugün Şabat Günü” dediler, “Şilteni toplamam yasaktır.”

¹¹Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: “Beni iyileştiren kişi bana, ‘Şilteni topla ve yürü’ dedi.”

¹²“Sana, ‘Şilteni topla ve yürü’ diyen adam kim?” diye sordular.

¹³İyileşen adam ise O’nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti. ¹⁴İsa daha son-

1 5:3-4 Birçok Grekçe elyazmasında ayet şöyle devam eder: “Havuzun çalkanmasını beklerlerdi. Çünkü Rab’bin bir meleği zaman zaman havuzun içine iner, suyu çalkardı. Suyun çalkanmasından sonra havuza ilk giren, tutulduğu herhangi bir hastalıktan kurtulurdu.”

4:44 Mat.13:57; Mar.6:4; Luk.4:24 4:45 Yu.2:23 4:46 Yu.2:1-11 5:10 Neh.13:19; Yer.17:21

ra adamı tapınakta buldu. “Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin” dedi.

¹⁵Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi. ¹⁶Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar. ¹⁷Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: “Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum.”

¹⁸İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı.

Oğul'un Yetkisi

¹⁹İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar. ²⁰Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşırsınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir. ²¹Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. ²²Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. ²³Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.

²⁴“Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. ²⁵Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile. ²⁶Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. ²⁷O'na yargılama yetkisi-

ni de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur*.” ²⁸Buna şaşmayın. Mezarada olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. ²⁹Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler.”

İsa'ya Tanıklık Edenler

³⁰“Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır. ³¹Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz. ³²Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim. ³³Siz Yahya'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. ³⁴İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum. ³⁵Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz. ³⁶Ama benim, Yahya'nıkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. ³⁷Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de suretini gördünüz. ³⁸O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz. ³⁹Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır! ⁴⁰Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.

⁴¹“İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. ⁴²Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. ⁴³Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına

gelirse, onu kabul edeceksiniz. ⁴⁴Bir birinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz? ⁴⁵Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır. ⁴⁶Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdim. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. ⁴⁷Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor

(Mat.14:13-21; Mar.6:30-44; Luk.9:10-17)

6 Bundan sonra İsa, Celile –Taberiye– Gölü'nün karşı yakasına geçti. ²Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. ³İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. ⁴Yahudiler'in Fısıh Bayramı* yakındı. ⁵İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu. ⁶Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu.

⁷Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez."

⁸⁻⁹Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, "Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?"

¹⁰İsa, "Halkı yere oturtun" dedi.

Orası çayırıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. ¹¹İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. ¹²Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi.

¹³Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. ¹⁴Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi.

¹⁵İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.

İsa Su Üstünde Yürüyor

(Mat.14:22-33; Mar.6:45-52)

¹⁶Akşam olunca öğrencileri göle indiler. ¹⁷Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti. ¹⁸Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı. ¹⁹Öğrenciler beş kilometre kadarⁱ kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular. ²⁰Ama İsa, "Korkmayın, benim!" dedi. ²¹Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı.

²²Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. ²³Rab'bin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi. ²⁴Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. ²⁵O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, "Rabbî*, buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

Yaşam Ekmeği

²⁶İsa şöyle yanıt verdi: "Size doğru-sunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz."

nuz. ²⁷Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu* verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.”

²⁸Onlar da şunu sordular: “Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?”

²⁹İsa, “Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir” diye yanıt verdi.

³⁰Bunun üzerine, “Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?” dediler. ³¹“Atalarımız çölde man* yediler. Yazılmış olduğu gibi, ‘Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.’ ”

³²İsa onlara dedi ki, “Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. ³³Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.”

³⁴Onlar da, “Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!” dediler.

³⁵İsa, “Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz” dedi. ³⁶“Ama ben size dedim ki, ‘Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.’ ³⁷Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. ³⁸Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. ³⁹Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. ⁴⁰Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.”

⁴¹“Gökten inmiş olan ekmek Ben'im” dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar. ⁴²“Yusuf oğlu İsa değil mi bu?” diyorlardı. “Annesini

de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, ‘Gökten indim’ diyor?”

⁴³İsa, “Aranızda söylenmeyin” dedi. ⁴⁴“Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim. ⁴⁵Peygamberlerin yazdığı gibi, ‘Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.’ Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. ⁴⁶Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür. ⁴⁷Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. ⁴⁸Yaşam ekmeği Ben'im. ⁴⁹Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. ⁵⁰Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. ⁵¹Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir.”

⁵²Bunun üzerine Yahudiler, “Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?” diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar.

⁵³İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. ⁵⁴Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. ⁵⁵Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. ⁵⁶Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. ⁵⁷Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığım ile yaşayacak. ⁵⁸İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.” ⁵⁹İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi.

Birçok Kişi İsa'yı Terk Ediyor

⁶⁰Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, "Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?" dediler.

⁶¹Öğrencilerinin buna karşı söylenildiğini anlayan İsa, "Bu sizi şaşırtıyor mu?" dedi. ⁶²"Ya İnsanoğlu'nun* önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?" ⁶³Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. ⁶⁴Yine de aranızda iman etmeyenler var." İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. ⁶⁵"Sizlere, 'Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemmez'* dememin nedeni budur" dedi.

⁶⁶Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular. ⁶⁷İsa o zaman Onikiler'e*, "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" diye sordu.

⁶⁸Simun Petrus şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. ⁶⁹İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın."

⁷⁰İsa onlara şu karşılığı verdi: "Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir." ⁷¹Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

İsa Yeruşalim'e Gidiyor

7 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu. ²Yahudiler'in Çardak Bayramı* yaklaşmıştı. ³Bu nedenle İsa'nın kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git" dediler, "Öğrencilerin de yaptığın iş-

leri görsünler. ⁴Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!" ⁵Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı.

⁶İsa onlara, "Benim zamanım daha gelmedi" dedi, "Oysa sizin için zaman hep uygundur. ⁷Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum. ⁸Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı."

⁹İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı.

¹⁰Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti. ¹¹Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, "O nerede?" diye soruyorlardı.

¹²Kalabalık arasında O'nunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu. Bazıları, "İyi adamdır", bazıları da, "Hayır, tam tersine, halkı saptırıyor" diyorlardı.

¹³Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu.

¹⁴Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı. ¹⁵Yahudiler şaşırdılar. "Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar bilgili olabilir?" dediler.

¹⁶İsa onlara, "Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir" diye karşılık verdi. ¹⁷"Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. ¹⁸Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur. ¹⁹Musa size Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine

k 6:65 "Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemmez": Grekçe "Kendisine Baba'dan verilmedikçe hiç kimse bana gelemmez". 1 7:15 "Nasıl bu kadar bilgili olabilir?" ya da "Kutsal Yazılar'ı nasıl biliyor?" 6:68-69 Mat.16:16; Mar.8:29; Luk.9:20 7:2 Lev.23:34; Yas.16:13

de hiçbiriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?"

²⁰Kalabalık, "Cin çarpmış seni!" dedi. "Seni öldürmek isteyen kim?"

²¹İsa, "Ben bir mucize^m yaptım, hepiniz şaşkına döndünüz" diye yanıt verdi. ²²"Musa size sünneti buyurduğu için –aslında bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır– Şabat Günü* birini sünnet edersiniz. ²³Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kızyorsunuz? ²⁴Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun."

İsa, Mesih Midir?

²⁵Yeruşalimliler'in bazıları, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" diyorlardı. ²⁶"Bakın, açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih* olduğunu gerçekten kabul ettiler mi? ²⁷Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek."

²⁸O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanıyorsunuz. ²⁹Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi."

³⁰Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemişti. ³¹Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. "Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" diyorlardı.

³²Ferisiler* halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duyular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler.

³³İsa, "Kısa bir süre daha sizinleyim" dedi, "Sonra beni gönderene gideceğim. ³⁴Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz."

³⁵Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, "Bu adam nereye gidecek de biz O'nu bulamayacağız?" dediler. "Yoksa Grekler* arasında dağılmış olanlara gidip Grekler'e mi öğretecek? ³⁶'Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz' diyor. Ne demek istiyor?"

³⁷Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: "Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. ³⁸Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin 'içinden diri su ırmakları akacaktır.' "

³⁹Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemişti. ⁴⁰Halktan bazıları bu sözleri işitince, "Gerçekten beklediğimiz peygamber budur" dediler.

⁴¹Bazıları da, "Bu Mesih'tir" diyorlardı.

Başkaları ise, "Olamaz! Mesih Cile'den mi gelecek?" dediler. ⁴²"Kutsal Yazı'da, 'Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden gelecek' denmemiş midir?"

⁴³Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu. ⁴⁴Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi.

Yahudi Önderlerin İmansızlığı

⁴⁵Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, "Niçin O'nu getirmediğiniz?" diye sordular.

⁴⁶Görevliler, "Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır" karşılığını verdiler.

⁴⁷Ferisiler, “Yoksa siz de mi alandınız?” dediler. ⁴⁸“Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç? ⁴⁹Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir.”

⁵⁰⁻⁵¹İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: “Yasamıza göre, bir adamı dinlemekten, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?”

⁵²Ona, “Yoksa sen de mi Celile'densin?” diye karşılık verdiler. “Araştır, bak, Celile'den peygamber çıkmaz.”

Zinada Yakalanan Kadın

⁵³Bundan sonra herkes evine gitti.

8 İsa ise Zeytin Dağı'na gitti. ²Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı. ³⁻⁴Din bilginleri* ve Ferisiler*, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, “Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı” dediler. ⁵“Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?” ⁶Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı.

İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. ⁷Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, “İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o at-sın!” dedi.

⁸Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. ⁹Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu. ¹⁰İsa doğrulup ona, “Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?” diye sordu.

¹¹Kadın, “Hiçbiri, Efendim” dedi.

İsa, “Ben de seni yargılamıyorum” dedi. “Git, artık bundan sonra günah işleme!”ⁿ

Geçerli Tanıklık

¹²İsa yine halka seslenip şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.”

¹³Ferisiler, “Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil” dediler.

¹⁴İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. ¹⁵Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam. ¹⁶Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız. ¹⁷Yasanızda da, ‘İki kişinin tanıklığı geçerlidir’ diye yazılmıştır. ¹⁸Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.”

¹⁹O zaman O'na, “Baban nerede?” diye sordular.

İsa şu karşılığı verdi: “Siz ne beni tanırsınız, ne de Babam'ı. Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız.”

²⁰İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplanan yerde söyledi. Kimse O'nu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemiştir.

²¹İsa yine onlara, “Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz” dedi.

²²Yahudi yetkililer, “Yoksa kendini mi öldürecek?” dediler. “Çünkü, ‘Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz’ diyor.”

²³İsa onlara, “Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım” dedi. “Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. ²⁴İşte bu nedenle size, ‘Günahlarınızın içinde öleceksiniz’ dedim. Benim O olduğuma^o iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz.”

²⁵O’na, “Sen kimsin?” diye sordular. İsa, “Başlangıçtan beri size ne söyledimse, O’yum” dedi. ²⁶“Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben O’ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum.”

²⁷İsa’nın kendilerine Baba’dan söz ettiğini anlamadılar. ²⁸Bu nedenle İsa şöyle dedi: “İnsanoğlu’nu* yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba’nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız. ²⁹Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O’nu hoşnut edeni yaparım.”

³⁰Bu sözler üzerine birçokları O’na iman etti.

İbrahim’in Çocukları, İblis’in Çocukları

³¹⁻³²İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler’e, “Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçekte sizi özgür kılacak” dedi.

³³“Biz İbrahim’in soyundanız” diye karşılık verdiler, “Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, ‘Özgür olacaksınız’ diyorsun?”

³⁴İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir” dedi. ³⁵“Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir. ³⁶Bunun için, Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.

³⁷İbrahim’in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz. ³⁸Ben Babam’ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz.”

³⁹“Bizim babamız İbrahim’dir” diye karşılık verdiler.

İsa, “İbrahim’in çocukları olsaydınız, İbrahim’in yaptıklarını yapardınız” dedi. ⁴⁰“Ama şimdi beni –Tanrı’dan işittiği gerçeği sizlere bildiren– öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. ⁴¹Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz.”

“Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı’dır” dediler.

⁴²İsa, “Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz” dedi. “Çünkü ben Tanrı’dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. ⁴³Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanmıyorsunuz da ondan. ⁴⁴Siz babanız İblis’tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri kâtildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır^ö. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır. ⁴⁵Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz. ⁴⁶Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsa, niçin bana iman etmiyorsunuz? ⁴⁷Tanrı’dan olan, Tanrı’nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı’dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.”

İsa’nın Yüceliği

⁴⁸Yahudiler O’na şu karşılığı verdiler: “ ‘Sen, cin çarpmış bir Samiriye’li’sin*” demektedir haklı değil miyiz?”

⁴⁹İsa, “Beni cin çarpmadı” dedi. “Ben Babam’ı onurlandırıyorum, ama

o 8:24 “Benim O olduğuma”: Grekçe “Ben olduğuma” (bkz. Çık.3:14). Aynı ifade 28. ve 58. ayetlerde de geçer. ö 8:44 “Yalan söylemesi doğaldır”: Grekçe “Yalan söylediği zaman kendininkilerden söyler”. 8:33 Mat.3:9; Luk.3:8

siz beni aşağılıyorsunuz. ⁵⁰Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır. ⁵¹Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyar,sa, ölümü asla görmeyecektir.”

⁵²Yahudiler, “Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz” dediler. “İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, ‘Bir kimse sözüme uyar,sa, ölümü asla tatmayacaktır’ diyorsun. ⁵³Yoksa sen babamız İbrahim’den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?”

⁵⁴İsa şu karşılığı verdi: “Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, ‘Tanrımız’ diye çağırdığınız Babam’dır. ⁵⁵Siz O’nu tanıyorsunuz, ama ben tanıyorum. O’nu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O’nu tanıyor ve sözüne uyuyorum. ⁵⁶Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.”

⁵⁷Yahudiler, “Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim’i de mi gördün?” dediler.

⁵⁸İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım” dedi.

⁵⁹O zaman İsa’yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

Kör Bir Adam İyileştiriliyor

9 İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. ²Öğrencileri İsa’ya, “Rabbî*, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?” diye sordular.

³İsa şu yanıtı verdi: “Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı’nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu. ⁴Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse ça-

lışamaz. ⁵Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben’im.”

⁶Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü. ⁷Adama, “Git, Şiloah Havuzu’nda yıkan” dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir.

Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü. ⁸Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, “Oturup dilenen adam değil mi bu?” dediler.

⁹Kimi, “Evet, odur” dedi, kimi de “Hayır, ama ona benziyor” dedi.

Kendisi ise, “Ben oyum” dedi.

¹⁰“Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?” diye sordular.

¹¹O da şöyle yanıt verdi: “İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, ‘Şiloah’a git, yıkan’ dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.”

¹²Ona, “Nerede O?” diye sordular.

“Bilmiyorum” dedi.

Ferisiler’in Soruşturması

¹³Eskiden kör olan adamı Ferisiler’in* yanına götürdüler. ¹⁴İsa’nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü’ydü*. ¹⁵Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, “İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum” dedi.

¹⁶Bunun üzerine Ferisiler’in bazıları, “Bu adam Tanrı’dan değildir” dediler. “Çünkü Şabat Günü’nü tutmuyor.”

Ama başkaları, “Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?” dediler.

Böylece aralarında ayrılık doğdu. ¹⁷Eskiden kör olan adama yine sordular: “Senin gözlerini açtığına göre, O’nun hakkında sen ne diyorsun?”

Adam, “O bir peygamberdir” dedi.

¹⁸Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırma-

dan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. ¹⁹Onlara, “Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?” diye sordular.

²⁰Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: “Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz. ²¹Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun.”

²²Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih* olduğunu açıkça söyleyenı havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi. ²³Bundan dolayı adamın annesiyle babası, “Ergin yaştadır, ona sorun” dediler.

²⁴Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, “Tanrı hakkı için doğruyu söyle”^p dediler, “Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.”

²⁵O da şöyle yanıt verdi: “O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum.”

²⁶O zaman ona, “Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?” dediler.

²⁷Onlara, “Size demin söyledim, ama dinlemediniz” dedi. “Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?”

²⁸Adama söverek, “O'nun öğrencisi sensin!” dediler. “Biz Musa'nın öğrencileriyiz. ²⁹Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz.”

³⁰Adam onlara şu karşılığı verdi: “Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı. ³¹Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren

kişiyi dinler. ³²Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır. ³³Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.”

³⁴Onlar buna karşılık, “Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?” diyerek onu dışarı attılar.

Ruhsal Körlük

³⁵İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, “Sen İnsan oğlu'na* iman ediyor musun?” diye sordu.

³⁶Adam şu yanıtı verdi: “Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim.”

³⁷İsa, “O'nu gördün. Şimdi seninle konuşan O'dur” dedi.

³⁸Adam, “Rab, iman ediyorum!” diyerek İsa'ya tapındı.

³⁹İsa, “Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim” dedi.

⁴⁰O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, “Yoksa biz de mi körüz?” diye sordular.

⁴¹İsa, “Kör olsaydınız günahınız olmazdı” dedi, “Ama şimdi, ‘Görüyorsunuz’ dediğiniz için günahınız duruyor.”

İyi Çoban

10 “Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. ²Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır. ³Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür. ⁴Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar. ⁵Bir yabancıнын peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar.”

p 9:24 “Tanrı hakkı için doğruyu söyle”: Grekçe “Tanrı'ya yücelik ver”. Bu deyim, birine ant içirmek için kullanılırdı (bkz. Yşu.7:19).

⁶İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar.

⁷Bunun için İsa yine, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Ben koyunların kapısıyım. ⁸Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduktu, ama koyunlar onları dinlemedi. ⁹Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. ¹⁰Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim. ¹¹Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. ¹²Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçır. Kurt da onları kapar ve dağıtır. ¹³Adam kaçır. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz. ¹⁴⁻¹⁵Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm. ¹⁶Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak. ¹⁷Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. ¹⁸Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.”

¹⁹Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu. ²⁰Birçoğu, “O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?” diyordu.

²¹Başkaları ise, “Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil” dediler. “Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?”

İsa'ya Karşı Tepkiler Büyüyor

²²O sırada Yeruşalim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı* kutlanıyordu. Mevsim kıştı. ²³İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyor-

du. ²⁴Yahudi yetkililer O'nun çevresini sarak, “Bizi daha ne kadar zaman kuşku da bırakacaksın?” dediler. “Eğer Mesih* isen, bize açıkça söyle.”

²⁵İsa onlara şu karşılığı verdi: “Siz söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. ²⁶Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. ²⁷Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. ²⁸Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. ²⁹Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. ³⁰Ben ve Baba biriz.”

³¹Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. ³²İsa onlara, “Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim” dedi. “Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?”

³³Şöyle yanıt verdiler: “Seni iyi işlerden ötürü değil, küfrettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun.”

³⁴İsa şu karşılığı verdi: “Yasanızda, ‘Siz ilahlarsınız, dedim’ diye yazılı değil mi? ³⁵Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. ³⁶Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse ‘Tanrı'nın Oğlu'yum’ dediğim için bana nasıl ‘Küfrediyorsun’ dersiniz? ³⁷Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsa, bana iman etmeyin. ³⁸Ama yapıyorsa, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilersiniz ve anlayasınız.”

³⁹O'nu yine yakalamaya çalıştılarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu.

⁴⁰Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. ⁴¹Bir-

çokları, “Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı” diyerek İsa’ya geldiler. ⁴²Ve orada birçokları O’na iman etti.

Lazar’ın Ölümü

11 Meryem ile kızkardeşi Marta’nın köyü olan Beytanya’dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı. ²Meryem, Rab’be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O’nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem’in kardeşiydi. ³İki kızkardeş İsa’ya, “Rab, sevdiğin kişi hasta” diye haber gönderdiler.

⁴İsa bunu işitince, “Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı’nın yüceliğine, Tanrı Oğlu’nun yüceltilmesine hizmet edecek” dedi.

⁵İsa Marta’yı, kızkardeşini ve Lazar’ı severdi. ⁶⁻⁷Bu nedenle, Lazar’ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, “Yahudiye’ye dönelim” dedi.

⁸Öğrenciler, “Rabbî*” dediler, “Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?”

⁹İsa şu karşılığı verdi: “Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. ¹⁰Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.” ¹¹Bu sözleri söyledikten sonra, “Dostumuz Lazar uyudu” diye ekledi, “Onu uyandırmaya gidiyorum.”

¹²Öğrenciler, “Ya Rab” dediler, “Uyudusa iyileşecektir.”

¹³İsa Lazar’ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı. ¹⁴Bunun üzerine İsa açıkça, “Lazar öldü” dedi. ¹⁵“İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim.”

¹⁶“İkiz*” diye anılan Tomas öbür öğrencilere, “Biz de gidelim, O’nunla birlikte ölelim!” dedi.

İsa Lazar’ı Diriltiyor

¹⁷İsa Beytanya’ya yaklaşınca Lazar’ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. ¹⁸Beytanya, Yerusolım’e on beş ok atımı^s kadar uzaklıktaydı. ¹⁹Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta’yla Meryem’i avutmaya gelmişti. ²⁰Marta İsa’nın geldiğini duyunca O’nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı.

²¹Marta İsa’ya, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. ²²Şimdi bile, Tanrı’dan ne dilersen Tanrı’nın onu sana vereceğini biliyorum.”

²³İsa, “Kardeşin dirilecektir” dedi.

²⁴Marta, “Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum” dedi.

²⁵İsa ona, “Diriliş ve yaşam Ben’im” dedi. “Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. ²⁶Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?”

²⁷Marta, “Evet, ya Rab” dedi. “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı’nın Oğlu Mesih* olduğuna iman ettim.”

²⁸Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem’i gizlice çağırdı. “Öğretmen burada, seni çağırıyor” dedi.

²⁹Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa’nın yanına gitti. ³⁰İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta’nın kendisini karşıladığı yerdeydi. ³¹Meryem’le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler.

³²Meryem İsa’nın bulunduğu yere vardı. O’nu görünce ayaklarına kapanarak, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.”

³³Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın içini hüznün kapladı, yüreği sızladı. ³⁴"Onu nereye koydunuz?" diye sordu.

O'na, "Ya Rab, gel gör" dediler.

³⁵İsa ağladı. ³⁶Yahudiler, "Bakın, onu ne kadar seviyormuş!" dediler.

³⁷Ama içlerinden bazıları, "Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?" dediler.

³⁸İsa yine derinden hüznülenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. ³⁹İsa, "Taşı çekin!" dedi.

Ölenin kızkardeşi Marta, "Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu" dedi.

⁴⁰İsa ona, "Ben sana, 'İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin' demedim mi?" dedi.

⁴¹Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: "Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. ⁴²Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim." ⁴³Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, "Lazar, dışarı çık!" diye bağırdı.

⁴⁴Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, "Onu çözün, bırakın gitsin" dedi.

⁴⁵O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti. ⁴⁶Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e* giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler.

İsa'yı Öldürme Tasarısı

(Mat. 26:1-5; Mar. 14:1-2; Luk. 22:1-2)

⁴⁷Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u* toplayıp dediler ki, "Ne yapacağız? Bu adam bir çok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. ⁴⁸Böyle devam etmesine izin verirse,

herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar."

⁴⁹İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, "Hiçbir şey bilmiyorsunuz" dedi. ⁵⁰"Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?"

⁵¹⁻⁵²Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu. ⁵³Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.

⁵⁴Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı. ⁵⁵Yahudiler'in Fısıh Bayramı* yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yerusâlim'e gitti. ⁵⁶Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?" diye soruyorlardı.

⁵⁷Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

İsa Beytanya'da

(Mat. 26:6-13; Mar. 14:3-9)

12 İsa, Fısıh Bayramı'ndan* altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. ²Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı. ³Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar* getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.

⁴⁻⁵ Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, "Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?" dedi. ⁶Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu.

⁷İsa, "Kadını rahat bırak" dedi. "Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın. ⁸Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım."

⁹Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümünden dirilttiği Lazar'ı da görmek için oraya geldi. ¹⁰Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar. ¹¹Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidiyor İsa'ya iman ediyordu.

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi

(Mat.21:1-11; Mar.11:1-11; Luk.19:28-40)

¹²Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın Yeruşalim'e gelmekte olduğunu duydu. ¹³Hurma dalları alarak O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana*! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!" diye bağırıyorlardı.

¹⁴⁻¹⁵İsa bir sığa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi,

"Korkma, ey Siyon* kızı!

İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor."

¹⁶Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltikten sonra bu sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar. ¹⁷Lazar'ı mezarından çağırıp ölümünden dirilttiği sırada İsa'yla birlikte bulunan kalabalık bu-

na tanıklık etti. ¹⁸İsa'nın bu doğaüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. ¹⁹Ferisiler* ise birbirlerine, "Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı" dediler.

İsa Öleceğini Önceden Bildiriyor

²⁰Bayramda tapınmak üzere Yeruşalim'e gidenler arasında bazı Grekler* vardı. ²¹Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelerek, "Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz" diye rica ettiler.

²²Filipus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsa'ya haber verdiler.

²³İsa, "İnsanoğlu'nun* yüceltileceği saat geldi" diye karşılık verdi. ²⁴"Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir. ²⁵Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran' onu sonsuz yaşam için koruyacaktır. ²⁶Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır. ²⁷Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? 'Baba, beni bu saatten kurtar' mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim. ²⁸Baba, adını yücelt!"

Bunun üzerine gökten bir ses geldi: "Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim."

²⁹Orada duran ve bunu işiten kalabalık, "Gök gürledi" dedi.

Başkaları, "Bir melek O'nunla konuştu" dedi.

³⁰İsa, "Bu ses benim için değil, sizin içindi" dedi. ³¹"Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni" şimdi dışarı atılacak. ³²Ben yerden yukarı kaldırdığım zaman bütün

insanları kendime çekeceğim.”³³İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu.

³⁴Kalabalık O'na şöyle karşılık verdi: “Kutsal Yasa'dan öğrendiğimize göre Mesih* sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, ‘İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır’ diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?”

³⁵İsa, “Işık kısa bir süre daha aranızdadır” dedi. “Karanlıkta kalmamak için ışığınızı varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. ³⁶Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız.”

İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşp onlardan gizlendi.

Halkın İnadı

³⁷Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde O'na iman etmediler. ³⁸Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Rab, verdiğimiz habere kim inandı?
Rab'bin gücü kime açıklandı?”

³⁹⁻⁴⁰İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de şöyle demişti:

“Tanrı onların gözlerini kör etti
Ve yüreklerini nasırlaştırdı.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Yürekleri anlamasın
Ve bana dönmesinler.
Dönselerdi, onları iyileştirirdim.”

⁴¹Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında konuşmuştu. ⁴²Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler* yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler. ⁴³Çünkü insandan ge-

len övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha çok seviyorlardı.

⁴⁴İsa yüksek sesle, “Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur” dedi. ⁴⁵“Beni gören beni göndereni de görür. ⁴⁶Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim. ⁴⁷Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim. ⁴⁸Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür. ⁴⁹Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. ⁵⁰O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum.”

Alçakgönüllülük Örneği

13 Fışış Bayramı'ndan* önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmişti; sonuna kadar da sevdi. ²Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariot'un oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile. ³İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu. ⁴Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı. ⁵Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı.

⁶İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, “Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?” dedi.

⁷İsa ona şu yanıtı verdi: “Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın.”

⁸Petrus, “Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!” dedi.

İsa, “Yıkamazsam yanımda yerin olmaz” diye yanıtladı.

⁹Simun Petrus, “Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!” dedi.

¹⁰İsa ona dedi ki, “Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil.”

¹¹İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, “Hepiniz temiz değilsiniz” demişti.

¹²Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. “Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?” dedi. ¹³“Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. ¹⁴Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. ¹⁵Size yaptığımı aynıısını yapmanız için bir örnek gösterdim. ¹⁶Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. ¹⁷Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!”

İsa'ya İhanet

(Mat. 26:20-25; Mar. 14:17-21; Luk. 22:21-23)

¹⁸“Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, ‘Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti’¹” diyen Kutsal Yazı’nın yerine gelmesi için böyle olacak. ¹⁹Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma² inanasınız. ²⁰Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.”

²¹İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, “Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek” dedi.

²²Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar. ²³Öğrencilerinden biri İsa’nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi. ²⁴Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa’ya sorması için işaret etti. ²⁵O da İsa’nın göğsüne yaslanmış durumda, “Ya Rab, kimdir o?” diye sordu.

²⁶İsa, “Lokmayı sahana batırıp kime veririm odur” diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariot’un oğlu Yahuda’ya verdi. ²⁷Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, “Yapacağını tez yap!” dedi.

²⁸Sofrada oturanların hiçbiri, İsa’nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. ²⁹Para kutusu Yahuda’da olduğundan, bazıları İsa’nın ona, “Bayram için bize gerekli şeyleri al” ya da, “Yoksullara bir şey ver” demek istediğini sandılar. ³⁰Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu.

Birbirinizi Sevin

³¹Yahuda dışarı çıkınca İsa, “İnsanoğlu* şimdi yüceltildi” dedi. “Tanrı da O’nda yüceltildi. ³²Tanrı O’nda yüceltildiğine göre, Tanrı da O’nu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir. ³³Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudiler’e söylediğim gibi, şimdi size de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz. ³⁴Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. ³⁵Birbirinize sevginiz

1 13:18 “Bana ihanet etti”: Grekçe “Bana karşı öfkelerini kaldırdı”. v 13:19 “Benim O olduğuma”: Grekçe “Ben olduğuma” (bkz. Çık.3:14).

13:12-15 Luk.22:27 13:16 Mat.10:24; Luk.6:40; Yu.15:20 13:18 Mez.41:9

13:20 Mat.10:40; Mar.9:37; Luk.9:47-48; 10:16 13:33 Yu.7:34

13:34 Yu.15:12,17; 1Yu.3:23; 2Yu.5

olursa, herkes bununla benim öğren-cilerim olduğunuzu anlayacaktır.”

Petrus, İsa'yı İnkâr Edecek

(Mat.26:31-35; Mar.14:27-31; Luk.22:31-34)

³⁶Simun Petrus O'na, “Ya Rab, ne-reye gidiyorsun?” diye sordu.

İsa, “Gideceğim yere şimdi ardım-dan gelemezsin, ama sonra gelecek-sin” diye yanıtladı.

³⁷Petrus, “Ya Rab, neden şimdi se-nin ardından gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!” dedi.

³⁸İsa şöyle yanıtladı: “Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusu-nu söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.”

İsa - Tanrı'ya Giden Yol

14 “Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin. ²Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim. Çünkü si-ze yer hazırlamaya gidiyorum. ³Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım. ⁴Benim gi-deceğim yerin yolunu biliyorsunuz.”

⁵Tomas, “Ya Rab, senin nereye gi-deceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bile-biliriz?” dedi.

⁶İsa, “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan Ba-ba'ya kimse gelemaz. ⁷Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz.”

⁸Filipus, “Ya Rab, bize Baba'yı gös-ter, bu bize yeter” dedi.

⁹İsa, “Filipus” dedi, “Bunca zaman-dır sizinle birlikteyim. Beni daha tanı-madın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, ‘Bize Baba'yı göster’ diyorsun? ¹⁰Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inan-mıyor musun? Size söylediğim söz-leri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işle-

rini yapıyor. ¹¹Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin.

¹²Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de ya-pacak; hatta daha büyüklerini yap-a-caktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum. ¹³Baba Oğul'da yüceltilsin diye, be-nim adımla dilediğiniz her şeyi yap-a-cağım. ¹⁴Benim adımla benden ne di-lerseniz yapacağım.”

Kutsal Ruh

¹⁵“Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. ¹⁶⁻¹⁷Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle bir-likte olsun diye size başka bir Yardım-cı*, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne gö-rür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinde-olacaktır. ¹⁸Sizi öksüz bırakmayaca-ğım, size geri döneceğim. ¹⁹Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız. ²⁰O gün anlaya-caksınız ki, ben Babam'dayım, siz ben-desiniz, ben de sizdeyim. ²¹Kim buy-ruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.”

²²Yahuda –İskariot değil– O'na, “Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?” di-ye sordu.

²³İsa ona şu karşılığı verdi: “Beni se-ven sözüme uyar, Babam da onu se-ver. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşıyoruz. ²⁴Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İştittiğiniz söz benim değil, be-ni gönderen Baba'nındır.

²⁵“Ben daha aranızdayken size bun-ları söyledim. ²⁶Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. ²⁷Si-

ze esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın. ²⁸Size, 'Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim' dediğimi işittiniz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. ²⁹Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız. ³⁰Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni⁹ geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur. ³¹Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim."

Asma ile Çubuklar

15 "Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır. ²Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler. ³Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz. ⁴Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz. ⁵Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensez hiçbir şey yapamazsınız. ⁶Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. ⁷Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir. ⁸Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz.

⁹"Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın. ¹⁰Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim

de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi...

¹¹Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim. ¹²Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. ¹³Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. ¹⁴Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. ¹⁵Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim. ¹⁶Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adıyla Baba'dan ne dilerse- nize size versin. ¹⁷Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!"

Dünyanın Nefreti

¹⁸"Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunı bilin. ¹⁹Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor. ²⁰Size söylediğim sözü hatırlayın: 'Köle efendisinden üstün değildir.' Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uyacaklar. ²¹Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanıtmıyorlar. ²²Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur. ²³Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder. ²⁴Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiyse yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret etti-

y 14:30 "Bu dünyanın egemeni": Şeytan.

15:12 Yu.13:34; 15:17; 1Yu.3:23; 2Yu.5 15:20 Mat.10:24; Luk.6:40; Yu.13:16

ler. ²⁵Bu, yasalarında yazılı, 'Yok yere benden nefret ettiler' sözü yerine gelsin diye oldu.

²⁶"Baba'dan size göndereceğim Yardımcı*, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. ²⁷Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

16 "Bunları size, sendeleyip düşmeyesiniz diye söyledim. ²Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. ³Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar. ⁴Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim."

Kutsal Ruh'un İşleyişi

⁵"Şimdiye beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor. ⁶Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. ⁷Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınıza. Gitmezsem, Yardımcı* size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim. ⁸O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir. ⁹Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler; ¹⁰doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz; ¹¹yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni² yargılanmış bulunuyor.

¹²"Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. ¹³Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söy-

leyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. ¹⁴O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek.

¹⁵Baba'nın nesi varsa benimdir. 'Benim olandan alıp size bildirecek' dememin nedeni budur.

¹⁶"Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz."

Kederiniz Sevince Dönüşecek

¹⁷Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Ne demek istiyor?" diye sordular. "Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz" diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor." ¹⁸Onun için, "Bu 'kısa süre' dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz" deyip durdular.

¹⁹İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, "Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz" dememi mi tartışıyorsunuz? ²⁰Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek. ²¹Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unuttur. ²²Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz. ²³O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir. ²⁴Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun.

²⁵"Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça tanıtacağım. ²⁶O gün diley-

ceğinizi benim adımla dileyebilirsiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum. ²⁷Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi seviyor. ²⁸Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum.”

²⁹Öğrencileri, “İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun” dediler. ³⁰“Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz.”

³¹İsa onlara, “Şimdi iman ediyormusunuz?” diye karşılık verdi. ³²“İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacağınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birliktedir. ³³Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!”

İsa Dua Ediyor

17 İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: “Baba, saat geldi. Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin. ²Çünkü sen O'na bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. ³Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımlar. ⁴Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yüceltim. ⁵Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.

⁶“Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular. ⁷Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar. ⁸Çün-

kü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler. ⁹Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. ¹⁰Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim. ¹¹Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adıyla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. ¹²Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adıyla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan^a başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı.

¹³“İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum. ¹⁴Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. ¹⁵Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan* korumanı istiyorum. ¹⁶Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. ¹⁷Onları gerçekten kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. ¹⁸Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. ¹⁹Onlar da gerçekten kutsal kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum^b.

²⁰⁻²¹“Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. ²²Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. ²³Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam

^a 17:12 “Mahva giden adamdan”: Grekçe “Mahv oğlundan”. ^b 17:19 “Adıyorum” ya da “Kutsal kılıyorum”. 17:12 Mez.41:9; Yu.13:18

bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın. ²⁴Baba, bana verdiklerinin de bulunduğu yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin. ²⁵Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. ²⁶Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim.”

İsa Tutuklanıyor

(Mat. 26:47-56; Mar. 14:43-50; Luk. 22:47-53)

18 İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye girdiler. ²O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu. ³Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in* gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı.

⁴İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu.

⁵“Nasıralı İsa'yı” diye karşılık verdiler.

İsa onlara, “Benim” dedi.

O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. ⁶İsa, “Benim” deyince gerileyip yere düştüler.

⁷Bunun üzerine İsa onlara yine, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu.

“Nasıralı İsa'yı” dediler.

⁸İsa, “Size söyledim, benim” dedi. “Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler.” ⁹Kendisinin daha önce söylediği, “Senin bana verdiklerinden

hiçbirini yitirmedim” şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.

¹⁰Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı.

¹¹İsa Petrus'a, “Kılıcını kınına koy! Baba'nın bana verdiği kâseden* içmeyim mi?” dedi.

¹²Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsa'yı tutup bağladılar. ¹³O'nu önce, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler. ¹⁴Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi.

Petrus'un İlk İnkârı

(Mat. 26:69-70; Mar. 14:66-68; Luk. 22:55-57)

¹⁵Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi. ¹⁶Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi. ¹⁷Kapıcı kız Petrus'a, “Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?” diye sordu.

Petrus, “Hayır, değilim” dedi.

¹⁸Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınıyordu.

Başkâhinin Soruşturması

(Mat. 26:59-66; Mar. 14:55-64; Luk. 22:66-71)

¹⁹Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu. ²⁰İsa onu şöyle yanıtladı: “Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudiler'in toplandıkları havalarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim. ²¹Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı

ışitenlerden sor. Onlar ne söylediği-mi biliyorlar.”

²²İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, “Başkâhine nasıl böyle karşılık verirsin?” diyerek O’na bir tokat attı.

²³İsa ona, “Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!” diye yanıtladı. “Ama söylediklerim doğrudur, niçin bana vuruyorsun?”

²⁴Bunun üzerine Hanan, O’nu bağlı olarak Başkâhin Kayafa’ya gönderdi.

Petrus’un İkinci ve Üçüncü İnkârı

(Mat.26:71-75; Mar.14:69-72; Luk.22:58-62)

²⁵Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınıyordu. O’na, “Sen de O’nun öğrencilerinden değil misin?” dediler.

“Hayır, değilim” diyerek inkâr etti.

²⁶Başkâhinin kölelerinden biri, Petrus’un, kulağını kestiği adamın akrobasiydi. Bu köle Petrus’a, “Bahçede, seni O’nunla birlikte görmedim mi?” diye sordu.

²⁷Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü.

İsa, Vali Pilatus’un Önünde

(Mat.27:1-2,11-31; Mar.15:1-20;

Luk.23:1-5,13-25)

²⁸Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa’yı Kayafa’nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak^c ve Fışış* yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler. ²⁹Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. “Bu adamı neyle suçluyorsunuz?” diye sordu.

³⁰Ona şu karşılığı verdiler: “Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O’nu sana getirmezdik.”

³¹Pilatus, “O’nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın” dedi.

Yahudi yetkililer, “Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok” dediler.

³²Bu, İsa’nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gel-sin diye oldu.

³³Pilatus yine vali konağına girdi. İsa’yı çağırıp O’na, “Sen Yahudiler’in Kralı mısın?” diye sordu.

³⁴İsa şöyle karşılık verdi: “Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?”

³⁵Pilatus, “Ben Yahudi miyim?” dedi. “Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?”

³⁶İsa, “Benim krallığım bu dünyadan değildir” diye karşılık verdi. “Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edil-memem için savaşırıldardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.”

³⁷Pilatus, “Demek sen bir kral-sın, öyle mi?” dedi.

İsa, “Kral olduğumu sen söylüyorsun” karşılığını verdi. “Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir.”

³⁸Pilatus O’na, “Gerçek nedir?” diye sordu.

Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler’in yanına çıktı. Onlara, “Ben O’nda hiçbir suç görmüyorum” dedi. ³⁹“Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fışış Bayramı’nda sizin için birini salveriyorum. Yahudiler’in Kralı’nı sizin için salvermemi ister misiniz?”

⁴⁰Onlar yine, “Bu adamı değil, Barabba’yı isteriz!” diye bağıştılar.

Oysa Barabba bir hayduttu.

İsa Ölümüne Mahkûm Ediliyor

19 O zaman Pilatus İsa’yı tutup kamçılattı. ²Askerler de diken-

^c 18:28 “Dinsel kuralları bozmamak”: Grekçe “Kirlenmemek”. Yahudi olmayanlarla yakın ilişkilerde bulunan Yahudiler dinsel açıdan kirli sayılır, kutsal Fışış Bayramı’nı kutlayamazdı. 18:32 Yu.3:14; 12:32

lerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler. ³Önüne geliyor, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyor, yüzüne tokat atıyorlardı.

⁴Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, "İşte, O'nu dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz" dedi.

⁵Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, "İşte o adam!" dedi.

⁶Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağıştılar.

Pilatus, "O'nu siz alıp çarmıha getirin!" dedi. "Ben O'nda bir suç bulamıyorum!"

⁷Yahudiler şu karşılığı verdiler: "Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor."

⁸Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. ⁹Yine vali konağına girip İsa'ya, "Sen nereden geliyorsun?" diye sordu.

İsa ona yanıt vermedi.

¹⁰Pilatus, "Benimle konuşmayacak mısın?" dedi. "Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?"

¹¹İsa, "Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı" diye karşılık verdi. "Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür."

¹²Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, "Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın* dostu değilsin!" diye bağıştılar. "Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur."

¹³Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme^c –İbranice'de* Gabbata– denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. ¹⁴Fısıh Bayramı'na* Ha-

zırlık Günü'ydü*. Saat* on iki sularıydı. Pilatus Yahudiler'e, "İşte, sizin Kralınız!" dedi.

¹⁵Onlar, "Yok et O'nu! Yok et, çarmıha ger!" diye bağıştılar.

Pilatus, "Kralınızı mı çarmıha gereyim?" diye sordu.

Başkâhinler, "Sezar'dan başka kralımız yok!" karşılığını verdiler. ¹⁶Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

İsa Çarmıha Geriliyor

(Mat.27:32-44; Mar.15:21-32; Luk.23:26-43)

¹⁷Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası –İbranice'de* Golgota– denilen yere çıktı. ¹⁸Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı. ¹⁹Pilatus bir de yafta yazıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı:

NASIRALI İSA - YAHUDİLER'İN KRALI

²⁰İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu. ²¹Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatus'a, " 'Yahudiler'in Kralı' diye yazma" dediler. "Kendisi, 'Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi' diye yaz."

²²Pilatus, "Ne yazdımsa yazdım" karşılığını verdi.

²³Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. ²⁴Birbirlerine, "Bunu yırtmayalım" dediler, "Kime düşecek diye kura çekelim."

Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu:

“Giysilerimi aralarında paylaştılar, Elbisem üzerine kura çektiler.”

Bunları askerler yaptı. ²⁵İsa'nın çarımının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. ²⁶İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, “Anne^d, işte oğlun!” dedi. ²⁷Sonra öğrenciye, “İşte, annen!” dedi.

O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı.

İsa'nın Ölümü

(Mat.27:45-56; Mar.15:33-41; Luk.23:44-49)

²⁸Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, “Susadım!” dedi. ²⁹Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir sünger mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar. ³⁰İsa şarabı tadınca, “Tamamlandı!” dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.

³¹Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarımha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü* olduğundan, cesetlerin Şabat Günü* çarımha kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. ³²Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarımha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar. ³³İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar. ³⁴Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı. ³⁵Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. ³⁶Bunlar, “O'nun bir

tek kemiği kırılmayacak” diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu. ³⁷Yine başka bir Yazı'da, “Bedenini desteklerine bakacaklar” deniyor.

İsa'nın Gömülmesi

(Mat.27:57-61; Mar.15:42-47; Luk.23:50-56)

³⁸Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı. ³⁹Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre^e kadar karışık mür* ve sarısabır özü olarak geldi. ⁴⁰İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar. ⁴¹İsa'nın çarımha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimşenin konulmadığı yeni bir mezar* vardı. ⁴²O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü*. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

İsa'nın Dirilişi

(Mat.28:1-8; Mar.16:1-8; Luk.24:1-12)

20 Haftanın ilk günü* erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü. ²Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. “Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz” dedi.

³Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. ⁴İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı. ⁵Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi. ⁶⁻⁷Ardından Simun Pet-

d 19:26 “Anne”: Grekçe “Kadın”. e 19:39 “Otuz litre”: Grekçe “Yüz litra” (bkz. Birimler Cetveli). 19:28 Mez.22:15; 69:21 19:36 Çık.12:46; Say.9:12; Mez.34:20 19:37 Zek.12:10; Va.1:7 19:39 Yu.3:1-2

rus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. ⁸O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. ⁹İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı.

İsa, Mecdelli Meryem'e Görünüyor

(Mat.28:9-10; Mar.16:9-11)

¹⁰Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. ¹¹Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. ¹²Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu. ¹³Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular.

Meryem, "Rabbim'i almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum."

¹⁴Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. ¹⁵İsa, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" dedi. "Kimi arıyorsun?"

Meryem O'nu bahçıvan sanarak, "Efendim" dedi, "Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım."

¹⁶İsa ona, "Meryem!" dedi.

O da döndü, İsa'ya İbranice*, "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir.

¹⁷İsa, "Bana dokunma!" dedi. "Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum."

¹⁸Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, "Rab'bi gördüm!"

dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.

İsa Öğrencilerine Görünüyor

(Mat.28:16-20; Mar.16:14-18; Luk.24:36-49)

¹⁹Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, "Size esenlik olsun!" dedi.

²⁰Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler. ²¹İsa yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum." ²²Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, "Kutsal Ruh'u alın!" dedi. ²³"Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır."

İsa Tomas'a Görünüyor

²⁴Onikiler'den* biri, "İkiz!" diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. ²⁵Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler.

Tomas ise, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi.

²⁶Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi. ²⁷Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elimi uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!"

²⁸Tomas O'nu, "Rabbim ve Tanrım!" diye yanıtladı.

²⁹İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlerle ne mutlu!"

³⁰İsa, öğrencilerinin önünde, bu ki-
tapta yazılı olmayan başka birçok do-

ğüstü belirti gerçekleştirdi. ³¹Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih* olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

İsa Göl Kenarında

21 ¹⁻²Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilere yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, "İkiz" diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı. ³Simun Petrus ötekilere, "Ben balık tutmaya gidiyorum" dedi.

Onlar, "Biz de seninle geliyoruz" dediler.

Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar. ⁴Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar. ⁵İsa, "Çocuklar, balığınız yok mu?" diye sordu.

"Yok" dediler.

⁶İsa, "Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız" dedi.

Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. ⁷İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, "Bu Rab'dir!" dedi.

Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı. ⁸Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneye geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın⁴ kadar uzaktaydılar. ⁹Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler.

¹⁰İsa onlara, "Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi.

¹¹Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık oldu-

ğu halde ağ yırtılmamıştı. ¹²İsa onlara, "Gelin, yemek yiyin" dedi.

Öğrencilerden hiçbiri O'na, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. ¹³İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. ¹⁴İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.

İsa ile Petrus

¹⁵Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, "Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, "Evet, ya Rab" dedi, "Seni sevdiğimi bilirsin."

İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi. ¹⁶İkinci kez yine ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu.

O da, "Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin" dedi.

İsa ona, "Koyunlarımı güt" dedi. ¹⁷Üçüncü kez ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu.

Petrus kendisine üçüncü kez, "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. "Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin" dedi.

İsa ona, "Koyunlarımı otlat" dedi. ¹⁸"Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğini yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir." ¹⁹Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümlle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, "Ardından gel" dedi.

²⁰Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve,

g 21:1-2 "İkiz": Grekçe "Didimos". h 21:8 "İki yüz arşın": Yaklaşık 105 m.

21:3 Luk.5:5 21:6 Luk.5:6 21:20 Yu.13:25

“Ya Rab, sana kim ihanet edecek?” diye soran öğrencidir. ²¹Petrus onu görünce İsa'ya, “Ya Rab, ya bu ne olacak?” diye sordu.

²²İsa, “Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?” dedi. “Sen ardımdan gel!”

²³Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, “O öl-

meyecek” dememişti. Sadece, “Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?” demişti.

²⁴Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.

²⁵İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

ELÇİLERİN İŞLERİ

GİRİŞ

Genel Bakış: Eski çağlarda yazılmış olan birçok yapıtın yazarı gibi, bu kitabın yazarı da kendini doğrudan bize tanıtmıyor. Bununla birlikte, ikinci yüzyılda yaşamış ve bir kısmı İsa'nın elçilerini bizzat tanımış inanlı yazarların hepsi, bu kitabı Luka'nın yazdığında birleşiyorlar. Kitabın yakından incelenmesi halinde «sevgili hekim» Luka'nın (Kol.4:14) elinden çıktığına dair ipuçları görülebilir. Örneğin «biz» çoğul zamirinin kullanılmış olmasından yazarın, Pavlus'un yol arkadaşlarından biri olduğunu anlıyoruz (16:10-17; 20:5-21:18; 27:1-28:16). Yazarın titiz biri olduğu su götürmez bir gerçek. Elçilerin İşleri Yerus alim, Sezariye, Antakya, Efes, Korint, Atina, Roma ve daha birçok yere ilişkin kesin ve doğru tasvirlerle doludur. Arkeolojik araştırma ve bulgular, gidilen, gezilen yerlerin çeşitliliğine ve büyük kültür farklarına rağmen Luka'nın, kullandığı terim ve kavramlarda ne denli tutarlı olduğunu ortaya koyuyor. Bununla birlikte Luka'nın kendisi, Elçilerin İşleri Kitabı'nın ilk inanlı topluluklarının bütün bir tarihçesi olmadığını ifade ediyor. Örneğin bölüm 8'de, topluluğun dağıtıldığını, inanlıların Müjde'yi yaya yaya dört bir yana gittiklerini yazar. Bunun sonucunda birçok yerde yerli topluluklar filizlenip gelişir. Ama Luka bu toplulukların tarihçesini yazmaya girişmez. Sonuç olarak, Elçilerin İşleri, kilisenin büyüyüp gelişmesinde önemli bir yer tutan, ders alabileceğimiz temel olaylar dizisini sunuyor bize.

İsa'nın gö e yükseldiği İ.S. 30 yılları ile Elçi Pavlus'un Roma'da tutuklandığı İ.S. 63 yılları arasındaki dönemi konu eden kitap, büyük olasılıkla bu tarihten az sonra yazıldı.

İncil'deki Yeri: Elçilerin İşleri, Luka'nın bir devamıdır. Her iki kitabın da Teofilos adında bir adama hitaben yazıldığı özellikle belirtiliyor. Luka, İsa'nın başlangıçtan gö e alındığı güne dek yapıp öğrettiklerini kaydeder (1:1-3). İncil'in ilk dört kısmından sonra yer alan ve Müjde'nin Yerus alim'den Anadolu'ya, oradan da antik çağın merkezi Roma'ya yayılışını anlatan Elçilerin İşleri Kitabı, bu özelliğiyle bir köprü görevi görmektedir ve İncil'deki mektuplara zemin hazırlamaktadır. Örneğin kitap, Pavlus'un, adını sanını anarak sonradan mektuplar yazdığı birçok kente yaptığı ziyaretleri anlatıyor. Elçilerin İşleri Kitabı'nın bir diğer önemli özelliği, inanlılar topluluğunun ders alabileceği ilkeleri de sergilemesidir.

Konusu: Elçilerin İşleri Kitabı, ilk Mesih inanlılarının Müjde'yi, «Yerus alim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört buca ında» (1:8) nasıl yaymaya başladıklarını anlatır. Bütün bu okaylar Kutsal Ruh'un inanlılar topluluğuna verilmesiyle başlar (bölüm 2). Sonraki bölümler, Tanrı'nın kilisesini adım adım nasıl yönlendirdiğini gözler önüne serer. İsa'nın elçileri dolaş p Müjde'yi yayarken Tanrı da yaptığı mucizelerle onların bildirisini doğruladı (3:1-10; 14:3). Kilise, Yahudi din önderlerinin başını çektiği karşı koymalara rağmen hızla büyüdü. Gerçekte Yahudi kökenli olan inanlılar topluluğunun bütün ulusları kucaklayan bir kimliğe nasıl kavuştuğu, Elçilerin İşleri Kitabı'nda ön plana çıkan önemli konulardan biridir (10:1-11:18 ve 15. bölümün tamamı).

Ana Hatlar:

1:1-11 İsa'nın son buyrukları ve göğe alınması
 1:12-8:3 Yerus alim'deki inanlılar topluluğu
 8:4-9:43 Tanrı sözünün Yahudiye ve Samiriye'de yayılması, Pavlus'un iman etmesi
 10:1-11:30 Yahudi olmayan ilk inanlılar
 12:1-25 Baskılara karşı zafer

13:1-28:31 Pavlus'un elçilik görevi:
 13:1-14:28 İlk yolculuk
 15:1-35 Yerus alim'deki toplantı
 15:36-18:22 İkinci yolculuk
 18:23-21:16     nc  yolculuk
 21:17-28:31 Pavlus'un tutukluluk dönemi

1 ¹2Ey Teofilos, İlk kitabımda^a İsa'nın yapıp öğretmeye ba ladığı her şeyi, se mi  olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmı tım. ³İsa,  l m acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmi  olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın Egemenliği* hakkında konuştu. ⁴Kendileriyle birlikteyken onlara  u buyruğu vermişti: "Yerus alim'den* ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. ⁵  yle ki, Yahya suyla vaftiz* etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz."

İsa G  e Alınıyor

⁶El iler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: "Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri verecek-sin?"

İsa onlara, "Baba'nın kendi yetki-siyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok" karşılığını verdi. ⁸"Ama Kutsal Ruh  zeri-nize inince g   alacaksınız. Yerus alim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim ta-nıklarım olacaksınız."

⁹İsa bunları söyledikten sonra, on-ların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin  n n-den uzaklaştırdı. ¹⁰İsa giderken on-lar gözlerini g  e dikmi  bakıyorlar-dı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. ¹¹"Ey Ce-lileliler, neden g  e bakıp duruyorsu-nuz?" diye sordular. "Aranızdan g  e alınan İsa, g  e çıktığını nasıl gördü-n zse, aynı şekilde geri gelecektir."

Mattiya, Yahuda'nın Yerine Seçiliyor

¹²Bundan sonra elçiler, Yerus alim-den yaklaşık bir kilometre^b uzaklık-taki Zeytin Dağı'ndan Yerus alim'e döndüler. ¹³Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya  ıktılar. Pet-rus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filip-us, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever* Simun ve Ya-kup oğlu Yahuda oradaydı. ¹⁴Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsa'nın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu.

¹⁵⁻¹⁶O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi karde ten oluşan bir topluluğun ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: "Kardeşler, Kutsal Ruh'un, İsa'yı tutuklayanlara kılavuzluk eden Ya-huda ile ilgili olarak Davut'un ağzıy-la önceden bildirdiği Kutsal Yazı'nın

a 1:1-2 "İlk kitabım": İncil'in Luka kısmı. **b 1:12** "Yaklaşık bir kilometre": Grekçe "Bir  abat Günü yolculuğu". Yahudi din kurallarına göre  abat Günü 2 000 ar ından (yaklaşık 1 050 m.) fazla yol gitmek yasaktı. **1:1-2** Luk.1:1-4 **1:4** Luk.24:49
1:5 Mat.3:11; Mar.1:8; Luk.3:16; Yu.1:33 **1:8** Mat.28:19; Mar.16:15; Luk.24:47-48
1:9 Mar.16:19; Luk.24:50-51 **1:13** Mat.10:2-4; Mar.3:14-19; Luk.6:13-16

yerine gelmesi gerekiyordu. ¹⁷Yahuda bizden biri sayılmış ve bu hizmete yerini almıştı.”

¹⁸Bu adam, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü. ¹⁹Yeruşalim’de yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde Kan Tarlası anlamına gelen Halkedema adını verdiler.

²⁰“Nitekim Mezmurlar Kitabı’nda şöyle yazılmıştır” dedi Petrus.

“Onun konutu ıssız kalsın,
İçinde oturan olmasın.”

Ve, ‘Onun görevini bir başkası
üstlensin.’

²¹⁻²² “Buna göre, Yahya’nın vaftiz* döneminden başlayarak Rab İsa’nın aramızdan yukarı alındığı güne değin bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca yanımızda bulunan adamlardan birinin, İsa’nın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekir.”

²³Böylece iki kişiyi, Barsabba denen ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiyya’yı önerdiler. ²⁴⁻²⁵Sonra şöyle dua ettiler: “Ya Rab, sen herkesin yüreğini bilirsin. Yahuda’nın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize.” ²⁶Ardından bu iki kişiye kura çektiler; kura Mattiyya’ya düştü. Böylelikle Mattiyya on bir elçiye katıldı.

Kutsal Ruh’un Gelişi

2 Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu.

²Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve bulundukları evi tümüyle doldurdu. ³Ateş-

ten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler. ⁴İmanlıların hepsi Kutsal Ruh’la doldular, Ruh’un onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar.

⁵O sırada Yeruşalim’de, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu. ⁶Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı. ⁷Hayret ve şaşkınlık içinde, “Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?” diye sordular. ⁸“Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini iştiriyor?” ⁹⁻¹¹Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamya’da, Yahudiye ve Kapadokya’da, Pontus ve Asya İli’nde*, Frikya ve Pamfilya’da, Mısır ve Libya’nın Kirene’ye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı konuklar, Giritliler ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrı’nın büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu iştiriyoruz.”

¹²Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, “Bunun anlamı ne?” diye sordular. ¹³Başkalarıysa, “Bunlar taze şarabı fazla kaçırılmış” diye alay ettiler.

Petrus’un Pentikost Günü Konuşması

¹⁴⁻¹⁵Bunun üzerine Onbirler’le birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: “Ey Yahudiler ve Yeruşalim’de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat* daha sabahın dokuzu! ¹⁶⁻¹⁷Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır:

‘Son günlerde, diyor Tanrı,
Bütün insanların üzerine
Ruhum’u dökeceğim.

Oğullarınız, kızlarınız
peygamberlikte bulunacaklar.
Gençleriniz görümler,
Yaşlılarınız düşler görecek.
¹⁸O günler kadın erkek
Kullarımın üzerine Ruhum'u
dökeceğim,
Onlar da peygamberlik edecekler.
¹⁹Yukarıda, gökyüzünde harikalar
yaratacağım.
Aşağıda, yeryüzünde belirtirler,
Kan, ateş ve duman bulutları
görülecek.
²⁰Rab'bin büyük ve görkemli günü
gelmeden önce
Güneş karacak,
Ay kan rengine dönecek.
²¹O zaman Rab'bi adıyla çağırın
herkes kurtulacak.'

²²"Ey İsrailililer, şu sözleri dinleyin:
Bildığınız gibi Nasıralı İsa, Tanrı'nın,
kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı
mucizeler, harikalar ve belirtilerle
kimliği kanıtlanmış bir kişidir. ²³Tan-
rı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü
uyarınca elinize teslim edilen bu ada-
mı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çar-
mıha çivileyip öldürdünüz. ²⁴Tanrı ise,
ölüm acılarına son vererek O'nu di-
riltti. Çünkü O'nun ölümüne tutsak kal-
ması olanaksızdı. ²⁵O'nunla ilgili ola-
rak Davut şöyle der:

'Rab'bi her zaman önümde
gördüm,
Sağımda durduğu için sarsılmam.
²⁶Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim
sevinçlidir.
Dahası, bedenim de umut içinde
yaşayacak.
²⁷Çünkü sen canımı ölümler diyarına
terk etmeyeceksin,

Kutsalının çürümesine izin
vermeyeceksin.

²⁸Yaşam yollarını bana bildirdin;
Varlığınla beni sevinçle
dolduracaksın.'

²⁹"Kardeşler, size açıkça söyleye-
bilirim ki, büyük atamız Davut öldü,
gömüldü, mezarı da bugüne dek yanı-
başımızda duruyor. ³⁰Davut bir pey-
gamberdi ve soyundan birini tahtına
oturtacağına dair Tanrı'nın kendisi-
ne ant içerek söz verdiğini biliyordu.
³¹Geleceği görerek Mesih'in* ölümünden
dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O,
ölüler diyarına terk edilmedi, bedeni
çürümedi.' ³²Tanrı, İsa'yı ölümünden di-
riltti ve biz hepimiz bunun tanıkları-
yız. ³³O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş,
vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan al-
mış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz
gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür.
³⁴⁻³⁵Davut, kendisi göklere çıkmadığı
halde şöyle der:

'Rab Rabbim'e dedi ki,
Ben düşmanlarımla
Ayaklarının altına serinceye dek*,
Sağımda otur.'

³⁶"Böylelikle bütün İsrail halkı şu-
nu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çar-
mıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem
Mesih yapmıştır."

³⁷Bu sözleri duyanlar, yüreklerine
hançer saplanmış gibi oldular. Petrus
ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yap-
malıyız?" diye sordular.

³⁸Petrus onlara şu karşılığı verdi:
"Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in
adıyla vaftiz* olsun. Böylece günah-
larınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh ar-
mağanını alacaksınız. ³⁹Bu vaat sizler,

c 2:34-35 "Ayaklarının altına serinceye dek": Grekçe "Ayaklarına tabure yapınca dek".
2:23 Mat.27:35; Mar.15:24; Luk.23:33; Yu.19:18 2:24 Mat.28:5-6; Mar.16:6; Luk.24:5
2:25-28 Mez.16:8-11 2:30 2Sa.7:12-13; 1Ta.17:11-12; Mez.132:11 2:31 Mez.16:10
2:34-35 Mez.110:1

çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir.”

⁴⁰Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. “Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!” diye yalvardı. ⁴¹Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. ⁴²Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşığa, ekmek bölmeye ve duaya adanmışlar.

İmanlılar Arasındaki Birlik

⁴³Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapıyordu. ⁴⁴İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı. ⁴⁵Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. ⁴⁶⁻⁴⁷Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

Sakat Dilencinin İyileştirilmesi

3 Bir gün Petrus'la Yuhanna, saat* üçte, dua vaktinde tapınağa çıkıyorlardı. ²O sırada, doğuştan kötürüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına getiriliyor. Tapınağa girenlerden para dilenmesi için onu her gün getirip oraya bırakırlardı. ³Tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı gören adam, kendilerinden sadaka istedi. ⁴Petrus'la Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, “Bize bak” dedi. ⁵Adam, onlardan bir şey alacağını umarak gözlerini onların üzerine dikti.

⁶Petrus, “Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum” de-

di. “Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!” ⁷Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu. ⁸Siçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp siçrayarak, Tanrı'yı överek onlarla birlikte tapınağa girdi. ⁹Bütün halk, onun yürüyüp Tanrı'yı övdüğünü gördü. ¹⁰Onun, tapınağın Güzel Kapisinde oturup para dilenen kişi olduğunu anlayınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler.

Petrus'un Tapınaktaki Konuşması

¹¹Adam, Petrus'la Yuhanna'yı bir türlü bırakamıyordu. Bütün halk hayret içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koştu. ¹²Bunu gören Petrus halka şöyle seslendi: “Ey İsrailiiler, buna neden şaştınız? Neden gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu adamın yürümesini sağlamışız gibi...! ¹³İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Kulu İsa'yı yüceltti. Siz O'nu ele verdiniz. Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz. ¹⁴Kutsal ve adil Olan'ı reddedip bir katilin salıverilmesini istediniz. ¹⁵Siz Yaşam Önderi'ni öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Biz bunun tanıklarıyız. ¹⁶Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam, İsa'nın adı sayesinde, O'nun adına olan imanla sapasağlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam sağlığa kavuşturan, İsa'nın aracılığıyla etkin olan⁶ imandır.

¹⁷“Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum. ¹⁸Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesih'i'nin* acı çekeceğini önce-

den bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir. ¹⁹⁻²⁰Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. ²¹Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor. ²²Musa şöyle demişti: 'Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin. ²³O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrı'nın halkından koparılıp yok edilecektir.'

²⁴"Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu. ²⁵Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrı'nın atalarınızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarısınız. Nitekim Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: 'Senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.' ²⁶Tanrı, sizleri kötü yollarınızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size gönderdi."

Petrus'la Yuhanna Yüksek Kurul'un Önünde

4 Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler*, halka seslenmekte olan Petrus'la Yuhanna'nın üzerine yürüdüler. ²Çünkü onların halka öğretilmelerine ve İsa'yı örnek göstererek ölülerin dirileceğini söylemelerine çok kızmışlardı. ³Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapsede tuttular. ⁴Ne var ki, konuşmayı dinlemiş olanların birçoğu iman etti. Böylece imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı.

⁵Ertesi gün Yahudiler'in yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilginleri* Yeruşalim'de toplandılar. ⁶Başkâhin

Hanan'ın yanı sıra, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı. ⁷Petrus'la Yuhanna'yı huzurlarına getirtip onlara, "Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına dayanarak yaptınız?" diye sordular.

⁸O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: "Halkın yöneticileri ve ileri gelenler! ⁹⁻¹⁰Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve bu adamın nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adı sayesinde önünüzde sapasağlam duruyor. ¹¹İsa,

'Siz yapıcılar tarafından hiçe sayılan, Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş' tır.

¹²Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur."

¹³Kurul üyeleri, Petrus'la Yuhanna'nın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşıldılar ve onların İsa'yla birlikte bulunduklarını farkettiler. ¹⁴İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhanna'yla birlikte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler.

¹⁵Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartışmaya başladılar. ¹⁶"Bu adamları ne yapacağız?" dediler. "Yeruşalim'de yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti gerçekleştirdiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz. ¹⁷Ama bu haberin halk arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan böyle İsa'nın adından kimseye söz etmesinler."

¹⁸Böylece onları çağırdılar, İsa'nın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular. ¹⁹Ama Petrus'la Yuhanna şöyle karşılık verdiler: "Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin. ²⁰Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz."

²¹Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk, olup bitenler için Tanrı'yı yüceltiyordu. ²²Nitekim bu mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı geçmişti.

İmanlılar Cesaret için Dua Ediyor

²³Serbest bırakılan Petrus'la Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediği her şeyi bildirdiler. ²⁴Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Tanrı'ya şöyle seslendiler: "Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin. ²⁵Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davut'un ağzından şöyle dedin:

'Uluslar neden hiddetlendi,
Halklar neden boş düzenler kurdu?
²⁶Dünyanın kralları saf bağladı,
Hükümdarlar birleşti
Rab'be ve Mesih'i'ne karşı.'

²⁷⁻²⁸"Gerçekten de Hirodes* ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin* kutsal Kulun İsa'ya karşı bir araya geldiler. Senin kendi gücün^d ve isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi gerçekleştirdiler. ²⁹Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere

bak! Senin sözünü tam bir yüreklilikle duyurmak için biz kullarına güç ver. ³⁰Kutsal Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat."

³¹Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.

İmanlılar Her Şeylerini Paylaşıyorlar

³²İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için "Bu benimdir" demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı. ³³Elçiler, Rab İsa'nın ölümünden dirildiğine çok etkili bir biçimde tanıklık ediyorlardı. Tanrı'nın büyük lütfu hepsinin üzerindeydi. ³⁴⁻³⁵Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi^e; bu da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı.

³⁶⁻³⁷Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levili olan ve elçilerin Barnaba, yani Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

Hananya ile Safira

5 ¹⁻²Hananya adında bir adam, karısı Safira'nın onayıyla bir mülk sattı, paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının da olup bitenlerden haberi vardı.

³Petrus ona, "Hananya, nasıl oldu da Şeytan'a uydun^f, Kutsal Ruh'a yalan söyleyip mülkün parasının bir kısmını kendine sakladın?" dedi. ⁴"Mülk satılmadan önce sana ait değil miydi?

d 4:27-28 "Gücün": Grekçe "Elin". **e** 4:34-35 "Buyruğuna verirlerdi": Grekçe "Ayaklarının dibine koyarlardı". (Benzeri bir deyim 4:36-37 ve 5:1-2'de de geçiyor.) **f** 5:3 "Şeytan'a uydun": Grekçe "Şeytan senin yüreğini doldurdu". **4:24** Çık.20:11; Neh.9:6; Mez.146:6 **4:25-26** Mez.2:1-2 **4:27-28** Mat.27:1-2; Mar.15:1; Luk.23:1,7-11; Yu.18:28-29 **4:32** Elç.2:44-45

Sen onu sattıktan sonra da parayı dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun.”

⁵Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan herkesi büyük bir korku sardı. ⁶Gençler kalıp Hananya'nın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler.

⁷Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananya'nın karısı, olanlardan habersiz içeri girdi. ⁸Petrus, “Söyle bana, mülkü bu fiyata mı sattınız?” diye sordu.

“Evet, bu fiyata” dedi Safira.

⁹Petrus ona şöyle dedi: “Rab'bin Ruhunu sınamak için nasıl oldu da söz birliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı taşıyacaktı.” ¹⁰Kadın o anda Petrus'un ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren gençler onu ölmüş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler. ¹¹İnanlılar topluluğunun* tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı.

Elçiler Birçok Kişiyi İyileştiriyor

¹²Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapıyordu. İmanlıların hepsi Süleyman'ın Eyvanı'nda toplanıyordu. ¹³Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmayı göze alamıyordu. ¹⁴Buna karşın, Rab'be inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı giderek arttı. ¹⁵Bütün bunların sonucu, yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazıların üzerine düşsün diye halk, hasta olanları caddelelere çıkartıp şilteler ve döşekler üzerine yatırır oldu. ¹⁶Yeruşalim'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor, hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi.

Elçilere Yapılan Baskılar

¹⁷⁻¹⁸Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki* mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar. ¹⁹⁻²⁰Ama geceleyin Rab'bin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. “Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka duyurun” dedi. ²¹Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye başladılar.

Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurul'u*, İsrail halkının bütün ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Sonra elçileri getirtmek için tutukevine adam yolladılar. ²²⁻²³Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar. Geri dönerek şu haberi iletiler: “Tutukevini kilitli ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kimseyi bulamadık!” ²⁴Bu sözleri işiten tapınak koruyucularının komutanıyla başkâhinler şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar.

²⁵O sırada yanlarına gelen biri, “Bakın, hapse attığınız adamlar tapınakta dikilmiş, halka öğretiyor” diye haber getirdi. ²⁶Bunun üzerine komutanla görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlamasından korktukları için zor kullanmadılar.

²⁷⁻²⁸Elçileri getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti: “Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk vermiştik” dedi. “Ama siz öğretinizi Yeruşalim Kenti'nin her tarafına yaydınız. İlle de bizi bu adamın kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz.”

²⁹Petrus ve öbür elçiler şöyle karşılık verdiler: “İnsanlardan çok, Tanrı'nın sözünü dinlemek gerek. ³⁰Atalarımı-

zın Tanrısı, sizin çarmıha gererek öldürdüğünüz İsa'yı diriltti. ³¹İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti. ³²Biz, Tanrı'nın kendi sözünü dinleyenlere verdiği Kutsal Ruh'la birlikte bu olayların tanıklarıyız."

³³Kurul üyeleri bu sözleri işitince çok öfkelenildiler ve elçileri yok etmek istediler. ³⁴⁻³⁵Ama bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi*, Yüksek Kurul'da ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine şunları söyledi: "Ey İsraililer, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün! ³⁶Bir süre önce Tevdas da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı, hareket yok oldu. ³⁷Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine takti. Ama o da öldürüldü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu. ³⁸Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir. ³⁹Yok eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz."

Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğüdünü kabul ettiler. ⁴⁰Elçileri içeri çağırıp kamçılattılar ve İsa'nın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler.

⁴¹Elçiler İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar. ⁴²Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

Yedi Yardımcı

6 İsa'nın öğrencilerinin sayıca çoğaldığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımında kendi dullarına gereken ilginin gösterilmediğini ileri sürerek İbranice* konuşan Yahudiler'den yakınmaya başladılar. ²Bunun üzerine Onikiler*, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: "Tanrı'nın sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız⁸ doğru olmaz. ³Bu nedenle, kardeşler, aranızdan Ruh'la ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin. Onları bu iş için görevlendirelim. ⁴Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adanalım."

⁵⁻⁶Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruh'la dolu biri olan İstefanos'un yanısıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas'ı seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerine koydular.

⁷Böylece Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalim'deki öğrencilerin sayısı arttıkça artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu.

İstefanos Tutuklanıyor

⁸Tanrı'nın lütfuyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük belirtir ve harikalar yapıyordu. ⁹Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bilinen havranın bazı üyeleri ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kilikya'dan ve Asya İli'nden* bazı kişiler İstefanos'la çekişmeye başladılar. ¹⁰Ama İstefanos'un konuşmasındaki bilgelige ve Ruh'a karşı koyamadılar. ¹¹Bunun üzerine birkaç kişiyi el altından ayartarak onlara, "Bu adamın Musa'ya ve Tanrı'ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk" dedirttiler.

¹²Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kışkırttılar. Gidip İstefanos'u yakaladılar ve Yüksek Kurul'un* önüne çıkardılar. ¹³Getirdikleri yalancı tanıklar, "Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı konuşuyor" dediler. ¹⁴"Nasırlı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet ettiği töreleri de değiştirecek" dediğini duyduk."

¹⁵Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

İstefanos'un Konuşması

7 Başkâhin, "Bu iddialar doğru mu?" diye sordu.

²⁻³İstefanos şöyle karşılık verdi: "Kardeşler ve babalar, beni dinleyin. Atamız İbrahim daha Mezopotamya'dayken, Harran'a yerleşmeden önce, yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi: 'Ülkeni, akrabalarını bırak, sana göstereceğim ülkeye git.'

⁴"Bunun üzerine İbrahim Kildaniler'in* ülkesini bırakıp Harran'a yerleşti. Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi. ⁵Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak bile vermemişti. Ama İbrahim'in o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti. ⁶Tanrı şöyle dedi: 'Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı görecektir. ⁷Ama ben kölelik edecekleri ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde tapınacaklar.' ⁸Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşma-

yı yaptı. Böylelikle İbrahim, İshak'ın babası oldu ve onu sekiz günlükkün sünnet etti. Ve İshak Yakup'un, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu.

⁹⁻¹⁰"Yusuf'u kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısır'a sattılar. Ama Tanrı onunlaydı ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır Firavunu'nun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray halkı üzerine yönetici atadı.

¹¹"Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kıtlık vurdu, büyük sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamadılar.

¹²Mısır'da tahıl bulunduğunu duyan Yakup, atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi. ¹³Mısır'a ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusuf'un ailesini tanımış oldu. ¹⁴Yusuf haber yollayıp babası Yakup'u ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırtdı. ¹⁵Böylece Yakup Mısır'a gitti. Kendisi de atalarımız da orada öldüler.

¹⁶Kemikleri sonra Şekem'e getirilerek İbrahim'in Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu.

¹⁷"Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır'daki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı. ¹⁸Sonunda Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı. ¹⁹Bu adam, halkımıza karşı haince davrandı, atalarımıza kötülük etti. Onları, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı.

²⁰⁻²¹"O sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavunun kızı onu

7:2-3 Yar.12:1 7:4 Yar.11:31; 12:4 7:5 Yar.12:7; 13:15; 15:18-21; 17:8

7:6-7 Yar.15:13-14; Çık.3:12 7:8 Yar.17:10-14; 21:2-4; 25:26; 29:31-35:18

7:9-10 Yar.37:11,28; 39:2,21; 41:39-41 7:11 Yar.42:1-2 7:13 Yar.45:1-3; 47:2-10

7:14 Yar.45:9-11,17-18; 46:27 7:15 Yar.46:1-7; 49:33 7:16 Yar.23:3-16; 33:19; 50:7-13; Yşu.24:32

7:17-18 Çık.1:7-8 7:19 Çık.1:10-11,22 7:20-21 Çık.2:2-10

bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi. ²²Musa, Mısırlılar'ın bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu.

²³"Kırk yaşını doldurunca Musa'nın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğulları'nın durumunu yakından görme arzusu doğdu. ²⁴Onlardan birine haksızlık edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlı'yı öldürerek ezilenin öcünü aldı. ²⁵"Kardeşlerim Tanrı'nın benim aracılığımla kendilerini kurtaracağını anlarlar" diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar. ²⁶Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbrani'yle karşılaşınca onları barıştırmak istedi. 'Efendiler' dedi, 'Siz kardeşsiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?'

²⁷"Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musa'yı yana iterek, 'Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?' dedi. ²⁸'Yoksa dün Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?' ²⁹Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbetle yaşadı ve iki oğul babası oldu.

³⁰"Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya, Sina Dağı'nın yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri içinde bir melek görüldü. ³¹⁻³²Musa gördüklerine şaşıtı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında, Rab ona şöyle seslendi: 'Senin atalarının Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı benim.' Korkuyla titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi.

³³"Sonra Rab, 'Çarıklarını çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal topraktır' dedi. ³⁴'Mısır'da halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, iniltilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.'

³⁵"Bu Musa, 'Kim seni yönetici ve yargıç atadı?' diye reddettikleri Musa'ydı. Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi. ³⁶Halkı Mısır'dan çıkaran, orada, Kamış Denizi'nde* ve kırk yıl boyunca çölde belirttiler ve harikalar yapan oydu. ³⁷İsrailoğulları'na, 'Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak' diyen Musa odur. ³⁸Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan meleklerle ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere yaşam dolu sözler aldı.

³⁹"Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler, Mısır'a dönmeyi özler oldular. ⁴⁰Harun'a, 'Bize öncülük edecek ilahlar yap' dediler. 'Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran o Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!' ⁴¹Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenlediler. ⁴²Bu yüzden Tanrı onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti. Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi:

'Ey İsrail halkı,
Çölde kırk yıl boyunca
Bana mı sunular, kurbanlar
sundunuz?

⁴³Siz Molek'in* çadırını
Ve ilahınız Refan'ın* yıldızını
taşıdınız.
Tapınmak için yaptığınız putlardı
bunlar.
Bu yüzden sizi Babil'in ötesine
süreceğim.'

h 7:43 "Refan": Refan ya da Remfan, Satürn gezegeniyle ilgili olan ve eski çağlarda bazı Filistinli halkların taptığı bir ilahı. **7:23-29** Çık.2:11-15 **7:29** Çık.18:2-4 **7:30-34** Çık.3:1-10 **7:36** Çık.7:3; 14:21; Say.14:33 **7:37** Yas.18:15,18 **7:38** Çık.19:1-20:17; Yas.5:1-33 **7:40-41** Çık.32:1-6 **7:42-43** Amo.5:25-27

⁴⁴“Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı’ vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrı’nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı. ⁴⁵Tanıklık Çadırı’nı önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yeşu’nun önderliğinde öteki ulusların topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrı’nın kendisiydi. Çadır Davut’un zamanına dek kaldı. ⁴⁶Tanrı’nın beğenisini kazanmış olan Davut, Yakup’un Tanrısı için bir konut yapmaya izin istedi. ⁴⁷Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu.

⁴⁸⁻⁵⁰“Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygamberin belirttiği gibi,

‘Gök tahtım,
Yeryüzü ayaklarımın taburesidir.
Benim için nasıl bir ev
yapacaksınız?
Ya da, neresi dinleneceğim yer?
Bütün bunları yapan elim değil
mi? diyor Rab.’

⁵¹“Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar! Siz tıpkı atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruh’a karşı direniyorsunuz. ⁵²⁻⁵³Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil Olan’ın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler. Melekler aracılığıyla buyrulan Yasa’yı alıp da buna uymayan sizler, şimdi de Adil Olan’a ihanet edip O’nu katlettiniz!”

İstefanos’un Taşlanıp Öldürülmesi

⁵⁴Kurul üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular, İstefanos’a

karşı dışlerini gıcırdattılar. ⁵⁵Kutsal Ruh’la dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğe dikip Tanrı’nın görkemini ve Tanrı’nın sağında duran İsa’yı gördü. ⁵⁶“Bakın” dedi, “Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu’nun* Tanrı’nın sağında durmakta olduğunu görüyorum.”

⁵⁷Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp çığıllarak atarak hep birlikte İstefanos’a saldırdılar. ⁵⁸Onu kentten dışarı atıp taşla tuttular. İstefanos’a karşı tanıklık etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar. ⁵⁹İstefanos taş yağmuru altında, “Rab İsa, ruhumu al!” diye yakarıyordu. ⁶⁰Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: “Ya Rab, bu günahı onlara yüklemeyin!” Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

8 İstefanos’un öldürülmesini Saul da onaylamıştı.

O gün Yerusolüm’deki kiliseye* karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye’nin her yanına dağıldılar. ²Bazı dindar kişiler, İstefanos’u gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular. ³Saul ise inanlılar topluluğunu* kırıp geçirmeye başladı. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu.

Filipus Samiriye’de

⁴Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı. ⁵Filipus, Samiriye* Kenti’ne gidip oradakilere Mesih’i* tanıtmaya başladı. ⁶Filipus’u dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler. ⁷Birçoklarının içinden kö-

1 7:44 “Tanıklık Çadırı”: İsraililer’in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı’nın Musa aracılığıyla halkına verdiği, On Buyruk’un yazıldığı taş levhalar bu çadırda bulunurdu. 1 7:51 “Yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar”: Tanrı’ya yürekten bağlı olmayan, O’nun sözünü dinlemeyen kişiler. 7:44 Çık.25:9,40; İbr.8:5 7:45 Yşu.3:14-17; 18:1 7:46 2Sa.7:1-16; 1Ta.17:1-14 7:47 1Kr.6:1-38; 2Ta.3:1-17 7:48-50 Yşa.66:1-2 7:51 Yşa.63:10 8:3 Elç.22:4-5; 26:9-11

tü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi. *Ve o kentte büyük sevinç oldu.

Büyücü Simun

⁹Ne var ki, kentte bir süreden beri büyücülük yapan ve Samiriye halkını şaşkına çeviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu. ¹⁰Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, “Büyük Güç dedikleri Tanrı gücü işte budur” derlerdi. ¹¹Uzun zamandan beri onları büyücülüğüyle şaşkına çevirdiği için onu dikkatle dinlerlerdi. ¹²Ama Tanrı'nın Egemenliği* ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjde'yi duyuran Filipus'un söylediklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz* oldular. ¹³Simun'un kendisi de inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipus'un yanında kaldı. Doğüstü belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce şaşkına döndü.

¹⁴Yeruşalim'deki elçiler, Samiriye halkının, Tanrı'nın sözünü benimseyip duyunca Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler. ¹⁵Petrus'la Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. ¹⁶Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemişti. Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar. ¹⁷Petrus'la Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.

¹⁸⁻¹⁹Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruh'un verildiğini gören Simun onlara para teklif ederek, “Bana da bu yetkiyi verin, kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruh'u alsın” dedi.

²⁰Petrus, “Paran da yok olsun, sen del!” dedi, “Çünkü Tanrı'nın armağanını parayla elde edebileceğini sandın. ²¹Senin bu işte bir payın, bir hakkın yok. Yüreğin, Tanrı'nın gözünde doğru değildir. ²²Bu kötülüğünden tövbe

et ve Rab'be yalvar, yüreğindeki bu düşünce belki bağışlanır. ²³Senin kin dolu, kötülüğe tutsak biri olduğunu görüyorum.”

²⁴Simun, “Benim için Rab'be yalvarın da söylediklerinizden hiçbirini başıma gelmesin” diye karşılık verdi.

²⁵Petrus'la Yuhanna tanıklık edip Rab'bin sözünü bildirdikten sonra, Samiriye'nin birçok köyünde de Müjde'yi duyura duyura Yeruşalim'e döndüler.

Filipus ve Etiyopyalı

²⁶Bu arada Rab'bin bir meleği Filipus'a şöyle seslendi: “Kalk, güneye doğru, Yeruşalim'den Gazze'ye inen yola, çöl yoluna git.” ²⁷Filipus da kalkıp gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadım gördü. Bu adam Etiyopya'ı Kraliçesi Kandaki'nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinelerinden sorumluydu. Yeruşalim'e, tapınmaya gelmişti. ²⁸Geri dönerken arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nı okuyordu. ²⁹Ruh Filipus'a, “Git” dedi, “Şu arabaya yetiş.”

³⁰Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Yeşaya'yı okumakta olduğunu işitti. “Acaba okuduklarını anlıyor musun?” diye sordu.

³¹Hadım, “Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim ki?” diyerek Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını rica etti. ³²Kutsal Yazılar'dan okuduğu bölüm şuydu:

“Koyun gibi kesime götürüldü;
Kırkıcının önünde kuzu nasıl ses çıkarmazsa,
O da öylece ağzını açmadı.

³³Aşağılandığında adalet O'ndan esirgendi.

O'nun soyunu kim anacak?
Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi.”

³⁴Hadım Filipus'a, "Lütfen açıklar mısın, peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?" diye sordu.

³⁵Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazılar'ın bu bölümünden başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdi.

³⁶⁻³⁷Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, "Bak, burada su var" dedi. "Vaftiz* olmama ne engel var?"^k

³⁸Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipus'la hadım birlikte suya girdiler ve Filipus hadımı vaftiz etti. ³⁹Sudan çıktıkları zaman Rab'bin Ruh'u Filipus'u hemen oradan uzaklaştırdı. Filipus'u bir daha görmeyen hadım sevinç içinde yoluna devam etti. ⁴⁰Filipus ise kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Sezariye'ye varıncaya dek bütün kentleri dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

İsa Saul'a Görünüyor

9 ¹⁻²Saul ise Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm soluyordu. Başkâhine gitti, Şam'daki havralara verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada İsa'nın yolunda yürüyen kadın erkek, kimi bulsa tutuklayıp Yerusâlim'e getirmek niyetindeydi. ³Yol alıp Şam'a yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı. ⁴Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, "Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" dediğini işitti.

⁵Saul, "Ey Efendim, sen kimsin?" dedi.

"Ben senin zulmettiğin İsa'yım" diye yanıt geldi. ⁶"Haydi kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek."

⁷Saul'la birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde kalakaldılar. Sesi duyularsa da, kimseyi göremediler. ⁸Saul yerden kalk-

tı, ama gözlerini açtığında hiçbir şey göremiyordu. Sonra kendisini elinden tutup Şam'a götürdüler. ⁹Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiyip içmedi.

¹⁰Şam'da Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görüşünde Rab ona, "Hananya!" diye seslendi.

"Buradayım, ya Rab" dedi Hananya.

¹¹Rab ona, "Kalk" dedi, "Doğru Sokak denilen sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şu anda orada dua ediyor. ¹²Görümünde yanına Hananya adlı birinin geldiğini ve gözlerini açmak için ellerini kendisinin üzerine koyduğunu görmüştür."

¹³Hananya şöyle karşılık verdi: "Ya Rab, birçoklarının bu adam hakkında neler anlattıklarını duydum. Yerusâlim'de senin kutsallarına nice kötülük yapmış! ¹⁴Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkâhinlerden yetki almıştır."

¹⁵Rab ona, "Git!" dedi. "Bu adam, benim adımla öteki uluslara*, krallara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir aracımdır. ¹⁶Benim adım uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim."

¹⁷Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu. "Saul kardeş" dedi, "Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolaysın diye beni yolladı." ¹⁸O anda Saul'un gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz* oldu. ¹⁹Sonra yemek yiyip kuvvet buldu.

Saul, Şam'da ve Yerusâlim'de

Saul birkaç gün Şam'daki öğrencilerin yanında kaldı. ²⁰Havralarda İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu hemen du-

k 8:36-37 Bazı Grekçe elyazmaları, "Filipus, 'Bütün yüreğinle iman edersen, vaftiz olabilirsin' dedi. Hadım da, 'İman ediyorum ki, İsa Mesih Tanrı'nın Oğlu'dur' dedi" sözlerini de içerir.

yurmaya başladı. ²¹Onu duyanların hepsi şaşkına döndü. “Yeruşalim’de bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi? Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?” diyorlardı. ²²Saul ise günden güne güçleniyordu. İsa’nın Mesih* olduğuna dair kanıtlar göstererek Şam’da yaşayan Yahudiler’i şaşkına çeviriyordu.

²³Aradan günler geçti. Yahudiler Saul’u öldürmek için bir düzen kurdular. ²⁴Ne var ki, kurdukları düzenle ilgili haber Saul’a ulaştı. Yahudiler onu öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözlüyorlardı. ²⁵Ama Saul’un öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler.

²⁶Saul Yeruşalim’e varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor, İsa’nın öğrencisi olduğuna inanamıyorlardı. ²⁷O zaman Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul’un Şam yolunda Rab’bi nasıl gördüğünü, Rab’bin de onunla konuştuğunu, Şam’da ise onun İsa adını nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı. ²⁸Böylelikle Saul, Yeruşalim’de girip çıktıkları her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rab’bin adını korkusuzca duyurmaya başladı. ²⁹Dili Grekçe olan Yahudiler’le konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeyi tasarlıyorlardı. ³⁰Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye’ye götürüp oradan Tarsus’a yolladılar.

³¹Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye’deki* inanlılar topluluğu* esenliğe kavuştu. Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruh’un yardımıyla sayıca büyüyordu.

Eneas ve Tabita

³²Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Lidda’da yaşayan kutsallara da uğra-

dı. ³³Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı. ³⁴Petrus ona, “Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor” dedi. “Kalk, yatağını topla.” Eneas hemen ayağa kalktı. ³⁵Lidda ve Şaron’da yaşayan herkes onu gördü ve Rab’be döndü.

³⁶Yafa’da, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi. ³⁷O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp üst kattaki odaya koydular. ³⁸Lidda Yafa’ya yakın olduğundan, Petrus’un Lidda’da bulunduğunu duyan öğrenciler ona iki kişi yollayıp, “Vakit kaybetmeden yanımıza gel” diye yalvardılar.

³⁹Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak Petrus’un çevresinde toplandılar. Ona, Ceylan’ın kendileriyle birlikteyken diktığı entarilerle üstlükleri gösterdiler. ⁴⁰Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek, “Tabita, kalk” dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus’u görünce doğrulup oturdu. ⁴¹Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra kutsallarla dul kadınları çağırdı, Ceylan’ı diri olarak onlara teslim etti. ⁴²Bu olayın haberi bütün Yafa’ya yayıldı ve birçokları Rab’be inandı. ⁴³Petrus uzunca bir süre Yafa’da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

İman Eden Yüzbaşı

10 Sezariye’de Kornelius adında bir adam vardı. “İtalyan” taburunda yüzbaşıydı. ²Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrı’dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı’ya sürekli dua ederdi. ³Bir gün saat* üç sularında, bir görünümde Tanrı’nın bir meleğinin

kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, “Kornelius” diye seslendi.

⁴Kornelius korku içinde gözlerini ona dikti, “Ne var, efendim?” dedi.

Melek ona şöyle dedi: “Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı. ⁵Şimdi Yafa'ya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simun'u çağır. ⁶Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanına kalıyor.”

⁷Kendisiyle konuşan melek uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki uşağıyla özel yardımcılarından dindar bir askeri çağırıldı. ⁸Kendilerine her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi.

Petrus'un Görümü

⁹Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat* on iki sularında Petrus dua etmek için dama çıktı. ¹⁰Acıkınca da yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti. ¹¹Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirildiğini gördü. ¹²Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı. ¹³Bir ses ona, “Kalk Petrus, kes ve ye!” dedi.

¹⁴“Asla olmaz, ya Rab!” dedi Petrus. “Hiçbir zaman bayağı ya da murdar* herhangi bir şey yemedim.”

¹⁵Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrus'a, “Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme” dedi. ¹⁶Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne hemen göğe alındı.

¹⁷Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görünümün ne anlamla gelebileceğini düşünüyor, Kornelius'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evinin kapısına kadar geldiler. ¹⁸Evdekilere seslenerek, “Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?” diye sordular.

¹⁹Petrus hâlâ görünümün anlamını düşünürken Ruh ona, “Bak, üç kişi seni arıyor” dedi. ²⁰“Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim.”

²¹Petrus aşağı inip adamlara, “Aradığınız kişi benim” dedi. “Gelişinizin sebebi ne acaba?”

²²“Doğru ve Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi ulusunca iyiliğiyle tanınan, Kornelius adında bir yüzbaşı var” dediler. “Kutsal bir melek ona, seni evine çağırıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu.” ²³Bunun üzerine Petrus onları içeri alıp konuk etti.

Petrus, Kornelius'un Evinde

Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'daki kardeşlerden bazıları da ona katıldı. ²⁴İkinci gün Sezariye'ye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu. ²⁵Eve giren Petrus'u karşıladı, tapınırcasına ayaklarına kapandı. ²⁶Petrus ise onu ayağa kaldırarak, “Kalk, ben de insanım” dedi.

²⁷Petrus Kornelius'la konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü. ²⁸Onlara şöyle dedi: “Bir Yahudi'nin başka ulustan biriyle ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu bilirsiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar* dememem gerektiğini gösterdi. ²⁹Bu nedenle, çağırıldığım zaman hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi, beni ne amaçla çağırtığınızı sorabilir miyim?”

³⁰Kornelius, “Üç gün* önce bu sıralarda, saat* üçte evimde dua ediyordum” dedi. “Birdenbire, parlak giysili bir adam önüme çıkıverdi. ³¹‘Kornelius’ dedi, ‘Tanrı senin duanı işitti, verdiği sadakaları andı. ³²Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u ça-

ğırt. O, deniz kıyısında oturan derici Simun'un evinde kalıyor.' ³³Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rab'bin sana buyurduğu her şeyi dinlemek üzere Tanrı'nın önünde toplanmış bulunuyoruz."

³⁴⁻³⁵O zaman Petrus söz alıp şöyle dedi: "Tanrı'nın insanlar arasında ayırım yapmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum. ³⁶Tanrı'nın, herkesin Rabbi olan İsa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğulları'na ilettiği bildiriden haberiniz vardır. ³⁷⁻³⁸Yahya'nın vaftiz* çağrısından sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'de meydana gelen olayları, Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini* biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi.

³⁹"Biz İsa'nın, Yahudiler'in ülkesinde ve Yerusâlim'de yaptıklarının hepsine tanık olduk. O'nu çarmıha gerip öldürdüler. ⁴⁰Ama Tanrı O'nu üçüncü gün diriltti ve açıkça görünmesini sağladı. ⁴¹İsa halkın tümüne değil de, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklara –ölümden dirilmesinden sonra kendisiyle birlikte yiyip içen bizlere– göründü. ⁴²Tanrı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyuramamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu. ⁴³Peygamberlerin hepsi O'nunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır."

⁴⁴Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi. ⁴⁵Petrus'la birlikte gelen Yahudi^m imanlılar, Kutsal Ruh

armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar. ⁴⁶⁻⁴⁷Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı'yı yücelttiklerini duyuyorlardı.

O zaman Petrus, "Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suyla vaftiz* olmalarına kim engel olabilir?" dedi. ⁴⁸Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında kalması için ricada bulundular.

Petrus'un Açıklamaları

11 Elçilerle bütün Yahudiye'deki kardeşler, öteki ulusların da Tanrı'nın sözünü kabul ettiklerini duyular. ²Ama Petrus Yerusâlim'e gittiği zaman sünnet yanlıları onu eleştirdiler. ³"Sünnetsiz* kişilerin evine gidip yemek yemişsin!" dediler.

⁴Petrus baştan başlayarak olanları tek tek onlara anlattı. ⁵"Ben Yafa Kenti'nde dua ediyordum" dedi. "Kendimden geçerek bir görüm gördüm. Büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtıldığını, bunun gökten inip benim bulunduğum yere kadar geldiğini gördüm. ⁶Gözlerimi çarşafa dikip dikkatle baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklılar, yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm. ⁷Sonra bir sesin bana, 'Kalk, Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim.

⁸"'Asla olmaz, ya Rab!' dedim. 'Ağızma hiçbir zaman bayağı ya da murdar* bir şey girmedir.'

⁹"Ses ikinci kez gökten geldi: 'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme' dedi. ¹⁰Bu, üç kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı.

¹¹"Tam o sırada Sezariye'den bana gönderilen üç kişi, bulunduğumuz evin önünde durdular. ¹²Ruh bana, ayırım gözetmeden onlarla birlikte git-

memi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, varıp adamın evine girdik. ¹³Adam bize, evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: ‘Yafa’ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun’u çağır. ¹⁴O sana, senin ve bütün ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek.’

¹⁵“Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onların da üzerine indi. ¹⁶O zaman Rab’bin söylediği şu sözü anımsadım: ‘Yahya suyla vaftiz* etti, sizler ise Kutsal Ruh’la vaftiz edileceksiniz.’ ¹⁷Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesih’e inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara verdiyse, ben kimim ki Tanrı’ya karşı koyayım?”

¹⁸Bunları dinledikten sonra yatıştılar. Tanrı’yı yücelterek şöyle dediler: “Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da vermiştir.”

Antakya’daki İmanlılar

¹⁹İstefanos’un öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakya’ya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudiler’e duyuruyorlardı. ²⁰Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakya’ya gidip Grekler’le* de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsa’yla ilgili Müjde’yi bildirdiler. ²¹Onların arasında etkin olan Rab’bin gücü” sayesinde çok sayıda kişi inanıp Rab’be döndü.

²²Olup bitenlerin haberi, Yeruşalim’deki kiliseye ulaştı. Bunun üzerine imanlılar Barnaba’yı Antakya’ya gönderdiler. ²³⁻²⁴Kutsal Ruh’la ve imanla dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakya’ya varıp Tanrı lütfunun meyvelerini görünce sevindi. Herkesi,

candan ve yürekten Rab’be bağlı kalmaya özendirdi. Sonuç olarak Rab’be daha birçok kişi kazanıldı.

²⁵⁻²⁶Sonra Barnaba, Saul’u aramak için Tarsus’a gitti. Onu bulunca da Antakya’ya getirdi. Böylece Barnaba’yla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar topluluğuyla* bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğittiler. Öğrencilere ilk kez Antakya’da Mesihçiler^o adı verildi.

²⁷O günlerde Yeruşalim’den Antakya’ya bazı peygamberler geldi. ²⁸Bunlardan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olduğunu Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık, Klavdius’un imparatorluğu sırasında oldu. ²⁹Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye’de yaşayan kardeşlere gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar. ³⁰Bu kararı yerine getirip bağışlarını Barnaba ve Saul’un eliyle kilisenin ihtiyarlarına* gönderdiler.

Petrus’un Hapisten Kaçışı

12 O sırada kral Hirodes*, kiliseden* bazı kişilere eziyet etmeye başladı. ²Yuhanna’nın kardeşi Yakup’u kılıçla öldürttü. ³Yahudiler’in bundan memnun kaldığını görünce ardından Petrus’u da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek Bayramı* sırasında yaptı. ⁴Petrus’u tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fışh Bayramı’ndan* sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi. ⁵Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu. Ama inanlılar topluluğu* onun için Tanrı’ya hareketle dua ediyordu.

⁶Petrus, Hirodes’in kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasın-

n 11:21 “Rab’bin gücü”: Grekçe “Rab’bin eli”. o 11:25-26 “Mesihçiler”: Mesih* sözcüğünden türetilen bu lakap Grekçe’de “Hristianos” diye geçer.

11:16 Elç.1:5 11:19 Elç.8:1-4 11:28 Elç.21:10 12:4 Çık.12:1-27

da uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu. ⁷Birdenbire Rab'bin bir meleği göründü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrus'un böğrüne dokunup onu uyardı. "Çabuk, kalk!" dedi. O anda zincirler Petrus'un bileklerinden düştü.

⁸Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıkclarını giy" dedi. Petrus da söylemeni yaptı. "Abanı giy, beni izle" dedi melek. ⁹Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görünüm gördüğünü sanıyordu. ¹⁰Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrus'un yanından ayrıldı.

¹¹O zaman kendine gelen Petrus, "Rab'bin bana meleğini gönderdiğini şimdi gerçekten anlıyorum" dedi. "O beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının uğrayacağını umduğu bütün belalardan kurtardı."

¹²Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu. ¹³Petrus'un dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya bakmaya gitti. ¹⁴Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan tekrar içeri koşarak, "Petrus kapıda duruyor!" diye haber verdi.

¹⁵"Çıldırılmışsın sen!" dediler ona. Ama kız üstelleyince, "Onun meleği olmalı" dediler.

¹⁶Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşıp kaldılar. ¹⁷Petrus, eliyle susmalarını işaret ederek Rab'bin onu zindandan nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, "Bu haberleri Yakup'la öbür kardeşlere iletin" diyerek oradan ayrılıp başka bir yere gitti.

¹⁸Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, "Petrus'a

ne oldu?" diye sordular. ¹⁹Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi.

Kral Hirodes'in Ölümü

Bundan sonra Hirodes, Yahudiye'den Sezariye'ye gidip bir süre orada kaldı. ²⁰Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastus'u kendi taraflarına çekerek barış isteginde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu.

²¹Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı. ²²Halk, "Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!" diye bağıırıyordu. ²³O anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi.

²⁴Tanrı'nın sözü ise yayılıyor, etkisini artırırıyordu.

²⁵Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yerusallim'den döndüler.

Barnaba'yla Saul'un Görevlendirilmesi

13 Antakya'daki kilisede* peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı* Hirodes'le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul. ²Bunlar Rab'be tapınıp oruç* tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: "Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağırılmış olduğum görev için bana ayırın." ³Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnaba'yla Saul'un üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler.

Kıbrıs'ta

⁴Kutsal Ruh'un buyruğuyla yola çıkan Barnaba'yla Saul, Selefkıye'ye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler. ⁵Salamis'e varınca Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna'yı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı.

⁶Adayı baştan başa geçerek Baf'a geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudi'yle karşılaştılar. ⁷⁻⁸Baryeşu, Vali Sergius Pavlus'a yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnaba'yla Saul'u çağırıp Tanrı'nın sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeşu –büyücü anlamına gelen öbür adıyla Elimas– onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı. ⁹⁻¹⁰Ama Kutsal Ruh'la dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimas'a dikerek, “Ey İblis'in oğlu!” dedi. “Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıkla dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rab'bin düz yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin? ¹¹İşte şimdi Rab'bin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin.”

O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı. ¹²Olanları gören vali, Rab'le ilgili öğretiyi hayranlıkla karşıladı ve iman etti.

Pisidya Sınırındaki Antakya'da

¹³Pavlus'la beraberindekiler Baf'tan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kenti'ne gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yerusâlim'e döndü. ¹⁴Onlar Perge'den yollarına devam ederek Pisidya sınırındaki Antakya'ya geçtiler.

Sabat Günü* havraya girip oturdular. ¹⁵Kutsal Yasa ve peygamberlerin yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, “Kardeşler, halka verecek bir öğüdünüz varsa buyurun, konuşun” diye haber yolladılar.

¹⁶Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, “Ey İsraililer ve Tanrı'dan korkan* yabancılar, dinleyin” dedi. ¹⁷⁻¹⁸“Bu halkın, yani İsrail'in Tanrısı, bizim atalarımızı seçti ve Mısır'da gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk yıl onlara katlandı⁵. ¹⁹⁻²⁰Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü.

“Sonra Tanrı, Peygamber Samuel'in zamanına kadar onlar için hâkimler yetiştirdi. ²¹Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul'u yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı. ²²Tanrı, onu tahttan indirdikten sonra onlara kral olarak Davut'u başa geçirdi. Onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: ‘İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar.’ ²³Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı gönderdi. ²⁴İsa'nın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail halkını, tövbe edip vaftiz* olmaya çağırdı. ²⁵Yahya görevini tamamlarken şöyle diyordu: ‘Beni kim sayıyorsunuz? Ben Mesih* değilim. Ama O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayağındaki çarığa bağını çözmeye bile layık değilim.’

²⁶“Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Tanrı'dan korkan yabancılar, bu kurtuluş bildirisi bize gönderil-

⁵ 13:17-18 “Onlara katlandı”: Bazı Grekçe elyazmalarında “Onları besledi”.

13:17-18 Çık.1:7; 12:51 13:17-18 Say.14:34; Yas.1:30-31 13:19-20 Yas.7:1; Yşu.14:1-19:51

13:19-20 Hâk.2:16; 1Sa.3:20 13:21 1Sa.8:5; 10:21 13:22 1Sa.13:14

13:22 1Sa.16:12; Mez.89:20 13:24 Mar.1:4; Luk.3:3

13:25 Mat.3:11; Mar.1:7; Luk.3:16; Yu.1:19-20,27

di. ²⁷Çünkü Yerusâlim'de yaşayanlar ve onların yöneticileri İsa'yı reddettiler. O'nu mahkûm etmekle her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş oldular. ²⁸O'nda ölüm cezasını gerektiren herhangi bir suç bulamadıkları halde, Pilatus'tan O'nun idamını istediler. ²⁹O'nunla ilgili yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra O'nu çarmıhtan indirip mezara koydular. ³⁰Ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. ³¹İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celile'den Yerusâlim'e gelenlere günlerce görüldü. Bu kişiler şimdi halka O'nun tanıklığını yapıyor.

³²⁻³³“Biz de size Müjde'yi duyuruyoruz: Tanrı İsa'yı diriltmekle, atalarımıza verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi:

‘Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum.’

³⁴“Tanrı, O'nu asla çürümek üzere ölümden dirilttiğini şu sözlerle belirtmiştir:

‘Size, Davut'a söz verdiğim
Kutsal ve güvenilir nimetleri
vereceğim.’

³⁵“Bunun için başka bir yerde de şöyle der:

‘Kutsalının çürümesine izin
vermeyeceksin.’

³⁶“Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti. ³⁷Oysa Tanrı'nın dirilttiği Kişi'nin bedeni çürümedi. ³⁸⁻³⁹Dolayısıyla kar-

deşler, şunu bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla bağışlanacağı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musa'nın Yasası'yla aklanamadığınız her suçtan O'nun aracılığıyla aklanır. ⁴⁰⁻⁴¹Dikkat edin, peygamberlerin sözünü ettiği şu durum sizin başınıza gelmesin:

‘Bakın, siz alay edenler,
Şaşkına dönüp yok olun!
Sizin gününüzde bir iş yapıyorum,
Öyle bir iş ki, biri size anlatsa
inanmazsınız.’ ”

⁴²Pavlus'la Barnaba havradan çıkar-ken halk onları, bir sonraki Şabat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı. ⁴³Havradaki topluluk dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan yabancılardan birçoğu onların ardından gitti. Pavlus'la Barnaba onlarla konuşarak onları devamlı Tanrı'nın lütfunda yaşamaya özendirdiler.

⁴⁴Ertesi Şabat Günü kent halkının hemen hemen tümü Rab'bin sözünü dinlemek için toplanmıştı. ⁴⁵Kalabalığı gören Yahudiler büyük bir kıskançlık içinde, küfürlerle Pavlus'un söylediklerine karşı çıktılar. ⁴⁶Pavlus'la Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: “Tanrı'nın sözünü ilk önce size bildirmemiz gerekiyordu. Siz onu reddettiğinize ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz. ⁴⁷Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur:

‘Yeryüzünün dört bucağına
kurtuluş götürmen için
Seni uluslara ışık yaptım.’ ”

⁴⁸Öteki uluslardan olanlar bunu işitince sevindiler ve Rab'bin sözünü yü-

celttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.

⁴⁹Böylece Rab'bin sözü bütün yörede yayıldı. ⁵⁰Ne var ki Yahudiler, Tanrı'ya tapan saygın kadınlarla kent ileri gelen erkeklerini kışkırttılar, Pavlus'la Barnaba'ya karşı bir baskı hareketi başlatıp onları bölge sınırlarının dışına attılar. ⁵¹Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye ayaklarının tozunu silkerek Konya'ya gittiler. ⁵²Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh'la doluydu.

Konya'da

14 Aynı şekilde Konya'da da Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnaba öyle etkili konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den* çok kişi iman etti. ²Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere karşı kışkırtarak zihinlerini bulandırdılar. ³Orada uzunca bir süre kalan Pavlus'la Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara belirttiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriye doğruladı. ⁴Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudiler'in, bazıları da elçilerin tarafını tuttu.

⁵Yahudiler'le öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri hırpalayıp taş tutmak için düzen kurdular. ⁶⁻⁷Bunu öğrenen Pavlus'la Barnaba, Likaonya'nın Lистра ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjde'yi yaydılar.

Listra ve Derbe'de

⁸Listra'da, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü, hiç yürüyemiyordu. ⁹⁻¹⁰Pavlus'un söylediklerini dinledi. Onu dikkatle süzen Pavlus, iyileştirilebileceğine ima-

nı olduğunu görerek yüksek sesle ona, "Kalk, ayaklarının üzerinde dur!" dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı.

¹¹Pavlus'un ne yaptığını gören halk Likaonya dilinde, "Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmiş!" diye haykırdı. ¹²Barnaba'ya Zeus^p, Pavlus'a da konuşmada öncülük ettiği için Hermes^r adını taktılar. ¹³Kentin hemen dışında bulunan Zeus Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi.

¹⁴Ne var ki elçiler, Barnaba'yla Pavlus, bunu duyunca giysilerini yırtarak kalabalığın içine daldılar. ¹⁵"Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" diye bağırdılar. "Biz de sizin gibi insanız, aynı yaradılışa sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrı'ya dönmeye çağırıyoruz. ¹⁶Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi. ¹⁷Yine de kendini tanıksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur yağdırıyor, çeşitli ürünleriyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyeceklerle doyurup yüreklerinizi sevinçle dolduruyor." ¹⁸Bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını güçlkle engelleyebildiler.

¹⁹Ne var ki, Antakya ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekerek Pavlus'u taşladılar; onu ölmüş sanarak kentin dışına sürüklediler. ²⁰Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti. ²¹⁻²²O kentte de Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindiler.

p 14:12 "Zeus": Grekler'in inanışına göre en büyük ilah. **r 14:12** "Hermes": Grekler'in inanışına göre, Zeus'un özel yardımcısı ve sözcüsü olan ilah.

13:51 Mat.10:14; Mar.6:11; Luk.9:5; 10:10-11

Antakya'ya Dönüş

Pavlus'la Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antakya'ya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret verdiler. “Tanrı'nın Egemenliği'ne*, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir” diyorlardı. ²³İmanlılar için her kilisede* ihtiyarlar* seçtiler. Dua ve oruçla* onları, inandıkları Rab'be emanet ettiler.

²⁴Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilya'ya geldiler. ²⁵Perge'de Tanrı sözünü bildirdikten sonra Antalya'ya gittiler. ²⁶Oradan gemiyle, artık tamamlamış bulundukları görev için Tanrı'nın lütfuna emanet edildikleri yer olan Antakya'ya döndüler. ²⁷Ora-ya vardıklarında inanlılar topluluğu- nu* bir araya getirip Tanrı'nın kendileri aracılığıyla neler yaptığını, öteki uluslara* iman kapısını nasıl açtığını anlattılar. ²⁸Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre kaldılar.

Yeruşalim'deki Toplantı

15 Yahudiye'den gelen bazı kişiler Antakya'daki kardeşlere, “Siz Musa'nın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız” diye öğretiyorlardı. ²Pavlus'la Barnaba bu adamlarla bir hayli çekişip tartıştılar. Sonunda Pavlus'la Barnaba'nın, başka birkaç kardeşle birlikte Yeruşalim'e gidip bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla* görüşmesi kararlaştırıldı. ³Böylece kilise* tarafından gönderilenler, öteki uluslardan* olanların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlata anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler. ⁴Yeruşalim'e geldiklerinde inanlılar topluluğu*, elçiler ve ihtiyarlarca iyi karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.

⁵Ne var ki, Ferisi* mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: “Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gerekir.”

⁶Elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar. ⁷Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, “Kardeşler” dedi, “Öteki uluslar Müjde'nin bildirisini benim ağızımdan duyup inansınlar diye Tanrı'nın uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz. ⁸İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruh'u tıpkı bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi. ⁹Onlarla bizim aramızda hiçbir ayırım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı. ¹⁰Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz? ¹¹Bizler, Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle.”

¹²Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtileri tek tek anlattılar. ¹³Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: “Kardeşler, beni dinleyin” dedi. ¹⁴“Simun, Tanrı'nın öteki uluslardan kendine ait olacak* bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır. ¹⁵⁻¹⁶Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi:

‘Bundan sonra ben geri dönüp, Davut'un yıkık konutunu yeniden kuracağım.

Onun yıkıntılarını yeniden kurup Onu tekrar ayağa kaldıracacağım.

¹⁷⁻¹⁸ Öyle ki, geriye kalan insanlar,

s 15:14 “Kendine ait olacak”: Grekçe “Kendi adı için”.

15:1 Lev.12:3 15:7 Elç.10:1-43 15:8 Elç.2:4; 10:44 15:15-18 Amo.9:11-12

Bana ait olan⁸ bütün uluslar
Rab'bi arasınlar.
Bunları ta başlangıçtan bildiren
Rab,
İşte böyle diyor.⁹

¹⁹“Bu nedenle, kanımca öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız. ²⁰Ancak putlara sunulup murdar* hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan sakınmaları gerektiğini onlara yazmalıyız. ²¹Çünkü çok eski zamanlardan beri Musa'nın sözleri her kentte duyurulmakta, her Şabat Günü* havralarda okunmaktadır.”

Öteki Uluslardan Olan İmanlılara Mektup

²²Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla* elçiler ve ihtiyarlar*, kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antakya'ya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silas'ı seçtiler. ²³Onların eliyle şu mektubu yolladılar:

“Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan siz kardeşlere selam! ²⁴Bizden bazı kişilerin yanınıza geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırdığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik. ²⁵Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik. ²⁶Bu ikisi, Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir. ²⁷Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silas'ı gönderiyor-

ruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar. ²⁸⁻²⁹Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın.”

³⁰Adamlar böylece yola koyulup Antakya'ya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler. ³¹İmanlılar, mektuptaki yüreklendirici sözleri okuyunca sevindiler. ³²Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler. ³³⁻³⁴Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler. ³⁵Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretilip Rab'bin sözünü müjdelediler.

Pavlus'la Barnaba Arasında Anlaşmazlık

³⁶Bundan bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya, “Rab'bin sözünü duyurduğumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim” dedi. ³⁷Barnaba, Markos denilen Yuhanna'yı da yanlarında götürmek istiyordu. ³⁸Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte göreve devam etmeyen Markos'u yanlarında götürmeyi uygun görmedi. ³⁹Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı. ⁴⁰Silas'ı seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rab'bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı.

⁴¹Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını* pekiştirdi.

Timoteos, Pavlus'la Silas'a Katılıyor

16 Pavlus, Derbe ve Listra'ya da uğradı. Listra'da Timoteos adında bir İsa öğrencisi vardı. Annesi inanlı bir Yahudi, babası ise Grek'ti*. ²Listra ve Konya'daki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı. ³Timoteos'u kendisiyle birlikte götürmek isteyen Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu. ⁴Kent kent dolaşarak Yerusolim'deki elçilerle ihtiyarların* aldığı kararları inanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı. ⁵Böylelikle toplulukların* imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

Pavlus'un Makedonya'yla İlgili Görümü

⁶Kutsal Ruh'un, Tanrı sözünü Asya İli'nde* yaymalarını engellemesi üzerine Pavlus'la arkadaşları Friky ve Galatya bölgesinden geçtiler. ⁷Misya sınırına geldiklerinde Bitinya bölgesine geçmek istediler. Ama İsa'nın Ruhu onlara izin vermedi. ⁸Bunun üzerine Misya'dan geçip Troas Kenti'ne gittiler. ⁹O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam durmuş, ona yalvarıyordu: "Makedonya'ya geçip bize yardım et" diyor. ¹⁰Pavlus'un gördüğü bu görümden sonra hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrı'nın bizi, Müjde'yi oradakilere duyurmaya çağırdığı sonucuna varmıştık.

Lidya'nın İman Etmesi

¹¹Troas'tan denize açılıp doğru Semadirek Adası'na, ertesi gün de Neapolis'e gittik. ¹²Oradan da Filipi'ye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonya'nın o bölgesinde

önemli bir kentti. Birkaç gün bu kentte kaldık.

¹³Şabat Günü* kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık. ¹⁴Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kenti'nden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrı'ya tapan biriydi. Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı. ¹⁵Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz* olduktan sonra bizi evine çağırdı. "Beni Rab'bin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın" dedi ve bizi razı etti.

Pavlus'la Silas Hapiste

¹⁶Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekte haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu. ¹⁷Pavlus'u ve bizleri izleyerek, "Bu adamlar yüce Tanrı'nın kullarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!" diye bağırıp durdu. ¹⁸Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, "İsa Mesih'in adıyla, bu kızın içinden çıkmanı buyuruyorum" dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı.

¹⁹Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler. ²⁰⁻²¹Onları yargıçların karşısına çıkartarak, "Bu adamlar Yahudi'dir" dediler, "Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yayıyorlar."

²²Halk da Pavlus'la Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerini yırtıp sıyrarak değnekle dövülmeleri için buyruk verdi. ²³Onları iyice dövdürdükten sonra hapse atıldılar. Zindancıya, onları sıkı güvenlik altında tutmasını buyurdular. ²⁴Bu

buyruğu alan zindancı onları hapishanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomruğa vurdu.

²⁵Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu. ²⁶Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutukevi temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü. ²⁷Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekip canına kıymak istedi. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı. ²⁸Ama Pavlus yüksek sesle, "Canına kıyma, hepimiz buradayız!" diye seslendi.

²⁹Zindancı ışık getirip içeri daldı. Titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı. ³⁰Onları dışarı çıkararak, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?" diye sordu.

³¹Onlar, "Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler. ³²Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rab'in sözünü bildirdiler. ³³Gece'nin o saatinde zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz* oldu. ³⁴Pavlus'la Silas'ı evine götürerek sofraya kurdu. Tanrı'ya inanmak, onu ve evindekilerin hepsini sevince boğmuştu.

³⁵Gün doğunca yargıçlar görevlileri göndererek, "O adamları serbest bırak" dediler. ³⁶Zindancı bu sözleri Pavlus'a ilette. "Yargıçlar serbest bırakılmanız için haber gönderdi. Şimdi çıkabilirsiniz, esenlikle gidin" dedi.

³⁷Ama Pavlus görevlilere şöyle dedi: "Roma vatandaşı* olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse atılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çıkarınsınlar!"

³⁸Görevliler bu sözleri yargıçlara ilette. Yargıçlar, Pavlus'la Silas'ın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular. ³⁹Gelip özür dilediler. Sonra onları dışarı çıkararak kentten ayrılma-

larını rica ettiler. ⁴⁰Pavlus'la Silas zindandan çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

Selanik'te

17 Amfipolis ve Apollonya'dan geçerek Selanik'e geldiler. Burada Yahudiler'in bir havrası vardı. ²Pavlus, her zamanki gibi Yahudiler'e giderek art arda üç Şabat Günü* onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı. ³Mesih'in* acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğine dair açıklamalarda bulunuyor, kanıtlar gösteriyordu. "Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir" diyordu. ⁴Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlus'la Silas'a katıldılar.

⁵Yahudiler bunu kıskandı. Çarşı pazarından topladıkları bazı kötü insanlardan bir kalabalık oluşturup kentte kargaşalık çıkarttılar. Pavlus'la Silas'ı bulmak ve halkın önünde yargılamak amacıyla Yason'un evine saldırdılar. ⁶Onları bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. "Dünyayı altüst eden o adamlar buraya da geldiler" diye bağıryorlardı. ⁷"Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın* buyruklarına karşı geliyorlar." ⁸Bu sözleri işiten kalabalık ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı. ⁹Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini kefaletle serbest bıraktılar.

Veriya'da

¹⁰Kardeşler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. Onlar oraya varınca Yahudiler'in havrasına gittiler. ¹¹Veriya'daki Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyor,

öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı. ¹²Böylelikle içlerinden birçokları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti.

¹³Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Veriya'da da Tanrı'nın sözünü duyurduğunu öğrenince oraya gittiler, halkı kışkırtıp ayağa kaldırdılar. ¹⁴Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriya'da kaldılar. ¹⁵Pavlus'la birlikte gidenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Sonra Pavlus'tan, Silas'la Timoteos'un bir an önce kendisine yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler.

Atina'da

¹⁶Onları Atina'da bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu görünce yüreğinde derin bir acı duydu. ¹⁷Bu nedenle, gerek havrada Yahudiler'le ve Tanrı'ya tapan yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle tartışıp durdu. ¹⁸Epikürcü^u ve Stoacı^ü bazı filozoflar onunla atışmaya başladılar. Kimi, "Bu lafesi ne demek istiyor?" derken, kimi de, "Galiba yabancı ilahların haberciliğini yapıyor" diyordu. Çünkü Pavlus, İsa'yla ve dirilişle ilgili Müjde'yi duyuruyordu. ¹⁹Onlar Pavlus'u alıp Ares Tepesi Kurulu'na^v götürdüler. Ona, "Yaydığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?" dediler. ²⁰"Kulağımıza yabancı gelen bazı konulardan söz ediyorsun. Bunların anlamını öğrenmek isteriz."

²¹Bütün Atinalılar ve kentte bulunan yabancılar, vakitlerini hep yeni

düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.

²²Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun önüne çıkıp şunları söyledi: "Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum. ²³Ben çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde,

BİLİNMEYEN TANRI'YA

diye yazılmış bir sunağa bile rastladım. Sizin bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı ben size tanıtayım.

²⁴"Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. ²⁵Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. ²⁶Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. ²⁷Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir. ²⁸Nitekim, 'O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O'nda varız.' Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.'

²⁹"Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini düşünmemeliyiz. ³⁰Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor. ³¹Çün-

u 17:18 "Epikürcü": Grek filozofu Epikür'ün (İ.Ö. 341-270) öğretisini benimseyen kişi. Bu öğretiye göre ruh, beden gibi ölümlüdür, yeryüzündeki yaşamdan başka yaşam yoktur. Kişinin, mutluluğu ataraksiyada (ruh dinginliğinde) araması gereklidir. **ü 17:18** "Stoacı": Kişinin, mutluluğu ancak bütün acılar ve zevklerden kaçınmakla bulabileceğini savunan Grek filozofu Zenon'un (İ.Ö.?335-?263) öğretilerini benimseyen kişi. **v 17:19** "Ares Tepesi Kurulu": Grekçe "Areopagos" (Ares Tepesi); eski Atinalılar'ın, ilk zamanlarda Ares Tepesi'nde toplanmış, daha sonraları da bu adla anılagelmiş olan ulusal meclisi. **17:24-25** 1Kr.8:27; 2Ta.6:18; Yşa.42:5

kü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.”

³²Ölülerin dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, “Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz” dedi. ³³Bunun üzerine Pavlus aralarından çıkıp gitti. ³⁴Birkaç kişi ona katılıp inandı. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

Korint'te

18 Bundan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e gitti. ²⁻³Ora da Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. Bunlar, Klavdius'un bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yolunda ki buyruğu üzerine, kısa süre önce İtalya'dan gelmişlerdi. Akvila ile Priskilla'nın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadırcılıktı. ⁴Pavlus, her Şabat Günü* havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu.

⁵Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı sözünü yaymaya verdi. Yahudiler'e, İsa'nın Mesih* olduğuna dair tanıklık ediyordu. ⁶Ama Yahudiler karşı gelip ona sövmeye başlayınca Pavlus, giysilerini silkerek, “Başınıza geleceklemlerin sorumlusu sizsiniz!” dedi. “Sorumluluk benden gitti”. Bundan böyle öteki uluslara gideceğim.” ⁷Pavlus oradan çıktı, Tanrı'ya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustus'un evi havranın bitişigindeydi. ⁸Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab'be inandı. Pavlus'u dinleyen Korintliler'den birçoğu da inanıp vaf-tiz* oldu.

⁹Bir gece Rab bir görünümde Pavlus'a, “Korkma” dedi, “Konuş, susma! ¹⁰Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kentte benim halkım çoktur.”

¹¹Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı ve halka sürekli Tanrı'nın sözünü öğretti.

¹²Gallio'nun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlus'a karşı gelen Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar. ¹³“Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde Tanrı'ya tapınmaları için insanları kandırıyor” dediler.

¹⁴Pavlus tam söze başlayacakken Gallio Yahudiler'e şöyle dedi: “Ey Yahudiler, davanız bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizleri sabırla dinlemem gerekirdi. ¹⁵Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğuna göre, bu da vaya kendiniz bakın. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem.” ¹⁶Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu. ¹⁷Hep birlikte, havranın yöneticisi Sos-tenis'i yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı.

Antakya'ya Dönüş

¹⁸Pavlus Korint'teki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlarla vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriye'ye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenhere'de saçlarını kestirmişti. ¹⁹Efes'e vardıkları zaman Priskilla ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi havraya giderek Yahudiler'le tartışmaya başladı. ²⁰Bunlar daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de, Pavlus kabul etmedi. ²¹Ama onlara veda ederken, “Tanrı dilerse yanınıza yine döneceğim” dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı.

²²Sezariye'ye vardktan sonra Yerus-şalim'e gidip oradaki kiliseyi* ziya-

y 18:6 “ ‘Başınıza geleceklemlerin sorumlusu sizsiniz!’ dedi. ‘Sorumluluk benden gitti.’ ”: Grekçe “ ‘Kanınız başınıza!’ dedi. ‘Ben temizim.’ ”

ret etti, oradan da Antakya'ya geçti. ²³Bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı; Galatya bölgesini ve Frikya'yı dolaşarak bütün öğrencileri ruhça pekiştirdi.

Apollos

²⁴Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu. ²⁵Rab'bin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece Yahya'nın vaftizini* bildiği halde İsa'yla ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu. ²⁶Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.

²⁷Apollos Ahaya'ya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahaya'ya varınca Tanrı'nın lütufuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti. ²⁸Söyle ki Kutsal Yazılar'dan, İsa'nın Mesih* olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

Pavlus Efes'te

19 ¹⁻²Apollos Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu.

"Kutsal Ruh'un varlığından habermiz yok ki!" dediler.

³"Öyleyse neye dayanarak vaftiz* oldunuz?" diye sordu.

"Yahya'nın öğretilisine dayanarak vaftiz olduk" dediler.

⁴Pavlus, "Yahya'nın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi" dedi. "Halbuki, kendisinden sonra gelecek Olan'a,

yani İsa'ya inanmalarını söyledi." ⁵Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular. ⁶Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar. ⁷Aşağı yukarı on iki kişiydiler.

⁸Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp durdu, onları Tanrı'nın Egemenliği* konusunda ikna etmeye çalıştı. ⁹Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler ve İsa'nın yolunu halkın önünde kötülemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranus'un dershanesinde her gün tartışmalarını sürdürdü. ¹⁰Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi olsun Grek* olsun, Asya İli'nde* yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti.

¹¹Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu. ¹²Söyle ki, Pavlus'un bedenine değen peşkir ve peştamallar hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu.

¹³Çevrede dolaşp kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı Yahudiler de kötü ruhlara tutsak olanları Rab İsa'nın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar. "Pavlus'un tanıttığı İsa'nın adıyla size emrediyoruz!" diyorlardı. ¹⁴Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.

¹⁵Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: "İsa'yı biliyor, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?" ¹⁶İçinde kötü ruh bulunan adam onlara saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.

¹⁷Bu haber, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler'le Grekler'e ulaştı. Hepsini bir korku aldı ve Rab İsa'nın adı

büyük bir saygınlık kazandı. ¹⁸İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip anlatıyordu. ¹⁹Büyüculükle uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktilar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler. ²⁰Böylelikle Rab'bin sözü güçlü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu.

²¹Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahaya'dan geçip Yerusâlim'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem gerek" diyordu. ²²Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya göndererek kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı.

Efes'teki Kargaşalık

²³O sırada İsa'nın yoluna ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı. ²⁴Artemis² Tapınağı'nın gümüşten maketlerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el sanatçılarına bir hayli iş sağlıyordu. ²⁵Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayarak onlara şöyle dedi: "Efendiler, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz. ²⁶Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efes'te değil, neredeyse bütün Asya İli'nde* çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyorsunuz. ²⁷Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır, hem de ulu tanrıça Artemis'in Tapınağı'nın hiçe sayılması ve bütün Asya İli'yle bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi vardır."

²⁸Oradakiler bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemisi uludur!" diye bağırmağa başladılar. ²⁹Kent bûsbütün karıştı. Halk, Pavlus'un yol

arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yakalayıp sürükleyerek birlikte tiyatroya koştu. ³⁰Pavlus halkın arasına girmek istediye de, öğrenciler onu bırakmadı. ³¹Hatta, Pavlus'un dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber yollayarak tiyatrodaki görünmemesi için yalvardılar.

³²Tiyatrodaki topluluk karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Çoğu ne için toplandığını bile bilmiyordu. ³³Yahudiler İskender'i öne çıkarınca kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret yapan İskender, halka savunmasını yapmak istedi. ³⁴Ama halk kendisinin Yahudi olduğunu anlayınca hep bir ağızdan yaklaşıp iki saat boyunca, "Efesliler'in Artemisi uludur!" diye bağırıp durdu.

³⁵Kalabalığı yatıştıran belediye yazmanı, "Ey Efesliler" dedi, "Efes Kenti'nin, ulu Artemis Tapınağı'nın ve gökten düşen kutsal taşın bekçisi olduğunu bilmeyen var mı? ³⁶Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun için sakın olmanız ve düşüncesiz bir şey yapmamanız gerekir. ³⁷Buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza sövdüler. ³⁸Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden şikâyeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar⁴ da var. Karşılıklı suçlamalarını orada yapsınlar. ³⁹Soruşturacağınız başka bir durum varsa, bunun yasal bir toplantıda çözümlenmesi gerekir. ⁴⁰Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını veremeyeceğiz." ⁴¹Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

Pavlus Troas'ta

20 Pavlus, kargaşalık yatıştıktan sonra öğrencileri çağırıp onla-

z 19:24 "Artemis": Grekler'in önemli bir tanrıçası; Artemis'in ya da Latince adıyla Diana'nın en büyük tapınağı Efes Kenti'ndeydi. **a 19:38** "Yargıçlar": Grekçe "Valiler".

rı yüreklendirdi. Sonra kendilerine ve da ederek Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı. ²O yöreleri dolaşarak imanluları yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistan'a^b gitti. ³Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gitmek üzereyken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi. ⁴Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanikliler'den Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya İli'nden* Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gittiler. ⁵Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler. ⁶Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan* sonra Filip'i'den denize açılıp beş günde Troas'a gelerek onlarla buluştuk. Orada yedi gün kaldık.

⁷Haftanın ilk günü* ekmek bölme için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü. ⁸Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok kandil yanıyordu. ⁹Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca da ikinci^c kattan aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı. ¹⁰Aşağı inen Pavlus delikanlının üzerine kapanıp onu kucakladı. "Telaşlanmayın, yaşıyor!" dedi. ¹¹Sonra yukarı çıkıp ekmek bölü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu, sonra oradan ayrıldı. ¹²Çocuğu diri olarak evine götüren imanlılar bu olaydan büyük cesaret aldılar.

¹³Biz önden giderek gemiye bindik ve Assos'a hareket ettik. Pavlus'u bradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemişti. ¹⁴Bizi Assos'ta karşılayınca onu

gemiye alıp Midilli'ye geçtik. ¹⁵Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Üçüncü gün Sisam'a uğradık ve bir gün sonra Milet'e vardık. ¹⁶Pavlus, Asya İli'nde vakit kaybetmemek için Efes'e uğramaya karar vermişti. Pentikost Günü Yerusolim'de olabilmek umuduyla acele ediyordu.

Pavlus Efesli İhtiyarlara Veda Ediyor

¹⁷Pavlus, Milet'ten Efes'e haber yollayarak kilisenin ihtiyarlarını* yanına çağırttı. ¹⁸Yanına geldikleri zaman onlara şöyle dedi: "Asya İli'ne* ayak bastığım ilk günden beri, sizinle bulunduğum bütün süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz. ¹⁹Yahudiler'in kurduğu düzenlerden çektiğim sıkıntıların ortasında Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulluk ettim. ²⁰Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim. ²¹Hem Yahudiler'i hem de Grekler'i*, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve Rab-bimiz İsa'ya inanmaya çağırdım.

²²"Şimdi de Ruh'a boyun eğerek Yerusolim'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum. ²³Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların beklediğine dair her kentte beni uyarıyor. ²⁴Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsa'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunu bildiren Müjde'ye tanıklık etme görevini tamamlayayım.

²⁵"Şimdi aralarında dolaşıp Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum. ²⁶Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleye-

b 20:2 Burada Yunanistan sözcüğünün Roma İmparatorluğu'nun ili Ahaya için kullanıldığı sanılıyor. **c 20:9** "İkinci": Grekçe "Üçüncü". (Zemin kat birinci kat sayılırdı).

yim: Ben kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim^c. ²⁷Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim. ²⁸Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab'bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atadınız. ²⁹Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranızda gireceğini biliyorum. ³⁰Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak. ³¹Bunun için uyanık durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın.

³²“Şimdi sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir. ³³Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim. ³⁴Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir. ³⁵Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsa'nın, ‘Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur’ diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim.”

³⁶Pavlus bu sözleri söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti. ³⁷Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar, onu öptüler. ³⁸Onları en çok üzen, “Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz” demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

Yeruşalim'e Yolculuk

21 Onlardan ayrılınca denize açılıp doğru İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya

geçtik. ²Fenike'ye gidecek bir gemi bulduk, buna binip denize açıldık. ³Kıbrıs'ı görünce güneyinden geçerek Suriye'ye yöneldik ve Sur Kenti'nde karaya çıktık. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı. ⁴İsa'nın oradaki öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruh'un yönlendirmesiyle Pavlus'u Yeruşalim'e gitmemesi için uyardılar. ⁵Günümüz dolunca kentten ayrılıp yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettik. ⁶Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.

⁷Sur'dan deniz yolculuğumuza devam ederek Batlamya Kenti'ne geldik. Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık. ⁸Ertesi gün ayrılıp Sezariye'ye geldik. Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine giderek onun yanında kaldık. ⁹Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.

¹⁰Oraya varışımızdan birkaç gün sonra Yahudiye'den Hagavos adlı bir peygamber geldi. ¹¹Bu adam bize yaklaşip Pavlus'un kuşağını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, “Kutsal Ruh şöyle diyor: ‘Yahudiler, bu kuşağın sahibini Yeruşalim'de böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler.’”

¹²Bu sözleri duyunca hem bizler hem de oralılar Yeruşalim'e gitmemesi için Pavlus'a yalvardık. ¹³Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: “Ne yapıyorsunuz, ne diye ağlayıp yüreğimi sızlatıyorsunuz? Ben Rab İsa'nın adı uğruna Yeruşalim'de yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım.”

¹⁴Pavlus'u ikna edemeyince, “Rabbin istediği olsun” diyerek sustuk.

¹⁵Bir süre sonra hazırlığımızı yapıp Yeruslaim'e doğru yola çıktık. ¹⁶Sezariye'deki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde kalacağımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minason'a götürdüler.

Pavlus Yeruslaim'de

¹⁷Yeruslaim'e vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle karşıladılar. ¹⁸Ertesi gün Pavlus'la birlikte Yakup'u görmeye gittik. İhtiyarların* hepsi orada toplanmıştı. ¹⁹Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla Tanrı'nın öteki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı.

²⁰Bunları işitince Tanrı'yı yücelttiler. Pavlus'a, "Görüyorsun kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasa'nın candan savunucusudur" dediler. ²¹"Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamalarını söylüyor, Musa'nın Yasası'na sırt çevirmeleri gerektiğini öğretiyormuşsun. ²²Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar. ²³Bunun için sana dediğimizi yap. Aramızda adak adanmış dört kişi var. ²⁴Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. Böylelikle herkes, seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasa'ya uygun olarak yaşadığını anlasın. ²⁵Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınmalarını öngören kararımızı yazmıştık."

²⁶Bunun üzerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağa girerek arınma günlerinin ne zaman

tamamlanacağını, her birinin adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.

Pavlus Tutuklanıyor

²⁷Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya İli'nden* bazı Yahudiler Pavlus'u tapınakta görünce bütün kalabalığı kışkırtarak onu yakaladılar. ²⁸"Ey İsraililer, yardım edin!" diye bağırdılar. "Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasa'ya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa bazı Grekler'i sokarak bu kutsal yeri kirletti." ²⁹Bu Yahudiler, daha önce kentte Pavlus'un yanında gördükleri Efesli Trofimos'un, Pavlus tarafından tapınağa sokulduğunu sanıyorlardı.

³⁰Bütün kent ayağa kalkmıştı. Her taraftan koşuşup gelen halk Pavlus'u tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı. ³¹Onlar Pavlus'u öldürmeye çalışırken, bütün Yeruslaim'in karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı. ³²Komutan hemen yüzbaşılara askerleri yanına alarak kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlus'u dövmeyi bıraktı. ³³O zaman komutan yaklaşıp Pavlus'u yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, "Kimdir bu adam, ne yaptı?" diye sordu.

³⁴Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağıırıyordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlus'un kaleye götürülmesini buyurdu. ³⁵Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öylesine azmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar. ³⁶Kalabalık, "Öldürün onu!" diye bağırarak onları izliyordu.

Pavlus Kendini Savunuyor

³⁷Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, "Sana bir şey söyleyebilir miyim?" dedi.

Komutan, “Grekçe biliyor musun?” dedi. ³⁸“Sen bundan bir süre önce bir ayaklanma başlatıp dört bin tedhişçi-yi^d çöle götüren Mısırlı değil misin?”

³⁹Pavlus, “Ben Kilikya’dan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım” dedi. “Rica ederim, halka birkaç söz söylememe izin ver.” ⁴⁰Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikilip eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani* dilinde konuşmaya başladı.

22 “Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin” dedi. ²⁻³Pavlus’un kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyle devam etti: “Ben Yahudi’yim. Kilikya’nın Tarsus Kenti’nde doğdum ve burada, Yerusâlim’de Gamaliel’in dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim. ⁴İsa’nın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım. ⁵Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Şam’a doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yerusâlim’e getirmektir.

⁶“Ben öğleye doğru yol alıp Şam’a yaklaşıırken, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı. ⁷Yere yıkıldım. Bir sesin bana, ‘Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?’ dediğini işittim.

⁸“ ‘Ey Efendim, sen kimsin?’ diye sordum.

“Ses bana, ‘Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa’yım’ dedi. ⁹Yanımdakiler

ışığı gördülerse de, benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar.

¹⁰“ ‘Rab, ne yapmalıyım?’ diye sordum.

“Rab bana, ‘Kalk, Şam’a git’ dedi, ‘Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.’ ¹¹Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam’a götürdüler.

¹²⁻¹³“Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasa’ya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudiler’in kendisinden övgüyle söz ettiği bu adam gelip yanımda durdu ve, ‘Saul kardeş, gözlerin görsün!’ dedi. Ve ben o anda onu gördüm.

¹⁴“Hananya, ‘Atalarımızın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olan’ı görüp O’nun ağzından bir ses işitmen için seni seçmiştir’ dedi. ¹⁵“Görüp iştiklerini bütün insanlara duyurarak O’nun tanıklığını yapacaksın. ¹⁶Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, O’nun adını anarak vaftiz* ol ve günahlarından arın!’

¹⁷⁻¹⁸“Ben Yerusâlim’e döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada, kendimden geçerek Rab’bi gördüm. Bana, ‘Çabuk ol’ dedi, ‘Yerusâlim’den hemen ayrıl. Çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.’

¹⁹“ ‘Ya Rab’ dedim, ‘Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar. ²⁰Üstelik sana tanıklık eden İstefanos’un kanı döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekkilik ederek yapılanları onayladım.’

²¹“Rab bana, ‘Git’ dedi, ‘Seni uzak-taki uluslara göndereceğim.’ ”

Roma Vatandaşı Pavlus

²²Pavlus’u buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, “Böylesini yeryüzün-

den temizlemeli, yaşaması uygun değil!" diye seslerini yükselttiler.

²³⁻²⁴Onlar böyle bağırır, üstlüklerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlus'un kalenin içine götürülmesini buyurdu. Halkın neden Pavlus'un aleyhine böyle bağırıldığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi. ²⁵Kendisini sınırlarla bağlayıp kollarını getiriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya, "Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşı* kamçılamaz ya-saya uygun mudur?" dedi.

²⁶Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. "Ne yapıyorsun?" dedi. "Bu adam Roma vatandaşıymış."

²⁷Komutan Pavlus'un yanına geldi, "Söyle bakayım, sen Romalı mısın?" diye sordu.

Pavlus da, "Evet" dedi.

²⁸Komutan, "Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim" diye karşılık verdi.

Pavlus, "Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım" dedi.

²⁹Onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler. Kendisini bağlatan komutan da, onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu.

Pavlus Yüksek Kurul'un Önünde

³⁰Komutan ertesi gün, Yahudiler'in Pavlus'u tam olarak neyle suçladıklarını öğrenmek için onu hapisten getirtti, başkâhinlerle bütün Yüksek Kurul'un* toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul'un önüne çıkardı.

buyruk verdi. ³Bunun üzerine Pavlus ona, "Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!" dedi. "Hem oturmuş Kutsal Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'yı çiğneyerek beni dövdürüyorsun."

⁴Çevrede duranlar, "Tanrı'nın başkâhinine hakaret mi ediyorsun?" dediler.

⁵Pavlus, "Kardeşler, başkâhin olduğumu bilmiyordum" dedi. "Nitekim, 'Halkını yönetenleri kötöleme' diye yazılmıştır."

⁶Oradakilerden bir bölümünün Saduki*, öbürlerinin de Ferisi* mezhebinden olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurul'a şöyle seslendi: "Kardeşler, ben özbeöz Ferisi'yim. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için yargılanmaktayım." ⁷Pavlus'un bu sözü üzerine Ferisiler'le Sadukiler çekişmeye başladılar, Kurul ikiye bölündü.

⁸Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar.

⁹Kurul'da büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilginleri* kalkıp ateşli bir şekilde, "Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz" diye bağırıyorlardı. "Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?" ¹⁰Çekişme öyle şiddetlendi ki komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerin aşağı inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu.

¹¹O gece Rab Pavlus'a görünüp, "Cesur ol" dedi, "Yeruşalim'de benimle ilgili nasıl tanıklık ettinse, Roma'da da öyle tanıklık etmen gerekir."

Pavlus'u Öldürme Girişimleri

¹²Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. "Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip içersen, bize lanet olsun!" diye ant içtiler. ¹³Bu anlaşmaya katılanların sayısı kırkı

23 Yüksek Kurul'u dikkatle süzen Pavlus, "Kardeşler" dedi, "Ben bugüne dek Tanrı'nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım." ²Başkâhin Hananya, Pavlus'un yanında duranlara onun ağzına vurmaları için

aşıyordu. ¹⁴Bunlar başkâhinlerle ileri gelenlerin yanına gidip şöyle dediler: “Biz, ‘Pavlus’u öldürmeden ağzımıza bir şey koyarsak, bize lanet olsun!’ diye ant içtik. ¹⁵Şimdi siz Yüksek Kurul’la* birlikte, Pavlus’a ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırıcakmış gibi, komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul’a gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız.”

¹⁶Ne var ki, Pavlus’un kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duydu. Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlus’a ilette. ¹⁷Yüzbaşılardan birini yanına çağırarak Pavlus, “Bu genci komutana götür, kendisine ileticeği bir haber var” dedi.

¹⁸Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. “Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmış” dedi.

¹⁹Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. “Bana bildirmek istediğin nedir?” diye sordu.

²⁰“Yahudiler sözbirliği ettiler” dedi, “Pavlus’la ilgili durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Yüksek Kurul’a götürmeni rica edecekler. ²¹Ama sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona pusu kurmuş bekliyor. ‘Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyip içerssek, bize lanet olsun!’ diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini bekliyorlar.”

²²Komutan, “Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme” diye uyardıktan sonra genci salıverdi.

Pavlus Sezariye’ye Yollanıyor

²³Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: “Akşam saat* dokuzda Sezariye’ye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın. ²⁴Ayrıca Pavlus’u bindirip Vali Feliks’in ya-

nına sağ salım ulaştırmak için hayvan sağlayın.” ²⁵⁻²⁶Sonra şöyle bir mektup yazdı:

“Klavdius Lisias’tan,
Sayın Vali Feliks’e selam.

²⁷Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşı olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım. ²⁸Kendisini neyle suçladıklarını bilmek istediğim için onu Yahudiler’in Yüksek Kurulu’nun önüne çıkarttım. ²⁹Suçlamanın, Yahudiler’in yasasına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir suçlama yoktu. ³⁰Bana bu adama karşı bir tutak kurulduğu bildirilince onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini sana bildirmelerini buyurdum.”

³¹Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus’u alıp geceleyin Antipatris’e götürdüler. ³²Ertesi gün, atlıları Pavlus’la birlikte yola devam etmek üzere bırakarak kaleye döndüler. ³³Atlılar Sezariye’ye varınca mektubu valiye verip Pavlus’u teslim ettiler. ³⁴⁻³⁵Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus’un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, “Seni suçlayanlar da gelsin, o zaman seni dinlerim” dedi. Sonra Pavlus’un, Hiroides’in* sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.

Pavlus Feliks’in Önünde Suçlanıyor

24 Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariye’ye gelip Pavlus’la ilgili şikâyetlerini valiye ilettiler. ²⁻³Pavlus çağrılınca Tertullus suçlamalarına başladı. “Ey erdemli Feliks!” dedi. “Senin sayende uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız.

Aldığın önlemlerle de bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıklarını, her zaman ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz. ⁴Seni fazla yormak istemiyorum; söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyü dinlemenin rica ediyorum.

⁵“Biz şunu anladık ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler arasında kargaşalık çıkaran bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşlarından biridir. ⁶⁻⁸Tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu yakaladık. ⁹Onu sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğruluğunu kendisinden öğrenebilirsin.” ¹⁰Oradaki Yahudiler de anlatılanların doğru olduğunu söyleyerek bu suçlamalara katıldılar.

¹⁰Valinin bir işareti üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: “Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum. ¹¹Sen kendin de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yeruşalim’e gidişimden bu yana sadece on iki gün geçti. ¹²Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentin başka bir yerinde herhangi biriyle tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya çalışırken görmüşlerdir. ¹³Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları da sana kanıtlayamazlar. ¹⁴Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin tarikat dedikleri Yol’un bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrısı’na kulluk ediyorum. Kutsal Yasa’da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum. ¹⁵Aynı bu adamların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrı’ya umut bağladım. ¹⁶Bu nedenle ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum.

¹⁷“Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için Yeruşalim’e geldim. ¹⁸Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. Ancak orada Asya İli’nden* bazı Yahudiler bulunuyordu. ¹⁹Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, senin önüne çıkıp suçlamalarını belirtmeleri gerekir. ²⁰Buradakiler de, Yüksek Kurul’un* önündeki duruşmam sırasında bende ne suç bulduklarını açıklasınlar. ²¹Önlerine çıkarıldığımda, ‘Bugün, ölümlerin dirilişi konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım’ diye seslenmiştim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler.”

²²İsa’nın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne ertelerken, “Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias gelince veririm” dedi. ²³Oradaki yüzbaşıya da Pavlus’u gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanımasını, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine engel olmamasını buyurdu.

²⁴Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi, Pavlus’u çağırarak Mesih İsa’ya olan inancı konusunda onu dinledi. ²⁵Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya kapıldı. “Şimdilik gidebilirsin” dedi, “Fırsat bulunca seni yine çağırırım.” ²⁶Bir yandan da Pavlus’un kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırtır, onunla sohbet ederdi.

²⁷İki yıl dolunca görevini Porkius Festus’a devreden Feliks, Yahudiler’in gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus’u hapisteye bıraktı.

e 24:6-8 Bazı Grekçe elyazmaları, “Ve kendi yasamıza göre yargılamak istedik. Ne var ki, komutan Lisias gelip kaba kuvvet kullanarak onu elimizden aldı götürdü. Onu suçlayanların sana başvurmalarını buyurdu” sözlerini de içerir. 24:17-18 Elç.21:17-28 24:21 Elç.23:6

Festus'un Önünde Yargılanma

25 Eyaletle vardıktan üç gün sonra Festus, Sezariye'den Yerusâlim'e gitti. ²⁻³Başkâhinlerle Yahudiler'in ileri gelenleri, Pavlus'la ilgili şikâyetlerini ona açıkladılar. Festus'tan kendilerine bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlus'u Yerusâlim'e getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi. ⁴⁻⁵Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutuklu bulunduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, "Aranızda yetkili olanlar benimle gelsinler; bu adam yanlış bir şey yapmışsa, ona karşı suç duyurusunda bulunsunlar" dedi.

⁶Festus, onların arasında sadece sekiz on gün kadar kaldı; sonra Sezariye'ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlus'un getirilmesini buyurdu. ⁷Pavlus içeri girince, Yerusâlim'den gelen Yahudiler çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular. ⁸Pavlus, "Ne Yahudiler'in yasasına, ne tapınağa, ne de Sezar'a* karşı hiçbir günah işlemedim" diyerek kendini savundu.

⁹Yahudiler'in gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlus'a şöyle karşılık verdi: "Yerusâlim'e gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?"

¹⁰Pavlus, "Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde durmaktayım" dedi, "Burada yargılanmam gerekir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudiler'e karşı hiçbir suç işlemedim. ¹¹Şayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı yaptığı suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni on-

ların eline teslim edemez. Davamın Sezar'a iletilmesini istiyorum."

¹²Festus, danışma kuruluyla görüş-tükten sonra şu yanıtı verdi: "Davayı Sezar'a ilettin, Sezar'a gideceksin."

Festus, Kral Agrippa'ya Danışıyor

¹³Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki^f, Festus'a bir nezaket ziyaretinde bulunmak üzere Sezariye'ye geldiler. ¹⁴Bir süre orada kaldılar. Bu arada Festus, Pavlus'la ilgili durumu krala anlattı. "Feliks'in tutuklu olarak bıraktığı bir adam var" dedi. ¹⁵"Yerusâlim'de bulunduğum sırada Yahudiler'in başkâhinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikâyetlerini açıkladılar, onu cezalandırmamı istediler.

¹⁶"Ben onlara, 'Herhangi bir sanığı, kendisini suçlayanlarla yüzleştirmeden, kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu suçlayanların eline teslim etmek Romalılar'ın geleneğine aykırıdır' dedim. ¹⁷Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum. ¹⁸Ne var ki, kalkıp konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötülüklerle ilgili hiçbir suçlama yöneltmediler. ¹⁹Ancak onunla çekiştikleri bazı sorunlar vardı. Bunlar, kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin konulardı. ²⁰Bunları nasıl soruşturacağımı bilemediğim için Pavlus'a, Yerusâlim'e gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup olmayacağını sordum. ²¹Ama kendisi davasını İmparator'a^g iletti, İmparator'un kararına dek tutuklu kalmak istedi. Ben de onu İmparator'a^h göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum."

f 25:13 "Berniki": Agrippa'nın kızkardeşi. **g 25:21,25** "İmparator": Grekçe "Sevastos", Roma imparatorlarının unvanlarından biri olan Avgustus'un karşılığı. **h 25:21** "İmparator'a": Grekçe "Sezar'a".

²²Agrippa Festus'a, "Ben de bu adamı dinlemek isterdim" dedi.

Festus da, "Yarın onu dinlersin" dedi.

Pavlus, Agrippa'nın Önünde

²³Ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festus'un buyruğu üzerine Pavlus içeri getirildi.

²⁴Festus, "Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün efendiler" dedi, "Yeruşalim'de olsun, burada olsun, bütün Yahudi halkının bana şikâyet ettiği bu adamı görüyorsunuz. 'Onu artık yaşatmamalı!' diye haykırıyorlardı.

²⁵Oysa ben, ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemediğini anladım. Yine de, kendisi davasının İmparator'a iletilmesini istediğinden, onu göndermeye karar verdim. ²⁶Ama Efendimiz'e bu adamla ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önünüze ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkartmış bulunuyorum. Ama, bu soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir. ²⁷Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bence anlamsız."

26 ¹⁻²Agrippa Pavlus'a, "Kendini savunabilirsin" dedi.

Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: "Kral Agrippa! Yahudiler'in bana yönelttiği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum. ³Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.

⁴"Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketimde, gerek Ye-

ruşalim'de, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler. ⁵Beni eskiden beri tanırılar ve isteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebi olan Ferisiliğe* bağlı yaşadığımı tanıklık edebilirler. ⁶Şimdi ise, Tanrı'nın atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım. ⁷Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya canla başla kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudiler'in bana yönelttikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir. ⁸Sizler, Tanrı'nın ölüleri diriltmesini neden 'inanılmaz' görüyorsunuz?

⁹"Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeydim. ¹⁰Ve Yeruşalim'de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım. ¹¹Bütün havraları dolaşıp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için bulundukları yabancı kentlere bile giderdim.

¹²"Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a doğru yola çıkmıştım. ¹³Ey kralım, öğlende yolda giderken, gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımdan çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm. ¹⁴Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani* dilinde seslendiğini duydum. 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' dedi. 'Üvendiye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.'

¹⁵"Ben de, 'Ey Efendim, sen kimsin?' dedim.

" 'Ben senin zulmettiğin İsa'yım' diye yanıt verdi Rab. ¹⁶'Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili

sana göstereceklerime tanıklık edeceksin. ¹⁷⁻¹⁸Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın hükümlerliğinden Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasına da yer alsınlar.¹⁹

¹⁹“Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim. ²⁰Önce Şam ve Yeruşalim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrı'ya dönme ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım. ²¹Yahudiler'in beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu. ²²Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir. ²³Onlar, Mesih'in* acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi.”

²⁴Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, “Pavlus, çıldırmışsın sen! Çok okumak seni delirtiyor!” dedi.

²⁵Pavlus, “Sayın Festus” dedi, “Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum. ²⁶Kral bu konularda bilgili olduğu için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir. ²⁷Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? İnandığını biliyorum.”

²⁸Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: “Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip Mesihçi' mi yapacaksın?”

²⁹“İster kısa ister uzun sürede olsun” dedi Pavlus, “Tanrı'dan dilerim ki yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi olsun!”

³⁰⁻³¹Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıkdan sonra aralarında şöyle konuştular: “Bu adamın, ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şey yaptığı yok.” ³²Agrippa da Festus'a, “Bu adam davasını Sezar'a* iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi” dedi.

Pavlus'un Roma'ya Deniz Yolculuğu

27 İtalya'ya doğru yelken açmamıza karar verince, Pavlus'la öteki bazı tutukluları Avgustus¹ taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler. ²Asya İli'nin* kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bir Edremite gemisine binerek denize açıldık. Selanik'ten Makedonyalı Aristarhus da yanımızdaydı.

³Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Pavlus'a dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi. ⁴Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgar altından geçtik. ⁵Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne geldik. ⁶Orada, İtalya'ya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye bindirdi.

⁷Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kenti'nin açıklarına güçlükle gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak Girit'in rüzgar altından geçtik. ⁸Kıyı boyunca güçlükle ilerleyerek Laseya Kenti'nin

1 26:28 “Mesihçi”: Mesih* sözcüğünden türetilen bu lakap Grekçe'de “Hristianos” diye geçer.

i 27:1 “Avgustus”: Grekçe “Sevastos”.

26:20 Elç.9:18-20,28-29 26:23 1Ko.15:20 26:23 Ysa.42:6; 49:6

yakınlarında bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik.

⁹⁻¹⁰Epey vakit kaybetmiştik; oruç günü⁹ bile geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: “Efendiler” dedi, “Bu yolculuğun yalnız yük ve gemiye değil, canlarımıza da çok zarar ve ziyan getireceğini görüyorum.” ¹¹Ama yüzbaşı, Pavlus’un söylediklerini dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydu. ¹²Liman kışlamaya elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya, mümkünse Feniks’e ulaşış kışı orada geçirmeye karar verdiler. Feniks, Girit’in lodos ve karayele kapalı bir limanıdır.

Fırtına

¹³Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar. ¹⁴Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu. ¹⁵Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidemeyince, kendimizi sürüklenmeye bıraktık. ¹⁶Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin filikasını güçlükle sağlama alabildik. ¹⁷Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezi’nin^k sığıllıklarında karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirip kendilerini sürüklenmeye bıraktılar. ¹⁸Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar. ¹⁹Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar. ²⁰Günlerce ne güneş ne de yıldızlar

göründü. Fırtına da olanca şiddetiyle sürdüğünden, artık kurtuluş umudunu tümenden yitirmiştik.

²¹Adamlar uzun zaman yemek yiyemeyince Pavlus ortaya çıkıp şöyle dedi: “Efendiler, beni dinleyip Girit’ten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana uğramamanız gerekirdi. ²²Şimdi size öğüdüm şu: Cesur olun! Gemi mahvolacak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak. ²³⁻²⁴Çünkü kendisine ait olduğum, kendisine kulluk ettiğim Tanrı’nın bir meleği bu gece yanıma gelip dedi ki, ‘Korkma Pavlus, Sezar’ın* önüne çıkman gerekiyor. Dahası Tanrı, seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.’ ²⁵Bunun için efendiler, cesur olun! Tanrı’ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirildiği gibi olacak. ²⁶Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor.”

Gemi Karaya Oturuyor

²⁷On dördüncü gece İyon Denizi’nde^l sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezinlediler. ²⁸Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç^m olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler, on beş kulaçⁿ olduğunu gördüler. ²⁹Kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler. ³⁰Bu sırada gemiciler gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş tarafın demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indirdiler. ³¹Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, “Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız” dedi. ³²Bunun üzerine askerler ipleri kesip filikayı denize düşürdüler.

j 27:9-10 “Oruç günü”: Yahudiler’in Eylül ya da Ekim ayında kutladıkları bayram. Günümüzde Yom Kippur olarak bilinir (bkz. Lev.16:29-34).

k 27:17 “Sirte Körfezi”: Libya’nın kuzeybatı kıyılarında yer yer çok sığ olan körfez.

l 27:27 “İyon Denizi”: Grekçe “Adriya Denizi”. O çağda Adriya Denizi terimi bugünkü İyon Denizi’ni de içine alıyordu. m 27:28 “Yirmi kulaç”: Yaklaşık 36 m. (bkz. Birimler Cetveli).

n 27:28 “On beş kulaç”: Yaklaşık 27 m. (bkz. Birimler Cetveli).

³³Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırdı. “Bugün on dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız” dedi. ³⁴“Bunun için size rica ediyorum, yemek yiyin. Kurtuluşunuz için bu gerekli. Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir.” ³⁵Pavlus bunları söyledikten sonra eklemek aldı, hepsinin önünde Tanrı'ya şükretti, ekmeği bölüp yemeye başladı. ³⁶Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi. ³⁷Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. ³⁸Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler.

³⁹Gündüz olunca gördükleri karayı tanıyamadılar. Ama kumsalı olan bir körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler. ⁴⁰Demirleri kesip denizde bıraktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler. ⁴¹Gemi bir kum yükseltisine çarpıp karaya oturdu. Geminin başı kuma saplanıp kımıldamaz oldu, kık tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

⁴²Askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmek niyetindeydi. ⁴³⁻⁴⁴Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes sağ salım karaya çıktı.

Malta'da

28 Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik. ²Yerliler bize olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi dostça karşıladılar. ³Pavlus bir yığın

çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine attı. O anda ısıdan kaçan bir engerek onun eline yapıştı. ⁴Yerliler Pavlus'un eline asılan yılanı görünce birbirlerine, “Bu adam kuşkusuz bir katil” dediler. “Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı.” ⁵Ne var ki, elini silkip yılanı ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmedi. ⁶Halk, Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip de ona bir şey olmadığı görünce fikirlerini değiştirdiler. “Bu bir ilahtır!” dediler.

⁷Bulunduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça ağırladı. ⁸O sırada Publius'un babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi. ⁹Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip iyileştirildiler. ¹⁰Bizi bir sürü armağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler.

Roma'ya Varış

¹¹Üç ay sonra, kışı adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir İskenderiye gemisiyle denize açıldık. ¹²Sirakuza Kenti'ne uğrayıp üç gün kaldık. ¹³Oradan da yolumuza devam ederek Regium'a geldik. Ertesi gün güneyden esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoli'ye vardık. ¹⁴Orada bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalma-ya çağırdılar.

Sonunda Roma'ya vardık. ¹⁵Haberimizi alan Roma'daki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti, yüreklendi. ¹⁶Roma'ya girdiğimizde

Pavlus'un, bir asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi.

Pavlus'un Roma'daki Etkinlikleri

¹⁷Üç gün sonra Pavlus, Yahudiler'in ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bunlar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: "Kardeşler, halkımıza ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yerusallim'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim. ¹⁸Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim. ¹⁹Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, davamı Sezar'a* iletmek zorunda kaldım. Bunu, kendi ulusumdan herhangi bir şikâyetim olduğu için yapmadım. ²⁰Ben İsrail'in umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum. Sizi buraya, işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağırdım."

²¹Onlar Pavlus'a, "Yahudiye'den seninle ilgili mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında kötü bir haber getirmede, kötü bir şey söylemedi" dediler. ²²"Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz."

²³Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahdan akşama dek onlara Tanrı'nın Egemenliği'ne* ilişkin açıklamalar

da bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek Musa'nın Yasası'na, gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa hakkında ikna etmeye çalıştı. ²⁴Bazıları onun sözlerine inandı, bazıları ise inanmadı. ²⁵Birbirleriyle anlaşılmayınca, Pavlus'un şu son sözünden sonra ayrıldılar: "Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarınıza seslenen Kutsal Ruh doğru söyledi. ²⁶Ruh dedi ki,

'Bu halka gidip şunu söyle:

Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız,
Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz.

²⁷Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı,
Kulakları ağırlaştı.
Gözlerini kapadılar.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın,
Ve bana dönmesinler.
Dönselerdi, onları iyileştirirdim.'

²⁸⁻²⁹"Şunu bilin ki, Tanrı'nın sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir."^o

³⁰Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul etti. ³¹Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

^o 28:28-29 Bazı Grekçe elyazmaları, "Pavlus'un bu sözlerinden sonra Yahudiler kendi aralarında şiddetle tartışarak oradan ayrıldılar" sözlerini de içerir.

28:19 Elç.25:11 28:26-27 Ysa.6:9-10

Pavlus'tan

ROMALILAR'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Elçi Pavlus bu mektubu Yerus alim'e yapt ı bir yolculuk sırasında yazmıştır. Toplanan bağışları oradaki yoksul inanlılara iletmekle görevlendirilmişti (15:25-27). Bu da İ.S. 57-59 yılları arasında, Müjde'yi yaymak için  ıkt ı üçüncü yolculuğun sonlarında olabilir. Büyük olasılıkla Korint'ten yazmaktadır (El .20:1-3). Bundan sonra Yerus alim'e, Yerus alim'den de İspanya'ya gitmeyi, yol üzerinde de Roma'ya u ramayı tasarlar (1:9-15; 15:22-32). Daha  nce Roma'da Müjde'yi yaymış değildi, ama oradaki inanlıların birçoğunu taniyordu (16:3-16). Yayıd ı Müjde'yi, Tanrı'nın kendisini duyurmaya  a ırd ı bildiriyi¹ bu mektupta açıklamaktadır. 1:16-17 ayetlerinde şöyle diyor: Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin... kurtuluşu için Tanrı gücüdür. Tanrı'nın insanı aklad ı, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, 'İmanla aklanana yaşayacaktır.'²

Mektubun İçeriği: Mektubun ilk önemli konusu, Tanrı'nın gazabına ve yargısına yol açan insan g nahıdır². Pavlus bunu belirttikten sonra insanın bu kötü durumu için Tanrı'nın sunduğu çareyi açıklıyor. Tanrı insanları, İsa Mesih'e iman ettikleri için aklar, Musa'nın Yasası'na uydukları için de il³. Kutsal Yasa'nın gereklerini hiç kimse tümüyle yerine getiremez. Zaten Kutsal Yasa'nın amacı da başkadır. Yasa günahı tanımlar ve ciddiyetini vurgular. Dahası, Pavlus 6:1-23 ayetlerinde, Mesih'e ait olanların yalnız geçmişlerinden ötürü ba ışlanmakla kalmadıklarını, günah-tan da  zg r k lindiklarını açıklar. Pavlus'un dediği gibi, «Günah size egemen olmayacaktır» (6:14). İnananlar Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşadıkça Tanrı'nın istediği gibi yaşamış olacaklardır (8:1-14). Gerçekte Tanrı'nın amacı bunun da ötesine geçiyor (8:14-39): «Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun» (8:29).

Yahudi kökenli olan inanlılar topluluğu her ulustan geleni kabul etmeye başladığı bir sırada Pavlus Tanrı'nın Yahudiler'e ilişkin amacını irdelemeye bařlar⁴. Öyle anlaşılıyor ki, Roma'daki kilise hem Yahudi⁵ hem de öteki uluslardan⁶ gelen üyelerden oluyordu. Et yiyip yememek, belirli günleri kutlayıp kutlamamak (14:1-6) konusundaki tartışmalar da buna bir ipucu sayılabilir. Pavlus, Müjde'yi öteki uluslara duyurmaya  a ırlmıştı, ama kendi halkı için de büyük kaygıları vardı⁷. Bir başka kaygısı daha vardı, bu da öteki uluslardan olan inanlıların Yahudiler'e neler borçlu olduklarını bilmelerini istemesiydi⁸.

Pavlus mektubun son bölümlerinde (12:1-15:13) uygulamaya ilişkin    tleri peş peçe sıralıyor.

Ana Hatlar:*1:1-17 Giriş ve ana konu**1:18-3:20 İnsanın günahı**3:21-5:21 Tanrı, Mesih'e iman edenleri aklar**6:1-8:39 Artık günah size egemen olmayacaktır: Ruh'a bağlı yeni yaşam**9:1-11:36 Tanrı'nın İsrail için tasarladıkları**12:1-15:13 Yaşayan kurbanlar: Doğru davranmaya ilişkin öğütler**15:14-16:27 Pavlus'un tasarladığı ziyaret ve son selamlar***Kaynak Ayetler:** Bkz. s. 1368

1 İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam! ²⁻⁴Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsal ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi. ⁵Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk. ⁶İsa Mesih'in çağırılmışları olan sizler de bu uluslardan-sınız. ⁷Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus'un Roma'ya Gitme Özlemi

⁸İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'm'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor. ⁹⁻¹⁰Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. Tanrı'nın isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum. ¹¹Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok isti-

yorum. ¹²Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıyla cesaret buluruz demek istiyorum.

¹³Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum. ¹⁴Grekler'e* ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var. ¹⁵Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum. ¹⁶Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin –önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların– kurtuluşu için Tanrı gücüdür. ¹⁷Tanrı'nın insanı akladığı^a, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, “İmanla aklanan yaşayacaktır^b.”

Tanrı'ya İsyân

¹⁸Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. ¹⁹Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir. ²⁰Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri –sonsuz gücü ve Tanrılığı– dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılma-

a 1:17 “Tanrı'nın insanı akladığı” ya da “Tanrı'nın adaleti”. **b** 1:17 “İmanla aklanan yaşayacaktır” ya da “Doğru kişi imanla yaşayacaktır”.

1:13 Elç.19:21 1:16 Mar.8:38 1:17 Hab.2:4

ta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. ²¹Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü. ²²Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar. ²³Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.

²⁴Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onların yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti. ²⁵Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı^c koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kuluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övmeye layıktır! Amin.

²⁶İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler. ²⁷Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.

²⁸Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışsız davranışlara teslim etti. ²⁹Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar. ³⁰⁻³¹Dedikoducu, yeric, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır. ³²Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

Tanrı Ayrım Yapmaz

2 Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. ²Böyle davrananları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz. ³Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun? ⁴Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeğe yönelttiğini bilmiyor musun?

⁵İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. ⁶Tanrı "herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir." ⁷Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek. ⁸Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdırılacak. ⁹⁻¹⁰Kötülük eden herkese –önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese –yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– yücelik, saygınlık, esenlik verecektir. ¹¹Çünkü Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz.

¹²Kutsal Yasa'yı* bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasa'yı bildikleri halde günah işleyenlerse Yasa'yla yargılanacak olanlar. ¹³Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine getirenlerdir. ¹⁴Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar. ¹⁵Böylelikle Kutsal

^c 1:25 "Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı" ya da "Gerçek Tanrı'nın yerine sahte ilahları".

1:21 Ef.4:17-18 1:23 Yas.4:16-18 2:1 Mat.7:1; Luk.6:37 2:6 Mez.62:12; Özd.24:12

2:11 Yas.10:17

Yasa'nın gerektirdiklerinin yürekle-
rinde yazılı olduğunu gösterirler. Vic-
danları buna tanıklık eder. Düşünce-
leriye onları ya suçlar ya da savunur.
16Yaydığım Müjde'ye göre Tanrı'nın,
insanları gizlice yaptıkları şeylerden
ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargıla-
yacağı gün böyle olacaktır.

Yahudiler ve Kutsal Yasa

17Ya sen? Kendine Yahudi diyor,
Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övü-
nüyorsun. 18Tanrı'nın isteğini biliyor-
sun. En üstün değerleri ayırt etme-
yi Yasa'dan öğrenmişsin. 19-20Kutsal
Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne ka-
vuşmuş olarak körlerin kılavuzu, ka-
ranlıkta kalanların ışığı, akılsızların
eğiticisi, çocukların^c öğretmeni oldu-
ğuna inanmışsın. 21Öyleyse başkası-
na öğretirken, kendine de öğretmez
misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar
mısın? 22“Zina etmeyin” derken, zi-
na eder misin? Putlardan tiksiniirken,
tapınakları yağmalar mısın? 23Kut-
sal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı
gelerek Tanrı'yı aşağılar mısın? 24Ni-
tekim şöyle yazılmıştır: “Sizin yü-
zünüzden uluslar arasında Tanrı'nın
adına küfrediliyor.”

25Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen,
sünnetin elbet yararı vardır. Ama Ya-
sa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın
hiçbir anlamı kalmaz^d. 26Bu neden-
le, sünnetsizler* Yasa'nın buyrukları-
na uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı?
27Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip
olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, be-
dence sünnetli olmayan ama Yasa'ya
uyan kişi seni yargılamayacak mı?
28Çünkü ne dıştan Yahudi olan ger-
çek Yahudi'dir, ne de görünüşte, be-
densel olan sünnet gerçek sünnettir.
29Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir.

Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı ya-
sanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahu-
di olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın
övgüsünü kazanır.

Tanrı'nın Güvenilirliği

3 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü
var? Sünnetin yararı nedir? 2Her
yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın
sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir.
3Peki, kimi Yahudiler güvenilirmez çık-
mıssa ne olur? Onların güvenilirmezliği
Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldı-
rır mı? 4Kesinlikle hayır! Herkes yalan-
cı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediği
bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

“Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın
Ve yargılandığında davayı
kazanasın.”

5Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın
adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne
diyelim? İnsanların diliyle konuşuyo-
rum: Gazapla cezalandıran Tanrı hak-
sız mı? 6Kesinlikle hayır! Öyle olsa
Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?
7Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu
söylediği benim yalanımla yüceliği
için daha açık şekilde ortaya çıkmış-
sa, ben niçin yine bir günahkâr olarak
yargılanıyorum? 8Bazılarının bizi kö-
tüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü
gibi niçin, “Kötülük yapalım da bun-
dan iyilik çıksın” demeyelim? Böyle-
lerinin yargılanması yerindedir.

Doğru Olan Yok

9Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler
öteki uluslardan üstün müyüz? Elbet-
te değiliz. İster Yahudi ister Grek* ol-
sun, daha önce herkesi günahın dene-
timinde olmakla suçladık. 10Yazılmış
olduğu gibi:

ç 2:19-20 “Çocukların” ya da “Yeni öğrencilerin”. d 2:25 “Sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz”: Grekçe “Sünnetin sünnetsizlik olmuştur”.

2:24 Ysa.52:5 2:29 Yas.30:6 3:4 Mez.51:4 3:10-12 Mez.14:1-3; 53:1-3

“Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.

¹¹Anlayan kimse yok,
Tanrı'yı arayan yok.

¹²Hepsi saptı,
Tümü yararsız oldu.
İyilik eden yok, tek kişi bile!”

¹³“Ağızları açık birer mezardır.
Dilleriyle aldatırlar.”

“Engerek zehiri var dudaklarının
altında.”

¹⁴“Ağızları lanet ve acı sözle doludur.”

¹⁵“Ayakları kan dökmeye seğirtir.

¹⁶Yıkım ve dert var yollarında.

¹⁷Esenlik yolunu da bilmezler.”

¹⁸“Tanrı korkusu yoktur onlarda.”

¹⁹Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz. ²⁰Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

İmanla Aklanma

²¹Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. ²²Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla^e aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayırım yoktur. ²³Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. ²⁴İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla^f, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar. ²⁵⁻²⁶Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan^g ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş

günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

²⁷Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiç bir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. ²⁸Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek amlandığı kanısındayız. ²⁹Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır. ³⁰Çünkü sünnetlileri* imanları sayesinde, sünnetsizleri* de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.

³¹Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

İbrahim'in İmanı

4 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim? ²Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. ³Kutsal Yazı ne diyor? “İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı^h.” ⁴Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. ⁵Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır. ⁶Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:

⁷“Ne mutlu suçları bağışlanmış,
Günahları örtülmüş olanlara!

⁸Günahı Rab tarafından
sayılmayana ne mutlu!”

e 3:22 “Mesih'e olan imanlarıyla” ya da “Mesih'in sadakatıyla”. f 3:24 “Kurtuluşla” ya da “Fidyeyle”. g 3:25-26 Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir. h 4:3 “Böylece aklanmış sayıldı”: Grekçe “Ve ona doğruluk sayıldı”. Grekçe “Doğruluk saymak” terimi 4:5,6,9,10,11,22,23 ve 24 ayetlerinde de geçmektedir. 3:13 Mez.5:9 3:13 Mez.140:3 3:14 Mez.10:7 3:15-17 Özd.1:16; Ysa.59:7-8 3:18 Mez.36:1 3:20 Mez.143:2; Gal.2:16 3:22 Gal.2:16 3:30 Yas.6:4; Gal.3:20 4:3 Yar.15:6; Gal.3:6 4:7-8 Mez.32:1-2

⁹Bu mutluluk yalnız sünnetliler* için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler* için midir? Diyoruz ki, “İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı.” ¹⁰Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyen değil, sünnetsizken... ¹¹İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın. ¹²Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu. ¹³Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi. ¹⁴Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir. ¹⁵Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.

¹⁶⁻¹⁷Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. “Seni birçok ulusun babası yaptım” diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın ölümlere yaşam veren, var olmayana buyruğuyla var eden Tanrı'nın— gözünde hepimizin babasıdır.

¹⁸İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. “Senin soyun böyle olacak” sözüne güveniyordu. ¹⁹Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmi-

ni düşündüğünde imanını zayıflamadı. ²⁰İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulandı; tersine, imanını güçlendirdi ve Tanrı'yı yüceltti. ²¹Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi. ²²Bunun için de aklanmış sayıldı. ²³⁻²⁴“Aklanmış sayıldı” sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler—Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'ya iman eden bizler— için de yazıldı. ²⁵İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

Tanrı'yla Barışmak

5 Böylece imanla aklandığımızıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. ²İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz. ³⁻⁴Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır. ⁵Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.

⁶Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. ⁷Bir kimse doğru insan için güç ölü, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. ⁸Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü. ⁹Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandığımızıza göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. ¹⁰Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıy-

1 4:18 “Böyle”, yani “Yıldızlar kadar çok” (bkz. Yar.15:5).

4:11 Yar.17:10 4:13 Yar.17:4-6; 22:17-18; Gal.3:29 4:14 Gal.3:18 4:16-17 Yar.17:5; Gal.3:7

4:18 Yar.15:5 4:19 Yar.17:17 4:25 Ysa.53:4-5

la kurtulacağımız çok daha kesindir. ¹¹Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz.

Ölüm ve Yaşam

¹²Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. ¹³Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz. ¹⁴Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. ¹⁵Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı. ¹⁶Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. ¹⁷Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

¹⁸İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. ¹⁹Çünkü bir adamın söz dinlemezliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. ²⁰Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı. ²¹Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın

lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün.

6 Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? ²Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız? ³Mesih İsa'ya vaftiz* edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? ⁴Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük. ⁵Eğer O'nunkine benzer bir ölümden O'nunla birleştiyseniz, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz. ⁶Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarımına gerildiğini biliriz. ⁷Çünkü ölmüş kişi günahattan özgür kılınmıştır.

⁸Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz. ⁹Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz. ¹⁰O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir. ¹¹Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın.

¹²Bu nedenle bedeninizin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin. ¹³Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. ¹⁴Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız.

Doğruluğa Köle Olmak

¹⁵Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de, Tanrı'nın lütfu altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır! ¹⁶Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözdinlerliğin kölelerisiniz. ¹⁷Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız. ¹⁸Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.

¹⁹Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun. ²⁰Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz. ²¹Şimdi utandığınız şeylerden o dönemde ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür. ²²Ama şimdi günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır. ²³Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbi-miz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

Yasa'dan Özgür Olmak

7 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler –Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum– Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir? ²Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur. ³Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zi-

na etmiş olmaz. ⁴Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına –ölümden dirilmiş olan Mesih'e– varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli olmamız içindir. ⁵Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler verdik. ⁶Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kıldık. Sonuç olarak, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kul-luk ediyoruz.

Yasa ve Günah

⁷Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, “Göz dikmeyeceksin” demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim. ⁸Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür. ⁹⁻¹⁰Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde değilken diri-ydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi. ¹¹Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldat-tı, buyruk aracılığıyla beni öldürdü. ¹²İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.

¹³Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşıl-sın. ¹⁴Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. ¹⁵Ne yap-

tığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum. ¹⁶Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş olurum. ¹⁷Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. ¹⁸İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok. ¹⁹İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum. ²⁰İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahıtır.

²¹Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşımda hep kötülük vardır. ²²İç varlığımda Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum. ²³Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. ²⁴Ne zavalı insanım! Ölümüne götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? ²⁵Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

Yaşam Veren Ruh

8 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. ²Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı. ³İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapmadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu* olarak gönderip günahlı insan benliğindeⁱ yargıladı. ⁴Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.

⁵Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri

düşünürler. ⁶Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir. ⁷Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de... ⁸Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler. ⁹Ne var ki, Tanrı'nın Ruh'u içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruh'u olmayan kişi Mesih'in değildir. ¹⁰Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir. ¹¹Mesih İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'nın Ruh'u içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden diriltten Tanrı, içinizde yaşayan Ruh'uyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

¹²Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz. ¹³Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. ¹⁴Tanrı'nın Ruh'uyla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır. ¹⁵Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz. ¹⁶Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. ¹⁷Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçımız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

Görkemli Gelecek

¹⁸Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümlüğün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez. ¹⁹Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor. ²⁰⁻²¹Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi.

Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı. ²²Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. ²³Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz. ²⁴Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder? ²⁵Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.

²⁶Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder. ²⁷Yüreklere araştırılan Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsal için aracılık eder. ²⁸Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz^k. ²⁹Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. ³⁰Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.

Tanrı Sevgisi

³¹Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? ³²Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi

bağışlamayacak mı? ³³Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. ³⁴Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. ³⁵Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? ³⁶Yazılmış olduğu gibi:

“Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyor.”

³⁷Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz. ³⁸⁻³⁹Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

Tanrı'nın Seçtikleri

9 Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor. ²Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. ³⁻⁴Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsraililer'in yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarındır. ⁵Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

⁶Tanrı'nın sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyun-

k 8:28 “Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz” ya da “Tanrı'yı sevenler, O'nun amacı uyarınca çağrılmış olanlar uğruna her şeyin birlikte iyilik için etkin olduğunu biliriz”.

8:23 1Ko.15:35-54; 2Ko.5:2-4 **8:36** Mez.44:22 **9:3-4** Çık.4:22; 24:1-17

dan gelenlerin hepsi İsraili sayılmaz. ⁷İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, "Senin soyun İshak'la sürecek" diye yazılmıştır. ⁸Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır. ⁹Çünkü vaat şöyleydi: "Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak."

¹⁰Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı. ¹¹⁻¹²Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, "Büyüğü küçüğüne kulluk edecek" dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün. ¹³Yazılmış olduğu gibi, "Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim."

¹⁴Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır! ¹⁵Çünkü Musa'ya şöyle diyor:

"Merhamet ettiğime merhamet edeceğim,
Acıdığımı acıyacağım."

¹⁶Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrı'nın merhametine bağlıdır. ¹⁷Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna şöyle diyor:

"Gücümü senin aracılığınla göstermek
Ve adımı bütün dünyada duyurmak için
Seni yükselttim."

¹⁸Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.

¹⁹Şimdi bana, "Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? O'nun is-

teğine kim karşı durabilir?" diyeceksin. ²⁰Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? "Kendisine biçim verilen, biçim verene, 'Beni niçin böyle yaptın' der mi?" ²¹Ya da çömlekçinin aynı kil yığınınından bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu? ²²Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? ²³Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? ²⁴Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar biziz. ²⁵Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor:

"Halkım olmayana halkım,
Sevgili olmayana sevgili
diyeceğim."

²⁶"Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar."

²⁷Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor:

"İsrailoğulları'nın sayısı
Denizin kumu kadar çok olsa da,
Ancak pek azı¹ kurtulacak.

²⁸Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini
Tez yapıp bitirecek."

²⁹Yeşaya'nın önceden dediği gibi:

"Her Şeye Egemen Rab
Soyumuzu sürdürecektir birkaç kişiye
Sağ bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik."

İsrail'in İmansızlığı

³⁰Oyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular. ³¹Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi. ³²Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve "sürçme taşı" nda sürçtüler. ³³Yazılmış olduğu gibi:

"İşte, Siyon'a* bir sürçme taşı,
Bir tökezleme kayası koyuyorum.
O'na iman eden utandırılmayacak."

10 Kardeşler! İsraililer'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum. ²Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu bilinçli bir gayret değildir. ³Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler. ⁴Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur.

⁵Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: "Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır." ⁶⁻⁷İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: "Yüreğinde, 'Göğeyani Mesih'i indirmeye- kim çıkacak?' ya da, 'Dipsiz derinliklere -yani Mesih'i ölümler arasında çıkarmaya- kim inecek?' deme." ⁸Ne deniyor?

"Tanrı sözü sana yakındır,
Ağzında ve yüreğindedir."

İşte duyurduğumuz iman sözü budur. ⁹İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen,

kurtulacaksın. ¹⁰Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağzıyla açıklayarak kurtulur. ¹¹Kutsal Yazı, "O'na iman eden utandırılmayacak" diyor. ¹²Çünkü Yahudi Grek* ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini çağıranların tümüne eliaçıktır. ¹³"Rab'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak."

¹⁴Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar? ¹⁵Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: "İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!"

¹⁶Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: "Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?" ¹⁷Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur. ¹⁸Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular.

"Sesleri bütün yeryüzüne,
Sözleri dünyanın dört bucağına
ulaştı."

¹⁹Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa,

"Ben sizi ulus olmayanla
kışkandıracağım,
Anlayışsız bir ulusla sizi
öfkeliendireceğim" diyor.

²⁰Sonra Yeşaya cesaretle,

"Aramayanlar beni buldu,
Sormayanlara kendimi gösterdim"
diyor.

²¹Öte yandan İsrail için şöyle diyor:

"Söz dinlemeyen, asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum."

Tanrı'nın Kendine Ayırdığı Kişiler

11 Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsraili'yim. ²Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili bölümde Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez misiniz? ³“Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

⁴Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? “Baal'ın* önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.” ⁵Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk^m vardır. ⁶Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütf artık lütf olmaktan çıkar! ⁷Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlar rınsa yürekleri nasırlaştırıldı. ⁸Yazılmış olduğu gibi:

“Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi;
Bugüne dek görmeyen gözler,
duymayan kulaklar verdi.”

⁹Davut da şöyle diyor:

“Sofraları onlara tuzak,
Kapan, tökez ve ceza olsun.

¹⁰Gözleri kararsın, göremesinler.
Bellerini hep iki büklüm et!”

Aşılanmış Dallar

¹¹Öyleyse soruyorum: İsraililer, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle ki, İsraililer onlara imrensin. ¹²Eğer İsraililer'in su-

çu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir! ¹³Öteki uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak gönderildiğim için görevimi yüce sayarım. ¹⁴Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım. ¹⁵Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla barışmasını sağladiysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir? ¹⁶Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır.

¹⁷⁻¹⁸Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabancı bir zeytin filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşıyorsun, kök seni taşıyor. ¹⁹O zaman, “Ben aşılanayım diye dallar kesildi” diyeceksin. ²⁰Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork! ²¹Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.

²²Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir; ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip atılırsın! ²³İmansızlıkta direnmezlerse, İsraililer de öz ağaca aşılanacaklar. Çünkü Tanrı'nın onları eski yerlerine aşılamaya gücü vardır. ²⁴Eğer sen doğal yapısı yabancı zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları çok daha kesindir!

Bütün İsrail Kurtulacak

²⁵Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsraililer'den bir bölümünün

yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır. ²⁶Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:

“Kurtarıcı Siyon’dan* gelecek,
Yakup’un soyundan tanrısızlığı
uzaklaştıracak.
²⁷Onların günahlarını kaldıracığım
zaman
Kendileriyle yapacağım antlaşma
budur.”

²⁸İsrailliler Müjde’yi reddederek sizin uğrunuza Tanrı’ya düşman oldular; ama Tanrı’nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmektedirler. ²⁹Çünkü Tanrı’nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz. ³⁰Bir zamanlar Tanrı’nın sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsrailliler’in sözdinlemezliğinin sonucu merhamete kavuştunuz. ³¹Bunun gibi, İsrailliler de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular. ³²Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi sözdinlemezliğin tutsağı kıldı.

Tanrı’ya Övgüler

³³Tanrı’nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O’nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!

³⁴“Rab’bin düşüncesini kim bilebildi?
Ya da kim O’nun öğütçüsü olabildi?”

³⁵“Kim Tanrı’ya bir şey verdi ki,
Karşılığını O’ndan isteyebilsin?”

³⁶Her şeyin kaynağı O’dur; her şey O’nun aracılığıyla ve O’nun için var oldu. O’na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

Tanrı’yi Hoşnut Etmek

12 Öyleyse kardeşlerim, Tanrı’nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı’yi hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal^a tapınmanız budur. ²Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı’nın iyi, beğenilir ve yetkin isteginin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.

³Tanrı’nın bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı’nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. ⁴⁻⁵Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih’te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. ⁶Tanrı’nın bize bağışladığı lütfâ göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin. ⁷Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin. ⁸Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın.

⁹Sevginiz ikiye bölünmüş olmasın. Kötülükten tiksini, iyiliğe bağlanın. ¹⁰Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. ¹¹Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab’be kulluk edin. ¹²Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin. ¹³İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edin. ¹⁴Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. ¹⁵Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. ¹⁶Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; ter-

sine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın. ¹⁷Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. ¹⁸Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.

¹⁹Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, 'Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.'" ²⁰Ama,

"Düşmanın acıkmışsa doyur,
Susamışsa su ver.
Bunu yapmakla onu utanca
boğarsın".

²¹Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

Yönetime Bağlı Olmak

13 Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur. ²Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır. ³İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın. ⁴Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor. ⁵Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir. ⁶Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır. ⁷Herkes hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük

hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.

Birbirinizi Sevin

⁸Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur. ⁹"Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin" buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi seveceksin." ¹⁰Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir.

¹¹Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır. ¹²Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım. ¹³Kendimizi çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, ahlaksızlığa ve sefahate, çekismeye ve kıskançlığa kaptırmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim. ¹⁴Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

Zayıf İman, Güçlü İman

14 İmanı zayıf olanı aranızda kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin. ²Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer. ³Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. ⁴Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rab'bin onu haklı

o 12:20 "Onu utanca boğarsın": Grekçe "Onun başı üzerine ateş korları yığarsın".

12:19 Yas.32:35; İbr.10:30 12:20 Özd.25:21-22 13:6-7 Mat.22:21; Mar.12:17; Luk.20:25

13:9 Çık.20:13-17; Yas.5:17-19,21 13:9 Lev.19:18 14:1-6 Kol.2:16

çıkarmaya gücü vardır. ⁵Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. ⁶Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrı'ya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrı'ya şükreder.

⁷Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. ⁸Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rab'be aitiz. ⁹Mesih hem ölümlerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi. ¹⁰Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız. ¹¹Yazılmış olduğu gibi:

“Rab şöyle diyor:
‘Varlığım hakkı için her diz
önümde çökecek,
Her dil Tanrı olduğumu açıkça
söyleyecek.’ ”

¹²Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.

¹³Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun. ¹⁴Rab İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar* değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır. ¹⁵Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmiyşe, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme! ¹⁶Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin. ¹⁷Çünkü Tanrı'nın Egemenliği*, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. ¹⁸Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.

¹⁹Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim. ²⁰Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur. ²¹Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir. ²²Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur! ²³Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.

15 İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz. ²Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiliğini gözeterек onu hoşnut etsin. ³Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi: “Sana edilen hakaretlere ben uğradım.” ⁴Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı. ⁵Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim. ⁶Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı'nı ve Babası'nı birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz.

⁷Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin. ⁸⁻⁹Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrı'nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler'in hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:

“Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, Adını ilahilerle öveceğim.”

¹⁰⁻¹¹Yine deniyor ki,

“Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!”

Ve, “Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!”

¹²Yeşaya da şöyle diyor:

“İşay'ın Kökü ortaya çıkacak, Uluslara egemen olmak üzere yükselecek. Uluslar O'na umut bağlayacak.”

¹³Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.

Mesih'in Hizmetkârı

¹⁴Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız. ¹⁵Yine de Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla bazı noktaları yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim. ¹⁶Ben Tanrı'nın lütfuyla uluslar yararına Mesih İsa'nın hizmetkârı oldum. Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin* olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsal kılınarak Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun.

¹⁷Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle övünebilirim. ¹⁸⁻¹⁹Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığımla, sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalim'den*

başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesi'ni eksiksiz duyurdum. ²⁰Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim. ²¹Yazılmış olduğu gibi:

“O'ndan habersiz olanlar görecekler. Duymamış olanlar anlayacaklar.”

Roma'ya Gitme Tasarısı

²²İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi. ²³⁻²⁴Şimdiyse bu yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi arzuladığımdan, İspanya'ya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım. ²⁵Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum. ²⁶Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler. ²⁷Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular. ²⁸Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra^ö size uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gideceğim. ²⁹Yanınıza geldiğimde, Mesih'in bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.

³⁰Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşma katılın. ³¹Yahudiye'deki imansızlardan kurtulmam için ve Yeruşalim'e olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin. ³²Öyle ki, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle

ö 15:28 “Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra”: Grekçe “Bu işi bitirip bu meyveyi onlara mühürledikten sonra”. 15:10-11 Yas.32:43; Mez.117:1 15:12 Yşa.11:10 15:21 Yşa.52:15 15:22 Rom.1:13 15:25-26 1Ko.16:1-4 15:27 1Ko.9:11

gönlümü ferahlatayım. ³³Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte olsun! Amin.

Özel İstekler ve Selamlar

16 Kenhere'deki kilisenin* görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi size salık veririm. ²Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek sağlamıştır.

³Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selam edin. ⁴Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların* bütün kiliseleri de onlara minnettardır. ⁵Onların evindeki inanlılar topluluğuna* da selam söyleyin. Asya İli'nden* Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam edin. ⁶Sizin için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin. ⁷Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve hapisane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin.

⁸Rab'be ait olan sevgili kardeşim Ampliatus'a selam söyleyin. ⁹Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam edin. ¹⁰Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin. ¹¹Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Rab'be ait olanlara selam söyleyin. ¹²Rab'bin hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya selam edin. Rab'bin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam söyleyin. ¹³Rab'bin seçkin kulu olan Rufus'a ve bana da annelik etmiş olan annesine selam edin. ¹⁴Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarında

ki kardeşlere selam edin. ¹⁵Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kızkardeşine, Olimpas'la yanlarındaki bütün kutsallara selam edin. ¹⁶Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size selam ederler.

¹⁷Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiyeye karşı gelerek ayrılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının. ¹⁸Böyle kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar. ¹⁹Söz dinlerliğinizi herkes duydu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim. ²⁰Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir.

Rabbimiz İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

²¹Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler. ²²Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size selamlarımı gönderirim. ²³⁻²⁴Ben Pavlus'a ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastus'un ve Kuartus kardeşin size selamları var.^p

²⁵Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri uyarınca, sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi ruha pekiştirecek güçtedir. ²⁶O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir. ²⁷Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

p 16:23-24 Birçok Grekçe elyazması, "Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin" sözlerini de içerir.

16:3 Elç.18:2-3 **16:13** Mar.15:21 **16:21** Elç.16:1 **16:23-24** Elç.19:29; 1Ko.1:14; 2Ti.4:20

Pavlus'tan KORİNTLİLER'E BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Korint, orta Yunanistan ile Mora Yarımadası arasındaki körfezin ağzında kalan, kuzey-güney ve doğu-batı ticaret yollarını denetimi altında tutan önemli bir kentti. (Deniz yüklerinin büyük bölümü, fırtınalı bir yol olan Mora Yarımadası'nın güneyinden değil de körfezden geçirilirdi.) Korint Kenti fuhuş yapmakla ün salmıştı. Eski Grek tanrılarına ait en az on iki tapınağın bulunduğu bu kent alabildiğine putperestliğin pençesindeydi. Örneğin, putlara sunulan adakların sadece belirli bölümleri yakılır, geri kalanı yenir ya da kasaplarda satılırdı. Bunun yanı sıra felsefe ve bilgelik büyük değer taşırdı. Hem Yahudi, hem Yahudi olmayanlardan oluşan inanlılar topluluğu böyle bir ortamda belirli bazı kültürel sorunlarla karşı karşıya kaldı.¹

Pavlus, Korint'e İ.S. 50 yılı dolaylarında geldi. Rab'bin, «Bu kentte benim halkım çoktur» sözü üzerine orada bir buçuk yıl kaldı (Elç.18:1-18). Bu mektubu, Makedonya'ya² gitmek üzere Efes'ten ayrılmadan önce, İ.S. 55 yılları dolayında yazdı. Korint'i bir kez daha ziyaret etmeyi tasarlıyordu (16:2-7). Bu mektuptan önce Korintliler'le yazışmıştı (5:9). Onlar da ona bazı sorular sormuşlardı (7:1). Pavlus bu mektubu kaleme almadan önce Korint'ten gelen ziyaretçiler ona üzücü haberler getirmişti (1:11; 16:17-18).

Mektubun İçeriği: Her ne kadar Pavlus olumlu bazı şeylerden (1:4-7; 11:12) söz edebiliyorsa da, mektup genelde ruhsal açıdan olgunlaşmamış bir topluluğun kendine bir çekidüzen vermesi için yazılmıştır (3:1-4). Mektup, bu inanlıların manevi babası olan Pavlus'un onlar için çektiği kaygılardan kaynaklanan uyarıları içerir (4:14-20). Pavlus onları her bakımdan kutsal olmaya çağırıyor³. Aralarındaki bölünmeler⁴ ve dünyasal bilgeliklerine⁵ ilişkin gururlanmalar Pavlus'u en çok kaygılandıran konulardandır. Bu sözde bilgeliğe karşı, çarmıha gerilen Mesih'i, Tanrı'nın bilgeliği ve gücü olarak ilan etmektedir (1:17-2:16). Pavlus ayrıca Korintliler'i fuhuş⁶, birbirlerine karşı açtıkları davalar (6:1-8) ve toplantılardaki düzensizlikleri (11:17-34) konusunda bir hayli azarlar. Buna karşılık onları, sevgiyi kendilerine amaç edinmeye özendirir (13. bölüm).

Yazdıkları mektupta kendisine yönelttikleri sorulara yanıt verir. Bu sorular temelde bekârlık, evlilik (7. bölüm); putlara sunulan kurbanların etinin yenip yenmemesi⁷; ruhsal armağanlar ve bunların işlevleri⁸ ve Yeruşalim'de bulunan yoksul inanlılara verilecek bağışların toplanmasıyla⁹ ilgilidir.

Mektup, Korint'teki bazı kişilerin yadsıdıkları diriliş konusuna ilişkin öğretiyi de içerir (15. bölüm).

Ana Hatlar:*1:1-9 Selam ve teşekkürler**1:10-6:20 Korint kilisesindeki karışıklıklar**1:10-17 Bölünmeler**1:18-2:16 Dünyanın bilgeliğine karşı Tanrı'nın bilgeliği**3:1-4:21 Bölünmeler**5:1-13 Topluluğun fuhuş karşısındaki tutumu**6:1-11 Topluluk içi davalar**6:12-20 Fuhuş**7:1-16:4 Korintliler'in sorularına verilen yanıtlar**7:1-40 Evlilik**8:1-11:1 Putlara sunulan kurbanların eti**11:2-33 Toplantıdaki düzen**12:1-14:20 Ruhsal armağanlar**15:1-58 Diriliş**16:1-4 Kutsallar için toplanacak başışlar**16:5-24 Sonuç***Kaynak Ayetler:** Bkz. s. 1368**Selamlar ve Şükranlar**

1 ¹³Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşimiz Sostenis'ten Tanrı'nın Korint'teki kilisesine* selam! Mesih İsa'da kutsal kılınmış, kutsal olma-ya çağırılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesih'in adını her yerde anan herkese Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun. ⁴Tanrı'nın Mesih İsa'da size bağışladığı lütuftan ötürü sizin için her zaman Tanrım'a şükrediyorum. ⁵⁻⁶Mesih'le ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her bakımdan—her tür söz ve bilgi bakımından—zenginleştiniz. ⁷Şöyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan yoksun değilsiniz. ⁸Rabbimiz İsa Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. ⁹Sizleri Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa çağırın Tanrı güveniliridir.

İnanlılar Topluluğunda Bölünmeler

¹⁰Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler ol-

madan aynı düşünce ve görüşte birleşin. ¹¹Kardeşlerim, Kloî'nin ev halından aranızda çekişmeler olduğunu öğrendim. ¹²Şunu demek istiyorum: Her biriniz, “Ben Pavlus yanlısıyım”, “Ben Apollos yanlısıyım”, “Ben Kefas* yanlısıyım” ya da “Ben Mesih yanlısıyım” diyormuş.

¹³Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus muydu? Pavlus'un adıyla mı vaftiz* edildiniz? ¹⁴⁻¹⁵Hiç kimse benim adıyla vaftiz edildiğinizi söylemesin diye Krispus'la Gayus'tan başka hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁶Evet, bir de İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim; bunun dışında kimseyi vaftiz ettiğimi anımsamıyorum. ¹⁷Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye, bilgece sözlere dayanmaksızın Müjde'yi yaymaya gönderdi.

Mesih: Tanrı'nın Gücü ve Bilgeliği

¹⁸Çarmıhla ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar içinse Tanrı gücüdür. ¹⁹Nitekim şöyle yazılmıştır:

“Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim, Akıllıların aklını boşa çıkaracağım.”

²⁰ Hani nerede bilge kişi? Din bilgini* nerede? Nerede bu çağın hünerli tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi? ²¹ Mademki dünya Tanrı'nın bilgeliği uyarınca Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu. ²² Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Grekler*se* bilgelik arar. ²³ Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar. ²⁴ Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için –ister Yahudi ister Grek olsun– Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir. ²⁵ Çünkü Tanrı'nın “saçmalığı” insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrı'nın “zayıflığı” insan gücünden daha güçlüdür.

²⁶ Kardeşlerim, aldığınız çağırışı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. ²⁷ Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. ²⁸ Dünyanın önemli gördüklerini hiç indirmek için dünyanın önemsiz, soy-suz, değersiz gördüklerini seçti. ²⁹ Öyle ki, Tanrı'nın önünde hiç kimse övünemesin. ³⁰ Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. ³¹ Bunun için yazılmış olduğu gibi, “Övünen, Rab'le övünsün.”

Çarmıha Gerilmiş Mesih'i Tanıtmak

2 Kardeşler, Tanrı'yla ilgili bildiri-yi^a duyurmak için size geldiğimde, söz ustalığıyla ya da üstün bilgelikle gelmedim. ² Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıydım. ³ Size zayıflık ve korku

içinde geldim, tir tir titriyordum! ⁴ Sözüm ve bildirim, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu. ⁵ Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı gücüne dayansın.

Tanrı'nın Bilgeliği

⁶ Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir. ⁷⁻⁸ Tanrı'nın saklı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın başlangıcından önce Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden hiçbiri anlamadı. Anlasalardı yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi. ⁹ Yazılmış olduğu gibi,

“Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını
Hiçbir göz görmedi,
Hiçbir kulak duymadı,
Hiçbir insan yüreği kavramadı.”

¹⁰ Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır. ¹¹ İnsanın düşüncelerini, insanın içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrı'nın düşüncelerini de Tanrı'nın Ruhu'ndan başkası bilemez. ¹² Tanrı'nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. ¹³ Ruhsal kişilere ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı'nın lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle bildiririz.

¹⁴ Doğal kişi, Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz. ¹⁵ Ruhsal kişi her konuda yargı yürüte-

bilir, ama kimse onun hakkında yargı yürütemez.

¹⁶“Rab'bin düşüncesini kim bildi ki, O'na öğüt verebilsin?”

Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

Toplulukta Uyum

3 Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi konuşmadım. Benliğe uyanlarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum. ²Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz. ³Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz. Aranızda kıskançlık ve çekişme olması, benliğe uyduğunuzu, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu? ⁴Biriniz, “Ben Pavlus yanlısıyım”, ötekiniz, “Ben Apollos yanlısıyım” diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır?

⁵Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir. ⁶Tohumu ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü. ⁷Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır. ⁸Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını alacaktır. ⁹Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Sizler de Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasisınız.

¹⁰Tanrı'nın bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel attım, başkaları da bu temel üzerine inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. ¹¹Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel atamaz. ¹²Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta, ot ya da kamışla inşa edecek.

¹³Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı günü ortaya çıkacak. Herkesin işi ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sınayacak. ¹⁴Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak. ¹⁵Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır.

¹⁶Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu, Tanrı'nın Ruhu'nun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz? ¹⁷Kim Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.

¹⁸Kimse kendini aldatmasın. Aranızdan biri bu çağın ölçülerine göre kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için “akılsız” olsun! ¹⁹Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıktır. Yazılmış olduğu gibi, “O, bilgeleri kurnazlıklarında yakalar.” ²⁰Yine, “Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir” diye yazılmıştır. ²¹Bu nedenle hiç kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir. ²²Pavlus, Apollos, Kefas*, dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve gelecek zaman, her şey sizindir. ²³Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

Mesih'in Elçileri

4 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının kâhyaları saysın. ²Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır. ³Sizin tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam hiç aldırnam. Kendi kendimi de yargılamıyorum. ⁴Kendimden bir kusur görmüyorum. Ama bu beni aklamaz. Beni yargılayan Rab'dir. ⁵Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin gelişini bekleyin. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki

amaçları açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü alacaktır.

⁶Kardeşler, bizden örnek alarak, "Yazılmış olanın dışına çıkmayın" sözünün anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollos'a uyguladım. Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin. ⁷Seni başkasından üstün kılan kim? Tanrı'dan almadığın neyin var ki? Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun?

⁸Zaten tok ve zenginsiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydik! ⁹Kanımca Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi gözler önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun olduk. ¹⁰Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısiniz! Biz zayıfız, siz güçlüsünüz! Siz saygıdeğer kişilersiniz, bizse değersiziz! ¹¹Şu ana dek aç, susuz, çıplağız. Dövülürüz, barınacak yerimiz yok. ¹²Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz. ¹³İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta dünyanın süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk.

¹⁴Bunları sizi utandırmak için değil, siz sevgili çocuklarımı uyarmak için yazıyorum. ¹⁵Çünkü Mesih'in yolunda sayısız eğitciniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Size Müjde'yi ulaştırmakla Mesih İsa'da manevi babanız oldum. ¹⁶Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi. ¹⁷Rab'be sadık olan sevgili çocuğum Timoteos'u bu amaçla size gönderiyorum. Her yerde, her kilisede* öğrettiğim ve Mesih'te izlediğim yolları o size anımsatacaktır.

¹⁸Bazılarınız yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor. ¹⁹Ama Rab dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu küstahların söylediklerini değil, güçlerinin ne olduğunu öğreneceğim. ²⁰Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil, güçtedir. ²¹Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

Topluluğa Düzen Verin

5 Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor, üstelik putperestler arasında bile rastlanmayan türden bir fuhuş! Biri babasının karısını almış. ²Siz hâlâ böbürleniyorsunuz! Oysayas tutup bu işi yapanı aranızdan atmanız gerekmez miydi?

³⁻⁵Bedence olmasa da ruhça aranızdayım. Bu suçu işleyeni, aranızdaymışım gibi Rabbimiz İsa'nın adıyla zaten yargılamış bulunuyorum. Ben ruhça aranızdayken Rabbimiz İsa'nın gücüyle toplandığınız zaman, bedeninin yok olması için bu adamı Şeytan'a teslim edin ki, Rab İsa'nın gününde ruhu kurtulabilsin.

⁶Övünmeniz yersizdir. Azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor musunuz? ⁷Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten mayasızsiniz. Çünkü Fısıh* kuzumuz Mesih kurban edildi. ⁸Bunun için eski mayayla –kin ve kötülük mayasıyla– değil, içtenliğin ve dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim.

⁹Mektubumda size fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım. ¹⁰Kuşkusuz dünyadaki ahlaksızları, açgözlüleri, soyguncuları ya da putperestleri demek istemedim. Öyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda kalırdınız! ¹¹Ama şimdi size şunu yazıyorum: Kardeş diye bilinirken fu-

huş yapan, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olanla arkadaşlık etmeyin, böyle biriyle yemek bile yemeyin. ¹²İnanlılar topluluğunun dışındakileri yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılamanız gereken kişiler topluluğun içindekiler değil mi? ¹³Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar. “Kötü adamı aranızdan kovun!”

Davalar Konusu

6 Sizden birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil de, imansızlar^b önünde yargılanmaya cesaret eder mi? ²Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, böyle önemsiz davaları görmeye yeterli değil misiniz? ³Bu yaşamla ilgili davalar bir yana, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? ⁴Bu yaşamla ilgili davalarınız olduğunda, inanlılar topluluğunda* en önemsiz sayılanları mı yargıç atıyorsunuz? ⁵Sizi utandırmak için söylüyorum bunu. Kardeşler arasındaki davalarda yargıçlık edecek kadar bilge biri yok mu aranızda? ⁶Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde!

⁷Aslında birbirinizden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir. Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılırsanız daha iyi olmaz mı? ⁸Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz. Üstelik bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz.

⁹⁻¹⁰Günahkârların^c, Tanrı Egemenliği'ni miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar,

ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular. ¹¹Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kıldınız, Rab İsa Mesih adıyla ve Tanrımız'ın Ruhu aracılığıyla aklandınız.

Fuhuştan Kaçının

¹²“Bana her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. “Bana her şey serbest” diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağım. ¹³“Yemek mide için, mide de yemek içindir” diyorsunuz, ama Tanrı hem mideyi hem de yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden fuhuş için değil, Rab içindir. Rab de beden içindir. ¹⁴Rab'bi dirilten Tanrı, kudretiyle bizi de diriltecek. ¹⁵Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! ¹⁶Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü “İkisi tek beden olacak” deniyor. ¹⁷Rab'le birleşen kişiye O'nunla tek ruh olur. ¹⁸Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar beden dışında; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler. ¹⁹Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içindeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. ²⁰Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

Evlilik Konusu

7 Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: “Erkeğin kadına dokunmaması iyidir” diyorsunuz. ²Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın da kocasıyla yaşasın. ³Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin. ⁴Kadının bedeni kendisine değil, kocasına

b 6:1 “İmansızlar”: Grekçe “Doğru olmayanlar”. **c 6:4** “Sayılanları mı yargıç atıyorsunuz?” ya da “Sayılanları yargıç atayın.” **ç 6:9-10** “Günahkârların”: Grekçe “Doğru olmayanların”. **5:13** Yas.13:5; 17:7 **6:12** 1Ko.10:23 **6:16** Yar.2:24 **6:19** 1Ko.3:16; 2Ko.6:16

aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni de kendisine değil, karısına aittir. ⁵Geçici bir süre için anlaşıp kendinizi duaya vermekten başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Sonra yine birleşin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın.

⁶Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum. ⁷Herkesin benim gibi olmasını dilerdim. Ama herkesin Tanrı'dan aldığı ruhsal bir armağanı vardır; kiminin şöyle, kiminin böyle.

⁸Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara şunu söyleyeyim: Benim gibi kalsalar kendileri için iyi olur. ⁹Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa, evlensinler. Çünkü için için yanmaktan evlenmek daha iyidir.

¹⁰Evlilereyse şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: Kadın kocasından ayrılmasın. ¹¹Ayrılırsa evlenmesin, ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını boşamasın.

¹²Geri kalanlara Rab değil, ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin karısı iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, onu boşamasın. ¹³Bir kadının kocası iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, kadın onu boşamasın. ¹⁴Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadının da imanlı kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu. Ama şimdi kutsaldırlar. ¹⁵İman etmeyen ayrılırsa ayrılsın. Kardeş ya da kızkardeş böyle durumlarda özgürdür. Tanrı sizi barış içinde yaşamaya çağırırdı. ¹⁶Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtarmayacağını nereden biliyorsun? Ey erkek, karını kurtarıp kurtarmayacağını nereden biliyorsun?

Aldığınız Çağrıya Göre Yaşayın

¹⁷Ancak herkes Rab'bin kendisi için belirlediği duruma uygun biçim-

de, Tanrı'dan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün kiliselere* buyuruyorum. ¹⁸Biri sünnetliyken mi çağrıldı, sünnetsiz olmasın. Bir başkası sünnetsizken mi çağrıldı, sünnet olmasın. ¹⁹Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmektir. ²⁰Herkes ne durumda çağrıldıysa, o durumda kalsın. ²¹Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabilirsen, fırsatı kaçırma! ²²Çünkü Rab'bin çağrısını aldığı zaman köle olan kimse, şimdi Rab'bin özgürüdür. Özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir. ²³Bir bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın. ²⁴Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın.

Evli Olmayanlar

²⁵Kızlara gelince, Rab'den onlarla ilgili bir buyruk almış değilim. Ama Rab'bin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi söylüyorum. ²⁶Öyle sanıyorum ki, şimdi ki sıkıntılar nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir. ²⁷Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın yoksa, kendine eş arama. ²⁸Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız da evlenirse günah işlemiş olmaz. Ne var ki, evlenenler bu yaşamda sıkıntılarla karşılaşacak. Ben sizi bu sıkıntılardan esirgemek istiyorum. ²⁹⁻³¹Kardeşler, şunu demek istiyorum: Zaman daralmıştır. Bundan böyle, karısı olanlar karıları yokmuş gibi, yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler sevinmiyormuş gibi, mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar alabildiğine yararlanmıyormuş gibi olsun. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir.

³²Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rab'bi nasıl hoşnut

edeceğini düşünerek Rab'bin işleri için kaygılanır. ³³Evli erkekse karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. ³⁴Böylece ilgisi bölünür. Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem ruhça kutsal olmak amacıyla Rab'bin işleri için kaygılanır. Evli kadınsa kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. ³⁵Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için değil. İlginizi dağıtmadan, Rab'be adanmış olarak, O'na yaraşır biçimde yaşamınızı istiyorum.

³⁶Bir kimse nişanlı olduğu kıza yakışksız davrandığını düşünüyor, aşırı tutkuları varsa ve evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz; evlensinler. ³⁷Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini yapabilecek durumdaki kişi, nişanlısıyla evlenmeye yüreğinde karar vermişse, iyi eder. ³⁸Kısacası nişanlısıyla evlenen iyi eder, evlenmeyense daha iyi eder. ^d

³⁹Kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocasız ölürse dilediği kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kişi Rab'be ait biri olsun. ⁴⁰Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.

Putlara Sunulan Kurbanların Eti

8 Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. “Hepimizin bilgisi var” diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlendirir, sevgiyse geliştirir. ²Bir şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyordu. ³Ama Tanrı'yı seveni Tanrı bilir:

⁴Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, “Dün-

yada put bir hiçtir” ve “Birden fazla Tanrı yoktur”. ⁵⁻⁶Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da –nitelik pek çok “ilah”, pek çok “rab” vardır– bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz.

⁷Ne var ki, herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının etkisinde kalan bazıları, yedikleri etin puta sunulduğunu düşünüyorlar. Vicdanları zayıf olduğu için lekeleniyor. ⁸Yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz. ⁹Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın. ¹⁰Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz mı? ¹¹Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş, senin bilgin yüzünden mahvolur! ¹²Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını yalayarak Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. ¹³Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim.

Elçinin Hakları

9 Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yı görmedim mi? Sizler Rab yolunda verdiğim emeğin ürünü değil misiniz? ²Başkaları için elçi değilsem bile, sizler için elçiyim ya! Rab yolunda elçiliğimin kanıtı sizsiniz.

d 7:36-38 ayetleri şu anlama da gelebilir: ³⁶Bir kimse kızına haksız davrandığını düşünüyorsa, kızın yaşı geçiyor ve evlenmesi gerekiyorsa, o kimse istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz; nişanlılar evlensinler. ³⁷Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini yapabilecek durumdaki kişi, kızını evlendirmemeye yüreğinde karar verirse, iyi eder. ³⁸Kısacası, kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyense daha iyi eder.

³Beni sorguya çekenlere karşı kendimi böyle savunurum. ⁴Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim? ⁵Öbür elçiler gibi, Rab'bin kardeşleri ve Kefas* gibi, yanımızda imanlı bir eş gezdirmeye hakkımız yok mu? ⁶Geçimi için çalışması gereken yalnız Barnaba'yla ben miyim? ⁷Kim kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de ürününü yemez? Kim sürüyü güder de sütünden içmez?

⁸İnsansal açıdan mı söylüyorum bunları? Kutsal Yasa* da aynı şeyleri söylemiyor mu? ⁹⁻¹⁰Musa'nın Yasası'nda, "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksınız" diye yazılmıştır. Tanrı'nın kaygısı öküzler mi, yoksa bunu özellikle bizim için mi söylüyor? Kuşkusuz, bizim için yazılmıştır bu. Çünkü çift sürenin umutla sürmesi, harman dövenin de harmana ortak olma umuduyla dövmesi gerekir. ¹¹Aranıza ruhsal tohumlar ektiyseniz, sizden maddesel bir harman biçmemiz çok mu? ¹²Başkalarının sizden yardım almaya hakları varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık. Mesih Müjdesi'nin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye katlanıyoruz. ¹³Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli olanların da sunakta adanan adaklardan pay aldıklarını bilmiyor musunuz? ¹⁴Bunun gibi, Rab Müjde'yi yayanların da geçimlerini Müjde'den sağlamasını buyurdu.

¹⁵Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmamış değilim. Bunlar bana sağlansın diye de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi yeğlerim. Kimse beni bu övünçten yoksun bırakmayacaktır! ¹⁶Müjde'yi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmakla yükümlüyüm. Müjde'yi yaymazsam vay halime!

¹⁷Eğer Müjde'yi gönülden yayarsam, ödülüm olur; gönülsüzce yayarsam, yalnızca bana emanet edilen görevi yapmış olurum. ¹⁸Peki, ödülüm nedir? Müjde'yi karşılıksız yaymak ve böylece Müjde'yi yaymaktan doğan hakkımı kullanmamaktır.

¹⁹Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum. ²⁰Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasa'nın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım. ²¹Tanrı'nın Yasası'na sahip olmayan biri değilim, Mesih'in Yasası altındayım. Buna karşın, Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için Yasa'ya sahip değilmişim gibi davrandım. ²²Gücsüzleri kazanmak için onlarla gücsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum. ²³Bunların hepsini Müjde'de payım olsun diye, Müjde'de uğruna yapıyorum.

²⁴Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü bir kişinin kazandığını bilmiyor musunuz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız. ²⁵Yarışa katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyoruz. ²⁶Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum. ²⁷Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum.

İsrail Tarihinden Alınacak Dersler

10 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu

ve hepsinin denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum. ²Musa'ya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz* edildi. ³Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi; ⁴hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya Mesih'ti. ⁵Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; nitekim cesetleri çöle serildi.

⁶Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders olsun diye oldu. ⁷Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Nitekim şöyle yazılmıştır: "Halk yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi." ⁸Onlardan bazıları gibi fuhuş yapmayalım. Fuhuş yapanların yirmi üç bini bir günde yok oldu. ⁹Yine bazıları gibi Rab'bi denemeyelim. Böyle yapanları yılanlar öldürdü. ¹⁰Kimileri gibi de söylenip durmayın. Söylenenleri ölüm meleği öldürdü.

¹¹Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyararak için yazıya geçirildi. ¹²Onun için, ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin! ¹³Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.

Putlar ve Rab'bin Sofrası

¹⁴Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının. ¹⁵Aklı başında insanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi kendiniz tartın. ¹⁶Tanrı'ya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesih'in kanına paydaş olmuyor muyuz? Bölüp yediğimiz ek-

mekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz? ¹⁷Ekmek bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde bir bedeniz. Çünkü hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz. ¹⁸İsrail halkına bakın; kurban etini yiyenler sunağa paydaş değil midir? ¹⁹Öyleyse ne demek istiyorum? Puta sunulan kurban etinin bir özelliği mi var? Ya da putun bir önemi mi var? ²⁰Hayır, yok! Dediğim şu: Putperestler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem. ²¹Hem Rab'bin, hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız. ²²Yoksa Rab'bi kışkırtmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı güçlüyüz?

İmanlının Özgürlüğü

²³"Her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. "Her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir. ²⁴Herkes kendi yararını değil, başkalarının yararını gözetсин. ²⁵Kasaplar çarşısında satılan her eti vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. ²⁶Çünkü "Yeryüzü ve içindeki her şey Rab'bindir." ²⁷İman etmiş biri sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. ²⁸Ama biri size, "Bu kurban etidir" derse, hem bunu söyleyen için, hem de vicdan huzuru için yemeyin. ²⁹Senin değil, öbür adamın vicdan huzuru için demek istiyorum. Benim özgürlüğümü neden başkasının vicdanı yargılasın? ³⁰Şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyecekten ötürü neden kınanayım?

³¹Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın

yüceliği için yapın. ³²Yahudiler'in, Grekler'in* ya da Tanrı topluluğunun* tökezleyip düşmesine neden olmayın. ³³Ben de kendi yararımı değil, kurtulsunlar diye birçoklarının yararını gözeterek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.

11 Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.

Duada Düzen

²Her durumda beni anımsadığınız ve size ilettiğim öğretileri olduğu gibi koruduğunuz için sizi övüyorum. ³Ama şunu da bilmenizi isterim: Her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek, Mesih'in başı da Tanrı'dır. ⁴Başına bir şey takıp^e dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür. ⁵Ama başı açık^f dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Böylesinin, başı tıraş edilmiş bir kadından farkı yoktur. ⁶Kadın başını açarsa, saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi ya da tıraş etmesi ayıpsa, başını örtsün. ⁷Erkek başını örtmemeli; o, Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir. Kadın da erkeğin yüceliğidir. ⁸Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. ⁹Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı. ¹⁰Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır.

¹¹Ne var ki, Rab'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır. ¹²Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrı'dandır. ¹³Siz kendiniz karar verin: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mu? ¹⁴⁻¹⁵Doğanın kendisi bile size erkeğin uzun saçlı olmasının kendisini küçük

düşürdüğünü, kadının uzun saçlı olmasının ise kendisini yücelttiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir. ¹⁶Bu konuda çekişmek isteyen varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrı'nın kiliselerinin* böyle bir alışkanlığı yoktur.

Rab'bin Sofrası'na İlişkin Öğütler

¹⁷Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarıları yaparken sizi övemem. ¹⁸Birincisi, toplulukça* bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum. ¹⁹Çünkü Tanrı'nın beğenisini kazananların belli olması için aranızda bölünmeler olması gerekiyor! ²⁰Toplandığınızda Rab'bin Sofrası'na katılmak için toplanmıyorsunuz. ²¹Her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Kimi aç kalıyor, kimi sarhoş oluyor. ²²Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Tanrı'nın topluluğunu hor mu görüyorsunuz, yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem!

²³⁻²⁴Size ilettiğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğruna feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." ²⁵Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." ²⁶Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz.

²⁷Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab'bin

e **11:4** "Başına bir şey takıp": Grekçe deyim "Uzun saçla" anlamına da gelebilir. f **11:5** "Başı açık": Grekçe deyim "Başını örtmeden" ya da "Saçını toplamadan" anlamına da gelebilir. Benzeri bir deyim 6,7 ve 13. ayetlerde de geçer. **11:1** 1Ko.4:16; Flp.3:17 **11:7** Yar.1:26-27 **11:8-9** Yar.2:18-23 **11:25** Çık.24:6-8; Yer.31:31-34

kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. ²⁸Kişi önce kendini sınısın, sonra ekmekten yiyip kâseden içsin. ²⁹Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder. ³⁰İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür.

³¹Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık. ³²Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bi-zi yargılayıp terbiye ediyor.

³³Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin. ³⁴Aç olan karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Öbür sorunları ise geldiğimde çözerim.

Ruhsal Armağanlar

12 Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem. ²Biliyorsanız, putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp dilsiz putlara tapmaya yöneltilmiştiniz. ³Bunun için bilmenizi isterim ki: Tanrı'nın Ruh'u aracılığıyla konuşan hiç kimse, "İsa'ya lanet olsun!" demez. Kutsal Ruh'un aracılığı olmaksızın da kimse, "İsa Rab'dir" diyemez.

⁴Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir. ⁵Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir. ⁶Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır. ⁷Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor. ⁸⁻¹⁰Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruh'tan bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla hastaları iyileştirme armağanları, birine mucize yapma olanakları, birine peygamberlikte bulunma, birine ruh-

ları ayırt etme, birine çeşitli dillerle konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirme armağanı veriliyor. ¹¹Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.

Bedenin Birliği

¹²Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir. ¹³İster Yahudi ister Grek*, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı. ¹⁴İşte beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur. ¹⁵Ayak, "El olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. ¹⁶Kulak, "Göz olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. ¹⁷Bütün beden göz olsaydı, nasıl duyardık? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklardık? ¹⁸Gerçek şu ki, Tanrı bedeninin her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir. ¹⁹Eğer hepsi bir tek üye olsaydı, beden olur muydu? ²⁰Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır. ²¹Göz ele, "Sana ihtiyacım yok!" ya da baş ayaklara, "Size ihtiyacım yok!" diyemez. ²²Tam tersine, bedeninin daha zayıf görünen üyeleri vazgeçilmezdir. ²³Bedeninin daha az değerli saydığımız üyelerine daha çok değer veririz. Böylece gösterişsiz üyelerimiz daha gösterişli olur. ²⁴Gösterişli üyelerimizin özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, değeri az olana daha çok değer vererek bedende birliği sağladı. ²⁵Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit biçimde gözet sin. ²⁶Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir.

g 12:7 "Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor" ya da "Herkesin ortak yararı için Ruh herkese kendini belli ediyor". 12:4-12 Rom.12:4-8

²⁷Sizler Mesih'in bedenisiniz, bu beden ayrı ayrı üyelerisiniz. ²⁸Tanrı kilisede* ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirme armağanlarına sahip olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadı. ²⁹Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı? ³⁰Hepsinin hastaları iyileştirme armağanları var mı? Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi? ³¹Ama siz daha üstün armağanları gayretle isteyin. Şimdi size en iyi yolu göstereyim.

Sevginin Üstünlüğü

13 İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz. ²Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim. ³Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere^h teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.

⁴Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. ⁵Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. ⁶Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir. ⁷Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeyi dayanır.

⁸Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır. ⁹Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de sınırlıdır. ¹⁰Ne var ki, yetkin

olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalkacaktır. ¹¹Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bıraktım. ¹²Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim. ¹³İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.

Diller ve Peygamberlik

14 Sevginin ardınca koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik yeteneğini gayretle isteyin. ²Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırlar söyler. ³Peygamberlikte bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bulması için insanlara seslenir. ⁴Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir; ama peygamberlikte bulunan, inanlılar topluluğunu* geliştirir. ⁵Hepinizin dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmedikçe peygamberlikte bulunan, dillerle konuşandan üstündür.

⁶Şimdi kardeşlerim, yanınıza gelip dillerle konuşsam, ama size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti getirsem, size ne yarım olur? ⁷Kaval ya da lir gibi ses veren cansız nesneler bile değişik sesler çıkarmasa, kaval mı, lir mi çalındığını kim anlar? ⁸Borazan belirlen bir ses çıkarmasa, kim savaşa hazırlanır? ⁹Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız, söyledikleriniz nasıl anlaşılır? Havaya konuşmuş olursunuz! ¹⁰Kuşkusuz dünyada çeşit çeşit diller

vardır, hiçbiri de anlamsız değildir. ¹¹Ne var ki, konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur. ¹²Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiğinize göre, inanlılar topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye bakın.

¹³Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için dua etsin. ¹⁴Bilmediğim dille dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin buna katkısı olmaz. ¹⁵Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim. ¹⁶Tanrı'yı yalnız ruhunla översen, yeni katılanlar senin ne söylediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl "Amin!" desin? ¹⁷Uygun biçimde şükrediyor olabilirsin, ama bu başkasını geliştirmez. ¹⁸Dillerle hepinizden çok konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁹Ama inanlılar topluluğunda dillerle on bin söz söylemektense, başkalarını eğitmek için zihnimden beş söz söylemeyi yeğlerim.

²⁰Kardeşler, çocuk gibi düşünmeyin. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama düşünmekte yetişkinler gibi olun. ²¹Kutsal Yasa'da* şöyle yazılmıştır:

"Rab, 'Yabancı diller konuşanların aracılığıyla,
Yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim;
Yine de beni dinlemeyecekler!' diyor."

²²Görülüyor ki, bilinmeyen diller imanlılar için değil, imansızlar için bir belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir be-

lirtidir. ²³Şimdi bütün inanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri dillerle konuşurlarken yeni katılanlar ya da iman etmeyenler içeri girerse, "Siz çıldırmışsınız!" demezler mi? ²⁴Ama herkes peygamberlikte bulunurken iman etmeyen ya da yeni katılan biri içeri girerse, söylenen her sözle günahlı olduğuna ikna edilecek, her sözle yargılanacak. ²⁵Yüreğindeki gizli düşünceler açığa çıkacak ve, "Tanrı gerçekten aranızdadır!" diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınacaktır.

Düzenli Tapınma

²⁶Öyleyse ne diyelim, kardeşler? Toplandığınızda her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, bir vahyi, bilmediği dilde söyleyecek bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun. ²⁷Eğer bilinmeyen dillerle konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de söylenenleri çevirsin. ²⁸Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan, toplulukta sessiz kalsın, içinden Tanrı'yla konuşsun. ²⁹İki ya da üç peygamber konuşsun, öbürleri söylenenleri iyice düşünüp tartsın. ³⁰Toplantıda oturanlardan birine vahiy gelirse, konuşmakta olan sussun. ³¹Herkesin öğrenmesi ve cesaret bulması için hepiniz teker teker peygamberlikte bulunabilirsiniz. ³²Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. ³³Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün topluluklarında böyledir.

³⁴Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın.¹ Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi, uy-sal olsunlar. ³⁵Öğrenmek istedikleri

1 14:33-34 "Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün topluluklarında böyledir.// Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın" ya da "Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır.// Kadınlar, kutsalların bütün topluluklarında olduğu gibi, toplantılarınızda sessiz kalsın". 14:21 Yşa.28:11-12

bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.

³⁶Tanrı'nın sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı? ³⁷Kendini peygamber ya da ruhça olgun sayan varsa, bilsin ki, size yazdıklarım Rab'bin buyruğudur. ³⁸Bunları önemsemeyenin kendisi de önemsenmesin. ³⁹⁻⁴⁰Özet olarak, kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı gayretle isteyin, bilinmeyen dillerle konuşulmasına engel olmayın. Ancak her şey uygun ve düzenli biçimde yapılınsın.

Mesih'in Dirilişinin Önemi

15 Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağli kaldığınız Müjde'yi anımsatmak istiyorum. ²Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.

³⁻⁴Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. ⁵Kefas'a*, sonra Onikiler'e* göründü. ⁶Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler. ⁷⁻⁸Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere, son olarak zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da göründü. ⁹Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine* zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim. ¹⁰Ama şimdi neyse, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfu emek verdi. ¹¹İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür

elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur.

Ölüler Dirilecek

¹²Eğer Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda bazıları ölümler dirilmez diyor? ¹³Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁴Mesih dirilmemişse, bilirimiz de imanınız da boştur. ¹⁵Bu durumda Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan demektir. Çünkü Tanrı'nın, Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Ama ölümler gerçekten dirilmezse, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. ¹⁶Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁷Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz. ¹⁸Buna göre Mesih'e ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır. ¹⁹Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.

²⁰Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir. ²¹Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir. ²²Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak. ²³Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar. ²⁴Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümlerliği, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak. ²⁵Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. ²⁶Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür. ²⁷Çünkü, "Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı." "Her şey O'na bağımlı kılındı" sözünün, her şeyi Mesih'e ba-

ğımlı kılan Tanrı'yı içermediği açıktır. ²⁸Her şey Oğul'a bağımlı kılınınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.

²⁹Diriliş yoksa, ölümler için vaftiz* edilenler ne olacak? Ölümler gerçekten dirilmeyecekse, insanlar neden ölümler için vaftiz ediliyorlar? ³⁰Biz de neden her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz? ³¹Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum övüncün hakkı için her gün ölüyorum. ³²Eğer insansal nedenlerle Efes'te canavarlarla dövüştümse, bunun bana yararı ne? Eğer ölümler dirilmeyecekse, "Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz." ³³Aldanmayın, "Kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar." ³⁴Uslanıp kendinize gelin, artık günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrı'yı hiç tanımıyor. Utanasınız diye söylüyorum bunları.

Dirilişten Sonraki Beden

³⁵Ama biri çıkıp, "Ölümler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?" diye sorabilir. ³⁶Ne akılsızca bir soru! Ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz ki! ³⁷Ekerken, oluşacak bitkinin kendisini değil, yalnızca tohumunu –buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu– ekersin. ³⁸Tanrı tohuma dilediği bedeni –her birine kendine özgü bedeni– verir. ³⁹Her canlının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır. ⁴⁰Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanlarınkı başkadır. ⁴¹Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır.

⁴²Ölümlerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak dirilitilir. ⁴³Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak dirilitilir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak dirilitilir. ⁴⁴Doğal beden olarak gömülür, ruhsal beden olarak dirilitilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır. ⁴⁵Nitekim şöyle yazılmıştır: "İlk insan Adem yaşayan can oldu." Son Adem'se/ yaşam veren ruh oldu. ⁴⁶Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi. ⁴⁷İlk insan yerden, yani topraktandır. İkinci insan^k göktendir. ⁴⁸Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel insan^l nasılsa, göksel olanlar da öyledir. ⁴⁹Bizler topraktan olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyeceğiz. ⁵⁰Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz.

⁵¹⁻⁵²İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz. ⁵³Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir. ⁵⁴Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyince, "Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!" diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.

⁵⁵"Ey ölüm, zaferin nerede?
Ey ölüm, dikenin nerede?"

⁵⁶Ölümün dikenini günahıdır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır. ⁵⁷Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!

⁵⁸Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli olun.

Para Yardımına İlişkin Öğütler

16 Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine* ne buyurduysam, siz de öyle yapın. ²Haftanın ilk günü* herkes kazancına göre bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya gerek kalmasin. ³Ora ya vardığımda, bağışlarınızı götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Yeruşalim'e* göndereceğim. ⁴Benim de gitmeme değerse, onları yanıma alıp gideceğim.

Pavlus'un Kişisel Dilekleri

⁵Makedonya'dan geçtikten sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan geçmek niyetindeyim. ⁶Belki bir süre yanınızda kalırım, hatta kışı da sizinle geçirebilirim. Öyle ki, sonra nereye gidecek olsam, bana yardım edebilirsiniz. ⁷Sizi öyle kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rab'bin izniyle uzunca bir süre yanınızda kalmayı umut ediyorum. ⁸Ama Pentikost Günü'ne dek Efes'te kalacağım. ⁹Çünkü büyük ve etkili işler yapmam için burada bana bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı çıkanlar çoktur.

¹⁰Timoteos yanınıza gelirse, bir şeyden korkmamasına dikkat edin.

Çünkü o da benim gibi Rab'bin işini yapıyor. ¹¹Kimse onu hor görmesin. Yanıma gelmesi için onu esenlikle uğurlayın. Kardeşlerle birlikte onun da gelmesini bekliyorum.

¹²Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok ricada bulundum, ama şimdilik gelmeye hiç de istekli değil. Fırsat bulunca gelecek.

¹³Uyanık kalın, imanda dimdik durun, mert ve güçlü olun. ¹⁴Her şeyi sevgiyle yapın.

¹⁵⁻¹⁶Ahaya'da ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adanmış İstefanas'ın ev halkını bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve onlarla birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun. ¹⁷İstefanas, Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular. ¹⁸Sizin ruhunuzu da benim ruhumu da ferahlattılar. Böylelerinin değerini bilin.

Son Selamlar

¹⁹Asya İli'ndeki* kiliseler* size selam eder. Akvila ve Priska, evlerinde buluşan toplulukla* birlikte Rab'de size çok selam ederler. ²⁰Buradaki bütün kardeşlerin size selamı var. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

²¹Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. ²²Rab'bi sevmeyene lanet olsun. Maranata^m! ²³Rab İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun. ²⁴Hepinize Mesih İsa'da sevgiler! Amin.

m 16:22 "Maranata": "Efendimiz, gel!" anlamına gelen Aramice* bir söz. İsa Mesih'in tekrar gelişi için edilen dualarda kullanılır.

16:1 Rom.15:25-26 **16:5** Elç.19:21 **16:8** Lev.23:15-21; Yas.16:9-11 **16:8-9** Elç.19:8-10

16:10 1Ko.4:17 **16:15** 1Ko.1:16 **16:19** Elç.18:2-3

Pavlus'tan KORİNTLİLER'E İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus'un Korintliler'e yazdığı birinci mektuptan sonra neler olup bittiğini ayrıntılarıyla bilmiyoruz. Yalnızca ikinci mektuba bakarak durumu anlamaya çalışıyoruz. Pavlus, Korintliler'e yazdığı ilk mektupta onları bazı günahlarından ötürü azarlamıştı (1. Korintliler'e Giriş bölümüne bkz.). Ama sonuç alamayınca onları doğru yola döndürmek için ikinci ziyarette bulunuyor (2:1; 13:1-2). Umduğu sonucu vermeyen bu ziyareti «keder dolu» bir ziyaret diye niteliyor. Üçüncü bir ziyaret tasarlar; ama aynı durumla karşılaşmamak için bundan vazgeçer (1:15-2:3). Sonunda «büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla» başka bir mektup yazar (2:4), Titus'un eliyle Korint'e gönderir. Korintliler mektubu alınca tövbe ederler. Titus bu haberle döner ve Pavlus'u sevince boğar (7:5-16).

Pavlus ve Timoteos bu arada Asya İl'inde (bugünkü Ege Bölgesi) büyük sıkıntılardan geçmekte. O kadar ki, yaşama umutlarını bile yitirirler (1:8-11). Pavlus buradan Troas'a geçer; ama Korintliler'in mektubu nasıl karşıladıklarına ilişkin haberleri getirecek olan Titus'u bulamayınca huzur içinde çalışamaz, Makedonya'ya gider (2:12-13). Burada da sıkıntılar peşini bırakmaz (7:5). Bu mektubu buradan, Titus'un getirdiği sevindirici haberleri aldıktan sonra, büyük olasılıkla İ.S. 56-57 yıllarında yazar.

Mektubun İçeriği: Korintliler tövbe ettikleri halde her şey pek de yolunda görünmüyor. Kimi Yahudi din adamları, ya da Pavlus'un deyimiyle «sözüm ona üstün elçiler» (11:5) Korintliler'e gelerek «farklı bir müjde» yaymaya çalışırlar (11:4-5). Pavlus bu adamları, Korintliler'i köleleştirmek isteyen «sahte elçiler, düzenbaz işçiler» diye niteler ve şiddetle eleştirir (11:13)¹. Öte yandan Korintliler'in hâlâ kendisini ve yazdıklarını daha içtenlikle benimsemelerini bekler².

Pavlus, biraz da bu din adamlarının kendisine saldırmasından ötürü mektupta kendinden epey söz eder. Amacının ve görevinin Korintlilerce anlaşılmasını ister (1:12-14). Bunun için görevini açıklamakta³ ve Korintliler'e nasıl davrandığını⁴ anlatmaktadır. Kendi yaşayışını, «sözüm ona üstün elçilerin» faaliyetleriyle karşılaştırır⁵. Pavlus'un bu denli gayretli olmasının nedenlerini kavramak, ruhsal önderlerin çağlar boyunca görevlerini yerine getirmelerine büyük ölçüde yardım etmiştir.

Pavlus, 8 ve 9. bölümlerde Yeruşalim'deki yoksullara yapılacak bağışlardan söz ederek Korintliler'i, vaat ettikleri bağışları toplamaya çağırır (Rom.15:26). Titus'la birlikte iki kardeş bunun hazırlığı için Korint'e gider (8:16-24).

Ana Hatlar:

1:1-7:16	Pavlus'un görevi
8:1-9:15	Yahudiye'deki inanlılar için bağış toplanması
10:1-12:18	Pavlus ve sahte elçiler
12:19-13:14	Son uyarılar

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1368

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan Ahaya'nın her yanındaki bütün kutsallara ve Tanrı'nın Korint'teki kilisesine* selam!

²Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Teselli Kaynağı Tanrı

³Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! ⁴Kendisinden aldığı-mız teselliyle her türlü sıkıntıda olan-ları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor. ⁵Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz. ⁶Sıkıntı çekiyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Teselli buluyorsak bu, bizim çektiğimiz acıların ay-nısına dayanmanızda etkin olan bir teselli bulmanız içindir. ⁷Size ilişkin umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza olduğu gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz.

⁸Kardeşlerim, Asya İli'nde* çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük altındaydık. Öyle ki, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiş-tik. ⁹Ölüme mahkûm olduğumuzu içi-mizde hissettik. Ama bu, kendimize değil, ölüleri diriltan Tanrı'ya güven-memiz için oldu. ¹⁰⁻¹¹Tanrı bizi böy-lesine büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umudumuzu O'na bağladık. Siz de duala-rınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. Öyle ki, birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötü-rü birçoklarının ağzından bizim için şükranlar sunulsun.

¹²Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrı'nın lütfuyla,

Tanrı'dan gelen saflık ve içtenlikle davrandığımıza vicdanımız tanıktır. Ve biz bununla övünüyoruz. ¹³⁻¹⁴Oku-yup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmıyoruz. Bizi bir ölçüde an-ladığınız gibi, tümüyle anlayacağını-zı umarım. Rabbimiz İsa'nın gününde bizim övüncümüz siz olacağınız gibi, sizin övüncünüz de biz olalım.

Pavlus'un Geciken Ziyareti

¹⁵⁻¹⁶Bu güvenle, sizleri iki kez se-vindirmek için önce size uğramak, sonra Makedonya'ya geçmek, Make-donya'dan yine size geri gelerek ta-rafınızdan Yahudiye'ye uğurlanmak niyetindeydim. ¹⁷Bunu isterken aca-ba kararsız mıydım? Ya da isteklerim benlikten mi doğuyor ki, önce “Evet, evet”, sonra “Hayır, hayır” diyeyim? ¹⁸Tanrı'nın güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size ilettiğimiz söz hem “evet” hem “hayır” değildir. ¹⁹Silva-nus ve Timoteos'la birlikte size tanı-tığımız Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih hem “evet” hem “hayır” değildi. O'nda yal-nız “evet” vardır. ²⁰Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te “evet” tir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için Me-sih aracılığıyla Tanrı'ya “Amin” deriz. ²¹Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekişti-ren ve meshetmiş* olan Tanrı'dır. ²²O bizi mühürledi, güvence olarak da yü-reklerimiz Kutsal Ruh'u yerleştirdi.

²³Tanrı'yı tanık tutarım ki, Korint'e dönmeyişimin nedeni sizi esirgemek-ti. ²⁴İmanınıza egemen olmak istemi-yoruz, sevinmeniz için sizinle birlik-te çalışıyoruz. Çünkü imanda dimdik duruyorsunuz.

2 Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim. ²Çün-kü sizi kederlendirirsem, keder verdi-ğim sizlerden başka beni kim sevindi-recek? ³Bunu yazdım ki, geldiğimde

beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna ilişkin hepinize güvenim var. ⁴Kederlenesiniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım.

Suçluyu Bağışlamak

⁵Eğer biri bir başkasını kederlendir-diye, beni değil –abartmadan söyleyeyim– bir dereceye kadar hepinizi kederlendirmiş olur. ⁶Böyle birine çoğunluğun verdiği bu ceza yeterlidir. ⁷Aşırı kedere boğulmasın diye o kişiyi daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz. ⁸Bunun için ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim. ⁹Sizi sınamak ve her durumda söz dinleyenler olup olmadığınızı anlamak için yazdım size. ¹⁰Kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Eğer bir şeyi bağışladım-sa, bunu sizin için Mesih'in önünde bağışladım. ¹¹Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.

Yeni Antlaşmanın Elçileri

¹²⁻¹³Mesih'in Müjdesi'ni yaymak amacıyla Troas'a geldiğimde Rab'bin işi için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titus'u orada bulamadığım için iç huzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonya'ya gittim.

¹⁴Bizi her zaman Mesih'in zafer alayında yürüten, O'nu tanımanın güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun! ¹⁵Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı için Mesih'in güzel kokusuyuz. ¹⁶Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu, kurtu-

lanlar içinse yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böylesi bir işe kim yeterlidir? ¹⁷Birçokları gibi, Tanrı'nın sözünü ticaret aracı yapanlar değiliz. Tanrı tarafından gönderilen ve Mesih'e ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde içtenlikle konuşuyoruz.

3 Kendimizi yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları gibi size ya da sizden tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var? ²Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz. ³Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı'nın Ruhu'yla, taş levhalar değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır. ⁴Mesih sayesinde Tanrı'ya böyle bir güvenimiz vardır. ⁵Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz demek istemiyorum; bizi yeterli kılan Tanrı'dır. ⁶O bizi yazılı yasaya^a değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.

Yeni Antlaşmanın Yüceliği

⁷⁻⁸Ölümlle sonuçlanan hizmet, yani taş üzerine harf harf kazılan yasa yücelik içinde geldiyse –öyle ki, İsrailoğulları geçici olan parlaklığından ötürü Musa'nın yüzüne bakamadılar– Ruh'a dayalı hizmetin yücelik içinde olacağı daha kesin değil mi? ⁹İnsanı suçlu çıkaran hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan hizmetin yüceliği çok daha aşkındır. ¹⁰Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi yücelikte aşkın olana göre yüceliği yoktur. ¹¹Geçici olan, yücelik içinde geldiyse, kalıcı olanın yüceliği çok daha büyüktür.

¹²Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabili-

a 3:6 “Yazılı yasa”: Grekçe “Harf”. **2:12-13** Elç.20:1

3:3 Çık.24:12; Yer.31:33; Hez.11:19-20; 36:26

3:6 Yer.31:31 **3:7-8** Çık.34:29-30

riz. ¹³Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi değiliz. ¹⁴İsrailoğulları'nın zihinleri körelmişti. Bugün bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeyle örtülü kalıyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar. ¹⁵Ne var ki, bugün bile Musa'nın yazıları okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor. ¹⁶Oysa ne zaman biri Rab'be dönerse, o peçe kaldırılır. ¹⁷Rab Ruh'tur, Rab'bin Ruhu neredeyse orada özgürlük vardır. ¹⁸Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek^b yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştirilıyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

Cesaretimizi Yitirmeyiz

4 Bu hizmeti Tanrı'nın merhame-tiyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yitirmeyiz. ²Utanc verici gizli yolları reddettik. Hileye başvurmamız, Tanrı'nın sözünü de çarpıtmayız. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı'nın önünde her insanın vicdanına tavsiye ederiz. ³Yaydığımız Müjde örtülüysen de, mahvolanlar için örtülüdür. ⁴Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı^c onların zihinlerini kör etmiştir. ⁵Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz. ⁶Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı.

⁷Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz. ⁸Her yönden sıkıştırılmışız, ama ezilmiş de-

ğiliz. Şaşırmışız, ama çaresiz değiliz. ⁹Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş değiliz. Yere yıkılmışız, ama yok olmuş değiliz. ¹⁰İsa'nın yaşamı bedenimizde açıkça görülsün diye İsa'nın ölümünü her an bedenimizde taşıyoruz. ¹¹Çünkü İsa'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye, biz yaşayanlar İsa uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediyoruz. ¹²Böylece ölüm bizde, yaşıyorsa sizde etkin olmaktadır.

¹³"İman ettim, bu nedenle konuştum" diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz. ¹⁴Çünkü Rab İsa'yı diriltten Tanrı'nın, bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağını biliyoruz. ¹⁵Bütün bunlar sizin yararınızdır. Böylelikle Tanrı'nın lütfu çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için şükran da artsın.

¹⁶Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor. ¹⁷Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılamayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır. ¹⁸Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır.

Göksel Konutumuz

5 Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır^e yıkılırsa, göklerde Tanrı'nın bize sağladığı bir konut—elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz—vardır. ²Şimdiyse göksel evimizi giyinmeyi özleyerek inliyoruz. ³Onu giyinirsek çıplak kalmayız. ⁴Dünyasal çadırda yaşayan bizler ağır bir yük altında inliyoruz. Asıl istediğimiz soyunmak değil, giyinmektir.

b 3:18 "Görerek" ya da "Yansıtarak". **c** 4:4 "Bu çağın ilahı": Şeytan. **e** 5:1 "Çadır": Beden. 3:13 Çık.34:33 4:6 Yar.1:3 4:13 Mez.116:10

Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun. ⁵Bizleri tam bu amaç için hazırlamış ve güvence olarak bize Ruh'u vermiş olan Tanrı'dır.

⁶Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız. ⁷Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşıyoruz. ⁸Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz. ⁹Bunun için, ister bedende yaşayalım ister bedenden uzak olalım, amacımız Rab'bi hoşnut etmektir. ¹⁰Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.

Barıştırma Görevi

¹¹Rab'den korkmanın ne demek olduğunu bildiğimizden insanları ikna etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuz. ¹²Kendimizi yine size tavsiye etmeye çalışmıyoruz. Ama yürekle değil, dış görünüşle övünenleri yanıtlayabilmeniz için bizimle övünmenize fırsat veriyoruz. ¹³Eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir. ¹⁴Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü. ¹⁵Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.

¹⁶Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımıyoruz. Mesih'i bu ölçülere göre tanıdıksa da, artık öyle tanımıyoruz. ¹⁷Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur. ¹⁸Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize

barıştırma görevini verdi. ¹⁹Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. ²⁰Böylece, Tanrı aracılığıyla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. ²¹Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu⁴ yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6 Tanrı'yla birlikte çalışan bizler, O'nun lütfunu boş yere kabul etmemenizi ayrıca rica ediyoruz. ²Çünkü Tanrı diyor ki,

“Uygun zamanda seni duydum,
Kurtuluş günü sana yardım ettim.”

Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir.

Pavlus'un Çektiği Sıkıntılar

³Hizmetimizin kötülenmemesi için hiçbir konuda hiç kimsenin sürçmesine neden olmadık. ⁴⁻⁸Tersine Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, sıkıntı, güçlük ve elemelerde, dayak, hapis, karışıklık, emek, uykusuzluk ve açlıkta; pak yaşayışta, bilgi, sabır, iyilik, Kutsal Ruh ve içten sevgide; gerçeğin ilanında ve Tanrı'nın gücünde; sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her durumda örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsa da dürüst kişileriz. ⁹Tanınmıyor gibiyiz, ama iyi tanınıyoruz. Ölümlün ağzındayız, ama işte yaşıyoruz. Dövülüyorsak bile öldürülmüş değiliz. ¹⁰Kederliyiz ama her zaman seviniyoruz. Yoksuluz ama birçoklarımızı zengin ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yok ama her şeye sahibiz.

¹¹Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, size yüreğimizi açtık. ¹²Sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden sevginizi esirgediniz. ¹³Bize aynı karşılığı verebilmek için –çocuklarıma söyler gibi söylüyorum– siz de yüreğinizi açın.

Tanrı'nın Tapınağıyız

¹⁴İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? ¹⁵Mesih'le Beliyal^e uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin ortak yanı olabilir mi? ¹⁶Tanrı'nın tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrı'nın tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor:

“Aralarında yaşayacak,
Aralarında yürüyeceğim.
Onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak.”

¹⁷Bu nedenle, “İmansızların arasından çıkıp ayrılın” diyor Rab.

“Murdara* dokunmayın,
Ben de sizi kabul edeceğim.”

¹⁸Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki,

“Size Baba olacağım,
Siz de oğullarım, kızlarım
olacaksınız.”

7 Sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedeni ve ruhu lekeleyen her şeyden kendimizi arındıralım; Tanrı korkusuyla kutsallıkta yetkinleşelim.

Pavlus'un Sevinci

²Yürekerinizde bize yer verin. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi yoldan saptırmadık, kimseyi sömürmedik. ³Bunu sizi yargılamak için söylemi-

yorum. Daha önce de söylediğim gibi, yüreğimizde öyle bir yeriniz var ki, sizinle ölürüz de yaşarız da. ⁴Size çok güveniyor, sizinle çok övünüyorum. Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılar arasında sevincim sonsuzdur.

⁵Makedonya'ya geldiğimizde de hiç rahat yüzü görmedik. Her bakımdan sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, yüreğimizde korkular vardı. ⁶⁻⁷Ama yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titus'un yanımıza gelişiyle –yalnız gelişiyle değil, sizden aldığı teselliyle de– bizi teselli etti. Titus beni özlediğinizi, benim için üzülp gayret ettiğinizi bize anlatınca sevincim bir kat daha arttı. ⁸⁻⁹Mektubumla size acı verdiysem bile pişman değilim. Aslında pişman olmuştum –kısa bir süre için de olsa, o mektubun size acı verdiğini görüyorum– ama şimdi seviniyorum; acı duymanıza değil, bu acınızın sizi tövbeye yöneltmesine seviniyorum. Tanrı'nın isteğine uygun olarak acı çektiniz. Böylece hiçbir şekilde bizden zarar görmediniz. ¹⁰Tanrı'nın isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşla sonuçlanan ve pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir. ¹¹Bakın bu acılar, Tanrı'nın isteğiyle çektiğiniz bu acılar sizde ne büyük ciddiyet, paklanmak için ne büyük istek yarattı! Sizde ne büyük öfke, korku, özlem, gayret ve suçluyu cezalandırma arzusu uyandırdı! Bu konuda her bakımdan masum olduğunuzu kanıtladınız. ¹²Size o mektubu yazdımsa da, haksızlık edeni ya da haksızlık göreni düşünerek yazmadım; bize ne denli adanmış olduğunuzu Tanrı önünde açıkça görmenizi istiyordum.

¹³Bütün bunlarla teselli buluyoruz. Tesellimize ek olarak Titus'un sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun yüreğini ferahlattınız.

¹⁴Sizleri ona övdüm, beni utandırdımadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, sizi Titus'a övmemiz de öylece doğru çıktı. ¹⁵Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl saygı ve korkuyla kabul ettiğinizi anımsadıkça size olan sevgisi daha da artıyor. ¹⁶Size her bakımdan güvenebildiğim için seviniyorum.

Cömertlik Örneği

8 ¹⁻²Kardeşler, sizlere Tanrı'nın Makedonya'daki kiliselerine* sağladığı lütuftan söz etmek istiyoruz: Büyük sıkıntılarla denendiklerinde, coşkun sevinçleri ve aşırı yoksullukları tam bir cömertliğe dönüştü. ³Ellelerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim. ⁴Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvarıp yakardılar. ⁵Umduğumuzdan da öte, kendilerini önce Rab'be, sonra Tanrı'nın isteğiyle bize adadılar. ⁶Bu nedenle, aranızda daha önce başladığı bu hayırlı işi tamamlaması için Titus'u isteklendirdik. ⁷İmanda, söz söylemekte, bilgide, her tür gayrette, bize beslediğiniz sevgide, her şeyde üstün olduğunuz gibi, bu hayırlı işte de üstün olmaya bakın.

⁸Bunu buyruk olarak söylemiyorum, yalnızca sevginizin içtenliğini ötekilerin gayretiyle karşılaştırarak sınamak istiyorum. ⁹Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğunuz halde sizin uğrunuza yoksul oldu. ¹⁰Bu konuda size yararlı olanı salık veriyorum. Geçen yıl bağış toplamaya ilk girişen, hatta buna ilk heveslenen siz oldunuz. ¹¹Şimdi bu işi tamamlayın; bunu candan arzuladığınız gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya bakın. ¹²Çünkü istek varsa, insanın

elinde olmayana göre değil, elindeki ne göre yardımda bulunması uygundur. ¹³⁻¹⁵Amacımız sizi sıkıntıya sokup başkalarını rahatlatmak değildir. Ama eşitlik olsun diye, şimdi elinizdeki fazlalık onların eksikliğini tamamladığı gibi, başka zaman onların elindeki fazlalık sizin eksikliğinizi tamamlasın. Öyle ki, "Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksikliği yoktu" diye yazılmış olduğu gibi, eşitlik olsun.

Titus Korint'e Gönderiliyor

¹⁶Titus'un yüreğinde sizin için aynı ilgiyi uyandıran Tanrı'ya şükürler olsun! ¹⁷Çünkü Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yanınıza geliyor. ¹⁸Müjde'yi yayma çabalarından ötürü bütün kiliselerce* övülen bir kardeşi de onunla birlikte gönderiyoruz. ¹⁹Üstelik bu kardeş, Rab'bi yüceltmek ve yardıma hazır olduğumuzu göstermek için yürüttüğümüz bu hayırlı hizmette yol arkadaşımız olmak üzere kiliseler tarafından seçildi. ²⁰Bu büyük bağışla ilgili hizmetimizde kim senin eleştirisine hedef olmamaya özen gösteriyoruz. ²¹Çünkü yalnız Rab'bin gözünde değil, insanların gözünde de doğru olanı yapmaya dikkat ediyoruz. ²²Birçok konuda defalarca deneyip gayretli bulduğumuz, şimdi size duyduğu büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de bu iki kişiyle birlikte gönderiyoruz. ²³Titus'a gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımıdır. Öbür kardeşlerimizse kiliselerin elçileri, Mesih'in kıvancacıları. ²⁴Bunun için onlara sevginizi kanıtlayın, kiliselerin önünde sizinle övünmemizin nedenini gösterin.

Yoksullara Yardım

9 Kutsallara yapılacak bu yardımla ilgili olarak size yazmama gerek

yok. ²Çünkü yardıma hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya'daki sizlerin geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunuzu söyleyerek Makedonyalılar karşısında sizinle övünmekteyim. Gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi. ³Bu konuda sizinle övünmemiz boş çıkmasın; dediğim gibi, hazırlıklı olasınız diye kardeşleri yanınıza gönderiyorum. ⁴Öyle ki, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelir ve sizi hazırlıksız bulurlarsa, sizler bir yana, bizler duyduğumuz güvenden ötürü utanmayalım. ⁵Bu nedenle önce yanınıza gelmeleri ve cömertçe vermeyi vaat ettiğiniz armağanları hazırlamaları için kardeşlere ricada bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır olsun.

⁶Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer. ⁷Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. ⁸Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her niyeti size bol bol sağlayacak güçtedir. ⁹Nitekim şöyle yazılmıştır:

“Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi;
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır.”

¹⁰Ekinciye tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, sizin de ekeceğinizi sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır. ¹¹Her durumda cömert olmanız için her bakımdan zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığıyla Tanrı'ya şükran nedeni oluyor. ¹²Yaptığınız bu hizmet yalnız kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, birçoklarının Tanrı'ya şükretmesiyle de zenginleş-

yor. ¹³Onlar, içtenliğinizi kanıtlayan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih Müjdesi'ne uyarak kendileriyle ve herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrı'yı yüceltiyorlar. ¹⁴Tanrı'nın size bağışladığı olağanüstü lütfudan dolayı sizler için dua ediyor, sizi özlüyorlar.

¹⁵Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

Pavlus'un Savunması

10 ¹⁻²Sizinle birlikteyken ürkek, ama aranızda değilken yiğit kesilen ben Pavlus, Mesih'teki alçakgönüllülük ve yumuşaklıkla size rica ediyor, yalvarıyorum: Yanınıza geldığım zaman, bizi olağan insanlar gibi yaşayanlardan sayan bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size karşı takınmaya zorlamayın beni. ³Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da, insansal güce dayanarak savaşıyoruz. ⁴Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır. ⁵Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyoruz. ⁶Mesih'e tümüyle bağımlı olduğunuz zaman, O'na bağımlı olmayan her eylemi cezalandırmaya hazır olacağız.

⁷Gözünüzün önündekine bakın. Bir kimse Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, yine düşünsün: Kendisi kadar biz de Mesih'e aitiz. ⁸Sizi yıkmak için değil, geliştirmek için Rab'bin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam. ⁹Mektuplarımla sizi korkutmaya çalışıyormuş gibi görünmek istemiyorum. ¹⁰Çünkü bazıları, “Mektupları ağır ve etkilidir, ama kişisel varlığı etkisiz, konuşma yeteneği de sıfır” diyormuş. ¹¹Böyle diyenler şunu bilsin ki, uzaktayken mektupla-

rımızda ne diyorsak, aranızdayken de öyle davranıyoruz.

¹²Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da karşılaştırmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırmakla akılsızlık ediyorlar. ¹³Ama biz haddimizi aşıp fazla övünmeyiz; övünmemiz, Tanrı'nın bizim için belirlediği, sizlere kadar da uzanan alanın sınırları içinde kalır. ¹⁴Etkinlik alanımız size kadar uzanmasaydı, sizinle ilgilenmekle sınırlarımızın dışına çıkmış sayılabildik. Oysa Mesih'in Müjdesi'ni size kadar ilk ulaştıran biz olduk. ¹⁵Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmıyoruz. Umudumuz odur ki, sizin imanınız büyüdükçe sayenizde etkinlik alanımız alabildiğine genişleyecek. ¹⁶Böylelikle Müjde'yi sizlerden daha ötelere yayabileceğiz. Çünkü başkasının etkinlik alanında başarılı olmuş işlerle övünmek istemiyoruz. ¹⁷“Övünen, Rab'le övünsün.” ¹⁸Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rab'bin tavsiye ettiği kişidir.

Sahte Elçiler

11 Umarım yapacağım küçük bir akılsızlığı hoş görürsünüz. Ne olur, beni hoş görün! ²Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. ³Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan sapıtırılmasından korkuyorum. ⁴Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz. ⁵Sözüm ona üstün elçilerden hiç de

aşağı olduğumu sanmıyorum! ⁶Acemi bir konuşmacı olabilirim, ama bilgiden yana acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik.

⁷Yücelmeniz için kendimi alçalatarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılıksız bildirmekle günah mı işledim? ⁸Size hizmet etmek için yardım aldığım başka kiliseleri* adeta soydum. ⁹Aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbirinize yük olmadım. Çünkü Makedonya'dan gelen kardeşler eksiklerimi tamamladılar. Siz de yük olmamaya hep özen gösterdim, bundan böyle de özen göstereceğim. ¹⁰Mesih'in gerçeğine sahip olarak kesinlikle diyebilirim ki, Ahaya İli'nde hiç kimse beni böyle övünmekten alıkoymaz. ¹¹Neden mi? Sizi sevmediğimden mi? Tanrı biliyor ki, sizi seviyorum. ¹²Övündükleri konuda bize eşit sayılmak isteyen fırsatçılara fırsat vermemek için, yaptığımı yapmaya devam edeceğim. ¹³Bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine Mesih'in elçisi süsü verenlerdir. ¹⁴Buna şaşmamalı. Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir. ¹⁵Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları süsü vermesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır.

Övünmek Gerekirse...

¹⁶Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Öyle sanıyorsanız, akılsız birini kabul eder gibi de olsa beni kabul edin ki, ben de biraz övüneyim! ¹⁷Söylediklerimi Rab'bin söyleyeceği gibi değil, akılsız biri gibi, bu övünge tavrıyla söylüyorum. ¹⁸Mademki birçokları ne olduklarıyla övünüyorlar, ben de övüneceğim. ¹⁹Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz! ²⁰Aslında sizi köle

edenlere, sömürenlere, sizden yararlananlara, büyüklük taslayanlara ya da sizi tokatlayanlara katlanıyorsunuz.

²¹Utanarak kabul ediyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik!

Ama birinin övünmeye cesaret ettiği konuda –akılsız biri gibi konuşuyorum– ben de övünmeye cesaret ediyorum. ²²Onlar İbrani mi? Ben de İbrani'yim. İsraili mi? Ben de İsraili'yim. İbrahim'in soyundan mıdırılar? Ben de onun soyundanım. ²³Mesih'in hizmetkârları mıdırılar? Akılımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben O'nun daha üstün bir hizmetkârıyım. Ben daha çok emek verdim, hapse daha çok girdim, sayısız dayak yedim, çok kez ölümle burun buruna geldim. ²⁴Beş kez Yahudiler'den otuz dokuz kırbaç yedim. ²⁵Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. ²⁶Sık sık yolculuk ettim. İrmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarımla gerekse öteki ulusların* arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırdan, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikelere düştüm. ²⁷Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uykusuz kaldım. Açlığı, susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım. ²⁸Öbür sorunların yanı sıra, bütün kiliseler* için her gün çektiğim kaygının baskısı var üzerimde. ²⁹Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam? Kim günaha düşürülür de ben onun için yanmam?

³⁰Övünmem gerekiyorsa, güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim. ³¹Rab İsa'nın sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası biliyor ki, yalan söylemiyorum. ³²Şam'da Kral Aretas'ın valisi beni yakalatmak için kenti denetim altına almıştı. ³³Ama beni küfe içinde surdaki bir pencere-

den sarkıttılar; böylece onun elinden sıyrılıp kaçtım.

12 Yararlı olmasa da övünmek gereklidir. Şimdi görümlere ve Rab'in vahiylerine geleyim. ²On dört yıl önce alınıp üçüncü göğe götürülmüş bir Mesih izleyicisi tanıyorum. Bu, bedensel olarak mı, yoksa beden dışında mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. ³⁻⁴Evet, bu adamın cennete götürüldüğünü biliyorum; bu, bedensel olarak mı, yoksa bedenden ayrı mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. Orada, dille anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan sözler işitti. ⁵Böyle biriyle övüneceğim. Ama kendimle ilgili olarak, güçsüzlüklerimden başka bir şeyle övünmeyeceğim. ⁶Övünmek istesem bile akılsız olmayacağım. Çünkü gerçeği söylemiş olacağım. Ama kimse beni gördüğünden ya da işittiğinden daha üstün görmesin diye övünmekten kaçınıyorum.

⁷Aldığım vahiylerin üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana bedende bir diken, beni yumruklamak için Şeytan'ın bir meleği verildi, gururlanmayayım diye. ⁸Bundan kurtulmak için Rab'be üç kez yalvardım. ⁹Ama O bana, “Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır” dedi. İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim. ¹⁰Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm.

¹¹Akılsız biri gibi davrandım, ama beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz tavsiye etmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı değilim. ¹²Elçiliğimin kanıtları aranızda büyük bir sabır-

la, belirtiler, harikalar ve mucizelerle gösterildi. ¹³Size yük olmayışından başka öbür kiliselerden ne eksisiniz var ki? Bu haksızlığımı bağışlayın!

Pavlus'un Kaygısı

¹⁴İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü sizde olanı değil, sizi istiyorum. Çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para biriktirmesi gerekir. ¹⁵Ben de canlarınız uğruna malımı da kendimi de seve seve harcayacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı seveceğim? ¹⁶Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri olduğumdan sizi hileyle elde etmişim! ¹⁷Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizi sömürdüm mü? ¹⁸Titus'u size gelmeye isteklendirdim ve öbür kardeşi de onunla birlikte gönderdim. Titus sizi sömürmedi, değil mi? Aynı ruhla davranmadık mı, aynı yolu izlemedik mi?

¹⁹Bunca zamandır önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu düşünüyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'e ait kişiler olarak konuşuyoruz. Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz içindir. ²⁰Çünkü geldiğimde sizi istediğim durumda bulamayacağımdan korkuyorum. Sizler de beni istediğiniz durumda bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, dedikodu, böbürlenme, kargaşa olmasından korkuyorum. ²¹Korarımla size tekrar geldiğimde Tanrı beni önünüzde utandırarak; daha önce günah işleyip de kapıldıkları pisliklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçokları için yas tutacağım.

Uyarılar, Selamlar

13 Bu, yanınıza üçüncü gelişim olacak. Her suçlama iki ya da üç tanığın tanıklığıyla doğrulanmalı-

dır. ²Daha önce, aranızda ikinci kez bulunduğumda, geçmişte günah işlemiş olanlarla onların dışında kalanların hepsine söylemiştim, şimdi sizden uzaktayken de yineliyorum: Tekrar yanınıza gelirim, hiç kimseyi esirgemeyeceğim! ³Mesih'in benim aracılığımla konuştuğuna ilişkin kanıt istiyorsunuz. Mesih size karşı güçsüz değildir; O'nun gücü sizde etkindir. ⁴Güçsüzlük içinde çarmıha gerildiği halde, şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Biz de O'nda güçsüz olduğumuz halde, Tanrı'nın gücü sayesinde O'nunla birlikte sizin yararınıza yaşayacağız.

⁵İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınavı yoklayın. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız. ⁶Umarım bizim başarısızlığa uğramadığımızı anlayacaksınız. ⁷Kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyoruz. Dileğimiz, bizim sınavı geçmiş görünmemiz değil, biz sınavda başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır. ⁸Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek uğruna bir şey yapabiliriz. ⁹Biz güçsüz, sizse güçlüyken seviniyoruz. Yetkin olmanız için de dua ediyoruz. ¹⁰Rab'bin yıkmak değil, geliştirmek için bana verdiği yetkiyi yanınıza geldiğimde sert biçimde kullanmak zorunda kalmayayım diye, bunları aranızda değilken yazıyorum.

¹¹Son olarak hoşça kalın, kardeşlerim. Yaşantınızı düzeltin, çağırma kulak verin, düşüncelerinizde birlik olun, esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik kaynağı olan Tanrı sizinle birlikte olacaktır. ¹²Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

¹³Bütün kutsallar size selam eder.

¹⁴Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepinizle birlikte olsun.

Pavlus'tan GALATYALILAR'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus bu mektubu Galatya'da (İç Anadolu) kurduğu kilisele-re yazdı. Orada Müjde'ye inananların birçoğu Yahudi değildi. Galatya'ya gelen bazı Yahudiler, Yahudi olmayanların sünnet olmaları ve Kutsal Yasa'da uymaları gerektiğini savunuyorlardı¹. Elçilerin İşleri'nden² anlaşılacağı gibi, ilk inanlı toplulukları için duyarlı bir konuydu bu. O yıllarda İncil henüz yazılmamıştır. İnananların sahip olduğu kaynaklar, İsa'nın öğretilerinden ve sünneti öngören Eski Antlaşma'dan oluşuyordu. Pavlus'un en önemli görevlerinden biri de Eski Antlaşma'nın, İsa'nın öğretisi ışığında nasıl anlaşılması gerektiğini göstermekti.

Mektubun İçeriği: Pavlus, Galatya'daki durumu duyar duymaz kaleme sarılır. İnanlıların «değişik bir müjdeye» yönelmeleri onu şaşırtmıştır³. Yayıdığı bildirinin tek geçerli Müjde olduğunu, bunu doğrudan doğruya İsa Mesih'ten aldığını söylüyor⁴. Yıllar sonra Yerusolim'e gider ve bildirisini elçilere de sunar. Elçiler bunu onaylayarak Pavlus'un Müjde'yi Yahudi olmayanlara ulaştırmak için aldığı çağırışı da kabul ederler⁵.

Sonra Pavlus Müjde'yi özetler: «İnsanın Kutsal Yasa'nın gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklanıldığını biliyoruz... Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz» (2:16). Pavlus, Galatya'daki inanlılara şunu hatırlatıyor: Tanrı onlara Kutsal Ruh'u, Kutsal Yasa'ya uydukları için değil, iman ettikleri için verdi. İbrahim de imanı ile aklanmıştı. Şimdiyse, inanlılar Mesih'le birleşmişlerdir; hepsi O'nda birdirler. Bu nedenle aralarında ırk, cinsiyet ya da mevkiye dayanan ayrımlar son bulmuştur. Hepsi Tanrı'nın çocuklarıdır. Tanrı, Kutsal Yasa'ya bağlı yaşayanları, Yasa'nın bütün gereklerini yerine getirme tutsaklığından kurtarmak için Oğlu'nu gönderdi. Ama bu özgürlük benliğin tutkularına uymak için fırsat olmamalı⁶. Tersine, inanlılar Kutsal Ruh'un yönetiminde olmalı. Böylece Ruh'un meyvesi olan sevgi, sevinç, esenlik, sabır vb. niteliklere sahip olacaklardır.

Ana Hatlar:

1:1-2:10	Tek Müjde
2:11-4:7	Müjde'nin içeriği
4:8-5:12	Özgürlük ya da kölelik
5:13-26	Kutsal Ruh ya da benlik
6:1-18	Öğütler ve son sözler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1368

1 ¹⁻²İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlus'tan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliselere* selam! ³Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütf ve esenlik olsun. ⁴Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğine uyarak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti. ⁵Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Tek Müjde

⁶Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp değişik bir müjdeye böylesine çarçabuk dönmenize şaşıyorum. ⁷Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır. ⁸İster biz, ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona! ⁹Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğinize ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun! ¹⁰Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım.

Mesih'in Elçisi Pavlus

¹¹Kardeşlerim, yaydığım Müjde'nin insandan kaynaklanmadığını bilmenizi istiyorum. ¹²Çünkü ben onu insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı. ¹³Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdürdüğümü duydunuz. Tanrı'nın kilisesine* alabildiğine zulmediyor, onu kirip geçiriyordum. ¹⁴Yahudi dininde yaşıtım olan soydaşlarımın birçoğundan daha

ilerideydim, atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha gayretliydim.

¹⁵⁻¹⁶Ama beni daha annemin rahmindeyken seçip lütfuyla çağıran Tanrı, uluslara müjdelemem için Oğlu'nu bana göstermeye razı olunca hemen insanlara^a danışmadım; ¹⁷Yeruşalim'e*, benden önce elçi olanların yanına da gitmedim; Arabistan'a gittim, sonra yine Şam'a döndüm.

¹⁸Bundan üç yıl sonra Kefas'la* tanışmak üzere Yeruşalim'e gittim, on beş gün onun yanında kaldım. ¹⁹Öbür elçilerden hiçbirini görmedim, yalnız Rab İsa'nın kardeşi Yakup'u gördüm. ²⁰Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı'nın önünde belirtiyorum. ²¹Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. ²²Yahudiye'nin Mesih'e ait kiliseleri beni şahsen tanımıyorlardı. ²³Yalnız, "Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkmaya çalıştığı imanı şimdi yayıyor" dediğini duymuşlardı. ²⁴Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

Öbür Elçiler Pavlus'u Kabul Ediyor

2 On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanıma alıp Barnaba'yla birlikte yine Yeruşalim'e gittim. ²Vahiy uyarınca gittim. Boş yere koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar* arasında yaydığım Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum. ³Benimle birlikte olan Titus bile Grek* olmasına karşın sünnet edilmeye zorlanmadı. ⁴Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz özgürlüğü el altından öğrenmek ve böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramızdan sızan sahte kardeşler vardı. ⁵Müjde gerçeği sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun eğip teslim olmadık.

⁶Ama ileri gelenler –ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar

a 1:15-16 "İnsanlara": Grekçe "Ete ve kana". **1:13-14** Elç.8:3; 22:2-5; 26:9-11

1:15-16 Elç.9:3-6; 22:6-10; 26:13-18 **1:18** Elç.9:26-30 **2:6** Yas.10:17

arasında ayırım yapmaz— evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar. ⁷Tam tersine, Müjde'yi sünnetlilere* bildirme işi nasıl Petrus'a verildiye, sünnetsizlere* bildirme işinin de bana verildiğini gördüler. ⁸Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'ta etkin olan Tanrı, öteki uluslara elçilik etmem için bende de etkin oldu. ⁹Topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas* ve Yuhanna bana bağışlanan lütfu sezince paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnaba'ya sağ ellerini uzattılar. Öteki uluslara bizlerin, Yahudiler'e kendilerinin gitmesini uygun gördüler. ¹⁰Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum.

Pavlus Antakya'da Kefas'ı Azarlıyor

¹¹Ne var ki, Kefas* Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça karşı geldim. ¹²Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki uluslardan* olanlarla birlikte yemek yedi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden* uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu.

¹³Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı. ¹⁴Müjde gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Kefas'a şöyle dedim: “Yahudi olduğun halde Yahudi gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun, nasıl olur da ulusları Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın? ¹⁵Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan ‘günahlılar’ değiliz. ¹⁶Yine de insanın Kutsal Yasa'nın* gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de Yasa'nın gereklerini yaparak değil, Mesih'e iman ederek

aklanalım diye Mesih İsa'ya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz. ¹⁷Mesih'te aklanmak isterken kendimiz günahlı çıkarsak, Mesih günahın yordakçısı mı olur? Kesinlikle hayır! ¹⁸Yıktığımı yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum. ¹⁹Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm. ²⁰Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum. ²¹Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu.”

Kutsal Yasa ve İman

3 Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi? ²Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u, Yasa'nın gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi aldınız? ³Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz? ⁴Boş yere mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı? ⁵Size Kutsal Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?

“Örneğin, “İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı⁶.” ⁷Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in gerçek oğulları iman edenlerdir. ⁸Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları* imanlarına göre aklayacağını önceden görerek İbrahim'e, “Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak” müjdesini önceden verdi. ⁹Böy-

b 3:6 “Böylece aklanmış sayıldı”: Grekçe “Ve ona doğruluk sayıldı”.

2:16 Mez.143:2; Rom.3:20,22 **3:6** Yar.15:6; Rom.4:3; Yak.2:23 **3:7** Rom.4:16 **3:8** Yar.12:3

lece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le birlikte kutsanırlar.

¹⁰Yasa'nın gereklerini yapmış olma-ya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir."¹¹Tanrı katında hiç kimsenin Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü "İmanla aklanan yaşayacaktır"^c.¹²Yasa imana dayalı değildir. Tersine, "Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır."¹³⁻¹⁴İbrahim'e sağlanan kut-sama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir" diye yazılmıştır.

Kutsal Yasa ve Tanrı'nın Vaadi

¹⁵Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey eklemeyiz. ¹⁶Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden söz ediyormuş gibi, "Ve soyundan olanlara" demiyor; "Soyundan olana" demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor. ¹⁷Şunu demek istiyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz. ¹⁸Çünkü miras Yasa'ya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası İbrahim'e vatable bağışlamıştır.

¹⁹Öyleyse Yasa'nın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan Kişi^c gelene dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yolu-

la, bir aracı eliyle düzenlendi. ²⁰Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir.

Kutsal Yasa'nın Amacı

²¹Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla aklanırdı. ²²Oysa İsa Mesih'e olan imana^d dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.

²³Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman açıklanıncaya dek Yasa'nın tutuklusuyduk. ²⁴Yani imanla aklanalım diye Mesih'in gelişine dek Yasa eğitmenimiz oldu. ²⁵Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasa'nın denetiminde değiliz. ²⁶Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğulları-sınız. ²⁷Vaftizde* Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi. ²⁸Artık ne Yahudi ne Grek*, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. ²⁹Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız.

4 Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de, çocuk olduğu sürece köleden farksızdır. ²Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin gözetimi altındadır. ³Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın temel ilkelerine bağlı yaşayan kölelerdik. ⁴⁻⁵Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım. ⁶Oğullar olduğunuz için Tanrı öz

c 3:11 "İmanla aklanan yaşayacaktır" ya da "Doğru kişi imanla yaşayacaktır".

ç 3:19 "İbrahim'in soyundan olan Kişi": Grekçe "Tohum", yani İsa Mesih. d 3:22 "Mesih'e olan imana" ya da "Mesih'in sadakatine".

3:10 Yas.27:26 3:11 Hab.2:4 3:12 Lev.18:5 3:13-14 Yas.21:22-23 3:16 Yar.12:7; 13:14-15 3:17 Çık.12:40 3:18 Rom.4:14 3:29 Rom.4:13 4:4-7 Rom.8:15-17

Oğlu'nun "Abba! Baba!" diye seslenen Ruh'u yüreklerinize gönderdi. ⁷Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.

Pavlus'un Galatyalılar için Kaygıları

⁸Ne var ki, eskiden Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz. ⁹Şimdiyse Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. Öyleyse nasıl oluyor da bu değersiz, etkisiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden onların kölesi mi olmak istiyorsunuz? ¹⁰Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz! ¹¹Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim?

¹²Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz. ¹³Bildiğiniz gibi, Müjde'yi size ilk kez bedensel hastalığım nedeniyle bildirmiştim. ¹⁴Bedensel durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz. Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul eder gibi kabul ettiniz beni. ¹⁵Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse gözlerinizi oyar bana verirdiniz. ¹⁶Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum?

¹⁷Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. ¹⁸Niyet iyiyse, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir. ¹⁹Çocuklarım! Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum. ²⁰Şimdi yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi istedim. Bu halinize şaşıyorum!

Sarayla Hacer Örneği

²¹Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne dediğini bilmiyor musunuz? ²²İbrahim'in biri köle, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır. ²³Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından olansa vaat sonucu doğdu. ²⁴Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağı'ndandır, köle olacak çocuklar doğurur. Bu Hacer'dir. ²⁵Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'nı simgeler. Şimdiki Yeruşalim'in karışılığıdır. Çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir. ²⁶Oysa göksel Yeruşalim özgürdür, annemiz odur. ²⁷Nitekim şöyle yazılmıştır:

"Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın!

Doğum ağrısı nedir bilmeyen sen, Yükselt sesini, haykır!
Çünkü terk edilmiş kadının,
Kocasından daha çok çocuğu var."

²⁸Kardeşler, İshak gibi sizler de vaat çocuklarısınız. ²⁹Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruh'a göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor. ³⁰Ama Kutsal Yazı ne diyor?

"Köle kadınla oğlunu kov.
Çünkü köle kadının oğlu
Özgür kadının oğluyla birlikte
Asla mirasa ortak olmayacaktır."

³¹İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.

Özgürlüğünüzü Koruyun

5 Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın.

e 4:6 "Abba": Aramice'de* baba anlamına gelir. f 4:6 "Yüreklerinize": Birçok Grekçe elyazmasında, "Yüreklerimize" diye geçer.

4:22 Yar.16:15; 21:2-3 4:27 Ysa.54:1 4:29-30 Yar.21:9-10 4:30 Yar.21:10,12

Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.

²Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı olmaz. ³Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. ⁴Yasa aracılığıyla aklanmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrı'nın lütfundan uzak düştünüz. ⁵Ama biz aklanmanın verdiği umudun⁸ gerçekleşmesini Ruh'a dayanarak, imanla bekliyoruz. ⁶Mesih İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.

⁷İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıkoydu? ⁸Buna kanmanız sizi çağırmanın isteği değildir. ⁹"Azıcık maya bütün hamuru kabartır." ¹⁰Başka türlü düşünmeyeceğinize ilişkin Rab'de size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

¹¹Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne dek baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kalkardı. ¹²Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler!

Benlik ve Kutsal Ruh

¹³Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. ¹⁴Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi seveceksin." ¹⁵Ama bir-birinizi ısırp yiyorsanız, dikkat edin, birbiri-nizi yok etmeyesiniz!

¹⁶Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmesiniz. ¹⁷Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzu-

lar. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz. ¹⁸Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa'ya bağımlı değilsiniz.

¹⁹⁻²¹Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyüculük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni miras alamayacaklar.

²²⁻²³Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur. ²⁴Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir. ²⁵Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüyelim. ²⁶Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.

İyilik Yapmaktan Usanmayalım

6 Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın. ²Birbirinizin ağır yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz. ³Kişi bir hiçken kendini bir şey sanıyorsa, kendini aldatmış olur. ⁴Herkes kendi yaptıklarını denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir. ⁵Herkes kendine düşen yükü taşımalı.

⁶Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşsın.

⁷Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer. ⁸Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir.

Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir. ⁹İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz. ¹⁰Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım.

Son Uyarılar ve Selamlar

¹¹Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum! ¹²Bedende gösterişe önem verenler, yalnız Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm görmek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar. ¹³Oysa sünnetlilerin kendileri bile Kutsal Yasa'yı yerine getirmiyor,

sizin bedenlerinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar. ¹⁴Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür^h, ben de dünya için. ¹⁵Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır.

¹⁶Bu kurala uyan herkese ve Tanrı'nın İsraili'ne esenlik ve merhamet olsun.

¹⁷Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsa'nın yara izlerini bedenimde taşıyorum.

¹⁸Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

h 6:14 "O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür": Grekçe "Bunun (ya da O'nun) aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerilmiştir".

Pavlus'tan EFESLİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektup Pavlus'un hapishaneden yazdığı mektuplardan biridir¹. Mektubu götürmek görevi Tihikos'a verilir². Tihikos, bu yolculuğu sırasında Kolose'yi de ziyaret etmiş olabilir³. Pavlus daha önce Efes'i iki kez ziyaret etmiş⁴, ikinci ziyaretinde orada iki yıldan fazla kalmıştı.

Mektubun İçeriği: Bu mektup Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla gerçekleştirdiği tasarımı gözler önüne seriyor⁵. Bu tasarı inanlıları, kiliseyi ve Mesih'i kapsıyor. Biz inanlılar bir zamanlar günah içinde ölüydük, «ama merhameti bol olan Tanrı... bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu»⁶. Bizleri kendi «kutsal ve kusursuz» oğulları olmak ve «yüceliğinin övülmesi için» yaşamak üzere önceden seçmiştir⁷. Tanrı'nın öngördüğü iyi işleri yapmak için Mesih İsa'da yaratıldık⁸. İnanlılar birbirlerine yakın olmalıdırlar. Mesih, Yahudiler'le öteki uluslar arasındaki düşmanlık duvarını yıkmıştır. Buna göre her iki topluluktan inananlar da Tanrı'nın ev halkındandır⁹. Pavlus Müjde'yi öteki uluslara ulaştırmakla görevlendirildi¹⁰.

İnanlılar topluluğu, korunması gereken bir birlik içindedir¹¹. Topluluğun üyelerine, onu geliştiren ayrı ayrı ruhsal yetenekler verilmiştir¹². Tanrı'nın kiliseye ilişkin tasarısını açıklayan Pavlus, çeşitli benzetmeler kullanır. Mesih, bedene benzetilen kilisenin başıdır. Kilise de O'nun önderliğinde gelişmektedir. Bir yapıya benzetilen kilise hem «kutsal bir tapınak» hem de «Tanrı'nın konutu»dur¹³. «Mesih'in gelini» olarak da tanıtılıyor¹⁴. Aynı zamanda Tanrı'nın bilgeliğini göklerdeki ruhsal güçlere gösteren araçtır¹⁵.

Tanrı'nın tasarısı öncelikle Mesih'le ilgilidir. Tanrı her şeyi, «bütün yönetimlerin, hükümlerinin, güç ve egemenliklerin... üstüne çıkardığı» Mesih'te birleştirmeyi tasarladı¹⁶.

Tanrı'nın tasarısını bu şekilde açıklayan Pavlus, mektubunu okuyanların yaşamlarında yer alması gereken değişiklikleri de vurguluyor¹⁷. Eşler, anne babalarla çocukları, kölelerle efendileri arasındaki ilişkileri özellikle konu ediyor. Pavlus'un inanlılar için yaptığı dualar¹⁸ ve Şeytan'ın saldırılarına karşı koyabilmek için inanlıların kuşanması gereken ruhsal silahlar¹⁹ mektubun önemli konularındandır.

Ana Hatlar:

1:1-3:21 Tanrı'nın tasarısı

4:1-6:9 Çağrınıza yaraşır biçimde yaşayın

6:10-24 Tanrı'nın sağladığı ruhsal silahları kuşanın

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1368

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan Efes'te^a bulunan kutsallara, Mesih İsa'ya ait olan sadıklara selam! ²Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlerle lütuf ve esenlik olsun.

Mesih'te Sahip Olduğumuz Ayrıcalıklar

³Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamaya göksel yerlerde kutsamış olan Rab-bimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun. ⁴O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. ⁵Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi. ⁶Öyle ki, sevgili Oğlu'nda^c bize bağışladığı yüce lütufu övülsün. ⁷⁻⁸Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk.

⁹Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te edindiği iyi amaç uyarınca bize açıkladı. ¹⁰Zaman dolunca gerçekleştireceği bu tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih'te birleştirecek. ¹¹Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrı'nın amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te seçildik^c. ¹²Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesi için yaşayalım. ¹³Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz. ¹⁴Ruh,

Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir.

Pavlus'un İmanlılar İçin Duası

¹⁵⁻¹⁶Bunun için, Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda hep anıyorum. ¹⁷Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum. ¹⁸⁻²⁰O'nun çağrısından doğan umudu, kutsallara verdiği mirasın^d yüce zenginliğini ve iman eden bizler için etkin olan kudretinin aşkın büyüklüğünü anlamanız için, yüreklerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu kudret, Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında otururken O'nda sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir. ²¹Tanrı O'nu bütün yönetimlerin, hükümlerliklerin, güç ve egemenliklerin, yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak bütün adların çok üstüne çıkardı. ²²Her şeyi ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı. O'nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye* verdi. ²³Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur.

Ölümden Yaşama Geçtik

2 ¹⁻²Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümlerliğin egemenine^e, yani söz dinlemeyen insanlarda

a 1:1 "Efes'te" sözcüğü bazı Grekçe elyazmalarında yoktur. **b 1:4-5** "Sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi" ya da "Kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi sevgiyle önceden belirledi". **c 1:6** "Sevgili Oğlu'nda": Grekçe "Sevgili'de", yani İsa Mesih'te. **ç 1:11** "Seçildik" ya da "Mirasçı atandık". **d 1:18-20** "Kutsallara verdiği mirasın" ya da "Kutsallardan oluşan mirasının". **e 2:1-2** "Havadaki hükümlerliğin egemeni": Şeytan. **1:1** Elç.18:19-21; 19:1 **1:7-8** Kol.1:14 **1:18-20** Mez.110:1 **1:22** Mez.8:6 **1:22-23** Kol.1:18 **2:1-5** Kol.2:13

şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. ³Bir zamanlar hepimiz böyle insanlarmın arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık. ⁴⁻⁵Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz. ⁶Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. ⁷Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı. ⁸İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. ⁹Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. ¹⁰Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.

Tanrı'nın Yeni Topluluğu

¹¹Bunun için, öteki uluslardan* doğan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu anımsayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup "sünnetli" diye anılanların "sünnetsiz" dedikleri sizler, ¹²o zaman Mesih'siz, İsrail'de vatanlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız. ¹³Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı sayesinde yakın kılındınız. ¹⁴⁻¹⁶Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasa'yı*, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh

aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırmaktı. ¹⁷O gelip hem uzakta olan sizlere hem de yakındakilere esenliği müjdeledi. ¹⁸O'nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz.

¹⁹Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız. ²⁰Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz. Köşe taşı Mesih İsa'nın kendisidir. ²¹Bütün yapı Rab'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor. ²²Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.

Pavlus'a Açıklanan Sır

3 Bu nedenledir ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih İsa'nın tutuklusu oldum. ²Tanrı'nın bana bağışladığı lütfu size ulaştırmakla görevlendirildiğimi duymuşsunuzdur. ³Yukarıda kısaca değindiğim gibi Tanrı, sır olan tasarısını bana vahiy yoluyla bildirdi. ⁴Bu mektubu okuduğunuzda Mesih sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz. ⁵Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiyse Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor. ⁶Şöyle ki, öteki uluslar* da mirasa ortaktır, aynı beden üyeleridir ve Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da vaade ortaktır.

⁷Tanrı'nın etkin gücüyle bana verilen lütf armağanı uyarınca bu Müjde'yi yaymakla görevlendirildim. ⁸⁻⁹Bütün kutsalların en değersiziydim. Yine de Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi yaratan Tanrı'da öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insanlara açıklama ayrıcalığı bana verildi. ¹⁰Öyle ki, Tanrı'nın çok

yönlü bilgeliği, kilise* aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümlanlıklara^g şimdiki dönemde bildirilsin. ¹¹Bu, Tanrı'nın başlangıçtan beri tasarladığı ve Rabbimiz Mesih İsa'da yerine getirdiği amaca uygundu. ¹²Mesih'te ve Mesih'e olan imanımızla Tanrı'ya cesaret ve güvenle yaklaşabiliriz. ¹³Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica ediyorum. Bunlar size yücelik kazandırır.

Mesih'in Sevgisini Anlamak

¹⁴⁻¹⁵Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Baba'nın önünde diz çökerim. ¹⁶⁻¹⁹Baba'nın kendi yüceliğinin zenginliği uyarınca Ruh'uyla sizi iç varlığınıza kudretle güçlendirmesini ve Mesih'in iman yoluyla yüreklerinizde yaşamasını dilerim. Öyle ki, Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolmanız için, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak bütün kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin.

²⁰Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir. ²¹Kilisede* ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

Bedenin Birliği

4 Bu nedenle, Rab'bin uğruna tutuklu olan ben, aldığınız çağrıya yararış biçimde yaşamınızı rica ederim. ²Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyü davranın. ³Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin.

⁴⁻⁶Çağrınızdan doğan tek bir umuda çağrıldığınız gibi, beden bir, Ruh bir, Rab bir, iman bir, vaftiz* bir, her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.

⁷Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanı ölçüsünde bağışlandı. ⁸Bunun için Kutsal Yazı şöyle der:

“Yükseğe çıktı ve tutsakları peşine taktı,
İnsanlara armağanlar verdi.”

⁹Şimdi bu “çıktı” sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne^h indi demek değil de nedir? ¹⁰İnen de O'dur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıkan da O'dur. ¹¹Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci, kimini önderⁱ ve öğretmen atadı. ¹²Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın. ¹³Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz. ¹⁴Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayacağız. ¹⁵Tersine, sevgiyle gerçeğe uyarak bedeninin başı olan Mesih'e doğru her yönden büyüyeceğiz. ¹⁶O'nun önderliğinde bütün beden, her eklemin yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüyüp sevgide gelişiyor.

Eski ve Yeni Yaşam

¹⁷Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum: Artık öteki uluslar* gibi boş düşüncelerle yaşa-

g 3:10 “Göksel yerlerdeki yönetimler ve hükümlanlıklar”: Şeytan'a hizmet eden ruhsal varlıklardan (örneğin cinlerden) oluşan yönetimler ve hükümlanlıklar. **h 4:9** “Aşağılara, yeryüzüne” ya da “Dünyanın aşağı kısımlarına”. **i 4:11** “Önder”: Grekçe “Çoban”. **4:2** Kol.3:12-13 **4:8** Mez.68:18 **4:16** Kol.2:19

mayın. ¹⁸Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar. ¹⁹Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler. ²⁰Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz. ²¹Kuşkusuz İsa'nın sesini duyduunuz, O'ndaki gerçeğe uygun olarak O'nun yolunda eğitildiniz. ²²⁻²³Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı tutkularla yozlaşan eski yaradılışı üzerinizden sıyrıp atmayı, düşüncede ve ruhta yenilenmeyi, ²⁴gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaradılışı giyinmeyi öğrendiniz.

²⁵Bunun için yalanı üzerinizden sıyrıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söylesin. Çünkü hepimiz aynı bedenin üyeleriyiz. ²⁶Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın. ²⁷İblis'e de fırsat vermeyin. ²⁸Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun.

²⁹Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmamasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yaracak olanı söyleyin. ³⁰Tanrı'nın Kutsal Ruh'u'nu kederlendirmeyin. Kurtuluş günü için o Ruh'la mühürlendiniz. ³¹Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kırgınlık, bağırma ve iftira sizden uzak olsun. ³²Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5 Bunun için, sevgili çocukları olarak Tanrı'yı örnek alın. ²Mesih bizi nasıl sevdийse ve bizim için kendisini güzel kokulu bir sunu ve kurban olarak nasıl Tanrı'ya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün.

³Aranızda fuhuş, ahlaksızlık ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara yaraşmaz bu. ⁴Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin. ⁵Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pislığe düşkün olanın ya da putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası yoktur. ⁶Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine gelir. ⁷Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın.

İşıktay Yürüyün!

⁸Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız. Işık çocukları olarak yaşayın. ⁹Çünkü ışığın meyvesi her iyilikte, doğrulukta ve gerçekte görülür. ¹⁰Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin. ¹¹Karanlığın meyvesiz işlerine katılmayın. Tersine, onları açığa çıkarın. ¹²Karanlıktakilerin gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır. ¹³İşığın açığa vurduğu her şey görünür. ¹⁴Çünkü görünen her şey ışıktır. Bunun için şöyle deniyor:

“Uyan, ey uyuyan! Ölümünden diril!
Mesih sana ışık saçacak.”

¹⁵Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgiler gibi yaşayın. ¹⁶Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür. ¹⁷Bunun için akılsız olmayın, Rab'bin isteğinin ne olduğunu anlayın.

¹⁸Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la dolun: ¹⁹Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun; ²⁰durmadan, her şey için Rabbimiz

İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin; ²¹Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun.

Karı Koca İlişkileri

²²Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun. ²³Çünkü Mesih bedenın kurtarıcısı olarak kilisenin* başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. ²⁴Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar.

²⁵Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. ²⁶Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. ²⁷Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır. ²⁸Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. ²⁹Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır; tıpkı Mesih'in kiliseyi besleyip kayırdığı gibi. ³⁰Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz. ³¹"Bunun için adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak." ³²Bu sır büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum. ³³Size gelince, her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı göstर्सin.

Aile İlişkileri

6 Ey çocuklar, Rab yolunda anne babanızın sözünü dinleyin. Çünkü doğrusu budur. ²⁻³"İyilik bulmak,

yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı göstereceksin." Vaat içeren ilk buyruk budur.

⁴Ey babalar, siz de çocuklarınızın öfkesini uyandırmayın. Onları Rabbin terbiye ve öğüdüyle büyütün.

Köle Efendi İlişkileri

⁵Ey köleler, dünyadaki efendilerini- zın sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin. ⁶Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine getirin. ⁷İnsanlara değil, Rab'be hizmet eder gibi gönülden hizmet edin. ⁸Çünkü ister köle ister özgür olsun, herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacağını biliyorsunuz.

⁹Ey efendiler, siz de kölelerinize aynı biçimde davranın. Artık onları tehdit etmeyin. Onların da sizin de Efendiniz'in göklerde olduğunu ve insanlar arasında ayırım yapmadığını biliyorsunuz.

Tanrı'nın Sağladığı Ruhsal Silahlar

¹⁰Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin. ¹¹İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanın. ¹²Çünkü savaşımız insanlaraⁱ karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır. ¹³Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın.

¹⁴⁻¹⁵Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış ve ayaklarınıza esenlik Müj-

i 6:12 "İnsanlara": Grekçe "Et ve kana". j 6:12 Sözkonusu yönetimler vb., cinler ve Şeytan'a hizmet eden öbür kötü güçlerdir. 5:22 Kol.3:18; 1Pe.3:1-2 5:25 Kol.3:19; 1Pe.3:7 5:31 Yar.2:24 6:1 Kol.3:20 6:2-3 Çık.20:12; Yas.5:16 6:4 Kol.3:21 6:5-8 Kol.3:22-25 6:9 Kol.4:1 6:9 Yas.10:17; Kol.3:25 6:14 Ysa.59:17 6:15 Ysa.52:7

desi'ni yayma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun. ¹⁶Bunların hepsine ek olarak, Şeytan'ın^k bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın. ¹⁷Kurtuluş miğferini ve Ruh'un kılıcını, yani Tanrı sözünü alın. ¹⁸Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun. ¹⁹Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim. ²⁰Uğruna zincire vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjde'yi ge-

rektiği gibi cesaretle duyurabilmem için dua edin.

Son Selamlar

²¹Nasıl olduğumu, ne yaptığımı sizin de bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Rab'bin güvenilir hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir. ²²Kendisini bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için size gönderiyorum.

²³Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere imanla birlikte esenlik ve sevgi diliyorum. ²⁴Tanrı'nın lütfu Rabbimiz İsa Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun.

k 6:16 “Şeytan'ın”: Grekçe “Kötü olanın”.

6:17 Yşa.59:17; 1Se.5:8 **6:21** Elç.20:4; 2Ti.4:12 **6:21-22** Kol.4:7-8

Pavlus'tan FİLİPİLİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Bugünkü Yunanistan'ın Kavala Kenti'ne yakın olan Filipi, ilk yüzyılda Makedonya'nın en önemli kentlerinden biriydi. Pavlus burada bir inanlılar topluluğu oluşturmuştu¹. Bu mektubu, büyük olasılıkla İ.S. 61 yılında Roma'da tutukluken yazıyor². O sırada Pavlus evde göz hapsindeydi³. Durumu öğrenen Filipili inanlılar, bağışlarını Epafroditus'u eliyle ona gönderirler. Pavlus ise ölüm derecesinde hastalanıp iyileşen Epafroditus'u övgülerle⁴ ve kendisine ulaştırılan bağışlar için⁵ sunduğu candan teşekkürlerle Filipi'ye geri gönderir. Bu arada Pavlus yargılanmayı beklemektedir⁶. Cesaretini yitirmeyeceğini ummakta, sonunda da görevini sürdürmek üzere hayatta kalacağına inanmaktadır. Durumu belli olur olmaz, Timoteos'u kendisiyle ilgili haberlerle Filipi'ye göndermeyi tasarlıyor⁷. Daha sonra onları bizzat ziyaret edebileceğini umuyor⁸.

Mektubun İçeriği: Pavlus'un imanı ve sevinci, çektiği acılara rağmen, mektup boyunca göze çarpıyor. Gerçekte «sevinç» ve «sevinmek» sözcükleri on yedi kez tekrarlanır⁹. Pavlus, Mesih uğruna tutuklandığının saray muhafızlarınca bilinmesinden, ayrıca birçok inanlının, çektiği sıkıntılardan cesaret alıp Tanrı sözünü yüreklilikle yaymalarından büyük sevinç duyuyor¹⁰. Hiçbir şeyin, Mesih'i tanımakla karşılaştırılamayacağını söylüyor. Hedefe ulaşmak umuduyla koşmaya devam ettiğini yazıyor¹¹.

Bunun yanı sıra Filipili dostları için dua etmekte¹² ve onları yüreklendirmeye çalışmaktadır. Sevinmeleri¹³; birlik içinde olmaları¹⁴; yalnız kendilerini değil, başkalarını da düşünmeleri gerektiğini yazıyor¹⁵. Filipililer'i, mektubun ünlü 2:5-11 ayetlerinde, Mesih'in olağanüstü alçakgönüllülük örneğiyle cesaretlendirmeye çalışır. Yanlış öğretiyenler tarafından saptırılmamaları, kendilerine karşı olanlardan yılmadan Rab'be bağlı kalmaları gerektiğini hatırlatır. Onlara da, kendisi gibi Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı verilmiştir¹⁶. Pavlus onlara, «Beni örnek alın» diyor¹⁷.

Ana Hatlar:

- 1:1-11 Selamlar, teşekkür ve dua
- 1:12-26 Pavlus'un durumu
- 1:27-2:18 Yüreklendirici sözler
- 2:19-30 Timoteos ve Epafroditus
- 3:1-21 Hedefimiz
- 4:1-23 Son öğütler, bağışlar için teşekkür

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1369

1 Mesih İsa'nın kulları ben Pavlus ve Timoteos'tan Filipi'deki gözетmenler ve görevlilerle birlikte Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam! ²Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Şükran ve Dua

³Sizi hatırladıkça Tanrım'a şükrediyorum. ⁴⁻⁵İlk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasındaki işbirliğinizden dolayı her duamda hepiniz için her zaman sevinçle dilekte bulunuyorum. ⁶Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacağına güvenim var. ⁷Hepiniz için böyle düşünmekte haklıyım. Her an yüreğimdeyiniz. İster zincire vurulmuş, ister Müjde'yi savunup doğrulamakta olayım, hepiniz benimle birlikte Tanrı'nın lütfuna ortakınız. ⁸Hepinizi Mesih İsa'nın sevgisiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır. ⁹Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan artsın. ¹⁰⁻¹¹Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız.

Müjde'nin Yayılması

¹²Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: Başıma gelenler daha çok Müjde'nin yayılmasına yaramıştır. ¹³Sonuç olarak bütün saray muhafızları dahil, herkes Mesih uğruna zincire vurulduğumu öğrendi. ¹⁴Kardeşlerin çoğu da zincire vuruluşumdan ötürü Rab'be güvenerek Tanrı'nın sözünü korkusuzca söylemekte daha da cesur davranıyorlar. ¹⁵Gerçi kimi Mesih'i kıskançlık ve rekabetle, kimiye iyi niyetle duyuruyor. ¹⁶Sonuncular, Müjde'yi savunmaya atandığımı^a bilerek bunu sev-

giyle yapıyorlar. ¹⁷Ötekilerse Mesih'i temiz yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar. Böylece tutukluluğumda bana sıkıntı vereceklerini sa- nıyorlar. ¹⁸Ama ne önemi var? İster art niyetle ister içtenlikle olsun, her durumda Mesih duyurulmuş oluyor. Buna seviniyorum, sevineceğim de. ¹⁹Çünkü dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruhu yardımıyla bunun bana kurtuluş getireceğini biliyorum.

²⁰Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşasam da ölsem de Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret gösterebileceğimi bekliyor ve umut ediyorum. ²¹Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır. ²²Hayatta kalırsam yararlı işler yapacağım. Ama hangisini seçeceğimi bilemiyorum. ²³İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi. ²⁴Ama hayatta kalmam sizin için daha gereklidir. ²⁵Bundan emin olarak kalacağımı biliyorum. İmanda gelişip sevinmeniz için hepinizle birlikte olmaya devam edeceğim. ²⁶Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih İsa'da benimle daha çok övünebilesiniz.

²⁷⁻²⁸Ancak yaşayışınız Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi görsem de gelmesem de sizinle ilgili haberleri, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjde'de açıklanan inanç uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi, size karşı olanlardan hiçbir şekilde yılmadığınızı duyayım. Böyle davranmanız onlara bir belittir – kendilerinin mahvolacağını, sizlerin ise kurtulacağını gösteren bir belirti. Bu da Tanrı'nın işidir. ²⁹⁻³⁰Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdük-

a 1:16 "Savunmaya atandığımı" ya da "Savunduğum için hapis yattığımı".

1:1 Elç.16:12 **1:13** Elç.28:30 **1:29-30** Elç.16:19-40

ğümü duyduğunuz zorlu çabanın ay-nısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

Mesih'i Örnek Alın

2 ¹⁻² Böylece Mesih'ten gelen bir ce-saret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık varsa, yürek-ten bir sevgi ve sevecenlik varsa, ay-nı düşüncede, sevgide, ruhta ve ama-çta birleşerek sevincimi tamamlayın. ³ Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biri-niz alçakgönüllülükle öbürünü ken-dinden üstün saysın. ⁴ Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözet-sin.

⁵ Mesih İsa'daki düşünce sizde de ol-sun. ⁶ Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarıla-cak bir hak saymadı. ⁷⁻⁸ Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ulu-luğunu bir yana bıraktı^b. İnsan biç-i-mine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip ken-dini alçalttı. ⁹ Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üs-tünde olan adı bağışladı. ¹⁰⁻¹¹ Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerde-ki ve yer altındakilerin hepsi diz çök-sün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltil-mesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin.

Kurtuluşunuzu Etkin Kılın

¹² Öyleyse sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz gibi, yalnız ben aranızdayken değil, ama şim-di yokluğumda, kurtuluşunuzu say-gı ve korkuyla sonuca götürmek için daha çok gayret edin. ¹³ Çünkü kendi-sini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır. ¹⁴⁻¹⁶ Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın ki, yaşam söz-

ne sımsıkı sarılarak aralarında evren-deki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz çocukları ola-sınız. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir ne-denim olsun. ¹⁷ Kanım imanınızın su-nusu ve hizmeti üzerine adak şarabı gibi dökülecek olsa da seviniyor, he-pinizin sevincine katılıyorum. ¹⁸ Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevin-cime katılın.

Timoteos ve Epafroditus

¹⁹ Durumunuzu öğrenmek, böyle-ce içimi rahatlatmak üzere yakında Timoteos'u yanınıza gönderebilece-ğime ilişkin Rab İsa'da umudum var. ²⁰ Timoteos gibi düşünen, durumunuz-la içtenlikle ilgilenecek başka kim-sem yok. ²¹ Herkes kendi işini düşü-nüyor, Mesih İsa'ninkini değil. ²² Ama Timoteos'un, değerini kanıtlamış biri olduğunu, babasının yanında hizmet eden çocuk gibi, Müjde'nin yayılma-sı için benim yanımda hizmet ettiğ-i-ni bilirsiniz. ²³ Durumum belli olur ol-maz onu size göndermeyi umuyorum. ²⁴ Ben de yakında geleceğim, bu konu-da Rab'be güveniyorum.

²⁵ Ama muhtaç anımda bana yar-dım etmek üzere gönderdiğiniz elçi-yi, omuz omuza mücadele verdiğim kardeşim ve emektaşım Epafroditus'u size geri yollamayı gerekli gördüm. ²⁶ Çünkü hepinizi özlüyor, hasta oldu-ğunu öğrendiğiniz için çok üzülüyor-du. ²⁷ Gerçekten de ölecek kadar has-taydı. Ama Tanrı ona acıdı; yalnız ona değil, acı üstüne acı duymayayım diye bana da acıdı. ²⁸ İşte bu nedenle, onu tekrar görüp sevineniz diye kendisi-ni daha büyük bir istekle yanınıza gön-deriyorum. Böylelikle benim de kaygı-

b 2:7-8 "Ululuğunu bir yana bıraktı": Grekçe "Kendini boş kıldı".

2:10-11 Ysa.45:23; Rom.14:11

larım hafifleyecek. ²⁹Onu Rab'de tam bir sevinçle kabul edin, onun gibi kişileri onurlandırın. ³⁰Çünkü sizin bana yapmadığınız yardımı yapmak için canını tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna neredeyse ölüyordu.

Gerçek Doğruluk

3 Sonuç olarak, kardeşlerim, Rab'de sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana usanç vermez; hem bu sizin için bir güvencedir.

²Kötülük yapan o adamlardan, o köpeklerden sakının; o sünnet bağnazlarından ^c sakının! ³Çünkü gerçek sünnetliler Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla tapınan, Mesih İsa'yla övünen, insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz. ⁴Ben aslında bunlara da güvenebilirdim. Eğer başka biri bunlara güvenebileceğini sanıyorsa, ben daha çok güvenebilirim. ⁵Sekiz gün-lükken sünnet oldum. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbrani'yim. Kutsal Yasa'ya* bağlılık dersiniz, Ferisi'ydim*. ⁶Gayret dersiniz, kiliseye* zulmeden biriydim. Yasa'ya dayanan doğruluk dersiniz, kusursuzdum.

⁷Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım. ⁸⁻⁹Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle^c kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım. ¹⁰⁻¹¹Ölümünde O'nunla özdeşleşerek O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece

ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.

Hedefe Doğru Koşalım

¹²Bunlara şimdiden kavuştuğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum. Ama Mesih İsa'nın beni kazanmakla benim için öngördüğü ödülü kazanmak için koşuyorum. ¹³⁻¹⁴Kardeşler, kendimi bunu kazanmış saymıyorum. Ancak şunu yapıyorum: Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. ¹⁵Bunun için olgun olanlarımızın hepsi bu düşüncede olsun. Herhangi bir konuda farklı bir düşünceniz varsa, Tanrı bunu da size açıkça gösterecek. ¹⁶Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam sürelim.

¹⁷Kardeşler, hepiniz beni örnek alın. Size verdiğimiz örnek uyarınca yaşayanlara dikkatle bakın. ¹⁸Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesih'in çarmihına düşman olarak yaşıyor. ¹⁹Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu dünyayı düşünürler. ²⁰Oysa bizim vatanımız göklerde. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. ²¹O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

Son Öğütler

4 Bu nedenle, ey sevgililer, sevin-cim, başımın tacı, içten özlediğim sevgili kardeşlerim, böylece Rab'de dimdik durun.

²Evodiya'ya rica ediyorum, Sintih'i'ye rica ediyorum, Rab yolunda aynı

c 3:2 "Sünnet bağnazları" ya da "Bedeni kesip biçenler"; sünnet gibi bedenle ilgili dinsel törelere aşırı bağlı olanlar. ç 3:8-9 "Mesih'e iman etmekle" ya da "Mesih'in sadakatiyle". 3:5 Elç.23:6; 26:5; Rom.11:1 3:6 Elç.8:3; 22:4; 26:9-11 3:17 1Ko.4:16; 11:1

düşüncede olun. ³Evet, gerçek yoldaşım^d, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve adları yaşam kitabında bulunan öbür emektaşlarımla birlikte Müjde'yi yaymak için mücadele ettiler.

⁴Rab'de her zaman sevinin; yine söylüyorum, sevinin! ⁵Uysallığınız bütün insanlarca bilinsin. Rab'bin gelişi yakındır^e. ⁶Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. ⁷O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.

⁸Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün. ⁹Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz, bende gördüğünüz ne varsa, onu yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.

Pavlus'un Minnettarlığı

¹⁰Bana duyduğunuz ilgiyi sonunda tazelediğiniz için Rab'de çok sevindim. Aslında ilgi duyuyordunuz, ama bunu göstermeye fırsatınız olmadı. ¹¹Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim. ¹²Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, is-

ter bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamamın sırrını öğrendim. ¹³Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim. ¹⁴Yine de sıkıntılarıma ortak olmakla iyi ettiniz.

¹⁵Siz de bilirsiniz, ey Filipililer, Müjde yayılmaya başladığında, Makedonya'dan ayrılışımdan sonra sizden başka hiçbir topluluk* karşılıklı yardımlaşma konusunda benimle işbirliği yapmadı. ¹⁶Ben Selanik'teyken de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardımda bulundunuz. ¹⁷Armağan peşinde değilim, ama ruhsal kazancın hesabınızda birikmesini istiyorum. ¹⁸Benim her şeyim var, bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiğiniz armağanları alınca bir ekşim kalmadı. Bunlar güzel kokulu sunular, Tanrı'nın beğenisini kazanan, O'nu hoşnut eden kurbanlardır. ¹⁹Tanrım da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih İsa'da görkemli bir biçimde karşılayacaktır. ²⁰Babamız Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Son Selamlar

²¹Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size selam ederler. ²²Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın* ev halkından olanlar size selam ederler.

²³Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

d 4:3 "Gerçek yoldaşım" ya da "Sadık Sizigos". **e 4:5** "Rab'bin gelişi yakındır": Grekçe "Rab yakındır". **4:15-16** 2Ko.11:9 **4:16** Elç.17:1 **4:18** Çık.29:18

Pavlus'tan KOLOSELİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Kolose, Denizli'nin 16 km. doğusunda bulunuyordu. Pavlus, oraya henüz gitmemişti; ama Epafras, büyük olasılıkla Pavlus Efes'teyken, onun temsilcisi olarak Müjde'yi Kolose'ye ulaştırmıştı. Bu arada, «Asya İli'nde yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti»¹. Kolose'deki inanlıların gösterdiği gelişmeleri Pavlus'a bildiren de Epafras'tı. Pavlus, bundan sonra Tihikos ve Onisimos'u bu mektupla birlikte Kolose'ye gönderir².

Mektubun İçeriği: Pavlus, Kolose'deki inanlıların içten iman ve sevgilerine ilişkin haberleri duymaktan mutludur³. Onlar için hararetle dua eder⁴; aralarında yanlış öğretiyenlerin bulunmasından kaygı duyar⁵. Anladığımız kadarıyla bu öğreti, Yahudi din kuralları (Şabat Günü, bayramlar ve yiyeceklerle ilgili kurallar) ile sonradan Gnostisizm diye adlandırılan felsefe akımının karmaşığdır. Özel bilgilere duyulan tutku, çilecilik ve meleklerle tapınmayı da içerirdi. Pavlus, «bedenin başı» durumunda olan Mesih'e dayanmayan bu öğretiye şiddetle saldırıyor⁶.

Pavlus inanlıların dikkatini yine Mesih'e çekerek O'nun üstünlüğünü vurguluyor. O, «görünmez Tanrı'nın görünümü», «bütün yaratılışın ilk doğanı»dır. «Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratılmıştır» ve «Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü»⁷. Koloseliler'i şu sözlerle uyarıyor: «Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın»⁸. Tanrı'yı daha iyi tanımalarını istiyor⁹.

Yanlış öğretiler bireyleri iyi davranmaya da yöneltemiyor. «Benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur»¹⁰. Pavlus, «Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri»¹¹ olan Koloseli inanlıların, «Rab'be yaraşır biçimde yaşamalarını, O'nu her yönden hoşnut etmelerini»¹² ister. Böylece 3:1 ile 4:6 arasında kalan ayetler, inanlıların nasıl davranması gerektiği konusunu işliyor.

Ana Hatlar:

1:1-12 Koloseliler'e selam ve dualar

1:13-23 Mesih'in üstünlüğü

1:24-2:5 Pavlus'un kutsallara hizmeti

2:6-15 Mesih'te yaşayın

2:16-23 Yanlış öğretilere karşı uyarılar

3:1-4:6 Mesih'te yeni yaşam

4:7-18 Haberler ve son selamlar

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1369

1 ¹⁻²Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan, Kolose'de bulunan, Mesih'e ait kutsal ve güvenilir kardeşlere selam! Babamız Tanrı'dan sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus Tanrı'ya Şükrediyor

³Sizler için dua ederken Tanrı'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na her zaman şükrediyoruz. ⁴Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduk. ⁵⁻⁶İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçeğin bildirisinden, size daha önce ulaşan Müjde'den aldınız. Müjde, onu işittiğiniz ve Tanrı'nın lütfunu gerçekten anladığınız günden beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da meyve vermekte, yayılmaktadır. ⁷Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in güvenilir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz. ⁸Ruh'tan kaynaklanan sevginizi de bize o bildirdi.

Pavlus'un Koloseliler için Duası

⁹Bunu işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi sağlamasını dilemekten geri kalmadık. ¹⁰Rab'be yaraşır biçimde yaşamamız, O'nu her yönden hoşnut etmeniz, her iyi işte meyve vererek Tanrı'yı tanımakta ilerlemeniz için dua ediyoruz. ¹¹Her şeye sevinçle katlanıp sabredebilmeniz için O'nun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi diliyoruz. ¹²Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Baba'ya şükretmeniz için dua ediyoruz. ¹³O bizi karanlığın hükümranlığından kurtarıp sevgili Oğlu'nun ege-

menliğine aktardı. ¹⁴O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz.

Mesih'in Kimliği ve Görevi

¹⁵Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur. ¹⁶Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey –tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümranlıklar– O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. ¹⁷Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını O'nda sürdürmektedir. ¹⁸Bedenin, yani kilisenin* başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasından ilk doğan O'dur. ¹⁹Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü. ²⁰Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu.

²¹Yaptığınız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrı'ya yabancı ve düşmandınız. ²²Şimdiyse Mesih sizi Tanrı'nın önüne kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla barıştırdı. ²³Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün yaratılışa duyurulan bu Müjde'nin hizmetkârı oldum.

Pavlus'un İmanlılara Hizmeti

²⁴Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise* uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kаланlarını kendi bedenimde tamamliyorum. ²⁵⁻²⁶Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin hizmetkârı oldum. Görevim, Tanrı'nın sözünü, yani geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş, ama şimdi O'nun kutsallarına açık-

lanmış olan sırrı eksiksiz^a duyurmaktır. ²⁷Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizedir. Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor. ²⁸Her insanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak Tanrı'ya sunmak için herkesi uyarak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtıyoruz. ²⁹O'nun kudretle bende etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin amacı da budur.

2 Gerek sizler, gerek Laodikya'dakiler, gerekse sizler gibi yüzümü hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimi bilmenizi isterim. ²⁻³Yükrelerinin cesaret bulmasını, sevgide birleşmelerini dilerim. Öyle ki, anlayışın verdiği tam güvenliğin bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrı'nın sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i tanısinlar. ⁴Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum bunu. ⁵Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem de, ruhça sizinle birlikteyim. Düzenliliğinizi, Mesih'e imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum.

Mesih'in Sağladığı Yaşam

⁶Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın. ⁷Şükranla dolup taşarak O'nda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin.

⁸Dikkatli olun! Mesih'e değil de, insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin. ⁹Çünkü Tanrılığın bütün dolu-

luğu bedence Mesih'te bulunuyor. ¹⁰Siz de her yönetim ve hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz.

¹¹Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedeninin benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz. ¹²Vaftizde* O'nunla birlikte gömüldünüz, O'nu ölümden diriltten Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz. ¹³Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. ¹⁴Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı^b sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. ¹⁵Yönetimlerin ve hükümranlıkların^c elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.

Yanlış Öğretilere Kapılmayın

¹⁶Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü* konusunda sizi yargılamasın. ¹⁷Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir. ¹⁸⁻¹⁹Sözde alçakgönüllülükte^e ve meleklerle tapınmakta direnen, gördüğü düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlen, Baş'a^d tutunmayan hiç kimse sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemler ve bağlar yardımıyla bu Baş'tan beslenip bütünlenmekte, Tanrı'nın sağladığı büyümeyle gelişmektedir.

²⁰⁻²¹Mesih'le birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre, niçin dünyada yaşayanlar gibi, “Şunu elleme”, “Bunu tatma”, “Şuna dokunma” gibi kurallara uyuyorsunuz? ²²Bu kuralların hepsi, kullanıldıkça yok olacak nesnelerle ilgilidir;

a 1:25-26 “Eksiksiz” ya da “Her yerde”. **b** 2:14 “Yazılı antlaşma” ya da “Borç belgesi”.

c 2:15 “Yönetimler ve hükümranlıklar”: Şeytan'a hizmet eden ruhsal varlıklardan (örneğin cinlerden) oluşan yönetimler ve hükümranlıklar. **ç** 2:18-19,23 “Sözde alçakgönüllülük” ya da “Çilecilik”. **d** 2:18-19 “Baş”: İsa Mesih.

2:12 Rom.6:4 **2:13** Ef.2:1-5 **2:14** Ef.2:14-16 **2:16** Rom.14:1-6 **2:19** Ef.4:16

insanların buyruklarına, öğretilerine dayanır. ²³Kuşkusuz bu kuralların uyduruk dindarlık, sözde alçakgönüllülük^e, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararı yoktur.

Mesih'te Yeni Yaşam

3 Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. ²Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün. ³Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. ⁴Yaşamınız olan Mesih gördüğünüz zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.

⁵Bu nedenle bedeninin dünyasal eğilimlerini –fuhşu, pisliliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü– öldürün. ⁶Bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. ⁷Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz. ⁸Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyrıp atın. Ağzınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çıkmasın. ⁹Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız; ¹⁰eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz. ¹¹Bu yenilikte Grek^a ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar^f, İskit^g, köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.

¹²Öyleyse, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten se-

vecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığı giyinin. ¹³Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın. ¹⁴Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin. ¹⁵Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir bedenün üyeleri olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun! ¹⁶Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrı'ya nağmeler yükseltin. ¹⁷Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.

Yeni Yaşamda Aile, Toplum İlişkileri

¹⁸Ey kadınlar, Rab'be ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun. ¹⁹Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın. ²⁰Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder. ²¹Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretleri kırılır.

²²Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın. ²³⁻²⁴Rab'den miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz. ²⁵Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayırım yapılmayacaktır.

e 2:18-19,23 “Sözde alçakgönüllülük” ya da “Çilecilik”. f 3:11 “Barbar”: Grekler'in Grek olmayan herkes için kullandığı, başlangıçta aşağılayıcı bir anlam taşımayan, sadece yabancı anlamına gelen bir sözcük. g 3:11 İskitler: Çok eski çağlarda Karadeniz'in kuzey ve doğusunda yaşamış göçebe bir halk.

3:1 Mez.110:1 3:9-10 Yar.1:26; Ef.4:22-24

3:16-17 Ef.5:19-20 3:18 Ef.5:22; 1Pe.3:1-2

3:22-25 Ef.6:5-8 3:25 Yas.10:17; Ef.6:9

3:12-13 Ef.4:2 3:13 Ef.4:32

3:19 Ef.5:25; 1Pe.3:7

3:20 Ef.6:1

3:21 Ef.6:4

4 Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize adalet ve eşitlikle davranın.

Çeşitli Öğütler

²Kendinizi duaya verin. Duada uyum kalın, şükredin. ³Aynı zamanda bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın. ⁴Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin.

⁵Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin. ⁶Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz.

Son Selamlar

⁷Rab yolunda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkâr olan sevgili kardeşimiz Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecektir. ⁸İşte bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için kendisini size gönderiyorum. ⁹Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş Onisimos'u da gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi size bildirecekler.

¹⁰Hapishane arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size selam ederler. Markos'la ilgili buyruklar aldınız; yanınıza gelirse kendisini kabul edin. ¹¹Yustus diye tanınan Yeşu da size selam eder. Tanrı'nın Egemeliği* için çalışan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana teselli oldular. ¹²Sizden biri ve Mesih İsa'nın kulu olan Epafros size selam eder. Tanrı'nın her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye sizin için her zaman duayla mücadele ediyor. ¹³Gerek sizin gerekse Laodikya ve Hierapolis'tekiler için çok emek verdiğine tanıklık ederim. ¹⁴Sevgili hekim Luka'yla Dimas da size selam ederler.

¹⁵Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya^h ve evindeki topluluğa* selam edin. ¹⁶Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine* de okutun. Siz de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun. ¹⁷Arhippus'a, “Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!” deyin.

¹⁸Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın. Tanrı'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

h 4:15 “Nimfa”: Bir kadın adı.

4:1 Ef.6:9 **4:5** Ef.5:16 **4:7** Elç.20:4; 2Ti.4:12 **4:7-8** Ef.6:21-22 **4:9** Flm.10-12

4:10 Elç.12:12,25; 15:37-39; 19:29; 27:2; Flm.23-24 **4:12** Kol.1:7; Flm.23-24

4:14 2Ti.4:10-11; Flm.23-24 **4:17** Flm.1-2

Pavlus'tan SELANİKLİLER'E BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus Müjde'yi yaymak için yaptığı ikinci yolculukta Selanik Kenti'ne uğradı¹. Bu işlek liman kenti, Roma İmparatorluğu'nun Makedonya eyaletinin de başkentiydi. Pavlus'un ziyareti oldukça kısa sürdü. O kadar çok kişiyi İsa'ya döndürdü ki, Yahudi önderler halkı ayaklandırarak onu kenti terk edip yoluna devam etmeye zorladı. Pavlus, ayrılışından sonra çeşitli sıkıntılarla karşılaşan yeni inanlılar için çok kaygı çekiyordu². Durumlarını öğrenmek ve onları yüreklendirmek için Timoteos'u Atina'dan Selanik'e gönderdi. Timoteos Selanik'teyken Pavlus Korint'e geçti³. Mektup kaleme alındığı sıralarda Timoteos, Selanik'teki inanlıların gösterdiği gelişmelerle ilgili olumlu haberlerle Pavlus'un yanına dönmüştü⁴. Elç. 18:12'de Pavlus'un Korint'teki Vali Gallio'nun önüne nasıl çıkarıldığını okuyoruz. Gallio'nun, İ.S. 51-52 yılları arasında Korint'te görev yaptığını belirten yazıt sayesinde, bu mektubun İ.S. 50 yılı dolaylarında yazıldığını anlıyoruz.

Mektubun İçeriği: Mektup, Selanik kilisesi için Tanrı'ya sunulan teşekkürle başlıyor⁵. Selanik'teki inanlılar, baskılara dayanmakla kalmayıp Müjde'yi civar bölgede de yaymışlardı. Pavlus, arkadaşlarıyla birlikte Selanik'teyken nasıl bir yaşam sürdüğünü, Selanikliler için nasıl kaygılandığını hatırlatıyor⁶ ve onları tekrar görmeyi ne denli arzuladığını dile getiriyor⁷. Pavlus, iman konusundaki eksiklerini tamamlamak istiyor. O güne kadarki gayretlerini överken daha da ilerlemelerini arzu ediyor⁸. Böylece onları ahlaksızlıktan uzak kalmaya çağırıyor⁹, birçok alanda yüreklendiriyor¹⁰.

Pavlus, Selanik'teki inanlıların aklını kurcalayan şu soruya değiniyor: Mesih tekrar gelmeden ölen inanlılara ne olacak? Umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmelerini önlemek için¹¹ Mesih'in gelişinde ilk dirilecek olanların Mesih'e ait olarak ölenler olduğunu söylüyor. Mesih'in ikinci gelişi işlenen önemli konulardan biridir¹².

Ana Hatlar:

1:1-10	Selanikli inanlılar için sunulan şükranlar
2:1-16	Pavlus'un Selanik'teki etkinlikleri
2:17-3:13	Pavlus'un kaygıları, Selanik'ten gelen iyi haberler
4:1-12	Tanrı'yı hoşnut etmenin yolu
4:13-5:11	Mesih'in ikinci gelişi
5:12-28	Son öğütler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1369

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Baba Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait olan Selanik kilisesine* selam! Sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Örnek İman

²⁻³Dualarımızda sizleri anıyor, her zaman hepiniz için Tanrı'ya şükrediyoruz. İmanın ürünü olan etkinliğinizi, sevgiye dayanan emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesih'e bağladığınız umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız Tanrı'nın önünde durmadan anıyoruz. ⁴Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim, sizleri O'nun seçtiğini biliyoruz. ⁵Çünkü yaydığımız Müjde size yalnız sözle değil, kudretle, Kutsal Ruh'la ve büyük güvenle ulaştı. Nitekim aranızdayken sizin yararınıza nasıl yaşadığımızı bilirsiniz.

⁶Siz de büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle Tanrı sözünü kabul ederek bizi ve Rab'bi örnek aldınız. ⁷Böylece Makedonya ve Ahaya'daki bütün imanlılara örnek oldunuz. ⁸Rab'bin sözü sizden yayıldı. Tanrı'ya imanınızın haberi yalnız Makedonya ve Ahaya'ya değil, her yere ulaştı. Artık bizim bir şey söylememize gerek kalmadı. ⁹⁻¹⁰Çünkü herkes bizi ne kadar iyi karşıladığınızı anlatıp duruyor. Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek, O'nun ölümünden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu İsa'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

Pavlus'un Selanik'teki Hizmeti

2 Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşa gitmediğini siz de biliyorsunuz. ²Bildiğiniz gibi, daha önce Filip'i'de eziyet görmüş, aşağılanmıştık. Ama şiddetli karşı koymalara rağmen,

tanrısal Müjde'yi size duyurmak için Tanrımız'dan cesaret aldık. ³Çağrımız yalana ya da kirli bir amaçla dayanmıyor; bunun hileli bir yönü de yoktur. ⁴Tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görüldüğümüz için, insanları değil, yüreklerimizi sınayan Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde konuşuyoruz. ⁵Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman pohpohlayıcı sözlerle ya da açgözlülüğü örten bir maskeyle gelmedik. Tanrı buna tanıktır. ⁶İnsanlardan –ne sizden ne başkalarından– gelecek övgünün peşinde değildik. ⁷Mesih'in elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık. ⁸Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdi!

⁹Evet, kardeşler, nasıl uğraşıp dindirdiğimizi anımsarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, Tanrı'nın Müjdesi'ni size duyurduk. ¹⁰İman eden sizlere karşı davranışımızın ne denli kutsal, adil, kusesursuz olduğuna siz tanıksınız; Tanrı da buna tanıktır. ¹¹Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl davranırsa, her birinize öyle davrandık. ¹²Sizi yüreklendirdik, teselli ettik; sizleri egemenliğine ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya yaraşır biçimde yaşamaya öğendirdik.

¹³Tanrı'ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür. ¹⁴Çünkü kardeşler, siz Tanrı'nın Yahudiye'de bulunan ve Me-

sih İsa'ya bağlı olan kiliselerini* örnek aldınız. Onların Yahudiler'den çektiği sıkıntıların aynısını siz de kendi yurttaşlarınızdan çektiniz. ¹⁵⁻¹⁶Rab İsa'yı ve peygamberleri öldüren, bize de zulmeden Yahudiler'dir. Öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı ve böylece onların kurtulmasını engellemekle Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar. Böylece durmadan günahlarına günah katıyorlar^a. Sonunda Tanrı'nın gazabına uğradılar.

Geciken Ziyaret

¹⁷Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden irak düştük. Ama büyük bir özlemle yüzünüzü yeniden görmek için çok çaba gösterdik. ¹⁸Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç kez istedim. Ama Şeytan bize engel oldu. ¹⁹Umudumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz İsa geldiğinde O'nun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz? ²⁰Evet, övüncümüz ve sevincimiz sizsiniz.

3 ¹⁻³İşte bu özleme daha fazla dayanacak halimiz kalmayınca Atina'da yalnız bırakılmaya razı olduk ve Mesih'in Müjdesi'ni yayan Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteos'u yanınıza gönderdik. Bu sıkıntılardan ötürü kimse sarsılmasın diye sizi imanda güçlendirip yüreklendirmesini istedik. Sıkıntılardan geçmek için belirlendiğimizi siz de biliyorsunuz. ⁴Çünkü sıkıntı çekeceğimizi size önceden, daha yanınızdayken söylemiştik. Bildiğiniz gibi, öyle oldu. ⁵Bu nedenle ben de daha fazla dayanamadım; acaba Ayartıcı^b bir yolunu bulup sizi ayarttı mı, emeğimiz boşa mı gitti diye iman du-

rumunuzu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim.

Selanik'ten Güzel Haberler

⁶Ama yanınızdan henüz dönen Timoteos, imanınıza, sevginize ilişkin bize güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, sizi görmeyi özlediğimiz kadar sizin de bizi özlediğinizi söyledi. ⁷Bu nedenle kardeşler, bütün çile ve sıkıntılarımız arasında, imanınızdan ötürü sizinle teselli bulduk. ⁸Çünkü siz Rab'be bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız. ⁹Tanrımız'ın önünde sizden ötürü büyük sevinç duymaktayız. Buna karşılık Tanrımız'a sizin için yeterince nasıl şükredebiliriz? ¹⁰Sizinle yüz yüze görüşmek, iman konusundaki eksiklerinizi tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz.

¹¹Babamız Tanrı'nın kendisi ve Rabbimiz İsa size kavuşmamız için yolumuzu açsın! ¹²Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın! ¹³Öyle ki, Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiştirsın.

Tanrı'yı Hoşnut Etmek

4 Kardeşler, nasıl yaşamanız, Tanrı'yı nasıl hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Nitekim öyle yaşıyorsunuz. Son olarak bu konuda daha da ilerlemeniz için Rab İsa adına size rica ediyor, yalvarıyoruz. ²Rab İsa'nın yetkisiyle size hangi buyrukları ilettiğimizi biliyorsunuz.

³Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız, ⁴⁻⁵her birinizin, Tanrı'yı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuylla değil, kutsallık

^a 2:15-16 "Durmadan günahlarına günah katıyorlar": Grekçe "Durmadan günahlarını tamamlıyorlar". ^b 3:5 "Ayartıcı": Şeytan. 3:1-3 Elç.17:15 3:6 Elç.18:5

ve saygınlıkla kendine bir eş alması ⁶ve bu konuda haksızlık edip^c kardeşini aldatmamasıdır. Daha önce de size söylediğimiz, sizi uyardığımız gibi, Rab bütün bu suçlardan ötürü insanları cezalandıracaktır. ⁷Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsal bir yaşam sürmeye çağırırdı. ⁸Dolayısıyla bu çağırışı reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruh'u veren Tanrı'yı reddetmiş olur.

⁹Kardeşlik sevgisi konusunda kimse-
nin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü Tanrı size birbirini-
zi sevmeyi öğretti. ¹⁰Gerçekte bütün Makedonya'daki kardeşlerin hepsi-
ni seviyorsunuz. Kardeşler, size rica ediyoruz, bu konuda daha da ilerleyin. ¹¹Size buyurduğumuz gibi, sakın bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakma-
yı, ellerinizle çalışmayı amaç edinin. ¹²Öyle ki, kimseye muhtaç olmadan öbür insanların önünde saygın bir yaşam süresiniz.

İsa'nın Tekrar Gelişi

¹³Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. ¹⁴İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir. ¹⁵Rab'bin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar, Rab'bin gelişinde hayatta olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz. ¹⁶Rab'bin kendisi, bir emir çağırısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten incek. Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek. ¹⁷Sonra biz yaşamakta olanlar,

hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece son-
suza dek Rab'le birlikte olacağız. ¹⁸İş-
te birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5 Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazma-
ya gerek yoktur. ²Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rab'bin günü gece hır-
sız nasıl gelirse öyle gelecektir. ³İn-
sanlar, “Her şey esenlik ve güvenlik içinde” dedikleri bir anda, gebe kadı-
nın birden sancılanması gibi, ansızın yıkıma uğrayacak ve asla kaçamayaca-
kları. ⁴Ama kardeşler, siz karanlık-
ta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gi-
bi yakalasın. ⁵Hepiniz ışık çocukları,
gündüz çocuklarısınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz. ⁶Öyleyse başka-
ları gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım. ⁷Çünkü uyuyanlar gece uyur,
sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar. ⁸Gündüze ait olan bizlerse, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğ-
fer olarak kurtuluş umudunu giyerek ayık duralım. ⁹Çünkü Tanrı bizi ga-
zaba uğralalım diye değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa ka-
vuşalım diye belirledi. ¹⁰Mesih biz-
ler için öldü; öyle ki, ister uyanık ister uykuda^c olalım, O'nunla birlikte ya-
şayalım. ¹¹Bunun için şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi yüreklendirip ruh-
ça geliştirin.

Son Öğütler ve Selamlar

¹²Kardeşler, aranızda çalışanla-
rın, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz. ¹³Yaptıkları işten ötürü onlara fazlasıyla saygı, sevgi göste-
rin. Birbirinizle barış içinde yaşayın.

c 4:4-6 “Kendine bir eş alması ve bu konuda haksızlık edip” ya da “Kendi bedenini denetleyebilmesi ve iş konusunda haksızlık edip”. ç 5:10 “İster uyanık ister uykuda” ya da “İster diri ister ölü”. 4:15-17 1Ko.15:51-52 5:2 Mat.24:43; Luk.12:39; 2Pe.3:10; Va.16:15 5:8 Ysa.59:17; Ef.6:13-17

¹⁴Size yalvarırız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun. ¹⁵Sakın kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbiriniz ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin. ¹⁶Her zaman sevinin. ¹⁷Sürekli dua edin. ¹⁸Her durumda şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih İsa'da sizin için istediği budur. ¹⁹Ruh'u söndürmeyin. ²⁰Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin. ²¹Her şeyi sınavın, iyi olana sımsıkı tutunun. ²²Her çeşit kötülükten kaçının.

²³Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rab-bimiz İsa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun. ²⁴Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır.

²⁵Kardeşler, bizim için dua edin. ²⁶Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın. ²⁷Rab adına size buyuruyorum, bu mektup bütün kardeşlere okunsun.

²⁸Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

Pavlus'tan SELANİKLİLER'E İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

İşlenen konuların benzerliği gözönüne alındığında, Pavlus'un 2.Selanikliler Mektubu'nu 1.Selanikliler Mektubu'ndan kısa bir süre sonra kaleme aldığı anlaşılıyor (her iki mektuba genel bir bakış için 1.Selanikliler'e Giriş bölümüne bakınız).

Pavlus, Selanikli inanlılar ve onların sevgide ve imanda gösterdikleri sürekli gelişmeler için Tanrı'ya şükreder durur (1:3-4). Bir taraftan onlar için hep dua eder (1:11-12); öbür taraftan, çektikleri zulüm ve sıkıntılara dayanabilmeleri için onları yüreklendirir (1:4-8; 2:15).

Anlaşılan Pavlus, Selanikli inanlıların aklını hâlâ kuralayan iki konuya ilişkin haberler almış bulunuyor. Konuların ilki, çalışmak; ikincisiyse, gelecekteki olaylardır. Rab'bin gününün geldiğini ileri süren birilerinin, sözde Pavlus'tan gelen sahte bir mektubu da buna kanıt olarak gösterip Selanikliler'in aklını çeldiği anlaşılıyor (2:1-3). Pavlus buna karşılık, Mesih'in ikinci gelişinden önce imandan çok sayıda dönenler olacağını, Mesih'in ortadan kaldıracağı «yasa tanımaz adam»ın ortaya çıkacağını (2:3-12) bildiriyor. Bunlar henüz gerçekleşmediğine göre telaşlanacak bir şey yok demeye getiriyor. Mesih henüz ikinci kez gelmedi. Ama geldiği zaman, inanlılar rahata ererken, Tanrı, onlara «sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecektir» (1:5-10).

Geçinmek için çalışma konusuna gelince, Pavlus, Selanikli inanlılara iyi bir örnek olmak için, kendisi ve arkadaşlarının Selanik'teyken nasıl çalışıp didindiklerini hatırlatarak, boşta gezenlerle nasıl baş edebileceklerini anlatır (3:6-15'i 1Se.4:11-12'yle karşılaştırın).

Ana Hatlar:

1:1-2 Selamlar

1:3-12 Sıkıntılara karşılık yüreklendirici sözler

2:1-12 İsa'nın geleceği gün

2:13-3:5 Dayanın

3:6-15 Geçinmek için çalışın

3:16-17 Selamlar

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Babamız Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait Selanik kilisesine* selam! ²Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Gelecek Yargı

³Kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Böyle yapmamız da yerindedir. Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin öbürüne olan sevgisi artıyor. ⁴Bu nedenle bizler, katlandığınız bütün zulüm ve sıkıntılar karşısındaki sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kiliseleri* arasında sizinle övünüyoruz.

⁵Bütün bunlar Tanrı'nın adil yargısının belirtisidir. Sonuç olarak, uğrun-da acı çektiğiniz Tanrı Egemenliği'ne* layık sayılacaksınız. ⁶⁻⁸Tanrı adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken sizleriyse bizimle birlikte rahat kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip görüldüğü zaman olacak. Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisiyle ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak. ⁹⁻¹⁰Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak son-suza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rab'bin kendi kutsalları arasında yüceltmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız.

¹¹İşte bu nedenle Tanrımız sizi çağrısına layık görsün, iyiliğe yönelik her dileğinizi, imana dayanan her uğraşınızı kendi gücüyle sonuçlandırsın diye sizin için her zaman dua ediyoruz. ¹²Öyle ki, Tanrımız'ın ve Rab İsa Mesih'in lütfuyla Rabbimiz İsa'nın adı

sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilesiniz.

Yasa Tanımaz Adam

2 ¹⁻²Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine ve O'nunla birlikte olmak üzere toplanmamıza gelince: Kardeşler, size rica ediyoruz, Rab'bin gününün geldiğini ileri süren herhangi bir esin, bir söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmasın, sizi telaşlandırmasın. ³Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş^a başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir. ⁴Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır.

⁵Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz? ⁶Zamanı gelince ortaya çıkarılacak olan bu adamı şimdilik neyin engellediğini biliyorsunuz. ⁷Evet, yasa tanımazlığın gizli gücü şu anda bile etkindir; ama bu gücü şimdilik engelleyen ortadan kaldırılınca dek görevini sürdürecektir. ⁸Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab İsa onu ağzının soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek. ⁹⁻¹⁰Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen Şeytan'ın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar. ¹¹İşte bu nedenle Tanrı yalana kanmaları için onların üzerine yanıltıcı bir güç gönderiyor. ¹²Öyle ki, gerçeğe inanmayan ve kötülükten hoşlananların hepsi yargılsın.

^a 2:3 "İmandan dönüş" ya da "İsyan".

1:1 Elç.17:1 2:1-2 1Se.4:15-17 2:4 Hez.28:2; Dan.11:36; 2:8 Yşa.11:4 2:9-10 Mat.24:24

Dayanın!

¹³Ama biz, ey Rab'bin sevdiği kardeşler, sizler için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtulmanız için sizi ta başlangıçtan^b seçti. ¹⁴Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, bildirdiğimiz Müjde'yle sizi bu kurtuluşa çağırdı. ¹⁵Öyleyse dayanın, kardeşlerim! İster sözle ister mektupla, size ilettiğimiz öğretilere sımsıkı tutunun.

¹⁶⁻¹⁷Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütfuyla bize sonsuz cesaret ve sağlam bir umut veren Babamız Tanrı sizi yüreklendirsin, her iyi eylem ve sözde pekiştirsın.

Bizim için Dua Edin

3 Son olarak, kardeşler, Rab'bin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin diye bizim için dua edin. ²Ahlaksız, kötü insanlardan kurtulmamız için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir. ³Ama Rab güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan* koruyacaktır. ⁴Buyuduklarımızı yaptığınıza ve yapacağınıza dair Rab'de size güveniyoruz. ⁵Rab yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine, Mesih'in sabrına yöneltsin.

Kendi Emeğinizle Geçinin

⁶Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün kardeşlerden uzak durmanızı Rab İsa

Mesih'in adıyla buyuruyoruz. ⁷Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken boş gezenler değildik. ⁸Kimsekinin ekmeğini karşılıksız yemedik. Herhangi birinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık. ⁹Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir örnek bırakmak için böyle yaptık. ¹⁰Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: “Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!” ¹¹Çünkü aranızda bazılarının boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlarmış. ¹²Böylelerine Rab İsa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakin bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından^c yesinler. ¹³Sizlerse kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın. ¹⁴Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa onu mimleyin. Yaptıklarından utanması için onunla ilişkinizi kesin. ¹⁵Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak uyarın.

Son Selamlar

¹⁶Esenlik kaynağı olan Rab'bin kendisi size her zaman, her durumda esenlik versin. Rab hepinizle birlikte olsun.

¹⁷Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Her mektubumun özel işaretidir bu; böyle yazarım. ¹⁸Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun.

b 2:13 “Ta başlangıçtan”: Birçok Grekçe elyazmasında, “İlk ürün olarak” diye geçer.
c 3:12 “Kazançlarından”: Grekçe “Ekmeklerini”.

Pavlus'tan TİMOTEOS'A BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Pavlus ve Timoteos: Timoteos, Konya İli'nin sınırları içinde kalan bugünkü Hatunsaray'a yakın Listra Kenti'ndendi. Çocukluğundan beri Kutsal Yazılar'ı bilen biriydi¹. Pavlus Müjde'yi yaymak için çıktığı ilk yolculuğu sırasında Timoteos'la karşılaştı². İkinci yolculuğu sırasında Timoteos'u da ekibine kattı³. Bundan sonra sık sık birlikte çalıştılar. Böylece İncil'de bulunan altı mektup hem Pavlus'un hem de Timoteos'un adını taşıyor. Timoteos, Pavlus tarafından Selanik'e⁴, Makedonya'ya⁵ ve Korint'e⁶ görevli olarak gönderildi. Yakında ölüm cezasına çarptırılacağını sezen Pavlus, Timoteos'un zaman yitirmeden yanına gelmesini istedi⁷. Bu olayların ışığında, Pavlus'un onu «imanda öz oğlum» diye çağırması şaşırtıcı değildir⁸. İbr. 13:23'te Timoteos'un salıverildiğini okuyoruz, ama olayların nasıl geliştiğini bilmiyoruz.

Mektubun İçeriği: Timoteos, özellikle yanlış öğretilerin yayılmasını önlemek için Efes'teki kilisede bırakılmıştır⁹. Pavlus'un yazılı uyarıları, belki de Timoteos'u yanlış öğretiler yayanlara karşı güçlendirmeyi amaçlıyordu. Pavlus'un umudu, çok geçmeden dönmektir; ama bu arada Timoteos'a, Tanrı'nın topluluğu içinde nasıl davranması gerektiğini de hatırlatmaktan geri kalmaz¹⁰. Timoteos'a verilen görevler arasında, öğretmek ve öğüt vermek, örnek biri olmak ve topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumak da var¹¹. Genç yaşlı, erkek kadın, herkese nasıl yaklaşması gerektiği anlatılıyor¹². Pavlus ayrıca topluluk içi sorunlara pratik çözüm yolları da öneriyor. Örneğin, dulların hangi durumlarda yardım görenlerin listesine dahil edilmesi gerektiğini¹³; önder atanacaklarda hangi özelliklerin aranacağını¹⁴; önderlere karşı nasıl davranılacağını¹⁵ anlatıyor. Pavlus bu mektupta ayrıca duadan¹⁶, inanlı kadınların özelliklerinden¹⁷, para konusundaki tutumdan¹⁸ ve Kutsal Yasa'nın amaçlarından söz ediyor¹⁹.

Ana Hatlar:

1:1-20 Pavlus'la Timoteos

2:1-15 Dua ve tapınma

3:1-16 Önderlerde aranacak özellikler

4:1-5:2 Timoteos'a çağrı

5:3-6:2 İnanlı topluluklarında

uygulanacak ilkeler

6:3-21 Tanrı yolunda yürümek

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1369

1 ¹⁻²Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Mesih İsa'nın buyruğuyla Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan imanda öz oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rab-bimiz Mesih İsa'dan sana lütf, merhamet ve esenlik olsun.

Yanlış Öğretilere Karşı Uyarı

³⁻⁴Makedonya'ya giderken sana rica ettiğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişilerin farklı öğretiler yaymamasını, mäsallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla uğraşmamasını öğüt. Bu şeyler,

imana dayanan tanrısal düzene hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar. ⁵Bu buyruğun amacı, pak yürekten, temiz vicdandan, içten imandan doğan sevgiyi uyandırmaktır. ⁶Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar. ⁷Kutsal Yasa* öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne söyledikleri sözleri ne de iddialı oldukları konuları anlıyorlar.

⁸Yasa'yı özüne uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz. ⁹⁻¹⁰Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımayanlarla asiler, tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan yoksunlarla kutsala karşı saygısız olanlar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretiye karşıt olan başka ne varsa onlar için konmuştur. ¹¹Mübarek Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre bu böyledir.

Tanrı Merhametlidir

¹²Beni güçlendiren Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrederim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmetine aldı. ¹³Bir zamanlar O'na küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım. ¹⁴Ama Rabbimiz'in lütfu, imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle birlikte bol bol üzerime döktü. ¹⁵"Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi" sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim. ¹⁶Ama Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende sergilemek için bana merhamet etti. ¹⁷Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün çağla-

rın Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrı'nın olsun! Amin.

¹⁸Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlerle dayanarak iyi savaşı sürdüresin. ¹⁹İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar. ²⁰Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfretmemeyi öğretilsinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

Dua ve Tapınma

2 ¹⁻²Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakın ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun. ³Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder. ⁴O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister. ⁵⁻⁶Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur. ⁷Ben bunun habercisi ve elçisi atandım –gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum– uluslara iman ve gerçeği öğretmeye atandım.

⁸Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller yükseleterek dua etmelerini isterim. ⁹⁻¹⁰Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim. ¹¹Kadın sükûnet ve tam bir uysallık içinde öğretilsin. ¹²Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermiyorum; sakın olsun. ¹³⁻¹⁴Çünkü önce

Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da Adem değildi, kadın aldatılıp suç işledi. ¹⁵Ama doğum yapıp^a kurulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve kutsallıkta yaşasın.

Kilise Önderleri

3 İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi bir görev arzu etmiş olur. ²Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı. ³Şarap düşkününü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalı. ⁴Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı olmalarını sağlamalı. ⁵Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrı'nın topluluğunu* nasıl kayırabilir? ⁶Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'in uğradığı yargıya uğrayabilir. ⁷Topluluğun dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin.

⁸Aynı şekilde kilise* görevlileri, özü sözü ayrı, şarap tutkunu, haksız kazanç peşinde koşan kişiler değil, ağırbaşlı kişiler olmalı. ⁹Temiz vicdanla imanının sırrına sarılmalıdırlar. ¹⁰Bunlar da önce denensin; eleştirilecek bir yönleri yoksa görev alsınlar. ¹¹Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve her bakımdan güvenilir olmalı. ¹²Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini iyi yöneten kişiler olsun. ¹³Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer edinir, Mesih İsa'ya imanda büyük cesaret kazanırlar.

Büyük Sır

¹⁴⁻¹⁵Yakında yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin dire-

ği ve dayanağı olan Tanrı'nın ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrı'nın topluluğunda* nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye sana bunları yazıyorum. ¹⁶Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür.

O, bedende görüldü,
Ruh'ça doğrulandı,
Meleklerce görüldü,
Uluslara tanıtıldı,
Dünyada O'na iman edildi,
Yücelik içinde yukarı alındı.

İmandan Dönüş

4 ¹⁻³Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancılardan ikiye bölünmüşlüğü nedeniyle aldatıcı ruhlarla ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan dönecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini buyuracaklar. ⁴Oysa Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmeli; yeter ki, şükranla kabul edilsin. ⁵Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır.

İyi Görevli

⁶Bunları kardeşlere öğütlersen, imanının ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsa'nın iyi bir görevlisi olursun. ⁷Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda eğit. ⁸Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdi ki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır. ⁹Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. ¹⁰Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün insanların,

a 2:15 "Doğum yapıp": Grekçe deyim "Çocuğu doğurmakla" anlamına da gelebilir.
3:2-7 Tit.1:6-9

özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık.

¹¹Bunları buyur ve öğret. ¹²Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol. ¹³Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada. ¹⁴Peygamberlik sözüyle, ihtiyarlar* kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmal etme. ¹⁵Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün. ¹⁶Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

Topluluk İçi Sorumluluklar

5 ¹⁻²Yaşlı adama^b çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklerle kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster.

³Gerçekten kimsesiz dul kadınlarla saygı göster. ⁴Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklerine iyilik borcunu ödemeyi öğretilsinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut eder. ⁵Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz O'na dilekte bulunmaya ve dua etmeye devam eder. ⁶Kendini zevke veren dul kadınsa daha yaşarken ölmüştür. ⁷Ayıplanacak duruma düşmemeleri için onları bu konularda uyar. ⁸Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi imanı inkâr etmiş, imansızdan beter olmuştur.

⁹⁻¹⁰Yaptığı iyiliklerle tanınmış, tek erkekle evlenmiş, en az altmış yaşında olan dul kadın, eğer çocuk büyütmüş, konuk ağırlamış, kutsalların ayaklarını yıkamış^c, sıkıntıda olanlara yardım etmiş, kendini her tür iyi işe adanmışsa, adı dullar listesine yazılsın. ¹¹Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel arzuları Mesih'e bağlılıklarına baskın çıkınca evlenmek isterler. ¹²Böylece verdikleri ilk sözü çiğneyerek hüküm giyerler. ¹³Aynı zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışır. Yalnız tembelliğe alışmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek başkalarının işine karışan boşboğazlar olurlar. ¹⁴Bu nedenle, daha genç dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, evlerini yönetmelerini, düşmana hiçbir iftira fırsatı vermemelerini isterim. ¹⁵Kimisi zaten sapmış, Şeytan'ın ardına düşmüştür. ¹⁶İmanlı bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım et-sin. İnanlılar topluluğu* yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara yardım edebilsin.

¹⁷Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar*, özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün. ¹⁸Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: "Harman döven öküzün ağzını bağlama" ve "İşçi ücretini hak eder." ¹⁹İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyara yöneltilen suçlamayı kabul etme. ²⁰Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun. ²¹Bu söylediklerimi yan tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum. ²²Birinin üzerine ellerini koymakta aceleci davranma, başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut.

b 5:1-2 "Yaşlı adam" ya da "İhtiyar", yani kilise önderi. **c 5:9-10** Ayak yıkamak, bir konukseverlik gösterisiydi. **5:18** Yas.25:4; Mat.10:10; Luk.10:7 **5:19** Yas.17:6; 19:15

²³Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık baş gösteren rahatsızlıkların için biraz da şarap iç.

²⁴Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar. ²⁵Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalmaz.

6 Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi kötülenmesin. ²Efendileri iman etmiş olanlarsa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğütle.

Tanrı Yolunda Yürümek

³⁻⁵Eğer biri farklı öğretiler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz İsa Mesih'in sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kıskançlığa, çekişmeye, iftiraya, kötü kuşkulara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar. ⁶Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır. ⁷Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz. ⁸Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz. ⁹Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar. ¹⁰Çünkü her türlü kötülüğün bir

kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler.

¹¹Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, iman, sevginin, sabrın, uysallığın ardından koş. ¹²İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sımsıkı sarıl. Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin. ¹³⁻¹⁴Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsa'nın huzurunda sana buyuruyorum: Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru. ¹⁵⁻¹⁶Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıktaki yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin.

¹⁷Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlasınlar. ¹⁸İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur. ¹⁹Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar.

²⁰Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıktan yoksun, boş sözlerden, yalan yere "bilgi" denen düşüncelerin çelişkilerinden sakın. ²¹Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarını ileri sürerek imandan saptılar.

Tanrı'nın lütfu sizlerle birlikte olsun.

Pavlus'tan TİMOTEOS'A İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus bu mektubu yaşamının sonuna doğru, yıllarca yakın işbirliği içinde olduğu genç çömezi Timoteos'a yazmıştır (bkz. 1.Timoteos'a Giriş). Mektubu, Müjde'yi yaymak ve öğretmekten ötürü tutuklu bulunduğu Roma'dan gönderiyor¹. İlk savunmasından (4:16-17) sonra, ölüme mahkûm olacağını biliyordur (4:6-8). Tarihi kaynaklar, çok geçmeden de kafasının kesilerek öldürüldüğünü yazar.

Arkadaşlarının çoğu ya onu terk etmiş ya da çok uzağında kalmışlardı². Pavlus bu arada Timoteos'u bir hayli özler (1:1-5); iki kez, zaman yitirmeden yanına gelmesini ister (4:9,21).

Mektubun İçeriği: Timoteos'u durumdan haberdar edip ivedilikle yanına gelmesini istemenin dışında Pavlus'un esas kaygısı ona, İsa'ya tanıklık etmenin utanılacak bir şey olmadığını, tersine, sıkıntı ve baskılara dayanıp Tanrı sözünü yüreklilikle yaymanın gerekliliğini anlatmaktır³. Pavlus ayrıca Timoteos'u yanlış öğreti yayanların⁴ çok olduğu bir ortamda doğru öğretiye bağlı kalmaya çağırır⁵. Bu çağırışı yaparken de kendini örnek gösterir (2:8-10; 3:10-12); kendisinden öğrendiklerini, «başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet etmesini» ister (2:2). Adım adım ölüme yaklaşan Pavlus, Tanrı'ya duyduğu güveni oldukça duygulu sözlerle ifade eder⁶.

Ana Hatlar:

1:1-2:13 Sıkıntıya göğüs ger

2:14-26 Anlamsız tartışmalardan kaçın

3:1-9 Dünyanın son günleri

3:10-4:5 Öğrendiğin ilkelere bağlı kal, Tanrı sözünü duyur

4:6-18 Pavlus'un durumu

4:19-22 Sonuç

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1369

1 ¹⁻² Mesih İsa'daki yaşam vaadi uyarınca Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan sevgili oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

1:1-2 Elç.16:1

Müjde'ye Bağlılık Çağrısı

³ Durmadan, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla kulluk ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. ⁴ Gözyaşlarını anımsıyor, sevinçle dolmak için seni görme-

yi özlemle bekliyorum. ⁵Sendeki içten imanı anımsıyorum. Önce büyükan-nen Lois'in ve annen Evniki'nin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim. ⁶Bu nedenle, elleri-mi senin üzerine koymamla Tanrı'nın sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum. ⁷Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve Özdenetim ruhu vermiştir.

⁸Bunun için Rabbimiz'e tanıklık et-mekten de O'nun uğruna tutuklu bulu-nan benden de utanma. Tanrı'nın gü-cüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. ⁹⁻¹⁰Tanrı bizi yap-tıklarımıza göre değil, kendi amacı-na ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırdı. Bu lütuf bize zama-nın başlangıcından önce Mesih İsa'da bağışlanmış, şimdi de O'nun gelişiy-le açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşa-mı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla ışığa çıkarmıştır. ¹¹Ben Müjde'nin habercisi, elçisi ve öğretmeni atan-dım. ¹²Bu acıları çekmemin nedeni de budur. Ama bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'nun bana emanet ettiğini^a o güne dek koruyacak güçte olduğuna emi-nim. ¹³Benden işitmiş olduğun doğ-ru sözleri örnek alarak imanla ve Me-sih İsa'da olan sevgiyle bunlara bağlı kal. ¹⁴Sana emanet edilen iyi öğreti-leri içimizde yaşayan Kutsal Ruh ara-cılığıyla koru.

¹⁵Biliyorsun, Asya İli'ndekilerin* hepsi beni terk edip gittiler. Figelos'la Hermogenis de bunlardandır. ¹⁶Rab, Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü o çok kez içimi ferah-lattı ve zincire vurulmuş olmamdan utanmadı. ¹⁷Tersine, Roma'ya geldi-ğinde beni gayretle arayıp buldu. ¹⁸O gün Rab'den merhamet bulmasını di-

lerim. Efes'te onun bana ne kadar hiz-met ettiğini sen de çok iyi bilirsin.

Sıkıntıya Göğüs Ger

2 Oğlum, Mesih İsa'da olan lütufla güçlen. ²Birçok tanık önünde ben-den işittiğin sözleri, başkalarına da öğ-retmeye yeterli olacak güvenilir kişi-lere emanet et. ³Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. ⁴Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendi-sini askerliğe çağıranı hoşnut etmeye çalışır. ⁵Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de kurallar uyarınca yarış-mazsa zafer tacını giyemez. ⁶Emek ve-ren çiftçi üründen ilk payı alan kişi ol-malıdır. ⁷Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecektir.

⁸Yaydığım Müjde'de açıklandığı gi-bi, Davut'un soyundan olup ölümden dirilmiş olan İsa Mesih'i anımsa. ⁹Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vu-rulmaya kadar varan sıkıntılara katla-nıyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulmuş değildir. ¹⁰Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyo-rum. Öyle ki, onlar da sonsuz yüceliğin yanı sıra Mesih İsa'da olan kurtuluşa ka-vuşsunlar. ¹¹Şu güvenilir bir sözdür:

“O'nunla birlikte öldüysek,
O'nunla birlikte yaşayacağız.

¹²Dayanırsak,
O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz.
O'nu inkâr edersek,
O da bizi inkâr edecek.

¹³Biz sadık kalmasak da,
O sadık kalacak.
Çünkü kendi özüne aykırı
davranamaz.”

Alın Ak İşçi

¹⁴Bu konuları imanlılara anımsat. Dinleyenleri felakete sürüklemekten

a 1:12 “O'nun bana emanet ettiğini” ya da “O'na emanet ettiğimi”.
1:5 Elç.16:l 1:11 1Ti.2:7 2:12 Mat.10:33; Luk.12:9

başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları için onları Tanrı'nın önünde uyar. ¹⁵Kendini Tanrı'ya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alnı ak bir işçi olarak sunmaya gayret et. ¹⁶Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. ¹⁷Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos'la Filitos bunlardandır. ¹⁸Diriliş olup bitti diyerek gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazılarının imanını altüst ediyorlar. ¹⁹Ne var ki, Tanrı'nın attığı sağlam temel, "Rab kendine ait olanları bilir" ve "Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun" sözleriyle mühürlenmiş olarak duruyor.

²⁰Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır. ²¹Bunun gibi, kişi de kendini bayağı işlerden arıtır-sa, onurlu amaçlara uygun, kutsal kılınmış, efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur.

²²Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. ²³Saçma, cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsin. ²⁴Rab'bin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, her-kese şefkatle davranmalı, öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır. ²⁵Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar. ²⁶Böylelikle ayılabilir, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

Son Günler

3 Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır. ²⁻³ İnsanlar kendilerini seven, para düşkünü, övün-

gen, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar. ⁴⁻⁵Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur. ⁶⁻⁷Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tutsak eden adamlar var. ⁸Yannis'le Yambris nasıl Musa'ya karşı geldilerse, bunlar da gerçeğe karşı gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş insanlardır. ⁹Ama daha ileri gide-meyecekler. Çünkü Yannis'le Yambris örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir.

Timoteos'a Son Öğütler

¹⁰⁻¹¹Sense benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, dayanma gücümü, çektiğim zulüm ve acıları, örneğin Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere katlandım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı. ¹²Mesih İsa'ya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecektir. ¹³Ama kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gittikçe daha beter olacaklar. ¹⁴⁻¹⁵Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsa'ya iman aracılığıyla seni bilge kı-lıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun. ¹⁶Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. ¹⁷Bun-

lar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.

4 ¹⁻²Tanrı'nın ve dirilerle ölüleri yarılacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir. ³Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiyi katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar. ⁴Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar. ⁵Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdeci olarak işini yap, görevini tamamla. ⁶Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere^b. Benim için ayrılma zamanı geldi. ⁷Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. ⁸Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir.

Özel İstekler, Selamlar

⁹Yanıma tez gelmeye gayret et. ¹⁰Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni terk edip Selanik'e gitti. Kris-

kis Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti. ¹¹Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp beraberinde getir, yapacağım hizmette bana yardım eder. ¹²Tihikos'u Efes'e gönderdim. ¹³Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı derilerini gelirken beraberinde getir. ¹⁴Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Rab ona yaptıklarının karşılığını verecektir. ¹⁵Sen de ondan sakın. Çünkü söylediklerimize şiddetle karşı koydu.

¹⁶İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti. Bunun hesabı onlardan sorulmasın. ¹⁷Ama Tanrı bildirisi aracılığımla tam olarak açıklansın, bütün uluslar bunu duyusun diye Rab yardımına gelip beni güçlendirdi. Aslanın ağzından böyle kurtuldum! ¹⁸Rab beni her kötülükten kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine ulaştıracak. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

¹⁹Priska, Akvila ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle. ²⁰Erastus, Korint'te kaldı. Trofimos'u da Milet'te hasta bıraktım. ²¹Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler.

²²Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfü sizlerle olsun.

b 4:6 "Kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere": Grekçe "Ben zaten adak şarabı gibi dökülmekteyim". **4:10** 2Ko.8:23; Gal.2:3; Kol.4:14; Tit.1:4; Flm.23-24

4:11 Elç.12:12,25; 15:37-39; Kol.4:10,14; Flm.23-24 **4:12** Elç.20:4; Ef.6:21-22; Kol.4:7-8

4:13 Elç.20:6 **4:14** 1Ti.1:20 **4:14** Mez.62:12; Rom.2:6 **4:19** Elç.18:2-3; 2Ti.1:16-17

4:20 Elç.19:22; 20:4; 21:29; Rom.16:23-24

Pavlus'tan TİTUS'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Grek asıllı olan Titus, uzun süre Pavlus'la çok yakın bir işbirliği yapmıştır (1:4, 2Ko.8:23). Pavlus, yaymakta olduğu öğretiyi ileri gelen inanlılarla gözden geçirmek için Yeruşalim'e gittiğinde Titus'u birlikte götürür (Gal.2:1-3). Titus, bir kez de Korint'te (2Ko.7:6-8:24), Pavlus'un temsilcisi olarak karşımıza çıkar. Bu mektubun yazıldığı tarihlerde ise Girit'teydi. Bu yöredeki kiliselerin ortaya çıkışında Pavlus'la yakın işbirliği içinde olduğu anlaşıyor. Titus, Pavlus'un ayrılmasından sonra geri kalan işleri düzene sokma ve her kentte oluşan topluluğa ihtiyarlar atama görevini yüklenir (1:5). Yerini alacak birileri gelir gelmez, Pavlus'a katılması istenir (3:12). Daha sonra Pavlus'un onu Dalmaçya'ya (Arnavutluk ve eski Yugoslavya toprakları) gönderdiğini okuruz (2Ti.4:10).

Pavlus'un gerek Girit'e yaptığı ziyaret, gerekse bunu izleyen öbür yolculukları Elçilerin İşleri Kitabı'nda yer almadığı için, Titus'a yazdığı bu mektubun tarihini ve olayların gelişimini tam olarak belirleyemiyoruz. En yaygın kanı Pavlus'un, Elç. 28. bölümde açıklanan olaylardan sonra salıverildiği yönündedir. Tekrar tutuklanıp Roma'da öldürülmeden önce Girit'i ve başka birçok yeri ziyaret ettiği sanılıyor (bkz. 1. ve 2. Timoteos'a Giriş).

Mektubun İçeriği: Pavlus'un Titus'a verdiği görevi gözönüne alırsak, inanlılar topluluğunu güdecek önderlerde bulunması gereken özellikleri burada tekrarlama-sı pek şaşırtıcı olmamalıdır (1:6-9). Pavlus sağlam öğretiye ve tutarlı davranışlara duyulan ihtiyacı açıkça vurguluyor. Öğreti ve davranışlarında önemli sapmalar gösteren Giritli birçok din öğretmeni, bu konuların tekrar tekrar gündeme gelme-sine neden olmuş olabilir (1:10-16; 3:9-11).

Ana Hatlar:

1:1-4 Giriş

1:5-16 Yönetim de öğreti de sağlam olmalı

2:1-3:11 Ne öğretmeli

3:12-15 Öğüt ve selamlar

1 Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman et-meleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan selam! ²Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umu-duna dayanmaktadır. ³Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet

edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır.

⁴Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Mesih İsa'dan lütuf ve esenlik olsun.

Titus'un Girit'teki Görevi

⁵Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihti-

yarlar* ataman için seni Girit'te bıraktım. ⁶İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı. ⁷Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı. Dikbaşı, tez öfkelenen, şarap düşkün, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı. ⁸Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı. ⁹Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sınıksız sarılmalı.

¹⁰Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır. ¹¹Onların ağızını kapamak gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar. ¹²Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir: "Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır." ¹³⁻¹⁴Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir şekilde uyar. ¹⁵Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar ve imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları da kirlenmiştir. ¹⁶Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadsırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

Uygun Olanı Öğret

2 Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret. ²Yaşlı erkeklere ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam olsunlar. ³Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İf-

tiracı, şaraba tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli. ⁴⁻⁵Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez. ⁶Genç erkekleri de sağduyulu olmaya özendir. ⁷⁻⁸İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın.

⁹Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden, ¹⁰hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını gösterebilsinler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar.

¹¹Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. ¹²Bu lütf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. ¹³Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. ¹⁴Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.

¹⁵Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı olanları ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

Doğru Olanı Yapmak

3 Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat. ²Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal

olsunlar. Herkese her zaman yumuşak davranınsınlar. ³Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. ⁴⁻⁶Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhame-tiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. ⁷Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım. ⁸Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır.

⁹Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla*

ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir. ¹⁰Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes. ¹¹Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsin; o kendi kendini mahkûm etmiştir.

Son İstekler ve Selamlar

¹²Ben Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderir göndermez, Nikopolis'e, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim. ¹³Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat et. ¹⁴Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar.

¹⁵Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle.

Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun.

Pavlus'tan FİLİMON'A MEKTUP

GİRİŞ

Pavlus bu mektubu Filimon, Afiya, Arhippus ve Filimon'un evinde toplanan imanlulara yazmakla birlikte, seslenmek istediği esas kişi, büyük olasılıkla Kolose'deki kilisenin önderlerinden biri olan Filimon'dur. Pavlus ondan övgüyle söz ediyor (4-7), onu «sevgili emektaşımız» diye adlandırıyor ve hapisten salıverildikten sonra onun yanına gitmeyi umuyor (22).

Pavlus, tutukluluğu sırasında Filimon'un kaçak kölesi Onisimos'la tanışır. Yazdığı bu mektupta da Onisimos için Filimon'dan önemli bir ricada bulunur. Onisimos, Pavlus'un aracılığıyla iman etmekle kalmamış (10-11), onun sevgisini kazanmış (12), «güvenilir ve sevgili» bir kardeş olduğunu da kanıtlamıştır (Kol.4:9).

Onisimos, kaçak dolaşan bir köle olarak Roma yasalarına göre ölüm cezasına çarptırılabilirdi. Ayrılırken Filimon'u soyduğu da sanılıyor (18). Ama Pavlus, her şeye rağmen Filimon'dan Onisimos'u, aynı imana sahip sevgili bir kardeş olarak kabul etmesini rica eder (16-21).

Öyle görülüyor ki, bu mektup, Koloseliler'e yazılan mektupla aynı zamanda, büyük olasılıkla İ.S. 60 yılı dolaylarında Roma'dan yazıldı. Onisimos'un kendisi Koloseliydi ve oraya Tihikos'la birlikte döndü (Kol.4:7-9).

Ana Hatlar:

1-3 Selamlar

4-7 Teşekkür ve dua

8-22 Pavlus'un Onisimos için ricaları

23-25 Son selamlar

Şükran ve Dua

¹⁻²Sevgili emektaşımız Filimon, Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sana, kızkardeşimiz Afiya'ya, birlikte mücadele verdiğimiz Arhippus'a ve senin evindeki inanlılar topluluğuna* selam! ³Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

⁴⁻⁵Rab İsa'ya olan imanını ve bütün kutsallara beslediğin sevgiyi duyduğ-
ça dualarımda seni anıyor, Tanrım'a sürekli şükrediyorum. ⁶Mesih'te sahip olduğumuz her iyiliğin bilincine vararak imana dayanan paydaşlıkta etkin olman için dua ediyorum. ⁷Sevgin be-

nim için büyük sevinç ve teselli kaynağı oldu. Çünkü kutsalların yürekleri senin sayende ferahladı, kardeşim.

Pavlus'un Onisimos için Ricası

⁸⁻⁹Bu nedenle, gerekeni sana buyurmaya Mesih'te büyük cesaretim olduğu halde, şimdi Mesih İsa uğruna tutuklu bulunan ben yaşlı Pavlus sana sevgiyle rica etmeyi yeğliyorum. ¹⁰⁻¹¹Tutukluluğum sırasında kendisine ruhsal baba olduğum oğlum Onisimos'la^a ilgili bir ricam var. Bir zamanlar sana yararsızdı; ama şimdi hem sana hem de bana yararlıdır. ¹²Kendisini, yani can ciğerimi^b sana geri gönderiyorum. ¹³⁻¹⁴Müjde'nin uğruna tutuklu kaldığım sürece senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda alıkoymak isterdim; ama senin onayın olmadan bir şey yapmak istemedim. Öyle ki, yapacağın iyilik zorunluluktanmış gibi görünmesin, gönülden olsun. ¹⁵Onisimos'un bir süre senden ayrılması belki de onu temelli geri alman içindi. ¹⁶Onu artık köle değil, köleden üstün, sevgili bir kardeş olarak geri alacaksın. O, özellikle benim için çok değerlidir. Ama hem

bir insan, hem de Rab'be ait biri olarak senin için daha da çok seviyecek bir kardeşdir.

¹⁷Bu nedenle, eğer beni yoldaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi kabul et. ¹⁸Sana herhangi bir haksızlık etmişse ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma say. ¹⁹Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, bedelini ben öderim. Senin kendi yaşamını bile bana borçlu olduğunu söylememe gerek yok. ²⁰Evet, kardeş, Rab yolunda bana bir yardımın olsun. Mesih'te yüreğimi ferahlat. ²¹Sözümü dinleyeceğinden emin olarak ve istediğimden fazlasını da yapacağını bilerek sana yazıyorum.

²²Bu arada bana kalabileceğim bir yer hazırla. Çünkü dualarınız aracılığıyla sizlere bağışlanacağımı umuyorum.

Son Selamlar

²³⁻²⁴Mesih İsa uğruna kendisiyle birlikte tutuklu bulunduğum Epafra, emektaşlarım Markos, Aristarhos, Di-mas ve Luka sana selam ederler.

²⁵Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

a 10-11 "Onisimos": Yararlı anlamına gelir. **b** 12 "Can ciğerimi": Grekçe "Yüreğimi".

1:10 Kol.4:9 1:23 Kol.1:7; 4:12

1:24 Elç.12:12,25; 15:37-39; 19:29; 27:2; Kol.4:10,14; 2Ti.4:10-11

İBRANİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Yazar ne kendi kimliğini, ne de mektubu kime yazdığını açıklıyor. Böylece işimiz, metinde verilen ipuçlarından bazı sonuçlar çıkarmaya kalıyor. Yazarın kendisi, İsa'nın on iki elçisi arasında yer almaz; ama İsa'nın öğretilerini ilk izleyicilerinden duymuştur (2:2-3). Eski Antlaşma'yı iyi bildiği apaçık; Eski Antlaşma'dan yaptığı 29 aktarmanın yanı sıra, 50'nin üzerinde bölümden de söz eder. Geleneksel başlıkla (İbraniler'e) içeriğin tamamı, mektubun Yahudi asıllı Mesih inanlılarına yazıldığını gösteriyor. Bu insanlar, daha önce ölüm derecesinde olmamakla birlikte, inançları uğruna büyük baskılara uğramışlardı¹. Ama şimdi o kadar gayretli görünmüyorlar. Bunun için inandıklarına sınıksız sarılmaya özendiriliyorlar². Mektubun İ.S. 70'ten önce yazıldığı anlaşılıyor. Çünkü Yerusâlim'deki tapınağın İ.S. 70 yılında yıkılmasından hiç söz edilmiyor. Tersine yazar, tapınakta sürekli sunulan sunulardan söz ediyor (örn. 9:6-9).

Mektubun İçeriği: Yazarın ilk sözleri, iletmek istediği bildiriye özetliyor: «Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir». İbraniler, özde Tanrı Oğlu'na ilişkin bir mektuptur³. Yazar, Oğul'u meleklerden (1:4-14; 2:15-18) ve Musa'dan (3:2-6) üstün gösterir. Zayıflıklarımızı bilen, «Kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkan» ve kendisinin aracılığıyla «Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtarabilen» başkâhin O'dur (4:15; 9:26; 7:25). Başkâhin olarak ortaya çıkması, Kutsal Yasa'da değişikliği gerekli kılıyor⁴; yeni bir antlaşma eskisinin yerini alıyor. Bu yeni antlaşmaya göre Tanrı diyor ki, «Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak... Suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım»⁵. İsa, Tanrı'nın huzuruna giden yeni bir yol açtı. Biz de Tanrı'ya güvenle yaklaşabiliriz (10:19-22).

Mektup ayrıca Tanrı'dan uzaklaşmak tehlikesiyle ilgili uyarılar içerir⁶. «İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır» ifadesinin yer aldığı 11. bölüm, iman konusunda eşsiz bir bölümdür. İmanda örnek alınacak erkek ve kadınlardan söz ediyor. Bunlar öyle kişiler ki, «Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor.»

Mektubun son bölümü uygulamaya yönelik öğütler içerir.

Ana Hatlar:

1:1-3 Giriş

1:4-3:6 Mesih'in üstünlüğü

3:7-4:13 Yüreklerinizi

nasırlaştırmayın

4:14-7:28 Başkâhinimiz Mesih

8:1-9:28 Daha iyi bir antlaşma

10:1-39 Daha iyi bir kurban

11:1-40 İmanın zaferi

12:1-29 Tanrı sözünü reddetmeyin

13:1-25 Son öğütler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1369

Oğul Meleklerden Üstündür

1 Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. ²Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. ³Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözleriyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın^a sağında oturdu. ⁴Meleklerden ne denli üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o denli üstün oldu. ⁵Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine,

“Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum”

Ya da, “Ben O'na Baba olacağım,
O da bana Oğul olacak”

demiş midir? ⁶Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, “Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın.” ⁷Melekler için,

“Kendi meleklerini rüzgar,
Hizmetkârlarını ateş alevi yapar”
 diyor.

⁸Ama Oğul için şöyle diyor:

“Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar
boyunca kalıcıdır,
Egemenliğinin asası adalet
asasıdır.

⁹Doğruluğu sevdin, kötülükten
nefret ettin.

Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
Seni sevinç yağıyla
Arkadaşlarından daha çok
meshetti*.”

¹⁰Yine diyor ki,

“Ya Rab, başlangıçta
Dünyanın temellerini sen attın.
Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.

¹¹Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.
Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.

¹²Bir kaftan gibi düreceksin onları,
Bir giysi gibi değiştirilecekler.
Ama sen hep aynısın,
Yılların tükenmeyecek.”

¹³Tanrı meleklerin herhangi birine,

“Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek^b,
Sağımda otur”

demiş midir? ¹⁴Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

Dikkatli Olalım

2 Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için iştiklerimizi daha çok önemsemeliyiz. ²⁻³Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa, her suç ve her söz dinlemezlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rab'bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı. ⁴Tanrı da belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruh armağanlarıyla buna tanıklık etti.

İzleyicileriyle Özdeşleşen İsa

⁵Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklerle bağlı kılmadı. ⁶Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:

^a 1:3 “Ulu Tanrı'nın”: Grekçe “Ululuğun”. ^b 1:13 “Ayaklarının altına serinceye dek”: Grekçe “Ayaklarına tabure yapıncaya dek”. 1:5 Mez.2:7 1:5 2Sa.7:14; 1Ta.17:13 1:7 Mez.104:4 1:8-9 Mez.45:6-7 1:10-12 Mez.102:25-27 1:13 Mez.110:1 2:6-8 Mez.8:4-6

“Ya Rab, insan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi
gösteresin?
7Onu meleklerden biraz^c aşağı kıldın,
Başına yücelik ve onur tacını
koydun,
Ellerinin yapıtları üzerine onu
görevlendirdin.
8Her şeyi ayakları altına sererek
Ona bağımlı kıldın.”

Tanrı her şeyi insana bağımlı kılmak-
la insana bağımlı olmayan hiçbir şey
bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana
bağımlı kılındığını henüz görmüyo-
ruz. 9Ama meleklerden biraz^d aşağı
kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfuyla
herkes için ölümü tatsın diye çektiği
ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur
tacı giydirilmiş olarak görüyoruz.
10Birçok oğulu yüceliğe eristiren
onların kurtuluş öncüsünü acılarla yet-
kinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için
ve kendi aracılığıyla vareden Tanrı'ya
uygun düşüyordu. 11Çünkü hepsi –kut-
sal kılan da kutsal kılınanlar da– aynı
Baba'dandır. Bunun içindir ki, İsa onla-
ra “kardeşlerim” demekten utanmıyor.

12“Adını kardeşlerime duyuracağım,
Topluluğun ortasında
Seni ilahilerle öveceğim” diyor.

13Yine,

“Ben O'na güveneceğim”

ve yine,

“İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği
çocuklar” diyor.

14Bu çocuklar etten ve kandan olduk-
ları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı,

yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz
kılmak üzere onlarla aynı insan ya-
pısını aldı. 15Bunu, ölüm korkusu
yüzünden yaşamları boyunca köle
olanların hepsini özgür kılmak için
yaptı. 16Kuşkusuz O, meleklerle değil,
İbrahim'in soyundan olanlara yardım
ediyor. 17Bunun için her yönden kar-
deşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle
ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve
sadık bir başkâhin olup halkın günah-
larını bağışlatabilsin. 18Çünkü kendisi
denenip acı çektiği için denenenlere
yardım edebilir.

İsa Musa'dan Yücedir

3 Bunun için, göksel çağrıya ortak
olan kutsal kardeşlerim, dikkatini-
zi açıkça benimsediğimiz inancın el-
çisi ve başkâhini İsa'ya çevirin. 2Musa
Tanrı'nın bütün evinde Tanrı'ya nasıl
sadık kaldıysa, İsa da kendisini gö-
revlendirene sadıktır. 3Evi yapan nasıl
evden daha çok saygı görürse, İsa da
Musa'dan daha büyük yüceliğe layık
sayıldı. 4Her evin bir yapıcısı vardır,
her şeyin yapıcısı ise Tanrı'dır. 5Musa,
gelecekte söylenecek sözlere tanıklık
etmek için Tanrı'nın bütün evinde bir
hizmetkâr olarak sadık kaldı. 6Oy-
sa Mesih, O'nun evi üzerinde yetkili
oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimi-
zi ve övündüğümüz umudu gevşeme-
den sonuna dek sürdürürsek, O'nun
evi bizim.

İmansızlığa Karşı Uyarı

7-8 Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dedi-
ği gibi,

“Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Atalarınızın başkaldırdığı,
Çölde O'nu sınıdığı günkü gibi
Yürekerinizi nasırlaştırmayın.

c 2:7,9 “Meleklerden biraz” ya da “Kısa bir süre için meleklerden”. ç 2:7,9 “Meleklerden
biraz” ya da “Kısa bir süre için meleklerden”. d 2:7,9 “Meleklerden biraz” ya da “Kısa bir süre
için meleklerden”. 2:12 Mez.22:22 2:13 Yşa.8:17-18 3:2,5 Say.12:7 3:7-11 Mez.95:7-11

⁹Atalarınız beni orada sınavıyıp denediler
Ve kırk yıl boyunca yaptıklarını
gördüler.

¹⁰Bu nedenle o kuşağa darıldım
Ve dedim ki,
'Yüreklere hep kötüye sapar,
Yollarını öğrenmediler.
¹¹Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi,
Onlar huzur diyarıma asla
girmeyecekler.' "

¹²Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin. ¹³"Gün bugündür" denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinin yüreği günahın aldatıcılığıyla nasırlaşmasın. ¹⁴Çünkü Mesih'e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz. ¹⁵Yukarıda belirtildiği gibi,

"Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Atalarınızın başkaldırdığı günkü
gibi
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın."

¹⁶O'nun sesini işitip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısır'dan çıkanların hepsi değil mi? ¹⁷Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi? ¹⁸Sözünü dinlemeyenler dışında kendi huzur diyarına kimlerin girmeyeceğine ant içti? ¹⁹Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

Tanrı'nın Huzur Diyarı

4 Bu nedenle Tanrı'nın huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerliyken, herhangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım. ²Çünkü onlar gibi biz de iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirdi-

medikleri için bunun kendilerine bir yararı olmadı. ³Biz inanmış olanlar huzur diyarına gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir:

"Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi,
Onlar huzur diyarıma asla
girmeyecekler."

Oysa Tanrı dünyanın kuruluşundan beri işlerini tamamlamıştır. ⁴Çünkü bir yerde yedinci güne ilgili şunu demiştir:

"Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dinlendi."

⁵Bu konuda yine diyor ki,

"Onlar huzur diyarıma asla
girmeyecekler."

⁶Demek ki, bazılarının huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler. ⁷Bu yüzden Tanrı, uzun zaman sonra Davut'un aracılığıyla, "bugün" diyerek yine bir gün belirliyor. Daha önce denildiği gibi,

"Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın."

⁸Eğer Yeşu onları huzura kavuştursaydı, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi. ⁹Böylece Tanrı halkı için bir Şabat Günü* rahatı kalıyor. ¹⁰Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öylece dinlenir. ¹¹Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz aynı tür söz dinlemezlikten ötürü düşmesin.

¹²Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ru-

hu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşünce-lerini, amaçlarını yargılar. ¹³Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.

Başkâhinimiz İsa

¹⁴Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım. ¹⁵Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. ¹⁶Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.

5 İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır. ²Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır. ³Bundan ötürü, halk için olduğu gibi, kendisi için de günah sunusu* sunmak zorundadır. ⁴Kimse başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır. ⁵Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. O'na,

“Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum”

diyen Tanrı O'nu yüceltti. ⁶Başka bir yerde de diyor ki,

“Melkisedek düzeni uyarınca
Sen sonsuza dek kâhinsin.”

⁷Mesih, yeryüzünde^e olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle iştirildi. ⁸Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi. ⁹Yetkin kılınınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu. ¹⁰Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştı.

Temel İlkeleri Aşıp İlerleyin

¹¹Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştugu için anlatmak zor. ¹²Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil! ¹³Sütle beslenen herkes bebek-tir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir. ¹⁴Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6 ¹⁻²Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya inanmanın temelinin, vaftizler*, elle kutsama^f, ölümlerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin temelini yeni baştan atmadan Mesih'le ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim. ³Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.

⁴⁻⁶Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yoktur. Çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'nu adeta yeniden çarmıha geriyor, herkesin önünde aşağılıyorlar. ⁷Üzerine sık

^e 5:7 “Yeryüzünde”: Grekçe “Bedende”. ^f 6:1-2 “Elle kutsama”: Grekçe “El koyma”.

5:3 Lev.9:7 5:4 Çık.28:1 5:5 Mez.2:7 5:6 Mez.110:4

5:7 Mat.26:36-46; Mar.14:32-42; Luk.22:39-46 5:12-13 1Ko.3:2

sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar. ⁸Ama dikenli bitki, devedikenini üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktır.

⁹Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz. ¹⁰Tanrı adaletsiz değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. ¹¹Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz. ¹²Tembel olmanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz.

Tanrı'nın Vaadi

¹³Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:

¹⁴“Seni kutsadıkça kutsayacağım, Soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım.”

¹⁵Böylece İbrahim sabırla dayanarak vaade erişti.

¹⁶İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içenler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. ¹⁷Tanrı da amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarında daha açıkça belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi. ¹⁸Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım. ¹⁹Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin* arkasındaki iç bölmeye geçer. ²⁰Mel-

kisedek düzeni uyarınca sonsuza dek başkâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi.

Kâhin Melkisedek

7 Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi*. Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamıştı. ²İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce “Doğruluk Kralı”dır; sonra da “Şalem Kralı”, yani “Esenlik Kralı”dır. ³Babasız, annesizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.

⁴Bakın, büyük ata İbrahim'in ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar büyüktür! ⁵Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini üstlenenlere Kutsal Yasa* uyarınca halktan, yani İbrahim'in soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları buyrulmuştur. ⁶Melkisedek ise Levili* kâhinlerin soyundan olmadığı halde, vaatleri alan İbrahim'den ondalık kabul etmiş ve onu kutsamıştır. ⁷Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstündür. ⁸Birinde ölümlü insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına tanıklık edilen biri alıyor. ⁹Ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık vermiştir denebilir. ¹⁰Çünkü Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi.

Yeni Kâhinlik Düzeni

¹¹Eğer Levililer'in kâhinliği* aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi –nitelikim Kutsal Yasa bu kâhinliği öngörerek halka verildi– Harun düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek kalırdı? ¹²Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorun-

lu olarak değişir. ¹³Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktadır. Bu oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir. ¹⁴Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi. ¹⁵Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz artık daha da açıktır. ¹⁶O, Yasa'nın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. ¹⁷Çünkü,

“Melkisedek düzeni uyarınca
Sen sonsuza dek kâhinsin”

diye tanıklık ediliyor. ¹⁸Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı. ¹⁹Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi. ²⁰Bu da antsız olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı. ²¹Ama O kendisine,

“Rab ant içti, kararından dönmez,
Sen sonsuza dek kâhinsin”

diyen Tanrı'nın andıyla kâhin oldu. ²²Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefilisi olmuştur. ²³Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu. ²⁴Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği sürekli. ²⁵Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle^g kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

Yeni Bir Antlaşmanın Başkâhini

²⁶Böyle bir başkâhinimiz –kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çık-

rılmış bir başkâhinimiz– olması uygundur. ²⁷O, öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı. ²⁸Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanların başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır.

8 ¹⁻²Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır. ³Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması gerekir. ⁴Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin* olamazdı. Çünkü Kutsal Yasa uyarınca sunuları sunanlar var. ⁵Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: “Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.” ⁶Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir görevde de sahip olmuştur.

⁷Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı. ⁸Oysa halkını kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

“İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla
Yeni bir antlaşma yapacağım
günler geliyor”

Diyor Rab.

⁹Atalarını Mısır'dan çıkarmak için
Ellerinden tuttuğum gün

Onlarla yaptığım antlaşmaya
benzemeyecek.

Çünkü onlar antlaşmama bağlı
kalmadılar,

Ben de onlardan yüz çevirdim'
Diyor Rab.

¹⁰O günlerden sonra İsrail halkıyla
Yapacağım antlaşma şudur' diyor
Rab,

'Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim,
Yüreklerine yazacağım.

Ben onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak.

¹¹Hiç kimse yurttaşını, kardeşini,
Rab'bi tanı diye eğitmeyecek.

Çünkü küçük büyük hepsi
tanıyacak beni.

¹²Çünkü suçlarını bağışlayacağım,
Günahlarını artık anmayacağım.' "

¹³Tanrı, "Yeni bir antlaşma" demek-
le ilkini eskimiş saymıştır. Eskiyip
köhneleşense çok geçmeden yok olur.

Eski Tapınma Düzeni

9 İlk antlaşmanın tapınma kuralla-
rı ve dünyasal tapınağı vardı. ²Bir
çadır kurulmuştu. Kutsal Yer* denen
birinci bölmede kandillik, masa ve
adak ekmekleri* bulunurdu. ³İkin-
ci perdenin arkasında En Kutsal Yer*
denen bir bölme vardı. ⁴Altın buhur
sunacağıyla her yanı altınla kaplanmış
Antlaşma Sandığı* buradaydı. San-
dığın içinde altından yapılmış man*
testisi, Harun'un filizlenmiş değne-
ği ve antlaşma levhaları vardı. ⁵San-
dığın üstünde Bağışlanma Kapağı'nı^h
gölgeleyen yüce Keruvlar* dururdu.
Ama şimdi bunların ayrıntılarına gi-
remeyiz.

⁶Her şey böyle düzenlendikten son-
ra kâhinler* her zaman çadırın ilk
bölmesine girer, tapınma görevleri-
ni yerine getirirler. ⁷Ama iç bölmeye
yıldı bir kez yalnız başkâhin girebilir.
Üstelik kendisi için ve halkın bilme-
den işlediği suçlar için sunacağı kur-
ban kanı olmaksızın giremez. ⁸Kut-
sal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi
durdukça, kutsal yere giden yolun he-
nüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor.
⁹Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; su-
nulan kurbanlarla sunuların tapınan
kişinin vicdanını yetkinleştiremediği-
ni gösteriyor. ¹⁰Bunlar yalnız yiyecek,
içecek, çeşitli dinsel yıkanmalarla il-
gilidir; yeni düzenin başlangıcına ka-
dar geçerli olan bedensel kurallardır.

Mesih'in Kanı

¹¹Ama Mesih, gelecekⁱ iyi şeylerin
başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan
eliyle yapılmamış, yani bu yaratılış-
tan olmayan daha büyük, daha yetkin
çadırdan geçti. ¹²Tekelerle danaların
kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağ-
layarak kendi kanıyla kutsal yere ilk
ve son kez girdi. ¹³Tekelerle boğala-
rın kanı ve serpilen düve küllü murdar*
olanları kutsal kılıyor, bedensel açı-
dan temizliyor. ¹⁴Öyleyse sonsuz Ruh
aracılığıyla kendini lekesiz olarak
Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanı-
nın, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz
için vicdanımızı ölü işlerden temizle-
yeceği ne kadar daha kesindir!

¹⁵Bu nedenle, çağrılmış olanların
vaat edilen sonsuz mirası almaları
için Mesih yeni antlaşmanın aracısı
oldu. Kendisi onları ilk antlaşma^a za-
manında işledikleri suçlardan kurtar-

h 9:5 "Bağışlanma Kapağı": Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu. **1 9:5** "Yüce Keruvlar": Tanrı'nın yüceliğiyle birlikte görünen göksel varlıklar. **i 9:11** "Gelecek": Bazı elyazmalarında, "Gelmiş" diye geçer. **j 9:15,16** "Antlaşma" ve "Vasiyet" için Grekçe'de aynı sözcük kullanılmıştır. **9:2** Çık.25:23-40; 26:1-30; 36:8-34; 37:10-24 **9:3** Çık.26:31,33 **9:4** Çık.16:33; 25:10-16; 30:1-6; 37:25-28; Say.17:8-10; Yas.10:3-5 **9:5** Çık.25:17-22; 37:6-9 **9:6** Say.18:2-6 **9:7** Lev.16:1-34 **9:12-13** Lev.16:15-16; Say.19:9,17-19

mak için fidiye olarak öldü. ¹⁶Ortada bir vasiyet^k varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir. ¹⁷Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur. ¹⁸Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedir. ¹⁹Musa, Kutsal Yasa'nın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapığı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. ²⁰"Tanrı'nın uymanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur" dedi. ²¹Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün eşyaların üzerine kan serpti. ²²Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz.

Son Kurban

²³Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti. ²⁴Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi. ²⁵Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e* girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedir. ²⁶Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. ²⁷⁻²⁸İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmaz olduğu gibi, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek

için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

10 Kutsal Yasa'da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. ²Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arındıktan sonra artık günahlılık duygusu kalmazdı. ³Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor. ⁴Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz. ⁵Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:

"Kurban ve sunu istemedin,
Ama bana bir beden hazırladın.

⁶Yakmalık sunudan* ve günah sunusundan*

Hoşnut olmadın.

⁷O zaman şöyle dedim:

'Kutsal Yazı tomarında
Benim için yazıldığı gibi,
Senin isteğini yapmak üzere,
Ey Tanrı, işte geldim.' "

⁸Mesih ilkin, "Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın" dedi. Oysa bunlar Yasa'nın bir gereği olarak sunulur. ⁹Sonra, "Senin isteğini yapmak üzere işte geldim" dedi. Yani ikinciye geçerli kılmak için birinciye ortadan kaldırıyor. ¹⁰Tanrı'nın bu isteği uyarınca, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık.

¹¹Her kâhin* her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. ¹²Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban

k 9:15,16 "Antlaşma" ve "Vasiyet" için Grekçe'de aynı sözcük kullanılmıştır.

9:19-20 Çık.24:6-8 9:21 Lev.8:15 9:22 Lev.17:11 9:27-28 Yşa.53:12 10:5-7 Mez.40:6-8 10:12-13 Mez.110:1

sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. ¹³O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesi ni¹ bekliyor. ¹⁴Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir. ¹⁵Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki,

¹⁶“Rab, ‘O günlerden sonra Onlarla yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı yüreklerine koyacağım, Zihinlerine yazacağım’ diyor.”

¹⁷Sonra şunu ekliyor:

“Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.”

¹⁸Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.

Dayanın!

¹⁹⁻²⁰Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde perdede*, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır. ²¹Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinemiz* bulunmaktadır. ²²Öyleyse yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanının verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım. ²³Ayrıca benimsediğimiz umuda sınıksız tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirirdir. ²⁴Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. ²⁵Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaşacağını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.

²⁶⁻²⁷Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam

edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının deşetli beklenişi ve düşmanları yiyip bitecek kızgın ateş kalır. ²⁸Musa'nın Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözüyle acımasızca öldürülür. ²⁹Eğer bir kimse Tanrı Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütfkâr Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız? ³⁰Çünkü, “Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim” ve yine, “Rab halkını yargılayacak” di-yeni tanıyoruz. ³¹Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

³²Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye dayandığınız o ilk günleri anımsayın. ³³Bazen sitemlere, sıkıntılara uğrayıp seyirlik oldunuz, bazen de aynı durumda olanlarla dayanışma içine gir-diniz. ³⁴Hem hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu bilerek mal-larınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız. ³⁵Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür. ³⁶Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma gücüne ihtiyacınız vardır. ³⁷Artık,

“Gelecek olan pek yakında gelecek
Ve gecikmeyecek.

³⁸Doğru adamım, imanla
yaşayacaktır.

Ama geri çekilirse, ondan hoşnut
olmayacağız.”

³⁹Bizler geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarının kurtuluşuna kavuşanlardanız.

I 10:13 “Ayaklarının altına serilmesini”: Grekçe “Ayaklarına tabure yapılmasını”.

10:16-17 Yer.31:33-34 10:22 Lev.8:30; Hez.36:25 10:26-27 Ysa.26:11

10:28 Yas.17:6; 19:15 10:29 Çık.24:8 10:30 Yas.32:35-36; Rom.12:19

10:37-38 Hab.2:3-4; Rom.1:17; Gal.3:11

İman

11 İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır^m. ²Atalarımız bununla Tanrı'nın beğenisini kazandılar. ³Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz. ⁴Habil'in Tanrı'ya Kayin'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır.

⁵İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. ⁶İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.

⁷İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.

⁸İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. ⁹İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı. ¹⁰Çünkü mirası ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.

¹¹İbrahim, yaşı geçmiş ve karısı Sara kısır olduğu halde, imanı sayesinde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu. ¹²Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi.

¹³Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşamadıysa da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını açıkça kabul ettiler. ¹⁴Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar. ¹⁵Ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu. ¹⁶Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı.

¹⁷İbrahim sınıdığı zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. ¹⁸Oysa Tanrı ona, "Senin soyun İshak'la sürecek" demişti. ¹⁹İbrahim Tanrı'nın ölülerini bile diriltilebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel şekilde ölüm-den geri aldı.

²⁰İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakup'la Esav'ı kutsadı. ²¹Yakup ölürlen iman sayesinde Yusuf'un iki oğlunu da kutsadı, değneğinin ucuna yaslanarak Tanrı'ya tapındı. ²²Yusuf ölürlen iman sayesinde İsrailoğulları'nın Mısır'dan çıkacağını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi.

²³Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar.

m 11:1 "Varlığından emin olmaktır" ya da "Varlığına kanıttır". **11:3** Yar.1:1; Mez.33:6,9; Yu.1:3 **11:4** Yar.4:3-10 **11:5** Yar.5:21-24 **11:7** Yar.6:13-22 **11:8** Yar.12:1-5 **11:9** Yar.35:27 **11:11** Yar.18:11-14; 21:2 **11:12** Yar.15:5; 22:17; 32:12 **11:13** Yar.23:4; 1Ta.29:15; Mez.39:12 **11:17** Yar.22:1-14 **11:18** Yar.21:12 **11:20** Yar.27:27-29,39-40 **11:21** Yar.47:31-48:20 **11:22** Yar.50:24-25; Çık.13:19 **11:23** Çık.1:22; 2:2

²⁴Musa büyüyünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti. ²⁵Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın hal-kıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi. ²⁶Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu. ²⁷Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı görür gibi dayandı. ²⁸İlk doğanları öldüren melek İsrailîliler'e dokunmasın diye Musa imanla, Fısıh* kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmesini sağladı. ²⁹İman sayesinde İsrailîliler karadan geçer gibi Kamış Denizi'nden* geçtiler. Mısırlılar bunu deneyince boğuldular.

³⁰İsrailîliler yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı. ³¹Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi.

³²Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek. ³³Bunlar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar. ³⁴Kızgın ateşi söndürdüler, kılıcın ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükte kuvvet buldular, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar. ³⁵Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa salıverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katıldılar. ³⁶Daha başkaları alaya alınıp kamçlandı, hatta zincire vurulup hap-

sedildi. ³⁷Taşlandılar, testereyle biçildiler*, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde do-laştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılara uğradılar, baskı gördüler. ³⁸Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular.

³⁹İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. ⁴⁰Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

Rab Sevdiklerini Terbiye Eder

12 İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım. ²Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve şimdi Tanrı'nın tahtının sağında oturuyor. ³Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün. ⁴Günaha karşı verdiğiniz mücadeleden henüz kanınızı akıtacak kadar direnmiş değilsiniz. ⁵Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz:

“Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma,

Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme.

“Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, Oğullağa kabul ettiği herkesi cezalandırır.”

n 11:37 “Biçildiler”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Biçildiler, denendiler” diye geçer.

11:24 Çık.2:10-12 11:27 Çık.2:15 11:28 Çık.12:21-30 11:29 Çık.14:21-31

11:30-31 Yşu.2:1-21; 6:12-25 11:32 Hâk.6:11-8:32 11:32 Hâk.4:6-5:31

11:32 Hâk.13:2-16:31 11:32 Hâk.11:1-12:7 11:32 1Sa.1:1-28:3 11:32 1Sa.16:11-1Kr.2:11

11:33 Dan.6:1-27 11:34 Dan.3:1-30 11:35 1Kr.17:17-24; 2Kr.4:25-37

11:36 1Kr.22:26-27; 2Ta.18:25-26; Yer.20:2; 37:15; 38:6 11:37 2Ta.24:21

12:5-6 Eyü.5:17; Özd.3:11-12; Va.3:19

⁷Terbiye edilmek uğruna acılara katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez? ⁸Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlatlarıdır. ⁹Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Öyleyse Ruhlar Babası'na bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi? ¹⁰Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. ¹¹Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir. ¹²⁻¹³Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm olan parça eklemenden çıkmasın, tersine şifa bulsun.

Tanrı'yı Reddetmeyin

¹⁴Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek. ¹⁵Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin. ¹⁶Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin. ¹⁷Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediye de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvarmasına karşın, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi^o.

¹⁸⁻¹⁹Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık

ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar. ²⁰“Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak” buyruğuna dayanmadılar. ²¹Görünüm öyle korkunçtu ki, Musa, “Çok korkuyorum, titriyorum” dedi. ²²⁻²⁴Oysa sizler Siyon* Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yeruşalim'e, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargı-cı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız.

²⁵Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kurtulamadıysa, göklerden bizi uyarandan yüz çevirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir. ²⁶O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, “Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım” diye söz vermiştir. ²⁷“Bir kez daha” sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böylelikle sarsılma-yanların kalacağını anlatıyor. ²⁸Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla tapıalım. ²⁹Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

Son Öğütler

13 Kardeş sevgisi sürekli olsun. ²Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler.

^o 12:17 “Vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi” ya da “Tövbe olanağını bulamadı”.

12:12-13 Özd.4:26; Ysa.35:3 12:15 Yas.29:18 12:16 Yar.25:29-34 12:17 Yar.27:30-40

12:18-19 Çık.19:16-22; 20:18-21; Yas.4:11-12; 5:22-27 12:20 Çık.19:12-13 12:21 Yas.9:19

12:22-24 Yar.4:10 12:25 Çık.20:22 12:26 Hag.2:6 12:29 Yas.4:24; 9:3

13:2 Yar.18:1-8; 19:1-3

³Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek baskı görenleri hatırlayın. ⁴Herkes evliliğe saygı göstereyin. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak. ⁵Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi:

“Seni asla terk etmeyeceğim,
Seni asla yüzüstü
bırakmayacağım.”

⁶Böylece cesaretle diyoruz ki,

“Rab benim yardımcımdır,
korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?”

⁷Tanrı'nın sözünü size iletmış olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın. ⁸İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. ⁹Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklerle güvenenler hiçbir yarar görmediler. ¹⁰Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. ¹¹Başkâhin günah sunusu* olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri ordugahın dışında yakılır. ¹²Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. ¹³Öyleyse biz de O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp ya-

nına gidelim. ¹⁴Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özlüyoruz.

¹⁵Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım. ¹⁶İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur. ¹⁷Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil –bunun size yararı olmaz– sevinçle yapsınlar.

¹⁸Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu bir yaşam sürmek istediğimize eminiz. ¹⁹Yanınıza tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica ediyorum.

²⁰Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Rabbimiz İsa'yı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti. ²¹Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirisin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

²²Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım. ²³Kardeşimiz Timoteos'un salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim. ²⁴Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler. ²⁵Tanrı'nın lütfü hepinizle birlikte olsun! Amin.

YAKUP'UN MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Mektup, öteki uluslar arasında «dağılmış olan on iki oymağa» hitaben yazıldı (1:1). Büyük olasılıkla bunlar o çağda bilinen dünyaya dağılmış Yahudi kökenli inanlılardı. Elçilerin İşleri Kitabı'nda, Yahudi inanlıların, İstefanos'un ölümüyle başlayan baskılardan sonra Yerusolim'den ayrılarak geniş bir alana dağıldıklarını okuruz (Elç. 8:1; 11:19-21). Ayrıca Pentikost Günü İsa'ya iman edenlerin bir kısmının uzak ülkelerden geldikleri anlaşılıyor (Elç. 2:9-11).

Mektubun inanlılar topluluğunun ilk yıllarında, topluluğun henüz Yahudi olmayanları bağrına basamadığı dönemde yazıldığını gösteren işaretler var. Örneğin 2:2-4'te, «toplandığınız yer» diye çevrilen Grekçe sözcük «havranız» anlamındadır.

Yakup bu mektupta Eski Antlaşma'da geçen birçok olaydan söz eder. Mektup ayrıca İsa'nın öğretisiyle, özellikle dağıdaki konuşmasıyla birçok paralellikler gösterir¹.

Mektubun İçeriği: Mektup, inanlının tutum, davranış ve özellikle sözleri üzerinde durur. İçten bir imanın, iyi eylemlerle kol kola yürümesi gerektiğini üstüne basa basa vurgular². Böylece 108 ayetten oluşan bu kısa mektup, nasıl düşünmemiz ve davranmamız gerektiğini açıklayan 45 kadar buyruk içerir. Mektup inanlının tutumunu irdelerken, sıkıntıya dayanmak, alçakgönüllülük, tarafsızlık, merhamet, sabır, arzularımızın sonucu doğan günah gibi konuları ele alır³. Zengin ve yoksulun durumuyla yakından ilgilenir⁴. Dizginlenemeyen dilden ve nasıl konuşmamız gerektiğinden bir hayli söz eder⁵. İnanlıyı sürekli dua etmeye özendirir⁶.

Ana Hatlar:

1:1-18 Denenmek ve ayartılmak
1:19-27 Dinlemek ve uygulamak
2:1-13 Ayrım yapmayın
2:14-26 İman ve eylem
3:1-12 Dizginlenemeyen dil

3:13-18 Bilge olan kim?
4:1-17 Tanrı'ya bağımlı olun
5:1-6 Zenginlere uyarı
5:7-12 Sabredin
5:13-20 İmanla dua edin

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1370

1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.

Denenmek ve Ayartılmak

²Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. ³Çünkü bilirsiz-

niz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır. ⁴Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.

⁵İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine ve-

rilecektir. ⁶Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer. ⁷⁻⁸Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağını ummasın.

⁹⁻¹⁰Düşkün olan kardeş kendi yüksekliliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek. ¹¹Güneş yakıcı sıcakıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.

¹²Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. ¹³Ayartılan kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılamadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. ¹⁴Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. ¹⁵Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

¹⁶Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! ¹⁷Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklık gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan^a gelir. ¹⁸O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.

Dinlemek ve Uygulamak

¹⁹Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun. ²⁰Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz. ²¹Bunun için, her türlü pisliliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.

²²Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. ²³Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer. ²⁴Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur. ²⁵Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarını mutlu olacaktır.

²⁶Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur. ²⁷Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kutsuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

Ayırım Yapmayın

2 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayırım yapmayın. ²⁻⁴Toplandığınız yere altın yüzlüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, "Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da, "Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın dibine otur" derseniz, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz? ⁵Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi? ⁶Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi? ⁷Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil mi?

⁸"Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya uyarak Kra-

lınız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. ⁹Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz. ¹⁰Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur. ¹¹Nitekim "Zina etmeyeceksin" diyen, aynı zamanda "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun. ¹²Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın. ¹³Çünkü yargı merhamet göstermeye karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.

İman ve Eylem

¹⁴Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi? ¹⁵⁻¹⁶Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona, "Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim" der, ama beden gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar? ¹⁷Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.

¹⁸Ama biri şöyle diyebilir: "Senin imanın var, benimse eylemlerim." Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim. ¹⁹Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! ²⁰Ey akılsız adam, eylem olmadan iman yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun? ²¹Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Tanrı'ya adama eylemiyle aklanmadı mı? ²²Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle

birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı. ²³Böylelikle, "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı" ²⁴ diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi. ²⁴Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır. ²⁵Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı? ²⁶Ruhsuz beden nasıl ölüye, eylemsiz iman da ölüdür.

Dizginlenemeyen Dil

3 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin^c daha titiz bir yargılamadan geçeceğine biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın. ²Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir. ³Bize boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. ⁴Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler. ⁵Bunun gibi, dil de beden küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür.

Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir. ⁶Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. ⁷İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. ⁸Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür. ⁹Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine

b 2:23 "Böylece aklanmış sayıldı": Grekçe "Ve ona doğruluk sayıldı". **c 3:1** "Öğretmen": Burada, inanılırlar topluluğunda* ruhsal konuları öğreten kişi demektir.

2:11 Çık.20:13-14; Yas.5:17-18 **2:21** Yar.22:1-14 **2:23** Yar.15:6; Rom.4:3,9; Gal.3:6 **2:23** 2Ta.20:7; Yşa.41:8 **2:25** Yşu.2:1-21 **3:9** Yar.1:26

dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz. ¹⁰Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. ¹¹Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı? ¹²Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.

Bilge Olan Kim?

¹³Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini gösterebilir. ¹⁴Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın. ¹⁵Böyle si "bilgelik" gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir. ¹⁶Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır. ¹⁷Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce pakdır, sonra barışcıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırcılığı, ikiye bölme yoktur. ¹⁸Barış içinde eken barış yapıcılarını doğruluk ürününü biçerler.

Tanrı'ya Bağımlı Olun

4 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşı tutkularınız değil mi? ²Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. ³Dilediğiniz zaman da dileğinizi kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz. ⁴Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder. ⁵Sizce Kut-

sal Yazı boş yere mi şöyle diyor: "Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özlere." ⁶Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor:

"Tanrı kibirlilere karşıdır,
Ama alçakgönüllülere lütfeder."

⁷Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır. ⁸Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahattan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın. ⁹Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün. ¹⁰Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.

¹¹Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa'yı yargılasan, Yasa'nın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun. ¹²Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?

¹³⁻¹⁴Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz. ¹⁵Bunun yerine, "Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız" demelisiniz. ¹⁶Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. ¹⁷Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

Zenginlere Uyarı

5 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın. ²Servetiniz çürü-

müş, giysinizi güve yemiştir. ³Altın-
larınız, gümüşleriniz pas tutmuştur.
Onların pası size karşı tanıklık edecek,
etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda
servetinize servet kattınız. ⁴İşte, ekin-
lerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoy-
duğunuz ücretleri size karşı haykırıyor.
Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen
Rab'bin kulağına erişti. ⁵Yeryüzünde
zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Bo-
ğazlanacağınız gün için kendinizi besi-
ye çektiniz. ⁶Size karşı koymayan doğ-
ru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.

Sabredin

⁷Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine
dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son
yağmurları alıncaya dek toprağın de-
ğerli ürününü nasıl sabırla bekliyor!
⁸Siz de sabredin. Yüreklerinizi güç-
lendirin. Çünkü Rab'bin gelişi yakın-
dır. ⁹Kardeşler, yargılanmamak için
birbirinize karşı homurdanmayın. İşte,
Yargıç kapının önünde duruyor. ¹⁰Kar-
deşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan
peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği
olarak alın. ¹¹Sıkıntıya dayanmış olan-
ları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl da-
yandığını duydunuz. Rab'bin en sonun-
da onun için neler yaptığını bilirsiniz.
Rab çok şefkatli ve merhametlidir.

¹²Kardeşlerim, öncelikle şunu söy-
leyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üze-
rine, ne de başka bir şey üzerine ant
için. “Evet” iniz evet, “hayır” ınız ha-
yır olsun ki, yargıya uğramayasınız.

İmanla Dua Edin

¹³İçinizden biri sıkıntıda mı, dua et-
sin. Sevinçli mi, ilahi söylesin. ¹⁴İçi-
nizden biri hasta mı, kilisenin* ihti-
yarlarını* çağırtsın; Rab'bin adıyla
üzerine yağ sürüp onun için dua etsin-
ler. ¹⁵İmanla edilen dua hastayı iyileş-
tirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır.
Eğer hasta günah işlemişse, günah-
ları bağışlanacaktır. ¹⁶Bu nedenle, şi-
fa bulmak için günahlarınızı birbiri-
nize itiraf edin ve birbiriniz için dua
edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güc-
lü ve etkilidir. ¹⁷İlyas da tıpkı bizim
gibi insandı. Yağmur yağmaması için
gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye
yağmur yağmadı. ¹⁸Yeniden dua et-
ti; gök yağmurunu, toprak da ürünü-
nü verdi.

¹⁹⁻²⁰Kardeşlerim, içinizden biri ger-
çeğin yolundan sapar da başka biri
onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin
ki, günahkârı sapık yolundan döndü-
ren, ölümden bir can kurtarmış, bir
sürü günahı örtmüş olur.

71

PETRUS'UN BİRİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Mektubun İçeriği: Petrus mektubun amacını 5:12'de şöyle özetliyor: «Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun, Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.» İnanlıları, özellikle karşılaştıkları baskı ve sıkıntılar karşısında dimdik ayakta durmaya ve doğru olanı yapmaya özendiriyor. Baskı, mektup boyunca işlenen bir konudur¹. Tanrı kutsal olduğu için, Petrus inanlıları da kutsal olmaya çağırıyor. İnanlılar bunu özel yaşamlarında², yetkililere (2:13-17) ve efendilerine (2:18) bağımlılıkta, eşleriyle (3:1-7) ve birbirleriyle (4:8-11) olan ilişkilerinde göstermelidirler. Mektupta, inanlıların nasıl davranması gerektiğini anlatan yaklaşık 65 buyruk var. Yine de her şey Tanrı'nın lütfu çerçevesi içinde kalır. Petrus, Mesih'in sıkıntıları karşılamakta bize örnek olduğunu vurgular³. Tanrı'nın kendisi yeniden doğmamızı sağladı; bizi yaşayan bir umuda, göklerde saklı olan bir mirasa kavuşturdu (1:3-4). Bizler «seçilmiş bir soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkıyız». Bizi «karanlıktan şaşılasi ışığına çağırان Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için» seçildik (2:9). Petrus, inanlıları şöyle yüreklendiriyor: «Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağırان ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir» (5:10).

Ana Hatlar:

1:1-12 Kurtuluş ve umut

1:13-3:7 Kutsal olun

1:13-2:3 «Kutsal olun, çünkü ben kutsalım»

2:4-12 Diri taş, seçkin halk

2:13-20 Yönetici ve efendilere bağımlı olmak

2:21-25 Mesih'in özverisi

3:1-7 Karı koca ilişkileri

3:8-4:19 Doğruluk uğruna acı çekmek

3:8-17 Doğru olanı yapmak

3:18-22 Mesih'in özverisi

4:1-11 Tanrı için yaşamak

4:12-19 Mesih uğruna acı çekmek

5:1-7 Önderler ve gençler

5:8-19 Sonuç

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1370

1 Mesih İsa'nın elçisi ben Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli* ve Bitinya'ya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam! ²İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerine serpilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

Göksel Miras

³⁻⁴Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümünden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır. ⁵Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. ⁶Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyor da, sevinçle coşmaktasınız. ⁷Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir. ⁸Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz. ⁹Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.

¹⁰Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar. ¹¹İçlerinde olan Mesih Ruhu, Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruh'un hangi zamanı^a ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar. ¹²Şimdi size de bildirilen gerçekler-

le kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle size Müjde'yi iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar.

Kutsal Olun

¹³Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayıp ayık kalarak umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfu bağlayın. ¹⁴Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. ¹⁵Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. ¹⁶Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalım."

¹⁷Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin. ¹⁸⁻¹⁹Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidiyesiyle kurtuldunuz. ²⁰Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı. ²¹O'nu ölümünden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır.

²²Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yüreктen sevin. ²³Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. ²⁴⁻²⁵Nitekim,

"İnsan soyu ota benzer,
Bütün yüceliği kır çiçeği gibidir.
Ot kurur, çiçek solar,

Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır.”

İşte size müjdelenmiş olan söz budur.

2 Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyrıp atın. ²Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşu erişesiniz. ³Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız.

Diri Taş, Seçkin Halk

⁴İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin ve değerli olan diri taş, Rab'be gelin. ⁵O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler* topluluğu olursunuz. ⁶Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor:

“İşte, Siyon'a* bir taş,
Seçkin, değerli bir köşe taşı
koyuyorum.
O'na iman eden hiç
utandırılmayacak.”

⁷⁻⁸ İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için,

“Yapıcıların reddettiği taş
Köşenin baş taşı,”
“Sürçme taşı ve tökezleme kayası
oldu.”

İmansızlar Tanrı'nın sözünü dinledikleri için sürçerler. Zaten sürçmek üzere belirlenmişlerdir.

⁹Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın^b kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılacak ışığına çağırarak Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz. ¹⁰Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemişti-
niz, şimdiyse merhamete eriştiniz.

¹¹Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz. ¹²İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler.

Yöneticilere Bağımlı Olun

¹³⁻¹⁴İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma –gerek her şeyin üstünde olan krala^c gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere– Rab adına bağımlı olun. ¹⁵Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmanızdır. ¹⁶Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane etmeyin. Tanrı'nın kulları olarak yaşayın. ¹⁷Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrı'dan korkun, krala saygı gösterin.

¹⁸Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun. ¹⁹Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı hoşnut eder. ²⁰Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'yı hoşnut

^b 2:9 “Kral”: Tanrı. ^c 2:13-14 “Kral”: Burada Roma İmparatoru anlamına gelir.

2:3 Mez.34:8 2:6 Ysa.28:16 2:7-8 Mez.118:22 2:7-8 Ysa.8:14-15

2:9 Çık.19:5-6; Yas.4:20; 7:6; 14:2; Ysa.43:20-21; Tit.2:14 2:10 Hoş.2:23

edersiniz. ²¹Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu. ²²“O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı.” ²³Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı. ²⁴Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz. ²⁵Çünkü yolunu şaşırmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

Karı Koca İlişkileri

3 ¹⁻²Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söze gerek kalmadan karılarının yaşayışıyla kazanılsınlar. ³Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın. ⁴Gizli olan iç varlığınız, sakın ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. ⁵Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi. ⁶Örneğin Sara İbrahim'i “Efendim” diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsınız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz.

⁷Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.

Doğruluk Uğruna Acı Çekmek

⁸Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun. ⁹Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız. ¹⁰Şöyle ki,

“Yaşamdan zevk almak,
İyi günler görmek isteyen,
Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
¹¹Kötülükten sakınıp iyilik yapsın.
Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin.
¹²Çünkü Rab'bin gözleri
Doğru kişilerin üzerindedir.
Kulakları onların yakarışına
açıktır.
Ama Rab kötülük yapanlara
karşıdır.”

¹³İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötülük edecek? ¹⁴Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların “korktuğundan korkmayın, ürkmeyin.” ¹⁵Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun. ¹⁶Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri iftiradan utansınlar. ¹⁷İyilik edip acı çekmek –eğer Tanrı'nın isteği buysa– kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir. ¹⁸Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu* olarak ilk ve son kez öl-

ç 2:25 “Canlarınızın Çobanı ve Gözetmeni”: İsa Mesih.

2:22 Yşa.53:9 2:23 Yşa.53:7 2:24 Yşa.53:5 2:25 Yşa.53:6 3:1-2 Ef.5:22; Kol.3:18

3:3 1Ti.2:9-10 3:6 Yar.18:12 3:7 Ef.5:25; Kol.3:19 3:10-12 Mez.34:12-16

3:14-15 Yşa.8:12-13; Mat.5:10

dü^d. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi. ¹⁹Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu. ²⁰Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu^e. ²¹Bu olay vaftizi* simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor. ²²Göğre çıkmış olan Mesih, Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.

Tanrı için Yaşamak

4 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir. ²Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürür. ³İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yerter! ⁴İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, size sövüyorlar. ⁵Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrı'ya hesap verecekler. ⁶Çünkü ölüler bedence öbür insanları gibi yargılansın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.

⁷Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun. ⁸Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter. ⁹Söylenmeksizizin birbirinize konukseverlik gösterin. ¹⁰Her

biriniz hangi ruhsal armağanı aldıysanız, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın. ¹¹Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin.

Mesih Uğruna Acı Çekmek

¹²Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın. ¹³Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi görüldüğünde de sevinçle coşasınız. ¹⁴Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhü üzerinizde bulunuyor. ¹⁵Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin. ¹⁶Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşındığı bu adla Tanrı'yı yüceltsin. ¹⁷Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak?

¹⁸“Doğru kişi güçlkle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?”

¹⁹Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

İhtiyarlar ve Gençler

5 ¹⁻³Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlar*, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in

d 3:18 “Öldü”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Acı çekti” diye geçer. **e 3:20** “Suyla kurtuldu” ya da “Sudan sağ salım çıktı”.

3:20 Yar.6:1-7:24 **4:8** Özd.10:12; Yak.5:19-20 **4:18** Özd.11:31 **5:1-3** Yu.21:15-17

çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrı'nın istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın. ⁴Baş Çoban^f görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.

⁵Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü,

“Tanrı kibirlilere karşıdır,
Ama alçakgönüllülere lütfeder.”

⁶Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın. ⁷Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır.

⁸Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak bi-

rini arayarak dolaşıyor. ⁹Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnin. ¹⁰Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir. ¹¹Kudret sonsuzlara dek O'nun olsun! Amin.

Son Selamlar

¹²Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.

¹³Sizler gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise* ve oğlum Markos size selam ederler. ¹⁴Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.

Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.

^f 5:4 “Baş Çoban”: İsa Mesih.

5:5 Özd.3:34 5:6 Mat.23:12; Luk.14:11; 18:14 5:7 Mez.55:22 5:12 Elç.15:22,40
5:13 Elç.12:12,25; 15:37-39; Kol.4:10; Flm.23-24

PETRUS'UN İKİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Elçi Petrus'un İkinci Mektubu'nu¹ alanlar, Birinci Mektubu'nu alan Anadolu'daki inanlılarla aynı kişiler olabilir. Petrus mektubunu yazdığında yakında öleceğini biliyordu². Mektubu ruhsal gerçekleri arkadaşlarına anımsatmak için yazıyor³. Amacı, öğretisini yazıya dökmektir. Böylelikle arkadaşları ölümünden sonra da bunu anımsayabilecekler⁴.

Bu mektupla Yahuda'nın Mektubu arasında benzerlikler var. Petrus'un yanlış öğreti yayanlara ilişkin öğretisini (2. bölüm) Yahuda'nın aynı konuya ilişkin öğretisiyle karşılaştırın (4-18).

Mektubun İçeriği: Petrus, mektubu alanlara Tanrı'nın neler sağladığını hatırlatmakla söze başlıyor⁵. Tanrı bize, kendi yolunda yürüyebilmemiz için gereken her şeyi vermiştir. Petrus, inanlıların geliştirmesini istediği yedi temel niteliği -erdem, bilgi, özdenetim, dayanma gücü, Tanrı yoluna bağlılık, kardeşseverlik ve sevgi- sıralayarak inanlıları gayretli olmaya özendiriyor⁶. Bildirisinin, uydurma masallara dayanmayıp peygamberlerin sözlerinden ve kişisel deneyimlerinden kaynaklandığını altını çizerek belirtir. İsa ile birlikte dağa çıktığında İsa'nın görünümünün değiştiğini görmüş ve Tanrı'nın sesini işitmişti⁷.

Bunların yanı sıra Kutsal Yazılar'ın kesinliğini de vurgular⁸. Okuyucularını yanlış öğreti yayanlara karşı uyarır⁹. Eski Antlaşma'dan örnekler vererek bu tür adamların uğrayacağı cezayı belirtir. Yaşamlarının, tıpkı öğretileri gibi kötülükle dolu olduğunu vurgular. Bu adamların İsa'nın ikinci gelişindeki gecikmeye ilişkin alaycı iddialarını yanıtlar¹⁰. Gecikme, kimsenin mahvolmasını istemeyen, ama herkesin tövbe etmesini dileyen Tanrı'nın sabrıyla açıklanır. Petrus inanlıları, Rab'bin gelişini bekler ve o günün yaklaşmasını çabuklaştırırken kutsal ve Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmeye çağırır¹¹. Sonra Petrus, «sevgili kardeşimiz Pavlus'tan» övgüyle söz ediyor. Anlaşılan o ki, Petrus, Pavlus'un mektuplarını öbür Kutsal Yazılar'la aynı değerde buluyor¹².

Ana Hatlar:

1:1-11	Gayretli olun
1:12-21	Petrus'un amacı ve yetkisi
2:1-20	Yanlış öğreti yayanlar
3:1-18	Rab'bin geliş

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1370

1 İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simon Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara selam! ²Tanrı'yı ve Rabbimiz İsa'yı tanımakla lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

Tanrısal Çağrı

³Kendi yüceliği ve erdemiyle^a bizi çağırmanın tanrısal gücü, kendisini tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi. ⁴O'nun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak olabilirsiniz. ⁵⁻⁷İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın. ⁸Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız. ⁹Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, kördür. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur. ¹⁰Bunun için, ey kardeşler, çağırılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemesiniz. ¹¹Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır.

¹²Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçekle pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman anımsatacağım. ¹³Bu bedende^b

yaşadığım sürece bunları anımsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum. ¹⁴Rabbimiz İsa Mesih'in bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışımın yakın olduğunu biliyorum. ¹⁵Ben bu dünyadan göçtükten sonra da bunları sürekli anımsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim.

¹⁶Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara başvurmamak. O'nun görkemini gözlerimizle gördük. ¹⁷Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan sesle, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" diyen sesle Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. ¹⁸Kutsal dağda O'nunla birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik. ¹⁹Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlerle kulak verirsiniz, iyi edersiniz. ²⁰Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. ²¹Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.

Yanlış Öğreti Yayanların Yıkımı

2 Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi^c bile yadsıyarak gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım getirecek. ²Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. ³Açgözlülüklerinden ötürü

^a 1:3 "Erdemiyle" ya da "Erdemine". ^b 1:13,14 "Beden": Grekçe "Çadır".

^c 2:1 "Kendilerini satın alan Efendi": Rab İsa.

1:14 Yn.21:18 1:17-18 Mat.17:1-5; Mar.9:2-7; Luk.9:28-35

uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz.

⁴Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu^ç. Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar. ⁵Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufanı gönderdiğinde, doğruluk yolunu bildiren Nuh'u ve yedi kişiyi daha korudu. ⁶Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece tanrısızların başına geleceklere bir örnek verdi. ⁷Ama ilke tanımayan kişilerin sefih yaşayışından azap duyan doğru adam Lut'u kurtardı. ⁸Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün ıstırap çekerti. ⁹⁻¹⁰Görülüyor ki Rab kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir.

Bu küstah, dikbaşlı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar. ¹¹Oysa melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıkları Rab'bin önünde söverek yargılamazlar. ¹²Ama anlamadıkları konularda sövüp sayan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere doğan, akıldan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar. ¹³Ettikleri haksızlığa karşılık zarar görecekler. Gündüzün zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdır. Sizinle yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alırlar. ¹⁴Gözleri zinayla^d

doludur, günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği açgözlülüğe alıştırmış lanetli insanlardır. ¹⁵Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Be-or oğlu Balam'ın yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar. ¹⁶Balam işlediği suçtan ötürü azarlandı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına engel oldu.

¹⁷Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıttığı sis gibidirler. Onları koyu karanlık bekliyor. ¹⁸Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar. ¹⁹Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur. ²⁰Rab ve Kurtarıcı İsa Mesih'i tanımakla dünyanın çirkefliğinden kurtulduktan sonra yine aynı işlere karışıp yenilirse, son durumları ilk durumlarından beter olur. ²¹Çünkü doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyruktan geri dönmekense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu. ²²Şu gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: "Köpek kendi kusmuğuna döner", "Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner."

Rab'bin Günü

3 Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım. ²Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rab'bin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayınız. ³⁻⁴Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alay-

ç 2:4 "Karanlıkta zincire vurdu": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Karanlık mağaralara kapattı" diye geçer. d 2:14 "Zinayla": Grekçe "Zina yapan kadınla". 2:5 Yar.6:1-7:24 2:6 Yar.19:24 2:7 Yar.19:1-16 2:15-16 Say.22:4-35 2:22 Özd.26:11 3:3-4 Yah.18

cı kişiler türeyecek. Bunlar, “Rab'bin gelişiyile ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor” diyerek alay edecekler. ⁵Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar. ⁶O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu. ⁷Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar.

⁸Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. ⁹Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimse-nin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. ¹⁰Ama Rab'bin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek^e. ¹¹⁻¹²Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini ça-

buklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek. ¹³Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz.

¹⁴Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrı'nın önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin. ¹⁵Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbimiz'in sabrını kurtuluş fırsatı sayın. ¹⁶Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazılar'ı olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. ¹⁷Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bile-rek sakının. ¹⁸Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza^f dek O'na yücelik olsun! Amin.

e 3:10 “Yanıp tükenecek”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Açığa çıkarılacak” diye geçer.

f 3:18 “Sonsuza”: Grekçe “Sonsuzluğun gününe”.

3:5 Yar.1:6-9 **3:6** Yar.7:11-12 **3:8** Mez.90:4 **3:10** Mat.24:43; Luk.12:39; 1Se.5:2; Va.16:15 **3:13** Yşa.65:17; 66:22; Va.21:1

YUHANNA'NIN BİRİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Yuhanna, bu mektupta İsa Mesih'le ilgili kişisel deneyimlerini vurguluyor¹. Elimizdeki kanıtlara göre mektup önceleri Asya İli'ndeki (bugünkü Ege Bölgesi) topluluklar arasında okunuyordu. Onlara yazılmış olabilir. Dili oldukça yumuşaktır. Yuhanna okuyucularına, «sevgili kardeşlerim», «yavrularım», «çocuklar» diye seslenir.

Mektubun İçeriği: Yuhanna, mektubunun birkaç amacı olduğunu söyler²:

- (a) Mesih'in kimliği üzerinde duruyor. Mesih, Baba'yla birlikteydi, sonra beden alıp dünyaya geldi ve bizlere göründü³. O, Tanrı Oğlu'dur⁴; «günahları kaldırmak» ve «İblis'in yaptıklarına son vermek için» geldi⁵. «Gerçek Olan'ı (Tanrı'yı) tanımamız için bize anlama gücü vermiştir»⁶.
- (b) «Bunları size, günah işlemeyesiniz diye yazıyorum» diyor⁷. Gerçekte günah konusunu uzun uzun işler⁸. İnanan, «Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar»⁹ ve günah içinde yaşamaz. Ne var ki, «Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı, günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır»¹⁰. Günaha karşı sahip olduğumuz seçenek, Mesih'in buyruklarına uyup birbirimizi severek «ışıkta yürümektir»¹¹. «Çünkü sevgi Tanrı'dandır... Tanrı sevgidir»¹².
- (c) «Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilersiniz diye bunları yazdım» diyor¹³. Böylesine güven veren bilgi¹⁴, yaşam¹⁵ ve iman¹⁶ tekrar tekrar işlenen konulardır.
- (ç) «Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum» diyor¹⁷. Çünkü yanlış öğretiyi yayan bu kişiler, İsa Mesih'in beden alıp dünyaya geldiğini yadsıyorlardı¹⁸. Mektubun önemli bir bölümü, büyük olasılıkla bu kişilerin küçümsediği gerçekleri vurgulamak için kaleme alınmıştır. Mektupta sıkça tekrarlanan kavramlardan biri de «gerçek» kavramıdır¹⁹.

Ana Hatlar:

- 1:1-4 Yaşam Sözü
- 1:5-2:17 Işık ve karanlık
- 2:18-27 Yanlış öğretiyi yayanlar
- 2:28-3:24 Günah ya da sevgi
- 4:1-6 Ruhları sınavın
- 4:7-21 Tanrı sevgidir
- 5:1-21 İman ve yaşam

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1370

Yaşam Sözü

1 Yaşam Sözü'yle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuruyoruz. ²Yaşam açıkça göründü, O'nu gördük ve O'na tanıklık ediyoruz. Baba'yla birlikte^a olup bize görünmüş olan sonsuz Yaşam'ı size duyuruyoruz. ³Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Baba'yla ve Oğlu İsa Mesih'ledir. ⁴Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.

Işıktaki Yürüyelim

⁵Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size ilettiğimiz bildiri şudur: Tanrı ışıktır, O'nda hiç karanlık yoktur. ⁶O'nunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz. ⁷Ama O ışıktaki gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahtan arındırır. ⁸Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. ⁹Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır. ¹⁰Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.

2 Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur. ²O günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır^b. ³Buyruklarını yerine ge-

tirirsek, O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz. ⁴"O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur. ⁵Ama O'nun sözüne uyan kişinin Tanrı'ya olan sevgisi^c gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrı'da olduğumuzu bununla anlarız. ⁶"Tanrı'da yaşıyorum" diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir.

⁷Sevgili kardeşlerim, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, işitmiş olduğunuz Tanrı sözüdür. ⁸Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bunun gerçek olduğu, Mesih'te ve sizde görülüyor. Çünkü karanlık geçiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor. ⁹Işıktaki olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır. ¹⁰Kardeşini seven ışıktaki yaşar ve başkasının tökezlemesine neden olmaz. ¹¹Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir.

¹²Yavrularım, size yazıyorum, Çünkü Mesih'in adı uğruna günahlarınız bağışlandı.

¹³Babalar, size yazıyorum, Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazıyorum, Çünkü kötü olanı* yendiniz. Çocuklar, size yazdım, Çünkü Baba'yı tanıyorsunuz.

¹⁴Babalar, size yazdım, Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz. Gençler, size yazdım, Çünkü güçlüsünüz, Tanrı'nın sözü içinde yaşıyor, Kötü olanı yendiniz.

^a 1:2 "Baba'yla birlikte" ya da "Baba'da". ^b 2:2 Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir. ^c 2:5 "Kişinin Tanrı'ya olan sevgisi" ya da "Kişide Tanrı'nın sevgisi". 1:1 Yu.1:1 1:2 Yu.1:14 2:7 Yu.13:34

¹⁵Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur. ¹⁶Çünkü dünyaya ait olan her şey –benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur– Baba'dan değil, dünyadandır. ¹⁷Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar.

Mesih Karşısı

¹⁸Çocuklar, bu son saattir. Mesih Karşıtı'nın* geleceğini duydunuz. Nitekim şimdiden çok sayıda Mesih karşıtı türemiş bulunuyor. Son saat olduğunu bundan biliyoruz. ¹⁹Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değil diler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılımları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı. ²⁰Sizlerse Kutsal Olan tarafından meshediliniz*; hepiniz bilgilisiniz. ²¹Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçeğe ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazıyorum. ²²İsa'nın Mesih olduğunu yadsıyan yalancı değilse, kim yalancıdır? Baba'yı ve Oğul'u yadsıyan Mesih karşıtıdır. ²³Oğul'u yadsıyanda Baba da yoktur; Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır. ²⁴Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşasın. Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşarsa, siz de Oğul'da ve Baba'da yaşarsınız. ²⁵Mesih'in bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamdır.

²⁶Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum. ²⁷Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır. Kimsenin size bir şey öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, sahte değildir. Size öğrettiği gibi, Mesih'te yaşayın.

²⁸Evet, yavrularım, şimdi Mesih'te yaşayın ki, O görüldüğünde cesare-

timiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım. ²⁹O'nun doğru olduğunu bilerseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

Tanrı'nın Çocukları

3 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize “Tanrı'nın çocukları” deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. ²Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. ³Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.

⁴Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. ⁵Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz. ⁶Mesih'te yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımıştır. ⁷Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir. ⁸Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı. ⁹Tanrı'dan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan doğmuş olduğu için günah işleyemez. ¹⁰Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir.

Birbirimizi Sevelim

¹¹Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: Birbirimizi sevelim. ¹²Şeytan'a^c ait olup kardeşini öldüren Kayın gibi olmayalım. Kayın kardeşini

neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü.

¹³Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın. ¹⁴Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölümdedir. ¹⁵Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip olmadığını bilirsiniz. ¹⁶Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir. ¹⁷Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi olabilir mi?

¹⁸Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim. ¹⁹⁻²⁰Böylelikle gerçeğe ait olduğumuzu bileceğiz ve yüreğimiz bizi ne zaman suçlarsa, Tanrı'nın önünde onu yatıştıracğız. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir. ²¹⁻²²Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'nın önünde cesaretimiz olur, O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor, O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz. ²³O'nun buyruğu Oğlu İsa Mesih'in adına inanmamız ve İsa'nın buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir. ²⁴Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.

Ruhları Sınayın

4 Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınavın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor. ²İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır.

Tanrı'nın Ruh'u'nu bununla tanıyacaksınız. ³İsa'yı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrı'dan değildir. Böylesi, Mesih Karşıtı'nın* ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır. ⁴Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyadakinden üstündür. ⁵Sahte peygamberler dünyadandır. Bu nedenle söyledikleri sözler de dünyadandır ve dünya onları dinler. ⁶Bizse Tanrı'danız; Tanrı'yı tanıyan bizi dinler, Tanrı'dan olmayan dinlemez. Gerçeğin Ruh'uyla yalan ruhunu böyle ayırt ederiz.

Tanrı Sevgidir

⁷Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. ⁸Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir. ⁹Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi. ¹⁰Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban^d olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur. ¹¹Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz. ¹²Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.

¹³Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını bize kendi Ruhu'ndan vermiş olmasından anlıyoruz. ¹⁴Babanın Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük, şimdi buna tanıklık ediyoruz. ¹⁵Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar. ¹⁶Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık.

Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar. ¹⁷Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. ¹⁸Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir^e. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır. ¹⁹Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. ²⁰“Tanrı'yı seviyorum” deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez. ²¹“Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin” diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

Tanrı Oğlu'na İman

5 İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven O'ndan doğmuş olanı da sever. ²Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. ³Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. ⁴Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır. ⁵İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?

⁶Suyla ve kanla gelen İsa Mesih'tir. O yalnız suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir. ⁷⁻⁸Şöyle ki, tanıklık edenler üçtür: Ruh, su ve kan. Bunların üçü de uyum içindedir. ⁹İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı ta-

nıklıktır. ¹⁰Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir. Tanrı'ya inanmayansa O'nu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'yla ilgili tanıklığına inanmamıştır. ¹¹Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. ¹²Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayan da yaşam yoktur.

Sonsuz Yaşam

¹³Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilersiniz diye bunları yazdım. ¹⁴Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir. ¹⁵Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize göre, O'ndan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz.

¹⁶Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin. Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler için geçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum. ¹⁷Her kötülük günahdır, ama ölümcül olmayan günah da vardır.

¹⁸Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrı'dan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan* ona dokunamaz. ¹⁹Biliyoruz ki, biz Tanrı'danız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir. ²⁰Yine biliyoruz ki, Tanrı'nın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan'ı tanımamız için bize anlama gücü vermiştir. Biz gerçek Olan'dayız, O'nun Oğlu İsa Mesih'teyiz. O gerçek Tanrı ve sonsuz yaşamdır.

²¹Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

YUHANNA'NIN İKİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektupla İncil'in Yuhanna kısmı ve Yuhanna'nın birinci ve üçüncü mektupları arasında yakın benzerlikler var. Mektupta seslenen «hanımefendi ve çocukları», büyük olasılıkla bir inanlılar topluluğunu simgeliyor. Her kim ise, Yuhanna onları yakında ziyaret etmek umudundadır (12).

Mektubun İçeriği: Yuhanna, okuyucularını «Mesih'in beden alıp geldiğini» yadsıyanlar konusunda uyarmak için yazıyor (7). İlk iki yüzyılda gezici müjdeci ve din öğretmenlerinin Müjde'yi yaymakta önemli payları vardı. İnananlar çoğu kez onları ağırlayıp sonraki yolculuklarında yardım etmişlerdir. Yuhanna, yanlış öğreti yayanları ağırlamak bir yana, onlara selam bile verilmemeli diyor. Yanlış öğretiler karşısında İsa Mesih'e (3,7,9), sevgiye (1-6) ve gerçeğe (1-4) ilişkin doğru öğretiyi ağırlık veriyor.

Ana Hatlar:

1-4 Giriş

5-6 Sevgiye çağrı

7-11 Yanlış öğreti yayanlara karşı uyarılar

12-13 Sonuç

Sevgi ve Gerçek

¹Ben ihtiyardan*, Tanrı'nın seçtiği, gerçekten sevdiğim hanımefendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizleri seviyor. ²Çünkü gerçek içimizde yaşıyor ve sonsuza dek bizimle olacak. ³Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Öğülü İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik de gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.

⁴Senin çocuklarından bazılarının Baba'dan aldığımız buyruğa uyarak gerçeğin izinden yürüdüğünü görünce

çok sevindim. ⁵Şimdi sana rica ediyorum, hanımefendi, birbirimizi sevelim. Bu sana yazdığım yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruktur. ⁶Sevgi Tanrı'nın buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, O'nun buyruğu sevgi yolunda yürümenizdir. ⁷Ne var ki, İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyanın her yanına yayıldı. Aldatıcı, Mesih karşıtı olan bunlardır. ⁸Başarıdıklarınızı^a yitirmemek ve ödülünüzü eksiksiz almak için kendinize dikkat edin. ⁹Haddini aşır Mesih'in öğretisi-

a ⁸ “Başarıdıklarınızı”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Başarıdıklarımızı” diye geçer.
1:5 Yu.13:34; 15:12,17

ne bağı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretiyeye bağı kalandaki ise hem Baba, hem de Oğul vardır. ¹⁰Size gelip de bu öğretiyeyi getirmeyeni evinize almayın, ona selam bile vermeyin. ¹¹Çünkü böyle birine selam veren, kötü işlerine ortak olur.

¹²Size yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıtla, mürekkeple iletmek istemedim. Sevincimiz tam olsun diye yanınıza gelmek ve sizinle yüz yüze konuşmak umudundayım. ¹³Tanrı'nın seçtiğı kızkardeşinin çocukları sana selam ederler.

YUHANNA'NIN ÜÇÜNCÜ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Yuhanna'nın seslendiği kişi Gayus'tur. Onu çocuklarından biri olarak nitelerken, büyük olasılıkla kendisinin aracılığıyla iman ettiğini anlatmak istiyor. Yuhanna çok geçmeden Gayus'u ziyaret etmek umudundadır.

Mektubun İçeriği: Yuhanna, Gayus'u gerçeğe bağlılığından (3-4) ve Müjde'yi yayanlara gösterdiği konukseverlikten (5-6) ötürü över. Buna karşılık, gezici müjdecileri kabul etmeyip topluluğu etkisi altına almak isteyen Diotrefis'i kınar (9-10). Yuhanna'nın Gayus'a salık verdiği Dimitrios, aynı zamanda mektubu da getiren kişi olabilir (12).

Ana Hatlar:

1-4 Giriş

5-8 Gezici müjdecilere hizmet

9-12 Diotrefis ve Dimitrios

13-14 Veda ve selamlar

¹Ben ihtiyardan*, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!

²Sevgili kardeşim, canın gönenç içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenç içinde olman için dua ediyorum. ³Bazı kardeşler gelip senin gerçeğe bağlı kaldığına, gerçeğin izinden yürüdüğüne tanıklık edince çok sevindim. ⁴Benim için, çocuklarımla gerçeğin izinden yürüdüklerini duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz!

Övgüler, Öğütler

⁵Sevgili kardeşim, sana yabancı oldukları halde, kardeşler için yaptığın her şeyi içten bir bağlılıkla yapıyorsun. ⁶Onlar kilise* önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yardımlarınla birlikte uğurlarsan iyi edersin. ⁷Çünkü inananlardan hiçbir yardım almadan, Mesih'in adı uğruna yola çıktılar. ⁸Bu nedenle, gerçek uğruna emektaşlar olmak için böylelerini desteklemeliyiz.

⁹Kiliseye bazı şeyler yazdım, ama aralarında en üstün olma sevdasında olan Diotrefis bizi kabul etmiyor. ¹⁰Bunun için, eğer gelirsem, bize yönelttiği haksız suçlamalarla yaptığı kötülükleri anımsatacağım. Bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, kabul etmek isteyenlere de engel olup onları kiliseden dışarı atıyor.

¹¹Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan kişi Tanrı'dandır. Kötülük yaparsa Tanrı'yı görmemiştir. ¹²Herkesle birlikte gerçeğin kendisi, Dimitrios'un değerli birisi olduğuna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz. Tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsun.

¹³Sana yazacak çok şeyim var, ama mürekkeple, kalemle yazmak istemiyorum. ¹⁴Yakında seni görmek umudundayım, o zaman yüz yüze konuşuruz. Esen kal! Arkadaşlar sana selam ederler. Sen de oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

YAHUDA'NIN MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektup oldukça kısadır, kime ve ne zaman yazıldığı açıkça belirtilmez. Kendini «Yakup'un kardeşi» diye tanıtan yazarın İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot'la ilgisi yoktur. Mektubun, inananları, aralarına sızıp yanlış öğreti yayanlara karşı uyarmak için yazıldığı anlaşıyor (4). Söz konusu uyarılarla Petrus'un İkinci Mektubu'nda geçen uyarılar arasında benzerlikler var (2Pe.2).

Mektubun İçeriği: Yahuda, «tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'i yadsıyan» bu kişilerin yaşamına ilişkin çok şey söylüyor (4). Kendi tutkularının peşinden giden bu adamlar, Tanrı lütfunu sefahate araç ederler¹. Yakınp söylenen (16), yerici (8-10) ve alaycı (17-19) kişilerdir. «Yalnız kendilerini besleyen çobanlar» gibi, amaçları sadece kazançtır². Bölücüdürler (19) ve meyvesiz bir yaşam sürerler (12). Yahuda okuyucularına, Eski Antlaşma zamanında Tanrı'nın söz dinlemeyenleri cezalandırdığı gibi, yanlış öğreti yayan bu kişileri de cezalandıracağını hatırlatıyor (5-7, 13-15). Bu bağlamda, inanlıları gerçek iman uğrunda mücadeleye (3) ve kendilerini bu iman temeli üzerinde geliştirmeye (20)özendiriyor. Yoldan sapanları tekrar yola çekip kurtarmalarını istiyor (22-23). Mektubunu şu güvenceli sözlerle bitiriyor: «Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir»³.

Kuşkulandığımız öğreticilerle karşılaştığımızda Yahuda Mektubu bize yol gösterebilir. Mektupta sözü geçen günahların bu tür kişilerin yaşamında olup olmadığına bakmalıyız. İsa, «Onları meyvelerinden tanıyacaksınız» diyor (Mat.7:15-20).

Ana Hatlar:

1-3 Selamlar ve amaç

4-19 Yanlış öğreti yayanlar

20-25 Öğütler ve Tanrı'ya övgüler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1370

¹İsa Mesih'in kulu, Yakup'un kardeşi ben Yahuda'dan, Baba Tanrı tarafından sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam! ²Merhamet, esenlik ve sevgi artan ölçüde sizin olsun.

Günah ve Yargı

³Sevgili kardeşlerim, size ortak kurtuluşumuzla ilgili yazmaya çok gayret ettim. Bu arada sizi kutsalla-

ra ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye özendirmek için yazma gereğini duydum. ⁴Çünkü Tanrımız'ın lütfunu sefahate araç eden, tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'i yadsıyan bazı tanrısızlar gizlice aranızda sızdılar. Onların yargılanacakları çoktan beri yazılmıştır.

⁵Bütün bunları bildiğiniz halde, size anımsatmak isterim ki, ilk ve son kez halkı Mısır'dan kurtaran Rab iman et-

meyenleri daha sonra yok etti. ⁶Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmaz bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti. ⁷Sodom, Gomora ve çevrelerindeki kentler de benzer biçimde kendilerini fuhuş ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşte yanma cezasını çeken bu kentler ders alınacak birer örnektir.

⁸Aranıza sızan bu kişiler de onlar gibi gördükleri düşlere dayanarak öz bedenlerini kirletiyor, Rab'bin yetkisini hiçe sayıyor, yüce varlıklara sövüyorlar. ⁹Oysa Başmelek Mikail bile Musa'nın cesedi konusunda İblis'le çekişip tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, "Seni Rab azarlasın" dedi. ¹⁰Ama bu kişiler anlamadıkları her şeye sövüyorlar. Öte yandan, akıldan yoksun hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları ne varsa, onları yıkıma götürüyor. ¹¹Vay onların haline! Çünkü Kayın'ın yolundan gittiler. Kazanç için kendilerini Balam'inkine benzer bir yanılgıya kaptırdılar. Korah'inkine benzer bir isyanda mahvoldular. ¹²Sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte pervasızca yiyecek içecek bu kişiler birer kara lekedir. Yalnız kendilerini besleyen çobanlardır. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz bulutlara, iki kez ölmüş, kökünden sökülümüş, sonbaharın meyvesiz ağaçlarına benzerler. ¹³Köpüğünü savuran denizin azgın dalgaları gibi ayıplarını çevreye savururlar. Serseri yıldızlar gibidirler. Onları sonsuza dek sürecektir koyu karanlık bekliyor.

¹⁴⁻¹⁵Adem'den sonraki altıncı^a kuşaktan olan Hanok, bu adamlara iliş-

kin şu peygamberlikte bulundu: "İşte Rab herkesi yargılamak üzere on binlerce kutsalıyla^b geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden ve tanrısız günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab, bütün insanlara suçluluklarını gösterecektir." ¹⁶Bunlar hep yakınıp söylenir, kendi tutkularının peşinden giderler. Ağızlarından kurumlu sözler çıkar, kendi çıkarları için başkalarını pohpohlarlar.

Uyarılar ve Öğütler

¹⁷Ama siz, sevgili kardeşlerim, Rab-bimiz İsa Mesih'in elçileri tarafından önceden söylenen sözleri anımsayın. ¹⁸Size demişlerdi ki, "Dünyanın son günlerinde alay edenler, tanrısızlığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar olacaktır." ¹⁹Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruh'tan yoksun kişilerdir. ²⁰Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümünden kutsal olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruh'un yönetiminde dua edin. ²¹Rabbimiz İsa Mesih'in sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde koruyun. ²²Kimi kararsızlara merhamet edin. ²³Kimini ateşten çekip kurtarın. Kimine de korkuyla merhamet edin. Ama günahlı bir bedenin lekelediği giysiden bile tiksini.

²⁴⁻²⁵Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşünmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.

a 14-15 "Altıncı": Grekçe "Yedinci". Adem'i birinci kuşak sayarsak, Hanok yedinci kuşaktan oluyor (bkz. Yar.5:4-20; Luk.3:37-38). **b** 14-15 "Kutsal": Burada melek anlamına gelir.

1:7 Yar.19:1-24 1:9 Yas.34:6; Dan.10:13,21; 12:1; Va.12:7 1:9 Zek.3:2

1:11 Yar.4:3-8; Say.16:1-35; 22:1-35 1:14-15 Yar.5:18,21-24 1:18 2Pe.3:3-4

VAHİY

GİRİŞ

Kitabın Özelliği: Vahiy, Yuhanna'nın görümlerinden oluşuyor. Kendini «sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz» (1:9) diye tanıtan Yuhanna, kitaba kaynaklık eden görümleri, inanlıların baskı altında olduğu bir dönemde¹, ya Roma İmparatoru Neron'un (İ.S. 54-68) son yıllarında, ya da Domitian zamanında (İ.S. 81-96) almıştır.

Kitap, ilk yüzyılda oldukça yaygın ve sembolizm yönünden zengin bir yazın türü olan «apokaliptik» türündendir. Bu yazın türü, Tanrı'nın insanlık tarihindeki amacını açıklamayı hedefedilir (apokaliptik, Grekçe'de «açınlama, vahiy» anlamında bir sözcükten gelir). Apokaliptik yazılar, ağırlıklı olarak Eski Antlaşma'ya dayanır. Tanrı'nın tek egemen olduğu, iyi ve mükemmel amacını gerçekleştirmek için sonunda dünya tarihini doğaüstü olaylarla etkileyeceği görüşü, apokaliptik görüşün ağırlık noktasını oluşturur. Tanrı'nın karşıtları, simgesel olarak çoğu kez karşımıza canavarlar vb. biçiminde çıkan kötülüğün çeşitli güçleridir. Görümler, konuşan melekler, kıyasıya dövüşen büyük güçler var. Sonunda, Tanrı'ya inanıp zulüm görmüş olanların öcü alınır. Sorunumuz şu ki, kitabın yazılışından iki bin yıl sonra bugün bu simgelerin çoğunun ne anlama geldiğini bilmiyoruz. Bu nedenle Vahiy'i yorumlamakta dikkatli olmalıyız. Ayrıntılar hakkında fazlaca dogmatik olmamalıyız.

Her ne olursa olsun, bu kitap Tanrı'nın bir vahyidir; anlaşılabilir ve uygulanabilir diye verilmiştir (1:1-3; 22:7). Ana konular açıktır.

Kitabın İçeriği: Yuhanna bize bunun İsa Mesih'in vahyi olduğunu, Tanrı'nın, yakın zamanda olması gereken olayları kendi kullarına göstermesi için İsa'ya bu vahyi verdiğini özellikle belirtir². Yuhanna'dan, gördüklerini, o anda olup bitenleri ve gelecekte olacakları yazması istenir (1:19). Kutsal Ruh ve melekler, ne yazması gerektiği konusunda onu yönlendirir³.

Yuhanna, ilk yüzyılda Anadolu'nun bugünkü Ege Bölgesi'nde oluşan yedi inanlı topluluğuna yönelik özel bildirimler alır. Bunları 2. ve 3. bölümlerde okuruz. Bildirimler, çeşitli buyruklar, övgüler, uyarılar ve vaatler içerir. Vahiy Kitabı İsa'ya⁴ ve Tanrı görkemine (4:2-11) ilişkin görüşler ve gökte yer alan tapınmadan sahneler⁵ de içerir. İsa'ya ve Tanrı'ya ait çeşitli unvanları sıralar.

Kitap, dünyanın uğrayacağı Tanrı gazabından ve Tanrı yargısından söz eder. İnsanlar bu yargıya aldırılmaz, tövbe etmeye yanaşmazlar. Söz konusu yargı, yedi mühürün açılması, yedi borazanın çalınması ve Tanrı öfkesiyle dolu yedi tasın yeryüzüne boşaltılmasıyla gerçekleşir. 11:15-17'de, yedinci borazanın çalınmasıyla «Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesihi'nin oldu» deniyor. Ejderha, yani Şeytan, gökten yeryüzüne atılır (12:7-12). Kendisi ve yandaşları bir süre için sahip oldukları gücü sergilerler. Ne var ki, birer birer yenilgiye uğrarlar. «Babil» yıkılır, «canavar ve sahte peygamber» ve sonunda Şeytan «ateş gölüne atılır.»

Ölüler yaptıklarına göre yargılanır. Adları yaşam kitabında bulunanlar yeni bir göğe, yeni bir dünyaya kavuşur. Bundan böyle «Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak» (21:3-4). Adları yaşam kitabında olmayanlar ateş gölüne atılır; ikinci ölüm budur (20:14-15).

Ana Hatlar:

1:1-1:20 Giriş
2:1-3:22 Yedi kiliseye mektuplar
4:1-5:14 Taht, tomar ve Kuzu
6:1-8:1 Yedi mühür
8:2-11:19 Yedi borazan
12:1-14:20 Görümler: Kadın ve ejderha, canavarlar, yerin ürünü

15:1-16:21 Yedi tas
17:1-19:10 Büyük fahişe Babil yıkıldı
19:11-20:10 Şeytan'ın yenilmesi
20:11-20:15 Ölüler yargılanıyor
21:1-22:5 Yeni gökyüzü, yeni yer ve yeni Yeruşalim
22:6-22:21 Son

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 1370

1 İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu kulu Yuhanna'ya ilet-ti. ²Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına –gördüğü her şe-ye– tanıklık etmektedir. ³Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada ya-zılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman ya-kındır.

Yedi Kiliseye Selam

⁴⁻⁶Ben Yuhanna'dan, Asya İli'ndeki* yedi kiliseye* selam! Var olan, var ol-muş ve gelecek olandan, O'nun tah-tının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölümler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir ta-nık İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kaniyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık hali-ne getirip Babası Tanrı'nın hizmetin-

de kâhinler* yapmış olan Mesih'in ol-sun! Amin.

⁷İşte bulutlarla geliyor!

Her göz O'nu görecek,
O'nun bedenini deşmiş olanlar bile.

O'nun için dövünecek
yeryüzünün bütün halkları.
Evet, böyle olacak! Amin.

⁸Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tan-rı, "Alfa* ve Omega* Ben'im" diyor.

İlk ve Son İsa'dır

⁹İsa'ya ait biri olarak sıkıntıda, tan-ırsal egemenlikte ve sabırdaki ortağı-nız ve kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa'ya tanıklık uğru-na Patmos denilen adada bulunuyor-dum. ¹⁰Rab'bin gününde Ruh'un etki-sinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim. ¹¹Ses, "Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kili-seye*, yani Efes, İzmir, Bergama, Ti-

yatıra, Sart, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder" dedi.

¹²⁻¹³Bana sesleneni görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarınmış, insanoğluna benzer birini gördüm. ¹⁴Başı, saçları ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki. ¹⁵Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi. ¹⁶Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. ¹⁷O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: "Korkma! İlk ve son Ben'im. ¹⁸Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir. ¹⁹Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. ²⁰Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandillikğin sırrına gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandillikse yedi kilisedir."

Efes'teki Kiliseye

2 "Efes'teki kilisenin* meleşine yaz. Yedi yıldız sağ elinde tutan, yedi altın kandillikğin ortasında yürüyen şöyle diyor: ²'Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını biliyorum. Kötü kişilere katlanmadığını da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi diye tanıtanları sınadın ve onları yalancı buldun. ³Evet, sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın. ⁴Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın. ⁵Bunun için, nereden düştüğünü anımsa!

Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandillikğini yerinden kaldırıyorum. ⁶Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim. ⁷Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.' "

İzmir'deki Kiliseye

⁸"İzmir'deki kilisenin* meleşine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor: ⁹"Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum. ¹⁰Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. ¹¹Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.' "

Bergama'daki Kiliseye

¹²"Bergama'daki kilisenin* meleşine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şöyle diyor: ¹³"Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır. Yine de adıma sınıksız bağlısın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen bade tanıgım Antipa'nın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın. ¹⁴Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretilerine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğulları'nı ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı. ¹⁵Bunun gibi, sizin

aranızda da Nikolas yanlılarının öğ-
retisine bağlı olanlar var. ¹⁶Bunun için
tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağ-
zımdaki kılıçla onlara karşı savaşırım.
¹⁷Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne de-
diğini işitsin. Galip gelene saklı man-
dan* vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir
taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan ye-
ni bir ad, alandan başka kimsenin bil-
mediği bir ad vereceğim.' ”

Tiyatira'daki Kiliseye

¹⁸“Tiyatira'daki kilisenin* meleği-
ne yaz. Gözleri alev alev yanan ate-
şe, ayakları parlak tunca benzeyen
Tanrı'nın Oğlu şöyle diyor: ¹⁹‘Yap-
tıklarını, sevgini, imanını, hizmetini,
sabrını biliyorum. Son yaptıklarının
ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum.
²⁰Ne var ki, bir konuda sana karşıyım:
Kendini peygamber diye tanıtan İze-
bel adındaki kadını hoşgörüyü karşı-
lıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kulla-
rımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara
sunulan kurbanların etini yemeye yö-
neliyor. ²¹Tövbe etmesi için ona bir
süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan
tövbe etmek istemiyor. ²²Bak, onu
yatağa düşüreceğim; onun yaptıkla-
rından tövbe etmezlerse, onunla zina
edenleri de büyük sıkıntıların içine
atacağım. ²³Onun çocuklarını salgın
hastalıkla öldüreceğim. O zaman bü-
tün kiliseler, gönülleri ve yürekleri
denetleyen ben olduğumu bilecek-
ler. Her birinize yaptıklarınızın karşı-
lığını vereceğim.

²⁴⁻²⁵“ ‘Ama size, yani Tiyatira'da bu-
lunan öbürlerine, bu öğretiyi benim-
sememiş, Şeytan'ın sözde derin sır-
larını öğrenmemiş olanların hepsine
şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek
sizde olana sımsıkı sarılın. Üzerinize

bundan başka bir yük koymuyorum.
²⁶⁻²⁸Ben Babam'dan nasıl yetki aldım-
sa, galip gelene, yaptığım işleri sonu-
na dek sürdürene ulusların üzerinde
yetki vereceğim.

Demir çomakla güdecek onları,
Çömlek gibi kırıp parçalayacaktır.

Galip gelene sabah yıldızını da vere-
ceğim. ²⁹Kulağı olan, Ruh'un kilise-
lere ne dediğini işitsin.' ”

Sart'taki Kiliseye

3 “Sart'taki kilisenin* meleğine yaz.
Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıl-
dıza sahip olan şöyle diyor: ‘Yaptık-
larını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad
yapmışsın, ama ölüsün. ²Uyan! Geri-
ye kalan ve ölmek üzere olan ne var-
sa güçlendir. Çünkü yaptıklarının
Tanrım'ın önünde tamamlanmamış
olduğunu gördüm. ³Bu nedenle neler
aldığını, neler işittiğini anımsa. Bun-
ları yerine getir, tövbe et! Eğer uyan-
mazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi
saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin.
⁴Ama Sart'ta, aranızda giysilerini le-
kelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar
içinde benimle birlikte yürüyecekler.
Çünkü buna layıktırlar. ⁵Galip gelen
böylece beyaz giysiler giyecek. Onun
adını yaşam kitabından hiç silmeye-
ceğim. Babam'ın ve meleklerinin
önünde o kişinin adını açıkça anaca-
ğım. ⁶Kulağı olan, Ruh'un kiliselere
ne dediğini işitsin.' ”

Filadelfya'daki Kiliseye

⁷“Filadelfya'daki kilisenin* mele-
ğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Da-
vut'un anahtarına sahip olan, açtığı-
nı kimsenin kapayamadığı, kapadığını

2:17 Çık.16:12-15, 33-35; Yu.6:31, 48-50, 58 2:17 Yşa.62:2; 65:15

2:20 1Kr.16:31; 2Kr.9:22,30 2:23 Mez.7:9; 62:12; Yer.17:10 2:26-28 Mez.2:8-9

3:3 Mat.24:43-44; Luk.12:39-40; Va.16:15 3:5 Çık.32:32-33; Mez.69:28; Va.20:12

3:5 Mat.10:32; Luk.12:8 3:7-8 Eyü.12:14; Yşa.22:22

kimsenin açmadığı kişi şöyle diyor: ⁸‘Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın. ⁹Bak, Şeytan’ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayaklarına kapanacak, benim seni sevdiğimi anlayacaklar. ¹⁰Sözüme uyarak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden seni esirgeyeceğim. ¹¹Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna sımsıkı sarıl. ¹²Galip geleni Tanrım’ın Tapınağı’nda sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrım’ın adını, Tanrım’a ait kentin –gökten Tanrım’ın yanından inen yeni Yeruşalim’in– adını ve benim yeni adımı yazacağım. ¹³Kulağı olan, Ruh’un kiliselerine ne dediğini işitsin.’ ”

Laodikya’daki Kiliseye

¹⁴“Laodikya’daki kilisenin* meleşine yaz. Amin^a, sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor: ¹⁵‘Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydın! ¹⁶Oysa ne sıcak ne soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağzımdan kusacağım. ¹⁷Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. ¹⁸Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığının ayıbını örtmek için beyaz giysilerin, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı salık ve-

riyorum. ¹⁹Ben sevdiklerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrette gel, tövbe et. ²⁰İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz. ²¹Ben nasıl galip gelecek Babam’la birlikte Babam’ın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim. ²²Kulağı olan, Ruh’un kiliselerine ne dediğini işitsin.’ ”

Gökteki Taht

4 Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştuğunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: “Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim.” ²O anda Ruh’un etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm. ³Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu. ⁴Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu. ⁵Tahttan şimşekler çakıyor, uğultular, gök gürlemeleri işitiliyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı’nın yedi ruhudur. ⁶Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu. ⁷Birinci yaratık aslan, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu. ⁸Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile göz-

a 3:14 “Amin”: İbranice’de “Öyle olsun” anlamına gelen Amin sözcüğü burada İsa Mesih için bir unvan olarak kullanılır. 3:9 Ysa.43:4; 49:23; 60:14 3:12 Ysa.62:2; 65:15; Va.21:2 3:14-15 Özd.8:22 3:19 Özd.3:12; İbr.12:6 4:2-3 Hez.1:26-28; 10:1 4:5 Çık.19:16; Hez.1:13; Va.8:5; 11:19; 16:18 4:5 Va.1:4 4:6-8 Ysa.6:2-3; Hez.1:5-10,18,22; 10:12,14

lerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar:

“Kutsal, kutsal, kutsaldır,
Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Var olmuş, var olan ve gelecek olan.”

⁹⁻¹¹Yaratıklar tahtta oturanı, sonsuzluklar boyunca yaşayanı yüceltip ona saygı ve şükran sundukça, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın önünde yere kapanarak O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtın önüne koyarak şöyle diyorlar:

“Rabbimiz ve Tanrımız!
Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın.
Çünkü her şeyi sen yarattın;
Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu.”

Mühürlü Tomar ve Kuzu

5 Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm. ²Yüksek sesle, “Tomarı açmaya, mühürlerini çözme-ye kim layıktır?” diye seslenen güçlü bir melek de gördüm. ³Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu. ⁴Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse bulunamadı.

⁵Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, “Ağlama!” dedi. “İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak.”

⁶Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur. ⁷Kuzu gelip tahtta oturanın sağ

elinden tomarı aldı. ⁸Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. ⁹Yeni bir ezgi söylüyorlardı:

“Tomarı almaya,
Mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü boğazlandın
Ve kanınla her oymaktan, her dilden,
Her halktan, her ulustan
İnsanları Tanrı'ya satın aldın.
¹⁰Onları Tanrımız'ın hizmetinde
Bir krallık haline getirdin,
Kâhinler* yaptın.
Dünya üzerinde egemenlik
sürecekler.”

¹¹Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. ¹²Yüksek sesle şöyle diyorlardı:

“Boğazlanmış Kuzu
Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti,
Saygıyı, yüceliği, övgüyü
Almaya layıktır.”

¹³Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim:

“Övgü, saygı, yücelik ve güç
sonsuzlara dek
Tahtta oturanın ve Kuzu'nun olsun!”

¹⁴Dört yaratık, “Amin” dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

Yedi Mühür

6 Sonra Kuzu'nun yedi mühründen birini açtığını gördüm. O anda

dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, “Gel!” dediğini işittim. ²Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.

³Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın “Gel!” dediğini işittim. ⁴O zaman kızıl renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atıyla ayrıca büyük bir kılıç verildi.

⁵Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın “Gel!” dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. ⁶Dört yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: “Bir ölçek buğday bir dinara⁶, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar vermem!”

⁷Kuzu dördüncü mührü açınca, “Gel!” diyen dördüncü yaratığın sesini işittim. ⁸Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm’dü. Ölüler diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün yabancı hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.

⁹Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı’nın sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm. ¹⁰Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: “Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?”

¹¹Onların her birine beyaz birer kafen verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeş-

lerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısas bir süre daha beklemeleri istendi.

¹²Kuzu altıncı mührü açınca, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine döndü. ¹³İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini dökse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü. ¹⁴Gökyüzü dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı. ¹⁵Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçlülere, özgür kölesi herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler. ¹⁶Dağlara, kayalara, “Üzerimize düşün!” dediler, “Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu’nun gazabından saklayın bizi!” ¹⁷Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?”

Mühürlenmiş 144 000 Kişi

7 Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı. ²Sonra güneydoğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrı’nın mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: ³“Biz Tanrımız’ın kullarını alınlarından mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!” ⁴Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğulları’nın bütün oymaklarından 144 000 kişi mühürlenmişti:

⁵Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.

Ruben oymağından 12 000,

b 6:6 “Bir ölçek buğday bir dinara”: Burada ölçek diye çevrilen Grekçe sözcük, o çağda bir erin günlük yiyeceği, dinarsa işçinin günlük ücretiydi. **6:2-5** Zek.1:8; 6:2-3,6 **6:8** Hez.14:21 **6:12** Va.11:13; 16:18 **6:12** Ysa.13:10; Yoe.2:10,31; 3:15; Mat.24:29; Mar.13:24-25; Luk.21:25 **6:13-14** Ysa.34:4 **6:14** Va.16:20 **6:15** Ysa.2:19-21 **6:16** Hoş.10:8; Luk.23:30 **6:17** Yoe.2:11; Mal.3:2 **7:1** Yer.49:36; Dan.7:2; Zek.6:5 **7:2-3** Hez.9:4,6

Gad oymağından 12 000,
 6Aşer oymağından 12 000,
 Naftali oymağından 12 000,
 Manaşşe oymağından 12 000,
 7Şimon oymağından 12 000,
 Levi oymağından 12 000,
 İssakar oymağından 12 000,
 8Zevulun oymağından 12 000,
 Yusuf oymağından 12 000,
 Benyamin oymağından 12 000
 kişi mühürlenmişti.

Beyaz Kaftanlara Bürünmüş Kalabalık

9Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı. 10Yüksek sesle bağırıyorlardı:

“Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a
 Ve Kuzu'ya özgüdür!”

11Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınarak şöyle diyorlardı:

12“Amin!
 Övgü, yücelik, bilgelik,
 Şükran, saygı, güç, kudret,
 Sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun!
 Amin!”

13Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: “Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?”

14“Sen bunu biliyorsun, efendim” dedim.

Bana dedi ki, “Bunlar o büyük sınıktan geçip gelenlerdir. Kaftanları-

nı Kuzu'nun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir. 15Bunun için,

“Tanrı'nın tahtı önünde duruyor,
 Tapınağında gece gündüz O'na
 tapınıyorlar.

Tahtta oturan, çadırını onların
 üzerine gelecek.

16Artık acıkmayacak,
 Artık susamayacaklar.

Ne güneş ne kavurucu sıcak
 Çarpacak onları.

17Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu
 onları güdecek

Ve yaşam sularının pınarlarına
 götürecekt.

Tanrı gözlerinden bütün yaşları
 silecek.”

Yedinci Mühür ve Altın Buhurdan

8 Kuzu yedinci mühürü açınca, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.

2Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.

3Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi. 4Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrı'nın önünde meleğin elinden yükseldi. 5Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlemeleri, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı.

Yedi Borazan

6Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı.

7Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.

8İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir

kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana döndü. ⁹Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.

¹⁰Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü. ¹¹Bu yıldızın adı Pelin'dir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Acılaştan sular dan içen birçok insan öldü.

¹²Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışısız kaldı.

¹³Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle şöyle bağırdığını işittim: "Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline!"

9 Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarı ona verildi. ²Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı. ³Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akrep-lerin gücüne benzer bir güç verilmişti. ⁴Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca değil de, yalnız alınlarında Tanrı'nın mühür bulunmayan insanlara zarar vermeleri söylendi. ⁵Bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu. ⁶O günlerde

insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar. Ölümü özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak.

⁷Çekirgelerin görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi. ⁸Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benziyordu. ⁹Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu. ¹⁰Akrebinkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay zarar verecek güce sahiptiler. ¹¹Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice* adı Avaddon, Grekçe adıyla Apolyon'dur^c.

¹²Birinci "vay" geçti, işte bundan sonra iki "vay" daha geliyor.

¹³Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın dört boynuzundan gelen bir ses işittim. ¹⁴Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört meleği çöz" dedi. ¹⁵Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazırlanan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü. ¹⁶Atlı ordularının sayısı iki yüz milyonu, sayılarını duydum. ¹⁷Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve kükürt renginde göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt fışkırıyordu. ¹⁸İnsanların üçte biri bunların ağzından fışkıran ateş, duman ve kükürtten, bu üç beladan öldü. ¹⁹Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının başıyla zarar verirler.

²⁰Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elle-

c 9:11 "Avaddon", "Apolyn": Mahvedici anlamına gelir.

8:10 Ysa.14:12 8:11 Yer.9:15 8:12 Ysa.13:10; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15 9:2 Yar.19:28 9:3 Çık.10:12-15 9:4 Hez.9:4 9:6 Eyü.3:21; Yer.8:3 9:7 Yoe.2:4 9:8 Yoe.1:6 9:9 Yoe.2:5 9:13 Çık.30:1-3; 37:25-26 9:20 Mez.115:4-7; 135:15-17; Dan.5:23

riyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler. ²¹Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.

Melek ve Küçük Tomar

10 Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu. ²⁻³Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler. ⁴Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, “Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, yazma!” diyen bir ses işittim.

⁵Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğze kaldırdı. ⁶Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, “Artık gecikme olmayacak. ⁷Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrı'nın sır olan tasarısı tamamlanacak. Nitekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere müjdelemişti.”

⁸Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: “Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al” dedi.

⁹Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. “Al, bunu ye!” dedi. “Midem bir acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek.” ¹⁰Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama

yutunca midem acılaştı. ¹¹Sonra bana şöyle dendi: “Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın.”

İki Tanık

11 Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi: “Git, Tanrı'nın Tapınağı'nı ve sunağı ölç, orada tapınanları say! ²Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti* kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi. ³İki tanıgıma güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.”

⁴Bunlar yeryüzünün Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandiliktir. ⁵Biri onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fışkıracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gerekir. ⁶Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler. ⁷Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek. ⁸Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarmıha gerilmişti. ⁹Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. ¹⁰Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek, birbirlerine armağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmişti.

¹¹Üç buçuk gün sonra iki peygamber, Tanrı'dan gelen yaşam soluğunu alınca ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı. ¹²İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, "Buraya çıkın!" dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde göğe yükseldiler. ¹³Tam o saatte şiddetli bir deprem oldu, kent in da biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrı'yı yücelttiler.

¹⁴İkinci "vay" geçti. İşte, üçüncü "vay" tez geliyor.

Yedinci Borazan

¹⁵Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu:

"Dünyanın egemenliği
Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu.
O sonsuzlara dek egemenlik
sürecek."

¹⁶⁻¹⁷Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yer kapandı. Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler:

"Her Şeye Gücü Yeten,
Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı!
Sana şükrediyoruz.
Çünkü büyük gücünü kuşanıp
Egemenlik sürmeye başladın.

¹⁸Uluslar gazaba gelmişlerdi.
Şimdiyse senin gazabın
üzerlerine geldi.
Ölüleri yargılamak,
Kulların olan peygamberleri,
kutsalları,
Küçük olsun büyük olsun,
Senin adından korkanları
ödüllendirmek

Ve yeryüzünü mahvedenleri
mahvetmek zamanı da geldi."

¹⁹Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma Sandığı* görüldü. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

Kadın ve Ejderha

12 Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın görüldü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı. ²Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu. ³Ardından gökte başka bir belirti görüldü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı. ⁴Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı. ⁵Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü. ⁶Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

⁷⁻⁸Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler. ⁹Büyük ejderha –İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan– melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. ¹⁰Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum:

“Tanrımız'ın kurtarışı, gücü,
egemenliği
Ve Mesih'i'nin yetkisi şimdi
gerçekleşti.
Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı,
Onları Tanrımız'ın önünde gece
gündüz suçlayan
Aşağı atıldı.

¹¹Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla
Ve ettikleri tanıklık bildirisiyle
Onu yendiler.
Ölümü göze alacak kadar
Vazgeçmişlerdi can sevgisinden.

¹²Bunun için, ey gökler ve orada
yaşayanlar,
Sevinin!
Vay halinize, yer ve deniz!
Çünkü İblis zamanının az
olduğunu bilerek
Büyük bir öfkeyle üzerinize indi.”

¹³Ejderha yeryüzüne atıldığını gö-
rünce, erkek çocuğu doğuran kadını
kovalamaya başladı. ¹⁴Yılanın önün-
den çöle, üç buçuk yıl^ç besleneceği
yere uçup kaçabilmesi için kadına bü-
yük kartal kanatları verildi. ¹⁵Yılan ağ-
zından, kadını selle süpürüp götürmek
için onun ardından ırmak gibi su akıttı.
¹⁶Ama yeryüzü, ağzını açıp ejderhanın
ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadı-
na yardım etti. ¹⁷Bunun üzerine ejderha
kadına öfkelenildi. Kadının soyundan
geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyrukla-
rını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını
sürdürenlerle savaşmaya gitti. ¹⁸Deni-
zin kıyısında dikilip durdu.

Denizden Çıkan Canavar

13 Sonra boynuzlu, yedi baş-
lı bir canavarın denizden çıktı-
ğını gördüm. Boynuzlarının üzerinde
on taç vardı, başlarının üzerinde kü-

für niteliğinde adlar yazılıydı. ²Gör-
düğüm canavar parsa benziyordu.
Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gi-
biydi. Ejderha canavara kendi gücü
ve tahtıyla birlikte büyük yetki ver-
di. ³Canavarın başlarından biri ölüm-
cül bir yara almışa benziyordu. Ne var
ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün
dünya şaşkınlık içinde canavarın ar-
dından gitti. ⁴İnsanlar canavara yetki
veren ejderhaya taptılar. “Canavar gi-
bisi var mı? Onunla kim savaşabilir?”
diyerek canavara da taptılar.

⁵Canavara, kurumlu sözler söyle-
yen, küfürler savuran bir ağız ve kırk
iki ay süreyle kullanabileceği bir yet-
ki verildi. ⁶Tanrı'ya küfretmek, O'nun
adına ve konutuna, yani gökte yaşa-
yanlara küfretmek için ağzını açtı.
⁷Kutsallarla savaşıp onları yenmesi-
ne izin verildi. Canavar her oymak,
her halk, her dil, her ulus üzerinde
yetkili kılındı. ⁸Yeryüzünde yaşayan
ve dünya kurulalı beri boğazlanmış
Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazıl-
mamış olan herkes ona tapacak. ⁹Ku-
lağı olan işitsin!

¹⁰Tutsak düşecek olan^d
Tutsak düşecek.
Kılıçla öldürülecek olan^e
Kılıçla öldürülecek.

Bu, kutsalların sabrını ve imanını
gerektirir.

Yerden Çıkan Canavar

¹¹Bundan sonra başka bir canavar
gördüm. Yerden çıkan bu canavarın
kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ej-
derha gibi ses çıkarıyordu. ¹²İlk ca-
navarın bütün yetkisini onun adına
kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşa-

ç **12:14** “Üç buçuk yıl”: Grekçe “Bir vakit ve vakitler ve yarım vakit”. **d 13:10** “Tutsak düşecek olan”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Başkasını tutsak eden” diye geçer.
e 13:10 “Kılıçla öldürülecek olan”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Kılıçla öldüren” diye geçer.
12:14 Dan.7:25; 12:7 **13:1-2** Dan.7:3-6; Va.17:3,7-12 **13:5-6** Dan.7:8,25; 11:36
13:7 Dan.7:21 **13:8** Mez.69:28 **13:10** Yer.15:2; 43:11

yanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. ¹³İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştireyordu. ¹⁴İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu. ¹⁵Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin. ¹⁶Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret vurduruyordu. ¹⁷Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin.

¹⁸Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı/ simgeler. Sayısı 666'dır.

Kuzu ve 144 000 Kişi

14 Sonra Kuzu'nun Siyon* Dağı'nda durduğunu gördüm. O'nunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adları yazılıydı. ²Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu. ³Bu 144 000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu. Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi. ⁴Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardısına giderler. Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın

alınmışlardır. ⁵Ağızlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.

Üç Melek

⁶Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara –her ulusa, her oymağa, her dile, her halka– iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. ⁷Yüksek sesle şöyle diyordu: “Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!” ⁸Ardından gelen ikinci bir melek, “Yıkıldı! Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!” diyordu.

⁹⁻¹⁰Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: “Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alnına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek. ¹¹Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler. ¹²Bu da, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir.”

¹³Gökten bir ses işittim. “Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!” diyordu.

Ruh, “Evet” diyor, “Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek.”

Yerin Ürünü Toplanıyor

¹⁴Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde “insanoğluna benzer biri” oturuyordu. Başında altın bir taç,

f 13:18 “İnsanı” ya da “Bir insanı”.

14:1 Hez.9:4; Va.7:2-3 14:5 Sef.3:13 14:8 Yşa.21:9; Yer.51:8; Va.18:2

14:9-10 Yar.19:24; Yşa.51:17; Hez.38:22 14:11 Yşa.34:10 14:14 Dan.7:13

elinde keskin bir orak vardı. ¹⁵Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: “Orağını uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor.” ¹⁶Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi.

¹⁷Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı. ¹⁸Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin orağı olana yüksek sesle, “Keskin orağını uzat!” dedi. “Yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümle ri olgunlaştı.” ¹⁹Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününü toplayıp Tanrı öfkесinin büyük masarasına^g attı. ²⁰Kentin dışında çiğnenen masaradan kan aktı. Kan, 1 600 ok atımı^h kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

Yedi Melek ve Yedi Bela

15 Gökte büyük ve şaşılasi başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu.

²Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrı'nın verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı. ³⁻⁴Tanrı kulu Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı:

“Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Senin işlerin büyük ve şaşılasi
işlerdir.
Ey ulusların kralı,
Senin yolların doğru ve adildir.
Ya Rab, senden kim korkmaz,

Adını kim yüceltmez?
Çünkü kutsal olan yalnız sensin.
Bütün uluslar gelip sana
tapınacaklar.
Çünkü adil işlerin açıkça görüldü.”

⁵Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nınⁱ açıldığını gördüm. ⁶Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı. ⁷Dört yarıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın öfkесiyle dolu yedi altın tas verdi. ⁸Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

Tanrı'nın Öfkesi ve Yedi Tas

16 Sonra tapınaktan yükselen gü r bir sesin yedi meleğe, “Gidin, Tanrı'nın öfkесiyle dolu yedi tası yeryüzüne boşaltın!” dediğini işittim.

²Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyıp heykeline tapanların üzerinde acı veren iğrenç yaralar oluştu.

³İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü.

⁴Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar da kana dönüştü. ⁵Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini işittim:

“Var olan, var olmuş olan kutsal
Tanrı!
Bu yargılarında adilsin.
⁶Kutsalların ve peygamberlerin
kanını döktükleri için,

^g **14:19,20** “Masara”: Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru. ^h **14:20** “1 600 ok atımı”: Yaklaşık 300 km.

ⁱ **15:5** “Tanıklık Çadırı”: İsrailîliler'in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı'nın Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği, On Buyruk'un yazıldığı taş levhalar bu çadırdaki bulunurdu. **14:15** Yoe.3:13 **14:20** Yşa.63:3; Ağı.1:15; Va.19:15

15:3-4 Çık.15:1; Mez.86:9; Yer.10:7 **15:5** Çık.38:21

15:8 Çık.40:34; 1Kr.8:10-11; 2Ta.5:13-14; Yşa.6:4 **16:2** Çık.9:10 **16:4** Çık.7:17-21; Mez.78:44

İçecek olarak sen de onlara kan verdin.
Bunu hak ettiler.”

⁷Sunaktan gelen bir sesin,

“Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Yargıların doğru ve adildir”

dediğini işittim.

⁸Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma gücü verildi. ⁹İnsanlar korkunç bir ısıyla kavruldular. Tövbe edip bu belalara egemen olan Tanrı'yı yücelteceklerine, O'nun adına küftettiler.

¹⁰Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan dillerini ısırıldılar. ¹¹İstırap ve yaralarından ötürü Göğün Tanrısı'na küftettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler.

¹²Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen kralların yolu açılsın diye ırmağın suları kurudu. ¹³Bundan sonra ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm. ¹⁴Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.

¹⁵“İşte hırslız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!”

¹⁶Üç kötü ruh, kralları İbranice* Armagedon denilen yere topladılar. ¹⁷Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapındaki tahttan yükselen gür bir ses,

“Tamam!” dedi. ¹⁸O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan oldu olalı bu kadar büyük bir deprem olmamıştı. ¹⁹Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yerle bir oldu. Tanrı büyük Babil'i anımsadı, ona ateşli gazabının şarabını içeren kâseyi verdi. ²⁰Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu. ²¹İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık kırk kiloⁱ ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Tanrı'ya küftettiler.

Canavarın Sırtındaki Kadın

17 Yedi taşı alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: “Gel!” dedi. “Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin çarptırılacağı cezayı göstereyim. ²Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular.”

³Bundan sonra melek beni Ruh'un yönetiminde çöle götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın gördüm. ⁴Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fuhşunun çirkeflikleriyle dolu altın bir kâse vardı. ⁵Alnına şu gizemli ad yazılmıştı:

BÜYÜK BABEL,
DÜNYA FAHİŞELERİNİN
VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI

⁶Kadının, kutsalların ve İsa'ya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir

i 16:21 “Kırk kilo”: Grekçe “Bir talanton”. 16:10 Çık.10:21-23 16:12 Yşa.11:15
16:15 Mat.24:43-44; Luk.12:39-40; Va.3:3 16:16 2Kr.23:29; Zek.12:11
16:18 Va.8:5; 11:13,19 16:19 Yşa.51:17 16:20 Va.6:14 16:21 Çık.9:23-25; Va.11:19
17:1 Yer.51:13 17:2 Yşa.23:17; Yer.51:7 17:3 Va.13:1 17:4 Yer.51:7

şaşkınlığa düştüm. ⁷Melek bana, “Neden şaştın?” diye sordu. “Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım. ⁸Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek.

⁹“Bunu anlamak için bilgelik gerek. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır. ¹⁰Bunların beşi düştü, biri duruyor, ötekiye henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gerek. ¹¹Yaşamış, ama şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir. ¹²Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürmek üzere yetki alacaklar. ¹³Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler. ¹⁴Kuzu'ya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar, çağırılmış, seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlardır.”

¹⁵Bundan sonra melek bana, “Şu gördüğün sular –fahişenin kenarında oturduğu sular– halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir” dedi. ¹⁶“Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar. ¹⁷Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirmeye isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmekte

sözbirliği edecekler. ¹⁸Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir.”

Babil'in Yıkılışı

18 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. ² Melek güf bir sesle bağırdı:

“Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı!

Cinlerin barınağı,
Her kötü ruhun uğrağı,
Her murdar* ve iğrenç kuşun
sığınağı oldu.

³Çünkü bütün uluslar
Azgın fuhşunun şarabından içtiler.
Dünya kralları da
Onunla fuhuş yaptılar.
Dünya tüccarları
Onun aşırı sefahatiyle
zenginleştiler.”

⁴Gökten başka bir ses işittim:

“Ey halkım!” diyordu.
“Onun günahlarına ortak olmamak,
Uğradığı belalara uğramamak
için çık oradan!

⁵Çünkü üst üste yığılan günahları
göğe erişti,

Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı.

⁶Babil nasıl davrandıysa, karşılığını
ona aynen verin,

Yaptıklarının iki katını ödeyin.

Hazırladığı kâsedeki içkinin

İki katını hazırlayıp ona içirin.

⁷Kendini yücelttiği, sefahate verdiği
oranda

İstirap ve keder verin ona.

Çünkü içinden diyor ki,

‘Tahtında oturan bir kraliçeyim,
dul değilim.

Asla yas tutmayacağım!’

⁸Bu nedenle başına gelecek belalar
–Ölüm, yas ve kıtlık–
Bir gün içinde gelecek.
Ateş onu yiyip bitirecek.
Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı
güçlüdür.

⁹“Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya kralları onu yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler. ¹⁰Çektiği ıstıraptan dehşete düşecek, uzakta durup,

‘Vay başına koca kent,
Vay başına güçlü kent Babil!
Bir saat içinde cezayı buldun’
diyecekler.

¹¹“Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık. ¹²⁻¹³Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağ, günnük, şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları, atları, arabaları ve köleleri, insanların canını satın alacak kimse yok artık.

¹⁴“Diyecekler ki,
‘Canının çektiği meyveler elinden gitti,
Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu.
İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.’

¹⁵Babil’de bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği ıstıraptan

dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar.

¹⁶“ ‘Vay başına, vay!’ diyecekler.
‘İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış,
Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş
Koca kent!
¹⁷⁻¹⁸ Onca büyük zenginlik
Bir saat içinde yok oldu.’

“Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar, denizde çalışanların hepsi, onu yakan ateşin dumanını görünce uzakta durup, ‘Koca kent gibisi var mı?’ diye feryat ettiler. ¹⁹Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler:

‘Vay başına koca kent, vay!
Denizde gemileri olanların hepsi
Onun sayesinde, onun değerli mallarıyla
Zengin olmuşlardı.
Kent bir saat içinde viraneye döndü.’

²⁰Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler!
Onun başına gelenlere sevinin!
Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı.”

²¹Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi:

“Koca kent Babil de
İşte böyle şiddetle atılacak
Ve bir daha görülmeyecek.

²²Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların,
Kaval ve borazan çalanların sesi
Hiç işitilmeyecek.

Artık sende hiçbir el sanatının
ustası bulunmayacak.
Sende artık değirmen sesi
duyulmayacak.

- ²³Artık sende hiç kandil ışığı
parlamayacak.
Sende artık gelin güvey sesi
duyulmayacak.
Senin tüccarların dünyanın
büyükleriydi.
Bütün uluslar senin
büyücülüğünle yoldan sapmıştı.
²⁴Peygamberlerin, kutsalların
Ve yeryüzünde boğazlanan
herkesin kanı
Sende bulundu.”

Gökte Sevinç

19 Bundan sonra gökte büyük bir
kalabalığın sesini andıran yük-
sek bir ses işittim.

“Haleluya!” diyorlardı.

“Kurtarış, yücelik ve güç
Tanrımız'a özgüdür.

- ²Çünkü O'nun yargıları doğru ve
adildir.

Yeryüzünü fuhşuyla yozlaştıran
Büyük fahişeyi yargılayıp
Kendi kullarının kanının öcünü
aldı.”

³İkinci kez,

“Haleluya!

Onun dumanı sonsuzlara dek
tütecek” dediler.

⁴Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık
yere kapanıp, “Amin! Haleluya!” diye-
rek tahtta oturan Tanrı'ya tapındılar.

⁵Sonra tahttan bir ses yükseldi:

“Ey Tanrımız'ın bütün kulları!

Küçük büyük, O'ndan korkan
hepiniz,
O'nu övün!”

⁶Ardından büyük bir kalabalığın,
gürül gürül akan suların, güçlü gök
gürlemelerinin sesine benzer sesler
işittim.

“Haleluya!” diyorlardı.

“Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab
Tanrımız

Egemenlik sürüyor.

⁷Sevinelim, coşalım!

O'nu yüceltelim!

Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor,
Gelini hazırlandı.

⁸Gıymesi için ona temiz ve parlak
İnce keten giysiler verildi.”

İnce keten kutsalların adil işlerini
simgeler.

⁹Sonra melek bana, “Yaz!” dedi.

“Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine
çağrılmış olanlara!” Ardından ekle-
di: “Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı'nın
sözleridir.”

¹⁰Ona tapınmak üzere ayaklarına ka-
pandım. Ama o, “Sakın yapma!” dedi.
“Ben de senin ve İsa'ya tanıklığını sür-
düren kardeşlerin gibi bir Tanrı kulu-
yum. Tanrı'ya tap! Çünkü İsa'ya tanık-
lık, peygamberlik ruhunun özüdür.”

Beyaz Atın Binicisi

¹¹Bundan sonra göğün açılmış oldu-
ğunu, beyaz bir atın orada durduğu-
nu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve
Gerçek'tir. Adaletle yargılar, savaşı.

¹²Gözleri alev alev yanan ateş gibidir.
Başında çok sayıda taç var. Üzerinde
kendisinden başka kimsenin bilme-
diği bir ad yazılıdır. ¹³Kana batırıl-
mış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sö-

zû adıyla anılır. ¹⁴Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı. ¹⁵Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı^k kendisi çiğneyecek. ¹⁶Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı:

KRALLARIN KRALIVE RABLERİN RABBİ

¹⁷⁻¹⁸Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırdı: “Kralların, komutanların, güçlü adamların, atlarla binicilerinin, özgül köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrı'nın büyük şölenine gelin!”

¹⁹Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm. ²⁰Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. ²¹Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyile doydu.

Bin Yıl

20 Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. ²Melek ejderhayı –İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı– yakalayıp bin yıl için bağladı. ³Bin yıl ta-

mamlarıncaya dek ulusları bir daha saptırmamasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürlendi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.

⁴Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdüler. ⁵İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. ⁶İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri* olacak, O'nunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler.

Şeytan'ın Cezalandırılması

⁷Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak. ⁸Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları –Gog'la Magog'u^l– saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur.

⁹Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti. ¹⁰Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.

Ölülerin Yargılanması

¹¹Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler.

k 19:15 “Masara”: Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru.

l 20:8 “Gog'la Magog”: Yecüc'le Mecüc diye de bilinir.

19:15 Mez.2:9 **19:15** Ysa.63:3; Yoe.3:13; Va.14:20 **19:17-18** Hez.39:17-20 **19:20** Va.13:1-18

20:2 Yar.3:1 **20:4** Dan.7:9,22 **20:8** Hez.7:2; 38:2,9,15 **20:11-12** Dan.7:9-10

¹²Tahtın önünde duran küçük büyük, ölülerini gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarında yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. ¹³Deniz kendisinde olan ölülerini, ölüm ve ölüler diyarı da kendilerinde olan ölülerini teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. ¹⁴Ölüm ve ölüler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. ¹⁵Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.

Yeni Yerusâlim

21 Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. ²Kutsal kentin, yeni Yerusâlim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi. ³Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: "İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. ⁴Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı."

⁵Tahtta oturan, "İşte her şeyi yeniliyorum" dedi. Sonra, "Yaz!" diye ekledi, "Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir." ⁶Bana, "Tamam!" dedi, "Alfa* ve Omega*, başlangıç ve son Ben'im. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim. ⁷Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana oğul olacak. ⁸Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putpe-

rest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur."

⁹Son yedi belayla dolu yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. "Gel!" dedi, "Kuzu'ya eş olacak gelini sana göstereyim." ¹⁰⁻¹¹Sonra melek beni Ruh'un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrı'nın yanından inen ve O'nun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti, Yerusâlim'i gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu. ¹²Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğulları'nın on iki oymağının adları yazılmıştı. ¹³Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı. ¹⁴Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı bulunuyordu. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları yazılıydı.

¹⁵Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı. ¹⁶Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamışla ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı^m geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti. ¹⁷Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındıⁿ. ¹⁸Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent ise, cam duruluğunda saf altındandı. ¹⁹⁻²⁰Kent surlarının temelleri her tür değerli taşla bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi laciverttaşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gökyakut,

m 21:16 "12 000 ok atımı": Yaklaşık 2 200 km.
21:1 Yşa.65:17; 66:22; 2Pe.3:13 **21:2** Yşa.52:1
21:3 Lev.26:11,12; Hez.37:27 **21:4** Yşa.25:8; 65:19 **21:6** Yşa.55:1
21:7 2Sa.7:14; Mez.89:26-27 **21:10-11** Hez.40:2 **21:12-13** Hez.48:30-34 **21:15** Hez.40:3
21:18-21 Yşa.54:11-12

n 21:17 "144 arşın": Yaklaşık 75 m.

21:2 Yşa.61:10 **21:2** Va.3:12

on ikincisi ametistti. ²¹On iki kapı on iki inciye; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı.

²²Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır. ²³Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır. ²⁴Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler. ²⁵Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak. ²⁶Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak. ²⁷Oraya murdar* hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22 Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. ²Kentin anayolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir. ³Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentin içinde olacak, kulları O'na tapınacak. ⁴O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. ⁵Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinimleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.

İsa Geliyor

⁶Melek bana, “Bu sözler güvenilir ve gerçektir” dedi. “Peygamberlerin

ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermek için meleğini gönderdi.”

⁷“İşte tez geliyorum! Bu kitapta ki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!”

⁸Bunları işiten ve gören ben Yuhanna'yım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. ⁹Ama o bana, “Sakin yapma!” dedi, “Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap!”

¹⁰Sonra bana, “Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme” dedi, “Çünkü beklenen zaman yakındır. ¹¹Kötülük yapan, yine kötülük yap-sın. Kirli olan, kirli işlerini sürdür-sün. Doğru olan, yine doğruyu yap-sın. Kutsal olan kutsal kalsın.”

¹²“İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığı-nın karşılığını vereceğim. ¹³Alfa* ve Omega*, birinci ve sonuncu, başlan-gıç ve son Ben'im.

¹⁴“Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenle-re ne mutlu! ¹⁵Köpekler*, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, put-perestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar.

¹⁶“Ben İsa, kiliselerle* ilgili bu ta-nıklığı sizlere iletsin diye meleğimi gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, parlak sabah yıldızı Ben'im.”

¹⁷Ruh ve Gelin*, “Gel!” diyorlar. İşiten, “Gel!” desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.

o 22:15 “Köpek”: Burada “Düşük karakterli insan” anlamındadır. ö 22:17 “Gelin”: İnanlılar topluluğu (bkz. Va.21:2). 21:23 Ysa.60:19-20 21:24 Ysa.60:3 21:25-26 Ysa.60:11 21:27 Ysa.52:1; Hez.44:9 22:1 Hez.47:1; Zek.14:8 22:2 Yar.2:9 22:3 Zek.14:11 22:5 Ysa.60:19; Dan.7:18 22:11 Dan.12:10 22:12 Mez.28:4; Ysa.40:10; 62:11; Yer.17:10 22:13 Va.1:8 22:13 Ysa.44:6; 48:12; Va.1:17; 2:8 22:14 Yar.2:9; 3:22 22:16 Ysa.11:1,10 22:17 Ysa.55:1

¹⁸Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. ¹⁹Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam

ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.

²⁰Bunlara tanıklık eden, “Evet, tez geliyorum!” diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa!

²¹Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.

BİRİMLER CETVELİ

ESKİ ANTLAŞMA'DA GEÇEN TARTI VE ÖLÇÜ CETVELİ

Aşağıda verilen ölçülerin yaklaşık olduğu ve bunların yer ve zamana göre değiştiği göz önünde bulundurulmalı.

UZUNLUK ÖLÇÜLERİ

Türkçesi	Geçtiği ayetler	İbranicesi	Birimi
dört parmak	Çık.25:25; 37:12; 1Kr.7:26; 2Ta.4:5	tefah / tofah	8 cm.
elin eni	Hez.40:5; 43:13	tofah	8 cm.
el genişliği	Hez.40:43	tofah	8 cm.
karış	Çık.28:16; 39:9; 1Sa.17:4; Yşa.40:12; Hez.43:13	zeret	22.5 cm.
arşın	Yar.6:15 vb.	amma	45 cm.

Not: Hezekiel 40 - 48 bölümlerinde geçen yeni tapınakla ilgili bölümde kullanılan arşının uzunluğu, bir arşına bir elin eni eklenerek elde edilir (yaklaşık 53 cm).

TAHİL ÖLÇÜLERİ

İbranicesi / Aramicesi	Geçtiği ayetler	Birimi
kav	2Kr.6:25	1.2 lt.
omer	Çık.16:16-36	2.2 lt.
sea	Yar.18:6; 1Sa.25:18; 1Kr.18:32; 2Kr.7:1,16,18	7.5 lt.
efa	Çık.16:36 vb.	22 lt.
letek	Hoş.3:2	110 lt.
homer	Eev.27:16; Say.11:32; Yşa.5:10; Hez.45:11,13,14; Hoş.3:2	220 lt.
kor	1Kr.4:22; 5:11; 2Ta.2:10; 27:5; Ezr.7:22; Hez.45:14	220 lt.

SIVI ÖLÇÜLERİ

İbranicesi / Aramicesi	Geçtiği ayetler	Birimi
log	Lev.14:10-24	0.3 lt.
hin	Çık.29:40 vb.	3.6 lt.
bat	1Kr.7:26,38; 2Ta.2:10; 4:5; Ezr.7:22; Yşa.5:10; Hez.45:10,11,14	22 lt.

TARTILAR

Türkçesi	Geçtiği ayetler	İbranicesi	Birimi
-----	Çık.30:13; Lev.27:25; Say.3:47; 18:16; Hez.45:12	gera	0.6 gr.
-----	Yar.24:22; Çık.38:26	beka	5.8 gr.
kutsal yerin şekeli	Çık.30:13 vb.		10 gr.
şekel	Yar.23:14-15 vb.	şekel	11.5 gr.
krallık ölçüsüne göre şekel	2Sa.14:26		12.5 gr.
mina	1Kr.10:17; Ezr.2:69; Neh.7:71,72; Hez.45:12	mane	575 gr.
talant	Çık.25:39 vb.	kikkar	34.5 kg.

YENİ ANTLAŞMA'DA GEÇEN TARTI VE ÖLÇÜ CETVELİ

Aşağıda verilen ölçülerin ve para değerlerinin yaklaşık olduğu ve bunların yer ve zamana göre değiştiği göz önünde bulundurulmalıdır.

UZUNLUK ÖLÇÜLERİ

Türkçesi	Geçtiği ayetler	Grekçesi	Birimi
arşın	Yu.21:8; Va.21:17	pihis	53 cm.
kulaç	Elç.27:28	orgia	1.8 m.
ok atımı	Luk.24:13; Yu.11:18; Va.14:20; 21:16	stadion	185 m.
bin adım	Mat.5:41	milion	1 480 m.

TAHİL ÖLÇÜLERİ

Türkçesi	Geçtiği ayetler	Grekçesi	Birimi
ölçek	Va.6:6	hiniks	1.1 lt.
tahıl ölçeği	Mat.5:15; Mar.4:21; Luk.11:33	modios	8.8 lt.
ölçek	Mat.13:33; Luk.13:21	saton	12.3 lt.
ölçek	Luk.16:7	koros	525 lt.

SIVI ÖLÇÜLERİ

Türkçesi	Geçtiği ayetler	Grekçesi	Birimi
ölçek	Luk.16:6	batos	40 lt.
kırk litre	Yu.2:6	metritis	40 lt.

TARTILAR

Türkçesi	Geçtiği ayetler	Grekçesi	Birimi
(yarım, otuz) litre	Yu.12:3; 19:39	litra	330 gr.
kırk kilo	Va.16:21	talanton	40 kg.

PARA BİRİMLERİ

Türkçesi	Geçtiği ayetler	Grekçesi
bakır para / kuruş	Mar.12:42; Luk.12:59; 21:2	lepton
(birkaç) kuruş	Mat.5:26; Mar.12:42	kodrantis
metelik	Mat.10:29; Luk.12:6	assarion
dinar	Mat.18:28 vb.	dinarion
(gümüş) para	Luk.15:8,9	drahmi
iki dirhem	Mat.17:24	didrahmon
dört dirhemlik bir akçe / gümüş	Mat.17:27; 26:15	statir / argirion
mina	Luk.19:13-25	mna
talant	Mat.18:24; 25:15-28	talanton

2 lepton = 1 kodrantis

4 kodrantis = 1 assarion

16 assarion = 1 dinar (dirhem)

4 dinar (dirhem) = 1 statir

100 dinar = 1 mina

6 000 dinar = 1 talant

Not: 1 dinar, İsa Mesih zamanında vasıfsız bir işçinin günlük ücretiydi.

SÖZLÜK

adak ekmekleri

Tapınma Çadırı'nda ve Yeruşalim'deki* tapınakta her Şabat Günü* Tanrı'ya adanan on iki ekmek (bkz. Lev.24:5-9). Ayrıca, «Tanrı'nın huzuruna konan ekmek» diye bilinir.

adanmış kişi

Kendisini belirli bir süre için Tanrı'ya adayan kişi. Kişi bu zaman içinde alkol-den ve ölümlere dokunmaktan sakınır, saçlarını uzatırdı. Bu sürenin sonunda Tanrı'ya sunular sunar ve saçlarını kestirirdi (bkz. Say.6:1-21).

alfa

Grek alfabesinin ilk harfi olan alfa, başlangıç simgesi olarak kullanılır.

Antlaşma Sandığı

Önceleri İsrailîliler'in Tapınma Çadırı'nda, daha sonraları tapınağın En Kutsal Yeri'nde* bulunan, On Buyruk'un yazılı olduğu taş levhalarla çeşitli kutsal eş-yaların içinde korunduğu sandık. Sandık, «Bağışlanma Kapağı» ile örtülürdü (bkz. Çık.25:17-22; İbr.9:5).

Aramice

Antik çağda bugünkü Suriye'de oturan bir Sami halkının konuştuğu, Sür-yanice'ye benzeyen bir dil. Pers İmparatorluğu'nun resmi diliydi. Eski Ant-laşma'da Ezr.4:8-6:18; 7:12-26; Dan.2:4-7:28 ve Yer.10:11 ayetleri Aramice yazıldı. İsa Mesih zamanında Yahudiler İbranice* yerine genellikle Aramice konuşurlardı.

Asya İli

Anadolu'nun bugünkü Ege bölgesi.

Aşera

Kenanlılar'ın ana tanrıçası. Aşera kimi yerlerde dikilen oymalı ağaç sütunlarla temsil edilirdi.

Aştoret

Astarte diye de bilinir. Kenanlılar'ın doğurganlık, aşk ve savaş tanrıçası.

ay

Eski İsrail'de yeni yıl ve ayların başlangıcı bugün kullandığımız takvim-den farklıydı. Musa'nın kitaplarında iki ayrı takvime rastlıyoruz. Biri Mart/Nisan'da, öbürü Eylül/Ekim'de başlar. Bazı yerlerde hangi takvime uyulduğu pek belli değil. Kral Süleyman'dan itibaren (İ.Ö. 971-931) aşağıdaki takvimin kullanıldığı sanılıyor.

Aylar	İbranice adları	Türkçe karşılığı
1. ay	Aviv, Nisan	Mart-Nisan
2. ay	Ziv, İyyar	Nisan-Mayıs
3. ay	Sivan	Mayıs-Haziran
4. ay	Tammuz	Haziran-Temmuz
5. ay	Av	Temmuz-Ağustos
6. ay	Elul	Ağustos-Eylül
7. ay	Etanim, Tişri	Eylül-Ekim
8. ay	Bul, Markesvan	Ekim-Kasım
9. ay	Kislev	Kasım-Aralık
10. ay	Tevet	Aralık-Ocak
11. ay	Şevat	Ocak-Şubat
12. ay	Adar	Şubat-Mart

Baal

«Efendi» ya da «koca» anlamına gelen Baal, Kenanlılar'ın verimlilik ilahıydı.

Baalzevul

Bkz. Baalzevuv

Baalzevuv

«Sineklerin efendisi» anlamına gelen Baalzevuv, İsrailîler'in Baalzevul (Yüksek yerin tanrısı) adlı bir Filist ilahına taktıkları alaylı bir isimdi (bkz. 2Kr.1:1-6). Yeni Antlaşma'da geçen Baalzevul, Şeytan anlamında kullanılır.

Babil sürgünü

Babil Kralı Nebukadnessar, İ.Ö. 597 yılında Yahudiler'in başkenti Yeruslaim'i* ele geçirdi ve halkın ileri gelenlerini Babil'e götürdü. İ.Ö. 586 yılında kenti yıkarak halkı Babil'e sürdü. Yahudiler'in orada kaldıkları 70 yıllık dönem «Babil sürgünü» diye bilinir (bkz. 2Kr.24-25; 2Ta.36).

bayram

Kutsal Kitap'ta geçen bayramlar:

Bayram Adı	Geçtiği Ayetler	Tarih
Fışh* Bayramı	Çık.12:1-14; Lev.23:5; Say.9:1- 14; 28:16; Yas.16:1-3a, 4b-7	14 Aviv (Mart-Nisan)
Mayasız Ekmek Bayramı	Çık.12:15-20; 13:3-10; 23:15; 34:18; Lev.23:6-8; Say.28:17-25; Yas.16:3b,4a,8	15-21 Aviv (Mart-Nisan)
Hasat Bayramı / Haftalar Bayramı / Pentikost Bayramı	Çık.23:16a; 34:22a; Lev.23:15-21; Say.28:26-31; Yas.16:9-12; Elç.2:1	6 Sivan (Mayıs-Haziran)

Bayram Adı	Geçtiği Ayetler	Tarih
Anma Günü / Boru Çalma Günü / Yeni yıl	Lev.23:23-25; Say.29:1-6	1 Tışri (Eylül-Ekim)
Günahları Bağışlatma Günü	Lev.16:1-34; 23:26-32; Say.29:7-11; Elç.27:9-10	10 Tışri (Eylül-Ekim)
Çardak Bayramı / Ürün Devşirme Bayramı	Çık.23:16b; 34:22b; Lev.23:33-36a; 39:43; Say.29:12-34; Yas.16:13-15; Zek.14:16-19	15-21 Tışri (Eylül-Ekim)
Tapınağın Açılışını Anma Bayramı	Yu.10:22	25 Kislev (Kasım- Aralık)
Purim Bayramı	Est.9:18-32	14,15 Adar (Şubat-Mart)

bilici

Eş anlamlı «hoze» ve «roe» İbranice sözcüklerin karşılığı olarak kullanılan bilici, sözcüğü sözcüğüne «gören» anlamına gelir. Bu terimler peygamberleri nitelemek için kullanılırdı (bkz. 1Sa.9:9).

bölge kralı

Grekçe «Tetrarhis», Roma adına küçük bir bölge üzerinde yetkili kılınan krala verilen özel bir unvandır. (Ayrıca bkz. Hirodes*.)

cüzam

İncil'de «cüzam» diye çevrilen sözcük birçok deri hastalığı için kullanılırdı.

çul ve kül

Çul, kıldan yapılmış kaba dokumadır. Eski çağlarda Yahudiler tövbe ya da yas işareti olarak çul giyer ve üzerlerine kül serperlerdi.

Davut Oğlu

İsa Mesih'in unvanlarından biri.

dillerle konuşmak

Kişinin bir dili Kutsal Ruh'un etkisiyle konuşması (bkz. Elç.2:4-13; 10:46; 19:6; 1Ko.12:8,28,30; 14:2-39).

din bilginleri

Yeni Antlaşma'da, Kutsal Yazılar'ı kopya etmek, yorumlamak ve öğretmekle uğraşan Yahudi din adamları anlamındadır.

efod

Ayrıntıları Çık.28 ve 39. bölümlerde anlatılan keten bir üst giysi. Halk Rab'bin isteğini öğrenmek için efodun göğüs kısmında bulunan Urim ve Tummim'e* başvururdu. Efod sözcüğü bazı yerlerde bir çeşit put olarak da kabul ediliyor (örneğin Hak.8:27; 17:5; 18:14-20).

En Kutsal Yer

Önceleri Tapınma Çadırı'nda, sonraları da Yerusâlim'deki* tapınakta yer alan ve yalnız başkâhinin yılda bir kez girebildiği en kutsal bölme, iç oda.

Ferisiler

İsa Mesih döneminde dindar bir Yahudi mezhebi. Bu mezhep Kutsal Yasa'ya ve yüzyıllar boyu Yasa'ya dayandırılan dinsel kurallara sıkı sıkıya bağlıydı.

Fısıh

«Dokunmadan geçmek» anlamına gelen İbranice «Pasah» sözcüğünün karşılığıdır. İsraililer Fısıh Bayramı'nda* Mısır'daki kölelikten kurtuluşlarını kutlarlar (bkz. Çık.12:13,27).

göğüslük

Başkâhinin efod* üzerine taktığı kare biçimindeki dokuma (Çık.28:15-16). Bu dokumaya ilâştirilmiş on iki değerli taşın üzerine de İsrail'in on iki oymağının adları kazınmıştı. Bu sayede başkâhin En Kutsal Yere* her girdiğinde halkı Tanrı'nın huzuruna çıkarmış oluyordu.

Grekler

Grek törelerine göre yaşayan halklar. Rom.10:12; 1Ko.12:13; Gal.3:28'de Yahudi olmayanlar anlamına gelir.

haftanın ilk günü

Pazar günü.

Hazırlık Günü

Perşembe günbatımından Cuma günbatımına kadar olan süre; bu süre içinde Yahudiler, Şabat Günü* için hazırlık yaparlar.

Hirodes

Yeni Antlaşma'da beş ayrı kişinin adıdır:

- 1) Birincisi İ.Ö. 40 ile 4 yılları arasında Filistin'i Roma adına yöneten Büyük Hirodes'tir (bkz. Mat.2:1-15). Büyük Hirodes öldüğünde krallığı üç oğlu arasında paylaşıldı: Yahudiye* ile Samiriye Hirodes Arhelas'a (İ.Ö. 4 - İ.S. 6), Celile ile Perea Hirodes Antipa'ya (İ.Ö. 4 - İ.S. 39) ve kuzeydoğu toprakları Filipus'a (İ.Ö. 4 - İ.S. 33/4) verildi.
- 2) Hirodes Arhelas'ın (bkz. Mat.2:22) kötü idaresinden ötürü Yahudiye ile Samiriye'nin yönetimi daha sonra bir Roma Valisi'ne verildi (İ.S. 6).
- 3) Tetrarhis (bölge kralı*) Hirodes diye de bilinen Hirodes Antipa, Peygamber Yahya'yı tutuklatıp öldürttü, İsa Mesih'i yargılanmak üzere Pontius Pilatus'a gönderdi (bkz. Mat.14:1-12; Luk.23:7-12).
- 4) Büyük Hirodes'in torunlarından Kral I. Hirodes Agrippa, İ.S. 37 ile 44 yılları arasında Filistin'in çeşitli bölgelerini yönetti. 44 yılındaki ölümü Yeni Antlaşma'da kaydedilmiştir (bkz. Elç.12:20-23).
- 5) I. Hirodes Agrippa'nın oğlu olan II. Hirodes Agrippa, babasının krallığını İ.S. 48 yılında miras aldı. Pavlus'un duruşmasında bulunan bu Agrippa'ydı (bkz. Elç.25:13-26:32).

Hitit

Eski Antlaşma'da geçen Hitit adı iki farklı halkı tanımlıyor:

- 1) İsraililer'in fethinden önce Kenan'da yaşayan halk (örneğin Yar.23:10);
- 2) Anadolu Hititleri'nin Güneydoğu Anadolu ve Suriye'de «Geç-Hitit» krallıklarını kurmuş olan torunları (1Kr.10:29; 2Ta.1:17). Bu halkların ilişkisi derecesi tam bilinmiyor.

hozana

Aramice* «Şimdi kurtar» anlamına gelen «hoşana» sözcüğü, Yeni Antlaşma'da Kurtarıcı İsa'yı selamlamak için kullanılıyor.

İbranice

İsraililer'in dili. Yeni Antlaşma'da, İbranice'den söz edildiği bazı yerlerde bu dile benzeyen Aramice* kastedilir.

iftiyar

Kilise* önderi. İhtiyar unvanı İsrail'de halkın ileri gelenleri için de kullanılırdı.

inanlılar topluluğu

Grekçe «ekklesia» sözcüğünün kök anlamı «topluluk» ya da «toplantı»dır. Eski Antlaşma'nın Grekçe çevirisi olan Septuaginta'da İsrail halkı için kullanıldı. Sonradan Hristiyan topluluğu için teknik terim olup Yunanca'dan Türkçe'ye «kilise» şeklinde geçti. Elinizdeki çeviride bu sözcük, dünya çapındaki ya da belirli bir kentteki Hristiyan topluluğundan söz ederken «kilise»; topluluk bireylerinin karşılıklı davranışlarından, ilişkilerinden ve sorunlarından söz ederken «inanlılar topluluğu» ya da «topluluk» diye çevrilmiştir.

İnsanoğlu

Dan.7:13'te geçen ve İncil'de İsa Mesih'in kendisi için kullandığı unvan.

kâhin

Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaip-ten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

kâse

Bazen büyük acı simgesi olarak kullanılır (bkz. Mat.20:22-23; 26:39-42; Mar.10:38-40; 14:36; Luk.22:41-44; Yu.18:11).

kaya tavşanı

Bilimsel açıdan «kır sıçanımsı» olarak adlandırılan bu otobur hayvan tavşan büyüklüğünde olup kayalık tepelerde yaşar.

Kefas

«Kaya» anlamına gelen Petrus adının Aramice'si*.

Keretliler'le Peletliler

Benaya komutasında olan ve Davut'u koruma birliğini oluşturan paralı askerler. Keretliler'in Giritli, Peletliler'inse Filistli olduğu sanılıyor.

Keruflar

Kanatlı doğaüstü varlıklar ve bunların heykelleri.

Kamış Denizi

Bu olayın Sina Yarımadası'nda bulunan bir bataklık bölgede geçtiği sanılıyor. Bugün "Acı Göller" diye bilinen yer olabilir.

Kıldaniler

Kuzey Arabistan'da yaşamış olan Sami ırkından yarı göçebe bir halk. Sonraları Güney Mezopotamya'nın Ur Kenti çevresine yerleştiler (Yar.11:28). Yeni-Babil İmparatorluğu'nu (İ.Ö. 626-539) yöneten krallar bu halktandı. Daniel

Kitabı'nda «yıldızbilimciler» diye çevrilen «Kildaniler» sözcüğü İbranice'de ve Aramice'de* bir büyücü topluluğu anlamına da geliyor.

kilise

Bkz. inanlılar topluluğu.

kötü olan

Şeytan.

Kûş

- 1) Kûş adı genellikle Mısır'ın güneyindeki Asvan'dan bugünkü Hartum'a yakın olan Beyaz Nil ile Mavi Nil'in birleştiği yer arasında uzanan bölge için kullanılırdı.
- 2) Sadece Yar.2:13'te geçen Kûş adı ise Aden bahçesine yakın bir bölgeyi niteliyor.

kutsal kent

Yeruşalim*, Kudüs.

Kutsal Yasa

Tanrı'nın Peygamber Musa'ya verdiği yasalar dizisi.

Kutsal Yer

Önceleri Tapınma Çadırı'nda, sonraları da Yeruşalim'deki* tapınakta yer alan ve yalnız İsraili kâhinlerin* girebildiği bölme. Tapınağın ikinci odası olan bu bölüme «ana bölüm» denilir. Kutsal Yer küçük harfle yazıldığı zaman Tapınma Çadırı'nı ya da tapınağın tümünü anlatır.

Levililer

İsrail'in on iki oymağından biri. Harun ve Harun'un soyundan gelen kâhinler bu oymaktandı. Levililer adı, bu kâhinlere tapınakta yardım eden görevliler için kullanılırdı (bkz. 1 Ta.23:28-32).

Livyatan

Kenan mitolojisinde de geçen bir çeşit deniz canavarı.

man

Tanrı'nın Mısır'dan çıkan İsraililer'i çölde doyurmak için gökten gönderdiği yiyecek (bkz. Çık.16:13-36).

meshetmek

Eski Antlaşma'da kutsal bir amaçla kullanılacak bir eşyanın üzerine ya da yeni göreve atanacak bir kişinin başına zeytinyağı sürmek. Yeni Antlaşma'da «mesh» sözcüğü Tanrı'nın, Kutsal Ruhu'nu inanlılara verişini de kapsıyor (bkz. Çık.30:22-29; 1Sa.10:1-10; 16:3; 24:6; 1Kr.19:5-16; Ysa.61:1-3; Elç.10:38; 1Yu.2:20,27).

Mesih

Mesih, «Meshedilmiş Olan» (Grekçe «Hristos»). Peygamberlerin geleceğini önceden haber verdikleri Kurtarıcı Kral İsa.

Mesih Karşıtı

- 1) Dünyanın son günlerinde İsa Mesih'e karşı koymak üzere Şeytan tarafından güçlendirilecek olan kötü kişi.
- 2) İsa Mesih'e karşı koyan kimse (1Yu.2:18-22, 4:3; 2Yu.7).

mezar

Yahudiler ölümlerini kayadan oyulmuş mağaralarda gömerlerdi. Mağara, ağzına büyük bir taşın yuvarlanmasıyla kapatılırdı.

Millo

İbranice «dolmak» filinden türetilmiş ad. Toprağın düzeltilip engebeli yerleri doldurmasıyla oluşturulan alan olabilir.

Molek

Ammonlular'ın Molok, Milkom ya da Malkam diye de bilinen ilahı. Zaman zaman bu ilahın sözde öfkesini dindirmek için çocukları yakarak kurban ederlerdi. Kutsal Yasa bu çeşit uygulamaları yasaklıyor (bkz. Lev.18:21, 20:2-5).

murdar

Dinsel açıdan kirli.

mür

İlaç ve parfüm olarak kullanılan değerli ve hoş kokulu bir yağ.

omega

Grek alfabesinin son harfi olan omega, sonu simgelemek için kullanılır.

Onbirler

Yahuda İskariot'un ölümünden sonra İsa Mesih'in elçileri bir süre «Onbirler» olarak anıldı. Yahuda'nın yerine Mattiya seçildikten sonra elçilerden tekrar «Onikiler» diye söz edilmeye başlandı.

Onikiler

İsa Mesih'in on iki elçisi (havarisi).

oruç

Belli bir süre yiyecekten içecekten kaçınmak. Kutsal Kitap'ta oruç için kesin bir süre belirtilmez; gece gündüz sürdürülebilir.

öteki uluslar

Yahudi olmayanlar.

para bozanlar

Putperestliğin işaretlerini taşıyan Roma parasını tapınak vergisini ödemekte kullanmak yasaktı. Onun için, bu parayı özel bir akçeyle değiştirmek gerekiyordu. Para bozan kişiler bu iş için fahiş ücretler alırdı.

perde

Yahudiler'in tapınağında, En Kutsal Yer'i* Kutsal Yer'den* ayıran perde (bkz. Çık.26:31-35; İbr.10:19-20).

Rabbi

Kutsal Yasa uzmanlarına verilen ve «Hocam» anlamına gelen Aramice* bir unvan.

Rab'bin Sofrası

Yeni Antlaşma'da İsa Mesih'in ölümünü anmak için yapılan tören (bkz. Mat.26:26-29; Mar.14:22-25; Luk.22:15-20; 1Ko.11:23-34).

Roma vatandaşı

Eski Roma imparatorluğunun sınırları içinde yaşayan herkes Roma vatandaşı değildi. Roma vatandaşı olmanın ayrıcalıkları arasında, dayak ve çarmih gibi

utanç verici cezalardan muaf tutulma, suçlamalar karşısında imparatora başvurulabilme hakkı vardı. Doğuştan Romalı olmayan bir kişi bu vatandaşlığı, kölelikten özgür kılınarak, bir ödül olarak ya da parayla satın alarak elde edebilirdi.

saat

Eski çağlarda genellikle günbatımı, yeni bir günün başlangıcı sayılırdı. Gece, on iki saate ya da «nöbet» denen üçer veya dörder saatlik zaman dilimlerine bölünmüştü. Gündüz ise gün doğuşundan başlayarak on iki saate bölünmüştü. Örneğin, bu düzenlemeye göre (gündüz) altıncı saat = öğle vakti; dokuzuncu saat = saat 15:00, vb. Yeni Antlaşma'da belirtilen saatler bu sisteme göre düzenlenmişti. Ne var ki, bazı uzmanlara göre Yuhanna yazılarında bugünkü sisteme yakın bir sistem kullandı. Bu durumda onuncu saat sabah saat 10:00 olur (bkz. Yu.1:39).

Sadukiler

Yahudilik'te akılcılığı savunan bir mezhep. Sadukiler, Eski Antlaşma'dan yalnız Musa'nın kitaplarını kabul eder, ölümden sonraki yaşam, diriliş, cennet, cehennem düşüncesine ve cin, melek gibi doğaüstü varlıklara inanmazlardı.

Samiriyeliler

Yahudiler'le öbür halkların karışımından oluşan, Yahudiye* ile Celile arasında yaşayan melez bir halk. Tektarıncı oldukları halde Samiriyeliler, saf kan Yahudi olmadıklarından ve birtakım değişik dinsel gelenekleri izlediklerinden Yahudilerce hor görülürdü.

satraplar

Pers Kralı adına geniş bölgeleri yöneten üst düzey valiler (İ.Ö. 6-4. yüzyıl arası).

Sela

Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğu sanılıyor.

Sezar

Roma imparatorlarına verilen bir unvan. Kayser diye de bilinir.

Siyon

Yerusalem* Kenti'nin kurulduğu tepelerden biri olan «Siyon» sözcüğü, mecazi anlamda «Tanrı'nın konutu», «Tanrı'nın halkı» demektir. «Siyon kızı» ise «Yerusalem halkı» anlamına gelir.

sunular

Levililer Kitabı'nda açıklanan sunular sistemi oldukça karmaşıktır. Beş temel sunu vardır.

Sununun Adı	Geçtiği Ayetler	Amaç ve Anlamı
Yakmalık sunu	Lev.1; 6:8-13; 8:18-21; 16:24	Gönüllü tapınma, günahları bağışlatmak, Tanrı'ya bağlılık göstermek
Tahıl sunusu	Lev.2; 6:14-23	Gönüllü tapınma, Tanrı'nın lütfunu hatırlamak
Esenlik sunusu	Lev.3; 7:11-34	Gönüllü tapınma, şükran ve Paydaşlık

Sununun Adı	Geçtiği Ayetler	Amaç ve Anlamı
Günah sunusu	Lev.4:1-5:13; 6:24-30; 8:14-17; 16:3-22	Günaha karşılık zorunlu sunu, günahları bağışlatmak, arınma
Suç sunusu	Lev.5:14-6:7; 7:1-6	Bedeli ödenmesi gereken günahlara karşılık zorunlu sunu sünnetli İsrail halkı.

sünnetsiz

Kutsal Kitap'ta İsrail halkından olmayanlar.

sürüngen

İbranice sözcük fare, böcek gibi öteki kara hayvanlarını da kapsıyor. Buna benzer başka bir İbranice sözcük Levililer Kitabı'nda «küçük kara hayvanı» diye çevrildi (bkz. Lev.11:29-30).

Şabat Günü

İsrailliler'in dinlenme ve tapınma günü (Cuma günbatımından Cumartesi günbatımına dek sürer). Bkz. Çık.20:8-11; Yas.5:12-15.

Tanrı'dan korkanlar

İsa Mesih zamanında Yahudi soyundan olmayıp da Yahudi dinini benimsemiş ama sünnet olmamış kişiler.

Tanrı'nın Egemenliği

Bu terim, Tanrı'nın dünya üzerinde bir kral gibi egemenlik sürdüğünü anlatır. Mat.3:2-3 ve Luk.11:20'ye göre İsa'nın dünyaya gelişiyle başlamış olan bu egemenlik, yine Mat.24-25'e göre İsa'nın ikinci gelişinden sonra tümüyle gerçekleşecektir.

Tanrı'nın huzuruna konan ekmek

Bkz. adak ekmekleri.

Tofet

Yeruşalim* dışında Ben-Hinnom Vadisi'nde bir tapınma yeri idi. Burada halk ilah Molek'in* sözde öfkesini dindirmek için çocukları yakarak kurban ederdi.

topluluk

Bkz. inanlılar topluluğu.

tunç

İbranice ve Aramice'deki* ilgili sözcükler hem bakır hem tunç anlamına gelir. Bakır ısıya daha dayanıklıdır ve Çık.27:1-8'le 38:1-7'de açıklandığı gibi sunağın yapımında kullanılmış olabilir. Tunç daha serttir ve 1Sa.17:5'te belirtildiği gibi silah yapımında kullanılırdı.

tümen

İsa Mesih zamanında Roma ordusunun «lejyon» denilen ve yaklaşık 6 000 erden oluşan askeri birliği.

Urim ve Tummim

Başkâhinin efodundaki* göğüslüğünde* bulunan iki küçük nesne. Bunlar kura çekmek ve Tanrı'nın isteğini öğrenmek için kullanılırdı.

vaftiz

Sözcük anlamıyla «suyla yıkama», «suya daldırma» (bkz. Mat.3:5-17; 28:19; Mar.1:4-11; 16:15-16; Luk.3:2-22; Yu.1:24-28,33; 4:1-3; Elç.1:5; 2:38-41; 10:46-48; 19:1-6; Rom.6:3-4; 1Ko.12:13; Gal.3:27; Kol.2:12; 1Pe.3:20-21).

vergi görevlisi

İsa zamanında Roma İmparatorluğu adına Yahudi halkından vergi toplayan ve bu yüzden sevilmeyen kişi.

Yahudiye

- 1) Roma İmparatorluğu zamanında Filistin'in güney kısmından oluşan eyalet;
- 2) Bu eyaletle birlikte Yahudiler'in çok sayıda bulunduğu komşu eyaletlerin topraklarının tümü.

Yardımcı

Yeni Antlaşma'nın Yuhanna bölümünde Grekçe'deki «Paraklitos» sözcüğünün karşılığı. Kutsal Ruh'un unvanlarından biri olan Paraklitos, ayrıca «Tesellici» ya da «Öğütçü» diye çevrilebilir.

Yeruşalim

Bugünkü Kudüs; Kutsal Kitap'ta Şalem, Davut Kenti, Siyon*, kutsal kent, Ariel diye de geçer. «Yeruşalim kız» ise «Yeruşalim halkı» anlamına gelir.

yıkıcı iğrenç şey

İlk defa Dan.9:27'de sözü edilen yıkıcı iğrenç şeyle ilgili yorumlar şöyledir:

- 1) İ.Ö. 168 yılında Suriye Kralı Antiohos Epifanis tarafından Yahudiler'in Yeruşalim'deki* tapınağında dikilen put;
- 2) İ.S. 70 yılında Yahudiye'de* büyük tahribat yapan Roma ordusu;
- 3) Gelecekte Tanrı'ya başkaldıracak olan Mesih Karşıtı*.

Yurtseverler

Roma döneminde aşırı milliyetçi bir Yahudi partisi.

Yüksek Kurul

İsa döneminde Yahudiler'in milli meclisi olan ve «Sanhedrin» diye bilinen yetmiş kişilik Yüksek Kurul, önemli kâhinler*, ileri gelenler ve din bilginlerinden* oluşurdu. Başkâhin Kurul'a başkanlık ederdi.

KAYNAK AYETLER

MATTA

- 1** 2:6,17-18; 3:3; 4:15-16; 8:17;
12:17-21; 13:14-15,35; 21:4-5,42;
26:31; 27:9-10
- 2** 8:10-12; 21:33-45; 24:14; 28:18-20
- 3** 4:23-24; 8:16; 9:35; 19:2
- 4** Örn. 17:14-17; 20:29-34
- 5** Örn. 8:23-27; 14:15-21
- 6** 5-7; 10; 13:1-52; 18:1-35; 23-25.
Bu bölümlerin hepsi, "İsa bu
konuşmasını bitirince..." gibi bir
deyimle biter.
- 7** 3:1-2; 4:17,23; 6:10-13,33; 9:35;
10:7; 11:11-12; 12:28; 13:1-52;
16:19,28; 18:23-25; 20:1-16;
22:2-14; 24:14; 25:1-46
- 8** 18:1-5; 20:21-28; 23:8-12
- 9** 6:19-34; 8:18-22; 10:16-42;
16:25-26; 19:16-30
- 10** 23:13-14; ayrıca bkz. 5:20;
15:1-20; 16:1-12; 18:33-37;
21:23-22:46; 23:1-39
- 11** 7:13-23; 11:20-24; 12:36-42;
13:24-30,36-43; 24:1-25:46
- 12** 3:17; 9:1-7; 11:4-6,27; 13:16-17;
14:32; 16:16-20,27; 17:1-7; 26:64;
27:43,54; 28:9

MARKOS

- 1** Örn. 3:20-21; 5:3-6,25-27
- 2** Örn. 6:51; 7:37; 9:15
- 3** 1:1,11; 3:11; 5:7; 9:7; 12:1-11;
14:61-62; 15:39
- 4** 2:28; 8:31,38; 9:9-12,31;
10:32-33,45; 13:26; 14:21,41;62
- 5** 1:1; 8:29; 9:41; 12:35; 14:61
- 6** Örn. 1:25-28; 2:5-12; 4:39-41;
6:47-51
- 7** Örn. 1:37-38,43-45; 5:43; 7:36; 8:30
- 8** Örn. 1:16-20; 3:11-19; 4:10-12,34;
8:27-33; 13:3-36; 16:7, 9-18

- 9** 8:34-38; 9:33-37; 10:28-31, 35-45
- 10** 1:15; 2:5; 4:40; 5:34,36; 9:23-24;
10:52; 11:22-26; 16:11-18
- 11** 1:15; 4:11,26-32; 9:1;
10:14-15,24-27; 12:34; 14:25
- 12** 1:23-27,32-34,39; 3:11-19; 5:2-20;
6:7; 7:25-30; 9:17-29
- 13** Örn. 3:2-6,22-30; 7:1-13;
11:18,27-33; 12:1-13,38-39;
14:1,43-65
- 14** 8:31; 9:9; 10:32-34,45; 14:8

LUKA

- 1** 3:4; 1:17,76-77
- 2** 1:68-79; 2:10-11
- 3** 1:11-20; 1:26-38; 2:8-15
- 4** 3:21-22; 9:35
- 5** Örn. 1:41-42; 1:67; 2:25-28
- 6** 5:17; 9:43-44; 11:14-20
- 7** 4:43; 8:1,9-10; 9:2,11,60; 10:9-11
- 8** Örn. 6:20; 12:31-32; 17:20-21;
18:16-17,24-30
- 9** 1:32-33; 13:18-21, 28-30;
17:20-21; 19:11-27; 21:5-31;
22:16-18,29-30; 23:42
- 10** 1:77; 7:41-50; 11:4
- 11** 6:24-26; 12:13-34; 16:13,19-31;
18:18-30; 19:1-10
- 12** 2:8-15; 4:18-19; 6:20-26
- 13** 7:36-50; 8:3; 10:30-42; 17:11-19
- 14** 19:10 ve 15:1-32; 18:9-14
- 15** 3:3; 5:32; 24:47
- 16** 5:11,27-28; 6:22-23; 9:23-26,58-62;
12:22-34; 14:25-33
- 17** 6:27-28; 11:1-13; 18:1-6; 22:39-46

YUHANNA

- 1** Örn. 1:7,12; 3:15-18,36; 5:24;
6:29,47; 7:38-39; 8:24; 11:25-27;
14:1,10-12; 16:27
- 2** 2:11,23; 4:39-42,53; 7:31; 8:30;
10:42; 11:45; 12:11

- 3** 1:4; 3:15-16,36; 4:14;
6:27,32-35,40,47-54,63,68; 10:28;
11:25-26; 12:25,50; 14:6; 17:2-3;
20:31
- 4** 5:15-18; 7:32; 8:57-59; 9:22;
10:33-39; 11:47-57; bölüm 18 ve 19
- 5** 1:1-18; ayrıca bkz. 3:32-36; 6:48;
7:46; 8:26-32; 12:44-50; 14:24-26;
18:37
- 6** 1:41; 11:27; 20:31
- 7** 1:34,49; 3:16-18; 5:18; 11:4,27;
19:7; 20:28
- 8** 1:51; 3:13-15; 5:27; 6:27,53,62;
8:28; 12:23
- 9** 1:29; 4:42; 6:35; 8:12; 10:7-18;
11:25-27; 14:6; 15:1-8; 18:36-37
- 10** 3:16-21; 5:18-37; 6:32-46;
8:16-19,25-29,42,49-55;
10:30,36-38; 12:44-50; 13:3;
14:7-14; 15:9-10; 16:27-28; 17:1-26
- 11** 1:32-33; 3:5-8; 4:23-24; 6:63;
7:39; 14:16-17,25-26; 15:26;
16:7-14; 20:22
- 12** 1:12-13; 3:5-8; 7:38-39; 8:31-36;
10:7-15,26-30; 12:24-26;
13:1-17,20,34-35; 14:1-27; 15:1-21;
16:1-28; 17:1-26; 20:17,20-23

ROMALILAR

- 1** 1:1,14; 2:16; 15:16-21; 16:25
- 2** 1:18-3:20; ayrıca bkz. 5:12-21;
7:5-8:4
- 3** 3:21-4:25; ayrıca bkz. 9:30-10:13
- 4** 1:5,16; 2:12-3:2; 3:9,19-20,29-30;
9:1-11:36; 15:8-12
- 5** 4:1; 2:18
- 6** 1:6; 11:13,28-31
- 7** 9:2-4; 10:1; 11:13-14; 15:16
- 8** 11:17-23; 15:27

KORİNTLİLER'E BİRİNCİ MEKTUP

- 1** Elç.18:1-8; 1Ko.1:20-25; 7:18-19;
8:1-13; 9:19-23; 10:23-11:16
- 2** 16:5,8 bkz. Elç.19:21-22
- 3** 1:1-3,8; 3:10-17; 6:9-20; 10:31;
11:27-32; 15:34

- 4** 1:10-16; 3:3-9; 11:17-19
- 5** 1:17-2:16; 3:18-21; 8:1-3; 13:9-12
- 6** 5:1-13; 6:9-20; 10:7-8
- 7** 8:1-13; 9:19-23; 10:14-33
- 8** 12:1-14:40
- 9** 16:1-4 bkz. Rom.15:25-28

KORİNTLİLER'E İKİNCİ MEKTUP

- 1** Ayrıca bkz. 5:12; 10:12,18;
11:3-23
- 2** 6:1,13; 10:1-2; 12:14,20-13:4;
13:10
- 3** 2:14-6:13; 7:2-16
- 4** 6:11-12; 7:2-4; 11:2-3; 12:15-21;
13:5-10
- 5** 2:17; 3:1-6; 10:7,13-18;
11:7-12,16-12:6; 12:11-12

GALATYALILAR

- 1** 1:7; 4:17; 5:10,12; 6:12-13
- 2** Elç.10:1-11:18 ve 15:1-35
- 3** 1:6; 3:1,3; 4:9,11,20; 5:7
- 4** 1:11-12
- 5** 2:1-10
- 6** 5:13-26

EFESLİLER

- 1** 4:1; 6:20
- 2** 6:21-22
- 3** Kol.4:7-8
- 4** Elç.18:19-21; 19:1-20:1
- 5** 3:11
- 6** 2:1-10
- 7** 1:4,5,12
- 8** 2:10
- 9** 2:11-22
- 10** 3:1-10
- 11** 4:2-6
- 12** 4:7-16
- 13** 2:20-22
- 14** 5:25-27
- 15** 3:10; 2:7'ye de bkz.
- 16** 1:10,18-23
- 17** 4:1-6:9
- 18** 1:15-20; 3:14-19
- 19** 6:10-18

FİLİPİLİLER

- 1 Elç.16:12-40
 2 1:13; 4:22
 3 Elç.28:16-31
 4 2:25-30
 5 1:4-5; 4:10,14-18
 6 1:20-25
 7 2:19-23
 8 2:24
 9 1:4-5,18,25; 2:1-2,17-18,28-29;
 3:1; 4:1,4,10
 10 1:12-18
 11 3:3-14; ayrıca bkz. 1:21; 4:13
 12 1:4-5,9-11
 13 3:1; 4:4
 14 1:27-28; 2:1-2,14-16; 4:2
 15 2:3-4
 16 1:27-30; 3:2-3; 4:1
 17 3:15-17; 4:9

KOLOSELİLER

- 1 Elç.19:10; Kol.1:7
 2 4:7-9; bkz. Filimon'a Giriş.
 3 1:3-8; 2:5
 4 1:3,9-12; 2:1-4
 5 2:4,8,16-23
 6 2:18-19
 7 1:15-20. Ayrıca bkz. 1:13-14,27-28;
 2:2-3,9-15; 3:1-4,11
 8 2:6
 9 1:10,28; 2:1-3,7,19
 10 2:23
 11 3:12
 12 1:10

**SELANİKLİLER'E
BİRİNCİ MEKTUP**

- 1 Elç.17:1-9
 2 3:1-4
 3 Elç.18:1
 4 3:6
 5 1:2-10
 6 2:1-12
 7 2:17-18; 3:10
 8 4:1,10; 5:11
 9 4:3-8

10 4:10-12; 5:6-22

11 4:13

12 1:9-10; 2:19; 3:13; 4:13-5:11.
 Ayrıca 2. Selanikliler'e giriş
 bölümüne bakınız.

**TİMOTEOS'A
BİRİNCİ MEKTUP**

- 1 2Ti.1:5; 3:15
 2 Elç.13:50-14:19; 2Ti.3:10-11
 3 Elç.16:1-3
 4 1Se.3:1-5
 5 Elç.19:22
 6 1Ko.4:17; 16:10-11
 7 2Ti.4:9,21
 8 Flp.2:19-23; 1Ti.1:1-2
 9 1:3-7; 4:1-3,7; 6:3-5,20-21
 10 3:14-15
 11 4:11-16
 12 5:1-2
 13 5:3-16
 14 3:1-13
 15 5:17-22
 16 2:1-4,8
 17 2:9-15
 18 6:6-10,17-19
 19 1:8-11

**TİMOTEOS'A
İKİNCİ MEKTUP**

- 1 1:8,11-12,17; 2:9-10
 2 1:15-16; 4:10-12,16,20
 3 1:6-8; 2:1-7,11-13; 3:12; 4:1-5
 4 2:14-18; 3:1-9,13
 5 1:13-14; 2:15; 3:14-17
 6 1:12; 4:6-8,18

İBRANİLER

- 1 10:32-34; 12:4
 2 2:1-3; 5:11-14; 6:12; 10:23; 12:1-3
 3 1:1-14; 2:9-3:6; 4:14-5:10;
 6:20-8:6; 8:13-10:22; 12:2-3,24;
 13:8,11,13
 4 7:12,18-19
 5 8:10-12; 10:16-17
 6 2:1-4; 3:6-4:13; 6:4-12; 10:26-31;
 12:14-17,25-29

YAKUP'UN MEKTUBU

- 1** 3:12 bkz. Mat.7:16; 5:2 bkz. Mat.6:19; 5:12 bkz. Mat.5:34-37
2 1:22-25,27; 2:14-26; 3:13; 4:16
3 1:2-10,14-17,19-21,27; 2:1-13; 3:14-18; 4:1-10,13-17; 5:7-11
4 1:9-11; 2:2-7; 5:1-6
5 1:19-20,26; 3:1-12; 4:11,16; 5:9,12
6 5:13-18

PETRUS'UN BİRİNCİ MEKTUBU

- 1** 1:6-7; 2:19-25; 3:14-18; 4:1-5,12-19; 5:8-10
2 2:1,11-12; 3:8-12; 4:2-8
3 1:11,18-21; 2:4,21-24; 3:18; 4:13

PETRUS'UN İKİNCİ MEKTUBU

- 1** 1:16; 3:1
2 1:14
3 1:12-13; 3:1-2
4 1:15
5 1:3-4
6 1:5-13; 3:11-12,14,17
7 1:16-19, ayrıca Mat.17:1-8, Mar.9:2-8 ve Luk.9:28-36'ya bkz.
8 1:19-21; 3:2,16
9 2:1-22
10 3:3-13
11 3:11-12
12 3:15-16

YUHANNA'NIN BİRİNCİ MEKTUBU

- 1** 1:1-5; 4:21
2 1:1-2,3,4; 2:1,21,26; 5:13

- 3** 1:1-4; 4:2,9
4 1:3; 3:22-25; 4:14-15; 5:5,9-12,18,20
5 1:7; 2:2; 3:5-8,16; 4:10,14
6 5:20
7 2:1
8 1:5-2:12; 2:15-17; 3:3-12; 5:16-19
9 3:3
10 1:8-9
11 1:5-7; 2:3-10,29; 3:1-3,11-24; 4:7-12; 4:16-5:3
12 4:7-8,16
13 5:13
14 2:3-5,13-14,18,29; 3:1,6,16,19-20,24; 4:2,6-8,13,16; 5:2,20
15 1:1-2; 2:25; 3:15; 5:11-13,16,20
16 3:23; 4:1,16; 5:1,4-5,10-11
17 2:26
18 2:18-26; 4:1-6
19 1:6,8; 2:4,8,21,27; 3:18-20; 4:6; 5:6,20

YAHUDA

- 1** 4,8,13,16,18
2 11,12,16
3 24-25, ayrıca 1 ve 21

VAHİY

- 1** 1:9; 2:10,12-13
2 1:1 bkz. ayrıca 4:1 ve 22:6
3 1:10; 10:8-11; 17:3; 21:10-11; 22:1,16
4 1:12-20; 5:6-14; 19:11-16
5 7:9-12; 11:16-18; 15:3-4; 19:1-8

HARİTALAR
ve
ELYAZMALARI

**Eski Antlaşma'nın
(Tevrat ve Zebur)
Yazıldığı Dönemde
Filistin**

Yeni Antlaşma'nın (İncil) Yazıldığı Dönemde Filistin

Pavlus'un İncil'i Yaymak İçin Yaptığı Yolculukların ve Roma Yolculuğunun Güzergâhları

1. yolculuk 2. yolculuk 3. yolculuk 4. yolculuk

0 500km

Yeni Antlaşma'nın (İncil) Yazıldığı Dönemde Asya İli ve Çevresi

● Asya İli'nde bulunan ve Vahiy Kitabı'nın 2. ile 3. bölümlerinde sözü edilen yedi kilise

0 250km

בלחם שט ליצירתבך ליצור כח ועזר
 כי עשיתנו כפיך בקדוּת חסידך אי שכחת
 כח וכל עבדך כח ועזר וכל ברידו כח
 כח וזרועי שחת אשר לוי כח וזרוע
 כל בעותבך יזכר שחר רדיוט שזרוע
 כלעט כלט כחך וזרוע אי עזרת כח וזרוע
 כח וזרוע חזק וזרוע עזרת כח

לשלם אדך דכרנה נעב בשכח
 לזר חזק אמתבך כח וזרוע אי עזרת
 לזכרונך עבדו חזק כח וזרוע
 לזכרונך שחזק אי עזרת כח
 לשלם אי עזרת כח וזרוע כח וזרוע
 לזכרונך אי עזרת כח וזרוע
 לזכרונך אי עזרת כח וזרוע
 לזכרונך אי עזרת כח וזרוע

Yukarıdaki elyazması, Elizabeth Hay Bechtel Mezmurlar tomarı (11 QPs.) olarak bilinen ve İ.S. 30-50 yılları arasında yazılan bir Kumran elyazmasıdır. Metin, Mezmurlar 119:82-96'yı içermektedir. Şu anda Yeruşalim'de bulunan İsrail Müzesi'nin "The Shrine of the Book" bölümünde sergilenmektedir.

ΡΣΗ

ΕΧΟΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΕΒΑΣ ΤΟ ΜΑΘΩΝ ΠΡΟΣΤΑΝΤΑΣ ΜΑΛ
ΣΤΑΔΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΙ ΚΕΙΟΥ ΕΤΗ ΕΠΙ ΟΙΩΣ ΔΕΤΕ
Η ΛΙ ΚΟΙΣ ΥΜΕΙΝ ΤΡΑΙ ΜΑΣΙΝ ΕΤΡΑΨΑΤΗ ΕΛΛΗ
ΧΕΙΡΙ ΘΕΟΙ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΥΠΕΡ ΟΣ ΠΗΝΑ ΕΝΟΡΚΙ ΕΥ
ΤΟΙ ΑΝΑΓΚΑΖΟΥΣΙΝ ΥΜΑΣ ΠΕΡΙ ΤΕΛΕΣΕΘΕΤ ΔΕ ΚΟΝ
ΥΜΑΤΩ ΕΠΙ ΤΟΥ ΧΡΥ ΙΗΥ ΨΗΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΟΥΤΕ
ΓΑΡ ΟΣ ΠΕΡΙ ΤΕΤΑΝ ΜΕΝΟΙ ΑΥΤΟΙΝ ΟΣΙΩΝ ΦΥΛΑΣ
ΕΥΕΙΝ ΑΛΛΑ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΥΜΑΣ ΠΕΡΙ ΤΕΛΕΣΕΘΕΤ
ΓΑΡ ΔΕΙΤΗ ΥΜΕΤΕΡΑ ΣΑΡΚΙ ΚΑΛΥΨΟΝΤΑΙ
ΕΛΟΙΔΕ ΜΗ ΤΟΝ ΟΙΤΟ ΜΕ ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ ΕΙΝΗ ΕΝ
ΤΩ ΕΠΙ ΤΟΥ ΧΥ ΗΛΙΩΝ ΙΗΥ ΧΥ ΔΙΟΧΩΝΙ ΚΑΡ
ΜΟΣ ΕΣΤΗ ΚΑΛΩ ΚΟΣΜΩ ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΟΥΤΕ ΑΚΡΟΥΣ ΤΙΔ ΑΛΛΑ ΚΟΙΝΗ ΚΑΙ
ΕΙΣ ΕΝ ΟΣΟΡ ΜΕΤΑ ΔΙΟΝ ΤΟΥΤΩ ΕΤΟΙΧΙΟ
ΕΙΝ ΕΙΡΗΝΗ ΕΣΤΙΝ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΕΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ
ΙΕΡΑΝ ΔΙΟΥΣ ΤΟΥΛΟΙΤΟΥ ΚΟΠΟΥΣΙΝ ΜΕΤΕΡ
ΤΑ ΕΧΕΤΩ ΕΣΤΙΝ ΑΣΤΕΙΝ ΜΑΤΡΟΥ ΠΕΤ
ΤΩΣ ΜΑΤΡΩΝ ΒΑΣΤΑΖΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΤΗΝ
ΙΗΥ ΧΥ ΜΕΤΑΧΩΤΗΝ ΓΑΡ ΑΛΑΦΟΙΛΩΝ

ΠΙΧ ΤΙΕ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΝ ΟΙΟ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Yukarıdaki metin İncil'in İ.S. 200 yıllarında yazılmış bir kopyasından alınmıştır. Genellikle p46 olarak bilinen 2. Chester Beatty Papirüsü'nden alınan bu sayfa Galatyalılar 6:10-18 ve Filipililer 1:1'i içerir. Papirüsün bu bölümü Dublin'deki Chester Beatty Kütüphanesi koleksiyonundadır.

ISBN 978-975-462-090-0

